

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

~~2.24~~

880.8

A63

J

13717
1200
ANTHOLOGIA GRAECA

AD FIDEM

CODICIS OLIM PALATINI NUNC PARISINI
EX APOGRAPHO GOTHANO

EDITA.

CURAVIT

EPIGRAMMATA IN CODICE PALATINO DESIDERATA

ET

ANNOTATIONEM CRITICAM

ADIECIT

FRIDERICUS JACOBS,

S. D. SAX. GOTH. A CONSIL. AUL. ORDINIS MERITORUM CIVIL.
CORONAE BAVARICAE EQVES.

TOMUS TERTIUS ET ULTIMUS

QUI APPARATUM CRITICUM COMPLECTITUR.

ACCESSERUNT SUPPLEMENTA VARIARUM LECTIONUM
EX IPSO CODICE PALATINO SUMMA DENUO DILIGENTIA COLLATO

AB

ANTONIO IACOBO PAULSEN,

PHILOSOPHIAE DOCTORE.

LIPSIAE

OPUS IMPRESSUM TYPIS HARTZLIO-BREITKOPFIANIS
VENDITUM IN LIBRARIA DYCKIANA
1817.

Hoc Volumine continentur haec:

Praefatio.

Addenda et Emendanda.

Notae criticae in XVII capita Anthologiae.

Index epigrammatum.

Index poetarum.

Index scriptorum, qui in notis corriguntur et explicantur.

Index verborum et rerum, quae in notis tractantur.

**Antonii Iac. Paulsen Supplementa variarum lectionum ex
Codice Palatino denuo comparato.**

P r a e f a t i o.

Duo anni praeterlapsi sunt, postquam, Anthologiae Palatinae textu edito, notarum criticarum volumen, quod intra anni spatium absolvi posse speraveram, typis exscribi coeptum est. Haec dilatio operi nostro non unam ob causam profuit. Quod enim in hoc volumine typographorum errores pro numero paginarum admodum pauci sunt, id praecipue quidem debetur curae viri eximii, qui etiam alteram textus partem corrigere dignatus est, deinde vero typographorum, insigni omnia diligentia rimantis, lentae festinationi. Sed ad illam quoque partem operis, quae jam prosligata videbatur, eadem mora fructuosa fuit, opportunitatibus quibusdam per hoc ipsum tempus, quod notis exscribendis impendebatur, oblatis, quae et depravatis quibusdam locis salutiferae essent, et iudicio de universa textus lectione rectius constituendo prodessent, et omnino criticum apparatus nostrum locupletarent. In his primo loco commemorari debet, quod felici re-

rum eventorumque conversione effectum est, ut per maximorum regum clementiam liber Anthologiae Palatinus cum plurimis aliis in easdem sedes, quibus ante hos ferme ducentos annos armorum vi ereptus fuerat, inter faustos Germaniae exsultantis clamores, postliminio reduceretur. Quem pretiosissimi libri ex diuturno exsilio in patriam reditum non minus illustri Unìversitati Heidelbergensi, cui ad multa alia ornamenta doctrinaeque praesidia hoc quoque accessit decus, quam nobismet ipsis et operi a nobis suscepto gratulati sumus. Quum enim in nova hac editione illud inprimis spectavissemus, ut, quod *Wyttenbachius*, vir clarissimus, in censura Analectorum (Bibl. Crit. P. II. p. 42.) optavit, Anthologiae textus firmiore superstrueretur fundamento, quod non aliud est, quam membranae Palatinae; quumque id ipsum Apographi Gothani ope haud paulo plenius esset praestitum, quam ab iis, qui hujusmodi adminiculo destituti, ad Anthologiam edendam sese dederant, fieri poterat: nihil ad rem profligandam, consiliumque, quod ceperam, penitus exsequendum, utilius mihi potuit contingere, quam opportunitas, ipsa locorum vicinitate adjuncta, iteratae textus cum membranis comparationis instituendae. Quamvis enim, quod nunc etiam majore, quam olim, confidentia affirmare et testari possum, Gothanus liber diligen-

tiore studio sit scriptus ¹⁾, quam ullus alius graeci latine scriptoris codex, qui intra haec quatuor aut quinque secula exaratus est, facile tamen intellexi, quum nemo tam oculatus sit tamque indefessus, quin eum in tam longo labore aut acies interdum fallat, aut sopor obrepat, fieri posse, ut hic illic in membranis aliquid sit residui, quod *Spalettum* in descri-

---

1) Quum in Supplementorum libello, hinc Volumini subjecto, hoc passim agi videatur, ut Apographi nostri infirmetur fides, de hac re verbo dicendum est. Nullus unquam librarius se autographo ita in servitutum addixit, ut non solum singula verba sine ulla, quam sensus aut sermonis leges requirere videantur, mutatione, verum etiam omnia ejus compendia, omnes siglas, omnes lineolas denique et puncta, quae ibi reperiantur, eaque omnia in eadem pagina eademque paginae parte exhiberet. Hoc tamen *Spalettum* plerumque fecisse apparet. Qui si hic illic, semel fortasse in mille locis, ab illa lege casu deflexit, si in nonnullis erravit, non tamen continuo vitium ex vitio sevisse dicendus est, nec fides abroganda apographo, ex quo textus Anthologiae innumeris in locis restitutus est. Quod an de ullo alio Palatini libri apographo praedicari possit, vehementer dubito. Ipse Supplementorum auctor, qui *Spaletti* nostri levitatem tantopere exagitat, aliquo in loco (p. 46.) se jam nescire fatetur, an non in lemmatibus ex Codice describendis manifesta vitia statim sustulerit. Hoc si illi in tanta diligentia accidit, quidni *Spaletto* idem in similibus ignoscamus? At haec non recte explicuit; quaedam scribendi compendia cum aliis permixta. Audio. Nemo ἀναμάρτητος, nisi deum dicas; nec omnia tamen, quae in compendiorum siglis in Commentario nostro emendanda veniant, a Romano descriptore peccata sunt. Quidam mei sunt, alii typhotetarum errores; nonnullos etiam casus progignere potuit. Si tamen omnes sunt in lemmatibus et notis marginalibus, quarum plurimas si omissem, neminem me facile reprehensurum fuisse satis scio.

bendo fefellerit. Nihil itaque ad rem conficiendam magis profuturum esse existimabam, quam si quis diligens graecarumque litterarum satis peritus homo totum Codicem denuo excuteret, et comparatione cum editione nostra instituta, omnia, quae aut *Spalettum* latuissent, aut a me in apographo conferendo praetermissa essent, diligenter enotaret. Et jam id, quod in votis habebam, per insigne fortunae fautricis beneficium

---

Gravissima quidem crimina, quibus doctissimus Supplementorum auctor *Spalettum* oneravit, in Addendis diluere conati sumus; (vid. ad I. nr. 54. 118. II. vers. 410. V. nr. 55. VI. nr. 34. VII. nr. 154. 477. 505. 687. IX. nr. 180. 402. et alibi.) alia quaedam hoc loco commemorare liceat. Cap. VII. nr. 356. in Notis nostris p. 302. in lemmato exhibetur $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$ i. e. $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota\nu$. Ad h. l. diligentissimus *Paulssen* p. 37. „ $\pi\acute{\alpha}\lambda$ ” i. e. $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota\nu$. Hinc elucet, *Spalettum* non modo voces „per compendia scriptas plene dediasse, plenas vero compendiarie ratione, sed eo licentiae progressum esse, ut ad lubitum exhiberet pro „altero alterum scripturae compendium.“ Si vere *Spalettus* scripsisset $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$, quatenam tanta, quaeso, licentia? at scripsit $\pi\acute{\alpha}\lambda$? quod compendium a me fortasse obscurius pictum, alterâ lineolâ longius productâ, typotheta pro ι habuit. In eodem Capite nr. 738. v. 3. dixi (Not. p. 413.), in Codice legi $\delta\acute{\epsilon}$ $\sigma\upsilon$ (sic enim ibi expressum), in margine autem $\delta\acute{\epsilon}$ $\sigma\upsilon\nu$ notari, quod ipsum in textu exhibui. Hic cl. *Paulssen* p. 46. „ $\delta\acute{\epsilon}$ ’ $\sigma\upsilon$ ”, quod est haud dubie $\delta\acute{\epsilon}$ $\sigma\upsilon\nu$; at *Spaletti* „pro *levitate* sua, quod sigma est, spiritum asperum putavit.“ Hoc unde appareat, me non satis intelligere fateor, praesertim quam margo $\delta\acute{\epsilon}$ $\sigma\upsilon\nu$ perspicue reddat. Si autem hoc levitatis est flagitium, quid de *Salmasio* dicamus, qui et aliis in locis quam plurimis Codicis scripturam perperam reddidit, et hoc ipso loco $\kappa\acute{o}\nu\iota\nu$ δ ’ $\sigma\upsilon\delta$ ’, aut δ ’ $\sigma\upsilon\delta$ ’ e membranis enotavit? quam vitiosam lectionem nos primi ex Autographo Romano emendavimus.

doctorumque virorum erga me voluntatem, ita effectum est, ut jam nihil superesse videatur, quod ex illis fontibus ad Anthologiam expolientiam hauriri queat. Quum enim brevi post felicissimam librorum Palatinorum in antiquas sedes restitutionem *Creuzerum*, virum clarissimum mihiq̃ amicissimum, per litteras rogassem, ut talem Codicis comparisonem, quali opus esse videbatur, per doctum aliquem disciplinae suae alumnum, aliumve, qui ejusmodi laborem suscipere et posset et vellet, in meam gratiam instituendam curaret, statim mihi rescripsit vir humanissimus, nihil jam sua procuratione opus esse; inventum esse, qui illam comparisonem sponte susciperet, juvenem eruditissimum, *Antonium Iacobum Paulssen*, Jenensem, Philosophiae Doctorem; eum jam magnam laboris illis partem incredibili studio atque diligentia perfecisse; neque dubitare se, juvenem humanissimum permoveri posse, ut, quae excerptisset et annotasset, mecum communicaret. Non ita multo post *Paulssenius* per hanc urbem in patriam rediens, me convenit, apparatusque ex Codice Palatino collecti specimina quaedam apud me exposuit, quae plane id confirmabant, quod *Creuzerus* de ea re scripserat. Quid multa? Impetravi a juvene doctissimo, ut totam illam variarum lectionum farraginem, ipsius animadversionibus

auctam, cum nostro opere conjungeret. Ac quid ille praestiterit, non est, ut multis verbis doceamus, quum id ipse libellus, alteri hujus voluminis parti subjectus, abunde ostendat. Quum enim nulla sit ne dicam syllaba, sed littera, nulla librarii correctorisve notula, nullus apex, nullum scribendi compendium, quod non ad calculum vocaverit, enotaverit, explicaverit, nulla jam amplius in membranis illis lectio residere videtur, quae non in haec horrea nostra relata sit. Ac sunt quidem in his variarum lectionum supplementis, id quod repetita comparatione intellexi, non pauca, quae in Apographo nostro sic plane extant, ut in Palatino Codice, consilio a me praetermissa, quia ad iudicium de vera lectione ferendum, nedum ad emendandum emaculandumque textum nihil omnino momenti habere videbantur ²⁾. Quod an recte fecerim nec ne, alii iudicent; certe me illa praetermisisse nunc eo

---

2) Sic, ut paucis defungar exemplis, saepe peccatur in Cod. Pal. in accentibus et spiritibus ponendis. Haec, in lemmatibus praesertim, et ubi nihil interesse censebam, sine animadversione praetermissi, sicut *ἡ πορὰ, εἰ πόρῃ, τοῦτον τις, πρὶν τι, ἄδῃ, μὴ κ' ἐτι, ὠδὶναι, καὶ αἰσῶρ*, et alia infinita hujus generis. Nec de jota adscripto, quod in membr. Pal. saepe pro lubito omittitur, monendum existimaui, praesertim in dativis, in *πέρῃ* et similibus. Ne quis tamen existimet, me solertiam, in talibus enotandis positam, elevare velle, haec quoque cognitu sunt utilia, neque omnino in opere, ex uno Codice magnam partem derivato, ulla diligentia nimia potest videri.

minus poenitet, quod, quorum interest, omnia ista librariorum peccata, omnes Codicis *ιδιότηας*, summa cum fide ex ipsis membranis enotata, in *Paulssenii* nostri libello reperire et examinare possunt. Plurima sunt in his ad palaeographicam rationem egregie observata de singularum litterarum formis, scribendique compendiis; lectiones etiam nonnullae in ipsis epigrammatis, quae me Brunckianum textum cum Apographo comparantem notasque scribentem fefellerant⁵⁾. Harum aliquas, Apographo denuo iterumque consulto, ipse in Addendis notaveram, nihil quod Anthologiae studiosorum interesset, praetermissurus; sed quum easdem in *Paulssenii* Supplementis commemoratas viderem, illas ibi, ne actum agerem, delendas duxi. Et fore quidem non dubito, qui moleste ferant, non omnia, quae ad iudicium de unaquaque lectione ferendum faciant, uno in loco reperiri. Hi sciant, mihi quoque idem molestum esse, et si per me stetisset, me id quovis modo evitaturum fuisse. - Verum in ejusmodi

---

5) Liceat mihi in hac re uti verbis, quae vir summus, *Ricardus Porson*, Supplemento Variarum Lectionum ex Cod. Homeri Harlejano praefixit: „Dum collationem meam relego, et ad codicem ipsum exigo, „video sane paulo plura cum omissa, tum commissa, quam putabam. „Nec dubito, quin, si quis laborem conferendi codicis iterum susceperit, quaedam adhuc inventurus sit, quae diligentiam meam effugerint. Quicunque hoc opus aggreditur, me non invito fecerit; agnoscet „tamen, opinor, se aliquantum opera mea esse adjutum.“

opere vix fieri potest, ut simul prompta et parata sint omnia, et si vel cuncta paraveris, improvisi tamen casus, qualis ille fuit, de quo modo diximus, non sunt in potestate nostra. Multa etiam per hos duos annos inter legendum subnata, quae jam suo loco inseri non poterant; multa ab aliis suppeditata; alia denique, ut dixi, serius animadversa. Sic paulatim Additamentorum succrevit Spicilegium satis copiosum, cui ne lectionum e membranis enotatarum supplementa, suo quamque loco, insererem, obstitit *Paulssenii* voluntas, cui repugnare non poteram, quum is ob plurimas causas totum hoc observationum suarum syntagma, peculiari libello, qui et a reliquo notarum nostrarum volumine sejungi posset, mallet exhiberi. Quae quum ita essent, ut aliqua tamen ex parte lectorum commodis prospicerem, de iis locis, quae ex nova membranarum comparatione in textu emendari posse videbantur ⁴⁾, in Addendis, huic Praefationi subjectis, breviter monui.

---

4) Haec loca pro amplitudine operis numero sunt paucissima. In his duo potissimum reperi, in quibus lectionum ex Codice nunc demum erutarum ope sensus praeclare juvatur: unus Cap. IX. nr. 556. v. 6. *ἐγνωθήν*; alter Cap. XI. nr. 348. v. 2. *πατριότης*. Reliqua minoris momenti videntur. Sic duobus in locis membr. *πρίσσωρα* offerunt, ubi *αρεσσωρα* edidi; hic *ταῦτο* pro *ταῦτα*; *παθῶν* pro *παυῶν*; *μαστὸν* pro *μαζόν*; *πανδεσμία* pro *πολυδεσμία*; et quaedam alia huius generis, ubi nostra lectio, quamvis per se bona, cum membranarum lectione permutanda est.

Hoc igitur primum erat, quod, dum hoc volumen typis exscribebatur, opportune accidit, supplementorum, dico, ex Codice Palatino accessio. Alterum erant symbolae doctorum quorundam virorum benevolentia ad criticum apparatus nostrum humanissime collatae. Inter quos *ἐπιφύτας* nostros primo loco nominandus est *Augustus Seidlerus*, Professor Halensis meritissimus, vir ob egregiam eruditionem cum pari conjunctam acumine inprimis illustris. Hic quum inter libros suos *Suidae* haberet exemplar Kusteriani, cujus margines *Iacobus Gronovius* variis lectionibus ex Codice Lugdunensi excerptis opplevit, illarum lectionum in versibus a Lexicographo laudatis specimen ultro ad me misit, reliqua quoque, si vellem, missurus. Non me fugiebat libri Lugdunensis praestantia, quippe quam cum ex *Gronovii* contra *Kusterum* scriptis, tum ex testimonio a *Valckenaerio* ei tributo in Callimachi Elegiarum Fragmentis p. 182, cognitam habebam. Quare quum conditio a *Seidlero* mihi oblata esset gratissima, neque tamen a me impetrare possem, ut viro doctissimo variarum lectionum in meam gratiam excerptandarum onus imponerem, rogavi eum, ut mihi *Suidae* sui usum concederet, dum lectiones, quae ad Anthologiam facerent, inde excerptissem. Facile precibus meis annuit vir humanissimus; allatus est liber, quum typothetae jam ad Notarum paginam 257

pervenissent. Hinc factum est, ut varietas lectionis eorum locorum Lexicographi, quae in foliis tum jam impressis commemorantur, non ad illa ipsa loca in Notis, sed in Addendis indicanda esset. Caeterum nec haec accessio parvi aestimari debet. Quum enim *Suidae* Lexicon inter fontes lectionum Anthologiae non infimum locum teneat, operae pretium videri debet, hunc fontem a sordibus, quibus vehementer inquinatus est, purgari. Ut autem totam illam faragine a correctoribus valde interpolatam esse constet, ita Anthologiae fragmenta passim emendata videntur, cum ex Sylloge Planudea, tum etiam ex ingenio. In plurimis hujusmodi locis liber Vossianus Lugdunensis Palatini Codicis lectiones exhibet; qua re *Suidae* cum illo codice conspiratio, de qua et olim dixi (in Prolegomenis ad Animadversiones p. LXXIX.) et nuper in Praefatione ad primum hujus editionis volumen p. XIX. monui, nunc in clariore quam antea luce collocata est.

Inter eos, qui de meis in Anthologiam studiis per hos annos bene meruerunt, non praetereundus est is, quem utraque hujus operis praefatio cum laude commemorat, *Chr. Fr. Graefius*, Eques, vir eruditissimus, qui insignes quasdam de veteribus epigrammatis conjecturas per litteras mecum communicavit, plures etiam in Epistola critica de Bucolicis graecis, anno hujus seculi decimo quinto Petropoli edita, expromsit. Ex his quoque eae, quae

xv
li-

ad prima Anthologiae nostrae capita spectabant,
bro illo serius ad nos allato, in Addenda debuerunt
referri. Commemorantur in his praeterea *Friderici*
Henrici Bothii, viri et antiquarum et recentiorum
litterarum peritissimi, emendationes manuscriptae,
excerptae illae ex Anthologiae Epitome, a viro do-
ctissimo concinnata criticisque passim observationi-
bus instructa; quam quum mecum ob alias quasdam
causas communicasset, rogavi eum, ut conjecturis,
quae mihi probabiles essent visae, liceret uti. Quod
ille, qua est humanitate, facile concessit, aliasque
etiam in litteris ad me datis adjecit, quibus, si vel-
lem, uterer. Gratiae habendae sunt etiam viro cla-
rissimo, *Ioanni Franciscq Boissonadio*, graecarum
litterarum in Gallia inter paucos statori, qui emen-
dationes quasdam suas, ex commentario ad *Euna-
pium*, qui jam diu avide expectatur, et ex notis ad
Lucae Holstenii epistolas, in quibus edendis nunc
cum maxime versatur, excerptas, sponte ad me misit;
Francisco Passovio, Professore Vratislaviensi doctis-
simo, cui plura debeo diversis temporibus in An-
thologia acute animadversa; *Welckero* denique, an-
tiquarum litterarum in Georgia Augusta Professore,
cujus cum alia mihi ad Anthologiam profuerunt scri-
pta, tum observationes nonnullae ex instructissimo
ejus penore depromptae et per litteras mecum com-
municatae de Inscriptionibus quibusdam metricis,
quae quum diligentiam meam fugissent, nunc in
Addendis exhibitae leguntur.

Jam quum pietatis officio erga eos, qui voluntate sua et benevolentia de opere a nobis suscepto bene meruerunt, eruditione et doctrina labores nostros sublevarunt, utcunque satisfecerim, praefandi finem faciam, postquam verbum de Commentario critico, qui hoc volumine continetur, addidero. Hunc ne quis existimet ex Animadversionibus, octo olim a nobis voluminibus editis, esse excerptum, illae praecipue in interpretatione versantur, quam in his notis raro attigi. Nam quum in iis hoc inprimis agerem, ut textus a me constituti rationem redderem, fontes uniuscujusque lectionis, quae non ex Palatino codice derivata esset, sedulo indicavi, causis etiam immutatae lectionis, ubi necesse esset, breviter allatis. Brevitatis enim studiosissimus fui. Passim tamen, occasione oblata, conjecturas de corruptis aliorum scriptorum locis interposui, et ut taedium fallerem, et quod ejusmodi diverticula eruditis viris non displicere noveram. Ut autem omnia, quae in hac notarum faragine continentur, facile inveniri possent, Indicibus additis prospexi. Scribebam Gothae VI Idus Apriles MDCCCXVII.

A D D E N D A.

A D D E N D A

ad Praefationem Voluminis Primi.

Ad pag. XXXVII. not. 37. Locus in epigramm. *Antipatri* Cap. IX. nr. 10. Tom. II. p. 8. οἶπω δ' ἦν πέτρῃ ἱκελος χροά, ubi erat, quum, hiatus tollendi causa, mutatis verborum sedibus scribendum existimarem: αἶψα δ' ἦν ἱκελος πέτρῃ χροά, admonet, ut de illo hiatusum gerere, quod ex longarum vocalium in arsi positarum aut inter se, aut cum brevibus concursu oritur, paucis disseram, hactenus saltem, ut quae huiusmodi hiatusum exempla in Anthologiae epigrammatis occurrunt ad calculum vocem, ut appareat, quales hoc genus poetæ admi- serint, quibusque de causis, et a quibus abstinerint.

Ac primum quidem se nobis offerunt hiatus illi, a quibus nec scenam attica abhorruit, ex concursu interjectionis cum nomine nati, sicut ωῦ αἶψα. IX. nr. 91. ὦ ἀνερ. Append. nr. 310. ὦ Ἑλικών. XI. nr. 24. (*Callimach.* Lav. Pallad. v. 90. ὦ ὕρος, ὦ Ἑλικών.) ὦ ἄλλιστ' Αἰδοῦ. VII. nr. 6+5. ὦ ἐμὸν ἐμῆνας. VII. nr. 99. οἶ ἐμὲ δειλὴν. IX. nr. 408. ὦ ἴτε Διμήτερος. IX. nr. 147. ὦ ἴτ' ἐπ' ἐμπορίην. X. nr. 6. φεῦ ἔλκεσι. VII. nr. 286. φεῦ ἀπὸ τοσσατίων. IX. nr. 425. quae omnia non magis offendunt, quam in scena attica ὦ οὔτος, ὦ Ἡρακλῆς, et similia. In interjectionibus enim arsis vim suam vel maxime exserit, qua efficitur, ut huiusmodi hiatus auribus non sint molesti; ut nec in Interrogationibus, v. c. ap. *Agathiam* X. nr. 64. Πῇ ἔβαν ἐξαλφονῆς ὀρχιστοὶ πόλεις; eandem ob causam.

Cum hoc genere proxime conjunctum est illud, quod in epigram- matis maxime est obvium, ubi longam vocalem praepositio sequitur, (aut verbum cum praepositione compositum,) aut aliud huiusmodi voca- bulum, quod cum proximis verbis sensu arctissime copulatur. Tum enim vocales illae, in quibus hiatus inest, et caesurâ simul et sensu ita a se invicem sejunguntur, ut earum concursus sine offensione au- rium toleretur. Nec facile huiusmodi hiatus in Anthologia reperias,

nisi in diphthongo, aut longa vocali, cui iota praeterea adscriptum, nunquam, si recte memini, in vocalibus simplicibus. Huius generis exempla apud eos poëtas, qui in censum venire possunt, nam christianorum epigrammatum auctores et *Gregorium Nazianzenum* non moramur reperi fere haec. Cap. VII. nr. 153. in epigr. *Homeri* aut *Cleobuli* πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ. In Planud. nr. 160. *Plato*: περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ. VII. nr. 536. *Alcae. Mess.* οἷδ' ὅτε θανὼν ὁ πρῶτος ἐφ' ἐπιτέτροφε τύμβῳ. ubi etiam ἐπὶ τέτροφε bene haberet. VII. nr. 641. *Antipater*: προφύγοντα γαληναίῳ ὑπ' ὀλίδῳ. Id. IX. nr. 82. κα γάρ Ἴων ὄρμῃ ἐνικάπτεσεν. VI. nr. 345. *Crinagoras*: σὴ ἐπιμεσθήσαντα γενεθλίῃ. VII. nr. 371. *Idem*: καίμαι δ' ἐν ξείνῃ, ἐπὶ χειρὶ μάδι. IX. nr. 276. πνεῦμα δ' ὁμοῦ πινίη ἀπελεύσατο. Ib. nr. 417. *Idem*: οἶσι γὰρ οὐδὲ πῆριξ δρυτόμοι ἀπεφαιδρύναντο. Ib. nr. 430. *Idem*: νηδὺς δὲ τριτοκῆ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Ib. nr. 555. *Idem*: ἐπ' ἐχθρῶ καὶ ὑπὸ μαίρῃ. X. nr. 24. *Idem*: Θρηῖαι διωκομένην ὑπ' ἀήτῃ. VII. nr. 294. *Tull. Laur.* τὸν ἀλιτρώτου ἀπὸ κίμβης. quem locum frustra olim tentavi. VI. nr. 218. *Addaeus*: ὁ δὲ που βαδίζει ἐνὶ ποίῃ. VI. nr. 332. *Hadrianus*: πῆρσεν ὑπερθύμους ᾧ ὑπὸ δουρὶ Γέτας. XI. nr. 399. *Apollinarius*: Γραμματικός ποτ' ὄνῃ ἐποχοῦμενος. IX. nr. 121. v. 2. ποταμῷ ἐπέθηκε γένειον. Ib. nr. 134. *Palladas* φάσματα ὡς ὕπνῳ ἐμβάλλετε. Append. nr. 1. *Agathias*: καὶ μαρναμένη ὑποκίειν. VII. nr. 42. *Incert.* αἱ δὲ οἱ εἰρομένην ἀμφ' ὠνυγίῃ ἡρώων. Ib. nr. 158. ἐνκτιμένη ἐνὶ Ρώμῃ. IX. nr. 194. ἀρξάμενοι πρῶτον ἀπὸ γράμματος. Ib. nr. 207. τῷ ἐνικάσθετο θυμῷ. IX. nr. 802. μορφήν τήνδ' ὄραες ζῶν ἐνάλιγκιον ἵππῳ. XIV. nr. 124. τριτάτῃ ἐπὶ μοίρῃ. Ib. nr. 149. in Oraculo: ἐν ῥήνῳ ἀπὸ κόρσης. In Planud. nr. 333. ἔπρεπε μὴν χρυσίῳ ἐν ἀγάλματι. Append. nr. 103. ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυνάδος. Ib. nr. 120. ἄνθρα πολλά γένοιτο νεοδημάτων ἐπὶ τύμβῳ. Ib. nr. 278. μακάρων νήσοις θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ. Ib. nr. 334. Σαλαμίνιος ᾧ ἐνὶ χειρὶν.

Quum horum hiatus, qui apud optimos quosque versuum artifices creberrimi, causa sit ea, quam diximus, mirari quis possit, quum ejusmodi hiatus admissos videat passim, licet exempla illis longe pauciora sint, sequente praepositione in anastrophe posita. In talibus enim, dum hiatus syllabas sejungit, anastrophe easdem conjungi jubet. Nec tamen propterea ejusmodi loca pro vitiosis habenda sunt, nec poëtarum negligentiae tribui debent. Si enim praepositio pertinet ad eam vocem, quae praecedit, illa et sensu et pronuntiatione ita cum praeco-

dente copulatur, ut ambae pro uno habendae sint *vocabulo*, in quo vocalium concursus non est molestior, quam in verbis *αἶψα, οἶα, οἶαμα, ῥῆν, ῥῆνος, αἶον*, et innumeris aliis. Ut igitur apud *Apollonium Rhodium* L. I. 285. bene legitur, *ὃ ἔπε πολλήν*. *Ib.* 286. *ὃ ἔπε ποινή*. *Ib.* 1234. *ὃῶν ἔπε*. sic etiam ap. *Alcas.* *Mess.* Cap. VII. nr. 1. *ἴε ἔπε*. ap. *Crinagor.* VII. nr. 683. *μόρεν ἔπε*. IX. nr. 362. *ὃ ἔπε*. XIV. nr. 135. *μολῶν ἔπε*. ap. *Niciam* in *Plautud.* nr. 188. *ὃ ἔπε*. In Append. nr. 111. *νοῦ ἄπο*. Ejusdem generis est hiatus, quem articulus facit cum nomine suo, ut VII. nr. 519. *Callimach.* *τῆ ἱστῆρα κλαίοντες ἐθαύπομεν*. *Ib.* nr. 663. *Leonidas*: *Μηδεῖος τὸ πρῶν ἐπὶ τῇ ὀδῷ*. Ubi vero articulum praecedat vocalis longa, ut ap. *Pallad.* X. nr. 53. *πτεῖνεν ἄν, εἰ ὁ Κρόνος*, ibi non alia excusatione utendum videtur, quam arctae articuli cum nomine conjunctionis, qua castra juvatur, hiatus mollitur. Exempla tamen hujus generis paucissima sunt; in *Anthologia* fortasse praeter id, quod laudavimus, nullum. Frequentiora sunt exempla articuli brevis *ὀ* et *τὸ* hiatus facientis, ut *τὸ ἔθος* et similia; cujus generis loca ex *Anthologia* laudavimus ad Cap. VI. nr. 79. p. 140.

Proximum locum tenent hiatus ii, qui distinctione, caesura juvante, molliuntur. Hi tamen in epigrammatis sunt paucissimi. *) Sic *Leonidas* VII. nr. 736. *μὴ φθίσεν, ἄνθρωπος*. *Strato* XII. nr. 246. *τὸ μὲν ἀποστρίχει, ὃ δ' ἀνέρχεται*. *Zosimus* IX. nr. 40. *ἀλλὰ καὶ*

*) Frequentiores sunt hiatus hujus generis in his *Anthologiae* poematibus, quae solis heroicis constant versibus, in *Oraculis*, *Inscriptionibus*. Sic in *Inscriptionibus Triopeis*, quas dedimus in *Appendice* nr. 50 et 51. p. 772. in centum fere versibus numeravi sedecim. Qua re infirmari quis existimaverit conjecturam *Ennii Quirini Visconti*, viri eruditissimi, has inscriptiones referentis ad *Marcellum Sideram*, in cujus fragmentis aliis hujusmodi hiatuum exempla sane quam paucissima. Sed potuit hic in his *Inscriptionibus* antiquitatis quandam speciem sectari, ut certe in verbis ipsis gravitatem aucupatus est, quam longarum vocalium concursus non parum adjuvat. Et *Herodis* etiam, in cujus gratiam illas *Inscriptiones* composuit, peculiari antiqui sermonis studio et amor non nihil induluisse videri potest.

ἐν πόντον, ὅπότε ἔρχισαι νῆα θάλασσα. *) *Julian. Aeg.* IX. nr. 798. ἐκ φύσεως τέχνη· οὐ γὰρ φύσιν εἴρετο τέχνη. *Incert.* XI. nr. 298. ἡ δὲ γυνή, αἶτε πᾶσα γυνή.

Cum hoc genere jungamus illud, cui necessitas originem dedisse videtur, in propriis illud nominibus maxime obvium, praesertim longiore vocabulo praecedente. Utrumque hoc excusationi est hiatui ap. *Incert.* IX. nr. 523. *Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβοῶτον Ἑλικῶνος.* in quo nomine hiatus etiam admissus a *Dioscoride* VII. nr. 407. ἡ Ἑλικῶν εὐκισσος. ab *Arato* Phaen. v. 216. καθ' ὑψηλοῦ Ἑλικῶνος. 218 οὐ γὰρ πω Ἑλικῶν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς. *Theocrit.* Eid. XXV 209. τὸ μὲν αὐτὸς ἐπὶ ζαθέφ' Ἑλικῶνι Εὐρών. quibus omnibus praevit *Hesiodus* Theog. v. 7. ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο. — Ejusdem est generis in *Peple Aristotelis* T. II. p. 751. v. 19. Ἀτρεΐδεα Ἀγαμέμνονος. par illud Homericum *Πηληϊάδew Ἀχιλλεύς*, et Od. μ 378. *Λαερτιάδew Ὀδυσσεύς*. et illud ipsum *Ἰλ.* β. 185. λ. 231. In eodem *Peple* v. 41. υἱὸν ἐπερθύνου Ἀνδραίμονος. simile Homericum ἀντιθέου Ὀδυσσεύς. Od. v. 369. φ. 254. Hujus generis est ap. *Magnum Medicum* in *Planud.* nr. 270. μέλαθρα πολυκλαύτου Ἀχιλλεύς. u. *Apollon.* Rhod. I. 644. ἀποιοχόμενου Ἀχιλλεύς. *Theocrit.* Eid. XVI 31. μύρσαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχιλλεύς. Ib. v. 41. σχεδὶαν στογγοῦ Ἀχιλλεύς. Adde his *Crinagoram* X. nr. 24. φρήν ἐσθὴ μεγάλη Ἐνοσίχθονος. *Alcae.* Mess. VII. nr. 1. νήσων πόντῳ Ἴος. *Incert.* XIV nr. 24. παιδοφόνου Ἐκάβης. *Append.* nr. 182. Εὐρυδίκη Ἰεραπολιήτις, ut *Apollon.* Rhod. L. I. 1109. λυσάμενοι Ἰερός. Locus *Lucilli* XI. nr. 107. καίτας δ' ἡ Τεννὴ ἐναλλυγίος — ad aliud genus pertinet quod paulo ante commemoravimus. Quae supersunt exempla, ea etiam distinctio juvat. *Dioscorid.* VII. nr. 407. ἡ Κινύρεω νίον ἔρνος ὀδυρομένη, Ἀφροδίτη... *Antip. Thess.* IX. nr. 26. Πράξιλλαν, Μοιρῶ Ἀνύτης στόμα. In versu *Incert.* IX. nr. 511. δαυδάλλειν ἀγανοφροσύνη, ἐτέλισσα δὲ χαίρων, qui est in tristicho heroico, hiatus et longitudine vocabuli et distinctione excusatur.

---

*) Non infrequentes hiatus ante ὅτε et ὅποτε. ut *Apoll. Rh.* I. l. 652. δέματι λευγαλέφ, ὅποτε Θρηῖναις ἴασι. *Aratus* v. 292. νότοι ὅποτε αἰγόνισσιν. 569. ἀφανρότατος, ὅτε Καρῖνος. 700. Κενταύρῳ ὅποτε.

Ultimo loco reservavimus hiatus illos, quos *Homeri* exemplum, heroicorumque poetarum, qui ab *Homero* pendent, auctoritas tueretur. Cujus generis est locus, qui huic disputationi occasionem dedit, *Antipatri* IX. nr. 10. οὐκ ἔστιν ἢν πῆρ' ἑλκεος χροῖα. ad quem in *Notis* p. 455. loca *Homerica* excitavi. Sed hujus quoque generis exempla in epigrammatis paucissima sunt. Quaedam in particula disjunctiva ἢ (quae hiatu etiam *Callimachus*, *Aratus*, *Apollonius* usi sunt sapientiae), ut *Crinagor.* IX. nr. 516. ἢ ἀγαθόν. (*Theogn.* v. 957. ἐν' ἱμῶ ἀγαθόν. *Ib.* 1055. σὺ ἀγαθὸν τε νόμῳ. *Solon.* *Fragm.* XIII. 1. πλουτοῖσι παῖσι, ἀγαθοῖσι.) *Zonas* IX. nr. 126. ἢ ἰόν, ἢ μέλυν. In nonnullis particulam disjunctivam excipit praepositio, ut ap. *Crinagor.* VII. nr. 645. ἢ ἐπὶ *Neilw.* ubi *Bruckius*, ἢ δ' ἐπὶ *Neilw.* Interposita littera nunc necessaria non videtur. *Antipater* IX. nr. 143. ἐπὶ δὲ οὐ ἢ ἐν ἑσπερι. *Cyrus* IX. nr. 136. ἢ ἐπὶ πῆρ' ἑλκεος. (Sic etiam *Aratus* *Phaenom.* v. 713. ἢ ἐπὶ ταίρῳ. *Callimach.* H. in *Del.* 94. ἢ ἐπὶ δάφνῳ. *Ib.* 114. ἢ ἐπ' ἱμῶ. *Lav. Pallad.* 47. ἢ ἐς Ἀρμύρην.) Ex eodem genere haec sunt: *Incert.* I. nr. 100. ῥόος χροῖα ἐπὶ περὶ. et in *Append.* nr. 317. εὖ οἶδ' εἰς. *Callimach.* VII. nr. 519. Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε. (ut *Theognis* 375. εὖ οἶσθα.) *Crinagor.* IX. nr. 81. μὴ εἴπῃς. *Thymocles* XII. nr. 32. ὅτι σοι (sic cum *Schaefero*) ἔπος ἰσθὺν εἴπων. (Cf. *Spitzner.* de versu Gr. her. p. 124.) *Pallad.* IX. nr. 174. μισθὸν ὅλον ἔσας. ut *Homer.* *Od.* τ. 484. εἰσσεύῃ ἔστι. *Apollon.* *Rhod.* I. 688. ταλλομένου ἔσας. Huc fortasse retuleris etiam VII. nr. 665. *Leonid.* v. 3. αἰέας καὶ Πρῶμα-ρον πρὸς ἄμα. (*Od.* κ. 208. βῆ δ' ἱέναι, ἄμα τοῖσιν. *Ib.* τ. 376. τῷ αὖ πῶδας νίψας, ἄμα τ' αὐτῆς. *Apoll.* *Rhod.* III. 916. ἦγε δὲ καὶ πεδίου ἄμα δὲ σπέρων. quae tamen omnia nonnihil sunt diversa.)

Non abs re fuerit, pauca addidisse etiam de altero genere hiatus, quod nascitur ex concursu brevis vocalis cum alia aut brevi aut longa. In hoc quoque genere usus non nullam et auctoritatis vim fuisse nunc satis constat, ita ut verba ap. *Flaccum* VII. nr. 650. (de quo loco minus recte statueram in *Praefat.* p. XXXVIII. not. 37.) φεύγῃς θαλάσσια ἔργα, non magis tentanda sint, quam in *Append.* nr. 292. τὸ δ' ἀγῆτα ἔργα. et XII. nr. 209. καὶ τὰ πρὸ ἑργον. *Append.* nr. 141. ἱμῶ δὲ ἔργον. in christianis denique I. nr. 84. τολιπόρα ἔργα. Ejusdem generis est in *Append.* nr. 317. ὅσων ἰσως, et alia

quosdam, de quibus in notis passim monuimus *). Sed de his et alii hiatuum generibus satis tradiderunt viri doctissimi, *Hermannus*, *Spitznerus*, *Friedemannus*, *Gerhardus*, alii; nos de illo agamus, quod in epigrammatis fere solum dubitationem potest injicere, quippe a quo in optimi quidem versuum artifices abstinuerunt, orto illo ex concursu brevi vocalis cum alia in fine ordinis, praesertim in fine quarti pedis hexametri collocata, plerumque sensu etiam cum voce finito **). Sic enim, voc simul cum sensu inhibita, pausa existit, qua hiatus offensio fere evanescit. At vel sic tamen poetae epigrammatici raro hiatum admisierunt, nisi in nomine proprio, aut in vocabulo polysyllabo i. e. eo, quod quatuor saltem syllabis constat, aut cum praepositione conjunctum est, quae syllabae defectum explet. Nomen proprium est in his: VII. nr. 662 *Leonidas*: αἶ, αἶ λυγρὰ παθοῦσα, Πρωτοῖσι, ὡς ἐν ἱστομῳ. VII nr. 250, *Erycius*: αὐτὰ τοι φανίαν, Δαμάτρε, αὐτίκα λόγγαν. *** Longiora autem vocabula in his: VI. nr. 264. *Mnasalcas*: ἐνδρὶ πορσεαμένα σὺν ἀρεστέϊ, ὅς μ' ἀνέθυσαν. IX. nr. 240. *Philippus*: ζωῆς

*) His vocabulis, quae brevem vocalem praecedentem ferunt, annumerandum est ἦθος. *Hesiod.* Ἔ. καὶ Ἡ. 697. ἵνα ἦθθα πεδνὰ δαδάξῃς. *Od.* ξ. 411. κατὰ ἦθθα κομμηθῆναι. unde fortasse defendas *Paul. Silent.* in *Ecphr.* S. *Soph.* II. 51. ἐνθα γὰρ ἀλλήλων ἀκονεύμενα, ἦθθαί τεύχε. ubi hiatum tollendum existimat *Gerhard.* in *Lectt. Apollon.* p. 205.

**) Hujus generis est versus *Virgilii* *Aen.* I. 405. et vera incessu patuit dea: ille uti matrem . . . quem excitavit *Hermannus* *Elem. Doctr. Metr.* p. 63.

***) Sic etiam *Theognis* v. 993. (971) Εἰ θεῖης, Ἀνάδημι, ἐρίμερον ἔμμεν ἀεΐδεν. Frequentius hic poeta hiatum in pausa admittit. Sic v. 831. (809) πίστει χεῖματ' ὄλισσα, ἀπιστίῃ δ' ἐδάσσα. ubi frustra verborum transpositionem tentaveris. V. 1085. (1043) ubi *Cod. Mutin.* δῆμων ἀεῖσι δι πολλὰ φίρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη. *Welckerus* in *Fragm. Alcm.* p. 85. corrigere tentavit: δῆμωναξ, φοι πολλὰ φίρειν βαρὺ. V. 1141. (1097) εὐσεβίων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθοιο, οὐδὲ θίμιστας. V. 1195. (1147) μὴ τε θεοὺς ἐπίτοκον ἐκόμνηθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν. V. 1287. ἀλλὰ σ' ἰγὼ τρώσω, φεύγοντά με, ὡς ποτα φασίν.

την δ' ἐπελυσσεν· ἀφ' ἀπὸ "Ηρῆς γ). Ib. nr. 254. *Idem*: ἀλλο-
τριαν ὠδὸν ἐπώρμισα· ἢ γὰρ ἐώλησεν. ubi conjecturam in margine
propositam rectius repudiavi in Notis. VII. nr. 681. *Palladas*: Γίνομαι,
Μορφὴν τροχολοίπερα· ἐκ προσηπῆς γὰρ. XI. nr. 279. *Lucillus*:
οἷσις γραμματικῶν δύναται ποτε ἄρτιος εἶναι, ubi δύναται ποτε pro
vocabulo quinquesyllabo habendum. Lectio tamen minus certa, quum
ἄρτιος in membranis desideretur. XI. nr. 400. *Lucianus*: Ἰλαθί,
Γραμματικῇ, φυσίχῳ, Ἰλαθί λιμοῦ... IX. nr. 512. *Incertus*: ποιή-
τον Διονυσίῳ διδάσκαλῳ, Ἰλαος εἴης. In Planud. nr. 121. αὐτὸν
Ἀλκιβίου τανταίρεο· ὥδε τὰ κείνον... His exemplis adjuungere non
debui verum *Posidippi*, aut *Aeclepiadis* V. nr. 209. quem me recte
refutasse existimo: *Σῆς, Παφίη Κυθέρεια, παρ' ἧν εἶδε Κλειάνδρος*
Ναυῶν. cui hiatus favet etiam unus homericus, de quo vid. *Spitzner*.
de vers. Gr. her. p. 130. Breviorum vocabulorum hiatus facientium
exempla haec inveni; IX. nr. 17. *Germanicus*: ἐν πυρὸς, ὡς αἶνεα,
πίος εἰς φλόγα· ἢ ῥά αε δαίμων... ubi V. D. φλόγας legendum
suspicitur; fortasse citra necessitatem. IX. nr. 775. *Glaucus*: Ἡ Βάσχη
Κρονίῳν Σάτυρον θέτο· εἰς δὲ χορείαν. XI. nr. 424. *Piso*: Γαίης
ἐν Γυλατῶν μηδ' ἄνθεα· ἧς ἀπὸ κόλπων. IX. nr. 584. v. 21. εἰ τοι
Ἀθηναίης πίλει ἔρση, ὥριον ἦδη. Appendix nr. 215. *Incertus*: οἶος
ἔγχε προκίβας, οἶος χροῖα, οἶος ἰούλας. Quae omnia sunt recen-
tioris commatis. *)

γ) In hoc versu legendum suspicabar: καὶ γὰρ ἀφ' "Ηρῆς... Prior
hiatus nihil habet offensionis, recteque monuit *Hermann*. ad Or-
pheum p. 741. tertiam personam verbi passivi hiatus facere ap.
Homerum. Cf. *Theocritum*. Eid. II. 154. Eid. XIX. 5. *Bion*.
Eid. I. 26. σταθῆα δ' ἐκ μηρῶν πορυσσέτο· οἱ δ' ἐπὶ τρομαζοί...
Sed ἀπὸ "Ηρῆς in *Philippi* epigr. vix feras. Cf. *Hermann*. ad
Orph. p. 735. *Spitzner*. de versu Gr. her. p. 129. Suspiciari
pneus, legendum esse: ἢ ῥ' ἀπὸ πείρης

* *Ηρακλῆς βρεφίων φέτιον ἡλυσίην*.

sed "Ηρῆς commemorationem obliterari nolim.

**) Apud *Theocritum*, quo nemo frequentius inter vetustiores rhythmo
bacolico usus est, in tanto numero versuum, qui pausam habent
in fine quarti pedis, mireris sane vix quinque aut sex hiatus in
illa sede exempla reperiri. Unum horum Eid. XIX. 8. καὶ τριθός

Ut autem hoc genus hiatus, qui in quarti pedis terminatione occurrit, *Homerum* auctorem habuit, (vid. *Heyn.* Exc. ad *Il.* XV. T. VII. p. 136.) ita, eodem auctore, praestantissimi versuum artifices hiatum admiserunt in medio tertio pede, in caesura trochaica. Verum et hujus generis in epigrammatis exempla sunt admodum pauca. Sic *Plato* Cap. VII. nr. 265. *ναυηγὸς τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ.* ubi in *Notis* p. 281. hiatum conatus sum tollere, ratione satis leni, sed fortasse inutili. Similiter certe *Theocritus*, qui majore tamen in heroicis utebatur licentia, *Eid.* XXII. 116. *εἰπὲ θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφύτης.* Idem *Eid.* XXIV. 71. *τοὺς ἐλέγν βασιλεία· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοῖσι.* et, quod paulo est durius, *Eid.* XIII. 24. *αἰετὸς ὡς μέγα λαῖτμα, ἀφ' ᾧ τότε χοιράδες ἔσταν.* ubi eodem sensu potuisset scribere: *λαῖτμ', ἐξ ᾧ.* Ad *Anthologiam* revertor. Legitur ibi X. nr. 5. in epigr. *Thyllii*, *σχοίνους μηρύσεθι· ἐφ' ὀλαάδα φορτίσεθι.* fortasse recte. Si tamen *Cod.* offerret, quod in *Notis* conjeci: *σχοίνους μηρύσεθ'· ἐπὶ θ' ὀλαάδα...* id lubens amplecterer. *)

μὲν ἔγῃ, τὰ δὲ τραύματα ἄλλα ποιεῖς. sustulit *R. Porson*, *ταλίνα* legens, ap. *Gaisford* in *Poet. Minor.* T. II. p. 148. Caeterum in exemplis, quae hactenus ex *Anthologia* attulimus, omnibus sensus simul cum vocabulo, quod hiatum facit, terminatur. Ejus generis, ubi praepositio, ad nomen in quinto pede positum pertinens, quartum pedem finiat ante vocalem, unum hoc in *Anthologia* inveni exemplum in *Append.* nr. 275. *σύνειεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θίσθαι.* Sed sic etiam *Theocritus* *Eid.* XXIV. 22. *Ἀλκμήνας φίλα τέκνα· φάος δ' ἀνὰ οἶνον ἐτύχθη.* et *Eid.* XXV. 45. *εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ' πατὴρ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολιταῖσι.* (ut ap. *Homer.* *Od.* α. 119. *καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι.* quemadmodum etiam in altero exemplo hiatus *Homeri* auctoritate defenditur.) et *Apollon.* *Rhod.* L. IV. 1479. *τοὺς ἰδέειν, ὥς τις τε νῆφ' ἐνὶ ἡμῶσι μνήμην.* Apud *Hesiodum* autem *Theog.* v. 727. recte emendasse videtur *Heynius*: *τριστοχαὶ πύχυνται δειρὴν πέρι· αὐτὰρ ὑπερθεῖν.* Caeterum praepositio haud raro quartum pedem terminat, aino hiatu tamen, apud optimos quoque poëtas, apud nullum fortasse frequentius, quam apud *Nonnum*.

*) Sic etiam *Apollon.* *Rhod.* L. II. 538. *ἄφορβοι στίλλεσθαι· ἐπελ...* Ibi editio *Flor.* *στίλλεσθαι*, probante *Brunkio* in *Addendis* ad

Recentioris commatis haec sunt: IX. nr. 607. αἱ Χάρτες λίσσαντο-
ἐμωμέναι δι' λοτρών. Ib. nr. 384. in Mensibus Romanis v. 9.
ἤγινε ἄγχι θάλασσα· ἐφοπλίζετε δὲ νῆας. Append. nr. 70. βιβλὸς
ἰγναθίδεο· ἀποσιόσιος δ' ἀφάμαρτον. Hiatus in primo pede oc-
currentis nonnisi unum notavi exemplum. IX. nr. 70. Μναςυλκας·
παῖ, ἐπὶ αὖ μέναι καὶ πατόσιν δάκρυα. ubi Planudes παῦσας habet.
vid. Not. p. 467. unum etiam in secundo pede L. XIV. nr. 129. in
problemate arithmetico, quod ex solis hexametris constat: τέμνων
νηῖ· ἄλως πόσα λείπεται εἰςέτι μέτρα;

Verbum addam de hiatibus in caesura pentametri, de quibus, sicut
etiam de brevibus in eadem pentametri parte syllabis, docte et accurate
disputavit *Fr. Traug. Friedemannus* in peculiari libello, junctim edito
cum *Fr. Spitzneri* Commentatione de versu Gr. heroico. Lipsiae.
1816. Post illos hiatus, qui aut Codicum ope, aut emendatione pro-
babili sublati sunt, parvus in epigrammatis superest numerus versuum,
qui hiata in caesura deformantur. *Nicarch.* XI. nr. 74. v. 1. ὄλος
δ' ὁ λίγος, οὐποτ' ἐπαισθάνεται. Ib. nr. 151. καὶ πῶς; οὐδ' ἄλλος·
οἶδ' ὁμοιώτερον. *Ammian.* XI. nr. 15. ἤδη σοι προλίγας, 'Ωρεγίνης
λίγους. *Pallad.* XI. nr. 44. οὐκ ἐθίλω δόμους· οὐ γὰρ ἔχω δόμους.
Sophron. VII. nr. 679. v. 4. εὐγενίος Στεφάνου· ἦν δὲ νομαεὺς Φαρίης.
v. 8. οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόον, οὐδ' ἐτέρων στομάτων. ubi vereor, ne ni-
mis calide emendaverim, κοῦδ' ἐτέρων. *Incert.* VII. nr. 134. οὐκίτι
χειρομένη, οὐτ' ἀπομυσομένη. Ib. nr. 699. v. 8. πλώοιμι, στυ-
γεροῖ ὄρεσσιν ἐπ' Αἰθίω. In his omnibus hiatus distinctione mollitur.
Caret hac excusatione versus in Mensibus Rom. IX. nr. 384. v. 6. ἰση
δ' εἰσοτῇ ἡματι νύξ τελέθει. Ib. v. 8. ῥίξῃ ἐπ' ἀγροτέρῃ ἡμερον
ἀερίμονα. Sed haec prioribus illis etiam recentiora sunt, sicut etiam
Inscriptionibus, ab imperitis plerumque versificatoribus christianis et
collegi in his Addend. ad VII. nr. 679. Quare fortasse profecta, quae
Barbucallum IX. nr. 425. movenda suspicio de sinceritate lectionis:
ἄμρυα νεκροῖς 'Ενναλίαις κῆμας ἀ παντοπορευτά, quamvis causa

L. II. 324. „ut hiatus ingratus tollatur.“ In idem inciderat
G. Wakefield Sylv. crit. T. III. Aliud remedium proposui in
Not. p. 281. quod ipsum *Gerhardio* quoque in mentem venit in
Lectonibus Apollon. p. 191.

non apparet, cur ille non maluerit scribere, hiatu vitato: *ἄμμιγε
πείμαι Νεκροῖς ἐνναέταις ἃ παν*. Superest veraus in disticho IX.
nr. 35. quod membr. Palatinae ad *Antiphilum* referunt, *Planudes*
fortasse rectius ad *Cyllenium*, recentioris aetatis hominem, ubi legitur:
πόντος κῆν χίρσθ' εἰς ἐμὲ μὴνράμενας.

* * *

Pag. XXXIV. l. 1. pro *lare videtur*, lege, syllabis, quae exciderunt,
restitutis, *postulare videtur*.

Pag. XL. l. 4. pro *ὄρα* scribe *ὄρα*. De *ō* in membr. pro *ō* posito
vid. Not. p. 454.

Pag. XLVIII. l. 8. pro, *et sponte apparet*, lege, *et sponte intel-*
ligitur.

Pag. LIII. not. 53. de loco *Tullii Laureae* supra dixi. Nihil ibi mu-
tandum esse, monui etiam in Notia p. 287. s. vera tamen hiatus in
eo causa non allata.

Ad Caput primum.

Nr. 10. v. 68. *ἀλνεα* codicis quomodo servari possit, quod existi-
mat cl. *Paulssen*, equidem non video. De *δῆνεα* iis, quae in Notis
congressi, adde: *Hesiod. Theog. v. 236. δίκασα καὶ ἦνια δῆνεα οἶδεν*.
Stel. Athlet. VIII. τίς ἐνθεα δῆνεα τέχνης Τεύξεσσι. Theogn. v. 221.
ὄστις τοι δοῦναι ... αὐτὸς μούνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν. Coluthus v. 61.
ἐγράφασατο δῆνεα μάχθων. Theodor. Prodrom. Poëma editum ex Cod.
Vatic. in Notices des Msc. T. VIII. p. 195. ἔρρετ' Ἀριατοτέλους πα-
λυμήχανα δῆνεα τέχνης.

Nr. 11. Haec verba in quatuor senarios digerenda, quod fecit
Friedemannus in Commentat. de Med. Syll. Pent. p. 331. De *ἀναρ-*
γύροις conf. *Suicer. Thesaur. Eccl. T. I. p. 298. DuCang. Gloss. gr.*
T. I. p. 71. Villois. Prolegg. ad Homer. p. XLVIII.

Nr. 12. v. 10. Hoc poemation cum sequente disticho cohaesiasse
mihi persuadere nequeo. Pro *ἐς δ' ἐμὸν ἔργον* suspicari quis possit,
αἴσιμον ἔργον, primum opus. Homer. Od. ξ. 84. ἀλλὰ δίκην τινοῦσε
καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. Aeschyl. Agam. 775. Ἄλνα δὲ λάμπει
μὲν ἐν δυσκάπνοισι δόμοις, τὸν δ' ἐναῖσιμον τίει βίον. Hesych. αἴσι-
μον ... ἀγαθόν, συμφέρον. Anecd. Bekkeri T. I. p. 359. αἴσιμα,

τὰ ἀποκρίματα . . . ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἡγάθη. Sed quum obcurum sit, in membranis ἐς δ' legatur, an ὧδ', temerarium sit, de lectione mutili loci statnere.

Nr. 13 et 14. Haec duo disticha fortasse jungenda.

Nr. 34. v. 4. *κρίουσιν*. Scribe *κρίουσι*, ut est in Cod. Pal. et in Ap. Goth.

Nr. 47. Scr. *εἰς τὴν βάπτισιν*, et iterum Nr. 48. *εἰς τὴν μεταμ.*

Nr. 60. v. 1. Scr. *Μωσῆς*, nominativus pro vocativo. In Ap. nostro habetur *Μωσῆς*.

Nr. 65. v. 2. *Θυσίαν* vitium typographicum pro *Θυσίην*.

Nr. 83. Una voce transposita rhythmum huius versus restitues: *θαῖματα γράφει θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχα πάντα*. neque tamen sic ab auctore scriptum esse affirmaverim.

Nr. 99. v. 5. *λίμῳ δ' ὑμβροσθα* ἢ *λίμῳ* reperiri jam in Hymno Homérico in Cerer. v. 512. monuit *Spitznerus* de versu gr. her. p. 74. Non itaque apud Dorioses tantum femininum in usu fuit, ut dicit *Etymol. M.* p. 513. 10. ed. Lips.

Nr. 116. v. 3. *Paulsenii* nota non ad h. l. pertinet, sed procul dubio ad nr. 117. v. 2.

Nr. 118. v. 1. Scr. *τῶν παθῶν*. Negligentiae crimen, quo cl. P. *Spaleitum* incusat, meum est. Serius animadverteram errorem calami, de quo nec sensus legentem adverterat, nec metrum. V. 3. repono *πρεσβύτερος* ex Codice.

Nr. 121. v. 6. *πλάσας . . θεογράφους*. Iis, quas in Notis attuli, adice *Gregor. Naz. Or. III. Opp. T. I. p. 99. D. εἰ καὶ πλαξὶ θεογράφους ἐγγραφεῖναι τὸν νόμον παρὰ θεοῦ πιστεύουσιν. Theodor. Prodrom. Or. edita in Notit. Msc. Bibl. Paris. Tom. VI. p. 561. πλάσας θεῶν γεγραμμένας, καὶ τὰ ἐκείνου νόμματα. Suidas T. III. p. 122. πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογραφοῖς πλαξίν ταῦτα ἦν γεγραμμένα.*

Nr. 123. v. 3. *ἑμνοπολοῦσιν*. In fine epigrammatum semper addidi litteram paragoricam, etiamsi a Cod. abesset. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXI. not. 30.

Ad Caput secundum.

Christodori Ecphrasis v. 72. *ἰονήσαι*. Hanc formam in homerica poësi unice probabat *Aristarchus*. Vid. *Heyn.* ad *Il. T. IV. p. 624.*

non apparet, cur ille non maluerit scribere, hiatus vitato: ἄμμεγα
 πείμαι Νεκροῖς ἐννύκταις ἃ παν. Superest verus in disticho IX.
 nr. 35. quod membr. Palatinae ad *Antiphilum* referunt, *Planudes*
 fortasse rectius ad *Cyllenium*, recentioris aetatis hominem, ubi legitur:
 πόντος κῆν χέρον εἰς ἐμὲ μηνάμενος.

* * *

Pag. XXXIV. l. 1. pro *lare videtur*, lege, syllābia, quae exciderunt,
 restitutis, *postulare videtur*.

Pag. XL. l. 4. pro ὄρετα scribe ὄρεα. De ὦ in membr. pro ᾧ posito
 vid. Not. p. 454.

Pag. XLVIII. l. 8. pro, *et sponte apparet*, lege, *et sponte intel-*
ligitur.

Pag. LIII. not. 53, de loco *Tullii Laureae* supra dixi. Nihil ibi mu-
 tandum esse, monui etiam in Notia p. 287. s. vera tamen hiatus in
 eo causa non allata.

Ad Caput primum.

Nr. 10. v. 68. *llyea* codicis quomodo servari possit, quod existi-
 mat cl. *Paulssen*, equidem non video. De δῆνεα iis, quae in Notis
 conguessi, addo: *Hesiod. Theog. v. 236. δίκαια καὶ ἥπια δῆνεα οἶδεν.*
Stel. Athlet. VIII. τίς ἐνθάδε δῆνεα τέχνης Τεύξες. Theogn. v. 221.
ὅστις τοι δοκέει ... αὐτὸς μούνης ποικίλα δῆνε' ἔχειν. Coluthus v. 61.
ἐγράσσασα δῆνεα μάχθων. Theodor. Prodrom, Poëma editum ex Cod.
Vatic. in Notices des Msc. T. VIII. p. 195. ἔρρετ' Ἀριατοτέλους πα-
λυμήχανα δῆνεα τέχνης.

Nr. 11. Haec verba in quatuor senarios digerenda, quod fecit
Friedemannus in Commentat. de Med. Syll. Pent. p. 331. De ἀναρ-
 γήροις conf. *Suicer. Thesaur. Eccl. T. I. p. 298. DuCang. Gloss. gr.*
T. I. p. 71. Villois. Prolegg. ad Homer. p. XLVIII.

Nr. 12. v. 10. Hoc poemation cum sequente disticho cohaesisse
 mihi persuadere nequeo. Pro ἐς δ' ἐμὸν ἔργον suspicari quis possit,
 αἰσίμον ἔργον, *pium opus. Homer. Od. ε. 84. ἀλλὰ δίκην τίοναι*
καὶ αἶσιμα ἔργ' ἀνθρώπων. Aeschyl. Agam. 775. Δίκα δὲ λάμπει
μὲν ἐν δυσκάπνοισι δόμοις, τὸν δ' ἐπαἰσιμον τίει βίον. Hecych. αἰσι-
μον ... ἀγαθόν, συμφέρον. Anecd. Bekkeri T. I. p. 359. αἶσιμα,

τὰ προήκοντα . . . ἐνίοτε δὲ τὰ καθήκοντα ἢ τὰ ἀγαθὰ. Sed quum obscurum sit, in membranis εἰς δ' legatur, an ὧδ', temerarium sit, de lectione mutili loci statuere.

Nr. 13 et 14. Haec duo disticha fortasse jungenda.

Nr. 34. v. 4. κρείσσονι. Scribe κρέσσονι. ut est in Cod. Pal. et in Ap. Goth.

Nr. 47. Scr. εἰς τὴν βάντισιν, et iterum Nr. 48. εἰς τὴν μεταμ-

Nr. 60. v. 1. Scr. Μωσῆς. nominativus pro vocativo. In Ap. nostro habetur Μωσῆι.

Nr. 65. v. 2. Θυσίαν vitium typographicum pro Θυσίην.

Nr. 83. Una voce transposita rhythmum huius versus restitues: θαῖματα γράφει θεοῦ σαρκώσιος ἔξοχα πάντα. neque tamen sic ab auctore scriptum esse affirmaverim.

Nr. 99. v. 5. λιμὴ δ' ὑμβροσίᾳ ἢ λιμὸς reperiri jam in Hymno Homérico in Cerer. v. 312. monuit *Spitznerus* de versu gr. her. p. 74. Non itaque apud Dorcenses tantum femininum in usu fuit, ut dicit *Etymol. M.* p. 513. 10. ed. Lips.

Nr. 116. v. 3. *Paulsenii* nota non ad h. l. pertinet, sed procul dubio ad nr. 117. v. 2.

Nr. 118. v. 1. Scr. τῶν παθῶν. Negligentiae crimen, quo cl. P. *Spalletum* incusat, meum est. Serius animadverteram errorem calami, de quo nec sensus legentem adverterat, nec metrum. V. 3. repone προετόμως ex Codice.

Nr. 121. v. 4. πλάνας . . . θεογράφους. Iis, quae in Notis attuli, adice *Gregor. Naz. Or. III. Opp. T. I. p. 99. D. οὐ καὶ πλαξὶ θεο-γραφάτοις ἐγγραφήναι τὸν νόμον παρὰ θεοῦ πιστεύουσαι. Theodor. Prodrom. Or. edita in Notit. Mac. Bibl. Paris. Tom. VI. p. 561. πλάνας θεῶ γεγραμμένας, καὶ τὰ ἐκείνου νόμιμα. Suidas T. III. p. 122. πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογραφοῖς πλαξίν ταῦτα ἦν γεγραμμένα.*

Nr. 123. v. 3. ὑμνοπολοῦσιν. In fine epigrammatum semper addidi litteram paragogicam, etiamsi a Cod. abesset. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. XXXI. not. 30.

Ad Caput secundum.

Christodori Ecphrasis v. 72. ἰσότησι. Hanc formam in homerica ποταῖς unice probabat *Aristarchus*. Vid. *Heyn.* ad 'Il. T. IV. p. 624.

Tom. V. p. 267. Recentiores *εἰστήκει* scripsisse contendit *Gerhardius* in Lectt. Apoll. p. 96. idque ipsum *Christodoro* v. 561. restituendum existimat. Ap. *Tryphiodorum* utraque forma occurrit. Vid. *Schaefer*. ad v. 162. — V. 110. *ῥαθάμιγγος*. Pal. et Ap. Goth. *ῥαθάμιγγας* sensu postulante Plan. — V. 117. Scr. *ὄντι καί*. pro vitio typographico *ὄτι*. — V. 199. *κρήδεμον*. Corrige *κρήδεμνον*. V. 318. *τόπιε ᾤκεεν*. *Philostat.* Imagg. L. II. 23. p. 849. *τὴν Ἐριννὸν δὲ οὐκ ἂν ἴδοις*. αὐτὸν γὰρ ἐσφίσαστο τὸν Ἡρακλῆν, καὶ διὰ τοῦ στέρονος χορεύει μέσφ αὐτῷ. — V. 393. *Ἀλκμάων*. *Athen.* L. IV. pag. 140. C. *Ἄϊκλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο*. V. 410. In textu Ap. Gothani scriptum *καδαλίμη*, prius autem *α* oblitteratum littera *υ* alio atramento scripta. In marg. *Spalettus* monuit, in Cod. legi *καδαλίμη*, ap. *Bruncium* *κυδαλίμη*. cui notae cl. *Uhdn* addidit, *α* codicis correctum et *κυδαλίμη* emendatum esse. Haec monenda duxi, ne bono *Spaletto*, ob meam fortasse culpam aliquam, injuria fiat. Ipse autem in re manifestissima verbis peperci in Notis. In qua re si erravi, meus est error, quem aliorum existimationi obesse nolo.

Ad Caput tertium.

Nr. 2. *ὄφρα μιν ἄψ ἀνάγω ἐς πέδον Ἀρκαδίης*. Verbis transpositis scribendum censet *Graefius* in Epist. crit. de Bueol. gr. p. 104. *ὄφρα μιν Ἀρκαδίης ἐς πέδον ἄψ ἀγάγω*. In eadem tamen sede impetritissimus versificator concursum vocalium admisit Nr. 10. vers. 2. Nr. 14. v. 4.

Nr. 3. v. 1. *ξύνουονον*. Idem V. D. nobiscum corrigit *ξυνόμενον*.

Nr. 5. v. 2. *λέκτρα θέλων μίαναι*. *Graefius* l. c. corrigit, *μῆν' ἐθέλων*. aut (p. 125.) *θέλων μιανεῖν*. At qui non dubitavit *ὦ* corrigere in *Βουωτίης* nr. 16. v. 4. et in *Ρωμύλον* nr. 19. v. 2. nec mediam in *εἴασε* nr. 14. v. 4. cur non idem sibi licere putaverit in *μιαναι*? Hujus licentiae exemplum in Notis attuli in eodem vocabulo et in similibus.

Nr. 6. v. 1. *γηγενία πιθῶνα μεμιγμένον ἐρπετὸν ὄλκοις*. *Graefius* p. 103. legendum suspicatur: *γηγενία πιθῶν', ἀνελιγμένον ἐρπετὸν ὄλκοις*. aut *γηγενέσιν ὄλκοις*. aut denique, *γηγενέων πιθῶνα, μεμιγμένον ἐρπετὸν ὄλκοις*. hoc sensu: *Python*, cujus forma e serpentibus terrae filiorum mixta et composita. Serpentes enim gigan-

tibus pedum erant loco. V. 3. correctionem nostram τόξω probat Chardon Mélanges T. II. p. 285. V. 5. 6. verba sic jungit idem: ἐξαπνεύσει δὲ ὀδυρόμενος ῥοίζον πικρὸν δρακόντιον. Il n'occupera donc plus à Delphes le trépied prophétique; mais il poussera (en expirant) des sifflemens lamentables. Graefius autem existimat corrigendum esse: Δελφὸν δ' αὖ θύσει τρίπον ἐνθεον· ἐν δὲ δράκων οἱ Πικρὸν ἀποπνεύσει ῥοίζον, ὀδυρόμενος. „necessarius nominativus δράκων; additum οἱ ad Apollinem, cui expirat Python, referendum.“

Nr. 7. v. 4. ἰκέτης. ἰκέτις mecum scribendum esse, non dubitabat Chardon l. c. p. 289. Codicis lectionem tueri conatur Friedemann de Med. Syll. Pent. p. 353. quia προτάτης quoque interdum occurrit pro προτάτις. Alia quaedam exempla vide ap. Lobbeckium ad Sophocl. Aj. p. 273. a nostro tamen nonnihil discrepantia. Me in hoc versificatore brevis syllaba in caesura non offendit. Quare ἰκέτις etiamnum verum puto.

Nr. 9. Hoc epigramma Graefius l. c. sic restituendum arbitratur:

Μὴ τρέμε τρηχέϊσιν ἐπὶ σκείρῃσι Σιδηροῦς,

Σαλμωνεῖ γενέτη τῷδ' ὑποτασσομένη·

οὐδ' ἔτι γὰρ δουλώσει ἐν ἔρκεσιν, ἐγγύθι λείψων

Νηλία καὶ Πελίαν τοῦσδε καθιζομένους.

„Poëta alloquitur Tyronem, Salmonēī filiam. Si μητέρα ab initio „servandum, tentaverim: τρηχέϊας ἰδετ' ἐν σκείρῃσι Σιδηροῦς. et v. 3. „οὐτὶ ἐ γάρ. ut verba dicantur ad Tyronis filios, quorum nomina „versu ult. cum emphasi posita.“

Nr. 10. v. 3. Idem vir doctus conjicit: ἡμὸς ἄρ' εἶδαρ. Hoc certe a lectione Cod. ἀφουδαρ proxime abest. Nec male fortasse legeris: ἡμὸς ἀρούρας Τδρος... V. 5. Graefius aut nostram correctionem probandam esse censet, λιπὺν Ἀσωπίδας, Εὐνὸ, ἀρούρας. aut, suppresso Ennoi nomine, scribendum: Ἀσωπίδος αἶαν ἀρούρας, aut etiam: Ἀσωπίδος ἔδρανα κούρας.

Nr. 14. v. 4. εἵας media correpta, cujus licentiae exempla aliquot collegi in Not. p. 945.

Nr. 15. v. 5. 6. Graefius tentat: καὶ σὺ πατρὸς φόνον αὐτὸς ἀπήλασας, ἐγγύθεν ἐλθὼν, καὶ μύθων ἰσθλῶν μάρτυρ' ἐπαφρόσαο.

Nr. 16. v. 3. τοῦνεα γὰρ καὶ παρήνατε. Facile nunc praetulerim correctionem, olim a me propositam: τοῦνεα ἄρ' ἀμφοτέρω γε παρήνατε ἄλκιμοι ἄνδρες. quae nec Chardono displicebat, Mélanges T. II. p. 291. s.

Ad Caput quartum.

Nr. 1. v. 17. οἴης. Fortasse scribendum et distinguendum: Παμ-
φίλον, οὕλοις Σύνπλεκτον καρὸς Ἰρνεσι Παγκράτιος.

Nr. 3. v. 2. πανδαισίας. *Agathias* observatus fuisse videtur locus
Aslydamantis apud *Athenaeum* L. X. p. 411. A.

ἀλλ' ὥστερ δεικνὺν γλαφυροῦ ποιήλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεασαῖς τὸν σοφόν.

Ad Caput quintum.

Nr. 2. v. 2. τὴν τοῖς βουλομένοις χρυσὸν ἐρηγομένην. Num le-
gendum, χρυσὸν ἀμεργόμενην, quod non multum abhorret a La-
tinorum, pecuniam emungere. Est enim id quod ἀμύλγειν, ἐκπιέζειν.
Cf. *Eustath.* ad Il. p. 145. 16. Od. p. 526. 3. Media voce utitur
Agathias Cap. VI. nr. 72. et *Nicander* haud semel. Quam βαρύ-
μιθος noster appellat, ea μεγάλμιθος est ap. *Athenaeum*. L. XIII.
p. 569. A.

Nr. 4. v. 5. οὐ δ', ὃ φιλεράστρι' ἀκοίτις. *Passovius* me per
litteras certiore fecit, juvenem eruditum, disciplinae suae alumnus,
Wilhelmum Schneiderum, correxisse: οὐ δ', ὃ φιλεράστρια κοίτη.
quam lectionem verissimam dicere, minime dubito. De crebra per-
mutatione litterarum ις et η̄ dixi in *Notis* p. 153 et 525. Conversio
autem sententiae plane est eadem, quae ap. *Marc. Argent.* cap. V.
nr. 128. τὰ λοιπὰ σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οὗ λύχνος ἐπεγράφετο. et *As-
clepiad.* nr. 181. v. 11. Βακχῶν ὅτι κέντ' ἐφίλησεν ἐξῆς, ὣν κλίην
μάρτυς ἐπεγράφετο.

Nr. 5. v. 2. μαραινόμεαι· τῆς ἐπιόρκου. . . Diphthongus h. l. ante
consonantem producta omnes editores fefellit. Unus *Bothius* in not.
ms. correxit: μαραινόμεαι· εἰς ἐπιόρκου . . . πούρης αἰσχία δια-
κόμενος.

Nr. 13. v. 5. 6. *Passovius* servata lectione Cod. Palat. hoc disti-
ctionem sic probabiliter legit et distinguit:

καὶ χρῶς ἀρύσσιδος ἐτ' ἀμβροσίην, ἐτ' παιθῶ
πᾶσαν ἀποστάζει, μυριάδας Χαρίτων.

Qua distinctione admissa, verbisque μυριάδας Χαρίτων, quae ad

nomina puellae *Χαρῖν* respiciunt, a reliquis separatim, mens et consilium poëtas melius apparet.

Nr. 19. v. 4. Ap. *Suidam* in *ἐπισούδιον*. Cod. Lugd. *χρώματα* habet, ut Palat. non *χρῆματα*.

Nr. 20. v. 4. *ῥῖα καλλοσύνη*. Vitium fortasse non est in *ῥῖα*, sed in ultima voce, qua cum *ἀνθοσύνη* permutata, nihil erit in hoc versu, quod reprehendi queat. *ἀνθοσύνη* est pro *ἄνθος*, ut Nr. 276. v. 8. Cap. XI. nr. 365. v. 8.

Nr. 36. v. 4. *νέκταρ λειπόμηναι*. *Bothis* in not. mst. tentavit, *νέκταρ ἀλειπόμηναι*. Scribendum, si fallor, una littera mutata: *νέκταρ λειπόμηναι* i. e. *στάζουσαι νέκταρ*. *Meleager* Cap. VI. nr. 163. ὄπλα δι' ἐλθόντων λειπόμηναι. *Erycius* Ib. nr. 36. τύμβος Ἰμηνταίῳ λειπόμηναι. *Hegesippus* Ib. nr. 444. δάκρυα τύμβου λειπόμηναι. *Anthe* Ib. nr. 646. Ἐρατὶ χλωροῖς δάκρυα λειπόμηναι.

Nr. 38. v. 4. *δικάσεται. λειχάσεται* corrigit *Toup*. *Em.* in *Suid.* T. II. p. 169. ed. *Oxon.*

Nr. 39. v. 4. τῶν δ' ἔνικεν γὰρ ἰσως. Fortasse legendum: τῶν δ' ἔνικεν γ' ἐταίρων οὐκ ὄντι ἐν θιάσους.

[Not. p. 64. l. 3. ab ult. Scr. *ἔρικεν* pro *ἔρικεν*.]

Nr. 54. v. 1. μήποτε γαστροβαρῆ πρός σὺν λίχος. Suspiciari *Moss*: μήποτε γαστροβαρῆ προσορῶν λίχος ἀντιπρόσωπον. λίχος pro *conjuges*.

Nr. 55. v. 4. Scr. *ἦνυσεν*, quod in Cod. fuisse, littera *ē* fore evanescente, monet *Paulus*. In *Apogr.* quoque ejusdem litterae tenuia exhibentur vestigia. V. 7. Scr. *ἀμφοτέρωθεν* a. Cod.

Nr. 56. v. 5. Adde *Oppian.* *Cyneg.* L. I. 44. εὐδὸν ἀμβροσίησιν ἐκ' ὀφθαλμοῦ σῆται γεγηθώς.

Nr. 63. v. 1. Monuit ad h. l. *Bothius* in not. mst. „Sicut nominibus *Αἰτωλῇ* et *Μηδος*, luditur etiam, si fallor, τῷ *Σικελῇ*, quod quidem verbum et *Siculam* indicat, et doricè *Δίσι· σικίλην* (siculis) senare possit h. e. „divina pulcritudine praeditam, quam ipsam pulcritudinem procax „facta et avara mulier perdidisse videtur.“

Nr. 76. v. 1. αὐτῇ. Idem Vir doctus tentat: *ἄγῃ πρόσθεν*...

Nr. 77. v. 2. *Iis*, quae in *Notis* attuli p. 69. adde *Theophyl.* *Sim. Epist.* LXXII. εἰ μὴ καὶ ἀφροδισιαῖς ἡδοναῖς τὸν ἀνερπὴν αἶσαν ἢ φῖς ἐνέμιξεν, ἐδουλαγωγεῖτο τὸ ἄρῃ τῷ γυναικαίῳ φύλῳ.

Nr. 89. v. 3. παφορημένους ἰδὲ. *Nonn.* *Dion.* L. XXXIII. p. 830. *Tom. III.*

20. αἰεὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πύθου δεδονημένος ἰψ̃. Ib. L. XLIII. p. 1157. 32. γαμψ̃ δεδονημένος ἰψ̃.

Nr. 101. v. 3. 4. In obscuritate, qua hoc distichon laborat, conjecturam periclitari licebit, an tenebrae illae dissipari queant. β. φέ-
ρεις τι Χρυσόν; α. εὐψήμει· μὴ τύσον. β. οὐ δύνασαι. Puella in-
terrogat: num aureum affers? Ille ad pretii magnitudinem stupens,
clamat: bona verba, quaeso! noli tantum poscere pretium! Quo
audito, illa parcum amatorem repudiens, non potes (poteris) igitur,
οὐ δύνασαι, nobis frui sc. Certe εὐψήμει bene sic haberet positum.
Vid. T. Hematerh. ad Lucian. T. III. p. 591. ed. Bip. Pierson. ad
Moer. p. 161.

Nr. 104. v. 1. In voce κακόσχολος etiam ludificationis ex pe-
tulantia notio inesse videtur. Verba κακοσχολεῖσθαι et τωθάζειν
junxit Cyrill. Alex. adv. Julian. IV. p. 125. — V. 3. λεπτός στολι-
δῶμασι. Quamvis conjecturae minime poeniteat, non tamen refragabor,
si quis λεπτοστολιδῶμασι reponendum existimaverit.

Nr. 106. v. 3. De δύσποτος media correpta plura exempla vide
pag. 572.

Nr. 120. v. 4. πούχλ' λαλεῦντες εὐδομεν, ὡς εὐδῖν τοῖς φίλους
θέμις. Haec verba contrarium ejus significant, quod poeta dicere
voluit; amantes enim non tacentes tempus transigere par est, sed gar-
ricientes. Hic sensus autem ex vulgata lectione, nisi durissima inter-
pretatione, elici nequit. Num igitur scribendum: πούχλ' λαλεῦντες
εὐδομεν, ὡς εὐδῖν τοῖς συγγένοις θέμις;

Nr. 121. v. 3. notis ad h. l. adde haec: „V. 3. Suidas in νεστόθ.
„T. II. p. 302. ubi vulgo ἡ νεστοῦ. Cod. Lugd. καὶ. Ib. in μαγυτήρα.
„T. II. p. 480. καὶ νεστοῦ. pro κάμνου, quod vulgo ibi legitur, Cod.
„Lugd. καὶ μου.“

Nr. 139. notatis p. 81. adde: „V. 1. laudat Suid. in πηπίς.
„T. III. p. 109. ubi vulgo πῆ. Cod. Lugd. val. V. 2. Suid. in κρέκω.
„T. II. p. 372. vulgo λιγὸ κρέκ. Cod. Lugd. λιγὰρ κρ. τι μέλος.“

Nr. 144. v. 2. οὐρεσίφοιτα. Ad conjecturam nostram οὐρεσίφοιτα
comparaveris Philostrat. p. 775. de abietibus, ταῦτά τοι καὶ ἀπομοῦες
τῶν πεδίων. Sed vulgatam lectionem rectius non sollicitari existimo.

Nr. 166. v. 4. εἰκασία. Nicephorus ad Synesium p. 355. D.
εἶναι τοὺς ὕπνους καὶ τὸ ὄναρ θεάματα σκεῖν δὲ τις εἰκασίας
τῶν ἐσομένων.

Nr. 170. v. 3. τινὰ δ' αἰ Κύπρις. Non memineram, dum Notas ad

hoc epigramma scriberem, correctionis *Bentleii*, τὰν δ' ἂ Κέρως... quam unice probat *Blomfield* ad *Callimach.* p. 152. s. usum pronominis τῆς pro ὅσας barbarum esse affirmans. Vid. Eundem ad *Callim.* H. in *Iov.* v. 63. p. 86.

Nr. 181. v. 6. Ap. *Suidam* in κίναδος. T. II. p. 315. οἷς με-
γάλων κινάδων.

Nr. 184. v. 5. οὐχ ὁ περιβλεπτος ἑκλαίων. *Bothius* in *Not. innot.*
tentabat: οὐχ ὁ περιβλ. σε Κλέων.

Nr. 186. v. 1. Idem vir doctus δάκρυσαι cum δακρύοις permu-
tandum existimat; quam ob causam, non satis video. V. 3. τοῦτον ὅσον
παρ' ἐμοὶ κέκλισαι χρόνον. *Friedemannus* de *Med. Syll. Pent.* p. 355.
legendum suspicatur: τυτθὸν ὅσον... pauculum illud tempus, quo
mecum cabas. Mihi vulgata emendatione egere non videtur.

Nr. 187. v. 1. οἷς ἐπίκτητα. *Plutarch.* T. II. p. 65. B. ἡλαφρὸς
ὢν καὶ ἐπίκτητος καὶ ἀπατηλός. *Wytttenbachius* *Tom.* XI. p. 501,
ἐπίκτητος suspicatur legendum, nostri loci non memor. Idem tamen
plura loca attulit, in quibus ἐπίκτητος opponitur τῷ φυσικῷ καὶ ἐμ-
φύτῳ, *adscititium* ei quod est *ingenitum*, quorum hoc firmum est et
interiora attingit, illud nonnisi speciem habet.

Nr. 195. v. 1. στεφάνωμα συνέναι. Conjecturis de hoc loco in
Notis allatis adde, στεφάνωμ' ἀπένειμαν. ut supra nr. 140. σοὶ σπῆπτρα
πόθων ἀπένειμαν. V. 5. Iis, quae in *Notis* attuli de permutatione
syllabarum δῆ et δαι, adde *Philostrat.* p. 798. θεαταὶ δὲ μόνον. *Cod.*
Guelph. δαιμόνιον. *Heliodor.* L. III. p. 201. καὶ δαιμονίας. *Cod.*
Monac. κηδεμονίας.

Nr. 197. v. 1. laudatur ap. *Suidam* T. II. p. 313. ubi τὸν εὐέρωτα
τεμοῖς habetur.

Nr. 199. v. 4. Ap. *Suidam* in μυθῶντες. *Cod.* *Lugd.* non 'κείτας
habet, sed κείντας, ut membr. *Pal.*

Nr. 204. v. 5. Ap. *Suidam* in σπαδῶν. post hunc versum *Cod.*
Lugd. addit: περὶ σπαδῶνων ἥτοι ἀποκόπτων.

Nr. 205. v. 3. χρυσῶι ποικιλλουσα. *Salmasii* correctio ποικιλθεῖσα
ad sensum optima. Sed parum verisimile, hoc a librariis in ποικίλ-
louσα depravatum fuisse. Vide an fuerit:

χρυσωπὸς στιλβουσα.

auræ splendore corusca; ut ἄλλων χρυσωπὸν ἔδραν ap. *Eurip.* *Electr.*
v. 740. De *Magorum iungibus* *Michael Psellus* ap. *Seldenum* de *Diis*
Syr. I. c. 2. Ἐκατικὸς στρόφαλος σφαῖρά ἐστι χρυσῇ, μέσον σάφειρον

περικλείουσα διὰ ταυρείου στρεφόμενη ἰμάντες, δι' ὧλης αὐτῆς ἔχουσα χαρακτήρας, ἣν δὲ στρέφοντες ἐποιούντο τὰς ἐπικλήσεις· καὶ τὰ τοιαῦτα καλεῖν εὐώδασιν ἰῦγας, εἴτε σφαιρικόν, εἴτε τριγωνον, εἴτε καὶ ὁ τε σχῆμα. Quem locum debeo *Huschkio*, qui in docta *Commentat. de Inscr. Vasculi Locris reperti de iungibus disputavit.*

Nr. 206. v. 8. In *Notis* p. 99. l. 15. corrige: ἐγκοτόουσα pro ἐγκοτόουσα. Elegans *Dorvillii* correctio, sed non certa. Suspiciabar aliquando: ἡὼ *H'γας* ἐν ἀλείοις οὐ κοπιῶσα θύραις.

Nr. 207. v. 4. μίσι τὰς. μισήτας tentabat *Valcken.* ad *Ammon.* p. 152. merito improbante *Toupio* in *Em.* in *Suid.* et *Hesych.* T. II. p. 514. ed. *Oxon.*

Nr. 208. v. 2. Verbum ἀνδροβατεῖν, quod antiquiora *Lexica* non habent, *Schneiderus* ex nostro tantum loco, occurrit etiam apud *Iustin. Martyr.* *Apol.* pro *Christ.* I. Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν μιμηταὶ γενόμενοι ἐν τῷ ἀνδροβατεῖν.

Nr. 209. v. 1. Παφίη Κυθέρεια. Κυθέρεια Ἀφροδίτη legitur ap. *Musae.* v. 38. ubi vid. *Passovius* p. 175.

Nr. 217. v. 1. Ap. *Suidam* in *Κάσιον.* *Cod. Lugd.* ἀθραύστοιο habet pro ἀψαύστοιο.

Nr. 222. v. 7. Etiam ap. *Nonn.* *Dion. L. XXII.* p. 582. 32. σιγῇ ἐφ' ἡμέων, μὴ δῆτις ἐγγὺς ἀκούσῃ. qui locus patrocinetur *Brunckianae* correctioni ἐζη.

[*Not.* p. 104. l. 3. βάλλειν. rectius βάλλον.]

Nr. 226. v. 7. ἐξ ἐμείων γάρ. Vitato exitu spondaico *Paulus* scribere poterat: ἐμέτερον γάρ, Φεῦ, πυρὸς ὅττι τόσην ἤλθομεν ἐργασίην. vestra enim factum est culpa, ut in hoc incendium devenerimus.

Nr. 228. v. 1. Ap. *Suid.* T. I. p. 443. *Cod. Lugd.* habet εἰπερτι τινα.

Nr. 232. v. 4. Ἰππομένην. In *Apogr.* nostro litterae η tenuissima linea superscripta. Quae etiamsi abesset, tamen Ἰππομένην mihi exhibendum erat ob vers. 1. Ἰππομένην γαίλουσα, et ob *Planudeae* consensum, cui in his recentiorum poetarum epigrammatis plus quam in aliis tribuendum est.

Nr. 235. v. 1. Ap. *Suidam* in ἐξισάλαξας vulgo legitur, τήνδε δὲ θυμῷ. in *Cod. Lugd.* τήνδ' ἐν θυμῷ.

Nr. 238. v. 7. σὺ δ' ἦν ἀπ' ἐμεῖο λαθῆναι Τὸ ξίφος. Depravatum hunc locum sic fortasse restitues: σὺ δ' ἦν ἀπ' ἐμεῖο λυθῆναι Τλῆς, ξίφος ἡμετέραν δύοιται εἰς λαγύνα.

Nr. 241. v. 7. Apud *Suidam* in *σειρήνας*, vulgo: *κείνο τὸ τῶν Σ.* Cod. Lugd. τῶν omittit.

Nr. 242. v. 8. Ut hoc loco *κεφαλὴν* in Plan., *οκνήν* in Pal., sic ap. *Suidam* in *Δράκων*. Tom. I. p. 626. vulgo legitur: *ἐπιβόρυντων αἰτῶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πετάσους πλείονας*. Cod. Lugd. *ἐπὶ τὴν οκνήν*. Utraque lectione inter se comparata facile adducar, ut *Erasthenem* scripsisse existimem: *μὴ τὴν σκευτάλην ὀλέσης*. Ambiguae significationis vocabulum, quod et scipionem significat, et serpentem, instrumentum denique abstersorium ap. *Polluc.* L. IV. 170. et nonnulla alia. Vid. *Etymol. M.* p. 653. 42. ed. Lips. Hoc quam apte ad partem obscœnam transferatur, per se patet; magis etiam patebit comparantibus *Aristoph.* *Lys.* v. 991. s.

[Not. p. 109. l. 23. scr. *ἡθες* pro *ηθες*.]

[Not. p. 110. l. 18. post *τοίην* adde *quod*.]

Nr. 251. v. 3. Ap. *Suidam* in *σοβεῖ*. Cod. Lugd. *πολλά* et *σοβίς*.

Nr. 256. v. 2. post *ἐπευξαμένη* major ponenda distinctio.

[Not. p. 112. l. 21. lege 705 pro 706. et mox *τε ἡ*. pro *τε ἦ*.]

Nr. 264. v. 4. *νυκτεργεσίης* ex apographo nescio quo probat *Toup.* ad *Suidam* T. II. p. 18. ed. Oxon. At bene habet *νυχτεργεσίη*, ut *νυχτηγίς*.

Nr. 270. v. 5. Ap. *Suidam* in *λογίαδες* Cod. Lugd. habet, *ἣν δαίτη* et *εἰκνυθός*.

Nr. 271. v. 4. Ap. *Suidam* in *φιληταί*. Cod. Lugd. *τριλήστωε αἰτίον*. In hoc epigrammate v. 1. pro *ἐν εἰδεῖ θηλυτεράων* fortasse legendum, *ἐν εἰαρί*, ea ætate, quæ ver est mulierum.

Nr. 279. v. 6. *πῆδεται* in marg. Wechel. p. 595. non est varians lectio, sed glossema. Quare in Notis p. 116. l. 19. γρ. delendum.

Nr. 280. v. 1. *πόνον*. Cod. *πόθον*. Br. ex Plan.

Nr. 282. v. 4. Hunc versum *Agathias* mutuatus est ab Anonymo in *Hephaest.* *Enchir.* pag. 92. *καίτοις τῶν δ' ἐτίων ἡ δεινὰς οὐκ ἀλλῶν*, quod monuit *Gaisford*.

Nr. 287. v. 4. *ἀρτίπος*. De hac voce et *ἀρτίπους* monuit quaedam *Wakef.* ad *Soph.* *Trach.* v. 58. Claudio opponitur ap. *Herodot.* IV. 161. *χωλὸς ἐὼν καὶ οὐκ ἀρτίπους*. pro quo *Io. Chrys.* *Homil.* in *Corinth.* I. XXXIX. p. 512. *καὶ χωλὸν ἀπὲι ἀρτίου*. Contra *Agathias* *ἀρτίπος* pro simplici *ἀρτίος* posuit.

[Not. p. 118. l. ult. corrige *ἀνήψας* pro *ἀνήψας*.]

Ad Caput sextum.

Nr. 3. v. 1. Ap. *Suidam* in *πρῶτες*. Cod. Lugd. ὅς τε καὶ εἶτην, ut membr. Pal.

Nr. 4. v. 1. *εὐκαμπὲς ἄγιστρον*. *Oppian*. Hal. III. 128. λάβραξ δ' ἀγιστροῖο τυπεὶς εὐκαμπέος αἰχμῇ. *Blomfield* ad *Callinach*. H. in *Dian*. v. 10. legendum contendit, ἄγιστρον' εὐκαμπῇ. De qua correctione vid. *Hermann*. *Elem. Doctr. metr.* p. 809. qui ipse legendum suspicatur: γαμψὸν τ' ἄγιστρον. Sic *Archias* infra p. 246. nr. 192. καὶ γαμψὸν χαίτησιν ἐφ' ἱππείῃσι πεδηθὲν ἄγιστρον. In hoc instrumentorum recensu nonnulli plures hamos commemorant, alii non nisi unum. Sic etiam *Julian*. *Aeg.* p. 194. nr. 29.

[Not. p. 124. l. 6. ab ult. corrige: T. III. p. 440. pro 414.]

[Not. p. 125. l. 8. ab ult. corrige: T. I. p. 57. pro 7.]

Nr. 14. v. 3. Apud *Suidam* in *δεραιοπίδη*. Cod. Lugd. τάνδε πατινῶν. unde legendum videtur: τὰν δὲ πατηνῶν τάνδε δεραιοπίδαν.

Nr. 16. v. 1. Ap. *Suidam* Tom. III. p. 335. Cod. Lugd. σοὶ δὲ τὰδε.

Nr. 22. v. 3. Ap. *Suidam* in *πιδαιών*. Cod. Lugd. πορφυρίαν, ut membr. Pal. V. 5. idem Cod. etiam in altero *Suidas* loco, quem excitavimus, ἀγροῶντες habet.

Nr. 23. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἀοτιβέε*. Cod. Lugd. ἰχθυοβόλοισι.

Nr. 28. v. 6. Ap. *Suidam* in *ἔδρανον*. idem Cod. ἀστοθίων.

[Not. p. 129. l. 21. corrige 498. pro 490.]

Nr. 30. v. 5. laudet *Suidas* T. I. p. 128. — V. 8. *Θρέπον ἔτε σπαῖρον τὸ γερόντιον, ἀλλ' ἀπὸ γαίης, ὥς ἐθέλειε*. In mentem venit, an *Macedonius* scripserit: ὥς ὅθ' ἁλός. ut *quum me de mari alebas*. Praepositio ad ἁλός repetenda; fere ut Cap. XII. nr. 88. ἧ μὲν ἐκ' Ἀσάνδρου κλίνω δέμας, ἧ δὲ πάλιν μοι Ὀφθαλμὸς νύκτι Τηλέφου ἐξέτερος.

Nr. 32. v. 2. Apud *Suidam* in *λόχμιος*. T. II. p. 462. ubi vulgo ἐλοβάταν, Cod. Lugd. ἐλοβάτα.

[Not. p. 130. l. 8. ab ult. corrige *λυγισμοὺς* pro *λυνσμοὺς*.]

Nr. 34. v. 6. *Σμύλω*. In *Virgilii* Moreto v. 3. est *Simulus*, quod nomen depravatum in *Similus*. Cf. *N. Heins.* ad *Ovidii Fast.* L. III. 754. Caeterum hoc loco bonus *Spaletti* immerito vapulat a

et Paulsenio. Omnia in Apographo ita habentur, ut V. D. in Codice esse ait; ipse autem, in re manifestissima, id quod esset paucis verbis notare satis habui, verba *στιχοι β ἄνω* post *εναγμεσίνης* legi monens.

Nr. 35. v. 6. Ap. Suidam in *λαιμονίδη*, vulgo *λαιμονέδην*. Cod. Lugd. *λαιμονίδαν*.

Nr. 39. v. 5. Apud Suidam in *πολυπαθής* pro *πέπλων* habetur *πίδων*.

sic in Cod.

Nr. 40. v. 1. In Apogr. sic habetur: *μοι οἱ τόνδε* omnia a manu Ias. Spaletti; ne cum P. Uhdemii esse errorem existimes. V. 7. Ap. Suidam in *περιθιακόν*. Cod. Lugd. *μικρᾶς*.

Nr. 44. v. 3. Ap. Suid. in *δράγματα* vulgo *ἰρώσατο*, Cod. Lugd. *ἰρώσατο*. — Nr. 45. v. 1. Ap. Eudem in *ἐχίνος* idem Cod. *λαγρίστα*. — Nr. 46. Ap. Kund. in *θυρέλη*. C. Lugd. *Ἀθανάς*.

Nr. 52. v. 1. Ap. Suidam in *ταραῖ*. C. Lugd. *ἀντι κίονα*.

[Not. p. 135. l. 2. corrige 525. pro 522.]

Nr. 62. v. 3. *παραθήγα* probare videtur Schneiderus in Lex. Gr. T. II. p. 206.

[Not. p. 136. l. 12. ab ult. corrige 450 pro 558.]

[Not. p. 137. l. 4. ab ult. corr. 652 pro 852.]

Nr. 66. *σπόγγον* . . . *χυτῆς λειμῶνα θαλάσσης*. Cogitavi de *θυμῶνα*, quod de copiis et divitiis usurpatur. Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 104. p. 507. *ἀλλ' ἐπὶ πάσης Ἀγλαΐης θυμῶνι, παοῖν ὑπὸ χεῖματα λήθης εἰήποτέ μοι, Σκηπεύχε, τὸ θέμιλον ἔχον ἰάσης*. Ib. v. 594. p. 523. *ἀντίκα γὰρ παθαροῖο νόου θυμῶνα πτάσας, Ἀνδὸν ἐρεχρῦσοιο παρίδραμις ὄλβον Ἀναύρον. Κτιῶνων θυμῶνα* est ap. Synes. in Hymn. I. 22.

Nr. 69. v. 2. Ap. Suidam in *πίζα*. Cod. Lugd. *τρέπεζαν*.

Nr. 73. v. 7. Ap. Suidam in *εἰντης*, vulgo *ἐμοτο*, in Cod. Lugd. *ἐμίο* legitur. — Nr. 74. v. 2. Voc. *βασσαυρίς* idem Cod. *ταυνυτέξων*. et v. 7. in *φόπτρον*, exhibet *δτοι* et *αναβρίψαντα*.

Nr. 83. v. 6. Ap. Suidam in *βάντρος*. C. Lugd. non, ut vulgo, *ἰκωόμεθα*, sed *ἔρεσιάμεθα* cum membr. Pal.

Nr. 85. v. 2. Attigit Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 314.

Nr. 87. v. 1. Ap. Suidam in *νεβφίς*. Cod. Lugd. *ὑμέτερος*, ut membr. Pal.

Nr. 90. v. 5. *περητόκον* non improbat Toup. Em. in Suid. et

Hes. T. II. p. 591. ed. Oxon. vocem notandam esse monens, ut alibi non obviā. Analogiam non illustravit. Equidem suspicatus sum *περισφόρον*. Nec *περίπνοον* male haberet.

[Not. p. 144. lin. 2. corrige 600 pro 608. Ibid. lin. 17. corr. p. 129. pro 311.]

Nr. 93. v. 1. *ὁ πᾶς ὄντις*. *Eustath.* de Amor. Iam. L. IV. p. 146. ed. Teuch. *καὶ τις ἀνὴρ ἑκατοντάπελος παρακίδθται τῇ φλογί, ὅλος ὄντις, ὅλος πολιὰ*. ubi Cod. Monac. nr. 96. praeclare: *ἑκατονταπέμπελος*. *τριπέμπελος* est ap. *Plutarch.* Tom. II. p. 1071. C. Simplex *πέμπελος* ap. *Lycophr.* v. 682. et v. 826. *πέμπελον γραῦν*, i. e. *ὑπέργηρος* et *πάγγηρος*, ut *Tzetza* interpretatur.

Nr. 94. v. 1. Apud *Suidam* in *τύμπανον*, Cod. Lugd. *ἐραξέχειρα*. V. 5. in *πέλικον* idem Cod. *λυσίφλεβῇ σάγαριν ὄνηκε*. V. 6. *λεοντόδιφε*.

Nr. 95. v. 4. Idem Cod. in *θρίναξ* firmat correctionem *Tourii*, *καλινουρόφορον*.

Nr. 97. v. 5. corr. *ἴλαθι* pro *ἴλαθι*.

Nr. 98. v. 3. Ap. *Suidam* in *λιμματα* Cod. Lugd. *ἀλοιῆται στάχνας πανσπερμάταια λιμνώντων*. V. 4. *ὄσπρι*. Cod. Palat. *ὅς πρίν*. Sic fere peccatum in Orat. *Themistii* nuper ab *Angele Majo* V. Cl. ex thesauris bibliothecae Ambrosianae edita p. 42. *καὶ ἦνικα ὁ πρίων ὠκε ἦν ἀμητός*. Sor. *ὀσπρίων*.

[Not. p. 146. l. 19. corrige 874. pro 335.]

Nr. 101. v. 3. Ap. *Suidam* in *ισάρα*, Cod. Lugd. *πολύτρετον*. ἦ *τετρ*. Ib. v. 5. Ap. Eundem in *ζωμήρυσε*. T. II. p. 13. ubi Cod. Lugd. *κρέους* habet pro *λίπου*:

Nr. 101. v. 5. Ap. *Suidam* in *σίνον*. Cod. Lugd. omittit *τόν*.

Nr. 103. v. 2. *σφυρα* secundum vulgarem regulam posteriorem producit, quare *σφύρα* vulgo recte scribitur. Vid. *Etymol. M.* p. 746. s. ed. Lips. Aliquando autem eandem corripit, ut supra nr. 61. v. 4. *σφύραν ἀειφαμένη*. *Aristoph.* Pac. v. 566. *ἐν Δί, ἡ γὰρ σφύρα λαμπρόν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη*. ubi causa non est, cur non *σφύρα* scribatur. Sic etiam in *Cratini* versus hexametrico ap. *Hephaestionem* p. 6. *ἔστιν ἄκμων καὶ σφύρα νεανία εὐτρεχε πώλη*. Cf. *Spitzmer*. de versu Gr. her. p. 33.

[Not. p. 147. l. 21. corrige 504. pro 604.]

Nr. 104. v. 6. hand scio an rectius distinguatur: *καὶ τρώακας, ξυλλίνας χείρας ἀρόρεπόων*.

Nr. 105. v. 3. Ap. *Suidam* in *ζωρότερον* Cod. Lugd. *ζωρόν* habet, non *ζωρότερον*, ut vulgo ibi legitur.

Nr. 106. v. 6. Frustra dubitavi de *εὐαγγελίᾳ* (aut *εὐαγγελῆς* potius), an sit obivium. Legitur ap. *Oppian*. Hal. III. 49. *ὦδε γὰρ εὐαγγελῆς τε καὶ ἔρμης φίλος εἶη*. Nec tamen *εὐαγγέλι* ferri poterit, cum *εὐαγγεῖ* esse debeat. Ib. IV. 157. *εὐαγγεῖ δασμῷ*. Ib. 587. *εὐαγγεῖς τεύχη*. et L. V. 446. *εὐαγγεῖα μοῖραν*. Apud Eundem *εὐαγγελῆς* reperitur Hal. IV. 549.

Nr. 110. v. 2. Apud *Suidam* in *σανρωτῆροι*, idem Cod. *Θρηπῶν* *ἐκτερε* habet, et v. 4. in *φράγματα*. T. III. p. 631. non *ἄλλος* cum vulgatis, sed *αἰὼς* cum Cod. Palat.

Nr. 111. v. 4. Ap. *Suidam* in *φομβεῖν*, Cod. Lugd. *φομβωτοῦ*. et v. 6. in *διέδραμον*, *θίτο* pro *θήκε*. Pro *σπασάμενος* *Βολθε* in not. met. corrigit, *σπασσάμενος*, ut nunc etiam ap. *Homerum* legitur Od. n. 439. et L. 250. ubi vet. editt. *perperam* habent *σπασάμενος*.

Nr. 112. v. 3. *Γύγνω*, quod restituendum suspicor, *biayllabum* est etiam in *Frugm. Archilochi* II. ed. *Liebel*. οὐ μοι τὰ Γύγνω τοῦ πολυζήσου μέλει. Prima enim in hoc nomine, si ab uno loco *discoeris* Cap. VII. nr. 709. v. 6., producitur. Vid. Not. p. 400.

Nr. 113. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἱθαλός*, Cod. Lugd. *non* *δυνεῖ* legit, sed *δοσε*, quod Palat. membr. lectionem firmat.

Nr. 115. v. 2. Ap. *Suidam* in *ιερημωτής*, Cod. Lugd. *habet* *δῆρα μακροδονίους*, ubi *αἶς*, ut sexcentis in locis, abiit in *οὐς*.

Nr. 117. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἐμισότης*, Cod. Lugd. *iterum* cum membr. Pal. conspirans, *ἔγμισυ* exhibet.

Nr. 120. v. 2. Scr. *αἰεῖδαι*.

Nr. 122. v. 4. *ἐν προμάχοις ἰδρύσας δῆτιον ἀμπεδιόν*. Fortasse *ἰδρύσας* scribendum. Quamquam tum vocibus transpositis legi malim:

δῆτιον ἐν προμάχοις ἰδρύσας ἀμπεδιόν.

Theodorid. Cap. VII. nr. 439. *Πύλιον ... πρῶτιον ἐξ ἡβης ἰδρύσας Αἰολίων*. *Aeschyl*. *Agam*. v. 533. *πανώλεθρον Αὐτόχθονον πατρῶον ἰδρύσιν ἰόνον*. ἀποθρῖζειν est ap. *Eurip*. *Orest*. v. 128. ap. *Agath*. Cap. VII. nr. 204. v. 3. Ut *metere*, sic *θερίζειν* bene dicitur de pugnantis. *Aeschyl*. *Suppl*. v. 638. *Ἀρεν, τὸν .. ἐν ἀροταῖς θερίζοντα βροτῶς ἀλωαῖς*.

[Not. p. 153. L. 1. corrige, quosque pro quousque.]

Nr. 123. v. 1. Ap. *Suidam* in *κράνια*. Cod. Lugd. *κρανένια*.

Nr. 124. v. 3. Ap. *Suidam* V. *κικονομήνους*. Idem Cod. *κικονια-*

μένη, ubi manifestum est ὁ abiisse in α. Quod in notis suspiratus sum, lectionem membr. *κεκονημένα* fortasse ex *κεκονισμένα* depravatam esse, idem *Friedemannus* existimat de Med. Syll. Pent. p. 353.

Nr. 126. v. 2. *Suid.* in *Θούρον*. Cod. Lugd. *Κράτας*.

Nr. 128. v. 4. *ἐκόνισσε*. rectius fortasse *ἐκόνισε*.

Nr. 131. v. 2. *ξεστοί . . πάμακας. ἀργυρέοις πάμαξι* est ap. *Hesiod.* in *Scut. Herc.* v. 298. — V. 4. Apud *Suidam* in *δεδμημένος*. Cod. Lugd. *παλλαδίου*.

Nr. 145. v. 2. *εἶδε κλέος*. Sic est in Ap. Goth. [male in Not. excusum *εἶχεν*. P. pro *εἶδε*. P.] Attigit haec *Friedem.* de Med. Syll. Pent. p. 364. qui locutionem *κλέος ἔχειν* exemplis illustravit.

[Not. p. 156. l. 13. ab ult. corrige 374 pro 174.]

Nr. 147. v. 3. *καὶ μὲν ἐπαιτῆς. καὶ μισθὸν ἐπαιτῆς*, corrigendum censet *Porson* in Append. ad *Toup. Em. T. IV.* p. 485. idque in textu posuit *Blomfield*.

Nr. 148. v. 1. Ap. *Suidam* in *μύξα*, C. Lugd. habet, *τωμα-
καυωπιτά*.

Nr. 149. v. 3. post *ἐλλέστορα* pone comma.

Nr. 153. v. 1. Ap. *Suidam* in *βουχανδής*, Cod. Lugd. *ἐρεπιδανλος
καύματος*.

Nr. 154. v. 1. Ap. *Suidam* in *εὐαστήρ*, Cod. Lugd. *ἀγρονόμων*, et in verus exitu, *τουτίστι λυαίωι*. V. 4. in *κισσέβιον*, idem Cod. *πολυπλαντός*.

Nr. 156. v. 1. Apud *Suidam* in *νευρόσυνον*, idem Cod. *χα-
ρισθενέως*.

Nr. 159. v. 1. *Suid.* in *δαί*. Cod. Lugd. *ὁ πάρος*. et Nr. 160. v. 3. in *ἄτρακτος*, idem *πολυβόλδητον*.

[Not. p. 160. l. 12. corrige 734 pro 34.]

Nr. 165. v. 2. Ap. *Suidam* in *ἀχαιῖνῃ*. Cod. Lugd. *ἀχαιῖνεο*.

[Not. p. 160. l. 3. ab ult. corrige 166 pro 466.]

Nr. 166. v. 1. Ap. *Suidam* in *ναύτης*. Cod. Lugd. *διονύσου ἀνέ-
θηκε*. Nr. 167. v. 2. Ap. Eundem in *ἡγέτης*, idem Cod. *δισσαι* et *θηροσυναί*. littera ε, ut sexcenties, in ι mutata. V. 3. in priore *Suidae* loco, quem in notis excitavimus, Cod. Lugd. *κυνῶν* omittit.

Nr. 169. v. 2. Ap. *Suidam* in *κώμανλος*, T. II. p. 363. Cod. Lugd. *Θηλοπέδφ* habet, ut Cod. Palat.

Nr. 170. v. 3. Ap. *Suid.* in *λεβάδα*. Cod. Lugd. *βοτηρά*. V. 4. *ἄγασται* etiam *Suidae* auctoritate firmatur.

Nr. 172. v. 4. Ap. Suid. in νεφέ. Cod. Lugd. ἀνεπτομένη.

Nr. 174. v. 5. Suid. in μέτος. idem Cod. τὰν ἐν ἐρ. et ἐνφ-
στοις εἰ. V. 7. Ap. Suidam in ἀρνεμένη vulgo ἐνάστη. Cod. Lugd.
ἐνάστα.

Nr. 177. v. 2. post ὅμῳ comma ponendum. V. 4. τὰν πῆραν.
nec corrigit Bothius in not. mst.

Nr. 183. v. 6. Apud Suidam Cod. Lugd. non τῆδε, sed τοῦδε
exhibet. — Nr. 184. v. 5. Scribe δι' αἰθέρος pro δ' αἰθέρος.

Nr. 190. v. 2. Apud Suidam in αἰψα, Cod. Lugd. κλυτεῦ habet,
ut membr. Pal.

Nr. 192. v. 5. Ap. Suidam in φελλός, idem Cod. καθ' ὕδατος.

Nr. 193. v. 2. βυσομήτης Salmasio deberi videtur. Sic Majus
dedit ex Apogr. suo in Cat. Uffenb. p. 583. pro depravato βυσομήτης,
quod in membr. legi, in Animadversionibus monui, in Notis nescio
quomodo praeterii. Formatum vocabulum ut εικομήτης ap. Polluc.
VI. 36. et, quod Lexicis addendum, περσμήτης ap. Eund. VII. 18.

Nr. 199. v. 1. Ap. Suid. in πῖλος. C. Lugd. φίλη, ut membr. Pal.

Nr. 201. v. 6. εὐφράντη. Fortasse latet Dianae epitheton, v. c.
ἀχράντη .. Ἀρτέμιδος.

Nr. 203. v. 1. Iis, quae in Notis de permutatione verborum γυρός
et γυῖος dixi, adde locum Empedoclis ap. Aelian. Hist. An. L. XVI.
29. σκυροῖς ἡσκημένα γυῖος. ubi Cod. Monac. γύρου. — V. 3. Ap.
Suidam utroque loco Cod. Lugd. ἦλθε. V. 8. pro ἀμφίκυλον Του-
πίου Em. in Suid. T. I. p. 434. ed. Oxon. ἀμφίκυλον corrigit; sic
etiam ap. Dorvillium esse monens in Sicul. T. I. p. 166. ἀμφίκυλον
est ap. Salmas. in Plinian. p. 73. unde Dorvillius hoc epigramma
repetivit.

Nr. 204. v. 3. Ap. Suid. in ὀυνάνα. Cod. Lugd. οὐκ ἀναίσχυα.

Nr. 205. v. 7. Ap. Eundem in τρέπαρα, vulgo ὠπύεντα, in Cod.
Lugd. ὠπύεντα. V. 9. 10. Ib. in χαριεργός. Vulgo et in Cod. Lugd.
Παλλάδι ἐν τέγνας, omisso Ἀθάν.

Nr. 206. v. 1. Ap. Suid. in βλιννα, vulgo καὶ πᾶ. Cod. Lugd.
μὲν τᾶ. V. 8. Ap. Eund. in ἐνοπειῇ. idem Cod. φαδινόν.

Nr. 212. v. 4. αἶνον ἔχεις χαρίτων δόσποτα τοῖς στεφάνοις. In
depravatissimis verbis vide an haec lateant:

αἶνον ἔχεις χαρίτων, αἶος πατέρα στεφανοῖς.

landem beneficiorum, quibus patriam ornas. Cap. VII. nr. 697.
Ἰλλυριοῖς δαμάζων, Μοῦσαι καὶ καθαρὴν ἐσπεράνοισι δίκην.

Nr. 214. v. 4. Ap. *Suidam* in *δαρετίον*. Cod. Lugd. τὰς δεκάτας δεκάτας.

Nr. 217. v. 10. Scr. ἐνδοτά, pro ἐνδοτα.

Nr. 218. v. 5. Adde *Callimach.* Fragm. CXVIII. εὐναίους ἄφρονας ἐχθραίνον ὅλκῳ.

Nr. 219. v. 3. Ap. *Suidam* in *ἀσκητός*. Cod. Lugd. εὐσπείροις.

Nr. 220. v. 4. Ap. *Eundem* in *θεινφορία*. idem Cod. πνευματ.

Nr. 223. v. 3. Ap. *Suidam* in *πεφορυγμένον*. Cod. Lugd. ἡ πολ-
λῶ. unde apparet lectionis origo ex ὑπὸ (ἵπαι membr. Palat.);
nam πολλῶ aut πολιῶ ab *Antipatro* scriptum fuisse non arbitror,
quamvis cum versu conciliari possit: δις τετρώγγιον πολλῶ (aut
πολιῶ) πεφορυγμένον ἀφρῶ. Vide, an fuerit: δισάκκι τ., ὅλως πε-
φορυγμένον ἀφρῶ.

Nr. 226. v. 4. Apud *Suidam* in *ὀδοήκοντα*. Cod. Lugd. κλειτών.

Nr. 229. v. 5. Non improbabilis est conjectura *Salmasii*, in qua
tamen displicet ὁπάσσαι σοί. Fortasse legi debet, paucis litteris
immutatis: βαίων ἀπ' οὐκ ὀλίγης πέμπει φρενός· οἷα δὲ δαιτὸς Ἀῶρον
ὅπως τε σοί, Αἰνύκι, Κριναγόρας. munus ad epulas, qualia amici
amicis mittere solent, ut aves, lepores et alia hujus generis, non
magni pretii, sed ad benevolentiae significationem. Cum hujusmodi
munusculis suum comparat *Crinagoras*.

Nr. 230. v. 1. ἀκτίτq. probabile etiam ob ordinem elementarem.
Apollo ἐπέκτιος est ap. *Apollon. Rhod.* L. I. 403. μαντεῖον Ἀπόλ-
λωνος ἀκταίον ap. *Strabon.* L. XIII. p. 879.

Nr. 231. v. 1. Ap. *Suidam* in *μελάμβωλος*. Cod. Lugd. μελάμ-
βωλε. V. 5. Ap. *Eundem* T. II. p. 288. idem *πεγχερότοις* et *ψαφανῆ*.
V. 7. Ap. *Eund.* in *κεμάς*, Cod. Lugd. ἐρρύσατο.

Nr. 232. v. 1. in *οἶνονέπαντοι*. C. Lugd. εὐσχίστοιο et *θρίμματα*.
V. 4. Ib. in *ποπάδες*, idem Cod. *ταιστρινεαι*. V. 5. Ib. in *γελγίθες*.
C. L. κόχνας et *δαψιλῇ ἐπεισούδια*, in his etiam cum membr. Palat.
conspirans. Pro *ἐλασυνκάδες Tourp.* in Em. in *Suid.* et *Hezych.* T. III.
p. 26. s. ed. Oxon. tentat *ἐλοοῖδανες*, *cyathi ad instar tumēntes*.
Οἰδανες, οἱ λεγόμενοι φήληνες καὶ πάντα τὰ μὴ πέμπειν ἀκρόδονα.
Suidas.

Nr. 233. v. 2. Ap. *Suidam* in *μῆστιξ*. Cod. Lugd. non, ut vulgo,
ἐγγραφέα, sed *ἐνραφέα* habet.

Nr. 234. v. 1. Apud *Suidam* in *γάλλος*, vulgo ὅς ποτε *Τμῶλες*.
Cod. Lugd. *δμῶλες*. De formis *Τμῶλος* et *Τίμωλος* nuper monuit

Henrichius in doctis commentariis ad Fragmenta Oratt. Cicero^{nis} p. 96. — V. 2. Idem C. L. non μακρόν, sed μακρός. V. 3. ^{pro} ταῖς, quod abundat post τὰς, ταύτῃ corrigit Bothius in Not. ^{ma}. Malim eundem:

τῇ παρὰ Σαγγαρίου τὰς μετέρι τύμπανα ταύρου.

Antipater Sid. Cap. VI. nr. 219. de Gallo tympanum pulsante: ἀνίστα^{σε} γὰρ τότε βύρας Ταυρείου κινεὼν δοῦπον ἔδους λίων. Catull. LIII. 10. Quatiensque terga tauri teneris cava digitis. Claudian. XXIV. 564. taurinaque pulsu Baccharum Bromios invitant tympana remos. Tympanum ex pelle taurina factum βοῖη vocatur sp. Nonn. Dionys. L. XII. p. 348. 21. XV. p. 416. 16. et alibi.

Nr. 239. v. 1. Ap. Suidam in σμῆν. Cod. Lugd. ἐκ τε ταμῶν, et ἀντιομῶν, quod etiam propius abest a ductibus conjecturas nostrae ἀντιομῶν ^{Πδν}. V. 2. idem Cod. κλειτῶν. et in τηλοκίτους v. 4. ἐκ' οἰμάντων. quod in editt. Lexicographi infeliciter mutatum est.

Nr. 242. v. 5. καὶ ἀντίνα. Non video, quomodo ἀντίνα hoc loco commode explicari possit. Fortasse legendum, καὶ αἰσία τῶνδ' ἐκ' ἰστίων ... πολίης ἄχρως ἄγοιτε τριχός. Similiter Nr. 278. Φοῖβε, σὺ δ' ὤλαος .. κοῦρον ἀξέοις Εὐμοίρον λευκὴν ἄχρως ἐφ' ἡλικίην.

Nr. 244. v. 6. ἡ νηδὺς οἰκων. Plures hic conjecturas protulit Graefius V. Cl. in Epist. crit. de Bucol. gr. p. 46. ἡ νηδὺς θῶκων. aut, νηδὺς, ἰδ', ἡδ' οἰκων. aut, quod ipse auctor magis probat, ἡ νηδὺς τειλῶν αἶμα φ. μ. Hoc et ipse probarem, si necessaria esset emendatio. Jam vero in νηδὺς posteriorem produci posse, dubitari non potest post exempla a Spitznero allata de versu gr. her. p. 68. Vide nos in Notis p. 584 et 692.

Nr. 245. v. 1. Ap. Suidam in βοῶρέας. Cod. Lugd. βορραῖη exhibet. V. 2. idem ἐπελὺν pro ἐσεῖδς, omisso participio κλασθέν.

[Not. p. 184. l. 13. lege T. I. p. 373. pro T. III.]

Nr. 250. v. 2. Apud Suidam in λιτός. Cod. Lugd. ὄλβιον. V. 5. in τέρως, idem κατὸ τρίχα.

Nr. 252. v. 1. Suid. in ἄσπιλος. C. Lugd. στρούδιον. — ἄσπιλον, ἀφῆτιδωτον. Utrumque jungit Cyrill. Alex. De Adorat. L. XII. p. 434. ἡρώεατο ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἰδνῶν ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν τῇ χρυσῇ, ἄσπιλόν τε καὶ ἀφῆτιδωτον, μᾶλλον δὲ ἁγίαν καὶ ἄμωμον.

Nr. 253. v. 1. Ap. Suidum in εἰβεσθαι, idem Cod. πόσον.

Nr. 254. v. 3. Ap. Eundem in *θίρωτρον*. C. L. τὰ κόππου βα-
φθίντα et *εὐτρωσε*. V. 6. in *πάμβραξ*, idem *κντίδα*.

[Not. p. 186. l. 18. corrige T. II. p. 339. pro T. I.]

Nr. 255. v. 6. Ap. *Suidam* in *βούτης*. Cod. Lugd. *ιειθ'*.

Nr. 256. v. 1—5. excitat *Suidas* in *ἀτρόμητος*. Tom. I. p. 374.

Ap. Eundem in *τένοντας*, Cod. Lugd. *βαθντένοντα*.

Nr. 258. v. 1. Ap. *Suidam* in *ὄγμος*, idem Cod. *πάντ' ἀέζ*.

Nr. 260. v. 2. Ap. *Suid.* in *θεσπιῶσι*. Cod. Lugd. *θεσπίεσι*.

Nr. 264. v. 4. ut edit. pr. *Suidas* in *ἵτες*, sic etiam Cod. Lugd.
αἰς ἔκισον.

Nr. 265. v. 1. Ap. *Suidam* in *θυῶδες*, C. Lugd. pro vulgato
ἦ τὸ legit αὐτό. i. e. ἃ τὸ. V. 5. Ap. Eundem in *σίμα*, idem Codex
τὸ τοι, ut membr. nostrae et *ἀγαυοῦ*.

Nr. 266. v. 3. *Suid.* in *λύγα*. C. Lugd. οἱ *αὐτά*. De lectione
horum verborum aliter ac nos statuit vir egregius ad *Gregor. Cor.*
p. 873. cuius iudicium, ut par est, plurimi facio. Hic, laudato *Homero*
II. ω. 729. *ὄετα μιν αὐτήν*. Od. ο. 371. *ἀλλὰ μοι αὐτῷ*. Hymn. in
Merc. v. 259. *ἀλλεῖνέν δ' αὐτόν*. (adde *Apollon. Rhod. L. I. 1188.*
ὥς κεν ἐρετμόν Οἶ' αὐτῷ φθαίῃ καταχίρειον ἐντύνασθαι) in quibus
omnibus pronomēn αὐτὸς abundat, haec scripsit: „Itaque nemo facile
dubitet, in *Hegesippi* epigrammate, de quo *Xoenius* p. 84., recte legi
αὐτῷ. Imo sic scribendum censerem, etiamsi libri tuerentur *αὐτά*.“
Suidam in Anthologiae Cod. *αὐτά* legisse, non dubito; in Palatino
dubia videri possit lectio, quum ibi circumflexus et gravis sibi sint
simillimi; at magis *αὐτά* fuisse videtur quam *αὐτά*. Et illud mihi
etiamnum alteri non videtur esse posthabendum.

Nr. 267. v. 1. Ap. *Suidam* in *σωτήρ*. C. Lugd. recte habet *σῶτερ*
et *ἵσταθι*. Ibid. in *κλήρος*. T. II. p. 328. vulgo *ἵσταθι*, in Cod.
Lugd. *ἵσταθι*.

Nr. 268. v. 2. *πολύ. magnum, amplum*. Infra Cap. IX. nr. 293.
πολὺν Λεωνίδεω κατιδὼν δέμας. Cap. VIII. 178. *τάφος οὐρεος ἀκρῶν*
Πονλὺς ὑπερτέλλων.

Nr. 269. v. 1. Scribendum *παιδνή*. Causa enim afferri nequit,
cur poëtria h. l. masculina terminatione uti maluerit; nec in Codd.
litterae *ε* multum ab *η* abhorrent.

Nr. 270. v. 3. Ap. *Suidam* in *λευγαλίας*. Cod. Lugd. *ώσσε*, ut
membr. Palat. — Nr. 271. v. 6. Quod in margine conieci, non satie-
facit *Friedemann* de Med. Syll. Pent. p. 304. nec mihi illam cor-

rectionem satisfacere, dixi in Notis. Sed sensum et metrum habebis integrum, si legeris:

Ἀρετῆς, νηπιάζον δ' εὐχαίς ἐτι παῖδα Ἀλκίτος
νεῦσον κοῦρον ἰδεῖν αἰὲν ἀεζόμενον.

verbis sic junctis: νεῦσον εὐχαίς Ἀλκίτος (Cichesiae filii, Themistodices marito) ἰδεῖν παῖδα, νηπιάζον ἐτι ὄντα, κοῦρον ἀεζόμενον αἰεὶ.

Nr. 274. v. 4. Ap. Suidam in ῥυτῆρα. Cod. Lugd. τι εἶδος.

Nr. 276. v. 6. Ap. Suid. in Ἀντομήδους, idem Cod. habet Ἀντομήδους, ut membr. Palat.

Nr. 277. v. 2. Ap. Suidam in πλόων. Cod. Lugd. τόνδ' ἀνίδηκον.

Nr. 282. v. 3. Ap. Suidam in περόνη. C. L. ἐς περόνην.

Nr. 284. v. 1. 2. Si auctor dicere volebat id, quod in notis suspicatus sum, dicere debebat:

Ἀέθρ' ὅτ' ἐποιμήθης εὐ, Φιλαίνιον, εἰς Ἀγαμήδους
κόλπον, τὴν φαιὴν εἰργάσατο χλανίδα
αὐτῇ Κόπρις ἔμειθε.

Nr. 288. v. 6. Ap. Suidam in πανίον. vulgo περισσέως et ἰμβρεθείς. Cod. Lugd. in utroque vocabulo conspirat cum membr. Pal.

[Not. p. 197. l. 10. ab ult. corrige 411 pro 414.]

Nr. 292. v. 1. Ap. Suidam in Ἀκωνίς. C. Lugd. τοῖς τε Ἀκῶν.

[Not. p. 198. l. 6. corr. T. III. p. 215. pro T. II.]

Nr. 294. v. 3. Ap. Suidam in κίρπον. C. Lugd. κίρπον τ' εἶ.

Nr. 295. v. 1. σμίλαν Ἀνιστάνδης. Haec verba fortasse frustra adducuntur in suspicionem. In σμίλαν terminatio corripī posse videtur, ut interdum in νόμφαν (cf. Graef. Epist. crit. ad Bucol. gr. p. 41. s.) et in μίτρην ap. Theocr. Eid. XXVII. 54.

Nr. 296. v. 1. Apud Suidam in ἀστεματία. Cod. Lugd. ἀντοπῆρας.

Nr. 297. v. 3. Ap. Suid. in ἀρθροπιδαν. C. Lugd. στῆραν offert, quod ipsum volebat Salmasius.

[Not. p. 201. l. 4. corrige: ἰκνισταπιαλλέον. et l. 5. 143 pro 140.]

Nr. 299. v. 4. Ap. Suidam in δρόπκα. C. Lugd. habet δρόψια, ut membr. Pal.

Nr. 301. v. 1. Ap. Suid. in ἐπίεθων, idem Cod. λυτὸν habet. Pro ἐφ' ἧς Blomfield dedit ἀφ' ἧς.

[Not. p. 202. l. 19. corrige κρήνα. P. Suid. κρήνα. Pl. Br.]

Nr. 302. v. 2. Ap. Suid. in μεταλλίνας. C. Lugd. εὐν τα. V. R. ἱμαλίην. Tolle vitium ex textu Brunckiano relictum, scribens ἀρμαλίην.

Nr. 303. v. 5. Ap. Eundem in *ισχάς*, idem Cod. *δρέψιθε*, praepositione omissa.

Nr. 304. v. 1. *ἀπ'ἑτα*. ultima producta, ut in similibus, quae ex Anthologia laudavit Hermann. ad Orph. p. 769. Cf. Friedemann. de Med. Syllab. Pentam. p. 300. nisi malis cum Passovio in not. mat. *ἀπ'ἑτ' ὃ καλαμεντά*.

Nr. 306. v. 2. Ap. Suidam in *τανάχληρος*. Cod. Lugd. *ὅν παλαιοὶ τὰν ἐννοδόνον*. in ultima voce Brunckii correctionem egregie confirmans. V. 7. idem *θυίαν*. Tom. II. p. 210.

[Not. p. 204. l. 12. corrige 107 pro 207.]

Nr. 307. v. 3. Apud Suidam in *υπλόνητας*, non est *λιπεπόπτοντες*, sed *λιπεπόπουντες*. In *εὐλος*, de quo dixi in Notis, prior syllaba est ambigua. Quare ap. Callimach. H. in Dian. v. 213. *ἀτύλλωτος δέ σφιν ὦμοι*, minime opus *ἀτύλλωτος* scribas, quod in mentem venit Tourpio Em. in Suid. T. II. p. 285. ed. Oxon. — Ap. Suid. in *φάσγανον*, C. L. *ἄκτιν* exhibet, ubi vulgo est *ἄκοντιν*.

Nr. 309. v. 3. *δοτραγάλας*. Lexic. Rhetor. in Bekkeri Anecd. T. I. p. 454. 24. *δοτραγάλους οἱ Ἀττινοί· τὸ γὰρ θηλυκὸν Ἰανόν*.

Nr. 310. v. 6. „*ὄνειρα somnium interpretantur omnes*, quo sensu „nescio an alibi reperiatur, nisi in epigr. Inc. 665. (565. Anth. Pal. „T. I. p. 519. nr. 42.) *ὃ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίκλυτον ὄνειρα*. „Sed in utroque loco legendum videtur *ὄνειρα*. Etym. M. p. 47. 53. „*ὄνειρα, ὄνειρατος· ὡς ἦπαρ ἦπατος· οὕτως Ἀπολλώνιος*. nempe „Rhodius II. 506. III. 691. Haec forma in Od. T. 87. recentiore „Homero manum prodit.“ Blomfield.

Nr. 312. v. 1. *ἐν*. Bothius in not. mat. corrigit *ἐνί*, ut ait *ἐνιθίστας*.

Nr. 332. v. 2. *βοός οὔρον*. Ridicula de sensu horum verborum conjectura profertur ad Carmen Empedoclis de *Sphaera* v. 98. in Fabricii Bibliothec. gr. T. I. p. 821. sq. ed. Harl. V. 5. Ap. Suid. in *ἔκαστον*. Cod. Lugd. *ἀτρεῖς*, ut membr. Palat.

Nr. 334. v. 5. Apud Suidam in *γλωχίνας*. Cod. Lugd. *πέτρα γλώχιν μηλοσομαι μαϊάδος ἔρμα*. Ap. Eundem in *μαῖα* idem Cod. *πετράγλωχιν*.

Nr. 335. v. 3. tolle spalma typographicum *ἄλκιμς*, scribens *ἄλκιμα*.

Nr. 342. v. 1. 2. In argumenti obscuritate, qua hoc epigr. laborat, hariolationibus utendum est. De arte agi, Palladis consilio inventa,

apparere. Jam si *τριήρεις* sincerum est, de nulla alia arte agi posse videtur, quam de navium extruendarum regendarumque ratione, quam Argo a Minerva traditam fuisse vulgo narrant. Cum hac traditione alia conjuncta esse potuit de *triremium* inventione, in cujus memoriam *triremis* imago, cippo imposita, Cysici in Gratiarum aede collocata fuerit. Tum poetam scripsisse dixerim:

Ἀθρήσων Χαρίτων ἐπὶ πλοῦσι τήρδ' ἐριήρεις

σπλήδα· τὰς πλοῦς τοῦθ' ἐπὶ δέσγμα τέχνας.

πλοῦς *τήρη*, *ars navigans*, pro *navigandi*; ut *πλοῦς* *θήρης*, *feras* *antes*, in Hymno *Arionis* v. 4. et *πλοῦς* *νήος* in *Homeri* Od. κ. 3. secundum *Aristarchum*. Cf. *Schol. Apollonii Rhodii* L. III. 43.

Nr. 344. v. 4. Addendus hic versus exemplis brevis syllabae in caesura pentametri; quamvis poeta hoc vitare potuisset hemistichiorum sedibus inter se permutatis: *δαυδαίον τριπόδα στήθων ἐφ' ἑσπρία*.

Nr. 348. v. 1. *Suid.* in *αἰλίων*. C. Lugd. *αἰλίων* emittit; tum idem habet *λεγέει*.

Nr. 355. v. 1. 2. Ap. *Suidam* in *ἑρπύνη*. Cod. Lugd. *μέτρη* et *πλεονέων*.

Ad Caput septimum.

[Not. p. 214. L. 12. ab ult. post *ἐπιπυμβλῶν* excidit *ἐπιγυμμάτων*. quod serius animadverti.]

[Not. p. 214. l. 6. ab ult. corrige 499 pro 491. Ibid. l. 3. ab ult. scr. *apostropho* pro *spiritu*.]

[Not. p. 215. l. 12. corrige *κατασπείρας* pro *κατα σπείρας*.]

Nr. 6. v. 2. Ap. *Suidam* in Cod. Lugd. *βιστή*.

Nr. 8. v. 5. Apud *Suidam* in *βρόμος* Cod. Lugd. *αερίων* et *γυλίων*.

Nr. 9. v. 1. Ibid. in *προμολήων* idem Cod. *θηρικήων*.

Nr. 12. v. 5. *αἰσας*. Scr. *αἰσας*. Error est typographicus. Apud *Suid.* in *Αἰσας*, Cod. Lugd. *ἐπλεῖ* ὁ. V. 6. Ibid. *μητίρας*.

Nr. 19. v. 3. *ἐθ' ὅγε* *Αἰσας*. Hunc locum sic fere, ut nos, interpretatur *Wekerus* v. cl. in *Fragn. Alcmænis* p. 4. Vulgatae tamen lectioni nondum satis confido, quae *Planudi* debetur, et praecedenti epigrammati, quam membr. *ἰσθας* exhibeant, *Suidas* *λοῖσθας*. In *ἐθ' ὅγε* autem fieri possit, ut *ἐθ' ὅγε* lateat. Hunc sensum equidem

decidero, multam gloriæ Alcanem attulisse Spartæ, ubi paupertatis servitutisque onus, quo in patria premeretur, abjecerit. Cf. infra epigr. *Alexandri* nr. 709.

Nr. 22. v. 3. *πικρόν*. remansit ex textu Br. Scribe, *πίταλον*.

Nr. 23. v. 5. Ap. *Suid.* in *μίδν*. Cod. Lugd. *ὑφρα καὶ τοι*.

Nr. 24. v. 9. Ap. *Suid.* in *λαρόν*. Cod. Lugd. *ἥς ὁ γ. λαμπρό-
τερον μ. ἔπνεον*.

Nr. 25. v. 7. *Μηροσία*. De hac terminatione in versus exitu conf. *Spitzner*. de versu heroico p. 184. s. ubi adde Hymn. Homer. in Diosc. XXXIII. 3. καὶ ἀμείμητον Πολυδεύεσσα. *Dionys.* ap. *Steph.* Byz. Fragm. pag. 754. καὶ κελιάδων Περιχρῆος ἔχονσι ἐς Ἀώτια Τέμπεσσα.

Nr. 27. v. 1. Ap. *Suidam* in *ἄνδιχα*. Cod. Lugd. *εὐδως* pro *εἴης*. V. 4. ap. Eundem in *αἰθύσσω*. Tom. I. p. 648. vulgo *αἰθύσσω*, ut in veteribus editt. *Plautud.* Sed Cod. Lugd. *αἰθύσσω* exhibet. V. 8. ap. Eund. in *ετόλιον*. Cod. Lugd. *ἦ νήκταρ*.

Nr. 28. v. 1. Ap. *Suidam* in *εἰνοπότης*. idem Cod. τὸν omittit.

Nr. 39. v. 1. Ap. *Suid.* in *πυργώσας*. Cod. Lugd. *ὁ τραγικῶν*.

Nr. 40. v. 3. *Scholiast. Pindari* Ol. II. v. 29. παρὰ Ἰύλλα τῷ Σικελιωτικῷ ποταμῷ, οὗ Καλλιμαχος μέμνηται· οἱ δὲ Ἰύλλα ποταμῷ ἐπικείμενον ἄστυ. ubi *Toupius* Emend. in *Suid.* T. II. p. 460. ed. Oxon. *οἷδε* corrigitt.

Nr. 45. v. 2. *ἦ γάρ*. Malim a Codice offerri: *τῇ γὰρ δέξαστο τίμα βίον*.

Nr. 47. legitur ap. *Suidam* in *λαλητίος*. Tom. II. p. 412. sine lectionis diversitate.

Nr. 50. v. 3. 4. *λείη* ... *εὐλόπος*. Librarius, quum *εὐλόπος* scriberet, de *εὐκρίτων* videtur cogitasse. His, quas in Notis congregimus, adde *Gregor. Naz.* Carm. IV. 57. Opp. T. II. p. 69. A. *ὡς δὲ ποθῶν, ἵεναι λείην ὁδὸν, οὐκ ἐπ' ἀνάνθαις, Οὐδὲ κατὰ εὐκρίτων, καὶ τρίβον εὐχ' ὁρίην*. ubi non inepte quis suspicetur, fuisse *εὐκρίτων*. Certe *εὐλόπος* et *ἀνάνθαις* junguntur et alibi, et ap. *Hegesipp.* VII. nr. 320.

Nr. 66. v. 4. τὸν με νύνα. Adde *Callimach.* Fr. ap. *Hephaest.* p. 50. τὸν με παλαιστρίταν ὁμόσας θιόν.

Nr. 67. v. 1. Ap. *Suidam* in *πορθμῖς*. Cod. Lugd. *τοῦδ*. V. 3. Ibid. in *ἀκρυνόσσα*. idem Cod. *ἀκρυνόσσα*. In *βάρυς* autem Tom. I. p. 416. idem *ἀκρυνόσσα*, quod faret correctioni: *ἀ κρυνόσσα βάρυς*

ἐκφράζων. V. 5. Ap. *Suid.* in ἐφύλου. Cod. Lugd. πλήρη. V. 7. τὰ δ' ἴσα. Sic *Plan.* et *Suidas* T. I. p. 794. τὰ δ' ἴσα *Pal.* (etiam Ap. *Goth.*) vitiose.

[Not. p. 232. l. 11. ab ult. In loco *Quinti Smyrn.* L. XII. 135. iam *Heringa* ἐκφράζωντος correxit in *Obs.* crit. p. 15. Cf. *Spitzner* de verum gr. her. p. 240. s. In *Marcelli Sidet.* Fragm. v. 54. πάραβος ἐκφράζων, rectius scribes ἐκφράζεις. Ap. *Oppian.* Cyn. II. 452. olim legebatur, εὐδῆρον τε κρυπτοῖο Πέτρος τ' ἐκφράζοντες. nunc ἐκφράζοντες ex Cod. Veneto rediit.]

Nr. 75. v. 1. Ap. *Suidam* in ζακηνθίς. Cod. Lugd. στήλχορος et ἀμετρίον.

Nr. 79. v. 5. δαῖς non solum ap. Lexicographos obuium et Grammaticos, sed est etiam ap. *Oppianum* Hal. L. IV. 60. αὐτὸς δ' δαῖς μὲν ἴσμεν. V. 5. 6. *Boissonade* V. cl. per litteras me certiore fecit, se in *Notis* ad *Eunapium* p. 241. (quas adhuc in librarii manibus haerere dolemus) de hoc loco monuisse, in verbis οὐκ ἀπ' ἐμοῦ *Heracliti* esse, indignantis nempe, quod viator tam diu circa sepulcrum moretur. Viatorem respondere, μὴ τρηχὺς — πείρη τρηχ. ne sis tam durus; nam fortasse tu quoque durius quid a me poteris audire. Tum abiire viatorem, *Heraclito* non sine ironia salvere et gaudere iusso.

Nr. 80. v. 4. τετραπάλας σποδῆ. τίττα πάλας σποδῆ ex *Brodae* conjectura edidit *Blomfield*, ut σποδῆ sit adiectivum. Si quid mutandum sit, praetulerim equidem *Wakefieldii* conjecturam, τίττα τῆ παλ σποδῆ. Vulgata tamen, Vaticani quoque Codicis auctoritate munita, mihi sollicitanda non videtur.

Nr. 81. v. 4. Μενελάωα scribendum esse monet *Graefius* in *Epist.* cr. in *Bac.* gr. p. 42. quum a hoc loco corripiatur, ut interdum in νόμα, et paucis aliis vocabulis. His doricis miramur *Πιρήνη* et *Μίλητος* interposita.

Nr. 87. v. 1. κῆριον πῦρ. Sic etiam legitur ap. *Diog. Laertium.* Cl. *Paulsen*, si recte intelligo, Κῆριος (i. e. Κῆριδος. Cf. *Theocr.* Ed. XI. 16. Κῆριος ἐκ μεγάλας. ubi multi libri Κῆριδος.) καί.

Nr. 92. v. 3. 4. habet *Suidas* in ἀφαντον. Tom. I. p. 90.

Nr. 96. v. 3. Notabilis *Suidas* locus, qui mihi, quum notas scriberem, non succurrebat, T. II. p. 345. Κόνειον. βοτάνη δηλητήριος. διὰ τοῦ ο μισροῦ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου· πρὸς γὰρ Ἀθηναίων νόμιμον μὲν ἀπλάως σὺ δίδεω, Αἰντοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο γε τῷ στόματι.

ubi *Kusterus* monet, *Salmasium* ad Inscr. Herod. Att. p. 65. testari, in omnibus vetustis *Diogenis Laërtii* exemplaribus eundem versum sic legi: πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἀπλῶς οὐ ἐδέξω. Ipse tamen *Kusterus* vulgatam in *Diogene* lectionem κώνειον ἀπλῶς μὲν praefert. *Suidas*, qui hunc locum non ex *Diogene*, sed ex Anthologia descripsit, lectiones in ea inventas repraesentare putandus est.

Nr. 98. v. 3. 4. leguntur ap. *Suidam* in φιληθῶν. T. III. p. 599. ubi ἐδεκτος et ἀρίστου ὡς. Rectius in Cod. Lugd. ἀρίστη. In ᾗ νομίζεται autem T. II. p. 39. ᾗ οὐ φιληθῶν οὕτως ἀρίστου καὶ μέντοι ἔγνω. — Nr. 99. v. 2. Ap. *Suid.* in γενναμέναις. Cod. Lugd. ἐπε-κλώσαντο.

Nr. 101. Hoc epigramma ab interpretibus *Diogenis* male explicatum rectius interpretatur *Ign. Rossius* in Commentatt. Laërtianis p. 53. a. Sed huic quoque depravata ultimi versus lectio fraudi fuit. In nostra lectione, deletis verbis ἀλλ' αὖν, ex στιχογραφίᾳ natis, sensus perspicuus: non enim vir Platoni cognatus ob tam pusillam rem moerore consumptus esset.

Nr. 105. v. 2. ἄσπερος. Tolle vitium typogr. scribens ἄσπερος.

Nr. 107. v. 4. laudatur ap. *Suidam* T. III. p. 392. in συνοφάσεως, ut ibi perperam legitur pro συνοφάσεως. Cf. *Toup.* Em. in *Suid.* T. II. p. 209. ed. Oxon.

Nr. 110. v. 2. ἐγγνεσθαι σοφίης τόξον ἀνήμενον. *Plutarch.* T. II. p. 792. C. τόξον μὲν γάρ, ὡς φασιν, ἐπιτινόμενον ἐγγνυται, ψυχὴ δ' ἀνιμένη. Cf. *Gataker.* ad Antonin. L. IV. 26. p. 114.

Nr. 112. v. 3. εἰ πρὶν. Non dubito, recte *Scaligerum* correxisse ὡς πρὶν, verbis sic continuatis: τὴν οὕτως αἰδῶς μακρὴν ὁδὸν ὡς πρὶν ὁ ποσειδὼν Ἀλλοτρίους βυθίσας ἔδραμε νυκτὶ μῆν.

Nr. 116. v. 2. Ap. *Suid.* in Διογένους Cod. Lugd. ἄγχιον omittit.

Nr. 117. v. 3. Ap. Eundem in ἄτρεστος idem Cod. μήτε.

[Not. p. 244. l. 19. Exemplum ex *Philostrato* rectius delebitur. Quamquam enim sensus est, quomodo vaticinari possim, quum vates non sim? hoc tamen sic quoque efferri poterat: si quis, ut ego, vates non sit? ubi μὴ legitimum. Sed μὴ est pro εὐ in op. *Dioscorid.* VII. nr. 411. Αἰσχύλος . . ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας γράμματα. in op. *Gregorii VIII.* nr. 177. εἰ δ', ὅτι μὴ νίκης οἶδα τὰ ἐνθάδε, τοῦτ' ἀδύναστον. XIV. nr. 10. Αἰβήτας ἔγνω μὴ σιωπᾶν ἰδόντας. *Achill. Tat.* I. 8. pag. 23. ἀπίπτειν Ἰππόλυτον φιλοῦσα Φαίδρα, Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα.]

Nr. 131. v. 2. Quo metri genere haec verba sint concinnata, ignoro equidem, nec in correctione in marg. proposita aliud quid quam sensum spectari. In proximo epigr. versus minor iambicus scason fuisse videtur.

Nr. 141. v. 6. *Suidas* in *δυμιλητος*. Cod. Lugd. *φωλλοχρῆς*. Mira in hoc epigrammate dialectorum perturbatio.

Nr. 146. v. 1. Ap. *Suidam* in *θυμοβαρής* Cod. Lugd. haud aliter legit ac membr. Palat. Similiter ap. *Tryphiodorum* v. 216. legebatur, *ἀπορροισιάδος ἀντῆς*. ubi *ἀπορροισιάδος* malebat *Λεννερπίας* ad *Coluth.* v. 208. p. 60. a. ἀπὸ *Postisiados* dedit *Schaefer*.

Nr. 151. v. 2. εἰς θάνατος. Schol. ed. Wechel. p. 345. γράφεται καὶ ἦν ἀντὶ τοῦ εἰς (sic).

Nr. 152. v. 3. Ap. *Suidam* in *παιρῶσαν*. Cod. Lugd. *δαίρων χάριν παιρῶσαν*. et v. 5. εἰδ. V. 5. καὶ πάλι ζωστήρ. In his verbis corruptionem brevis vocalis ante litteram duplicem non ferens *Passovius*, verbis transpositis corrigendum existimabat: καὶ πάλιν εἰλκεν ζωστήρ. Quae transpositio si admittenda sit, malim saltem: καὶ πάλιν εἰλξε ζωστήρ.

Nr. 153. v. 1. Ap. *Suidam* in *αἰνός*, Cod. Lugd. *ἀγγελίων παρῶσι*. Nihil idem mutat in *Midas*. V. 2. νῆν est ap. *Liban.* p. 259. sed *ῥέη* apud *Eund.* Or. IX. V. 3. *πολυκλαύετον ἐπὶ τῦμβον*. Cod. Monac. Platonis, quam lectionem *Asius* probat in Additam. ad *Phaedrum* ad calcem *Plat.* de *Rep.* p. 665. De *πολύκλαυτος* et *πολύκλαυτος* dixi in *Not. crit.* p. 477. Caeterum de hoc epigr. consule *Kammerer.* in *Hymn. Homer.* Marburg. 1815. p. 381.

Nr. 154. v. 3. Ap. *Suidam* in *κήρ*. vulgo *τυμβοῦλον*. In Cod. Lugd. *τυμβοῦλος*. Caeterum versu 1. *μεγαρεῖσι* in *Apogr. Spal.* ita emendatum, ut esse possit *εῖ* et *αῖ* (vid. *Bast. Comm.* Pal. p. 743. Tab. III. 5. in voce *μεγίδει*): Hoc in re manifesta monere nolui. Nam de *Megarensi* homine agi, non dubitatur. Vid. *Pausan.* L. I. 43. p. 105.

Nr. 155. v. 1. Ap. *Suidam* in *Φιλιστῶν*. Cod. Lugd. *γέλωτα*.

Nr. 161. v. 5. *ἐπεδρήσαντι*. In prioro loco *Coluthi*, quem in *Notis* ad h. L. excitavimus, edit. Aldina *ἐπεδρήσαντα* exhibet. Ibi *Novi* loca, in quibus *ἐπεδρήσαντι* occurrit, collegit *Bekkerus*.

Nr. 162. v. 3. Ap. *Suid.* in *αὐθιγνής*. C. L. *πῶρ δὲ μὴ εἶναι*.

Nr. 164. v. 8. *τρετῇ*. *Suidas* T. III. p. 499. *τρεπανοταστή, ἐπὶ τῶν ἡλίων ὀξύνεται· οἷον ἐννακτῆς ἄνθρωπος· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων*

βαρύνεσθαι. Accurate de his compositis tradidit *Fr. Sylburgius* in Not. ad Clenard. Gr. gr. p. 440. s. ed. Francof. 1590. 4.

[Not. p. 252. l. 12. corrige: p. 21. pro 23.]

Nr. 167. v. 6. *παντολιγοχρόνιος* facile nunc praetulerim, quamquam *Planudes* in Cod. suo divisim scripturam repperit. Vid. *Paulssen* pag. 32.

Nr. 169. v. 7. Ap. *Suidam* in *βόιδιον*, Cod. Lugd. non *καλέμην* habet, sed *καλέμαι*.

Nr. 170. v. 6. *τὸν βαθύν*. P. 2. Plan. Br. *μακρόν*. P. 1.

Nr. 172. v. 4. Ap. *Suidam* in *κῶλα*, idem Cod. *ἄποθα*. V. 5. *καὶ μέ τις*, quod etiam apud Lexicographum legitur, revocandum.

Nr. 180. v. 3. Apud Eundem in *ἡρία*. Cod. Lugd. *ἡνία καὶ δυσε*.

Nr. 182. v. 8. Ap. *Suidam* T. III. p. 104. vulgo *φθιμένους*. In Cod. Lugd. *φθιμένη*.

Nr. 188. v. 8. Ap. *Suidam* in *νυμφεῖος οἶκος*. Cod. Lugd. *ευναιλίων*. In hoc epigrammate v. 1. *γάμω* cum *γάμου* videtur permutandum.

[Not. p. 260. l. 12. ab ult. corrige *στόμασιν*.]

Nr. 191. v. 3. Apud *Suidam* in *κερτόμιος*. T. II. p. 302. Cod. Lugd. *δὲ πευράσσα*.

Nr. 192. v. 1. Ap. Eundem in *λιγυφθόγοις*, idem Cod. *λιγυροφθόγοισιν*.

Nr. 195. v. 8. *μυζομέναις*. *Theodorit.* ad Psalm. CXVIII. 12. p. 874. *καθάπερ μέλιται κηρίον εὐροῦσαι τὴν τοῦ μέλιτος ἐκμυζῶσιν ἱμᾶδα*.

Nr. 200. v. 3. *χεῖρα εἰς ἀραιάν*. *Gregor. Naz.* de Virginitate Carm. v. 640. T. II. p. 53. D. de muliere, *δρόπτουσα παρήϊα χειρὶν ἀραιαῖς*. Ibi paulo ante v. 632. lege: *ἄμμιγα τερπνοῖς ἄλγισα, μηρὸν ἄεισμα παροίτερον ἐσθλὸν ἀτηροῦ*. pro *ἀνηροῦ*.

Nr. 201. v. 4. Ap. *Suidam* in *ἡχέτης*, Cod. Lugd. *μετεπταμένα*. Ut hoc loco *παῖς ἡΐθεος*, sic in epigr. quod dedi ad calcem notarum p. 967. s. nr. 397. v. 5. *ἄρῶνι δ' ἡΐθις*.

Nr. 215. v. 6. *βαδινάν . . . ἡΐονα*. *Graefius* in epist. crit. in Bucol. gr. p. 46. tentat, *βασιλάν αἰόνα*, aut, *βαχίαν τ. παρ' εὐρίαν*, aut denique, *κῆμαι δ' ἐν βαχίᾳ, τάνδε παρ' αἰόνα*. Liceat his conjecturis nostram adjicere, illis certe non audaciorum:

κοιμῶμαι δ' ἀδινόν, τάνδε παρ' ἡΐονα.

i. e. *βαθὺν κῶμα ἔχω*. *Apollon. Rhod.* L. I. 1082. *εὐτάδ' Ἀναστοε*,

Μόρος τ' Ἀρκυαλίδης ἀδινὰ πνώσσοντες ἔρυντο. Id. L. III. 747. καὶ τὰ παιδῶν Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.

Nr. 218. v. 10. καὶ λιπαρὰ θυὸν ἀσθμα πνέουσι νόμα. Ut brevis syllaba tollatur, *Bothius* in not. met. proposuit: καὶ λιπαρὰ πνέουσι ἀσθμα νόμα θυόν. Magis probò θυὸν ab *Hermann* propositum. V. 11. ἥ ἐπ. ἥ repetitum a librario ex v. 8 et 9. Verum videtur ἥ ἐπ. Sæpe sic ἥ præcedit præpositionem ἐπ. Infra nr. 645. ἥ ἐπ. Νείλω. *Aratus* v. 366. πρώτη ἐκίκεται. Ib. v. 713. ἥ ἐπ. ταύρω. — αὐτῆς κῆτα, i. e. κατὰ μύθε, corrigit *Bothius*. Non apparet, cur *Antipater* non potius scripserit: ἥ ἐπ. καὶ κατὰ μύθε καλὸν ἔθεος Ἀφρογίττω.

Nr. 222. v. 2. *Scholiast. Mac. Dionysii Perieg.* v. 99. ὁ δ' Ἀδριαὺς περικύκτω ἔχει τῆς τῶν Ἰηπύγων, οὗ εἶεν ἐν Ἰταλίᾳ μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ *Callimachus* οὕτως Ἰηπύγων ἔγχος ἀπωσάμενος. quod *Ernesti* ex *Schedii Ruhnkenii* retulit inter *Fragm. Callimachi* nr. CCCXLIV. nihil de vitio monens. Ἰηπυγίων emendavit *Blomfield* p. 310.

Nr. 223. v. 7. 8. κατ' ἀ μύριππους Ἡ τὸ πρὶν στεφάνων ἀντίοι προπτεμένη. Si litterarum vestigia spectas, mecum fortasse legendum suspicaberis: κατ' ἀ μύριςτος. unguentis et odoribus destituta (non unguenta redolens, sed putredinem) iacet, quam olim fragrantæ coronæ tegebant. Hoc compositum est apud *Plutarchum* T. II. p. 397. A. Σίβηλλα δὲ μαινομένη στόματι, κατ' Ἡράκλειτον, ἀγέλαστα καὶ ἀσπάλειστα καὶ ἀ μύριστα φθογγόμενη. quibus respondent, quæ præcedunt: τάχα δὴ μεμψόμεθα τὴν Πυθίαν, ὅτι Γλαύκης οὐ φθέγγεται τῆς καθαρῆς λεγυνώτερον, οὐδὲ χροισμένη μύρις, οὐδὲ ἀλουγίδας ἀμπεριμένη κάταισιν.

Nr. 233. v. 5. Ap. *Suidam* in ὑπάτη, Cod. Lugd. ἔγχος habet pro ἔριος. V. 1. pro στρατίης, quod est Br. textus. λειψανον, scr. στρατιῆς.

Nr. 234. v. 1. Ap. Eundem in θρασύχειρ, idem Cod. ἀργούς, et v. 5. κενωμένος. V. 4. προτέρην Cod. Lugd. habet etiam T. III. p. 463.

Nr. 240. v. 1. εἴ τις ἀείδῃ. Ad h. l. scribit *Bothius* in not. met. „In epigrammate *Addaei* fuit, quum vulgatum ἀείδῃ significare videretur, canere instituit; sicut interdum verba proprie dicta nonnisi voluntatem exprimant agendarum earum, quæ significantur iis, rerum.“

Nr. 241. v. 3. ap. *Suidam* T. III. p. 467. Cod. Lugd. habet: τῶν ἀγῶν, τροφούς, καὶ τεθνηνητήρ. πολλὰ τεθνηνητήρ ὀλοφύετο.

Nr. 251. v. 2. Ne hiatus sit in medio versu, hemistichiorum sedes

inter se permutandas suspicatur *Friedemann.* de Media Syll. Pent. p. 287. ἀμφεβύλλοντο νέφος κνάνιον θανάτου.

Nr. 252. v. 2. ἀρετὴν ἀντ' ἀρετᾶς. pro virtute, quam pugnautes praestiterunt, laudem et gloriam nacti sunt. Vid. *Schasfer.* in Notis crit. nostris p. 973.

Nr. 265. v. 1. ναυηγῶ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον . . . Nihil mutandum esse, docent exempla huiusmodi hiatus in Praefatione a nobis congesta.

Nr. 272. v. 6. δουμένων. δουμένων dedit *Blomfield.* Vulgatae ferri posse existimabam. Vid. Not. cr. p. 354.

Nr. 277. v. 1. τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Αἰώντιχος . . Pronomen interrogativum ortum esse videtur ex τί Ὑγ. i. e. τί σημαίνει; quod obscuris depravatisve locis appingi solet. Qua voce deleta, corrigas licet: ξένος δὲν ναυηγῶ Αἰώντιχος ἐνθάδε νεκρὸν Εὐρεν.

Nr. 298. v. 3. σὺ δ' ἐκλαύσας. Quum brevis syllaba in caesuram incidat, *Bothius* in not. met. corrigit: σὺ δ' ἐκ λαύσας. remittens ad *Matth.* Gramm. gr. §. 559. *Friedemann* de Med. Syll. Pent. p. 320. nulla in vulgata corruptelae subesse videbatur suspicio. Vitium tamen esse possit in nomine Εὐδίας. V. 4. ἥσυχος legendum censet etiam *Blomfield.*

Nr. 307. v. 3. ζήσας ἐνδόξως. Scr. cum Cod. ζήσας δ' ἐνθ.

Nr. 315. v. 3. Iis, quae de utriusque modi conjunctione diximus, adde *Tryphiodor.* v. 90. Κληῖσθ' ἡν μὲν ἔθης θύρην, καὶ κλίμακα τυκτὴν· Ἡ μὲν ὅπως, αἰθλος ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖα, Ἐνθα καὶ ἐνθα φέρῃσι λόχον κλυτόπωλον Ἀχαιῶν· Ἡ δ' ἵνα, λυμένη τε καὶ ἔμπεδον εἰς ἔνιοῦσα, Εἴη σφιν καθύπερθεν ὁδὸς καὶ νέρθεν ὁροῦσαι. Et statim v. 100. Κύκλον ἐὺκνήμιδα ποδῶν ἐπέθηκεν ἐκάστω, Ἐλκόμενος πεδίοισιν ὅπως πειθῆνιος εἴη, Μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύη. Ibid. v. 106. Ἀμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μὴ τις Ἀχαιῶν Πρὶν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάκτεον ἀνάψῃ.

Nr. 321. v. 3. πρέμνον . . ἐλαίης. *Oppian.* Hal. IV. 280. de polypode, qui, ubi oleam prope litus viderit, γαῖαν ἐνέρπει Κωχγαλίων, πρέμνοισι δ' Ἀθηναίης ἐπέλασσε. et v. 287. ὥς δ' περὶ πρέμνοισιν ἔλλασσεται ἔρνεϊ χαίρων.

Nr. 339. v. 8. καὶ λύπης ὁ δ' ὄνῃ τὸν Βρόμιον πάρεχε. Dubitari potest, utrum horum vocabulorum vitium traxerit; λύπης tuearis loco *Astydamantis* ap. *Athen.* L. II. p. 40. B. Θνητοῖσι τὴν ἀνεσφόρον Λύπης ἐφηνεν, οἰονομήτορ' ἄμπελον. *Euripid.* Bacch. v. 771. τὴν

περὶ τὸν ἄρκελον. Tamen non improbabilius mihi ~~οὐστρεχίνο~~ vi-
detur:

πᾶμι λυτῇ ὁδῷ τὸν Εὐρόμιον πάρεχε.

ῥίπον λυτῆρα est ap. *Aeschyl.* Suppl. v. 810. λυτῇ ~~πᾶμι~~. *Eurip.* Electr. v. 156. Respicitur autem ad nomen Bacchi *Αναΐος* et *Λύσιος* (vid. *Plutarch.* T. II. p. 654. F.), unde etiam τὸ μεθ' ἑσέων πημονῆς λυτῆρον ap. *Sophocli.* *Athen.* L. II. p. 40. A. Ne quis in plurali ἔμμε haereat post *mos* illato, sic *Antipater* nr. 415. οὐδὲ μοι . . . εὐμαρὶς . . . ἰσάει . . . Ἄμμι δὲ *Μανναλίας* κάρφον λῆμ' ἦν Ἀταλαῖντας. Nec aliter ἡμέτερος et ὑμέτερος saepissime cum pronomine singularis numeri copulatur.

Nr. 344. v. 3. ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λίον ἐμόν, οὐνομά τ' εἶχον. *τ*ε corrigit *Bothius* in not. mst. In Inscriptione, quam ex Opere *Po-cockino* ad hoc epigramma dedi in Notis, v. 1. verba sic transponenda: καὶ θάνον ἀρετόν τε λήματι μαρνόμενοι.

Nr. 355. v. 4. ὃ χαλκοῖς. *Bothius* in not. mst. corrigit: ὃ χαλ-
κοῖς.

Nr. 378. v. 3. εἰς ἐπίνασον ἐπὶ πλανί. Praeunte *Tyrone* hīto for-
tasse scribendum: ἄρπον δ' εἰς ἄμ' ἵνασον, ἐπὶ πλανί τυμβεύοντα.

Nr. 386. v. 3. 4. Verba ἣ τέκον nec *Brunckii* correctione, quae
linguet, nec mea, quae paralyticum orationi membrum infert, resti-
tuta videntur. Elegantius terminabitur epigr. sic scriptum:

Ἄιδου πολὺς ὄλβος ἐμῆς οὐδὲνος ἀρεθμός·

ὃ τέκον', ὃ μεγάλης λείψανον περκαῖης.

Nr. 387. v. 3. φθονερῶν ἀπειρώσας Μοῖραν. Admisso *λίνα*, quod
restituendum esse suspicatus sum in Notis, paucissimis *lietor*is mutatis
scribe: παιδὸς φθονερῶν λίνα νόσφις Μοῖρᾶν. Pluralia in talibus
non minus usitata, quam singularia. Supra *Diodorus* VI. nr. 243;
Μοῖρᾶν δ' οὐκ ἐμύγησεν λίνα. In Append. Epigr. nr. 154. *Μοῖρᾶν*
τῇν' ἀνέλασαν. *Phanocles* ap. *Clem. Alex.* Strom. VI. P. 750. ἀλλὰ
τὸ *Μοῖρᾶν* τῇν' αἴσταν.

Nr. 393. v. 2. οὐκ ἐνοτῆς. *Callimach.* H. in Del. v. 19. τῇ δ'
ἐπιδὼν *Φελίππᾳ* μετ' Ἰχθία Κύρτος ἐπηδαῖ, οὐκ ἐνοτῇ. *Apollon.* Rh.
L. IV. 91. χεῖρ' ἐπιδεμένον ἐνοτῇ καὶ αἰσίδα θειγῇ.

Nr. 420. v. 1. Ἀλεβον. Ἀλεβον' ὃ λ. Cod. Pal. Ἀλεβον. Plan. Br.
V. 2. In vestigiis Cod. ἐπαι εὐθ' ἰσφίς . . . non id videtur inesse, quod
Brunckius posuit, sed potius: ἐπαι εὐθ' ἐδέσσε . . . εἰδ' Ἀχίλῳ. La-
mentum autem sic expleveris: ἐπαι εὐθ' ἐδέσσε, ἀλλ' ἄμ' εἰδ' Ἀχίλῳ.

Nr. 577. v. 3. In marg. καίλουσιν. corr. καλλουσιν.

Nr. 583. v. 1. ἄβαλε. Sic membr. Sed verius videtur ἐβάλε.

Nr. 621. v. 3. ἐγώ. Pal. ἐγών. Plan. Br.

Nr. 623. v. 1. μαζόν remansit ex textu Br. et Plan. pro μαστόν, quod est in Cod. Pal. et ap. Goth.

Nr. 626. v. 2. ἔδυσαν ἡπίροιον. Friedemannus l. c. p. 319. „Reiskii ἡπίροιον, i. e. ἀπίροιον, non plane videtur aspernandum. Dorvill. certe ad Chariton. pag. 651. ed. Lips. e Manethon. Apotel. II. 260. ἡπίροιος pro ἀπίροιος profert, deque similibus formis nonnulla expro- mit.“ V. 6. εἰς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔδηνεν ὁ παῖς. Parum abest, quia Bernardi conjecturam, αἰχμητῆς Καῖσαρ, pro vera lectione ha- beam. Qua correctione admissa, reliqua sic emendaveris:

εἰς μίαν αἰχμητῆς Καῖσαρ ἔδηνεν ὁ ρ ξ ν.

quod ὁραῖν scriptum in ὁ παῖς depravari potuit.

Nr. 629. v. 3. οὐδὲ ἐν ἔδον. Schol. ed. Wechel. p. 417. ἴσως, εἶδαρ ἐν ἔδον. πάντως τι τοιοῦτον· νοσὶ δὲ τὸ κύνειον. V. 4. δόν- τε· οἱ τοσοῦτοι πολλὰν Κικροπίδαι. Sic membranae. Lectionem, τοιοῦτος πολλ. Κ. Planudis ingenio deberi, nullus dubito. Fortius quid requiritur. Quid si Antipater scripserit: οὐδὲ ἐν αἰδοῖ

δόντες· ἀπόπτυστοι πολλὰν Κικροπίδαι.

quo convicio Antipater Thessalus eodem jure in Athenienses uti po- tuit, quo Demosthenes synonymo κατάπτυστος de Thessalia. Sic ille Or. pro Cor. p. 240. 9. τί ἐγένετο; οἱ μὲν κατάπτυστοι Θετταλοὶ καὶ ἀναίοδητοι Θεβαῖοι φίλον... τὸν Φίλιππον ἡγούντο. Iratus filio Oe- dipus in Sophocl. Oedip. Col. 1383. σὺ δ' ἔρξ' ἀπόπτυστός τε, κἀπά- τωρ ἐμοῦ. Iason ad Medeam ap. Euripidem v. 1384. ἴσας δῆτα σὴν γ' ἀπόπτυστον φρίνα.

Nr. 635. v. 5. Schol. ed. Wechel. p. 117. ἀντὶ πορεύμενον· εἰτα θανόντα. γράφεται αὖ μόνον, πονησαμένη· εἰτα θανόντα· ἀλλὰ καὶ πονησαμένη δὲ θανόντα.

Nr. 636. προῖς ἀγητῆροί ποτε βληχημένα βάζων. In deprava- tissimis verbis praeter id, quod in Notis proposui, suspicari quis pos- sit, scribendum esse: προῖς ἀγητῆροί ποτε βληχημένα· ἐρίζων. quod dictum, ut apud Homerum Il. ε. 389. οὐδ' εἰ χρυσέην Ἀφροδίτην κάλ- λος ἐρίζοι. Hesiod. Sent. v. 5. νόον γε μὴν οὕτως ἐρίζε. Theocrit. Eid. V. 8. φωνεῖ νῦν Ἥρακλῆϊ βίην καὶ κάρτος ἐρίοδον.

Nr. 637. v. 6. καὶ φράσεν. Fortasse legendum: καὶ φράσεν Ἀρ-

γράφει ἐκδόθησε τρόπον. παρὰ, ut hunc nuntium ederet, Dodonaeo ligno scilicet opus, εἰς τὴν τῆς συμφορᾶς ἀπαγγέλλαν.

Nr. 645. ὄρεαι. Scr. ὄρεαι. ut etiam in Notis p. 361. l. 7.

Nr. 648. v. 8. ἐνστυγῇ, ἀνγάζων δαλόν. ἐνταῦθ, quod legendum conjecti, metrum saluum praestat, et sensui satisfacit. Postea tamen in mentem venit, quod nescio quomodo magis blanditur:

αἰδὼν ἐπαγγάζων δαλὸν ἐπαισχάριον.

In his ἐπαγγάζων peculiarem habet vim de titione cineribus tecto ignisque servante semina. Philostr. p. 823. οἱ μαζοὶ ὀρθοὶ ἐπαγγάζουσι.

Nr. 651. v. 1. οὐχ ὁ τρηχὺς σε λιθαῖος. Corruptissima verba Græfus in Epist. crit. p. 111. sic eleganter corrigit: Οὐ Τρηχὺς σε λίθιστος ἐστὶς ὅστις πᾶσι καλόνεστι. Idem v. 5. pro ξινής πολυμήδεος recte corrigit: ἀντὶ δ' ἐγὼ κονίης πολυμήδεος. pro lacrymabili cinere inanis ego terra in cumulum aggesta sum. Similiter ξένον et πῶτον permutata Cap. IX. n. 265. v. 3. Addit idem vir praestantissimus, se vereri, ne in fine epigrammatis βεβήνας corruptam sit ex ἀπέδωκε, aut simili vocabulo.

Nr. 660. v. 3. ἀντὶ δὲ πολλῆς πατρίδος. Miratur Hermannus in Obss. ad Bucolic. p. XI. lectionem πολλῆς a quoquam potuisse defendi, legendumque suspicatur, quod etiam Heinsio in mentem venit, ἀντὶ δὲ βάλου πατρίδος. Si illa lectio prorsus non ferenda est, nihil proprius accesserit, quam πότνης πατρίδος. venerabilis. ut de regione est ap. Euripid. Ion. 871. λίμνης τ' ἐνὸςθου Τρωωνιάδος πότνεσσιν ἀπείν. Etiam πότνια Ἀνδός laudatum reperio.

Nr. 661. v. 6. Consensus membr. Pal. cum Plan. in lectione πάντων ὧν ἐπέκεινεν ἔχει, efficit, ut de sinceritate vulgatae, ex Μυρατί conjectura profectae, nonnihil dubitem. Restituta lectione ἦν (aut ἦς) in fine secundi distichi, non spernenda videtur conjectura Wartoni, quamvis raro alias felicit, πάντ' ὧν, ὡς ἐπέκεινεν, ἔχει. Vulgo cum his verbis posterius hemistichion arcte cohaeret.

Nr. 665. v. 4. ἐς κοίλην... ἄλλα. Simpliciter ornat hoc epitheton apud Tryphiodorum v. 212. ἐλαίμεν εἰς ἄλλα κοίλην Νῆας ἐνθαλάσσης.

Nr. 670. De viro eximiae pectoritudinis Gregor. Naz. Carm. VII. 19. Opp. T. II. p. 76. Α. οὗτος πάλλωμος ἦεν ἑωσφόρος, ὄμματα πᾶντων Πλου. Timarion (Notices des Manuscrits de la Bibl. Nat. Tom. IX. p. 179): ὁ καλὸς ἀνερπᾶνθ' Ἀντίξ. καὶ οὗθ' Ἑσπιντες, οὗθ' Ἑβρος οὗτος θαυμαστός, ὡς ἡμῶν ἐκείνους τῇ τότε παρανατίναται. ubi doctissimus editor distichi Platonici non fuit immemor.

Nr. 671. v. 2. *Θάνεν* esse videtur in Pal.

Nr. 679. v. 4. *εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομὸς Φαρίης*. et v. 8. *οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόου, οὐδ' ἐτέρων στομάτων*. ubi κοῦδ' dedi, fortasse calidius. Haud aliter T. I. p. 516. nr. 687. τοῦ ξενικοῦ Θανάτου ἐγγύθεν ἐρχόμενος. T. II. p. 611. nr. 29. ἴλασθαι μοι ὀφθαλμοῖς ἐμὸν. Ib. nr. 30. καὶ τοῦ Παύλου· ὥστε γὰρ... et ἡδ' ἀρετῆς κάματος εὖχος ἔχουσι μέγα. Ib. nr. 31. πάντα ληπὼν βίον, ὅσα περ εἴχῃ, θεῶ. Ib. p. 731. nr. 350. ἄγρια μακροτέρῳ ἐχθρῷ ἀνακτορέω. Ib. p. 732. n. 350. v. 8. τὸν δὲ τύπον τέχνη ἐξῆς, Πορφύριε. Ib. p. 733. nr. 354. ἦθ' αἰετὶ γὰρ χρυσῷ· ἀλλ' ἴδεν. p. 738. nr. 373. ἀλλὰ πόθ' οὐκ ἐπένευεν. quae omnia sunt recentioris commentis.

Nr. 686. v. 4. *ἀκῆδεστος*. Male hoc legi in edit. nostra monet *Paulssen*, quum in membr. *ἀκῆδεντος* sit. In Apogr. nostro ambiguum est. Sed quum p. 544. Codicis, ubi idem epigr. legitur, *ἀκῆδεστος* perspicue scriptum esset, hoc recipere non dubitavi. Nec aliter *Planudes* legit, nec *Brunkius*. De ipsa vocis forma, quia recte habeat, dubitari non potest; et ποιητικώτερον etiam videtur hoc, quam *ἀκῆδεντος*. *Apollon. Lex. Homer. pag. 75. ed. Toll. ἀκῆδεστος καὶ ἀφαντος. ἔχουν ἀκῆδεντος, ἀφαντεῖς. Suidas: ἀκῆδεστος, μηδεμιᾶς φροντίδος ἐχόντες, ἢ ἀκῆδεντος καὶ ἀφαντος.*

Nr. 687. v. 4. *ἀστρολόγους*. Hoc quoque loco ambigua est scriptura Apographi, in quo ultimae syllabae, *Uhdenni* manu, *οῖς* superscriptum; obscurioris ductus interpretamentum. Sed *ἀστρολόγους* esse testatur *Paulssen*. Quum infra in Cod. p. 545. in eodem epigrammate *ἀστρολόγους* sine controversia legatur, ut etiam apud *Planudem*, etiam nunc recte me fecisse arbitror, quod hanc lectionem alteri praetuli. Eandem Grotius expressit: *Et si quis vunis crederet Astrologis.*

Nr. 688. v. 4. „μέχρι) ἔχει. ejusmodi ultimae levitatis peccata iram paene accendunt.“ *Paulssen*. Etiam hoc epigr. bis legitur in membranis. Priore loco ob maculam in Apogr. agnoscere non poterat, utrum *ἔχει* esset, an *μέχρι*; altero loco p. 544. *μέχρι* habetur, ut etiam in *Planudea*. Utra harum lectionum a *Pallada* profecta sit, nemo facile dixerit. Neque tamen peccasse me existimo, quod lectionem a membranis, haud absque etque alteram, oblatam, et a *Planude* confirmatam, recepi.

Nr. 690. v. 4. *πυθία*. Schol. ed. Wechel. p. 283. *πυθίων* suspiratur.

Nr. 694. v. 2. *νημενος*. Pal. *νημενον* Br. ex emendatione *Salmasii*.

Nr. 699. v. 3. ἄβαλε. rectius ἀβάλε.

Nr. 700. v. 2. κωκυτοῦ τ' ἄμφ'. Copula addita a Bruncchio, aut saltem potius, non solum ob hiatum, sed etiam ob sensum.

Nr. 701. v. 1. In marg. ἦνισ' P. Scribe: ἦνισ' P. ἦνισ' Pl.

Nr. 709. v. 6. In Γύγης priorem corripuit Hesiodus Theog. v. 149. 618. 714. 734. 817. Produxit Alphar. Mit. Cap. IX. nr. 110. οὐ Γύγης.

Nr. 710. v. 5. χῶττε με νύμφαν ἔδσαν ἔχει τάφος. Rhythmum vehementer languidum eriges, legens: χῶττε με νύμφαν, ἔδσαν ἔχει τάφος. In νύμφαν posteriorem syllabam corripere posse, satis constat. Infra cap. XIV. nr. 43. ταῖρας νύμφα φίλη. Homer. II. γ. 13p. νύμφα φίλη. Bion. Fr. XV. 28. σὺ δέ, νύμφα, καθύδαεις. Cf. Graefius Epist. crit. p. 41. 2. In eodem versu quamvis, distinctione, ita ut faci, posita, lectio Codicis χῶττε defendi possit, non tamen infestas eam, commodiorem videri lectionem et distinctionem Bruncianam: ἔχει τάφος· εἴπατο σοὶ τὸ, "Ὅτι πατήρ...

Nr. 712. v. 1. ἐμμί. Sic Br. εἰμί. Pal. Illud ad dialecti rationem verum. V. 6. ταῖς δ' ἐπί. Fortasse dēlato δ' rectius scribes: ταῖς ἐπὶ παθεταῖς (sic membr.) ἐπλεγε πυγμαῖς.

Nr. 718. Praeclare hoc epigr. restituit Vir Summus, Rich. Porson, in Notis Gaisfordii ad Hephaest. p. 10.

ὦ ξείν', εἰ τὸ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μισυλάων,
τῶν Σακφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοφόμενος,
εἰπέιν, ὡς Μουσάισι φιλάδην, ἃ τε Δουρὶς γὰ
τίκτεν, ἵσας δ' ὅτι μοι τοῦνομα Νουσίε. ἴδι.

Nr. 720. v. 1. Κλειάς ὁ τιμ. Exemplum terminationis ας in nominibus propriis a recentioribus interdum correptae dedi p. 7. 424 et 333. Adde Gregor. Naz. Carm. XI. v. 54. Opp. T. II. pag. 80. C. ὡς ποτ' Ἰωνᾶς ἔδν. At Chaeremon recentioribus annumerari non potest. Quare in κλειασον aut aliud nomen latet, aut legendum cum Buhkenio: Κλειάς Τιμονήος.

Nr. 725. v. 1. 2. Hoc distichon sic, ut nos, correxit Blomfield ad Callimach. p. 167. nisi quod pro αἰνὶς legit, αἰ, αἰ. et οὐκ pro οὐδ'. Etiam in reliquis mecum conspirat.

Nr. 729. v. 3. In conjectura, quam in notis proposui, pro Κήρ, quod in talibus minus usitatum, rectius pones Μοῖρα: μετ' οὐ πολὺ Μοῖρ' ἄγαγεν βρόχος ἔδην.

Nr. 731. ποίας θάλλει etiam sine ellipsis ope explicari potest,

aestates transigere; quo sensu *fovere* usurpavit *Virgil.* *Aen.* IV. 193. *nunc hiemem inter se luxu, quam longa, fovere.*

Nr. 732. v. 1. Ἐρμού ἄγρε. Fortasse Mercurii commemoratio debetur librariis.

Nr. 734. v. 1. 2. Fortasse minori etiam mutatione corrigi potest: ὃ ποτὶ παίδων τῶν ἀγαθῶν ἅλς ἦν ἀρχηγῶν ὁ γέγων, Ἀλλὰ φίλος γ'. Ad ἀρχηγῶν subaudi μέν.

Nr. 735. v. 6. λαβοῦσα. Pal. βλοῦσα. Plan. Illud legitur etiam in marg. ed. Wechel. p. 336.

Nr. 744. Hoc *Diogenis* epigramma sic plane, ut *Buttmannus* et *Grotefendius*, constituit *Porson* in *Gaisfordii* Not. ad *Hephaest.* p. 326. in paucis tantum et minutis rebus a duumviris illis doctissimis discedens; nempe v. 6. ἀποδοῖ, v. 8. πέντ' ἐπὶ τρισσῶς ἐσιδόντι κλεισάδας.

Nr. 745. v. 4. ἀλγίστους. Θανάτους etiam *Friedemannus* corrigit p. 501. aut, ἀλγυνόντ' ὅλλ. Vir doctus in *Ephem.* Lips. ann. 1816. p. 1999. ei quid mutandum sit, malit, ἀλγίστων θανάτων. Hoc mihi verum videtur. V. 7. Ad hunc versum pertinet *Paulsenii* nota p. 47. non ad nr. 744. Quod ibi monuit V. D. spatium in Cod. relictum satis superque testari, novum ordiri epigramma, id non satis intelligo. Existimasse librarium, novum hoc versu incipere epigramma, non dubito; sed cur sic existimaverit, sensum et contextum longe aliud quid suadentibus, causam esse suspicor etiam nunc, quod in autographo, unde Pal. liber descriptus est, nova pagina inciperet.

Ad Caput octavum.

Nr. 8. ὦ μύθοι. Simili correptione usus est *Theodorus Prodrom.* in poematio ex Cod. Vat. edito in *Notices des Manusc. de la Bibl. Nat.* T. VII. p. 256. v. 30. ὅπασσας ἐμοῖς βλεφάροισιν ἰδέσθαι Ἀρστηνιάδαο Ἀλεξίου ἡδὺ μύθημα. et iterum p. 257. v. 17. ἡ τάχα Σιγῆνος ἡδὺ μύθημα φέρεται.

Nr. 11. v. 6. δυνάμειδα. Scr. δυνδάνειδα.

Nr. 12. v. 1. Scr. ἐκπορευαστής. et v. 2. τετρακαταστατής.

Nr. 19: ἐτίων. In membr. π superscriptum, i. e. ἐπέων. ἐτίων etiam *Muratori* reperit in Codd. suis p. 74. qui interpretatur: *dis vixi mundo, et dis caelo, ecclenasticam sanctamque vitam duco.*

Nr. 24. v. 5. δάκρυα τεοῖς. Scrib. δάκρυα. ut supra Cap. V. n. 186. καὶ με δοκεῖ πιθανοῖς ἀπατῆν δάκρυα. Sic γένυσαν est ap. Hes. II. 2. 416. Oppian. Cynege. II. 261. Quint. Sm. II. 576. νέκυν ap. Quint. Sm. II. 532. μάκρυνσιν Hipponus ap. Tzet. ad Lycophr. v. 579.

Nr. 26. v. 4. μεγάλης καλᾶμης. Rhea ap. Callimachus H. in Jon. v. 50. καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑπόθι πῆχυν. quod recte interpretatur Ernesti ad v. 15. ubi de eadem dea: ἔνθα δ' ἐπαι μνηστὴρ μὲγαν ἀπεθήκατο κόλπων. — V. 7. ῥέξετε. ῥέξετε membr. Pal. nec aliud quid Romanus descriptor voluisse videtur. ῥέξετε exhibuit Muratori p. 81. — V. 9. 10. Nexus hujus distichi cum praecedentibus obscurior. Pro κρέτος liber Murat. κρέτος. Fortasse κρετός. Aut: κρετός εἶρε πάντα χαμᾶζε.

Nr. 44. v. 1. Νόννης καὶ δάκρυ' ἰδίξω. Fortasse: ἢ δάκρυ' ἰδίξω. V. 3. 4. lege et distingue:

εἴτε καὶ ἐκ μελέων κταρ ἔκτατο· ἐν δ' ἄρα μοῦνον,
καῦδ' ἐπόθει, τεκίων τόν γ' ἔτι λειπόμενον.

nam rem solam, filium nempse, desiderabat.

Nr. 46. v. 1. post θάνειν et in fine versus pone comma. V. 3. εἰς λίαν. saltem scribendum: τίς λυδ' εὐχ. nisi aliud verbum latet. Fortasse: εἰς πλάσιν, aut πλάσει. Tum videtur scribendum: ὡς ἐπὶ δεξιῶν Ἥδελιν ἄντα μένειν καὶ νίκαις εὐσεβέων. in conspectu pietatis exprimerent. (εἰ πλάσαιτο Νόννης εὐχαρίστης τύπον.)

Nr. 57. v. 1. μελεδωνῶν per se bene habet a μελεδωῖν. Sed membr. auctoritati parendum, quae μελεδώνων habent.

Nr. 67. v. 2. παρ' ἧ ἰλύθης. παρ' ἧς, quod Cod. Parisin. habet, non videtur spernendum. Vid. supra in Not. crit. p. 330. 1.

Nr. 89. v. 3. οἶα δίση. Scribe: οἶα. posteriore syllaba in hac voce (per Cappadocismum) perperam correpta; ut nr. 85. v. 4. ποῖα δίση. et nr. 221. v. 2. ubi frustra emendationem tentavi. Sic etiam in Carm. XII. 11. Opp. T. II. p. 85. C. ποῖα δίση μόχθον μὲν ἄμωι καὶ δαῖμα γενέσθαι.

Nr. 102. v. 1. ὁστία μοῦνα iterum quidem legitur nr. 229. et in Carm. XIV. 93. Opp. T. II. p. 89. C. sed in contextu longe alio.

Nr. 111. v. 2. πρῶτα φέρων. Timarion ex Cod. Vatic. editus in Notices des Mss. de la Bibl. T. IX. P. II. p. 177. ὅ, το γὰρ ἐν πατρίσι πάμπαν αὐτῶν τὰ πρῶτα φέρων τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Φρυγίᾳ κρεί-
Tom. III.

των. ubi doctissimus *Hasius* multa exempla locutionis τὰ πρῶτα et τὰ πρωτῆα φέρεσθαι conguessit, nullius loci memor, ubi esset φέρειν.

Nr. 117. v. 4. post φέρουσ pone comma.

Nr. 119. v. 4. κινιδίους. Scr. κουριδίους.

Nr. 122. v. 3. εἰθαλάμους. typographi error pro ἐς θαλάμους. Post ὤλετο rectius colon pones, quam comma.

Nr. 134. v. 4. μύρατο πάτρα φίλη. Longam syllabam h. l. iterum corripuit optimus *Gregorius*; quod facile vitasset, si scripsisset: γαῖα φίλη.

Nr. 138. v. 2. τύμβος ὃδ' ἀμφὶς ἔχω. In Carmin. XXII. Opp. T. II. p. 95. A. ὅμοι ἐγὼν, ὅτε δὴ με . . . σῶμα τόδ' ἀμφὶς ἔχει.

Nr. 143. v. 4. ἦν ὅτε ἦν. et nr. 178. in notis correxi: ἦν ὅτ' ἔην. Sed etiam in Carm. XI. v. 29. Opp. T. II. p. 82. A. ἔθνος ἀπιστον ἦν ὅτε ἦν. et Ib. v. 70. p. 82. D. ἦν ὅτε ἦν.

Nr. 151. 152. Duo haec epigrammata separavi non propter lemmata Cod., quorum iteratio quam inanis saepe esset, non poteram ignorare, et passim in notis monui, sed primum ob sensum, tum quia separantur altero loco p. 705. Codicis, et in Codd. Muratori p. 43 et 44.

Nr. 192. v. 1. Nisi *Gregorius* primam in λετάζομαι produxit, quod verisimile non est, scribendum dixerim: πρὸς γε θεοῦ ξενίου σε λετάζομαι.

Nr. 242. v. 1. ἦς. Cf. epigr. *Diogen. Laert.* VII. nr. 114. Tom. I. p. 358. δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ ἦς δράκων. Cap. XV. nr. 34. ibique notata p. 832. Etym. M. p. 24. 3. (p. 22. ed. Lips.) p. 517. 56. (p. 288.)

Ad Caput nonum.

Nr. 1. v. 2. πικρὸς *Friedemannus* de M. S. P. p. 365. comparat cum *Oppian.* Hal. I. 559. καὶ ἐγγύθι οὐρεται ἀντῆς πικρὸς ἔχει.

Nr. 15. v. 4. καίόμενον referebam ad σέλας aut πῦρ. *Blomfield* καίομένην legendum censet.

Nr. 16. v. 2. τρεῖς δ' ἐμὲ. rectius scribes: τρεῖς δέ με.

Nr. 17. v. 5. εἰς φλόγα. φλόγας ob hiatus malit *Bothius* in not. mst.

Nr. 32. v. 5. δειλαίαν, παροξυντόνως apogr. Goth. Sed ob insolentem ultimae syllabae correctionem accentus sedem cum *Brunckio* mutavimus. Corrupta videtur lectio et sic emendanda: ὀλκάδα δειλαίαν εἰς κλόνας. quod me non statim animadvertisse, piget.

Nr. 35. v. 2. πῶν χέρον εἰς ἐμὰ μνηήμενος. *Friedemannus* l. c. p. 304 „nullus hic conjecturae locus videtur relictus ob dictiones, quae imitationis speciem praese ferunt. . . . nisi forte μνηήμενος μετ' ἐπεὶ legendum statueris. Sed in Planudea hoc epigr. diserte tribuitur Cyllemio cuidam, de cuius aetate ne hilum quidem constat.“ Idem *Vir Doctus* p. 291. ad Nr. 39. v. 2. primum ἔρωτ' probabat, comparans Cap. XII. nr. 115. ἦν βάλῃ τὸν ἔρωτ' ὅπλον ἄρρωτον ἔχων. *Meleag.* Cap. XII. nr. 57. τὸν τροπανοῦργον ἔρωτ' ἐκλασεν ἐν καρδίῃ. In *Addendis* pag. 360. idem non abhorret ab ἔρωτ. Ap. *Apollon.* *Rhod.* l. 612. ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν Τρηχύν ἔρον, ὃς αὐτοὶ αἰγίρεον. *Cod. Paris.* ἔρωτ. Ibi *Spitznerus* (de V. Gr. her. p. 61.) probat lectionem *Cod. Flor.* ἔρον, τὰς αὐτοὶ αἰγίρεον.

Nr. 42. v. 1. in marg. 'A. εἰ ἐνὶ. dele 'A.

Nr. 64. v. 8. γένος suspectum, quia quatuor vocalibus interjectis praecedit. Fortasse: καὶ πλῆτος. Ad finem v. 7. pone comma.

Nr. 67. v. 1. μικρὰν λίθον. μικρὰν corrigit *Blomfield*.

Nr. 70. v. 3. χελιδόν. χελιδόν *Planud.* quod *Grammaticorum* praecceptis magis consentaneum, nisi *Mnasalcas* illam formam ex *Sapphus* veribus arripuit. Vid. *Koen.* ad *Gregor. Cor.* p. 596. cum ferendus *Gaisford* ad *Hephaest.* p. 67. Vocabivum χελιδόν quo con-

Nr. 74. Ejusmodi quid, et fortasse ipsum epigr. nostrum, observabat *Basilio M.* in *Psalm.* LXII. p. 304. οὕτω καὶ ἡ τοῦ πλοῦτου εἰκόλη ἔχει ὀξετάτην καὶ ὀλισθηρὰν τὴν παρουσίαν, ἄλλους ἐξ ἄλλων παραμειβεσθαι πικρυκτοῖα. Σήμερον τοῦδε ἀγρόε, καὶ αὔριον ἐτί-
ρον, καὶ μετ' ὄλιγον ἄλλον.

Nr. 81. v. 1. μὴ εἰπῆς θάνατον βιότου ὄρον. Recte me cum *Planudea* scripsisse βιωτῆς, non dubito. Alterum quoque hiatum facile sustuleris, verbis aliter collocatis: μὴ θάνατον βιωτῆς εἰπῆς ὄρον. sed frustra.

Nr. 101. v. 4. ἔγνω ἀπὸλλόν. Proposui: ἔγνωα, σκοπίλον παντὸς ἔφημερον. Sed rectius scribes, ἐγνώκισιν. De re praeterita agi apparet ex ἐλκον.

Nr. 112. v. 3. οἱ δ' ἐπὶ τούτοις Νέστορι. Ex his verbis, quocunque te vertas, nunquam idoneum sensum elicies. *Nestoreos annos* potestam vituperare voluisse, non valde probabile est, quamquam ejusmodi quid suspicari nos jubet versio *Grotii*: Hoc satis, haec hominum vitae: quae tempora restant, Nestoris. At eum hoc potius voluisse exi-

atimo, si quis vel Nestoreos annos attigerit, mortem tamen inevitabilem esse. In hunc sensum verba *Antipatri* accepit Incertus Cap. VII. nr. 157. T. I. p. 349. ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἄριστον Ἰλίουῆς· ἔθανεν γὰρ τριγύρων Ἡύλιος. Quare vide, an scribendum sit:

εἰ δ' ἔπιστος τις

Νέστορι, καὶ Νέστορ ἦλ' ἔθεν εἰς Ἄϊδα.

Nr. 113. Metro his violato offensus *Passovius* in not. mst. corrigendum censet:

ἄχρ' ἰόρον ἰόριες κορίσαντό μου· ἀλλ' ἐκορίσθην
ἄχρ' ἰόρον καὶ τὸς ἰόριες ἐκορίσας.

qua mutatione admissa etiam lusum verborum clarius apparere.

Nr. 114. v. 2. *Μοῖραι* etiam *Friedemannus* legendum existimat de M. S. P. p. 305.

Nr. 129. v. 5. πᾶς δ' ἄρα Κηφισὸς εἶσω ῥέιν. Fortasse rectius: πᾶς δ' ἄρα οἱ Κηφισὸς ἔσω ῥέιν.

Nr. 134. Inscriptio esse debet Ἀθῆλον. *Palladae* esse hoc epigr. conjectura est ejus, qui lemmata concinnavit, sed, ut mihi videtur, falsa. Meliores versus pangebatur ille. V. 7. παίζετε, ἔτε, θέλτε, οὐς ἐμεῖ... Fortasse scribendum: παίζετε, εἴ γε θέλτε, οὐς ἐμεῖ ὅτερον ὄντας εὐροῖ... .

Nr. 135. v. 1. βροτοῖσι. Scr. βροτοῖσιν cum membr.

Nr. 146. *Νέμειν Εὐνοῦς*. nomen fortasse depravatum.

Nr. 157. [Not. p. 486. l. 16. ποίνιμος. P. Pl. dele P.]

Nr. 161. v. 3. ταῦτ' ἐβόησε. Scr. τοῦτ' cum membr.

Nr. 171. v. 3. λόγοι, συντάσσομαι. Schol. ed. Wechel. p. 34. γρ. λόγοι, οὐ τάσσομαι. permutatis syllabis *οῦ* et *σῦ*. De *συντάσσομαι*, *valdico*, vid. *Kuster*. ad *Suid*. T. III. p. 408. *Dorvill*. ad *Char*. p. 151.

Nr. 180. v. 4. Lectio *εἶσι* cū *τις* in marg. Apogr. nostri accurate notata, nec semel, sed bis. Verum p. Cod. 669. ubi idem epigr. iterum legitur, perspicue scriptum, *εἶσι νῦν* *τι* *σοῦ* *θεά*. et in Plan. *εἶσι* *νῦν* *τις*, *οὐ* *θεά*. unde illud leve librarii peccatum esse, prius *ν* non satis exprimentis, sponte apparet. De vocabulo quodam *βῦτις* non cogitandum.

Nr. 187. v. 5. 6. τὸ δὲ κλέος ἔστ' ἐν Ἀθήναις· Ἐκ σέθεν οὐρανίων ἀπτόμενον νεφέων. Difficultates, quibus hic locus premitur, in notis attigi. Non probabile est, poetam dicere voluisse, Athenarum gloriam per Menandrum usque ad coelum evectam esse, sed potius Menandri laudem non intra patriae fines substituisse, sed coelum attingere. *Alci-*

phos L. II. 4. p. 252. οὐκ ὄφονται δὲ Μένανδρον, εἰ μὴ ἐν αὐτοῖς καὶ Πικίρα γίνοντο, καὶ τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν ἴδουσιν, τὸν πάν-
τη δὲ τὸ κλέος αὐτοῦ Μένανδρον, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέ-
ραν ἰσοπεριεσμένον. In hanc sententiam vide, an scribi possit:

ζώεις εἰς αἰῶνα· τὸ δὲ κλέος οὐκ ἐν Ἀθήναις,

ἐκ δὲ θεῶν, οὐρανίων ἀπτόμενον νεφελῶν.

i. e. οὐ μόνον ἐν Ἀθήναις ἐστίν, ἀλλὰ ἐκθεῖ καὶ ἄπταται νεφελῶν.
Sic Lucilius Cap. XI. nr. 77. οὐ νοσὶν ἄγνωτος, τῇ δὲ πέλει γίγο-
ναι. Vid. ad L. Bos pag. 309. 2. Verbo θεῶν sic utitur Antipater
Cap. IX. nr. 58. Ἀρτέμιδος νεφελῶν ἄχρη θίοντα δόμον. Caeterum in-
ter ἐπεθεῖν et ἐπεθεῖται in Codd. perparum interest.

Nr. 194. v. 1. Φιλοστόργος. Notanda insolens correptio, durior et,
quam ap. Homer. Od. VII. 89. tollere conatus est Barnesius, non im-
probante Bekkero in Ephem. Ienens. an. 1809. nr. 243. pag. 126. Cf.
Gaisford ad Hephaest. p. 206. sqq.

Nr. 199. Ὁρεῖβασιόν. Pal. et ed. Asc. Steph. Ὁρεῖβασιόνι vett.
editt. Plan. In Notis p. 496. l. 2. pro V. 1. corrige V. 2.

Nr. 209. v. 1. μετουλάζειε κατομένη. Num fortasse πρὸ interpo-
nendum?

Nr. 214. Similiter lusit auctor epigr. in Porphyrium Tejum, No-
tices des Manuscrits T. VIII. p. 253.

Πορφύριος, ὃν ἔχε τοῦτο τὸ σχέδος,
καταγλαΐζων τῶν σχεδιογράφων φρένα
ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κογχύλης, τῆς τῶν λόγων.

Nr. 218. v. 1. ἄβαλε. Scr. ἀβάλε.

Nr. 236. v. 3. Ἰταλόν. Priorem produxit etiam Antipater Cap. VII.
nr. 692. T. L. p. 516. τὸν δὲ πρόσθεν, οὗτ' ἐν Ἰταλοῖς.

Nr. 240. [Not. p. 506. l. 10. κοπτῶν. lege κόπτων.]

Nr. 241. v. 5. Εὐαγόρας δ' ὢν χαλκός. Quamvis Brodasi conje-
ctura probanda non sit, nec codicis tamen lectio sincera videri potest.
Ineptum enim, hominem bene numatum simpliciter aes dici. Facilius
tulerim ὀλόχαλκος, quod cum hyperbole usurpari possit de homine
πολυχαλκῶ, (opulento, ut ἄχαλκος, pauper), respectu simul habito ad
statuas ex aere conflatas.

Nr. 253. v. 7. οἰκτρὸν αἰεὶ πτολιθρον. De ἄφρον fortasse cogi-
tes: utis semper et in omnibus eximia, ut in bonis, sic in malis. De
regione Herodot. L. VII. 5. p. 507. 75. εἰς ἣν Βερώνη περιβαλλὲς χώρα,
καὶ δένδρεα παντοῖα φέρει τὰ ἡμέρα, ἀρετὴν ἄφρη.

Nr. 256. v. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. ὄχλον suspicabar. Similiter *Sophocl.* Aj. v. 157. πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει. ubi vid. doctissimus Lobeck. p. 239.

Nr. 269. v. 5. Eodem modo, ut in lectione Planudea, rhythmus laborat ap. *Theogn.* v. 905. (885) εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίοντος τέλος ἦν, ὅπωςον τις. quod vitium sustuleris, scribens: εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν τέλος ἦν, βίοντος (aut βιοτῆς) ὅπωςον τις "Ἡμελλ' ἐντελέσας. . . .

Nr. 274. v. 1. γενητόμον. *Brunckii* conjecturam πυρητόκον comparaveris cum πυρηγόρος, fruges ferens.

Nr. 279. [Not. p. 518. l. 11. ἀμπαύσασθαι. Scr. ἀμπαύσασθε.]

Nr. 299. [Not. p. 524. l. 16. ab ult. μακροτόνων. Pl. Br. μακροτέρων. P. Scribe: P. Br. μακροτέρων. Pl.]

Nr. 312. v. 4. ἡ κρίνον, ἡ τάν. . non poenitet καὶ τάν. . coniecisse. Sed scribi possit etiam, ἡ κρίνους, ἡ. . . Δὲ diversorum numerorum conjunctione monui in Notis p. 488.

Nr. 314. v. 4. κράνα ὑποῖαξι. ἐκκπροχίει corrigit *Spitznerus* de Versu Gr. her. p. 203.

Nr. 316. v. 3. ὄρων. *Schol.* Wechel. p. 80. γράφεται ὄρων ἢ ὄρων. Idem verba ποθ' αὐτοῦς sic interpretatur: οὐ πρὸς ἀλλήλους καλῶς διακείμεθα. aposiopesin esse statuens. De αὐτῶν pro ἀλλήλων vide Interpp. ad *Xenophont. Ephes.* p. 164. *Coray* ad *Heliodor.* T. II. p. 7. *Schaeferum* ad *Aesopi* Fab. p. 96. Quae si vera est interpretatio, non tamen aposiopesis est, sed locus cum *Casaubeno* pro mutilo haberi debet.

Nr. 335. v. 1. ὑλοφόρον τῷγαλμαθ', ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος. Fere suspicor, scriptum fuisse: τῷγαλμ' ἀφ', ὁδοιπόρε, Μικκαλίωνος. ubi praepositionis a casu suo se junctio corruptelae occasionem dare potnit.

Nr. 336. v. 3. ἀνέρε δ' ἐπικεῖ corrigendum suspicatur *Blomfield*, sensum epigrammatis obscuriorem esse fassus.

Nr. 340. v. 5. πάτρὸς οὐννα'. Hunc dicendi usum illustravit *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XII. p. 671. a.

Nr. 353. v. 3. θώμιξ. θώμιγξ restitue ex membranis.

Nr. 362. v. 24. πολυδερεῖα remansit ex textu *Brunckiano*. Membranarum lectionem πανδερεῖα indicavi et illustravi in *Animadversa.* T. III, P. I. p. 281.

Nr. 367. v. 7. αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνα περιφρένας ἤλυθε πλοῦτος. In φρένας latere φερνῆς non absimile; sed ut eam lectionem versui accommodes, nimis multa mutari debent. Quare vide, an *Lucianus* scripserit

rit: ἐπὶ Θήρωνα περιστροφος ἀντ καλίνετροφος ἤλυνθε κλεῖ-
τε. postquam divitiae Theronem. Θήρωνα ἤλυνθε di-
ctum ut ὃν κεν ἴκωμαι ap. Homerum Il. α. 139. et similia.

Nr. 376. v. 1. τέκτον. Ad τέκτων in edit. Wechel. p. 115. Schol.
γράφεται καὶ τέκνον. Voluit τέκτον.

[Not. p. 547. l. 7. ab ult. πάλιν. lego πάλι.]

Nr. 383. v. 3. φαίνουσιν. γρ. καὶ δύνουσιν. Schol. Wechel. p. 176.
[Not. p. 550. l. 20. βόας. P. corrige, Pl.]

Nr. 391. v. 5. Ἀνταίων τὸ πτώμα. Hanc Cod. lectionem probavit
etiam Schaeferus in Handii Praefat. ad Gronovii Diatr. in Stat. p. XIII.
De Antaeo et palaestra Libyca Gronovius dixit in Diatr. L. III. 1.
p. 243.

Nr. 399. v. 3. ἀπαστρέπτουσιν ἀδύτως. Fortasse: ἀπενθ' ἀπτον-
σαν ἀλάως. quae omnia (omnium animos) incendit, sine dolore tamen.

Nr. 402. Nihil hic peccavit Spalettus, qui verba τῶν σοῦ ita exa-
ravit, ut quinta littera et α significare possit et β (μ); nec taliter esse
videtur in membr. ipsiis. Ille autem ductus quum propior esset τῷ β,
scripsi in Cod. σοῦ legi.

Nr. 406. v. 2. σταγόνιν. Sic scribe cum membr. pro σταγόνι.

Nr. 412. v. 5. ἐν ἀπόψι. Vid. Casaubon. ad Strabon. L. XVII.
p. 1152. A. et Wyttenbach. ad Plutarch. T. XII. p. 850.

Nr. 414. v. 1. ὅς ἐν ἔρκει. Fortasse legendum:

ἡ καλίωνος ἐγώ, τρηχὺ ξύλον, οὗρος ἐν ἔρκει.
custos in septo. Ludit auctor in vocibus καλίωνος et οὗρος. Ut an-
tem hoc loco ὅς scriptum pro ὅρος, priore syllaba a praecedente ὄν
absorpta, sic fere Cap. XIV. nr. 4. v. 5. παρίσθιν in Cod. legitur pro
παρ' οὐρον.

[Not. p. 558. l. 6. βαστάζω ξένον. lego βαστάζων ξένον. ut in
var. lect. in margine recte excusum.]

[Not. p. 560. l. 8. διαβαίτη. lego διαβαίτη.]

Nr. 430. v. 3. χαῖται δ' οὐ μῆλός ὥς πόν. Fortasse latet:
οὐ μῆλός πένος.

pili non sunt pellis ovilis molli instructae vellere. πένος, δέρμα, κό-
μης, ἢ οὐ καὶ πεπτηγός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ πένος. Suidas. πένος ση-
μαίνει κυρίως τὸ τοῦ προβάτου δέρμα, κατὰ τὸ πάλιν, πένος· πένος
καὶ πένος. Etymol. Magn. p. 630. 50. ed. Lips.

Nr. 432. ᾧ δειλάς. Scr. δ cum membr.

Nr. 437. v. 5. Lectio eandem δ οὐ ἰσὺς reperitur etiam in Schol.

ed. Wech. p. 42. ubi initium et finis huius epigrammatis. V. 6. πάν-
τοτε. Ibid. V. 15. εὐθὺς ἐπιβέβηκεν. lb. V. 18. αἶοι. Ibid.

Nr. 440. Totum hoc Idyllion iambicis versibus reddidit *Nicetas Eugenianus* in *Amoribus Drusillae*, ut discimus ex *Notitia Codd. Mssc. Bibl. Paris. T. VI. p. 247.*

Nr. 504. v. 9. καὶ ἦθεα. Nulla excusatione indiget hiatus. Vide supra p. XXIV.

[Not. p. 579. l. pennlt. τό. Scr. τς.]

Nr. 505. v. 4. εἰδήμονα. Rectius recepissem εἰρήτορα, ut critica auctoritate non destitutum, licet εἰδήμονα fortasse sit verius.

Nr. 507. *Ruhnkenii* de hoc epigrammate notas quasdam vid. in ejus epistolis ad Ernestium p. 16. ed. *Tütm.*

Nr. 521. v. 7. Νὸν μάλα reponendum videtur, sed μάτερ ἐμά.

Nr. 524. l. 12. λαθικηθία. Tolle errorem typographi, scribens λα-
δικηθία, ut etiam Nr. 537. v. 3. ἐθέλῃσιν pro ἐθέλῃσιν. In membr.
jota pro more omissum.

Nr. 541. v. 5. δισσά γὰρ ἀμφοῖν ἄθραι. Sic Cap. X. nr. 18. ὦν
μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας ἔρκεο.

Nr. 555. v. 7. 8. ἀλλὰ γελάσθαι τῷ ἐπερωσίθην. In argumenti
obscuritate, qua hoc epigr. laborat, hariolari tantum possumus. For-
tasse: ἀλλὰ γελαστόν, τῷ μεταρωσίθην, τοῦτ' ἐθέμην ὄνομα. ab illa
ipsa re, qua me jactabam, ridiculum accepi nomen. *Suidas T. II.*
p. 542. μεταρωσιθίντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐμερίαν, τούτους
Καβρίας ἐταπεινώσει. Μεταρωσιμός, ἡ ὑπερηφανία.

Nr. 556. v. 6. ἐγνώθην. Praeclare *Paulssen* ex Cod. vestigiis
eruit ἐγνώθην i. e. ἐπηρώθην, ἐβλάφθην. Nihil ad reliqui epigram-
matis elegantiam accommodatius. Sic plane peccatum ap. *Hippocrat.*
περὶ χυμ. p. 48, 40. ed. *Foes.* ὅπου δὲ δεῖ γυνῶσαι ἢ λιποθυμῆσαι.
olim γυνῶσαι. Vid. *Foes.* *Oecon. Hipp.* p. 89.

Nr. 558. v. 1. ὕλαν διὰ πάννηχον ὄρφναν. Locis a *Passovio* ad
Theognidem collectis adde *Aeschyl.* VII. c. Theb. v. 18. ἅπαντα παν-
δοκοῦσα παιδίας ὕτλον. *Eumenid.* v. 193. ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας αἰς
παναίτιος. Similes sunt pleonasmī ap. *Eund.* *Agam.* v. 760. παλαίφα-
τος ἐν τοῖς βροτοῖς γίγνων λόγος. *Soph.* *Trachin.* 1132. τέθνηκεν ἀρ-
τίως νεοφραγῆς. *Callimach.* H. in *Apoll.* v. 83. αἰὲ δὲ τοι ἀένμων πῦρ.

Nr. 559. v. 5. [Not. p. 594. l. 22. λάβον. Scr. λάβεν. ut in textu.]

Nr. 570. v. 8. Conjecturam δεῖ σε βιοῦν αἰεὶ *Chardon* in deberi,
intelligitur ex ejus *Miscell. T. I. p. 218.* Lenissima sane correctio.

Nr. 573. v. 3. ἄλλοτε μὲν. Faciunt huc verba *Plutarchi* T. II. p. 672. D. de anima, parasiti ad instar, corpori ministrante: ἀποχρῶν τῇ σάρτι παραζῶσαν αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐπὶ αὐτῇ συνεπιμιμνῆσθαι αἰδέσθαι, καὶ πάλιν αὐτὴν συνεπισηκνῶσθαι, ὥσπερ ἐμμελῶν ἢ κατωτέρων ἐκόντων καὶ εὐδαιμονίας τῷ ἐν σαρκὶ κινουμένων αἰσθημάτων ἀναδραμεῖν.

Nr. 588. [Not. p. 603. l. 6. παλαίστας. P. Br. Scribe: Pl. Br.]

Nr. 591. v. 4. [Not. p. 603. l. 12. ab ult. ἐκονῶν. P. Scribe: συνεκόντων. P.]

Nr. 598. v. 3. πρώτος. Corrige πρώτος omni membr.

Nr. 603. v. 7. παρηγοριὸν τε νόημα. Sic fere de Maenadibus Tryphiodorus v. 371. ἦτε θεῶν πληγίστα παρηγορον ὄμμα τιταίνε.

Nr. 613. v. 1. ἐπεδάκρυσε. Non haesit *Brunckius*. Sed ἐπεδάκρυσε scribendum cum Plan. quum non sit verisimile, poetam penultimam in soristo corripuisse.

Nr. 615. v. 5. Fortasse paucarum litterarum mutatione hic verum sic potest restitui: γρηὴν σοφὴν Ἀσπασίον Θεοδωρίδα, ὡς ἐπὶ δὴ, Κἄν... *Aspasii, Theodoridae filii*. Verba ὡς ἐπὶ δὴ ad utriusque nominis significationem spectant. Vere enim ille ἀσπασίος, et Dei munus. Tum v. 6. δεικνυμένου.

Nr. 647. v. 1. κλῖος. Schol. ed. Wechal. p. 498. γρ. καὶ πρώτος.

Nr. 662. v. 3. ἐνθάδε δέ. Sic Pal. δέ abest a Plan. ubi Schol. ed. Wech. p. 501. ἄλλως ἐνθα δὲ εἶναι.

Nr. 668. v. 9. εὐβοτρων ex Br. textu romanis. Scr. εὐβοτρων.

Nr. 690. v. 2. ἔτεξεν. vitium typogr. pro ἔτεξεν.

Nr. 706. [Not. p. 620. l. 5. ἐπιπλοσε. Scr. ἐπιπλοσε.]

Nr. 707. v. 3. βί θος. Excidit littera. Scr. βίνθος.

Nr. 709. v. 4. ὑγορατῶν. Scr. ὑγορατῶν.

Nr. 714. Fortasse distinctione mutata legendum:

τίπτε, Μύρων, με τὸ βεῖδιον ἐνταυθεῖ παρὰ βασιλεῖς
στάσας, οὐκ ἐθέλεις αἰσγόμεν μύρων;

Nr. 721. v. 1. προσέρχεαι· τίπτε δὲ μυκῆ. Corrigi possit etiam: δεῖ δὲ μυκῆ; ut Cap. VII. nr. 307. εἰ δὲ τοῦτο;

Nr. 722. v. 1. [Not. p. 622. lib. 17. imperativi. Scr. conjunctivi.]

Nr. 733. v. 1. ἦν ὅδε. Sic etiam Plan. qui v. 2. μητέρα habet, in reliquis doricas formas servans. Scr. ἂν ὅδε.

Nr. 744. [Not. p. 624. l. 3 ab ult. Scr. l. nr. 89. pro nr. 744.]

V. 2. *παρολκιδαν*. Sensui satisfaceret: *βαθυσεχίνων* .. *γαλοπιᾶν*. *γυλοφίη* est in ep. *Zonae* Cap. VI. nr. 98. v. 6. et *γῆλοφος* apud alios.

Nr. 753. v. 3. *ἔχοντα*. Schol. ed. Wechel. p. 489. *γρ. καὶ ἔχοντα*.

Nr. 764. v. 2. *ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις*. Adde *Callimach. H. in Del.* 226. *ἁμύνειν πότνια δούλους Ἵμετέρους, οἱ σεῖο πίδον πατέουσιν ἐφετμή*.

Nr. 773. v. 2. Hexametrico tono haec fuisse a *Pallada* exhibita, vix dubito. Nam quod δὴ punctis suppositis in membr. deletur, id post comparationem cum textu Planudeo factum existimo. Non me poenitet conjecturae in *Notis* expromtae. Sed non minus bene scriptis, una vocula inserta:

τήγανον, οὐκ ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθει τι καὶ αὐτό.

Nr. 775. v. 2. *μαινόμενος*. Versus vitium tolles, non sine sensus commodo, scribens: εἰς δὲ χορείαν θρώσκει *μεινομένων*, ὡς βρομαζόμενος.

Nr. 788. v. 2. *ἐννεσίης. ἐννοίας* etiam legi, monet Schol. Wechel. p. 164.

Nr. 791. *Graefius* in *Epist. cr. de Bucol. gr.* p. 109. initium hujus epigrammatis in hunc modum legendum esse suspicatur: *Μητρὶ περιστεφίας σπηυῦ, Κυθέρεια, θαλάσῃ Κρηπίδας βυθίοις οἰδμασι πηξάμηνη, Χαίρεις· ἀμφὶ δὲ πόντος*... Correctione primi distichi admissa, reliqua sic legerim:

χαίρεις ἰδ' ἀμφὶ σὲ πόντος ἐπὶ Ζεφύροιο πνεῖσιν

ἄβρὸν ὑπὲρ νώτου πναντίου γαλάσας,

ἔσσηνα δ' εὐσεβίης νηῦ θ' ὃν ἰδεῖματ', ἔσσαι

Πόστουμον αὐξήσον μίζον, ἄνασσα Πάφου.

V. 6. *εἶτο Πόστουμος Graef.* probatis *Hermannii* correctionibus. Tum addit: „videndum tamen, ne in *φλοῦσι*, unde *φρηὶ Hermannus* fecit, lateat nomen proprium hujus loci aut sacelli, de quo magis, quam de tota *Papho*, mare gloriaturum est.“

Nr. 792. v. 1. *αἰὲ ζωὴς ὅς νενυῖα*. Rectius fortasse: *ἀειζώνουα*. Verbum *ἀειζώνω* est ap. *Callimach. H. in Del.* 115.

Nr. 808. v. 1. *Μαξιμίνοα*. Schol. Wechel. p. 500. *γράφεται καὶ Μαξιμίνοα· ἀνθ' οὗ ἔγωγε Μαξιμίνοα γραπτίον ἡγοῦμαι*.

Ad Caput decimum.

Nr. 6. v. 6. πίνετε ὃ ἐντερύγων λεπταίας στολίδας. Quum vela cum aliis comparari soleant, fortasse non ineptum fuerit suspicari, *scilicet* scriptisae:

πίνετε δὲ πτερύγων λεπταίας στολίδας.

Quod enim *Virgilius* dixit, *velorum pandimus alas*, hoc recentior audacia potuit offerre sic: *naves, alarum pandite lintea*. Quia *Hesiodus* quoque vela appellavit πτερά in *E. καὶ H. v. 628. ἐνέσμως στολίδας πτερά πεντοπόροιο*. Haec certe correctio reliquis facilitate praestat, quum inter δέν et δέν in membr. perparum interit.

Nr. 12. v. 3. φουδανόεσσον etiam apogr. Goth. ut denovo inspicienda intellexi. Ad rem nihil refert. In praecedente epigr. v. 4. in membr. est ἐνδύεσσον, ut in textu exhibui, primis litteris ita implicatis, ut ab ἀν parum discrepent. Sic etiam in apographo.

Nr. 22. v. 3. ἄρρεν δοννακο δη φα. Fortasse una littera mutata scribendum: ἄρρεν δοννακόδια. qui arundines quaeris, aut ad usum in aucupio, aut ad sagittas. Similia sunt composita δικοδόφης et παρακοδόφης.

Nr. 38. ὦρη ἐρῶν. Tamquam *Timonis* hunc versum laudat *Athenaeus*. L. VII. p. 281. E. ἡνίκ' ἐρῶν δύνει, νῦν ἀρχεται ἡδύνεσθαι. ὦρη ἐρῶν, ὦρη δὲ γαμῖν, ὦρη δὲ πεπαῦσθαι. ubi *Schweighäuseri* Codd. παύεσθαι, in ὦρη autem omnes consentiunt; ut etiam *Ibid.* L. XIII. p. 601. C. ubi idem versus sine lectionis varietate. Quae loca repugnant conjecturae *Paulsenii* p. 69. ter ὦρη in hoc versu legendum existimantis, quia in membr. semel ὦρη scriptum. Sic vero etiam Cap. XII. nr. 32. v. 2. membr. ὦρη κάλλιστον, χῶρη ἐλαφρότατον.

Nr. 41. v. 2. [Not. p. 644. l. 13. λύπη. Corrige λύπη.]

Nr. 48. v. 5. πῶς... εἰθισμένος. Sic *Plan. Br.* Sed praecedentibus membr., duabus litteris mutatis, scribendum:

πῶς γὰρ ὁ μισθαγνῖν εἰθισμένος οὐδὲν ἐταίρας
εὐμνότερον, διδάσαι μὴ ὑπαρκῶς δύναται;

quemodo enim is, qui, seu meretrix, mercede accepta aliis servitio consuevit, jus sine sordibus dicere potest? ἐταίρας *Casauboni* debetur scurmini, qui tamen plura mutabat, quam necesse esset, et totum hoc distichon paulo aliter accepisse videtur.

Nr. 49. v. 3. μὴ ἔχοντα. Fortasse, μὴ ἐχόντα.

Nr. 50. v. 5. φύσεως ἰδίας ἐμφορῶνα. Nihil eorum, quae de h. l. suspicatus sum, satis verisimile; ἄμβωνα autem (*umbonem*) *Palladas* certe aevo non ea significatione fuisset acceptum, quam hic locus requirit, sed longe diversa. Ad vestigia membr. proxime accederet, φύσεως ἰδίας ἐμφοράγμα, λογισμὸν. remedium ipsi, non a Mercurio, sed ab indole sua oblatum, rationem scilicet, *aures* quasi *obturantem*, *Circosque* illecebris et dolosis verbis aditum prohibentem. Verbum ἐμφοράττειν obstruendi et praeccludendi significatione apud optimos scriptores obviū; de ἐμφοράγμα vide *Stephan. Th. Gr. Tom. IV. pag. 191. E.*

Nr. 75. v. 8. πνοῆς. Pal. πνοῆς. Plan. Br.

Nr. 84. v. 4. φερόμενον κατὰ γῆς. *Palladas* fortasse scripsit φερόμενον. *Themist. Or. XXI. p. 250. C. μὴ ξυγχωροῦντες ξυγγεῖν, μηδὲ ξυμφέρον ἅπαντα.* Vere Cod. Monac. ξυμφέρειν.

Nr. 100. v. 6. Pronomen σ', quod in membr. desideratur, ex *Planneda* accessit.

Nr. 109. v. 2. καὶ πᾶσα πρᾶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει. In obscuris his verbis fortasse scribendum: τοῦ λόγον ἔργον ἔσι. Luditur in ambigua significatione vocabuli λόγος, quod et *orationem* significat et *rationem*. Oratio factis perfici, facta ex ratione nasci debent. ἔχων et δὼν confusa Cap. I, nr. 66.

Nr. 126. v. 2. τῶνδ' ὁ πονηρότερος. Si vera est correctio *Brunckii*, ut certe est verisimilis, praeterea legendum dixerim: ἀντάραξ διὰ κακῶν πολλῶν ἀπειρότερος. Vid. Not. p. 474.

Ad Caput undecimum.

Nr. 4. v. 4. in marg. ἄλλωτριῶ. Scr. ἄλλοτριῶς.

Nr. 6. v. 1. πτωχοῦ ἐστὶ γάμος. Si verborum sedes permutari nolis, πτωχῶν scribi possit. — εὐθὺς κνδοιμός. εὐθὺς de tempore a bonorum scriptorum usu abhorreere existimatur. Vid. *Brunck. ad Pseudo-Phocyl. v. 20. πτωχῶ δ' εὐθὺς δίδου.* Nec certe genuina videtur lectio in *Euripidis* *Syleo* Fr. 5. ἐν τούτῳ δὲ μὲν τὴν πείραν εὐθὺς λάμβαν', αἱ κρείττων ἔσθ'. sed εὐθὺς scribendum. At ap. *Callimach. H. in Apoll. v. 103. εὐθὺς σε μήτηρ Γείνατ' ὁμοσητῆρα.* frustra *Abreschius* bonam lectionem sollicitat. Passim sic epigrammatarii. Infra nr. 55. καὶ δεκάτης εὐθὺς θίλα παράγειν. nr. 137. εὐθὺς κατακλύζει ἐπιγράμμασιν.

π. 13. ἐθὺ σολοικίζον τὸ στόμα μου δίδεται. nr. 217. ἀφριον εὐθὺ λίπν ἱς τέκνον. nr. 388. πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι Ἐν τῇ ζῆν εἶναι πίσι καὶ τὰ κακά. Cap. XII. nr. 200. τὸν ὅτ' ἐστὶν ἐν ἀγκάσαι ἀδὶ θίλονται. nr. 227. βαιὼν ὅσον παραβάς εὐθὺ μεταστρέφομαι. Cap. XIV. nr. 5. εἰθὺ δὲ γεννηθεῖς λῶμαι εἰς αἶρα. Append. nr. 255. πῆγῃ μὲν δίψῃς, εὐθὺ δὲ καὶ βίωτον.

Nr. 22. v. 3. [Not. p. 661. l. 9. lego πάντῃσι. Pl. pro Br.]

Nr. 25. v. 3. τάχειον scriptum in membr. ut ἥδιον Cap. XII. π. 36. ubi vid. not. Recte itaque Bothius ταχίων videtur correxisse.

Nr. 40. v. 6. ὡς αὖν ὁ μύστης . . ἄγγ. Temere repudiavi Dorvilliam lectionem ἄγοι. Caeterum v. 3. etiam Dorvillius in Cod. Pal. εἴσετε videtur legisse ad Charit. p. 57.

Nr. 42. v. 1. εἰ καὶ σοι ἰδραῖος αἰὲ βλος. In hac lectione non tam hiatus per se, a quo Crinagoras non abstinuit, quam pronomen encliticum in hiatus positum offendit. Huic incommodo fortasse medearis verbis transpositis: εἰ σοι καὶ ἰδραῖος αἰὲ βλος, ubi καὶ facilius fertur ante vocalem. Idem vitium, Hermannō praeunte, sustulimus Cap. V. π. 108. v. 5. Πρώτῃ σοι γ' ὄνομ' ἔκειν. pro eo, quod est in Cod. σοι ὄνομ' ἔκειν. Sic etiam in Append. nr. 325. v. 3. δῶρ' Ἰέρων ταῖς σοι ἔχαρισατο. scr. σοι γ' ἔχαρισατο. In alio autem ejusd. Append. epigr. nr. 268. quod recentioris est commatis, τεύνονμά μοι Ἰάκτος. mutari posse non videtur.

Nr. 74. v. 10. Vir doctus in Ephem. Lips. an. 1816. p. 1999. si mutatione opus ait, corrigendum existimat, ὅλως δὲ λόγων οὐκ οὐκ ἐκασθάνεται.

Nr. 80. v. 2. Ἀκιν'. Diversi generis est Palladas locus, quem in notis excitavi. Ibi enim verba Homerica afferuntur, quae mutari non poterant.

Nr. 82. v. 1. Χάρμος. Etiam Κάδμος reperiri, monet Schol. Weshel. p. 183.

Nr. 114. v. 4. τὰμ' δὲ σύντομά σοι. Fortasse legendum: τὰμ' ἰδὲ σύντομά σοι.

Nr. 131. v. 1. ὅτε πάντ' ἐγενήθη. Fortasse πάντ' ἀπεκνήχθη, quum omnia undis mersa necarentur. Batrachom. v. 118. τοῦτον ἀπὶ κνήξειν Φωσίντρος, ἐς βυθὸν ἄξας. Ib. v. 232. ἐν λίμνῃ δ' ἀπὶ κνήξει. Xenoph. Anab. V. 7. 25. συνεισέπεισον (εἰς τὴν θάλασσαν) καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινας, καὶ ἐκνήξω, ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν.

Nr. 137. v. 6. μακράν pro trochaeo est iterum Cap. XIV. nr. 15.

ubi membr. πυρρῶχλον τέλος ἐστίν ὡς οἶδεν μακρὰν ἐν δρχῇ. sed hic locus verborum transpositione emendari potest. In nostro autem versu recte me scripsisse existimo ἐνθεν μάρ', ἄρας ... Cap. IX. nr. 252. μακρὰ γεφυρῶθη δὲ λύκοις βυθός. Cap. XII. nr. 122. νίον οἶδεν ὁ παῖς μακρὰ κεραυνοβολεῖν. Moschus Eid. I. 13. μικρὴν μὲν τήνω τὰ χειρῶρια, μακρὰ δὲ βάλλει. De adverbio autem cum verbo substantivo vid. Heusd. Specim. crit. in Platon. p. 6. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 76. Bast. ad Gregor. Cor. p. 83.

Nr. 145. [Not. p. 685. l. 15. *depravata*. Scr. *depravatas*.]

Nr. 146. v. 2. etiam πενταδιημοσίους legi, monet Schol. Wechel. pag. 247.

Nr. 153. v. 3. corrige παραρπάξης.

Nr. 155. v. 2. κακοστομάχων. Conjeci in marg. κακοστομάτων, de cuius vocabuli sinceritate ne quis dubitet, quum κακόστομος dici soleat, duplex haec forma in plurimis huius generis compositis reperitur. Sic a σῶμα habetur εὔσωμος, εὐώματος, τρίσωμος et τρισώματος; a σπέρμα, ἀγγειόσπερμος, ἀγγειόσπερματος, γυμνόσπερμος et γυμνοσπέρματος, κακόσπερμος et μικροσπέρματος; ab αἷμα, ἀναιμος et ἀναιματος, πολύαιμος et πολυαίματος; a γόνυ, βαρύνοννος et βαρυνούνατος. Huc faciunt etiam composita ἀχρημάτος, ἀνόμεματος, ἀσχήματος.

Nr. 171. v. 7. κῆτο δ' οὐδὲν ἔχων. Fortasse: κῆται δ' οὐδὲν ἔχων. In praecedenti enim versu, qui perit, verbum praesentis temporis esse potuit: οἱ δὲ τὰ κελύου χρέματ' ἔχουσι.

Nr. 186. Laudat hoc distichon Theodorus Prodrom. in Epistola ex Cod. Vatic. edita in Notitia Mss. Codd. Bibl. Paris. T. VI. p. 552. ubi v. 1. εἰ δὲ ποτ' ἔσει Δημόφίλος.

Nr. 191. v. 2. ἔχεις. Plan. Br. ἔχει. Pal. V. 4. ἢ τὰ κάτωθεν τῶν γονάτων. Suspecta lectio. Fortasse: τῶν γναθῶν. partes infra maxillas. ad has enim, genis dissectis, carnifici illi transeundum erat.

Nr. 196. v. 5. In lectione membr. εἰ δὲ λέγεις μισοῖς με. vide an lateat, εἰ μάλα τις μισοῖ με. Certe λατῖς et λέγεις in membr. non multum inter se discrepant.

Nr. 210. v. 1. παραβύεται. παραβαίνεται aut παραμίσθεται legendum suspicatur Schol. ed. Wechel. p. 202.

Nr. 237. v. 2. κάτωθεν γενομένη αἵματος ἰορόλου. Fortasse φλέγματος.

Nr. 238. Duo priora disticha excitat Io. Laurentius de Magistr. Rom. L. III. 57. p. 252. ubi Cod. ex quo Fussius hunc librum edi-

τα: ἄρῃονται μεγάλως ἀπηρμεις ὃ ἤρατό τις ὄρας φανῶλ' ἐπιφανυ-
 τίται. unde cl. editor fecit: *Δὴ ῥα τότ' εἰς ὥρας φανελεπεφανυλότεροι.*
 namque lectionem ea, quae in Anthologia habetur, veriore existimat.

Nr. 269. v. 1. Idem versus est apud *Diogen. Laert.* L. VI. 2. 6.
 ἰ τοῦ ἀδελφῆς Ἑρακλῆς Καλλίνικος Ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδὲν αἰετῶ
 πικρὸν. quem locum verbis transpositis sanavit *Friedem.* de *Med. Syll.*
Pentam. p. 324.

Nr. 270. 271. Duo haec epigrammata junctim exhibet *Io. Lauren-*
tius l. c. p. 252. narrans ea a populo in hippodromo fuisse proposita,
 quum Anastasio statua ferrea esset posita. Ibi legitur v. 2. στήθεσιν
 αἰς χαλκῆς οὖσαν ἀτιμωτέραν. V. 3. δὲ ὁλοῦς λοιμοῦ. Cod. V. 4. ἡ
 πάντα φθειροῖσι φιλοσηρησίνην. Corrigit cl. editor: οἷς πάντα φθει-
 ρεσὶ γ. V. 5. γείτονα δὲ Σκύλλης ὁλοὴν ἀνέθεντο X. V. 6. αἰμωτήν.

Nr. 292. Ad *Themistium* auctorem hoc epigr. retulit *Theodorus*
Hyrtacen. in *Epist. LXI.* edita in *Notit. Manuss. Bibl. Paris.* T. VI.
 p. 25. Εἰ δ' οὖν, κατὰ χάριν μόνῳ, τὴν τ' ἐμῆς πεπῶν, καὶ πο-
 τερῶν Σπάρταν, ἣν ἔλαχον· καὶ οὐκ ἂν εἰποιμι κατὰ θαμνίστιον· Ἡδοῦ
 αἶμα κρείσσαν, ἀναβᾶς δ' ἐγένου μέγα χεῖραν.

Nr. 297. v. 4. γῶν δ' ἰδὼ δ' accessit ex *Plan.*

Nr. 298. v. 5. De *λάγνος* vid. *Dracon.* de *Metr.* pag. 28, 25.
 pag. 46, 19. Aliter, sed perperam, de eadem voce statuit *Schol. ed.*
Wechel. p. 108.

Nr. 304. v. 3. [Not. p. 706. l. 14. οὐκ ἀναφαίνω. P. Scr. Pl. Br.]

Nr. 308. „Tandem aliquando cl. Editor hanc nominis formam ad-
 hibet, quae in ipso Cod. jam dudum invaluerat.“ *Paulsen* p. 73. *Λου-*
κίλλων in Cod. semper scribitur inde a nr. 68. *Λουκυλλίων* nr. 216.
 (ubi ego τοῦ αὐτοῦ). Tum semper *Λουκυλλίων* usque ad nr. 249: ubi
 iterum *Λουκυλλίων*. Sed statim nr. 253. *Λουκυλλων*, et sic porro usque
 ad nr. 264. ubi altera forma recurrit, sicut etiam nr. 294. 308. 388.
 Haec omnia sunt exempla formae *Λουκυλλίων*, quam ipsam dedi nr. 308.
 et 388. *Tribus* autem aliis locis, ubi eam exhibere potuissem, *Λου-*
κυλλων scripsi, ignoscendo errore, ut mihi quidem videtur. Quod ad
Leonidas nomen attinet, de quo *Paulsenius* h. l. monet, illud in Cod.
 modo *Λουκίδων*, modo *Λουκίδα* scribitur, saepe etiam terminatio omis-
 sa. Utrique forma bene habet.

Nr. 321. v. 1. οἷτες ἀκινδύν. Iis, quae in *Notis* attuli, adde *Ci-*
ceron. de *Fin.* L. IV. 3. Deinde ea, quae requirebant orationem
 ornata et gravem, quam magnifice sunt dicta ab illis! quam splen-

dide! . . . de omni virtute, nec more hominum acu spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium, sed eorum, qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere. ut hunc locum probabiliter restituit Heinrichii acumen ad Ciceronis Orationum partes ineditas p. 17.

Nr. 328. v. 7. ἔνθ' ἀνταὶ νεκρῶν καὶ ἐρμηνῶσι ἡνεμόεντες δίνευνται . . . Quum in toto hoc epigrammate *Nicarchus* παρωδῶν agat, ei hoc quoque loco obversatum esse suspicor locum 'Il. χ. 145. οἱ δὲ παρὰ σκοπὴν καὶ ἐρινεὸν ἡνεμόεντα . . . κατ' ἀμαξίτον δασεύοντο. eumque scripsisse:

καὶ ἐρινεὸι ἡνεμόεντες

δίνευνται.

in qua parodia hoc respicere potuit auctor, quod ex illa parte agri Trojani, ubi *caprificus erat*, maxima offerebatur mocnia urbis incur-sandi opportunitas. Cf. *Spoehn* de Agro Trojano p. 18. s. Urbe etiam commemoratur *Ἐρινεός* in versibus *Tyrtaei* ap. *Strabon.* Lib. VIII. p. 562. T. III. p. 174. Οἷον ἄμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἡνεμόεντα Εἰρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα. quos si *Nicarchus* respexerit, nequitia etiam magis obvia. Huc fortasse retuleris etiam lusum impudicum in vocibus σῦκα, ἰοχὰς et similibus ad nates translatis, de quo huius dixi in *Animadverse*. T. II. P. II. p. 187. Ne quem pluralis offendat, conferatur *Ewatah.* ad 'Il. p. 1361. 45. qui in loco Homérico unam caprificum intelligi negans, ῥάχης δέ τις ἦν, inquit, ἐρινεοῦς ἐχουσα ὠψηλή πρὸ τῆς Τροίας . . . περιεκτικὴ γοῦν τις . . . λίξις ὁ ἐρινεός.

Nr. 329. Καὶ εὐὲ ζῆς ἡμῖν. In prioribus verbis fortasse correxeris: χηδὺ ζῆς. *suaviter vivis*. Sed vel sic desideratur nescio quid ad hoc distichum cum praecedente vincendum.

Nr. 348. v. 2. παντολίτῳ. παντολίτορ. Plan. Br. Restitue παντολίτῳ, quam praeclaram lectionem cl. *Paulssen* ex membranis eruit. Sic hoc epigramma scriptum est non in homines universum, aliis animalibus exosos, sed in *parricidas*. Ejusdem est analogiae compositum παιδολίτῳ ap. *Aeschyl.* VII. c. Theb. 711. *Euripid.* Med. 1383. *Rhes.* 545.

Nr. 362. v. 4. Vereor, ut recte scripserim, ἄλλαν, χῆν. Adversativa particula omitti posse non videtur. Quamvis bene habeat ἔν μόνον, vide tamen, an in lectione membr. ἀλλαιχεν lateat:

ἀλλ' ἀρχὴν δρᾶμ' ἐδίδαξεν μόνον.

nunum omnino drama, nec aliud. ἀρχὴν etiam sine negatione usurpari, constat. Vid. *Reis.* ad *Viger.* p. 723. ed. Herm. sec.

Nr. 366. v. 2. ἀποδνήσκειν Plan. quoque habet.

Nr. 398. v. 3. In vulgata ἐβόησε non haesit *Wyttenbachius*, Vir III, ad *Plutarch.* T. XI. ubi hoc distichon sic vertit: *propterea tin-*
der exclamavit, ne amplius tonderet nec albam comam, nec nigram
comam. Equidem vulgatam vitiosam esse non dubito; nec facile re-
periri possit, quod *Brunciana* correctione sit lenius.

Nr. 403. τέρπη δ' αὖ πλοῦτον πρὸς πόδας ἐρχομένη. Faceta est
in his verbis ambiguitas, quum verba πρὸς πόδας ἐρχομένη etiam de
servis usurpentur, qui heris accumbentibus ministrant. Supra nr. 11.
οἱ τοὶ δούλους κατακλινον, Ἡμεῖς δ' αὐτοῦ σοι (Scr. δ' αὖ τοῖς τοῖς)
πρὸς πόδας ἐρχομένηθα.

Nr. 408. v. 3. [Not. p. 726. l. 4. ab ult. ψιμοδίῳ. corrige ψι-
μίθῳ.]

Nr. 409. v. 3. εὐχαῖτα Διώνυσε. Hoc quoque loco *Passovius* ma-
lit, εὐχαῖτ' ὦ Διώνυσε. cf. Addenda ad Cap. VI. nr. 304. v. 1. — V. 6.
πικρὸν ψάμαθον. *Zonas* Cap. VII. nr. 365. de filio *Cinyrae* ad in-
fatos delato, γυνὰ δὲ θεῖναι Ἴγνια δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἥνιχον.

Nr. 410. v. 1. βακτροπροσαίτου. ex Plan. Br. βάκτρον προσαίτου
vitiōse Pal. et nostrum quoque Apogr.

Nr. 413. v. 4. Verbum ἡδύσομον pro trisyllabo habendum censet
Hermann. in Elem. Doctr. Metr. p. 53.

Nr. 417. v. 2. μήλων. Plan. Br.

Ad Caput duodecimum.

Nr. 3. v. 3. *Pierse*ni correctio, quam in notis probavi, eo labo-
rat incommodo, quod sic hiatus oritur illius generis, quod *Strato* cum
plurimis epigrammatum scriptoribus evitavit. Fortasse vitium non quae-
rendum in λάλον, quod vocabulum accipi potest de puero quadrimo
aut quisque annorum, quae aetas amabili quadam loquacitate placet;
eoque servato legi possit:

τὴν ἐκὼς μὲν γὰρ ἄδικτον ἀμύν λάλον ἐξονόμαζε
νωκώ, τὴν φυσῶν ἄρεα καταρχομένην.

Huius conjecturae favet etiam hoc, quod *Strato* bucolici, quem vocant,
rhythmī studiosissimus est. [Not. p. 732. l. 8. ab ult. νωκοτήν. Scr.
νωκοτήν.]

Tm. III.

f

Nr. 8. v. 7. καὶ οἶκαδ' ἀπελθών. Scribi possit: στεφάνους, οἷς οἶκαδ' ἀπελθών Ἑστεφάνωσα θεούς. Hiatus tamen excusari potest usu homerico in voce οἶκος et ab οἶκος derivatis. Vid. Spitzner de V. Gr. her. p. 137.

Nr. 24. v. 2. Quum *οἶος* in membr. versum incipiat, sponte concedit conjectura nostra, nec quidquam probabilius reperiri posse arbitror eo, quod *Schneiderus* scribendum proposuit.

[Not. p. 759. l. 13. ab ult. corrige: *quam turpis. pro sed.*]

Nr. 42. v. 5. ἔλξεις ἐκ λειμένος πολλὴν δρόσον. μαίόμενος auspicatus sum olim in Addendis ad Animadverss. T. III. 2. p. 447. Fortasse, una littera mutata: ἐκλυμένος. pro ἐκλελυμένος. multo labore frustra consumptus. *Plutarch.* T. II. p. 161. B. οὐδὲν εἴης πακόν, ἀλλ' ἦ διὰ τάχος καὶ ῥοῖζον ἐγαίνετο τῆς φορᾶς ἐκλελυμένος καὶ κερμηκώς. *Suid.* in *παχέτοῦντες*. Ὁ δὲ *Περσεύς* . . ἐξελύετο τῇ ψυχῇ. Vid. *Stephan.* *Thea.* Gr. T. II. p. 755. C. D.

Nr. 43. Hoc epigr. *Hemsterhusium* pro insulso recentioris poetae lusu habuisse, narrat *Ruhnkenius* iu Epist. ad Ernest. VII. p. 27. Ad v. 2. scribet *Blomfield*: „Confidenter reposui, τῇ πολλοὺς ὥδε καὶ ὥδε φέρεσι. recte sine dubio in Nossidis versu [Cap. V. nr. 170. v. 3.] τὰν rescripsit *Bentleius*. Neque *Callimachus*, neque alius quicumque Graecitatis studiosus adhibere potuisset τις pro ὅς, quicquid sentiant *Brunckius*, *Iacobus* et alii, quos memorat *Fischerus* ad *Wellerum*; etsi satis frequens est hic barbarismus apud N. F. scriptores.“ Veteres Grammaticos etymologiae causa finxisse nominativum τός, τῇ, τό, non ignoro (Cf. *Fischer.* ad *Vellerum* T. I. p. 315.), at veteris scriptoris locum, qui τῇ pro ἡ usus esset, nondum vidi.

Nr. 53. v. 7. εὖ τέλοι. Fortasse, εὖ πλείν πέλοι.

Nr. 58. v. 3. οὐκ ἂν ἀμάτοις Δονήσας (δονήσας membr.) παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον. Nulla earum conjecturarum, quae in notis commemoravimus, mentem poetae assequitur. Scribendum videtur:

δαιμονίας παίδων οὐδὲ τὸν ὑστάτιον.

δαιμονίζεσθαι. τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι. *Hesych.* Iam habes hyperbolem delirante poeta dignissimam: non errabis, si vel postremum puerorum Troezenis pro deo habueris; tamen inter hos ipsos *Empedocles* ita excellit, ut rosa inter reliquos flores veris.

Nr. 66. v. 6. [Not. p. 744. l. 4. ab ult. *μηκέτι. Scr. *μημέτι.**]

Nr. 73. [Not. p. 747. l. 4. corrige ad litterarum pro at.] V. 5. *συκισσινιγησεν. δίγησεν* in his latere, non est absimile. Praecedent-

tes inter syllabas sic fortasse refingendae: ὃν κλέν οὖν διήρουν, i. e. πρὸς ὅν.

Nr. 74. v. 1. Lectioni τὸ γὰρ κλίον ἐν πυρὶ παιδων Κεῖμαι . . . patrocinatur quodammodo *Gregor. Naz. Carm. VII. 27. p. 76. A. βασιδὼν ἵ' ἐν μαρίττει*, τὸ δὲ κλίον εἰν Ἀῖδαο.

Nr. 81. v. 3. ψυχρὸν ὕδωρ νίψαι. *Boissonade V. cl. in Not. ad Emmp. p. 215. conjecit, ψυχρὸν ὕδωρ διψῶ*. Idem, tamquam *Guyeti*, notatum in *Ap. Pauw*.

Nr. 84. v. 4. καιδὸς ἀπειστέπται. Languent conjecturae in notis exhibita. Dignior Gadareno fuerit lectio, quae et a *Cod. scriptura* proxime abest:

φλόγα δ' οἷα προφαίνων.

καιδὸς ἀπ' ἐσσυτ' ἐμοὶ κάλλος ἐραστὸν ἰδεῖν.

Nr. 95. v. 3. ἀντίος ἦδη. Fortasse scribendum: ὁ δὲ γλῶσσις ἄντ' ἰσίδει. Paulo post Nr. 122. Ἀρισταγόρην εἰσιδοῦσαι ἀντίον.

Nr. 102. v. 3. μεχαρημίνος. μεχαρημίνος *Bentley* probat *Blomfield*. Idem in *Addendis p. 399. v. 4. pro τῇ* reponendum censet τῇ; illud τῇ a Criticis Homericis excogitatum meram barbariem esse affirmans.

Nr. 105. v. 2. ἐξ οἴκων ὑψοῦ. Requiritur verbum, ut *τραυλιζέειν, φιλιζέειν*.

Nr. 118. v. 6. „*Bentley* lectionem unice veram puto. Limini enim osculum dedisse, non esset idonea offensionis causa. *Horat. Carm. II. 12. 25. Dum flagrantia detorquet ad oscula Cervicem.*“ *Blomfield*.

Nr. 126. v. 1. ἀλύων explices licet etiam *per otium, non habens* quod ageret; quam significationem verbi ἀλύειν copiose exposuit *Wyttenbach. ad Plutarch. T. XI. p. 231. s.*

Nr. 130. v. 4. ἀλλ' ἐν ἐμῇ ἴσχει Ἐρως κραδίη. Suspecta lectio vel ob vocalium concursum in medio versu, cum poeta scribere posset, γλύφειν aut στίξεν. *Amor pueri nomen cordi meo insculpsit. At vera est, ni fallor, lectio:*

ἀλλ' ἐν ἐμῇ σμύχεται Ἐρως κραδίη.

De Amore *Theocrit. Eid. III. 17. ὅς με κατασμήχων καὶ δε δούτιον ἄχρει ἰάπτες. Mosch. Eid. VI. 4. Ἐρως δ' ἐσμήχεται ἄμοιβῃ. Agath. Cap. V. nr. 292. δάμαλιν, ἧς με περισμήχουσι μελιθόνη. Heliodor. L. X. 17. p. 415. πλείονι δὲ αὐτὸς πυρὶ τῷ πάθει τὴν καρδίαν σμύχωντος. Fusc hanc vocem illustravit *Hemsterh. ad Lucian. T. II. p. 427. sqq. Similiter Philodemus Cap. XI. nr. 41. καὶ πῦρ ἀπλήστῃ*
f 2*

τίγεται' ἐν κραιδίῃ. Quam lenis sit illa correctio, apparebit lectionem Cod. comparantibus: ἐν ἐμῇσιγεται' ἔρωε.

Nr. 134. v. 5. „Quid sit ἀπὸ ὅνσμοῦ, nemo omnium intellexit Vereor, ut omnia recte se habeant.“ *Blomfield*.

Nr. 135. v. 2. ἤτασεν. ἐβασάνισεν. *Hésych.* ubi laudatur conjectura *Guyeti* (*Salmasii* potius) ἤτασαν αἱ πολλαὶ Ν. προπόσεις.

Nr. 138. v. 4. ἔσθ' ὅτε τοῖς καλοῖς. Malim, τοῖσι καλοῖς.

Nr. 140. v. 4. In marg. scribe: πᾶς δ' ἐν ἐμοὶ ζεῖς. P. deleta Ζεὺς in proxima linea, in quam hoc vocabulum typhothetae culpa aberravit. *Blomfield* dedit: ἐν περὶ πᾶς δ' ἐπ' ἐμοὶ Ζεὺς ἐκτραυνοβύλει.

Nr. 143. v. 12. Verborum vestigia si spectas, nihil fuerit lenius quam corrigi: Ἐρμῇ τοξενθείς ἐξέσπασε πικρὸν ἔγριβος Κῆλον. Certum ad πικρὸν substantivum desideratur. Κῆλον λέγεται τὸ ξίλανον βέλος. Etym. M. p. 463. 45. ed. Lips. Sed vel sic argumentum epigrammatis obscurum.

Nr. 149. v. 1. περίφρυς. περίφρυς conjecit cl. *Boissonade* ad *Eunapium* p. 145. eo sensu procul dubio, quem illustravit *Berglerus* ad *Alciphr.* L. III. Ep. LIX. p. 422.

Nr. 161. v. 3. ἡδ' ὑπὲρ ὤμων. Si, quod in notis conjeci, sensum offert idoneum, propius tamen ad litterarum vestigia scribes: εὐτε παρ' ὤμων. Vid. *Valcken.* ad *Callim.* Fr. Eleg. p. 15 et p. 262. aut παρ' ὀλνον. nam hic quoque casus bene habet, ut apparet ex locis allatis. *Valcken.* ad *Herodot.* p. 188. 49. *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI p. 354. s.

Nr. 163. v. 2. ὃ μῆτ' ἀνθεῖ, μῆτε γένοιτ' ἐν ἰσφ. Haec verba non referri posse videntur ad inaequalitatem quandam auri et smaragdi, sed ad conjunctionem illam, quam Amorem effecisse poeta narrat, cui nihil simile reperiri posse ait, ne auri quidem cum smaragdo consociationem, quamvis illa pulcherrima sit. In hunc sensum corrigi posse videtur: ἃ μῆτ' ἀνθεῖ, μῆτε γανοῦτ' ἐν ἰσφ. De verbo γανοῦσθαι vide inprimis *Wyttenbach.* ad *Plutarch.* T. XI p. 359. ἐν ἰσφ. pro ἰσως dixit *Xenoph.* Anab. I. 8. 11. *Cyrop.* VII. 1. 4. V. 4. ἐν βιώτω Cod. et Ap. Goth. Εὐβιώτω. Br. ex emendatione *Salmasii*.

Nr. 164. v. 3. Quo saepius hoc distichon lego, eo probabilior est opinio, quam in notis significavi, ad Ἀλεξίς deesse epitheton, respondens epitheto ἀβροσύμης. Etiam ὄντως suspectum ob articulum in Cod. additum. Quare vide, an scribi possit:

ὡς τὸν ἀβροκόμην στίγμα Κλισίουλον" Ἀλεξέε

ἀβροκομῶν· λῶστον Κύπριδος οἰόμελε.

hi certe ultimae syllabae *ωνλωστον* proxime abeunt a lectione membr. *πλωστον*. De verbo *ἀβροκομῶν* cum nemine disputaverim. Nam et *εὐλοκῶν* legi possit, (*Pollux* II. 23. *εὐλοκῶμος μέντοι εἴρηται παρ' Ἀλκίδη καὶ Φερικράτη, οὐλοκῶμος. οὐλοκῶννα δὲ Τελεσίλλα εἴρηται*. Indoe *οὐλοκῶμος* appellat *Nonn.* *Dion.* L. XIV. p. 404. 6. Sed non minus recte de formosis dicitur. *Od.* ψ. 157. καὶ δὲ πάρος Οὐλας ἦν κόμας, *ὑακινθίνην ἄνθει ὁμοίας*. *Callimach.* H. in Del. 302. οἶλοι εὐλείραις Ἑσπερος. *Marc. Argent.* Cap. VI. nr. 201. βόστρυχον ὡραίων οἶλον ἀπὸ πλοκάμων. *Achill. Tat.* Lib. I. 4. p. 15. κόμη ξανθὴ, τὸ ξανθὸν εὐλον.) et *ξανθοκῶμον*, quod a *θανάτον* proxime abest, *ξανθοκῶμα* habet *Oppian.* *Cyneg.* L. III. 24.

Nr. 190. v. 1. ὁ κάλλι τῷ σῷ νικᾶσθαι πηρὸς ἐπιστάμενος. *Frigida* laus pulcritudinis, ceram assequi eam non potuisse. Num scribendum *κινᾶσθαι*? *cera*, quae cum pulcritudine tua *misceri* potuit.

Nr. 194. v. 5. ἦν ἐσθέρης. Durior accusativi omisio. Fortasse scribendum: *ἄν σῷ ἐσθέρης*.

Nr. 200. v. 4. Post *χέδην* comma ponendum.

Nr. 256. v. 3. *Boissonade* v. cl. per litteras mihi significavit, se in *Notis* ad *Holstenii* epistolas p. 106. de hoc loco sic scripsisse: „*Stratonis* lectio suspecta est in Ep. 75. ubi eunuchum, qui pueros delicatos nullum in usum habebat, cani in praesepe comparat: ὥτως ὡς ὁ κύων φάτιν ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν. Mira sane hic mentio rosarum. Auctores alii, qui hoc proverbio sunt usi, hordeum in praesepe collocant, non rosas; et illud certe tali loco aptius est. Sed et alio incommodo laborat vox ῥόδα; nam verbum non habet, a quo pendeat. Conjeci σφύδα, et verba μωρὰ δὲ tale quid appositionis postulare videntur. Notandum insuper in verbis μωρὰ ὑλ. adludi ad *Homeri* versum *Od.* XIV. 29. ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἰδὼν κύως ὑλακόμεωροι.“ *Lenis* et ingeniosa correctio; an vera, non dixerim. Me quidem non tam *rosae* offendunt, quàm cum pulchris illis pueris satis apte componuntur, quam *praesepe* in hoc contextu commemoratio. Fortasse φάτιν debetur sciolo, cui proverbium ὡς κύων ἐν φάτιν parum opportune obversabatur. Sed aliud fortasse fuit proverbium ὡς κύων ῥόδα φυλάττων, ad quod respiciens *Strato* scribere potuit: ὡς ὁ κύων, φασὶν, ῥόδα, subaudito verbo; quamquam oratio multo foret lenior, si egeretur: φρσνρῶν ὡς ὁ κύων, φασὶν, ῥόδα, μωρὰ δ' ὑλακτῶν....

Nr. 249. v. 4. *χρωτὸς ἀκηράτου*. Vulgaris usus postularet *ἀκηρατωτάτου*, ab *ἀκήρατος*. *Philostr.* Epist. XXXVI. p. 929. *ὡς ἐκπλέοντα ἀκηράτου χρωτὸς τῆς σῆς δρόσου*. Forma *ἀκηρότατος* descendit ab *ἀκηρος*, quod alibi non reperitur; sed *ἐπίκηρος* extat ap. *Plutarch.* T. VII. p. 71. ed. *Reisk.* Syncopen in hoc vocabulo esse statuit, ut in similibus, *Wyttenbachius* ad *Plutarch.* T. XI. p. 434. quem nec *Stratonis* locus fefellit. Et ad hunc quidem notavit haec: „*ἀκηράτου* pro *ἀκηρατωτάτου*, ab *ἀκήρατος*, *incorruptus*, *immortalis*, sumpsit superlativum nominis *ἀκηρος*, itaque duplici significatione vim acuminis auxit; est enim et *sincera*, a *κηρός*, et *incorruptus*, *immortalis*, a *κήρ*, *fatum*, *corruptio*.” [Conf. quae notavi in Addend. ad Naekii librum de Choerilis. *G. H. S.*]

Nr. 253. v. 2. *καὶ μ' ὁ καλός. καὶ μ' ὁ καλός* scribendum videtur: *etiamsi pulcher ille puer me ebrium et saltantem irrideret.*

Nr. 255. v. 1. *ἀκρινώτης*. Scr. *ἀκρινώνης*.

Nr. 256. v. 10. *ἰμερτοῦς ἀρετῆς κλῶνας ἀπεθρέπτε*. In *ἀρετῆς* nomen pueri latere non dubito; sed illi floris quoque plantaeve nomen additum fuisse debuit, ut in reliquis. Lenitate saltem se commendabit conjectura nostra:

μύρρον δ' Ἀρχιτέλην κλῶνας ἀπεθρέπτε.

ut v. 3. *πρίνον ἤδ' ἐκπέπλεξεν Διόδωρον*. et v. 7. *χρησάνθη πρόπον Θύρωνα*. Ut autem *ἀρχή* et *ἀρετή* inter se confunduntur (vid. Addit. Anim. in Athen. p. 184.), sic etiam *Ἀρχιτέλη* facile in *ἀρετή* depravari potuit. Hoc nomen occurrit ap. *Philipp.* Cap. VII. nr. 554. *Athen.* L. VI. p. 252. B. *Lucian.* Scyth. §. 2. T. IV. p. 146. et apud alios.

Ad Caput decimum tertium.

Nr. 1. Poemation ex solis pentametris constans, *Theodori Prodrumi*, legitur in Notitia Manuss, Bibl. Nat. Paris. T. VII. p. 257.

Nr. 3. v. 5. *χρηστών* ex *Opsopoei* correctione primus recepit *Stephanus*, quem reliqui sunt secuti. Ex hoc praecipue epigrammate de Hipponactis moribus et animo aliter, ac vulgo fieri solet, statuendum esse existimat *Welckerus* V. cl. qui nuper illius poetae reliquias collegit, et docto commentario instruxit, p. 6.

Ad Caput decimum quartum.

Quum *Paulsseni* comparatio libri Palatini in fine praecedentis capituli subsistat, illa parte praestantissimi codicis, quae Cap. XIV. usque

ad finem complectitur, Parisiis relicta, varietates lectionis, quas in Notis praetermissi, ex Apogr. nostro enotabo. Nr. 3. v. 3. In Notis perperam excusum *Χαρίσιος*. P. Pl. pro *Χαρίσιος*. P. Pl. *Χαρίσιος* est ap. Br. Illud nomen restituendum est, quod etiam in Cod. Gudiano legitur, et passim occurrit, v. c. ap. *Demosthenem* T. II. p. 1304. 26. p. 1351. 4.

Nr. 6. in marg. cod. *ε' κη*. Nr. 7. Item *Ζ ιδ*. et sic passim problematis numeri solutionis appicti.

Nr. 15. v. 5. *τοῖςδε κατίσχε*. Rectius scripasissem *τοῖςδε*, quam cum Br. *τόνδε*. *ὅς* enim, ad quod pronomen illud refertur, plura complectitur. Vid. Addenda ad Anim. T. III. 3. p. 133.

Nr. 35. v. 1. *ὁ καὶ τέμνει σίδηρος*. Leni mutatione scribendum: *ἐνθρώπου μέλος εἰμί, ὃ καὶ τέμνει σίδηρος*. aut etiam *ὁ καὶ τέμνει σιδ*. quum saepe sic ponatur conjunctivus post pronomen relativum, particula *ἄν* non interveniente. De hiatu in tercio pede vid. haec Addenda p. XXVI. s.

Nr. 36. v. 1. *{δατα*. Ap. Goth. i. c. *ὄδατα*.

Nr. 43. v. 1. *δὲ ἐνάστω*. De hoc genere hiatus vid. *Hermann*. ad Orph. p. 725. *Spitzner* de versu gr. her. p. 119. — V. 3. *αἰδ*. Sic membr. *αἰ δ'* verius. V. 5. rectius fortasse scripasissem: *εἰπέ, πόσον μιν ἔδεικναι, ὥπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχουσιν*.

Nr. 49. v. 7. *ἄλλ' ἄλλ'*. Ap. G.

Nr. 52. v. 2. Ad ea, quae diximus in notis de loco *Platonis*, facit *Libanius* T. III. p. 282. 17. *μή τοι νομίση τις ἀκούσεσθαι Πηλίου ποταμὸς καὶ Κενταύρου σῶμα διφυῖς, καὶ τροφία μισάνθρωπον, καὶ τροφήν ἐξηγραιωμένην*. Quamquam Chiron ab hominum consortio remotus in montium jugis degebat, nemo tamen propterea sapientissimum Achillis aliorumque heroum magistrum hominum humanitatisque oemnem appellavit. Quare hoc quoque loco *μισάνθρωπον* videtur legendum. Comparandum simile compositum *μυζόμβροτος*, de Io usurpatum ap. *Aeschylum* Suppl. v. 570. s.

Nr. 53. v. 1. *ἐν' ἀγκοίνῃσι μεγίστα*. Hanc lectionem tueri videtur *Hom.* Od. A. 268. *ἢ ῥ' Ἑρακλῆς ... γαίνας ἐν ἀγκοίνῃσι διὰ μεγάλῃσι μεγάλῃσι*. cui simile *Hesiodum* ap. *Pausan.* L. IX. 11. 3. *Θηραὶ δ' Ἀχιλλῶνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσούσα Γέλυτο Χείρωνος κρατερῶν μένος*. Nec fortasse repetitio ejusdem vocabuli nos offendere debet.

Nr. 58. v. 3. *ἐπέρωλον*. Ap. G. — Nr. 59. v. 1. *εἴας*. Ibid.

Nr. 60. v. 1. In Notis marg. scr. *μὲν τετελευ*. Accentus sedes, et

lectio edit. Stephan. efficit, ut legendum suspicer: ἴλη μὲν με τέκεν, καινοῖργησεν δὲ σίδηρος. quod temporum rationi magis consentaneum est.

Nr. 66. v. 7. ^vδύξενατόν Ap. Goth. V. 11. ζῶντι τε καὶ φθιμένῳ. Ibid. καὶ ζῶν καὶ φθίμενος. Pseudo-Plutarch.

Nr. 67. v. 3. Transpositis verbis etiam χεῖρας servari posset, χεῖρεσί σου παῖδος λείπειν χάος. Sed lenior mutatio, qua in textu sum usus. De χερεὶ et χεῖραις confusis dixi in Not. p. 13.

Nr. 71. v. 1. ἀγνὸς εἰς τέμενος. Fortasse ἀγνής, quam formam apud poetas reperiri testatur Stephanus. Exempla vellem adjecisset.

Nr. 73. v. 4. In notis corrige: οἱ τὸ μεσογῆν. P. pro μεσογῆν. V. 8. non δυνάδεκαταῖς legitur in membr., sed, quod Apographum nostrum iterum consulens intellexi, δυνάδεκαταῖς.

Nr. 75. v. 3. εἰπέ. Si haec quoque verba diriguntur ad Iovis Neptunique internuntium, jubetur ille, mari ter percutso, Iovis mandata reddere, fere ut terram manibus caedunt, qui se ab inferis volunt exaudiri. Tum vero καὶ πείσεται non habet locum, sed εἰ πείσεται legendum.

Nr. 93. v. 6. ξύλινον. In Ap. nostro scriptum ξύλων, quod foret ξύληνον.

Nr. 97. v. 2. Εὐβοίης. Sic editt. Herodoti. Εὐβοίης. Ap. Goth.

Nr. 102. In lemma ante βασιλεῖ adde τῷ.

Nr. 103. v. 3. In marg. corr. ὀύσαινάν με.

Nr. 106. v. 4. εὐρήσεις ἐπιρῆμα. Aliud agens scripsi, metrum bene habiturum, si legretur, βραχὺ τε ῥῆμα. quod locum haberet, si scriberetur, καὶ βραχὺ ῥῆμα. Sed nihil horum probabile. Scribendum potius:

ἦν δὲ τὸ λοῖσθον

αἶρης, εὐρήσεις εἰς ἐτεῖ ῥῆμα τύπον.

[Not. p. 808. l. 13. correxit. Scr. correxi.]

Nr. 113. Lemma, quod dedimus, oraculo in Cod. superscriptum
μ δ ω
est. In margine legitur aliud: χρεῖς δὲ ἀρχιλογ.

Nr. 114. v. 2. In comment. *νέκιν*. In Apogr. hae syllabae junctae.

Nr. 116. v. 7. γλαύκη. Pal.

Nr. 118. v. 6. ἤλυθιν. typhethas error pro ἤλυθον.

Nr. 123. v. 10. δάος. In membr. δόος esse videtur, ut v. 11. σνὲ τῇ. Ibid. τέμνος est in Apogr. et procul dubio etiam in membr.

Recte Bructius edidit *Τιβριος*, quod servi nomen. *Lucian.* Tim. §. 22. T. I. p. 92. ἀντὶ τοῦ τέως Περύριον, ἢ Δρόμωνος, ἢ Τιβρίον, Μιγαλῆς ἢ Μεγάβριτος ἢ Πρωταρχος μετονομασθεὶς. ubi vid. *Solan.* et *Leontarhysium.* Ap. *Theophrastum* Char. IX. (XVI. ed. *Schn.*) vulgo πρὸς Τιμα. Τίβριε scripsit *Schneiderus* cum *Salmasio*, repugnante tamen *Hottingero* in versione vernacula p. 388.

Nr. 124. v. 9. εἰκοσ' ἔτεσσι. Sic *Huschke*. εἰκοσὶ ἔτεσσι. Ap. *Goth.* In praecedente versu pro ἐπ' ἅλλιστα δάκρυα χέσας, suspicari possis, ἐπ' ἅλλητον δάκρυ χέσας. *Callimach.* H. in *Dian.* v. 148. θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνη Ἀλλήκτον γελῶσι.

Nr. 126. v. 8. τοῦδε καὶ ἡ κρείερός μετρον ἑλὼν βιότου. *Lenio-* rem huius loci, quam in notis desiderabam, correctionem mihi rep-
tasse videor, scribens:

αἶ, αἶ, τηλύγετον δειλὸν τέκος, ἡμῖν πατρὸς
τοῦδ' ἐκείης δυεροῦ μετρον ἑλὼν βιότου.

combustus, i. e. sepultus es, quum dimidiam partem aeris in nosas pa-
tris vitas peregrisses.

Nr. 127. v. 4. ἐξῆσεν λοιπὰ τρεῖς καὶ δέκα. Male sic *Br.* quem
sequi non debebam. Restituenda membr. lectio, conjunctis tantum syl-
labis: λοιπὰ τρεῖςκαδέκα. Ellipsin nominis ἐντὶ illustrant exempla ap.
L. Bos p. 162.

Nr. 134. v. 3. ἡμας. Ap. *G.* et in sqq. quoque passim adspiratur.

Nr. 137. v. 3. δαιτυμόνας, οἷσιν θεὸς δαιτὸς τε τάφου τε τόνδ'
ἐπαφεν ὥρον. Elegantior foret lectio, si scriberetur: θεὸς οἷσιν ὁμοῦ
δαιτὸς τε τάφου τε... Fortasse tamen acquiescendum in correctione,
quam in notis expressimus.

Nr. 138. v. 2. In *Κλειε'* fortasse latet *Κλειε'*. Hoc nomen, sed per
discrepantiam solutum, legitur apud *Hephaestionem* p. 95. ed. *Gaisf.* *Κλειε'*
ἀγανατά. Haec si probabilis conjectura, legendum, *Κλειεδι* (an *Κλειδι*?)
πότεν τὸ τρίτον.

Nr. 140. v. 1. ἡ φά τοι ἦρε τὰδ' εὐαδεν. An *ἔργα* τὰδ' legendum?

Nr. 146. v. 2. λαβὼν σου. Ap. *G.* recto,

Ad Caput decimum quintum.

Nr. 2. v. 4. In Ap. *Goth.* scriptum: παλινοροσον εἶν. Ib. εὐρατο.

Nr. 7. v. 5. Corrigo in marg. ἐὶδ P.

Nr. 8. v. 1. οὐδὲ θανόντων *Μνήμονες ἀλλήλων ἔχον ἀποιμωσίην.*
μνήμονες in hoc contextu non solum molestum, sed vix ferendum.
 Scribendum videtur, *λήσμονες ἀλλήλων.*

Nr. 9. v. 8. In membr. esse videtur, *τριτάτ'... γενέθλ' i. o. τρι-
 τάτην γενέθλην.*

Nr. 11. v. 7. *Νηρέυς.* Corrige *Νηρεύς.* V. 8. *ἰών.* Ap. G.

Nr. 13. v. 4. *πλεῖστος.* Ap. G. — *φορέιν.* Verior nunc videtur
Reiskii correctio, *φορέων.* Lacunam in v. 2. sic licet expleas: *εἰ δέ γε
 Μούσῃς Νῆϊς, δακτύλῳ ἀποστάτῳ ἀπαιγέυσας μούνον.* ex Cap. IX.
 nr. 191. *εἰ δέ Νῆϊς ἔφνε Μουσαίων, χερσὶ βάρος φορέις.* Ib. nr. 538.
εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφνε Μουσαίων, ῥίπον ᾧ μὴ νοίης.

Nr. 18. v. 1. Post *γενέσθαι* comma delendum.

Nr. 20. v. 2. *τὸν βίον.* prava lectio. Restitue *τὸν χρόνον*, ut est
 in Palat. et ap. *Reiskium.* Illud calami errori debetur.

Nr. 21. v. 14. *στῆτας.* Ap. Goth.

[Not. p. 823. l. 5. corrige *περι.* ubi *π* scriptum pro *π.*]

Nr. 28. v. 11. *ὁ καὶ Μαρίας καὶ ἀθανάτου πατρὸς υἱός.* For-
 tasse, *Μαρίας τε καί.*

[Not. p. 827. l. 7. ab ult. *χρέσας.* Scr. *χρεσάς* Pal.]

[Not. p. 827. l. penult. *ματροῦρῆπος.* Scr. *ματροῦρῆπος.*]

[Not. p. 831. l. 1. post *translata est.* inserte: Omnem varietatem
 lectionis in Anacreontis Odarlis ex Cod. Palat. diligenter enotavit cl.
Levesque in Notit. Manuscr. Bibl. Paris. T. VIII. p. 468. sqq.]

Nr. 29. v. 5. *ἡέλλοιο.* Ap. G. et iterum Nr. 30. v. 2.

Nr. 33. v. 13. *εἰ δ' οὖν. εἰ δ' οὐ* conjeci, idque in notis adstruxi.
 Verum vide, an necessaria sit correctio. Sequioribus certe temporibus
 etiam particulis *εἰ δ' οὖν* negandi vis videtur esse tributa. Sic certe
Theodor. Hyrtac. Epist. VIII. (*Notices des Manusc. de la Bibl. Nat.*
 T. V. p. 751.) *εἰ μὲν οὖν μεταβάλοιεν; εἰ δ' οὖν, ἰγὼ μὲν οὐκ ἄν εἰ-
 δείην, αὐτὸς δ' ἄν εἰδείης.* Id. Ep. XLII. (Ibid. T. VI. p. 11.) *λόγος
 ἐπηγγελμένος, ἦν μὲν καὶ πρὸς ἔργον ἐμβαίη, βέβαιος ἂν εἴη λόγος...
 εἰ δ' οὖν, ἐνύπνιον, μᾶλλον δὲ σικεῖ ὄναρ.* Ep. LX. Ibid. p. 25. *ἦν
 οὖν ἐνδιδοῖς, γραμμασίην ἱεροῖς γνώρισον· καὶ δῆτα, τὸ τῆς παροιμίας,
 καὶ χαλὸν ὄψει πρὸς δρόμον. Εἰ δ' οὖν, κατὰ χώραν μυνῶ.* Cf. Ib.
 Ep. LXXIV. p. 27. Ep. LXXVI. p. 28. Ep. LXXXIV. p. 35.

Nr. 34. v. 3. *πένησιον.* Ap. Goth. V. 9. *φιλοπρωχίης.* Ibid.

Nr. 37. v. 5. *Κομητάς.* Exemplis de correcta terminatione *ας* in
 notis ad h. l. allatis addo *Gregor. Naz. Carm. XLIII. 1. Tom. II.*

p. 101. παροικῶν δὲ Λουκᾶς ἐμνήσθη τόσων. V. 3. ἀποπερικίας τε
 esse videtur in Pal.

Nr. 40. v. 29. In marg. post τάχιστα' dals P. V. 57. υἱος ἱησοῦ.
 In Ap. nostro est ἱησος. Sed verius videtur, quod in textu dedit, ἱησος.
 Inter duas has lectiones librarii fere ubique fluctuant. Vid. Heyn. ad
 Il. a. T. IV. p. 102. a.

Ad Caput decimum sextum.

Nr. 19. v. 1. εἰρήνη πάντεσσιν. Facit huc imprimis Io. Chrysost.
 Homil. III. in Epist. ad Coloss. p. 107. ὅταν εἰσέλθῃ ὁ κυρὸς ἐκκλησίας
 πρῶτος, εὐδοκίας λέγει, Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ἐμέλῃ· Εἰρήνη
 πᾶσιν· ὅταν εὐλογῇ· Εἰρήνη πᾶσιν· ὅταν ἀπαύξισθαι κελεύῃ.
 Εἰρήνη πᾶσιν.

[Not. p. 847. l. 9. Corrige τῶ. Br. pro τῷ.]

[Not. p. 848. l. 5. ἀχρεῖος. Br. Corrige ἀχρεῖως. In Schol. We-
 chel. ἀχρεῖος.]

Nr. 68. v. 8. ποιλὰς adjective occurrit ap. Tryphiodor. v. 194.
 θῆρες ἐρωήσαντες ὑπὸ πύχα ποιλᾶδος εὐνῆς. Nonn. Dion. Lib. XII.
 p. 348. 2. ποιλᾶδε πίτερη.

Nr. 92. v. 8. ὄγδοον ἐκ Κρήτης δὲ περιπνεον ἤλας ταύρων. Valde
 molesta est particula adversativa in hac sede; nec dubito, scribendum
 esse:

ὄγδοον ἐκ Κρήτης.

pleonasmō perquam crebro. De forma Κρήτης autem ne dubites pro
 Κρήτηθεν, sic infra nr. 185. ἀμφοτέρως θῆβηθε. Callimach. H. in Del.
 v. 197. εὐ δ' Εὐβοίῃτε πατήεις. Ib. v. 284. ὃ Λαυδώνηθε Πιλαγοί...
 πρῶτιστε ἀγονταί. Apollon. Rhod. L. I. v. 209. ἡμεος ἔβη Περσῶθε
 διοπερκίας ἐρεσίνων. Nicander ap. Athen. L. XV. p. 683. Α. ἀνθῆ
 Ἰαονίθε, ut Casaubonus correxit, accinente Cod. Veneto. Ib. p. 683. Β.
 πρῶτα μιν Ἰδονίθε. Κένκροθε et Ἀθήνηθε affert Basinius ad Gregor.
 Cor. p. 166. Facit huc etiam ἐκρεσθε et προτέρωθε; quas apud poe-
 tas obvia commemorat Etymol. M. p. 349. 48. ed. Lips.

Nr. 95. v. 4. ὑπὲρ ζωᾶς καὶ βιοτᾶς σφετέρως. Haec tantologia
 quum fieri nequeat, vide an Damagetas scripserit;

ὑπὲρ ψώμας καὶ βιοτᾶς.

certamen erat roboris, in quo de vita agebatur. Xenophanes ap. Athen.

L. X. p. 414. B. οὐδὲ μὲν εἰ ταχυντάι ποδῶν, τόπτε ἐστὶ πρότεμον
'Ρώμης, ὅσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει.

Nr. 111. v. 1. καὶ τὸν ἀπὸ Τηχηίνος ἰδὼν πολυώδενον ἦρα . . .
ἔγραψε Παρράσιος. Hunc quoque versum occupat vitium, de quo di-
ximus p. 861 et 869. Scribendum enim: ἰδ' ὡς πολυώδενον ἦρα . . .
ἔγραψε. Initio versus καὶ refertur fortasse ad alia Glanci epigram-
mata in artis opera.

Nr. 127. v. 1. μονοκρήπιδα. De accentu hujusmodi compositorum,
quae ex oxytoniā femininis orta, communia sunt, accurate disputantem
vide *Spohnium* in Comm. de extrema Odysseae parte p. 191. s.

Nr. 134. v. 5. Rectius fortasse hunc versum sic distinxeris:

οὐ σοὶ παῖδες ἔτ' εἰδὼν ἀνὰρ τί τόδ' ; ἄλλο τι λένουσιν.

Certe in Brunniana lectione et distinctione verba τί λένουσιν; colon
efficiunt cum praecedentibus comparatum nimis breve et jejunum.

Nr. 139. v. 5. σὺν γὰρ ἀμέτρων Ζήλων, εἰς ᾧ θέμις, καὶ γραφῆς
αἰσθάνεται. Conjectura; quam in marg. posui, id, quod sensus requi-
rere videtur, indicat; a vulgata autem longius abeat. Hac ex parte
probabilius, poetam scripsisse:

ζήλων, αἷς θύειν, καὶ γραφῆς αἰσθάνεται.

Oppian. Hal. IV. 174. οἷστρον τε ζήλων τε, βαρύφρονι δαίμονι, θύων.
Apoll. Rh. III. 755. πυκνά δέ οἱ κραδίη στηθῶν ἐντοσθεν ἔθενεν.

Nr. 150. v. 4. σῶφρονι κρύπτε πέπλῳ. Sensui satisfacit, quod
conjeci, κρύπτε πόνῳ. Sed quum in sequentibus tota res tamquam
praesens ob oculos ponatur, vulgatum κρύπτε molestum est. Huic in-
commodo medeberis legens:

σῶφρονι ΚΡΥΠΤΕΙ 'ΟΤΛΩ.

quod quam facile depravari potuerit in ΚΡΥΠΤΕ ΠΕΠΛΩ, in oculos
incurrit. 'Οτλέιν pro ποτείν, μοχθείν est Cap. V. nr. 226. v. 6. ἐνδίκον
ἐτλήσαντες αἰὲ πόνον. *Callimach.* Fragm. CCLXXIV. μενέον πόνον
ἐτλήσαντες. ἔτλον ipsum est pro πόνῳ ap. *Aeschyl.* VII c. Theb. v. 16.

Nr. 151. ἀλλὰ βίας φεύγουσα Ἰαρβαίων ἐμναίων. Nisi negligenti-
ae tribuendus est hiatus, corrigendum dixerim: βίας φεύγουσα ἐπ'
'Ιαρβαίων ἐμ. in quibus periphrasis est apud poetas crebro obvia.
Vid. Not. p. 42.

[Not. p. 859. l. 4. pro: *Prior* quidem lege: *Priorem*.]

Nr. 176. v. 1. Si recte distinxit Br., scribendum praeterea:

καὶ Κύπρις Σπάρτας· οὐ δ' ἄοτειν οἶα τ' ἐν ἄλλοις . . .

quod monui in *Anlmadvers.* T. III: P. 2. p. 455.

Nr. 128. v. 1. ἐπὶ τὰν πέτρων. Per se haec lectio non habet, quod offencat; immo egregie eam tuearis loco Hesiodi "Ε. καὶ 'Η. 586. de calida aetate agentis: ἀλλὰ τοῦτ' ἤδη Εἴη πετρῶν τε σκιῇ καὶ βίβλινος ὕψος.... ἐπὶ δ' αἰθροπα πινόμεν οἶνον, 'Εν σκιῇ ἐζόμενον... ἀντίον ἀμείων Ζεφύρων τρέψαντα πρόσωπον, Κρήνης τ' ἀσπάρου καὶ ἀπορρίπτος, ἥ τ' ἀθόλωτος. Etiam Theocrit. Eid. VIII. 55. ἀλλ' ἐπὶ τῇ πέτρῃ τῷ ἥσσομαι. Sed proximus in epigrammate nostro versus magis favere videtur conjecturae nostrae, ἐπὶ τὰν πετρίαν. Cyrus Cap. IX. nr. 136. ἐπὶ πετρίῃσι παθόμενος, ἥ ἐπὶ πέτρῃ Συρίδων.

Nr. 153. v. 8. In loco Aristophanis Acharn. v. 181. quem in notis excitavimus, Μαχαθωνομάχος legit etiam Io. Laurentius de Magistr. Rom. I. 10. p. 24.

Nr. 144. v. 3. Delenda in margine conjectura ἰσχυρίζετο.

[Not. p. 869. l. ult. ad nr. 250. lege, 180.]

Nr. 251. v. 1. πτανῆ πτανόν "Ερωτα τὸν ἀντίον ἔπλεσ' "Ερωτα. Valde suspicor, scriptum fuisse olim: "Ερωτα καταντίον ἐπλ. "Ερωτα.

Nr. 265. v. 1. ἰσθλοῖσι. Remansit hoc ex textu Brunckiano. Adde littera paragoga cum Planude.

Nr. 266. v. 6. Si in ἀνδρόσινιν autepenultima producat litteras sibilantis beneficio, quae interdum pronuntiando duplicatur, (vid. Spitzner de Versu gr. her. p. 80. s.) legi possit, una littera inserta: ὡς τε ἱμερτὸν δ' ἀνδρόσινιν ἀνυσε τίχνη.

Nr. 298. v. 1. μάραντο σοφὴν διὰ ῥίξαν 'Ομήρου. In Dialogo Theodori Prodromi ex Vatic. Cod. edito in Notit. Mus. Bibl. Paris. T. VIII. p. 134. μάρανθ' ἱερὴν διὰ ῥίξαν ἡμῶς.

Nr. 299. v. 5. Ut h. l. ἡ ῥα mutavimus in ἦρα, sic in Fragm. Callimachi XLI. Valekenarius, quem vide in Kpist. ad Ernest. nr. XVI. pag. 49.

Nr. 308. v. 1. τοῖς. Schol. Wechel. p. 507. etiam ταῖς legi monet. V. 7. ἐγλαῖζεται pro ἀθροῖζεται. Idem.

Nr. 320. v. 3. φασιν ἅμα πάσαι. Num ὁμῇ?

Nr. 334. v. 2. post καθιλεῖ pone colon.

Ad Caput decimum septimum.

Nr. 6. v. 3. τοῖον ἐλαφροῦσι τεῦ ἐγκάθετο κόλπῳ. Sic Homer. Il. ε. 219. τοῦτον ἱμάντα τεῦ ἐγκάθετο κόλπῳ. Hymn. in Cer. v. 285.

παῖδ' ἀνὰ χειρὸν ἔλοῦσα ἑὴ ἐγκάτθετο κόλπῳ. Etiam in Inscr. Triopaea, in qua hiatus studiosae cumulatī, v. 31. *νηὲ ἐγκατέθηκε*. Alius fortasse praetulisset, *τεῶ ἐνικάτθετο κόλπῳ*. Nihil certe frequentius huiusmodi hiatibus longae syllabae et praepositionis *ἐν*. Cap. VI. nr. 228. *ὅδε πον βαθίη ἐνὶ πόλῃ*. Cap. VII. 1. *Ἴφ' ἐνὶ παῖδες*. Cap. IX. nr. 207. *τεῶ ἐνικάτθετο θυμῷ*. plane ut apud *Hesiodum* "E. καὶ 'H. 27. et 625. πάντα τεῶ ἐνικάτθετο οἴκῳ. ubi Cod. Gothan. et alii nonnulli *ἐγκάτθετο*. In Append. nr. 278. *Θαλίη ἐνὶ πολλῇ*. *Callimach. H. in Apoll. v. 78. ἥ ἐνὶ πολλοί*. Id. H. in *Dian. 158. τῇ ἐνὶ μὲν Ἀρτοῦς γάμος ἔσσεται*. Ib. v. 170. *νύμφαι σε χορῶ ἐνὶ κυκλώσονται*. H. in *Cerer. v. 55. ᾧ ἐνὶ δαΐτας*. Ib. v. 92. *ὡς ἡσλὴ ἐνὶ πλαγγύν*. Poeta ap. *Athen. L. III. p. 73. E. ὡς δ' ὅτ' ἀέχεται σικυὸς δροσερῶ ἐνὶ χώρῳ*. *Theocrit. Eid. XIV. 49. ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ*. Id. *Eid. XVII. 106. δόμῳ ἐνὶ πίονι*. *Apollon. Rh. Lib. I. 45. 83. 94. 215. II. 131. 282. 977. 1207. IV. 1479. 1485. 1502.*

Nr. 14. v. 2. In *μυελὸς Homerus* primam produxit, alii eandem corripere non dubitarunt. *Nicander Ther. 101. ἐν μὲν γὰρ μυελοῖο νεοσφάγτες ἐλάφοιο*. *Theocrit. Eid. XXVIII. 18. νάσω Τρινακρίας μυελόν*. *Aeschyl. Agam. v. 76. in anapaestis: ὅτε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στίβων*. *Soph. Trach. v. 784. κομποῖς δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκράνιεν μέσση Κρατός*. *Eurip. Hipp. v. 254. in anapaestis: καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχᾶς*.

Nr. 52. v. 5. In lectione Cod. Veneti, *λειθούμεθ' ἅπαντα πάλας πον*, vide an lateat: *λειθούμεθα τετράπαλαι πον*. ut in ep. *Callimachi* Cap. VII. nr. 80. *ἀλλὰ σὺ μὲν πον, εἴτ' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιῇ*. nisi ille scripsit, quod a membr. vestigiis etiam propius abest, *λειθούμεθα πεντάπαλαι πον*. Hoc enim compositum, licet alibi non occurrat, non minus tamen genuinum, quam *τρίπαλαι, τετράπαλαι, δεκάπαλαι* ap. *Aristoph. Eqq. v. 1153. s. Lucian. Lexiphan. §. 2. T. V. p. 177.*

Nr. 37. Post hoc epigramma inserere poteram epigrammata nonnulla *Theodori Prodromi*, ex Vatic. Cod. edita in *Notitia Manuscr. T. VIII. p. 163. 185. sqq. 212.* verum non tanti videbatur, pessimos mali poetae versus hoc loco repetitos legi.

Nr. 41. v. 6. Iis, quae in notis dixi de participiis et adjectivis, ad remotius interdum nomen referendis, adde *Hesiod. "E. καὶ 'H. v. 402. οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναικά τε, βοῦν τ' ἀφοτήρα, Κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βοῦσιν ἔποιτο*.

Zoegae Apographo v. 5. ἀθανατον και ἀγηραον. V. 6. ἀμνησιν σελιδ. V. 11. εισητηρ. *Welcker*. in not. mss.

Nr. 128. κατὰ ἄστυ. Excusationem habet hic hiatus ab usu homerico, de quo vid. *Spitzner*. de versu gr. homer. p. 115. κ

Nr. 130. v. 1. restituendum ἀγαλόντων, quod in marmore legi *Welckerus* me docuit. Ibid. v. 3. ευγενιαν σοφιασι. Subscripta verba: ο κεινησας τον βαμον Η αλλον των εκ του ταφου Αποδωσει δημωι ρωμαιων Διναρια πεντακοσια.

Nr. 133. v. 1. post πάντα comma ponendum. Intelliguntur agri Herodis, in quibus ipse sepultus erat.

[Not. p. 923. l. penult. στυγεῖν παιδός. lege στυγνῇ, ut recte excusum in margine T. II. p. 804.]

Post Nr. 135. inseri potest Inscriptio a *Sestinio* edita in libro, cui titulus: *Descrizione del Museo del Principe di Biscari, nuova edizione*. 1787. p. 6. cujus libri notitiam debeo *Welckero* v. cl. Repertus est lapis anno 1771, prope Monasterium Ordinis S. Benedicti in Catania, eumque princeps cum tabulis aere incisis edere constituerat; quod consilium exitum habuisse non videtur. Inscriptio sic habet:

ΒΑΙΟΝ ΕΜΕ ΝΥΜΦΑΙΣ ΕΡΙΟΝ ΚΑΜ.....

ΟΤ ΓΑΡ ΜΟΙ ΣΘΕΝΑΡΗΝ ΧΕΙΡ ΕΠΕ.....

ΑΜ ΕΝΕ ΜΟΙ ΚΑΜΑΤΩΝ ΕΤΡΕΝ ΤΕΛΑ.....

ΑΓΧΟΘΙ ΛΑΙΝΕ ΗΣ ΑΥΛΑΚΟΣ ΤΑΡΟ.....

ΤΗΝ ΑΥΤΟΣ ΠΟΙΗΣΕΝ ΕΣ ΗΕΡΑ ΠΟΜ.....

ΝΑΜΑ ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΘΑΡΟΝ ΕΝΝΑΕΤΑΙ.....

ΕΝΝΟΙΟΤ.

Haec *Welckerus* in hunc fere modum legi posse existimabat:

Βαίων ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[νειν θέμις ἐστίν·]

οὐ γάρ μοι σθεναρήν χειρ' ἐπέ[δωκε θεός·]

ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὔρεν τέλος [ἀγλαὸν ὕδωρ],

ἀγχόθι λαϊνέης αὐλακος ὑδροχόην,

τὴν αὐτὸς ποίησεν ἐς ἡέρ' [Ἀπολλωνίσκος]

νάμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς πόλιος].

hac nota addita: „In postica ejusdem lapidis parte incisa est Inscriptio latina, quam Sestini, lacunis a Musei possessore expletis, ita exhibuit:

TemporVM INjurIA. NYMFEVM

LaBe FORDATVM. CVIVS. ETIAM. AQVA

Fluens. SVO. MEATV TAMEN. CORRVPTIONE

Sordidum. ITA. FVERAT. POLLYTA. VT. QVANDAM

Restituit M. AVRIENTIBVS. INFERRE. VIDERETVR
 IL VV curA. ET ARSINI V. C. CONSVLARIS P. S.
 Restituit VM. ADQVE. VSVI. POPVLI SPLENDIDISSIMI
 Ad cultu M. REDDITVM. REFORMATVMQVE. EST
 CurANTE. FL. AMBROSIO V. P. DD. P. R. I.

Epigramma graecum non ad opus in hac inscriptione designatum pertinere, sed aliunde petitum, nec fortasse statim ab initio, cum illa conjunctum esse videtur ob argumenti qualemcumque similitudinem, quae Consulare istum aut amicum aliquem aduertisset. Haud tamen scio, an hac ipsa conjunctione arguatur, talem aliquem sensum, qualem coniectando inde elicui, in epigrammate fuisse expressum. Homo igitur, cui ob mediocrem fortunam levia tantum munera diis offerre liceret, parvo licet opere, gratum tamen (ἀλλὰ v. 3.) Nymphis praestiterat officium. Ipsius enim opera fons restagnans, et aquaeductu ad profuvium derivandum carens, eoque corruptione pollutus (ut est in inscriptione latina) sive morbo laborans (quae elegans Graeculi est metaphora v. 3.) restitutus erat, fossula inde ab αὔλας marmorea, in qua nimirum aqua in nymphaeo scaturiens excipiebatur, ad urbem ducta. Ad v. 2. compara Xenophontis ἡ γυνὴ πρὸς ἐπιδόλην. Quod v. 5. tertia persona poeta utitur pro prima, in eo haud magis offendendum hic, quam in simili personarum mutatione in Epigr. Appendicis nr. 322. p. 85g. Si nomen Apollonisci, minus id Graecis frequentatum, displicat, cum Jacobasio legatur, ἐς ἥρα πολλὰ μογήσας, nomen proprium autem subsecutum fuisse statuatur, et ad id ipsum pertinuisse litteras adhuc extantes ENNOIOT, infra tria illa disticha in ipso versuum medio posita. Haec vir doctissimus, quibus adjunctus aliam mutili epigrammatis restituendi viam tentavi hanc:

Βαὶὼν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμειν [Ἀμβροσίου γένην,
 οὐ γὰρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέχειν θέμις ἔν.
 ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὖρεν τέλος· ἡρίον ὦδε,
 ἀγγόθι λαϊνέης αὔλας υδροχόου,
 τὴν αὐτὸς ποιήσεν ἐς ἥρα, πολλὰ μογήσας,
 σῆμα φέρειν καθαρὸν ἐνναίταις Κατάνης.

Ille, de quo hoc epigramma narrat, Ambrosius, aquae ductum prope Catanam, ut videtur, exstruxit, sed morte impeditus, opus illud non ita, ut animo conceperat, perfecit. Erat hic ultimus laborum ejus, quare monumentum ei (ἡρίον) in illo loco collocatum erat, prope canalium exitum, quo effecerat, non sine multiplici opera, ut limpida aqua e

terrae visceribus in auram ederetur. Diversa sunt igitur opera, de quibus latina et graeca Inscriptio agit, sed ejusdem tamen hominis cura facta. De formula πολλὰ μογῆσας dixi in *Animadversa*. T. I. P. I. p. 389. Similiter *Agathias* Cap. IX. nr. 677. τὴν δὲ με πολλὰ παμοῖς Μουσώνιος, οἶκον ἀγῆτόν. Caeterum auctor epigrammatis numerorum magis, quam syllabarum mensurae studiosus fuit, quippe qui v. 1. ἔμὲ ultimam produxit, et v. 6. in καθαρὸν, quod facile vitasset verbi transpositis: ἐνναέταις Κατάνης νῦμα φέρειν καθαρὸν.

Nr. 147. v. 4. γηραδὲς alibi non occurrit, sed γηραιός, quod reponendum esse non dubito, media correpta, ut ap. *Tyrtaeum* I. 20. φεῦγετε τοὺς γεραίους. *Euripid.* Hec. v. 64. in anapaesticis: γεραῖος χειρὸς. Contra in *Oracul. Sibyll.* L. I. p. 165. οἱ δὲ τ' ἰθὺντῆρες ἀγήραιοι ἡμᾶτα πάντα. scribe: οἱ δὲ τε ἰθὺντῆρες ἀγήραοι. ut L. II. p. 274 οὐ βόες ἰθὺντῆρες ἀποτρεῦσσοιν ἄρονταν.

Post nr. 176. inserenda inscriptio, quae legitur in eleganti anaglypho ex marmore in Alexandri honorem, quod inventum prope viam Laurentinam edidit et explicavit Vir illustris, *Ennius Quirinus Visconti*, in *Sanctae Crucis (Sainte-Croix)* Examine crit. Historicorum, qui de rebus Alexandri M. tradiderunt, edit. sec. 1804. p. 777. Inscriptio haec est:

ΕΠΤΑΞΑΝ ΒΑΣΙΛΗΣ ΕΜΟΝ ΔΟΡΥ ΕΘΝΕΑ ΤΕ ΑΥΤΩΝ
ΟΣΣΑ ΠΕΡΙΞ ΓΑΙΗΣ ΩΚΕΑΝΟΣ ΝΕΜΛΤΑΙ
ΕΙΜΙ Α ΑΦ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΔΙΟΥ ΕΚΤΟΝΟΣ ΤΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΙ
ΔΙΑΚΙΔΩΝ ΓΕΝΕΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ.

V. 1. Caelator, multum ille epigrammatis auctori ab arte praeforendus, in τε litteram elidendam, ut etiam in marmoribus fieri solet, expressit. Jejunus versus exitus. Ad Doricum ἑπταξαν pro ἐπτηξαν retuleris glossam *Hesychii* ἐπτανέναι, περιτρέφειν, et πτάνες, δειλοί, ἐπτηχότες. Sed memorabilis est dialectorum in duobus his distichis confusio; certe enim post ἑπταξαν etiam γαίας, γενεᾶς et ματρός expectari debebat. V. 2. ὅσσα περίξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται. Haec verba sic interpretatur cl. editor: quoscunque Oceanus terram circumfluens alit; νέμεται pro νέμει positum esse statuens, nisi caelator ὠκεανὸς perperam dederit pro ὠκεανόν, aut νέμεται pro νιμέθει. Verba auctor sic videtur junxisse: ὅσσα ὠκεανὸς περίξ γαίης ὦν (i. e. τῆς γῆς περιέχων) νέμεται. quaecunque Oceanus terram circumfluens tenet. A significatione colendi, qua νέμεσθαι proprie gaudet, pendet altera possidendi, tenendi, habendi. *Herodot.* IV. 165. p. 555. 61. ἡ δὲ μήτηρ Φερεσί-

μη... ἢ ἐπὶ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα, ἐν Κυρήνῃ καὶ ἄλλα νεμομένη, καὶ ἐν βοτῇ παριζοῦσα. *Thucyd.* II. 15. ξυνέμισαι πάντας, καὶ περὶ αὐτοὺς τὰ αἰσίων ἐκαστους, ἅπερ καὶ προτοῦ, ἡνάγκασαι μὴ πῶς ταῦτα γρη῏θαι. — V. 4. εἶδος Φιλίππου. *Correptio syllabae* ὅς ἐστι consonantem pessimum versificatorem prodit. Editor comparat *Od.* a. 47. ἄλλος ὅστις. ubi nunc ὅστις legitur; et *Aratum* v. 1002. εἰς ἱσπερὶ, πρῶτος πολύφωνος κορύνη. Sed apud hunc quoque mendam sublatum Codd. ὅπε, qui πολύφωνα dederunt.

Post Nr. 181. inseras licet Inscriptionem ex marmore Farnesino editam a v. cl. E. Q. Visconti in Monumenti Gabini della Villa Pinciana, 1797. p. 154.

Ἰσως διατάξεις, τίς ὕπαιστιν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ;
 ἢ ἢ ἐν ζήσας τρεῖς ἐτίων δεκάδας.
 ἡνὲρ Ἀπολλοφάνης, πόσις μέγας, ἡδ' ἔτι δόξη,
 ὅς προλίγει θνητοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
 τὴν δ' ἐπιτεμβίδιον τοῦτ' ἦν θῆκεν χάριν, ὃν τρεῖς παῖδα.
 τοῦτομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὕδα.

V. 2. *ANHP* est in marmore; ὡνὴρ scripsit cl. editor, sine causa illuc, Vid. *Porson.* ad *Eurip.* Phoen. v. 1617. V. 5. τοῦτ' abundat in versu; de quo genere interpolationum supra monui ad Epigr. post Nr. 103. inserendum. Ad v. 6. *Visconti* monuit, solere poetas graecos Indere in nominibus ex ὁῶρον compositis; ut *Meleager* in *Proemio* v. 44. Vid. in his Addendis notata ad Cap. IX. nr. 615.

Nr. 182. v. 2. εὐίστον mutandum esse negat etiam *Wyttenbachius* ad *Plutarch.* T. XI. p. 155. ubi h. l. sic interpretatur: εὐίστον est bene notum, celeberrimum, ut αἶστος, ignotus: αἶρεῖν πόθορ, capere desiderium, idem est, quod τευχάνειν τοῦ ἔρωτος, potiri desiderio suo: et sub τὸν δ' ἀνέδραυε audiendum στέφανον vel simile, ex hac in epigrammatibus dedicationem habentibus frequente ellipsi. — Igitur sensus est: *Eurydice* H. hanc (sc. coronam, vel tale quid) *Musis* dedicavit, animo consecuta celebratum desiderium, cognitionis literarum.

Nr. 198. v. 2. *KAIK* etiam in *Zoegas* apographo esse, per litteras me docuit *Welckerus*.

Post Nr. 202. inseratur epigr. in Pindarum, ex Cod. Vratislaviensi super a *Schneidero* V. cl. editum in *Nicandri Theriacis* p. XVII.

Ἡ μάλα Πρωτομάχα τε καὶ Εὐμητις λιγύφρωνος
 ἔλασαν πένονται Πινδάρου θυγατέρες,

'Αργόδιεν ἦμος ἵκοντο κομίζονσ' ἐνδοθι κρησσοῦ
λείπαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

V. 1. *λεγόμενοι* corrigit editor. V. 2. *Πίνδαρον αἰ.θίγαρες.*] Idem. Notatu dignum, quod auctor epigrammatis Pindarum Argis defunctum et crematum narrat.

Nr. 209. v. 1. *ἢ ποτε πυδίσουσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθείρας.*] Vocabulo, quo metrum corrumpitur, transposito, *Passovius* in not. mst existimabat legendum: 'Ἡ ξανθαῖς ποτε πυδίσουσ' ἐπὶ κρ. ἐθ. quare correctionem lubens amplecterer, nisi *περὶ* in talibus proximam plerumque sedem post articulum pronomenve occuparet. Cap. V. nr. 271. *τὴν ποτε βακχεύουσσαν.* VII. nr. 270. *τοῖςδε ποτ' ἐκ Σπάρτας.* Ibid nr. 256. *οὔδε ποτ' Αἰγυπτοῖο.* Ib. nr. 443. *τῶνδ' ἐπὶ ποτε στέφανοις.* Ib. nr. 561. *τῇδ' ἐπὶ ποτ' ἀκτερίστον.* Cap. IX. nr. 602. *ἂ ποτε παμφανταῖοι.* Append. nr. 8. *τόνδ' ἐπὶ ποτ' οἰχ' ὀδύας.* Sic etiam synonyma *περὶ* et *πάρος*. Cap. V. nr. 274. *τὴν πρὶν ἐνεσφρήγισσεν.* VII. nr. 172. *ἢ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα.* V. nr. 273. *ἢ πάρος ἀγλαῖαι μετάρσιος.* VII. nr. 191. *ἂ πάρος ἀντίφθογγον.* Ib. nr. 593. *τὰν πάρος ἀνθήσασσαν.* nr. 723. *ἂ πάρος ἄδμητος.*

[Not. p. 936. l. 24. *concessissem.* lege, *concessisset.*]

Post Nr. 220. inseri potest Inscriptio, inventa in insula Imbro, quam edidit *Akerblad* in libello, cui titulus: *Sopra due laminette di bronzo trovate ne' contorni di Atene. Roma. 1811. p. 22.* Quae considerabantur, editor de suo addidit;

Κήρυκε ἀθανάτων Ἑρμῇ στήσάμ με ἀγοραίῳ
σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθίντες,
δύο κασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου,

..ΑΣΙΚΡΑΤΗΣ: ΕΤΩΝΤ: ΑΓΑΣΙΚΑΛΗΣ: ΕΤΩΝΤ:

Ultimam lineam sic interpretatur vir doctissimus: *Ἀγασικράτης Εὐωνυμύς, Ἀγασικλῆς Εὐωνυμύς.* Notanda v. 1. correctio mediae syllabae in *κήρυκε*. Vid. Not. crit. ad Cap. XI. nr. 124. v. 5. p. 680. — *στήσάμ* pro *στήσαν*, ut saepissime in marmoribus *N* ante labiales litteras in *M* transit. Vid. *Hermann.* de Em. Rat. Gr. gr. p. 10. V. 3. Ne versus tribrachy incipiat, scribe: *αὐτοκασίγνητοι.* Fratres illos mercatores fuisse, probabiliter suspicatur cl. editor.

Post Nr. 227. inserte distichon servatum in vita Sophoclis:

Κρύπτω τῶδε τάφῳ Σοφοκλῆν, πρωτεύει λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότετον.

ubi *Schaeferus* p. XXV. de forma *Σοφοκλῆν* monuit, verba ultima au-

tem interpretatur, summum patriae decus, laudans *Musgr.* ad *Euripid.* *Andr.* v. 1. *Bruck.* ad *Sophocl. Electr.* v. 682.

Nr. 234. Ex schedis *Zoegas* has varietates mecum communicavit *Wekkerus*. V. 1. μητρη. V. 2. οννομα. V. 3. δητοι. de qua orthographia dixi in *Notis* p. 8. 266. 524. V. 12. Κερκεπιας. Ad v. 2 et 3 idem V. D. notaverat, legem, quae vetaret, ne hierophantarum nomen pronuntiaretur, rem esse altioris indaginis. Se quidem plurium meminisse locorum, ubi hierophanta suo nomine appelletur, ut *Plutarchi* V. Alcib. c. 33. Or. c. Neaer. p. 1384. 28.

Post Nr. 247. inserenda inscriptio, anno 1810 prope Athenas inventa in via Acharnas ducente; edita in *Actis Instituti regii* (*Mémoires de l'Institut royal de France. Classe d'Histoire et de Littérature anc. T. I. p. 250.*)
 ΜΝΗΜΑΙ..... ΠΙΣΑΜΑΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΗΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟ ΠΤ-
 612Ν ΕΓ ΜΕΓΑΡΩΔΑΙΩΣ ΑΣΕΠΤΑ ΜΝΑΝΔΡΑΣ ΕΠΤΑ ΔΕ
 ΑΠΟΡΡΗΞΑΣΑ ΟΓΧΑΣ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΕΚΕΙΝΩΝ ΕΙΛΕΤΟ ΤΑΝ
 ΑΡΕΤΑΝ ΠΑΤΕΡΑ ΕΤΚ ΛΕΙΨΩΝ ΕΝΙ ΔΗΜΩΙ ΟΤΤΟΣ ΑΝΗΡ
 ΟΣΕΩΙΣΕΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΡ ΕΣ ΦΥΛΑΣ ΕΚ ΠΑΓΑΝ ΑΓΑΓΩΝ
 ΔΙΑΒΟΙΩΤΩΝ ΕΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΤΚ ΕΙΣ ΑΝΔΟΚΙΔΑΝ ΔΙΣΧΙΛΟΙΣ
 ΑΝΑΡΑΠΟΔΟΙΣΙΝ ΟΤΔΕ ΔΕΝΑ ΠΗΜΑΝΔΕΠΙΧΘΟΝΙΩΝ ΑΝ-
 ΘΡΩΠΩΝΕΣΔΙΔΚΑΤΕΒΑ ΠΑΣΙΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ ΙΔΕΣΘΑΙ
 ΦΤΑΛΑΙ ΑΙΔ ΕΙΣΙΝ ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ ΚΕΚΡΟΠΙΣ ΑΝΤΙΟΧΙΣ.
 Haec verba *Visconti* V, ill, in novem hexametros unumque pentameton redegit sic:

Μνήμ' ἰδὲ ταύτ' ἐπὶ σώματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου.
 Πύθων ἐν Μεγάρων, δαΐζας ἑπτὰ μὲν ἄνδρας,
 ἑπτὰ δ' ἀπορρίψας λόγχας ἐπὶ σώματι κεινῶν,
 εἴλετο τὰν ἀρετάν, πατέρ' εὐκλείζων ἐνὶ δήμῳ.
 ὅντος ἀνὴρ ἐσάωσεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς,
 ἐν Παγῶν ἀγῶνι διὰ Βουστῶν εἰς Ἀθήνας.
 ἐκλήθη Ἀνδοκίδαν διεχιλίους ἀνδραπόδοισιν,
 οὐδεις δ' οὐ πημαντὸς ἐπιχθονίων ἀνδράπων
 εἰς Αἶδα κατέβη, πᾶσιν μακάριστος ἰδίοθαι.
 φυλαὶ αὖδ' εἰσὶν Πανδιονίς, Κερκεπίς,
 Ἀντιόχης.

Clarissimus editor refert hanc inscriptionem ad historiam belli sacri tertii, quod gestum est ab Ol. CVI. usque ad exitum Ol. CVII. Quae conjectura nos hoc loco non morabitur. In verbis autem et versibus constituendis passim a viro eruditissimo recedimus. V. 1. rhythmus

parum elegans, quem sic meliorem futurum fuisse censet Viscontius: *Μνήμ' ἰδὲ σάματι τοῦτ' ἐπὶ*. Magis me offendit oratio abrupta, quam in sequenti versu par erat continuari. Iam quum syllaba *EF* non multum abhorreat ab *O*, scribendum suspicor:

*Μνήμα βλῆπεις ἐπὶ σάματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου,
ΠΤΩΩΝΟΣ, Διγύρων· δαώσας ἐπτά μὲν αἰδρας,
ἐπτά δ' ἀπορῶξας λόγχας ἐνὶ σόμασιν ἘΧΘΡΩΝ,
εἴλετο τὰν ἀρετάν, πατέρ' εὐκλείζων ἐνὶ δῆμῳ,
οὗτος ἀνὴρ· ἐσαώσε δ' Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς.*

V. 7. fortasse nondum satis emendatus; sed melius quid non habeo, quod reponam. V. 8. 9. Sententia generalis exspectare nos jubet rei adversae cujusdam, quae Pythoni acciderit, commemorationem; quae quum absit, aliud quid ab auctore scriptum fuisse suspicor, quod etiam proprius a litteris Inscriptionis abest:

*οὐδένα πημάτων δ' [αῖρ'] ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Ἄιδος κατέβη, πᾶσιν μακαριστὸς ἰδέσθαι.*

Passim hoc in inscriptionibus commemoratur, defunctum ab omni in alios homines (cives, puta, et socios) injuria immunem ad inferos descendisse. Sic plane in Appendice nr. 3.3. *Ῥουφίνου τάφος οὗτος.. ὅς ἐστι προληπῶν Ῥώμης δάπεδον... πολλοῖσι δὲ πολλὰ παρασχών, Μηδέν α λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας, Μοιρῶν οὐκ ἔφυγεν τρισσοῦν μέτρον.* — Verba, quae post v. 9. sequuntur, metro adstricta fuisse non videntur,

Nr. 257. v. 3. *ἐγκύρσας ΛΑΙΝΑ ΣΤΕΛΛΗ.* Vide an lateat: *ΤΑΙ ΜΑΙ στήλη.* quod imperitus quadratarius pro *τῇ μῇ* insculpsit. V. 18. *εἴτ' ἑταμόν με φίλοι γενέσθαι.* An fuit: *χεῖρ' ἑταμόν με φίλον γενέσθαι. χεῖρε pro χεῖρες.*

Nr. 261. *κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο ΠΑΤΡΗΣΙ μεσιδώντας.* Latere suspicor: *ἘΠ' ὈΦΡΥΣΙ μεσιδώντας.* *Hermesianax ap. Athen. XIII. pag. 597. C. κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μειδήσαντα.* *Oppian. Cyneg. l. 44. ἀμβροσίησιν ὑπ' ὀφρύσι σῆσι γεγηθώς.* *Hesiod. Theog. 826. ἔκ τε οἱ ὄσων.. ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυνσε.*

Nr. 266. v. 3. *μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δειμάτων.* Genitivum fortasse tuearis loco *Hesiodi Theog. v. 88.* *Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι.* i. e. ἐπολέμησαν Τιτήσι τιμῶν ἕνεκα. ubi vid. *Wolf.* Sic ἀρετῆς, ut virtutis laudem nanciscerentur. *Schaeferus* in *Notis ad Demosth. Or. pro Coron. p. 474. ed. Harl. alter. corrigit, ἀρνέμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος,* genitivos pretium significare arbitratus, quo vita

linguam redimatur. Vir D. in Ephemer. Jen. an. 1817. Mart. nr. 5. p. 47. pro αἰ δαίματος conjicit, παιδείματος, vertens: kämpfend um das Lehrgut der Tugend, um die edle Gesinnung, in der sie erzogen waren; tam expromit alius viri docti (Passovii, ni fallor) conjecturam: μετράμενοι δ' ἀρετῆς καὶ δαίματος (cum Marklando), aut etiam ἰζματος cum Valckenario.

Nr. 287. v. 2. πενταίτη. Rectius scribes πενταίτη. V. 5. Ἀλεξάνδρῃ.

Nr. 290. v. 3. Ἰταλικῆς ἀδουῆς παῖς. Scr. παῖς.

Post Nr. 295. inseri potest Inscriptio, quam post Winkelmannum accuratus dedit C. Pea in Historia Artium T. III. p. 603. Repetita est eadem in nova editione Operum Winkelmanni T. VI. p. 341.

Παῖς ἐμὸς Ζήνωνι μακαρτάτη ἐστ' Ἀφροδισιάς.
πολλὰ δὲ ἅπαντα πιστὸς ἐμαῖσι τέχναίσι διελδῶν,
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέφ' προτεθνηκότι παιδί
τίμνον, καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
ταῖσιν ἐμαῖς καλάρμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.

V. 1. nomen urbis Ἀφροδισιάς auctor usurpavit ut quadrisyllabum, ; ante α obmutescente; cujus licentia exempla dedimus in notis. Vid. Indic. in 2.

Post Nr. 327. inseras licet Inscriptionem editam in *Guasco* Tituli Musei Capitol. p. 42. *Visconti Osservazioni sopra due Mosaiici antichi istoriati* in Parma. 1768. *Villoison* Magas. Enc. an. VII. Tom. II. p. 450. Ipse eandem exhibui in Paralipom. nr. 56. p. 808.

α. Στήλη μαρμαρίη, τίνος εἰ τάφος; β. ὠκύς ἵππον.

α. τί δ' ὄνομ'; β. Εὐθιδίκοις. α. τί κλέος; β. ἐθλοφόρος.

α. ποσειδάως ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάν. α. τίς δ' ἔλαβ' ἐμῇ;
β. Κοίρανος. α. ὡς τιμῆς κρείσσονος ἡμετέρων.

V. 3. ἐστέφθη scripsi cum editoribus pro ΕΣΤΕΦΘΗΣ. In fine versus fortasse *flaser* scribendum. Sed quid medio versui facias, non video. Inepte poeta (nisi quadratarii peccatum dicere mavis) δρόμον addidit, quod et metrum corrumpit, nec sensum juvat. Quanto melius scripsisset: ποσειδάως ἐστέφθη; Μάλα πολλάν. V. 4. Κοίρανος scripsi initiali majore ad mentem Boissonadi v. cl. ad *Eunapium* p. 502. qui proprium illustis cujusdam aurigae vel equitis nomen esse arbitrat. — ΚΡΕΞΞΕΝΟΣ in marmore; unde cl. *Visconti* fecit: κοίρανος οἱ τέμνης Κρής γένος ἡμετέρων. metro invito. Rectius *Villoison* κρείσσονος. Hic κοίρανος de Imperatore interpretabatur.

Nr. 333. v. 3. μνήμην ἀγιάζων. De usu hujus verbi, quod ex conjectura reposui, conf. *Suicer*. Thesaur. eccles. T. I. p. 54. seqq.

Nr. 344. v. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. Quod reposui, παιδί δὲ

τιμὰν, sensu commendatur. In Pocockiana tamen lectione aliud quid latere suspicor. Lenissimum fuerit: ΣΗΜΑ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. aut ΣΑΜΑ, ut v. 1. Hoc si verum, *monimenti* Tenoto a populo extructi *laus* et *honor* ad filium quoque et posteros propagatus intelligi debet.

Post Nr. 346. inseri potest Inscriptio edita in *Clarke's Greek Marbles*. 1809.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ ΔΑΣΕΙΟΣ ΧΑΙΡΕ.

ΤΕΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΠΑΤΡΑΣ ΟΣΙΟΣ ΦΩΣ ΠΑΙΣ ΔΕ ΔΑΣΕΙΟΣ
ΤΡΙΣΔΕΚΑΤΑΣ ΕΤΕΡΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΑΣ ΘΘΑΝΕΣ.

Α ΤΑΛΑΝ ΟΙΚΤΕΙΡΩ ΣΕ ΠΟΛΥΚΑΛΥΣΤΩ. ΕΝΙ ΤΥΜΒΩ.
ΗΤΝ ΔΕ ΣΤΗΝ ΗΡΩΩΝ ΧΩΡΟΝ ΕΧΟΙΣ ΦΘΙΜΕΝΟΣ.

V. 2. fortasse corrigendum: τρεῖς δεκάδας ἐτέων τερματίας. et v. 4. vocibus junctis, ΣΤΗΝΗΡΩΩΝ. Reliquas difficultates, quibus hoc tetrastichon laborat, expediet aliquando *Welckerus* v. cl. cui ejus notitiam debeo.

Nr. 383. v. 5. δεύτερα δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχον τάφον. Rectius leges ἔχον i. e. εἶχον. ut Cap. I. nr. 13. κάλλος ἔχον καὶ πρόσθεν ἐπήφατον.

[Not. p. 968. in Epigr. nr. 397. V. G. ἦν . . νόσμος. Sic *Theodor. Prodrom.* in epigr., quod ex Cod. Vatic. editum in Notitia Mase. Bibl. Par. T. VIII. p. 184. οὐδέ τ' Ἀρης βροτολογὸς ἐμὰς ἀπενύσφισι χεῖρας.]

Not. Pag. 972. In memorabili illo epigrammate *Thierschius* v. cl. priora disticha nunc ita constituit in Actis Philolog. Monac. T. II. P. 3. pag. 431.

Ἀθάνατον κλέος οἶδε φίλην περὶ πατρίδ' ἔθεντο,
σημαῖνεν δὲ μάχη δυσμενέσσι βίην·
καὶ προγόνων τὸν θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντες
νίκην ἐν πόλεμον μαρνόμενοι κάθελον.

comparans ad v. 1. Simonid. Cap. VII. nr. 201. ἀσβεστον κλέος οἶδε φίλην περὶ πατρίδι θέντες. V. 2. Pugna vim, virtutem defunctorum hostibus conspiciendam exhibuit. V. 3. ἐν πόλεμον debetur *Viscontio*. Cf. Homer. Hymn. in Mart. v. 4. *Agath. Ep.* XXXVI. V. 12. nunc dedit ἡλλάξαντ' ἀρετήν. ex felicissima *Langli* et *Schaeferi* correctione. Totius epigrammatis interpretationem et singularum correctionem confirmationem melius ex ipsis Actis Monacensibus petes.

NOTAE CRITICAE
IN
CORPUS EPIGRAMMATUM,
QUAE
IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA,
IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS
S C R I P T O R I B U S
SERVATA SUNT.

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

Volume 100
Part 1
1970
Published by the
Royal Anthropological Institute
of Great Britain and Ireland
in association with the
British Association of
Professional Anthropologists

DESCRIPTIO CODICIS PALATINO-VATICANI,
NUNC PARISINI.

Codex praestantissimus, cujus historiam enarravimus in Prolegomenis §. VI. pag. LXI. sqq., scriptus est in membranis, foliis quadruplicatis, forma longiore, quam latiore. Constat foliis CCCLV, quibus accesserunt quatuor in fronte libri agglutinata. Impleta sunt haec epigrammatis numero XXXIV, varii argumenti, ex Planudea, ut videtur, maximam partem excerpta, scripta illa manu multo quam in reliquis recentiore. Ceterum nec ipsa Anthologia una manu scripta est. Prior enim Codicis pars usque ad p. 453. antiquiorem manum ostendit; quae sequuntur usque ad p. 644. recentiorem; ab ea inde pagina usque ad p. 705. iterum antiquior manus conspicitur. Reliqua denique adjecta sunt a manu recentiore, diversa tamen ab ea, quae in praecedentibus lacunam explevit. Manus antiquior satis est elegans; ductus puri et exigui; verba crebro inter se connexa et complicata; distinctionis signa aut nunquam aut raro addita; accentus interdum neglecti; caesura pentametrorum interdum puncto notata. Compendia scribendi in priore Codicis parte admodum sunt frequentia; rariora in altera parte, inde a pag. 463. usque ad p. 644. Recentissima manus rudis est et inculta, compendiorum plena, lectoque difficilis.

In primo folio (A), quod Codici agglutinatum est, Index habetur eorum, quae in hoc volumine continentur. Est autem hic:

τῷ ἐπιγράμματων.

Τὰδε εἰσὶν ἐν τῇδε τῇ βιβλίῳ τῶν ἐκ....μμάτων

α. τόνου ποιητοῦ πανοπολὶ ἔχοντος κατὰ τῶν

β. ἁγίου εὐαγγελίου.^{*)} ✕ Β. παῦλον ποιητ οὐλὸν οὐδὲ κυροῦ ἔκφρασις
εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἢ ....^{**)} τὴν ἁγίαν σοφίαν.

Γ ✕ Γ' συλλογαὶ ἐπιγραμμ^τ χριστιανικῶν εἰς ναοὺς καὶ εἰκόνας

Δ καὶ εἰς διάφορα ἀναθήματα. ✕ Δ χριστοδώρου ποιητ^ς θηβαίου ἔκ-
φρασις τῶν ἀγαλμάτων τ^ς εἰς δὲ δὴμ^{οι} γυμνάσιον τεκται-

α λμ^{σε/} ζευξί^{ππ} ✕ ε' μελισσοποιητ^ς καλαίστιν^ς στεφ^ω/ διαφορ^ω

ς. ἐπιγραμματα ✕ Φιλίππου ποιητ^ς θισσαλονικίως στεφ^ω/ ε'-

ζ μοῦσις διαφορ^ω ἐπιγρ^τ ✕ ἀγαθίου σχολαστικ^ς αἰσίου^ς μορην^ς συλλογῇ
νίων ἐπιγραμμάτων : ἐπεὶ δὲ ἐν^τ ἐν κοινῶν πο^τ πρ^ο θεοδώρου
δικριονα.

✕ ἔστι δὲ ἡ τάξις τῶν ἐπιγραμμάτων ἡγουν διαίρεσις οὕτως :

α - : πρώτη μὲν ἡ τῶν χριστιανῶν ✕ δευτέρα δὲ ταχιστοδώρου

γ περιέχουσα τ^ς θηβαίου ✕ Γ' τερήτη δὲ ἀρχὴν μενεχου-

Δ σα τὴν τ^ς ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ὑπόθεσιν ✕ ἡ τῶν

ε' ἀναθεματικῶν. ✕ ε' πέμπτη ἡ τ^ς ἐκτυμβίων ✕

ς ἡ τῶν ἐπὶ δεικτικῶν ✕ Ζ ἐβδόμη ἡ τ^ς προτρεπτικῶν

Η ✕ ἡ τῶν σκοπτικῶν. ✕ Θ ἡ τῶν στρατῶντος τ^ς σαρκίαν

ι ✕ διαφορ^ω μετρ^ω διάφορα ἐπιγραμματα ✕ ια ἀριθμητι-

ια καὶ καὶ γρήφα σύμμετα. † IB ἰωάννου γραμματι-

ιβ κοῦ γάλης ἔκφρασις τ^ς κοσμικ^ς πίνακ^ς τ^ς ἐν χειμέρι

ιδ' λουτρῶς - : σύριγξ θισσαρίκ^ς καὶ πτέρυγ^ς αἰμμ^ς · δοσιάδα

ιδ' βωμός. Βησαντίνου ὠόν · καὶ πέλειος. ✕ ιδ' ἀνακρίων

ιε' τῆθεν συμποσιανῆς ἡμιάρβια καὶ ἀνακρίοντις : καὶ τρέματρα : τ^ς

ἁγίου γρηγορίου τ^ς θεόλογου ἐκ τ^ς ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν διάφοροι : ἐν ὅς †) καὶ

*) Haec Nonni oephrasis in codice desideratur.

**) Scr. ἡγουν. †) Scr. αἰς.

τα ερε^ς καὶ ἀναστα^ςσιν καὶ ὄν^ς καὶ κιν^ςεσθαι καὶ θί^ςσθαι κ^ςν^ςτα^ς
ἐπιγ^ςραμματα ✕

Post hunc Indicem in locum paraphrasos Nonni inserta sunt tria folia, impleta illa, ut dixi, variis epigrammatis, ex Planudea maximam partem excerpta. Sunt autem haec: 1) ἡ σάντος. Plan. p. 430. St. 2) χαῖρε θεά. Plan. p. 15. 3) δῆμος Ἀθηναίων. Vid. Anal. I. p. 142. nr. 87. 4) ἄλλος δ' ὡς ἰόμεσθα. Plan. p. 332. 5) εἰ καὶ σοὶ πτέρυγες. Ib. p. 333. 6) ἔξεν ἐπὶ σκισράν. Ib. p. 26. 7) ἔρχιν καὶ κατ' ἐμάν. Ib. p. 27. 8) ἀχὼ φίλα μοι. Ib. p. 520. 9) πλῆκτρον ἔχει. Ib. p. 349. 10) σὸν μὲν κάλλος. Ib. p. 349. 11) μουσαῖον δεκάτη. Ib. p. 362. 12) οὐτις ἐπ' ἀνθοῖσιν. Ib. p. 362. 13) οὐνομ' ἔχεις λιβάνου. Ib. p. 363. 14) τίς λίθον ἐψύχασε. Ib. p. 323. 15) ἡ παφίη πυθέραια. Ib. p. 323. 16) οὐτε σε πραξιτέλης. Ib. p. 323. 17) τὴν παφίην γυμνῆν. Ib. p. 323. 18) σοὶ μορφής ἀνέθηκα. Ib. p. 323. 19) ἀνδρόθεν ἐπαίχονθ'. Ib. p. 313. 20) οὐνομ' μοι. Ib. p. 206. 21) αὐτὸν πυθαγόραν. Ib. p. 380. 22) τίς πόθεν ὁ πλάστης. Ib. p. 346. 23) σκεῆτ' ἀπορί-σολμον. Ib. p. 294. 24) Versus, sive verborum lus potius, mihi aliunde non notus, παρανωίδης.

νήφον ἀνομήματα μὴ μόναν ὄψιν.

In marg. τ ο στύλ (i. e. τοῦ πύρου στύλου) παρῆντος. 25) φ λῶντι, μὴ νόμιζε. Plan. p. 328. 26) τίς αὐδὲ βάχα. Ib. p. 296. 27) τόλμαν ἐλεξάνδρου. Ib. p. 314. 28) κρησὶ Ἀλων. In marg. εἰμ. i. e. σιμω-
νίδου. Versus hic est:

Κρής "Αλαων διδ....") Φρίβω στέφος ἰσθμί' ἐλὼν πύξ.

29) τὰν ἐκφυγούσων. Plan. p. 326. 30) ἰδ' αὖς οὐ πλεῖσθες. Ib. p. 367.
31) ἄγχιος οὗτος Ἀδωνις. In Anal. II. p. 496. nr. 13. 32) ἴσως με
λεῖσθων. Plan. p. 259. 33) ταύρου βαθὺν τένοντα. Ib. p. 2. 34) τὸν
ἐκ σιναΐτης. Ib. p. 196. Quaedam horum epigrammatum lacunosa sunt,
litteris, ut fieri solet in primis Codicum paginis, passim evanidis et ex-
tritis.

Jam in pag. 1. (paginae autem a recente manu signatae) sequitur: *πῦλον εὐεργεσιῶν ἔκφρασις τοῦ ναοῦ τῆς ἀγίας σοφίας*. usque ad p. 40. Quod insigne poema ex apographo Claudii Salmasii edidit Duncanus ad calcem Joannis Cinnami. Parisiis 1670. p. 497. sqq. ignorans, in apographo suo deesse ultimam Descriptionis partem, quae in

*) Fort. ἰδίῃθεν Φοίβῳ.

Cod. legitur p. 51. cum hac inscriptione: τοῦ αὐτοῦ ἔκφρασις τοῦ ἁμ-
βωνος λεχθεῖσα ἰδιαζόντως μετὰ τὴν πρῶτην παράδοσιν τὴν μεγάλην τῇ
πατριαρ. Insignem hanc particulam, quae ultra septem codicis paginas
implet, cum reliquo poemate omnibusque Pauli Silentiarri reliquiis,
aliquando in lucem proferet et illustrabit Graefius, cui Meleagrum debe-
mus expolitum, mox Nonni Dionysiaca illustrata debemus *).

Proximum locum in Cod. p. 40. occupant haec: τοῦ ἁγίου γρη-
γορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν ἐκλογαὶ διαφόρων ἐπιγραμμάτων
καὶ ὑποθέσεων καὶ γνωμῶν. et quidem nr. 1. ὅσαι ἐνδιάθετοι βίβλοι
τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας διαθήκης· θεοῖς ἐν λογίοισιν κ. τ. λ. Vid.
Gregor. Naz. Opera T. II. p. 98. nr. XXXIII. Ibi v. 2. ὁ γὰρ. Cod.
ἡ γὰρ ἔδωκε. Scribe: ἡ γὰρ. V. 5. deest in Pal. V. 7. κακότητες.
P. recte pro κακότητος. V. 11. πρῶτη. P. V. 17. σολομόντια. P.
V. 19. πᾶν προφη. P. V. 30. ἀριθμοί. P. Ibidem post μυστη-
ρίου inseruntur voces βίβλους ἱεράς. V. 38. γνησίαις. P. —
Nr. 2. μύστιγες αἰγυπτίων δὲ ἔλεγείων. In Opp. T. II. p. 99. nr.
XXXIV. V. 5. σκνίπτεσιν. P. Vulgo σκνίπτεσιν. V. 7. λυγροί. P.
Nr. 3. Ἡ δεκάλογος. Opp. p. 99. nr. XXXV. — Nr. 4. Πατριάρχαι
εἰς ἱακώβ. V. 1. πατριάρχαι. P. V. 2. φονβήν. P. V. 3. νεφθαλί.
P. — Nr. 5. Μαθηταὶ Χριστοῦ οἱ ἱβ. Ibid. p. 99. nr. XXXVI. V. 2.
ὁνδρέας et ἱακωβός τε. P. — Nr. 6. Μαθηταὶ θαύματα. Ib. p. 101.
nr. XXXIX. V. 2. κεκραμένος. P. pro κινάμενος. V. 3. προῦτα. P.
V. 6. ἡῖνασε. V. 7. γεργασηνοῖς. V. 8. κλίμην et μελίεσαι. V. 12.
δέκατος. V. 13. χεῖρα. V. 29. ἔλυσεν οὐατα. V. 35. πέτρης ὑπερέ-
σχισε πέτρας. V. 38. ἐν γαλιλαία φάνη. P. — Nr. 7. Παραβολαὶ εἰς
τὸν αὐτὸν εὐαγγελιστὴν. Opp. p. 102. Nr. XL. V. 2. ἀδρανέως. V. 7.
Θησαυροῦ τοῦ χάριν. V. 13. ἔμπαλι τε πρ. P. — Nr. 8. Ἰωάννου
θαύματα. Opp. p. 102. nr. XLI. V. 2. δὴ om. P. V. 5. ἐκέρων. V. 4.
βασιλικού. V. 5. ἀνάειρε νόσου φίγε. — Nr. 9. λοιπὰ θαύματα. Opp.
p. 102. nr. XLII. V. 1. ἐλλάδι σεπτά. V. 3. καὶ ἄγρη λίπρα λύσις τε.
V. 4. τείνετο. V. 5. εἰς ἑκατον. V. 6. ναῖν. V. 9. εἰαῖροιο. V. 11.
ἐχθύν. V. 13. τηλετίτοιο. V. 17. ἐξ om. P. V. 20. καὶ ὡς. P. —
Nr. 10. παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ εὐαγγελιστοῦ. Opp. p. 103. nr. XLIII.
V. 6. ληοταῖς πληγέντος. V. 7. ἐλθόν. V. 9. πνεῦμα εἰς. V. 19. ἐκεί-
θεν χήρας τε. In marg. ἐκείθεν οἶν. V. 20. εἶτα τελ. — Nr. 11.

*) Ambonis Eeprasin primus edidit praestantissimus Bekkerus Bero-
lini 1815. 4.

Μάρκον θαύματα. Opp. p. 103. nr. XLIV. V. 5. *θάλασσα.* V. 7. *εὐαίρειο.* V. 12. *ἀνδρῶν χιλιάδας καὶ τυφλὸς εἶδε φάος.* recte. Gregorius enim heroicis versibus passim immiscet pentametros, ut statim v. 14. *γλώσσης πνεῦμ' ἔλκυσας, Βαρτίμεος δὲ φάος.* ut in Pal. quidam est Cod. V. 13. *ἀπὲλμψε σέλας.* V. 15. *ἔξ* om. P. — Sequuntur Nr. 13. *Παραβολαὶ τοῦ αὐτοῦ,* quas in editis non reperio:

*τόσσα χριστὸς ἔρεξε μέγας, μύθους δ' ἀγόρευσε
 παραβλήθην *) , ἐπὶ γαῖαν, ἵνα σκόρον, οὔτε ὁμοίην,
 καὶ τῶν ζιζανίων σπέρματα συμφύει:
 καὶ τάπυ, κληροδόμον τε θανόνθ' ὑπὸ χερσὶν ἀθέσμοις:
 μάρκος μὲν δὴ τοῖα, πέτρος φυτόν, εὐρυχόρῳ δὲ
 ἰλλάδι παύλου λουκᾶς **) ἔγραψε τάδε.*

Nr. 13. *παραβολαὶ τῶν Δ.* Opp. T. II. p. 103. nr. XLV. V. 1. *ἐν ψαμάθ.* V. 2. *εἰν* om. P. V. 5. *πολλοῖς.* in marg. *τυτθοῖς.* V. 10. *σταχέισαι δὲ θῆναι.* P. V. 11, 12. om. P. V. 18. *τιμῇι.* V. 22. *πε-* *πασμένους.* V. 29. *διαδ' ἄνδιχα.* ut ap. Hesiod. Opp. et Dies v. 30. *δια* *δ' ἄνδιχα* *θυμὸν ἔχουσιν.* V. 3. *ἀλοιὴν καλήν.* V. 41. *καὶ ἔξετ.* V. 51. *ἀγνῶν.* V. 55. *ἄφρονα.* V. 56. *ὀλιγοῦραντων.* V. 60. *καθαροῖσι.* V. 61. *κραδίῃσι θάρασς.* V. 63. *δοκέουσιν ἐπιστάς καὶ οὐ δοκέουσιν.* V. 70. *εἴ τις ἐμοί γε.* V. 72. *λοχρίης.* V. 78. *πᾶν* *ἐδάσμις.* V. 84. *ἐς δόμον* *αἵθις.* V. 87. *χριστοῖς.* V. 90. om. P. V. 95. *καὶ εἰ λίθον.* V. 100. *ἀδρανέουσιν.* Post v. 104. inseritur versus supra omissus: *λάζαρος ἐν-* *θάδ' εἰμι καὶ ἐς* (sic) *ὑστέρον ἄλλος ἀγῆνωρ.* V. 105. *ἔπειτ' ἀν.* — Nr. 14. *τίς πόθεν εἰς βίον.* Duo priora disticha Carm. XV. in Opp. p. 90. *περὶ τῶν τοῦ βίου ὁδῶν.*

* * *

Jam ipsa epigrammatum Collectio initium capit p. 49. cum hoc prooemio: *Τὰ τῶν χριστιανῶν προτετάχθω εἰσεβῆ καὶ θεῖα ἐπιγράμματα κᾶν αἰλλήνης ἀπαρίσκωνται.* Scr. οἱ Ἕλληνες pagani. Haec epigrammata, quae omnia ad res christianas spectant, editurus erat Claudius Mallretus, qui ea una cum Descriptione S. Sophiae ex nostro Cod. a L. Holstenio descripta acceperat (Vid. Praefat. ad Proprium). falso autem Jos. Maria Quercius in Praef. ad Nov. Append. Scriptt. Historiae Byz. p. 11. haec epigrammata eadem esse putat, quae Bandurius edidit in Antiqq. CPolit. L. VII.

*) Scr. *παραβλήθην.*

**) Vid. ad p. 695. nr. 37. v. 1:

Nr. 1. εἰς τὸ κισθούριον τῆς ἁγίας σοφίας. *Vatitatus est κισθούριον.* Cf. DuCange, qui S. Sophiae ciborium descripsit in Append. Jo. Cinami p. 569. s. et in CP. Chr. L. III. 57. p. 50 sqq. V. 2. ἀνεστήλωσεν. Theophan. Chron. p. 438. ἣν καθέτελλε πάλαι Αἰών ὁ δεσπότης, ἐνταῦθα πάλιν ἀνεστήλωσεν Εἰρήνη. — *Nr. 2.* ἐν ταῖς ἀψίδι τῶν βλαχερνῶν. V. DuCange CP. Chr. L. IV. 2. p. 83. s. ἀψίδι scribendum. V. Drace de Metr. p. 23. 15. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 22. — *Nr. 3.* εἰς τὸ αὐτὸ ἐν ταῖς αὐταῖς. V. 1. ὁ πρῖν. Cf. Procop. de Aedific. I. c. 3. — *νηών.* P. νηόν scripsi. *Nr. 9.* περιμαλλία νηόν. αἴτις ἰδεῖται.

Nr. 4. εἰς τὸν ναὸν τοῦ προδρόμου ἐν τῇ στοῦδῃ. De Studio, Monasterii Joannis Baptistae conditore, vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 103. — *Nr. 5.* εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου θωμᾶ ἐν τοῖς ἁμάν. Amantius, eunuchus sacro cubiculo praepositus. Vide DuCang. l. c. p. 116. Tractus erat in urbe, ab ejus domo appellatus, τὰ Ἀμαντία. Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 687. — V. 2. μαρναμένον. P. vera correctio. — πολὺ δυνήτοις. P. — V. 6. ζώοις. P. ut ap. Manethon. II. 59. ζώων. Ib. 150. ζώοις. et alibi. Vid. Dorvill. ad Char. p. 765. Sic in hoc cod. s. abundat in verbo σῶζειν p. 97. nr. 62. θνήσκουσιν p. 243. nr. 242. θρώσκουσιν p. 482. nr. 775. Sic reperitur etiam δηῶ et θηῶς p. 238. nr. 209. σπύλα p. 213. nr. 31. ὠόν p. 563. nr. 598. ἀηδονίσιν p. 422. nr. 38. ἐγγυτάται p. 101. nr. 102. τηλοτέρως p. 159. nr. 301. — *Nr. 6.* εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐν τοῖς σφορῷ. σφορακίου interpretor. Vid. DuCang. I. c. IV. p. 116. et Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 484. — *Nr. 7.* εἰς τὸν αὐτὸν. Additum lemmati εἰς τὸ λογαρεῖ ἐνέβη. i. e. ἐν ναῷ τοῦ λογαριαστοῦ. Magni Logariastae Monasterium ex Pachymere commemorat DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 158. et in Gloss. Gr. p. 819. Ibi igitur hoc epigr. a compileribus descriptum. Cf. p. 254. nr. 327.

Nr. 8. εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων (i. e. ἀποστόλων, litteris στ in π depravatis.) πλησίον τῶν ἁγίων σεργίου καὶ ὁρμίδου. i. e. εἰς τὴν ὁρμίδου. Cf. DuC. CP. Chr. L. IV. 88. p. 135. Inscriptionem in templo S. Sergii lectam exhibuit *Almannus* in Notis ad Procopii Hist. Arcan. p. 124. quam, quum ad hoc epigrammatum genus, in quo nunc versamur, pertineat, adscribam :

Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας
 ἀνέρας, ὧν ἀνότητος ἦν πόνο· ἡμέτερος δὲ
 εὐσεβήην σκηπτούχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων

*Πολλοὶν αἰγλήεντι δόρμῃ διακονοῦντα γεραίρει
 Χριστοῦ παρρηδιότου· τὸν οὐ πυρὸς ἀνὰ πᾶντων,
 οὐ ξίφος, οὐκ ἐτίρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ Θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ δαμῆναι,
 αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ· ἀλλ' ἐνὶ πᾶσι
 ποιμενίστην βασιλῆος ἀειμήτοιο φυλάττοι,
 καὶ κρείττος ἀξήκειαι θεοσταγίος Θεοδαύρας,
 ἥς νόος εὐσεβίῃ παιδρύνεται, ἥς πόνος αἰεὶ
 καὶ πτεάνων θρεπτήρας ἀφειδίεις εἶδεν ἀγῶνας.*

V. 5. *καὶ ἄλλαι φωνῇ*. P. in marg. γρ. καὶ. — V. 7. *δὲ ὁρῶν*. Facile hiatus
 eustuleris, scribens: *τερπίεθω δ' ὁρῶν*. aut *ἰσορῶν*. Sed non magis
 fortasse tentandus hic locus, quam nr. 20. *τε ὁμοχρονο*. nr. 40. *ἰδεκτο*
ἄναξ. et alia huius generis, in hoc capite obvia. — P. Nr. 9. *εἰς τὸν ναὸν*
τοῦ αἰ^χ ἐν βοθρεπται. P. Hanc regionem non novi. Ad Bosporum Ar-
 changeli aedem fuisse sitam, constat ex Gyllio in Topogr. CP. II. 11. —
 V. 1. *πανσοιδημον*. P. In epigr. Plannd. nr. 71. T. II. p. 645. *εὐδοῦ*
Ἰουλιανοῦ πανσοιδημον.

Nr. 10. *εἰς τὸν ναὸν τ^α αἰ^μ με πολυνύκτον*. De templo Polyeucti
 martyris vid. DuCang. CP. Chr. IV. p. 133. — V. 7. *Ἰουλιανῇ*. Vid.
 Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 654. V. 15. *παιδρυν*. Christodor. p. 317.
 nr. 698. *παιδρυνες καθαρῆς ἔργα Δικαιοσύνης*. Photius ap. Bandur.
 l. c. L. VI. p. 118. E. *ναὸς.. τῷ οἰκιστῇ καὶ τῇ ἐνούστῃ λαμπρό-*
στη καὶ ταῦτα (τὰ ἀνάκτορα) παριστράπτων καὶ παιδρύνων. i. e.
καλλιεργῶν. — V. 16. Scr. *ἰδρῶτι*. — V. 19. *ἐπ' οὐρανίου*. P. *ἀ-*
θλητῆρες et *ἀθληταί*, *martyres*. Vid. Murator. in Anecd. p. 45. In
 Orat. Pisidae in S. Anastasium in Append. Corp. Byzant. p. 308. 19.
ὡν θύερος μὲν ἀνδρείως ἐνεδεσθὲν διὰ σταυροῦ τοὺς ἀγῶνας τῆς κί-
στεως ἐνεδέξατο, ὃ δὲ καθ' ἡμᾶς καλλιστοῦς ἀθλητῆς ἐν Περσίδι
καταγωνίστατο τὸν ἀντίκαλον. editor Romanus vocem *ἐνεδεσθ*, ut supen-
 vacaneam, delendam existimat. Tu scribe: *ἐν Ἐδέσθ*. — V. 20. *βο-*
ίαν. P. ubi *β* fortasse natum ex *γ*. Vid. Schaefer. Melstem. p. 109. s. —
 V. 22. *οὐ γάρ*. P. Scripsi, *ποῦ γάρ*, sensu jabente. — *οὐκ ἐστὶν αἰγίοις* P.
 in marg. *αἰγίοις οὐκ ἐστὶν*. — V. 29. *ἀπὸ σβ*. P. V. 30. Hic versus, qui
 ultimus est in hac pagina, in sequente iterum legitur. In marg. scriptum
 litteris evanescentibus: *μένονον ἄριστο πάντα μέχρι τῆς σήμερον ἔτι*
πιταξοίσι. Hinc verisimile fit, Codicem scriptum, aut certe col-
 lectionem epigrammatum institutam fuisse seculo decimo; Juliana enim,

Olybrii ex Placidia filia, seculo quinto floruit. Cf. nr. 12. Ejus pietatem in aedibus exstruendis conspicuam laudat Theophanes p. 130. — P. V. 31. ἀμετρήτοις. P. ἀμετρήτους scripsi; *innumeraibiles*. nr. 98. ἀμετρήτοιο μετάλλου. Macedon. p. 123. nr. 233. γῆρας ἀμετρήτου πληθόμενον ἔρτιδι. In marg. scribitur: ταῦτα μὲν ἐν τῷ ναῷ ἐνδοθεν κύκλῳ περιγράφοντα. ser. περιγράφονται. Cf. ad v. 59. — V. 34. ἰχνεύει. P. V. 41. εἰσέκεν. ἑλαύνει. Fortasse εἰλαίνῃ. Sed quum praesens h. l. vim futuri habeat, nihil mutavi. Homer. Ἴλ. γ. 409. εἰσέκε' ὅ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται. Ἴλ. ι. 46. εἰσέκε περ Τροίην διατέρσομεν. Ὀδ. θ. 317. εἰσέκε μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἔδνα. — V. 42 in marg. ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ αὐτοῦ ναοῦ ἔξωθεν τοῦ νάρθηκος πρὸς τὴν ἀψίδα. P. — V. 45. τεσσατίων. Vid. ad p. 156. nr. 80. v. 3. — V. 47. In marg. ἐν τριῶν ἔτεσι συνετελέσθη ἅπαν ἔργον τοῦ ναοῦ. — ἔτεσι χρόνον. P. Fortasse: ἔτεσιν· χρόνον ἢ ὅ' ἐβλήσατο. — V. 54. ὑπ' αὐτράπτων. P. V. 56. κίονες et κίονες. P. V. 57. ἀκτίνας. P. V. 58. 59. excitavit Salm. in Plin. p. 854. C. et ex eo. Banduri Antiqq. CP. T. II. p. 604. ἐπαψιδέσαι. P. — V. 59. ἐμαιώσαντο. P. ἐμιμήσαντο exhibet Salm. porticus in utramque partem excurrentes lunae speciem imitantur. — In marg. ^ττέσσαρες εἰσι ^τπίνακες ^τἀνὰ (L. ἐν οἷς) τὰν περιγραφὸν ἀνὰ ^τσει ^τπεν ἢ καὶ ἔξ. — P. V. 64. θίσκελα ἔργα. Ne in hiatus haereas, vid. ad p. 310. nr. 650. — τελεσθῇ. P. τελεσθῇ scripsi. In marg. ἔσχατος ἐστι πίναξ ὁ πρὸς τοῖς δεξιότῃς μέρεσι τῆς εἰσόδου, ἐν ᾗ ἐπιτέγραπται ταῦτα. P. — V. 68. λίνεα. P. Scripsi δήνεα. Christodor. Ecphr. v. 75. ἀληθία δήνεα Μοίρης. Cod. δίνεα. Paul. Sil. in parte inedita Descript. S. Sophiae: ἐνθα σοφῶν ἀνάγονται θεηγόρα δίνεα βιβλῶν. Scr. δήνεα. Agathias p. 139. nr. 302. δήνεα μαχλοσίνης. Oppian. Cyneg. I. 16. θήρης κλυτὰ δήνεα. Cf. ib. II. 4. Id. Halient. I. 7. ἀλίης τε πολύτροπα δήνεα τέλῃης. Ap. Apollon. Rh. III. 826. ἵνα φράζοιεντο νόον καὶ δήνεα ποίρης. Br. μῆθεα dedit cum Codd. nonnullis. Vulgata videtur verior. Cf. IV. 1. 193. 559. — τοξέσσει. Cf. Animadvers. T. II. 2. p. 209. — V. 69. οἶκον δ' ἰδῶν. P. Delevi δ', quod saepe sic temere inseritur. Vid. p. 118. nr. 204. v. 9. p. 281. nr. 469. v. 1. p. 364. nr. 42. v. 3. p. 413. nr. 538. v. 2. p. 418. nr. 365. v. 17. 18. 21. Cf. Boeckh. in Not. crit. ad Pind. Ol. VI. 74. p. 379. s. — V. 70. ὑπεράντεγος. P. — V. 72. ^{λίσσα} ^{ληθην} P. λύσσα frequens de impietate ethnicorum. Infra nr. 19. στήσας Ἀσσυρίης γενεῆς ἑτερόχρονα λίσσαν. Nonni Paphr. p. 4. ἰδιοὶ δὲ μιν (Χριστοῦν) ἤγρονε λίσση, ὧς ξένον, οὐκ ἐγ-

ραϊσιν. Ib. p. 20. πολλοὶ λύσαν ἄπιστον ἐπετρέψαντο θνέλλαις, Χριστῷ πιστὴν ἔχοντας ἐς οὐνομα. Ib. p. 32. φεύγον λύσαν ἄπιστον ἀκηλῆτων Φαρισαίων. Vid. Wolf. ad Pseudo-Origen. de Philosophumenis in Origen. Opp. T. I. p. 874. — V. 75. εὗρεν ὕδασ. P. ἐν interposui. — Τριᾶδος φάος. De incredulis Theodosius Exp. Cretae III. 148. οἱ διαρχίας πράξει πονηρὰ τὸ τριεμφω τὸ πρῶτος Ἐκ τῆς ἐαυτῶν καρδίας ὠθηκότες. Scr. τὸ τριεμφωτον πρῶτος. Georg. Nicomed. ap. DuCang. in Append. Glossar. p. 190. ἡ τριφωτος καὶ παναγία τριάς. Mox ap. Theodosium v. 158. scribe: αἰσθητικῆς ἐκμανε πεντάδος μέτρων. pro αἰσθητικῆς. V. 74. μεταμειρίον ἐπερυσυγῆς, et sic sexcentis in locis praeposito substantive adhaeret,

Nr. 11. *εἰς ἁγίους ἀναργήρους τοῖς εἰς τὰ βασιλ.* i. e. βασιλείσκον. Zonar. in Origg. CP. Mst. ap. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 121. οἱ δὲ ἅγιοι ἀναργήτροι οἱ ὄντες εἰς τὰ βασιλείσκον ἐκτίσθησαν ὑπὸ Ἰουστίνου καὶ Σοφίας. — V. 6. κατανόσων. P. — Nr. 12. *εἰς ἁγίαν εὐφημίαν τὴν ὀλβρίαν.* P. Cf. DuCange CP. Chr. L. IV. p. 146. Bandur. Antiqq. T. II. p. 785. nr. 252. V. 5. *συνολβίστωι.* P. De forma ὀλβριος vid. Bast. et Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 896. s. — V. 7. *ὑπερμνημας.* P. τὴν δὲ est in Cod. ne quis τὴνδε corrigat. Recte δὲ locum suum tueretur in apodosi, praesertim post enuntiationes conditionales. In Aeliani H. An. L. I. 45. οὐκ οὖν εἴ τις λίθον ἐνθεις ἐπιφράξει (Cod. Monac. nr. 87. ἐπιφράξει) τῷ ὀρνέῳ . . . ὃ δὲ συμβαλὼν τὴν ἐπιβουλὴν τὴν κατ' αὐτοῦ, κομίζει πόναν. Cod. Monac. ὁ δὲ συμβ. Ibid. I. 18. recte editum: καὶ δειμὰ ὅποσα ἐθέλοις εἰ ἐπάγοις, ἣ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται. Nec aliter fuisse videtur ib. c. 16. εἰάν δὲ τι δεισῇ τῶν νηπίων, ὁ δὲ χαλὼν εἰσιεδίξατο τὸ βρέφος. Vulgo ὅδε. Ib. c. 41. σαγήνη δὲ εἴποτε αὐτοὺς περιβάλοι, οἶδε ἀγνοοῦντες ἐαλωκάσιγ. Cod. Monac. οἱ δέ. Et sic ap. eundem saepissime. Etiam ap. Hesiodum *E. καὶ H.* 296. ὅς δὲ πε μὴδ' αὐτὸς νοῆῃ, μῆτ' ἄλλον ἀκούων Ἐν θυμῷ βάλλεται, ὃδ' αὐτ' ἀγχιῆος ἀνὴρ. fuisse arbitrator: ὁ δ' αὐτ'. et ib. v. 363. ὅς δ' ἐπ' εὖντε φέρει, ὁ δ' (vulgo ὃδ') ἀλλέζεται αἰθυπα λεμόν. V. 10. εἰ δ' ἐμόν ἐργον. θ
Mancum epigramma. — Nr. 13. *εἰ αὖ ναὸν ἐνδο τοῦ περιδρόμ.* Logebantur itaque hi versus in porticu circa aedem S. Euphemiae. — Nr. 14. ἄλλο. V. 1. γῆρας ἔξωσεν. Themist. Or. XIII. p. 167. B. καὶ γῆρας ἐκάστη πόλει ἀποξέρομενον καὶ νεότητά ἐπανοίωσεν. De animatis Homer. *Il.* i. 425. quem multi expresserunt.

P. Nr. 15. καὶ τὰν ἐνταυτῇ τῆς ἀγίας μάρτυρος εὐφημίας ἐν τοῖς ὀλυβρίοις. ἄλλο. V. 3. ἄλλο. P. quasi novum epigr. inciperet. Saepissime autem in Cod. nostro, ubi epigr. in novam paginam continuatur, novum lemma adscribitur. — **Nr. 16.** ἄλλο. Etiam hoc tetrastichon Cod. in duo epigr. discerpsit. V. 1. μάρτυρα νηοπόλων. Vulgo νηοπόλοι sunt sacerdotes, ut ap. Nonn. in Paraphr. p. 190. c. 18, 29. p. 194. c. 19, 38. h. l. ipsam Euphemiam significat. — V. 3. τέσον τε. P. V. 4. ἤνυσεν. Suspiceris ἤνυσ' ἄν; sed passim in talibus ἄν omittitur, ubi nulla est corruptelae suspicio. Sic infra p. 465. nr. 567. Βήσας εἰ φρένας εἶχεν, ἀπήγγετο. p. 547. nr. 301. εἰ δὲ καὶ αὐτὸς Τιβρίζην φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν. Cf. p. 547. nr. 302. Bion. Eid. V. 5—8. Schaefer. Meletem. p. 55. — **Nr. 17.** ἄλλο. Hoc quoque epigr. in duo divisit P. V. 2. λίπον. P. λίπεν scripsi. Junge: πῦθος Ἰουλιανῆς ὀψιγύτοις οὐκ ἔλεπεν εὖχος οὐδ' ὀσαάτιον. — **Nr. 18.** εἰς ἀκούβειτον. εἰς βαῖν. Duo tituli duorum, ut videtur, epigrammatum, quorum prius a fine, alterum ab initio mutilum. Post v. 1. lacuna est in Cod. In marg. ζτ. τὰ λείποντα τοῦ ἐπιγράμματος. De ἀκούβειτω vid. DuCang. CP. Chr. II. VI. p. 135. βαῖν ignoro equidem.

Nr. 19. κλαυδιανὸς εἰς σφα. οὗτος ὁ Κλαυδιανὸς ἐστὶν ὁ γράψας τὰ πάτρια ταρασῶ, ἀναζήρβον, βηρύτεον, νικαίας. Cf. Catal. Poët. epigr. in Animadversas. T. III. P. 3. p. 872. Primus edidit D. Heinsius in Opp. Claudiani (nr. XCVI. p. 708. ed. Gesn.) e Salmasii, ni fallor, apographo. V. 2. παλινδ. ἀνάγκη. Vid. ad p. 444. nr. 505. v. 14. — V. 4. ἀσηματωτο, ἀρρήτου. ἀσημαντος μῦθος in Nonn. Par. p. 22, 18. p. 82, 8. — V. 5. μέγα. P. quod Gesnerus cum στήσας jungens, vertit: valde stabilivit, constituit. Scripsi μετὰ. Haec permutata etiam p. 508. nr. 9. — V. 6. αὐτοτέλεστον. Similiter αὐτολόχευτος Ἀθήνη in Nonni Dion. VIII. p. 228, 19. Eodem sensu αὐτογένεθλος ap. poetam in Bandini Catal. Codd. Mss. gr. Bibl. Med. T. I. p. 123. πρωτοφανῆ γενετήρα, θεοῦ θεὸν αὐτογένεθλον. Ibid. in Paraphr. Psalterii p. 63. καὶ γόνον αὐτογένεθλον ἄτερ βροτίων ὑμναίων. ubi post paucos versus, de Christo: δοῦρατί τ' οὐ τεθέντα, καὶ οὐκ εἴξαντα σιδήρῳ. Scr. δοῦρατί τ' οὐτέθνεντα. — V. 7. ἐτερόφρονα λύσαν. Nonn. Paraphr. c. 5. p. 54. πολυπλάνιος βροτῆς ἐτερόφρονι λύση. Id. Dion. IX. p. 252, 6. φοιταλῆς ἐτερόφρονι νύμφῃ λύσης. — Ἀσυρίης. P. Gesnerus cogitabat de cultu Deae Syriae et Magnae Matris Dedum; sed Assyrium nomen, ob bella cum Judaea gesta, veri Dei hostes in universum signi-

Isac. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 359. Opp. T. II. p. 57. C. *δοῦλιον ἀστυρίθι φυχῶν ζυγόν*, ὅς *πρὶν ἔτσιρε*. — V. 9. *ἐπτάζωνον ὀχῶα*. Nonn. Dion. III. p. 104, 29. *αἰθέρος ἐπτάζωνον ἀεράζων μετώπα*. Ib. VIII. p. 226, 8. XLVI. p. 1182, 31. *οὐρανὸν ἐπτάζωνον*. Ib. XXXVIII. p. 984. 5. *οὐρανὸν... ἐπτά περὶ ζώνας κυκλοῦμενον*. — Nr. 20. *εἰς αὐ τοῦαυ κλαυ εἰς τον διοποτην χν*. Claudian. Opp. nr. XCVII. p. 709. §. V. 3. *καὶ ὁμόχρ*. Gesn. — Nr. 24. *εἰς αὐτόν. πατρὸς ὁμήλειξ*. Nonni Paraphr. c. 1. 2. *ἰσοφυῆς γενετῆρος ὁμήλιος*. — ὁμήλειξ. P. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. II. p. 347. — Nr. 22. *εἰς αὐ*. V. 4. *εἰσὸς γάρ*. P. — Nr. 23. *εἰς αὐ*. V. 3. *τῆρδε*. Descriptum epigr. ex libro, a Marino quodam exarato. Talia plurima in Codd. reperiuntur. Sic etiam Nr. 24. *εἰς αὐ*. V. 1. *συνάναρχς. ὁμοσῶσιον καὶ συνάναρχον τῷ πατρὶ* jubebant haberi τὸν λόγον decreta Concilii Nicaeensis. Basil. Magn. in Precat. in Henr. Hammond. Catech. Pract. p. 279. *ὅς ὑπὲρ τῶν σταυρούντων σε θεομάχων ἔντευξιν προσήγαγε τῷ συνανάρχῳ γεννήτορι αὐτός*. — Nr. 25. *εἰς αὐ*. V. 3. *ὑμετέραις ἐφετμήσι*. Expectabas in veris exitu: *ἐν ὑμετέρῃσιν ἐφετμαῖς*. Il. §. 249. *τεῇ ἐκίνυσεν ἐφετμή*. Media in hac voce corripitur nr. 24. v. 4. Orpheus Arg. v. 6. *ἡπόσω Μούσης ἐφετμαῖς, καὶ πηκτιδὲ πικνῇ*.

Nr. 26. *εἰς αὐ*. V. 1. *φωσφόρον*. P. V. 3. *οὐσαν οὕτω*. P. Scripsi *ἀεῶσαν ὅτφ*. Ap. Liban. T. IV. p. 401. 27. *οὕτω δὲ τὰ αὐτοῦ παραδῶς*. recte Reiskius, *ὅτφ*. Ibid. p. 878. 21. *πότε δ' ἂν ὁ Διομήδης Ὀδυσσεῖα λαβών, τὰ τῶν πολεμίων ἐκέλευε πράγματα, οὕτω καὶ Τροίαν Ἑλλήνες παρεστήσαντο*. corrigendum existimo: *πότε δ' αὖ ὁ Διομ. Ὀδυσσεῖα συλλαβών, τὰ τῶν πολ. ἐκ. πρᾶγματα, ὅτφ καὶ ... quo autem tempore (nomine noctu?) Diomedes, Ulysse assumpto, res hostium exploravit, qua expeditione etiam factum est, ut Graeci Trojam sibi subjicerent*. — Nr. 27. *εἰς αὐ*. — Nr. 28. *εἰς αὐ*. Cf. nr. 23. V. 3. *ἐὰς χειρῶν*. Scr. *χείρῶν*. Cf. p. 336. nr. 76. v. 1. Apud Manethon. II. 272. *ἥ καὶ ἐὰς μεθρὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέουσιν*. scr. *χείρῶν ὀλ*. — *τεῦχος. volumen*. Vid. Agath. epigr. p. 87. *πινυτῶν ἐν τεύχεσι βιβλῶν*. Crinag. p. 395. nr. 293. Suid. T. I. p. 420. *συνέταξε περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος τεύχος... ἔταρον τεύχος ἀσκητικόν*. cujus loci non meminerat Pierson ad Moerin p. 271. — Nr. 29. *εἰς αὐ μονέστιχα*. V. 1. *πρὸς ἄλ-*

νάφθῃ τ' θεολόγῃ. Et in marg. ενεφύσῃ. V. 3. post *Μαγίστρος* comma ponevudum.

Nr. 37. εἰς τὴν χριστοῦ γέννησιν. Hoc et seqq. epigr. tabulis pictis subscripta fuisse suspicor, aut picturis in Cod. aliquo Novi et Veteris Testamenti. — Nr. 38. εἰς αὐτό. — Nr. 39. εἰς ποιμὶν καὶ τοὺς ἄγγε. V. 2. ἐν γέγονε. Gregor. Naz. Carm. II, 149. T. II. p. 45. B. ἡλθε θεός, θνητός τε, φάσεις δύο εἰς ἐν ἀγείρας. Carm. VIII. 48. p. 173. D. — Nr. 40. εἰς τὸν γέννησιν. — Nr. 41. εἰς μάγον. V. 1. ἡελίω. — Nr. 42. εἰς βηθλεεμ. V. 2. ἰζεσθαι. P. Similiter ap. Nicandr. Ther. 335. Spitznerus in Diss. de Brev. Syll. Prod. p. 35. ἕξεται αἶσα correxit pro ἕταται. — Nr. 43. εἰς ραχηλ. V. 1. γώσῃ. P. Scripsi γώσῃ. — καταδάκρυον h. l. et v. 2. P. — Nr. 44. εἰς εὐάγγελ. V. 2. ἔξῃ. P. — Nr. 45. εἰς ὁσπασμον. V. 1. σικριτήμασιν εἶδε. intelligebat, filium tuum esse deum, idque se intelligere subsiliendo significabat. — Nr. 46. εἰς σκαν. V. 2. λύσεις. P. Rectius λύσει τε scripseris. — Nr. 47. εἰς βαπτισιν. V. 1. μέγα σθενίς. P.

Nr. 48. εἰς μεταμοφ. In hoc et praecedente lemmate articulus τὴν perperam in edit. nostra omisus. Post ἡῶξο est lacuna in P. — Nr. 49. εἰς λάζαρον. V. 1. αἶδην. P. ἔδης, sepulcrum. Vid. Huschke in An. Crit. p. 125. — παλίνσοον, i. e. παλίνσοτον, non comparat in Lexicis. — Nr. 50. εἰς αὐ ενεφύσῃ. P. Cf. ad nr. 56. — ¶ Nr. 52. εἶστα βαῖα ἦγον τὴν βαῖοφόρῳ. Scr. βαῖοφόρον. V. 2. καὶ ἐς. Scribi poterat τε καὶ ἐς. Sed cf. nr. 38. 53. 90. — Nr. 53. εἰς πάσχα. V. 1. post θῦμα comma delendum. V. 2. αὐτός. Mallem καὶνός. — Nr. 54. εἰς σταύρωσιν. V. 1. παθῶν. P. Scripsi παθίων. Mallem praeterea: παθίων τ' ἔλατ. De aqua lustrali Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. P. II. 181. p. 515. A. ὁλκὸν ἀναθρώσκοντα.. ὁλκὸν ὅλων παθίων ἔλατῃρον. Ib. 574. p. 522. D. ἐλήμονες, οἳ μὴ χεῖρα τετὴν δέξαντο καρήνοσι, Χεῖρα δεκαντήτων ἔλατῃρον ἀμπλακίων.

Nr. 55. εἰς αὐτόν. P. Scripsi εἰς τὸν σωτήρα, quod res postulabat. V. 1. τὸν παρθένον. Nonn. Paraphr. c. 19, 25. γύναι, φιλοπάρθενε, μήτις, Ἥνιδα παρθένον εἶν. Anastasius infra p. 694. nr. 28. καὶ

παρθένον ἄλλον ἱταῖρον. — Pro ἔφη fort. ὄρα scribendum aut potius: παρθένου υἱὸς ἔφη τ. π. ἄλλον. *Christus Joannem.* — Nr. 56. ^τ *εις ἀναστασι.* V. 2. ἔδην. Scr. "*Αἰδην. βροτολογίος*, Sathanae epitheton. Snid. *βροτολογίος, ὀλίθριος*, ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων. — Nr. 57. *εις ἄμνον τοῦ θυ.* V. 2. post ἄμνου rectius fortasse ponetur colon. Quamvis et illa distinctio, quam textus exhibet, optimum sensum fundit. — Nr. 58. *εις ποῖον γιδεών.* Cf. Judic. c. VI. 37—40. Inter typos recensetur ab Auctore Carm. aureor. in Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 106. *ὡς ἂν διδαχθῇ τὸν θυὸν πῦρ καὶ θρόσος, Εἰς τὴν βέτον πῦρ; εἰς δὲ τὸν πόκον θρόσος.* V. 2. *αὐτοσάδε.* P. ὅδε scripi. — Nr. 59. *εις μωσῆ καὶ εἰς θυγατέρα φαραῶ.* — Nr. 60. *εἰς τὸν αὐτὸν ὅτε τὰς καλὰμας ἐξίτινεν τροποῦμενος τὸν ἀμαλῆν.* V. 2. *ἀμαλῆν.* Mediam producit ap. Theodos. de Cretae Expugn. P. III. 67. p. 368. *τοιαῦτα μὲν εὐ συστρατηγῶν οἰκίσταις, Καὶ μὴ παρὼν ἱκρῶτες, ὡς Μωσῆς πάλαι, Τροπῶν 'Αμαλῆν τῇ χειρὶν ἐκτετάσει.* Nulla facile alia veteris testamenti historia, ex iis, quae ad typos referuntur, frequentius commemoratur. Oracul. Sibyll. VIII. p. 751. *σωτήρ ἀδάνατος, βασιλεὺς ὁ παθὼν ἔνεχ' ἡμῶν, "Ὅν Μωσῆς ἐτύπωσε, προτείνας ὠλέας ἀγνάς, Νικῶν τὸν 'Αμαλῆν πίσται.* Joann. Oecon. in Bandin. Catal. T. I. p. 377. *δι' ὧν ὁ νέος Μωϋσῆς χειρὶν ἐκτεταμέναις Τὸν 'Αμαλῆν, τὸν 'Ισραὴλ συνέτριψεν εἰς κράτος.* Gregor. Naz. de reb. suis T. II. p. 51. B. *Χριστὶ ἀναξ, ὃς ἀγναῖς ποτ' αἰερομέναις καλὰμῃσιν Σταυροτύποις Μωσῆς ἐπ' οὐρεῖ σου θεράποντος "Εκλινας 'Αμαλῆν ὁλοὸν εθίνος.* Cf. ejusd. Or. III. p. 57. B. Or. VI. p. 157. D. Or. XLII. p. 691. B. Andr. Cretens. p. 106. D. p. 111. C.

Nr. 61. *εις αὐτόν.* V. 1. *μωσῆ.* P. — Nr. 62. *εἰς κιβωτὸν ὅτε τὸν ἰορδάνην ἐπέρασ.* Cf. Josu. c. 4. v. 10—24. V. 2. *λοισσομένον.* Scr. *λοισσομένου.* genitivo relato ad εὐς. Plato Apolog. p. 22. A. *τὴν ἐμὴν πλάνην ... ὥσπερ πόνοισ τινὰς ποιοῦντες.* Liban. T. IV. p. 565. 21. *ὑμέτερον δ' ἂν εἴη κέρδος τῶν οὐκ ὡς τοιαῦτα θρηνοῦντων.* Apud Lucian. T. V. p. 22. ed. Bip. *ὅπερ εὐ σὸν ἂν ἐγλήμμα εἴη μόνου.* cave σοῦ cum Belino corrigas. — Nr. 63. *εις ὁ φοινῖς καὶ τὰς ἰβ' πηγ.* Falsum lemma, cui ἄλλο substitui. V. 2. *οἶδς.* — Nr. 64. lemma idem. Vid. Exodum c. 15. v. 27. De duodecim apostolis Oracul. Sibyll. VIII. p. 750. *ὑδασι φατίζων κλητοὺς ἐν δαῖτα πηγῶς.* — Nr. 65. *εις ἀβραάμ.* Frequens hujus quoque typi commemoratio. Clemens Alex. Pac-

dag. I. p. 111. 53. Strom. II. p. 459. 8. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 549. A. Joann. Chrys. T. IV. p. 478. Anonymus ap. Suidam T. I. p. 10. *γεννήτορα πατίσθηεν Ἰσαάκ, ἃν ἔχει μόνονγενῆ εἶον καὶ πρωτότοκον, τοῦ μονογενοῦς καὶ πρωτοτόκου μυστικὴν εἰκόνα.* — Nr. 66. *εἰς μαλχισεδεκ διδοὺν τὰ βραὰμ εἶον καὶ ἄρ.* V. 2. *ὡς τις ἔχων.* Scr. ἰών. Melchisedec Christi typus in Epist. ad Hebrae. c. 6, 20. c. 7, 1 — 17. Gregor. Naz. Or. XXXVI. p. 592. C. Jo. Chrys. ad Genes. c. 18, 13. T. IV. p. 357. Vid. Potter. ad Clem. Alex. Strom. IV. p. 637. 10. Anonym. ap. Suid. T. I. p. 12. *ἦν δὲ ὁ Μαλχισεδεκ ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἀμῆτωρ, ἀγενεαλόγητος, ἀφαιμιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ.*

Nr. 67. *εἰς ἄβρααμ ὅτε ἐπαδίδεκα τὸν ὄν.* V. 1. *μόνην.* Versus sanabitur, si scripseris: *μορφὴν ἐνθάδε μαῦνον ἔχει.* aut vocibus transpositis: *μορφὴν ἐνθάδ' ἔχει μοῖνην θιός.* Hoc fere praetulerim. — Nr. 68. *εἰς Ἰσαάκ καὶ τὸν Ἰακώβ ὅτε αὐτὸν ἡύλογησεν.* V. 1. *δίδας.* Ex nr. 72. suspicari licet, pellem, qua indutus Jacobus patrem decepit, ad Christum a nonnullis relatum fuisse. Sed omnino obscurius est distinctionem. — Nr. 69. *εἰς ῥεβεκκά.* V. 2. *σώματος οὗ καθαροῦ.* cameli. Cf. Genes. c. 24, 64. et Levit. c. 11, 4. — Nr. 70. *εἰς αὐτήν.* V. 1. *ἐπλόθεν οὐχ.* pro οὐ τῆς ὕδατων. — Nr. 71. *εἰς σωματιν.* In Libris Regg. IV, 4. 12. 25. 36. Codd. fluctuant inter *σωματιν*, *συναρπτιν* et *σωματιν*. — *ἑλισσαίου.* Sic P. Alibi Ἑλισσαίος scribitur. Ἑλισσαίου etiam ap. Greg. Naz. T. II. p. 204. A. — Nr. 72. *εἰς μῆλιν ἡλ.* Scr. Ἡλίον. Vid. ad p. 333. nr. 49. v. 1. V. 1. post Θεοῦ commate distinguendum.

Nr. 73. *εἰς δαδ χειρ.* V. 2. *εἰς ὀράαις.* P. — Nr. 74. *εἰς τυφλόν.* V. 1. *ἰσταλμένος.* Evang. S. Joann. c. 9, 7. *σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται ἀποσταλμένος.* Nonni Paraphr. p. 102. — Nr. 75. *εἰς σαρματιν.* Evang. S. Joann. c. 4, 9. — Nr. 76. *εἰς γαμο.* V. 2. *ἔχει.* Scr. ἔχεις. — Nr. 77. *εἰς χήραν τὴν τὸν ἡλίαν θρέψασα.* Idem lemma iterum est in marg. V. 1. *λαίψηρή.* i. e. αἰψα. Homer. Od. β. 257. *λύσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.* — Nr. 78. *εἰς πέτρον τὸ ἀπο.*

Nr. 79. *εἰς παντὶ τὸν ἀπ.* V. 1. post ἄντην pone comma. — Nr. 80. *εἰς ἡν τὸν ἀπ.* — Nr. 81. *εἰς αν.* — Nr. 82. *εἰς αν ἀποστολ.*
Tom. III.

ἰωάννην. V. 1. δῶμα. δῶμα fuisse videtur. — P. Nr. 83. ^εeis ματ-
θαῖο. V. 1. Pessimum versum non difficile erat melius concinnari: θαύ-
ματα πάντα τοῦ σαρκώσιος ἱεροῦ ἔγραψε. — Nr. 84. ^εeis λουκᾶν.
V. 1. ἀθάνατοι. P. Scripsi ἀθανάτου. V. 2. πνυκτίον. Ne πνυκτίον cor-
rigas, vid. Eustath. ad 'Il. ζ. p. 489. 44. Ap. Hesych. πνυκτίον. πτυ-
κτίον. βιβλίον. verum vidit L. Vossius corrigens: πνυκτίον, πνυκτίον.
Cf. Suid. T. III. p. 239.

Nr. 85. ^εeis μάργον. V. 1. ἐπ' ὠνομίην. P. Aegyptus regio caligi-
nis. Gregor. Naz. Carm. de reb. suis v. 555. T. II. p. 37. C. φένγων
Αἰγύπτω μίλαν πίδον, ἔργα τε πικρά. Pisidae Hymn. in Append.
Scr. Byzant. p. 71. λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίω-
ξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. Andreas Cretens. Or. in S. Pantapium
Aegyptium p. 205. D. αὕτη τολύνη (ἡ Αἰγύπτος) ὁ σκοτασμός πρὸς τῇ
γραφῇ καλουμένη, τὸν τοῦ σκοτοῦς διακίτην ἐξήστραψεν. Caeterum
Marcum Evangelistam Christi doctrinam Aegyptiis tradidisse, narrat
Euseb. Hist. Eccl. II. 16. ubi vid. Valesium. — Nr. 86. ^εeis ἁγίον
βασίλ. V. 2. γεηγόριον. P. De S. Gregorio Nysseno accipio, S. Basilii
fratre. — Nr. 87. ^εeis ἁγίον πολύκαρπον. V. 1. ὁ καλ. Distinguendum
videtur: ὁ καλ θεόνον ἀρχιερέως, ἔσχε καὶ ἄρρεν. ita ut ex seqq. ἔχων
subaudiatur. — Nr. 88. ^εeis ἁγίον διονύσιον. Ex Cod. Dionysii Areop.
primus hos versus protulit Bandin. in Gat. Codd. gr. I. p. 31. ubi v.
4. ἀνέπτει. Tum Chardon de la Roch. Mélanges T. I. p. 268. Ap.
Bandin. est etiam aliud distichon in idem S. Dionysii opus: ἐγγεληκῆς
σοφίης ἀμαρτήματα πολλὰ νικήσας, ἀνθρώποις ἀνέφηνας ἰδεῖν νοσοῦν-
θρον ἄστρον. — V. 1. ἱεράρχια. Respicitur tractatus S. Dionysii περὶ
τῆς οὐρανίας ἱεραρχίας. V. 3. ζωοσόφ. λογ. In epigr. in eundem a
Chardono edito: καὶ μετὰ πότμον ζωοσόφοις λογίοις κηλαδῶν θεοφάν-
τορας ὕμνους. — Nr. 89. ^εeis ἁγίον νικολ. De pluribus Nicolais vid.
Catalog. Sanctt. in Fabric. Bibl. Gr. T. X. p. 298. — Nr. 90. ^εeis
κύρον καὶ ἰω σαφρονίου πατριάρχεις ἱεροσολύμων. Sophronii Episcopi
commemoratur panegyricus Joannis et Cyri martyrum, cum προδιωρίῳ,
cui initium: Ὀφθαλμῶν ἀρρώστιας. in Fabr. Bibl. Gr. T. X. p. 216.
quem vide de Sophronio T. IX. p. 164. Tetrastichon nostrum illi
panegyrico praefatum fuisse videtur.

Nr. 91. εἰς ἰουστινιανὸν τὸν βασι^ς ἐν ἐπιστολῇ. — Nr. 92. ἐν και-
σάρειαι με^ς γαὸν τοῦ αἵλου βασι^ς. et paulo post: ἤγουν εἰς τὴν μεγάλην
ἐκκλησίαν. Legitur hoc epigr. in Carm. Gregor. Naz. T. II. p. 179.
C. sine lectionis varietate. V. 1. ἐπολύαδος. P. Etiam ap. Gregor. ἐπ'
ὀλυάδος. Sic iterum in Pal. p. 110. nr. 161. ὀλυάδες. p. 490. nr. 5.
ἐπ' ὀλυάδα φορτίζουσα. Cod. ἐπ' ὀλυάδα. Similiter p. 484. nr. 787. ἀπ'
ὀδοιπορίας. Cf. ad p. 444. nr. 508. v. 4. — Nr. 93. εἰς αὐτὸν γαὸν. —
V. 1. ἀρετῶν τετρακτ^ς. Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 547. p. 521. B.
κρυστὴν ἀρετῆς τετραδύχως οἶμον Παῖσαν ἐπιτροχαλόντα. p. 256. nr. 343.
τῶν πιστέρων ἀρετῶν ἀμαρύγματα πάντα φέροντα. ubi vid. Anim.
T. III. 2. p. 260. — λείων. P. ut saepius. — Nr. 94. εἰς κοίμησην^ς
τῆς ἐπιγραφῆς Θεοῦ. In marg. εἰς τὴν κοίμησην τῆς Θεοτοκου. P.
V. 2. repetitur lemma. V. 3-6. sunt verus [politici. V. 6. σωστο-
πορσις. P.

Nr. 95. ἐνεφίσωι. Cf. nr. 86. 91. ἄμυν. P. — Nr. 96. εἰς σκή-
τρον. V. 2. Θεουδείσιν. P. Nonni Paraphr. p. 28. ὅς δὲ Θεουδείσιν
ἐκτέμα πάντα φιλάσσει. Ib. p. 168. πᾶσι Θεουδείης ὁδὸν ἐννεπεν. —
Nr. 97. ἐν τῇ μελίτῃ. V. 4. Scr. Ἰουστινιανῷ. — Nr. 98. ἐν τῷ αὐ-
τόπῳ. V. 2. Scr. Ἰουστινιανού. V. 4. ἔρας. In marg. ὁσπολιν
αἶρας. P. Illud verius.

Nr. 99. ἐν τῷ κίονι τοῦ ὁσίου δανηλ ἐνταῖ ἀνάπλω. In marg.
ἐν τῷ στύλῳ τ^ς ὁσίου δανηλ. S. Daniel stare solebat in columna ad
os Ponti Ruxini. Vid. Majell. de Stylitis in Assemani Actis Mart.
Orient. et Occident. T. II. p. 246. De ἀνάπλῃ vid. Bandur. Antiqu.
CP. T. II. p. 754. nr. 165. V. 2. ἄνεμος. P. Post h. v. lacuna est in
P. V. 4. λιμῷ ἀμβροσίῳ. Ad Bion. Fr. VI. 4. ὅτ' ἀνδράσι λιμός ἐλαφρός,
Valkenarius: „Cum Cantero Grotius edidit ἐλαφρός. Sed dorice α'
λιμός dicebatur, ut et in vulgari dialecto.“ Cf. Schol. ad Aristoph.
Acharn. v. 742. — Nr. 100. εἰς νεῖλ^ςο μονά τὸν μέγαν ἐν ὑσκητάῃ.
Edidit Salmas. in Tract. de Nile p. 7. ubi v. 1. ὡς νεῖλου ποταμοῦ. —
Nr. 101. μενάνδρου προτίκτορος εἰς πέροσην μύγον γεγόμενον χριστι-
ανὸν καὶ μαρτυρήσαντα. In marg. μενάνδρου προτίκτορος. Dixi de
Memandro in Catal. Poetar. T. III. 8. p. 916. — Nr. 102. εἰς ὑρά^ς
καὶ πόριον ἡμῶν ἐν χριστὸν τὸν υἱὸν τ^ς Θεοῦ. V. 1. πάντων ἐπίκεινα.
Gregor. Naz. T. II. p. 252. B. α' πάντων ἐπίκεινα: τί γὰρ θείμεις ἄλλο

σε μέλπειν; πῶς λόγος ὑμνήσει σε · σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ δητόν. *quae tamquam inedita protulit Bandin. in Catal. Msc. gr. T. I. p. 57. θεὸς δὲ ὁ ἐπέκεινα λόγου γενεσιάρχης* Euseb. de Laud. Constant. p. 529. C. ubi vid. Vales. p. 255. ed. Paris. an. 1678. Rarius ἐπέκεινα sensus tropico usurpari, monuit Schaefer. ad L. Bos de Ellips. p. 289. saltem ap. antiquiores. Aelian. H. A. IV. 36. χιόνος ἐπέκεινα καὶ γάλακτος πλὴλον λευκὴν. Aristid. T. I. p. 39. πῶς οὐκ ἐπέκεινα τρυφῆς θήσομαι. Liban. T. IV. p. 752. 28. πάσης προσδοκίας ἐπέκεινα. Ap. eund. p. 1113. 8. lectio suspecta in verbis: οἷς δὲ ἐν ταῖς σκηναῖς ἐπέκεινα.

Nr. 103. εἰς ὑπέρθυρό ^τ οἶκον ἐν κυζίκῳ σωθέν ἀπὸ πυρός. V. 1. μῶμε. Saepe sic diabolus. Eudoc. in S. Cypriani Martyr. ap. Bandin. T. I. p. 229. σώωσον σὴν κρατερῇ ^τ βουλῇ ^τ δμῶν σέο, μηδὲ με δευνός ^τ μῶμος νικήσῃ. — Nr. 104. εἰς θήκην τῷ λειψάνων ^τ ἁγίου μάκαρι καὶ ἀλεξ. V. 2. κείται τάπερ. P. ἄπερ scripsi, quamvis non ignorans, seniores ^τ αἰ interdu ante consonantem corripuisse. — Nr. 105. εἰς εὐδοκίαν τὴν γυναῖκα θεοδοσίου βασίλ. In marg. εἰς εὐδοκίαν τὴν γυναῖκα θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. i. e. τοῦ νέου. ut ap. alios appellatur. V. 2. ὑπερσεβός. P. V. 5. post γάμον comma ponendum. V. 6. Ὑσρ. ζῆ. V. 7. ἦν ὡς ἦν. ad suam i. e. divinam naturam rediit.

Nr. 106. ἐν τῷ χρυσοτρικλίνῳ μαζαρινοῦ. τοῦ μεγάλου παλατίου ^τ κυζ. τῆς ὁροφῆς. Postrema haec verba pertinere videntur ad v. 12. — V. 8. ὡς θεία πύλη. Gregor. Pisid. c. Sever. v. 378. τὴν Γεηγορίου γὰρ μυστικωτάτην φρένα Πηγὴν θεοῦ φράσαιμι καὶ θεοῦ πύλην. Id. in Hexaëm. v. 1801. ἡ μυστικὴ κλεις τῆς θεοδόχου πύλης. V. 9. στυλογραφεῖται. *representatur*. Basil. Imp. Exhort. c. 2. p. 437. ὁφείλουσι γὰρ οἱ μὲν ζωγράφοι τοὺς χαρακτήρας ἀναστυλοῦν. — V. 10. ἀναξ. Imperator praeses (V. DuCang. Gloss. gr. p. 1236.) una cum his, qui ipsi in haereticorum erroribus superandis et pellendis opem tulerant, ibi spectabatur. — V. 13. νόες. Gregor. Naz. Carm. II. 31. T. II. p. 43. Α. ἄγγελοι . . ἐπεὶ νόες εἰσὶν ἑλαφροί. Ib. v. 84. p. 44. B. αἰετῶσι θεράποντες Οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, ἄγνοι νόες, ἄγγελοι ἑσθλοί. Ib. v. 694. p. 54. D. ἄλλα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὄσους νόας ἀμφικαλύπτει. Epigr. ap. DuCang. in CP. Chr. IV. p. 131. ὁμῶς δὲ τοῦτο προσκυνοῦσι καὶ νόες. Vid. Hoeschel. ad S. Athan. Vit. Ambr. p. 132. Bandin. Cat. Msc. Gr. T. I. p. 32. In marg. P. legitur nota: *ἡγάγησαν μετὰ τὴν ὁρθοδοξίαν ἐπὶ Μιχαὴλ αὐτοκράτορος νιῶ Θεο-*

γίλσος. — P. V. 16. *χριστόν*. P. Scripsi *χριστοῦ*. Ad hunc versum legitur in marg. *ἕως ὅδε τοῦ χρυσαιρικλίνον*. — Nr. 107. *εἰς αὐ χρυσαιρικλίνον*. V. 4. *γραφῆ*. P. — Nr. 108. *ἀδέσποτον, εἰς τὸν ἀδάμ*. V. 2. *τεσσαρ. γραμμ.* Oracul. Sibyll. L. II. p. 317. *τετραγράμματος Ἀδάμ τὸν πρῶτον πλασθέντα καὶ οὐνομα πληρώσαντα, Ἀνταλίην τε δίδειν τε, μεσημβρίαν τε καὶ ἄρκτον*. Fused hoc mysterium tractatur in Opp. Jo. Chrysostomi T. VI, p. 483. A.

Nr. 109. *εἰς ναὸν τῆς παρὰ τῆς θύρας εἰς τὴν πηγὴν*. In marg. *ἐν τῇ ναῷ τῆς πηγῆς ἱγνατίου τοῦ μαγιστορος τῶν γραμματικῶν*. Templum τῆς πηγῆς, sic appellatum a fonte salutari in eo manante, commemoratur in Anonymi Descr. CPolis in Bandur. Antiqq. CP. L. III. p. 56. nr. 158. Depravatus v. 2da. — Nr. 110. *εἰς αὐ εἰς τὸν τρεῖς ἐν τῇ ἀναλήψει*. *τροῦλλος* est *θόλος*. V. DuCang. Glosa. Gr. T. II. p. 1618. — Nr. 111. *ἐν αὐ ναῷ εἰς στῆλαι*. V. 2. *νεκρὸς ἔδης ἐξεμαῖ*. Sic Psid. Hexaem. v. 1829. quum Christus ad inferos descendisset, *νεκρὸς ἔδης γίνεται παρ' ἑλπίδα . . . μαρτυρεῖται γὰρ τοῖς νεκροῖς ἀναστῶν, ὅς ἐστιν*. Cyrill. Homil. Pasch. V. p. 44. *ἔδης . . . ὁ πᾶσαν ἀπληστίαν νοσῶν . . . ἤδη καὶ τοὺς ἀλόντας ἀνήμισε*. Carm. de Resurr. Chr. in Append. Scr. Byzant. p. 90. πολλοὺς δὲ νεκροὺς τῇ φθορᾷ τεθηγμένους (Scr. τετηγμένους. Theodos. Exp. Cret. 3. v. 146. διψῶ τετηγμένος.) *Ἐκ τῆς σκοτεινῆς κοίτης ἐρεῖγεται, καὶ τὴν ἄτακτον ἀμφοτέρωθεν γαστέρα Ἀπερίαν πέπονθεν ἐξ ἀπληστίας*. — Nr. 112. *εἰς αὐ ναὸν εἰς μεταμόρφωσι*. V. 2. *σινὴν νόμον*. Nicephor. Callist. Serm. in Mar. Magdal. quem edidit Bandin. in Catal. T. I. p. 448. ἀλλ' ἔργον ἦν αὐτοῖς ἄπαντον ἢ τοῦ παιδαγωγοῦ νόμου (Legis Moisaicae) μελέτην ἔτι καὶ γὰρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ζυφοῦ ἀμῆς τὰ τῆς σκιάς ἐννοήματα, καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον δι' αἱμάτων καὶ ἐκλύσεως οἰκτιρώσεις. Scribe et distingue: *εἰς τὴν καὶ γὰρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ζ. ἀμῆς, τὸ τῆς σκιάς, ἐννοήματα καὶ ἡ πρὸς τ. θ. Conf. ad p. 331. nr. 51. v. 1.* — Nr. 113. *ἐν αὐ ναῷ εἰς ο. i. ο. ὑπαντήν*. V. 1. *βρίστος, ὃν scil.* — Nr. 114. *ἐν αὐ ναῷ εἰς χερσὶ*.

Nr. 115. *εἰς θύραν τίπτει*. P. Non dubitavi τίπτει scribere. — *μὴ* *οἶα*. Vid. ad p. 500. nr. 71. v. 5. — Nr. 116. *εἰς αὐτόν*. quod re postalante mutavi. V. 3. *τόκος*. P. Scripsi *τίκος*. In fine v. 4. ad

scriptum *εὐκτιμά*, quod ad sequ. epigr. pertinet. Sequitur autem P. epigr. quod supra dedimus nr. 30. cum lemmate *εἰς τὸν σωτήρα*. —

Nr. 117. *εἰς τὸν τυφλόν*. V. 2. *παν ὄμμα*. P. *πανόμματος*. Pisd. Hexaem. v. 1492. *ἢ μᾶλλον ἐμπέφυε τῇ πανομμάτῳ, καὶ τῇ πτερωτῇ τοῦ τάχους ἐπεκτάσει*. Idem v. 1518. *ἐξ ὁμμάτου θίας*. quae composita non magis comparent in Lexicis nostris, quam *ὁμματόπλοτος* ap. eund. 1507. — Nr. 118. *εὐκτιμά*. V. 7. *πρὸς αἰμίνας*. P. Vide an legendum sit: *τῇ σὺ πρὸς ὄρμῃ προφρόνως προσορμ*. Cf. supra nr. 10. v. 59. — V. 8. *συμφρ*. P. Scripsi *συμφοραῖς*. *βεβρεγμένον* pendet a *δείξαις*.

Nr. 119. *ἐπὶ θεοῖς ἀπολογία εὐφ' ὀμηροπνέων*. In hoc lem-
mate aliquid videtur exsidiisse. V. 1. *πατριώσιω*. Pelagii Patricii Homero-centones extant in pluribus Codd. Mst. Etiam editi dicuntur in Append. Bibl. Patr. par Marin. de la Bigne. Paris. 1634. qui liber non ad manus est. V. 7. *ἀπειρητος*. P. V. 15. *ἀλαωτῶν*. *δεικτέλην ἀλαωτῶν* Od. a. 501. *ἀλαωπὸν ὁμιλήην* vacat Nonn. in Paraphr. c. 9. p. 104. *ἀλαωπὶδα ὄφρην* ib. c. 9. p. 100. — V. 16. *ὅπως*. P. — V. 22. *ἐπὶ χθονίων*. P. — V. 24. *ῥῆξαι*. P. — V. 25. *δέηξις*. P. Scripsi *δὲ ψυχῆς*. *) Simili vitio laborat Lesbon. in Oratt. gr. T. VIII. p. 30. *εὐξάμενοι οὐδὲν τοῖς θεοῖς τοῖς ὀλυμπίοις, οἳ ἡμῶν κατὰ τὸ εἶδος πλέον τίμουν, ἢ τοῖς πολέμοις, εὐχῇ συμβάλλωμεν ληστοῖς ἀνδράσι*. Scribendum videtur: *εὐψύχως συμβάλλ*. — P. V. 28. *ἀνάρχον*. Clem. Alex. Strom. VII. p. 829. 54. *τὴν ἄχρονον καὶ ἄναρχον ἀρχὴν το καὶ ἀπαρχὴν τῶν ὄντων*. Cf. eund. in Cohort. p. 57, 15. Orat. Matut. in Fabric. Bibl. Gr. T. XI. p. 177. *λόγος αἶψα τοῦ ἀνάρχου θεοῦ*. Ib. p. 178. *πρὸς κενὸν τοίνυν τὸν ἐμὸν δημιουργὸν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σο πατρὶ*. Greg. Naz. Or. XXVI. p. 445. — Nr. 120. *ἐν βλαχέρναις, ζαμβοῖς*. Hoc et sequ. nr. 121. tanquam Georgii Pisidae edidit DuCang. in Not. ad Zonar. Ann. XIV. p. 63. Banduri in Antiqq. CP. L. VII. p. 177. Est etiam in Append. nova Corp. Scriptt. Byzant. Rom. 1777. p. 534. De templo B. Mariae Virginis in Blachernis vide DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 83. V. 1—4. laudat Dorvill. ad Char. p. 332. V. 3. *τὸν θεόν*. P. Dorv. *ἡ γὰρ φέρουσα τὸν θεόν ἐν ἀγκάλαις*. Band. *ἐν ταῖς ἀγκάλαις*. Append. V. 4. *φορεῖ*. Append. V. 9. *δὲ ὑπερβάλλοντες*. Band. *δὲ ὑπερβαλόντες*. Append. — V. 10. *μόνον*. Band.

*) Vid. Praefat. p. LVIII. sq.

quam vidisset tantum. In Cod. lectione *μόνη* est *eximia*, ut nr. 10. v. 16. 47. Hoc sensu Liban. T. IV. p. 427. 21. *μέχρι τίνος Θηβαίους συνηγορεῖς μόνος*, ἤττονας εἶναι τῆς τύχης ἀποκαλῶν. Sic enim scribendus hic locus, quem interpres haud recte cepit. Ap. Lucian. in Jove Tragoed. §. 48. distingue: *καὶ εἰδότες τῶν χρησίμων ἕκαστα μόνον* (*eximie*), *τοῦτον ἀντλεῖν προστεταγμένον*.

Nr. 121. εἰς τὸν αὐτὸν ναόν. Vide ad nr. 120. V. 1. ἴδαι γεν. P. δεῖ γεν. Band. qui vitinum quaerens, ubi non est, τοῦ θεοῦ correxit. — V. 2. ὡς δὲ τὸν. Append. — V. 4. πλάκας θεογρ. Georg. Pisid. c. Sever. v. 80. ἤπλωσεν ἡμῖν τὰς θεογραφίας πλάκας. Clem. Alex. Strom. VI. p. 807. 27. *ἱερὰ ἡ δεκάς . . αἱ πλάκες αἱ γεγραμμένα ἔργον θεοῦ*. — V. 7. καὶ ψυχμαὶ λυτρώσεις. Band. Append. — V. 8. ὅσαι γὰρ εἰς προσβολαὶ παθημάτων. Band. Append. V. 9. τοσοῦτων δωρ. τῶν. Ibid. V. 10. τῶν ἐναντίων. P. in marg. τοὺς ἐναντίους, ut etiam reliqui. V. 11. μόνην. P. μόνη. Band. Append. V. 15. θεὸν τεκούσα. Append. — Nr. 122. εἰς τὴν θεοτόκον βαστάζουσιν τὴν ⁵μικρὰν χαρφυλῆ. Iterum habetur p. 668. εἰς τὴν αὐτὴν ²μικρὰν. Edidit Dorvill. ad Char. p. 332. Reisk. Anth. nr. 642. p. 107.

V. 2. μὴ τροφῆς. P. 1. μητροφῆ P. 2. μητροπαρθένος Dorv. ex conj. ut videtur. ὡδὴ θεάνδρου μητροπαρθένου κόρης. Bandin. Catal. Codd. gr. T. I. p. 68. παρθενομήτωρ ib. p. 86. 4. μὴ τροφῆς. Reisk. Una littera mutata, μητροφῆς scripsi, *virgo quidem, sed materno animo praedita*. — Nr. 123. εἰς τὸν κρανίου λίθον ἐν ἄλμ. σφραγισμένον. Dedi in Paralip. nr. 7. p. 619. V. 2. ἀμφὶ πολέμους. P.

II.

Ρ. Χριστοδῶρον ποιητοῦ Θηβαίου κοπίτου ἑκφρασεὶς τῶν ἀγαλμάτων, τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τοῦ ἐπιμαλουμένου Ζευξίππου. εἰς τὸ ἀγαλμα τοῦ δημόφου. Plan. τὸ ἐπιμαλουμένον τοῦ Ζευξίππου. Praetuli lectionem Cod. P. Cedrenus p. 252. A. οὗτος καὶ τὸ Ζευξίππον λουτρὸν ἔτισσε Βυζαντίους. Ibid. p. 569. C. τότε ἐνερρήθη τὸ λεγόμενον Ζευξίππος. Zonar. p. 51. τὸ *Ζευξίππον λουτρὸν*, τὸ λεγόμενον Ζευξίππον. Chronic. Alex. p. 206. καὶ ἔτισεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζευξίππον. Et sic alii non pauci. V. 1. In marg. εἰς τὸ ἀγαλμα δημόφου. tum: οὗτος ὁ δημόφους υἱὸς προέμουαδελφους ^{δρ}ετορος καὶ ἀλεξαν. Br. II. 456. An. II. 5. p. 502-526. V. 1. Σὺν εὐγλύτῃ. V. 4. εἰς. P. V. 5. ἐπὶ κόσμῳ. εὐ κατὰ κόσμον Homer.

Ἰλ. η. 472. λ. 48. μ. 85. Alii κόσμεν sine praepositione. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. 1. p. 303. — V. 7. ἔλυσσε. P. ut οἷαν v. 27. et 193. — V. 11. καταχροός. P. ἀντιβίον et ἐλάσσειν. Plan. Homer. Ἰλ. ν. 607. οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι. V. 12. ἄλλον. P. — V. 13. εἰς ἄγαλμα αἰσχ. τ. ῥήτορος. marg. P. Κευροπίδης ῥήτρ. P. δ' insertum cum Plan. Br. ut iterum v. 52. — ἀνθεα^μ. P. ἀνθεα. Plan. ἀνθεμα. Br. quod pro ἀνάθεμα videtur dictum, ut p. 153. nr. 68. v. 2. p. 165. nr. 128. v. 2. et alibi; sive ita, ut ipsa Πειθῶ Aeschinem statua ornasse, sive Aeschinea eidem deae consecratus esse dicatur. V. 14. αἰσχίνης. media producta. Sic p. 469. nr. 662. v. 5. in Ἀγαθίας penultima producitur; et p. 487. nr. 815. in Μιχαήλ. Multo frequentior est licentia, qua longae syllabae in nominibus propriis corripuntur. V. 17. εἰς τὸ ἄγαλμα αριστοτέ. τοῦ φιλοσόφου. marg. P. V. 20. σκεπτομένων. Vid. v. 328. — V. 21. ἀμφέλισσαν. P. Plan. ἀμφέλισσον. Br. V. 23. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ δημοσθένους. τ. μεγάλου ῥήτορος. του παιανίως. σπλπξ. P. σάλλπξ. Pl. Br. Formae σάλλπξ aliud exemplum non reperiō, ut vocum γάρξ, ὕσπληξ, θάμξ. Cf. Eustath. ad Od. p. 363. 42. — V. 27. ἐλίσσειν. P. ut v. 7. — V. 28. κατενόπλων. P. — P. V. 31. ὑποσφραγίδα. P. σφρηγίδι. Plan. σφραγίδα. Br. V. 338. φέγγος ὑπὸ κραδίην σοφίης ἄσβεστον αἰέρων. Apoll. Rh. I. 50. μέμνεν ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος. Ib. 102. Ταυαρίην ὑπὸ χθόναθιμος ἐρύκει. Julian. Aeg. p. 216. nr. 58. νεκύων ὑπὸ γαίαν ἀνάσσειν. — V. 32. εἰς ἄγαλμα εὐρυπίδου του τραγικοῦ. P. V. 34. διανεύμενος. Ἰλ. ε. 156. ἠῶθεν γὰρ νεύμαι. Antipater infra p. 372. nr. 96. ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς αἰδὴν. In εἰρησιώνῃ v. 11. νεύμαι σοι, νεύμας ἐνιαύσιος ὥστε χελιδών. — V. 35. θύρεα. Infra p. 168. nr. 158. Νύμφαις ῥόδα, θύρεα Ἀναίφ. Nonn. Dion. L. 38. p. 968. 13. ἀλλὰ Ἀναίον Σείων εἴχα θύρεα. Vid. Passow, ad Longum p. XXL. et in libello, cui titulus: Ueber Zweck, Anlage und Ergänzung gr. Wörterb. p. 72. — V. 36. εἰς ἀγαλ^μ παλαιφάτου. P. V. 37. στεφόμενος. P. στεφόμενος. Pl. Br. metro lebante. V. 367. ἀπειρογάμῃ τρίχα δάσση στεφόμενος. V. 37. εἰς ἄγαλμα ἡσιόδου. P. V. 40. εἰς ἄγαλμα πολυαἰδου. P. V. 42. τινάζει. P. τινάζει. Pl. Br. frequenti terminationum αἰ et αε permutatione. — V. 44. εἰς ἀγαλ^μ σιμωνίδου. P. V. 45. σιμωνίδῃ. P. Pl. Σιμωνίδης. Br. ut iterum v. 47. et infra p. 179. nr. 213. περπαραμ. — V. 47. ὀπλάσας. P. ὁ πλάσας. Pl.

Br. V. 43. ἀναιδῆς αἰδούμενος. P. ἀναδῆς αἰδούμενος. Pl. Br. De hoc erroris genere, quo eadem syllabae, sed alieno loco, a librariis scribuntur, dixi in Addit. ad Athen. p. 265. s. — ἀνῆχε. P. Pl. ἀντήχε. Br. — V. 50. εἰς ἄγαλ^μ ἀναξιμένους. P. V. 52. εἰς ἄγαλ^μ καίλαυτ. P. Θεοτορίδης ἄρα. P. δ̄ interposui cum Pl. Br. Vid. v. 13. — V. 53. τε θέσφ. Mallem: τὰ θέσφατα. oracula illa, quae animo premebat. V. 54. οἰκτείρων. simultatem regum, vaticinio edito orituram, et funesta mala, exercitui graeco inde imminencia, jamjam praevidens. Christodorus ei silentii causae, quam ex Iliade sumsit, u. 78-83., aliam generosiorem addidit. — V. 56. εἰς ἄγαλμα πρρρον. P. V. 56. ταρμνοῖ. P. τὰ μὴ οἱ Pl. Br. Scripsi εἰοῖ, quia οἱ in thesi positum corrigi solet. Mosch. Eid. I. 19. τερθὸν εἰοῖ τὸ βλεμνον. Ap. Aratum v. 567. περιωτρίφεται εἰοῖ αὐτῷ. Cod. Vratislav. οἱ σῖντῷ. Minus recte de hac correctione dubitabam in Praefat. p. XXXVIII. not. 39. — V. 59. ἔτευξε. P. ἔτευξεν. Pl. Br.

V. 61—64. omissi in P. accesserunt ex Plan. Vincinis includi debebant, quamvis genuini. — V. 65. εἰς ἄγαλμα ποσειδῶνος. P. V. 66. πλόκαμος. P. πλόκαμον. Pl. Br. — ¶ V. 69. εἰς ἄγαλμα σατφοῦς τῆς Ἰερικ. P. V. 70. ὑφαίνει. P. ὑφαίνειν. Pl. Br. V. 71. ἀναψαμένην. P. ἀναψαμένη. Pl. Br. V. 72. εἰς ἄγαλμα ἀπόλλωνος τοῦ πρὸς ἰον. P. εἰστέκει. P. Pl. Br. Ausus sum εἰστέκει scribere, ut in sequentibus quater aut quinquies habetur in Cod. — χαίτης. P. χαίτης. Pl. Br. V. 75. δίνει. P. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 68. — V. 77. τηλεσκοπὸν. P. τηλεσκοπόν. Pl. τηλεσκοπον. Br. In ep. Philipp. p. 187. nr. 251. πανταὶ τηλεσκοπον ὄχθον. Suid. τηλεσκοπονι. Pal. τηλεσκοπόν. Utrouque loco passive significat, ut in Hesiod. Theogon. v. 566. πρὸς ἀγγὴν τηλεσκοπον. — V. 78. εἰς ἄγαλμα ἀφροδίτης. P. V. 80. φάρος. P. ἄντυγε μηρῶν. Nonn. Dion. VX. p. 426. 7. δακτύλων ἰδόντων. ἐλευθέρον ἄντυγα μηρῶν. Vid. Graef. ad Nonni Hymnum et Nicæ. p. 30. — V. 81. χρυσεῖον et πλοκαμίδας.

V. 82. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἀλκιβιάδου τῷ ἐρωμένῳ σωρα. P. V. 3. ἄν ἔπλεκε. P. V. 85. ἀγείρων. P. Pl. ἄγειρον. Br. Ad οἷςπερ subaudiendum ἦν, de qua ellipsi vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 680. — V. 86. εἰς ἄγαλμα χρύσου τοῦ ἱερέως. P. V. 91. ἀπλεπτος. P. marg. Wesh. Br. ἄπλεπτος. Plan. De litteris ᾱ et α̅ confusis vid. Bast. ad

Gregor. Cor. p. 567. Hinc in Orac. Sibyll. II. p. 226. *μηδὲ φρένας βλάπτειν οἶνον, μηδὲ πίνειν ἄμετρα*. scribendum videtur: *μηδ' ἔμμετρα πίνειν*. — *ἄπλεκτος*, quod in Lexicis nostris desideratur, est etiam p. 268. nr. 412. *Ἑλλὰς ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ περιαμένα*. — V. 92. *εἰς ἄγαλμα ἰουλίτου καίσαρος*. P. V. 94. *ἦεν ἀγείρων*. P. *αἰείρων*. Pl. Br. Littera γ interdu[m] orta ex ductu calligraphico. Vid. ad p. 260. nr. 367. Ap. Oppian. Cyn. II. 469, *τὸν δ' ὤλεσε πρῶτος ἐναίρων*. fortasse scribendum: *κάρτος ἀγείρων*. — *αἰγίδα βλοσυρῶπιν* sumsit Noster ex 'Il. λ. 36. — V. 96. *Ζεὺς ἄλλος*. P. in marg. *νέος* additur. — V. 97. *εἰσάγαλμα τοῦ φιλοσόφου πλατῶνος*. P. *ἐστῆκει*. P. *εἰσῆκει*. Pl. Br. — V. 99. *εἰς ἄγαλμα ἄλλ' ἀφροδίτης*. P. *χρυσήν*. P. — P. V. 102. *εἰσάγαλμα ἔρμαφροδίτου*. P. V. 103. *ἡ τάχα*. P. Br. ἡ Plan. V. 104. De Hermaphrodito, Amore et Priapo Lucian. in D. D. XXIII. 1. *τί ἂν λέγοιμεν ὁμομητέριους ... ἀδελφούς ... ἀνομοίους ὄντας τὰς μορφὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα*. Cod. Par. *ἀνομοιοτάτους*. Fortasse: *ἀνομοίους οὕτω τὰς μορφὰς*. et statim: *οὐ γὰρ ἡ Ἀφροδίτη αἰτία τούτου*. Scr. *τούτων* c. Cod. Par. — V. 106. *φαίνετο*. P. *ἔβαινε*. Pl. Br. V. 107. *κεκρασμένη*. P. *κεκρασμένα*. Pl. Br. *φαίνων*, P. *φαῖνον*. Pl. Br. Codicis lectionem restitui.

Nr. 108. *εἰσάγαλμα Ἡρίνης*. P. V. 111. *εἰσάγαλ' τερπάνδρου*. P. — *μή με λιπ*. P. *μήτε*. Pl. Br. *φαίης*, sine ἄν. Vid. p. 86. v. 84. — V. 113. *κινουμέναις*. P. *κινυμέναις*. Pl. Br. V. 116. *ἀμυκλέων*. P. — V. 117. *εἰσαγαλμα περικλέους*. P. V. 120. *ἡ μόθον*. P. Br. *οὐ μόθον*. Pl. ex prava Planudis, ut videtur, emendatione. Ad h. v. pertinet Schol. in ed. Wechel: *perperam adscriptum versui 121. ἡ γραπτόν ἀντὶ τοῦ οὐ (sic lege pro ἀλλ')* οὗτος γὰρ σχεδὸν ἦν αἴτιος τῶν πελοποννησιακῶν, ὡς δῆλον τοῖς μετιούσι τὰ Θουκυδίδου. — V. 121. *εἰσάγαλμα φιλοσόφου πυθαγόρου*. P. V. 122. *ἐδόκευε*. P. Pl. *δοκίεσκε*. Br. perperam. Pythagoras in cogitationibus defixus, se non in terris, sed inter coelites versari existimabat. De *δοκνεῖν* vid. ad v. 181. — V. 123. *πλημύρων*. P. *πλημύρων*. Pl. Br. Quosdam veterum *πλημύρειν* scripsisse, monet Eustath. ad Od. p. 371. 40. Etiam p. 363. nr. 52. *ἐπλήμυρεν* habet P. A vulgari tamen orthographia recedere nolui, praesertim invita Plan. — V. 125. *εἰσαγαλμα στηριχόρου*. P. V. 126. *λύρησα ἐδίδαξεν*. P. *λύρης δ' ἐδίδαξεν*. Pl. *ἐδίδασκειν*. Br. sine causa idonea. V. 128. *τικτόμενοι*. P. *μολοῦντος*. Ib. Br. *μολόντος*. Plan. Formam *μολέω* e graecitate prorsus circumscribens Schaeferus

ad Sophocl. T. II. p. 329. etiam in epigr. Rhiani p. 583. nr. 95. v. 11. *μολέτς* in *μόλοις* mutat. Iterum p. 463. nr. 631. *μολούντες* offert P. *μολόντες* Plan. Et recte in Sophocl. Trach. v. 394. *μολόντα* praelatum est lectioni editt. vett. *μολούντα*. Seniores tamen a forma contracta abhorruisse non videntur. Maxim. π. καταρχ. v. 227. *βρίφος* *φτοχολέκς* *μολέων*. — V. 130. *λυγυρήν*. P.

V. 131. *εἰς ἄγαλμα δημοκρίτου φιλοσόφου*. P. P. V. 134. *ἐγέλαις*. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. v. 6. — V. 136. *εἰς ἄγαλ ἡρακλῆς*. P. V. 138. *λεβυτιδός*. P. et editt. vett. Plan. — *λεβυτιδός*. ad. St. Br. — V. 139. *εἰς ἄγαλ τ' αὐγ.* P. *αὐγή*. P. *αὐγή*. Pl. Br. V. 140. *ἐπιστείλασα*. P. Pl. Br. *ἐποστείλασα* corr. Hermann. ad Eurip. Hec. p. 165. probabiliter. Certo *ἐπιστέλλειν* alibi sic non videtur reperiri. — *οὐ γάρ*. P. Plan. *αὐδ' ἄρ'* Br. fortasse recte. — *ἐθείραις*. P. *ἐθείρας*. Pl. Br. V. 143. *ἐποδειράδος*. P. *ἐπὶ δευράδας*. Pl. Br. Vid. ad v. 31. Etiam genitivus sic interdum ponitur. Homer. 'Ιλ. δ. 106. *ἐπὶ στέρνοισι* *εὐχέας*. Aeschyl. VII c. Th. 370. *ἐπ' ἀσπίδος* *κλάζουσι* *κώδωνες*. Apollon. Rh. I. 155. *καὶ νέφθεν ἐπὶ χθονὸς ἀνγάζεσθαι*. *δευράδας* tamen fortasse verius. — V. 144. *εἰς ἄγαλ αἰνέλου*. P. *λάμπων*. Ib. *λάμπων*. Pl. Br. — V. 148. *εἰς ἄγαλ κρεοσύης*. P. V. 150. *ἀγαλκύνουσα*. P. *ἐγαλκύνουσα*. Pl. Br.

V. 155. *εἰς ἄγαλ ἑλένου*. P. *ἀπεπαύετο*. Ib. *ἀνεπαύετο*. Pl. Br. Etiam v. 282. *ἀπέπεμπεν*. P. *ἀνέπεμπεν*. Plan. — V. 158. *παδδεῖν* *θῆρης*. P. Vid. p. 331. nr. 30. v. 5. — V. 159. *ἡράτο*. P. *ἡράτο*. Pl. Br. — V. 160. *εἰς ἄγαλ ἀνδρομαχῆς*. P. V. 162. *κορυθαίοιοι*. P. *κορυθαίοιοι*. Pl. Br. Veteres dubitabant. V. Etym. M. p. 278. Heyn. ad 'Ιλ. XVIII. 21. T. VII. p. 430. — V. 164. *ἐληΐσαντο*. P. *ἐληΐσαντο*. Pl. Br. — V. 165. *εἰς ἄγαλ μιν*. P. V. 168. *εἰς ἄγαλ ἑλέν*. P. V. 171. *εἰς ἄγαλ ὀδυσεύς*. P. V. 174. *γὰρ ἐγέγηθεν*. P. *ἐγέθη*. Pl. Br. V. 175. *εἰς ἄγαλ ἐκείνης* *γυναικὸς* *πριάμου* *μητρὸς δὲ ἔκτορος*. P. V. 179. *δυκαλθίος*. P. Br. *δυκαλγέος*. Pl. V. 188. *δυκαλθίος* *αὐχμὸν ἀνίης*. Saepius ap. Nicandrum. — V. 180. *ὡς δὲ δοκεῖω*. ut existimo. v. 336. *ὡς δὲ δοκεῖω*. *Τέχνη* *ταῦτο* *τέλεσει*. v. 395. *ἐγὼ δ' Ἀλαμᾶνα* *δοκεῖω*. V. 182. *πασῶν*. P. *πασῶν*. Pl. Br. — V. 189. *εἰς ἄγαλ τῆς* *κασάνδρας*. P. *κασάνδρην*. P. Pl. In ed.

pr. *ταμεν κασσάνδρην*. Eadem est varietas ap. Pindar. Pyth. XI. 50. ubi vid. Bökh. Not. crit. p. 505. — V. 192. *εἰσαγάμ. στίφον πύρρον*. P. In descriptione statuæ Pyrrhi ap. Liban. T. IV. p. 1088, legitur: *καὶ κρείος οὐχ ὅλον, ἀλλ' οἶον ἄνεμος ἄκραις ἐπιψαύοιτο ταῖς κόμαις*. Cod. Bavar. ἄνεμος omittit, et ἐπιψαύοιτο legit. Tu scribe: ἀλλ' οἶον ἄν ἄκραις ἐπιψαύοιτο ταῖς κόμαις. V. 195. *ἰπποκόμον*. P. Pl. *ἰπποκόμον*. Br. ut *ἰπποκόμοι πόρυνδες* Homer. 'Ιλ. v. 132. ubi vid. Eustath. p. 892. 15. — *ἐλίσσων*. P. ut v. 7. 27. — V. 195. *ἐὴν* a. P. omisum suppediavit Pl. *ἐῆς*. Br. inutili mutatione. V. 196. *λοξά...* *λεῖσσω*. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 1072. 10. *τὸ γὰρ ὄμμα πρὸς πὸν τῆς ἡμίονου διαλλαξέσασα πάτταγον, ἔτερον εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκίτεσε πάταγον*. Scribendum videtur: *πρὸς τὸν τῆς ἡμίονου διαλοξεύσασα πάταγον*. ut paulo post: *τῆς δὲ σπασάσης καὶ λοξεύσσης τὸν ὀφθαλμὸν πρὸς τὸν ἔρωτα*. — *βαρυδάκρον*. pro *βαρύδακρον*. ut p. 148. nr. 40. v. 8. *ἀφιλοστάχης* pro *ἀφιλόσταχες*. — *ὄμματι*. P. Br. *ὄμμασι*. Plan. *λεῖσσω*. P.

V. 197. *εἰσαγάμ πολυξένης*. P. V. 199. *ἐπειρώσασα*. P. *ἐπειρώσασα*. Pl. Br. Vid. Clark. ad Homer. 'Ιλ. π. 781. P. V. 200. novum lemma: *εἰς τὸ ἄγαλμα πολυξέν τῆς ἀδελφῆς ἔκτορος*. P. et paulo post: *ταύτης ἡρώσθη ἀχιλλεῖς, διὸ καὶ ἐπὶ τῇ τάφῳ αὐτοῦ ἐσφαγίασαν αὐτὴν ἑλληνες ἐν τῷ ἀπόπλῳ*. — In descriptione Polyxenæ Liban. T. vi. p. 1089. 6. *τῷ δ' αὖ στίφρον προανέχει μὲν ὁ δεξιὸς τῶν μαζῶν... ὥς περ ἐνδείξασθαι προηρημένου τοῦ πλάσαντος, ὡς ἄλλοις ὁ Ἀχιλλεὺς διαφθείρεται*. scribendum videtur: *ὡς ὥρξ ἄλοῖς ὁ Ἀχ. διαφθάρθη*. Paulo post: *οὐκ ὦν τὸ πλεον ὑπορεῦσαι παντάπασι. εἰς τὸν πέπλον*. Denique pro *βάθρον ἄμφω ἀνακειμένοις ἔχει περιφανές*. scr. *ἀνακειμένους ἔχει περιγερές*. ut p. 1085. 34. *ἐν δ' ἀμφοτέροις βάθρον ἔχει*. ut ibi scribendum. — V. 207. *ξυνήϊον*. P. *ξυνήϊον*. Pl. Cf. Heyne ad Pindar. Pyth. IV. 84. Bökh. in not. p. 456. — V. 209. *εἰσαγάμ τοῦ μικροῦ αἰάντος τ' ἰσοκρ.* P. V. 210. *ἰσοκρμειν*. P. *ἰσπίερμην*. Pl. Br. Jota subscriptum delevi, ut in talibus semper. V. 215-218. vulgo leguntur post v. 221. Restitui ordinem Cod. P. qui sine dubio est verior. V. 215. *εἰσαγάμ τ' οἰωνν γινται ἀλεξανδρ τ' παρίδος*. P. V. 216. *ἐπείλεσε*. P. Pl. *ἐπείλεσε*. Br. quod recepi. *δέ γ' ἔλυσσε*. Huetius p. 57. Similiter p. 518. nr. 72. *κλέπουντα* scriptum in Cod.

pro λέουσας. Apud Orpheum Arg. 1079. ^μΡεκαίονας αὐλῶνας ἐκίλαμεν.

vide an ἐλέοσαμεν fuerit. V. 219. εἰσάγαλ ^μἐλεξαν. P. — ^δελχεν ὀνωπὶν ἐτέρωσι. Ap. Liban. T. IV. p. 778. 9. ἐπιτρέων πλῆγῃν, ἐτέρας ἰδεόμεν, ἵνα μὴ μετὰμελος γένηται τις ἐμοί. scr. ἐτέρωσι ἰδωμίην. et paulo post pro: δι' αὐτὸν ἐσφαγμένης. lege: ἐσφαγμένης.

V. 222. εἰσάγαλ τοῦ ^μπυχμάχου δάρητ. Etiam hunc locum Plan. integriorem dat, quam P. ubi legitur: ἀνάλω δὲ δάρητος ἐναντίων ὄμμα ^οτεταίνων. omissis iis, quae sunt inter ἀνάλω et τεταίνων. Causa omissionis in oculos incurrit. V. 226. γυνιστόρους esse videtur in P. γυνιστόρους. Pl. Br. V. 227. φόνον διψώσαν. P. φόνων διψώσαν. Br. φόνου. Pl. quod restitui. Poëta ap. Athen. L. X. p. 433. F. Ἰσχυν καλῶν χεῖρα διψώσαν φόνον. Lycophr. v. 1171. μαιμῶν κορέσσαι χεῖρα διψώσαν φόνον. V. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. v. 50. p. 227. —

V. 228. εἰς ἀγαλ ^μτοῦ ἀθλητοῦ φίλωνος μαλλ ^οθεμιλινος ἔκροτωνιάτου. P. — V. 235. εἰλκετο. P. Pl. ἔλκετο. Br. — P. V. 236. ἀνοιδαινόντο. Liban. T. IV. p. 1092. 3. παρειαὶ δὲ διδοῦσαι καὶ συναγωγμέναι ^μἐφ' ^οκάτωθεν πνεύματι. Scr. οἰδοῦσαι. V. 240. ἐγνᾶπτοιο. P. ^μεγνᾶπτοιο. Pl. ^μεγνᾶπτοιο. Br. γναμπτὰς ἔλινας dixit Homer. 'Il. σ. 401. γναπτὰς. Hesych. Idem habet ^μεγνᾶπτοις. Homer. Od. σ. 293. κλῆσιν ^μεγνᾶπτοις. Vid. Heyn. ad 'Il. T. VII. p. 499. et nos infra p. 120. ar. 217. v. G. Manetho V. 195. ἡ γναπτοῖς ὀνύχουσι. —

V. 241. εἰς ἀγαλ ^μχαριδήμον. P. V. 242. ἐῆς ^οπειθήμον ἀβουλῆς. P. Pl. ἐῆς βουλῆς. Br. quod recepi. V. 12. ἀλλ' οὐ χαλκὸν ἔθηκε φύσις ^μπειθήμονα λύσση. Vera tamen Cod. lectio, si fides Stephano in Thea. Gr. T. III. p. 134. H. „Apud Nonnum autem cum genitivo, ἐῆς ^μπειθήμονα βουλῆς, uno obsequentem consilio.“ Locum Nonni nonnum inveni. In Paraphrasi quatuor aut quinque locis ^μπειθήμων cum dativo reperitur. At Stephanus Nonnum cum Christodoro videtur confudisse. — V. 243. εἰς ἀγαλ ^μτοῦ μᾶντους μελάμπο. P. V. 245. ^μτεταίνων. P. ^μτεταίνων. Pl. Br. Illud restitui, monente Schaefero ad Longum p. 367. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 212. Aristoph. Thesm. v. 38. προδυσόμενος ^μεἰς τῆς ποιήσεως.

V. 246. εἰς ἀγαλ ^μτοῦ πάνθου. P. V. 247. ἀργεῖων. P. ἀργεῖων. Pl. V. 248. εἰς ἀγαλ ^μτοῦ θυμοῖτον. P. Post v. 250. sequitur in Cod. imago Clyti v. 254. s. tum Isocratis v. 256 - 258. Lamponis

denique statua v. 251-253. sed appositis litteris error emendatus.

V. 251. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ λαμπῶν. P. Λάμπος Br. c. Brodaeο, ut est ap. Homer. 'Il. γ. 247. Sed Λάμπων idem vocatur ap. Apollodor. III. 12.

5. — V. 252. εἶχε. P. εἶχε. Pl. V. 254. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ κλυτίου. P. εἰσῆμι. P. εἰσῆμι. Pl. Br. cf. v. 263. — κλυτίος. P. κλύτιος. Pl. Eustath. ad 'Il. γ. p. 299. 55. ὁ δὲ Κλυτίος ὡς τριβραχυ κύριον παροξύνεται, καθὰ καὶ τὸ Τυχίος, καὶ τὸ Ὀδῖος, καὶ τὸ Δολίος, καὶ ἄλλα πολλὰ. Adde Etym. M. in Κλονίος. — εἶσχε. P. εἶχε. Pl. Br.

V. 256. εἰσάγαλ^μ τοῦ γητορ Ἰσοκρά. P. — V. 259. εἰσάγαλ^μ τοῦ μάτωε ἀμφιαφον. P. V. 261. βιόκτιτος. P. λυρόκτιτος. Pl. Br. In lectione Cod. mihi μυτόκτιτος videbatur latere. μίτος κιδάρης est p. 156. nr. 83. μυτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάτων p. 235. nr. 195. Verius tamen Graecus in not. met. βοόκτιτος emendavit, quod restituendum. Nonn. Dion. XXV. p. 666. 14. τεῦξε λυροδμήτοιο βοόκτιτα τεῖχεα Θήβης. Cf. Eurip. Phoen. v. 642. — V. 262. ὑπότρομον. P. ὑπότροπον. Pl. Br. Haereo in repetito ἀνδράσι. — V. 263. εἰς-ἀγαλ^μ τοῦ μάτωε ἀγλαοῦ. P. ἀγλαός. P. Pl. "Aγλαος scripsi secundum regulam in nominibus propriis. φασίν. P. φασί. Pl. Br. V. 264. μαντιπόλον. P. μαντιπόλου. Pl. Br. πολυεῖδον. P. πολυῖδον. Pl. Br. Eadem varietas in 'Il. v. 663. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 483. s. et ad Apollodor. p. 251. — V. 266. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ ἀπόλλωνος. P. V. 267. ἀδμήτοις. χαίτην. P. ἀτμήτοις. Pl. ἀτμήτοις. χαίτης. Br. fortasse vere. ἄνθεα ἄτμητα intonsi sunt Apollinis crines. P. V. 270. πλήματα. P. πήματα. Pl. Br.

V. 271. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ μεγά αἰάντος τοῦ τελαμωνιαδ^ο τούτου αἰ-λαμίνος. P. V. 273. δ' post πλοκάμους omisum in P. supplevit Pl. Br. V. 276. ἀνέφαινε ἀγηρονίην. P. ἀνέφαινε ἀγηροίην. Pl. Br. τελαμώνιος. P. — V. 277. εἰς ἄγαλ^μ σαρκηδότος τ' λυκίου. ὀηλθεν ἐντροίαι μεταγλαύνου. P. V. 282. ἀπέπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Pl. Br. Vid. ad v. 155. et 294. V. 324. σέβας δ' ἀπειλάμπετο μορφῆς. — V. 283. εἰς ἄγαλμα ἐτέρου ἀπόλλωνος. P. τρεποδὴλάος. P. τρεποδη-λάος. Br. τρεποδιλάος. Pl. — V. 288. εἰς ἄγαλ^μ ἐτέρ^ο ἀφροδίτης. P. In fine versus comma ponendum. V. 291. εἰς ἄγαλ^μ τοῦ ἀχάλλεως. P. V. 292. lectionem Cod. et Plan. temere mutavit Br. scribens: γυμνὸς ἐὼν κόρυθος ἰδούσῃς μιν . . . Sensus in vulgata argutus:

quamvis nec clypeo, nec hasta instructus, artificio tamen sculptoria speciem habebat utrumquo gestantis. V. 294. ἀνέπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Pl. Br. Vid. ad v. 282. — V. 295. οὐ γάρ. P. αἰ γάρ. Pl. Br.

V. 297. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἔρμου. P. ἐρμείας. P. ἐρμείης. Pl. Br. — V. 301. ἂν ἔπεμπεν. P. ἀνέπεμπεν. Br. ταθεῖσαν ἔπεμπεν. Pl. P. V. 302. ἐπιτροπῶντος. P. Br. ἐπιτροπῶντος. Plan. Illud, ut παρατρῶπῳ in 'Il. ε. 500. — V. 303. εἰς ἄγαλμα τοῦ ἀπολλοῦ. P. V. 304. ἀπολλύος. P. ἀπυλλύος. Pl. Br. Sic p. 81. nr. 19. ἀμόλιος et νομήτωρ. — V. 305. ἐθρέψατο. P. ἀνεθρέψατο. Pl. Br. — V. 306. εἰς ἀγαλμα τῆς ἀρτίμυδος. P. V. 308. ἰοδόκην ἀνέχουσα. P. ἰοδόκον κατέχουσα. Pl. ἰοδόκον ἀνέχουσα. Br. metro vacillante. φαρτέρεν ἰοδόκην restitui. Apoll. Rh. I. 1194. οὐτοδόκην φαρτέρεν. De ejusmodi compositis nonnulla dedi in Actis Phil. Monas. T. I. p. 149. Ap. Oppian. Cyn. IV. 158. εὐκελάδοις Μάστιξιν θαμνηῖσι δι' ἥτερος αἰδύσσοντες. Cod. Par. εὐκελάδοις. Fortasse εὐκελάδης scribendum. — V. 310. ἀνισμένη πλοκάμουν αὔρης. P. ἀνισμένη πλόκον αὔραις. Pl. Br. Ut h. l. πλόκον abiit in πλόκαμον, sic infra p. 572. nr. 97. φάθρον in βαρέθρον. p. 596. nr. 245. παστάσιν in παραστάσιν. Cf. p. 553. nr. 346. v. 6. p. 575. nr. 28. v. 2. In Aelian. H. An. L. XI. 1. καὶ μέντοι καὶ οἱ καθαρισταὶ συγκεκράναι τῷ χορῷ. omnibus conjecturis praestat lectio Cod. Vat. (συγκρίναι. Ib. L. III. 21. καὶ αὐτῇ προσελθούσα ἐπισήμην. recte mihi emendasse videoor ὑπέστην. Cf. L. VII. 48. IX. 1. (ubi idem vitium.) L. XVII. 17. In Luciani Saturn. §. 35. T. IX. p. 40. pro ἡ φακῇ Cod. Paris. offert φανελη. Ib. §. 23. p. 28. καὶ τάρχιος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβάλεῖν τῶν ἰχθύων. Cod. Par. κεφαλῇ. quod temere probabat Belinus. — V. 311. εἰς ἄγαλμα ὀμήρου. P. ἔμφρονα χαλκὸν ὀμηρος. Br. χαλκὸς "Ομηρον volebat, falsa opinione deceptus. — V. 314. ἦ et ὀμη. P. ὀμοῦ. Pl. Br. Scripsi ὀμῇ. Cf. Interpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 316. θάσσων. P. θαύσσων. Pl. Br.

V. 318. τόπερ εἴκεν. P. τό τ' εἴκεν. Pl. Br. Scripsi τόπερ ἔκεν. Minerva bene noverat formam viri, in quo ipsa habitabat. Hoc et argutum et cum proximis optime conspirans. — V. 320. ἡράσθης, ὃ φίλος, τοῦ πάνλους καὶ τῶν λόγων ὀμήρου, καὶ τοῦτον πατέρα σὺν ἐκείνῳ διὰ τὴν σὴν εὐμουσίαν, καὶ ναὶ μὰ τοὺς λόγους σὺ μακρὰν εἰ τῆς ἐκείνου ψυχῆς καὶ τῶν ἐκείνου χαρίτων. marg. P. — πατὴρ ἐμός. P. πατὴρ δ' ἐμός. Pl. Br. Non video, quam vim δὲ hoc loco habeat. V. 323. καίκεραστο δὲ. P. κενέραστο. Pl. Br. V. 534.

τεφλὸς ἦν ὁ πλάσας αὐτόν, ἐπεὶ Ὅμηρος πολλῶν ἀνδρῶν ἐβλεπε
κρίκτων. marg. P. — P. V. 335. In nova pag. novum lemma: εἰς τὸ
ἄγαλμα ὁμίρου· ἐκφρασίη τοῦ ἥθους καὶ τοῦ σχημα^οτος αὐτοῦ. P.
V. 337. τοῦτο τέλεισεν. P. Pl. τοῦτ' ἐτέλεισεν. Br. — V. 344. ὡς
θανμαστόν τὸ τῆς εἰκόνος σχῆμα. P.

V. 351. εἰσάγαλ^μ τοῦ φιλοσοφοῦ φερικῶν. P. V. 352. σοφίης κέντρα.
Ap. Theodos. Exp. Cret. I. 268. θεὸς παρήμεριαν λόγον, Πλήττει γὰρ
ἡμᾶς κέντρα τῆς ἀτολμίας. Scr. κέντρα. — V. 354. εἰσάγαλ^μ τοῦ
φιλοσόφου ἡρακλείτου. P. V. 356. ἀνδρομένης. P. ἀνδρομένης. Pl. Br. —
V. 357. εἰς ἀγαλ^μ κρατίνου τοῦ νομίου. P. V. 358. πολυστρέπτου. P.
V. 359. In fine versus loco puncti comma ponendum. — V. 361. εἰς-
ἀγαλ^μ μενᾶδρου τοῦ κομικοῦ. P. ἐστῆναι. P. Pl. Br. — V. 367. εἰς-
ἀγαλ^μ τοῦ ἀμφιτρίωνος. P. ἤσταπτεν. P. ἤστραπτεν. Pl. Br. P. V. 370.
πολυστρέπτου ἐφαρμενον. P. πολυστρέπτου ἐπαρμενον. Plan. Br.
πολυστρέπτοιο μινονῆς v. 172. 348. πολυστρέπτος δισόμοις Nicander
Alex. 224. De ἐπαρμενος vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 234.

V. 372. εἰσάγαλ^μ τοῦ ἱστορίᾳ Θουκυδίδου. P. V. 375. καὶ τῶν.
P. καὶ αὐτῶν. Pl. Br. V. 376. ἀμνηστία. In Babrii Fab. XII. 15.
μισθὸν μὲν ἀμνηστοῖν αἴριον πέμπειν. Scr. ἀμνηστῶν. — V. 377.
εἰς ἀγαλ^μ τοῦ ἱστορικοῦ Ἡροδότου. P. ἀλικαρνασσὸς restitui ex P. et
antiq. editt. Plan. pro ἀλικαρνασσῶ. Vid. Schaefer. Meletem. p. 1.
sq. — ἀμνῶν. P. αἰνῶν. Pl. Br. Cf. Animadvers. T. I. p. 421. —
V. 379. δοῖας. P. δοῦς. Pl. Br. de divisione orbis terrarum in duas
partes dixit Schaefer. Meletem. p. 57. ad L. Boas. p. 531. ad Apoll.
Rh. T. II. p. 188. — V. 380. in P. omissus, accessit ex Plan.
ἐνάταις. pro ἐννεία. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 88. et
Schaefer. Melet. p. 97. not. 42. V. 382. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ λυρικοῦ περ-
δάρον. P. V. 384. βρώτοιο αὐτὸ βρώτοιο. P. Similiter sp. Athen.
L. V. p. 186. F. βρωτικῆς ἀναισθησίας scriptum pro βρωτικῆς. Vid.
Additam. Anim. in Athen. p. 117. — V. 386. λυγροῖσι. P. Litte-
ram paragogicam addit Pl. Br. V. 387. ἀνεπλάσαντο. P. ἀνεπλάσαντο.
Pl. Br. — V. 388. εἰς ἀγαλ^μ τοῦ ξινοφῶν^οτος, P. ξινοφῶν. P. quod
emendatum ex Pl. ut statim v. 389, λιγαίων. pro λιγαίων. P.
V. 391. post δπώρην comma delendum.

καλμένην αἰνεῖσθαι: ἐν ἐκείναις θαυμασίαις. P. V. 415. ante ὄντοτε incidendum. Βεργίλλιος. P. Βεργίλλιος. Pl. Br. Vid. Fabric. Bibl. Lat. T. I. p. 305. ed. Ern. Οὐβεργίλλιος ap. Plutarch. Vit. Ciceron. c. 32. Vid. Coray T. V. p. 422. — V. 416. θυβριῖς. P. θυμβριῖς. Pl. Br.

III.

Ἐν κυζίκῳ εἰς τὸν ναὸν ἀπολλωνίδος τῆς μῆρος ἀττάλου καὶ εὐμενοῦς ἐπιγραμματα ἃ εἰς τὰ στυλοπινάκια ἐγγράφητο περιέχοντα ἀναγλύφους ἱστορίας ὡς ὑποτίκταται. P. In marg. ταῦτα ἐν κυζίκῳ ἐν τῷ θαυμαζομένῳ ναῷ τῆς μῆρος ἀττάλ^ς καὶ εὐμενοῦς τῶν περιγραμμένων. P. In edit. nostra male excusum κυζικῷ. Pro εὐμενοῦς scripsi Εὐμένους. Vid. Reiz. de Presod. gr. accent. inclin. p. 116. Saepissime tamen hoc nomen in libris scriptis et impressis ὄκτυονεῖται. unde Eustathius ad Ἰλ. γ. p. 950. 59. hunc usum recentiorem esse statuit. Apud Plutarchum semper Εὐμένης scripsit cl. Coray, quem vide T. IV. p. 329. 536. et in Prodomo Bibl. Hellen. p. 307. s. nec aliter Schweighäuser in Polybio. Vid. ad L. III. 3. Tom. V. p. 501.

Undeviginti haec epigr. edidi in Exercitt. crit. T. II. p. 159–204. cujus libri censuram egit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. T. VI. p. 159. sqq. In templo Apolloniadi a filiis Cysici exstructo anaglypha fuerunt, exempla pietatis, parentibus, imprimis matribus, a liberis praestitae exhibentia. Plurimorum argumenta ex tragoediis videntur derivata. Leca veterum de matre Atali et Eumenia, horumque fratrum concordia et in communem matrem pietate, collegi in Exercitt. l. c. p. 159. sqq.

Nr. 1. Cf. Animadvers. T. III. 3. p. 621. In titulo σιληῶνων. P. ut ap. Hesych. σιληῶνοι. De diversitate scripturae σιληῶνός et σιληῶνός vid. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1921. s. In Cod. Vindob. et Moscov. Pausaniae semper σιληῶνός. Vid. Facium ad Pausan. T. I. p. 86. not. 9. De Baccho Apollodor. III. 5. 3. p. 266. ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεόν, ἄνθρωποι ἐτίμων ὃ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ ἄδου τὴν μητέρα... εἰς οὐρανὸν ἐνήλθεν. ubi Heynius haerens, ὥς μαθόντες corrigit. Sincera est lectio, modo, distinctione post ἐτίμων sublata, apodosin ab ὃ δὲ incipias. Sic etiam L. II. 5. 4. p. 172. apodosin est in verbis, θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς. ubi δὲ non debebat deleri ab Heynio, qui in reliquis bene de h. l. meruit. Fabulam de Baccho, matrem ducente ad superos, illustravimus in Exercitt. p. 145. s. V. 2. παῖδα καὶ δμῶν καὶ

ἀρμενός. P. Verba transposui, ne metrum bis in uno versu frustra violaretur. — V. 4. *πενθείς*. P. *πενθείς* scripsi cum Chardono. Sic *Ἄρσεν φθιγόνος*. Oppian. Hal. II. 667. *Ἄρσεν δουξίπποιο*. p. 410. nr. 322. *Διογενεὺς* est ap. Gregor. Cor. p. 298. ed. Lips. Vid. infra ad p. 165. nr. 129. — *ἀμειβόμενοι*. P. De ἀμυνόμενος olim cogitabam; quod fortasse non necessarium.

Nr. 2. Vide Paralip. I. T. III. 3. p. 621. s. nr. 9. V. 2. τὰς θ' P. pro τὰς δ', ut saepe in hoc Cod. *τευθραντιάδος*. P. Numeros restitui cum Chard. et Wakefieldio. V. 3. *φίλος*. P. *φίλος* corr. Wakef. Oppian. Cyn. II. 368. *λύσαι μητέρα μοῖ φιλῆν*. Codd. Paris. *φιλῆν*. quod nunc in textu legitur. Ib. II. 350. *κοῦροι φίλους κομίσουσι τοκήα*. V. 4. *ἀνάγω εἰς πέδιον*. P. Fortasse pro *ἀγάω*. — *ἀνάγω εἰς πέδιον* dedi. *Θήβης πέδιον*. Eubul. ap. Athen. II. 47. B. Eurip. Phr. Fr. 1. *εἰς Τροίας πέδιον*. Idem Orest. 521. et sic saepissime. — Nr. 3. Paralip. I. nr. 10. p. 622. s. In marg. *ὁ τρίτος πίνυξ τοῦ τρίτου στυλοῦ*. P. Videntur itaque illa anaglypha columnarum basibus, τοῖς στυλοβάταις, inserta fuisse. V. 1. *ξύνευον*. Scribendum videtur *ξυνόμενον*, nisi auctor *ξυν* produxit, ut in *συνεχῆς* et paucis aliis. Vide Winterton. in Poët. minor. ad Hesiod. Theog. 636. Br. ad Apoll. Rh. I. 1271. Buhl. ad Arat. Phaenom. v. 20. — V. 2. *φοίνικος ἥδ' ἐθέλει*. P. Sic certe est in Ap. Goth. In Cod. ipso ὁδ' legi contendit Chard. Melanges T. II. p. 278. qui p. 276. probat correctionem nostram: *Φοίνικος δ' ἐθέλει*. — *χόλον γενέτου*. iram Phoenicis in patrem, ob injuriam matri Alcimedae illatam. In *παῦσας* diphthongus correpta. Vid. Exercitatt. crit. p. 155. — ¶ V. 4. *προϊεμένω*. P. *προϊεμένω* dedi cum Heynio, ut v. 6. *παιδολέειν*, pro *παιδολλάειν*.

Nr. 4. Paralip. I. nr. 11. p. 624. In titulo *κλύτιον* P. Sed v. 14 recte *κλυτίος*. Vid. ad Christodor. Ecphr. v. 254. — V. 1. *κλυτόνοος* P. *κλυτόνοος* malebat Heynius, invito Chardono, qui primam syllabam ob plures breves continuas produci existimabat. Idem alliterationem esse statuebat in *κλυτίος* et *κλυτόνοος*. Certe in hoc versificatore, qui quantitatem syllabarum susque deque habet, talia non debent mutari. V. 2. *πατρός*. P. *ματρός* correxi cum Uhdenio. V. 5. *ἐπὶ τοῖσιν*. non debebat tentari. *His factis* laetatur i. e. *super illis*. Ap. Aelian. H. A. VIII. 17. *τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῖσιν οὐκ οἶδεν αὐτήν*. sincera est vulgata, in qua est abundantia, post adverbia loci et temporis non infrequens. — *ἡ πρόν*. P. *ἦτε* volebat Chardoz. *ἦτε* fuerit lenius. —

Nr. 5. Paralip. I. nr. 12. p. 624. In titulo *κρεσφόνην* habet P. *ἐκδημῖαν. mortem*. Cf. Suicer. Thes. eccl. T. I. p. 1045. DuCang. Glossar. in *ἐκδημῖν*. *Ἀποδημία* sic legitur ap. Liban. T. IV. p. 168. 24. Obiter corrige Aelian. Hist. An. XVII. 40. καὶ καταβολὴν τῆς ἐκδημίας τῆς προειρημένης. pro *ἐπιμελείας*. V. 1. *κρεσφόντου*. P. V. 2. *μιάναι*. Longam syllabam auctor corripuit, ut Oracul. Sibyll. L. II. p. 286. καὶ πάλιν οἱ τὴν σάρκα ἀσελγῆ μῆναντες. ubi rectius Codd. *ἀσελγῆσαι μιάναντες*. Similiter Gregor. Nazianz. Carm. II. 66. T. II. p. 45. C. in *διέκριναι* penultimam corripuit. V. 3. *ἦεν γόνους γενέτης προσαμύνων*. P. *caede patrem ulciscens* interpretatur Chard. quum prius correctionem nostram probasset, *γόνον γενετῆρος ἀμύνων*, quam etiamnum tueor. Sic ap. Orpheum Argon. v. 538. ὄσους κνβεργιῇ προεπέστιχε νῆδυμος ἕπνος. Schneiderus correxit probabiliter: *κνβεργητῆρος ἐπέστιχε*. V. 5. *δόρυ πῆξε*. Homer. Ἰλ. χ. 283. *μεταφρένῃ ἐν δόρυ πῆξεν*.

Nr. 6. Paralip. I. nr. 13. p. 626. In titulo τὸ *μαντεῖον* scripsi; in Cod. τὸ desideratur. *ἐπιφανείς*. P. marg. *ἐπιφανής*. — V. 1. *μεμιγμένον ὀλκοῖς*. monstrum ex homine et serpentibus mixtum interpretatur Heynius. *ὀλκοῖς* de draconis spiris accipiendum esse, docui in Animadversis. — V. 3. *σκύλας*. P. *σκυλῆς* Chard. Deae vim voluisse facere draconem, docet Apoll. Rh. II. 706. Schol. ad Lycophr. v. 208. — *τόξον*. aut *τόξῃ* scribendum, aut *τόξον* .. *Φοῖβον*. — V. 5. *Δελφόν*. Si *Φοῖβος* sincerum est, non male correxeris: *Δελφοῖς* (sic Chard.) *δ' οὖν θῆσαι τρίπον ἔνθιον*. Nec tamen ferri potest *θῆσαι* ad Apollinem, *ἀποπνεύσαι* ad Pythonem relatum. Huic incommodo medeheris scribens: *Δελφοῖς οὖν θῆσαι τρίπον ἔνθιον* · ὅς δ' ἔρ' ὀδόντων Πικρὸν ἀποπνεύσαι φοῖζον ὀδυρόμενος. Phœbus igitur tripodem Delphis ponet (alius fortasse scripsisset ὀρθώσαι); hic autem (Pytho) e dentibus tristem strepitum lamentando edet. Nonn. Dion. IV. p. 154. 29. *παύει θηρίων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων*. Respicitur autem ad τὸν ὀδοντισμὸν, de quo Pollux IV. 80, et 84. de nomine Pythico: *ἐν δὲ τῇ ἱαμβικῇ μάχεται* (Apollo). *ἐμπροσθῆς δὲ τῷ ἱαμβικόν καὶ τὰ σαλπιστινὰ κρούματα, καὶ τὸν ὀδοντισμὸν, οἷς τοῦ δράκοντος ἐν τῇ τετοξεῦσθαι συμπίοντος τοὺς ὀδόντας*. Cf. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 2, 8. Eodem fortasse retuleris Orac. Sibyll. p. 699. *οὐκ αὐλὸς πολύτρητος, ἔχων τε φρονύβλαβον αὐδὴν, οὐ σκολιὰς σύριγμα φέρων μίμημα δράκοντος*. quod vulgo de *lituo* minus recte interpretantur.

Nr. 7. Paralip. I. nr. 14. p. 627. In titulo post αὐτῆς Heynius supplebat παραδοθεῖσαν. Tum ἐνεχθεῖσα scripsi, pro ἐνεχθείσα. De fabula cf. Schol. ad Apoll. Rhod. IV. 1090. ubi in verbis, εἰ δὲ Νηταιὸς δαὶ τὴν τέλμαν τῆς παιδὸς ληπθεὶς τελευτᾷ. scribendum videtur: διὰ τὴν ἀποδημίαν. — P. Initio novae paginae novum lemma adscriptum: περὶ ἀμφίωνος καὶ ζήθου τῶν οὐῶν ἀντιόπη. V. 1. σκυλεύματα. P. σκυλαυμάτα scripsi, probante Chardono, cum quo Δίρκην et distinctionem huius distichi emendavi. Tymnes p. 274. nr. 433. ἔρρε παῖδὸν σκυλάκτουμα, παπὰ μέρτε. V. 3. ἡ πάρος. P. Sensus postulabat ἤν. V. 4. ἰκίτης. fortasse ut τύχη σωτήρ, λωβητῆρες Ἑριννέες, πετροφόντης μήτηρ, et similia, quae congeasit Abresch. ad Aesch. T. I. p. 94. Rectius tamen scripseris ἰκίταις, praesertim quoniam hunc scriptorem metricarum legum non admodum curiosum fuisse appareat. In his terminationibus saepe peccatur. Ap. Maxim. π. καταρχ. v. 110. πέλοιντο, Πολλάκι καὶ χεῖρεσσαν ἰὸν λωβήσας ἔποιον. scribe: ἰὸν λωβήσαι ἀποίτην. Activa forma verbi λωβάσθαι utitur Phocylid. v. 33. — Ap. Plutarch. Vit. Romul. c. 16. in fr. Simyli primum distichon sic videtur corrigendum: ἡ δ' ἄγχοῦ Ταρπηᾶ παρὰ Καπιτώλιον αἶπος Ναίουσα, Ῥώμης ἔπλετο τειχολήτει· sic ed. Aldin. pro τειχολέτης. Infra p. 279. nr. 1. πεντημονταίταις dedi cum Reiskio, pro πεντημονταίτης. V. 5. καθάπτεται. P. καθάπτετε dedi cum Chard. et Schaefero ad L. Bos p. 532. Ap. Apollodor. III. 5. 5. p. 268. τὴν δὲ Δίρκην θυρῶν δῆσαντες ἐκ ταύρου. vocem θυρῶν ab Heynio cum Codd. nonnullis omissam tuetur Hygin. Fab. VIII. p. 26. Dirce ad taurum crinibus religatam necant. In αἶε prior syllaba aut producta yi arsius, aut legendum: ἀλλ' αἶε καὶ ταύρου καθάπτεται. αἶε cum verbo pluralis numeri multi illustraverunt. Stephan. Thes. T. I. p. 61. H. Clark, ad Homer. Ἰλ. ζ. 576. et alii.

Nr. 8. Paralip. I. nr. 15. p. 629. In titul. καθέτης. P. V. 1. μάτερ. P. V. 2. ὑπεδέξατο πᾶν. P. ὑπέδεξο scripsi c. Heynio. Homer. Od. ε. 54. πᾶν Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 583. comparat cum δαῖν sp. Callimach. fr. 243. εἰς δαῖν ἐρχομένων. Ipsum πᾶν occurrit p. 376. nr. 125. v. 3 et 6. — V. 3. ἐπαιγμίαι. P. V. 4. ἀνά γλυκ. P. θαμβεῖ ἀναξ. tentabat Heynius. Fortasse scribendum: θαμβεῖ, τὰν γλυκεράν. nisi fuit: παγγλυκεράν. quod compositum etiam alibi occurrit. — Nr. 9. Paralip. I. nr. 16. p. 629. In titulo etiam alibi occurrit. — Nr. 9. Paralip. I. nr. 16. p. 629. In titulo αὐτῆς. Scripsi, σιδηροῖ. Pro ἐπίταιων Heynius ἐνέταιων malebat. —

Νηλεΐς. alibi *Νελεΐς* scribitur, minus recte. Vid. Animadversas. T. I. s. p. 259. Liban. T. IV. p. 1111. 7. *Νελεΐα καὶ Ἰελλίαν ἐν τῇς πόρεσι παῖδας προΐγαγεν*. V. 1. *σπειρῆμα σιδήρου*. P. Obscurum distichon, in quo adjectivum *τρηχεῖος* offendit, alibi non obvium, et *σπειρῆμα* pro *σειρᾷ* positum. Haec tamen si sincera fuerint, sensum restitueris scribens: *μητέρα τρηχεῖσιαν (τρηχαλλοῖσιαν) ἐν σπειρήμασι Τρωὶ Σαλμωνεὶ γενέτω τῷδ' ὑποτασσόμεναν*. . . *Matrem Tyro duris in vineulis patri Salmonēo hic adstanti subjectam*. . . Tunc distichon excidisse videtur. V. 5. *ἔρκεσιν* et *λεῖων*. P. *δουλώσει* referendum ad Salmonēum. Titulum hujus epigr. ediderunt Salm. ad Script. Hist. Aug. T. II. p. 356. et Mesiriac Comment. sur les épîtres d'Ovide. T. II. p. 27. uterque in verbo *ἐνλελάξανται* a verq aberrans.

Nr. 10. Paralip. I. nr. 17. p. 630. In titulo *σύμβουλον* et *διὰ τῆς ἀρχ.* P. In marg. *ὅτι ὁ Εὐνοὸς καὶ Θόας ἀδελφοὶ ἐξ ὑπερίλης*. Cf. Argum. β ad Pindari Nem. — De Hypsipyle Apollodor. III. 6. 4. p. 390. V. 2. *οἰκίτις* pro *δούλη* absolute non dicitur. Scr. *ἰκέτιν*. Vid. infra p. 120. nr. 215. et p. 571. nr. 19^a. v. 2. Ap. Lucian. T. VI. p. 144. 2. *τὸν σαυτῆς ἰκέτην*, Codd. Paris. duo *οἰκέτην*. Ib. T. VII. p. 78. *ὥσπερ ἰκέτην*. editt. vett. *οἰκέτην*. Aelian. H. An. XI. 31. *οἰκτεῖραι τὸν οἰκέτην*, Gesnerus emendavit, *ἰκέτην*. Eadem permutatio e Cod. August. enotata in Fabul. Aesop. 3. p. 5. ed. Schn. Vid. Wesseling. ad Dion. Cass. T. II. p. 1500. Facius ad Pausan. T. I. p. 219. not. 8. Ap. Liban. T. IV. p. 393. 9. *οἱ τοὺς οἰκίτας αἰδούμενοι* · *παρ' οἷς βωμὸς ἔλλειν*. aliena sunt, quae de Atheniensium erga servos clementia ad h. l. dixit Reiskius. Scr. sine haesitationē: *οἱ τοὺς ἰκέτας αἰδούμενοι*. Contra ap. Eund. p. 1112. 13. *ἡγείται μὲν οὖν ὁ δεσπότης γέρον λιθωντόν, ἔπειτα δὲ ὁ ἰκέτης ἱερὸν νομίζων*, scr. *ἔπειτα δὲ οἰκίτης*. — *τὸν πατέρα*. P. *Σcripsi τοῦ θανάτου*. — V. 3. *ἀφούθαρ*. P. *ἐπ' οὐθαρ* corr. Heynius. Subaudi *ὄντα*. *Archomorum lactentem*. Non satis confido huic correctioni; nec tamen melius quid succurrit. — V. 5. *ἀσπίδος*. P. *ἀσπιδος* scripsi: *Nymphae Asopidis arva*, Plura fuerunt ejusdem nominis flumina. Vid. Schol. Pindari. Nem. 3, 1. p. 683. — *νίαν κόραν*. Scribendum videtur: *Ἀσπίδος, Εὐνοῖ, ἀρουραν*. Post Thoantem enim v. 1mo compellatum, etiam Eunoι mentiq fieri debebat. De elisione ne dubites, Od. α, 389. *Ἀντίνοῖ, ἧ καὶ μοι γεμεσθήσεται*. β. 130. *Ἀντίνοῖ, οὐκ ὡς ἔστι*. γ. 159. *Ἀντίνοῖ, ὕβριν*. — V. 6. *ἔξω*. P. *ἄξων* scripsi.

¶ *Nr. 11.* Paralip. I. nr. 18. p. 632. In marg. Cod. ⁶ π πολυδέκτου
 τούτου βασιλῆως ὃν ἀπέκτεινε περσεύς. V. 2. δυσφ. εὐναῖς. Jove
 indignum videri poterat, si Danaë post illum mortali nupsisset. Sic
 lectionem Cod. explicueris. Non tamen poenitet conjecturae olim
 prolatae: δυσφῆμοις δέννοις. inauspicatis in Jovem conviciis invectus.
 Similiter peccatum ap. Theognid. v. 1163. φίλους δ' εὐναῖς τοπήσας.
 ubi Neander emendavit δένναζες. — V. 3. ἔλυσε. Medusae caput re-
 taxit. V. 4. λιθουρρήσας pro λιθώσας, quod notandum. — *Nr. 12.*
 Paralip. I. nr. 19. p. 632. In marg. Cod. ⁶ π φορβαντ καὶ πολυμήλον
 οὗς ἀπέκτεινεν ἱξίαν. V. 1. γαίη. P. γαίη scripsi. Agathias p. 389.
 nr. 204. πῶς τὸν Πριαμίδην ἱξεκύλισα πίδαψ. Sophocl. Electr. 747.
 τοῦ δὲ πίπτοντος πίδαψ. Cf. p. 191. nr. 258. — V. 4. ποιανόν. εἰς
 ποιανόν, τιμαρίαν τοῦ φόνου τῆς μητρος, ἀμυνόμενος αὐτῇ. —
Nr. 13. Paralip. I. nr. 20. p. 633. π ἡρακλῆ καὶ ἀλκμῆν ἑ μὲρ αὐ-
 τοῦ. Margo P. Primus edidit Visconti in Comment. ad Inscr. Triop.
 p. 102. a. — *Nr. 14.* Paralip. I. nr. 21. p. 633. π τῶν υἱῶν νιόβης
 οὗς ἀπέκτεινεν ἀπόλλων. Margo P. quo nihil falsius. Sed error ortus
 ex titulo, in quo perperam scriptum: τοὺς ἐπὶ ... τοξευόμενους ..
 ἐτόλμασαν. Recte Zoëga emendabat: Τινός ... τοξευόμενος .. ἐτόλ-
 μησεν. V. 3. ὅς ad Jovem refer. βορῆάν. Glossae Mss. in Job. ap.
 Albert. ad Hesych. βορῆάν, βρῶμα, ἥγον θήραμα. V. 4. γαῖ. P.
 i. e. γῆ.

Nr. 15. Paralip. I. nr. 22. p. 634. In marg. P. ⁶ π γλαύκου καὶ
 βελλεροφόν τῶν ἡρώων. Obscurum epigr. cum ob argumentum, tum
 ob crebra lectionis vitia. V. 1. οὐτίς. sic Cod. Plures hujus versus
 emendandi viae sese offerunt. Lenissimum fortasse fuerit: οὐ Προίτου
 παῖδες φόνον ἔχευθς. aut: οὐκέτι, Προίτου παῖ, φόνον ἔχευθς Βελλ-
 ἐρ. ubi ἄν subaudiendum. Vid. ad p. 63. nr. 16. non amplius Belleroph-
 ontes, o filii Proeti, eadem ipsi tua manu intentatam cohibu-
 eris. — V. 2. ἐκτοῦ. Suspicebam: τοῦδ' ἐκτὸς παῖδος τινυμένου θάνα-
 τον. absque hoc suo filio, Glaucō, si fuisset. θάνατον de caede
 intentata accipiendum. Quod quum sit durius, vide an corrigi possit:
 τοῦδ' ἐκτὸς παῖδος φρομένου θανάτον. ut fortasse nr. 16. v. 2.
 Apoll. Rhod. III. 905. τὸν ξιῶνόν με κίλοντας .. ὀλοῶν ῥύσασθαι
 ἀθλῶν. Euripid. Ion. 165. εὐδὲν σ' ἂ φόρμυξ τόξων ῥύσας. ἄν. —

Γλαύκον cohaeret cum παιδός. V. 3. κρανταγίνους ἰοβάτον δ' ἵπ. P. Suspiscabar: κῆρα νανήν δ' οὐδ' Ἰοβάτας ὑπαλύξει. Homer. Ἰλ. μ. 113. νανὰς δ' ἵπῳ κῆρας ἀλύξας. Od. ψ. 332. αὐτὸς δὲ πακὰς ἐπὶ κῆρας ἀλύξας. — V. 4. μοιρῶν ἐπέκλωσε λίνα. P. Proposui olim: Μοιρῶν ἔμπεδ' ἐκλώσε λίνα. Sed compositum ἐπέκλωσε tuetur perpetuus potestatum usus. Fortasse igitur versum sic impleveris: οὕτως γὰρ Μοιρῶν ἐφ' ἐπέκλωσε λίνα. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. p. XIV. — P. V. 5. novum lemma: π βελλεροφοντ καὶ γλαύκον. P. ἀπήλασας. P. Scripsi ἀπήλασας. (in edit. nostra pessime excusum ἀπηλάσας.) Lentulus Gaetul. p. 174. nr. 190. εἰ δ' ὥς μιν βαρύνειον ἀπώσας νοῦσον ἐλάσσεις καὶ πενίην. Liban. T. IV. p. 860. 29. ἐξετάσωμεν, ἃ τε ἀπύλασαν, ἃ τε παρίσχεν. In Morell. ἀπήλασαν. Scr. ἐξετάσωμεν, ἃ τε ἀπήλασαν. Saepo ἂν scriptum pro α. Hinc ap. Aelian. H. A. VII. 22. καὶ μέντοι λαλούντων αὐτά. Scr. ἄττα. Et ib. XVI. 18. πονδάνομαι δὲ γίνῃ αὐτὰ καὶ ἀμφίβια εἶναι. Scr. γένῃ ἄττα. V. 6. obscurus versus. μόθων fortasse cum μόχθων permutandum. Sed sic in ἐπεφράσαστο adhuc haeremus.

Nr. 16. Paralip. I. nr. 23. p. 636. In marg. π αἰῶλον καὶ βοιωτὸς τ' εὐίῳν ποσειδάωνος. P. V. 1. μύθον. P. Scripsi μόχθον. V. 2. μητίεην. P. μητίρ' ἐγὼ correxi cum Chard. qui etiam λυόμενος tuetur. Mihi φεόμενος videtur verius. De horum verborum permutatione vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 906. Liban. T. IV. p. 296. 16. ῥέεσθαι τοὺς ἐν Χερρόνησσι. Cod. Bavar. λέεσθαι. V. 3. τοῦνενα γὰρ καὶ Μutilum hunc et corruptum versum sic impleveris: τοῦνενα καττερόχεις πεφύνατε κἄλλοιμοι ἄνδρες. Sed lenius quid reperiri velim. V. 4. βοιωτῆς. Sic iterum ω corripitur nr. 19. et passim apud seniores. Exempla dedi in Dissert. de Memnoniis in Memor. Acad. Monac. T. II. p. 48. Ad historiam facit Stephan. Byz. in βοιωτία. Etym. M. in βοιωτός. Cf. Berkel. p. 228. — Nr. 17. Paralip. I. nr. 24. p. 636. In marg. π ἀνάγκης καὶ ἀμφονέμον τῶν σιελιωτῶν. Locis olim laudatis in Exercitt. p. 199. adde N. Heinsium ad Claudian. Carm. de Piiis fratribus, Interpp. Ausonii in Clar. Urb. XII. 2. Wernad. Poët. min. T. IV. 1. p. 371. V. 1. πυρὸς καὶ γαίης. P. Num πυρκαϊγῆς? Vid. p. 371. nr. 89. v. 4. In marg. ζτ. τὸ λειπ' ἐπαγραμμ.

Nr. 18. Paralip. I. nr. 25. p. 637. In marg. π αλεόβιδος καὶ βίτωνος τῶν νιῶν νυδίπης. P. — In titulo post βίτων addidi εἰ,

ne manca esset constructio. — τὸ σπένος. Fortasse, τὸ ζεύγος. Ap. Aeliam. H. A. XIV. 26. καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεύγος ἵππων. ζεύγος γὰρ ἢ τέσσαρ' ἢ οὐδὲν διαφέρει. Scr. σπένους γὰρ ἢ τε ἢ οὐδέτις δ. Est autem σπένος *lorum*, etiam illud, quo pueri castigabantur. Lucian. T. IX. p. 62. *καίων, σπένος ἔχοντα, ἐν ὀπίσταις ταῖς χεῖρας* Procop. ap. Suid. T. I. p. 131. τὸ ἀπὸ σπένους δίδος. Cf. Liban. T. IV, p. 380. 32. p. 868. 28. — Μοχ φαεῖν scripsi pro φηεῖν. Post *ἱεροσολήνας* autem sustulsi τὴν μητέρα, vocem ex praecedentibus temere repetitam. In historia de Argivis fratribus ap. Lucian. in Cenetempl. §. 10. Tom. III. p. 44. adoptari debet distinctio a Solane proposita. V. 2. *ἐνσεβής θυετήν*. P. *ἐνσεβής θ' δαίτης* scripsi *σπασθ* flagitante. Contra in Schol. ad Pindari Isthm. IV. 110. ἡ τῶν θυῶν ἀναφανερμένη φλόξ. *συνεχῶς λάμπει*. scr. ἡ τῶν θυῶν φλόξ. V. 3. ἡθ' χάρις. P. dedi ἡδυχαρίας, ut ἡδυπαθής, ἡδυφαις et similia. — *σποπὸς ἀνδράων*. (P. *κόπος* dedi et χάρις. Cf. infra p. 421. nr. 374. v. 6. — V. 4. ἐκ' ἐνσεβίῃ. Scr. ne hiet oratio: *μητρὸς ὅτ' ἐνσεβίῃ*.. quum pietate erga matrem adducti illustrem illum laborem *σπασθ* perant. V. 5. *ἱεροίων*. P. *ἐνέροισιν* fuisse suspicor, praepositionis subaudita. — Nr. 19. Paralip. I. nr. 26. p. 638. In titulo *σερβήλειαν*. P. Hunc titulum Salm. edidit in *Exercitt*. Plin. p. 11. A. ut doceret Rheam Silviam ab aliis Serbiam fuisse appellatam. Heynius librarii errorem in hoc nomine fuisse suspicatur. In marg. Cod. etiam haec habentur: π (ρήμ καὶ ρωμν) τῶν νῦν *σερβί* οἵτινες *πρώτοι* τὴν *ῥώμην* ἔκτισαν. et iterum in nova pag. π *ῥωμύλον* καὶ *ῥέμον* τῶν *ἀδελφῶν* οἵτινες τὴν *μεγάλην ῥώμην* ἔκτισαν. V. 2. *ξυτή* καὶ *ῥωμύλλον*. P. V. 3. *τιθῆνος*. P.

IV. Prooemia diversarum Anthologiarum.

Ρ. *Μελέαγγρος στίφανος*. In marg. οὗτος ὁ μελέαγγρος *φοινίξ* ἦν ἔκ' ἀπὸ *καλασιότης* πόλ. ἐποίησαν δὲ τὸν *θανυμάσι* *τοντον* τῶν τ. (hoc dele) *ἐπηγραμμά* στίφανον ✕ *συνέταξεν* δὲ αὐ *καταστοχῆς* ἀλλὰ *παρατα* ὁ *ἐπονομαζόμε* *κεφαλῆς* *συνεχεν* αὐ *αφορίσας* εἰς *κεφαλῆς* *δωρ* (eis *κεφάλαια* *διάφορα* nunc interpretor; paulo aliter quam olim in Prolegg. §. VI. p. LXVIII. ubi totum hoc scholion diserte explicui) *ἦγον* *ἱερωνικά* *ἰδίως*, καὶ *ἀναθίμα* καὶ *ἐπιτίμβρια* καὶ *ἐπιδεικτικά*:

ὡς νῦν ὑποτίταται: ἐν τῷ παρόντι πτυσίαι: — ὅτι ὁ μελέαγρος γαδαργνός ἦν τὸ γένος εὐρος· ἐτελεύτησεν ἐν κώτῃ (κῷ τῇ) νήσῳ. — *Meleagri Prooemium*. Br. I. 1. p. 1. An. I. 1. p. 1. V. 1-4. in quatuor his versibus Gracivus ionicas formas septies restituit, φῆλη, σῆνδε, δαίδῃν, ἦνυσε, ἀριζήλῃ, μνημόσσυον, ταύτην, quod in reliquo ποῦματι Cod. P. ionicas formas exhibeat; in notis autem causas affert, cur quis in toto hoc ποῦματι *derisum* obtinuisse non inepte existimare possit. — V. 2. ὁ καὶ τρέξας. Vid. ad p. 577. nr. 65. — ἔμνοθεῖαν. P. Br. ἔμνοθεῖαν. Reisk. ἔμνοθεῖων. Graef. P. 607. nr. 257. τὸν ἐν πάντων ἡθροισμένον εἰς ἓνα μόχθον Ἴμνοθεῖαν βύβλων. ubi Cod. etiam ἔμνοθεῖαν. Servavi tamen ἔμνοθεῖαν, quod h. l. ferri posse videbatur; ut *μουσοπόλον στίφανον* in epigr. laud. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 155. — V. 2. post *μνημόσσυον* Br. comma posuit. — V. 5. μοιροῦς. P. *Μυροῦς*. Br. c. Reiskio. Schol. marg. quod mex dabimus, *Μυρώ*. At *Μοιρῶ* illa vocatur ap. Athen. XI. p. 490. E. p. 491. A. ubi Schweigh. Codd. lectionem servavit, quem vide T. VI. p. 258. *Μοιρῶ νυδαλλῃ Βυζαντιάς* est supra in Christod. Eophr. v. 410. et in poetriatum enumeratione p. 362. nr. 27. Cf. Eustath. ad *Il.* ω. p. 1351. Od. μ. p. 1713. ed. Rom. In *Μυρῶ* prior corripitur p. 234. nr. 190. p. 259. nr. 364. p. 271. nr. 425. Quare non dubitavi *Μοιροῦς* restituere. — V. 6. λειρία. P. V. 7. χορῶν. P. τορῶν. Br. c. Reisk. quod adstruxi in Anim. Adde Aeschyl. Agam. 613. 1054. Suppl. 277. Gracivus tuctur χορῶν, commate post *Μιλανπεπίδου* posito. Hoc mihi frigere videtur. De confusione litterarum χ et τ dixit Bast. in Comment. palaeogr. p. 738. In Oraoul. Sibyll. VIII. p. 707. οὐ κώμοις μεθύοντες ἀθέμοις, οὐχὶ τορλαῖς. Cod. Reg. recte χορλαῖς. — V. 9. σὺν δ' ἀναμῆξ. Sic Cod. non ἐν δ' ἀν. ut olim scripsi, intricatioribus apogr. ductibus deceptus. Sic v. 27. σὺν δ' ἄμα. V. 10. δέλτος. P. δέλτοις. Br. c. Reisk. V. 11. ἡδύπνοις. Br. errore typothetae, De praepositionis ἐπὶ usu periphrastico dixi in Anim. T. I. 1. p. 308. Verba Libanii T. IV. p. 888. 6. πρὸς τὸν πατέρα περὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πραγμάτων ἐρωτῶντα. frustra sollicitat Reiskius. Contra ap. Eund. p. 963. 11. τιμαρίαν ἴδεις λαβεῖν παρὰ τῶν βαρβάρων τῆς ἐπ' ἐκείνων ὕβρεως. scr. τῆς ἐπ' ἐκείνων. — V. 16. ὀξύτορον. P. Salm. de Hom. Hyl. Iatr. p. 83. E. ὀξυπόρου Vavass. Br. ὀξύτορος πίτυς vocatur ob formam arboris acuminatam. Nonn. Paraphr. c. XX. 25. p. 214. ἐς ὀξύτορον τύπον ᾗλων. — V. 17. εἴης. P. ὕγας. Br. c. Reisk. οἴμης. Gracivus. Lenis

emendatio, non tamen ea, quae omnem difficultatem tollat. In Apollinar. Metaphr. Psalm. in Bandin. Cat. Mss. gr. p. 62. repono lectionem marg. ἔλπαμας ἀθανάτοις θεοῦ νεκροθήμενος αἶμα (pro εἶμα) καὶ χάριν ἀντὶ πόνων φορέειν. — V. 19. χροερόν. P. χλοερόν Br. c. caeteris. V. 20. ἀμματρώπον. P. ἀμμότρεπον. Br. V. 23. μούσημα. P. μούσαιμα. Br. ἄμεινον, P, Br. ἄωμον ex Heynii correctione reposui, praecedente Graefio. Obiter corrige Lesbionact. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 21. εὐκον, ὅπερ εἶπον ὀλίγη πρόσθεν, οἷδεῖς ἂν κάλλιον παρασκευάσαι σημεῖον. Scribe: κάλλιον παρασκευάσαι ἢ ἄμεινον, ex praecedentibus: ἢ ἄλλο τι παρασκευάσαι κάλλιον ἢ ἄμεινον. — P. *) V. 26, σχοῖνον. P. cf. Salm. Hyl. latr. p. 121. C. σχῖνον. Br. c. Reisk. — V. 28. ἀνθη. Verbis transpositis Graefius, ἀνθεα καὶ ῥοαῖς. ἀνθεα noxter v. 32, Elegans correctio. V. 29. μέρμεραιοι, P. σμυρναῖοι, Br. c, Salm. De σμύρνα vide Casaub. ad Athen. L. XV. p. 688. C. — V. 30, σμῖμα. P. In margin. Scholio σμῖμας. V. 31. ἀωμμήτοιο pro ποῖται nomine habebat Reisk. qui v. 32, legebat: βαιὰ δὲ καὶ κνίζων. Et sic est in textu Analectt. In Leott. autem Br. Cod. lectionem restituit. — Incidi commate post ἀνθεα, ut σέλινα Παρθενίδος jungatur. — V. 33. ἐναρπνεύντα.

*) In marg. hujus pag. habetur Scholion: οἱ τ' ἐπιγραμματα ποιηταὶ οὕτως συνήξε' μελέαγρος ἐν τῷ παρὰν πλανέοντι στεφάνω. Χ σιμωνίδης. ῥιαν. ἄλπος. λεονίδης. ἀνύτη. μυρῶ. σμυρῶ. μελάνθηκ. νοσαία. ἤρινα. σαμία. μνάσαλ. πάμφιλος. παγκρα. τύμνης. νικίας. εὐφημοί. δαμάγη. καλλιμα. εὐφορίων. ἡγήσικπος. περσεύς. διότιμος. μενερα. νικητοί. σμῖμας. παρθενίς. βαγχυλ. ἀνααρίων. ἀνθεμι. (vide ad v. 36.) ἀρχιλοχός. πολυκλῆ. ἀντίπατρος. ποειδαπ. ἡδύλλος. σιμηλιδ'. κλάτων ὁ μέγας. ἄρατος. χαιρήμων. παλιδι. ἀνταγόρας. θεοθαριδ'. φανίας καὶ αὐτὸς μελέαγρος. ἔγραψεν δὲ τὸν στίχον πρὸς διοκλίαν. — ζτ. τὴν πόλιν μελεάγρου ἐν τῷ στεφῶ. γαδαρηνὸς ἦν ὥς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτὸς ἑαυτοῦ ἐμνημονεύειν. ἤμασεν ἐπισκελεῖται του εσχάτου. Patria Meleagri commemoratur p. 270. nr. 417. 418. 419. Hoc Scholion explicatum dedimus in Prolegg. §. 2. p. XXXVI. sqq.

P. et Martin. — *μουσών*. P. Inter formas *Σιμυλίων*, *Βανχυλίδων*, *ΰκλιδων*, etiam *Μουσίων* videbatur scribendum. — V. 55. τὸ μὲν. Si genuina est lectio, verba *μέλισμα νίκταρος* referenda sunt ad carmina lyrica, *nectareas* suavitatis plena, ita ut, quod poeta gignit et habet, id esse dicatur. *ἀνθέμιον* fuerunt, qui pro poetae nomine haberent, ut auctor Scholii in marg. Hermannus autem certi cujusdam floris nomen esse suspicabatur. Idem V. D. corrigebat: *μέλισμα, νικταρίους δ' ἑλίγους, εὐσκορον ἀνθέμιον*. Graecus in not. mat. *κείνο μέλημα εἶδος* (Cf. Anacr. Od. V. 3. In eandem conjecturam incidere V. D. in Ephem. Litt. Gothan. an. 1799. nr. 30. p. 252.) aut: *νικταρίων δ' ἑλίγους εὐσκορον ἀνθέμιον*. — Pro *εὐσκορον* in P. est *ἄσκορον*. De *α* et *εὐ* crebro inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 133. — V. 57. *ἐν δὲ καὶ*. P. *ἐν δέ*. Br. qui praeterea in textu dedit: *ἐν φορβῆς οὐ. ἄνθος ἀκάνθης* 'A. in Lectt. autem *ἐν φορβῆς* revocat, servata lectione *ἀκάνθης*, quod pro *ἀκάνθωδες* positum analogiae adversatur. *ἀκάνθης* ex P. restitui cum Graeco, qui *ἄνθος ἀκάνθης* de carduo interpretatur. V. 58. *μικρὰς*. P. *κιρκὰς* nonnulli. Frustra. Vid. Dorrill. ad Char. p. 712. — V. 59. *ὄρηκας ἑλῆς*. P. *ὄρηκας ἑλῆς* Br. c. aliis. — V. 40. *πολυκλήτεον*. P. In Schol. marg. *πολυκλήτεον*. V. 43. *καὶ μὴν καὶ*. P. *καὶ μὴν καὶ* Br. cum Salm. Sic v. 47. In Prooem. Agath. v. 82. *καὶ μὴν καὶ πνανωκόν*. Eadem est varietas in Orphei Argon. v. 213. ubi vid. Ruhnk. Ep. crit. II. p. 238. — *συρίην*. Br. *συρίαν*. P. — V. 44. *ἑμνοθέταν*. P. Br. *ἑμνοθετῶν*. Graef. Vid. ad v. 2. — *Ἐρμού δῶρον*. In Hermodori nomine etiam alios lusisse apparet ex Athen. L. X. p. 448. R. — V. 45. *ποσιδίππον*. Sic in plurimis titulis in P. *Ποσιδίππον*. Br. Vid. in Catal. Poët. epigr. p. 942. Schweigh. ad Athen. T. II. p. 93. et 326. — V. 45. *ἡδύλον*. P. *ἡδύλον*. Br. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 243. sqq. — V. 47. *χρύσιον*. P. *χρύσειον*. Br. *χρύσειον ἔρνος ἑλῆς* Callim. H. in Del. 262. Junge *αἰὲ χρύσειον*, ut flores dicuntur *αἰσθηλῆς*, arbores *αἰσθηλῆς*. Respicitur autem eloquentiae splendor, per omnia Platonis opera fusus. V. 53. *τῆντι φαλ*. P. *τὸν τε φαλακρ*. Br. c. Reisk. Hoc epitheton serpyllo tribuitur ob usum in computationibus. Agath. Prooem. v. 132. *φίλακρήτους χορλας*. Antip. Sidon. p. 212. nr. 26. *ὁ φίλακρήτεον σύντροφος ἀρμονίης*. Paul. Sil. p. 154. nr. 281. *φίλακρήτους μετὰ πόμους*. — *νεοθαλή*. P. *νεοθηλῆ*. corr. Graef. Vide ad p. 408. nr. 313. v. 1. — V. 54. *ἔρπυλον πνατῶν*. P. *τὸν .. ἔρπυλλον*. Br. Restitui *τῆν .. ἔρπυλλον*. Theocr.

Epigr. p. 204. nr. 336. καὶ ἃ κατέκρινεν ἐκείνη ἔρπυλλον. Pancrat. sp. Athen. L. XV. p. 677. F. οὐλὴν ἔρπυλλον. Theophr. ib. p. 681. E. τῆς ἐρπύλλου τὴν ἄγριον. — νυανῶν. P. νυάνων. Br. At hunc florem jam supra v. 40. commemoraverat. Quare probanda videtur Furgoldi correctio, νυάμων, quam Graecus recepit. — V. 56. πρώϊμα. P. πρώϊα. Br. Illud cum Gr. restitui. V. 58. his in Cod. scriptura.

P 2. Φιλίππου στίφανος. Scholion in marg. ^οἔτι στίφανος Φιλίππου Θεσσαλονικίως: ὃν ἐποίησιν κατὰ μίμησιν μετὰ γού: συν-
^τῆεν δὲ καὶ αὐ ἀποτῶν ἐμφορομένων ποιητῶν: ἐξ ἀντιπάτρου ἀντι-
^τπάτρου. κριναγού. ἀντιφίλου. τυλλῆ. φιλοδῆμ. παρμενίων. ἀντιφάν.
^ταίτομεδων. ζωνῆ. βιάνορος. ἀντιγόνου. διοδώ. εὐήνου, καὶ αὐτ φε-
^ολίππε. ἔγραψεν δ' οὗτος ὁ φιλεππ τὸν στίφον προστίν κάμλλον X
 Br. II. p. 211. nr. 1. An. II. 2. p. 138. — V. 3. νευῆς. P. νεαρήs
 Br. c. Ap. Lapa. νεαρῶν ἀειδῶν Antipater p. 520. nr. 715. νεαρή ἤβη.
 Nicand. Ther. v. 138. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad
 p. 205. nr. 348. v. 6. p. 416. nr. 358. v. 5. — ὡς ἐκείνου. quam ei-
 millimum. Vid. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 41. T. IV. p. 155.
 Hinc tucaris vulgatam sp. Plutarch. T. II. p. 392. F. τὸ γὰρ ἐν τῷ
 εἶναι τὸ μηδέποτε γεγονός, ἢ πεκαυμένον ἥδη τοῦ εἶναι, λέγειν, ὡς
 εἶπεν εὐήθεος καὶ ἄτοκον. ubi cl. Wyttenbachius deinceps tentat. —
 V. 6. Post h. v. in Cod. spatium relictum, et v. 7. adscriptum, ἄλλος.
 quasi novi esset epigr. initium. — V. 9. τυλλῆς. P. τύλλιος. Ba.
 V. 11. ζωνῆς. P. ζωνῆς. Br. V. 12. ἐλάτη. P. ἐλάν omnes praeter
 Martin. Philipp. p. 160. nr. 102. χρυσοχίτων' ἐλάν. Etiam Cod.
 lectionem cum metro conciliari posse, non ignoro. (Vid. Addit. ad
 An. in Athen. p. 113. 153. 169. et infra ad p. 293. nr. 549. nr. 1.)
 Sed non apparet, cur Philippus durioram rationem praetulerit. —
 V. 13. συνεπίπλενα. P. συνεπίπλενα. Br. συνεπίπλενα. Alii. Vid.
 Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 851. not. — V. 14. οἷς ἰδέλεις. P. οἷς
 εἰδέλεις. Br. c. Vavassore. p. 532. nr. 177. τοῖς ἀνησπόμενοις πᾶς
 εἰ θέλεις με λέγει. p. 533. nr. 183. πᾶν ἀνάτελλ' ὁ θέλεις.

3. Ἀγαθίου σχολαστικοῦ συλλογῇ. In tit. δεονουρίων.
 P. τὰς κατανέμειναι καίρου. Sic Cod. quod sponte assecutus est Schaefer.
 ad L. Bos p. 552. Cf. eundem ad Gregor. Cor. p. 775. — In marg.
 habetur Scholion: ἀγαθία σχολαστικῶν ἀσκήσεων ἐν στίφον: ἀλλὰ

συνταγή νῆων ἐπιγραμμάτων. ἤμασεν δ' οὗτος ὁ ἀγα^δ ἐκπύουστιναι^α
 τουμγάλου: ἔγραψεν δὲ καὶ ἱστορίαν καὶ τὰ ἐκονομαζόμενα δαφνιαί^α/
 ἔγραψε δὲ ταῦτα ἐπιγράμματα πρὸς Θεοδώρον δανοερίωνα. X. Cf.
 Suid. in 'Αγαθίας. T. I. p. 16. Edidi hoc Prooemium in Prolegg.
 §. V. p. LII. sqq. — V. 2. λόγων πανδαισίας. Lucian. T. VI. p. 19.
 δευτὴν, ὃ Πολύστρατε, καὶ πανδαισίαν ἐπαγγέλλεις. Themist. Or.
 XXIII. p. 301. A. καὶ τοὺς ἐστιάτορας ἀγαπάτε, ὅτι δὴ δεῖσι καὶ
 φιλόδοξοι. Pausaniam Sophistam appellatum esse μάγειρον, πο-
 λυτελεῖν ὅψα πονηρῶς ἀρτίζοντα, narrat Philostrat. Vit. Soph. p. 594.
 Jo. Chrysostom. Homil. IV. T. XII. p. 34e. A. ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν
 τοῦτο καὶ δαφνιστίαν παραθήσομεν τὴν τράπεζαν. Theophyl. Inst.
 Reg. II. 29. τάχα καὶ εἰς ἑτέραν ταμιεύσομαι τράπεζαν . . . μόνον
 ἴδοιμι σε ταῦτα μετ' ὀρέξεως προσεχόμενον, καὶ πίπνοντα τὰ βρωθέντα.
 De translato usu verborum ἰστιάων et εὐωχεῖν vide Astium ad Platon.
 Phaedr. p. 221. — V. 3. ἐρυγάνειν. P. ἐριγγάνειν scripsi. Vid. ad
 p. 245. nr. 263. γ. 3. — V. 8. τί δαι νῦν. P. τί δὲ νῦν recepi ex
 em. Salmasii. In proxima enuntiatione quamquam interrogandi particula
 non sit opus (vid. Heind. ad Platon. T. I. p. 330.), rhythmus tamen
 insigniter iuvabitur, si legeris: τί δὲ νῦν ποιήσω; μὲν τὰ προὔξειρα-
 σμένα. . P. V. 14. πῶς. P. pro πως. Ap. Philostr. Vit. Soph. II. 1.
 p. 561. ταῦτα μὲν δὴ ὥδε οὕτως ἐφιλοσοφεῖτο τῷ Μάρκῳ. scr. ὥδε
 πως. — ὅσα μὴ τετρημένα. Lucian. Contempl. §. 21: T. III. p. 59.
 ed. Bip. ὡς μὴδ' ἂν τρυπάνῃ ἔτι διανοιχθῆναι αὐτοῖς τὰ ὅσα.
 Plutarch. T. II. p. 631. D. καὶ μὴν τετρυπημένον ἔχεις τὸ οὖς: Ae-
 schyl. Choeph. 442. δι' ὧτων δὲ συντίτραινε μῦθον ἡσύχῃ φρεσὶν
 βάσει. Fortasse, βάθει. — V. 16. μεταλαβεῖν, expectabas ἂν ad-
 jici. Sed vide Wunderlich. in Obs. crit. p. 177. — κατεβλακευμένως:
 ex Aristoph. Plut. 525. καὶ συντεταμένως, καὶ κατεβλακευμένως. Ap.
 Suid. T. I. p. 12. θρυπτόμενος. κολακευόμενος. restitue ex Codd.
 Paris. βλακευόμενος. quae verba confusa docui in loco Clearchi ap.
 Athen. VI. p. 256. E. in Addit. p. 156. — V. 19. καὶ πρὸς γε.
 Eurip. Heracl. 642. καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς τανῦν ταῦδε. Aeschyl. Prom.
 73. καποθωῖξαι γε πρὸς. Vid. Wessel. ad Diod. T. II. p. 66. Br.
 ad Arist. Lysistr. 628. — V. 31. παρέθμεν. P. V. 32. οὐδὲ τῶν
 σοφωτάτων. P. σοφῶν emendavit Salm. Praeterea οἷδα scripsi. Sic
 ap. Liban. T. IV. p. 829. 32. καὶ οὐδεὶς ἂν με ἐλέγξειεν, οὐδεὶς,
 ἔτερον τούτων παρανομήσαντ. ubi repetitio nullam vim habet, scri-
 α

bendum videtur: οὐδὲ, εἰς Ἰτερόν με παρ. *nemo mihi exprobraverit, scio, me in unum horum praeceptorum peccasse.* — V. 3. τοῦ δοκῶ μὴ. pro, μὴ δοκῶ παντελῶς ξένος τις εἶναι. Isocr. Orat. Aegin. c. 13. p. 391. ed. Coray. οὐδὲ γὰρ ἀπελθεῖν οἶόν ἐ' ἦν μοι, τοῦ μὴ δοκῶν ἀρελεῖν. Heliodor. VII. 6. p. 142. ed. Bip. οὐ μὴν ἐνοπλὸς γέ, τοῦ μὴ τίνα λαβεῖν ἐπὶνοοῖαν. Themist. Or. XXIII. p. 294. ἐν οἷς ἑκάστος αὐτὸν καθείρξει τε καὶ ἰσχυράσεται, τοῦ μὴ ἐπιδόμον εἶναι τοῖς παντάπασιν ἀμύητοις. Liban. T. IV. p. 5. ἡμῖς δὲ τοσαύτην προνοίαν κεκρήμεθα, τοῦ μηδὲν ἀνεπιμεινὲς ποιεῖν. Ap. Eund. p. 941. 1. μεμφόμενος δὲ τὴν προεβίαν, καὶ τοῦ μὴ συνεῖναι ταῦτο ... de-lendum καὶ. Ib. p. 1101. 1. ποιῶ τὴν ἐρωμένην ἄκρον, τοῦ τὴν Ἥραν λαθεῖν. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 39. — V. 37. ξένος τῶν συνηγμένων. Soph. Oed. Tyr. 218. ἃ γὰρ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἔξεσθ', ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. V. 38. ἔξαγω μέρος. Hoc sensum verbum ἔξαγειν alibi non reperio. Suspicebam, ἔξαγω μέ-ρος. — P. V. 39. ἀπογεῦσαι. Vid. Valk. ad Herodot. p. 532.

V. 42. ποτήμασι. P. V. 47. τοῦ αὐτοῦ. marg. P. V. 50. ὄρθιον. P. ὄρθιον ἄδρσιν i. e. ὄρθοις ὄρμασιν ἄδρσιν. vid. Bentl. ad Horat. I. Od. 3. 18. — ἐκπελάξαι. desideratur in Lexicis; ἐκ-αλάξαι est ap. Paul. Sil. p. 135. nr. 279. — γαλή. P. Vid. ad III. nr. 12. v. 1. — V. 54. θυόλλην. P. — V. 55. ἀμοιβάλων. sibi suc-cedentium. Intelligendi videntur successores Theodorici, cum quibus Justinianus per viginti fere annos bella gessit, quibusque devictis, Ita-lia sub romanorum imperatorum potestatem rediit. V. 56. μετρήσανα. i. e. ἀριθμήσανα. Theocr. Eid. XVI. 60. ἐπ' ἄνι κύματα μετρεῖται Schol. ad Soph. Ajac. v. 1. μετρούμενον, ἀριθμοῦντα. Vid. Phot. Lex. p. 194. Supra ἀμέτρητος pro ἀναριθμητος p. 51. nr. 10. — 31. — V. 58. ναυμαχίαν τίνοντι. Nonn. Dion. II. p. 64, 20. αἰνέταις δὲ τίνοντες. et statim: Πισιαῶ δὲ τίνοντι. — φηγμῖνα σῶνται P. πνταῖα emendavit Salm. in not. mst. Cf. Ruhnk. Epist. cr. p. 260. Ap. Lycophr. v. 174. forma est adjectivi πνταῖα. V. Schol. — De praepositione alteri de duobus substantivis apposita, ad prius omissa, plures dixerunt. Cf. imprimis Valken. ad Callim. Eleg. fragm. p. 178. et Bentlej. ad Horat. III. Od. XXV. 3. — V. 60. ἀδρῶιδεσσιν. P. — V. 62. φασίας. P. Accentum mutavi. Φασιάς pro Φασίαις et Φασιατή. — V. 64. γιγαντεσιν. Progeniem draconis γη-γινίων ἀνδρῶν στάχυν appellat Apollon. Rhod. III. 1339. — V. 65. ἄλγος. male tentavi olim. Vid. Apoll. Rh. I. 18. 226. Burma. in Cat.

Arg. v. Argus. — *ἑμβολον* h. l. navis. — V. 70. *ἰλεῦσαν*. P. V. 71. *μάγον αἰτησεν ἀνάγκην*. Heliodor. II. 33. p. 162. *σοφίαν τινὰ καὶ ἔγγρα αἰτησεν ἐκ' αὐτῆν αἰγυπτίαν*. VII. 10. p. 156. *ὥρα δὲ σοὶ πᾶσαν μηχανὴν, πᾶσαν προεστυκτὴν ἔγγρα καὶ αἰμυλίαν*. Cf. Aristaeon. II. ep. 18. p. 101. — V. 75. 76. protulit Dorvill. ad Char. p. 425. — V. 78. Cf. p. 473. nr. 686. — V. 80. vocem *πυραγῶς* alibi non reperi. — P. V. 81. *ὑάσπιν*. P. V. 83. *κύρβις* h. l. Herculis columnae. De columnis, quibus leges inscriptae, Albert. ad Hesych. T. II. p. 585. not. 9. Ruhak. ad Tim. p. 170. de codice Homeri Cosmas Schol. infra p. 696. nr. 36. de tabula inscripta Agath. p. 87. *σῆλιν καὶ γραφίδες καὶ κύρβις*. de charta geographica Apollon. Rhod. IV. 280. — V. 85. *βαλβίδα*. P. de extremis finibus. Oppian. Cyn. I. 513. *εἰς οὗτος τέρμα βλοιο καὶ εἰς βαλβίδα περίησθ*. Lycophr. v. 13. *ἔκραν βαλβίδα μαρῖν-θον*. Ib. v. 286. *τὴν παντοσάτην θραυὴν βλοο βαλβίδα*. ex Eurip. Med. v. 1245. — V. 91. *ἀλέπλου*. P. Hesych. *ἀλέπλου, ὑποβρύχια, εἰς ἣ θάλασσα ἐπιπαλάζει*. Hinc *θηγμὴν ἀλέπλος* est littus vadosum, undis alluentibus tectum. In talibus *ἐν* saepe subauditur. Vid. T. Hamsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ad Locell. Hiatus in dativo tertiae declinationis facile excusatur. Herm. ad Orph. p. 730. Salmas. tamen tentabat in not. met. *θηγμῆν καλέπλω* vel *καλέμπλω*. — V. 96. *κοιρανίη*. P. V. 99. *ἔτινος*. P. V. 104. *μὴ δ' ἐπὶ σ. βιβλω*. uno volumine comprehensam. Plato de Rep. VI. p. 511. A. *μαρθάνω, ἔφη, ὅτε τὴ ἐπὶ ταῖς γεωμετρίαις τε καὶ ταῖς ταῦταῖς ἀδελφαῖς τέχναις λίγαις*. V. 104-107. excitavit Salmas. ad Solin. p. 596. C. a quo *καλλιπολίης* summi pro *καλλιπολίης*. Sic ap. Virgil. IV. Ecl. 67. plures Codd. *Calliopia* habent, pro *Cal-liopes*. — V. 106. *τοσόν*. P. — V. 110. *διονύσου*. P. V. 111. *ἄληκτον* P.

V. 113. *σοι λέξαιμι*. P. *συλλέξαιμι*. Vassaeor, qui hanc partem Prooemii edidit in *Libro de Epigr.* p. 187. sq. — P. V. 114. his scriptus in Cod. — *γενετήρες ἀειδῆς*. Pindar. Pyth. IV. 313. *ἔξ Ἀπόλλωνος δι' ἑορμυταίς, ἀειδῆν πατήρ, ἑμολον εὐαίνοντος Ὀρ-γῆς*. Plato in Phaedr. p. 257. B. Conviv. p. 177. D. et plurimi alii. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. D. lege: *ἀτεχνῶς γὰρ δὴ τοῦτο συμβαίνει τοῖς λόγοις, οὓς ἂν μὴ ὁ γεννήσας αὐτὸς δεικνῇ καὶ τιθῇ-νῃται*. pro, οὓς ἂν ὁ μὴ γενν. V. 117. *ἐρήγει*. superscriptum in P. *ἐγείρει*. *εὖχος* videtur positum pro *ἐνείθημα*, de libro, Theodoro ἀνατεθῆναι. V. Huschk. An. cr. p. 133. In *καλαίτερος* haereo. Num

fuit: τὸ δεύτερον εἶχος? — V. 118. *χαρξαμένη τινί*. P. Cf. v. 124. 129. — V. 121. *βαλβίδα*. P. nt v. 85. — V. 126. *κηρηπίδα*. P. V. 127. *θέλλεσεν αἰθλον*. *suspicabar: θέλλεῖς δ' αἰθλου* (in Prolegg. p. LVIII. l. 23. male excusum *θέλλεῖς δ' αἰδοῦς*). Sed mutatione fortasse non est opus. V. 128. *ἐπεσβύλον ἦχον*. Suavius foret, *ἐπεσβάλον ἦχον αἰδοῦς*. et sic Agathiam scripsisse existimo. — V. 129. Venus, quae sibi sextum librum vindicavit, elegiacos numeros ad amatorios sermones dulcesque convertat cupidines. *πορείην ἐλέγοιο*. Pindar. Ol. IX. 73. *ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον ἰγύν*. Oppian. Cyn. I. 20. *τερηχείην ἐπιστεῖβωμεν ἀταρπόν, Τὴν μερόπων οὐπω τις ἐῖ ἑπάτησεν αἰοδαῖς*. Vid. Matthiae ad Homer. Hymn. in Merc. v. 45. Ej. *Animadvers.* p. 292. — V. 131. *γλυκεροῖς*. P. Male h. l. explicavit Vavassor, ut etiam plura in hoc epiloگو.

Τεῦ αὐτοῦ. Br. III. 53. nr. 58. An. III. 1. p. 89. s. V. 1. *κίρβει*. Vid. ad p. 86. v. 83. — V. 5. Schol. in marg. *ὅτι μόνη ἀρετὴ καὶ σοφία ἐπακολουθεῖ τοῖς ἔχουσιν αὐτὴν ἐντεῦθεν ἀποχομύουσι*. — καὶ κεῖθι. P. *ἀκκοῖσα*. Br. c. Reiskio in Miscell. Lips. T. IX. p. 99. Illud restitui. *κεῖθι*. *ἐκείσε*. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Hesych. quae glossa frustra in suspicionem vocatur. Etym. M. *κεῖθι*. *ἀντὶ τοῦ ἐκείσε, ἐπὶ τόπου*. Aeschyl. VII c. Theb. 795. *ἐκεῖθι κῆλθον*. Oppian. Hal. IV. 274. *κεῖθι δὲ πολυπόδοι νόοι ἔλκεται*. Musaeus v. 23. *εἴ ποτε κεῖθι παρήσαιο*. Oracul. ap. Achill. Tat. II. 14. p. 65. *κεῖθι θνητολίην σε φέρεν κέλομ' Ἡρακλῆϊ*. Ne quis autem *ἀκκεῖθι* scribendum existimet, sic Paul. Sil. p. 122. nr. 226. *εἰ δ' ἄρα που καὶ κεῖθι κατάσχετος ἔσομαι οἴστρω*. — V. 6. *μνήσιν*. P. *μνηστίν*. Br. — V. 7. *οὔτε ὄμηρος*. P. *οὔτε γ' ὄμηρος*. Br. Mihi *ἄρ'* videbatur inserendum. 'Οδ. δ. 566. *οὐ νηφετός, οὔτ' ἄρ' χερμαῖν πολύς, οὔτε ποτ' ὄμβρος*. Ib. 605. *ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λιμὴν*. V. 8. *μόνη σοφίη*. P. V. 9. *τείχεσι*. Vid. ad p. 54. nr. 28. — V. 10. *ἐς κενεάς*. Achill. Tat. I. 1. p. 4. *θερίζειν τοῦ λιμένος εἰς τὸ προκόλπιον*. Philostr. Her. p. 669. *ἐν γὰρ κοῖλον τὸν ἵππον ὁ νεκρὸς ἀπέναιτο*. Lucian. T. VI. p. 131. *ἄνδρα οἰκούντα ἐς τὰ ἴππατα*.

V.

Sequuntur in Cod. verba: *Φεύγετε νέοι παῖδα κυθήρης τοξοβόλον ἱρτα. †: Ἐπιγράμματα ἱρωτικά διαφόρων μέτρων*. In margine: Tom. III.

²
αὐ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων. Tum tres illi senarii, quibus principem locum in hoc capite dedimus, Constantini fortasse Cephalae, prooemii vice fungentes. Sunt ap. Br. III. 151. nr. 1. An. III. 1. p. 286. — P. αὐ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων X διαφύ ποιητῶν.

Nr. 2. εἰς σθενελαΐδα τὴν ἐταῖραν. Br. III. 161. nr. 56. An. III. 1. p. 317. In Pl. p. 472. St. Meleagro tribuitur. V. 1. βαρύμισθον. P. Br. πολύμισθον. Pl. — V. 2. χρυσὸν ἐρεγγομένην. totos thesauros vementem et poscentem, interpretatur Brodaeus, cogitans, ut videtur, de dictionibus ἀνερέγγειν φωνήν, ἰωήν, et similibus, quibus Nonnus utitur Dion. I. p. 86, 32. III. p. 98, 25. Vid. Graef. ad Ejusd. Hymn. et Nicae. p. 31. s. Sed facile apparet, quam absurda sit haec dictio. Depravatum vocabulum. — V. 4. χαριζομένην. P. Br. χαριζόμενος. Pl. V. 5. ἐπ' ἐμαντῶ, πατ' ἐμαντόν, domi, apud me; si sincera est lectio. V. 6. ἔχων. P. Pl. ἔχω. Br. Illud sine haesitatione restitui. — πεινά. P. πῖνα. Br. πῖνο. Pl. De hoc usu pluralis pronominum dixi in Animadversis. T. II. 3. p. 95. — Nr. 3. ἀντιπάρου θιουσαλονικῶς εἰς χροῦσῖλλαν τὴν ἐταῖραν. Br. II. 110. nr. 5. An. II. 1. p. 291. V. 1. ἦώς. P. V. 2. φθονερόν. P. Pl. φθονεράν Br. qui tamen v. 6. ὀφθριδίην in textu reliquit. V. 3. φθονερώτατος. P. φθονερώτατι. Br. c. Pl. de hiatu securus.

Nr. 4. φιλοδῆμον. εἰς φιλανίδα τὴν νεωτέραν. Br. II. 87. nr. 17. An. II. 1. p. 225. Antiquior Philaenis ea est, de qua diximus in Anim. T. I. 1. p. 385. In nostro epigr. Philaenis non est meretricis nomen, sed ancillae. V. 4. πικτήν. P. τυκτήν. Pl. πικτήν. Br. πηπταὶ θύραι, καὶ εὑπηκτοὶ. καὶ εὐθυροί. Hesych. Eurip. Fr. incert. nr. 207. λυε πάντα θυμάτων. An πικτὴ θύρα est pro τυκτῇ (ut πικτίον, de quo ad p. 58. nr. 84.), janua valvata? — V. 5. 6. Planud. ob obscuritatem omisit. Supplevit eos Grotius T. III. p. 251.

⁶
φίλη ξανθῶ με. P. φίλη Ξανθῶ. corr. Huschk. An. cr. p. 151. Xantho, quam Philodemus alibi Ξανθάριον appellat ὑποκοριστικῶς. Lenior mihi videbatur altera Cod. lectio, φίλει. Saepe οὐ δέ, ὁ δέ, ad eandem personam refertur, quae praecessit. Ad Venerem Antimachus p. 410. nr. 321. δοῦρατα δ' αἱματόντα μέθης Τριτωνίδι διὰ Ταῦτα· οὐ δ' εὐχαίταν εἰς Τυμναίον ἔδω. Homer. 'Ιλ. σ. 57. 59. τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα . . . τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς. Loca Herodoti ex libro primo collegit Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248.

1876.

p. 163. *Postea Belinius haecit in Lucian. Imagg. §. 8. Tom. VI.*
p. 55. *ἀνὴρ ἔφησ' αὐτῇν . . . ὁ δὲ ταῦτα εἰπὼν. Similiter in Toxar.*
p. 61. p. 127. *καὶ ἐπειδὴ ὠνεῖδισι τις ὕστερον τὸν Ἀβάνην, διότι*
πρὸς τὰ τέκνα καὶ γυναῖκα, ὁ δὲ Ἰνδάνην ἐξεκόμισεν. — φιλα-
ρμήτ' ἀποκτεῖν. P. Comparat Huschk. epigr. Marci Argent. p. 493.
nr. 18. *Διώνειός σε καὶ ἡ φιλαράστρια Κύνρις. Similes formas vid.*
ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 259. s. not. — Br. hunc versum sic edi-
dit: καὶ σὺ, φίλῃ, ξανθῇ με . . σὺ δ' ὦ φιλαράστρια κόττης. et hoc
quidem ex em. Salm. ut in Ap. Ruhnck. reperio. — Nr. 5. *στα-*
υλλίου φλάσκου, εἰς ἐταῖραν τινά. P. Br. II. 262. nr. 5. An. II. 2.
p. 269. V. 2. *ἔδωκεν ἄπνῃ. P. ἔδωκε νάπῃ. Br. c. Salm. Νάπῃ est*
ap. Longum. — V. 4. *παντοπαθῇ. Manetho V. 283. μοσχούτ καὶ*
λόγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν. — Duo postrema disticha his
scripta in Cod. a diversis manibus.

Nr. 6. *καλλιμέχου. εἰς ἰωνίδα ἐταῖραν καλλιγνώστον. Br. I. 463.*
nr. 9. An. I. 2. p. 260. s. V. 1. *καλλιγνώστος. P. καλλιγνώτος. Pl.*
Br. Sic hoc nomen scribitur ap. Pausan. VIII. 31. 4. T. II. p. 450. —
V. 2. Cf. Homer. Hym. in Merc. v. 524. s. — V. 4. *δύνειν. P. et*
Stob. Flor. XXVIII. p. 194. ubi vitioso, ἀλλὰ θάλασσαν, pro ἀλαθία. —
βαλνύν. Pl. ante Steph. — V. 5. οὐδ' ἄρ. P. Pl. οὐτ' ἄρ. Br. vid.
Schaefer. ad Dion. Halic. p. 36. et 299. s. — P. Nr. 7. *ἀσκληπιδίου,*
εἰς ἐταῖραν ἡρακλείαν. P. Br. I. 216. nr. 25. An. I. 2. p. 42. V. 1.
παρ' ἰούσα. P. V. 2. εἰ θεὸς εἴ. Comicus ap. Plutarch. T. II. p. 513.
F. *Βαχίς θεὸν δ' ἰνόμευσεν, εὐδαίμων λύχης. Καὶ τῶν θεῶν μέγι-*
στος, εἰ ταύτῃ δοκῇ. Sic scribe. Vulgo: μέγιστος εἴ, ταύτῃ δοκῇ.
Saltem δοκῶν scribendum erat. At rectius verbum substantivum sub-
audias. V. 3. ἐπάμνον. P. ἐπάμνον. Pl. Br. unde ulciscendi signi-
ficationem in Thesaur. intulit Steph. T. I. p. 405. G. De ἀπαμύ-
νασθαι vid. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 260. 12. — Nr. 8. μελεόχρον;
εἰς ἐταῖραν τινά. P. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 87. V. 1.
οὔτινας. P.

Nr. 9. *ζουφίνου. εἰς ἑλπίδα, εἴτε ἐταῖρον τινά, εἴτε τ' οὐτ' αὐ-*
λοῦμεν. ἑρωτικόν. Br. II. 396. nr. 25. An. II. 5. p. 170. V. 1. ἑλ-
πίδι. sic omnes. Sed ut ἰσχύς, cum proprium sit nomen, ἰσχύς scri-
bitur, sic etiam ἑλπίς videtur scribendum. In Inscriptione, quam ex
marmore edidit cl. Hammer in libro cui titulus: Topographische An-
sichten. p. 171.

ΚΕΡΑΜΕΤΣ ΩΝΗΣΑΜΗΝ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΝ ΠΤΡ
ΓΙΣΚΟΝ ΕΜΑΤΤΩΙ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΙ
ΒΑΠΙΑΙ ΚΑΙ ΘΗ ΠΕΝΘΕ
ΡΙΑΙ ΕΤΦΡΟΝΗΝ.

Scribendum: ΓΥΝΑΙΚΙ ΒΑΠΙΑΙ ΚΑΙ ΘΗ ΠΕΝΘΕΡΑΙ ΕΤΦΡΟΝΗΙ. — V. 2. δύναται. P. δύνασαι. Pl. Br. — V. 6. δακρυοίσι πεφυρμ. Apoll. Rh. III. 673. ὡς δ' ἴδε δακρυοῖσιν ὅσας πεφυρμένα. Maxim. περὶ κατ. v. 330. καὶ διὰ πέν ὥσας Ταρβαλοῖς δακρυοῖσας πεφυρμένους ἰνδάλλοιο. — V. 5. ἡ ἐπισηκῆσων. P. et editt. vett. Pl. ἐπισηκῶ. Ascens. Steph. ἡ ἐπὶ Κροίσον. Brod. Mutilum esse locum existimabat Br. Certe verba ἡ ἐπισηκῆσων primam sedem in hexametro occupasse videntur. Tum Rufinus existimandus est iurasse, se per aliquod tempus puellae absentiam toleraturum esse; nunc autem perjurii poenas subire, quam diutius ab illa sejungi malle. Cf. Paul. Sil. p. 128. nr. 254. Quint. Maec. p. 107. nr. 133. — Nr. 10. ἀλκίου, εἰς ἔρωτα. P. In Pl. Σηκαίων. Br. I. 486. nr. 4. An. I. 2. p. 346. V. 2. ἰοβολεῦ. P. Pl. ἰοβολεῖν. Br. idque in Cod. a pr. manu esse ait. V. 3. post τί πλέον incidenda oratio. — V. 4. ἄθλον. P. Στ. δῆλως. — Nr. 11. ἀδίσποτον. Br. III. 163. nr. 66. An. III. 1. p. 25. V. 2. φιλή. P. φιλήσ. Pl. φιλία corrigendum videtur. — Nr. 12. ζουφίνον, εἰς προδίην ἐταῖραν. Br. II. 394. nr. 16. An. II. 3. p. 164. V. 1. προδοκῆ. P. προδόκη est ap. Suid. T. III. p. 238. Eadem est lectionis varietas p. 91. nr. 21. p. 102. nr. 103. Sed p. 98. nr. 66. προδίην scribitur in textu et in marg. Notus est Πρόδικος; Πρόδοκον non novimus. — V. 2. αἰρόμενοι. P. Br. ἀράμενοι. Pl. — V. 3. ἐστὶ omnes; ἐστὶν metri lex poscebat.

Nr. 13. φιλοδήμον. εἰς ἐταῖραν τινα χαριτῶ θαυμάσιον. P. Br. II. 87. nr. 18. An. II. 1. p. 226. a. Mutilum est in Plan. p. 468. St. V. 1. χαριτῶ. P. χαρίκλω. antiqq. editt. Pl. reliquae χαριτῶ. Sic Br. — λυκαβαντίδας. P. λυκάβαντος ἐς. Pl. quod variis conjecturis locum dedit. Adjectivum λυκαβαντίς ex hoc uno loco Lexicographis nostris innotuisse videtur. — V. 3. 4. omissi in Pl. — κέν. P. κήν. Br. Et sic Suid. in κωνοειδές. T. II. p. 365. et 465. — κώνια. P. Suid. κωνία. Br. De diversis horum diminutivorum τονώσι vid. Schaef. ad Greg. Cor. p. 28. — V. 4. μήτρες. P. μίτρες. Suid. T. II. p. 465. ubi περιτρομάδος. Hinc περιτρομάδος in mentem venit Ku-

stero et Wakefieldio. — V. 5. *ῥ99*. P. ut iterum nr. 18. v. 5. — *ἀμφοτέρῃ*. P. et plurimae editt. Pl. *ἀμφοτέρῃ*. Asc. Steph. — V. 6. *πᾶσαν*. P. ubi accentus librarium *πᾶσας* voluisse scribere docet. *πᾶσας*. editt. vett. Pl. Hoc nec Br. dabitavit recipere. *πᾶσιν*. Steph. Mihi quoque verborum collocatio lectioni *πᾶσας* eximie favore videtur. Hanc terminationem corripuit Theocr. Eid. I. 83. *πᾶσας ἀνὰ κράνους*. Eid. V. 146. *πᾶσας ἐγὼ λούσω*. et in aliis quoque haud raro, ut Eid. I. 134. *καὶ ἃ πίττει ὄχνας ἐνέλαιας*. Eid. II. 160. *τὰν αἰδῶσιν πύλαν, καὶ Μοῖρας, ἀραξέζ*. Id. III. 2. *καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει*. et sic passim. Nec apud Dorienses solum talia occurrere, docuit jam Winter-tonius in Obs. ad Hesiodi *Ε. α. 'Η. II. 182*. ubi *μετὰ τρεπὰς ἡμέλειοις* habetur; ut in Theog. v. 60. *ἣ δ' ἔσεν ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας*. Ib. 267. *ἡνῖόμονες θ' Ἀρπύριαι, Ἀελλῶ τ', Ὠκυπέτην τε*. Ib. 652. *διὰ βουλὰς, ἐνὶ ζῶφον*. Strato p. 603. nr. 226. *οὐκ ἐτι μοι νολεχέας κοῦρας ἀνέξομεθα*. Manetho II. 333. *ἣ δὲ μελῶν μολεπῆς τ' εὐρύθμον θ' ἐρετὰς ἄνδρας*. ubi Dorvill. ad Char. p. 730. cogitabat de *ιδεῖσθαι*. Id. VI. 494. *ἣ θρηνητὰς ἀεὶ περὶ αἰς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς*. ubi idem p. 785. *θρηνητὰς* sed dubitanter proposuit. Probabilius p. 786. *εὐκτεταῖς*. Eudocia de S. Cypriano L. II. in Band. Cat. Mss. gr. T. I. p. 237. v. 237. *μορφὰς ἐς οὐδας ἔχοντες*. Haec cui non suffecerint, is legat: *ἐτι περὶ Πᾶσαν, ἐτι στάζει*. . . In marg. P. *ῥ99* ἀπὸ στάζει. Quaedam editt. Pl. *ἐπιστάζει*. — V. 7. 8. omissi in Pl. *δοσοὶ μὴ γλεγειέ* P. *φεύγει* Salm. in not. ined. *ἀλλὰ γὰρ τὰς ἐργῶσας ὄσοι μὴ φεύγει* ἐρασταί. Br. Mutata voce, quam metrum damniabat, in reliquis servavi lectiones Cod. *πόθοι ἐργῶντες* sunt *prurientis vetulae cupiditates*, quas poeta inter reliquas ejus illecebras amantibus pollicetur.

ῥ. Nr. 14. *ῥουφίνον εἰς ἐρώπην τὴν ἰταῖραν*. Br. II. 397. nr. 30. An. II. 3. p. 174. V. 1. *φιλαμα*. P. *φίλημα*. Pl. Br. V. 2. *ἡδὺ γὰρ κᾶν ψαύει*. P. Br. *ἡδὺ κᾶν ψαύει*. ed. pr. Pl. Sequentes ἦδει. — *ἄχρι στόματος*. P. *ἄκρον στόματος* fuisse puto. Eurip. Hec. 242. *οὐ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψανσέ μου*. Meleager p. 109. nr. 152. *οὐασθ' ἄκροις . . ψαύσας προσφιθύριζε τάδε*. Id. p. 578. nr. 68. *καὶ τι φίλημ' ἀρκῶσαι ἀποθυγίς*. Strato p. 597. nr. 183. *φιλίους . . ἐπ' ἄκροις ἀσάλευτα μεμνῆσαι* (χρῆσαι). Ap. Themist. Or. XXII. p. 29. B. *τὰ μὲν ἄπ' ἄκροις κεφαλῆς ἄχρι λαγόνων*. variasime Petavius: *ἀπ' ἄκρας κεφαλῆς*. — V. 3. *ἐρίσασα*. P. *ἐρίσασα*. ed. pr. Pl. In Lectt. Ald. I. *ἐρίσασα*. seqq. editt. *ἐρύσασα*. A Cod. lectione non recedo. *ἐρίσασα* positum pro *ἐρίσασα*, ut ap. Posidipp. p. 246. nr. 267. *οἰκτίρητε* (Cod.

optimus Planud. *οἰκτεῖσσι*), probante Salmasio ap. H. de Bosch. T. IV. p. 71. *δανίας* pro *δανείας* in ep. Lucill. p. 547. nr. 309. Non dissimiliter Parmen. p. 374. nr. 113. *οἱ πόρες ἄχρι πόρου*. pro *πόρεος*. Manetho IV. 621. *ἀρισταμένων δὲ διαήλων*. pro *διακλήλων*. Cf. Ib. VI. 237. Id. V. 71. *ἐς πορίην θηλοῦ*. Marc. Argent. p. 266. nr. 403. *ὁ τὰς ποθινὰς ἐπιμοθίδας . . πέμπων*. pro *ποθινὰς*. Nostrae lectioni opitulatur etiam Hesych. *ἐρίσσι*, *ἐποστηρίξει*, *στερεώσει*, *πήξει*. (sic Reisk. pro *παίξει*). ubi ordo litterarum ne *ἐρίσσι* scribatur vetat. Ap. Liban. autem T. IV. p. 700. 24. *ταῖς χειρῶν οὐχ ἤφατο ῥήμασι* ὁ *ἐρίδων οὐκ ἀνῆκα*. Scr. *ἐρίδων*. Cf. Kuster. ad Aristoph. Nub. 1378. (1565.) De oculantibus Paul. Silent. p. 128. nr. 255. *καὶ πάλιν ἠρῆρειστο τὰ χεῖλεα*. Mosch. Eid. III. 56. *τὰς ἂν κακείνος ἐρίτῃαι* Τὸ στόμα (τῇ σύριγγι) *δαιμάνοι*. — Nr. 15. τοῦ αὐτοῦ εἰς *μάλιστα ἐταῖραν*. P. Br. II. 393. nr. 13. An. II. 3. p. 162. V. 2. αὐταῖς. P. Br. αἱ ταῖς. Pl. quod fortasse non spernendum. In Luciani Toxar. §. 4. *καὶ μάλιστα τοὺς Φοίνικας αὐτοὺς* (sic Cod. Par. pro αὐτῶν) *οὐκ ἐς τὸν Πόντον μόνον ἐκπίοντας* . : scripserim, *τοὺς Φοίνικας, τοὺς οὐκ ἐς τὸν Π.* — V. 5. *τοτῇ*. P. *τοτῇ*. Pl. *τῇδε*. Br. — V. 6. *ξόανων*. P. *ξόανον*. Pl. *ξόανφ*. Br. Jota adscriptum in ᾤ transiit, V. Schaefer. Meletem. p. 109. 2. Wyttenh. Sel. Hist. p. 378. Cf. infra p. 242. nr. 252. p. 311. nr. 656.

Nr. 16. *μύρκον ἀργενταρίον, εἰς ἀρίστην τὴν ἐταῖραν*. P. Br. II. 268. nr. 10. An. II. 2. p. 283. V. 1. *δέρσει*. P. *δέρκη*. Br. c. Pl. Terminationem atticam non admisi, nisi in ὄψει p. 513. nr. 44. p. 534. nr. 191. et in οἷσι p. 529. nr. 156. — *περιλαμβάνει*. P. *πυριλαμπεία*. Pl. Br. *πυριλαμπίας φροντοῦς*. Oppian. Cynege. IV. 129. *πυριλαμπίας αἰγῶς*. Manetho IV. 4. De confusione vocum *περι* et *πυρι* vid. ad p. 580. nr. 76. v. 2. In Luciani Toxar. §. 61. T. VI. p. 127. *καὶ πῶζιν αὐτὴν περικαλυπόμενος*. scripserim: *πυρι καλυπόμενος*. — V. 2. *δοτίρας*. P. *δοτίρες*. Pl. Br. — V. 3. *ὥς γε*. P. *ὥς με*. Pl. Br. Pronomen ad μόνον subaudiri posse videbatur. — *μυρίκνοος*. P. Br. *μυρίκνοος*. Pl. ut in ep. Macedonii p. 511. nr. 27. Gregor. Naz. Carm. LII. p. 127. v. 8. *ὥς δ' κατῆρ ἦν καλὸς ἢ μυρίκνοος*. Oracul. Sibyll. p. 569. *τὴν Ἀνκίης ἄμυρον, καὶ τὴν μυρίκνοον ποτὶ χέρον*. — V. 6. *ζητήσομεν ἦν ἐκ*. P. Pl. Haec quum male coirent, Br. tacite *ἀγροῦσομεν* correxit. Una littera mutata scripsi: *ζητήσομεν* ἢ *ἐπιπέμψω*. Vere ad sensum Grotius: *Scrutari certum tamen est: mittimus in illam Cypridos argenti pondera cusa canes*. Saepe

autem litterae $\bar{\nu}$ et $\bar{\rho}$ inter se permutantur. V. ad p. 157. nr. 88. p. 205. nr. 548. et saepius alibi. — V. 6. *κάλυκας*. P. *οκίλκας*. Pl. Br. — Nr. 17. *γαστρολλίου εἰς ἐσάϊραν τινὰ ἑρωτικόν*. P. Br. II. 166. nr. 1. An. II. 2. p. 31. — V. 4. *ὑμετέρης*. P. *ἡμετέρης*. Br. c. Hein-
zio. — Nr. 18. *ῥουγίνου ἔρω προκρίνοντος δούλας τῶν ἑλευθέρων*.
ἔτε δι' ἣ τοῦ γραμμα ἔννοια ὡς ἄριστα ἔχουσα. P. Br. II. 590. nr. 1. An. II. 3. p. 149. V. 3. *χρῶς*. P. ut nr. 13. v. 5. — V. 4. *ἐσπομένη*. P. *ἐσσομένη*. ed. pr. Flor. ubi hoc epigr. ultimo loco legitur; in seqq. editt. omissum. *ἐσπομένη*. Br. Pro *κυνδόνου* malletm *κυνδόνων*, quo hiatus tolleretur. Saepo in Codd. singularis successit in locum pluralis numeri. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 364. Ap. Aelian. H. An. VI. 31. *ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἐλαύμενοι*. repone vulgatam, *ὑπὸ τῶν ἡδονῶν*. — V. 5. *χρῶς*. P. V. 6. *δύοις ἐν σκατάλοις*. P. *δύοις ἐν σκατάλῃ οὐκ ἀλεγίζομενον*. Br. *ἐν σκατάλῃ* est in Cod. Medic. ap. Bandin. T. II. p. 103. Vitium est in versus exitu. Neque *ἀλεγίζεσθαι* usurpatur, neque *ἀλεγίζαν* dativo jungitur. Suspicabar: *δύοις ἐν σκατάλῃ οὐκ ἀγλαΐζομενον*. Suidas: *ἀγλαΐζομένη, χαίρουσα*. Sed verius fuerit: *οὐ μεγαλίζομενον*.

Nr. 19. *τοῦ αὐτοῦ. ἑρωτῆς ἀλλόκοτον*. Br. II. 393. nr. 14. An. II. 5. p. 162. e. V. 1. *πρὶν ποτὶ*. P. *πρίνποτε*. Pl. Br. V. 4. *χρῶματα*. P. *χρίσματα*. Pl. Suid. T. I. p. 798. Br. Illud, quod etiam sensum habet, si per periphrasin accipiat, non sum ausus mutare. Gregor. Naz. Carm. LIV. 160. T. II. p. 130. C. *πᾶλλος ἐπιπλάστοις χρῶμασι λαμπρόμενον*. LVI. 4. p. 132. B. *οὐδὲ μὲν εἶδος χρῶμασι φαρμάσειν*. In Serm. Basilii ap. Bandin. Cat. Mss. gr. T. I. p. 462. *ἡ γὰρ ἄπιστος γυνὴ πολίτροπος ἀψύχους ὕλας συνάγουσα, καὶ χρωμάτων ποικιλίας, διὰ παντοδαπῶν χρωμάτων καὶ ἀσβόλης καὶ ἀσβίστου καὶ βοτανῶν .. προεκολλήσασα*. scribe: *διὰ παντοδαπῶν χρισμάτων*. De pavone Liban. T. IV. p. 1073. 9. *μεγέθει μὲν τῶν (vulg. πως) κύκνων οὐ λίαν ἀπαισιπόμενος · χρῶμασι δὲ (χεροὶ δὲ vulg.) ζωγραφῶν (pro ζωγράφων) τὸ σῶμα, καθάπερ μυρίοις κατακοσμεύμενος ὄμμασιν (pro ἔξομασιν); ut p. 1074. 7. *ὠραίους δὲ χρομαῖς παρ' οὐδέν ἰποιήσμεν, ὄρνιθος περσινοῦ νυνικημένους (ver. νυνικημένους) τοῖς χρῶμασι*. Cf. Dion. Chr. Or. XII. p. 371. 12. In elegis Xenophanis ap. Athen. XII. p. 526. B. *ἀσκητοῖς ἔδμῃ χρίμασι δευόμενοι*. Cod. *χρήμασι*. Edit. Casaub. *χρίσματα*. De unguentis agitur, ut L. XV. p. 689. B. *χρῶμασιν Ἀιγυπτίων*. Cf. Ernest. ad Callim. Lav. Pall. v. 26. —*

Fr. Nr. 20. ὁδοστὸν ἐρώτικῇ παραίτησις. Br. II. 289. nr. 1. An. II. 2. p. 350. s. V. 1. γῆραις. P. γεραις. Br. Pl. V. 2. ἐπ' αἰκτείρω et κατ' αἰδέομαι. P. V. 4. ἐς Κύπριδος. Nimis calide olim amplexus sum transpositionem verborum ab Heynio propositam. Prior in Κύπρις saepe numero corripitur. p. 95. nr. 55. ἦνεν ἀκλιένως τὸν Κύπριδος δόλεχον. p. 98. nr. 70. κάλλος ἔχεις Κύπριδος. Cf. p. 110. nr. 159. p. 112. nr. 170. p. 116, nr. 191. Gravior est difficultas in ὠρία, ubi ultīma corripitur; fortasse ad analogiam adjectivorum δῖα et πότνια. Sic etiam Ὀδ. τ. 175. καλὴ καὶ πίερα, περιέζυτος. Gregor. Naz. epigr. 221. T. I. p. 598. ποῖα Δίκη. pro ποῖα scripsit. Philodem. nr. 132. καὶ γλωρὴ καὶ οὐκ. Cl. Passovius in not. ms. huic sive vitio, sive negligentiae in hunc modum medebatur: ὠρία ἐς Κύπριδος καλλοσύνη θαλάμοι. — **Nr. 21.** θουπτήν εἰς προδίαν ἑταῖραν. P. Br. II. 397. nr. 32. An. II. 3. p. 175. s. V. 1. προδόκη. P. προδίη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. V. 2. ἤξουσιν. P. ἤξουσι Br. c. ed. pr. Pl. V. 5. μὴ τίς σοι. P. μὴ τίς σοι. Pl. Br. — κολακευτῶν. P. ut a κολακευτής. κολακεύων. Pl. Br. vere. V. 6. post λίσσεται interrogandi signum posui cum Pl. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 565. Post interrogationem subaudi, οὔτις. Tum recte sequitur: ὥς δὲ τάρον . . .

Nr. 22. τοῦ αὐτοῦ, εἰς βοῦπιν τὴν ἑταῖραν. Br. II. 398. nr. 34. An. II. 3. p. 176. s. V. 2. γαῦρον. P. Pl. ταῦρον. Br. recte. Luditur in nomine Βοῦπις, quod pro appellativo habebat Grotius, qui αὐτόμολον *transfugam* vertit. At h. l. eum significat, qui sponte jugum subiit. Oppian. Cyn. II. 376. αὐτόδοτοι βαίνοισι, καὶ αὐτόμολοι περῶουσιν. Id. Hal. III. 360. κλητοὶ τ' αὐτόμολοι τε. — V. 5. φίλης πολίης. Fuit, ni fallor: ἄχρη, φίλη, πολίης. — V. 5. 6. Suid. T. III. p. 6. in Παλαμῆδης sic habet: εἴη μοι βίωτος πανεπάρκσιος ὄμμα βάλλοι δὲ μήποτ' ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν. ubi Beudl. corrigit: ὄμμα δὲ βάλλοι. βάλλοι hoc quoque loco habent edd. Aldd. Pl. — **Nr. 23.** κάλλιμα εἰς κωνοπὶ τὴν ἑταῖραν. P. Br. I. 464. nr. 15. An. I. 2. p. 271. s. V. 2. τοῖσδε. P. V. 4. ὄναρ. P. et sic γ. β. — **Nr. 24.** φιλοδῆμον, εἰς ἡλιασθῶραν τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 465. nr. 11. An. II. 1. p. 221. V. 4. αὐτή. P. αὐτῇ. Pl. Br.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ, εἰς νεδάλην τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 87. nr. 16. An. II. 1. p. 224. V. 3. παραρημνόν. P. παρῶ. Pl. Br. — ῥιπτῶ. P. Pl. Suid. in εἶδος. T. II. p. 389. ῥίπτω. Br. — V. 4.

post ἐπὶ majus ponenda distinctio. V. 5. πλέον ἔστι γὰρ θρασύς. P. ἔστι γὰρ οὖν θρασύς. Pl. Br. οὖν Planudis additamentum esse, nullus dubito. Rhythmus haud paulo melior in emendatione Salmasii: ἀλλὰ τί μοι πλέον ἐστίν· ὁ γὰρ θρασύς, ἡδ' . . . at orationem re-
linquit imperfectam. Quare scripsi mutatione lenissima: τί μοι πλέον
ἐστίν; τί γάρ; θρασύς, ἡδ' ὅταν . . . Post ἐστίν facile τί excidere potuit.
Vid. ad p. 573. nr. 28. v. 1. τί γάρ; eleganter sic orationi injicitur.
Vid. p. 518. nr. 73. v. 1. Ap. Libanium T. IV. p. 285. 2. scriben-
dum: τί γάρ; ἰγὼ Δημοσθένης; ἢ τις Παιανιεύς; ἢ τις ῥήτωρ; ἢ τις
Ἀθηναῖος; ἢ τίς; — μετὰ τὴν ἔκδοσιν. Similiter πῶς γάρ; οὐ γάρ;
inscribitur. Ap. Aelian. H. An. XIV. 13. τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέ-
φομαι πῶς· καὶ κένων γε μὴν . . . scripserim: οὐ μέφομαι· πῶς
γάρ; καὶ κένων . . . V. 6. πάντος, ὄναρ et φόβου. P. πάντος Br.
φόβου: ed. pr. Pl. Br. φόβου correctio videtur hominis, ἀρχὴν sub-
stantiæ accipientis. Cf. Stephan. Th. Gr. L. p. 551. B. C. Graefius
tamen in not. mat. tuetur ἀρχὴν φόβου, imperium, vim timoris, inter-
pretatus. — P. Nr. 26. ἀδίσποτον, εἰς κόρην εὐμορφον. Br. III. 163.
nr. 62. An. III. 1. p. 323. V. 2. εἶδον. P. V. 3. ἐπαμφοτέρων. P.
ἐπ' ἀμφοτ. Pl. Br. Hoc verbo λάμπειν procul dubio accommoda-
tus. — Nr. 27. ῥουφίνον εἰς μέλισσαν τὴν ἑταῖραν. P. Br. II. 399.
nr. 37. An. III. 3. p. 179. V. 2. φαντασίης. Fere ut apud Fabrett.
in Gloss. Cedren. v. Cubicularius: παρίστη καὶ ἡ βασίλισσα . . . μετὰ
πάντης αἰτίας φαντασίας, καὶ τῶν κουβικουλαρίων καὶ τῆς τάξεως.
V. 5. κόμη παρὰ ποσὶ βραχεῖα. P. κόμη τ' ἐπὶ πᾶσι βραχεῖα. Pl.
unde Br. ἐπὶ ποσὶ βραχεῖα. At primum nullus dubito, quin ψαφαρὴ
jungendum sit cum κόμη; deinde corrigo: περὶ ποσὶ τε τρύχη. pedes
pannis involuti opponuntur τῇ χρυσοφόρῳ, σπατάλῃ σοβαρῶν ταρῶν.
Eurip. Electr. 184. σκέψαι μὲν πιναρὰν κόμαν, καὶ τρύχη τὰδ' ἐμῶν
πέπλων. Ap. Gregor. Naz. Carm. II. 343. T. II. p. 48. C. μετὰ
ταῦτα κατηγνώσα παρὲν Ἐν τρυχίνοισι ῥακίεσσι. τρυχίνοισι videtur lo-
gendum. Contra ap. Alciaphr. I. 36. p. 160. τὰ δὲ ἀρχαῖα καὶ τρύχια
προβαλλομένη Τυραντινῖδια. verius est quam τρύχια.

εἰς μεϊράκιον

Nr. 28. τοῦ αὐτοῦ εἰς πάσῃν γηράσασαν καὶ τοῖς ἐρασταῖς ὑπο-
καταβαίνουσαν. P. Br. II. 399. nr. 38. An. II. 5. p. 181. s. In Pl.
est ἀδίσποτον. V. 5. μὴ κίττι, P. ut etiam alibi saepissime. — συνάντα.

Erat, qui συναύδα scriberet. Male. — Nr. 29. κίλλαντορ. Cf. p. 95.
nr. 45. Br. T. II. p. 529. (T. III. p. 8. ed. Lips.) An. II. 2. p. 349.

Est ap. Suid. in *βινεῖν*. T. I. p. 433. V. 2. *ἠλλεβόρου*. P. Suid. *ἠλλεβόρου*. Br. De hac spiritus diversitate vid. Hesych. T. I. p. 1167. et 1180. Thom. Mag. p. 296.

Nr. 30. *ἀντιπάτρων θεσσαλονικέως. ὅτι πάτραι τὸν χρυσὸν μᾶλλον ἢ τοὺς ἐραστὰς ἀσπάζονται*. P. Br. II. 109. nr. 2. An. II. 1. p. 287. V. 1. *χρυσὴν ἔτι*. P. *ἔτι*. Pl. *ὅτι*. Br. De harum vocularum permutatione dixi in Additam. ad Athen. p. 92. In Luciani Hermotimo §. 59. T. IV. p. 78. lege: *ἢ ἄλλα ἄλλοις; ὅτι* (hoc vulg. deest) *πολλὰ γὰρ ἐστὶ, πρόδηλον, ὃ ἐταίρε*. Liban. T. IV. p. 931. 4. *ὥς δ' ἔτι ὃ πέπρακται ἐπὶ Τροίας γενναῖον...* Scr. *ὅτι οὖν πέπρακται*. — V. 2. *μαυωνίδας*. P. V. 4. *φέρει*. P. *φέρης*. Pl. Br. Ad sensum facit Alcaeus in Schol. ad Pindar. Isthm. II. 17. *χρήματ' ἀνὴρ· πενήχρὸς δ' οὐδὲις πέλει' ἐσλός, οὔτε τίμιος*. unde apparet, ap. Pindarum quoque iungenda esse verba: *χρήματα, χρήματ' ἀνὴρ*. quod Heynius nolebat. — V. 5. *δέδεται* bene habet pro *παίρειται*. Canes *ἐπὶ φυλακῇ τῶν χρημάτων, οὓς οἰκονομοὺς καὶ δεσμίους λέγομεν*. Artemid. On. II. 11. p. 151. V. 6. *οἱ πλοῦτον*. P. *ὃ πλεονέκται οἱ πλούτου*. Pl. Br. quod ferri posse non videtur. Suspiscabar: *οὐ πλοῦτον, πενήτην δ' οἷς ἀδικεῖτε*. *quanta injuria efficitis non tam divitias (dum divites pecunia emungitis), quam paupertatem, quam ab aditu prohibetis*.

Nr. 31. *τοῦ αὐτοῦ, ὅτι πάσας τὰς ὕλας ἢ ἡδονὴν ἀσπάζεται καὶ χωρὶς χρυσοῦ ἐταίρα οὐχ ἄλλοιεται*. P. Br. II. 109. nr. 3. An. II. 1. p. 289. V. 5. *ἐφίλησεν*. P. *ἐφίλησε*. Br. V. 5. *νέστορ ἢ παφίη*. P. Br. *νέστορας ἢ παφίη*. Toupius, probante Br. Cod. lectio longe argutior: Nestori similis hodierna Venus, quae tres aetates, auream, ferream argenteamque, simul complectitur. — *δανάη ζεῦς*. P. V. 6. *χρυσοῦ*. P. *χρυσούς*. Br. Infra p. 602. nr. 219. *τοῦτο μόνον χρυσῶν ἄξιον οὐχ ἑκατόν*; ubi vido. — Nr. 32. *μάρκον ἀργενταρίον· εἰς μέλισσαν τὴν ἐταίραν*. P. Br. II. 266. nr. 2. An. II. 2. p. 277. — P. V. 3. *ἡδὺ φιλεῖσα*. P. *ἡδυφιλεῖσα*. Br. Sic p. 581. nr. 84. Cod. *ἡδὺ φίλων*. Br. *ἡδυφιλοῦ*. — Nr. 33. *παρμενίονος*. P. Br. II. 201. nr. 2. An. II. 2. p. 111. V. 1. *ἐς*. P. *εἰς*. Pl. Br. V. 2. *ἵνα πισθῇ*. ut p. 105. nr. 127. *ἐτίθρον ἐπάλλετο, μὴ τις ἐπέλθῃ*. Vid. Herm. ad Orph. p. 812. — Nr. 34. *τοῦ αὐτοῦ ὁμοιον*. P. Br. I. c. nr. 3. An. I. c. p. 112. V. 1. *ζεύς*. P. *δὲ σε*. P. *δὲ σε*. Br. *δὲ εἰ* scribi, postulabat antithesis. v. Schaefer. ad L. Bos. p. 588. Theophyl. Epist. 81. *εἰ μὲν τοι (sc. τι) τοῖς ἀνθρώποις τιμωτέρον, δίδωσκα, καὶ μεῖζος*

δαίροις ἀμείψομαι τὴν ἀπόλαυσιν· εἰ δὲ μή, δίδου μοι θάττον τὰς χεῖρας· σὺ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ σεμνότερον, οὔτε Διὸς ἐνὶ πλοσυριώτερος, χρυσῶ τὴν παρθενίαν ὠνούμενος. Fortasse, ὠνούμενος.

Nr. 35. ῥομφίνου, εἰς κόρυς, ἀνασχόντων καὶ σαρκῶν καὶ ὅλον γίμον ἀναΐδειαν. (Sic iterum infra nr. 117.) P. Br. II. 390. nr. 2. An. II. 3. p. 150. s. — V. 1. εἰλοντο. P. ut iterum nr. 36. v. 3. et merius. — αὐται. P. αὐταί. Br. Illud ferri posse videbatur: αὐται, εἰ τρεῖς sc. V. 4. λευκή . . εὐαφίην. P. et Cod. Suid. T. I. p. 470. ubi vulgo εὐβαφίην. Frustra olim illius lectionis patrociniū conatus sum suscipere. λευκῇ . . εὐαφίην. Br. Hoc quoque loco ῥ in ῥ abiit. Vid. ad p. 90. nr. 15. v. 6. — V. 6. μᾶλλον ἐρυθροτέρην. p. 541. nr. 251. πολὺ μᾶλλον . . τῶν δύο κωφότερος. Vide Coray ad Isocrat. T. II. p. 283. Butt. in Append. Platon. Heindorf. T. II. p. 519. — V. 7. χαράσσετο. De ταράσσετο cogitabat Salm. perperam. Vid. Herm. ad Orph. Arg. 574. p. 815. In simili historia ap. Alciph. I. 39. p. 192. ed. Bergl. plura nuper novata sunt, quam necesse erat, in his: ἀλλ' οὐ τρέμει, νῆ δια· (haec Thyralidis sunt; *At fortasse non tremunt naves!* Hoc jam refellit factio) ἀλλ' ὑπομειδῶσα, ὥσπερ ἡ Μυρρὶνῆ (ἐκίητος videtur inserendum, subaudito, τὴν πυγὴν.), καὶ τοσοῦτον παλμὸν ἐξεργάσατο τῆς πυγῆς . . Lucian. Asin. §. 6. T. VI. p. 136. τὴν πυγὴν τῇ χύτῳ ὁμοῦ συμπεριφέρεις καὶ κλίνας. Fortasse: καὶ κινεῖς. et paulo post: ἡ δὲ ὁσφὺς καὶ λῖαν (vulgo ἡμῖν) ὅγρως ἐκκινεῖται. V. 9. restitui lectionem P. et Pl. ubi hoc aolum distichon extat. In apogr. nonnullis ὁ θεῶν ὁ κριτῆς ἐθεάσατο, unde fluxit lectio Br. εἰ ταύτας δὲ θεῶν ὁ κριτῆς. — ἐθεήσατο. P. ἐθεάσατο. Pl. Br. Ap. Herodot. III. 23. p. 206. Codd. habent ἐθεήσατο. Ionici θέημα pro θίαμα. V. Br. ad Gnom. p. 313.

Nr. 36. τοῦ αὐτοῦ, ὅμοι^ο ἀναίσχοντ^ο καὶ σαρκότατ^ο. Br. II. 390. nr. 3. (omissis distichis tertio et quarto, quae etiam in Plan. desiderantur. Illa dederat Schneider, Peric. crit. p. 104.) An. II. 3. p. 153. s. Sed ne nunc quidem epigr. est integrum. Post v. 6. distichon excidit de Melite. V. 2. τίς ἔχει. Achill. Tat. I. 19. p. 44. ἐβλεπον τὴν κόρυν, πῶς ἔχει πρὸς τὴν ἀκρόασιν. In Aesopi Fab. 150. p. 77. ed. Vratisl. πυρθανομένων αὐτοῦ, τίνι μεμολυσμέναις ἔχοι τὰς χεῖρας. Cod. lectio ἔχει fortasse non erat mutanda. — V. 3. εἰλοντο. P. — V. 4. γυμναί. P. μούνφ. Pl. Br. μόνον subaudiri posse vi-

detur. — V. 6. *πολιωῖ*. P. In *ῥόδων* ad nomen puellae respicitur. In *πολιωῖ* latere videtur *κόλπος*. — Post v. 8. legitur distichon, quod in marg. dedi, ex nr. 60. nescio quo modo huc translatum. V. 10. *εὐθὺς συνιστ*. P. *εὐθὺ συν*. Pl. *εὐθὺς ἀνιστεφ*. Br. — Nr. 37. *τοῦ αὐτοῦ, ὁμοί*. P. An. II. 391. nr. 4. An. II. 5. p. 155. V. 1. *παλαιαν*. P. V. 4. *μὴ δέ*. P. ut saepius. — Nr. 38. *νικάρχον, ὅτι τὰς εὐ- μεγέθεις μᾶλλον δεῖ φιλεῖν*. P. Br. II. 319. nr. 1. An. II. 3. p. 17. s. V. 2. *ἄπτητ' et ἦτοι μύλε*. P. De nomine *Simyli* vide ad p. 147. nr. 34. Adde Schaefer. ad Greg. Cor. p. 290. not. — P. V. 3. *ἦν μὲν*. P. in marg. ημ. i. e. *ἡ μὲν*. — *ἡ μὲν . . ἡ δέ*. Br. *ἦν δέ παλαιῇ* scripsi cum Cod. subaudito *ἦ*, cujus ellipsios exempla pete a Schaefero in Meletem. p. 43. s. ad L. Bos p. 605. ad Greg. Cor. p. 153. Quare sensus: *ἦν δέ παλαιῇ ἢ ἡ με περιλαβοῦσα*. Lenior temen lectio Br. quam a Cod. confirmari velis. — V. 4. *ῥυσσῇ*. P. *ῥυσσῇ*. Br. Schol. ad Hephaest. Enchir. p. 3. vocem *ῥυσσῇ* iis annumerat verbis, *ἃ καὶ χωρὶς δύο συμφώνων καὶ διπλῶν ἐκτείνονται*. Etiam Draco p. 119. *ῥυσσῇ* scripsisse videtur, non *ῥυσσός*. Vid. Etym. M. in *ῥυσσός* et *ῥυσσῇ*. Hesych. *ῥυσσῇ*. *ῥευσσηκῶσι, γερακῶσι*. Sic habetur in plurimis Homeri Codd. 'Il. s. 503. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 266. vetustas membr. *ῥυσσόν*, recentiores *ῥευσσόν* magis probare scribit. Ap. Nicandr. Alex. 78. *καὶ ἡ ῥευσσάινεται οὔλα*. optimi codd. *ῥευσσάινεται*. Et ib. 181. *ῥευσσάλην* vulgo. In fr. Archestrati ap. Athen. L. II. p. 56. C. Codd. habent: *ῥευσσῇ καὶ δρεπεπεῖς*. Ap. Aelian. H. A. I. 11. vett. editt. et Cod. Monac. *ῥευσσῇ δέ ὀρῶντας διὰ τὸ γῆρας*. Hanc scripturam probare videtur etiam Porsonus, qui ad Eurip. Phoen. v. 861. *ῥυσσῇ γέροντι* laudat ex Electr. 490. Vid. infra p. 631. nr. 103. v. 3. — V. 6. *δικάσεται*. P. *λεχμάσεται*. Br. probabiliter. Quod ipse in var. lect. tentavi, id nunc repudio.

Nr. 39. *τοῦ αὐτοῦ, προσέρω καὶ τοὺς θιάσους*. P. Br. II. 350. nr. 7. An. II. 3. p. 26. V. 3. *αἰρούσιν*. P. *ἐρέουσιν*. Pl. *ἐρέθουσιν*. Br. Veram lectionem accentu mutato restitui. Praesens est pro futuro. Plutarch. T. II. p. 13. B. *προνόληρος καὶ σοροδαίμων ἐστὶ καὶ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξολοσμεν*. *Multi me tollent*. Grotius; quem vera lectio itaque non latuit. — V. 4. *τῶνδ' ἔνεκεν*. ob illud, Grot. Rectius, ob illos, qui me tum ferent. — In *ἴσως* vitium latere, non dubito. Suspicabar, *εὐχαρίτους, aut χαρτοὺς θιάσους*. Sed γὰρ servari posse velim. — Nr. 40. *τοῦ αὐτοῦ πρὸς*

ἐταίρας φιλομένην παραίνεσις. P. Br. II. 349. nr. 2. (quatuor priores versus dedit, inter quos distichon excidisse censebat. V. 5-10. separatim exhibuit inter τὰ ἀδόξοτα. nr. 73. Planudem secutus p. 481. St.) An. II. 3. p. 18. s. V. 2. ἀπαξ. P. V. 3. κατὰ παιζόντων et ἄλλεκεϊvors. P. ἀλλὰ γ' ἐκείνοισι, aut ἀλλ' ἐς ἐκείνοισι. Reisk. ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς. Br. Scripsi: ἀλλὰ σὺ κείνοισι ἔμπ. sed tu potius illis. Facile σὺ in ε mutatur. Ap. Liban. T. IV. p. 1093. 2. ἐμμήσατο δὲ μετὰ ταῦτα ἐκείνη. Cod. Bavar. ταύτησκηνῇ. Scr. ταῦτα ἡ σκηνή. — V. 5. πρὸς με. Vid. ad p. 233. nr. 178. v. 6. — V. 6. εὐφρόσινον. P. Pl. εὐφρόσινος. Br. fortasse recte. Sed ἀπὲρ εὐφρόσινος dici posse videbatur ob laeta convivia ibi celebrata. Cf. Anim. T. II. 1. p. 241. addito Plutarcho T. II. p. 6-8. B. Grotius *Euphrosynum* vertit, quasi puellae nomen esset. — V. 7. εὐτακτεῖν. perperam olim sollicitavi. Maritus, uxoris leno, dum eam ad flagitia incitat, honesta tamen suadere videri vult. V. 8. τὸ ἐνοίκιον. P. Pl. Br. Particulam δ' interponere non dubitavi. V. 9. τίς καὶ τίς. P. λάβε καὶ τίς. Pl. ex conjectura procul dubio. καὶ τρέφε. Br. c. Piersono. Vide tamen, an verior sit, ut certe est lenior, correctio Salm. τίς, val, τίς. Infantem ut alat mater, vix suaserit ille; et sequentia quoque aliud consilium significare videntur.

Nr. 41. ζουφόνον περὶ τὴν πόρνην χλευαστίς. Br. II. 396. nr. 27. An. II. 3. p. 172. V. 2. εἶχε. P. — V. 4. γινόμενον. *humanum est, fieri denique, nata, solet.* Grot. Non satis perspicuus hujus verbi census; nec fortasse sincera lectio. Bene haberet: *μοιχὸν ἰσως εὐφροσίνον, ἀκαίρως κείνος ἐτελῶν, κρυπτόμενον, moechum latere volentem.* Sed hoc in *γινόμενον* vix depravassent. — V. 5. ὅταν ἴσῃ. P. Pl. Br. ὅταν ἦ τις fuisse puto, quod vulgatae lectioni in codd. simillimum. Sic syllabae *ἦτι* et *ἴσῃ* confusae ap. Liban. T. IV. p. 1051. 11. ubi scribendum: ἀλλὰ τοῦ μὲν γράμματα, τοῦ δ' (vulgo τοῦδ') ἀφῆρητο σπλάβην, τοῦ δὲ ἔστιν ὃ (vulgo τοῦ δεῖν) καὶ πλέον. Indicativus cum ὅταν et ὁπόταν infimae est graecitatis; ut ὅταν κατεῖδον in Theodosii Exp. Cratae v. 87. p. 375. et alibi passim; quare nec ib. III. 8. pro *κἂν ἴσῃ* ἄλλος ἐν σταγειρίταις (Fort. ἐν σταγειρίοις, ἦ) Πλάτων. ausim scribere: *κἂν ἦ τις.* In Orph. Argon. v. 9. ὅταν ... ἐπίφανσκον verum vidisse puto Vossium, ὅτ' ἄρ' corrigentem. Di-versa est ratio indicativi ap. Apollon. Rh. IV. 288. ἀλλ' ἐπὶόταν θεοῶν Σκυθίων τ' ἐπιβήσεται οὐραυς. Vid. Matthiae ad Hymn. Homer. p. 70. Ap. Lucian. de Merc. Cond. §. 23. T. III. p. 243.

ἀλλ' ὁπόταν προτείνῃ τὴν χεῖρα . . καὶ λάβῃς ἐκείνη. mira extat editoris nota T. X. p. 222. ed. Bip. „Placet Belino προτείνεις, ut est in Ms. 5011. Sed sic etiam mox legendum, καὶ λάβεις.“ Non cautius egit idem T. X. p. 231. ad Hermotim. §. 36. T. IV. p. 49. ὁπόταν ἡμεῖς μὲν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν ἡγείσθε εἶναι. ubi ἡγείσθε scribendum. Ib. in Jove Trag. §. 14. T. VI. p. 238. καὶ μάλιστα ὁπόταν ἡπείλεις. scr. ὁπότε vel ὅτε, ut est in vett. editt. Reitzius ad h. l. nugatur. Ib. Charidem. §. 18. T. IX. p. 285. ὅταν γάρ . . φαίνονται διανεχθέντες. scr. φαίνονται. Ap. Aelian. H. A. III. 16. ὥσθ' ὅταν αὐτοὺς ἀπολιποῦσαι, εἴτα ἐπωάζουσιν αἱ θήλειαι. scr. ἐπωάζωσι. Tum: οἱ δὲ ἐπότηδες . . pro οἶδε. Liban. T. III. p. 50. A. ὅταν ᾖ πονηρά. Scr. ὅταν ᾖ.

Nr. 42. τοῦ αὐτοῦ. εἰς πόρνας. P. Br. II. 398. nr. 35. An. II. 3. p. 178. Cf. Suid. in θωσίπυγος. T. I. p. 625. in ἀφίλεια. Ib. p. 393. in μισῶ. T. II. p. 566. — Nr. 43. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως. P. Br. II. 397. nr. 28. An. II. 5. p. 173. — V. 1. ἐπ' ἄν. P. ἐπὴν Pl. Br. In ἑπὰν ex ἐπὶ ἄν contracto posterior syllaba produci posse videtur. V. 3. εἴτα et κατὰ τρίψις. P. καταδρύψις. Pl. Br. Confusae litterae δ et τ, ut supra p. 89. nr. 13. in περιδρομάδος et περιτρομ. Perses epigr. p. 284. nr. 487. ἀλλ' ἐλκεῖνὰ καταδρύψασα παρειάς. Hesiod. Scut. Herc. 243. κατὰ δ' ἰδρύκτοντο παρειάς. Apollon. Rh. III. 672. δρύψῃ δ' ἐκάτερθε παρειάς. — V. 5. χεύρῃσομεν. P. Pl. χύρῃσομεν. Br. metro claudicante. Copula vi non caret. — V. 6. τὸν μὴ κέτι P. μηκέτι τὸν τό. Pl. Br. Quum sic articulus non suo loco sit positus, nec μηκέτι bene habeat, scripsi, τὸν μὴ καὶ τὸ βλέπειν. — Nr. 44. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς ἑταίρας λεμβὶ καὶ κερκούριον · εἰσι δὲ τὰ ὀνόματα μικρῶν (μικρὸν) καραβίων τῶν παρ' ἡμῶν σανδλ. i. e. σανδαλίων. P. Chronic. Alex. p. 902. καὶ ὁ εἰς ἕξ αὐτῶν τῶν περσῶν ἡγρέθη βαλὼν ἑαυτὸν εἰς καράβιν λεγόμενον σάνδαλιν. Cf. DuCang. Gloss. T. I. p. 589. V. 2. ἐφορμοῦσιν. Illustravit Dorv. ad Char. p. 318. Ap. Liban. T. IV. p. 793. 9. ἡγεῖτο γὰρ ὕβριν αὐτῷ καὶ πίνδυνον φέρειν πόλιν αὐτόνομον ἐφορμῶσαν τοῖς βασιλείοις, καὶ τὴν αὐτοῦ καιροφυλακοῦσαν τέχνην. Scr. ἐφορμοῦσαν. — σαμίων. in marg. apogr. nostri nolatur μισων. P. V. 3. πανδημί. pro πανδημεί. Vid. Lobeck. ad Seph. Aj. p. 402. c. — V. 4. πίεται. Olim allatis adde Alciph. III. 53. p. 346. ἡ ἱππόπορος . . ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς καὶ πακιοῦσα. Plutarch. T. II. p. 603. D. ναῦν μετὰ τῶν φορτίων κατα-

πεπεμένη. — Nr. 45. κιλάντορος. (Vid. p. 92. nr. 29. et in Catal. Poët. p. 869.) Br. II. 294. nr. 2. An. II. 2. p. 350. V. 1. τὰ κέρματα. P. ἐὰ κέρμ. Br. in textu; in Lectt. τὰ ἃ κέρματα praefert. Homer. 'Ιλ. ε. 58. τὰ ἃ πρὸς δαίμαθ' ἰκίεσθαι. 'Οδ. ι. 250. ποσπόμενος τὰ ἃ ἔργα. Ib. 310. 343. ξ. 143. ἰὼν τὰ ἃ δαίμαθ' ἄγεται. — πλείονα ποιεῖ. Nicarch. p. 94. nr. 40. ἄρξαι πλείον ἡμεῶς εἰ ποιεῖν. Cf. Graev. Lectt. Hesiod. c. 15.

Nr. 46. φιλοδήμου πρὸς ἑταῖραν κατὰ πῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. II. 83. nr. 3. An. II. 1. p. 212. V. 1. 2. In his quaedam sunt minime perspicua. Si scriptum esset: τί δέ τί σε καλεῖν; β' τί δέ μ' ἤρην τούτῳ; α' φιλόσπουδος. β' μὴ σύ γε. sensus foret: quid me interrogabas hoc, quod nihil ad rem facit? Cf. p. 101. nr. 101. Tum ille: noli rogando et dissimulando tempus terere: festinus sum enim. Ad quae puella: noli tantopers festinare. — σε δα μήπω. P. τί δέ; μήπω. . . Br. c. Reiskio. — De μὴ σύ γε vid. Valken. ad Eurip. Phoen. v. 353. Lennep. ad Phal. p. 366. — Nr. 47. ζουφίνου εἰς θαλάσσαν τὴν αὐτοῦ ἑταῖραν. P. Br. II. 391. nr. 5. An. II. 3. p. 155. α. — V. 2. ἐρωμανή. P. V. 3. ὅτε γυμνή. P. μοι Br. interposuit cum Reiskio. — V. 5. τάλας. P. τάλαν. Br. — V. 6. Vox ἵππερ-ενητή in Lexicis nostris non comparet. — Nr. 48. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρην ἵκαινος τοῦ κάλλους αὐτῆς. P. Br. II. 398. nr. 56. An. II. 3. p. 178. — V. 4. πόδες λευκότεροι θετιδος. Primum hujus breviloquentiae exemplum fuerit ap. Homer. 'Οδ. β. 121. τῶν οὕτως ὁμοῖα στήματα Πηνελόπειη 'Ήιδη. Eam non attendens in Achill. Tat. IV. 29. p. 185. Bip. de crocodilo: πόδες τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἤρματα περιεσπόμενοι, καθάπερ χερσαία χελώνη. Salmasius frustra corrigit: χερσαίαι χελώνη. Oppian. Cyn. III. 254. χηλὴν δ' αὖ φορέουσι διπλὴν ἐπὶ λην ἱλάροισιν. Ib. III. 492. καὶ πόδες ὑπὸ πτενέσι, ἱκελοι ναυθρήσι παμῆλοι. Ib. IV. 9. καὶ θρήνας οὐδ' αὐτῶν πολὺ μείονας ἀργεντήρων. Lucian. T. VI. p. 52. Homerus τὴν Εὐφρόβου κόμην ταῦς Χάρισιν ἀπέκασεν. Cf. ib. p. 308. 12. Hinc explica locum in Nigrino §. 25. T. I. p. 48. ἃ γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἐργάζονται (οἱ φιλόσοφοι), εἴνε τῶν πόλων εἰσάσμεν; i. e. τίνας τούτων, ἃ οἱ πόλων ἐργάζονται. ne cum Belino τῶν καλῶν probes. Sed hoc dicendi genus imprimis illustravit vir eximius ad Plin. Epist. p. 40. in Meletem. P. 57. et p. 134. et alibi. — V. 5. πλοκαμῖαι. P. Br. πλοκάμισαι. Pl. — ἀνανδῶς (sic). P. ἀνανδῶς. Pl. Br. — V. 6. ἐπὶ στήφει. P.

Nr. 49. τοῦ δικαίου γάλλον, ἐπίγραμμα ἀδικώτατον. P. De δικαίου cognomine disputat Chardon Mag. enc. an. V. T. IV. p. 355. V. 1. ἡ τρισι. P. ἡ δυσι. Br. c. Reisk. — ἐν τάχος. P. ἐν λίχος. Br. c. Toupio. Mihi πρὸς ἐν τέλος videtur scribendum. Similiter τέλος et τάχος permutata videntur p. 308. nr. 642. V. 2. τῷ ὄπιθεν. P. τῷ δ' ὄπιθεν scripsi cum Tyrwhitto in Not. ad Toupii Em. in Suid. T. IV. p. 426. — V. 4. εἰ σπεύδεις. Salm. in not. ined. εἰ σπεύδεις ἐθέλων σὺν δυοῖν ἦκε τάχος. Cod. lectionem tuetur Chardon. Si cum duobus veneris, quantumvis festinans, non tamen propere tibi expectandum erit; tribus enim simul inserviam. — Nr. 50. ἀδέσποτον. Br. III. 160. nr. 48. An. III. 1. p. 315. — V. 1. δὲο κακὰ. P. V. 2. κῶρυφος. P. — Nr. 51. ἀδέσποτον. Br. III. 164. nr. 70. An. III. 1. p. 325. Cf. Philodem. p. 106. nr. 131.

P. Nr. 52. διοσκορίδου εἰς ἀρουνὸν ἐταῖραν σωσιπάτρον. P. Ex hoc lemmate male intellecto Sosipater inter epigrammatographos commemoratur. Vid. Chard. Mag. enc. T. II. p. 103. nos in Catal. Poët. p. 955. Br. I. 494. nr. 7. An. I. 2. p. 371. V. 1. ὄρκον κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν. P. Br. Terminationis in ἔρωτ' elisionem non ferens Herm. ad Orph. p. 767. corrigit: ὄρκῳ κοινὸν ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν. Ab illa tamen elisione, Attici quidem plerumque (Vid. Porson Suppl. Praef. ad Hecub. p. XXIV. ed. Lips. et ad Orest. 584. coll. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 326.) non autem Homerus abstinuit, quem cf. 'Ιλ. σ. 505. 'Οδ. γ. 466. 469. ο. 364. 516. ρ. 103. τ. 596. nec alii, ut Solon fr. XIV. 7. ἐν ἐβδόμῳδ' ἐστίν. Moschus IV. 85. ἐμῷ ὑπὸ ἥπατ' ἔχοισα. Infra p. 219. nr. 77. ὅς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπείδωκε χάριν. p. 592. nr. 163. ἐλέφαντ' ἔβενον λευκῷ. Cf. Bökh. in not. crit. ad Pindar. p. 394. — ὄρκος ὁ πιστὴν 'Αρ. δέμενος. P. ὄρκον ὁ πιστὴν 'Αρ. ἔθηκετο X. φ. Br. non sine metri detrimento. Vera est Cod. lectio. Substantivo enim per appositionem repetito, nominativus interdum ponitur, licet alius casus praecesserit. Ut hoc loco: ὄρκον ἔρωτ' ἀνεθήκαμεν, ὄρκος ὁ δέμενος . . sic Homer. 'Οδ. α. 51. πῆματα πάσχει Νῆσσι ἐν ἀμφιφύτῃ, 'Θέτ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης, Νῆσος δεινδρήσουσα. 'Ιλ. ζ. 395. 'Ανδρομάχῃ θυγάτηρ μεγάλῃτορος 'Ηκτίανος · 'Ηκτίαν ὃς ἔναϊεν ὑπὸ πλάκῃ ὀληέσση. Similis est negligentia, sed frequentius obvia, quum nominativus participii alii casui additur. — V. 3. ὄρκια. P. ὀρκία. Br. Illud verius, quum ὄρκιον diminutivis non magis annumerandum sit, quam ἔκρινον. Eustath. 'Ιλ. β. p. 177. γ. et γ. p. 291. 46. — V. 5. κληῖον. P. κληῖον. Br. qui tamen in op. Pauli Sū. 16.

(p. 120. nr. 217.) κληῖδας exhibuit. — V. 6. μεμψόμενος. P. μεμψόμενος. Br. c. Reiskio.

Nr. 53. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀριστονόην. P. Br. I. 494. nr. 8. An. I. 1 p. 372. Cf. ejusd. epigr. p. 116. nr. 193. — V. 4. σύμμε. P. pro ὄν με, ut est infra l. c. Pronuntiatio est eadem. V. Herm. de Emend. rat. gr. Gr. L. I. 4. p. 10. s. — ἀπαγον. P. ἄπαγε. Br. ἀπάγον scripsi: tecum abducas. — Nr. 54. τοῦ αὐτοῦ, φλυνάρια πρὸς ὁμοίους αὐτ., πῶς δεῖ μετὰ γυναικὸς ἐγκύμονος συγκαθεύδειν. P. Br. I. 504. nr. 1. (tamquam Sosipatri.) An. I. 2. p. 406. V. 1. verba intricatiora in hunc fortasse modum junxeris: μήποτε γαστροβοαρή (γυναικα sc.) κλίνης ἀντιπρόσωπον, πρὸς σὸν λίκος, τερπόμενος Κέπεριδι. Hesych. λίκος, γάμος, μῆξις, συνουσία. Sinceram tamen lectionem Cod. non arbitror. — V. 3. μέγα lineae superscriptum. — ὀλίγος. P. V. 5. πρὶν στρέψας. P. antea vertens eam. περιστρέψας. Tour. πάλιν στρέψας. Br. ex apogr. suis, quae genuinam membran. lectionem exhibere putabat. Elegans correctio, non tamen omnino necessaria. P. 104. nr. 116. στρέψας Μηνοφίλην εὐόχιον. — Nr. 55. τοῦ αὐτοῦ εἰς δωρίδα τὴν πόρην πορνικώτατον. P. Br. I. 504. nr. 4. (ut Sosipatri.) An. II. 2. p. 407. s. V. 2. ἀνθίσιν ἐν χλοεῖσι. In ipsis, puta, Doridis artubus, floribus comparandis; φερόμενος enim, ejusque oculi floribus purpureis similes. V. 4. ἀκλινίως. De equite cogita, qui, equo quavis celeriter decurrente, non tamen in alteram partem inclinatur. — V. 6. ἀμφὶ σαλ. P. Verbum ἀμφισαλεύω in Lexicis nostris non compareret. ὄμματα πορφύρεα, nigri ocelli, φύλλα, flores. Vid. Theocr. Eid. XI. 26.

Nr. 56. τοῦ αὐτοῦ, ποίω κάλλει θηρεύεται, καὶ τίσιν ἀλλοιεύεται ἀνὴρ ἐκ τῶν γυναικῶν. P. Br. I. 504. nr. 3. (ut Sosipatri.) An. I. 2. p. 409. V. 2. ψυχροταῇ junxi cum πρόθυρα. Br. commate inde sejunxit. V. 3. λασίαισιν. P. λασίησιν. Br. c. PL. Hirsuta supercilia, quae Polyphæum decent ap. Theocrit. Eid. XI. 51. Glaucum maritimum ap. Philostr. II. Imagg. c. 15. p. 833. an etiam puellae sint decori, alii videant. Fortasse scribendum: γλῆναι γαλεράσιον ὑπ' ὀφρύσιν. Hesych. γαλερόν, ἰλαρόν, εὐδιδόν. Etym. M. γαλερόν, ἰλαρόν, ἡδὺ, πρῶτον. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμμάτων, καὶ γαλερωτός, ὁ γαλερόν καὶ ἐπιτερπείς βλέπων. Serenitas autem praecipue circa supercilia sedet. Pind. Pyth. IX. 65. ἀγανῆ χλιαρόν γελᾶς ὀφρύ. Homer. Hymn. in Cer. 357. μεῖδωσιν δὲ ἀναξ' ἐνέρων Ἀιδωνεύς Ὀφρύας.

designas, quam quae nunc facis. — Nr. 65. ἀδέσποτον. Br. III. 151. nr. 4. An. III. 1. p. 287. V. 2. τὴν ἐλένης. P. Br. τῆς ἐλένης. Pl. In marg. τὴν λίδ' i. e. τὴν λήδην. P. V. 3. αὐτῶν pro τούτων. Vid. ad p. 191. nr. 255. v. 6. — Nr. 66. ῥουφίνου εἰς προδίκην ἐρομένην. P. Br. II. 398. nr. 33. An. II. 3. p. 176. V. 3. ἀνον. P. V. 4. πῶα. P. V. 6. ἡμᾶς χερσίν. P. χερσὶν ἡμᾶς editt. vett. Plan. usque ad Steph. — ἐπ' ἐξέβαλεν. P.

Nr. 67. καπίτωνος εἰς κάλλος. P. Br. II. 199. An. II. 2. p. 108. In Plan. p. 481. St. Nicascho tribuitur. — Nr. 68. λουκίλλου, σὶ δὲ πολέμωνος τοῦ ποντικοῦ. P. Br. II. 184. nr. 2. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 474. St. soli Lucillio inscribitur. — Nr. 69. ῥουφίνου. εἰς μαιονίδα κύρην. P. Br. II. 396. nr. 26. An. II. 3. p. 172. V. 1. ἐσάθρησας. P. V. 2. μαιονίδ'. P. μαιονίν. Pl. V. 3. γυμνοῖμεθα. P. γυμνοῖμεθα Pl. Br. — Nr. 70. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐταῖραν εὐμορφον. P. Br. II. 394. nr. 17. An. II. 3. p. 164. V. 1. σῶμα deest in P. suppletum ex Pl. V. 2. εἰαρινῶν. P. εἰαρινῶν. Pl. Br. V. 4. φίλαι. P. et Aldd. editt. φίλη. Steph. — Scr. Χάρσις.

Nr. 71. τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ παλλαδᾶ ἀλεξανδρέως ονομαστικὸν εἰς γυναῖκα ζήνωνος. P. Br. II. 392. nr. 9. An. II. 3. p. 160. Rufino tribuit Br. mihi magis Palladae ingenium spirare videtur. — Nr. 72. τοῦ αὐτοῦ ἐπαινοῦντος τὸν ἡδὺν καὶ ἄνετον βίον. P. Br. II. 392. nr. 10. An. II. 3. p. 160. Hoc certe Palladae est. V. 1. τρεφῆς βίος. P. τρεφή. Br. c. marg. Ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 377. 6. πότους μὲν καὶ σίνδειπνα καὶ τὰ τρέφειν ἔχοντα πάντα ἀπλῶς ἀποδιδράσκων. scr. τὰ τρεφήν ἔχοντα. — V. 4. ἐσθλὰ πάθω. conjunctivus, ut in φέρ' ἴδω ap. Aristoph. Nub. 21. et alibi. — οὐδενί. P. Br. οὐκέτι. Reisk. ex Ap. Lips.

Nr. 73. εἰς ῥοδοκλειαν τινὰ ἐταῖραν ὥραιαν. καὶ τοῦτο δὲ τὸ ἐπιγραμμα ῥουφίνου. P. Br. II. 392. nr. 11. An. II. 3. p. 160. V. 1. λούεται κνθέρεια. P. Excidit articulus ob similitudinem litterarum η et κ. Vid. p. 54^b. nr. 32. V. 4. μνήσῃς et ἰδοῦσα. P. utrumque emendavit Salm. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 964. 19. ἀλλ' οὕτως ἀθάνατα ἐμῖνεν. pro ἐμῖνεν. — V. 6. ἐκδέδυνας. quaedam apogr. ἐνδέδυνας. — P. Nr. 74. ῥουφίνου. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ῥοδοκλειαν. P. Br. II. 393. nr. 15. An. II. 3. p. 163. V. 1. καλοῖς. P. πλέξας. Pl. V. 2. πλεξάμενος. P. δρεψάμενος. Pl. — αὐτός. P. αὐτός. Pl. Br. ὑφ'. P. Pl. ἐν Br. quod recepit H. de Bosch. At ἐπὶ sic interdum abundat ante dativum, ubi vim ablativi habet. p. 100. nr. 86.

ἐβλήθη ἐκ ἔρωτος ἐπ' ἀνυπόροισιν οἰστοῖς. in Stat. Anrig. XXIV. Append. ex Pl. nr. 352. T. II. p. 732. ὤμοσεν εὐόχοις ὑπὸ χεῖλεσιν. A. coll. Rhod. II. 26. ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένους. Manetho II. 151. Ζωδιακός — Δωδεχ' (sic scribe) ὑπ' εἰδώλοις πεκαομένος. Ib. III. 259. πέρανται σφιγγθέντες ἀιμελίοις ὑπὸ δεσμοῖς. — V. 5. ταῦτα στεφ. P. Pl. δὲ inseruit Br. metro invito. Frustra Fiorillo ad Herod. Att. Reliqu. p. 91. ταῦτα δὲ δεξαμένη.

Nr. 75. τοῦ αὐτοῦ ῥονφίνου εἰς τινα παρθένον γθαρεῖσαν ὑπ' αἰτοῖ. P. Br. II. 394. nr. 18. An. II. 3. p. 165. V. 1. ἀφροδίτην. P. Pl. ἀφροδίτη. Br. c. Salm. et Huettio. — V. 2. ἐφλεξεν. P. ἐγλεγεν. Br. c. Plan. — V. 3. πρὸς ἔπαιξε. P. προσέπαιξε. Pl. Br. — εἵποτε καίρος ἐτόλμων. P. ἐτόλμα. Pl. εἵποτε καίρε' ἐτόλμων, ἡρυνθρία. Br. Codicis lectio optime habet. Ad εἵποτε subaudiendum ἦν. Sic Grotius: *Illusit mihi blanda: foret cum sola, rogavi: Erubuit: verum tacta ab amore fuit.* cui versioni ἐτόλμα in textu Boschiano non respondet. — V. 5. παρ' ἀκήκοα. P. V. 6. τί ποιοῦμεν. Alciph. I. ep. 11. p. 44. τί οὖν, ὃ βέλτεστε, δρωμεν; φεύγομεν ἢ μέρομεν; ubi proster locus Valkenarium, conjunctivum reponentem ad Hippol. p. 247. retinere potuisset. Platonica hujus generis conguessit Heindorf. T. II. p. 109. 441. T. IV. p. 64. — Nr. 76. τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρνην γηράσασαν σκοπτικόν. P. Br. II. 394. nr. 19. An. II. 3. p. 166. V. 1. πο-^{τὸ} λιαῖσι. P. πολιῆσι. Pl. V. 5. 6. omissi in Pl. V. 5. καὶ φτυῶδες πρόσωπον. P. Temere Br. τρίχας, φτυίδας, αἰσχρόν τε πρόσωπον, non sine metri detrimento. Una littera mutata, veram lectionem restitui, φτυῶδες pro φτυίδας scribens. Sic p. 142. nr. 11. ἐργαυλὴν et ἐργαυτήν. Vide ad p. 265. nr. 394. v. 2. De φτυῶδες, uno σ scripto; vid. ad p. 94. nr. 38.

Nr. 77. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς τῶν γυναικῶν ὁμιλίαις. P. Br. II. 393. nr. 12. An. II. 3. p. 161. V. 2. χρονίσκεν. P. Br. Hinc verbum χρονεῖν relatum in Schneideri Lexic. cum explicatione: *leben und seinen Verstand haben.* Salm. tentabat φρονέσκεν, ὅτι φρονοῦσι δηλαδὴ μετὰ τὴν συνουσίαν. Scripsi, quod proxime abest: κορέσκεν. Pindar. Nem. Z. 77. κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἀνθε' ἀφροδίσια. Achill. Tat. IV. 8. τὸ μὲν γὰρ ἔργον Ἀφροδίτης καὶ ὄρον ἔχει καὶ κόρον. Alciphron. II. ep. 1. p. 202. πρὸς ὑμᾶς δὲ οὐδὲ ὑπερτίθεσθαι ἔστιν, ὥς πεφοβημένους (sic praeclare Berglerus) κόρον. Ad κορέσκεν subaudi αὐτόν, ut in talibus saepissime. — Nr. 78. πλάτωνος εἰς

ἀγάθωνα τον μα αὐτοῦ. P. Br. I. 169. nr. 2. An. I. 1. p. 373. — Nr. 79. τῷ αὐτοῦ εἰς ἐταῖραν τινα δεσπετῶν. P. Br. I. 169. nr. 5. An. I. 1. p. 340. Cf. Diog. Laërt. III. p. 183. V. 5. Scr. ἄρ'. — ὃ μὴ γίγνοιτο μισεῖς. P. ex interpretatione. τοῖς. Vulgo. — ταῦτ' αὐτό. P. τοῦτ' αὐτό. Pl. Diog. Br. — Nr. 80. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 169. nr. 4. An. I. 1. p. 359. Cf. Diog. Laërt. l. c. Vulgo *Philodemo* inscribitur. V. 1. σε τίς. P. — Nr. 81. διονυσίου σοφιστοῦ. Br. II. 254. nr. 5. An. II. 2. p. 252. V. 1. ἡ τὰ ῥόδα. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 95. — In ῥόδα brevis producitur ante ῥ. ut p. 236. nr. 200. v. 2. ἀπὸ ῥαδινῶν. p. 239. nr. 215. v. 6. κείμει δὲ ῥαδινάν. Ib. nr. 217. καὶ ἐπὶ ῥυτίδων. Vid. Boekh. in not. crit. ad Pind. p. 393. — V. 2. σὺν ἀμφοτέρο. P. Probabiliter Herm. ad Orph. p. 767. ἥ (ἥ excusum) τὰ ῥύδ', ἥ σαντήν, ἥ ἐ συναμγότερα, quo et metrum juvatur, et ordo sententiarum restituitur.

Nr. 82. ἀδέσποτον εἰς βαλάνισσαν. P. Br. III. 163. nr. 64. An. III. 1. p. 324. V. 1. particulae δῆποτε in P. omissae accesserunt ex Pl. V. 2. πρὶν μ' ἀποδ. P. πρὶν δ' ἀποδ. Pl. Br. — P. Nr. 83. ἀδέσποτον εἰς ἐρωμένην. P. Junctim cum sequ. disticho Br. III. 162. nr. 58. An. III. 1. p. 319. s. Tertium distichon addidit Pl. (quod Theopanis est. Vid. p. 695. nr. 36.) omnia sub Dionysii Sophistae nomine. Vid. Huschk. An. cr. p. 166. s. V. 1. σὺ δὲ στίχ. P. σὺ δὲ γ. Pl. Br. Melius Schol. ad Dion. Chrys. T. II. p. 556. καὶ σὺ στίχ. Verum tamen σὺ δὲ, modo δὴ addas, quod saepenumero excidit post δὲ. Vid. Addit. An. in Athen. p. 332. Ap. Plutarch. V. Rom. c. 8. ἅμα δὲ τοῦ μὲν Πρωμου τοὺς ἐντὸς ἀμιστάντος. scr. ἅμα δὲ δὴ. Vid. ad p. 444. nr. 515. V. 2. πνέοντα. P. πνέοντα. Pl. Br. — Nr. 84. ἀδέσποτον ὁμοίως. P. V. 1. ἐπὶ πορφ. P. V. 2. ἀραμένη. Pl. et Schol. Dion. ἀρσαμένη. P. et sic Theophran. p. 695. nr. 156. ὄφρα με χειρὶν ἀρσαμένη. Hesiod. Scut. Herc. 320. Ἥφαιστος ποιήσει σάκος. Ἀρσάμενος καλὰ μῆνοι. — Nr. 85. ῥοκληπιάδου, εἰς τινὰ παρθένον μὴ κειθομένην. P. Br. I. 215. nr. 21. An. I. 2. p. 39. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 486. St. V. 4. ὁστία. P. — Nr. 86. κλαδιανοῦ. Br. II. 447. nr. 1. An. II. 3. p. 290. V. 1. σὺ γὰρ θοά. P. σὺ γ' ἀθροά. Br. c. nonnullis apogr. V. 2. ἐπ' ὠκυπ. P. ἐν ὠκυπ. Br. Vid. ad p. 99. nr. 74. — Nr. 87. ῥομφίνον εἰς μελισιάδα τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 395. nr. 20. An. II. 3. p. 166. V. 1. μελγισιάς. P. μελισσιάς. Pl. Br. De syllabis *is* et *η* frequenter confusis vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. Nomen

derivatum a *μίλισσα*, unde *Μιλίσσιος*. V. 2. *κίεραγεν*. Ne media corripitur, Herm. ad Orph. p. 84. *ώς* delet. Aegre tamen hac particula careremus. Et in talibus seriores sibi non semper ab erroribus cavisse constat. Vid. ad p. 77. nr. 5. v. 2. — V. 2. *ἄστατος*. P. Pl. *ἄστος* tentat Br. frustra.

Nr. 88. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 395. nr. 21. An. II. 3. p. 168. V. 2. „*ἡ οὐρίον ἡ μετάθες*. Sic recte membr. Vat. Planudes perperam, „*ἡ οἶον*. Adumbratum est e Polemonis II. p. 184. Utrumque expressit Auson. Ep. LXXIX. LXXX.“ Br. — Nr. 89. *μάκρον ἀργεταίου ἐρωτομαρτίς*. P. Br. II. 267. nr. 7. An. II. 2. p. 281. In Plan. Rufino inscriptum. V. 3. *ῥοτίς*. P. *ῥοτίς*. Ib. *οἶστρον*. Pl. Br. quod verbo *πεγορημένος* multo melius convenit. Cod. lectio orta fortasse ex truncato *ῥοίς* (τρον); aut priore syllaba ab praecedente *οῦ* absorpta, *ῥοίς* in *ῥοτίς* mutatum est. Cf. Animadversa. T. III. 1. p. 209. Rittersh. ad Oppian. p. 247. — V. 5. *πάντας*. P. et plurimae editt. Plan. *πάντα*. nonnullae. — Nr. 90. *ἀδίσποτον*. Br. III. 164. nr. 68. An. III. 1. p. 325. — Nr. 91. *ἀδίσποτον*. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. V. 1. *παρ' ἔχων*. P.

Nr. 92. *ῥομφίνον εἰς ῥοδόπην τὴν ἰταίραν*. P. Br. II. 395. nr. 22. An. II. 3. p. 168. V. 5. *προθυρῶν ὑπερέκκρ.* P. *πρὸ θυρῶν ὑπερέκκρ.* Pl. *προθίρων ὑπερέκκρ.* Br. Scripsi *ὑπερ*, ob rhythmum bucolicum. Cf. p. 150. nr. 54. v. 7. p. 408. nr. 308. v. 2. Fortasse etiam ap. Apoll. Rh. III. 973. rectius legeris: *γνώ δέ μιν Αἰονίδης ἄτη ἐν πεπτιγῖαν*. Ib. 977. *ἀνίρεε, οὐδ' ὅτε περ πάτρην ἐν ναιετάσκειν*. In eadem sede *ἐν* legitur IV. 1091. 1479. 1485. 1502. 1728. — V. 7. *ἔχουσι*. P. *ἔχουσιν*. Pl. Br. Prima syllaba in hac versus sede correpta, non magis debet offendere, quam in *δάκρυον* p. 108. nr. 145. ubi vid. not. in *ἔννος* p. 236. nr. 97. aut media in *ἀράχην* p. 523. nr. 106. — P. V. 6. *ἐμῆς*. P. et editt. Pl. praeter Steph. *μοι ἡμῆς. πείσατε*. P. Br. De *πείσατε* cogitabam; ut esset, *vos saltem eam flectetis*. — Nr. 93. τοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἔρωτα. P. Br. II. 395. nr. 23. An. II. 3. p. 169. V. 2. *οὐδέ με*. P. Pl. *οὐδ' ἐμέ*. Br. V. 3. *οὐστῆσθαι*. P. Br. *συλλέσθαι*. Plan. ex conjectura procul dubio, quod *συλλέσθαι* τῷ vulgo *opitulandi* sensu accipitur. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1793. E. Hoc loco autem *pugnandi* et *adversandi* significationem habet, ut *γνώμαι συνεστηνῆναι*, *sententiae contrariae* ap. Herodot. VII. 142. p. 568. 2. Vid. *Wesseling*. p. 98. 79. ubi *γνώμαι μὲν αὖται συνεστήσαν*. — V. 4. *τί μόνος*. P. *τί ποσὶν* quaedam editt. Plan. —

Nr. 94. σοῦ αὐτοῦ εἰς μελι ὥρας. P. Br. I. c. nr. 24. An. I. c. V. 4. ἡμέτερος. P. ἡμέτερος. Pl. Br. Vid. p. 367. nr. 65. — Nr. 95. ἀδίσποτον. Br. III. 161. nr. 51. An. III. 1. p. 316. In marg. Cod. ω. i. c. ὥρατον,

Nr. 96. μελεάγρον. Edidi in Anim. T. L. P. 1. p. 89. Vid. Huschk. An. cr. p. 245. V. 2. καὶ εἰς. P. καλεῖς scribendum esse apparet. V. 2. ἦν γε θίγεται. P. ἦν δὲ θίγης dedi cum Huschkio et Graecio. In priore membro μὲν subaudiendum. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 31. et 421. Heusde in Specim. Plat. p. 75. s. Cf. simile Meleagri distichon p. 586. nr. 115. — Nr. 97. φουφίνου. Br. II. 397. nr. 29. An. II. 3. p. 174. Cf. nr. 68. Theophyl. Sim. de Amoribus Epist. XLV. εἰ μὲν οὖν ἀδικοῦσι, θεοὶ μὴ κεκλήσθωσαν· εἰ δὲ τὴν προσηγορίαν οὐ ψεύδονται, καὶ τὰς ἀληθόνας ἐμοὶ κατὰ τὸ δίκαιον μεριζήτωσαν. — Nr. 98. ἄδελον, οἱ δὲ δρχλον. Br. II. 92. nr. 2. An. II. 1. p. 251. In Plan. p. 481. St. hoc distichon perperam subijcitur disticho Capitonis, quod dedimus p. 98. nr. 67. Vulgo post ἐλθὲ distinguitur. V. 2. οὐδὲ τόπον. P. Br. ὤδε. Pl. Illud expressit Grotius: non habet in nobis jam nova plaga locum. — Nr. 99. εἰς γυναῖκα οἱ. ἄδελον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 245. Chard. Mag. encycl. an. IV. T. V. p. 498. nos in Paralip. I, nr. 29. p. 640. — Nr. 100. ἄδελον πρὸς τὸν μεμφόμενον ὅτι ἐργῶ. P. Br. III. 161. nr. 52. An. III. 1. p. 316. V. 1. εἰ μοι τις. P. V. 3. εἰδαίη. Plato Euthydem. p. 9. εἰ δὲ νῦν ἀληθῶς ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχετε, ἴλασθε εἴητε, Cf. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 4. δοῦλον ἰόντα. Expectabatur, δούλους ἰόντας. Sed vid. Wolf. ad Sueton. T. I. p. 111. sq. Discrepantiam numeri in appositionibus illustravit Matthiae in H. in Mercur. v. 137. p. 59. exemplis tamen a nostro loco nonnihil diversis. — V. 5. τοιοῖδε. P. τοιοῖδε. Br. ἐνέπουσιν ἐπεσθαι. sequi nos jubent. Eurip. Bacch. 626. δμῶσιν Ἀχελῶν φέρειν ἐννέπων. Alcest. 1157. πᾶσι δ' ἐννέπων τετραρχίαις Χοροὺς ἐπ' ἰσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι.

Nr. 101. ἀδίσποτον, κατὰ πύσιν καὶ ἀπόκρισιν. P. Br. III. 163. nr. 65. An. III. 1. p. 324. Philodemo tribuendum suspicabatur Schneiderus ob ep. p. 95. nr. 46. V. 2. δεσπότης ἡμετέρη. Haec verba puellae tribui, quam ancillam esse puto, heram meretricem comitanti. Sic sequentia quoque magis sunt perespica. V. 3. ἐλπίζω ἔξοτε:

ζητεῖς. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἔχει· αἰτεῖς :: quod correctori debetur. Sed hoc in textu poni praestabat, quam Reiskii commentum: ἐλπίζειν ἔχεις; θέλεις . . quod Br. admisit. Scripsi minimamutatione: ἐλπίζειν ἔχεις; ζητεῖς δὲ τί; Sic ap. Aratum praepositio ἐξ male adhaesit verbo in Phaenom. 80. λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐξεπι-δεδρομεν αἶγλη. Codd. bonae notae ἐπιδεδρομεν. Hinc legerim: λεπτὴ γὰρ καὶ τῇ καὶ τῇ ἐπιδεδρομεν αἶγλη. — θέλεις δὲ τι. Br. δέ τι in P. esse videtur. — φέρεις τι. Br. φέρεις τι. P. — V. 4. εὐθύμαι. fortasse cum ironia dictum, ut ζηλῶ σε, εὐ πράττε et similia. Vid. Valken. ad Phoen. 406. p. 149. s. — καὶ τόσον. Monstrare videtur is, qui loquitur, aliquod ad χρυσίον illud additamentum; sed nec illud ad consuecendum negotium sufficiens. — οὐ δύνασαι. P. οὐ δύναμαι. Pl. — Nr. 102. μάρκον ἀργενταρίου εἰς δύνειαν τὴν ἰαχνατάτην. P. Br. II. 268. nr. 11. An. II. 2. p. 285. V. 1. ἀφροδίτην. P. Br. ἀφροδίτη. Pl. V. 2. ὄψαι. P. Pl. ὄψαμαι malebat Huetius. Si vera est yulgata, poeta v. 1. 2. se ipsum alloqui putandus est, V. 3. ἀλλ' ἐπὶ λεπτῇ. P. Br. ἐς δὲ ποθεινὰ. Pl. P. V. 4. ψυχρεῖ et ἰγγυτάτω. P. — Nr. 103. ῥομφίον εἰς προδίην. P. Br. II. 597. nr. 31. An. II. 5. p. 175. V. 1. προδόκη. P. προδίη. Pl. Br. Vid. ad p. 89. nr. 12. — παρὰ κλ. P. V. 3. ἐπὶ σιμῇ. P. — Nr. 104. μάρκον ἀργενταρίου εἰς λουιδίην. P. Br. II. 266. nr. 3. An. II. 2. p. 278. V. 1. κα-πώχολε. male me morans. πρὸς καπώχολοι Aeschyl. Ag. 195. Cf. Wunderlich. Obs. in Aesch. p. 58. Sine notione morose Gregor. Naeg. Carm. XXI. T. II. p. 94. D. οὐ λήξεις λοχίων με, καπώχολε. — V. 2. ἰσχίον fortasse non sincerum. — V. 3. περὶ σφίγγε λεπτοστά-λιδώμασι. P. ἢ σε περισφ. λεπτοῖς στολιδώμασι. Br. ex em. Salm. Una littera addita me hunc versum sanasse existimo: εὐ σε περισφ. λεπτοῖς στολιδώμασι πέπλος. tenuis hoc velamen, quo induta es, te non velat, sed fere nudam ostendit.

Nr. 105. τοῦ αὐτοῦ εἰς μυνοφίλαν. P. Br. II. 269. nr. 16. An. II. 2. p. 286. In Plan. est ἀδίσποτον. — V. 1. μυνοφίλας ἢ παρὰ μαχλαῖς. P. Pl. μυνοφίλα et μαχλάδι Br. Hob quoque loco jota adscriptum in s transiit. Vid. ad p. 65. v. 42. p. 113. nr. 179. Hinc ap. Liban. T. IV. p. 1059. 22. τῆς ἐκείνης ἀνάγκης ἔλκεται. scr. τῇ ἐκείνης ἀνάγκῃ. Lucian. Paras. §. 13. πάσης γὰρ τέχνης ἀνάγκη προαίεω μάθησιν. scr. πάσῃ γὰρ τέχνῃ. V. 3. ἀλλ' ἔτι. P. Br. ἀλλ' ἔτι. Pl. — V. 4. οὐρανός. et coelum et palatum significat. V. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 166. Adde Athen. VIII. p. 344. B. — Nr. 106.

διωτῖμον μιλησίον εἰς παρθένον οὐραϊαν. P. Br. I. 250. nr. 1. An. I. 2. p. 158. V. 1. *φίλη θρέπτειρα, παρθενικῆς* sc. quod ex seqq. assumendum. Cogitabam olim de *φίλης*, quod nec nunc displicet. V. 2. *δὲς τόσον*. Fortasse *δύσποτμον*, media correpta, ut in Bion. Eid. I. 43. *δύσποτμε, μένον*. — V. 3. *ἐπὶ βαίνων*. P. V. 4. *ἰδίκην*. P. *ἰδίην*. Br. Scripsi *ἰδικήν*. P. 440. nr. 422. v. 8. *ὀπισθῖδικην* legitur in membr. pro *ὀπισθιδίην*. Vid. Bast. Epist. ad Boiss. p. 64. ed. alt. Brat quum *ἰδέην* scribendum putarem. Nicand. Ther. v. 478. *ἰδέαν ὀδόν*. — V. 5. *ἐς αἶγ*. P. V. 6. *μορφᾶς*. P. — Nr. 107. *φαλοδήμον, εἰς ἑταίραν ἐπερήσανον*. P. Br. II. 88. nr. 20. An. II. 1. p. 230. In Plan. est *ἀδῆλον*. V. 1. 2. *γινώσκω*. P. *γιννώσκω*. Pl. In hoc verbo et in *γλῆνομα* librariorum in communem Alexandrinorum formam proniores fuisse, verisimile est. Quare *γινώσκω* et *γλῆνομα* praetuli. V. 1. *πάνν*. P. Pl. *πάλλε*. τὸν *φίλ*. Scalig. corr. quod non necessarium; καὶ *πάλλε*, *rursus*. — V. 3. *λίην*. P. Pl. *λίαν*. Br. — *ἰρεθίζειν*. P. Br. *ἐρεθίζε*. Pl. Illud legebat J. Scaliger in not. mst. V. 7. *τοὶ γάρ*. P. ut saepius alibi. *τοιγάρ*. Pl. Br. *βαῖζοις*. P. Br. *βαῦζεις*. Pl. Illud gravius: *tu, quod facis, plora*. V. 8. *ἡμερας*. P. *ἡμεθα*. Pl. Br. Ovid. Amor. II. 2. 62. *in gremio iudicis illa sedet*. *ναῖαδος*. P. *νηιάδος*. Pl. Br. In nominibus propriis saepe dialecti negligitur ratio.

Nr. 108. *πρηναιγόρον, εἰς πόρην καλονμένην πρώτην*. P. Br. II. 151. nr. 41. An. II. 1. p. 414. V. 1. *τί δὲ δεύτατον*. P. *τί δὲ ὕστατον* Br. ex interpolatis apogrr. In ap. G. R. *τί δὲ ὕστατον*. Hesych. *δεύτατος, ὕστατος, ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ὕστερος*. Ὀδ. ψ. 342. ubi Eustath. *ταῦτο ἄρα φησὶ δεύτατον, ἔχουν πανέστατον εἶπεν ἔπος*. Hinc *δευτάτιος*, quo Lexica nostra carent, in Pauli Silent. Ecphr. S. Soph. v. 419. p. 519. *ἐν μέλει πύκλω δευτατίου στεφάνοιο*. Maxim. π. *καταρχ*. 350. *δευτατίη ἡστ*. V. 3. *γύναι*. P. in marg. iterum *γύναι* adscriptum. — *ἐς εἶδος*. P. V. 4. *ἡθος*. P. *ἄνθος*. Br. ex apogrr. suis. Obiter, corrige Maxim. π. *κατ*. v. 159. *τεῖξει γὰρ βίωτες τε μέγα ἄλλος εὐφροσύνην τε Ἡθια, μειλίχην τε χάριν εὐεργία δώσει*. ubi Dorvill. ad Char. p. 781. *ἡθεις* scribit. Tu corrige: *Ἡδέα, μειλ*. — P. V. 5. *σοι ὄνομ'*. P. Br. *σοὶ γ' ὄνομ'* scripsi c. Herm. ad Orph. p. 771. — *ἔσεν*. P. *ἔστιν*. Br. Illud vel invitis membr. restituendum erat. — *ἦν γὰρ ἅπαντα δεύτερα*. Vid. p. 112, 170. Plutarch. T. II. p. 162. B. *ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο*. — V. 6. *ἐπὶ σοὶ*. P. *ἐπὶ σοι*. Br. — Nr. 109. *ἀντιπάτρων εἰς πόρην*

τινὰ καλουμένην εὐρω. P. Br. II. 7. nr. 6. An. II. 1. p. 19. V. 1. φοβηθεῖς. P. φοβηθεῖς. Br. c. Valken. — Nr. 110. μάρκου ἀργενταρίου, εἰς δύο πόρνας, τὴν μὲν λυσιδίαν τὴν δὲ εὐφραντὶ καλουμένην. P. Br. II. 268. nr. 12. An. II. 2. p. 284.

Nr. 111. ἀντιφίλον, εἰς κόρην τινα τερεῖν ὀνομαζομένην, κάλλος ἀμήχανον ἔχουσαν. P. Br. II. 169. nr. 2. An. II. 2. p. 38. V. 3. ἰδ' ὁ χρόνος. P. ἰδε χρόνος. Br. Sophocl. Electr. 501. ὁ πάτερ' ἀναλυσθεῖς. V. 4. τραύματος. fortasse rectius καύματος scripsoris ob praecedentia. — V. 5. λένειν. P. ut sexcenties alibi. — Nr. 112. φιλοδήμον, ὅτι ἐν νεότητι ἐρωτόληπτος ὦν ἐν τῷ γήρᾳ μάλιστα ἐσωφρόνης. P. Br. II. 88. nr. 19. An. II. 1. p. 229. V. 6. λωιτέρης. P. λωοτέρης. Pl. Cf. 'Οδ. α. 376. β. 141. Eustath. ad Od. p. 65. 51. — Nr. 113. μάρκος ἀργενταρίου εἰς σωσιράτ. πλούσιον ὄντα, καὶ διὰ τὸ ἀκατασχέτων ἐρώτων περὶ γενόμενον. P. Br. II. 269. nr. 15. An. II. 2. p. 285. Philodemo inscribitur in Plan. p. 468. Falso. Cf. p. 102. nr. 105. p. 104. nr. 116. V. 2. ὁδον. P. V. 3. καλεῖσα. P. καλοῦσα. Pl. Ἄδωνιν. P. ut p. 136. nr. 289. v. 9. Cf. Addit. An. in Athen. p. 395. — V. 4. νῦν σου. P. νῦν τοι. Pl. σευ. Br. — V. 5. πόθεν ᾗς et πόλις. P. πόλις. Pl. Apud Homerum in hac formula semper πόλις scribitur. 'Οδ. δ. 170. κ. 325. ξ. 187. Stobae. Flor. Tit. 84. p. 491. Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς βίωνα τὸν φιλόσοφον διαβληθέντα ὡς δυσγενῆ ἤρετο τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἥδ' τοκῆς; quod inprimis huc facit. Vid. Boisson. ad Philostr. p. 274. Lennep. ad Phalar. p. 128. — ᾗ μάλιστα. P. ᾗ. Pl. Br.

Nr. 114. μακίον, εἰς πόρνην βαρύμισθον ἐν νεότη, γηράσασαν δὲ πᾶσιν ἐποκρίπτειν. P. Br. II. 257. nr. 4. An. II. 2. p. 214. In Plan. p. 469. Philodemo tribuitur. V. 1. φιλησιόνη τόν. P. φιλήσιον ᾗ. Pl. φιλεσιον ᾗ. Br. V. 2. μὴ δέποτ. P. V. 4. φαίνεσθ' ἥλλακται. P. φαίνεσθ' ἥλλάχθαι. Plan. quod reposui, φαίνεται ἥλλάχθαι. Br. — P. V. 5. γίνεται φαίνεται scribendum suspicor. Sic quatinus placidis spectetur moribus aspis. Grotius. Ad rem cf. Dion. Chrys. Or. LXXIV. p. 397. 16. — V. 6. οὐκ ἀλῶς. P. οὐκ ἄλλως. Pl. Br. In marg. Cod. ὅτι τὸ τῶν γυναικῶν κακῶν κἄν μικρόν ᾗ, ἰσὺν ἐστὶν ἀσπίδος δῆγματι. — Nr. 115. φιλοδήμον γραμμαζ πολλὰς δημοῦς φιλήσαντος, διὰ του καὶ φιλοδήμον. P. Br. II. 85. nr. 2. An. II. 2.

p. 211. V. 3. *πάλιν Ἰωνικῆς*. P. *δοιακῆς*. Pl. Br. Scribendum, una littera inserta, *καὶ πάλιν αὐτ' Ἰωνικῆς*. tum rursus *Ioniam*. τὸ μὲν Ἰωνόν. Athen. p. 400. C. *τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν*. Ib. p. 440. B. *Ἡ Ἰακὴ*, dialectus Ionica saepe apud Grammaticos. αἶτε pro αὐτ saepissime occurrit. Ap. Orpheum Arg. v. 725. *τὸν δ' ἐκτείνεν Θῆρ, οὗς ἄγριος*. reposito *ἐκτανε*, quod plures Codd. offerunt, numeri haud parum erigentur, si legeris: *τὸν δ' αὐτ' ἐκτανε Θῆρ, οὗς ἄγριος*. Etiam in Oppian. Cyn. III. 144. *χεῖρε βροτῶν ἱκλαὶ χεῖρεσσιν, πόδες δὲ τε ποσσὶ*. ubi Cod. reg. *χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἱκλαὶ, πόδες δὲ πόδεσσιν*. legendum videtur: *χεῖρες χερσὶ βροτῶν ἱκλαὶ, πόδες δ' αἶτερ πόδεσσιν*. et sic fore Schneiderum V. Cl. nunc dedisse video. — V. 5. *καὶ ὀνόμασιν*. P. V. 6. *ἔχοι*. P. *ἔχει*. Pl. — Nr. 116. *μάρκου ἀργενταρίου* *ὅτι ὁ Θῆλος ἔρωτι εὐάρμοστον τῇ φύσει, ὁ δὲ ἀλγὴν ἀνάρμοστον καὶ ἀσέβει*. P. Br. II. 266. nr. 1. An. II. 2. p. 277. V. 1. *ἐνὶ θνητοῖσι*. P. *ἐν ἀνθρώποισι*. Br. ex interpolatis apogrr. V. 5. De flagitioso hoc remedio Lucian. in Amor. §. 28. T. V. p. 289. ed. Bip. ubi scribendum, ni fallor: *ὥστ' εἰ ἡ μὲν καὶ ἡμῖν ἀρίσκειν δύναται, πρὸς ἀλλήλους δὲ ἡμεῖς ἀποτεχισώμεθα*. — *μνηοφίλῃν*. P. *μνηοφίλην*. Br. Cf. ad nr. 107. v. 8.

Nr. 117. *μακίλον, ἐρωτομανεὶς καὶ γέμον δόλβειαν* (vid. lemma nr. 35.). P. Hoc lemma ad praecedens epigr. pertinere suspicor. Br. II. 256. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 2. *γινόμενον*. P. *γγινόμενον*. Pl. — Nr. 118. *μάρκου ἀργενταρίου πρὸς τινὰ ἐρωμένην ἥτις τινὶ καὶ στέφανον ἐκ φόδων ἀπέστειλεν*. P. Br. II. 269. nr. 14. An. II. 2. p. 284. s. V. 1. *ἡδύπνευστε*. P. *ἡδύπνες* et *ἡδύπνοισ*. editt. Pl. — *μύρον ὀσθεῖς*. Pl. Br. Cod. lectionem tustur, *μύρον* corrigens, Huschke in An. cr. p. 160. s. Sic certe Attici. Aristoph. Nub. 50 sq. Pac. 525. Eccl. 514. At quum Thom. Mag. in *μύρον ὄζει*, hoc commendet, prae altero *μύρον ὄζειν*, apparet, non defuisse, qui accusativo in hac formula uterentur. Obiter corrigo Liban. T. IV. p. 836. 5. *οὐ γὰρ ἂν ὡς ἡμᾶς εἰσιῶν ὀδῶδεις οὕτω κακόν*, pro *κακοῦ*. Arist. Acharn. 852. *ὄζων κακόν τῶν μασχαλῶν*. Cf. Steph. Thea. Gr. L. T. II. p. 1193. F. G. V. 4. *ὑμετέρης*. P. Br. *ἡμετέρης*. Pl. Si doricum ὀσθεῖς genuinum est, scribendum etiam *ἀδύπνευστε, ἀὼ, ὑμετέρας* et *ἐλεγκίας*. Quanto jam lenior Planudis lectio *ὀσθεῖς*, quae et elegans est, et censum habet optimum.

Nr. 119. *κρινάγονον. εἰς τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην γέμελλαν*. P. Br. II. 140. nr. 3. An. II. 1. p. 378. s. V. 3. *γέμελλα*. P. *γέμελλα*. Pl. — εἰ

μή .. παρακλίνετο :: γνώση. Vid. ad p. 120: nr. 215. — Nr. 120. φιλοδέμων, εἰς τὴν ταυτοῦ μοιχαλλί νυκτὸς πρὸς αὐτὸν ἐλθοῦσαν. P. Br. II. 84. nr. 5. An. II. 1. p. 214. V. 2. ψακάδι. P. ψικάδι. Br. Vid. Interpp. ad Moer. Att. p. 419. Infra p. 275. nr. 443. p. 449. nr. 546. V. 3. καθήμεθα. otiosi sedemus. Vid. Graev. Lectt. Hesiod. p. 565. Lennep. ad Phal. p. 253. κατακείμεθα Salmas. legabat, quod ob verbi significantiam magis probabat Br. et praeteres εὐνίσκην ἀπρηκτοί. Neutrum bene. ἀπρηκτος εὐνή p. 151. nr. 58.

Nr. 121. τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλέννιον ἐταῖραν ἑπαινος θανμάσιος. P. Br. II. 85. nr. 10. An. II. 1. p. 219. V. 1. φιλέννιον. sed v. 5. φιλαίνιον. ut Pl. φιλαίνις supra p. 88. nr. 4. quod idem nomen est; Φιλέννιον Br. c. Grotio. — σείνον. P. V. 2. καὶ μενῶ. P. Suid. T. II. p. 569. καὶ ἀμνοῦ. Pl. Pollux. L. X. 38. εἰποῖς δ' ἂν εἶμαι καὶ χροὺν καὶ μενοῖν ἐπὶ τῶν μαλακῶν. — V. 4. πάντα. παντὶ Jos. Scalig. in not. inat. Frustra. Scythin. p. 604. nr. 252. ἀλλ' ὅτε μοι Νερμησηνὸς ὄλον παρακλινέν ἱαντόν, πάντα δίδούς. — P. Nr. 122. διδοῦρόν ἐπ' ἱερῶτε παραίνεσις. P. Br. II. 306. (tanquam Heliodori. Vid. Catal. Poëtar. p. 901.) An. II. 2. p. 407. V. 1. εἶδεται ὄσων ἀμφοτέρων. P. εἶδεται ὄσων ἀμφοτέρων. Br. c. Ap. G. et R. Una lineola addita scripsi, εἶδετ' ἀπ' ὄσων ἀμφοτέρων. si tibi ab oculis etiam Megistocle videtur melior. Eurip. Med. 216. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν Σαρμόεις γαγῶτας, τοὺς μὲν ὀμμάτων ἀπο. Dio Chr. T. I. p. 221. 19. ἄνδρες κτηγέτην ἀπὸ τῆς ὄψεως καὶ τῆς στολῆς. Theognis v. 63. ἀλλὰ δευεὶ μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. V. 3. κῆν ἐτίλβη. εἰ et ἦν in antithetis praesertim obvia (vid. p. 140. nr. 302.), erudite illustravit Werferus in Act. Phil. Monac. I. p. 101. 2. — ἀμφιδοναίης. P. ἀμφοδοκίαις. Br. c. marg. Ap. G. et R. Bion. fr. II. 6. τῇ καὶ τῇ τόν ἔρῳτα μετάλμενον ἀμφοδοκίαις. Hanc correctionem veram non puto; saltem ἄγχι δοκίαις scripserim. Sed meam quoque conjecturam in marg. positam nunc improbo. — Nr. 123. φιλοδέμης εἰς καλλίστιον τὴν ἐταῖραν. P. Br. II. 84. nr. 7. An. II. 1. p. 216. V. 4. ἀθανάτη. P. ἀθανάτοις. Br. cum marg. Ap. G. R. ἀθανάτη scripsi. φθόμος. P. — V. 5. καὶ τήνδε P. σαντήν δέ. Br. c. Salmasio, perperam.

Nr. 124. τοῦ αὐτοῦ, εἰς λυσιδίην παρθένον. P. Br. II. 86. nr. 15. An. II. 1. p. 225. V. 6. μεγάλης. P. Br. πολλῆς. Pl. — Nr. 125. βύσσον, εἰς κορίνναν ἐταῖραν. P. Br. II. 160. nr. 1. An. II. 2. p. 19. V. 1. χρυσὸς ποτὶ. P. V. 2. ἄλλος χρῶ. P. Pl. ἄλλος ἤ. Br. metro

repugnante. — *μελόθρους*. P. *μελίθρους*. Pl. Br. Bene habet articulus, in quo Br. offendeat. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 62. — *ἐπ' ἡρόνιος*. P. *ἐπ' ἡρόνος*. Pl. *ἐπ' ἡρόνιος*. Br. quod verum. Vid. ad p. 118. nr. 209. 1. — Nr. 126. *φιλοδήμον, τωθαοτικὸν ἐπὶ τινε ἔρῳντι σαπρῶ καὶ πολλὰ παρεχομένῳ ταῖς ἑταίραις*. P. Br. II. 84. nr. 8. An. II. 1. p. 217. V. 1. *τῇ δεῖναι*. P. *δεῖνα*. Br. Cod. lectionem retinere sum ausus, licet illa forma alibi non occurrat, cum ob membr. auctoritatem, tum quod sic hiatus tollitur. Quod si non sit ferendum, lege, *τῇ δέιναι*. Dativus tertiae declinationis quam saepe hiatus faciat, docet Herm. ad Orph. p. 730. s. et in plurimis aliis locis. V. 3. *δραγμαῖς* et *τῇ λυσίαν*. P. Articulum sustulit Br. V. 4. *πρὸς τῷ. praeterea*, ut pro *πρὸς τοῦτοις. πρὸς τῶν* sive *πρὸς τοῦ* corrigitur in marg. ap. G. R. Ap. Liban. T. IV. p. 996. 26. scr. *πρὸς τοῦτῃ* (vulgo *τοῦτον*) δὲ Ἐκτορα πολὺ μὲν πρότερον *Ἰλίας Ἀχιλλέως κατέβαλεν*.

Nr. 127. *μάρκου ἀργενταρίου, ἐπὶ παρθένῳ ἀλκίππῃ*. P. Br. II. 269. nr. 13. An. II. 2. p. 284. V. 3. *στέρον*. P. Vid. nr. 128. v. 1. — *ἐπάλλετο, μὴ τις ἐπέλθῃ*. Sic p. 93. nr. 33. Achill. Tat. II. 10. *καθορᾶν γὰρ μοι ἐδίδκει, ὅσα ἐπράττομεν, ἐπὶ τινε τῶν δένδρων λοχῶν, μὴ τις ἐπέλθῃ*. — V. 4. *περισσότερον. περισσότερος* olim emendavi. Lenius est *περισσοτέρων*, quod conjecit Meineck. in Cur. crit. in Com. Fragm. p. 19. not. 1. — P. V. 5. *ἔλαθεν, ταῦτα εἰς μεστήρια*. scil. *ἔλαθον*. Pl. quod nec ipsum male habet. *κλίνης λάλον*. Non valde placet epitheton, satis, ut mihi quidem videtur, otiosum. Quod olim suspicatus sum, *κλίνης*, sive *κοίτης σάλος*, etsi fortasse non verum, certe non absurdum est. — *ἐσιδοῦσα*. P. V. 6. In marg. Cod. *κοινὸς ἐρμῆς παροιμία*. — Nr. 128. *τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑταῖραν ἀντιγόνην*. P. Br. II. 267. nr. 4. An. II. 2. p. 279. V. 1. *στέρεα*. P. *περιστέρον*. P. Br. *παρὰ* marg. ap. G. R. — *μαστῇ δ' ἐπὶ. ἐπὶ corr. Passov.* in not. mst. quod verum videtur. V. Stephan. Th. T. I. p. 1254. C. D. — V. 2. *χειλέα τε*. P. δὲ Br. — V. 3. *λαβῶν*. P. *βαλὼν* Br. c. marg. ap. G. R. probabiliter. — Nr. 129. *αὐτομέδοντος, εἰς πόρνην ὀρχηοτρίδα*. P. Br. II. 207. nr. 3. An. II. 2. p. 129. V. 2. *ὀνύχων κινυμένην*. P. — V. 7. *ἐπὶ ῥίπῃ*. P. *ἐπιτρέψῃ*. Br. c. marg. ap. G. R. Scripsi *ἐπιτρέψῃ*, quod commodum sensum habet. In hoc verbo alterum *ο* saepissime metri causa ejicitur. v. p. 378. nr. 141. p. 360. nr. 14. p. 604. nr. 234.

Nr. 130. βακχίου εἶνε μακρίον, εἰς τὴν ἰταίραν φιλονιδία. P. μακρίον. Pl. p. 479. St. Br. II. 237. nr. 3. An. II. 2. p. 213. V. 1. ηκαῖα corr. εἰκαῖα. P. V. 3. ὑπὸ κόλπιον. P. — V. 4. εἶπον. P. εἶπὼν. Pl. Br. Utraque orthographia patronos nacta est. V. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. εἶπὼν tamen praefereendum. Vid. Bëkh. not. crit. ad Pindar. p. 381. ἐπὶ στόμαθαι. P. — V. 5. ἐπὶ βάλλει. P. De ἐπιβάλλεσθαι vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 67. — Nr. 131. φιλοδύμου, ὡς ξανθίππην ὁμοίως. P. Br. II. 86. nr. 13. An. II. 1. p. 231. V. 1. λαλιῖν. P. λαλή. Pl. Br. κώτιλον. P. κωτίλον. Pl. Br. V. 3. τὸ δ' ἐκ τίνος. Cf. p. 95. nr. 51. — Nr. 132. τοῦ αἵτου, εἰς τὴν αὐτὴν ξανθίππην μανίας μεστὸν καὶ θαυμαστικόν. P. Br. II. 88. nr. 21. An. II. 1. p. 231. V. 1. ὦ. P. et sic per totum epigr. ὦ Br. c. Plan. Ap. Maxim. Tyr. Diss. XVIII. 8. p. 352. ὦ νοστίματος διηγενοῦς. Cod. Monac. ὦ. — Snid. in ῥαδινῇ. T. III. p. 253. ὦ ποδός, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ ῥαδινῶυ τραχήλου. V. 3. ὦμοῖν. omisso ὦ P. ὦ ὦμων. Pl. Br. V. 5. κατὰ τεχνολάτου. P. καποτεχνολάτου. Pl. Br. quod valde probabile. Automedon nr. 129. καποτέχνας στήμασιν. Clem. Alex. p. 193. 4. ἀκολάστη καὶ καποτέχνη μονοεικῇ. Idem p. 195. 12. ἀρμονίας . . περὶ τὰς καμπὰς τῶν φθόγγων καποτεχνῶσαι. Non tamen propterea lectionem Cod. ausus sum damnare. — περὶ ἄλλων. P. — V. 6. θύμης. P. κλώμαι et κλώμαι editt. Plan. unde Canterus κλώμαι, Brödaeus κλώμεθα. Ex lectione membr. θύομαι eliciebat Salm. metro reclamante, θύας Viscont. ad Inscr. Triop. p. 68. quibus pruriebat. θυῶν, καπρῶν. Hesych. γραῦς ἀναθυῶ. Diogen. Paroem. IV. 10. At nec imperfectum locum habet, nec, quum poëta in praecedentibus suos tantum affectus significaverit (ἀπόλωλα, μαινομαι), nunc puellas pruritum commemorare potest, idque verbo parum decoro. Fuisse videtur: ὦ τῶν θύμεθα φωναρίων. ἱ. ε. τεθύμεθα. ο voculas, quibus uror et ardeo! Syllabā θῶ forte ommissā (in Cod. enim scribebatur θυμμε), θύμμε facile in θύμμε depravari potuit. Etym. M. p. 458. 40. θυμμένον, τὸ ἀπὸ πύρος βεβλαμμένον ἢ πεπαικμένον. Cf. Albert. ad Hesych. T. II. p. 1357. 18. εὐφροσθαι de amore vehementiore ap. Philodem. p. 105. nr. 124. p. 106. nr. 131. p. 513. nr. 41. ap. Melesagr. p. 577. nr. 63. p. 582. nr. 92. Cf. Dorvill. ad Char. p. 529. Quod autem pluralis numerus post verba singularis numeri infertur, id nemini facile offensioni erit, quum nihil sit apud poëtas frequentius. — V. 7. „Codd. et libri excusi, „εἰ δ' ἐπικὴ καὶ φλωρά [φλωρα P.]. ἐπικὴ vox est latina, quam graeco

usurpavit Philodemus. *φλωρά* nec graecum, nec latinum est. *χλωρά* etiam scripsisse video Martinium in Lexic. Phil. quem vide in *Opiscus*.“ Br. *χλωρά. pallida*. Si rudior est et pallidior, minus tamen barbara est minusque decolor, quam *Andromeda*. Caeterum Passovius in not. mst. corrigebat: *εἰ δ' ὅπως χλωρά τε καὶ οὐκ ἄδ*. ne *α* in *χλωρά* contra poetarum usum corripereetur. Vid. ad p. 91. nr. 20. De *ὀπινός* vid. Jo. Lydum de Mens. c. 4. p. 5.

P. Nr. 133. *μακίλου, εἰς ἡδύλλιον ἐταῖραν*. P. Br. II. 236. nr. 2. 'An. II. 2. p. 212. V. 2. *δ' ἐγέλας*. P. *δὲ γελάς*. Pl. V. 3. *τάλανος πακόν*. P. Br. *πάντως πακόν*. Pl. — V. 4. *ἐτάρην*. P. *ἐτέρην*. Pl. Br. V. 5. *αἰρούμαι*. P. V. 6. *ἔργε*. P. *ἔρεμ*. Pl. Br. quod me non restituisse poenitet. *Μυστηρίων, τῶν δργίων*, nullus hic locus. — *ἀπὸ θνήσκειν*. P. — Nr. 134. *ποσιδιππον, εἰς λάγνον οἰνηράν*. P. Br. II. 48. nr. 11. An. II. 1. p. 144. V. 1. *κέρροπι*. P. *κερροπ*. Br. — V. 2. *βαῖνε*. P. *φαῖνε*. Br. De vi transitiva verbi *φαῖνειν* vide Matthi. 'An. ad Hymn. Homer. p. 180. Lobeck ad Soph. Aj. p. 279. — Nr. 135. *ἄθλων, εἰς λάγνον ὁμοίως οἰνηράν*. P. Br. III. 165. nr. 77. 'An. III. 1. p. 528. — V. 2. *στενωῖ*. P. *στενωῖ*. Br. V. 3. *μουσῶν*. P. *μουσίων*. Br. ionico epigr. characteri videbatur accommodatius. V. 4. *ταμῆ*. V. Herm. Obs. ad Bucol. p. XIV. Obiter corrige ap. 'Aelian. H. A. III. 10. *οὐκ ἀσαφῆ, σὺδ' ἀμαθῆ ταμίαν* (pro *ταμίσαν*) *εἶν* εἰς *τὴν χρεῖαν ἢ φύσιν ἐποίησε*.

Nr. 136. *μελεάγρου εἰς κόρην ἡλιοδώραν ἔρωτικ*. P. Br. I. 28. nr. 98. An. I. 1. p. 111. V. 2. *σὺν ἀκρ*. Fortasse, ne oratio hiet, scribendum: *εἰπέ, καὶ ἀκρήτω*. . . V. 3. *ξοντα*. P. V. 6. *ἐσόραῖ*. P. — *ἡμετέροις. ἀμετέροις* Gracchus. — Nr. 137. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν, ὁμοίως*. P. Br. I. 29. nr. 99. An. I. 1. p. 111. s. V. 1. *τάς*. P. *τάς*. Br. V. 2. *τάς αὐτάς*. P. *τάς αὐτάς*. Br. *ἀδὺ λόγου χάριτες*. P. *ἀδυλόγως χάριτες*. Br. Servavi *ἀδυλόγου*. — Nr. 138. *διοσκορίδου, εἰς ἀθήνιον κόρην τραγω*. P. Br. I. 495. nr. 10. An. I. 2. p. 372. V. 2. *κἀγώ*. P. *αἰγώ*. Br. qui tamen γ. 4. *κἀγώ* reliquit. — *κείνη*. P. V. 3. *οὐ δέισας*. P. Br. ego, qui non, ut Ilium, per decem annos, Danaorum obsidionem timueram i. e. passus eram. Absurda lectio. Scripsi, una littera inserta: *οὐδενίσας. decennis ille Danaorum labor quam nihil sit ostendens. i. e. meo exemplo docens, frustra Danaos decem annos Trojae expugnandae impendisse*. Verbum *οὐδενίσειν* Lexicis addendum; *ἐξουθενίσειν* et *οὐδενεῖν* passim obvium. — Nr. 139.

μελεῖσθαι, εἰς ζήνοφιλον τὴν κισσαρχίδον. P. Br. I. 25. nr. 87. An. I. 1. p. 101. V. 2. λεγὶαν ἀδύ. P. λίγες ἀδύ. Pl. metro invito. τὲ λίγες ἀδύ. Br. c. Toupio. καὶ Πάν' ἀδύ. Graef. κρέκεις τλ. P. Pl. Br. Nulles dubito, scribendum esse: Ζηνοφίλα, λίαν ἀδύ κρέκεις σὲ μέλος. In λίαν prior producitur, ut in Append. ex Planud. nr. 241. T. H. p. 699. 'Ιλ. α. 533. β. 800. θ. 358. et alibi. Saepissime autem librarios syllabas temere inseruisse, exemplis docui in Addit. ad Athen. p. 63. s. et p. 143. Sic ap. Lucian. T. III. p. 152. 4. καὶ θαυμάσια λίαν. Cod. Paris. θαυμάσια λέγοντες. Supra p. 73. v. 310. in Cod. est κλοκάμεν pro κλόκον. ubi vid. not. V. 4. οὐδ' ὄσον. P. Br. οὐδ' ὄσον scripsi cum Graefio. P. V. 5. Schol. in marg. Cod. ὅτε ἡ μορφή βάλλει τὸν πόθον ὀφθαλμῷ διακόνῃ χρωμένη. — ἡ γὰρ esse videtur in P. εἰ γὰρ μοι. Br. ἡ γὰρ. Pl. ἡ scripsi cum Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 3. Toup. Em. in Suid. I. p. 239. — βάλλει πόθον. P. Br. βάλλει πόθον; Pl. πάντα περὶ φλέγονται. fanctim. Pl. fere ut Eurip. Hec. 429. εἴθε πάντα δυστυχῶ. Post πάντα distincti cum Reiskio et Schneidero in Per. crit. p. 107. praesentibus Br. et Graefio. Aliter Grotius: omnia quid verbis prosequor? ignis ego.

Nr. 140. τοῦ αἰτοῦ, εἰς κόρην ζήνοφιλον. P. Br. I. 25. nr. 86. An. I. 1. p. 100. V. 1. ἡδυμελεῖς. P. Pl. ἀδυμελεῖς. Br. μουσαις. P. μουσαι. Pl. Br. — V. 2. ἐφ' ἡνίοχῃ. P. Pl. ἐφ' ἡνίοχῃ et ὑφηνίοχῃ corrigitur, ut alia praefeream minus probabilia. κάλλος ὑφηνιοχῶν dedit Graefius, qui etiam totum epigr. explicavit, aliter ac mihi explicandum videtur. Sic accipio: Musae, Suadae et Amor, quum viderent, tres Gratias tibi suas quamque munera tribuisse, illud exemplum secuti, suas quoque artes ac laudes tibi impertiverunt, et regnum adeo Cupidinum tibi assignaverunt. V. 3. ἀπ' ἐναιμαν. P. — Nr. 141. εἰς ἡλιοδώραν, ὁμοίως. P. Nomen auctoris non adscriptum. Sed recte Meleagro tribui in Plan. p. 448. St. Heliodorae nomen dubitare non patitur. Br. I. 30. nr. 106. An. I. 1. p. 117. V. 1. καὶ τὸν. P. καὶ τὸν. Pl. V. 2. λατρίδω. P. λατοῖδω. Pl. Duplicem structuram verbi μέλειν in his animadvertibat doctissimus Lobeck ad Aj. p. 351. Mihi genitivus pendere videbatur ab omisso μέλλον, quamavis ἡ interposito. V. Gish. Koen. ad Greg. Cor. p. 89. ed. L. Heind. ad Platon. T. II. p. 183. — Nr. 142. ἀδελφον, εἰς στέφανον ῥόδων διονυσίου. P. Br. III. 156. nr. 28. An. III. 1. p. 303. — Nr. 143. εἰς ἔκτρον στέφ. ῥο ἡλιοδώρας. P. Meleagri nomen iterum suppeditavit Plan. Br. I. 29. nr. 104. An. I.

1. p. 116. *Similis Innoia* est ap. Liban. T. IV. p. 189. 5. *κόμας μὲν αὐτῶ τοῖς προτάφοις ἐπισκοποῦνται βασιχμαί, τοῖς στεφάνοις ἤδη καὶ τοῖς ἀνδραῖς πρὸς κόσμον ἀνθοῦσαι.* quod interpretes non intellexerunt. — Nr. 144. *τοῦ αὐτοῦ εἰς πόρην ζηνοφίλαν ἔπαινος, ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἡ σύγκρισις.* P. Br. L. 26. nr. 92. An. I. 1. p. 105. V. 1. *λευκόιον.* P. *λευκὸν ἰόν.* Pl. Br. — *οὐρεσίφοισα κρίνα*, ut intolerabile damnans Graefius, varia tentat, inter alia etiam *οὐρεσίθρεκτα*. Mihi *οὐρεσολομα* excidit. Sed omnino in talibus lubrica crisis. Lilia in montibus nata dici *instar Baccharum per montes vagari* (quae sunt verba viri clarissimi) in sobrio posita placere non posse fateor: sed p. 143. nr. 16. *ειρῳλλήφοισα λίνα*, certe non sunt retia *Baccharum in morem per undas vagantia*, sed simpliciter, in undis versantia. Haec nonnihil diversa esse fateor; sed magna omnino fuit graeci sermonis in compositis licentia. Non memorabo alia, jam in vulgus nota, sed Aeschylus non dubitavit dicere *οἰόφων πύργα* in Suppl. 795. *πύργος; ποδῶναι ὄμμα* in Sept. c. Theb. 625. *στόμα καλλιπρωφον* Agam. 234. et alia non minus dura. Quare etiam *κρίνα οὐρεσίφοισα*, quod, ut in epigrammate, illis ex tragoedia paulo lenius est, ferri posse existimo; praesertim quum etiam Auctor Inscript. Triopii v. 24. *πολὴν χλωρὰ θέουσαν* dixerit de herba per pratum virente illudque implente, sicuti *κρίνα* quoque montes implere putanda sunt. Vid. Anim. II. 2. p. 379. V. 5. *ἐπὶ παιδρά.* P. *ἔπι.* Pl. Br.

Nr. 145. *δουληγιάδου εἰς στίφανον ἐν ῥόδων πλατείῃσιν ἔνεκον πόρης τινός.* P. Br. I. 211. nr. 4. An. I. 2. p. 23. V. 3. *κατ' ἔβρεξα.* P. *δάκρυον οὐτ' κατέβρεξα* mallet Br. ob rationes admodum fuitiles. Sic iterum p. 256. nr. 34. *ὀμβρῆσας δακρύοις.* Ille *δάκρυον ὀμβρῆσας.* Sed bene in *δάκρυα* prima corripitur, etiam in versus exitu. p. 368. nr. 71. *καὶ κατόπιν δάκρυα.* Append. ex Plan. nr. 198. T. II. p. 685. *ὑπὸ σῶν σφεννύμενον δακρύων.* Apoll. Rh. III. 805. *ἄλληκτον δακρύοισι.* — *ἰσάτων.* P. V. 4. *ἀνοιγομένης.* P. *ἀνοιγομένης.* Pl. Br.

Etiam ὅταν *οἰγομένης* bonum foret. *αὐτόν* P. V. 6. *κόμη τὰμὰ P.* Sic in Achill. Tat. II. 34. p. 97. ed. Bip. *τὰ μὰ δακρύοις.* Scr. *τὰμὰ.* — *πίη δάκρυα.* P. *δάκρυα πίη.* Pl. *δάκρυα τὰμὰ πίη.* Br. c. Dorv. Vann. crit. p. 189. — Nr. 146. *καλλιμάχον, εἰς τὴν γονάκην ποταμολοῦ βαρυντήν.* P. Br. I. 465. nr. 16. An. I. 2. p. 272. V. 2. *πίτ' ἐπλάσθη.* P. V. 5. *ἐρίζηλος.* P. *ἐρίζαλος.* Br. — *ἄτερ* et *αὐτὰς* *πὰς* P. *καὶ* Br. c. editt. Callimachi. — Nr. 147. *μελεῖσθρον, εἰς*

στέρανεν ἐν ῥόδιον δοθεὶν ἡλιοδώραι. P. Br. I. 50. nr. 105. An. I. 1. p. 116. V. 1. ἀπαλήν. P. Br. ἐπαλοῖς. Pl. — §. V. 5. μυροβοστρίχον. P. Pl. μυροβοστρους Br. qui sic in membr. a pr. manu legi existimabat. μυρόπνους βοστρυχες est p. 176. nr. 201. Erycius p. 184. nr. 234. μυρόεντα βοστρυχον. — V. 6. ἀνθοβολή. P.

Nr. 148. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 50. nr. 107. An. I. 1. p. 117. — Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ζηνοφίλαν. P. Br. I. 24. nr. 85. An. I. 1. p. 99. V. 1. ἱταίρην. P. λαλίην ἱταίρην. Pl. λαλίαν ἱταίραν. Br. — V. 3. ἀρ' ἱτοιμῶς ἀνήρ. P. ἤ ῥ' ἐτύμῶς ἀνήρ. Pl. ὅδ' ἀνήρ. Br. ὦνῃ scripsi cum Graefio, probante Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 156. ubi de vocibus ἱτοιμῶς et ἔτυμος confusis agitur. Infra p. 522. nr. 96. ἐτύμῶς ἔξρεται. Cod. ἱτοιμῶς. Obiter corrige locum depravatum Libanii T. III. p. 399. 1. ὁ δὲ ἱταμός, καὶ θρασυῖς, καὶ ἀπόντων ὤμων ἃ βούλεται λέξει ἱτοιμῶς (ἔξιν ἔντιμος vulgo) καὶ μέγας, καὶ λαμπρός, καὶ τὰ ὑμέτερα πρᾶτται, κῶν τῇ πόλει, κῶν τῇ πολίτει (πόλει vulg.). Ap. Eund. T. IV. p. 1120. 28. scribe: οἷς γὰρ (οἷσις γὰρ vulg.) εἰρήνης πόλεμον ἐτίθετο δεύτερον, ταῦτοις δ' ὀφθαλμοῖς τῇ χλαμύδι συγκέκρυπται, καὶ τὸ λανθάνον (thoracem scil.) παρέσχε δοκεῖν ἀτιμότερον (ἱτοιμότερον vulg.). V. 4. καὺτᾶν τᾶν. P. καὺτήν τᾶν. Pl. — Nr. 150. ἀσκληπιάδου εἰς νικῶ. P. Br. I. 214. nr. 144. An. I. 2. p. 33. V. 4. ἀπὸ σβίνατος. P.

Nr. 151. μελίσσρον εἰς ζηνοφίλαν, τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην. P. Br. I. 27. nr. 93. An. I. 1. p. 106. V. 5. παρὰθ' ἥσυχον ἔπνωσι. P. παρὰθ' ἥσυχον ἔπνον. Pl. Br. — V. 4. τὸ μᾶ P. ut nr. 146. v. 6. — σαρκοφαγεῖται. P. σαρκοφαγεῖται. Pl. Br. ut supra cap. III. nr. 7. v. 5. καθάπτεται scriptum pro καθάπτεται. V. 5. καίτοι προσήκα τὴν. P. In marg. ζτ. — καὶ τί προσημάτην. Pl. καὶ τί πρὸς ἡλακίτην αὐδῶ. Br. c. Reiskio. Quod dedi, Scoliigeri debetur acumini: καίτοι πρὸς τί μάτην αὐδῶ; Aeschyl. Choëph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατενυμάτων; Soph. Trach. 419. πρὸς τί δ' ἰστορεῖς; Lucian. in Hipp. §. 2. πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφη; Plato in Menon. p. 97. E. πρὸς τί εὖν δὴ λέγω ταῦτα; Vld. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 35. — ἄτεννοι P. ἄτεννοι. Pl. Br. Melesg. p. 589. nr. 132. v. 9. ἄτεννον ἔρωται itorum membr. ἄτεννον. Suid. T. I. p. 244. τῷ σληρῷ καὶ ἄτεννῳ ubi Diogen. Laërt. VII. 117. ἀτρέπτω. Aelian. H. An. III. 2. ἀρρωσῆται καὶ μελιχθῆναι ἄτεννα φέρον. Ap. Lucian. T. VIII. p. 253. ed. Bip. ἄτεννοις ὁ Δουλις ἐστίν. editt. vet. ἔγνωτες. Saepo Plutar-

ehus illa voce utitur. T. II. p. 102. E. ἄτεγκτος καὶ θηραιώδης. p. 171. C. ἄτεγκτος καὶ ἀστέφαντος. Ib. p. 256. C. 595. D. Cf. Ruhnke ad Timae. p. 249.

Nr. 152. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν αὐτὴν. προαγωγῷ σταλέντος ποίνωπος. P. Br. I. 26. nr. 90. An. I. 1. p. 104. Ut h. l. culex, sic apis amoris ministra inter Nympham et Rhoecum. Schol. Apoll. Rh. II. 477. V. 1. πταῖς. P. etiam in marg. γρ. πταῖς. πταίης. Pl. Br. V. 2. πρὸς γινῶ. P. V. 4. ἰα πετεῦ. P. εἰα πέτεν. Pl. Br. V. 5. ἦχα. P. ἦονχα. Pl. Br. Saepe ου et α permutantur. p. 604. nr. 250. ἀποθ' membr. pro σύ ποθ'. Hinc ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. B. ὁ θεὸς ἀπα-
θεῖς τε καὶ εὐνοὺς ἀλλήλοις . . . ἐδημιούργησιν. verissime Petavius correxit συμπαθεῖς. Contra ap. Liban. T. III. p. 23. 2. legerim: καὶ τίς ὅν α ἂν εὐξαιτο (pro συνεύξαιτο) τοῖς αἰτοῦ παισὶν οὕτως (παισὶ τῷ vulgo) φανῆναι τοῖς Ἑλλήσιν ἐν Διονυσίοις. — V. 6. κινήσεις. P. κινήσεις. Pl. Br. — V. 7. δοραῖς στέγω. P. δορά Br. et Graef. fortasse rectius. Nec illud tamen prorsus rejiciendum videbatur. Certe ap. Eurip. in Hypsip. Διόνυσος dicitur θύροισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθάπτος. — Nr. 153. ἀσκληπιάδην, εἰς νικαρέτην. P. Br. I. 214. nr. 15. An. I. 2. p. 34. V. 1. πόθοισι βεβλήμενον. P. πόθοις μεμελημένον. Br. ex elegantī conjectura Salmasii. Sic in Homer. H. in Apoll. 20. νόμος βεβλήτατος ψόδης. Hermannus non minus eleganter correxit: νόμος μεμλητάτος ἀοιδῆς. Infra Tymnes p. 236. nr. 199. ὄρνισον ὃ Χάρισιν μεμελημένον. Nonn. Dion. XXXVII. 954. 50. ἀνίδραμεν ὥκως Ἑρεχθεὺς Παλλάδι νικαίῃ μεμελημένος. V. 2. γρ. ἡλῶν ὑπολόφων. P. Scripsi ὑψιλόφων. V. Bast in Ep. ad Boisson. p. 53. not. 21. Pro simplici ὑψηλός videtur dictum, ut ap. Coluth. v. 119. οἷς ὁ μὲν ὑψιλόχοιο φυτῶν ὑπένερθε καλίπτρης. ὑπορόφων legendum existimat Meinecke in Cur. crit. in Fragm. Com. p. 18. not. 1. Saepe hic ὑπόροφος θάλαμος, ὑπόροφον μέγαρον. De fenestris an rectius dicatur, quam ὑψιλόφος, dubitare licet.

Nr. 154. μελεάγρον. Br. I. 21. nr. 68. An. I. 1. p. 85. V. 1. καὶ τάν. P. νῇ τὴν νηξαμένην. Pl. V. 2. μορφας. et τρυφερά τρυφερά. P. In accentu nominis etiam Pl. erravit. Sic iterum p. 185. v. 6. — P. Nr. 155. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδοίαν. P. Br. I. 21. nr. 96. An. I. 2. p. 109. 2. V. 2. ἔπλασεν. P. ἔπλασεν. Salm. ἔπλασεν αὐτὸς Ἑρως. Pl. Br. — Nr. 156. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἀσκληπιάδα. Br. I. 21. nr. 69. An. I. 1. p. 85. V. 1. 2. P. χαλεποῖς. P. χαροποῖς. Pl. Br. Theocr.

Eid. XX. 25. ὄμματά μοι δ' ἄρ' ἔην χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάναι. Saepenumero χαροπὸν usurpatur de mari et fluctibus, ut p. 563. nr. 36. χαροπὸς κύμασι. πόντου χαροπὸν ὄμμα Sophocl. ap. Clem. Alex. p. 53. Α. χαροπὸν δευρομέναν πέλαγος Meleagr. p. 576. nr. 53. — γαλήνη. P. γαλήνῳ. Plan. Duriorem genitivum existimans, γαλήνη corrigit Tyrwhitt. in Not. ad Em. Toup. T. IV. p. 422. — V. 2. σὺμπαιθεῖ. P. — Nr. 157. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδώραν. P. Br. I. 29. nr. 101. An. I. 1. p. 112. V. 1. ἀνατραφέι. P. unde Br. ἀνιτραφεῖ. crenisati per Cupidinem. ut 'Il. ε. 555. Callim. H. in Jov. 55. καλὰ μὲν ἡέξου, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνις Ζεῦ. — V. 2. ταύτας. P. ταύτης. Br. — Nr. 158. ἀσκληπιάδου, εἰς ἐρμιόνην ἐταῖραν. P. Br. I. 214. nr. 16. An. I. 2. p. 34. V. 1. ἐρμιόνη ποτ' ἐγὼ πύθανῃ. Br. Restitui ordinem Cod. — σὺν ἑπαιζον. P. V. 2. ἐξανθίω. P. — ὦ Παφίη. Invocationem deae h. l. vi destitutam existimans cl. Passov. in not. met. corrigit, οἷς Παφίη, ἔχει sc. de qua ellipsi dixerunt Wyttenb. Sel. Histor. p. 334. 393. Wunderlich. Praef. ad Demosth. p. XXVIII. Metamen, ut fatear, illa invocatio non offendit. Vid. Addenda T. III. 5. p. 41. ad Ep. Lucillii XVII. ubi de invocatione Σεβαστῆ similiter dubitabatur. — V. 3. χρόσια. P.

Nr. 159. σιμωνίδου, εἰς βοίδιον τὴν ἀντιγράδα. P. Br. I. 138. nr. 63. An. I. 1. p. 241. De auctore epigr. cf. nr. 161. V. 1. ἡσυχρεῖς. Br. c. Cod. ἀνιγρεῖς. Pl. — „αἶ ποθ' ἐρασταί. ἐραστῆς masculini tantum est generis. Scripsit procul dubio poeta, αἶ ποθ' ἐταῖραι.“ Br. Falsum fuisse Brunkium, docuit Lobeck ad Ajac. p. 274. comparans Lucian. Philosoph. §. 15. qui meretricem ἐραστὴν καὶ πρόχειρον γυναῖκα appellat. — V. 3. βαλλάντιον. P. et ed. pr. Floz. βαλάντιον. Pl. — Nr. 160. μελεάγρου, εἰς δημὴν τὴν ἐταῖραν. P. Br. I. 24. nr. 83. An. I. 1. p. 98. V. 1. σὲ μὲν. P. λευκοπαρεῖ, σε μὲν. Br. male. — ὑπὸ χροῦα. P. ὑπὸ χλαίνας mallet Graef. Propius accederet ὑπὸ λώπῃ. Hesych. λώπη, ἱμάτιον, περιβλήμα. Cf. Eustath. ad Od. p. 514. 21. ἐρεμνὴν δέκνυχα λώπην. Apoll. Rh. II. 32. quod Schol. χλαμίδα, διφθέραν interpretatur. Suid. T. II. p. 462. — V. 4. ψυχρά. ob jejuniū a Judaeis die sabbati factum. — Nr. 161. ἡδύλον, οἱ δὲ ἀσκληπιάδου εἰς εὐφροὺ καὶ θαῖ καὶ βοίδιον. P. Iterum habetur p. 508. ibique Simonidi inscribitur. Eiusdem est, qui scripsit ep. 159. quod Simonidis esse dubito. Br. I. 138. nr. 64. An. I. 1. p. 241. V. 2. ὀλαΐδες. P. Vid. ad p. 58. nr. 92. v. 1. — V. 3. ἔγιν. P. h. l.

ἀπιν. loco sec. ἀπιν. Pl. ἴσως est in ep. Hodyli p. 525. nr. 125. — ἐνείκωτη. P. h. l. ἐν' ἐκάστη. P. loco sec. V. 6. ἐχθρόταται. P. h. l. sed q̄ erasum. ἐχθρότεραι. P. loco sec. Pl. Br. Illud foret: omnium Sirenum i. e. ex omni Sirenum genere illae meretrices hominibus infestissimae. — Nr. 162. ἀσκληπιάδου, εἰς Φιλαίτιον. Br. I. 214. nr. 17. An. I. 2. p. 55. V. 1. εἰ δέ . . ἀλλὰ. pro εἰ δέ καί. Vid. in Anim. T. III. 2. p. 162. Interdum omittitur ἀλλὰ. Vid. ad p. 210. nr. 58. Ap. Lucian. in Demosth. §. 58. legendum videtur: νῦν (μη vulgo) γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα . . κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ἐπὶ μίᾳ γε ταύτῃς ἡμέρας. — V. 5. δὲ οἴχομαι. P. V. 4. αἶδα aut αἶδας. P. ἡδ' ἔθιγον εἶδα. Br. ex sp. R. G. Paucis litteris mutatis scribendum: εἰς γὰρ ἑταῖραν Νυστάζων ἐπίβην, ἣ δ' ἔθιγ' εἰς αἶδα. De puella poeta loquitur, ut de aspide, in quam pedem incautus posuerit. ἔθιγς pro ἔδαν: mortale illa mihi infixit vulnus. P. 104. nr. 114.

Nr. 163. μελεάγρον, εἰς ἡλιοδώραν. Br. I. 30. nr. 108. An. I. 1. p. 117. s. V. 3. δύνειστον. P. δύνειστον. Pl. δυνέποιστον. Br. verissime. Suid. T. I. p. 638. δυνέποιστος. ὁ δυνεποχώρητος. Paulo frequentius occurrit compositum ἀνύποιστος, ut καῦμα ἀνύποιστον ap. Athen. p. 519. F. — P. V. 5. In marg. μέλισσα ὑπογεγούς. P. — εἶπας ὦ. P. τοῦτ' ἦν, τοῦτ' ὦ φ. Pl. τοῦτ' εἶπας, ἴθι, φ. Br. metro vacillante. Optime Graecus: εἶπας, ἰὼ φ. Vid. p. 274. nr. 434. p. 361. nr. 24. Sic etiam in Soph. Trach. v. 1016. ἰὼ pro ὦ reposuit Erfurdt. — Nr. 164. ἀσκληπιάδου. Br. I. 214. nr. 18. An. I. 2. p. 56. V. 1. οἶαν ὑβρίζεις. P. οἶά μ' ὑβρίζει Br. c. marg. Ap. G. R. V. 2. οὐσαφυλ' ἐξαπάντης. P. οὔσα φυλ' ἐξ ἀπάντης. Br. Vide an fuerit: ὡς εἶφ', ἰδ', ἐξ ἀπάντης, ut ultima verba cohaerent cum ὑβρίζεις. — V. 3. ταῦτα. P. ταῦτά. Br. — V. 4. σοὶ μέμψαιτ' ἐπ'. P. μέμψαις ἡμετέροις corr. Toup. σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἡμοῖς στάσά ποτε πρ. Br. ex apogr. suis genninam se cod. lectionem repraesentare existimans. μέμψαινο verum est; de ποτὶ dubitare licet, De τάχα cogitabam. Sed παρὰ fortasse non sollicitandum. Asclepiad. p. 115. nr. 189. καὶ γὰρ πᾶρ προθύροις νύσσαμαι ὄρμενος. Lenissimum fuerit: σοὶ μέμψαιτό γ' ἡμοῖς στάσα παρὰ προθύροις. — Nr. 165. μελεάγρον, εἰς ἡλιοδώραν τὴν ἑταῖραν. P. Br. I. 29. nr. 102. An. I. 1. p. 112. V. 1. λίσσμαι. P. De σ et τ confusis vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5. — V. 3. βαβλημένον. P. V. 5. μὲν λύχνος. P. μὲν ὁ λύχνος. Br. Fortasse recte. Sine articulo est p. 106. nr. 128. μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο. Veritas

rhythmus est, ut nr. 172. ἦδη γὰρ καὶ πρόσθεν ἐπ' Ἀλκμήνην. nr. 178. παλαιοῖσιν καὶ ματρός ἐτ' ἐν κόλποισι.

Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀν' Θανμάσιον ἔρωτος ἐμπλ.⁶ Br. I. 29. nr. 1. 3. An. I. 1. p. 114. V. 2. σκολιῶν. dolosorum. μίθους ἐπαιεῖς. Hesiod. *E. καὶ *H. 194. σκολιά φρονεῖν. Hermesian. El. v. 80. σκολιοῦ τεχνάσματα Θηρός, de diabolo, Gregor. Naz. in Mureta. Anecd. p. 175. Eodem sensu πλάγιος. Vid. Heyn. ad Pindar. p. 429. —

ἔρδων. P. δακρυχαρῇ. Ib. κρυερῶν ὄρθρων κν. δακρυχαρῇ marg. Ap. G. R. δεξιχαρῇ Br. δακρυχαρῇ tuetur Graef. multa hujus generis composita comparata. — V. 3. ἐμὰ an ἐμαὶ obscurum. P. μοι λείψ. Br. — ποτὶ φίλημα. P. χόττι φίλησα. Br. c. Reiskio. καὶ τι φίλημα. marg. Ap. G. R. καὶ (pro καὶ ἐτι) φίλημα. Graef. Scripsi καὶ τὸ φίλημα, quod sensui accommodatissimum. — V. 4. ἐν οἰκισίαι. P. ἐν οἰκισίᾳ. Br. quod graecum non est. Praeunte Graefio εἰκασίᾳ Purgoldi recepi. — V. 8. εἰδής. P. εἰδοῖς. Br. Vid. ad p. 253. nr. 315. — Nr. 167. ἀσκληπιάδου, καὶ αὐτὸ ἐρωτικόν. P. Br. I. 215. nr. 19. An. I. 2. p. 37. s. Br. inter primum et secundum distichon, et iterum post v. 4^{am} aliquid intercidisse existimat. Nihil equidem deesse puto. V. 1. τὸ ante τρίτον, quod deest in P., addidit Br. V. 3. μόσχες. Erat, qui μοιχὸς tentaret in ap. G. R. Male. Vid. p. 557. nr. 563. — V. 4. ἡσυχάσας. P. ἡσύχασας. Br. — V. 5. τῇ δέ. P. Br. Scripsi τῇδε. ibi. Ep. ad. 185. ἔπλων δ' ὅτ' ἔπλων ἐκείνος Τῇδε. Theocr. Eid. I. 12. τῇδε καθίξας. Ib. Eid. V. 118. ὅσα μὰν τῇδε τὸ δάσας Εὐμάρας ἐκάθηρες. Saepe autem adverbia loci ad tempus referuntur. Jam verba, καὶ σὺ γάρ . . ἡσύχασας, causam precum ipsis precibus praemissam continent. Vid. Heyn. ad Virgil. Aen. I. 65. Matthiae in Miscell. Phil. II. p. 13. — τοσοῦτο, pro τοῦτο, τόδα. Vide Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 334. Sensus est itaque: Ibi pluvia madidus, o Jupiter, dixi, nam tu quoque sic amoris causa vagari solebas, quousque tandem aquam effundes? Quouscas denique, ut qui et ipse amaro noveris. — Nr. 168. ἀθλον ἐπ' ἔρωτι μαινομην. P. Br. III. 160. nr. 47. An. III. 1. p. 315. V. 1. εἰ βούλω. V. Heindorf. ad Plat.

T. I. p. 109. V. 2. εἰς bis P. Pl. ἐς Br. — V. 5. πόνους. P. πόνοις. Br. i. e. ὑπὸ πόνων. V. 4. ἐπὶ βαλλ. P. — Nr. 169. ἀσκληπιάδου. P. Br. I. 215. nr. 20. An. I. 2. p. 38. V. 3. ἡδαιόν. in marg. ἡδιστον. P. ἡδιστον. Br. Etiam ἡδιον bene haberet. — ἡδὺ δὲ καὶ ὀπόταν. Pl. — P. V. 4. In marg. ζε. P. αἰνέται. P. Br. αἰνέται. Pl. Hoe

et nonnullis alijs loqti Br. soloecismum non animadvertit, saepe illum neglectum etiam ab alijs. Vid. Acta Phil. Monac. T. I. p. 167. not. 15. Ap. Liban. T. IV. p. 939. 19. scribendum videtur: *ὅταν οὖν ἀκούγῃς* (vulg. ἀκούεις), *ὡς ἔρωσας* (vulg. ἐτίρωσας) *νῦν μὲν τὸν Ἀρη, νῦν δὲ τὴν Ἀφροδίτην.* . .

Nr. 170. *νοσίδος εἰς ἔρωτα.* P. Br. I. 194. nr. 1. An. I. 1. p. 412. V. 11. *τὰ δ' P. ἔρωτος, ἔρωτες δεύτερα πάντα.* Br. c. Salm. ἂ δ' ὀλβια. Bentlej. ad Callim. ep. 30. p. 298. ed. Ern. — *δευτέρα.* p. 102. nr. 108. v. 5. — V. 3. *τινὰ pro ὄντινα.* ut p. 575. nr. 43. v. 2. *οὐδὲ κελύθῳ χαίρω, τίς πολλὰς ὥδε καὶ ὥδε φέρει.* ubi vide. De usu pronominis *τίς* pro *ὅστις* dubitabat Reizius in Praef. ad Herodot. p. XV. et Wollf. ad Demosth. Or. Leptin. p. 231. apud Atticos quidem. Noster certe locus a corruptelae auspicio videtur tutus. — *ἐφίλησεν.* P. *ἐφίλασεν.* Br. — V. 4. *κῆνας* P. *τῆνας.* Br. Alii *κῆνα τ'.* Dedi *κῆνας ἄνθα* c. Reiskio. Vid. Grammaticos ap. Maittaire de Dial. p. 197. A. B. — Nr. 171. *μελεόχρου, εἰς ζηνοφίλαν.* P. Br. I. 27. nr. 94. An. I. 1. p. 103. V. 3. *ἐμοῖς χεῖλεσσι.* Pl. *νῦν χεῖλεσι.* P. Br. — Nr. 172. *τοῦ αὐτοῦ, εἰς δημῶ τὴν αὐτοῦ ἐρωμένην.* P. Br. I. 24. nr. 81. An. I. 1. p. 97. V. 4. *ὡς γλυκὺ.* P. *ὦ γλυκὺ.* Br. ex apogr. suis. Aliter se res habet nr. 173. v. 4. — V. 5. *ἐπ' Ἀλκμήνην.* P. Br. *ἐπ' Ἀλκμήνη.* Reisk. — V. 6. *ἰδαῆς ἐοσί.* P. *δ' interposuit Br. frustra.* Post *ἀντίος* plenius distincti cum Graeco. — *παλινδρομήτης.* Ap. Lucian. in Lucio §. 18. in verbis: *ἔκρινά τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, Παλινδρομήσαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμεῖν.* nemo trimetrum videtur animadvertisse.

Nr. 173. *τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν αὐτὴν δημῶ.* P. Br. I. 24. nr. 82. An. I. 1. p. 97. V. 4. *ἐπὶ χειρὶ κακόν.* P. *ἐπιχειρήσαντων.* Br. — Nr. 174. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ζηνοφίλαν.* P. Br. I. 25. nr. 88. An. I. 1. p. 101. Br. I. 25. nr. 88. An. I. 1. p. 101. V. 1. *πρυφερόν θαλός.* absolute, ut ap. Orph. Arg. v. 215. *καὶ μὴν καὶ διόσει ὀρεγκας ἀρύμοντες ἦσαν.* — *ἐπὶ σοί.* P. *ἐπὶ σοί.* Br. et iterum v. 5. — V. 2. *ἄπτερος . . ἐπὶ βλ.* P. *εὐπτερος . . ἐπὶ βλ.* Salm. V. 4. *φοιτήσαι κατέχον.* P. *φοιτήσαι καταδῶ.* Br. in textu. In Lectt. *φοιτήση, καταδῶ* c. Salm. At bene dicitur *ὡς φοιτήσαι,* et *ὡς κατέχον.* V. Herm. ad Viger. p. 805. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 307. s. Diversos autem conjunxit morfos, ut Aristoph. Vesp. 282. *λέγων, ὡς φιλαδύναμις ἦν, καὶ τὸν Σάμῳ πρῶτος κατέλειποι.* Porson. ad Eurip. Phoen. v. 91. In ora-

tione suspensa nihil frequentius. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 529. p. 737. — αὐτός .. μόνος. μόνον Reiskius, frustra. — Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ εἰς τῆς αὐτοῦ ζῆλον. P. Br. I. 18. nr. 60. An. I. 1. p. 76. V. 1. οἶδα ὅτι. P. οἶδ' ὅτι. Br. V. 3. μὴνύει ἄγρυπνον. Media in μὴνύει h. l. producitur ut v. 240. Hiatus autem in arsi ne cultissimi quidem Anthologiae poëtae anxie vitandum existimarunt. Possis tamen scribere: μὴνύει μὲν ἄγρυπνον ἰδοῦ. In ἄγρυπνον prior corripitur ap. Meleagr. p. 120. nr. 215. v. 1. — V. 3. μὲν ἰδοῦ. P. Br. μὲν' ἰδοῦ corr. Orell. in Append. ad Isocr. Or. περὶ ἀντιδ. p. 400. Siquid ejusmodi mutandum esset, μὲν' ἰδοῦ praeferrem. Sed particulae μὲν respondet καὶ, ut in ep. Ammiani p. 454. nr. 573. Homer. Od. δ. 202. V. Boekh. ad Pind. Not. crit. p. 584. — V. 4. ἀμφικόμισαι. P.

Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔρωτα. P. Br. I. 16. nr. 51. An. I. 1. p. 67. — P. V. 5. δέμοι. P. δ' ἱμοί. Br. γλυκοῖο. P. γλυκοῖο. Pl. Br. — V. 6. κύπρις ὑπερέτετοκας. P. κύπρις σὺ πῦρ τέτοκας. Pl. Similiter ap. Orpheum Argon. 14. πυρσώπεια in περιώπεια depravatum. Ap. Lucian. Dial. Mar. IV. §. 1. εἰ δὲ καὶ πῦρ γενέσθαι δυνατόν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκοῦντα, τοῦτο πάντ' θαυμάζω. Cod. Paris. ex post οἰκοῦντα addit; quod minime placet. — Nr. 177. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἔρωτα ποῖα τὰ ἰδιώματα τούτου. P. Br. I. 26. nr. 91. An. I. 1. p. 104. s. V. 2. ὀρθρινός. P. Pl. Br. ὀρθριος et hoc loco corrigit Graefius, et p. 575. nr. 47. p. 235. nr. 195. licet in formis simillimis ὀπωρινός, μισημβρινός penultimam communem esse, non neget. De μισημβρινός, an penultimam recte corripiat, nuper dubitavit Vir doctus; sed frustra, ut equidem existimo. Vid. ad p. 456. nr. 584. v. 11. In versibus Ioann. Oeconomi (ap. Bandin. Cat. Codd. Mss. gr. T. I. p. 375.) v. 139. ὁ μὲν φωσφόρος ὁ λαμπρὸς ἀπὸ θαλαμῶν ἀνίσταται... μέχρι θασμῶν τῶν ἀλαμπῶν. vehementer trepidat editor in voce θαμῶν. Τα στίχοι: ἀπ' ὀρθρινῶν ἀνίσταται. — ἀπὸ πτάμ. P. — V. 3. αἰλλῆλος. P. αἰλλῆλος. Br. Ap. Gregor. Naz. Carm. LIV. 177. Opp. T. II. p. 131. D. γλῶσσαν ἔχων ἀδάμαστον, ἐύλαλον. Scr. αἰλλῆλον. — V. 6. χθὼν σφοῖ. P. V. 7. πάντη. P. πάντη. Pl. Br. Sic ubique dedi. — ἐσφάλα. P. — V. 10. τοῦτέα. Zeyher. P. Pl. Br. Correlationem ante litteram duplicem ob moram, quam distinctio facit, ferri posse existimabam, Graefius non ferebat; eam nonnisi ante ea verba locum habere affirmans, quae a brevi syllaba inciperent. Qualis correctionis quum plurima exempla extent, eam auribus tolerabilem fuisse apparet.

Nec Philíppus p. 478. nr. 742. in senario dubitavit scribere: *ἐλχνα δ' ἔκωπόνησεν ὄψιν ἔμπνοον*. nec Theocritus Eid. XXIX. 20. in choriambiis: *φίλει δ', ἄς κε ζόης*. Oppianus etiam, contra regulam a Graeco scriptam, Cyn. IV. 238. *πρωτόρρητον νίει Ζήνός*. et auctor ἄδελος infra p. 228. nr. 152. v. 5. *τὸ ξίφος εἴλ' Ἀίαντα μεμνηνότα, καὶ πάλι ζωστήρ*. ne commemorem Orac. Sibyll. VIII. p. 761. *σαρκωθέν δὲ χρόνῳ καὶ γαστέρι ζωογονηθέν*. Nostro loco Graecus edidit: *τοξεύ· Ζηνοφίλας*. in notis, quum haec forma alibi non occurrat, ἀγρεῦ proponit.

Nr. 178. τοῦ αὐ. ὁμοίως ἐπεργαστικὸν εἰς ἔρωτα θανμαστ. P. Br. I. 27. nr. 95. An. I. 1. p. 109. V. 3. ὄννευ. P. ὄννευ. Pl. Br. V. 5. *πρὸς δ' ἔτι λωπόν*. P. Pl. Br. „Diaplicent haec ταυτολόγια. . . πρὸς ἔτι λοιπόν, pro quibus hand scio an scribendum sit, πρὸς δ' ἔτι λῖρον. τὸ δὲ λῖρος δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ. Apoll. Lex. T. II. p. 522.“ Verba sunt Lobeckii ad Soph. Ἄjac. p. 253. Docta emendatio. Vulgatam tamen fortasse defenderis cum similibus, non minus tautologis, de quibus Wolf. ad Or. Leptin. p. 235. Fischer. ad Platon. Phaedon. p. 331. — ἄτρεπτον. P. et quaedam editt. Plan. ἄτρεπτον. ed. pr. ἄτρεστον. Br. c. Steph. Maneth. II. 172. *πρὸς δ' ἔτι ἀργαλίς καὶ ἐντόλμους καὶ ἀτρέπτους*. In Cod. superscriptum ἀτρέστους, quod Gronovius in textu posuit. At alterum quoque bene habet. Vid. T. Hemst. ad Lucian. T. II. p. 512. ed. Bip. *τῆς ψυχῆς τὸ ἄτρεπτον*. Aelian. H. An. X. 10. *μᾶλα ἀδεῶς καὶ ἀτρέπτως*. Ib. XIV. 20. Frustra ap. Eund. X. 48. *καὶ ἀτρέπτως αἰρούντος αὐτά*. Abresch. ἀτρέστως corrigit. — V. 7. *τοὶ γὰρ. P. τοίγαρ*. Br. quod in textu, me invito, remansit. Scr. *τοιγάρ*. Ibid. *πεπράσσεται*. P. *πεπράσεται*. Pl. Br. — V. 8. *θίλει*. P. Br. *θίλοι*. Pl. V. 9. *οὐ δ' ἔτι*. P. *οὔτε σε π.* Br. c. Pl. — V. 10. *ζηνοφίλα*. P. ubi jota adscribendum, ut sexcentis in locis, negligitur.

Nr. 179. τοῦ αὐ. εἰς ἔρωτα περιεργον. ἀραῖον. P. Br. I. 16. nr. 52. An. I. 1. p. 68. V. 3. *γελαῖ*. P. *γελαῖς*. Pl. Br. Vid. p. 102. nr. 105. v. 1. V. 4. *σαρδάνιον*. P. Br. *σαρδόνιον*. Pl. In Planudeis nr. 86. T. II. p. 649. *μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσης*. Cf. Homer. Od. v. 302. Hanc formam veteres critici alteri videntur praetulisse, iudice Schaefero ad L. Bos. p. 75. s. — V. 5. *ἦ γάρ*. P. *εἰ γάρ*. Pl. *ἦ γάρ*. Br. c. Scalligero. Achill. Tat. I. 17. p. 40. *ἦ γάρ ὁ ἔρωτες, ἔφη, τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν*. ubi vulgo *ἦ γάρ*. Ap. Liban. T. IV. p. 939. 11. scribe: *ἦ γὰρ* (οὐ γάρ vulgo.) *δὲ ἐτρατηγῶν φωνὴν ἀπῆται τὸ ῥῆμα τοῦτο, εὖ*

προσῆκεν εἶξασθαι; ἀλλ' οὐκ ἂν Ἰδαίος ἦρκεας τῷ λόγῳ; καὶ τίς οὐκ (καὶ τίς ἂν vulgo) ἄλλος ἴσως τῶν ἐκείνῃ τεταγμένων ὑπηρετεῖν; — εἰ. P. εἰ. Pl. Br. — τὰ ποδηγὰ Πόθων. Amor podηγός Cupidinum; epitheton a deo ad ejus alas translatum. V. 7. παρ' οἴκων. P. Pl. πάρεσκον Br. c. Scaligero. Plutarch. T. II. p. 503. D. μανίη μὲν ὁμότοιχος (vulgo ὁμόστοιχος. Vid. Addit. ad Athen. p. 74.) μὲν ἡ ὀργή, ἡ δὲ μέθη σύννοικος. — V. 8. λυγρὰ. P. Pl. θῆρα. Br. νεοιο unde. Certa emendatione λύγχα dedi, quod in Codd. λύγχα scribitur. Artemidor. Oniocr. L. II. 12. p. 160. σφίγγας καὶ λύγους. λύγχα dedit Reifus. Ap. Oppian. Cyn. III. 85. λύγχα Codd. Paris. λυγῶν ἔκγονα, et βρέφος τὸ τῆς λυγδός, ap. Aelian. H. An. VII. 47. et XIV. 6. Etiam in fragm. Euripidis, καὶ τὴν ἔμορπον λύγχα. Qui vulgo Λυγχεύς vocatur, filius Aegypti, Λυγχεύς est ap. Liban. T. IV. p. 1107. 7. Item frater Idae ap. Plutarch. V. Thes. c. 31. etiam in novissima edit. Parisina. T. I. p. 25. Theoph. Simoc. Ep. 33. τοῦ Λυγγίως ὀξύταρον ἑακόπησα. Cf. Iamblichi Protrept. c. 8. p. 135. Quare h. l. etiam λύγχα potuissem scribere; sed mahi servare, quod vulgaris usus probet.

P. Nr. 180. τοῦ αὐ. εἰς τὸν ἔρωτα, ὅτι ^τμα μὲν ἔχει. τὴν ἀφρα πρὰ δὲ οὐδ' ἓνα παντ' δὲ γίμει τῶν κακῶν. P. Br. I. 15. nr. 50. An. I. 1. p. 66. V. 2. πικρά. P. Br. πικνά. Pl. V. 5. et V. 5. οὐ. P. Pl. οὐ Br. c. Dorvill. interrogandi signo deleto. Vulgata lectio multo vividior. V. 4. ἀφαίστου κοινά. P. Br. ἡφαίστου κοινή. Plan. et v. 5. μητρός μήτηρ. — ξίφει. P. ξίφειν. Pl. Br. V. 6. γενετῆς P. γενέτης. Pl. V. 8. ἄρειος. P. ἄρεος. Pl. Br. ἄρειος c. Graeco restitui. Vid. ad p. 423. nr. 383. v. 7. — αἵματο φουρτά. P. βίλη. γρ. μέλη in marg. P. ubi etiam, στέρξεν ἴσον, ἄρειος δ' αἱματόφουρτα βίλη.

Nr. 181. ἀσκληπιάδου. τοῦτο οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλὰ καπηλικόν, καὶ ^νκαρμ. μεστόν. P. Br. I. 216. nr. 27. An. I. 2. p. 43. a. „Mutilum est hoc epigr. cujus ab initio plura deesse videntur; praeterea valde corruptum.“ Br. Cf. ep. Posidippi nr. 83. — V. 1. καρίων. Καρίων. Br. Si nomen servi est, priorem producit; tum itaque διουσυλλάβως pronuntiandum. Sed vox depravata videtur ex καρίων. Etiam καίλας (sic in Cod.) depravatum. Vide an fuerit: τῶν καρίων ἡμῶν λάβε σῶρακον. Babrius ap. Suid. Fr. XXV. p. 132. ed. Schn. στέμον. δι' ἰλίτος, σῶρακοι δὲ φοινίκων. Aristoph. in Dan. ap. Polluc. X. 130. πακὴν τασσόντων ξυνέλεγγ' μοι σῶρακος. ubi vid. Hemsterh. p. 1510. — Verba ἀλλὰ πόθ' ἤξει; at quando veniet? a poeta, amicam, ut vi-

detur, impatientius expectante, interposita. Suspicebam aliquando : ἀλλ' ἀποθρέξον. γελ ἀποθρέξεις. ut ap. Aristoph. Nub. 1003. — V. 2. τικό παξ. P. In marg. ἀντὶ τοῦ ἄπαξ. — ῥοδίων δ' ἀπόπαξ. Br. Hesych. ἀπόπαξ, σὺμπαν. — V. 5. post οὐδέν interrogandū signum posui. Nemo enim praeter herum loquitur. V. 7. οἶνος. οἶνον malebant Reisk. et Br. Mutandi necessitatem non video. — ἄλλος. ἄλλας cōjicit Br. probabiliter. Propter lacunam margini Cod. ζε. appictum. V. 8. intactum reliqui. In fine versus σχαδόνες legendum esse, dubitare noli. Favos autem cum ὄvis et placentis iungebant veteres in mensis secundis; hinc ὠά conjeci et σησαμίδες. Amphip ap. Athen. XIV. p. 642. A. ὠά, σησαμαί. Ephippus ib. p. 642. F. μέλι, σησαμίδες. Philippid. ib. p. 640. D. πλακοῦντες, ἐπιδορκίσματ', ὠά, σήσαμα. Proxime a membr. ductibus abfuerit: σκόμβροι, σήσαμα, καὶ σχαδόνες. et parum abest, quin hoc pro vera lectione habeam. V. 9. αἰσχράν. P. Αἰσχραν. Br. Cf. Callim. ep. p. 279. nr. 458. ἄκραν tentabat Salm. V. 10. μυρόπολιν. P. μυρόπωλιν. Br. V. 11. βάκχων. P. βάκχας malebat Br. Frustra. — ἐφίλησεν. ex persona ministri. Vid. in imitatione Posidippi nr. 213. ἐφίλησα Br. V. 12. καινή. P. κλήνη. Br. c. Piersono. Lucian. T. I. p. 648. προσκάλει μου, ὃ Ἑρμῇ, τὸν λήχον αὐτοῦ καὶ τὴν κλήνην· μαρτυρῆσουσι γὰρ αὐτοὶ παρελθόντες, ὅλα πράττοντι σὺν ἡπίστταντο αὐτῷ.

Nr. 182. μελέαγρον, ἐρωτικὸν καὶ μανίας μεστόν. P. Br. I. 19. nr. 64. An. I. 1. p. 78. Wyttenb. in Bibl. cr. I. 2. p. 29. huic epigrammati praefigendum existimabat distichon, quod legitur p. 115. nr. 187. assentiente Beckio in Dissert. de Interp. Vet. Scr. p. CIX. not. 9. Et sic exhibuit Graefius. Probabilis suspicio; quamvis dicere quis possit, reticeri potuisse, quae poëta puellae nuntiari jussisset, ut majora viderentur ac graviora; sic enim fortius lectoris feriri animum. Certe ordinem epigrammatum in Cod. mutare nolui. V. 1. ἰδοῦ πάλον. P. πάλι. Br. V. 3. μὴ κέτι μέλλετε τοῦ. P. μὴκέτι μέλλε, πέτεσθ. Br. c. Salm. et Reiskio. V. 6. μὴ δέν. P. ἀλλ' ὅτι ἴθι Br. c. Reiskio. Verissima est Cod. lectio. — V. 7. μὴ φείδε τὰ πάντα λέγε. P. μὴ φείδου σὺ τὰ πάντα λέγειν. Br. c. Reiskio. Etiam τὰδε πάντα λέγειν bone haberet. Audacius Graefius: μὴ φείδου, τὰδ ἅπαντα λέγ', εἰ... Herm. autem ap. eundem p. 96. μὴ φείδου, λέγε πάντα· λίγ' ὡς... καίτοι. — Sequitur τίς δορκας in P. τί σε Δ. Br. Scribe τί σε Δορκ-^{σύν} κας, ob antithesin. — V. 8. ἐπέμπω σοί. P. σύν σοί. Br. — προάγων. P. προάγω. Br. Illud cum Graefio restitui.

Nr. 183. *ποσιδέπκον καὶ αὐτοκωμ καὶ καπηλίας μιστόν*. P. Br. II. 48. nr. 12. An. II. 1. p. 145. V. 2. *ενχιον*. P. sine accentu. Insula *Χιος* priorem corripit; adjectivum inde derivatum *χίων* eandem producit. Hinc Br. *χίων ἔν*. Tamen illud adjectivum iterum corripitur p. 539. nr. 235. *καὶ Προκλήης δὲ Χιος*. ubi vide not. — V. 4. *ἡμιδαίς*. P. Suid. T. II. p. 60. *ἡμιδαής. ἡμίκαντος. ἡμιδαής δὲ πίθος, ὁ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ ἔδειαν ἔχων· ἐν ἐπιγράμματι· ἡμιδαίς κ. τ. λ.* — *ἔναισι*. P. *ἄναισι* Salm. in Ap. G. R. — P. Nr. 184. *μαλεάγρον, εἰς ἐπίορπον ἐταίραν*. P. Br. I. 19. nr. 63. An. I. 1. p. 79. V. 2. *μὴ πέντα*. P. V. 3. *πάλι*. P. V. 5. *οὐχ ὁ περιβλεπτός ἑλκαιοι κἂν μὴ τιδ' ἀπειδω*. P. *παρεπίπλετο καὶ μιν ἐπείδω*. Br. Saltem *ἐσεῖδον* scribendum erat. *οὐχ ὁ περιβλεπτός εἰς — κλύον, κἂν μὴ τιν' ἔτ' εἶδω*. Graef. In ultimis *τί δ' ἀπείλω* latere, acute vidit V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 56. p. 443. Tum, quod in notulis conjeci, *οὐχ ὁ περιβλεπτός εἰς πάλει*; proximo abest a vestigiis membr. In *κἂν μὴ* . . fortasse latet: *κἂν μιν*. quae est aposiopesis cum minaci vultu gestuquo conjuncta. V. 8. *μένε*. P. *μενέζ*. Br. *αὐτῇ δίσμιον ὥδε νέμε*. sive *ἔχε*. Salm. Nihil verius lectione Codicis. Supra nr. 178. *Ζηνοφίλῃ σὺντροφος ὥδε μένε*.

Nr. 185. *ἀσκληπιάδου, ἐπὶ πόρην, ὀφώνιον*. P. Br. I. 217. nr. 28. V. 3. *καὶ κύφας καρίδας*. P. In marg. ap. G. R. notatum: „quid si legas *φυσσὰς καρίδας*. Sed τὸ *καρίδας* quid ait quaero.“ De *νοφῇ παρὶς* dixi in Animadversas. ad h. l. *καρίδας*. Br. *καρίδας* scripsi. Vid. Spitzm. in Dissert. de Product. Brev. Syll. p. 22. a. — V. 5. *θαυβερίον*. P. Br. *θευβορίον*. Reisk. — *πρὸς λαβή*. P. Ad verum implendum *δεσμούς* Br. addit c. Toupio. *πλοχμούς*. Reiskius. — V. 6. *τροφεῖον*. P. Vid. ad p. 109. nr. 154. — Nr. 186. *ποσιδέπκον, εἰς φιλανίδα πόρην*. P. Br. II. 46. nr. 4. An. II. 1. p. 135. V. 1. *πεθανῶς*. P. *πεθανοῖς*. Br. c. Reisk. *δάκρυσι*. P. *δάκρυσι* Br. c. marg. ap. G. R. *δάκρυσι*, ut *γένουσι* in 'Il. λ. 416. *πέτυσσιν* 'Od. ι. 186. *ἔρυσαν* 'Il. λ. 27. Vid. Matthi. not. ad Homer. Hym. p. 19. — V. 5. *τοῦτον ὅσον*. P. *τοῦτό γ' ὅσον*. Br. Illud sic accipe: πάντα τοῦτον χρόνον, ὅσον κίλισαι παρ' ἐμοί. — Nr. 187. *μελεάγρον*. Br. I. 19. nr. 62. An. I. 1. p. 78. Vid. ad nr. 182. V. 1. *εἴπε*. P. Pl. Br. *Quam bene Dorcas ait*. Grotius. Manifestum est, *εἰπέ* scribendum esse. — *ἐπίπλητα*. P. *ἐπίπλητα* Br. provocans ad Ciceron. Ep. ad Attic. VII. 1. (Epist. 284. T. III. p. 526. ed. Schütz.): *omnia illa*

prima, quae etiam tuis literis in coelum ferebas, ἐπίτηκτα fuerunt. i. e. fluxa et caduca, non, ut Br. interpretatur, *simulata*. Non erat, cur Cod. lectio mutaretur. Philostr. Epist. XL. p. 931. ἡ καλλιπείζο-
μένη γυνή θεραπεύει τὸ ἑλλιπέε, φοβουμένη φωραθῆναι ὃ οὐκ ἔχει.
ἡ φύσει καλὴ οὐδενὸς δεῖται τῶν ἐπιετήτων. De ovibus lanam
mutantibus Aelian. H. An. VIII. 21. τῷ Σκαμάνδρῳ . . ἄλλο ὄνομα ἢ
τῶν προβάτων ἐπιετήτος χροά ἔθιτο αὐτῷ τὸν ᾤονθον. Ib. XIV. 26.
τὸ γνήσιον ὕδωρ opponitur τῷ ἐπιετήτῳ καὶ νόθῳ. Vid. Davis. ad
Max. Tyr. Diss. XVI. 5. p. 296. ed. R. Hinc quam apta sit ad sen-
sum lectio apparet. Neque metro videtur timendum. Sic in ἀτέκμαρ-
τον ap. Orph. Argon. 1155. in δυτέκμαρτον ap. Soph. Oed. T. 109.
antepenultima corripitur; in πυκτίδι p. 415. nr. 346. v. 3. In Ἠλε-
τρύωνος secunda ap. Apoll. Rh. I. 748.

Nr. 188. λεωνίδου, εἰς ἔρωτα τοξότην. P. Br. I. 233. nr. 52.
An. I. 2. p. 108. V. 1. ἀδικίῳ. P. ἀδικῷ. Pl. Br. V. 5. θερμὸν δ'
ἐπὶ θερμῷ. P. θερμῷ δ' ἐπὶ θερμὸν ἰάλλει. Pl. Cod. lectionem tuetur
Suid. in ἀτράκτον. T. I. p. 373. V. 5. 6. dedi, ut est in Cod. —
Br. sic tentavit: εἰ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἐσώκει δαίμον' ἀλλοικειν, Τισαί-
μην· εἰ πλὴν δ' ἔσσει' ἀλευομένῳ. parum probabiliter. Scaliger in
not. mst. γὰρ θνητὸς τὸν ἀλιτρὸν ἔσω· καὶ θνητὸς ὁ δαίμων, Τισομαι·
ἐγκλήμων δ' ἔσθ' ὁ μ' ἀλεξάμενος. interpretatione non addita. Gro-
tius vertit: *Mortales domuere ferum: mortalis et ipse est: Esperiar:*
vim vi pellerе jura sinunt. Unde probabile est, eum legisse: ἀνέγκλη-
τος ἔσομαι ἀλεξάμενος. — Nr. 189. δουληπιάδου. Br. I. 215. nr. 23.
An. I. 2. p. 40. Meleagro inscribitur in Plan. p. 451. St. — V. 2.
νέλομαι. P. νέλοσσαι. Pl. Br. νάσσομαι Scalig. in not. mst. nescio
quo sensu. — V. 3. κέννης. P. ἑλόνης. Pl. Br. Nomen latere pro-
babile est. Κέννης lenissimum foret. Sed nomen inusitatum. Scribe:
εἴη δολίης Σούλλης πόθῳ.

P. Nr. 190. μελεάγρου. Br. I. 21. nr. 67. An. I. 1. p. 84. V. 1.
ἀκοίμητοι. P. Pl. Br. ἀκοίμητον suspicatur Graefius. V. 2. ζήλων. P.
ζήλοι. Pl. Br. V. 4. ἀπόνομεθα. P. ἀποψ. Pl. ἐποψ. Br. c. Τουπιο.
Antip. Sid. p. 510. nr. 23. Μίνω θαῖσσαν ἐποφόμεθα. Philostr. V.
Apoll. IV. 47. τὰς ἀμπώτεις τοῦ ὠκεανοῦ ἐποφόμενος. — τρυφεράν.
Cogitandum de puella Τρυφίρῃ. — Nr. 191. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἐταῖραν
ἔσωτον ζήλόντυπον καὶ μανίας μεστόν. P. Br. I. 20. nr. 64. An. I. 1.
p. 81. Mule tamquam *Posidippi* exhibetur in Misc. Lips. IX. p. 456. —

V. 1. φανούσα. P. V. 2. πύμων σ. ὀργάνιον. i. e. αὐλός. Liban. T. IV. p. 1113. 1. πολλοὶ δὲ πωματοί, καὶ ἀνὰ ψδίαί (vulgo καὶ αὐτῶν ἰδιῶ) καὶ σφρίγγων ἐν στενωποῖς ψδαί. ubi proxima sic scribenda: τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὸ μὲν θῆϊον οὐκ ἀμιλεῖται, βραχύτερα δὲ ἤ (vulgo: βραχύτεροι δὲ οἱ) τῇ ὑστεραίᾳ θεραπεύσαντες, στείχουσιν ἐπὶ τὰ θεάματα. V. 4. ἀπὸ θαομένην. P. ἀπαραιομένην. Salm. quod Br. probat in Lectt. quum in textu dedisset ἀποδαιομένην. Mihi ἀποδουρομένην videtur scribendum. Aesch. Prom. 642. ὥς κάποιλαῦσαι κάποδουρασθαι τύχας. Alciph. I. 35. p. 182. τοῖς πεμπομένοις θεραπευσάμενοις ἀποδουρασθαι. Aristoxen. ap. Athen. p. 632. B. ἀπολοφνύμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακνύσαντες. Apollodor. I. 9. p. 69. de Tyro Eripeum fluvium amante: σννεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου ῥεῖθρα φοιτῶσα, τοῦτοις ἀποδέρτετο. Demoath. Or. c. Stephan. T. II. p. 1118. 27. καὶ ἄγῳ τῶν γεγενημένων ἀποδουράμενος τὰ πλείστα πρὸς ὑμᾶς, ὥς περ ἔξωμαι. unde profecit Alciphron I. 38. p. 182. Eodem redit conjectura Huschkii in An. crit. p. 56. πόλλ' ἀποκλαομένην. quam nostrae praetulit Graefus, Meleagrum hoc loco atticismum captasse existimant. — V. 5. μαράνας. ut ἔρῳας infra p. 589. nr. 132. v. 5. — V. 6. ἐκδήσας. P. ἐκδήσας. Br. c. ap. G. et Graefus, qui v. 4to scripsit: ἐπὶ προθύροις δὲ μ. V. 7. καὶ δ' ἐπὶ γρ. P. V. 8. στοργὰς σκέλα τὰ δ' ἐκρίμασι. P. ἐκρίμασιν. Graef.

Nr. 192. μιλέεργον, εἰς καλλε. P. Br. I. 21. nr. 70. An. I. 1. p. 86. V. 2. σφρημοσίον. P. σφρημόσιον. Br. c. Salm. Obscurum distichon. — Nr. 193. διοσκορίδον, εἰς κλειῶ κόρην ἐρωμένην. P. Br. I. 494. nr. 9. An. I. 2. p. 372. V. 1. ἀγαλάντιν ἄδωνι. P. τὰ γαλάντιν ἄδωνι. Br. c. Reiskio. — V. 3. ἀπὸ πνεύσω. P. V. 4. προφάσει. P. ἐγέτω. P. ἄπασι. Br. Illud restitui. Vid. ad p. 96. nr. 53. Adonis me secum abducatur. Haud raro enim a prima secundave persona transitus fit ad tertiam. Vid. p. 185. nr. 236. p. 186. nr. 243. Matthiae ad Hymn. Hom. p. 145. et p. 393. — Nr. 194. πρσιδίσκει ἢ ἀουληπιίδον. (Plan. p. 451. St.) εἰς κόρην εἰρηὴν παρθέων. P. Br. II. 47. nr. 7. An. II. 1. p. 138. V. 2. ἐρχόμενοι. P. Pl. Br. ἐρχομένην fuisse puto; in quod incidit etiam Martorell. de Theoc. Calm. T. I. p. 22. Ipsa puella in Veneris thalamo ornata et donata fingitur. V. 3. λόγδον γλυπτήν. P. λογδοῦ. editt. vatt. Plan. λυγδὸν λεπτήν παρθωλήν. vatt. editt. Suidae. Vid. Intrpp. Hesych. in λόγας ἰδιῶ. T. II. p. 502. — V. 4. χαρίτων. P. χαρίτων. ed. Asc. χαρίτων.

Steph. *Θαλάμων* vett. editt. Plan. *βρίθασθαι* et *δανύων* adsciscis et genitivum. Od. o. 333. *τράπεζαι Σίτου καὶ κρείων ἡδ' οἶνον βεβρίθασαι*. Bacchyl. fr. IX. *συμποσίων ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγνιαί*. Leon. Tar. p. 217. nr. 67. *μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα Βῆρις ἀποφθιμένων*. — V. 5. πολλούς. P. Pl. Suid. T. I. p. 536. *πολλάς*. Br. V. 6. *ἦσαν*. P. Pl. *ἦσαν*. Suid.

Nr. 195. *μελέαγρον, εἰς τὴν αὖ ἐρωμ' ζηνοφίλαν*. P. Br. I. 25. nr. 89. An. I. 1. p. 103. V. 1. *σύνευναι ζηνοφίλαν*. P. *συνεύνῃ ζηνοφίλῃ*. Br. c. Toupio. At *συνεύνῃ* graecum non est. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 56. p. 445. *στεφάνωμα συνεύραν* eleganter *auspicatur*. Mihi *στεφάνωμ' ἐπένευσαν* in mentem venerat. Sed illud facile praetulerim. — V. 2. *τρισαὶ σύμβολα*. P. *τρισαῖς*. Br. V. 3. *ᾶ μίν*. P. *μορφῆς* P. V. 4. *ᾶ* ante δὲ om. P. V. 5. *τρισαῖς σεῦ δε μόνας καὶ κυπρίδ*. P. *τρισαῖς σεῦ δὲ μόνας καὶ ᾶ Κύπρις*. Br. c. Salm. Importunum δὲ locum depravatum esse arguit. Quod in textu posui, mihi nunc quoque videtur verissimum, nec de hac correctione dubitabat iudex inprimis idoneus, Wyttenb. in Bibl. crit. T. III. 4. p. 14. Nihil fere mutavi, nisi *δε* in *δαι*, cujus permutationis plurima in membr. Pal. exempla ubique occurrunt. Vid. supra p. 76. v. 410. p. 111. nr. 164. v. 4. p. 140. nr. 307. v. 3. p. 146. nr. 32. v. 1. et Indic. Graec. ad Gregor. Cor. in *aa*. Graefius in textu dedit: *τρισαῖς σεῦ τε μόνας καὶ Κύπριδας ὥπλιον ἐνάν*. id tamen sequentibus non satis convenire fatetur in notis.

Nr. 196. *τοῦ αὖ εἰς ζηνοφίλαν*. P. Br. I. 24. nr. 84. An. I. 1. p. 98. — V. 1. *ζηνοφίλα*. P. — Nr. 197. *τ' αὖ εἰς τιμῶ καὶ δημῶ τ' ἐταῖρας*. P. Br. I. 20. nr. 66. An. I. 1. p. 83. — V. 2. *καὶ*. P. *καὶ* dedi cum Schaefero et Graefio. — P. V. 3. *Ἰλιάδος*. P. Pl. *Ἰστιάδος*. Br. *Ἰστιάς* est ap. Marc. Argent. p. 104. nr. 118. et Heliodor. VI. 129. In marg. Cod. *ἐγὼ νομίζω ὅ καὶ τὸ Ἰλιάδος ὄνομα ἐταῖρας εἶναι*. V. 4. *πολλὰ πύοντα μέλη*. Depravata videntur verba Viro D. in Ephem. Jen. l. c. qui aut *κλέοντα* legendum censet cum Eichtadio, aut *κόλλ' αἰόντα μέλη*. V. 5. *τραῦμα*. P. Pl. Etiam Grotius: *reatat, Amor, modicum labiis mihi vulnus in ipsis*. Verissime Meimekine, Melesagri editor, *παῦμα* correxit. — V. 6. *εἰ δ' ἐθέλλεις*. P. Br. *εἰ γ' ἐθέλλεις*. Pl. Verba sic iunge: *εἰπέ καὶ ἐκπύσομαι καὶ τοῦτο*. —

Nr. 198. τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἡλιοδόραν, τιμάριον, ἀντίλειαν, δωροδίαν. P. Br. I. 20. nr. 65. An. I. 1. p. 82. V. 1. οὐ ^{μα} πλόκαμον. P. Quater Br. ω mutavit in ω, secutus Salmasium, qui in marg. Ap. C. R. monet, notandam esse latinam constructionem particulae ω, cum accusativo. Restitui οὐ, a Schaefero monitus ad Longum p. 416. 2. De ω sine μά dixerunt Valken. in Epist. ad Roever. p. 28. Koen. ad Gregor. p. 117. (257. ed. Lips.) Br. ad Soph. Oed. Tyr. 660. Quum Τιμά et Τιμάριον idem sit nomen, Br. Δημοῦς dedit, Δημαρίου Graefius, quod probabilius ex ep. praecedente v. 1. 2. V. 5. Λιττῆρας πρ... ω... εν in membr. erasae; librarius scilicet bis scripserat πτεροεν... Excidit vocabulum. Br. χρυσή supplet, πρὸς ἐν Graefius. Fortasse poeta οὐκέτι bis posuerat. Vid. Additam. An. in Athen. p. 127. sqq. V. 6. κρύπτεις. P. κρύπτει. Br.

Nr. 199. ἡδύλον, εἰς ἀγλαονίαν ἐταῖραν. P. Br. I. 483. nr. 1. An. I. 2. p. 531. V. 1. κατ' ἐνοίμ. P. V. 3. ἥς. P. οἷς. Suid. in μυθῶντες. T. II. p. 585. Paulo post nr. 201. v. 3. ἥς πάρα Κύπριδος τοῦτο. Append. epigr. nr. 31. T. II. p. 765. ἥς τότε σοι, Παφίη. V. 4. κεῖνται. P. κεῖται. Suid. Br. (Huc refer notam in marg. edit. nostrae, ubi pro Nr. 200. corrigendum Nr. 199.) Utrumque bene habet. Callim. Lav. Pall. 120. πολλὰ μνησύντι γέρα. Aratus v. 13. ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φέωνται. Pindarica dedit Boekh in not. crit. p. 434. — Nr. 200. ἄθλον, εἰς κόρην τινὰ ἀλεξώ. P. Br. III. 172. nr. 112. An. III. 1. p. 350. V. 1. πνεῖον τες. P. V. 4. κεῖται. P. κεῖνται. Br. c. Salm. — Nr. 201. ἄθλον, εἰς ἐταῖραν τινὰ λεοντίδα. P. Br. III. 172. nr. 112. An. III. 1. p. 350. V. 3. ἥς παρά. Br. Μεληθέν. dictum ut μεμελημένον. Active significat ap. Soph. Aj. 1184. εἴφου μεληθεῖς τῷδε. — μούσαις μελετηθέν. Br. c. Salm.

Nr. 202. ἀσκληπιάδου ἡ ποσιδίππου εἰς πλαγχῶ ἐταῖραν. P. Br. I. 217. nr. 29. An. I. 2. p. 48. V. 2. πλαγχῶ. P. πλαγχών. Br. quae famosissima meretrix ap. Athen. XIII. p. 594. B. — V. 3. πολύχαρμον. Male olim tentavi hanc vocem, quae de proeliis venereis accipi debet: τῆς πολύχαρπον corrigit V. D. in Ap. R. — V. 4. ἐσπερινῶν. P. ἐσπερίων. Br. c. Dorv. Versus obscurus. V. 6. ἐπιδοῖσα. sincerum non videtur. Fortasse scribendum: νημερτία νίκης δόξαν ἀειμνήστον, τῇδ' ἐπιδοῖσα χάρεν. hoc puellae munus conspicata. i. e. in huius numeris gratiam. — Nr. 203. ἀσκληπιάδου, εἰς λουιδίην. P. Br. I. 217. nr. 30. An. I. 2. p. 50. V. 3. πολύν. P. Suid. T. III. p. 565.

πολὺ Br. c. Dorvill. Illud non ob unam causam restituendum erat. Vid. Porson, Advers. p. 272. ed. Lips. et qui elegantem usum vocis πολὺς illustraverunt, Ruhnk. Ep. crit. p. 142. Musgr. ad Eurip. Iph. in Taur. 363. V. 3. οὐδέπο ταύτης. P. οὔποτε δ' αἰτῆς. Br. c. V. D. in marg. Ap. G. R. — P. V. 4. In marg. του οὐκ ἐρωτικόν, ἀλλ' ἀναθεματικόν. P. V. 5. τελεοδρόμος. P. ut αἰθεροδρόμος et similia. τελεοδρομος. Br. V. 6. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br.

Nr. 201. μελεάγρον, εἰς τιμάριον ἐταῖραν τωθαστικόν. P. Br. I. 22. nr. 77. An. I. 1. p. 90. V. 1. τὸ πρίν. P. Suid. T. II. p. 294. τοῦ πρίν et εἰρεσίη Br. c. Toupio. εἰρεσίη Suid. Servavi lectionem Cod. distinctione cum Graefio emendata. — V. 3. ἰστῶ. ἰστοῦ malebat Br. V. 5. Cf. Suid. T. III. p. 358. Verba sic jungo: Τιμάριον χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν ἰστία αἰωρητά. haud secus ac vela pendencia. Lais vetula ap. Athen. XIII. p. 570. D. τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος. V. 6. Ad ἔχει iterum puellae nomen subaudi; tum jungo φτυίδας γαστροῦς. — V. 7. κοίλῃ δὲ θαλάσσα. P. θαλάσση emendaveram; sed lenius Graef. κοίλῃ. V. 8. πλημύρεσι. P. πλημύρεσι. Br. πλημμυρεῖ in edit. nostra, me non volente. — γόνασι P. — V. 9. δύστανός τεζωός. P. δύστανός γ' ὅς ζωός. Br. δ. τοι ζωός. Graef. c. Ap. G. R. quem secutus sum. Relativum tamen pronomen desiderari videtur. Quare vide, an legi possit: δύστανός τοι ζωός, ὅς ὦν 'Αχ. quamquam hoc parum jucunde ad aures accidere fateor. — ὦν δ'. P. abundante. δ', ut passim. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. V. 10. ἄνωθ' tuetur Graefius, docens, hoc adverbium, ut ἔπερθε, interdum per pleonasmum addi, ubi ἐπὶ sufficisset. Hinc tuearis Themist. Or. XXVI. p. 315. C. κείσθαι ἄνω ἐπὶ τῆς πέτρας. ubi Petavius ἄνω corrigit.

Nr. 205. ἄδελον, εἰς νικῶ, ἔστι δὲ ἀναθεματικόν. P. Br. III. 172. nr. 113. An. III. 1. p. 350. V. 1. ἡῦξήνικοῦς. P. Ap. Suid. T. II. p. 159. Ἐῖξ' ἡ νικῶς' ἡ καὶ διαπόντιον ἄνδρα καὶ ἐκ θαλάμῳν παῖδας ἐπισταμένει. — ἡσακιν. P. in marg. ζτ. ἔλκειν recte dedit Bisetius, qui hoc distichon excitavit ex Suida ad Aristoph. Lysistr. 1112. Sic etiam marg. Ap. G. R. Parum interest inter CAKEIN et EAKEIN. η autem adhaesit ex praecedente N. — V. 3. ποιμίλλουσα. P. ποιμίλλεισα. Br. cum marg. Ap. G. R. — V. 4. γλυπτὴ σοι. P. V. 6. ξείνια. ut nr. 200. ξείνια παννυχίδος. παίγνια Br. c. Ap. G. R. —

Nr. 206. *λεωνίδα, εἰς μὴλὶ καὶ σατύρην τὰς αὐλιτρίδας.* P. Br. I. 220. nr. 1. An. I. 2. p. 56. V. 1. *ταννῆλικες.* Aberrant apographa in *παννῆλικες* et *παννῆλικες.* De Antigenide vide praeter ea, quae collegi in Anim., Nic. Loëns. Epiphyll. VI. 8. in Gruteri Face Crit. Suppl. V. p. 498. et Burret. Mém. de l'Acad. T. XIX. p. 470. ed. Amstel. — V. 2. *παῖδεςθ' αἰ.* P. *ταὶ μ.* Reisk. καὶ Br. c. marg. Ap. G. Vide tamen, an fuerit *παιδίσκαι.* — *μουσῶν.* P. *μουσίων.* Br. quod ionico characteri magis consentaneum. V. 3. *πῖμπλησι.* P. *πῖμπληῖσι.* Br. *ταχτχιλεῖς, οὓς ἀκώλυτα διατρέχουσι τὰ χεῖλη,* ut Longus ait I. II. c. 35. *παχτχιλεῖς* Reisk. non improbante Schneider in Append. Lex. Gr. p. 1024. ed. pr. T. II. 233. ed. alt. — V. 7. *συριστήρα.* ut *ἱππαστήρα.* p. 117. nr. 203. *σρικτῆρα.* Br. — *παν ἐπόρφνιος ἦν.* P. *σὺν ᾧ ποδ' ἐπόρφνιος ἦν* ἄγασεν αὐλείους ἐγκονέονσα θύρας. marg. Ap. G. R. *πανεπόρφνιος ἦν* Br. c. Dorvill. — V. 8. *αὐλείους οὐ ποτίονσα θύρας.* P. *αὐλείους ἐγκονέονσα θύραις.* Br. c. Dorv. Theocr. Eid. XVIII. 7. *εἰς ἔν μέλος ἐγκροτέουσαι ποσσίν.* Apoll. Rhod. IV. 1194. *ἐκαὶ γόρμυγος . . . πίδον κροτέοντα πεδίλῃ.*

Nr. 207. *ἀσκληπιάδου. εἰς βιτῶ καὶ νάννιον.* P. Br. I. 215. nr. 22. An. I. 2. p. 40. V. 1. *καὶ ἄννιον.* Pl. V. 2. *αὐτοῖς.* P. *αὐτῆς.* Pl. V. 5. *α* ante *μῆ* om. P. suppledit Pl. Br. *ἔτερα.* cf. Lucill. p. 557. nr. 216. v. 4. — V. 4. *κοίτης τῆς.* P. *κοίτας τὰς.* RI. — Nr. 208. *μελεάγρου ἀποτρεπτικὸν παιδοφθορίας.* P. Br. I. 15. nr. 48. An. I. 1. p. 64. V. 1. *ἔρωτες.* P. *ἐρώντι.* Br. c. marg. Ap. G. R. Illud restitui. V. 2. *ἢ μῆ.* P. *εἰ μῆ.* Br. §. V. 3. *καλὰ μένειν παρὰ*^α*κοίταις.* P. In marg. ζτ. *τὴν ἔννοιαν. καλαμεύειν παρὰ κοίταις* Br. Suspiciamus: *καλὰ μὲν εἰσι παράκοιταις.* Reliqua tangere non audeo: Graehus satis audacter dedit: *καλὰ με μένει παρὰ κοίταις ἔνντις· ἔρρ', ἄρσην, ἀρσ. λαβ.* In notis idem tentat: *καλὰ μοι νῦν παράκοιταις ἔσθ' αδεν· ἔρρ' ἄρσην.* aut: *καλὰ δ' εἰ μοι παράκοιταις, Ἐρροι πᾶς ἄρσην.* Postremum hoc magis probat V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 55. p. 445. — Nr. 209. *ποσιδίππου, ἢ ἀσκληπιάδου, εἰς νικῶ τινὰ πόρην.* P. Br. II. 47. nr. 6. An. II. 1. p. 157. *Posidippo* soli inscribitur in Plan. p. 473. St. *Νικῶς* nomen est in ep. Asclepiadis p. 109. nr. 150. V. 1. *παφίη.* P. Br. *παφίη.* Pl. *παρ' ἡγίων δέ.* P. *παρήγιον* idē. Pl. Br. cui lectioni favere videtur *Νικῶς* vers. sequ. Sed in scriptum illud *ἐν παρήγιον.* Scribendum est procul dubio, quod me sero vidisse poenitet: *Ἐπὶ Παφίη Κενθέρεια, παρ' ἡγίων εἶδε Κλιάνδρου*

Νικοῦν, ἐν χαροποῖς κύμασι νηχομένην. Παφίη Κυθίρεια, ut in Plaudis nr. 160. T. II. p. 674. Saep̄ autem in Cod. ἡῶν scribitur, ubi metri ratio ἡῶν postulat. Vid. p. 231. nr. 166. v. 4. p. 206. nr. 350. v. 4. De hiatu in ἡόνι εἶδε vid. Herm. ad Orph. p. 730. — *Νικοῦν*, ut Ἰοῦν ap. Herodot. II. 41. *Λητοῦν*. Ib. II. 156. Vid. Schaeff. Meletem. p. 93. s. Interpp. ad Greg. Cor. p. 427. s. ed. Lips. — *νηχομένην*. P. *νηχομένης*. Pl. Br. V. 3. *καιόμενος*. P. Pl. *καιόμενος* Br. c. Schneidero; quod verum videtur. — V. 6. *εἰχόσαν*. Vide Sturz. ad Maïtt. de Dial. p. 299. et de Dial. Alex. p. 58. s.

Nr. 210. *ἀσκληπιάδου εἰς διδύμην*. P. Br. I. 216. nr. 24. An. I. 2. p. 41. In marg. P. ζτ. τὴν ἔννοϊαν. V. 1. τῇ θαλλῷ. P. Pl. *Flore suo Didyme me surpuit*, Grotius, Brodaeï interpretationem secutus. ἢ θαλλῷ corr. Jos. Scaliger. τῷ ὀφθαλμῷ *Διδύμης με συνήρπασαν*, Ruhnck. ad Timae. p. 137. quod quamvis unice probatum a Wyttienbachio, mihi tamen parum videtur probabile. Hoc si voluisset poeta, scripisset procul dubio: ὀφθαλμῷ, sive potius ὀφθαλμοῖς *Διδύμης με συνήρπασεν*. *Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis*. Propert. At si quid hic depravati, vera lectio altius est recondita. Novimus *θαλλοφόρους* in Panathenaeis, ubi non senes tantum, verum etiam mulieres *θαλλοῦς* gestasse, constat ex Dicaearcho ap. Schoz. Arist. Vesp. 542. Num fortasse alibi puellae quoque in pompis huiusmodi frondes gestasse putandae sunt? — *σὺν ἤρπασεν. ὦ μοι*. P.

V. 3. τὸ ^α *κείνου* ^{νη}. P. ἀλλ' ᾗν *ἐκείνου*. Pl. Quum ὅτε in Codd. ^τ ο scribatur, facile apparet, quomodo hoc in τὸ depravari potuerit; quare scripsi, ἀλλ' ὅτε *κείνου* θάλλωμεν. Supra nr. 145. ἀλλ' ὅτ' ἀνοίγμενης αὐτὸν ἰδῆτε θύρης. nr. 237. εὔτε δ' ἐπέλθῃ ὄφθρος. Simonid. fr. VII. ὅτε ἄνεμος βρέμῃ πνέων. nisi ibi βρέμοι potius legendum cum Hermanno in Append. ad Viger. p. 925. quem consulas etiam de rectione particulae ὅτε, Ibid. p. 915. Ap. Oppian. Cyn. L. 359. ὅτε γαστέρα κυμαίνωσι verius videtur, quam κυμαίνονσι; et II. 219. ναυτιλὴν πλώοντες, ὅτ' ἐξανύωσι θάλασσαν, quam ἐξανύουσιν.

Nr. 211. *ποσιδίππου, ἐπιτο ἐρωτικῇ διακίεσθαι*. P. Br. II. 47. nr. 8. An. II. 1. p. 139. V. 1. μὲν post δάνρνα P. om. Pl. Br. ^{γρ. ἄρως} *ἄρως*. Pl. *ἄρως*. Br. V. 3. δ' ἐμοί. P. Br. δέ μοι. Pl. V. 4. ἀλγος ^{μὴ} *κρίων κοινὸν ὄγοντι πόθος*. P. Pl. ὁ μὴ *κραιων*. Br. ὁ μὴ *κραιων*

ποιὸν ἄντι πόθος. Scaliger. Alii aliter. Mihi scribendum videbatur: εἰ δέ μοι ἐξ Ἀφροδίτης ἄλγος, ὃ τ' ἐν καινῶν καιρὸν ἄγων ἐκ Πόθος. novi mihi semper ex Venere dolores nascuntur, et Cupido alia semper post alia, novos semper cruciatus, afferens. Sic lecta haec cum priore disticho bene conspirant. — Nr. 212. μελέαρον, καὶ τοῦτο διατὸ περιπαθῶς ἔχειν πρὸς ἔρωτα. P. Br. I. 16. nr. 53. An. I. 1. p. 69. V. 1. δύνει. δινεῖ Hermannum corrigere, nescio unde accepi. δινεῖν pro δινεῖσθαι illustravit Stephan. Thea. Gr. T. I. p. 1020. A. Valken. ad Adon. p. 376. A. Hoc reponendum. V. 3. ἐκοίμανιν. P. ἐκοίμησεν. ed. pr. ἐκοίμισεν. cett. edit. Plan. Meleag. p. 588. nr. 127. ἀλλ' ὥς μὲν νῦν αὖθις ἐκοίμισεν. Idem mox nr. 215. πόθον Ἡλιοδώρας κοίμισον. Xenoph. Conviv. p. 512. ὁ οἶνος τὰς λύπας κοίμῃ. V. 5. ἐφίπτασθαι. P. ἐφίπτασθαι. Br. μὴ καὶ ποῖ tuctur Schaefer. ad L. Bos p. 438. a quo monitus interrogandi signum apponi. De καὶ particulis interrogativis postposito vid. Porson. ad Phoen. 1573. Frustra haeserunt interpretes in Achill. Tat. IV. p. 214. ed. Bip. ἐν θαλάσῃ δὲ μὴ καὶ οἰκειότερόν ἐστιν ἔρωτι καὶ ἀφροδίσει μυστηρίοις; Ap. Libanium autem T. IV. p. 836. 9. scribe: μὴ ποὺ τῶν (vulg. τούτων) ἐρώντων μου μειραλίων παιδαγωγὸς ἢ τροφὸς ὦν, ἀπαγορεύσεων ἡκεῖς μηκέτ' αὐτὰ (αὐτὰ vulg.) δέχεσθαι τοῦ λοιποῦ;

Nr. 213. ποσειδέππον, εἰς πνυδιάδα. P. Br. II. 47. nr. 5. An. II. 1. p. 156. V. 1. τίν'. P. V. 2. ἐκκάλεσαι. P. εἰσκάλεσον. Br. Putabam, ἐκκαλέσαις. nisi ἐκκαλέσαι fuit, infinitivo pro imperativo posito. Pythias ancillae nomen esse videtur, ut in Eunucho Terentii. Hanc poeta rogat, ut dominam evocet. Sic recte v. 3. εἰπὲ δὲ σημείον. P. quod frustra mutavit Br. αἶψα δὲ σημείον scribens cum Salmasio. Nostra si vera est interpretatio v. 1. ἔχει legendum et καθεύδει, quae cur a librario in ἔχεις et καθεύδεις mutata sint, in oculos incurrit. Sic supra nr. 164. ὑβρίζεις est in Cod. pro ὑβρίζεις. — V. 3. διακλωπῶν. Vid. Hesych. in κλωπᾶσθαι et κλωπωμένη. V. 4. ἤλθεν. P. ἤλθον. Br. Cf. locum simillimum nr. 181. εἰπὲ δὲ σημείον, Βακχῶν ὅτι πέντ' ἐφίλησεν. ubi Br. etiam ἐφίλησα dedit. — Nr. 214. μελέαρον, εἰς ἥλιοδώραν. P. Br. I. 28. nr. 97. An. I. 1. p. 110. V. 2. παλλομένην κραδίην. P. V. 3. σὺμ παίταν. P. V. 4. ἀπαλαιότεραν. P. ἀπάλαιστρον Br. c. Reiskio. In ep. Straton. p. 602. nr. 222. ἀπάλαιστος est in Cod. ἀπαλαιστρος in edit. Br. Ap. Quintil. Inst. Or. IX. 7. 54. tamen esse nolumus eos, qui dicuntur esse ἀπά-

λαϊστοροι. Cesnero monente, ἀπάλαιοτοι dedit Spaldingius, quem vide T. III. p. 565. Cf. etiam Valken. ad Callim. Eleg. p. 96. et T. Hemsterh. ad D. D. XX. 14. ubi pro παλαιστοική Cod. Paris. παλαιστρικὴ offert. — Nr. 215. τοῦ ^τ αὐ ^τ εἰς ^τ αὐ διὰ τὸν ^ρ πῖται ^ρ ἔρωτα παθῆς. P. Br. I. 11. nr. 32. An. I. 1. p. 52. Legitur iterum p. 571. nr. 19^a. in Musa puerili. In puerum a poeta videtur esse compositum; tum nomine paululum immutato puellae accommodatum est. — P. V. 2. ἔμην ^ῆ ἐκένιν. infra οἰκένιν. P. Vide ad p. 78. nr. 10. 2. ἐμὴν Pl. V. 3. βάλλην. P. V. 4. ^ῆ πτανά. P. πτηνά. Pl. V. 5. εἰ καὶ με κτείνεις λ. φωνὴν προῖντα. P. In marg. γρ. ἔϊσαν. Infra φωνιέντ' ἐπὶ τύμβῳ. — εἰ καὶ με κτείνης λ. φωνὴν προῖντα. Pl. εἴ κεν ἐμὲ κτείνης. Br. frustra. Bene habet Cod. lectio. Sic nr. 214. εἰ δ' ἀπὸ σεῦ με ῥίψαις, οὐκ οἶσω τὴν ἀπάλαιοτον ὕβριν. p. 104. nr. 119. εἰ μὴ σοὶ παρακλίνοιτο Γέμελλα, γνώση οὐχ ὕπνον. Philostr. Epist. 62. p. 944. εἰ δὲ καὶ ἀνάπτειν δέοι, λήψομαι τὴν δίκηλαν.

Nr. 216. ἀγαθίου σχολαστικοῦ παρ' αἰνετικὸν πῶς δὴ (Scr. δεξ. vid. ad p. 97. nr. 59.) ἐρᾶν. P. Br. III. 34. nr. 4. An. III. 1. p. 48. V. 1. χαλάσης. P. χαλάσσης. Pl. Br. V^e 3. Suid. T. III. p. 370. — V. 6. κατὰ παγχ. P. ἄγαν οἰκτροτάτων. Suspicebam οἰκτρολάλων, quod per se non absurdum, sed minime necessarium. Aelian. H. An. I. 38. πύνας ἄγαν ἀγρωτάτους. Ib. VIII. 13. ὀφθαλμοὺς ἄγαν βραχίστους. Fortasse etiam XI. 10. vid. Append. ad Porson. Advers. p. 313. ed. Lips. Lucian, T. VI. p. 198, φιλοτάτων ἐμοί, ἔφη, λίαν ἀνδρῶν νίδος εἶ. Infra p. 498. nr. 56. τὴν πᾶν σεμνοτάτην. — V. 7. ἔστιν. P. ἐστίν. Pl. — Nr. 217. παύλου σιλεντιαρίου, ὅτι χρυσῷ ἡττωνται γυναῖκες. P. Br. III. 76. nr. 16. An. III. 1. p. 135. V. 1. ἄμμα ^ῆ κορείας. P. ἄμμα κορείας. Pl. Suid. T. I. p. 134. T. II. p. 250. V. 2. ζεῦς. P. χαλκηλάτους pro χαλκηλάτους. ex Pindar. Ol. VII. 66. χαλκελᾶτῳ πελίκει. — V. 4. τείχεα. P. Br. δάπεδα. Pl. V. 5. ζυτῆρας, Suid. T. III. p. 272. ζητῆρας plures editt. Pl. V. 6. ἐπὶ γνάπτει. P. ἐπιγνάμπτει. Pl. Br. Illi formae patrociniatur Hesychius: ἐπιγνάψω, ἐπικλάσω. ἐπιγνάψασα, ἐπικατακλάσασα, συμπίεσασα. et γνάπτει, γνάμπτει. Vid. ad Christod. Ecphr. v. 240. ubi εὐγνάπτωιο est in Cod. Item in Plan. nr. 278. T. II. 710. vulgo ἄγναμπτον. Cod. Palat. ^ῆ εὐγναπττον. — V. 8. παρίαν. P. παρίην. ed. pr. Pl. reliquae παρίαν.

Nr. 218. ἀγαθίου σχολαστικοῦ, ἐπὶ πολέμωνι κείραντι τὴν γαμ-
τὴν μοιχίας ἔνεκα. P. Br. III. 58. nr. 14. An. III. 1. p. 59. V. 2.
γλυκερά. P. γλυκερούς. Pl. Br. uxoris teneras comas. Grotius. Γλυ-
κέρας scripsi cum Sealigero. Vid. Huschk. An. cr. p. 185. ut p. 109.
nr. 154. τρετρερά pro Τρεττέρα. — βοστρυχα. P. De forma neutrius
generis in hac et aliis vocibus, quas masculinae sunt in singulari ter-
minationis, vid. Passov. ad Longum p. LXXI. et in Libello de Lexie.
Graec. p. 71. — V. 6. μάστιξιν. P. Plan. V. 11. marg. Cod.
Θαυμαστή ἡ τοῦ ἐπιγράμματος ἔννοια ἐκ τῶν δραμάτων Μενάνδρου.
Menandrea doctæ ad hoc epigr. illustravit Huschk. l. c. — V. 12.
περικειμένην. P.

P. Nr. 219. παύλον σιλεντιαρίου εἰς ῥοδόπην. P. Br. III. 71. nr. 1.
An. III. 1. p. 121. V. 2. περιδῆρητην P. περιδῆρητην, quod Toup.
probat in Cur. nov. p. 292., librarii errorem esse, accentus docet.
V. 3. λαθεῖν. P. quaedam apogr. λαλεῖν. V. 4. Suid. in γούρια.
T. III. p. 629. — Nr. 220. ἀγαθίου σχολαστικοῦ ἐπὶ τινι κλεοβούλῳ
τὴν παλλακὴν ἀποκείραν. P. Br. III. 59. nr. 15. An. III. 1. p. 61.
V. 1. θαλυκρόν. supra γρ. μελιχρόν. P. Suid. T. II. p. 163. in θαλυ-
κρόν, διάπυρον. Ed. pr. Plan. θαλυκτόν. quod offert marg. ed.
Wechel. Vid. Hesych. T. I. p. 1676. V. 2. κατ' ἡμεβλ. V. 3. ἐπὶ
γνοῖς. V. 4. ἐπ' οἰκτελεῖν. V. 6. ἀπ' ἀγλαῖσαι. P. V. 7. „Ludit
in opposita significatione nominum Ἀντίπατρος (quasi ἀντὶ πατρός)
et Ἀντίπαλος, quorum prius in Codd. junctim scriptum, editiones
male divisim exhibent.“ Br. Cf. p. 549. nr. 320. p. 533. nr. 181. —
Nr. 221. παύλον σιλεντιαρίου ἐρωτομανίς. P. Br. III. 80. nr. 31.
An. III. 1. p. 147. V. 1. ἐπὶ κλέπτ. P. V. 4. λησιπύον. P. Huic
versui alium substituit Plan. θράσας ἢ λέξας ἐχθρὸς ἐρωτος ἀνὴρ.

Nr. 222. ἀγαθίου εἰς ἀρεαδὴν τραγωιδῶ καὶ κισσαριστρίδα. P.
Br. III. 37. nr. 10. An. III. 1. p. 56. V. 1. ἐλοῦσα. P. Br. ἔχουσα.
Pl. Vid. Dorr. ad Char. p. 551. V. 6. κᾶν ἐδίκαζε. De κᾶν cum
indicativo monuit, hoc ipso loco usus, Schaefer. in Epim. ad Bast.
Epist. p. 26. ed. sec. et ad Aristoph. Plut. p. XXXVIII. V. 7. σιγή.
P. σιγή. Pl. Br. ex Homer. Ἰλ. η. 195. Aliter Nonn. Dion. VIII.
p. 258. 29. ἀλλὰ τίς εἶη Σιγή ἐφ' ἡμέλων, γενέτης μὴ Κάδμος ἀκούσῃ. —
V. 8. ἔχοι. P. Pl. ἔχη. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. — Nr. 223.
μακροδονίου. Br. III. 113. nr. 9. An. III. 1. p. 215. V. 1. μὴ δέ. P.

V. 3. κλυμένης. In marg. Cod. ζε. τὴν ἰστορίαν περὶ τῆς κλυμένης. — Nr. 221. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 113. nr. 8. An. III. 1. p. 215. V. 1. κραδίης, βάλλειν sc. Ἴλ. δ. 100. ἀλλ' ἄγ' οἴσταντες Μενελάου. Ἴλ. ψ. 853. πέλαιαν . . . ἧς ἄρ' ἀνώγει Τοξοεύειν. — ἐπὶ θυμῷ. P. V. 2. μετὰβα. P. Pl. κατὰβα. ed. Flor. pr. quod Br. praetulit.

P. Nr. 225. τ αὐ. εἰς ἔρωτα διατοπολλὰ πάσχειν ἕνεκα τῆς ἐρωμ. Br. III. 113. nr. 6. An. III. 1. p. 212. V. 1. δέ μοι. P. δ' ἐμοί.

Br. V. 3. ἐμῇ. P. εἰμὶ. Pl. V. 4. πάσσει. P. Pl. πάσαι. Br. In Lectt. corr. ἦπια κιν πάσαι. Frustra. Respicitur Ἴλ. δ. 218. ἐπ' ἄρ' ἦπια γάρμακα εἰδὼς Πάσσε. V. 5. Τήλεφος. Ad hanc historiam respexit Lucian. in Luc. §. 6. T. VI. p. 137. ubi scribendum suspicor: ἦν γὰρ αὐτοῦ μόνον ἄψῃ, τραῦμα ἔχων περικαντον, εἰτά (vulg. αὐτοῦ) μοι παρεδρεύσεις (sic Guyet. pro παρεδρεύεις), θεραπεύσεις (vulg. θεραπεύσαι) δέ σε οὐδεὶς ἄλλος, ἀλλ' ἡ (vulg. ἀλλὰ) καταπαύσασά σε μόνῃ ἐγώ. — V. 5. γίνεο. P. Pl. — Nr. 226. παύλον σκεντυριῶν ἐπὶ ὑποθέσει ἐρωτικῇ. P. Br. III. 82. nr. 37. An. III. 1. p. 151. V. 5. διὰ θρέξ. P. ὅπη. P. ὅποι. Pl. ὅπη. Br. — V. 6. γίνεσθε. P. Pl. — V. 7. 8. laudat Suid, in ἐτλήσαντες. T. II. p. 725. sine lect. diversitate. Malim tamen pro exitu spondaico, quali Paulus non utitur, nisi in locis suspectis, aliquid offerri elegantius.

Nr. 227. μακροδίου ἐπάτον, ἐπὶ γυναικὶ ἐρωμένη. P. Br. III. 111. nr. 1. An. III. 1. p. 206. V. 3. ἀνάθημα. P. ἀπάθημα. Ap. G. R. ἀπάθημα Br. c. Salm. ἀνάθημα est res pretiosa, quae in thesauro asservatur, aut in templis ponitur. Hinc κόσμημα. Hesych. Homer. Od. α. 152. μολπή τ' ὀρχηστὺς τς· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. Euripid. Meleag. fr. XIII. παῖδες δὲ χρηστοί . . δώμασι Καλὸν τὸ θησαύρισμα, τοῖς τεκοῦσι τς· Ἀνάθημα βιότον. — μερίμνης, ἐρωτικῆς sc. i. e. ἔρωτος. V. 4. ἐνὶ πλ. P. ἐπιπλέξας. Br. V. 5. τὸν ἔρωτα. P. σὸν Br. c. Wolfio in Fr. Sapph. p. 227. ex vitioso apogr. τρυγώσιν exhibente. — V. 6. μένειν ἔτι. P. νέμειν ὅτι Br. c. Salm. ὅτι recepi, de νέμειν dubitabam, quamquam haec verba saepenumero inter se permutata non ignorarem. οἶδα μένειν, expectare novi i. e. expecto, desidero. V. 7. εἰ δέ τις ἔλθῃ. P. Aut ἔλθοι c. apogr. Lips. aut ἦν δέ τις ἔλθῃ corrigendum censebat Br. Plurima sunt in epigrammatis et ap. alios poetas exempla conjunctionis εἰ cum conjunctivo, praesertim sequente futuro. p. 193. nr. 269. αἶ τις ἔρῃται. p. 223. nr. 111. εἰ μὴ προσέχῃ. p. 389. nr. 205. εἴπερ δὲ καὶ σὺ

σαφρονῶν θλίψε. p. 443. nr. 505. εἴποτε φόρμαγγος ἀκούσης. p. 471. nr. 672. εἰ τραφερῆς κείσης ἀλειόμενα κύκλον ὀδύσης. p. 475. nr. 706. εἰ δὲ περιφύγῃς μς. p. 482. nr. 777. εἴ τις ἡνωστρόφος Ἐναρμόση γένοιτο πᾶσι παντρίση. p. 499. nr. 66. εἰ δ' ἀπειθήσης. p. 513. nr. 44. εἰ δ' ἀπειθήσης οὐθῶτα. p. 557. nr. 365. εἴπερ ἐπομβρηθῇ. p. 560. nr. 382. εἴ γε λήξῃ. In Oppian. Cyn. I. 523. εἰ δὲ τυγήσῃ. Schneiderus nunc ἦν exhibuit; nihil mutans tamen in Hal. II. 297. εἰ γάρ ποτ' ἀλειόμενος περὶ πέτρην Πλέξεται, χροῖν τε πανέκυλον ἀμφοίστην. Arat. Diosem. 171. εἰ δὲ μελαίνηται, τοὶ δ' αὐτῇς ἰοικότες ὤσων. Apoll. Rh. III. 1080. εἰ ἐτὸν γε φεύξομαι ... μήτε τιν' (κεν Br. frustra.) ἄλλον Λιήτης προβάλλῃς κακώτερον ἄμυν ἄσθλον. Ap. Libanium autem T. IV. p. 827. 20. εἰ δ' ἀναγκαῖον ἦ ... προδιδόναι σε τῶν χρημάτων, ἢ τοῦτον ἀνταχόμενον κ. τ. λ. scribe: εἰ δ' ἀναγκαῖον, ἢ ... προδιδόναι.

Nr. 228. παῖλον σιλεντιαρίον ἐπὶ γυναικὶ φόδῳ. P. Br. III. 78. nr. 22. An. III. 1. p. 141. V. 1. Suid. in βόστρυχος. T. I. p. 445. βόστρυχων. P. — V. 2. φαιδρύνεις. P. φαιδρύνεις. Br. ob πλίξεις et ποσμήσεις. Sic iterum p. 135. nr. 286. διακρίνεις pro διακρίνεις dedit, ob eandem causam. Frustra. Vid. Acta Phil. Monac. T. I. p. 151. not. 17. Ernest. ad Callim. H. in Apollin. 14. p. 43. Futurum cum praesenti conjunxit Homer. 'Il. α. 142. ubi vid. Heyn. T. IV. p. 57. Lucian. Dial. Mar. III. 1. T. II. p. 97. καὶ ἵστας ἀνακρίνειν που καὶ αὐθις ἀναφαίνειν σεαυτὸν. ubi Jonsius ἀναφαίνειν tentat, probante Solano; ut ap. Liban. T. III. p. 373. 17. οὐκ ἐνταῦθα στήθει τὴν ὀρχησιν, ἀλλ' Ὀδυσσεύς ... τὸν ὄντα ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος ἐκφαίνει. Reiskius ἐκφαίνει. quod non magis admittendum, quam T. IV. p. 685. 16. οὐ δὲ πατὴρ ὧν ἀθάνατα χαλεπαίνεις, καὶ οὐ ποιήσεις τὴν προσηγορίαν αὐτὴν σύμβολον διαλλαγῶν. correctio χαλεπαίνεις. Id. T. IV. p. 1018. 23. τίνα ὀδύρομαι; τίνα ἀνακαλίσσεται; — V. 6. φῖς φόδῳ. P. εἰς φόδ. ed. St. Wech. Partem hujus vers. c. sequi laudat Suid. in Ἑρμῶλης. T. II. p. 76.

Nr. 229. μακροδύλον ὑπάτου ἐπὶ γυναικὶ εὐδύπῃ. P. Br. III. 114. nr. 10. An. III. 1. p. 215. V. 1. ἰδὼν ποτὶ. P. V. 5. τόσης. P. per tenebras tam longas noctis. τόσην. Br. P. V. 6. τῇ νύκτι. P. — Nr. 230. παῖλον σιλεντιαρίον. εἰς θωρίδα τὴν ἐταῖραν. P. Br. III. 78. nr. 23. An. III. 1. p. 141. V. 1. εἰρύσσασα. P. Suid. in Ἰθυσας. T. I. p. 684. εἰρύσσασα. Pl. Br. Hom. Ὀδ. π. 459. vulgo εἰρύσσατα. Clark.

αἰρούσασατο ex Codd. praetulit; et 'Ιλ. θ. 143. Wolfius sic edidit ex editt. vett. Cf. Br. ad Apoll. Rh. II. 102. 1282. IV. 890. — V. 2. ἐμεῖ. P. ἐμέε. Br. c. Plan. δορικτήτε ἐμεῦ tentabat Wakefield. Cod. lectionem servo. — V. 4. Suid. in τινάξαι. T. III. p. 477. μεθ' ἑλκ. P. — V. 8. ἐνθ' ἐρύσῃ. Sic ὅπου sine ἀν reperitur cum conjunctivo. Vid. Porson. ad Orest. 141. — Nr. 231. μακηδονίου ὑπατις ἐπὶ γυναικὶ καθαρωδῶ. P. Br. III. 114. nr. 11. An. III. 1. p. 216. V. 1. πρόσωπα τὰδ'. P. προσώματα δ'. Pl. Br. βάλλει. P. βάλλειε. Pl. θάλλειε. Br. Passim litterae θ et β confunduntur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 709. Χαρίτεις scripsi, initiali majore. — V. 3. συλεύειε. P. Br. σκυλεύειε. Pl. — Nr. 232. παύλου σιλεντιαρίου, εἰς τινα γυναῖκα πολλοὺς ἑραστάς ἔχουσιν: ἱππομένην, λείανδρον, ξάνθον. P. Br. III. 83. nr. 38. An. III. 1. p. 151. V. 1. πρὸς ἑρέσια. P. V. 5. ^{αμ} ἐνπαλῆσιεν. P.

Nr. 233. μακηδονίου ὑπατς. ἐπὶ γυναικὶ παλιμβούλῃ. P. Br. III. 111. nr. 2. An. III. 1. p. 208. V. 5. ἰσπερίη. P. ἰσπερίη. Br. c. Toupio. quod sine dubio verum. Nihil hic vidit Dorv. ad Char. p. 156. — V. 6. ἀμετρήτῃ . . ἑντίδῃ. P. ἀμετρήτων . . ἑντίδων. Reisk. et Toup. Verbum πλήθω utrumque casum adsciscit. Vid. Schaefer. ad Longum p. 410. Bast. Epist. ad Boiss. p. 229. a. — Nr. 234. παύλου σιλεντιαρίου ἐπὶ το οὐδ' αὖ ἡττηθέντα ὑπ' ἔρωτος ἀρξασθαι ἐρᾶν. P. Br. III. 81. nr. 32. An. III. 1. p. 147. V. 1. ὑπὸ φρεσίν. P. ἐν φρεσὶ. Pl. Br. V. 3. Suid. T. I. p. 195. ἀν' ἔμβατος. P. — P. Nr. 235. μακηδονίου ἱπατ. ἐπιτινὶ κόρη παράκλησις. P. Br. III. 112. nr. 3. An. III. 1. p. 209. V. 1. 2. Suid. in ἐξεσάλας. T. I. p. 767. V. 3. κραδίη δὲ βυθῶι π. οἴστρου ψ. πνηγομένης. P. κραδίης δὲ βυθός π. οἴστρου ψ. κινυμένης. Br. c. Salm. In Lectt. tamen πνιγομένης revocat. Leniore mutatione scripsi: κραδίη δὲ βυθῶ (i. e. ἐν βυθῶ) πελ. οἴστρου. V. 6. σῶε. σῶετε. Apoll. Rh. IV. 197. Ap. Maxim. π. κατ. γ. 569. σῶεται ἄψ ἔς δῶμα, καὶ ἔς χέρας εἶσιν ἀνακτος. frustra Dorv. σέεται corrigit.

θ

Nr. 236. παύλου σιλεντιαρίου ἐπικόρη ἀπει. P. Br. III. 81. nr. 33. An. III. 1. p. 148. V. 2. ἔστιν. P. ἔστιν. Pl. V. 7. κατὰ τηκ. P. — Nr. 237. ἀγαθὸν μυριναίου σχολασ ^τ σχετλιάζον ^τ ἐπιτωὶ ροδάνθης ἔρωτι ταῖς χελιδόσιν. P. Br. III. 38. nr. 12. An. III. 1. p. 57. V. 1. 2. Suid. in ἐλιντόντας. T. I. p. 715. εὔτε δ' ἐπὶ λήθῃ. 'Οδ. η. 201. θαλα

γαίνονται ἐναργεῖς Ἡμῶν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγκλειτὰς ἐπατόμβας. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. — V. 2. ἐλινύσαι. P. Br. ἐλινύσαι. Pl. Suid. Scripsi ἐλινύσαι. Scripturae per unum ν post Heyn. ad Pindar. Nem. V. 2. p. 473. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 502. nuper patrociniatus est Boeckh. not. crit. ad Pindar. p. 526. — V. 3. ἀμφι περ. P. δέ μοι P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — V. 4. βάλλονσιν. P. βάλλουσι. Pl. Br. παρ' ὧσ. P. V. 5. 6. a Br. et in Plan. omissi nunc primum ex Cod. accesserunt. — δ' οὐ λάοντα. P. Scripsi sine haesitatione: ὕμματα δὲ σταλάοντα. quum saepe στ in ον et οι depravatam sit. Agath. p. 294. nr. 552. ὄφρα μοι ἡβήσας δάκρυ φίλον σταλάοι. Apoll. Rh. IV. 1064. σταλάοι δ' ἐπὶ δάκρυ παρειὰς Νινωμένης, οἷη μοι ἐπὶ ορνυγερῇ λάβειν αἶσα. Oppian. Cyn. IV. 300. πάσαις δ' ἐστάλαον Βρομιώταισι δάκρυ παρειαί. Arat. Diosem. 230. οἷον σταλάον ψοφεῖς ἐπὶ ὕδατι ὕδαρ. — ροδάνθη. P. V. 10. εἰς ἔκπορος. P. εἰς αἶπος. Pl. Illud Grotius versione expressit. — αἶλιν. P. αἶλιν. Pl. Br. ἐφ' ἕξ. P. V. 11. πνώσοιμεν. P. πνώσοιμεν. Pl. De scriptura per unum σ vid. Br. ad Apoll. Rh. III. 690. πνώσοιμεν. Br. V. 12. ἀμφιβάλοι. P. Pl. ἀμφιβαλεῖ. Br. Mutatione opus esse non videtur. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 3. p. 463. nr. 625. v. 4. — Ut autem h. l. ἤξει ὄνειρος, ὅς . . ἀμφιβάλοι. sic Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ' ἐνρήσεις διζήμενος . . οὐς ναῦς ἰμῇ μὲ πάντας ἄγοι.

Nr. 238. μακηδονίου ὑπα^τ καὶ αὐ^τ ἐρωτικόν. ὅτι καὶ ξίφος ἐπιφί-
 ρετο ἐνῶ^π τ' μορφήν ἐπισκο^π ἀμαδὲ καὶ ασφαλείας ενεκα. P. Br. III. 114.
 nr. 12. An. III. 1. p. 217. V. 1. οὐ^π μα σέ. P. οὐ^π μά σέ. Pl. οὐ^π μά σε.
 Br. Apparet, pronomen in hac formula ὀξύτονητόν esse. — ποῦρα. P.
 πότερ. Pl. Br. V. 3. ἀζαλέος, durus, retorridus, opponitur τῇ μα-
 λακῇ Κέπριδι. V. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 517. V. 5. κάτοπτρον.
 P. κατοπτρου. Pl. Br. P. V. 7. λαθῆναι. P. λυθείης. Pl. Br. Inter
 exempla optativi cum ἦν positi hunc quoque locum excitavit Schaefer.
 Meletem. p. 87. Planudis tamen correctio admodum incerta. — Nr. 239.
 παῦ^{σι} σι. Br. III. 77. nr. 18. An. III. 1. p. 137. — V. 2. καταθνήσκω.
 P. καταθνήσκει. Pl. παφίη. P. Pl. Grotius: *Tabe sed a Venere*
frigidus intereo. καταθνήσκω ψ. παφίη. Br. quod recepi. Huiusmodi
 invocationes ubique orationis animandae causa inseruntur. V. 3. μετὰ
 λὰ
 σάρκα. *carne consumpta.* V. 5. πάντα φύξῃ. P. Br. λαφύξει. Pl. Suid.
 in φύγεται. T. III. p. 710. Vid. p. 124. nr. 237. V. 6. ἡ μανίη. P.
 Pl. Suid. ubi Kusterus invenit in Cod. *ψθονεργῇ μανίη.* cum nota in

marg. τηξιμελεῖ μανίη. Quid requireretur, bene intellexit Schol. in Wechel. et Anon. Bibl. Bodl. ὀρφανίη tentantes. φορβῆς ἡχανίη Benti. ἡπανίη Toup. Br. Hoc ut lenissimum recepi. ἡπανία, ἀπορία. Hesyech. In ad. p. 445. nr. 521. v. 6. eleganter Br. οὐδὲ κλυτὰς γάμας ἔσεται ἡπανία. Sic φορβῆς χρεία dixit Soph. Phil. 161. Ap. Aeschyl. VII. c. Theb. 246. τοῦτω γὰρ Ἀρης βούκεται φόβῳ βροτῶν. fortasse legendum: φορβῶ βροτῶν. Orph. Argon. 1118. μελιθία φορβὰ νέμονται. — ἀντομάτως. P. Suid. Br. ἀντόματος. Pl. — Nr. 240. μακη-
^π
 δονίου v. Br. III. 115. nr. 14. An. III. 1. p. 218. V. 2. σπαπάνη. P. σκαπάνη. Pl. Br.

Nr. 241. παν̂ σι. Br. III. 85. p. 38. An. III. 1. p. 152. In Plan. p. 461. St. *Agathiae* inscribitur. V. 1. σώζιό σοι. P. σώζο σοι. Pl. Br. Laudat h. v. Suidas in ἀνασειράζω. T. I. p. 180. in ἄψ. T. I. p. 406. Vid. Lobeck ad Ajac. p. 299. Apoll. Rh. II. 575. ὄφρα μιν αὐτίς (frustra Br. αὐτῶν) Πλημυρὶς παλίνροσος ἀνερχομένη κατένικεν Περσῶν. Arat. Phaen. 54. ἐκ δ' αὐτίς παλίνροσος ἀνατρέχει. V. 4. καταπτήσω. P. V. 6. δέ μοι. P. Pl. δ' ἔμοι. Br. V. 7. Suid. in σε-
^δ
 ρῆνας. T. III. p. 304. V. 8. ἐκρεμίες. P. — Nr. 242. κρατος̂ σχοι. Br. III. 123. nr. 2. An. III. 1. p. 240. In vett. edit. Plan. omissum; in Wechel. p. 605. *Agathiae* tribuitur. V. 1. Suid. in ὄχρος. T. II. p. 774. ἀκοίτης κείνη. P. ἀκοίτη κείνη. Wechel. ἀκοίτης κείνη. Br. Cod. lectionem restitui: uxor maritum sequebatur. V. 4. χαλάσας. P. Br. χαλάσαι. Wech. V. 6. ἐπὶ βλ. P. Interrogandi notam addidi. Vicinos fuisse puta poëtam et Meliten. V. 7. ἀνέρα. P. Br. ἀνέρι. Wech. V. 8. μὴ κεφαλὴν ὀλέσῃς. vulgo. μὴ σκευὴν ὀλέσῃ. P. σκευὴν ὀλέσῃς. Br. c. ap. Lips. Cf. Toup. Em. in Suid. I. p. 303. σκαφήν. Salm. in not. inedit. Insolens quidem diaeresis in σκευῇ; non tamen facile lenior emendatio reperietur. Ap. Liban. T. IV. p. 1026. 16. ἐκάλυπτεν ἡ σκηνὴ τὴν εὐπρέπειαν. scribe: ἡ σκευή. Cf. p. 965. 17. p. 1088. 10. Contra ap. Pausan. I. 20. 3. T. I. p. 73. τῆς σκηνῆς verum.

^π
 Nr. 243. μακηδονίου v. Br. III. 112. nr. 4. An. III. 1. p. 210. V. 1. ἐπὶ νυκτὸς ὄνειρου. i. e. ἐν ὄνειρῳ νυκτός. ὄνειρον corr. Reiskius. — V. 3. πείθετό μοι. P. πείθεται ἔμοι. Br. V. 5. καὶ νύκτα. P. κατὰ νύκτα Br. in Cod. esse existimans, temere reprehendit Dorvill. qui καὶ exhibuit ad Charit. p. 324. νύκτα λοχίας fortasse dictam, ut νύκτα φιλάσας ap. Eurip. Orest. 57. aut νύκτα est pro noctu, ut ap.

Herodot. I. 181. p. 85. οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναντιζέσται ἀνδράπων.
Apollon Rh. II. 406. οὐδὲ οἱ ἦμαρ, Οὐ κλέφας, ἥδυμος ὕπνος ἀναΐδῃ
δάμναται ὅσσοι. — P. V. 6. ἀπὸ σκεδ. P. ἐξέχεεν. P. ἐξέχεε. Br.

Nr. 244. παυ(σ)ει. Br. III. 71. nr. 2. An. III. 1. p. 121. V. 1.
γαλάτια. P. Cf. nr. 256. γ. 1. V. 2. δακτάζει. P. ὀδακτάζει Br. αἰ
pluribus; excidit σ ob praecedens σ. — V. 4. τρηχάλιον. P. τριχθα-
δίον. Br. c. Reiskio. p. 129. nr. 260. μορφήν τριχθαδίην. p. 440. nr. 482.
τριχθαδίας φηγῆδας. — ἐπ' οἰσόμεθα. P. — V. 5. ἐπλάχθης. P.
V. 6. μέλι. Liban. T. IV. p. 1072. 2. εἶδον ἂν τάχει (Scr. τάχα) καὶ
μέλι καταφύλλον ἐκ στόματος. V. 7. ἐπὶ τοῖς. P. p. 145. nr. 127.
ἐγκύραν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενήϊδα. p. 256. nr. 291. εἰ δ' ἐπὶ τοῖς μέμναις.

ἐπὶ τοῖςδ Br. c. Ap. G. — Nr. 245. μακηδονίου ^πυ. Br. III. 113:
nr. 7. An. III. 1. p. 213. V. 1. ἰεῖσα. P. V. 3. τὴν δυσέρωτα κόρην.
puellam misere amantem; cum εισιδέειν cohaeret. τριῶν πέτραις.
Juravi manibus capiens tria saxa. Grot. Ritum ignoramus. Jusju-
randum tamen Syllae per saxum a Cinna praestitum commemorat
Plutarch. V. Syllae. T. III. p. 59. ed. Bry. (c. 10. T. III. p. 139. ed.
Cor.); aliud in Arabia, ubi septem saxa inungebantur sanguine, He-
rodot. III. 8. Eichstaedt. in Quaest. Phil. p. 75. vix dubitat corri-
gendum esse: τὴν δυσέρωτα Κόρην (Proserpinam) τριῶν ἄμωσ' ἀδελ-
φαῖς Μήποτε μειλολοῖς σ' ὄμμασιν εισιδέειν. In vulgata lect. transitus
a secunda persona ad tertiam, ab hac ad secundam, multum affectus
habet, et ηθος vividissimum. — V. 5. Suid. T. III. p. 155. — V. 6.
γυμνοτάτοις. illustratur verbis proximis, οὗ τινι μισογυμνοτάτοις
tentabat Eichst. l. c. — V. 8. εὐλέκτρον Κύπριδος. Soph. Trach.
516. εὐλέκτρος ἐν μίση Κύπρις Παβδονόμει. ubi Venerem Deam in-
telligi posse, cur Musgravius neget, non perspicio.

Nr. 246. παν(λ)ει. Br. III. 71. nr. 5. An. III. 1. p. 122. V. 4.
ἡρωστομάτων. P. παρθενίης. P. παρθενίη. corr. Corn. de Pauw. Nihil
mutandum: in reliquo toto corpore dominatur ἡ παρθενίη. Orph.
Argon. 888. Medea ἐλαυνόμενη ὑπὸ φίλων παρθενίην ἐξέειπεν.
V. 5. τίς ὑπότλαιη. P. τίς πον ὑποτλαιη corr. Schaefer. Meletom.
p. 98. alterum soloecum esse judicans. Sed vid. Herm. ad Viger.
p. 729. nr. 147. ed. nov. et quae dicemus ad nr. 302. Ap. Alciph. III.
13. p. 308. τίς οὖν ἔτι πονοίη. Wagnerus ἂν recte interposuit ex Cod.
Vindob. Lucian. Contempl. §. 2. τί γὰρ ἂν καὶ πάθος τις. Codd.
Paris. Ap. Liban. T. III. p. 55. 2. Σωκράτους δὲ τίς (adde ἂν) εἰπέτω

ἔχοι βέβλλον, τίς δὲ ῥήμα περὶ τῶν θεῶν ἐναντίον νόμοις; οὐ (Scr. δ σὺ) δυνάμενος, Ἄνυτε, δεῖξαι... οὕτω Σωκράτην ἐλέγχεις. Ib. T. IV. p. 760. 1. τίς γὰρ οὐκ ἂν λάθῃ τυφλὸν πάντα. Scr. λάθοι c. Cod. Bavar. — τάχα τίς. P. V. 6. τὰν ταλήην. P. — Nr. 247. μακῆδ. ὑπ. Br. III. 114. nr. 13. An. III. 1. p. 217. V. 2. δέ μοι. P. δ' ἔμοι. Br. V. 5. 6. a Plan. omissi accesserunt ex Cod. Pal. ap. Br. Ad hoc epigr. pertinere non videntur. κεντρομανίς. P. κεντροπαγίς. Br. μανῆς in compositione intendit. V. Matthae. ad Jo. Chrys. Or. IV. p. 7. nr. 16. Est igitur *valde acutum*. Alio sensu p. 610. nr. 18. κεντρομανῆ παῖδα. — V. 6. χεῖλους ἐκκρέμεθα. P. χεῖλος ἐκκρέμεια. Br. quod recepi. — Nr. 248. πανλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 4. An. III. 1. p. 123. V. 2. ἀνέρυσαι esse videtur in P. Iterum dubium est p. 135. nr. 285. αὐ ἐρύσαι. Br. Junctim Reisk. idque ap. Homerum praestantissimi probaverunt Grammatici. αὐ ἐρύσαι Suid. T. I. p. 378. — P. V. 3. Suid. in αἰλινος. T. I. p. 650. V. 5. Suid. in ἀρασσόμενα. T. I. p. 308. ubi vulgo πρόσωπον. In Cod. Paris. autem μέτωπον. — V. 5. θαμινοῖ. P. θαμινοῖς. Suid. I. c. — τὸ μέτωπον μάτην. P. sed error emendatus. V. 7. Suid. in ποινή. T. III. p. 229. ubi τοῖων Toupius malit. Frustra.

δ

Nr. 249. εἰρη ρεφεν. Br. III. 1. nr. 1. An. III. 1. p. 16. V. 5. οὕτω γάρ. P. οὕτως ἄρ' Br. V. 6. φωτῶν pro ἀνθρώπων positum miratur Corn. de Pauw in not. mst. Sic tamen Theocr. Eid. XXV. 20. ἄλλου δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν. Oppian. Hal. I. 649. αἰς ἐτεὸν καὶ φῶτες ἔσαν πάρος. Ib. Cyn. III. 331. οὐτίνες ἱκτίνον πολιότριχα φῶτες ἔλεξαν. — μινύμενα. P. μινύμενοι in nonnullis apogr. — Nr. 250. πανλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 6. An. III. 1. p. 124. V. 1. ἡδὲ ^{μεῖδη} φιλοιματό. P. ἡδὲ φίλης μεῖδημα. Br. ἡδὲ μὲν ἐστι φίλημα. D. Heins. et Br. Nulla littera mutata scripsi: ἡδὲ, φίλοι, μεῖδημα. V. 3. ἐγκλινοδοίμωι ἡμετέροις. P. ἐν κλινοδόμῳ ἡμετέρῃ. Br. c. Salm. ἐγκλιδὸν ὦμφ emendavi in Actis Phil. Mon. T. I. p. 286. Et sic Graefius in not. mat. Theocr. Eid. XXV. 161. ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον. ἐγκλιδὸν reddiderim Oppiano Cyn. I. 355. καὶ δ' ἐγκλιδὸν ὅσας βαλοῦσαι. pro καὶ δὲ κλιδὸν. Apollon. Rh. I. 790. ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὅσας βαλοῦσα Νεκτάριον μεῖδουσι. — Post vers. 3. oculo librarii aberrante ad proximum epigr. in Cod. exhibetur v. 3^{tius} nr. 251. unde in nonnullis apogr. exorta perturbatio. — V. 7. εἰνεα. P. οὔνεα. Br.

δ

Nr. 251. εἰρηναίου ῥεφεν. Br. III. 10. nr. 3. An. III. 1. p. 17. V. 2. παρ' ἐκτ. P. V. 3. Suid. in σοβεῖ. T. III. p. 344. κηράζονσα σοβεῖ ἐβροστρ. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 344. V. 5. ὄγκος. in μαρ. γρ. ὄγκας. V. 6. οὔπο. P. — Nr. 252. πανλ. σιλ. Br. III. 72. nr. 6. An. III. 1. p. 125. V. 2. ἐμπελάσει. P. ἐμπελάση. Br. c. Reisk. male. ἐμπελάσαι scripsi cum Ruhnkenio. Vid. Schneider. Per. crit. p. 26. 'Ιλ. v. 119. ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρυνπῶμεν ὀπίσσω Διότῳ, ἣ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῶν Ἀχιλῆϊ Παροταίῃ, δόη δὲ κράτος μέγα. Quamquam fortasse etiam ἐμπελάσει tuearis. 'Οδ. δ. 212. ἡμεῖς δὲ κλαυθρόν μιν ἐάσομεν . . δόρκου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα. Achill. Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ὕπνον αὐτῇ παρασκευάσωμεν . . . ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσωμεν. — V. 5. τὰ χεῖλα. P. τὰ τε χεῖλα. Br. c. marg. Ap. G. R. — σιγῇ κρυπτίω. P. Verbi κρυπτίω nullum alibi vestigium. σιγῇ κρυπτίω. Br. c. marg. Ap. G. Mihi σιγῇ κρυπτίον videbatur lenissimum.

P. Nr. 253. εἰρηναίου ῥεφενδαρίου. Br. III. 10. p. 3. An. III. 1. p. 17. V. 3. πέλοι. P. πέλοι. Reisk. V. 4. ὑπ' ἐρχομένη. P. — Nr. 254. πάλον σιλεν. Br. III. 78. nr. 24. An. III. 1. p. 142. V. 1. ἀργέτη κοῖρη. P. ἀργέτι. Pl. Br. Maxim. π. καταρχ. v. 50. ἀργέτιν αἶγλην. Ibidem versus praeced. lege ἐσαθρήσαι pro ἐσαθρήσας. V. 2. ἡρεπόλει. P. In marg. τῆς ἡμέρας X. τῆς περὶ τὸν ὄρθρον πολούσης. V. 4. τηλοτέρω. P. καὶ μὰ σέ. P. Pl. καὶ μὰ σε. Br. In his jurandi formulis pronomēn ὀξυτονητίον videtur. Vid. Praef. p. XXXIV. V. 7. μῆδεμα. P. μῆδ' ἐμὶ. Br. V. 8. σείω. P. σείω. Pl. — Nr. 255. τοῦ πύτου, ἀγνηγματικόν. πᾶσαν γέμον ἔρωτος ἀνοσμίαν. P. Br. III. 73. nr. 7. An. III. 1. p. 125. V. 1. ἀτλήτω. non damno; tamen ἀπλήτω rei accommodatius fuerit. Philodem. p. 513. nr. 41. καὶ πῶρ ἀπλήστῃ τύχει' ἐνὶ κραδίῃ. Longus. II. p. 40. ἀπλήστως ἐνεφοροῦντο τῆς ἡδονῆς. Themist. Or. XXII. p. 272. C. de paederaetis, ἡνίκα ἂν σφόδρα ἀπαλῶνται τὰ παιδάκια, τύπτειν αὐτὰ καὶ δάνειον ἐξ ἀπλήστον πάθους περιάγονται. Noster p. 133. nr. 275. ἵσα δὲ γὰρ ἀπλήστον Κίπριδος ἐργαίναι. — V. 3. ἀφ' ἡδός. P. ἀφειδός Br. c. plurimis apogr. V. 4. ἐς. P. εἰς. Br. V. 5. ἀμφασίη. P. ἀμφαδίη. Br. ε. Heins. et Reisk. ἀμφασίη h. l. idem quod ἀμνηχανία, ἔρωτος ἀμνηχανία. Vid. Apoll. Rh. III. 284. Wyttonb. in Bibl. crit. Vol. III. P. IV. p. 46. Ruhnk. Ep. crit. p. 212. — V. 10. εἶδος ἀπεπάντα. P. εἶδος

ἀπεπλάσαστο. Br. c. Heins. V. 11. γυιοβόρων. P. γυιοβόρον. Br. c. H. In marg. Cod. ταῦτα τὰ τῆς ἐρωτικῆς παλαιστρας μηχανουργήματα. V. 15. Scr. ἡ κείνους. prior vocula typoseta culpa excidit. — ἀντι-
πόροιον ἀγ. Br. ex suo apogr. Copulam ex membr. restitui. V. 16.
περὶ πλ. P. V. 17. ἐλίζθη. P. In ap. G. R. ἐλύθη.

Nr. 256. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 79. nr. 25. An. III. 1. p. 142. V. 1.
ἀμφ' ἐτίναξεν. P. γαλατια. P. Cf. p. 126. nr. 244. V. 2. ἐπ' ἐξ. P.
V. 3. ὁ δέ. P. ὅδε. Pl. Br. — P. Nr. 257. παλλαδᾶ. Br. II. 406.
nr. 3. An. II. 3. p. 200. Mutilum in capite videbatur Brunkio. At
integerrimum est; et sic exhibetur in Plan. p. 466. St. V. 1. κατὰ
γυν. P. V. 2. ἐνεκα. P. ἐνεκεν. Pl. Br. V. 5. περὶ κάλλος. P. Pl.
περικαλλοῦς. Br. Fortasse, περὶ κάλλους. quamvis nec hoc necessa-
rium. περὶ κάλλος enim dici potuit, ut τὰ περὶ ἀρετῆν, quae ad
virtutem attinent, et similia. — οὐ τῆς δανάης. P. οὔτε Δαν. Br. ex
ed. pr. metro vacillante. Recte se excipiunt particulae οὔτε, οὐ, οὔτε.
Meleager p. 113. nr. 177. οὔτε γὰρ αἰθῆρ, οὐ χθών φησι τεκνύν τὸν
Θρασύν, οὐ πύλαος. Alexis ap. Athen. IV. p. 133. C. σοῦ δ' ἐγὼ
λαλιώτιραν Οὐπώπουτ' εἶδον, οὔτε περικώπην, γύναι, Οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδὺν,
οὔτε τρυγόν', οὐ Τέτιγα. ut haec verissime correxit Porson in Adversa.
p. 69. Sed vid. inprimis Schaeff. ad L. Bos p. 228. s. — Nr. 258.
πανλ. σιλ. Br. III. 73. nr. 8. V. 1. Suid. in ὁπός. T. II. p. 706.
τε ἧ. quod importunae correctioni locum dedit. Cf. Toup. Em. in
Suid. T. I. p. 290. — V. 2. ἰμείρων. P. ἰμείρω c. marg. ap. G. R.
V. 3. 4. Suid. in κόρυμβοι. T. II. p. 352. ubi κορύμβους et μαστόν.

Nr. 259. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 74. nr. 9. An. III. 1. p. 129. V. 1.
σεῦ. P. σευ. Br. σοι. Reisk. πόθου. P. πόθον. Reisk. V. 3. ἀμάρνυ-
ματα παρ. P. ἀμάρνυμα παρ. Br. V. 6. ὄλβον παντός. P. Suid. in
ὄλβος. T. II. p. 676. ὄλβω πάντας. Br. c. Salm. Illud est: supra
omnem beatitudinem volitat i. e. omnem aliam beatitudinem despicit.
ἐπερίτεται. P. ἐπερίτεται. Suid. I. c. V. 7. δε σέ. P. ὅε σε. Br.
Pronomen cum emphasi pronuntiatur. — Nr. 260. τοῦ αὐτοῦ. Br. III.
81. nr. 34. An. III. 1. p. 148. V. 1. Suid. in κισκρόφαλοι. T. II. p. 292.
V. 2. Idem in πυργοφόρος. T. III. p. 242. V. 3. ξανθίσματα. P. Br.
ξανθίσματι. Pl. V. 4. Suid. in ἐξεσώβησα. T. I. p. 768. — V. 5.
ἀργενν. ὄθον. de velis Orph. Argon. 654. V. 8. δέ μοι. P. Pl. δ' ἰμοί.
Br. — Nr. 261. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 39. nr. 16. An. III. 1. p. 62.

V. 1. ἐθελήσμε^{με}θυσαι. P. In marg. με. Pro μεθύσαι Pl. duo regii Codd. ap. Br. μεθύσσαι. P. V. 3. ἐπὶ παύσεis. P. V. 5. ἐμοί γε. P. ἔμογε. Pl. Br. V. 6. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br.

Nr. 262. παυλ. σιλ. Br. III. 77. nr. 21. An. III. 1. p. 140. Ad exitum v. 2^{di} et ad v. 3um in Cod. ζ. i. e. ζήτει. tum sequitur proximi epigr. v. 3um αἰεὶ σὺ... sed atramento ille inductus, et parva lacuna, in qua eadem manu, quae lemmata concinnavit, scriptum: οὐδὲν λείπει πλὴν ὅτι ὁ γράφων ἦν ἀνόητος. Versus tres priores notati litteris α. β. γ. V. 3. ἰστάμενοι. P. Pl. nos taciti stantes vultum miramur anilem. Grot. ἰσταμένης ex marg. Wechel. praetulit Br. — V. 4. βοσκόλον. P. βοσκόν. corr. Jos. Scalig. Vid. ad p. 95. nr. 48. — Nr. 263. ἀγαθίον σχολ. Br. III. 39. nr. 17. An. III. 1. p. 62. V. 1. Suid. in μέπητα. T. II. p. 586. ἐγείροis. P. ἐγείροis. Pl. Suid. — V. 3. ὅτ' ἤρω. P. ὅτ' ἤρώ. editt. vett. praeter edit. pr. ubi ὅθ' Ἠρώ. V. 4. ἐα. P. ἔα. Pl. V. 5. καὶ παιθ. P. Pl. καὶ Br. V. 6. κύπριδα. P. Br. κύπριδι. Pl. Paul. Sil. p. 139. nr. 300. δουρίων τὴν παιδα χαλέπτειν. Callim. H. in Cer. 71. τόσσα δαίνυνσον γὰρ ἃ καὶ Δῆμητρα χαλέπτει. Ib. 49. μήτι χαλεφθῇ πότνια δαμάτῃρ.

Nr. 264. παυλ. σιλεντιαρίου. Br. III. 74. nr. 10. An. III. 1. p. 130. V. 1. „ἡμυγέροντα, quod est in Cod. de homine bene, at de capillis „canescente perpetram usurpatur. ἡμυγέροντα reposuit Salm. pourquoi „me reprocher mes cheveux gris.“ Br. Cf. Schneider. Per. crit. p. 81. In lectione cod. non videtur haesisse Ruhnck. Ep. crit. p. 81. et cur non epitheton ab homine in capillos translatum fuerit? V. 2. ἡμετέρων. P. ἡμετέρων. Br. Illud restitui: haec amoris, quo mihi illudis, emolumenta sunt. ἡμέτερος pro σός. Cf. Anim. T. III. 2. p. 71. V. 3. πόθου molestum post πόθων. Fortasse πόνον. ἄπρακτοι μεληδόνες. Simonid. Fr. 13. Apollon. Rh. I. 246. πόνος δ' ἄπρακτος ἰούσων. ubi vid. Ruhnck. Ep. crit. p. 194. ἄπρακτα καὶ ἀνήντα μοχθοῦμεν. Alciph. L. 2. p. 10. V. 5. „ταναώριος. male in Cod. scriptum, quod e Suida emendatum. Est vox Homeric. Ἰλ. ω. 540.“ Br. ταναώριος est prava lectio sp. Buhneriani; in membr. est παναώριος. Suid. T. III. p. 16. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 318. V. 6. Suid. in λαγαρόν. T. II. p. 406. περὶ χρ. P. V. 9. κατ' οἶκ. P. V. 10. χρώς. P. θριξ malebat Salm. in marg. sp. G. R. Archiloch. Fr. 25. οὐκ ἐθ' ὁμῶς θάλλεις ἀκαλὸν χρῶς, κάρφεται γὰρ ἤδη. — μελαινομένων. P. μελαινομένη. Tom. III.

Br. c. ap. G. R. Aut *ὄν* subaudiendum, aut dativi sunt absoluti. Vid. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 187.

Nr. 265. *κομητᾶ χαρτονῶν. εἰς αὐτὸν ἐκδεχόμενον κόρην*. P. Br. III. 15. nr. 1. cum lemmate: *εἰς κόρην αὐτὸν μὴ ἐκδεχόμενον*. An. III. 1. p. 24. V. 1. *φυλίσ*. P. — P. Nr. 266. *παύλου σιλευτ*. Br. III. 79. nr. 26. An. III. 1. p. 153. V. 3. *πικρός*. P. *πικρόν*. Pl. Br. V. 6. *οἶνοχόον*. Fl. Br. *οἶνοχόων*. P. quod ob maiorem concinnitatem praetuli. Praeferebat etiam Salm. — Nr. 267. *ἀγαθίου σχολ*. Br. III. 40. nr. 18. An. III. 1. p. 63. V. 1. *καλὴν* P. V. 3. *εἰς ἐνο*. P. V. 6. *ὑπὸ κλεπτ*. P. V. 7. in versus sine comma ponendum. V. 9. *ἔγνω*. P. *ἔγνω*. Br. c. Plan. — Nr. 268. *πανλ σιλ*. Br. III. 77. nr. 20. An. III. 1. p. 139. V. 1. *μὴ πέτε*. P. V. 3. *τίς*. P. V. 4. *ἀστεμφής, ἄδον*. Ap. Manethon. II. 107. scr. *ἀστεμφεῖς ἐνταῖς καὶ ἀκλινέας περὶ κύμον*. V. 5. *ἐνέξεται*. P. *ἐνέξεται*. Pl. Cf. Dorvill. Misc. Obsa. T. I. p. 456. — Nr. 269. *ἀγᾶθίου σχολ*. Br. III. 37. nr. 11. An. III. 1. p. 57. V. 1. *πότε* *μοῦνος μέσος*. P. *μέσος ἐκείμην*. P. *μέσσα καθήμην*. Pl. Vid. Dorvill. ad Char. p. 655. De accumbentibus accipe. V. 2. *ἐφ' ἱμ*. P. V. 3. *οἶα τετι σφῶν*. P. Scribe: *οἶά τέ τις*. — *σφῶν*. Pl. Br. De litteris *σ* et *φ* inter se permutatis vid. ad p. 205. nr. 348. V. 5. *ὑπὸ κλ*. P. V. 7. *ὠχθήσας*. P.

Nr. 270. *πανλ. σιλευτιαρῖον*. Br. III. 76. nr. 17. An. III. 1. p. 136.

In marg. Cod. P. V. 2. *κεκρ*. In marg. *ὁ λεγόμενος κεκρίγας νῦν καλεῖται θετόν*. V. 3. *ἀπὸ λείπ*. P. V. 4. *ἀπεκτεντο* P. Num corrector *ἐπλέκτο* voluit? Vulgatam exhibet Suid. in *ἀπέκτετος*. T. I. p. 252. P. V. 5. In marg. iterum P. et: *θαναστόν καὶ πλήρες* (Scr. *πλήρες*) *χάριτος τὸ ἐπίγραμμα*. P. V. 5. 6. Suid. in *λογάδες*. T. II. p. 453. *ἦν δῶς ἀκινθον ἔχειν, et πολὺ γ' ἀφ*. V. 8. *ἦθιος*. P. et Suid. in *κιστός*. T. II. p. 302. *ἔνθιος*. Plan. V. 10. Suid. in *ἐνδαίει*. T. I. p. 737. — Nr. 271. *μακιδονίου ὑπατικοῦ*. P. Br. III. 112. nr. 5. An. III. 1. p. 211. V. 1. *ἐν εἰδέ*. Tentant *ἐν ἦθεις, ἀν' ἦθεις, ἐν εἰδεσι*. Postremum hoc, si quid mutandum, confirmes ex Greg. Naz. Carm. IV. 239. p. 71. D. *οὐδ' ὅσα τεργήνεντες ἐν εἰδεσ θηλυτέρων Ἄνδρες ἐμήσαντο γάμματα μαχλοσίνης*. Grotius: *Egregias inter facie bacchata puellas*. V. 2. *χρυσὸ κροτάλῳ . . σκατάλην*. P. *χρυσονκ. σκατάλη*. Br. Restitue *χρυσονκροτάλῳ*, in qua voce

prima corripitur. Cf. ad p. 197. nr. 292. Analogiae utraque forma convenit *σεισθαι* de motu incitatore, ut ap. Philostr. Vit. Soph. I. 21. p. 520. καὶ γὰρ φρόνημα ἐν αὐταῖς (ταῖς υποθέσεσιν) ὑπεκρίνατο, καὶ περφόρητα τὴν ἐν τοῖς βαρβάροις ἡθεῖαν· ἐλλέγετο καὶ σεισθαι μᾶλλον ἐν ταύταις, ὥσπερ βαρβαρῶν. V. 4. τρῆλῆτος. P. θρῆλῆτος ἐναντίον. Suid. in γελῆται. T. III. p. 600. V. 6. ἐξέλεπεν. P. ἐξέλεπε. Br. μῆκετι. P.

Nr. 272. πανλ. σιλ. Br. III. 74. nr. 11. An. III. 1. p. 131. V. 2. λισσῶν. P. In textu Anal. λυσῶν. V. 3. κάμων . . ἀμφίπον. P. κάμνω . . ἀμφίπον. Br. c. Reiskio. Vere. V. 5. τὸ δ' ἄρ' ἰ. Br. τὸ δ' αὖ. Reisk. V. 6. ἀμφοτερῶν. P. ἀμφοτέρων. Pl. — Nr. 273. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 38. nr. 15. An. III. 1. p. 59. V. 3. μυγα λαν-
ζήσουα. P. V. 4. χεῖρας ἐρικνύθη. P. Plan. et rugis pullet arata manus. Grot. γήρα ἐρικνύθη. Br. c. Piers. ad Moer. p. 356. Quam tamen sic molestum esset ἀσύνδετον, non dubitavi scribere: γήρα ἐρικνύθη. V. 5. μαζοὺς esse videtur in P. V. 7. καλέων ἐμειν. P. — Nr. 274. παύλον σιλεντιάριον. Br. III. 79. nr. 27. An. III. 1. p. 144. V. 1. ἐνεσφρηγισέν. P. θρασὺν in P. omissum ex Plan. accessit. V. 5. αἰδοῖ. P. αἰδοῖ. Pl. αἶδι Br. cum Scaligero. V. 6. ἐπὶ σκ. P. εἰς σκ. P. εἰς σκ. Br.

P. Nr. 275. τοῦ αὐτοῦ. Br. III. 75. nr. 12. An. III. 1. p. 132. V. 3. κέλευθον. P. κελεύθον. Br. c. Salm. Vid. in Anim. T. I. 2. p. 408. — V. 5. ἐξέπνοιο. P. V. 7. ἀν^σσαμεν. P. V. 8. ὑποπιμπλ^σ. P. ἀναπιμπλ. Reisk. V. 10. ἀπ' ὠμοσάμην. P. ἀπωσαμένην. ap. Lips. ἀπωσάμεθα. Ruhnk. in Ep. cr. ed. pr. Notandum verbum ἀπομό-
σασθαι pro repudiare, iurejurando addito; sed non poenitet coniecisse: ἀπώσα μάτην. V. 11. ἐπὶ κόλπιον. P. ἐλίξεις. P. ἐνέξεις Salm. marg. Ap. G. R. Frustra. p. 128. nr. 255. τρεῖς μάκαρ, ὅς τοιοῖσι, φίλη, δεσμοῖσιν ἐλήθη. p. 135. nr. 286. τεὸν θέμας ἀγκὰς ἐλίξας. — Nr. 276. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 34. nr. 5. An. III. 1. p. 49. V. 3. ἐφ' ἰσο. P. V. 5. ἐπὶ μάξ. P. V. 6. εἰς σκ. Br. V. 7. καὶ τόδε. P. Br. καὶ τὴν μὲν. marg. ap. G. R. Saepe neutrum pronominis refertur ad aliud genus. P. 204. nr. 336. μελάμφυλλοι δάφνας . . ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἡγλαῖσε. p. 532. nr. 170. σορὸν πέντε μυνῶν . . τοῦτ' αἰτῶ χαρίσασθαι. Vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 47. — V. 8. λείους. P. — εὐσταχυν. Eurip. Eræchth. fr. 26. εἰ δ' ἦν ἐν οἴκοις

ἀντὶ θήλεως στάχτι Ἀρσεν. εὐσταχὺς ἡλικίῃ p. 500. nr. 589. Vid. Piers. Verisim. p. 18.

θ

Nr. 277. ἐρατος σχολ. Br. III. 125. nr. 1. An. III. 1. p. 240. V. 3. 4. Suid. in ἡβητήρ. T. II. p. 40. ubi φθονερὴν omissum. Vid. Toup. Em. in Suid. p. 157. — Nr. 278. ἀγαθίου σχολ. Br. I. I. 33. nr. 2. An. III. 1. p. 46. V. 1. αὐτῇ. P. αὐτῇ. Pl. Br. V. 2. ἐχθόμενοι. P. ἀχθόμενοι. Pl. Br. Bene habet vulgata ap. Liban. T. III. p. 416. 14. καὶ τοσαῦται πόλεις ἀχθόμεναι κοινῇ σφεατεῖαν ἐπὶ τὴν πόλιν ποιήσονται. ubi haerebat Reiskius. V. G. Suid. in Πιττάλακος. T. III. p. 120. ubi vett. editt. καλύψω pro καλλείψω. Vid. ad p. 138. nr. 296. In marg. Cod. τι σ (σημαίνει) πιτταλάκων; P. De Pittalaco vid. Aeschin. c. Timocr. in Oratt. Gr. T. III. p. 79. — Nr. 279. παυλ. σιλ. Br. III. 79. nr. 28. An. III. 1. p. 145. V. 1. κλειόφαντες. P. In Plan. παροξυτονεῖται secundum vulgarem usum. V. 2. ἐπὶ κλ. P. ἦκα μαραιν. Oppian. Hal. II. 66. ἀλλὰ οἱ ἀλκῇ ἦκα μαραινομένοις παρίεται. Gregor. Naz. Carm. IX. 50. T. II. p. 79. A. καὶ τὸ (φάσμα) φέρε κραδίην ἦκα μαραινόμενον. P. V. 3. αἰθε et οὐν ἀπ. P. V. 5. ἐπ' ὤμοισιν. P. ἔξιν. Ib. ἔξιν. Br. ἐλθεῖν. Pl. Vid. p. 508. nr. 11. v. 3. V. 6. φεῖδεται. In marg. Wech. γε. κῆδεται. quod est alterius lectionis glossema. Virgil. Aen. X. 880. nec divum parcimus ulli. In Tyrannicida, inter Lucianea lecto, Tom. IV. p. 310. δοκεῖ μοι οὐ κηδόμενος, ὥς φησι, τῶν κοινῶν τοῦτο ποιεῖν. Cod. Paris. φειδόμενος. Plutarch. Vit. Eumen. c. 10. T. IV. p. 40. εἴτε κηδόμενος αὐτῶν. Vulcob. φειδόμενος. Liban. T. IV. p. 548. 18. ἔδειξας τὴν τυραννίδα ἐφείσω τῆς πόλεως. consuluisti mihi, malum avertens. Apoll. Rhod. II. 98. οὐδ' ἄρα Βέβρνες ἄνδρες ἀφείδθησαν βασιλῆος. Schol. κατεφρόνησαν. Nonn. Dion. VIII. 236. 17. εἰ μὲν Ἀργε . . Σεμέλη παρίανεν ἀφειδήσας Ἀφροδίτης, i. e. ἀμελήσας. Ib. p. 246. 25. ἀφειδήσασα δὲ Μοίρης Τολμηρῇ παλάμῃ φρονίων ἔψανσε κερανῶν. Cf. Heinrich. ad Musae. v. 302. — Post φεῖδεται comma ponendum.

Nr. 280. ἀγαθίου σχολ. Br. III. 40. nr. 19. An. III. 1. p. 63. V. 3. ὕπνον ἔχεις. P. ἔχεις ὕπνον ed. pr. Plan. V. 5. τὰ ὅμοια. P. Pl. Br. Sustuli hiatum, τάχ' ὅμοια scribens, quod in comminationibus satis frequens. Ἰλ. α. 205. ἥς ὑπεροπλήσει τάχ' ἂν ποτε θυμὸν δόλῃσῃ. Ὀδ. χ. 133. τῷ κα τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσεται. V. 8. ἐχθαίρειν. P. a pr. man. Suid. in καλλύκωτος. T. III. p. 9. ἐχθαίρει.

Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli. — Nr. 281. *πὰνλ. σιλ.* Br. III. 80. nr. 29. An. III. 1. p. 145. V. 4. *ἐστρωσὴν*. P. comam, quam tum vix operose in tres noctes (dies) composueram, turbavit. — Nr. 282. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 40. nr. 20. An. III. 1. p. 64. V. 1. 2. Suid. in *ῥαδινῇ*. T. III. p. 250. V. 3. *θέλγειν*. P. et ed. pr. Plan. *θέλγον* Br. c. ceteris. Locus Aeschyleus, quo Toupius ad firmandam lectionem Cod. nititur, alienus est. Suspiscabar: *ὄμμα δὲ θέλγειν Οἰδ.* *ῥαδ.* — V. 6. *ῥαδ.* P. *ῥαδ.* Pl. Br.

Nr. 283. *πὰνλ. σιλ.* Br. III. 75. nr. 13. An. III. 1. p. 133. V. 1. *Θεανῶ*. P. Br. *Θεανῶ*. Reisk. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 43. V. 4. *ἡρεπόλης*. P. *ἡρικύμης* nonnulla apogrr. — Nr. 284. *ῥουφίνου δεμ.* (vid. Catal. Poët. p. 948.) Br. II. 490. tamquam Rufi, ex Plan. p. 473. — P. Nr. 285. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 35. nr. 6. An. III. 1. p. 50. V. 1. *με* lineae superscriptum. P. V. 5. *ἀνέριων*. Vid. p. 126. nr. 248. *ἀνέριων*. Ap. G. R. V. 6. *ἀντ' ἐφ.* P.

Nr. 286. *παῖλ. σιλεντιαρίου*. Br. III. 80. nr. 30. An. III. 1. p. 146. V. 1. *κλειόφάντις*. P. vid. nr. 279. V. 2. *λάβρον*. P. Br. *λαῦρον*. Pl. Cf. Dorvill. ad Char. p. 45. V. 4. *διακρίνει*. P. Pl. *διακρινίαι*. Br. Vid. ad p. 122. nr. 228. — *βαλλομένοις*. P. *βαλλομένους*. Pl. Br. V. 5. *εἴη μοι*. Conjeceram *εἴη τοι*. Sed rectius Graef, in not. mat. *εἴη ἁμοῖς μελ.* V. 8. *βουλόμενος*. P. Pl. *βαλλόμενος*. Br. c. Brod. et Schol. Wech. *ἄψαιεν ἰλλόμενος* suspicabatur Stephanus. Scripsi: *ἐπὶ σοῖς ἄψαιε βουσκομένος*. Paul. p. 132. nr. 272. *καὶ περὶ δειρὴν ἀσχετα λισσάων βούσκομαι ἀργυφίην*. Achill. Tat. II. 37. p. 102. *καὶ τοῖς ὁδοῦσι συμβάλλεται, καὶ περὶ τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκειται*. V. 9. *δεῖ τότε* P. a pr. m. vid. ad p. 97. nr. 59. *δὴ τότε* initio *ῥήσεως* est in 'Od. α. 424. δ. 68, et saepe alibi. Caeterum observa in h. l. parodiam Homeri 'Od. θ. 341. sqq.

Nr. 287. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 41. nr. 21. An. III. 1. p. 64. V. 2. *σπείραζον*. P. quod ex *ἐπείραζον* ortum. V. 3. *τίνα που χθόνα*. P. Pl. *τίν' ἐφην χθόνα*. Br. At verbum dicendi latet in *πείραζον*. Sic fere Eurip. Phoen. 1471. *ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις, Οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί, Οἱ δ', ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι*. Vid. Burm. ad Vellej. Paterc. L. II. c. 92. Schaefer. ad L. Bos p. 246. — V. 3. *πούρα*. P. *πούρη*. Pl. Br. V. 4. *ἀργίπος ἦμ*. P. Br. *λέξω ἡμετ. vulgo* in Plan. In multis tamen editt. *λέξω* deest. In marg. Wechel. *λέξαι*. *ἀργίπος* Agath. p. 465. nr. 644. v. 5. pro integra et incorrupta.

Utroque loco Br. ἄρτιπος, non magis vere, quam si quis ἀλλόπος scribat pro ἀέλλυπος. Vid. Eustath. ad Ὀδ. θ. p. 312. 20. V. 5, *μῖγα στονάχῃσι*. P. Pl. *μῖγ' ἔστον*. Br. Homer. Ἰλ. β. 784. *μῖγα στοναχίζετο γαῖα*. — V. 7. *ἰκέτευσεν*. P. Plan. *ἰκέτευσεν*. Br. admodum probabiliter, si reputaveris, quam facile σ inter ν et ς excidere potuerit. Si quis tamen vulgatam restituendam existimaverit, non admodum refragabor. De imperfecto inter aoristos passim obvio vid. Hueschk. Comm. de Orph. Arg. p. 19. Bökh. ad Platon. Miq. p. 167, et infra ad p. 405. nr. 292. v. 1. — V. 8. *σὶγκατένευσα*. P. *μόνον*. P. *μίνεον*. Pl. *μένων*. Br. *μόνον* jungendum cum *θρυπτομένων*, fere ut *φειδομένη* p. 120. nr. 216. — V. 9. *ἀνῦσσαι*. P. V. 10. *πάντων* P. *πάντων*. Pl. subaudito *μᾶλλον*. Fortasse aliqua *πάντως* praeferet, nec non invito,

Nr. 288. *παλ. σιλ.* Br. III. 77. nr. 19. An. III. 1. p. 138. V. 1. *σύνεψιάουσα*. P. *συνεστιάουσα*. Pl. cf. Rubnk. Ep. crit. p. 139. *συνεψιάουσα*. Suid. T. III. p. 403. Similiter p. 488. nr. 826. pro *ὁμίσιος* in Plan. *ὁμίσιος*. — V. 3. *τί*. Pl. — Nr. 289. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 35. nr. 7. An. III. 1. p. 50. — P. V. 4. *οὔτε ζωρ.* P. *οὔτ' ἐπὶ ζωρ.* Br. metro invito. Vid. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. — V. 5. *περὶ δέρε.* P. V. 6. *ἀθρήσει*. P. *ἀθρήσει*. Br. Bene habet futurum; sed si quis *ἀθρήσῃ* magis probet, is locus accedat ad ea, quae congegissimus ad p. 122. nr. 227. — V. 7-8. om. in Ap. Lips. et ap. Reisk. Addidit Schneider. Per. crit. p. 51. V. 9. *ἄδωνιν*. P. ut supra p. 103. nr. 113. v. 3.

Nr. 290. *παύλου σιλ.* Br. III. 75. nr. 14. An. III. 1. p. 134. V. 1. *ἐπὶ κλ.* P. V. 3. *μάχον τάχα*. P. *τινὰ* Br. c. ap. G. R. Paulus p. 131. nr. 266. *λυσοσίων τάχα πικρὸς ἔρωε ἐνέπηξεν ὁδόντα εἰς ἐμέ*. — Nr. 291. *τοῦ* ^{αν} *εἰς τὸ αὐτό*. P. Br. III. 76. nr. 15. An. III. 1. p. 131. V. 1. *εἶπον ἐμοί*. P. *εἰπέ μοι*. ap. G. R. *εἰπὼν ἐμοί*. Heins. Reisk. Br. Hic post *ὥπασας* interrogandi signum posuit. Perperam. Verissimum est: *εἰ μὲν ἐμοί . . ὥπασας, ὁλβίως . .* Causam reddit *εἰ*, ut Apoll. Rh. I. 290. *τὸ μὲν οὐδ' ὄσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ ὀφείλμεν, εἰ Φοῖβος ἐμοὶ πακὸν ἔσσειε ἁλύξας*. Ib. I. 1284. *ἐν δὲ σφιν κρατερὸν γένος τίσειν . . εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν*, nec hoc solum post verba affectuum. V. 3. *ὄτα. ὄν.* Reisk. — *ἀνήψας*. P. *ἀνήψας*. Br. vero. V. 4. *ἀπὸ σβέσσαι*. P. *ἀνασβέσσαι*. quaedam

apogr. — Nr. 292. ἀγαθίου σχολ. πίθαν κ. τ. λ. Br. III. 1. p. 68. V. 1. ὀράμνω. P. Hoc dist. laudat Suid. in ὀράμνω. T. II. p. 106. V. 1. ἐρερεῶν. ut ἐροερεῶν μηρεῶν, mollium, p. 600. nr. 208. v. 4. Aelian. Hist. An. VII. 9. τροσὴν ἀπαλὴν νεοττοῖς ἔγροῖς. Ibid. II. 26. ἀπτόρις τῇ αὐτῇ τοῦ ἡλίου ὕψην αὐτοῦς, ἀεγροῦς ἔτι καὶ ἀπτήνας. sciendum videtur ἔγροῖς ἔτι. V. 5. ὀλοληγῶν. P. V. 6. ἐνδιαύουσα. P. e. l. pr. Plan. et quatuor Codd. ap. Br. Vulgo ἐνδιαύουσα. De littera γ sic temere inserta vid. ad p. 260. nr. 367. V. 8. προτόματα. P. προμάτα. Pl. Br. Sic p. 145. nr. 27. Expressum hoc dictum ex Melag. p. 108. nr. 141. §. V. 9. περὶ κίδν. et εἰσούσαν. P. V. 10. καὶ αε et mox errore contrario ἀλλ' ἐμέ. Br. περὶ σμύχ. P. V. 12. αἰεγοῦσαν. P. εἰεγοῦσαι. Br.

Nr. 293. παῖλον σιλ. ἀντίγραφον κ. τ. λ. Br. III. 84. nr. 42. An. III. 1. p. 154. V. 1. ἄρα σοῖς. P. σοὶ Pl. σοι Br. V. 6. ἐμὲ ἦς ἱ. e. οἷς, quamvis οὐν praecedat. V. ad p. 480. nr. 764. V. 9. θαμίζεις. P. θαμίζεις. Pl. Br. — V. 10. ἀπ' ὠσσμ. P. V. 11. εἰν ἐνί. i. e. ὁμοῖ. p. 153. nr. 65. κίστην . . εἰν ἐνὶ πάντα . . ῥεομένην. In Flanud. nr. 370. T. II. p. 737. εἰν ἐνὶ χῶρον ἔχουν.

Nr. 294. ἀγαθίου σχολ. ἀφηγηματιζ. Br. III. 56. nr. 8. An. III. 1. p. 52. V. 3. Suidas in ἐπαλξίς. T. I. p. 786. οἶα δὲ περὶ. P. et Suid. in ἀπλοῖδας. T. I. p. 268. quod plures mutaverunt in πύργος. Recte monet Pierson ad Moer. p. 87. verba περὶ et περὶ in Codd. tam inter se similia esse, ut vel Lynceum possint decipere. Per totum epigr. dominatur allegoria de castello bene munito, quam similibus illustravi in Animadverss. Adde Oppian. Cyn. III. 124. de pullis gallinae, vulture imminente: τοὶ δ' ἄρα δειλοὶ Τεῖχος ὑπ' εὐπτέρων περιέης τριζοῖσι νεοσσοί. Br. recepit frigidum Tourii commentum, οἶα δ' ἐπ' ἔχει. Em. in Suid. p. 47. Cur. sec. p. 199. V. 6. Suid. in χάλιξ. T. III. p. 649. V. 7. ἐπὶ, P. a pr. man. θριγίτρον, quaedam apogr. μελάθρον. V. 9. 10. Suid. in λώπηγ. T. II. p. 462. V. 10. Idem in λέχριος. T. II. p. 435. V. 11. Id. in πνίσσουσαν. T. II. p. 335. V. 13. ὄπη. P. ὄπου. ap. Lips. κατὰ βαιόν. μετὰ βαιον. Heins. et Reisk. V. 15. προσώπω. P. πρόσωπα. Reisk. μετώπ. Br. §. V. 20. σφίγγεται. imagini convenire non videtur. Expectabas σφάγγεται, vel tale quid. V. 23. σχήσουσιν. P. in diversa abeunt apogr. V. 24. στίμματα σοι. P. Br.

o o s

Nr. 295. λοντιου ἐπὶ ποτηρίῃ προφερμ πόρη. P. Br. III. 105.

nr. 1. An. III. 1. p. 193. V. 2. Suid. in *αἶσα*. T. I. p. 658. omisso δ'. *τυχεῖν* corr. *ἔχειν*. P. — Nr. 296. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 37. nr. 9. An. III. 1. p. 55. V. 1. *ἔξοτα*. P. *ἔξωθε*. Ap. G. R. Vid. p. 131. nr. 268. p. 155. nr. 288. V. 5. 6. Suid. in *λάταξ*. T. II. p. 417. ubi editt. vett. *καλύψω* pro *καλλείψω*, ut p. 133. nr. 278. γρ. *πνιύ* *πλεγμοσι*. P. *πλήγμοσι* Br. c. Suida. Quae omnes lectt. mihi ortae videbantur ex *παίγμοσι*, quod facile in *πλεγμοσι* corrumpi potuit. Rectius tamen fortasse *πλήγμοσι*, Suidae auctoritate munitum, in textu posuisssem, — Nr. 297. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 41. nr. 23. An. III. 1. p. 66. V. 1. 2. Suid. in *ἀταλῆσι*. T. I. p. 366. in *ῥέθεος*. T. II. p. 48. — Nr. 298. *ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ αἰγυπτίς*. P. Br. II. 493. nr. 2. An. T. II. 3. p. 372. V. 3. *ῥῆσι*. P. Pl. tuetur Schaefer. ad Theocr. p. 220. contra Br. qui *ἔλθοι* dedit, ut nr. 279. v. 5. At duplex verbum *ῥῆσι* et *ἴκοιτο* vehementer friget. Suspiscabar: *ἐς τρίχας*, ὦ *Ζεῦ*, γήρας . . . ἴκοιτο. ὦ *Ζεῦ* lactantis est de futura, quam sperat, uisione.

Nr. 299. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 41. nr. 22. An. III. 1. p. 66. Refertur hoc epigr. ad nr. 287. P. V. 7. *ἡ βραδυπ.* P. *ὁ βραδ.* Pl. Br. V. 8. *ἐξ ἀπίνης*. P. V. 9. *πάντα . . γέγοντο*. Theocr. Eid. I. 134. *πάντα δ' ἐναλλα γέγονιντο*. ubi Codd. nonnulli *γένοιτο*. vid. ad p. 117. nr. 199. — *κόρης*. P. *κούρης*. Pl. Br. — Nr. 300. *πανλ. σιλ.* *τ* *π* *ε* *ι* *ς* *αν.* Br. III. 82. nr. 35. An. III. 1. p. 149. V. 3. *παῖδαχα* *λίπτειν*. P. In fine versus comma ponendum. V. 4. *ἐπὶ δμ.* P. V. 6. *ἔχοι*. P. 'a pr. m. *ἔχει*. Pl. Br. V. 7. *αἰθερς*. P. Br. vulgo *ἔσχε*. Mosch. Eid. VI. 3. *ὡς Ἀχὼ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλίγεν Ἀχὼ*. Rhian. p. 583. nr. 93. *τοῖον σέλας ὄμμασιν αἰθερς Κούρος*. Apoll. Rh. III. 273. *τοὶ δὲ λοστρά πυρὶ ζέον.*

Nr. 301. *τ* *αυ* *π* *ε* *μ* *ψ* *αντ* *ι* *χ* *θ* *υν* *κ* *ό* *ρ* *η* *ς*. P. Br. III. 82. nr. 36. An. III. 1. p. 150. V. 1. *τηλοτέρωι*. P. V. 2. *πηγνῷ πῶς τάχει με φέρει*. Pl. Br. Cod. lectionem distinctione juvare conatus sum, ut esset: *ἔρως πτηνός ἐστιν, ὥστε με φέρειν πτηνόν*. Sed turpis hiatus vitium prodiit. Vere emendavit Hermannus a me consultus: *πηγνὸν μεῖοδ' μ' οἷός τε φέρειν*. In οἷος prior corripitur ap. Homer. 'Il. σ. 105. 'Οδ. η. 312. v. 89. in οἷα ap. Greg. Naz. Carm. de Reb. suis v. 153. T. II. p. 33. C. *ἡμετέροις, οἷά τ' ἰδύει νόος*. V. 8. *ἀπ' ὠσαμ.* P. — Nr. 302. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 33. nr. 3. V. 1. *ῥε*. P. Pl. Br. ut

p. 416. nr. 359. ποιήν τις βιώτοιο τάμοι τρίβον; p. 506. nr. 123. πῶς τις ἀνεν θανάτου σε φύγοι βίε; in quam lectionem etiam Stobaeus conspirat. In his locis omnibus conjunctivum reponit Schaefer. Meletem. p. 97. Vide tamen ad p. 126. nr. 246. Oppian. Cyn. I. 67. τίς τὰδε τολμήσειεν αἰδεῖν ἰσχυράλαντα; Ἡ βασιλῆϊ λένοντι τίς αἰστών ἀντιβάλοιτο; ubi statim: ἰὼ παρδαλίον δὲ τίς ἂν μύραιναν ἐῖσοι; V. 2. χρυσομανεῖ σπατάλη. P. χρυσομανῇ σπατάλην. Pl. Br. Ex tragicis legendi verba cum dativo jungi docuit Wunderlich. Obs. in Aeschyl. p. 128. sq. Adde Eurip. Alc. 196. ἥπου στενάξει οἷσιν Ἀδμητος κακοῖς. Apoll. Rh. II. 772. ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλῆϊ λειπομένῳ. praepositione addita Lucian. Dial. Mort. XIV. 5. οἰμῶζω ἐπὶ τῷ τραύματι. V. 5. πελάσοις. P. πελάσεις. Pl. Br. Optativum Br. servavit in Meleagri ep. 14. p. 578. nr. 68. εἰ δὲ θελήσοι, ἥ τάχα πον κήγῳ γένεσμαι ἀμβροσίας. fortasse minus recte. Vid. supra ad nr. 215. v. 5. — V. 7. μοιχία. P. ἐκτοθεν ἐρώτων. aliena ab amoribus; non amoribus

annumeranda, sed delictis. V. 8. μετά. P. V. 11. μαγίς. P. μάλις. Pl. Br. Vid. Intrpp. ad Thom. Mag. p. 619. s. P. V. 13. In marg. ὁμοῦ ἐπιγράμματα τριακῶσια ἔξ. ὁμοῦ ὥς ὡς ἐπιγράμματα τριακῶσια ῥ. P. V. 13. ἀγγέλις. in marg. γρ. ἀμβολίας. P. ἀμβολίας. Pl. Br. Illud tuetur Agath. p. 131. nr. 269. καὶ τὰς λυσιπόθους ἐτρεμον ἀγγέλις. retrocedit, et amoris usui renuntiat. V. 15. εἰ δέ. P. ἦν δέ. Pl. Br. Initio versuum hic error creberrimus. De εἰ et ἦν seorsus excipientibus vide ad p. 105. nr. 122. V. 17. ὀθνεῖη an ὀθνεῖην, obscurum in P. ὀθνεῖη. Pl. Br. νόμος lineae superscriptum. V. 18. θώματος. P. Hoc verum putarem, si de virgine ingenua ageretur, qua vitata dedecus in totam domum redundat; nunc σώματος de serva verius puto c. Pl. Br. Cf. Gatacker de Stilo N. T. p. 64. Spanh. ad Aristoph. Plut. v. 6.

Nr. 303. ἄθλιον. Br. III. 160. nr. 49. An. III. 1. p. 316. V. 1. ἰσοῦατα. P. Reisk. V. 2. οὐ λαλέεις. P. Br. οὐκ ἀλέγεις. Reisk. nihil verius. — Nr. 304. Br. III. 164. nr. 69. An. III. 1. p. 325. V. 1. ὅτε ἦς. P. ὅτ' ἦς. ed. pr. Pl. δ' τῇ στ. Vulgo. παραπέμψω. Vulgo. V. 2. πᾶν P. Pl. καὶ Br. de passa saltem nunc cedo, quaeso, patum. Grot. Vid. Locella ad Xenoph. Ephes. p. 202. — Nr. 305. ἄθλιον. Br. III. 161. nr. 55. An. III. 1. p. 315. V. 1. ὅφ' ἔσπερα. P. V. 2. νίσταρ. Lucian. D. Deor. V. §. 3. T. II. p. 15. προτιμότερον

τοῦ νέκταρος οἰομένῃ τὸ γάλημα εἶναι. Cod. Paris. ποτιμότερον. quod editor Halensis recepit.

Nr. 306. γελωδήμων. Br. II. 84. nr. 6. An. II. 1. p. 215. V. 1. Huschke An. cr. p. 153. commodè confert Aristæen. I. ep. 21. τοσοῦτον διδαστήριον Ἀρχιτέλης, καὶ σίνεστι ποθομένη καθάπερ ἐννοῆτος, τὰ ἐρωτικά περιεμφοζόμενος καὶ λιγνεύων. V. 2. ἐρώντος. Lucian. Jup. Trag. §. 2. T. VI. p. 225. οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου τοῦ ἢ ἐρώτός ἐστιν. Rectius ἐρώντος Cod. Par. et Gurlic. Cf. Addit. An. ad Athen. p. 268. not. — V. 4. ἀπλῶς conjunxi cum οὐδέν. Auctor Rhesi v. 851. ἀπλῶς Ἀγαθῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα. Br. c. Toupio μένεις ἄπλως. Cf. p. 511. nr. 29. v. 5. 6. ἀπτῶς suspicabatur Huschk. l. c. de palaestitarum ἵππιασμοῖς cogitans. Lenissimum fortasse fuerit: παράκειμαι, Καὶ σὺ μένεις ἄλλως — οὐδέν ἐρώντος ἔχεις. et tu frustra expectas. Vid. Bast. ad Greg. Cor. p. 730. et 920. In Schol. ad Arist. Nub. 770. legerim: οὐκ ἄλλως (vulg. οἷχ ἀπλῶς) ὁμνῶσι κατὰ τῶν Χαρίτων. nisi ἀπλῶς quoque temere significat, quod contendit Wytenb. Bibl. crit. T. III. 2. p. 7. Ap. Libanium tamen T. IV. p. 20. 3. lege: ἄλλως (vulgo ἀπλῶς) δὲ νομιστίον καὶ εἰκὴ φέρεσθαι τὰ ἀνθρώπινα. Cf. Append. Adversar. Porson. p. 525. ed. Lips. ibique Schaeferum in Indic. εἰκῇ. p. 346.

Nr. 307. ἀντιφίλου. Br. II. 169. nr. 3. An. II. 2. p. 38. V. 2. ^α κρονιδῆς. P. κρονιδας. Pl. Br. V. 3. οἱ δὲ με. P. Pl. οἱ δ' ἐμὲ. Br. V. 3. κατέθετε. P. καταίθετε. Pl. Br. — Nr. 308. τοῦ αὐτοῦ, ἡ μᾶλλον γελωδήμων. P. Br. II. 84. nr. 4. An. II. 1. p. 215. V. 2. οὐδὲ λαλεῖς. interrogative Pl. sine interrogatione Br. V. 3. μετὰ σοῦ. μετὰ σ' οὖν corr. Jor. Scaliger. Frustra γίνῃ. P. Pl. Br. V. 5. πάλε σοι. P. Br. fortasse rectius. σοί. Pl. πρὸς ἐλοῖο. P. — Nr. 309. διοφάνους μνηναίου. Br. II. 259. An. II. 2. p. 263. V. 1. ab antiqua manu scriptus, quae in marg. posuit ^π λει. V. 2. ab alia manu additus. In marg. ζτ. ψιλλιστής. P. ψιλλιστής. Br. qui ψιλήτης aut ψιλήτης legendum censet. Cum fure amorem comparari apparet. Etiam p. 624. nr. 59. μνηστῶν scriptum pro φηλητῶν. Hesych. φηλητής, κλέπτῃς, ληστῃς. φηλήτῃσιν, λησταῖς. In orthographia et tono hujus vocabuli fluctuatur. Ap. Hesiod. Ἐ. καὶ Ἱλ. 375. vulgo φηλήτῃσι. φηλήτῃσι Br. praelulit ex Codd. Stobaei. In Hym. Homer. in Mercur. 60. φῶτε φηλήταις et φηλήται. Editt. recentissimae φηληταί. φηλήτης Eustath. ad

Od. v. p. 730. 26. excitans versum Archilochi: φιλήτῃ νύκτωρ τερπύλλην πολυμένην. Idem ad Od. ω. p. 843. 42. et Etymol. M. distinguunt inter φιλήτῃς et φιλητῃς. Cf. Libel. in Fragm. Archilochi p. 187. sq. V. 2. ἐκδιδύσκει. i. e. λωποδυνεῖ. Salmasio ἐκδιδράσκει in mentem venasat.

VI.

Ρ. ἀρ τῶν ἀναθεματικῶν ἐπιγραμμάτων.

In summa pag. leguntur duo versus: εἰς τελετὴν διονύσου·

εἰς λίθος ἀστράπτει τελετὴν πολύμορφον ἰάκχου:

καὶ πτηνῶν τρυγόντα χορὸν καθυπερ ἐρώτων.

quos edidit Reisk. Anth. nr. 596. Br. III. 219. nr. 520. V. 1. ἡ λίθος. R. Br. Scribe εἰς. Sequitur novi capitis inscriptio: ἀρχὴ μὲν ἡμῶν ὡς φησὶν ἡ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιγραμμάτων ἐκθεσις γαλήνηται: σκοπὸν ἔχουσα τὴν σὴν ἐξάψαι διάνοιαν. εἰ τοίνυν γαλήνηται τὸ προτεθέν, ἐπὶ τὴν τῶν ἀναθεματικῶν ἀνάγνωσιν μετάβηθαι· εἴη δὲ καὶ ἐπ' αὐτῇς ἡμῶν ἀννοθῆναι τὸ σποιδαζόμενον. ✕

Nr. 1. πλάτωνος ἐπιπατόπτρῳ ἀνατεθεὶν παρὰ λαΐδος. P. Br. I. 170. nr. 7. An. I. 1. p. 343. V. 1. ἐραστῶν. P. ἡ τῶν ἐρώτων. editt. vett. τὸν ἐρώτων. ed. St. p. 462. nr. 621. ἰσμον ἐραστῶν "Ἐξεῖ ἐπὶ προθέροις. V. 3. 4. vertit Auson. ep. 55. — Nr. 2. σιμωνίδου ἐπὶ τύχοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῷ τῆς ἀθηναῖς ναυί. Br. I. 135. nr. 49. An. I. 1. p. 252. V. 2. νηῶν ἀθηναίων. P. νηῶν ἐπ' ἀθηναίων. Pl. νηῶν ἀθηναίων. Br. — κεῖται. P. Br. κεῖνται. ed. pr. Plan. Vid. ad p. 117. nr. 199. ὑπορύφια. P. ut in Fab. Aesop. a Rochef. editis nr. 2. ὁμορύφειν. ubi vide Schaefer. p. 145. Ap. Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 187. παρθένον, ὃ μοναχέ, πᾶσθαι ὁμορύφιον. Cod. Barocc. ὁμορύφιον. ὑπορύφια. Aldin. I. ceterae ὑπωρύφια. Vide ad p. 164. nr. 124.

Nr. 3. διονυσίου ἐπὶ ῥοπάλῳ ἀνατεθεὶν ἡρακλεῖ. Br. II. 255. nr. 6. An. II. 2. p. 252. V. 1. 2. Suid. in πρῶνες. T. III. p. 217. ubi δε τε οἴτην. — V. 2. ἀδένδρου et πατεῖ quaedam apogr. L. Holst. ad Steph. Byz. p. 327. — V. 3. ἀγοστήρας. Suid. T. I. p. 39. — Nr. 4. ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρα αἰλείων, λεωνίδου. Br. I. 226. nr. 25. An. I. 2. p. 85. V. 1. εὐκαμπέ. P. Pl. Br. εὐκαμπέ tentat

Salm. ad Inscr. Regill. p. 87. non improbante, ut videtur, Dorvillio ad Char. p. 442. At in *ἐνκαμπές* media corripitur, ut in *ῥαδάμους* ap. Nicandr. Alex. 92. et prior in *τυμπάνων* in Orac. ap. Euseb. Praep. Evang. V. 7. p. 192. B. *εὖρμος* media correpta, cum quibusdam similibus, excitatur ap. Hephaest. p. 5. Etiam ex atticis nonnulla huius generis dedit Erfurd ad Soph. Ajac. p. 619. not. Alia dabimus ad p. 339. nr. 98. v. 6. V. 2. *ῥώρμειν*. P. *ῥώρμειν*. Pl. Br. Hesych.

ὄρμειαι, *ὄρμια*. Utraque scriptura bene habere videtur. V. 4. *πύρτων*. P. *εὖρμα*. P. Pl. *ἄρμενα* Br. c. Dorv. qui in Cod. Mediceo *ἄρρέμα* invenerat, quod non longius abest ab *εἶρμα*, quam ab *ἄρμενα*. Certe nulla est mutandi necessitas. — V. 6. *ἐρέτας*. P. Pl. *ἐρετμούς*, a Dorv. dubitanter propositum, recepit Br. At *ἐρέτας* exquisitius, quam ut librario deberi videatur. Sic Leonidas p. 179. nr. 211. *σαγηνεντήρ* dixit pro *σαγήνη*. Horat. I. Epist. 1. 94. *curtatus inaequali tonsore* (pro tonsura) *capillus*. Id. I. Ep. 19. 13. *exiguasque togae simulet textore Catonem*. Juvenal. 1. Sat. 13. *assiduo ruptas lectore columnae*. V. 7. 8. *τέχνης, ἀρχαίης, τεχνοσύνης*. Br. c. Plan. — Nr. 5. *εἰς τὸ αὐτὸ φαλίππου*. Br. II. 217. nr. 22. An. II. 2. p. 165. V. 2. Suid. in *γνῶν*. T. I. p. 504. P. V. 3. novum lemma: *εἰς Πίσωνα γριπία Φιλίππου Θεσσαλονικῆ*. P. V. 4. *σχοινοτανεῖς*, *ε* *juncis plexas* interpretatur Schneid. in Lex. probante Schaefero ad Gregor. p. 509. V. 5. *ἔγνων*. P. Br. *ἔγγνον*. Pl. — V. 7. *πίσων*. P. *πίσων*. Pl. Br. V. 8. *αἰθόμενος*. P. Pl. *βριθόμενος*. Br. c. Reisk. ex ep. Theaetet. p. 145. nr. 27. Scripsi *ἀχθόμενος* e. Scaligero.

Nr. 6. *εἰς τὸν ἐν πυθοῖ λίσθητα ἐκ τοῦ ἡροδότου*. In marg. *εἰς τὸν ἐν πυθοῖ λίσθητα*. Br. III. 179. nr. 147. An. III. 1. p. 371. Est cum duobus seqq. ap. Herodot. V. 59. p. 400. V. 1. *ἰών*. P. *ἰων* dedi c. Reizio, quod unice probat Wolf. in Prolegg. ad Homer. p. LV. not. 18. Eodem sensu Bentl. *νίων*. Alii *ἰών*. — Nr. 7. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 148. An. III. 1. p. 372. V. 2. *τείν*. P. Suid. T. III. p. 414. *τείν*. Br. Apollon. Alex. *περὶ ἀντ.* p. 365. ed. Bekkeri: *λέγεται δὲ καὶ τιν, καὶ ἔτι μετ' ἐπενθήσεως τοῦ ε* *τῆν, ἰδίως γὰρ ἡ μεταθέσις ἢ εἰς τὸ τ τοῦ ε* *δεικτικὴ ἐστι, σοῦ, τοῦ-τεοῦ, σός, τεός*. — Nr. 8. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 149. An. I. c. De Laodamante vid. Pausan. IX. 5. §. 7. V. 2. *τείν*. P. *τείν*. Br. — Nr. 9. *μνασάλνου ἐπὶ τοῦ καὶ φαρετρῇ ἀνάτε*. Br. I.

191. nr. 6. An. I. 1. p. 401. V. 1. ^ηφαρέτρα. P. φαρέτρα. Pl. Br. Suid. in *ισχίαρα*. T. II. p. 129. — V. 5. *πιτερόντας*. P. *πιτερόντα* editt. nonnullae Plan. — V. 4. *δυμενίων*. P. Pl. *δυμενίες* probabiliter Br. Archiloch. in Schol. Soph. El. 96. *ξείνια δυμενίων λυγρὰ χαρίζομενος*. — Nr. 10. *εἰς βωμὸν ἀναταθίντα τῇ ἀθηναί παρὰ σελείκου ἀντιπάρχου*. Br. II. 8. nr. 12. An. II. 1. p. 22. V. 1. Suid. in *φρυγόμενιος*. T. III. p. 642. In Oracul. ap. Joann. Lyd. de Mens. p. 34. de Luna: *Φοῖβη, ἀπειροτέχνη, φασολμβροτος, εἰλήθυια*. editor corrigit: *ἀπειρότοκος*. Scribe potius: *ἀπειρολεχῆς*. V. 4. „Perspicuus non est ultimi pentametri sensus. An oraculi jussu aram hanc exstruxerat Seleucus? Sic legendum esset *Φοιβείου ἱερὰν φθεγγαμένον στόματος*. Φοιβείου reponerat Salm. An Seleucus ipse, Apollinis antistes, oraculorum ὑποφήτης erat? Tum legendum erit, *Φοιβείαν ἱερὰν φθεγγόμενον στόματος*.” Br.

Nr. 11. *σατρίου ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ τριῶν ἀδελφῶν θηρευτῶν*. P. *σατρίων* correxi ex Plan. Br. II. 276. nr. 1. An. II. 2. p. 303. V. 2. *πίγρις*. corr. *πίγρης*. P. Sic Pl. Br. V. 3. *δαχὶ τῶνας*. P. V. 4. *ἐργατήν*. P. *ἐργασίην*. Pl. Br. V. 5. *ἀδελφοῖς*. P. *ἀδελφειῶς*. Pl. Br. V. 6. Suid. in *νέποδες*. T. II. p. 612. — Nr. 12. *ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου ἀποσυρέων*. Etiam: *εἰς τὸν αὐτὸν ἀντίξοις (?) ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ^ς αἰγυπτ^ς*. Br. II. 495. nr. 9. An. II. 3. p. 375. V. 2. *πίγρις*. corr. *πίγρης*. P. Vid. p. 172. nr. 179. et 180. V. 4. *ἡέρα, γαῖαν, ὕδωρ*. De tribus venandi generibus Liban. T. IV. p. 1064. 1. *θήρας μὲν δὴ μὲν ἔσχεν ἀήρ, τὸ δὲ ἔλαχεν θάλαττα*. scr. *τὸ μὲν ἔσχεν*. Et paulo post: *καθάπαξ αἶρος μὲν καὶ ὅση πρὸς θάλατταν, εἰχνης μᾶλλον ἢ ῥώμης προσεῖται*. fortasse corrigendum: *καὶ ὅσα γ' ἐξ αἶρος μὲν καὶ ὅσα πρ. θ.* — Nr. 13. *εἰς τὸν αὐτὸν, λεωνίδου*. Br. I. 225. nr. 19. An. I. 2. p. 81. V. 1. *ταῦτα δικ.* P. Suid. in *ῥμαίμος*. T. II. p. 682. V. 1. 2. Idem in *ἀγρεσίη*. T. I. p. 7. — P. V. 3. novum lemma: *τωὶ πανὶ παρατρώων ἀλίων ἀδελφῶν*. P. V. 3. *ὦν ἀπὸ μὲν πτανῶν*. P. Pl. (ubi *πτηγῶν*.) quod tacite mutavit Br. *ὅς μὲν ἀπὸ πτ.* Perperam, ut apparet ex parodia Luciani nr. 17. *ὦν ἀπὸ μὲν πηγῆς Εὐφροῦ τάδε*.

Nr. 14. *εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιπάρχου σιδωνίου*. Br. II. 9. nr. 15. An. II. 1. p. 24. V. 1. Suid. in *ἄρμενα*. T. I. p. 333. in *αὔθαιμοι*. p. 378. Idem v. 1. 2. in *ὀρειονόμων*. T. II. p. 711. — V. 2. *δάμς*. P.

V. 3. ^απετηνῶν. P. πετεινῶν. Pl. Br. Suid. in *δεραιοπίδην*. T. I. p. 526. ubi τάνδε δεραιοπίδην. τῶν δὲ δεραιοπίδην. P. πετηνῶν iterum legitur nr. 16. v. 3. in Plan. πετεινῶν. Eadem diversitas est ap. Apollodor. I. 9. 22. p. 92. et infra p. 161. nr. 109. quod iis debetur, qui, quod Atticistae formam πετηνός improbant (vid. Thom. Mag. p. 765.), ei alteram substituendam esse censerent. At illam quoque formam genuinam esse, apparet ex πετηνός, quod nisi ex πετηνός descendere non potuit. Cf. Boekh. Not. crit. ad Pindar. Nem. III. 77. V. 5. λίμνης. P. λίμνης. Pl. — Nr. 15. εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ ζωο- μου. Br. II. 9. nr. 16. An. II. 1. p. 24. Zosimo probabiliter inscripsit Plan. V. 2. δάμης. P. ὑπ' ἡερῶν. P. ὑπερῶν. Steph. Br. Rectius fortasse, ἀπ' ἡερῶν, ut nr. 13 et 17. — Nr. 16. εἰς τὸ αὐτὸ ἀρχίου τῷ πανί παρατρίω ἀδελφῶν ἀλείων. P. Ib. ζτ. τὰ ὅμοια τούτων εἰς τὸ ^χφπ ψηφίνῳτι ἐκεῖζ ἐγράψ/ εἰσὶν δὲ τὸν ἀριθμὸν θ. αφ δὲ οὕτως· ἀγραύλοις τάδε πανί βιαρκίος ἄλλος ἀπ' ἄλλης. Haec nota lectores remittit ad p. 172. ubi alia huius argumenti epigrammata leguntur. — Br. II. 93. nr. 7. An. II. 1. p. 253. V. 1. 2. Suid. in *σνοπιήτης*. T. III. p. 335. V. 2. λινοστασίης. P. Pl. Suid. τρισσᾶς. (sic P. et sic corr. in var. lect. lin. ult.) λινοστασίας. Br. τρισσῆς. Plan. Suid. Quum reliqua Archiae epigr. huius argumenti a dorismo abhorreant, ionicas formas haud cunctanter restitui. V. 3. πηγῆς. corr. η. P. πετηνῶν. P. πετεινῶν. Pl. Br. V. 5. ἐς αἰθῆς. P. τὸν δ' ἔτι. P. Pl. τὸν δὲ σύ. Br. ἔτι est in posterum. Dorvill. ad Char. p. 259.

Nr. 17. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ τριῶν γυναικῶ πορνῶ. In marg. λουκιανοῦ τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ τριῶν γυναικῶν πορνῶν. P. Br. II. 308. nr. 1. An. II. 2. p. 410. s. Cf. Leonid. nr. 13. — V. 2. ἀλλ' ἢ ἄλλη. P. V. 3. ἐνφρῶ. P. V. 4. ἡ τριτάτη δ' ἀτθίς. P. ἡ τριτάτη Αἰθῆ. Br. nescio unde, nec quare. Nomen Ἀτθίς est ap. Leonid. Tar. p. 176. nr. 202. — V. 6. μὴ δ' ἐτέρης. P. — Nr. 18. ἰουλιανῶ ἀπούπαρχῳ ἐπικατοπτρῶι λαίδος ἀνατεθεῖν τῇ ἀφροδί. P. Etiam: λαῖς ἀναθεῖσα τὸ κάτοπτρον τῇ ἀφροδίτῃ. Br. II. 494. nr. 4. An. II. 5. p. 372. In C. P. versus hoc ordine leguntur: v. 3. 2. 1. 4. quibz error litteris appictis corrigitur. V. 2. γηραλίων. P. Br. γηραλίην. Pl. V. 3. ἀπ' ἐχθείρασα. P. ἀπεχθήρασα. Pl. Br. — P. Nr. 19. τοῦ αὐτοῦ εἰς αν. Br. II. 494. nr. 5. An. II. 5. p. 373. V. 3. παρὰ πτ. P.

V. 4. καὶ δῶρον. P. Pl. τὴν δῶρον. Br. sine causa idonea. — Nr. 20. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. l. c. nr. 3. An. II. 3. p. 372. V. 2. λαῖς ὀήκεν. P. Pl. Br. Rectius, ni fallor, scribes: Λαῖς ὀήκεν. V. 3. μοῖνῳ δ' ἐνικ. ὑπό. P. δ' om. Pl. Br. Quum particula adversativa commode abesse non posset, scripsi: μοῖνῳ ἐνικήθη δ' ὑπό. Saepenumero δὲ post duo aut tria vocabula ponitur. Vid. p. 224. nr. 112. 2. p. 459. nr. 602. 5. p. 475. nr. 708. 6. et alibi. Herm. ad Orph. p. 820. — V. 6. σὺν ἐχθαίρει. P.

Nr. 21. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρακηπουροῦ. Juliani Aegypt. esse inspicatur Salmasius. — Br. III. 185. nr. 176. An. III. 1. p. 390. V. 2. ἄσχυλον. P. Pl. ἄγκυλον. Br. Litteras σ et γ confusas habes p. 251. nr. 301. 1. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 23. παραθῆγοντα τὴν ὄψιν. Cod. Paris. παραθίγοντα. V. 3. τὸν τ' ἐπὶ. P. τὴν τ' ἐπὶ. Pl. Br. ἐπὶ πωτίδιον. P. ἀρωγὸς βροχέτων lacernae periphrasis esse videtur, quae pluviam arcet. V. 6. ἀρτιμυνοῦς. P. ἀρτιφανοῦς. Plan. ἀρτιφυνοῦς, ut rarius, praetuli c. Br. V. 7. διψέωσαν Br. c. P. ubi in marg. γρ. διψῶσαν, ut Plan. Doricam formam recepi, quia in talibus seriores poëtae varietatis quandam jucunditatem sectati esse videntur, hujus generis formas non tam certae cujusdam dialecti, quam poëtici sermonis in universum esse existimantes. V. 9. σοὶ τῷ κηπουρός. P. σοὶ τοι κηπουρός. Br. c. Plan. quod friget. Scripsi: σοὶ τῷ κηπουροῦ. Priapo, horti custodi. Catull. XIX. 17. XX. 4. Potamonem hortulanum esse ex sequ. versu abunde apparet. V. 10. ὄλβον ὄλβον εἰπέης ἀπεργασίης. P. — Nr. 22. ἀνάθημα ἐτίρου κηπουροῦ τῷ περιήπῳ. Zonae inscribitur in Plan. p. 430. St. cujus ingenium refert. Br. II. 80. nr. 3. An. II. 1. p. 202. V. 1. Suid. in ἀρτεχανῇ. T. I. p. 339. V. 2. Idem in ἐπίτῳ. T. III p. 272. ἐπ' ὄμφ. P. V. 3. πορφύρεον τε β. μεθυπήδαν. P. πορφύρεον et μεθυπίδαν. Suid. in πύλαιον. T. III p. 112. πυκνοῤῥῶγα. P. πυκνοῤῥῶγον. Pl. πυκνοῤῥῶγα. Suid. Br. Eustath. ad Od. 1. p. 361. 29. ῥῶγες de acinis uvaram damnat; ῥῶγες dicendum esse. Cf. Sturz. de Dial. Alex. p. 192. (ubi Diodorus scribendum pro Dioscorides.) Eadem est diversitas p. 392. nr. 226. v. 3. In Simmiae tamen epigr. p. 211. nr. 22. ubi nullum variae lectionis vestigium, φιλοῤῥῶξ non mutavi, nec εἰρώγας p. 174. nr. 190. V. 4. χλωρῆς ἀντιδ. P. Suid. T. I. p. 222. cum explicatione: ἀντιδορον, τὸ τοῦ δέσματος δέγμα. λεπτῆς ἀντιδ. Pl. ἀρτιδορον Br:

σ. Toup. V. 5. Suid. in ἀγρωίτης. T. I. p. 41. V. 5. 6. Ibid. in Πρίσπος. T. III. p. 172. — ἀγρωίτα. P. ἀγρωίτα. Suid. loco pr. ^{μονόποδι}
ἀγρωίτη. Id. loco sec. et Plan. μονοστόρθυγι. P. In marg. Schol. ἐπὶ ἐνὶ ποδὶ ἰστάμενος. στούρθυξ δὲ λέγεται πᾶν εἰς ὄξυ λῆγον, καὶ δὲ τῆς σὺνδὸς ὁδόν. Λυκόφρων. στούρθυξ δέδουπε τὸν κτανόντ' ἡμίνατο. In infima autem pagina: στούρθυξ σημαίνει πᾶν τὸ εἰς ὄξυ καταλήγον, σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτήριον, καὶ τὸν ὁδόντα, καὶ τὸν πόδα, ὡς ἐν-
ταῦθα μονοστόρθυγα τὸν μονόπουν, οὕτως γὰρ κατασκευάζουσι τὸν Πρίηπον.

Nr. 23. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρὰ ἀλιέως. Br. III. 176. nr. 128. An. III. 1. p. 363. Cf. ep. Archias p. 174. nr. 192. V. 1. 2. Suid. in λέπας. T. II. p. 430. V. 2. Id. in ἀστιβέες. T. I. p. 359. in βολίς. T. I. p. 440. Ad λέπας adscriptum ἀκροτήριον in P. — ἐρμείη. P. ^{αἰ}
V. 2. αἰθυσίαι P. αἰθυσίαι. Pl. Suid. ἰχθυόβόλοι omnes; ἰχθυόβοροις Huetius ex ep. Leonidae p. 310. nr. 652. Bene mergi appellantur ἰχθυόβόλοι, piscatores i. e. pisces captantes. V. 3. λίνον. P. Pl. λίνου Br. c. Brod. et Salm. Archias l. c. ταῦτα σαγηνελοιο λίνου θηναῖα λείψανα. V. 4. αὐχμηρὸν ξανθῶν ἐπ' ἡϊόνων. P. αὐχμηρῶν (hoc praeferendum videtur) ξανθὸν ἐπ' ἡ. Plan. ξανθέν. Br. c. Toup. Antipater p. 182. nr. 223. λείψανον . . πολλὰ θαλασσοαῖη ξανθὸν ἐπὶ σπιδάθ. Cf. Ruhnk. Ep. crit. p. 151. ἐπ' ἡϊόνων mutatione non indiget. V. 5. περιθνήα. P. vid. ad p. 52. nr. 10. v. 68. V. 6. λα-
βόντα. P. λαχόντα. P. Br. rectius contra Pl. φελλὸν et βόλων, quam P. φελλῶν οἱ βόλον. Archias l. c. φελλὸν δὲι κρηφίων σῆμα λαχόντα ^{πεπε}
βόλων. P. V. 7. πεπεθμῆινον. sic P. V. 8. λιμνοφυῆ. P. λιμνοφυῆ. Pl. Br. De permutatione litterarum φ et ρ vid. Bast. Comm. Pal. p. 737. Plutarch. T. II. p. 364. D. de Osiride, "Τετρεῖς ap. Hellanicum appellato: οὕτω γὰρ ὀνομάζων διατελεῖ τὸν θεόν, εἰκότως ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς εἰρήσεως. Fortasse: ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῆς ὕσεως. Schol. Paris. ad Apoll. Rh. II. 1211. p. 212. de Typhone: ἐνθα καὶ τὴν Πιθηκοῦσαν περιφυῖναί φασιν αὐτῷ. Vett. Schol. περιφύφηναι. Fortasse, περιφύνας. Caeterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus apparebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. — Nr. 24. ἀνάθημα ἀλιέως ἐτέρου τωθακτικόν. Br. III. 176. nr. 129. An. III. 1. p. 363. V. 2. προπέλοις. P. Br. προπύροις. Pl. V. 3. 4. Suid. in γένος. T. III. p. 642. — Nr. 25. ἀνάθημα ἐτέρου

ἀλιείας, ἰουλ. ἀπὸ ^ππαρ. αἰγν. Br. II. 495. nr. 7. An. II. 3. p. 374. V. 1. ^κεμμηῶς. P. ^κεμμηκῶς. Pl. Vid. Eust. ad 'Il. ζ. p. 500. 25. — χρονίης θήρης. P. Pl. Bene haberet sine πεποννηκῶτα; nunc dedi τρανίη θήρη c. Br. V. 2. κινύρης. P. Pl. κινύρας. Br. V. 3. Scr. περιηγία. In Cod. περι ἡγία.

Nr. 26. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 495. nr. 8. An. II. 3. p. 375. V. 1. κινύρας. P. κινύρας. Br. κινύρης. Pl. — Nr. 27. ἀνάθημα βαίτωνος ἀλιείας ταῖς νύμφαις, θειαιτητου σχολ. Br. II. 514. nr. 1. An. II. 3. p. 403. V. 1. πολυωπείας. P. πολυωπόν. Pl. Br. Nicand. Al. 323. ὀδόνης πολυωπεί κόλπῳ. Ib. 450. apes Δηοὶ πολυωπείας ὤπασαν ὄμπας. Hanc formam Lex. nostra ignorat. διπνύω πολυωπῆ. Homer. Od. χ. 386. Oppian. Hal. III. 579. — V. 3. πιστῶν. P. πιστόν. Pl. Br. V. 4. κρούματι. P. κρούματι. Pl. Suid. in ἀντιτεπῆσαι. T. I. p. 250. Vid. ad p. 136. nr. 292. v. 8. V. 5. δεσμῶν. P. δεσμόν. Pl. Suid. in ἐχενήϊς. T. I. p. 927. V. 8. Suid. in βριδομένη. T. I. p. 456. — Nr. 28. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ ἀλιείας τῷ ἐρμῇ ἰουλ. ἀπὸ ^ππαρ. αἰγν. Br. II. 494. nr. 6. An. II. 3. p. 375. V. 1. Suid. in ἰμάσθλη. T. II. p. 116. V. 2. Suid. in ἔντος. T. II. p. 158. V. 3. περίπλεα P. περίπλεα. Pl. περίπλοα. Br. μολιβδω. P. Vid. infra nr. 63. 65. V. 5. ἐνπλουέων. P. ἐνπλεέων. Pl. Br. V. 6. Suid. in ἔδρανον. T. I. p. 681. V. 7. Suid. in γριπεύς T. I. p. 490. omisso βαίτων. V. 8. Idem in ἀντιάσας. T. I. p. 221.

Nr. 29. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Prius distichon ex Salmas. Plin. p. 699. repetivit Br. in Lectt. p. 231. Grotius. T. III. p. 434. integrum Chard. de la Roch. Mag. enc. an. VI. T. II. p. 101. nos in Anim. T. II. 3. p. 373. Huschk. An. cr. p. 229. V. 1. Suid. ἀλινηχέος. T. I. p. 113. ubi τέχνης. P. V. 2. Id. in ἀδρανίς. T. I. p. 56. Obiter corrige Greg. Naz. Carm. XIII. 53. T. II. p. 86. D. ἀδρανίη, πενίη τε, κόπος, μόρος, ἔχθος, ἀλιτροί. pro τόκος. —

Nr. 30. ἀνάθημα ἀμυντίχου ἀλιείας τῷ ποσειδῶνι μαχηδονίῳ v. Br. III. 118. nr. 28. An. III. 1. p. 228. V. 1. ἀκρομόλυβδον. P. ἀκρομόλυβδον. Pl. Br. V. 2. δῆσε. P. δῆσε. Pl. Br. V. 3. ἐς δὲ ποσ. Homer. 'Il. π. 573. ἐς Πηλῇ ἰάτευσσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀγνυρόπεζαν. Aeschyl. Pers. 160. ἐς δ' ὅμας ἐρῶ μῦθον. Vid. Huschk. An. cr. p. 59. s. V. 4. ἀπὸ σκ. P. φλεφάρων. Id. V. 6. ἡβάσκει. Eurip. Alc. 1088. χρόνος

μαλίσσει, γνν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν. V. 7. 8. Suid. in σπαιρει. T. III. p. 362. ὡς ἐθίλει. P. Pl. Suid. ut libet, quantumvis parce. ὡς ἐθέλῃς Br. in textu; in Lectt. ὡς δύνασαι. Si quid mutandum sit, malim: ὡς γε τίμιε.

Nr. 31. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ καὶ πανὶ καὶ δημήτραι (Scr. δημήτρῃ, ut nr. 36.) παρα γεωργού, αἴηλον, οἱ δὲ νικέζον. P. Br. II. 351. nr. 9. An. II. 3. p. 28. V. 1. διονύσῳ. P. V. 2. ἔθηκα in nostro est apogr. Dorvill. ἔθηκε in membr. sibi legisse videbatur. — Nr. 32. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα χαρικλίου. ἀγασθίου εχολαστιζ. Br. III. 44. nr. 29. An. III. 1. p. 72. V. 1. ἐικρέω. P. ἐικραίω. Plan. Suid. T. I. p. 589. Vid. Dorvill. Vann. crit. p. 367. ad Charit. p. 614. — V. 2. ὑλοβάτα. P. ὑλοβάτῃ. Plan. Suid. in ἱξαλος. T. II. p. 119. ἱλοβάταν Id. T. II. p. 462. V. 3. λάσιον παρὰ πρῶτα χαρικλῆς ἀνθετο τῶνδε τράγον. Suid. in πρῶτες. T. III. p. 217. Sed cf. Eund. T. II. p. 462. et in κρακόν. T. II. p. 533. V. 4. ἐπηγήτης malebat Wakef. in Sylv. crit. T. II. p. 145. — Nr. 33. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ ἀλίων μακκίου. P. μακίου. Plan. p. 414. Br. II. 258. nr. 7. An. II. 2. p. 218. V. 1. παρ' ἀκταίης. P. Pl. Junctim παρακταίης Suid. in Πρίανος. T. III. p. 172. in σαγγεῖα. Ib. p. 274. etiam ed. Nic. Sabin. probante Reiskio in Not. ad Anth. p. 53. et Toupio Ep. crit. p. 15. — ἐπ' ὠφελίης. P. ed. pr. et tres Aldd. ἀπ' ὠφελίης. ed. Asc. St. Suid. T. III. p. 174 et 174. ἐπωφελίης Id. in ἀκταίῃ. T. I. p. 96. et sic duo regii Pl. ap. Br. Rariorem hanc vocem turbarum in hoc versu causam fuisse, non dubito. Vid. Schaeff. Meletem. p. 70. — V. 5. θίνων. P. βουούμασι. P. Pl. Suid. in βουσοδομοῦντες. T. I. p. 461. in ῥόμβον. T. III. p. 264. βουούμασι Br. sic in membr. esse putans. — V. 5. ἐρίης. P. ἐρείκης. Pl. Suid. in αἰτωίγγητον. T. I. p. 389. V. 7. ἐπ' ὀρχισμῶν. P. ἐπ' ὀρχηθμῶν. Pl. ἀπ' ὀρχηθμῶν. Br. ὀρχησμῶν scripsi. Vid. p. 180. nr. 218. v. 10. Aeschyl. Eum. 365. ὀρχημοῖς τ' ἐπιγθόνους ποδός. — λελιγμισμένον. P. λελιγμένον. Pl. λιγνυμοῖς ὀρχεῖσθαι Philostr. V. Apoll. IV. 21. p. 158. ὥδας ἑκαμπτην ὀπύσας Νέρων ἐλέγξει τε καὶ πακῶς ἔστρεψ. Id. IV. 39. p. 180. ἐπὶ μαλακίας τοῦ σώματος κατεαγῶς καὶ λελιγμένος. Suid. T. I. p. 15. — V. 8. ἀμπαύσι. P. ἀμπαύσις. Pl. Br.

Nr. 34. ἀνάθημα πολυαῖν κυνηγού τῷ πανὶ διανοῦ. Br. I. 481. nr. 8. An. I. 2. p. 325. V. 2. τοῖςδε. P. τοῖδε Br. P. V. 3. 4. leguntur in Cod. post 5. 6. sed error emendatus litteris appositus. ἐπ'

αὐχένιον. P. *κρυαντάν*. Ib. *κρυάγγαν* emendat Albert. ad Hesych. in *ἐπιιοφέρια*. Similia contulit Bast ad Greg. p. 352. not. V. 4. Hic ⁷
versui, qui ultimus est epigrammatis in Cod. appiicta nota: *ἐρ. στὶ β*
ἄνθ. V. 6. *σημίλειο*. P. *σιμύλειω*. Br. c. Salm. Vid. supra p. 93.
nr. 57. — Schol. Theocr. Eid. III. 7. *Λισχύλος, Ἐρμύλος, Σιμύλος*.
Est hoc nomen in ep. Leon. Alex. p. 533. nr. 187. Nicarch. p. 93.
nr. 38. Cf. Maussac. ad Harpocr. p. 263. T. II. ad Polluc. X.
p. 1191. Forma ionica nominis proprii in epigr. dorici coloris nihil
offensionis habet. Vid. p. 154. nr. 69. Graef. Praef. ad Melagr.
p. X. s. — Nr. 35. *ἀνάθημα τελέωντος τοῦ πανί, λευκίδου*. Br. I.
229. nr. 34. An. I. 2. p. 93. V. 1. *αἰγόννιχι*. P. Schol. Wechel.
αἰγόννιχι vulgo. In Planud. p. 343. (T. II. p. 704. nr. 258.) *Πᾶνα*
τὸν αἰγόννιχι. Cf. ad p. 588. nr. 126. V. 2. *ἀγρόης*. Pl. *ἀγρεύς*. P.
Suid. in *ἀγρεία δαιδῆ*. T. I. p. 58. ubi *οκίτος* et *εἵνεκα τῆς πλατάνου*.
In *οκίτος* prior prodncitur. Vid. Toup. Cur. nov. p. 159. V. 3.
ῥαιβοκρανον. Suid. in *ῥαιβός*. T. III. p. 254. V. 4. *ᾧ πάρος*. P. et
plures editt. Plan. ᾧ tres Aldd. et Asc. Quum utraque lectio bene

habeat, membr. auctoritati obtemperavi. — V. 4. *λίκος*. P. *λίλους*.
Pl. Br. V. 5. Suid. in *γαῖλος*. T. I. p. 468. — *ἀγωαῖον*. P. Suid. I.
p. 36. *ἀγωαῖον*. Pl. Br. *γλαγοπιῆγας*. In fr. Marcelli Sidetae ad cal-
cem Plut. de Puer. Educ. p. 100. ed. Schn. v. 101. *γλαγοφόρους*
τείχουσι γῆλην μετὰ δαῖτα τιθήνας. metrum constabit, si legeris,
γλακτοφόρες, ut *γλακτοφόροι* ap. Homer. *Ἰλ.* 13, 6. — V. 6. *καὶ*
τῶν. P. Pl. *καὶ τάν*. Suid. in *λαίμοπέδη*. T. II. p. 421. Hoc Br. in
Lectt. monente recepi. — Nr. 36. *ἀνάθημα σοσιακλίου γεωργοῦ τῇ*
δημήτρᾳ (vid. ad nr. 31. Heun. ad Apollodor. I. 2. 3. p. 6. in var.
lectt. Coray. ad Plutarch. T. II. p. 365.) *φελίππου θεσσαλ.* Br. II.
217. nr. 19. An. II. 2. p. 162. V. 3. *αἵτις*. P. *αἵτις*. Pl. editt. omnes
praeter St-ph. ubi *αἵθις*, et Suid. in *ἀμβλῆ*. T. I. p. 135. et in
καλαυτηρούς. T. II. p. 229. V. 4. *φίρεσι*. P. *φίροι*. Pl. Suid. Br.

Nr. 37. *ἀνάθημα τῷ πανί παρα ποιμένων ἄθλων*. Br. III. 175.
nr. 125. An. III. 1. p. 361. V. 1. *καὶ. κατὰ* corr. Reisk. quod Cod.
lectioni non praefero. V. 3. *ξίσσαντες*. P. *ξίσσαντες*. Suid. in *ἄθλημα*.
T. I. p. 75. V. 4. *ώραιων*. P. *οὔραιων* Br. c. Salm. *ώραιων* Toup.
qui in reliquis etiam doricas formas dedit. Frustra. *ώραιων βορκολίων*
tuetur Theodorid. p. 168. nr. 157. *ώραιους ἄρνας*. — Nr. 38. *ἀνά-*
θημα τῷ ποσειδῶνι παρα ἀμυντίχου ἀλκίως φελίππου. Br. II. 218.

nr. 23. An. II. 2. p. 165. V. 1. *μολίβδφ.* P. *μολίβφ.* Pl. Br. V. 2. Suid. in *θρασιθάλασσα*. T. I. p. 635. V. 5. *φιλοναντιν.* P. *φιλοναύτην.* Pl. Br. V. 6. *σπέρματα πυρός.* P. *σπέρμα.* Pl. Br. Od. ε. 490. *σώιζεν.* P. vid. ad p. 97. nr. 62. — Nr. 39. *ανάδημα τῇ ἀθηναί παρὰ τριῶν ἀδελφῶν γυναικῶ, ἀρχίον.* Br. II. 94. nr. 11. An. II. 1.

γρ. ἡράκλεια

p. 255. V. 1. *καὶ εὐκλεια.* P. *ἡράκλεια.* Pl. cf. p. 178. nr. 206. v. 7. —

ξάνθον

V. 2. *ξουθον.* P. *ξούθον.* Pl. Br. V. 3. Suid. in *ἀράχνειον νῆμα.* T. I. p. 509. V. 3. 4. in *ἄτρακτον.* T. I. p. 373. in *μίτος.* II. p. 507.

Draco de Metr. p. 67. 13. ubi *ἀραχνίσιον.* V. 4. *ἀλακάιτης.* P. *ἀλαπάτας.* Pl. Suid. Br. V. 5. Suid. in *πολυνοπαθής.* T. III. p. 147.

V. 6. *ἀτρετάτη.* P. *τρετάτα.* Pl. Br. V. 8. *αἱ σοὶ θέσαν.* P. Auribus haec parum jucunda, sed, ut mihi quidem videtur, sincera.

P. Nr. 40. *ἀνάδημα γεωργοῦ τῇ δη. μακηδονι.* v. Br. III. 332.

(ed. Lips. IV. 89. nr. 28^b.) An. III. 1. p. 229. V. 1. *βός μοι οἱ τόνδε.* P. οἱ τόνδε Br. Grotius: *ecce boves factos de frugibus.* quasi οἶτον legisset, ut est in edit. Bosch. T. III. p. 434. sed verum est οἶτον. Hoc vocabulum in *οἶνον* depravatum est in epigr. Euclid. T. II. p. 763. nr. 20. v. 1. Frequens usus particulae δὲ in enuntiationibus parentheticis, quem mireris fraudi fuisse Homeri interpretibus 'Il. σ. 33. Cf. Heyn. T. VII. p. 434. V. 6. 7. Suid. in *κορινθικόν.* T. II. p. 350. Cf. Zenob. Paroemia III. 57. p. 66. V. 8. *ἀφιλοσταχύν.* notanda forma. Vid. Br. ad ep. Crinag. 5. (p. 183. nr. 229.). Similiter *ἐψαίχενε* 'Ρώμη. in Orac. Sibyll. VIII. p. 697. — Nr. 41. *ἀνάδημα παλλεμένους τῇ θεοῦ ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 44. nr. 50. An. III. 1. p. 73. V. 2. *ταυροδέτιν.* P. et Codd. Plan. ap. Br. *ταυροδέτην.* vulgo. V. 2. *ἐπανχενίην.* P. *ἐπανχενίην.* Pl. Br. Si vera est lectio Cod., lorum intelligitur, quo iugum sub collo alligatur. V. 5. *εὐαρότορον.* P. Pl. *εὐαρότον.* Br. c. Dorrill. Sic p. 182. nr. 228. *ἀρότρον* et *ἀρότον* permutata. Leon. Alex. p. 414. nr. 347. *εὐαρότον βόες οἶδαμεν αὐλάνα τίμνειν.* — V. 6. *τὸν στάχυν ἀμῆσαι.* P. Br. *τὸν στάχυν κομίσαι.* Pl. priore in *στάχυν* perperam producta. Nicarch. p. 146. nr. 31. *καὶ καλὸν ἀμῆσαι καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.* — Nr. 42. *ἀνάδημα ἐλκεμένους κηπουροῦ ἀδέσποτον.* Br. III. 186. nr. 177. An. III. 1. p. 391. V. 1. *πεντηχρός.* P. V. 5. *κομίζων εἶπε εὐ μοι.* P. Br. *κομίζω* "Οττι εὐ μοι. Pl.

Nr. 43. εἰς βατραχὸν χαλκοῦ ἀνατεθέντα ταῖς νόμῃσι παρὰ^ο
 ὀδοπόρον, πλατων. Br. I. 170. nr. 8. An. I. 1. p. 3+4. In Plan.
 p. 437. St. ἀδίσποτον. — V. 2. τὸν λιβάσιν. P. τὸν σταγόνιν. ed.
 Asc. quum in ed. pr. et tribus Aldd. lacuna esset. V. 3. στηλώσας.

γρ. μορφώσαστις
 Pl. τυπώσαστις P. Supra p. 54. nr. 33. αἰε θρασὺ μορφῶσαι τὸν
 αἰσώματον. Ib. nr. 36. ἴλασθι μορφωθεῖς, ἀρχάγγελε. Ib. nr. 30.
 δέμας μόρφωσεν. — ἔθης. P. ἔθηνεν. Pl. Br. V. 4. ἀπεισοίμενος.
 P. ἀπεισοάμενον. Pl. Br. V. 4. ἀπὸ λειπών. P. V. 8. deest in Pl.

γρ. ἦν
 In Cod. marg. adscriptus. γλυκερῶν. P. Ut versus fiat, saltem hemi-
 stichis inter se permutatis, legendum: ὦν ἐπόθει νασμῶν εἶρε πῶσιν
 γλυκερῆν. — ὦν ἐπόθει λιβάδων. Br. Sed hic versus non videtur
 esse Platonis. — Nr. 44. ἀνάθημα ἡρώνακτος γεωργοῦ ἀθλη^ο τίν.

οἱ δὲ λεωνίδου ταραν. Br. I. 225. nr. 18. An. I. 2. p. 81. Leonidas
 tribuitur in Plan. p. 481. St. V. 2. 3. Suid. in δράγματα. T. I. p. 625.
 ubi πρῶτα et ἱρώνατο. πρῶτα Br. probat. πρώτης. P. Pl. — φυταλιῆς.
 P. Br. φυταλῆς plures editt. Pl. V. 5. 6. Suid. in οἶνον. T. II. p. 670.

P. Nr. 45. ἀνάθημα διονύσῳ παρακωμανίου γεωργοῦ. Br. III.
 176. nr. 151. An. III. 1. p. 364. V. 1. Suid. in ἐχίνος. T. I. p. 929.
 θηλοπέδων. P. Pl. Suid. in σίντης. T. III. p. 518. θειλώπεδον Idem
 T. II. p. 195. in ῥαγολόγος. T. III. p. 249. θειλώπεδων. Draco de
 Metr. p. 81, 3. Eadem est varietas p. 170, nr. 169. Cf. Eustath. ad
 Od. η. p. 275. s. Steph. Thes. T. I. p. 1180. E. F. — V. 5. ἐπὶ τρ.
 P. V. 4. ἀνεκρέμασεν. P. Pl. ἀνεκρέμασε. Br. — Nr. 46. ἀνάθημα
 τῇ ἀθηναίᾳ παρὰ φερεινικοῦ στρατιώτου ἀντιπάρχου αἰδωνίου. Br. II.
 8. nr. 10. An. II. 1. p. 21. V. 3. 4. Suid. in θυμέλη. T. II. p. 211. —
 Nr. 47. ἀνάθημα τῇ ἀθηναίᾳ παρα βετυῦς ἀντιπάρχου αἰδωνίου.
 Br. II. 8. p. 9. An. II. 1. p. 20. V. 2. 3. Suid. in λειτρηῆς. T. II.
 p. 448. Vocem χῆρη frustra olim suspectam habui: Bitto, viro morte
 amisso, vitam texendo toleraverat. χερνῆς ἐγὼ γὰρ nuper tentavit Orell,
 in Append. ad Isocr. π. ἀντιδ. p. 401. quod non habeo, quomodo
 cum metro conciliem. — Nr. 48. εἰς αὐ ἀθλη^ο. Br. III. 173. nr. 116.
 An. III. 1. p. 354. V. 2. Scr. ἄρμενον. V. 3. ἀπὸ στύβ. P. ἐν ἐρίθους.
 Ib. Pl. ἐνερίθους Br. ex interpolato apogr. Antipat. p. 171. nr. 174.
 περὶ δ' εὐποίητον, ἀθλὸνα τὰν ἐν ἐρίθους.

Nr. 49. ἀνάθημα τῇ πυθοῖ παρα ἀχιλ. Alteri disticho adscriptum

lemma: ἀνάθημα διομήδους. Br. III. 179. nr. 150. An. III. 1. p. 372. „Ex Eustathio in Homer. p. 1513. 44. unde prolatum a Clarkio in „not. ad 'Il. p. 513. In Vat. Cod. male divulsa disticha, omisso δ' „posterioris initio.“ Br. Eustathius sumsit ex Athen. VI. p. 232. D. hic ex Phania de Sicilia tyrannis. V. 2. Θῆκεν. P. Θῆκε Br. c. Eust. — V. 3. δ' om. P. V. 4. ἵπποισιν ἐπὶ. P. ἵπποισι παρά. Br. ex Eust. — Nr. 50. εἰς τὰν ἀντιθέτῃ τῷ διτ. σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 44. An. I. 1. p. 226. Est ap. Plut. V. Arist. c. 19. T. II. p. 261. ed. Cor. in Opp. Mor. p. 873. B. Cf. Dorv. ad Char. p. 629. V. 1. ῥῶνι χειρός. P. Pl. Ἕλληνες νίκας κράτει. Br. ex Plut. V. 2. ψυχῆς λάματ. P. Br. λήματι. Plut. Hoc reponendum. Quamvis enim in λάματι nec Dorvill. haeserit, nec Br., qui et am in ep. Alcaci Mess. 9. (p. 457. nr. 588. λῆμα dedit, ubi Cod. λῆμα habet, illa tamen forma in usu fuisse non videtur. V. 3. ἔλενθ' ῥα Ἐ. κοινὸν Ἰδρ. Br. c. Plut. Restitui lectionem P. Pl. — Nr. 51. ἀνάθημα ἀλεξίδος. Br. III. 184. nr. 174. An. III. 1. p. 386. V. 1. γαίη. Hoc distichon corr. Herm. ad Orph. p. 760. μήτερ ἐμή, Πείη, Φρυγίων Φρ. λεόντων, Δινδρμον ἂν μύσταις οὐκ ἀπ. ὄρος. quod forma γαίη nonnisi ab imperitissimis fuerit usurpata, nec appareat, cur Callus Phrygiae cymbala dedicet, non Rheae. Φρυγίων λεόντων jungit etiam Plan. Pro μητερ ἐμη γαίη non inepte fortasse legaris: μήτηρ ὦ μεγάλη. nominativo, ut saepe alibi, pro vocativo. sive: μήτερ ἐμή. γεραῖή Φρ. V. 2. δινδρμόνης μύσταις. P. in marg. γρ. δινδρμίνης. Huc refer Schol. initio pag. sequ.

positum: εἰς τοὺς οὐριάζοντας τη^η διδρυμένη ηγον ἐκάτης ἢ μᾶλλον τη^η ῥέαι τη^η μὲ τῶν θεῶν. In Plan. lacuna est in versus capite * * μόνης μύσταις. δινδρμον ἦε corr. Salmas. δινδρμον ὦ. Br. Scripsi: ἢ μύσταις. ubi mons Dind. a mystis frequentatus. ἢ pro οὐ, referendum ad regionis nomen, quod in Φρυγίων latet. P. V. 5. ἀλαλητῶν. P. ἀλαλητῶν. Br. ἀλαλητῶν Pl. quod cur Br. mutaverit, non video; nisi etiam ap. Homer. 'Il. δ. 436. Τρώων ἀλαλητός. et 'Il. σ. 149. Θεοσεσίφ ἀλλ' ἀλ' ἀλ', et alibi, forma nota cum ignota, obvia autem cum ea, quae nunquam occurrat, permutanda est. V. 10. ἀγριοσύνης. P. Pl. ἀγριοσύνης duo Codd. Pl. ap. Br. liber ab hac facias sit feritate senex. Grotius. ἀγριοσύνης conj. Schneider in Lex. I. p. 12. Oppian. Cyn. IV. 251. Mihi ἀγριοσύνης in mentem venit; quod genus voti passim occurrit in his epigrammatis, v. c. p. 196. nr. 288. p. 199. nr. 300.

Nr. 52. ἀνάθημα τῷ διτ. παρα στρατιώτου σιμωνίδου. Br. I. 135.

nr. 50. An. I. 1. p. 252. V. 1. 2. Suid. in ἴσο. T. II. p. 81, in μελία. T. II. p. 522. in ταναή. T. III. p. 428. ubi μελία ταναά, ut in P. μελίη ταναή. Pl. — ποτί. P. Pl. ἀρά. Suid. in ταναή. V. 3. Suid. in τερέϊσθαι. T. III. p. 455. V. 4. κραδαινουμένη δηΐψ. Pl. κραδαι-
^ανομένα δηΐψ. P. δηΐψ servavi, ut Ζηνί et ἀντή. — Nr. 53. βακχυ-
 λιστορ. ἀνάθημα τῷ ζεφύρῳ ἀνέμῳ παρὰ εἰδήμων γεωργοῦ. Br. I. 155. nr. 2^ο. An. I. 1. p. 289. V. 1. 2. Suid. in πῶτατος. T. III. p. 117 ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Suid. Br. V. 3. γάρ οἱ. correctum γάρ, ut ap. Homer. Ἰλ. β. 665. λ. 339. ψ. 865. ω. 72. Sic etiam infra p. 192. nr. 266. ἐγάνη γάρ οἱ αὐτά. Tull. Gem. ap. Plan. p. 331. St. (T. II. p. 688. nr. 205.) δεῖσε γάρ οἱ γρήν. Moschus Eid. IV. 25. ἦ γάρ οἱ αὐτῆ. Ib. 42. πολλῶν γάρ οἱ ἔργον. et in plurimis aliis λό-
 cis, quae ut omnia cum Herm. ad Orph. p. 775. s. pro depr vatis habeam, a me impetrare non possum. Hoc loco vir doctus. corrigit: εἰξαμένῳ ὃ οἱ ἦλθε. — βοαθόος. P. βοηθόος. Pl. — Nr. 54. ἀνά-
 θημα τῷ ἀπόλλωνι παρ' εὐνόμου πισταριστοῦ. παλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 48. An. III. 1. p. 159. V. 1. λυκωρεῖ. P. λικωρεῖ. Pl. Br. V. 2.
^εμνᾶσσιλοστέανον. P. V. 3. 5^ο δ. ἰ. πάρθης. In marg. γρ. σπάρτας. P. vultit σπάρτις. ut p. 456 nr. 584. v. 2. Πάρθης vocatur ap. Suid. T. III. p. 53. Πάρθης in Plan. Πάρθης ap. Br. A Cod. lectione non recedo. Cf. Interpp. Antig. Car. I. p. 2. Kenn. ad Conon. Narr. 5. p. 77. s. V. 4. Suid. in κρέω. T. II. p. 372. V. 5. τετρεγυῖα. P. Pl. τετρεγυῖα. Suid. in ἀπεκόμπασι. T. I. p. 252. ubi vett. editt. βρόχον et βρόχον habent. Agath. p. 560. nr. 382. v. 2. βοαγῆ ἀκρυγυῖων. — ἀπ' ἐκούμπ. P. V. 6. ἀρμονίας. P. ἀρμονίης. Pl. Br. V. 7. ἐπὶ τρ. P. ἐπερέζετο. Pl. Br. ἔπερ ἔζετο. P. Suid. in ἀβρός. T. I. p. 13. V. 8. ἀπ' οἰχ. P. V. 9. 10. Suid. in λαλαγεῖσαν. T. II. p. 411. νομόν. P. V. 12. λητώϊς. P. λητῶς Br. c. Pl. Scr. Λητώϊς, auctore Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 535. — ἔπερ. P.

Nr. 55. ἰωάννου τοῦ βαρβοκάλλον. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρα Ἑρμοφίλον βουκόλον. Br. III. 12. nr. 3. An. III. 1. p. 19. V. 1. cum parte 3ta Suid. in πηκτή. T. III. p. 109. in σίμβλοι. p. 314. — παφίης. P. Παφίη Pl. Suid. Br. V. 2. τάς. P. τῆς. Pl. Br. εὐρεννόμας. P. Br. εὐρεννόμης. Pl. V. 3. βουκόλος. Pl. Suid. βωκόλος. P. Br. — P. Nr. 56. μακηδονίου ὑπατίκ. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ παρα λιναγόρου γεωργοῦ. Br. III. 118. nr. 26. An. III. 1. p. 227. V. 1. κισσοκόμαν. P. κισσοκόμας. Pl. Satyrum hedera redimitum fuisse, apparet ex v. 3.

lemma: ἀνάθημα διομήδους. Br. III. 179. nr. 150. An. III. 1. p. 372. „Ex Eustathio in Homer. p. 1513. 44. unde prolatum a Clarkio in „not. ad 'Il. ψ. 513. In Vat. Cod. male divulsa disticha, omisso δ' „posterioris initio.“ Br. Eustathius sumsit ex Athen. VI. p. 232. D. hic ex Phania de Siliiae tyrannis. V. 2. Θῆκεν. P. Θῆκε Br. c. Eust. — V. 3. δ' om. P. V. 4. ἵπποισιν ἐπὶ. P. ἵπποισι παρά. Br. ex Eust. — Nr. 50. εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῷ δι' σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 44. An. I. 1. p. 226. Est ap. Plut. V. Arist. c. 19. T. II. p. 261. ed. Cor. in Opp. Mor. p. 875. B. Cf. Dorv. ad Char. p. 629. V. 1. ῥώην χειρός. P. Pl. Ἑλλήνες νίκας κράτει. Br. ex Plut. V. 2. ψυχῆς λάματι. P. Br. λήματι. Plut. Hoc reponendum. Quamvis enim in λάματι nec Dorvill. haeserit, nec Br., qui et am in ep. Alcaci Mess. 9. (p. 457. nr. 588. λῆμα dedit, ubi Cod. λῆμα habet, illa tamen forma in usu fuisse non videtur. V. 3. ἐλευθέρῳ Ἑ. κοινὸν ἴδρ. Br. c. Plut. Restitui lectionem P. Pl. — Nr. 51. ἀνάθημα ἀλεξίδος. Br. III. 184. nr. 174. An. III. 1. p. 386. V. 1. γαίη. Hoc distichon corr. Herm. ad Oiph. p. 766. μήτερ ἐμή, Πείη, Φρυγίων Φρ. λεόντων, Δίνδemon ἂν μύσταις οὐκ ἀπ. ὄρος. quod forma γαίη nonnisi ab imperitissimis fuerit usurpata, nec appareat, cur Gallus Phrygiae cymbala dedicet, non Rheae. Φρυγίων λεόντων jungit etiam Plan. Pro μητερ ἐμη γαίη non inepte fortasse legaris: μήτηρ ὃ μεγάλη. nominativo, ut saepe alibi, pro vocativo. sive: μήτερ ἐμή. γεγραπὴ Φρ. V. 2. δινδemonός μύσταις. P. in marg. γρ. δινδεμίνης. Huc refer Schol. initio pag. sequ.

positum: εἰς τοῖς οὐριάζοντας τη ⁷διδυμηνή πηρον ἐκάττε ἢ μᾶλλον τηῖ ῥέαι τη μῦσι τῶν θεῶν. In Plan. lacuna est in versus capite * * μόνης μύσταις. δινδemon ἦς corr. Salmas. δινδemon ὃ. Br. Scripsi: ἢ μύσταις. ubi mons Dind. a mystis frequentatus. ἢ pro οὐ, referendum ad regionis nomen, quod in Φρυγίων latet. P. V. 5. ἀλαλητῶν. P. ἀλαλητῶν. Br. ἀλαλητῶν Pl. quod cur Br. mutaverit, non video; nisi etiam ap. Homer. 'Il. δ. 436. Τρώων ἀλαλητός. et 'Il. σ. 149. Θεσπεσίῳ ἀλ. λητῶ, et alibi, forma nota cum ignota, obvia autem cum ea, quae nusquam occurrit, permutanda est. V. 10. ἀγριοσύνης. P. Pl. ἀγρειοσύνης duo Coed. Pl. ap. Br. liber ab hac facias sit feritate senex. Grotius. ἀγρεμοσύνης conj. Schneider in Lex. I. p. 12. Oppian. Cyn. IV. 251. Mihi ἀγρεμοσύνης in mentem venit; quod genus voti passim occurrit in hīs epigrammatis, v. c. p. 196. nr. 288. p. 199. nr. 300.

Nr. 52. ἀνάθημα τῷ δι' παρα στρατιώτου σιμωνίδου. Br. I. 135.

nr. 50. An. I. 1. p. 252. V. 1. 2. Suid. in ἴσο. T. II. p. 81, in μελίαι. T. II. p. 522. in ταναή. T. III. p. 428. ubi μελία ταναά, ut in P. μελίη ταναή. Pl. — ποτί. P. Pl. ἀνά. Suid. in ταναή. V. 3. Suid. in τετρίοθαι. T. III. p. 455. V. 4. κραδαινομένη δηΐω. Pl. κραδαινομένα δηΐω. P. δηΐω servavi, ut Ζηνί et αὐτή. — Nr. 53. βακχυνλίδος. ἀνάθημα τῷ ζεφύρῳ ἀνέμῳ παρὰ εἰδήμων γεωργοῦ. Br. I. 155. nr. 20. An. I. 1. p. 289. V. 1. 2. Suid. in πῶτατος. T. III. p. 117 ἀνέθηκεν. P. ἀνέθηκε. Suid. Br. V. 3. γάρ οἱ. correctum γάρ, ut ap. Homer. Ἴλ. β. 665. λ. 339. ψ. 865. ω. 72. Sic etiam infra p. 192. nr. 266. ἐγάνη γάρ οἱ αὐτά. Tull. Gem. ap. Plan. p. 331. St. (T. II. p. 688. nr. 205.) δέισε γάρ οἱ γρήν. Moschus Eid. IV. 25. ἡ γάρ οἱ αὐτῇ. Ib. 42. πολλῶν γάρ οἱ ἔργον. et in plurimis aliis locis, quae ut omnia cum Herm. ad Orph. p. 775. s. pro depr vatis habeam, a me impetrare non possum. Hoc loco vir doctus. corrigit: εὐξαμένη ὅ οἱ ἦλθε. — βοσθός. P. βοηθός. Pl. — Nr. 54. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρ' εὐνόμου κισσαριστοῦ. παρλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 48. An. III. 1. p. 159. V. 1. λικωρεῖ. P. λικωρεῖ. Pl. Br. V. 2. μνᾶσσιλοσιγάνον. P. V. 3. ὅδ' ἂ. ἰ. παρθε. In marg. γρ. σπάρτα. P. voluit σπάρτα. ut p. 456 nr. 584. v. 2. Πάρθης vocatur ap. Suid. T. III. p. 53. Πάρθης in Plan. Πάρθης ap. Br. A Cod. lectione non recdo. Cf. Interpp. Antig. Car. I. p. 2. Kann. ad Conon. Narr. 5. p. 77. s. V. 4. Suid. in κρίκω. T. II. p. 372. V. 5. τετρηγυῖα. P. Pl. τετρηγυῖα. Suid. in ἀπεκόμεσσε. T. I. p. 252. ubi vett. editt. βρόχον et βρόγγον habent. Agath. p. 560. nr. 382. v. 2. βραγχὰ λαρυγγίων. — ἀπ' ἐκόμε. P. V. 6. ἀρμονίας. P. ἀρμονίης. Pl. Br. V. 7. ἐπὶ τρ. P. ὑπερέξετο. Pl. Br. ὑπερ ἔξετο. P. Suid. in ἀβρός. T. I. p. 13. V. 8. ἀπ' οἰχ. P. V. 9. 10. Suid. in λαλαγεῖσαν. T. II. p. 411. νομόν. P. V. 12. λητώει. P. λητώει Br. c. Pl. Scr. Λητώει, auctore Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 555. — ὑπερ. P.

Nr. 55. ἰωάννου τοῦ βαρβοκάλλον. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ Ἑρμοφίλου βουκολον. Br. III. 12. nr. 3. An. III. 1. p. 19. V. 1. cum parte 3ta Suid. in πηκτῇ. T. III. p. 109. in σίμβλοι. p. 314. — πασίη. P. Πασίη Pl. Suid. Br. V. 2. τάς. P. τῆς. Pl. Br. εἰρυνόμας. P. Br. εἰρυνόμης. Pl. V. 3. βουκόλος. Pl. Suid. βουκόλος. P. Br. — P. Nr. 56. μακηδονίου ὑπάτικ. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ παρὰ λιναγόρου γεωργοῦ. Br. III. 118. nr. 26. An. III. 1. p. 227. V. 1. κισσοκόμαν. P. κισσοκόμαι. Pl. Satyrum hedera redimitum fuisse, apparet ex v. 3.

V. 2. ληναγόρας. P. ληναγόρας. Pl. Br. In λίνον prior corripitur.
V. 3. τῷδε. P. τῷ δέ. Pl. Br. recte. V. 4. λέγεις P. et tres Aldd.
λέγοις Asc. St. Br. Subaudi ἄν. Vid. ad p. 101. nr. 100. V. 5.
τέχνη. P.

Nr. 57. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα τέκρον ἀραβος. παυλ. σιλ.
Br. III. 86. nr. 47. An. III. 1. p. 168. V. 2. φοινωῖ. P. φοινῇ. Pl.
φοινῶ Br. praeter necessitatem. Hesych. φοινῶ κρατὶ, πυρρῶ. Ἴλ.
π. 159. παρῆϊον αἵματι φοινόν. Hom. Hymn. in Apoll. 361. θεμόν
φοινόν ἀποσπενδουσα. V. 2. οὐν ἐξ ἐρύσας. P. V. 3. 4. Suid. ἀγρό-
τας. T. I. p. 39. αἰγανέα. T. I. p. 610. καὶ τήν. T. II. p. 284. —
V. 6. ψ. P. ῥ. Pl. φ. Br. Minimum discrimen inter ψ et φ. — V. 7.
Ἰδριάδες scripsi initiali majore, ut p. 488. nr. 823. V. 8. στήσαν.
Pl. Br. σταῶσαν. P. — Nr. 58. ἰσθμόν σκολ. βολβενθιώτου. ἀνάθημα
τῇ μήνῃ παρα ἐνδυμίων. Br. II. 474. An. II. 3. p. 332. V. 2. σὸς
φίλος. P. Br. σοὶ φίλος. Pl. V. 4. σῶίξει. P. Vid. ad nr. 38. v. 6.
σῶίξοι quaedam editt. Plan. — Nr. 59. ἀνα τῇ ἀφρο καὶ τῇ ἀθηναῖ
καὶ τῇ ἀρτέμιδι παρ καλλιρόης ἀγαθίου σκολ. Br. III. 45. nr. 32.
An. III. 1. p. 74. V. 3. εὔρετο. P. Pl. εὔρατο Br. nescio quare.

Nr. 60. ἀνάθημα τῇ ἰσι. παλλαδᾶ. Br. II. 406. nr. 1. An. II. 3.
p. 199. V. 2. τοὺς lineae superscr. V. 3. γάννυται. P. et editt. vett.
Plan. usque ad Ascens. V. 4. χρῶσῃ ὦν ἐκ λυδῶν. P. Br. χρυσῶ τὸν
Λυδός. Pl. V. 4. ἐπεμπε. P. ἐπεμψ. Pl. Br. — Nr. 61. τοῦ αὐ τοῦ
αὐ. ἀνάθημα παμφίλης τῇ ἰσιδι. Br. I. c. nr. 2. An. I. c. V. 1.
πλοκαμίδας. P. V. 3. οὔσε τίς. P. V. 5. 6. Suid. in λιπαροκρή-
δεμος. T. II. p. 558. — § Nr. 62. Φιλίππου θισσαλονικίως. ἀνά-
θημα ταῖς μούσαις παρὰ καλλιμένους καλλιγράφον. Br. II. 216. nr. 17.
An. II. 2. p. 160. V. 1. πλενρῆς. Martor. de Thec. calam. p. 209.
γραμμῆς corrigit, distichon etiam perisse suspicatus. Hoc quidem
probabiliter. V. 2. σμίλην. Pl. σμίλαν. P. Br. Suid. in σμίλη. T. III.
p. 343. — ἀκροβελῶν. P. Pl. Suid. Br. V. 3. παρὰ θίνα. P. Pl. περὶ
θίνα. T. II. p. 198. παραθήγα suspicatur Br. comparans νεοθᾶγι in
op. Sapphus p. 285. nr. 489. Praeterea Martorelli corr. κανόν' ἰδύ-
τατον. Vulgatam tuetur Suid. in κανόνis. T. II. p. 238. V. 4. Suid.
in κίσσηρης. T. II. p. 319. V. 5. ἀπὸ παυς. P. V. 6. ἐπ' ἰση. P.

Nr. 63. ἀνάθημα μενεδήμου τῷ ἑρμῇ: δημοχάριδος. In Plan.
p. 445. St. ἄδηλον est. Br. III. 69. nr. 2. An. III. 1. p. 119. Monte-

falconii quosdam errores in Palaeogr. p. 24. corrigit Martor. l. c. p. 193. sq. qui ipse in hoc epigr. plura, quae sanissima sunt, conjecturis vexat.

V. 1. γραμματόπων. P. γραμματόπων. Pl. Br. πύλα μόλιβδον. P. κυκλομόλιβδον. Pl. Br. Caeterum Cod. Pal. fere ubique μόλυβδος exhibet et μόλιβος; interdum etiam μόλυβος; de quo orthographiae discrimine monuit Etym. M. in μόλιβος. Eustath. ad 'Il. ω. p. 1469. 17. Cf. Pierson. ad Moer. p. 256. sq. Codd. vehementer fluctuant. Sic ap. Aelian. H. A. I. 2. p. 7. vulgo μόλιβδος, in Cod. Monac. nr. 87. bis μόλυβδος legitur. Apoll. Rhod. IV. 1680. μολίβω. Codd. μολίβδω. Quum praeterea nulla huius discriminis causa appareat, vulgarem scribendi usum sequor. Vid. Steph. Thes. T. IV. p. 1467. α. Heyn. ad Homer. T. VI. p. 161. Coray ad Plutarch. T. V. p. 384. V. 2. ἰθιτάτων. Significantius malim epitheton, ut ἰθιβατῶν. Sic nr. 68. ἰθιπόρων γραφίδων. — V. 3. δοχῆα Suid. in κελαινόν. T. II. p. 293. ῥέεθρα. P. ῥέεθρον. Pl. V. 5. τρηχαλίην. Frustra Martor. τρηχαλίον corrigit. De discrimine, quod grammatici statuunt inter ὁ et ἡ λίθος, recte monuit Gesnerus ad Orph. Lith. v. 355. De quovis lapide Theocr. Eid. VII. 26. πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰδεῖται. Bion fr. XI. χά λίθος ἐς ῥωγμὸν κοιλαινεται. Cf. nr. 68. v. 2. p. 214. nr. 40. Femininum genus in hac voce, ut in quibusdam aliis, magis poetici usus esse videtur. V. 5. κόσμον. P. Suid. in κίσσηρις. T. II. p. 319. κόσμου. Pl. — V. 6. περὶ τρε. P. V. 7. γλυφανοῦ καλάμων. P. Pl. γλόφανον καλάμων tacite emendavit Br. Prius recepi. Vid. nr. 67. v. 4. σιδάρον. P. σιδήρον. Pl. Br. V. 9. κευμηπῶς. Pl. κευμηός. P. Vid. ad p. 145. nr. 25. p. 153. nr. 66. V. 10. ἐρμείας. P.

Nr. 64. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παῖ φιλοδήμον καλλιγράφου πανλ. σιλ. Br. III. 87. nr. 50. An. III. 1. p. 161. V. 1. Suid. in γυρός. T. I. p. 504. V. 3. μεσοσχιδίων. P. V. 4. ταμίης. P. ταμίην. Pl. Br. V. 8. ῥυσόν. P. ῥυσόν. Pl. Br. Vid. ad p. 94. nr. 38. p. 99. nr. 76. In hoc quoque epigr. plura perperam tentavit Martor. — Nr. 65. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παῖ καλλιμένους καλλιγράφου, τοῦ αὐ. In Plan. p. 445. St. ἄδηλον est. Br. III. 87. nr. 51. An. III. 1. p. 162. V. 1. μόλυβδον. P. μόλιβδον. Pl. Br. V. 3. Suid. in χάλυβες. T. III. p. 852. V. 5. 6. Suid. in ὀκρίσεις. T. II. p. 676. ὀκρύνοντα plures edit. Pl. crebro errore. Vid. ad p. 217. nr. 67. Heyn. ad Iliad. T. IV. p. 649. — P. V. 9. πολύντια. male explicat Martor. l. c. p. 18. μέτῃ πολύντια

p. 480. nr. 765. Ecphr. S. Soph. p. 519. v. 411. καὶ μεγάλου σταυροῦ
τύπον πολίωπα (i. e. πολύτερτον) νύσεις. V. 10. καθ' ἄρμ. P.

Nr. 66. ἀνάθημα ταῖς μοῖσαις παρ' τοῦ αὐτοῦ καλλιμίνους. τοῦ
αὐτοῦ. Br. III. 88. nr. 52. An. III. 1. p. 163. Etiam hoc ep. ἄδηλον
est in Plan. p. 446. St. V. 1. ἀπλανέως. P. ἀπλανέος. Pl. Br. V. 2.
ἄρμον·ηι. P. V. 3. μολίβδον. P. μολιβδον. Pl. Br. V. 4. Suid. in
τερητή. T. III. p. 49. V. 7. λειμῶνα spongiam appellari sane mire-
ris. Nemo tamen facile probaverit conjecturas Martorelli l. c. p. 162.
χίθην πίνοντα θαλάσσης. aut χιτῆς πλίζωμα θαλ. V. 10. πεκμηώς.
P. Br. πεκμηώς. Pl. Suid. T. II. p. 290. ubi φιλομήδεσιν et παλά-
μας. — Nr. 67. Ἰουλιανοῦ ἀπο παρ' αἰγυπτίων. ἀνάθημα τοῦ ἱερῆ
παραγυλιόδημον καλλιγέγον. Br. II. 495. nr. 10. An. II. 3. p. 375.
V. 1. ἀπ' ἰθύν. P. V. 2. μολιβδον. P. μολιβδον. Pl. Br. Ne in
ἄγ·ν haecras cum Martorello p. 218. confer nr. 75. v. 7. ἀνθ' ὧν σοι
τόδε, Φοῖβε, τὸ Δύκτιον ὄπλον ἀγινεῖ. V. 3. 4. Suid. in λᾶας.
T. II. p. 406. Vulgo post κανόνα distinguitur. Sed jungendum ἡνωχῆα
μολιβδον. V. 4. θίγῃ. P. θήκε ed. pr. et tres Aldd. V. 5. μυστήρια.
Ridicule Martor. p. 223. στυπτήρια. V. 6. ομίλης. P. ομύλης editt.
velt. Plan. ὀξέτομον. P. ὀξυτόμον. Pl. Br.

Nr. 68. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 496. nr. 11. An. II. 3. p. 375.
V. 2. Scr. ἀνθεμά σοι. τροχθεῖς. Pl. Br. τροχθεῖς. P. unde feci τρο-
χόεις. ut nr. 65. τὸν τροχόεντα μολιβδον. nr. 66. τροχαλοῖο μολιβδον.
In nullo horum epigr. instrumenta usu aut tempore attrita et exesa
(τροχθίντα) commemorantur. V. 4. θηγαλίη. P. Br. θηγαλῖος. Pl.
Vid. ad nr. 65. v. 4. V. 5. 6. Suid. in γῆρες. T. I. p. 481. V. 10.
ἴθυνε. Agath. p. 54^b. nr. 35. ἀλλὰ φανείης Ἑλπίδας ἰδύνων ἐσο-
μένον βίотου. — P. Nr. 69. ἀνάθημα τῷ ποιειδῶνι παρακράντου
καίτου· μακηδονίου ἐπάτου. Br. III. 117. nr. 22. An. III. 1. p. 225.
V. 1. κράντας. P. κράντος. Pl. Br. Dorica nominis forma non debet
offensioni esse. Vid. ad p. 147. nr. 34. V. 2. Suid. in πέζα. T. III.
p. 70. ubi ἐς κείνον. — Nr. 70. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐ. Br. l. c. nr. 23.
An. l. c. V. 1. ἰγὰ σοι. P. Pl. V. 2. κράντας. P. κράντος. Pl. Suid. in
εἰγγειν. T. III. p. 440. — μὴ κέτι. P. V. 4. εἰς ἐλάαν αἰδην. P. αἰδην.
Pl. Br. Nec illud a graeci sermonis indole abhorret. Charit. V. p. 95.
οὐδεὶς ἡμᾶς ἐκ τοῖς βασιλείοις εἰσελθεῖν. ubi Dorvill. p. 494. inter
alia comparat Sophocl. ap. Stob. p. 586. Ἐγροδίτη . . εἰσερχεται μὲν

ἰχθύνων πλωτῶ γένει. Saepe enim dativus. finem indicat, ad quem quid dirigitur. Agath. p. 5.^b. nr. 34. *Θυμὸν ἀπειθύνει κρείσσονα*

καρτασίη. V. 5. πόρον. P. πόντον. Pl. Br. — *αἰλλης*. P. V. 6. *ἰεροσάμην*. P. ἡδυσάμην. Pl. Br. Infra p. 483. nr. 801. *ἡδρασον* mutatum in ἡδυσον. Vid. not. ad p. 223. nr. 109. — Nr. 71. *ἀνάθημα λαῖδος παρὰ σιλεντιαρίου*. Br. III. 84. nr. 41. An. III. 1. p. 153.

πρ. πλαστὰ
V. 2. *πλακτὰ*. P. utramque lectionem commiscens Pl. *πλαστά. κλαστά* Br. *turbantisque animum pocula fracta meri*. Grot. V. 3. *βούστρη* σοί. P. Pl. *βούστρη* σοί. Br. V. 4. *σκύλα*. P. *σῦλα*. Pl. Br. V. 5. Scr. *Λαῖς*. V. 6. *τοῖςδε*. P. *ἀκρηβαῖς*. P. *ἀκρήβαις*. Pl. Br. Cf. ad p. 587. nr. 123. v. 2. V. 8. *ἐπ' ἐσπ*. P. V. 10. *ἀστρέπτου κ. θηλυτέρης*. P. Suid. in *γνῖα*. T. I. p. 499. *ἀστρέπτω κ. θηλυτερῶν*. Pl. *θηλυτέρων*. Br. Servavi *ἀστρέπτου θηλυτέρης*, quod de ipsa Laïde accipiendum. Sic de certa quadam puella Agath. p. 120. nr. 218. v. 6. *μᾶστιξε ῥαδινῆς ἄντα θηλυτέρης*. Paul. p. 136. nr. 290. *συζυγίην μῆλων δῶκεν ἔμοι ῥοδέων θηλυτέρη χαρίσσα*.

Nr. 72. *ἀνά ἀγαθίου σχολ. ἐπὶ λαγουῖ*. Br. III. 54. nr. 59. An. III. 1. p. 90. V. 1. 2. Suid. in *πρώξ*. T. III. p. 225. *ὀπώρης*. P. *ἀμειγόμενον*. Suid. Eadem varietas est ap. Apoll. Rh. l. 882. Nicand. Alex. 4. 8. Ap. Tryphiod. 331. *ἄλλαι δὲ χνοόισσαν ἀμεργόμεναι χάριν ὀμῆρον. ἀμειγόμεναι* corrigit Toup. ad Hesych. T. III. p. 232. s. — V. 5. 4. Suid. in *ἀπροΐδης*. T. I. p. 304. *ἐξεκύνλισσε* omnes. Sed vid. Br. in Lectt. ad Theocr. Eid. XXI. 70. p. 81. Meleag. p. 412. nr. 531. *ἄρτι κυνιόμενον*. Draco de Metr. p. 23. 3. p. 107. 21. —

τ
Nr. 73. *μακηδονίου ἑπα. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρα δάφνιδος ποιμένος*. Br. III. 118. nr. 25. An. III. 1. p. 226. V. 1. *περὶ* omnes editt. Plan. ante Steph. ubi *περ. περὶ* Suid. in *ἀεργηλή*. T. I. p. 59. s. *σενριγκτάς*. Id. ἐπὶ tentavit V. D. ap. Huet. p. 42. V. 2. *τάνδε*. P. ed. pr. Pl. Suid. Br. *τᾶςδε* vulg. *βαρνομένης*. P. Br. *βαρνομένηαν*. Pl. Suid. V. 3. *ἀνέθηκε*. P. Pl. *ἀνέθηκα* Br. propter *μελίσδομαι* v. 5. At similiter a tertia persona transitus fit ad primam in ep. Juliani p. 143. nr. 18. Agath. p. 148. nr. 41. Leonid. p. 287. nr. 506. et statim nr. 76. Apollon. Rh. III. 79. *μήτοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο Κίπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω*. V. 5. *μελίσδομαι*. P. Br. *μελίσδεται*. Pl. εἰς ἔτι. P. P. V. 7. 8. Suid. in *σίντης*. T. III. p. 318. — Nr. 74. *ἀνάθημα τῷ διονύσῳ ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 43. nr. 27.

An. III. 1. p. 70. V. 1. ταῦρος. P. ταύρων. Pl. Br. Suid. in βασσαρίς. T. I. p. 419. — V. 4. Suid. in ἀτλίτη. T. I. p. 372. V. 5. Id. in ἰλίκοις. T. II. p. 114. ἰλίκοις διόνυσος. P. V. 7. 8. Suid. in ῥύπτρον. T. III. p. 265. V. 7. θῆκα δὲ σοι. P. Br. non magis h. l. σοι inclinandum, quam nr. 75. v. 7. ubi ἀνθ' ὧν σοι τόδε . . in P. et ap. Br. exhibetur.

Nr. 75. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρ' ἀνδρόκλου παν σιλεντιανῆ. Br. III. 85. nr. 45. An. III. 1. p. 157. V. 3. ἐξάλλτο. P. V. 5. παν-άγρετος. P. παναγρέος. Br. φνιάκων παναγρία πανθόν. Paul. p. 121. nr. 219. παναγρέος μοίρης. Idem p. 303. nr. 609. Probabilis emendatio, nisi ille παναγρέτις scripsit; ut φιλαγρέτις Ἀρτεμις p. 426. nr. 396. πυραγρέτην καρνίον p. 158. nr. 92. V. 8. ἀμφι δέαις. P. Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 835. 2. quem locum emendavi in Append. ad Porson. Advers. p. 351. — Nr. 76. ἀνάθημα ἀγχις ἀγαθίου σχολ. Br. III. 45. nr. 33. An. III. 1. p. 74. a. V. 1. τοῦ εἵνεκα. Hiatum in thesi vix tolerabilem sustuleris legens: Ἀγχισης, ὅτου εἵνεκα. Vid. ad p. 54. nr. 26. In epigr. dorico p. 594. nr. 237. ὅτῳ σπένδει τὸ γλάγος. V. 2. ἐτρεχεν P. V. 3. κόψας. P. κόψαι. Pl. Br. V. 4. ἡλικίης. P. Pl. ἡλικίας. Br. ex ed. pr. Idem ἰδαίην et προτέρης intacta reliquit. — Nr. 77. ἀνάθημα τῷ βάκχῳ παρα ξινοφῶ τὸ ἐρατοσθιν. σχολ. Br. III. 123. nr. 4. An. III. 1. p. 242. V. 1. βάκχε. P. Βάκχῳ. Pl. Br.

Nr. 78. ἀνάθημα τῷ πανί παρ' δαφνίδος τοῦ αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 3. An. I. c. V. 1. τόδε superscr. in P. καὶ ἀκοστὰν σείῳ κορύναν. Suid. in ἀκοστήσας. T. I. p. 86. V. 2. ἀνθιτο. P. ἀνθισσο Br. c. T. Hemst. ad Lucian. T. I. p. 138. δαφνίγυν. P. V. 4. μολπάν. quaedam apogr. μοι πᾶν. — Nr. 79. ἀγαθίου σχολ. ἀνάθημα τῷ πανί παρὰ στρατονίκου γεωπόνου. Br. III. 46. nr. 37. An. III. 1. p. 76. P. V. 4. μῆν ἐτι. P. V. 5. τὸ ἐπαύλ. P. Pl. τόδ' ἐπ. Br. At hiatum, quem articulus facit, veteres non vitasse, plura exempla docent. p. 381. nr. 174. καὶ τὸ ἔθος. p. 494. nr. 29. οὐχ ὁ ἔρως et ἔσθ' ὁ ἔρως. p. 469. nr. 666. οὐδ' ὁ ἔρως. p. 523. nr. 114. ὁ ἀστρολόγος. — Nr. 80. ἀνάθημα ἀγαθίου τῇ ἀφροδίτῃ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ποιήματα αὐτοῦ τ' δαφνί. Br. III. 45. nr. 34. An. III. 1. p. 75. De Agathiae Daphniacis cf. Suid. in Ἀγαθίας. T. I. p. 16. V. 1. Ἀγαθίου. Pl.

Br. „In Vat. scriptum *Ἀγαθίας* [potius *ἀγαθιάς*]^η *ἐννεάς*. emendabat „Salm. *ἀγαθήας*. contra analogiam. Bene se vulgata habet.“ Br. At quamvis in nomine *Ἀγαθίου* multum sibi permiserint Byzantini, ita ut primam et tertiam modo producerent, modo corripserent, (cf. p. 54^b, nr. 35. p. 469. nr. 662. Michael. Gramm. T. II. p. 722. nr. 316.) nusquam tamen, quod sciam, duas priores produxerunt. Quare scripserim: *ἀγαθηῖα ἐννεάς*. Ab *Ἀγαθίας* descendit *ἀγαθεῖος*, *ἀγαθήϊος*, ut a *Πυθαγόρας*, *πιθαγορήϊος*. Vid. Fischer. ad Veller. T. I. 2. p. 9. — V. 2. *τεκτῖνας*. vulgo *τεκτῆνας*. In talibus jota subscriptum semper omisi, plerumque assentiente Cod. *τεκτοσύνη ἐπέων*. Nicarch. p. 229. nr. 159. V. 3. *τόσσον*. P. *τόσον*. Pl. V. 4. *τόσσατιών πόθων*. P. *τοσσατίη πύθω*. Suid. in *περία*. T. III. p. 112. *τοσσατίων*, ut *τοσοῦτων*, et numerum et modum significat. Cf. p. 51. nr. 10. v. 45. p. 56. nr. 64. v. 2. Nonn. Dion. IV. p. 114. 16. *τοσσατίους Τυτῆνας ἐνεκλήσεις βερέθρη*. Id. p. 134. 27. *τοσσατίους κομόντων δρακοντείους παρήνους*. V. 6. *ἦ τινά*. P.

Nr. 81. *ἀνάθημα τῷ ἄρει παραλυσιμάχου στρατιώτου*. πανλ. σιλ. Br. III. 86. nr. 46. An. III. 1. p. 157. V. 1. 2. Suid. in *ἐγγεία*. T. I. p. 676. in *χολάδων*. T. III. p. 677. V. 3. Suid. in *ἀλεξιβέλεμον*. T. I. p. 106. V. 5. 6. in *βάκτρον*. T. I. p. 411. — Nr. 82. *τοῦ αὐτοῦ ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ μέλισσα*. Br. III. 88. nr. 53. An. III. 1. p. 163. In Plan. p. 441. est *ἀδίσποτον*. In Cod. Medic. ap. Bandin. T. I. p. 102. inscribitur *Ἀνύτης*, cuius ibi epigr. sequitur. V. 1. *ὄδ' P. ὁ δ' Pl.* Br. V. 2. *ὄστρον* et *ἐπ' ἔσπας*. — Nr. 83. *ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παρὰ εὐμόλπου μακηδονίου ὑπάτου*. Br. III. 117. nr. 24. An. III. 1. p. 226. V. 2. *ἐπὶ μεμφ*. P. V. 3. *μὴ ψάσσαιμε, μηδ' ἐθελήσω*. De optativi cum indicativo, futuri inprimis conjunctione vid.

Bökh. ad Platon. Min. p. 62. V. 4. *φέρων*. P. *φέρων*. Pl. Br. V. 5. *ἐρεισάμεθα*. P. *ἐρεισόμεθα*. Pl. Suid. in *βάκτρος*. T. I. p. 411. Comdici lect. non muto. Vid. nr. 81. v. 6. — Nr. 84. *ἀνάθημα τῷ διστοῦ παρὰ νικαγόρου στρατιώτου*, πανλ. σιλ. Br. III. 87. nr. 49. An. III. 1. p. 161. V. 1. Suid. in *ὀμφαλός*. T. II. p. 694. V. 3. *ισήριθμος*. P. *ισήριθμος*. Pl. Br. Ennius ap. Macrobian. VI. 3. in Fragm. Hessel. p. 107. *undique conveniunt, vel imber, tela tribuno*. Ser. *velut*. V. 5. *μεναιχμη*. P. Pl. *μεναιχμου* corr. Jos. Scaliger in not. met. At ejusdem est generis *ἑσπὶς ὑπεροφία*. p. 164. nr. 124. et *Παλλήδος*

ἀλκιμάχας. ἀγρονόμαν μοῦσαν. p. 735. nr. 196. ἀλιφρόθια κόνις. p. 208. nr. 6. πολυκλαύταν ιτάλαν. p. 317. nr. 698. et plurima alia. V. 6. σώϊετο. P. νικαγόρας. P. νικαγόρα. Vulg. et ap. Br. Dativus beno habet. Soph. Phil. 747. εἴ τι σοὶ πάρα . . . ξίφος χειροῖν. Apoll. Rh. IV. 11. τῇδ' (Medeae) ἀλεγυνότατον κραδίη φρόνον ἐμβαλεν Ἥρη.

P. Nr. 85. ἀνάθημα παλλαδᾷ πεπαιγμένον. Br. II. 426. nr. 92. An. II. 3. p. 243. V. 1. θῶ. Ridetur barbara graecorum vocabulorum pronuntiatio, qua magnos interdum centuriones in imperatorum CPolitanorum legionibus usos esse, credere licet. V. 2. τιμοθίωι. P. et ed. pr. Τιμοθίω tres Aldd. Τιμοθέον Asc. St. Br. Quum sensus sit obscurior, Cod. lectionem non ausus sum mutare. — Brevem syllabam in caesura pentametri non vitabat Palladas. Vid. ad p. 495. nr. 44. — Nr. 86. εὐτολμίον εχολ. ἰλλουστρίον εἰς τὸ παιχθὲν ὑπὸ παλλαδᾷ. In marg. εἰς τὸ παιχθὲν ὑπὸ παλλαδᾷ τὰν θῶ καὶ τέσ κνή ἤγουν θυράκα καὶ κνημίδα, ἀσπίδα, δόρυ καὶ κράνος. P. — Br. III. 8. nr. 1. An. III. 1. p. 13. V. 2. μεμμιᾶδης. P. μεμβλιάδης ed. pr. μεμβιάδης reliquae. — ἐκρίμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br. — Nr. 87. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ παρα τ πανός. Br. III. 175. nr. 124. An. III. 1. p. 360. In Plan. p. 425. Agathiae inscribitur. V. 1. ὑμίτερος. P. ἡμίτερος. Pl. Suid. in νεβείς. T. II. p. 601. κορέντην. P. Pl. Br. κορίναν. Suid. V. 4. τέχην. P. τέχην. Pl. Br. Eadem uterque sorte utebatur; nam Bacchus quoque amaverat. — Nr. 88. ἀντιφάνους μακεδόνας. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρὰ ἡνοῦς. Epigramma est ἐρωτικόν. Br. II. 204. nr. 1. An. II. 2. p. 117. V. 2. ἡνώ λνασ-^{χου} μίνην. P. Omittit haec verba Suid. in ἡμερόεντα. T. II. p. 116. Ἴροι Br. c. Salm. in marg. ap. G. R. Νικῶ malebat Reisk. V. 3. Suid. in Θελεινόσις. T. II. p. 170.

Nr. 89. μακίον κοῦντον· ἀνάθημα τῷ πριήπῳ παρα πάριδος Ἀλκίω. Br. II. 238. nr. 8. An. II. 2. p. 220. V. 1. νησιδος. corr. νησιδος. P. ἀπταῖη νησίς. insula haud procul a litore posita. At vide, an non Nesis significetur insula prope Campaniam. Statius Sylv. III. 1. 150. Sylvaque, quae fixam pelago Nesido coronat. Idem II. 2. 78. Cf. Cic. ad Attic. L. XVI. ep. 1. (Tom. VI. nr. 747. 1. p. 148. ed. Schütz.) V. 2. τερπομεναι. P. unde τερπόμενε Br. τερπόμενος. Pl. V. 4. ἐκρίμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br. V. 6. αὐτὸς δὲ σοί. P. αὐτὸ δὲ σοί. Pl. Antithesis h. l. pronomen non patitur inclinari. V. 7. 8. Suid. in ὑλακτούσης. T. III. p. 528. — Nr. 90.

ἀνάθημα τῷ ποσειδῶνι παρὰ χαρικλέοντος. φιλιππον. In marg. ταῦτα
 ἱαμβικά φιλιππε θεσσαλονικέως. Br. II. 212. nr. 5. An. II. 2. p. 143.
 V. 1. Suidas T. I. p. 453. βρύχιος. βρυχίζόμενος ὕδατι. καὶ ἐμβρύχιος,
 ἡ ἄγκρα ἡ τὸν βρυθὸν οἰκοῦσα . . . ἐν ἐπιγράμματι • ἄγκραν ἐμ-
 βρύχιον ἐκτισινήϊα. V. 2. Scr. ἀπωσικνμάτοις. V. 3. μόλιβδον
 ἡνθηωμόνον. P. μόλιβδον ἡψιδ. Br. Quo sensu haec acceperit Schnei-
 derus in Lex. v. ἀψιδύω, non satis apparet, dum vertit: *das mit*
Netzen überwobnte Blei. Mihi plumbum margini (τῇ περιμετρίᾳ)
 retis annexum videtur significari. Cf. p. 145. nr. 28. v. 3. V. 4.
 τὲ φ. τοῖς ἐπ' ἑσφ. P. τε τοῖς φ. Reisk. Notandum articuli ἐπιμετ-
 ρατον. V. 5. ἱτασιεγγ. P. ἱτασιεγγῇ. Br. c. marg. ap. G. R. V. 6.
 περὶ τὸν. P. Br. Analogia περὶ τὸν postulat. περὶ τὸν. Reisk.
 Fortasse scribendum: λίθον . . . πυρσιπόρον, lapidem, ignis semina,
 quae intra se continet, reddentem. — P. V. 7. ἀρχικλῆς. In lemmate
 χαρικλῆς. V. 8. ἀπ' ἡνίωνων ἄλης. P. et Codd. regii Suidae in ἄλης.
 ubi vulgo ἡόνος. T. I. p. 108. τῆς ἐπ' ἡόνος ἄλης. Toup. et Corn.
 de Pauw. not. mst. τῆς ἀπ' ἡόνων ἄλης. Br. c. Salm. perperam.
 Cf. Philipp. p. 161. nr. 107. p. 147. nr. 38. Callim. H. in Del. 205.
 de illa insula: ἄλης ἀπειπαύσατο λιγρῆς. Inscr. ap. Murat. p. 1437.
 nr. 3. οὐ γὰρ μέτεστι νῦν χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλης. ut correxit Schaefer.
 in Addit. ad Epist. Bast. p. 14. qui etiam ἄλη reperiri monet. Ap.
 Artemidor. V. 14. p. 404. Reilius Reiskium secutus, dedit: τὸν
 πλεῖστον χρόνον ἐν ἄλλῃ καὶ ξενιτεῖα διῆγες. Rectius valgo: ἐν ἄλλῃ.
 Maneth. II. 187. πλαζομένους βιότῳ καὶ ἄλην ξείνης ἐπὶ γαίης. Cod.
 ἄλην. Dio Chrys. Or. I. p. 61. 43. οὐ πολὺς χρόνος ἔσοιτό μοι τῆς
 ἄλης καὶ τῆς ταλαιπωρίας. Scr. τῆς ἄλης. — Nr. 91. ἀνάθημα τῷ
 ἄρει παρὰ τινῶ: θαλοῦ μιλησίον. Br. II. 164. nr. 2. An. II. 2. p. 29.
 V. 3. μελάντας. P. μελάνθας. Br. c. ap. G. R. Nomen Μελάντας est
 ap. Suid. T. II. p. 181. Diog. Laërt. V. 36. Plutarch. V. Artax. c. 19.
 T. V. p. 297. ed. Cor. V. 4. κοντόν. P. κόντον. Br. minus recte.
 V. 5. ἄρες. P. ἄρες scripsi ob priorem productam, quod in quavis
 sede fieri posse docuit Spitznerus in Diss. de Prod. Brev. Syll. p. 11. —
 V. 6. Σ. γ. γίρειν pro θίρειν. — δούης. P. Suid. in βροτολογίς.
 T. I. p. 457. δούης Reisk. De illa forma vid. Piers. ad Moer. p. 117.
 Intrpp. Thom. Mag. p. 226 s.

Nr. 92. φιλιππ^υ θεσσαλονικ. καὶ ταῦτα ἱαμβικά. ἀνάθημα τῷ
 ἱερῇ παρὰ δημοφῶντ^ο χρυσοχόον. In marg. ^ρω^ρ et σμ. P. Br. II.

216. nr. 16. An. II. 2. p. 159. V. 1. Suid. in αὐλός. T. I. p. 381. in φιλήνεμος. T. III. p. 608. αὐλοῦ ed. pr. Ald. I. V. 2. τετρησίχρυσον. Vulgo. unde Jos. Scalig. τρησίχρυσον. Suid. in ῥίνη. T. III. p. 260. ῥήνην τετρησίχρυσον. Verissime Cod. τε κρησίχρυσον. V. 3. δίχελον. P. δίχελον. Pl. Cf. Statyll. p. 175. nr. 196. 1. — V. 4. λειψανολόγους. P. λειψανηλόγους. Pl. Br. — Nr. 93. ἀνάθημα τῷ ἡρακλεῖ παρα ἀρπαλίων ἀντιπάτρου σιδῶνι. Br. II. 8. nr. 13. An. II. 1. p. 22. V. 1.

πιλινευτῆς
 ῥυτίσουλινευτῆς. P. ὁ πᾶς ῥυτίς ὢν ὁ λινευτῆς. Br. c. Reisk. ex marg. ap. Lips. Scripsi, ne littera quidem mutata: ὁ πᾶς ῥυτίς, ῥυτίπιλινευτῆς. ut a λινεύω λινευτῆς, sic ἐπιλινεύω ab ἐπιλινεύω. Hesych. ἐπιλινῶν . . τὰ ἐστῶτα λινὰ ἐπιβλέπειν. Id. λινοπτάζει, λινοπτῆ, ἐπὶ λινὰ περιβλέπει. Scr. ἐπιλινῆ, περιβλέπει. V. 3. τόνδε . . τὸν σιβύνην. P. quod Br. restituit in Lect. quum in textu dedisset: τήνδε . . τὴν σιβύνην, metro adversante. Suid. in σιβύνη. T. III. p. 311. τόνδε . . τὸν σιβύνην. ed. Mediol. — In marg. Cod. Schol. σιβύνης, ὅπλον πῶς μακεδόσιν δόρατι πῶς πλήσιον. V. 3. Suid. T. III. p. 311. πλειῶν, πλειῶνος, ἐνιαυτός· ἐκ πολλοῦ πλειῶνος ἥγουν ἐκ πολλοῦ χρόνου. πλειῶνος Reisk. V. 4. ἔσθενον. P. ἔσθενον Br. c. Salm. σθένειν βάρος pro oneri ferendo esse parum vix dici potest. Scribendum videtur: ἐκ πολλοῦ πλειῶνος ὅτ' εἰς βάρος οὐκέτι χεῖρες ἔσθενον. V. 4. sis. P. ἐς Br.

Nr. 94. ἀνάθημα τῇ θέᾳ παρὰ κλυτοσθένους. φιλόππου θεοσολονικίως. In marg. ὅρα ὅτι καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἱαμβικῶν. Br. II. 212. nr. 6. An. II. 2. p. 145. V. 1. ἀραξέχειρα. P. ἀραξόχειρα. Br. c. Suid. in τύμπανον. T. III. p. 516. ἀραξέχειρα Reisk. ex ap. Lips. V. 2. Suid. in κύμβαλα. T. II. p. 394. V. 3. ad λωτοὺς marg. P. αὐλοῦς. V. 4. ἐπ' ὠλόλυξεν et στροβηλίσας. P. In στροβίλος media producitur. Arist. Pax 864. Ion ap. Athen. III. p. 91. Et — V. 5. σάγαριν. in marg. P. τέλεον. Suid. T. III. p. 274. Cf. Schaefer. ad Gregor. p. 506. s. not. — V. 6. λεοντόδιφρε σοί, ῥέη. P. λεοντιδίφρε σοί, ῥέη, θῆκε. Suid. in τύμπανον. T. III. p. 516. — Nr. 95. ἀντιφίλου. ἀνάθημα τῇ θεοῖ παρα παρμίδος γωπόνου. Br. II. 170. nr. 4. An. II. 2. p. 38. V. 1. Suid. in μύων. T. II. p. 588. V. 2. μέτρον. P. Suid. in πήρα. T. III. p. 111. μέτρον Br. c. Ap. G. R. Recte dicitur σιτοδόκον μέτρον σπορίμον. ut p. 191. nr. 257. ἀμφιφορῆς, τὸν ἀδριακοῦ νέταρος οἰνοδόκον. Eadem abundantia dicitur πολισσεύχες χθονός ap. Aesch. VII. c. Theb. 104. ποδωκία σκελῶν. Eu-

menid. 37. et similia. V. 3. Suid. in γαμψόν. T. I. p. 467. V. 3. ἀροίρης. Fortasse ἀροίρας. et V. 6. ἀνιάρων scribendum. — V. 4. παλιονρόφορον

χ. θίρενς. P. παλιονροφόρον χ. θίρενς. Suid. in θρίναξ. T. II. p. 107. παλιονροφόρον Br. c. Toupio Em. in Suid. T. I. p. 197. Idem valeat παλίνρος et παλίνροος; sed παλιονρόφορος derivandum videtur a παλιν et οἶρος, quod, qui frumentum ventilant, id adversus ventum jactant. V. 5. 6. Suid. T. III. p. 136. — V. Nr. 96. ἐρμκίν. ἀν-
^ο ^ο ^ε

θημα τωῖ πανι παρὰ γλαύκων και κορυδαυ ποιμ. Br. II. 295. nr. 1.

An. II. 2. p. 351. V. 2. τον κερσον θαμάλην. P. τήν κερσόν θαμάλην. Reisk. δάμαλιν. Br. θαμάλην cur mutaretur non erat. Theocrit. Eid. IV. 12. XXVII. 8. Vid. Greg. Cor. p. 257. Ob doricum characterem epigr. scripsi τὰν κερσὰν θαμάλην, unde causa corruptelae fit manifestior. κερσὴ βοῦς est p. 476. ηρ. 727. κερσὴ σελήνη. Maneth. VI. 167. — V. 3. 4. 5. Suid. in δωδεκαδύρω. T. I. p. 622. ubi κολήνριον ἀνέρεσαντες. — αὖ ἐρέσαντες. P. Br. Constantiae causa ἀνέρεσαντες scripsi. Vid. ad p. 126. nr. 24M. 2. V. 5. ἄλλω μακρ. P. in marg. ζτ. ἄλλω Suid. l. c. ἄλλω Br. c. Salm. Vid. ad p. 162. nr. 111. — ποτὶ lineae superscr. in P.

Nr. 97. ἀντιφίλου βυζαντίου. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παρὰ ἀλεξάνδρον βασιλ. In marg. ^ο χ i. e. χρηστόν. P. Br. II. 171. nr. 9. An. II. 2. p. 44. V. 1. δοίρατ' ἄλ. P. δοῦρας. Pl. Br. ἐκείνου. P. ἐκείνον. Pl. Br. V. 4. ἦκε. P. εἰκε. Pl. de quorum verborum confusione vid. Schaefer. ad Dion. Halic. p. 96. — Nr. 98. ἀνάθημα τῇ θεοῖ παρὰ ἡρώνακτι ζωγᾷ. Br. II. 80. nr. 2. An. II. 1. p. 201. V. 1—3. Suid. in λεκμαία. T. II. p. 447. V. 2. 3. in ὀλιγοροσίη. T. II. p. 677. ἐναῖλακος. P. Suid. V. 2. πενιχροῆς. P. Suid. loco sec. πενιχρῶν Id. loco pr. V. 3. ἀλωεῖται. P. ἀλωεῖται. Suid. ἀλωεῖταις Br. c. Reiskio. ἀλωεῖται, οἱ τὰς ἄλως (τοὺς ἄλας vulgo) φυλάσσοντες. Suid. qui fortasse h. l. respexit. ἀλωεινᾶς corrigat Th. Lycwhitt. in Not. ad Toup. Em. in Suid. T. IV. p. 420. Sed quomodo ἀλωεινᾶς στάχρος, pro ἀλωεινοῦ? ἀλωεινᾶς ἔπκοι recte habetur p. 406. nr. 301. Num ἀλωεινῆς fuit, Heronax agricola et messor, ab ἀλωεὺς derivatum, ut κηπευῆς a κηπέος? — V. 4. ὅς πρίν. P. ὡς πρίν. Kuster. ad Suid. ὅσπρια Br. c. Reiskio. V. 5. πέπατο. In marg. γρ. πέπαστο γάρ. P. πέπατο tuetur Suid. in γεώλοπον. T. I. p. 475. λυπερή. T. II. p. 474. — Nr. 99. φιλίππου θεσσαλονικέως. ἀνάθημα τωῖ πανι παρὰ

φιλοξενίδου ποιμ. Br. II. 213. nr. 7. An. II. 2. p. 146. V. 5. *ἔσονται. ἔσονται* malebat Br. quod mihi minime videtur necessarium.

Nr. 100. *κριναγύρον, ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρὰ ἀντιφάνους*. Br. III. 175. ut *ἀδίσποτον*. nr. 123. An. III. 1. p. 160. V. 1. *ἐναγκάς*. P.

ἐνίγκας. Br. V. 2. *πυρικλοπίης*. P. *πυροκλοπίης*. Br. Etiam *πυρικλ.* bene habet. V. 3. *ἐτ' om.* P. ex Ap. Lips. dedit Reisk. *ἐμπυρος*. Ap. Gregor. Naz. Carm. III. 57. Opp. T. II. p. 57. C. *σώζεσθαι πρὸς ὄρος, μὴ σε πρὸς ὕμβρος ἐπίσκη*. Scr. *μὴ σ' ἐμπορεὺς ὕμβρος*. V. 4. *ὁμωννιμῆ . . . ἀντιφάνους*. P. *ὁμωννιμῆς Ἀντιφάνους* Br. c. Salm. qui hoc nove dictum esse pronuntiat pro *ὁμώννιμος*. Scr. potius, *ὁμώννιμος*. quod est in Aristot. Pepl. nr. 8. *Διομήδη "Ἡδ' ἱερὰ κατέχευ νῆους ὁμωννιμή*. In *ἀντιφάνους* cur quid novaretur, causa non erat. —

§. Nr. 101. *ἱαμβικά. ἀνάθημα τῷ ἡρακλεῖ παρὰ τιμαλίων μαγειρέου*. *φιλίππου*: καὶ τοῦτο πάντως *ἱαμβικῶν* *τρυγάνει*. P. Br. II. 215. nr. 13. An. II. 2. p. 155. In marg. Cod. *ῥ*. V. 1. Suid. in *πνώδαλον*. T. II. p. 335. V. 2. *πυρηνέμους*. P. Br. Hanc vocem non expedio, nec ferri posse videtur post *περιτρόφους*. Incideram in *τρυγνέμους*. Archi. p. 178. nr. 207. *νόθον κεύθοισαν ἄμμα*. V. 3. *ἡθμόν*. P. ed. pr. Pl. Suid. in *ἐυχάρα*. T. II. p. 335. — *ἰθμόν* plurimae editt. Pl. V. 5. *ζυμῆροισαν*. P. V. 7. *σοῦ*. P. sol. Pl. Br. V. 8. *γῆτον*. P. et tres codd. Plan. ap. Br. *γῆτων* Pl. *ὄρφανωμένος*. P. Br. *ὄρφανισμένος* et *ὄρφαν*. Pl. — Nr. 102. *ἀνάθημα τῷ κρινῇ παρὰ λάμωνος* *μηπουροῦ. φιλίππου*. Br. II. 217. nr. 20. An. II. 2. p. 162. V. 1. Suid. in *γεραῖος*. T. I. p. 477. V. 2. *ἀπὸ σπ.* P. De *ῥοθίας* olim dubitabam frustra. Rosens color est racemorum, dum maturescere incipiunt. V. 3. Suid. in *ἄχνη*. T. I. p. 404. V. 4. in contextu omisus legitur in marg. P. *κάρνα χλ. ἐκτανέ' ἐκ λεπ.* Pl. Quanto elegantior lectio P. V. 5. *σίκιον χροάοντα*. P. *σίκιον χλοάοντα*. Pl. Vera lectio est ap. Suid. in *σίκιον*. T. III. p. 513. ap. Schol. Arist. Acharn. 519. — *πειδοκοίτην*. P. *πειδοκοίταν*. Pl. — V. 6. *πέρεκην*. P. *περεκῆν, περοικῆν, περεκῆν* editt. Plan. *ἐλάην*. P. In marg. ζτ. *ἐλάην*. Pl. V. 7. *φιλοδῆτα*. P. *φιλοδῆτα*. Pl. *λάμων*. P. Pl. *δάμων*. Br.

Nr. 103. *τοῦ αὐτοῦ φιλίππου. ἀνάθημα τῇ ἀθηναί παρὰ λεοντίχου τεκτον.* Br. II. 215. nr. 15. An. II. 2. p. 158. Ex v. i. 2. quaedam profert Suid. in *σφουρά*. T. III. p. 418. in *ἐρίδες*. T. I.

p. 320. *μολνβαχθία*. P. *μολιβ*. Pl. Br. V. 2. *σφῆραν*. P. ut nr. 104. v. 2. *σφῆραν* Pl. Br. quod reponendum. V. 4. *μιλτσίφ στάγματι*. P. Pl. *βάμματι*. Suid. in *πρίων*. T. III. p. 174. et Salm. de Homon. H. I. p. 95. unde Br. sic in membr. P. legi existimabat. *στάγματα* bene habet. V. 5. *μυλοφρεῖ*. P. ed. pr. Pl. Br. *μυλοφρεῖ* Suid. in

μίλος. T. II. p. 562. in *ψαλλομένη*. T. III. p. 699. *τέλειτρά* P. *μυλοθρεῖ* plurimae editt. Pl. vitiose. Quum in *γῆρω* prior constanter producatur, nisi quod ap. Manethon. V. 308. *καὶ χροῖματα χροσοφρεῖτα* exhibetur, Cod. lectio depravata videtur. *μυλοφρεῖ* ex Suid. reponendum existimabat Passovius in not. mst. cujus lectionis sensus mihi non est perspicuus. De *μυλοβαφῇ* cogites. — V. 6. *ἀκρονίγφ*. Vid. ad p. 589. nr. 126. 2. V. 8. *ἀπέδνω*. P. Pl. *ἀπέλνω* corr. Br. Vulgatam in Animadverss. tueri conatus sum. — Nr. 104. *ἀνάθημα τῇ θεοῖ παρὰ λυσιζέον γεωπόνου: τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 215. nr. 14. An. II. 2. p. 156. V. 2. *σφῆραν*. P. Scr. *σφῆραν*. — *σφύρη*. Pl. *πυριλόγος*. P. *πυρολόγος*. Pl. Br. Suid. in *γαμφόν*. T. I. p. 467. V. 3. Suid. in *ἀχερμαί*. T. I. p. 406. V. 4. *ἔννη*. P. *έννη*. Pl. Suid. T. III. p. 530. adjecta nota: *τὸ δὲ ὁ μακρόν*. Sunt enim, qui *έννη* scribant. Vid. ad p. 232. nr. 175. p. 248. nr. 280. V. 5. *καὶ κέντρ' ὀπισθο-νιγῇ*. Suid. T. I. p. 448. V. 6. *τρίνακας* omnes, etiam Suid. in *τρίναξ*. T. III. p. 604. Supra p. 158. nr. 95. erat *θρίνακα*. — *ἀροροπόνων*. P. Br. Suid. *ἀροροπόνου*. Pl. V. 7. *γυῖα πεπρωθείς*. P. et omnes editt. Pl. praeter edit. pr. ubi *γυῖα πηρωθείς*. *γυῖ' ἐπι-πηρωθείς*, conj. Jns. Scaliger in not. mst. *γυῖ' ἀναπηρ*. Br. *γυῖά τε πηρωθείς*, quod ipse margini allevi, nimis fortasse sententiam debilitat. Lenissimum fuerit: *γυῖ' αἰτε πηρωθείς*. utpote *membra fractus*.

P. Nr. 105. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παραμήνιδος ἀλίσως, ἀπολ-λωνίς*. Br. II. 153. nr. 7. An. II. 1. p. 356. V. 1. *τρίγλαν*. P. Pl. *τρίγλαν*. Br. — *sol*. P. Pl. *sol*. Br. *λιμενήτιν*. P. Suid. in *λιμενήτιν*. T. II. p. 447. in *τριγλίς*. T. III. p. 502. in *φρεῖδα*. T. III. p. 42. *λιμενῆτιν* Br. c. Toupio. Aliud est *λιμενῆτης* et *λιμενῆς* (Theocr. Eid. II. 56.), aliud *λιμενῆτης*. Non tamen *λιμενῆτιν* *τρίγλαν* ab Apollonio scriptum fuisse existimo, sed *λιμενῆτι* *Ἀρτεμὶ Πριάπος λιμενῆτης* est ap. Leonid. p. 489. nr. 1. idem *λιμενομήτας* p. 490. nr. 5. Diana *λιμενοσκόπος* est ap. Callim. H. in Dian. 259. ubi cf. v. 39. 183. — V. 2. *μῆνις*. P. Br. *θῆρς*. Pl. Suid. In nonnullis Codd. Plan. etiam *μῆνις*. V. 3. Suid. in *ζωρότερον*. T. II. p. 15.

φιλοξενίδου ποιμ. Br. II. 213. nr. 7. An. II. 2. p. 146. V. 5. ἔσονται. *Isuanto* malebat Br. quod mihi minime videtur necessarium.

Nr. 100. κριναγύρον, ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρὰ ἀντιγάνους. Br. III. 175. ut ἀδόσποτον. nr. 123. An. III. 1. p. 160. V. 1. ἐναγκάς. P. ἐνέγκας. Br. V. 2. περικλοπίης. P. προκλοπίης. Br. Etiam περικλ. bene habet. V. 3. ἔτ' om. P. ex Ap. Lips. dedit Reisk. ἔμπρος. Ap. Gregor. Naz. Carm. III. 57. Opp. T. II. p. 50. C. σώζεσθαι πρὸς ὄρος, μὴ σε πρὸς ὕμβρος ἐπίσκη. Scr. μὴ σ' ἔμπρος ὕμβρος. V. 4. ὁμωνυμῆ . . . ἀντιγάνης. P. ὁμωνυμῆς Ἀντιγάνους Br. c. Salm. qui hoc nove dictum esse pronuntiat pro ὁμώνυμος. Scr. potius, ὁμώνυμος. quod est in Aristot. Pepl. nr. 8. Διομήδη Ἡδ' ἱερὰ κατέχευε νήους ὁμωνυμῆ. In ἀντιγάνης cur quid novaretur, causa non erat. —

¶ Nr. 101. ἱαμβικά. ἀνάθημα τῷ ἡγάστῳ παρὰ τιμασίῳ μαγειροῦ. φιλίππου· καὶ τοῦτο πάντως τ' ἱαμβικῶν τυχάνει. P. Br. II. 215. nr. 13. An. II. 2. p. 155. In marg. Cod. ^P _ω. V. 1. Suid. in πνώδαλον. T. II. p. 335. V. 2. πυρηνέμους. P. Br. Hanc vocem non expedio, nec ferri posse videtur post πυρηνόφους. Incideram in τηρηνέμους. Archi. p. 178. nr. 207. νόθον κεύθονσαν ἄημα. V. 3. ἡθμόν. P. ed. pr. Pl. Suid. in ἐσχάρα. T. II. p. 335. — ἰθμόν plurimae editt. Pl. V. 5. ζυμύροισιν. P. V. 7. σοῦ. P. σοί Pl. Br. V. 8. γνίων. P. et tres codd. Plan. ap. Br. γνίων Pl. ὄρφανωμένος. P. Br. ὄρφανισμένος et ὠρφαν. Pl. — Nr. 102. ἀνάθημα τῷ περιήπῳ παρὰ λαμῶνος σκηπουροῦ. φιλίππου. Br. II. 217. nr. 20. An. II. 2. p. 162. V. 1. Suid. in γεραίος. T. I. p. 477. V. 2. ἀπὸ σπ. P. De ῥοδείας olim dubitabam frustra. Roseus color est racemorum, dum maturescere incipiunt. V. 3. Suid. in ἄχυνε. T. I. p. 404. V. 4. in contextu omissus legitur in marg. P. πάρα χλ. ἐξαγέ' ἐκ λεπ. Pl. Quanto elegantior lectio P. V. 5. οἶνον χροάοντα. P. οὔκιον χλοάοντα. Pl. Vera lectio est ap. Suid. in οἶνον. T. III. p. 513. ap. Schol. Arist. Acharn. 519. — πεδοκοίτην. P. πεδοκοίταν. Pl. — V. 6. πέρκην. P. περκήν, περσαιήν, περκνήν editt. Plan. ἐλάη. P. In marg. ζτ. ἐλάην. Pl. V. 7. φιλοδῆτα. P. φιλοῦτα. Pl. λάμων. P. Pl. δάμων. Br.

Nr. 103. τοῦ αὐτοῦ φιλίππου. ἀνάθημα τῇ ἀθηναίᾳ παρὰ λεοντίχου τεκτον. Br. II. 215. nr. 15. An. II. 2. p. 158. Ex v. 1. 2. quaedam profert Suid. in σφερά, T. III. p. 418. in ἀρίστε. T. I.

p. 320. *μολνβαχθία*. P. *μολιβ*. Pl. Br. V. 2. *σφέραν*. P. ut nr. 104. v. 2. *σφέραν* Pl. Br. quod reponendum. V. 4. *μυλτιψ στάγματι*. P. Pl. *βάμματα*. Suid. in *πρίων*. T. III. p. 174. et Salm. de Homon. H. I. p. 95. unde Br. sic in membr. P. legi existimabat. *στάγματα* bene habet. V. 5. *μυλτοφτερή*. P. ed. pr. Pl. Br. *μυλτοφνη* Suid. in

μύλτος. T. II. p. 562. in *ψαλλομένη*. T. III. p. 699. *τέλετρά* P. *μυλτοφνη* plurimae editt. Pl. vitiose. Quum in *γύρω* prior constanter producatur, nisi quod ap. Manethon. V. 308. *και χηήματα χερσοφρητά* exhibetur, Cod. lectio depravata videtur. *μυλτοφνη* ex Suid. reponendum existimabat Passovius in not. mst. cujus lectionis sensus mihi non est perspicuus. De *μυλτοβαφή* cogites. — V. 6. *ἀκρονόγψ*. Vid. ad p. 589. nr. 126. 2. V. 8. *ἀπέδισε*. P. Pl. *ἀπέλσε* corr. Br. Vulgatam in Animadvers. tueri conatus sum. — Nr. 104. *ἀνάθημα τῇ δροῖ παρὰ λουξίον γωπόνον: τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 215. nr. 14. An. II. 2. p. 156. V. 2. *σφέραν*. P. Scr. *σφέραν*. — *σφύρη*. Pl. *περολόγος*. P. *περολόγους*. Pl. Br. Suid. in *γαμφόν*. T. I. p. 467. V. 3. Suid. in *ἀχερμαί*. T. I. p. 406. V. 4. *ἔννη*. P. *ἔνιν*. Pl. Suid. T. III. p. 530. adjecta nota: *τὸ δὲ ὃ μακρόν*. Sunt enim, qui *ἔνιν* scribant. Vid. ad p. 232. nr. 175. p. 248. nr. 280. V. 5. *καὶ κέντρ' ὀπισθοενγῇ*. Suid. T. I. p. 448. V. 6. *τρίνακας* omnes, etiam Suid. in *τρίναξ*. T. III. p. 604. Supra p. 158. nr. 95. erat *θρίνακα*. — *ἀρουροπόνων*. P. Br. Suid. *ἀρουροπόνον*. Pl. V. 7. *γυῖα πεπρωθεῖς*. P. et omnes editt. Pl. praeter edit. pr. ubi *γυῖα πεπρωθεῖς*. *γυῖ ἐπιπρωθεῖς*, conj. Jos. Scaliger in not. mst. *γυῖ ἀναπηρ*. Br. *γυῖα το πεπρωθεῖς*, quod ipse margini allevi, nimis fortasse sententiam debilitat. Lenissimum fuerit: *γυῖ ἄτε περωθεῖς*. utpote *membra fractus*.

P. Nr. 106. *ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παραμήνιδος ἀλιέως, ἀπολλωνίς*. Br. II. 153. nr. 7. An. II. 1. p. 356. V. 1. *τρίγλαν*. P. Pl. *τρίγλαν*. Br. — *sol*. P. Pl. *sol*. Br. *λιμενήτιν*. P. Suid. in *λιμενήτιν*. T. II. p. 447. in *τριγλίς*. T. III. p. 502. in *φρκίδα*. T. III. p. 42. *λιμενῆτιν* Br. c. Toupio. Aliud est *λιμενήτης* et *λιμνήτης* (Theocr. Eid. II. 56.), aliud *λιμενίτης*. Non tamen *λιμενῆτιν* *τρίγλαν* ab Apollonio scriptum fuisse existimo, sed *λιμενῆτι* *Ἀρτεμῖ Πριάπος λιμενίτης* est ap. Leonid. p. 489. nr. 1. idem *λιμενομήτας* p. 490. nr. 5. Diana *λιμενοσκόπος* est ap. Callim. H. in Dian. 259. ubi cf. v. 39. 183. — V. 2. *μῆνις*. P. Br. *θῆρες*. Pl. Suid. In nonnullis Codd. Plan. etiam *μῆνις*. V. 3. Suid. in *ζωφότερον*. T. II. p. 15.

καὶ ζωρότερον κέρασας ἰοχηλῖα. Homer. Ἴλ. ε. 203. ζωρότερον δ' ἐκφαίρει. Agath. p. 135. nr. 289. ζωροτίσῃ μείζονι κισσιβίῃ. V. 4. Suid. in αἶον. T. I. p. 382. V. 5. αἶν. P. Pl. αἰεί. Br. — Nr. 106. ἀνάημα τῷ πανὶ παρα τελέωνος κνηγοῦ ζωᾶ. Br. II. 80. nr. 4. An. II. 1. p. 204. Iterum est in membr. p. 191. V. 1. τοῦτο σοι. P. Suid. in ἑλκώτης. T. III. p. 528. τοῦτό τοι. P. loco sec. V. 2. τελλων. P. Br. τελλῶν. Suid. in λεκορφαίτης. T. II p. 469. Dedicantis nomen desideratur in Ald. 1. 2. V. 3. 4. Suid. in κύτιος. T. II. p. 556. V. 4. χειρός. P. loco pr. V. 5. βοννῆτα. P. utroque loco. Πὰν βοννίτης, a βούνος, ut γὰ βοννίτης ap. Aeschyl. Suppl. 779. Etymol. M. βοῦνις καὶ βοννίτις. Suid. T. I. p. 448. βοννιτῆς (βοννιτῆροι) καὶ βοικόλοις καὶ βοιλαίναις. V. 6. εἰάγει. P. loco pr. εἰάγει P. loco sec. τῷδε πέτασσαν ὄρος. P. utroque loco. καὶ εἰαγρεῖν τῷδ' ἐπένευον ὄρει. Pl. Br. Salm. in not. mst. probat Cod. lect. εἰάγει τῷδε πέτασσαν ὄρος. At εἰαγρης non dicitur. Fortasse: εἰάγει τῷδε. ut p. 190. nr. 253. ἐν θήρῳ δέχεσθε Σωσάνδρον ταχυνῆς σκῦλ' ἐλαφροσσίης. Nisi fuit: εἰαγεῖν, sylvam ei pande, ut praedam inde capiat. Julian. p. 142. nr. 12. καὶ σὺ δὲ εἰαγεῖν ἡέρα, γαῖαν, ἴδιον. Leonid. Tar. p. 413. nr. 537. εἰάγει λαγύθηρα. — Nr. 107. ἀνάδημα τῷ πανὶ παρὰ γέλωνος κνηγοῦ. φιλίππου ἱαμβικὸν καὶ τοῦτο καὶ σκόπει φίλος. Br. II. 213. nr. 8. An. II. 2. p. 147. V. 1. ἑλκώσι. P. ἑλκώσι. Br. c. Salm. ut ἑλκώσι, ἑλκώσι, ἑλκώσι. Vide tamen, an non Cod. quoque lectio ferri possit, quum ἑλκώσι extet in fr. Nicaeneti VI. καὶ Κράτος ἑλκώσι; et ἑλκώσι ap. Antiphan. Athen. IX. p. 402. E. βοῖς ἀγελῆς, κράτος ἑλκώσι. ubi Epitom. Cod. ἑλκώσι. Schweigh. autem ἑλκώσι malit. Cf. Bast. Epist. ad Boiss. p. 16. s. ed. alt. V. 2. ἀπείθρισε. P. ἀπείθρισε et ἀπείθρισε corrigunt. Male. Aeschyl. Agam. 535. παρῆθρισαν ἄκρα κορίμβον. Schol. ἔπειρεν. Apoll. Rh. II. 601. παρῆθρισαν ἄκρα κορίμβον. Schol. ἀπείκουσαν. Cf. Kuster ad Hesych. in ἀπείθριξε. T. I. p. 432. — V. 3. λίνωι πολιστρόφωι. P. emendavit Reisk. et Albert. ad Hesych. T. I. p. 1592. minus recte λίνου πολιστρόφου. Kuster ad Suid. T. I. p. 525. — V. 4. δειραγχίας. cf. Bast. ad Gregor. p. 352. V. 5. ἐπὶ σφίρους. P. V. 6. ὥκεις. P. ὤκεις. Br. c. Salm. In pedica celeritas, qua praedam constringit, recte laudatur. ὤκεις tentabat C. de Pauw in not. mst. Vid. ad Append. Epigr. nr. 87. v. 2. V. 7. κλοιοῦς. Gabrias in Band. Catal. Mss. T. I. p. 29. ἐμοὶ φίλος λιμὸς γὰρ ἡ κολιοῦ πόρος. Scr. ἡ κλοιοῦ. V. 8. ἀπ' εἵπεν. P.

Nr. 108. ἀνάθημα τοῖς πασι παρα διοσίμων. μυρίνου. Br. II. 107. nr. 1. An. II. 1. p. 280. V. 1. κεραιοὶ χαροπαίκεται. P. quod in apogr. emendatum. In Orphei Hymn. 24, 2. pro χαροπαίμονες Herm. χοροπαίμονες emendavit, comparans χορομανής. Hymn. 52, 7. V. 2. πύρες. P. βουχίλων. Ib. βουχίλων. Suid. T. I. p. 450. in κράντορες. T. II. p. 369. — Nr. 109. ἀνάθημα τῷ πατὶ παρα κρατίβιδος. ἀντιπάτρον. Br. II. 9. nr. 17. An. II. 1. p. 25. V. 1. τρέχος. Pl. Br. et sic in Cod. esse videtur, ut etiam p. 315. nr. 705. Canones pro. odici ap Herm. nr. 42. p. 429. τρέχος scribi jubent. V. 2. ἰχνοπίδαν. P. et plurimi codd. Plan. Vulgo ἰσχροπίδαν. V. 5. τὲ δερύγας P. δὲ τε ῥάγας. Pl. Pro κλωβός (vid. Babr. Fab. 9, 3. ed. Sch. acid. p. 120.) κλωφός legendum videtur, aut κλοιοφός. non enim de a-cupio agitur usque ad v. 3um, sed de ferarum captura. V. 5. τῶν τε ^η πετινω. P. τὸν τε πετινω. Pl. Br. Vid. ad p. 145. nr. 16. — V. 7. τρεφίον. P. κρυφίον. Pl. Br. ἐπὶ σπαστ. P. V. 8. ἄρκυν. P. Suid. in γλάγος. T. I. p. 482. ἄρκυν τε Pl. Fr. γλαγεῶν Suid. et tres Aldd. κλαγεῶν P. ed. pr. Pl. Asc. St. Homer. Ἰλ. γ. 3. κλαγγὴ γεγάνων. In Babr. Fab. 9. v. 13. ὁ δ' ἐκ πεταφρον κλαγγὸν εἶπε φωνήσας. de κλαγεῶν cogitabat Carol. Chr. Schneider; lenius fuerit, κλαγγτὸν εἶπε φων. — f. V. 9. νεολαῖδα. P. Pl. Br. νεολάδα corr. Br. in Lectt. Neolaídas nomen est Arcadicum ap. Pausan. p. 452. Ex eodem p. 69. et 700. Br. h. l. Κραυγῆς legendum censet. — κράμβις. Plan.

Nr. 110. ἀνάθημα κλεολάου. λεωνίδα, οἱ δὲ μνασάκων. Br. I. 228. nr. 32. An. I. 2. p. 91. V. 1. κλεύβονλος erasum, et κλεόλαος emendatum in P. V. 2. ἔκτανε. P. Suid. in σαρωντῆροι. T. III. p. 290. ἔκτανε Ib. in μαίανδρος. T. II. p. 511. — V. 5. ὀκτάμιζα. P. V. 4. ἄλλος. Br. Suid. in φράγματα. T. II. p. 651. ἄλός P. quod in ἄλος mutavi. Vid. ad p. 159. nr. 96. — κραναάν de pinu non satis intelligo. Fortasse ταναάν. p. 367. nr. 71. κλώνες ἀπὸ ῥοιοι ταναῆς δρυός. Apollon. Rhod. I. 1192. ταναῆς ἔρνος αἰγέριοιο. Ib. VI. 605. ταναῆων ἐλεγμένοι αἰγέριοισιν. — Nr. 111. ἀνάθημα τῇ ἀρτίμιδι παραλυκόρμα. ἀντιπάτρον. Br. II. 10. nr. 19. An. II. 1. p. 27. V. 2. ἐριμάνθον. P. V. 2. φολόας. P. Br. φολύης. Pl. V. 4. Suid. in ῥομβεῖν. T. III. p. 264. V. 5. 6. Suid. in δικέμαιον. T. I. p. 587. στόρθυγχα. Sophocl. ap. Aelian. H. A. VII. 39. ἄρασα μύξας καὶ κεραιφόρους στόρθυγχα εἶρψ' ἔκηλος. Ib. IX. 10. ὁ γοῦν ξυγίας

ἀμύνει τῇ πτέρυγι. τῇ στορθῦγι vel στορθῦγγι fuisse videtur. —
Nr. 112. πέρσου. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παραχαίρει δαίλο^ε προμίνους.^ζ
 Br. II. 4. nr. 1. An. II. 1. p. 10. V. 2. μαιναδίων. Suid. in ἄγατοι.
 T. I. p. 391. μαιναλίων Id. T. II. p. 512. V. 3. γυνεῶν χίρε. P.
 βριαρῶ χίρε. Br. c. Reiskio. At tria illa cervorum capita a tribus
 fratribus dicata esse, vix dubites. Hinc legerim: ἄς ἔλον ἐξ ἑππων
 Γέγεω χίρε, Δαίλοχος τε, καὶ Προμενής. ubi Γέγεω pro hisyllabo
 habendum. Saepe librarii q̄ perperam inserunt. Vid. p. 182. nr. 221.
 v. 8. Ap. Eurip. Herc. Fur. 642. φάος depravatam in φάρος. ap.
 Themist. p. 330. A. τὸν ὄρθιον νόμον in τὸν ὄρθριον. Arat. Phaen.
 395. ἐν δὲ σφιν δύο μάλλον ἐρειδόμεναι φορτίζονται. Codd. ἐειδόμεναι.
 quod verius videtur. μάλλον autem ibidem pro μάλα ponitur, ut
 v. 307, ubi Cod. Mosq. μάλα habet ex glossemate. — *Nr. 113.* ἀνά-
 θημα π^ζ νικομα, σῆμιον γραμματικοῦ. Br. I. 204. nr. 1. An. I. 2.
 p. 3. V. 1. 2. Suid. in ἱξάλος. T. II. p. 119. Non peculiare genus
 significat, sed lascivum, ut ap. Agath. p. 146. nr. 52. ἱξάλος... κνακὸν
 τῶν ἀγών. Leon. Tar. p. 372. nr. 99. ἱξάλος εὐπάγων αἰγῶν πόσις. —
 διατριχός. P. Pl. Suid. δασύτριχος. Br. c. Reisk. Probabilis emen-
 catio, si similitudinem litterarum α et ου reputes. Agath. l. c. δασυ-
 χαίταν τρώγον. Theocr. Eid. VII. 15. ἐκ μὲν γὰρ λαοίοιο δασύτριχος
 εἶχε τρώοιο Κνακὸν δέριμ' ὤμοισιν. V. 2. δοῖον ἐπὶ χλωροῖς. P.
 δοῖω ἐπὶ γλ. Pl. δοῖον ἐπὶ χώροις. Suid. unde Br. δισοῖον fecit. At
 δοῖον bene habet. Ἰλ. ψ. 194. δοιοῖς ἤρῃτ' ἀνέμοισιν, Βορέη καὶ
 Ζεφύρῳ. Ἰλ. ω. 527. δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακίεσθαι. Ad δοῖον
 subaudi πέρας, de quo genere ellipsis in dedicatoriis monui in Anim.
 T. III. 1. p. 400. s. Schaefer ad L. Bos p. 217. — ἐστιφόμεαν. P.
 ἐστεφόμεην. Pl. Br. V. 4. ἔλκος. in marg. ἔνδον. P. ἔλκος. Pl. Br.

Nr. 114. ἀνάθημα τῷ Ἡρακλεῖ παρὰ φιλίππου τοῦ ἀμύντου.
 φιλίππου Θεσσαλο. Simmiae nomen praefert in Plan. p. 435. St.
 Inter Samii epigr. refert Br. I. 485. nr. 1. An. I. 2. p. 343. V. 2.
 ἀμφιτρυνῖν δαι. P. ἀμφιτρυνιάδα. Pl. Br. Tertium c. sum restitui. —
 V. 6. πικραίνεται. P. duabus prioribus litteris erasis. — *Nr. 115.*
 εἰς τὸ αὐτὸ ἀντιπάτρου. Br. II. 10. nr. 18. An. II. 1. p. 26. V. 1.
 Suid. in διερά. T. I. p. 534. in ὀρθηλοῖο. T. II. p. 707. V. 2. Idem
 in ἱρημυτῆς. T. I. p. 853. ubi vulgo θήρεμα μακηδονικόν. In Cod.
 Paris. θῆρα μακηδονικόν. μακηδονίας. P. Pl. — V. 3. ὀλετῆρ'. P. Pl.
 Oppian. Cyn. III. 264. λύκον . . ποιμενίων καὶ ἀνελίων ὀλετῆρα.

1b. Hal. IV. 420. οἷδε . . μετ' ἰχθύσιν αἰολογύλοις Πουνητῆρες ἔσσι
καὶ ἀλλήλων ὀλετῆρες. ὀλετῆρ corr. Br. non nolente Grotio: *Darda-
neum domitrix caput illi immane Philippi Martia fulminea perculit
hasta manu*. Philippus Dardanos, perpetuos Macedoniae hostis, bello
superaverat. Polyb. XXIV. 6. Livius XXXI. 42. — V. 6. ἔρεσμα,
ἀσφάλι-μα, κραταίωμα. Schol. Soph. Oed. Col. 59. Male nonnulli
ἔρεμα, quod mediam corripit. — P. V. 7. οὔ τι ἀεικέες. οὔ τοι scri-
bendum. — V. 8. πατρώιον. P. πατρώας. Pl. Br. Scripsi πατρώα . .
ἔρεμα. Litterae α et ου in Codd. facillime permutantur. Hinc ap.
Liban. IV. p. 781. 15. βραχεῖ τούτῳ καιρῷ recte mihi emendasse vi-
deor in βραχυτάτῳ in Append. Adv. Pors. p. 329. Ibid. T. IV.
p. 283. 19. οὐχ ἡδέα ἐκείνῳ, ἄλλου καὶ ῥήτορος καὶ ἀνθρώπου
πεπονηθὸς πάθος. Scr. ἀλλά. — Nr. 116. εἰς τὸ αὐτο. σάμυν. Br. I.
485. nr. 2. An. I. 2. p. 344. In Plan. p. 435. St. *Simmiae* inscribitur.
V. 2. τὰν αἰμύκων. P. V. 3. τὸν ἔβρεχμωῖ κενδισῶντα. P. τὸν βρεχμῷ
(βρεχμῷ edit. vett.) κενδισῶντα. Pl. τὸν ἔβρεῖ κενδ. Br. Cod. lectio
graviter offēdit in metrum, cui tamen succurras legens: αὐτοῖς οὖν
κέρασιν, τὸν βρεχμῷ κενδ. cf. nr. 115. v. 4. Multo tamen commen-
dabilior, etiam ob numerorum elegantiam, lectio Br. τὸν ἔβρεῖ, quae
ipsa, si ab una littera discesseris, in Cod. habetur, syllabā χμωι aut
γμωι a librario ex praecedente epigr. addita. V. 5. ἀναινιτο. et
ἀεξεῖ. P. Suid. T. I. p. 378. in ἀναινεται . . . ἀναινιτο. ξηραίνιτο.
ἐν ἐπιγρ. ὁ φθόνος ἀναινιτο, τῶν δὲ τοι κῦδος ἀεξοι.

Nr. 117. παγκράτους. ἀνάθημα τῷ ἡγαιστωι παρὰ πολικράτους
χαλκίως. Br. I. 259. nr. 2. An. I. 2. p. 182. V. 2. ἄγκισθ' Pl. Suid.
in ῥαιστίρ. T. III. p. 255. V. 3. 4. Suid. in οἰζυρίν. T. II. p. 660.
πικρὸν. P. Pl. πυκνά. Br. — Nr. 118. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι π
τῶν ἀνπάτρων. Br. II. 10. nr. 20. An. II. 1. p. 28. V. 4. ὡρεντίρ.
Pl. Br. Scr. ὡρεντίρ. V. 5. κράτος ἰών P. sed litterae appictae,
errorem corrigentes. — Nr. 119. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ. μοιχοῦς
βυζαντίας. Br. I. 202. nr. 1. An. I. 1. p. 436. V. 2. σταγῶνι. P.

Nr. 120. ἀνάθημα τῇ ἀθηναίῃ ἐπὶ τέττιγι λεωνίδα. Br. I. 236.
nr. 60. An. I. 2. p. 116. V. 1. ἐπὶ. P. ὑπό. Pl. Br. V. 2. ζαθερεῖ
Suid. T. II. p. 1. ζαθερεῖ. P. Pl. Br. ζαθερεῖς, τὸ μοισμβρινὸν παῖμα.
Ety. M. V. 3. κελουθητίσιν. P. κελουθήτῃσιν. Pl. Suid. in προίκισι.
T. III. p. 219. in κελουθήτῃσιν. T. II. p. 293. V. 4. Suid. in ἐροφ.

T. I. p. 865. V. 5. 6. Id. in ἐκπῆλκος. T. I. p. 903. V. 6. ὄψη.
 P. ὄψει, Pl. Suid. I. c. et in ὄψε. T. II. p. 756. ὄψη. Br. Termini-
 natio attica a Leonidae sermone aliena videtur. — ἐφ' ἐξ. P. V. 7.
 ἀθήνη. P. ἀθήνη. Pl. Br. V. 8. ἐξ ἡμέων. P. Br. ἐξ ἡμέων. Pl.
 ἀλοθετεῖ, tibias certamina instituit, interpretatur Tonpius, Brunkio
 adstipulante. Aliter Grotius: *postquam Nos audit, ei tibia dis-*
plicuit; unde hoc saltem prodit, eum ἀλοθετεῖν accepisse pro tibias
deponere, aversari; cicadis scilicet, ut cantatricibus, aversantibus
tibiam os obturantem: τὸν αὐλὸν ἐπιστομιζεῖν καὶ ἀποφράττειν τὸ
 στόμα, ἡκόντων τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον, Alcibiadem
 dixisse narrat Plut. V. Alc. c. 2. Cf. Böwig. in Mus. Att. T. I.
 p. 516. s. At analogiam si sequaris, ἀλοθετεῖν vix aliud quid signi-
 ficare potest, quam tibias componere. Et certe fuerunt, qui Minervam
 tibias invenisse traderent. Pindar. Pyth. XII. 33. παρθένος αὐ-
 λῶν τεύχε πάμφωνον μέλος. ubi vid. Schol. Aristot. Polit. VIII. 6. 8,
 p. 331. ed. Schn. Cicadae itaque Minervam amare dicuntur, quod
 tibias, illarum cantum quodammodo referentes, invenerit. — Nr. 124.

ἀνα τῇ ἀρ' ἐπὶ τοῖς τόξοις ἐχέμουν: καλλιμαχον. Br. I. 469. nr. 35.
 An. I. 2. p. 286. In Plan. p. 436. St. est ἄθλον. V. 1. πυνθίδες.
 P. πυνθίδες. Pl. πυνθιάδες. Br. ex Suid. T. II. p. 597. ἐχέμουν. P.
 ἐχέμουν. Pl. Suid. P. V. 5. πέπανται. P. i. e. πέπανται. nunc ca-
 prae quiescunt. πέπανοθε corr. Jos. Scaliger, quod Grotium secutum
 esse dixeris: *posthac requiescite caprae; Nam Dea nunc vobis otia*
certa dedit. — V. 4. αἶγες. P. — Nr. 122. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ,
 νικίῳ, Br. I. 284. nr. 2. An. I. 2. p. 152. V. 1. πολεμάδου. Παλλάδα
 πολεμάδου Stesichor, in Schol. ad Aristoph. Nub. 954. ἐν πολεμα-
 δόκῳ ἄρεος ὅπλοις. Pindar. Pyth. X. 22. Frustra sunt igitur, qui
 h. l. πολεμόκλανε et πολεμάδου conantur corrigere. — θούρε. P.
 θούρε. Br. c. Ap. G. R. forma ap. Homerum crebro obvia. — V. 4,
 ἰδεύσας δ' ἵον ἀμπεῖλον. P. In marg. γρ. ἀμπεδίων. et ζτ. In Ap. G.
 et R. corrigitur: ἐν πρ. ἰθυσας. metro reclamante. Br. ἰθυσ' ἐν πρ.
 δ' ἵον ἀμπ. Lenius fuerit: ἐν προμάχουσι ἰθυσ' ἀμπεδίων δ' ἵον.
 Saep̄ in Cod. P. vocabulorum sedes inter se permutatae, errore in-
 terdum litteris appositis emendato, η̄ς, tamen ubique. ἰθυσας, ut
 p. 610. nr. 18. λευρὸν ἰθυσας περὶ δρόμον. Verbum θύνειν depravatum
 in ἰθύνειν, θύνειν in ἰθύνειν ap. Apoll. Rh. II. 327. Oppian. Cyn. I.

503. In *δήϊες* prima corripitur, ut *sexcenties* ap. *optimos* quoque. Cf. nr. 123. v. 2. p. 296. nr. 564.

Nr. 123. *εἰς τὸ αὐτὸ ἀνύτης*. Br. I. 197. nr. 1. An. I. 1. p. 422. V. 1. *ἔσταθι*. P. *ἔσταθι*. Reisk. Vid. ad p. 193. nr. 267. v. 1. — V. 2. *δηίων*. P. *δαίδων*. editt. vett. Suidae in *πρηνεία*. T. II. p. 368. unde *δαίων* Kuster et Br. qui tamen v. 1. *τῇδε* non mutavit. V. 3. *αἰμένα*. P. *ῥμένα*. Br. c. Salm. Sic statim nr. 124. v. 1. p. 165. nr. 28. *ἦσο κατ' ἡγάθειον τὸδ' ἀνάκτορον, ἀσπι φαεννά*. V. 4. Suid. in *ἡγορέη*. T. II. p. 64. ubi *ἡγορέην*. — Nr. 124. *ἡγησάπικον ἀνά-
θημα τῇ ἀθηναί παρὰ τιμάνορος στρατιῶν*. Br. I. 254. nr. 3. An. I. 2. p. 172. V. 1. *τιμάνορος ἄξιμαι*. P. Suid. in *ἄξιμαι*. T. I. p. 66. in *τιμάνωρ*. T. III. p. 469. *τιμάνορος ῥξιμαι*. Pl. Br. — *βροτέων νιχ sincerum*. Cogitabam de *βριαρῶν*. — V. 2. *ναῶι ἐπὶ ὀρόφιας*. P. *νηφ' ἐπὶ ὀρόφιας*. Suid. T. I. p. 66. *νηδὼν ἐπὶ ὀρόφιας*. Id. in *ἀλκιμάχη*. T. I. p. 117. *ἐπὶ ὀρόφιας* plurimae editt. Plan. Vid. supra p. 141. nr. 2. Ap. Theocr. Eid. XIV. 39. *τέκνοισιν ἐπὶ ὀροφίοισι*. quidam *ἐπὶ ὀρόφιοισι*. Hesych. *ἐπὶ ὀρόφιοι, ἐπὶ ὀστεγοι*. Sine lectionis diversitate ap. Homer. *Ἰλ.* i. 140. *ἐπὶ ὀρόφιοι τέ τοι εἰμέν*. Pindar. Pyth. I. 188. *γόρυγγες ἐπὶ ὀρόφιοι*. Moschus Eid. II. 6. *ἐπὶ ὀροφίοισι δόμοισι*. Apoll. Rh. III. 293. Arat. Diosem. 238. — V. 3. *κεκονημένα*. P. unde Salm. *πεπονημένα*. *οἰδηρῶν κεκονισμένη* Suid. in *κεκονισμένος*. T. II. p. 290. *κεκονισμένα*. Pl. Br. a *κονίω*, media longa. Aesch. VII. c. Theb. 60. non minus bene *κεκονισμένα*, litteris *ισ*, ut *sexcenties*, in *η* mutatis, — V. 4. *τόν με φέρουτ' αἰεῖ*. P. ed. pr. Pl. reliquae *αἰεῖ. τὸν δὲ φέρουτ' αἰεῖ*. Br. At copula facile caremus inter duo participia, quorum prius altero illustratur, temporis causaeve notione addita. Vid. Heind. ad Platon. T. IV. p. 562. Schaefer. ad Aesop. Fab. p. 106.

Nr. 125. *εἰς τὸ αὐτὸ. μυυσάων*. Br. I. 190. nr. 4. An. I. 1. 399. *ἄθλιον* est in Plan. p. 443. St. V. 1. *καλὸν στίρνων*. Herm. de Diff. Prosaе et Poes. P. I. p. 13. *κάμνον* corrigens, non persuadet. — V. 4. *δολεχὰς κάμακας δεξαμένη*. P. sed litteris appictis verus verborum ordo restituitur. *δεξαμένη*. Suid. in *κάμαξ*. T. II. p. 236. *δεξαμένα*. Pl. Br. qui tamen v. 1. *σῇδε* non mutavit. — V. 5. *κλειτοῖο*. P. et tres codd. Plan. ap. Br. *κλεινοῖο*. editt. Plan. Accentu mutato *Κλειτοῖο* scripsit; nomen viri enim desiderabatur. — Post hoc epigr. lacuna est in Cod. et nota in marg. *οὐ λείπει ὡς εἴμαι*.

Nr. 126. ἀνάθημα διοσκορίδου. Br. I. 496. nr. 14. An. I. 2. p. 379. V. 1. πολύττον. P. πολίτον corr. Salm. quod nomen est ap. Homer. Od. κ. 224. Pausan. VI. 15. p. 482. Apollod. III. 12. 5. Πολίγνον Br. c. Reisk. ex ap. Lips. V. 2. ἄλλος. Nomen viri laet. Ἵλλος Heynius, Γάλλος suspicabatur Tyrwhittus. Suid. in Θούρον. T. II. p. 201. ἄλλος ἀπὸ Κρατός. V. 3. γούνα. P. probante Toupio Cur. sec. p. 187. γυῖα Br. c. Reiskio. V. 4. γραψαμένους. P. δῆεις. Suid. in δῆεις. εὐλοκεις. T. I. p. 535. δῆοις, quod plures commendarunt, poenitet fere, me non in textu exhibuisse: δῆοις τοῦτο δ' εἶπε λέγειν. De δὲ post plura vocabula vid. ad p. 144. nr. 20. v. 3. Ap. Maxim. π. κατ. 589. δῆεις καὶ χηλῆσιν ὁμοδρομοῖς κερύεσα. interpres inepte vertit, quasi δῆος legeretur. Cf. v. 604. — P. V. 6. ποσί. Br. ποσί. Br.

Nr. 127. ἀνάθημα τῇ ἀρτίμιδι πρὶ ἐπιξίνον. νικίου. Br. I. 248. nr. 2. An. I. 2. p. 153. V. 1. ἀρηῖ. P. Suid. in δῆρις. T. I. p. 548. Sed recte Br. ἀρηος. Ἀσπίς ap. Hegesipp. p. 172. nr. 178. γηραλῖα τελέθουμι χορῶν αἰόνουσα καὶ ὕμνων ἀρκείτω στεγυρὰ δῆρις Ἐνναλίον. V. 3. ἔθηκεν. P. ἔθηκε. Br. — Nr. 128. ἀνάθημα τῇ ἀρτίμιδι. μυασάλλου. Br. I. 190. nr. 2. An. I. 1. p. 397. V. 1. Suid. in ἦσο. T. II. p. 81. V. 2. λατώσει. P. vid. ad p. 150. nr. 54. v. 12. — δῆρον h. l. pro bellicoso, sive de eo, quod ad bellum pertinet. V. 4. Cod. lectionem exhibui. μαρναμένα χρ. οὐκ ἐκόνισσας ἴτην. Br. c. Salm. Persona tertia h. l. successit secundae, ut p. 545. nr. 283. p. 570. nr. 10. Vid. Matthi. ad Hymn. Homer. p. 145. et 393. Notandum γένος pro *marginē* scuti, quum alibi de *acie* usurpetur. Sed scribendum videtur: χρυσίαν οὐκ ἐκόνισσαν ἴτην. Homer. Ἰλ. ε. 724. τῶν ἦτοι χρυσίη ἴτης ἄφθιτος. — Nr. 129. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ πρὶ εὐανθείας. λεωνίδου. Br. I. 226. nr. 13. An. I. 2. p. 83. V. 2. τόσσας δ' αἶμ. P. Pl. δ' αἶμ. Br. V. 3. ταῦτα ἀπὸ λευκανῶν. P. ταῦτ' ἀπὸ λ. Pl. Br. Fortasse: πάντ' ἀπὸ Λευκανῶν. Certe vulgata friget. κορυφασία. P. Pl. κορυφασίᾳ. Br. V. 4. ἄγων εὐάνθεος. P. ἄγων εὐανθείς. Pl. ἄγων οἰανθείς. Br. Revocavi lectionem membr. Εὐάνθεος ab Εὐάνθης (Achill. Tat. III. 6. p. 116. Schol. Apoll. Rh. III. 997.) pro Εὐάνθεος, ut Ἀριστοφάνους ap. Pindar. Nem. III. 55. Εὐμήθεος ap. Theocr. Eid. V. 134. Ne quis ante patris nomen articulum desideret, vid. Schaefer. ad L. Bos p. 507. βιαιομάχος. P. βιαιομάχας. Pl. Br. utrumque bene habet.

Ξ Θ

Nr. 130. ἀνάθημα τηῖ α παρα πύργου τουη πειρώτου. Sino auctoris nomine. Leonidae tribuit Plan. p. 443. St. Pluribus ejusdem auctoris poematis sese excipientibus, Cod. interdum nomen poëtae omittit. Cf. p. 224. 225. 226. — Br. I. 225. nr. 21. An. I. 2. p. 82. Est ap. Pausan. I. p. 31. Plut. V. Pyrrh. c. 26. V. 2. ἐκρίμασεν. P. Plan. ἐκρίμασε. Br. γαλάταν. P. γαλατῶν. Pl. Br. — Nr. 131.

Θ

ἀνάθημα τηῖ α λεωνίδα. Br. I. 226. nr. 24. An. I. 2. p. 84. V. 1. θυρεάσπιδες. P. θυρεάσπιδες. Pl. Br. οἱ δὲ χαλινολ. P. οἶδε χ. Plan. οἱ δέ. Suid. in δεδμημένοι. T. I. p. 517. οἱ τε Br. Frustra, ut nr. 129. v. 2. Sic iterum p. 568. nr. 73. εὐκολος Ἑρμείας, ἐν δὲ (Br. τε) γάλακτι χαίρων, καὶ θρυῖν μίλιτι. p. 380. nr. 151. ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δάμαρτες Σισύφαι, λαῶν θ' αἱ ποτε μυριάδες. V. 2. ξεστοί. P. Pl. Suid. ξεσταί . . κάμακες. Br. ut nr. 125. δολιχὰς κάμακας. p. 410. nr. 51. αἱ κλαθαφαί κάμακες. Aristoph. sp. Polluc. X. 144. λόγχοι δ' ἐκαστίζοντο καὶ ξυστὴ κάμαξ. Sed etiam ap. Phalaec. p. 169. nr. 165. χλοερὸν κάμακα videtur fuisse; et ὁ κάμαξ ap. Etym. M. qui discrimen statuit inter utrumque genus, quod aut nullum est, aut exiguum. — V. 4. ἀμφ' ἔχανεν. P. — Nr. 132. ἀνάθημα νοσοῖδος. Br. I. 195. nr. 6. An. I. 1. p. 416. V. 1. βρείτιοι. P. βρέττιοι. Br. βρούττιοι marg. Ap. G. R. V. 2. ὠκνμάχων. agiles esse videntur, et prompti. Alibi non occurrit. V. 3. ὕμνευτα. P. — Nr. 133. ἀνάθημα τηῖ ἦρα πρ ἀλκυβίης. ἀρχιλόχου. Br. I. 41. nr. 8. An. I. 1. p. 133.

Nr. 134. ἀνάθημα ἀνακρίοντος. Br. I. 119. nr. 83. (nr. 15. ed. Lips.) An. I. 1. p. 102. V. 1. ἦ τε. P. ἡ δὲ Br. c. Pl. Scr. αἶ τε παρ' αὐτὴν . . ἐρχόμεναι. V. 2. γλαύκη τ' ἐς χορόν. P. Γλαύκη ἡ σχεδόν. Pl. Br. — Nr. 135. τοῦ αν. ἀνάθημα τῷ διτ' παραφειδύλα. Br. I. 116. nr. 70. (nr. 2. ed. L.) An. I. 1. p. 197. cf. Pausan. VI. 13. p. 484. V. 2. ἔγκειται quaedam apogr. ἀρετάς. P. — P. Nr. 136. ἀνάθημα τ' αν. Br. I. 117. nr. 71. (nr. 3. ed. L.) An. I. c. V. 2. ἀμφοτέρους Suid. in εἶμα. T. II. p. 25. ἀμφοτέρας voluit. — Nr. 137. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι παραναυκράτους. Br. I. c. nr. 72. (nr. 4. ed. L.) Br. I. c. p. 198. Tamquam Archilochi hoc distichon profert Wetsten. ad N. T. II. p. 252. V. 2. ὑπὸ δεξ. P. — Nr. 138. τοῦ αν. ὁμοίως. An. I. c. nr. 73. (nr. 5. ed. L.) V. 1. τὸν δέ θ' ἐκίειν. P. Scripsi: τόνδε θ' ἐκ. ubi quid subaudiendum sit, frustra,

puto, quaesiveris. Vid. supra ad nr. 113. v. 3. τὸν δ' ἄρ' ἐκείνου (quae Salm. est conjectura) Br. in Lectt. reponi jubet, sic in membr. haberi existimans. — Nr. 138. ἀνάθημα πῆρα πραξόρα του αν. Br. l. c. nr. 74. (nr. 6. ed. L.) An. l. c.

Nr. 140. ἀνάθημα παρ μελάνθου τῇ σεμέλῃ τοῦ αν. Br. l. 117. nr. 75. (nr. 7. ed. L.) An. l. c. p. 199. V. 1. sunt, qui φιλοστεφάνω malint. — Nr. 141. ἀνάθημα τῇ ἀθηναί τοῦ αν. Br. l. c. nr. 76. (nr. 8. ed. L.) An. l. c. V. 1. ἐνσαμένη et δυσσχίος Suid. in δυσσχίος. T. I. p. 635. — Nr. 142. ἀνάθημα τῷ διονίσῳ τοῦ αν. Br. l. c. nr. 77. (nr. 9. ed. L.) An. l. 1. p. 199. V. 1. δίδω ante κη inserit P. sed punctis notatum. — Nr. 143. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρα τιμῶν αὐτοῦ τοῦ αν. Br. l. c. nr. 78. (nr. 10. ed. L.) An. l. c. V. 3. κρείωνται. P. κρείοντι. Br. κλείοντι. Reisk. Post hoc epigr. lacuna est in Cod. cum nota in marg. οὐ λείπει ὡς οἶμαι οὐδὲ ἐνταῦθα. — Nr. 144. ἀνάθημα τῷ ἐρμῇ παρ λεωνράτους τοῦ αν. Br. l. 159. nr. 68. tanquam Simonidis, cui infra p. 179. inscribitur. An. l. 1. p. 244. V. 1. στροίβον. P. hoc loc. στρόμβον loco sec. Στροίβον correxit Schneiderus ex Thucyd. I. 105. ubi Λεωνράτης ὁ Στροίβον occurrit. V. 3. ἀκαδημειαν. P. Suid. in ἀγοσῶ. T. I. p. 35. ubi ἔλαθε et τὴν ἐνάγ. Verum loci sensum aperuit Toup. Ep. crit. p. 11. — V. 4. εὐεργεσίην. P. loco pr. εὐεργεσιαν. loco sec.

Nr. 145. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα σοφονλήους ποιητοῦ τῶν τραγωδιῶν. Br. III. 180. nr. 153. ut ἀδίσποτον. An. III. 1. p. 174. Anacreontis non est, qui Sophoclem florentem non vidit. Br. et hoc diatichon, et alia quaedam ex praecedentibus Simonidi tribuenda esse suspicatur. V. 2. εἶχεν. P. εἶχε. Br. — P. Nr. 146. ἀνάθημα παρὰ λυκαειδὸς καλλιμάχον. Adscriptum ζῆτ. δις φέρεται. Legitur iterum infra p. 194. Br. l. 466. nr. 21. An. l. 2. p. 275. V. 1. Εἰλήθια. P. hoc loco. Εἰλήθια loco sec. Vid. Schaefer ad Gregor. p. 911. sq. V. 2. εὐλόχος utroque loco P. ἐς λόχος. Br. Eurip. Hipp. 167. τὰν εὐλόχον Ἀγρεμιν. — εἰτοκίη. P. loco pr. εὐτρχίη. P. loco sec. Illud rarius. Addae. p. 407. nr. 303. Ἀητωῖς κούρην εὐτοκίην ἔπορεν. Leonid. p. 415. nr. 319. πατέρα τριουῆς εὐτοκίης. V. 3. ὡς τοι P. loco pr. ὡς τότε loco sec. Hinc scripsi, sensu flagitante; ἥς τότε. Hedyd. p. 117. nr. 199. ἥς πᾶρα Κύπριδι ταῦτα ... κίονται. Id. in

Append. nr. 31. T. II. p. 765. ἥς τότε σοί, Παφίη . . . κεῖται. — ὡς τοι. B. — Nr. 147. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 466. nr. 22. An. I. 2. p. 276. V. 1. ὡς. P. ὡς. Br. Omittit hanc voculam Suid. in ἀπέχῃ. T. I. p. 259. Malim fere: ὡδ' ἀπέχεις. Aliter se res habet p. 279. nr. 458. ἐπεσοομένοισιν ὁρᾶσθαι Ἡ γρηῖς μαυτῶν ὡς ἀπέχεις χάριτας. Nisi fortasse, distinctione post εὐξάμενος deleta, jungendum: γινώσκεις, ὡς ἀπέχεις. Aesop. fab. nr. 56. ed. Fur. ἀπέχετε τὴν εὐχὴν, ὧ δαίμονες. Ib. nr. 156. ἀπέχεις, ὧ Ἑρμῇ, τὴν εὐχὴν. — πρὸς γυναικὸς P. Suid. l. c. πρὸ Br. c. aliis. — V. 2. εὐξάμενος. Sic P. Depravata nonnullorum Apogrr. lectio εὐξάμενος tenebras offudit editoribus. εὐξάμενος γινώσκειν. Br. Vid. Toup. Ep. crit. p. 30. γινώσκειν. P. γινώσκεις recte emendavit V. D. in ap. G. R. et Tyrwhitt. — λάθῃ καὶ μιν. P. καὶ δὴ μιν. Br. c. Toupio. Verius Salmasius: λάθῃ ποτε, καὶ μιν ἀπ. — Nr. 148. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 466. nr. 23. An. I. 2. p. 277. V. 1. κανωπίτα. P. κανωπιστά. Suid. in μύξα. T. II. p. 587. V. 3. 4. Idem l. c. priore hemistichio versus 5us omisso.

Nr. 149. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 467. nr. 24. An. I. 2. p. 277. V. 2. γινώσκω. P. γινώσκω. Br. V. 3. ἐγκνίθαι. P. ἐγκνίθαι quaedam apogrr. ut nr. 135. — Nr. 150. τοῦ αὐ. Br. I. 467. nr. 25. An. I. 2. p. 278. — Nr. 151. τύμνω. Br. I. 505. nr. 1. An. I. 2. p. 410. V. 2. ἀθαναίης. P. V. 3. μελίδαμα. P. Br. qui in Lectt. μελίταμα, Salmasii conjecturam, commendat. μελίδαμα, cura, et ex poetarum usu, id quod quis curat et exercet. Hinc tuba, qua Tyrrheni utuntur, μελίδαμα Τυρρηνόν, i. e. Τυρρηνῶν, recte vocari potuit. — V. 4. ἐβόησεν. P. — Nr. 152. ἄγιδος. Br. I. 185. An. I. 1. p. 378. In Plan. vulgo Αἰγίδος. ed. pr. ἄγιδος. V. 1. μείδων. P. Br. Μήδων. Pl.

Nr. 153. ἀνέτης. Br. I. 197. nr. 2. An. I. 1. p. 423. V. 1. 2. Suid. in βουχανδῆς. T. I. p. 450. ubi ὀξυτόνως effertur; sed βουχάνδης. T. I. p. 849. Sic P. Br. βουχανδέα, πολυχώρητα. Hesych. Etiam πολυχανδῆς constanter scribitur (vid. Herm. ad Orph. p. 82.), et εἰχανδῆς ap. Manethon. VI. 163. et εἰρηχανδῆς. p. 300. nr. 305. — ἐριασιπίδα εἰός. P. ἐραππιδανλος νεῦροτος vett. edit. Suid. l. c. et T. I. p. 849. — V. 3. ἐπόησεν. P. ἐποίησε. Br. Vid. Interpp. ad Gregor. p. 75. Quaedam apogrr. ἐβόησε. V. 4. γενίτωι. P. γενίτα. Br. — Nr. 154. λεωνίδα ταραντίνου, οἱ δὲ γαστουλ. Leonidas in-

scribitur in Pl. p. 420. St. Br. I. 228. nr. 30. An. I. 2. p. 90. V. 1. 2. Suid. in *εὐαστήρ*. T. I. p. 881. P. V. 3. *συμπαίτορα*. P. Pl. Suid. T. III. p. 397. *συμπαίτορα*. Br. p. 169. nr. 162. *συμπαίτορα λίχνον*. Gregor. Naz. de Vit. sua T. II. p. 4. D. *οἶαν δὲ δόξαν εἶχον οἱ συμπαίτορες*. *συμπαίτορες* Horae sunt in Orph. Hymn. XLII. 7. — *ἀρτίτοκον*. P. rectius *ἀρτίτοκον*. Pl. Br. V. 4. *πολυπλαλῖος*. Suid. in *κισσύβιον*. T. II. p. 320. V. 5. *σκερῆς* .. *ὀπώρης*. P. Pl. *σμερᾶς ὀπώρας*. Br. Illa lectione restituta, nullum superest in hoc epigr. dorisani vestigium, in cuius tamen gratiam Br. v. 3. *συμπαίτορα* videtur scripsisse. V. 8. *γλαγερόν*. P. *γλαγερόν*. P. Br. Ap. Oppian. Cyn. II. 42. *ἐν γλινεροῖς ταλάροις*, frustra Br. *γλαγεροῖς* correxit. — Nr. 155. *θεοδώριδα*. Br. II. 42. nr. 5. An. II. 1. p. 121. V. 1. *κρωβύλος* esse videtur in P. *κρωβύλος* Br. c. Pl. Suid. T. II. p. 380. Hoc loco nomen est *κύριον*. Plutarch. Vit. Alex. c. 22. T. IV. p. 207. ed. Cor. Br. hic nihil vidit. — *ἀε ἄπο* P. V. 2. *παίξατο*. in marg. *πλέ*. P. *πλέξατο* Suid. *πέξατο* Pl. Br. Sic p. 576. nr. 55. *παιζοπόρον* pro *πεζοπόρον*. — *κῶμος*. P. Pl. *κῶμος* pro nomine pueri habebat Br. c. Salm. *κῶρος* scripsi c. Jos. Scalig. in not. mast. V. 3. 4. Suid. in *τυροφόρον*. T. III. p. 519. *αἰχμητάν*. P. Pl. Suid. *αἰχματάν*. Br. — *ἐπίθυσεν*. P. ed. vett. Pl. Suid. l. c. V. 4. *καὶ τὸν πλακύνοντα πίνοντα τυροφόρον*. Suid. T. III. p. 122. *τυροφάγον* ed. pr. Pl. — V. 5. *κρωβύλον*. P. *κρωβύλον*. Pl. Br. V. 6. *ἔχειν*. Schneid. in Bibl. phil. IV. p. 79. *ἔχων* malebat. Et certe haec lectio vulgatā commodior.

Nr. 166. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 42. nr. 6. An. II. 1. p. 123. Quum *δῆκε* nominativo careat, Br. distichon initio periisse existimat. Fortasse vitium est in *χαρισθίνεος*. (*χαρισθίνεω* Suid. in *πορεόσυνον*. T. II. p. 358.) Margini alleveram: *Χάρης Φενειῖς*, ex urbe Arcadiae *Φενειός*. Latere potest etiam in *σθενος* genitivus paterni nominis. V. 3. 4. Suid. in *πωλικῆς*. T. III. p. 164. *ἀπὸ σεῖα*. P. *χερνυθέντα* corr. Brod. Si *χερνυθέντα* sincerum est, referri debet ad duplex subjectum, quod inest in verbis: *σὺν τέττιγι τρίχα τήνδε*, quasi scriptum esset: *τοῦτον τὸν τέττιγα καὶ τὴν τρίχα*. — Nr. 157. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 41. nr. 4. An. II. 1. p. 120. *ἄδηλον* est in Pl. p. 342. St. V. 1. *γοργόο*. P. *γόργοιο*. Pl. Br. *τὲ καὶ*. P. V. 2. *σάον*. P. ed. pr. Pl. Suid. in *κλώψ*. T. II. p. 332. et in *σάον*. T. III. p. 282. plurimas editt. Pl. *σάω*. Vid. Th. Graev. ad Callim. L. Pall. v. 142. Heyn.

ad 'Ιλ. π. 363. T. VII. p. 198. — V. 3. ἐπὶ ροίξ. P. νομ^{αι}σις. Ib. νομα ης. Suid. in ἐπιρ^οίξαι. T. I. p. 826. νομαία. T. II. p. 629. Post hoc epigr. in Cod. est lacuna, cum nota in marg. ζτ. στι ενδεκα. quae significari videtur, undecim h. l. versus omisos esse. — Nr. 158. σαβίνου γραμμα. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. V. 1. 2. Suid. in θίρσος. T. II. p. 215. De θίρσα vid. ad Christodor. Ecphr. v. 35. γρ. αις V. 2. φορσαι. P. φόβαις. Pl. Br. εθηκε φοίβης. Suid. in φοίβη. T. III. p. 639. V. 3. τρισόν. τρισών plurimae editt. Pl. V. 4. πήδαια. P. Vid. Suid. in γάνος. T. I. p. 467. in νυμφαυπιδαια. T. II. p. 639. — Nr. 159. ἀντιπάτρου σι. ἀνάθημα παρὰ φερενίον. ἀντι-
πάτρου σιδωνίου. Br. II. 8. nr. 11. An. II. 1. p. 21. V. 1. 2. Suid. in δατ. T. I. p. 504. P. V. 3. 4. Idem in κίλαδοῦσιν. T. II. p. 292. ubi ἔγκειμας plurimi Codd. Vid. nr. 135. v. 2.

Nr. 160. ἀνάθημα τηῖ ἀθηναῖ πρ^ε τελειόλλας τοῦ αν. Br. II. 12. nr. 26. An. II. 1. p. 34. V. 1. ὀρθρινᾶ. P. ὀρθρινᾶ χελιδόνων. Pl. metro reclamante. Cf. Dorv. ad Char. p. 253. χελιδονίς est in Append. nr. 210. T. II. p. 823. V. 3. πολυέροιβητον. P. Pl. verum habet ed. Mediol. Suidae in ἄτρακτος. T. I. p. 373. V. 5. πήνιαις. P. πήνας. Pl. V. 7. γίλαεργός. P. φιλοεργός. Pl. — Nr. 161. ἀνάθημα παρὰ μαρτίλλου ἑπα. κριναγόρου. Br. II. 143. nr. 11. An. II. 1. p. 387. Iterum legitur in P. p. 205. V. 2. κραναῆς τέρμα. P. loco pr. τα-
ναῆς τέρμα Suid. in σκυλοφόρος. T. III. p. 310. κραναῆς τέλσα P. loco sec. quam lectionem, ut doctiorem, restitui. τέλσα, de quo Br. dubitabat, satis tuetur Paul. Sil. Ecphr. S. Soph. v. 15. p. 505. τέλσα (ἄλσα male editum) παρ' ἐξατόωντα παρ' ὠκεαντίδας ἀπτάς. κρ-
ναῆς explicat Tristan. T. I. p. 138. V. 4. οὔτως και. P. utroque loco. οὔτω. Pl. Br. Illud restitui, ut etiam p. 419. nr. 367. v. 11. p. 510. nr. 18. p. 536. nr. 206. et al. locis. Ap. Apollodor. II. 4. 12. καὶ οὔτω, ἔφη. scr. οὔτως c. Codd. — Nr. 162. μελεάγρον. ἀνάθημα τηῖ ἀφροδίτη παρὰ μελεάγρον. Br. I. 33. nr. 114. An. I. 1. p. 125. V. 1. συμπάιστορα. P. συμπάικτορα. Vid. ad p. 168. nr. 154. — λόχρον μύστην. Ad usum in certaminibus venereis respicit Lucian. Adv. Indoct. §. 27. T. VIII. p. 27. ubi legendum: πότρον ἐπιτεταμένους ᾗδ' ἐκίνοις; ἢ πρὸ τῶν λόχρων, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἐκόντων, μηκίτε

μη̄ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν; pro λόγων, ubi alii de ἔργων et δόρων cogitaverunt.

Nr. 163. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 33. nr. 115. An. I. 1. p. 125. V. 1. περὶ θρηγκοῖσιν. P. περὶ θρηγκοῖσιν. Pl. θρηγγοῖσιν ed. pr. εἰς τὰδε μοι θρηγκῶν θρηγκοῖσιν ἀνῆψε. Suid. in θρηγκός. T. I. p. 207. περὶ olim mutabam in ἱεροῖς; ἱερά in textu exhibuit Graefius. τὰ περὶ αὐτὸ περὶ θρ. tentavit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 251. Poss. etiam: περὶ τοῖς θρηγκοῖσιν. — ἀνῆψεν. P. ἀνῆψε. Pl. Br. V. 2. πὰν αἶσχ. P. ἐναλλόν. Ib. V. 3. οὐ τέ τι. P. V. 4. ἄλλος. P. εὔλος. Pl. De εὔ et ᾠ confusis vid. ad p. 576. nr. 122. — V. 5. αὐτῶς γαν. P. σιδῆρσιν et v. 6. ἐνοπῆς dedit Graef. qui v. 7. τοῖς malit. οἷς habet etiam Suid. in ἱναρα T. I. p. 34. ubi hi versus corruptissime citantur. V. 7. 8. Suid. in λυθρος. T. II. p. 467. ubi editt. vett. λυβρόμενος.

Nr. 164. ἀνάθημα λονκιλλόν. λονκιανοῦ. Br. II. 311. nr. 15. An. II. 2. p. 421. V. 1. νιρεῖ. P. νηρεῖ. Pl. ut p. 405. nr. 296. v. 5. p. 441. nr. 485. v. 2. p. 620. nr. 23. νηρεῖ corr. Jos. Scaliger et Dorvill. Hic etiam Ἰνώω Μελικέρτη corrigit, quod Br. recepit. Sic Parthenius ap. Macrob. Sat. V. 17. Sed Gell. N. A. XIII. 25. καὶ εἰναλίη Μελικέρτη. unde Virgil. Georg. I. 437. *Glaucus et Panopaeae et Inoo Melicertae*. A membr. non recessi, nisi in una voce νηρεῖ. V. 2. σαμόθραξι. P. σαμόθρηξι. Pl. — Nr. 165. ἀνάθημα τῷ βακχῶς παρ' εὐάνθης, φαλάκκου. Br. I. 421. nr. 3. An. I. 2. p. 246. V. 1. Suid. in θάσος. T. II. p. 197. V. 2. σκύλος. . ἀχαιῖναι. P. σκύτος ἀχαιῖναι. Suid. in ἀμφίδορον. T. I. p. 150. in ἀχαιῖναι autem T. I. p. 402. σκύτος ἀχαιῖναι. Sic Br. in textu; in Lectt. autem Cod. lect. praefert. De σκύλος et σκύτος vid. ad p. 147. nr. 35. — V. 3. Suid. in ιαχῆματα. T. II. p. 92. et in κορυβαντείων. p. 552. V. 4. χλοερῶν κωνοφόρου. P. χλοερὸν κωνοφόρον. Suid. T. II. p. 365. κωνοφόρου tentavit Salm. in ap. G. R. praeter necessitatem. — P. V. 5. τυπάνου. P. Br. τυμπάνου. Suid. in βρόμον. T. I. p. 457. V. 8. μετ' ἡμφίασεν. P. μεθηρμόσατο Reisk. ἀπημφίασε est p. 219. nr. 76. v. 4. p. 260. nr. 368. v. 4. ἡμφίασεν. ubi Plan. ἡμφίασεν. Vulgo ἀμφιάζειν Alexandrinae dialecto attribuitur.

Nr. 466. ἀνάθημα παρα διονυσίου ἀγλήτορ. λονκιλλόν. Br. II. 317. nr. 3. An. II. 2. p. 438. V. 1. 2. Suid. in παῖτης. T. II. p. 601. ubi διονύσιος et ἀνέθηκα. ἀνέθηκιν. P. ἀνέθηκε. Br. V. 4. ἔστω non

placet; οὕτω fuisse videtur. — Nr. 167. ἀνάθημα τῷ πανί παρα-
 .....
 κλειονι3 οβουλου ἀγαθίου σχολαστ. Br. III. 43. nr. 28. An. III. 1. p. 71.
 V. 1. ἐσπερώ παν. P. V. 2. ὡδὶς σὰς ἄγετ' ἀθηροσύνας. P. et ed.
 pr. Pl. cum tribus Aldd. nisi quod hae sās habent. ὡ δισσαῖν ἀγέτα
 θηροσύνας. Suid. in ἡγέτης. T. II. p. 42. ἐκ δισσαῖς ἄγετο θηροσύνας.
 ed. Asc. St. ἀνθετο. Br. Dedi, quod in lectione Cod. et Suid. ma-
 nifeste continetur: ὡ (male excusum ὠ) δισσαῖς ἀγέτα θηροσύνας, ut
 etiam Jos. Scal. correxit et R. Porson. ad Toup. Suid. T. IV. p. 501.
 Haec verba usque ad v. 7^{num} pro parentheticis habenda. V. 3. ἔλακὰ
 κονῶν εὐαθε. Suid. T. II. p. 250. rectius in τριστομος. T. III. p. 506.
 ubi tamen παστορίδος. V. 4. λαγωσφαγίης. P. λαγωσφαγίης vulgo.
 quae scripturae diversitas in pluribus reperitur compositis. V. 5.
 ἀπλούμενα. P. V. 7. δὲ post parentheses solet inferri. V. Herm. ad
 Viger. p. 803. V. 8. ἐξεσόβει. P. et duo codd. Pl. ap. Br. Suid. in
 ἐξεσόβησα. Vulgo. ἐξεσόβει. De horum verborum permutatione dixi in
 Praef. ad Bion. p. XXIII. — Nr. 168. ἀνάθημα τῷ αὐτῷ παραξενοφίλῃ.
 πᾶν. αἰκντιστίου. Br. III. 85. nr. 44. An. III. 1. p. 156. V. 1.
 βοτρυῶν. P. Suid. in ἀπάμαντα. T. I. p. 77. λωβητῆρα. T. II. p. 462.
 βοτρυῶν. Br. c. Salm. Scripsi βοτρυῶν, una littera inserta. Suid.
 βότερον, τὴν ὀπώραν, οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον. καὶ μήποτε τὴν βε-
 τρυῖαν ὀπώραν. — V. 2. ἐνναίτων. P. ἐνναίτην. Suid. in ἐνναίτων
 T. I. p. 733. V. 7. ξινόφιλος. corr. ξινόφιλος. P. — φηγωί. P. Br.
 φηγού. Salm. Ap. G. R. V. 8. Suid. in ἀδωάπεντον. T. I. p. 73.

Nr. 169. ἀνάθημα τῷ διονύσιῳ παρα κωμαυλ. ἀθλ. Br. III. 176.
 nr. 130. An. III. 1. p. 364. Cf. p. 149. nr. 45. V. 2. θηλοπέδω. P.
 Pl. Suid. in ἐχίνος. T. I. p. 929. θειλοπέδω Idem in κώμαυλος. T. III.
 p. 193. vid. ad nr. 45. — ἀπέκτεινεν. P. ἀπέκτεινε. Br. V. 3. φιλα-
 κρήτως P. — Nr. 170. ἀνάθημα τῷ πανί θυηλάου. Scr. θυῖλλον.
 Br. II. 164. nr. 3. ut Thalli Milesii. An. II. 2. p. 29. V. 1. ταννμή-
 κες P. Suid. in ταννμήκες. T. III. p. 429. quaedam apogr. ταννμή-
 κες, fortasse ex Ἰλ. π. 768. ubi Heynius miratur, neminem incidisse
 in ταννμήκας. T. III. p. 429. V. 2. ἡθ' ἱερά. P. Suid. in ἀμφιλαγῆς.
 T. I. p. 152. διεμὰ conjecit V. D. in ap. G. V. 5. Πανὶ omittit
 Suid. in λιβάδα. T. II. p. 444. qui huc respexit etiam in βατρηικὰ
 κίπελλα T. I. p. 443. Initio versus καὶ λιβάδες probabiliter corr.
 Schaefer. Meletem. p. 49. V. 4. ἄγκειται. P. ἄγκεινται Br. praeter
 necessitatem. — §. Nr. 171. ἀνάθημα τῷ ἡλίῳ παρ' ἐν ῥόδοις οἰ-

κούντων περί τοῦ κολοσσ. Br. III. 198. nr. 238. An. III. 2. p. 8. V. 1—4. Suid. in κολασσαεύς. T. II. p. 338. V. 3. κατ' εὐνάς. P. κατευνάσσαντες. ed. pr. Pl. et Suid. Vulgo κατευνάσσοντες. V. 5. πηλάγους. P. πηλάγους. Pl. Br. κατέψαν. P. ἄνθεσαν. Pl. Br. V. 6. ἄβρον. P. ἑλευθερίης. P. Pl. ἑλευθερίας. Br. V. 7. γενέθλης P. γενέθλης. Pl. γενέθλης. Br. V. 8. ποιράναι. P. ποιρανίη. Pl. ποιρανία. Br.

δ

Nr. 172. ἀνάθημα τῷ διονύσῳ παρα πορφυρῇ. sine auctoris nomine, *Agathias* tribuit Plan. p. 417. St. probabiliter. Et sic Br. III. 44. nr. 31. An. III. 1. p. 73. V. 1—3. Suid. in ἀνέδην. T. I. p. 192. in διθυρσον. T. I. p. 583. ubi ἐβάνχενον. V. 1. 2. iterum in λογχωτόν. T. II. p. 456. — V. 4. κισσότην. P. Suid. in νεβρίς. T. II. p. 604. ubi ἐναπτομένη. In Plan. κισσῷ τήν. V. 5. αὐτῷ σοι. P. αὐτῷ σοί. Br. ἄβροκόμη διόννυς. Pl. Suid. in ἡωρημένη. T. II. p. 65. V. 6. τὰ κάλλους. P. τὰ τοῦ κάλλους. Pl. τὰ τοῦ κάλλους. Br. Non displiceret scriptum: τὰ καὶ κάλλους νόμισα, καὶ μανίης. — Nr. 173. ἀνάθημα τῇ ῥία παρὰ ἀρχυλίδος ξιανῷ. Br. I. 481. nr. 9. An. I. 2. p. 526. V. 1. ἀρχυλῆς. P. Suid. in θαλαμηπόλος. T. II. p. 162. Quaedam apogr. ἀρχυλῆς. V. 3. ad γαλλαίω in P. Scholion: τῷ τῶν γάλλων ἡτοον (scr. ἥτοον) ἐννοῦσαν. ad νεβίλης· νεβίλης δὲ τῆς ῥίας. κύβηλα (cf. Suid. T. II. p. 388.) γὰρ ὄρη φρυγίας ἐν οἷς τιμᾶται ἡ αὐτή. V. 3—6. Suid. in γαλλαίω. T. I. p. 465. partem vs. 3⁴ Id. in νεβηλεῖς. T. II. p. 388. — V. 5. τᾶςδε. P. περιελείδει θῆκ' ὀρεῖς. Suid. in ὄρεα. T. II. p. 710. V. 6. λύσας quaedam apogr. — Nr. 174. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ. ἀντιπάτρων. Br. II. 11. nr. 22. An. II. 1. p. 30. Gentile *Sidonii* addit Plan. p. 424. St. V. 1. 2. μίτον ἐπιστάμενας. Suid. in ἀράχνη. T. I. p. 310. στήμον' ἐπ. Pl. V. 3. εὐπλοκος. P. εὐπλοκον. Pl. Suid. in τάλαρος. T. III. p. 426. — ἀρσινόαι. P. V. 5. Suid. in κερνίς. T. II. p. 300. et cum v. 6° in μίτος. T. II. p. 567. εὐκρίτους P. et sic Jos. Scalig. in not. met. εὐκρίτους ed. pr. Pl. et tres Aldd. εὐκρίτους St. c. Suida. — εὐ δέκρινε. P. ῥ Pl. Suid. Br. V. 7. ἥθελ' ἔκαστα. P. Suid. in ἀρνεμένη. T. I. p. 335. in ὄνειδος. T. II. p. 696. αἴλεθ' Br. c. Plan. ubi praeterea ἐκᾶσθη legitur. Vid. p. 242. nr. 231. v. 2.

π

Nr. 175. ἀνάθημα ἀλκιμένους μακηδονίου υ. Br. III. 118. nr. 27. An. III. 2. p. 227. V. 1. ἐπὶ εἰδμονα. P. V. 5—6. Suid. T. II.

p. 532. *λέκωνι*. P. Suid. Br. *λέκωνι*. Pl. V. 6. *πέθε γὰρ ὡς ὑλίων*. Jam dic, age, *Leucon*, Currat, ait; *latrans nam tua jussa manet*. vertit Grotius. — P. Nr. 176. *εἰς τὸ αὐ τοῦ αὐ*. Edidit Chard. de la Roch. in Magas. encycl. et Mélanges T. I. p. 103. s. Huschk. An. cr. p. 251. nus in Paralipom. T. III. 3. p. 641. V. 1. *οἶνον* P. In marg. *οἶνον. ἀγκυλόεντα οἶνον*. Suid. T. III. p. 311. in uno tamen Cod. Kusteri *ἀγκυλόδοντα*, ut in P. Marcell. Sidet. in Frasm. de Pisc. v. 10. *καὶ ἥπατος ἀγκυλόδοντες*. V. 3. *δὲ ζῶντα πᾶν*. P. δ' *ὡς ζῶντα* Suid. in ἀκολος. T. I. p. 87. unde ζῶντα restitui. Ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 37. T. II. p. 86. *δις ταῦτες, ζῶντες ἐπὶ φθορᾷ*. scr. *διαταίτες, ζῶντες*. — *ταῦλιον*. P. *ταῦλιον*. Suid. ut ap. Diction. p. 252. nr. 173. et Theocr. Eid. XI. 12. ubi Reisk. ex Schol. *ταῦλιον*. Sed *ταῦλιον* videtur reponendum. — Nr. 177. *ἀνάθημα τοῦ πανὶ παρα δάφνιδος*. Theocrito inscribitur in edit. et in Append. Plan. p. 516. St. Br. I. 376. nr. 2. An. I. 2. p. 192. V. 1. *καλῆι*. P. Suid. in *λεπτόχρως*. T. II. p. 434. *καλῆι*. Vulgo. V. 2. *βοκολικὸς ἔμνω*. Vulg. V. 3. *τοὺς τρισσοὺς*. Vulg. *τοὺς τρητοὺς*. P. *τὼς τρητῆς*. Br. Membr. lectionem, a Salmasio commendatam ad Solin. p. 585. A. editores Theocriti reposuerunt. Non erat igitur, quod ob hanc lectionem illis irasceret Finkensteini in Arethusa ed. 2da, Salmasii eam ingenio debere existimans. Eam expressit Eratosth. Schol. p. 155. nr. 78. Antipater p. 400. nr. 266. *πολυτρήτων διὰ λωτῶν*. V. 4. *τὰν πῆραν*. P. *τῆν* Append. Pl. *αἶ ποτ' P.* pro *ῆ ποτ'* aut *ῆ ποτ'*. ut vulgo legitur. — Nr. 178. *ἀνάθημα τῷ Ἡρακλεῖ παρ ἀρχιστράτου ἡγησάππον*. Br. I. 254. nr. 1. An. I. 2. p. 187. V. 2. *ξεστάν*. P. *στρεπτάν* in membr. esse censebat Br. qui *στρεπτάν* dedit. *ξεστῆς αἰθουῶσαι*. Il. ζ. 243. v. 11.

Nr. 179. *ἀνάθημα τοῦ πανὶ παρα τριῶν ἀδελφῶν θηρευτῶν*. *ἀρχιον*. In marg. ζτ. et infra *ἀντεβλη ἐπιγραμματα αἰς πειρὴν ἐμπροσ ζητεῖται κακῆ*. Cf. supra ad p. 143. nr. 16. — Br. II. 93. nr. 8. An. II. 1. p. 254. V. 1. 2. Suid. in *βιαρῆος*. T. I. p. 432. V. 2. *πύρις* corr. *πύρης*. P. Pl. *δειραχθῆς*. P. Pl. Suid. in *δειραχθῆς*. *τὸ τὴν δειρὰν ἀλγύνον*. T. I. p. 534. Non ausus sum mutare, quamquam probabilis est correctio Br. *δειραχθῆς*. Vid. p. 161. nr. 107. 4. nr. 109. 3. — *πετανῶν*. P. *πετεινῶν*. Pl. Br. V. 4. *ὑλονόμων*. P. *ὑλονόμων*. Pl. Br. *σὺν ὑλονόμοις*. p. 151. nr. 57. *ὑλονόμος θῆρ*. p. 180. nr. 217. *θηρῶν ὑλονόμων ἀγέλα*. p. 209. nr. 9. — V. 5. *αἰθρας*. P. *αἰθρη*.

Pl. V. 6. καὶ πελάγευς καὶ γᾶς. P. καὶ γᾶς καὶ πελ. Pl. Br. —
 Nr. 180. εἰς αὐτό τοῦ ^ταυ. Br. II. 93. nr. 6. An. II. 1. p. 253. V. 1.
 θαλάσσης. P. θαλάσσης. Pl. Br. V. 3. πύργος corr. ut nr. 179. —
 χειρσαίαισιν. P. χειρσαίησιν. Pl. Br. quod ob proximum ἡερίησιν, in
 quo P. cum Pl. conspirat, recepi. — V. 6. πλωταῖς. P. Br. πλωτοῖς.
 Pl. — Nr. 181. εἰς τὸ ^ταυ τοῦ ^ταυ. Br. II. 94. nr. 9. An. II. 1. p. 254.
 V. 1. οὐρεσίοι καὶ. P. quod temere probabat Salm. De καὶ ex syllabis
 finalibus *ne, ni, ne* orto dixi in Addit. An. ad Athen. p. 78. Ap.
 Liban. T. IV. p. 106. 17. καὶ τοι τοῖς "Ελλῆσιν ὅτε πρὸς ἀλλήλους
 μὲν ἢ ξρεῖς συνίστη καὶ οὐ σφόδρα πρόδηλος ἦν ὁ λοιμὸς ἐξ Ἀγαμέ-
 μνονος τὴν αἰτίαν λαβῶν. Reiskius καὶ delet cum Cod. Bavar. Tu
 scribe: συνίστημεν. V. 2. σοὶ τάδε. P. Pl. σοὶ γέγρα. Br. Vid. ad
 p. 162. nr. 113. et statim nr. 182. v. 2. V. 3. πύργος ut nr. 180.
 v. 3. — V. 4. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br. V. 5. ἡερίοισιν. P. ἡερίησιν.
 Pl. Br. V. 6. εἰὲν ὁ δ' ἐν πελάγει ἄρκυν εὐστοχον ἔχει. P. ἄρκυν
 ἔχει. Pl. Hiatus sustuleris, ἐκ πελάγευς scribendo. Diversae prae-
 positiones haud raro orationis variandas causa junguntur.

Nr. 182. εἰς τὸ ^ταυ ἀλεξᾶδρον μαγνήτου. Br. I. 418. nr. 1. An. I.
 2. p. 235. V. 2. ἐκ βυθίων. P. Pl. ἐμβυθίων. Br. nescio quare. τὰ βύ-
 θια maria sunt incolae, pisces. βυθίη χειλιδών. Oppian. Hal. I. 428.
 νύμφαι βύθιας. Orph. Hym. XXIII. 2. — P. V. 4. ἰδριτα. P. Suid. in
 ἰδριτας. T. II. p. 96. Br. ἰδριτὰ bis Pl. — καὶ γαίης. P. καὶ om. vetf.
 editt. Pl. usque ad Ascens. quae καὶ inseruit. καὶ Suid. — V. 5. τῷ δ'
 ἀπό. P. ὃ δ' ἀπό. Pl. Br. Cf. p. 143. nr. 114. p. 173. nr. 187. v. 5. —
 Nr. 183. εἰς τὸ αὐτό. ζωσίμου θαλάσσιον. Br. II. 452. nr. 1. An. II. 3.
 p. 298. V. 2. κυνηγείης. P. Br. κυνηγείης. Pl. Vid. Porson. ad
 Eurip. Orest. 26. V. 3. πτανῶν. P. Br. πτηνῶν. Pl. — V. 6. τοῖςδε.
 P. Pl. τῆςδε Suid. in ἡίρος ὄγμοι. T. II. p. 48. — Nr. 184. εἰς τὸ
 αὐτό, ^τεῖ ^ταυ. Br. I. c. nr. 2. An. I. c. V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl.
 Br. V. 3. in P. positus ante v. 4um; sed error emendatus. πτανοῖσιν.
 P. Br. Suid. in βολίς. T. I. p. 440. πτηνοῖσιν. Pl. — V. 4. θηρεῖν.
 P. θηρεῖ. Pl. Br. V. 5. τὸν μέντε. P. Br. τὸν μὲν τι δὲ Pl. —
 Nr. 185. εἰς τὸ αὐτό τοῦ αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 3. An. I. c. V. 4. πρὸς
 εὐξ. P. V. 6. πύργη δ' οἱ. P. δ' οἱ. Pl. Br.

Nr. 186. εἰς τὸ αὐτό. ἰουλίον διοκλέους. In Plan. p. 433. St.

Ιουλιανού. Br. II. 182. nr. 2. An. II. 2. p. 172. V. 1. οἶκος, molestum vocabulum, praesertim sequente οἱ τρεῖς. Acute Huschk. An. cr. p. 132. εἶχος corrigit; ut p. 148. nr. 43. βάτραχον . . χαλκῇ μορφώσας τις ὁδοπόρος εἶχος ἔθηκεν. Vid. ad p. 87. nr. 117. V. 3. deest in Pl. In Cod. P. a recentiore manu adscriptum: δικτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἡϊόνων προκάλαισιν. cum ζτ. in marg. Melioris hic notae versus, quam is, quem Br. supplevit: τῷ μὲν ἐπ' ἡϊόνων προκάλαισιν ἀρωγὸς ἐπελθών. Quum Suid. in ἄγκη T. I. p. 29. versum excitet, alibi in Anthologia non obvium: θηροβολεῖ τούτῳ δ' ἄγκισι θηροτόκοις, Huschk. eum ad nostrum epigr. pertinere, suspicatus, hoc distichon sic constituendum esse existimat: δ. κτυβόλει τούτῳ δὲ παρ' ἡϊόνων προκάλαισιν· θηροβόλει τούτῳ δ' ἄγκισι θηροτόκοις. ubi tamen molestae sunt voces τούτῳ δὲ his in eadem versus sede positae. Malim sane: δικτυβολεῖν πόρε τῷδε παρ' ἡϊόνων προκάλαισιν, θηροβολεῖν τούτῳ δ' ἄγκισι θηροτόκοις. — Nr. 187. εἰς τὸ αὐτό, ἀλκαίου μετυληναίου. Alpheo Mitylenaeo inscriptum in Pl. p. 433. St. Br. II. 128. nr. 2. An. II. 1. p. 544. V. 1. ἄλλης ἀπ' ἄλλης. P. ἄλλος. Pl. Br. Verba sic jungenda: ἄνθετο σύμβολον ἀπ' οἰκείης ἐργασίης, ἄλλος ἀπ' ἄλλης. V. 3. ἀπὸ μοῖρια. P. V. 4. ἰθυτώνων. P. Suid. in στάλικας. T. III. p. 368. ἰθυτενῶν. Pl. Br. Quum εὐθύτηνος dicatur non minus bene, quam εὐθυτενῆς, etiam ἰθυτώνων bene habere videtur. V. 5. ἀνθῶν. P. τῷ μὲν. P. Br. ᾧ μὲν. Pl. V. 6. οἷ δέ. P. ὅδε. Suid. in ὠφελείας. T. II. p. 773.

¶ Nr. 188. ἀνάθημα τῷ πανὶ παρὰ θηρομάχου. λεωνίδα ταραν. Br. I. 228. nr. 31. An. I. 2. p. 90. V. 4. κατ' ἰθύνοις. V. 5. ἐν ταῖς ἀγκείαισι. P. in marg. ἐν τε ἀναγκάησι. quod proxime abest a vero, modo $\overline{\alpha\nu}$ pro $\overline{\sigma\upsilon\nu}$ scriptum cogites. ἐν τε συναγκείαισι. Pl. Br. δεξιτερῇσι. P. Pl. δεξιτερῇ σῆ. Br. haec verba conjungens cum sequentibus. σὺ malim, aut δεξιτερῇσι. 'Ιλ. ω. 284. 'Οδ. τ. 480. — V. 6. κατ' ἀντεπ. P. Pl. Br. καὶ scripsi. Duo precatur Therimachus, ut et in sylvis excellat, et in pugna. De καὶ et κατὰ confusis dixi in Addit. An. in Athen. p. 319. In Aelian. H. An. I. 46. οἱ δὲ νεώτεροι κατ' ἱλας νήχονται. Cod. Monac. perperam: καὶ τὰς ἱλ. Ib. II. 1. οἱ λοιποὶ θάπτονται μὲν τὸν νεκρόν. idem Cod. καὶ θάπτονται. Scr. καταθάπτονται. Ib. II. 5. εἰ δὲ ἄνθρωπος κατέχοι ῥάβδον. idem Cod. αἰ ἔχει. Ap. Apoll. Rh. II. 85. καὶ ἀμφοτέρως ἐδάμασσε. scripserim: κατ' ἄμφ. In Themistii Or. VIII. p. 110. C. scribe: αὐτὸν ἐκλήροῖς (sic

Petav.) εἰσκότα νοσήμασιν αὐτὴν πρώτην τιμωρομένην καταδαπανᾷ (vulgo καὶ δαπανᾷ) τὴν ψυχὴν, ἥ ἐντέτῃκε. Caeterum in nostro epigrammate scriptum malim praeterea: *πρῶτα διδοὺς ἄρχης, πρῶτα καὶ ἀντιπάλων*. — Nr. 189. ἀνάθημα παρὰ κλειωνίου ταῖς μούσαις, ^τμυροῖς βυζαν, (Scr. μοιροῖς. Vid. ad Prooem. Meleagr. p. 82. v. 5.) Br. I. 202. nr. 2, An. I. 1. p. 237. V. 1. ἀμαθροάδες. P. ἀμβρόσιαι, P. Pl. ἀμβρόσια. Br. c. Toupio, Vid. Graef. ad Nonn. Hymn. et Nicae. p. 37. V. 3. 4. Suid. in εἴηατο. T. II. p. 32. ἔμνα. P. — Nr. 190. ἀνάθημα παρὰ λεωνίδου. γαιτούλλον. (γετουλίκου Pl. p. 420. St.) Br. II. 166. nr. 3. An. II. 2. p. 31. V. 2. αἶψα τάδε κλυτοῦ δῶρα. P. κλειτοῦ. Pl. Br. vitium oblitterantes potius, quam tollentes. κλιτά. Suid. T. I. p. 664. Una littera mutata scribendum erat: *τάδ' ἐκ λιτοῦ*, Leonid. p. 199. nr. 302. unde nostrum expressum, *ταύτην χάριν ἐκ τε πενίστου Κῆξ ὀλιγοσπύω δίξο Λεωνίδεω*. ubi v. 7. *τάμα φέλιτά*. Gaetul. p. 90. nr. 17. σοὶ τάδε πέμπω Ψαισιτία καὶ λιτῆς δῶρα θνητολῆς. Leonid. p. 206. nr. 355. *ἀ λιτά ταῦτα φέρει πενία*. Antiphil. p. 190. nr. 259. *λιτὸς ἐγὼ τὰ τύχης*. In Callim. fr. p. 488. ed. Ern. vere videtur correxisse Is. Vossius: *καὶ γὰρ Ἀθήνης Ἐν Αἰνῶσι Δαναὸς λιτόν* (λεῖων vulg.) *ἔθνηκεν ἔδος*. In nostro autem epigr. etiam gravius vitium haerebat in *αἶψα* (sic Cod.). Scripsi *ΑΙΤΑ*, quibus lineolia, siue linearum apicibus deletis. Saepe confusae litterae, ψ, τ, φ, χ, adde etiam π. *) Vid. Bast. Comm. Pal. p. 739. Non inelegans repetitio: *λιτά τάδ' ἐκ λιτῶν*. Orac. Sibyll. p. 665. *οὐκ ἔραμαι πλούτου, λιτός ποτε λιτόν ἐδέχμην Ἀμφαδόν*. Similiter p. 196. nr. 288. *ἐξ ὀλίγων ὀλίγη μοῖραν*. p. 142. nr. 12. *γνωτῶν τρισσατίων ἐκ τρισσατίης λίνα θήρως*. — V. 5. *εὐρώγεια*. P. Pl. Br. Vid. ad p. 144. nr. 22. — V. 4. *πρώιον*. *πρώϊμον* malit Graef. ad Meleagr. p. 51. — *εὐφυλλον*. P. ed. pr. et tres Aldd. *ἐνφυλλων*. Asc. St. Br. V. 5. Suid. in *ἀλενήκταιραν*. T. I. p. 113. in *ἀπέτηλον*. Ib. p. 258. V. 6. *ψιστῶν*. P. καὶ *ψαισιτῶ ὀλίγον δροῦμα*. Suid. in *πενιχαλίον*. T. III. p. 74. rectius in *ψαισιτά*. T. III. p. 701. V. 7. *σπονδίτην*. P. (in notula marg. edit. nostrae male expressum *σπονδίτην*). *σπονδίτην*. Pl. Br. καὶ *σταγόνια σπονδίτην*, Suid. in *σπονδή*. T. III. p. 364.

*) Ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. Opp. T. II. p. 86. D. *θηρεὶ ψυχρῶ καὶ σάινοντι, περὶ ψύχοντι τὸ θαῦμα*. scr. *θηρεὶ πιερῶς σάινοντι, περὶ ψυχρῶ· τί τὸ θαῦμα;*

σπονδῆτιν. Id. in κύλιξ. T. II. p. 393. V. 8. τὴν κύλ. βαιωῖ. P. τῆς κύλ. Br. τῆς κύλικος βωμῶ. Plan. Suid. in κύλιξ. — V. 9. ὥς μιν. γρ. δώσει. Propter sequens δώσει malim sane: ὥς οἱ βαρ. — V. 10. δασει. P. δῶσω Pl. Br. qui in Lectt. θύσω commendat.

Nr. 191. ἀνάθημα τῇ ἀφροδίτῃ παρ' Ἰωνίδου. πορνηλίου λόγγου. λογγίνου Pl. Br. II. 200. nr. 1. An. II. 2. p. 109. V. 1. οἶσθα ἀαρ. P. Pl. Suid. in ἀραιφνοῦς. T. I. p. 92. Br. Hiatum tollere non dubitavi. V. 2. κύρις. P. Pl. Suid. κύρις. Br. qui nihil tamen novavit ap. Philipp. ep. 47. p. 185. nr. 240. τοῖς ποῦρην Ἀρτεμίδος. cf. p. 248. nr. 286. v. 1. δύνμορς Νικάνωρ. p. 577. nr. 64. Ζεὺς Ἰλίου μεδίων. Hesiod. Theog. 547. Ζεὺς κῦδις μέγιστος. Ap. Lucian. D. D. XX. §. 12. ex Codd. Paris. restituendum videtur: σὺ δὲ πρόειθι, ἡ Ἀθηνᾶ. — δέχεν. P. Suid. Br. δέχον. Pl. — V. 3. ἐπὶ φυλλί. P. Suid. ἐπιφυλλίδα. μικρὸν βοτρυδιον. T. I. p. 841. V. 4. δρυπέκα. P. et quatuor Plan. codd. ap. Br. Sic etiam ed. pr. et Ald. pr. reliquae δρυπέκα. Multa Pierson. ad Moer. p. 121. de δρυπέκῃς, sed substantivum, unde τὴν δρυπέκα descenderit, nemo, quod sciam, indicavit. V. 4. νομίην. P. νομίμην. Pl. Br. V. 5. σπονδὴν τὴν. P. Pl. δ' ἦν Br. copula restituta; idem perperam σπόνδην exhibuit. V. 7. ἐσῶφεται. P. ἐσῶσαι. Pl. Frequens in his terminationibus error. vid. p. 210. nr. 19. v. 4. p. 372. nr. 92. v. 6. — Nr. 192. ἀνάθημα τῷ περὶ πω παρα φαντίλου ἀρχίου. Br. II. 94. nr. 10. — V. 1. διναιά. P. δηναῖά corr. Kuster. ad Suid. T. I. p. 467. περὶ πω. P. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. V. 3. 4. Suid. in γαμψόν. T. I. p. 467. ἐπείκειαι. P. Suid. Br. ἐπείκειαι quaedam apogr. — P. V. 5. 6. Suid. in τριάντητον. T. III. p. 506. in φελός. T. III. p. 591. in βολίς. T. I. p. 440. — ἀβάπτιστον. Pindar. Pyth. II. 145. ἀβάπτιστός εἰμι, φελός ὥς ὑπὲρ ἕρκος, ἅλμας. ubi vid. Boekh. in not. crit. p. 451. — V. 7. ἐπὶ αὐτῇ. P.

Nr. 193. ἀνάθημα τῷ αὐτῷ. φλάκκον. Br. II. 262. nr. 4. An. II. 2. p. 270. V. 1. αἰγιαλῆτα. P. αἰγιαλίτα. Br. c. ap. G. R. V. 4. ἡ βδέλλαν. P. V. 5. ἀμφίβληστρα. Br. in Lectt. sic in membr. esse existimans. At ibi ἀμφίβλ. legitur, qua voce non diversum plagarum genus, sed amplitudo retis, praedam ambientis et comprehendentis, significatur: ταῦτα τὰ δίκτυα τὰ τὴν λείαν ἀμφιβάλλοντα. V. 6. δαίμον. P. Br. δαίμων. Reink. εἰσαγε. P. ut passim. — Nr. 194.

ἀδεσπο^τ εἰς σάλπιγγα. εἴρηται δὲ εἰς μέρος σάλπιστικόν. (In marg. ἀρχίον γραμμα^τ σάλπιγγες. sed cum signo ad proximum epigr. remittente.) Br. III. 177. nr. 132. σῶζε. P. vid. ad p. 49. nr. 5. τε post τεθέντα addidi c. Br. — Nr. 195. ἀρχίου ἀνάθημα τη^τ ἀθηναί παραπαλλαναίου. Br. II. 92. nr. 4. An. II. 1. p. 80. V. 1. τρωιάδι. P. παλλαναῖος. P. πελλαναῖος. Br. ex p. 167. nr. 151. At nemo facile dixerit, ultra lectio sit verior. Quare membr. adhaereo. Cf. Wesseling. ad Diod. T. I. p. 572. V. 2. ἀριβρεμέταν. P. Ζηνὸς ἐριβρεμέταν. Ἰλ. v. 624. — σμικρὸν ἐν. P. Μίκκος Br. c. ap. G. R. et Reiskio ex ep. Tymn. modo citato. V. 3. αἶ ποτε. P. ὃ ποτε. Br. ἐμελυν. P. ἔμελψε. Br. — Nr. 196. ἀνάθημα τῷ πανί παρ' κωπύσσου. στατύλλον φλάκκου. Ἰαμβιών. Br. II. 265. nr. 5. An. II. 2. p. 271. V. 1. ἀμμοδύταν. pro ἀμμοδύταν dubium videtur Schneidero in Lex. V. Simile compositum frustra adhuc quaesivi. — διχαλον. P. δίχηλον. Pl. V. 2. ὀπισθοβάμονα τραχηλόν. P. τρίχηλον. Suid. in ὀπισθοβάμων. T. II. p. 704. Gregor. Naz. Carm. de Virg. v. 713. ἡ καὶ λοξοβάμοισι (Fort. λοξοβάταισι) καὶ ὀκταπόδεσσι παγούροις. V. 3. νηκτάν. ε' ἐρ. P. Pl. Copulam deleui c. Br.

Nr. 197. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι εἰς πανσανίαν. In marg. σιμωνίδου εἰς πανσανίαν. Br. I. 133. nr. 43. An. I. 1. p. 226. Simonidi tribuit Pausan. III. 8. p. 222. Sine auctoris nomine prostat ap. Thucyd. I. 132. Plutarch. T. II. p. 873. C. Suid. in Πανσανίας. T. III. p. 62. Exhibui lectiones Cod. P. c. Brunkio. Reliqui ὡς legunt, nec doricis formas agnoscunt. — Nr. 198. ἀνάθημα τῷ ἀπόλλωνι πρ' λίκωρος. ἀντιπάρχου θεσσαλονικέως. Br. II. 114. nr. 21. An. II. 1. p. 302. Plan. p. 440. St. duo tantum disticha exhibet. V. 1—3. Suid. in Ιουλος. T. II. p. 126. V. 4. 5. προτάφων τοῖν· ἀλλ' ἐπλένευε. Suid. in τοῖν. T. III. p. 514. V. 6. ὡς αὐτίς. P. Br. ὡς scripsi. — Nr. 199. ἀνάθημα ἀντιφίλου. ἀντιφίλου βυζαν^τ. Br. II. 170. nr. 5. An. II. 2. p. 40. V. 1. φίλη. P. φίλης Br. c. Suida T. III. p. 115. — P. V. 3. ἐνθα. P. Suid. in ἦεθα. T. II. p. 81. ἔν τε Br. c. nonnullis apogr. Lenius videbatur ἦεθα, praepositione ad κελύθοις subaudita. Vid. Hemsterh. ad Xenoph. Eph. p. 171. ed. Loc. Schaefer. ad L. Boe p. 697. s. V. 5. μὴ δέ τις. P. quod reponendum. ἡμετέρου μάρπη. μάρπητιν genitivum adsciscit, ut δρᾷτειν. Oppian. Cyn. I. 511. γλυκερῆς δεδραγμένος ὀδμῆς. Gregor. Naz.

Carm. XVIII. Opp. T. II. p. 93. καὶ καθαρῶν Χριστοῦ δραξαμένη
Θυσάνων. — μέγας ὀδίτης. Theophyl. Epist. 83. ὀδίτου γὰρ χεῖρες
ἀπόλαστοι, καὶ γεωργικοὺς ἰδρῶτας ἀδμῖν ἰτοιμότηται. — Nr. 200.
ἀνάθημα τῇ εἰληθύναι παρ' ἀμβροσίης. λεωνίδου. Br. I. 220. nr. 5.

An. I. 2. p. 60. V. 1. εἰληθύναι. P. Vid. ad. p. 167. nr. 146. ὠδίνα.
P. V. 2. προποδῶν. P. πρὸ ποδῶν. Br. V. 3. ἐπι μῆνι. P. V.
κῆμα. Nicand. Ther. v. 135. βαρύνθει ὑπὸ κῆματος. Aesch. Choëph. 7
125. θρίψασά τ' αὖτις τῶνδε κῆμα λαμβάνει.

Nr. 201. ἀνάθημα τῇ ἀρτέμιδι παρ' ⁶εὐφραντ. μαρξ ἀργενταρίε.
Br. II. 270. nr. 20. An. II. 2. p. 289. V. 1. ^{πταν}μυρόπτην P. V. 3.
ἐπ' ἐνδυμα. P. ἐπένδυμα Hedyt. p. 197. nr. 292. V. 5. ἄμβροτον
ἐνώδιος. P. ἄβροτον ἐνώδιος. Br. V. 6. εὐφραντῆς νηῶ. P. εὐφράντη
Br. in textu; in Lectt. corrigitt: "Ἀμβροσίε ἐνώδιος ἐπελ φῦγε ν. ὁ.
Εὐφρανθείσα (hoc cum marg. Ap. G. R.) νειῶ. Ex praecedente epigr.,
unde nostrum expressum est, corrigendum videtur: "Ἀμβροσίη ἔ
ἐνώδιος ἐπελ φῦγε νηῶδος ὄγκον. Vers. sequ. suspicabar: εὐφράντος . . .
Ἀρτέμιδος, quod de felici Deae in partu ἐπιφανείῃ accipiendum.
Sed aliud quid latere videtur. — Nr. 202. ἀνάθημα τῇ λητοῖ ^δπαρὰ
ἀτθίδος. In marg. τῇ λητοῖ παρὰ ἀτθί. λεωνίδου ταραντῖν. Br. I.
220. nr. 2. An. I. 2. p. 59. V. 1. 2. Suid. in κῆμασις. T. II. p. 399.
In Cod. not. τίς ἡ κῆμασις. V. 3. λητοῖ. P. At Latoniae nec θύραι
παρθέναις conveniunt, nec munus parturientibus opitulandi. Quare
λητῶα corrigitt Br. c. Reiskio. Debebat λατῶα, quum ultima pro-
ducatur; unde falsam esse emendationem apparet. Verissime Graef.
ad Meleag. p. 150. Λητωῖ. Cf. p. 407. nr. 503. — Nr. 203. ἀνά-
θημα ταῖς νύμφαις παραγαρὸς πενιχρᾶς. λάκωνος οἱ δὲ φιλέκπου
θεσσαλ. Br. II. 213. nr. 9. An. II. 2. p. 148. V. 1. γρηῦς. P. quod
reponendum. γρηῦς. Br. Suid. in γραῦς. T. I. p. 495. Cf. Steph. Thes.
T. V. p. 697. C. D. — γυρή. P. Suid. Br. loripes anus. Grot. At
huic vitio thermae non medentur. Scripsi, γυνή πόδας. i. e. χαλῆ.
Hesych. γυνός, χαλός, νοσώδης, πηρώδης. Idem: γυνή. ὄρνξ. ὄρνυά.
χαλῆ. ἀσθενής. ubi diversa confunduntur. De Parciis Lycophr. 144.
γυαὶ γάρ, ἐναστῆρες, ἄμναμοι. Schol. αἱ χαλαί. ubi cl. Müllerus
malit γαῖαι, Parcas claudicantes non ferens. Herod. in Stobae. Flor.
T. CXVIII. p. 591. ἐγὼ δ' ἀδραῖνω μινὸς ὦν. Gesner. γυρὸς ὦν.
voluit, ni fallor, γυνός ὦν, ut emendavit Salmas. et exhibuit Grot.

p. 481. — V. 2. Suid. in *παιώνειον*. T. III. p. 68. V. 3. 4. Suid. in *διεσκήριπτε*. T. I. p. 579. δι' ἐσκ. P. *τετρωμένην*. P. Suid. *τετρωμένην*. Br. c. Toupio. At *τετρωμένη* esse potest, ἢ *βεβλαμμένη* τοὺς πόδας. Homer. Od. φ. 295. οἶνός σε τρώει μελιγδής, ὅτε καὶ ἄλλους βλάπτει. unde Eurip. Cycl. 421. τρώσει νιν οἶνος. V. 5. *ἐλαν*. P. *ἐλαν*. Br. c. Suid. *εἶχε* Salm. — αἶτ' ἐρινόμον. P. Suid. in *οἶκτος*. T. II. p. 665. αἶ *πυριπνόου*. Br. c. Toup. αἶτ' ἐριβρόμου T. Hemsterh. quod maxime arridet. — V. 6. *παρ' ὧρ εἴησιον εὐμέθου*. P. *παρωρείησιον εὐμέθου*. Suid. *παρωρείησι Συμαίθου* Br. c. Salm. ad Solin. p. 73. Wesseling. Probab. c. 29. extr. Grotius: *fluenta rapida Symasthi patris*. V. 8. ἀρετμῆς effectum indicat; non magis cum ἀδρανὲς permutandum aut ἀσθενέας, quam in Append. nr. 100. T. II. p. 791. ἔνθα *Μελάμπους* ῥυσάμενος λύσσης Προϊτίδας ἀρετμῆας. cum ἀργαλέης. Similia vide ap. Lobeck. ad Ajac. p. 299. Schaefer. ad Gregor. p. 533. — V. 9. *διεστῆριξεν*. P. *διεστῆριξεν*. Br.

Nr. 204. *λεωνίδου ταραντίνου ἀνάθημα* τῇ ἀθηναῖ *παραθήριδος λεπτοφυγού*. Br. I. 227. nr. 28. An. I. 2. p. 87. V. 1. *θήρις*. P. Pl. Br. *θήρις*. Suid. in *δαιδαλόχειρ*. T. I. p. 514. V. 2. Suid. in *πρίων*. T. III. p. 174. P. V. 3. Suid. in *ἐνκάνα*. T. III. p. 269. —

Nr. 205. *λεωνίδα ταραντίνου ἀνάθημα* τῇ ἀθηναῖ *παραλεοντι λεπτοφυγού*. Br. I. 221. nr. 4. An. I. 2. p. 60. V. 1. *χαρκαῖ*. P. *χαράκται*. Kuster. ad Suid. T. I. p. 152. V. 2. *βορεῆς*. P. Adscriptit Kuster. *τορίες*, quod Br. fortasse in apogr. suo reperit. Sed sic idem instrumentum bis commemoraretur. V. 3. *ἀμφὶ πλ.* P. V. 5. Suid. in *ἀρίδες*. T. I. p. 320. V. 7. Suid. in *τρύπανα*. T. III. p. 512. V. 8. *τορίες*. Ad Xenophon. Hipp. Paris. 1812. editor Courier *τομῆς* corrigit, *coupe-chevilles*. Vulgatam tnetur Chard. de la R. Mag. enc. an. 1813. T. III. p. 182. — V. 9. notandum *τε* correptum ante *σε*, praeunte Homero Od. ε. 237. *δῶκε δ' ἔπειτα σέπαρνον*. Od. ι. 591. *πέλευν μέγαν ἢ σέπαρνον*. — Suid. in *ἀμφίξουν*. T. I. p. 152. — αἶ *δὴ χαμεργά*. Id. in *χαμεργός*. T. III. p. 656. αἶ *δὴ*. P. V. 10. *ἀνὴρ*. P. *ὠνὴρ*. Br. quem imitari non dubitavi.

Nr. 206. *ἀνάθημα* τῇ ἀφροδι *πῶρ γυναικῶν ἀντικέτρου σιδανίου*. Br. II. 11. p. 21. An. II. 1. p. 28. V. 1. *βίτιννα*. P. Suid. in *βίτιννα*. T. I. p. 435. et in *θαλπτήρια*. T. II. p. 163. quaedam apogr. *βίτιννα*. V. 2. *ἐρατῶν . . . καμάτων*. P. *ἐρατόν . . . κάματον*. Br. c. Salm. et Kustero ad Suid. T. II. p. 292. V. 3. *φιλοπλέκτοιο*. P.

Suid. in περὶ φάλος. T. II. p. 292. φιλονέκτοιο. Reisk. V. 5. ἐπίδα
 ε' Ἄρτ. P. δ' Ἄρτ. Br. quod adoptavi, quamquam non ignarus, τε,
 καὶ et ἡδὲ interdum inferri post μέν. Vid. ad p. 112. nr. 175. —
 V. 7. 8. Suid. in εὐσπειρή. T. I. p. 910. De armillis serpentum spe-
 ciem referentibus vid. praeter ea, quae conguessimus in Animadversas.,
 Böttigerum in der Furienmaske p. 87. in Commentat. de Ariadne
 p. 46. not. 10. — ἐπὶ σφ. P. V. 9. σνομήθεις. αἱ σνομίλοι tentabat
 Salm. in not. mst. ὁμήθεα. σννήθη. Hesych. ὁμήθεας ἄνδρας. Apoll.
 Rh. II. 917. κοῦροι ὁμήθεες. Ib. III. 118. ὁμήθεας οἶκον. Maxim. π.
 κατ. v. 592. Compositum σνομήθης autem non minus probum quam
 σνομῆλιξ ap. Bion. Eid. XV. 29. et Simmiam infra p. 236. nr. 203.
 quam formam Bast. Ep. crit. p. 150. ed. sec. recentioribus tantum
 (à des auteurs très-modernes. p. 112. ed. pr.) tribuit, minus recte.

Nr. 207. εἰς τὸ αὐτό. ἀρχίον. Br. II. 92. nr. 5. An. II. 1. p. 252.
 V. 1. πολέπλαγκτόν τε. P. πολυπλέκτον δέ. Br. cum Toupio, ut nr. 206.
 φιλονέκτοιο κόμας. Et saepe γ ex ductibus calligraphicis ortum esse,
 notavi ad p. 66. v. 94. Dubitabam tamen, an non fuerit, πολυ-
 πλάγκτον κόμας. Propert. II. 18. 9. sive vagi crines puris in fron-
 tibus errant. Appul. Metam. XI. p. 255, ed. B. crines sensim intorti
 per divina colla passi ac dispersi, molliter defluebant. V. 2. Suid.
 in περὶ φάλον. T. II. p. 292. V. 3. 4. verba νόθον usque ad Ἡρά-
 κλεια in textu Cod. omissa supplentur in marg. — κείθονσαν ὄημα.
 P. ἄημα. Br. ἀμνομένην. P. ἀμνομένην. Br. c. Suid. in μαλερόν.
 T. II. p. 486. V. 6. ἀραχναίης. P. ἀραχναίης. Suid. in ἀρπιδόσι.
 T. I. p. 336. V. 7. σπείρημα, P. σπείραμα, Br. Aeschyl. Choëph.
 246. θανόντος ἐν πλεμπάται καὶ σπειράμασι Διωνῆς ἐχίδνη. Ap.
 Apollodor. I. 9. 15. δράκόντων σπείραμα πεπληρωμένον. scτ. σπει-
 ράματι πεπλ. ubi τι excidit ob sequens π. Heynius corrigebat σπει-
 ράμασι. V. 10. αἱ γυάλων ναυκρατίδες. P. αἰγιαλῶν ναυκρατίδος.
 Br. cum plurimis apogrr. Et sic hunc versum profert Weessel. ad
 Herod. II. p. 169. 79. Restitui tamen αἱ γυάλων. p. 214. nr. 43. ἐν
 γυάλοισιν Περίας. Aesch. Suppl. 553. περᾶ . . . Λύδια γυάλα. Eurip.
 Iph. T. 1235. Ἀηλίας ἐν καρποφόροις γυάλοις. — Nr. 208. ἀνά-
 θημ̄ τηῖ ἀφροδίτῃ παρ̄ γυναικῶν ἀντιπα. In marg. ζτ. δις κείτας.
 nempe p. 419. ubi ἀντιπάτρει θεσσαλ. εἰς γ̄ κάλας πόρνας, λαβούσας
 δι' ἄνδρας καὶ σωφρονισθείσας. In marg. ἐπὶ τρισὶ γυναιξίν. In Plan.
 p. 411. St. gentile deest. Br. II. 114. nr. 22. An. II. 1. p. 502. V. 1.

ἡ δέ. P. 1. ἁ δέ. P. 2. φάρος. P. 1. φᾶρος. P. 2. V. 3. φημενόν. P. h. 1. Et περξῶ. — ἡ τό. P. 1. ἁ τό. P. 2. — P. V. 3. δ' ὁ νέως. P. 2. δὲ hoc loco omissum. V. 4. ἀριστομάχον. P. 1. Pl. ἀριστομένους. P. 2. V. 5. πᾶσαι δ' ἄσταί. P. 1. Pl. αἱ τρεῖς ἄσταί. P. 2. Br. V. 6. εὐκρίτον. P. 1. εὐκρήτον. Pl. εὐκταίης. P. 2. Br. εὐκρητοῖς iniquas et impotenti opponitur, εὐμενῆς igitur et μέτριος, qualem Venerem hominibus ἐπ' εὐαίῳνι πότμῳ contingere dicit Eurip. Iph. Aul. 550.

№ 209. ἀνάθημ̄ τῇ αὐ̄ παῦ τοῦ αὐ̄. Br. II. 11. nr. 24. (tanquam Antipatri Sidonii). An. II. 1. p. 31. V. 2. μορφᾶς et εὐξαμένα. P. Ionicas formas dedit Br. — V. 4. Scribe ὁμοφροσύνη, ut est in Cod. — p. 229. nr. 157. ἀρκοῦμαι τούτοιςιν. p. 362. nr. 28. ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ. Aeschin. Dial. III. 14. μόνους δ' ἀρκεῖται τοῖς δευταμένους καθικέσθαι τῆς ψυχῆς. Vid. Toup. ad Longin. p. 294. — Nr. 210. ἀναθῆμ̄ τῇ αὐ̄τῃ π̄ ρ νικιάδος. φιλικᾶ σαμίον. Sic Philetae nomen iterum depravatum p. 283. nr. 481. et passim alibi. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IX. p. 166. — Br. I. 189. nr. 1. An. I. 1. p. 387. V. 1. πεντηκονταίτης. P. — ἔτις. Br. c. Reisk. V. ad p. 78. nr. 7. v. 4. ἐπὶ πλέον. P. ἔτι πλέον. Br. c. Salm. At vide Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 23. Bast. Epist. crit. p. 184. Boisson, ad Marxin. p. 94. s. Werfer. in Act. Phil. Monac. T. I. p. 258. Infra p. 243. nr. 241. ἐπὶ μυρία μάτῃ τειρομένα. ubi Br. iterum ἔτι. Ap. Aratum Phaen. v. 128. legerim cum Cod. Mosqu. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς Εἰς αὐτὴν ἐπὶ (ἔτι vulgo) πᾶμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας. Ibid. 602. distingue: ἀντέλλει δ' Ἰθρη μὲν ἐπὶ πλέον, ἄχρη παρ' αὐτὸν Κρητῆρα. Etiam Callim. H. in Dian. 55. distinctione iuvandus: καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν Ἀκμονος ἠγήσαντος ἐπὶ μέγα, πούλῳ τ' ἄῤῥα Φρισάων. V. 2. ἐκρέμασιν. P. ἐκρέμασε. Br. — V. 3. τὸν δι. P. τὸν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. — V. 4. ἀπόλειπ. P. V. 5. ἀνδρός. P. ἄνδρας. Br. quod recepi. An dicere voluit ille, esse instrumenta, quorum nomina a viro pronuntiari non deberent? — V. 6. ἀλλ' ἐσορῇ. P. ἀλλὰ πορῇ. Br. c. Salm. qui tabulas τῶν οχημάτων τῶν ἀφροδισίων intelligebat. Proposui in Addend. T. III. 2. p. 415. ἀλλ' ἴδ' ὁμῇ πάσης. Nunc scripsi sensu eodem, sed mutatione longe minore: ἀλλ' ἐσορῆς πάσης... Composita ἐσορῆν, ἐσιδεῖν simplicium locum obtinent. Vid. Addit. An. in Athen. p. 69 et 205. Orph. Arg. 786. ταῦτα δ' ἐσαθρήσας δολίου ἐξέισοντο ἔπνον. fort.

ἐξίσουσ' ὄνειραν. In dedicatione illo verbo similiter utitur Callim. p. 612. nr. 24. καὶ τοὺςδ' ἄντ' ἐσορῆς, μάκαιρα, θύρσους. — ὀπτασία, θεωρία, φαντασία, θίαμα. Hesych.

Nr. 211. ἀνάθημα τῇ αὐτῇ παρὰ καλλιμαχί. λεωνίδου ταραν. ἱαμβικὸν καὶ τοῦτο. Br. I. 221. nr. 5. An. I. 2. p. 62. V. 1. in marg. ἱαμβίς. V. 2. πορφυρεῦν. P. V. 3. μελοῦχον. P. μελοῦχον. Br. c. Toupio. — V. 5. Suid. in πέντα. T. II. p. 383. Ap. Artemidor. II. 6. p. 159. πτενέζεσθαι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφέρεται· ἔστι γὰρ τις χρόνος τὰ σκληρὰ διαλύων καὶ ἀπενθύνων. Cod. Venet. ἔστι γὰρ ὀπτής χρόνος. quod Reiffius non advertit. Scr. ἔστι γὰρ ὁ πτελὶς χρόνος. — V. 6. γνησία, legitima, vagae et vetitae videtur opponi. κτησία Br. c. Toupio, improbante Porsono in not. ad Toup. Em. T. IV. p. 457. Alii πτωσία tentant, et γνιδία. V. 7. καλλιμαχία. P. καλλιμαχία. Br. c. Toupio. De litteris λ et ρ confusis vid. ad p. 493. nr. 18. — παστάσι. P. παστάσι. Br.

δ

Nr. 212. ἀνάθημα σιμωνι. Br. I. 143. nr. 88. An. I. 1. p. 257. V. 1. τοῖς Br. c. Salm. τοῖς ex P. restitui. p. 165. nr. 129. ὀκτώ τοι θυρεούς. nr. 126. σάμα τοι οὐχὶ μάταιον. p. 150. nr. 52. οὕτω τοι μέλλει ταυαά. V. 3. καὶ οἱ. P. οἱ Br. κόρυνθον. P. V. 4. verba δίσποτα τοῖς στεφάνοις fortasse ab aliena manu ad versum implendum sunt addita. Certe δίσποτα a Graecorum consuetudine abhorret. — Nr. 213. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 137. nr. 57. An. I. 1. p. 236. V. 1. σιμωνίδης ἦραο. P. Σιμωνίδης Br. c. Reiakio. Vid. ad p. 65. v. 45 et 47. Σιμωνίδης est ap. Tzetz. Chil. I. 636. Vid. Theogn. 461. 675. ἦραο Tzetz. ἦραο Allat. in Diatr. de Simon. p. 214. ἦραο Br. V. 2. ἀντίμεν P. — Sequitur in Cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. — P. Nr. 214. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ σιμωνίδου. Br. I. 134. nr. 45. An. I. 1. p. 227. V. 2. διομένους. P. Δεινομένους Br. c. Schol. Pind. Pyth. I. 155. Cf. Pausan. VI. 12. p. 479. τὸν τρίποδ' ἀντίμεναι. P. Suid. in δαρτεῖον. T. I. p. 509. τοὺς τρίποδας θίμεναι. Schol. Pind. V. 4. δαρτεῖον. P. Suid. l. c. Br. Quaedam apogr. δαρτεῖον, probante Wesselingio ad Diodor. T. I. p. 425. Δαμαρτεῖον corr. Benti. Diss. de Phal. p. 259. paeone pro dactylo posito; Toupius autem Ep. crit. p. 73. Δαρτεῖα ex Δαμαρτεῖον contractum esse existimat. τὰς δανάτας. P. Suid. V. 5. 6. omni in Cod. accesserunt ex Schol. Pind. qui affert v. 1. 2. 5. 6.

unde Bendl. intellexit, nostrum epigr. in fine esse mutilum. Asteriscos apposui; melius uncus adhibuisse.

Nr. 215. τοῦ αὐτοῦ. ἀνάθημα τῇ λητοῖ παρὰ ναυτῶν. Br. I. 152. nr. 37. An. I. 1. p. 223. V. 1. ἀπὸ δυσμενέων. P. ἀπὸ δυσμενέων. Br. c. Plut. T. II. p. 870. F. V. 2. λατοῖ. P. Plut. ubi haec praecedunt: Διοδώρου δὲ τινος τῶν Κορινθίων τριηράρχων ἐν ἐρωῶ Λητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτο ἐπιγράφεται. ne quis in Λατοῖ librarii errorem inesse suspicetur. Quae vox quum priorem necessario producat, Passovius corrigit: ὕπλ' ἔθεσαν Λατοῖ. Facile vitium in illo nomine vitari potuerat: Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Λατοῖ ναῦται Διοδώρου Ὀπλ' ἀνέθεντο κλυτὰς μνάματα ναυμ. sive: ἀπὸ δυσμ. Μηδων Λατοῖ Διοδ. Ὀπλ' ἀνέθεντ' ἐρεται μν. v. — Nr. 216. τοῦ αὐτοῦ, ἀνάθημα τῷ διὰ παρὰ οἴσου καὶ σοσοῦς. Br. I. 141. nr. 79. An. I. 1. p. 254. V. 1. σωτήρι. De Jove accepit Ienmae auctor. Ob metrum Br. σωτήρη dedit; lenius est σωτήρη in marg. ap. Lipsa. — τόνδε. vid. ad nr. 181. — Nr. 217. ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ γάλλαι λατρίδι τῆς κτερίης. Br. I. 147. nr. 112. An. I. 1. p. 270. Hoc ep. non magis est veteris Simonidis, quam praecedens distichon. Vid. Goens. Diss. de Simon. p. 33. V. 1. 2. Suid. in κατήλσιν. T. II. p. 279. ἡλθ' ὑπό. P. ἡλθεν ὑπό. Suid. quod praefert Herm. ad Orph. p. 724. V. 3. ἀπ' ἐμόρξατο. P. V. 4. Scr. εἰς κοίλην. ut est in P. V. 5. ὁ πεπταμένη μ. τ. ἔχεθε. P. in marg. γρ. ὁ σχέθε χειρὶ. — ὁ πεπταμένη ... ἔχετο. Suid. in ἡρασσον. T. II. p. 73. Fiorillo ad Herod. Att. p. 70. malebat ὡς σχέθε. V. 7. βρόμον. P. νόμον Br. ex ap. interpolato. Phalaec. p. 469, nr. 165. βαρὺν τυπᾶνον βρόμον. Diogen. Trag. ap. Athen. XIV. p. 636. A. καὶ χαλκοτύπων βρόμοις βρεμούσας ἀντίχεροι κυμβάλων. ut Casaubonus quidam emendavit. Sed vid. Huschk. An. cr. p. 109. V. 9. ταδ' ἐρεται. P. et Allat. Diatr. de Sim. p. 214. τὰδ' ὄρεται. Suid. in λατρη. T. II. p. 418. in ὄρεται. T. II. p. 710. ὅς τὰδε ῥεῖη. Br. ῥεῖη scripsi c. Cod. V. 10. ἐρεμῶσι. P. Br. ἐρεμῶσιν. Suid.

Nr. 218. εἰς τὸ αὐτό. ἀλκαῖον μυτιλινάων. Br. I. 488. nr. 8. An. I. 2. p. 349. Sine gentili est in Plan. p. 48. St. Alcasi Messenii esse videtur. Vid. Catal. Poet. p. 838. V. 1. Suid. in ἀγέρτης. Conf. Toup. Epist. cr. p. 11. τίς ἀπὸ. P. τίς ἀπὸ Pl. Scripsi ἀπὸ. Est enim ἀπακισμένους. V. 2. ὕλην εὐδ. R. obscuris ductibus, qui jam Salmasio faciebant negotium. Primam vocem omittit Suid. in πρώνης. T. III. p. 217. Plan. ex conjectura procul dubio: βῆ-

σηντας ἀνά πρ. Schneiderus probabiliter: Ἰδης εἰδένδρον. Cf. Varro ap. Nonium in *Mansuetus*. — *ἰβοννοβάται*. quaedam editit. Pl. V. 3. *ὡς δὲ λίων*. Suid. in *πελώριος*. T. III. p. 73. *θοίναν*. Id. l. c. et in *θοίνη*. T. II. p. 209. P. Pl. *θοίνην*. Br. — V. 4. *κινάλιον*. P. V. 5. *ὡς αὐδάξει*. P. *ὡς αὐδαξε*. Pl. *ἀνδαξε*. Ald. 2. 3. ex Lectt. Ald. 1. *ὡς ἂν δόξα* Suid. in *ὠμηγυτῶν*. T. II. p. 755. In hac lectione vide an lateat: *ὡς αἰδᾷ, ὃξὺ τύμπανον ἐξ ἰσῶς ἐπλάτ. νάπ. sortem a crudeli fera imminentem haud secus atque Orcum timens, celeviter pulsavit tympanum*. Sic *μόρος* est ap. Apoll. Rh. II. 539. *οὐ γὰρ κακὸν μόνον ἐξαλλίσθη*. Ib. III. 805. *αἰν' ὀλοφυρομένης τὸν ἰὸν μόνον*. Comparatio *ὡς αἶδα* ducta ex Ἰλ. 1. 312. — V. 7. 8. Suid. in *γένουσι*. T. I. p. 475. in *τένοντα*. T. III. p. 447. *ἐνέκλεισεν*. P. *ἐνέκλεισας*. Br. V. 8. *ἐνθους, κατὰ συναλοιγὴν ὃ ἐνθεαζόμενος, ἐνθεος καὶ ἐνθους*. Etym. M. *ἐκπροφυγῶν*. P. *δὲ προφυγῶν*. Pl. Br. *εἴσατο φείην*. P. *εἴσατο φείη*. Pl. Br. V. 10. *ὄρχησμών*. P. *ὄρχηθμῶν*. Pl. Br. *ὄρχησμών* scripsi. Vid. ad p. 146. nr. 33.

Nr. 219. *εἰς τὸ αὐτό, ἀντικείμενον*. sine gentili etiam Plan. p. 426. St. *Sidonio* tribuit Br. II. 13. nr. 27. An. II. 1. p. 35. V. 1. Suid. in *σημασθείς*. (pertinet ad *σεσοβημένους*.) T. III. p. 306. V. 2. *ρομβώθης* tentabat Slothower in *Tiroc*, crit. p. 58. *ρομβητοὺς* tuetur P. Pl. Suid. in *λυσσομανής*. T. II. p. 476. Vid. Huschk. An. cr. p. 106. V. 3. *εὐπίλοισι*. Suid. in *ἀσκητός*. T. I. p. 351. V. 4. *ἀβρῶν*. P. Pl. Suid. in *ἄμματα*. T. I. p. 154. ubi *καὶ στρεπτῶν*. *ἀβρῶ* Br. — P. V. 5. *ἰθρὺς ἀνῆρ*. P. Pl. Suid. in *κοιλῶπις*. T. II. p. 384. *ἰθρὺς* quidem absolute positum ap. Oppian. Cyn. IV. 357. et *ἐπιστήμων* ap. Aelian. H. An. XIV. 20. *λέγουσι δὲ ἄνδρες ἀλκιεῖς ἐπιστήμονες*. nisi ille *ἀλκίαις* scripsit. Hoc certe loco ineptum est epitheton. *ἡμιάνωρ* dedit Br. in textu; alia in Lectt. conjecit minus etiam probabilia. Scripsi *ἰθρὺς* cum Huschkio An. cr. p. 112. Hesych. *ἰθρὺς, σπάδων, σορίας, ἐντοῦχος*. Suid. in *ἄρῃεν*. *ἰθρὺς, αὐτὴ ἡ ἰσχὺς τεθείρισται*. — *πέτρην*. P. *πέτρην*. Pl. Br. Doricam formam praetuli propter *αὐτμᾶν, πύμαν, ὀλολογάν, ρείας, ἀνάγκη*. V. 6. Suid. in *ἐλασσηθείς*. T. I. p. 708. V. 7. *ἐὸνδὲ κεν*. P. *τῷ δὲ κεν*. Pl. *τῷ δὲ τοι*. Br. *τάνδε καὶ ἀρῇ*. fuisse puto: *eandem speluncam intravit leo*. — *ἀρῇγγτος ἐπέλεθορε*. P. *ἀρῇγγτος ἐπένθορε*. Br. — V. 8. *ἐς τὸν*. P. sequi. autem versu *εἰς*. Eadem inconstantia Br. *ἐς* utroque versu Pl. V. 9. *εὐγρήσειω*. P. *εὐγρήτοιω*. Pl. Br. V. 10. *μυκτῆραι*. P. *μυκτῆρεσι*. Pl.

Br. V. 12. σφεδανόν. P. σφεδανών. Pl. Suid. σφεδανών, σταζέων, ισχυτών. Suid. T. III. p. 416. ὄμβριμον. Idem. ὄβριμον. P. Pl. — V. 14. ὕλας. corr. ὕλας. P. V. 15. αὐτὰρ ὅ. P. Pl. ὅ. Br. — ἐν μὲν ἅπαντα Ἐν στέργοις ἄγῃ θυμόν. Duplex ἐν nimis patienter tulerunt editores. Scripsi ἐκ μὲν ἢ ε. ἐξάγῃ. Ἰλ. λ. 175. et φ. 63. τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε. Ὀδ. μ. 422. ἐκ δὲ οἱ ἰστών ἔαξε. V. 18. ἐδίνθησεν. P. Pl. ἐδίνθη. Br. V. 19. ἐπλατάγησεν. P. Br. — σεν. Pl. V. 21. ἐπ' ἀρωγόν. P. βύρωσεν. P. Pl. βύρωσας. Br. fortasse recte. V. 23. 24. Suid. in ἀνάγκη. T. I. p. 160. V. 24. ἐκλυσιν. Ap. Aeschyl. in Agam. 251. τὸ δὲ προκαίειν, ἐπεὶ οὐπω γένοιτ' ἂν ἡ λίσσις, προχαίρειται: fortasse, γένοιτ' ἂν ἐκλυσίς.

Nr. 220. εἰς τὸ ἀν. διοσκοριδ. Br. I. 495. nr. 111. An. I. 2. p. 373: V. 1. πωσινθέντος. P. V. 2. ἀνέμοισι νόμην. ex interpolatis apogr. Kust. Reisk. Br. τρίχα. P. V. 3. ἄτις. in marg. ἄτυς. P. De variis hujus nominis formis vid. T. H. ad Lucian. T. II. p. 283. ed. Bip. V. 4. ἐψύχθη πνεύματα. P. Suid. in ἐψύχθη. T. I. p. 932. in θυφορία. T. II. p. 181. ἐσπεύσθη χαλ. πνεῦμ' ἐπὶ θυφορίας. Br. c. Salm. contra poëtae mentem, qui sacri furoris impetum jam refrigeratum esse dicit. Pro αὐτοῦ olim volebam αὐτῷ. Sed duplicis genitivi exempla dedit Matth. Gr. gr. p. 431. Schaeff. ad Soph. T. I. p. 228. V. 7. τοῦδε. P. Suid. in ὀνομαστός. T. II. p. 698. τῷδε nonnulla apogr. V. 10. τὸν ἰόν. P. Suid. in τύμπανος. T. III. p. 516. ubi ὁ τύμπανος reperiri monetur. At Lexicographo depravata hujus loci scriptura imposuisse videtur. τὸ ἰόν. Br. c. Salm. Fortasse: εἰς τὸ κενὸν τύμπανον, i. e. cavum, κοῖλον. Catull. LXIII. 10. 29. *leve tympanum remugit, cava cymbala recrepant.* ¶ V. 13. ἀκοῆς. P. Br. ἀκοῇ corr. Salm. quod verum videtur. — ἐκ δὲ βο . . ἤς. P. ἐκ δὲ βοῆσας. Br. c. Salm. At haerens in subita personae commutatione corrigit idem: ἀκοῆς ψόφον· ὅς δὲ σαωθεῖς, Μητέρα, Σ. et in fine ἀντίθεται. Sed sic lenius foret: ὅς δ' ἐβόησεν· Μητέρα, Σαγγ. servato ἀντίθεμας. — ἰρήν σοι (sic P. σοι Br.) θαλάμην. sacellum Cybelae Gallus vocet. ἱερά σοι παλάμης corr. Salm. in Ap. G. R. λαλάγημα P. Suid. in θαλάμη. T. II. p. 161. Similiter λάλα κίμβαλα Erycius p. 184. nr. 254. V. 16. θηροφύγῃς. P. θηρίον φυγῆς. Suid. I. c. θηρὶ φυγῆς Br. c. Reisk. et Toupio Em. ad Hes. T. IV. p. 200.

Nr. 221. λεωνίδου. Br. II. 192. nr. 12. inter epigr. Leonidae Alexandrini; in Lectt. autem ad Tarentinum refert. An. II. 2. p. 93.

V. 5. ἀθροα. P. V. 4. αἰγινόμαν. P. αἰγονόμων. Pl. Br. utrumque probum. V. 6. εἶατο. P. εἴατο. Pl. Br. V. 7. χ. δὲ θῆρ μείνας θῆρ νύκτιος. P. δὲ δὴ μείνας. Pl. eleganter Canterus, quod verum dicorem, si membr. Pal. satis responderent. χεῖμα δὲ θῆρ μείνας διανύκτιος. Br. Grotius vertit: *at fera mox coelum quum desaviret abivit.* Lenissimum fuerit: χεῖμα δὲ θερμῆσαι θῆρ νύκτιος. dum tempestas saeviebat, fera in caula calida manebat. θερμύνειν τὸ χεῖμα, ut θάλπειν. Sic *hiemem fovere* Virgil. Aen. IV. 193. pro *transigere*. ubi vid. Wunderl. p. 768. — V. 8. βροτῶν. P. βοτῶν. Pl. Br. Eadem permutatio est in Aeschyl. Eum. 895. Cf. ad p. 162. nr. 112. v. 5. οἶχετ' ἐπ' αὐλ. P. ὄχετ' ἀπαυλ. Pl. Br. βροτῶν et οἶχετ' ἐπαυλ. Suid. T. I. p. 789. οἶχετ' fortasse non erat mutandum. V. 9. εὖ δὲ πάθης ἔργον τόδε. εὐγραφίς. P. in marg. τόδε δ' εὐργ. Pro arbitrio Planudes: εὖ δὲ παθόντας ἀγῶμα τόδ' εὐργ. Br. bene: εὖ δὲ πάθης ἔργον τόδ' εὐγραφίς. nisi quod etiam εὖ δὲ corrigendum erat. Scripsi: οἱ δέ, quod antithesis postulebat. — ἀκρολοφεῖται. P. ἀκρολοφῖται. Pl. Br. V. 10. τωῖδ' P. τῶδ' Pl. Br.

Nr. 222. θεωρίδα. εἰς σκολόπενδραν. Br. II. 41. nr. 1. An. II. 1. p. 116. De bellua ignota, quae hoc epigr. describitur, vid. Aelian. H. An. XII. 23. V. 1. 2. Suid. in ἑβραῖος. T. I. p. 666. in κυκλ. T. II. p. 391. V. 2. ἱαπύγων. Kusterus de metro sollicitus Ἱαπυγίους tentabat. Excitat Hr. Dion. Perieg. 379. φῦλα Ἱαπύγων τετανασμένα. sed ibi alii φῦλά τε Ἱαπύγων. At vulgo in *Iaryx* primam corripiunt, mediam producunt. Quare una littera inserta scribendum: πέντος Ἱαπυγίων . . . et ap. Dionysium quoque: φῦλά τ' Ἱαπυγίων. Gentile enim Ἱαπύγιος et Ἱάπυξ. — σκοπίλους P. non σκοπίλους, ut Br. existimabat. V. 3. πλευρόν. P. πλευρον. Br. σελάγους. P. σελάγους. Suidas. in βουφόρων. Tom. I. pag. 450. — Nr. 223. ἀντιπάτρων, εἰς τὸ αὐτό. Br. II. 9. nro. 14. An. II. 1. pag. 23. V. 1. σκολοπένδρης. P. Suid. in ἀμφίχλαστον. T. I. p. 151. σκολοπένδρης Br. quod mutare neglexi. V. 3. ὑπαί πεφορ. P. ἔπαν πεφ. Br. c. Salm. et Kust. πολλῶ πεφ. Suid. in πεφοργμένον. T. III. p. 104. quod fortasse ex πολλὰ vers. 4^a enatum. V. 4. Suid. in ξαίνω. T. II. p. 642. ὑπὸ σπιλάδι. ψακάδι marg. Ap. G. V. 5. Ἐρμῖνας δ' ἐνέχ. P. Suid. in γρεπένς. T. I. p. 498, in Ἐρμῖνας. T. I. p. 861. δὲ om. Br. c. Salm. Si genuina est lectio Cod. et Suid., ad λείψανον verbum substantivum subaudiri debet. Caeterum de parti-
Tom. III.

cula δὲ temere interdum inserta vid. ad p. 51. nr. 10. v. 69. — V. 7. εὐρών. ξηρόν V. D. in marg. Ap. G. — Nr. 224. θεοδωρίδα. ἐπὶ ποχλὶ θαλασσίοις. Br. II. 41. nr. 2. An. II. 1. p. 117. V. 1. εἰν ἀλλ λαβ. P. Suid. in λαβύρινθος. T. II. p. 407. εἰνάλιος Kuster. ex suo apogr. εἰνάλιε λαβ. Br. brevi ob sequens λ producta. Vid. ad p. 379. nr. 147. εἰνάλι, ὧ λαβ. corr. Dorvill. in Sic. I. p. 13. c. marg. Ap. G. R. De qua interjectione passim omissa vid. infra ad p. 581. nr. 85. In oraculo autem ap. Plut. V. Thes. c. 3. ἀσκοῦ τὸν προῦχοντα πόδα, μέγα φέρεται λαῶν. non erat, cur cl. Coray corrigeret: πόδ', ὧ μέγα. Ἰλ. ψ. 40. τρέποδα μέγαν. V. Herm. ad Orph. p. 702. V. 2. εὐρόμενος. P. εὐράμενος. Suid. in ἀγρέμιον. T. I. p. 37. Ap. G. Br. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. V. 4. Suid. in παλώριον. T. III. p. 73. V. 6. Suid. in ἀντριάσι. T. I. p. 235.

Nr. 225. νικανέτον. Br. I. 416. nr. 1. An. I. 2. p. 228. V. 1. ἡρώϊσσαι. P. ἡρώσσαι. Vid. Valken. ad Adon. p. 521. C. ἀκρετον. P. ἄκτιον Br. fortasse vere; quamquam ἀκρετον de montibus longo tractu procurrentibus explicari posse videtur. P. V. 5. φιλήτιδος. P. φιλήτιδος. Br. — V. 4. χλωρούς. P. ξηρούς Br. c. Toup. et Wesselingio ex interpolatis apogr. — V. 5. ἄσ' ἀπό. P. Br. ὡς ἀπό. Reisk. Toup. ἀλλὰ καὶ οὕτως. licet modicam mensuram dederitis, puta. V. 5. ἡρώϊσσαι. P. — Nr. 226. λεωνίδα. Br. I. 234. nr. 54. An. I. 2. p. 111. V. 1. in marg. ζc. P. τοῦτο κλειτνος. P. τοῦτο τὸ τοῦ κλ. Br. c. Kustero. Male in marg. posui conjecturam, τοῦτο μικρόν κλ. quum μικρόν priorem non corripiat, nisi apud aetiores idque raro. Si tale quid excidit, scribendum potius: τοῦτ' ὀλίγον κλειτνος. in qua voce fuisse videtur Leonidas. — ἡ τ' ὀλιγάλευξ. P. ἡτ' ὀλιγαύλαξ σπετρεσθαι. Suid. in ὀλιγαύλαξ. T. II. p. 677. ὀλιγάλαξ. Br. c. Kust. Simile est ὀμώλαξ p. 266. nr. 402. ap. Apoll. Rh. II. 396. 787. — V. 2. 3. permixtato ordine leguntur in P. sed error litteris appositis emendatus. V. 2. λειτος δ' ὁ σχεδών. P. λιτός et σχεδόν. Suid. in ἀμπεισίων. T. I. p. 144. in λιτός. T. II. p. 452. V. 3. τε ρωπαίειν ὀλιγ. P. Suid. T. III. p. 267. ῥώπες, δασεία ὕλη ... καὶ ῥωπαίειν, ξυλεύεσθαι. τοῦτ' οὖν ῥωπαίειν ὀλιγάθυλον. — ῥωπαίειν. Br. c. Kustero, metro claudicante. Scripai ῥωπαίειν c. Reiskio, quod et metrum saluum praestat, et concinnitate commendatur. V. 4. κλήτων. Suid. in ἐγδοήκοντα. T. II. p. 655. — Nr. 227. κριναγόρου μυτιληναίου. Br. II. 141. nr. 4. An. II. 1. p. 379. V. 1. Suid. in ἀρτιδαεῖ. T. I. p. 339. — V. 2. νεόσμηκτον. P. Suid. T. II. p. 609. νεόσμηκτον.

Salm. marg. Ap. G. R. *δοῦράτην*. P. *δοῦράτιον*. corr. Toup. Br. qui tamen *δοῦράτειον* malit, *ἀργύρεον* jungens cum *ἡμαρ*, ut dies natalis intelligatur. Cui interpretationi verborum collocatio adversatur. V. 5. *περάσσειν*. P. *περάσσει*. Br. — V. 4. *εἰς* P. qui v. 1. *ἐς* dedit. Et sic Br. Mutare neglexi. — V. 6. *ἀρτιδαῖ*. P. *ἀρτιδας*. Suid. Reisk. Br. *σύμπνοον*. P. Suid. *εὐμαδίη*. P. *ἐργασίη*. Suid. *σύμπονον ἐργασίη*. Br. c. Toupio. At calamus, qui scribendi studium adjuvat, bene dici potuit *σύμπνοος εὐμαδίη*.

Nr. 228. *ἀδαίου μακεδόνης*. Br. II. 241. nr. 3. An. II. 2. p. 251. V. 1. *τετρυμένον*. P. Br. *τετρυμμένον*. Pl. *τετρυμμένον*. Suid. T. III. p. 454. c. Codd. Plan. ap. Br. Vid. infra p. 450. nr. 549. v. 3. Eadem varietates enotavit Br. ad Apoll. Rh. I. 1174. Vid. Schaefer. ad Greg. p. 554. s. — *ἐργατίην*. P. *ἐργατίην*. Pl. Br. V. 2. *ἔλων*. P. Pl. *ἄλων* Br. ex Suida in *νοπίς*. T. II. p. 347. Grotius: *ad cultum dominus non vocat Alco bovem*. V. 5. *ἐργων*. P. *ἐργων*. Suid. Cf. Schol. ad Arati Phaen. v. 152. V. 4. *ἀρότρων*. P. *ἀρότρων*. Pl. Br. fortasse rectius. Ap. Theogn. 1150. *ἄγγελοι ἦλθ' ἀρότρων*. editt. vett. pluresque codd. *ἀρότρων*. Vid. p. 148. nr. 41. v. 5. — Nr. 229. *ἀγκυλόχευλος*. *ἀγκυλοχελου* corr. Salm. Illud Br. comparat cum *ῥοδοδάκτυλος* in Leonis Phil. ep. III. p. 180. At ibi Cod. P. p. 456. nr. 580. v. 3. rectius exhibet *ῥοδοδάκτυλον*. *ἀφιλοσταχέου* autem alius est generis, ut *βαρυστάχυνον* in Christod. Ecpbr. v. 196. et *ὄφαιχεν* *Ῥώμη* in Oracul. Sibyll. VIII. p. 799. — V. 3. *μετὰ δόρκ*. P. V. 4. *κινήσαι*. P. *ἐκινήσαι* Br. c. Valk. ad Herod. VII. p. 617. 35. quod non magis necessarium, quam in Platon. Conviv. c. 15. p. 185. E. *ἐναλαβὼν ἂν τοιοῦτο, οἷον κινήσεις ἂν τὴν θίνα*, ubi *κινήσεις* aut *κνήσαιο* tentant, improbante Astio p. 236. et Schweigh. ad Athen. T. III. p. 45. Cf. Creuzer. in Lectt. Platon. ad calo. Plotini de Pulcr. p. 525. — V. 5. *οἷα δεδαπὸς δῶρον ὅπασσ' ἐπὶ σοί*. P. *οἷα δεδοικὸς δ. ὁπάσσαι σοί*. Br. c. Salm. in ap. G. R. Satis leue est, quod in notulis posui: *οἷα δὲ τὰππῳ Δ. ὁπάσσαι πάϊς*. Sed quis talia praestare velit? — Nr. 230. *κοῖντον*. Br. II. 257. nr. 5. An. II. 5. p. 214. V. 1. *ἀρίτα*. P. *ἀντίτα*. Br. alii *ἀνρίτα* (cf. Pausan. III. 12. p. 237.) et *ἀνταίτα*. Mihi *οὐρίτα*, sive *οὐρίτη*, *Phaebo in monte collocato*, in mentem venerat. Sed *ἀνρίτα*, aut *ἀνρείτα* videtur verius. V. 2. *ἔχεις*. P. *ἔχει* Br. cum Toupio. *γατόντων συνέχει*. Salm. marg. ap. G. R.

Nr. 231. Φιλίππου. Br. II. 214. nr. 16. An. II. 2. p. 150. V. 1. λινόπεπλος. P. Suid. in μελάμβωλος. T. II. p. 521. λινόπεπλος. ap. Lips. — P. V. 5. Suid. in λαγρόν. T. II. p. 408. De γλαγερόν cogitabat V. D. in marg. Ap. G. R. V. 4. Suid. in ἐνυδροβίων. T. I. p. 758. V. 5. νάρδωι ψαφαρή κρηγήτῃσιν. P. νάρδῳ ψαφαρῇ κρηγήτῃσιν. Suid. T. II. p. 288. in ψαφαρῇ. T. III. p. 701. νάρδος Br. c. Salm. V. 6. Suid. in ἀσταφίς. T. I. p. 308. V. 7. πελάγους. P. Suid. in κεμάς. T. II. p. 295. πελάγευς. Br. V. 8. θύσει. P. Suid. θῆσει marg. Ap. G. R. — Nr. 232. κρηναγόρου, ἀνάθημα φιλοξενίδου τῷ πανί. Br. II. 141. nr. 6. An. II. 1. p. 381. V. 1. Suid. in οἶνο-πίπαντος. T. II. p. 668. V. 2. Suid. in στρόβιλος. T. III. p. 383. V. 5. Suid. T. I. p. 145. ἀμυγδαλῇ, τὸ δένδρον. ἀμυγδάλῃ δὲ ὁ παρκός. καὶ δειλαὶ δάννεσθε ἀμυγδάλαι. Toup. in Cur. nov. p. 169. δειναὶ δάννεσθαι, quod ipse esu praestantes interpretatur. Sed δειλαὶ τοῦ δάννεσθαι. sunt amygdalae morsum timentes; ut p. 428. nr. 410. σμίνθος . . οὐδὲ μνάγρης δειλός. De infinitivo autem sic sine articulo usurpato dicemus ad p. 525. nr. 125. V. 4. Suid. in ποπάδες. T. III. p. 152. V. 5. γελγίδες. P. Suid. T. I. p. 471. Alii γελγίδες. Vid. Intrpp. Hesych. — ἰδ' ὑλακνηκades ὄγχνας. P. Vocem depravatam omittit Suid. l. c. ubi ἡδέ τε ὄγχνας. in ἐκπεισόδιον. T. I. p. 798. γελγίδες καὶ ὄγχνας καὶ ῥοαὶ καὶ σταφυλαὶ θαψίλῃς οἶν. γ. ἐκπεισόδιον. — ἰδ' ὑλοχρωίδες Br. Suspiscabar, ἰδ' εὖ μάλα κυκλάδας, rotunda pira. Sed alios meliora allaturos spero. V. 6. ἐπ' εἰς. P. V. 7. κριέπῃ. P. quod unum dorisami in hoc epigr. vestigium recte, ut puto, delevit Br.

Nr. 233. μακίου, ἀνάθημα στρατίου τῷ ποσειδ^ω. Br. II. 237. nr. 6. An. II. 2. p. 216. V. 1. ὑπεικτάν. P. ὑπηκτάν. Suid. in γόμφιος. T. I. p. 490. in κημός. T. II. p. 308. Fortasse duarum litterarum sedibus permutatis, ὑπακτάν, adducentem, constringentem; ut παρακτῆς. ἀπεικτάν Br. c. Reiskio. V. 2. γενύων. P. καὶ γενύων ἐφίγκτορ' ἐνγραφία μάστιγα. Suid. in μάστιξ. T. II. p. 507. γενύων. Br. τάν. ἰδ' ἐπὶ πλήπτεϊραν ἀπορρέντοιο. P. ἀπορρέντοιο. Br. c. Salm. Scripsi ἀπορρέντοιο i. e. ἀρρέντοιο, ubi de equo cursore cogitandum, qui ineffabili celeritate stadium decurrit. V. 4. δῆγματ' ἐπὶ ψαίλου. P. δῆγματ' ἐπὶ ψαίλου Br. σπαιοῦ fortasse cum σκληροῦ permutandum. V. 5. ἐν αἰμήνεντα. P. ap. Suid. in μύωψ. T. II. p. 588. edit. vett. αἰνομόνεντα. Cod. Par. ἐναμμόνεντα. In edit. Knst. ἐναμμήνεντα. V. 6.

συνθροδῆτον. P. Suid. in *ψήπτρα*. T. III. p. 703. In periphrastica circumlocutione epitheton plerumque copulatur cum eo vocabulo, quod periphrasin facit. *συνθροδῆτον* Br. c. Reiskio. Ceterum durus vocabulorum et syllabarum in hoc versu concursus fortasse studiosae quassatus. V. 7. *αἰοῖνων*. P. *ἡόνων*. Br. c. Salm.

Nr. 234. *ἐρυνκίον*. Br. II. 295. nr. 2. An. II. 2. p. 352. V. 1.

^η
χαιταίαις. P. *χαιτήεις*. Suid. in *γάλλος*. T. I. p. 466. *ὠποτνμῶλον*. P. *ὅς ποτε τμῶλον*. Suid. *ὁ πρὸ τνμῶλον*. Br. c. Salm. Vid. Steph. Byz. in *Τνμῶλος*. Reponendum c. Holstenio, *ὠπὸ Τνμῶλον*. quae est ipsa fere Cod. lectio. *νεητόμος*. P. *νεήτομος*. Br. V. 2. *μάρ' ὀλ*. P.

^τ
μακφὸν ὀλ. Suid. V. 3. *λαπάρα σαιταρῖαι*. P. *τῇ παρὰ σαγγαρίῳ*. Br. c. Reisk. De permutatione literarum λ et ε dixit Bast in Comm. Pal. p. 768. Haereo in *τάδε, ταῦτα*, quorum alterum abundat. In *ταῦτα* epitheton videtur latere. V. 5. *ταῦτ' ὄρειχ*. Suid. T. II. p. 711. V. 6. *ἄρτι ἀναπασάμενος*. P. *ἄρτ' ἀναπανόμενος* ex interpolato apogr. Br. *ἀναπασάμενος* restitui. Vid. p. 149. nr. 51. p. 152. nr. 62. p. 158. nr. 95. p. 171. nr. 173. p. 176. nr. 204. — Nr. 235. *θάλλον*. Br. II. 164. nr. 1. An. II. 2. p. 28. V. 2. *καίαιρ*. P. *ῥωβυλίδων* Br. *ῥωμυλίδων* esse videtur in membr. Vid. Lobeck. ad Aj. p. 368. V. 4. *γηθύονοι* malit Mitscherl. ad Horat. T. II. p. 370. P. V. 5. *πακπῶιος*. ^{γο. μένοιο}
P. V. 6. *μελοιο* P.

Nr. 236. *φιλέππου*. Br. II. 220. nr. 50. An. II. 2. p. 170. V. 1. *τείχεα*. P. Pl. Suid. in *ἔμβολα*. T. I. p. 720. *τεύχεα* Br. c. Stanleio. V. 2. *κείμεθα*. P. Plan. Suid. *κείμενα*. Br. Fortasse *κείμεθ' ἄ. εν*, *rostra navium arma munera recipiunt*. V. 5. *ἦνι δι*. P. Pl. Suid. in *ἦνι*. T. II. p. 63. in *σίμβλοι*. T. III. p. 314. Scr. *ἦνιδε*. Ad *σιμβλεύει* repetit *ἔμβολα*. V. 5. *χρηστῆς*. P. *χρηστή*. Pl. Br. V. 6. *ἀντ' ἐδ*. P. — Nr. 237. *ἀντιστίλιν*. Br. II. 284. nr. 1. An. II. 2. p. 320. V. 1. *ἐνδυνά*. P. Suid. in *ἐνδυνά*. T. I. p. 740. *ἐνδυνά*. Br. V. 4. *ἄθλος ἀπ' ἐκρ*. P. *ἄθλος ἐπικρέματο*. Br. c. Salm. Cf. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 120. 60. Add. Apoll. Rh. III. 485. *ἐπαι πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἦμιν ὀλοθρος*. Antip. Sid. in Planud. nr. 133. T. II. p. 665. *ἔ δὲ βαρὺς πότμος ἐπικρέμαται*. V. 5. *ἐπὶ φρενός*. P. Reisk. *ἐπὶ φρενῶς*. Br. c. Salm. quod verum videtur, quamvis etiam genitivi ratio reddi potest. Vid. Steph. de Dial. Att. p. 123. Supra p. 130. nr. 262. *οὐ γὰρ ἐπὶ ψυχῆς ἥμμα τῶν τανύσιαι*. p. 601. nr. 217. *ἦδη*

ἐπὶ στρατιῆς ὀρμᾶς. V. 6. ἔτρα περὺζα λίων. P. φύζα λίων. Br. quod quomodo defendi queat, non video. Suid. T. III. p. 642. φύζα. διυλία. φυγή· καὶ φυζαλίος, ὁ δειλός· ὠμηστὰν δ' ἔτραπε φυζαλίον. Hoc restitui. V. 7. ἐπὶ δειλο. P. ἐποδδελσαντα. Br. ἦνσα. P. V. 6. σφυκτάν. P. ἀπ' ἀκρ. P. ἐπ' ἀκρ. Br. Coma de ramo pendens, in quo collocata erat, dici posse videtur πεισθαι ἀπ' ἀκρεμόνων. Similiter δὲ usurpatur Soph. Antig. 411. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων. ubi vid. Erfurdt. Matth. Misc. phil. II. 2. p. 86. s. — Nr. 238. ἀπολλωνίδου. Br. II. 133. nr. 5. An. II. 1. p. 355. V. 1. εὐφρων. P. σάφρων. Br. c. Kuistero. Viri nomen omisum ap. Suid, in πολυαίλακος. T. III. p. 142. εἰμ' P. V. 2. Suid. in πολυγλένου. T. III. p. 143. V. 3. ἐπὶ κνίξ. P. V. 4. πῆδακα ῥωγός. P. cf. p. 144. nr. 23. et infra p. 392. nr. 226. V. 5. εἰμὶ δ' ἐξ. P. Suid. in ἀπάρχεσθαι. T. I. p. 248. σοὶ νῦν δ' ἐξ. Br. c. Salm. quod locum non habet, numinis, cui quid dicatur, nomine omisso. Nec satis sic coit hoc distichon cum praecedentibus, Lenissima mutatione scripsi: οὐ μὲν ἰδ' ἐξ. Error ortus ex compendio οὐμὶδ. — V. 6. ἀπ' ἀρξ. P.

Nr. 239. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 133. nr. 6. An. II. 1. p. 355. V. 1. ἀμφωμοίων. corr. αἱ ἀντινομαίων. Suid. in σμήνη. T. III. p. 342. unde ἀντὶ νομαίων Toup. et Br. νομαῖα, τὰ ἐκ τῆς νομῆς. Suid. ἀνθονομαίων. Reisk. Deum, cui libatio fiat, appellari exspectes. Jam non dubito, in lectione Suidae ἀντινομαίων latere hoc; Σμήνης ἔκ με ταμὼν γλυκαρὸν θέρος, αἰγιονομεῦ Ἰδν. Saep̄ sic Πάν cum epitheto in versus exitu ponitur; inter ὡαν autem et ὡν fere nihil interest. αἰγιονομεὺς est ap. Leonid. p. 409. nr. 518. V. 2. κλειτών. P. κλειτός. Suid. l. c. V. 4. ἀποιμάντου τηλοπέτους. P. ἀφ' ἱμάντου. Suid. in τηλοπέτους. T. III. p. 451. V. 5. θεσμοτόκων. P. Suid. T. II, p. 190. interpretatione addita: τὰς μελίσσας φησί, διὰ τὸ εὐ-εαντον. At hoc poetae elegantia indignum. θείης ἱεμοτόκων. Kuister. Rectius Br. c. Salm. θείης δ' ἱεμοτόκων. — ἐκ δὲ μ. Br. c. Suid. Equidem a membr. non recedo. ἐμπλήσας σκηνοπαγίς. vet. editt. Suidae in θαλάμῃ. T. II. p. 161. — Nr. 240. φιλέππων. Br. II. 224. nr. 47. An. II. 1. p. 181. V. 1. κούρη. P. κούρη. Pl. Br. V. 3. 4. Suid. in ὑπερβορέων. T. III. p. 539. V. 5. σοὶ γάρ. P. Pl. σοὶ δ' ἄρ' Br. nulla mutandi causa. V. 6. καλλιθύτων. Pl. καλλιθυτῶν. Br. Utrum sit in Cod., mihi non liquet. — κἀκρον. P. εὐκρον. Pl. —

Fr. Nr. 241. ἀνταίρετον. Br. II. 111. nr. 11. An. II. 1. p. 294. Iterum est in Cod. p. 479. V. 1. κόρις. P. 1. κόρυς. P. 2. V. 5. ἔκριπε δ' αἰ. ἄλλ. P. 2. Pl. V. 4. χαίτας. P. 1. κόμη. P. 2.

Nr. 242. κριναγόρον. Br. II. 143. nr. 12. An. II. 1. p. 388. V. 2. Scr. μειλίχρ. ἔκρα μειλίχα. Hesiod. Theog. 84. μειλίχα μεθιῖσθαι. Oppian. Cyn. III. 219. Hoc loco transitive significat. V. 4. haereo in αὐτίκα. Expectabatur epitheton, ut ἐνάλει, vel aliud, quod incolumem, beatum significet. Nr. 243. διοδώρον. Br. II.

185. nr. 2. An. II. 2. p. 77. V. 1. Scr. ἦρε. V. 2. θυηπολήρ. P. V. 4. εἷη ὅσοι. P. ἴσμεν ὅσοι. Pl. Br. quod sensus omnino postulabat. V. 5. ἐπὶ εκ. P. ἡ δ' ἐπ' Pl. Br. ἡ δ' a Cod. oblatum repudiare nolui. — Nr. 244. κριναγόρον. Br. II. 143. nr. 13. An. II. 1. p. 389. V. 1. εἰλεθυῶν. P. ἐληθυῶν. Br. Scripai ἐλειθυῶν, qua forma Callim. utitur H. in Del. 257. — μῆρ P. μῆτερ. Br. Metrum postulabat μήτηρ. — ἦρη δὲ τελ. P. ἦρη τε. Br. c. Dorv. De Diis τελείois dixi in Animadversis. De Jove τελείω Bökh. Not. cr. ad Pind. p. 427. — V. 4. Cf. Maxim. π. κατ. v. 206. οὐ μὲν δὴ πολέουσαν ὅτ' ἀμβλώσεια γυναικα 'Ραῖα κεν οὐδ' αὐτῇ (vulg. αὐτῇ) Παιθονίς ἐήσαντο Ἐκπύονη, χεῖρεσσιν ἀκισφορίην ἐπάγουσα.

Nr. 245. διοδώρον. Br. II. 185. nr. 1. An. II. 1. p. 389. V. 1. Suid. in ἀήτης. T. I. p. 67. V. 2. βορραῖα. P. Suid. in 'βορραῖα. T. I. p. 442. βορέη. Idem in λαῖλαψ. T. II. p. 420. βορραῖα. Br. c. Salm. A Βορραῖα (quod habet Eratosth. Cyren. fr. 1. Βορραῖα ἡδ' Νόταε. Sophocl. in epigr. T. II. p. 788. nr. 90. Βορραῖα ὠμίλησε. Vid. Hesych. T. I. p. 741.) recte derivatur βορραῖος. Hanc formam tnetur Arat. 892. Infra p. 452. nr. 561. βορραῖου σκυθίης. V. 2. εἰδε. P. ἐπεῖδε. Suid. loco sec. ἐπέληκε. Idem loco pr. De ἐπεῖδε vid. ad p. 179. nr. 210. — V. 3. φηγών. P. σοὶ με κ. P. σοὶ με Br. c. Salm. V. 4. 5. Suid. in λούπιον. T. II. p. 462. V. 6. ἀλλοίσι. P. ἀλλοίσι. Br. c. Salm. — Nr. 246. φιλοδήμον οἱ δὲ ἀργεν. Br. II. 90 nr. 27. An. II. 1. p. 237. Philodemo soli inscribitur in Plan. p. 412 St. V. 1. 2. Suid. in κημός. T. II. p. 308. V. 2. Id. in στέργοις T. III. p. 372. De κοσμ. ὀδοντοφ. vid. Lobeck. ad Aj. p. 356 V. 3. καὶ οὐτὴν ῥάβδ. P. Pl. εἰσὺνὴν δ. Scal. in not. met. et Salm. κῆσυνὴν δ. Brød. Hi omnes hanc vocem pro molosso habuerunt; a quibus discedens Br. εἰσὺνὴν edidit. Od. s. 256. φράζε δέ μιν

ἔλπεσσι διαμπερὲς οἰοῦνται. Ap. Oppian. Hal. III. 571. male excussum αὔρτον .. Ὀϊόνον. Scr. οἰοῖνον. Fuisse, qui σιβύνην legerent, video ex Boschii not. T. IV. p. 176. Ibid. p. 479. Eldikius legit: κοῖοῦνται ὃ ἔτε δ. Post copulam, initio versus positam, particula δὲ non indigemus. V. 4. ἀνθετο σοί. P. Χάρμος. P. Pl. Br. Χάρμος corr. Scal. not. mst. V. 5. ψηκτῆρην. P. ψήκτῆρην. Pl. Br. P. V. 7. λυκίον. P. λυκίνον. Pl. Br. V. 8. εὔα. P. De Ὀλυμπιάδα vid. Schaefer. ad L. Bos p. 520. s.

Nr. 247. φιλίππου. Br. II. 216. nr. 18. An. II. 2. p. 161. V. 1. ὀρθρολάλοισι. P. ὀρθρολάλοισι. Pl. Suid. T. II. p. 714. V. 2. λειομίτου πάμακος. P. Suid. in λειομίτου. T. II. p. 436. λειομίτου πάμακος. Pl. Br. verissime. Cf. Schneid. Ind. Scr. R. R. T. IV. p. 370. V. 3. ^πδαντυλοτριβον. P. δαντυλότριπτον. Pl. Suid. in ἀτρακτος. T. III. p. 373. V. 5. σχοίνοισι ὤφ. P. σχοίνοισιν ὤφ. Pl. Br. ὀδόντι. P. Suid. in τάλαρος. T. III. p. 426. ὀδόντων. Pl. — V. 8. ἀνικρέμασεν. P. Pl. ἀνικρέμασε. Br. — Nr. 248. ἀργενταρίου. Br. II. 271. nr. 21. An. II. 2. p. 290. V. 1—6. Suid. in λάγνε. T. II. p. 409. V. 3. βακχιάς. P. Suid. V. 8. ἦνυσεν. P. Br. quaedam apogr. ἦνυσεν. ἦνυσεν corr. Toup. in Cur. nov. p. 242. Vide an in HINΞΕΒΝ lateat: TIMHΞ, ἀρχαίην. — Nr. 249. ἀντιπάτρου. Br. II. 112. nr. 13. An. II. 1. p. 295. V. 1. τυφηρία. P. τυφήρια. Pl. Suid. T. III. p. 520. in παπύρω. p. 23. — V. 4. εὐξήται. P. Pl. εὐχῆται. Suid. in ἀκουσίδιον. T. I. p. 89. ἀκουσίδιον. Pl. De media in πάπυρος interdum correpta vid. Moer. Attic. p. 311.

Nr. 250. ἀντιφίλου. Br. II. 170. nr. 6. An. II. 2. p. 40. V. 1. ἐγὼ τ' ἀτυχῆς. P. τἀτυχῆς. Suid. in λειός. T. II. p. 452. ἐγὼ γ' ἀτυχῆς τ' ὦ δ. Kust. et Toup. Verissime Br. c. Reiskio, τὰ τυχῆς. V. 2. τὸν σὸν ἀπό. P. Suid. l. c. τόσων Kust. πολλὸν ὄλβον ἔπ. τὸν σόν. Toup. parum eleganter. ὅσων ἀπὸ κρ. Br. c. Reisk. V. 3. βαθυρέφαινοιο. P. βαθυρέφηνιοιο. Suid. V. 4. ἐνδοτόν. P. ἐνδοτον. Br. vid. nr. 237. v. 1. — V. 5. 6. Suid. in νάρδος. T. II. p. 597. V. 8. εὐαίδης α. ἔχει. P. εὐαίδης α. ἔχη. Br. c. Salm. et Kust. — Nr. 251. φιλίππου. Br. II. 214. nr. 11. An. II. 2. p. 151. V. 1. τηλεσκοπόν. P. τηλεσκοπον. Suid. in αἰπύ. T. I. p. 655. vid. ad Christod. Ecphr. p. 66. v. 77. V. 2. τὸν ἡϊόνιαι. P. τὸν Ἰονίφ. Br. c. Salm. P. (Omissae in Cod. pagg. 188. 189. errore ejus, qui numeros adscripsit; nulla enim lacuna.) V. 3. Suid. in χειρηνία. T. III.

p. 664. *δαῖρας*. T. I. p. 516. V. 4. *ἀλίγη*. P. *ὀλίγη*. Suid. T. II. p. 678. V. 5. Suid. in *βραχυφωγγίτης*. T. I. p. 465. V. 6. *οίγης*. P. (sic, non *οίγης*.) *ὀλπης*. Br. c. Salm. Cf. Schol. ad Theocr. II. 256. Post *στάματα* colon ponendum.

Nr. 252. *ἀντιφίλον*. Br. II. 171. nr. 8. An. II. 2. p. 43. V. 1. *στρουθιον*. P. Suid. in *ἄσπιλος*. T. I. p. 356. *στρουθίου*. Id. in *μῆλον*. T. II. p. 552. *στρουθιον* denique in *ποίη*. T. III. p. 228. *προτίρης*. P. Suid. Br. *ἀφ' ὀπλοτίρης*. Pl. V. 2. *νιαρῶ*. P. *νιαρῶ*. Pl. Suid. Br. V. 3. *ἀρρύτιδωτον*, τὸ μὴ ἔχον *ἐντίδας*. Suid. T. I. p. 540. hunc fortasse locum respiciens. V. 4. *εὐπετάλοις συμφυῖς*. P. Suid. in *ἀκμή*. T. I. p. 86. *ἐν πετάλοις εὐφύς*. Id. II. p. 572. V. 5. *εἰς δι' ὃ ἄνασσα*. P. Suid. in *κρυμός*. T. II. p. 383. in *νιφετός*. T. II. p. 627. *εἰς σὲ ὃ ἄνασσαν* Pl. *εἰς σὲ ὃ* praetuli, ne *σὲ*, quod est in antithesi, elisione obscuraretur. — Nr. 253. *κριναγῶρον*. Br. II. 141. nr. 7. An. II. 1. p. 383. V. 1. 2. Suid. in *εἰβεσθαί*. T. II. p. 18. V. 1^{mm} in *σπῆλνγγες*. T. III. p. 363. *ἐπιδάσσει*. Br. Diaeresis in hac voce locum non habet. V. 2. *εἰβουσαι*. P. Suid. I. c. in *πρωῶν*. T. III. p. 170. in *πρωῶν*. Ib. p. 217. quaedam apogr. *λεῖβουσαι*. V. 3. *τειχέσσα* Suid. in *πίπυς*. T. III. p. 121. V. 4. *πασσαίης*. P. *πασταλῆς* Br. c. Salm. Idem cogitabat de *κωρυκῆς*. Non dubito scribendum esse: *βησσαίης* . . . *πίπυς*. Crebro litterae *π* et *β* permutantur. Vid. Br. ad Ap. Rh. II. 674. Bart. Comm. Pal. p. 708. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 97. A *βῆσσα* derivatum *βησσίης*, et, quo Lexica carent, *βησσαῖος*, ut ab *ὔλη*, *ύλήεις* et *ύλαῖος*, ab *ὄρφνη*, *ὄρφνήεις* et *ὄρφναῖος*. Steph. Byz. v. *Ἡῆσσα*. πόλις *Λοκρῶν*. . . . *ἰονομάσθη δι' ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως, ναπιώδους οὐσης· τὸ ἰδιωτικὸν βησσαῖος*, ubi nostram formam, tamquam gentile, habes. — *λίλογχε*. P. V. 5. *ἰερά τ' ἀγρ.* P. quaedam apogr. *ἰερά δ' ἀγρ.* — *ἀγρευταῖσι*. P. *ἀγρευτῆσι*. Br. Hac voce, qua Lexica carent, utitur Melesag. p. 587. nr. 125. 6. *γαρανθρέου*, penultima correpta, ut ap. Erycium p. 394. nr. 233. producit eadem ap. Apoll. Rh. I. 1117. V. 6. *λινθολογῆς*. P. *λινθολογῆς*. Br. c. Kustero. — *ἰδρύσεις*. antepenultima correpta, contra analogiam, quum in *ἰδρύσω* media porrigi soleat. Sed vid. ad p. 223. nr. 109. 4. — V. 7. *δέχοισθς*. P. *δέχεσθς*. Br. De imperativi cum optativo conjunctione vid. ad p. 264. nr. 391. — V. 8. *ἱλαφροσίης*. P. Reisk. *ἱλαφροβόλης* Br. c. Salm. genuinam Cod. lectionem ignorans. Hesych. *σός, ἡ ὀρμή, ἡ φορά*. Hinc *βοσσόια κίντρα*

ap. Quint. Sm. V. 65. *μύωπα βοοσσόον*. Nonn. Dion. X. p. 306. B. et *ήνωχῆα*. Ib. p. 304. 4.

Nr. 254. *μυρίνον*. Br. II. 107. nr. 2. An. II. 1. p. 280. V. 3. *τάς κόκκον*. P. *τὰ ἐκ κόκκον βαφὴν καὶ ὑγλίνιοι θέριστρα*. Suid. in *θέριστρον*. T. II. p. 187. *ὑστίνιοι*. sed corr. P. *ὑστινος, βάμματος εἶδος. τὰ κόκκοιο βαφέντα καὶ ὑστίνιοι θέριστρα*. Suid. T. III. p. 567. V. 4. *ἀνδρο- λιπεῖς*. P. et Suid. in *θέριστρον. ναρδολιπεῖς* Br. c. plurimis apogr. V. 5. *φαικάδα*. P. *φαικά δ' αὐτ' εὐτ.* Suid. in *φαικά*. T. III. p. 588. *φαικάς esse videtur quod φαικάσιον* ap. Clem. Alex. Paed. II. 11. p. 240. 31. V. 6. *τερτοδόκην*. P. Suid. T. III. p. 513. et in duobus aliis locis, ubi *παμβανίδων* illustratur. T. I. p. 414. T. III. p. 11. *γρυτοδόκην . . βαμβανίδων*. Br. c. Toupie. Alterum hoc nimis videtur dubium. *βάμβαξ, ἢ πάμβαξ καὶ παμβανίς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάσιον*. Suid. Cf. Steph. Thes. I. p. 1899. Salm. ad Solin. p. 296. DuCang. Gloss. Gr. p. 172. — V. 7. *ἐταιριοῖς*. P. *ἐταιρειοῖς*. Br.

Nr. 255. *ἐρυκίον*. Br. II. 295. nr. 3. An. II. 2. p. 354. V. 1. Suid. in *οὐμβρακιώτης*. T. II. p. 739. in *νόλον*. T. I. p. 339. ubi *δίπλην* et *αλάσσας*. V. 3. *χαράδρας*. P. Suid. in *πημηοί*. T. II. p. 334. Reiskius *χαράδρους*. Ap. Br. distinguitur post *κατά*; sed manifestum est, *κατά* cum *λασίους* esse jungendum, brevi ante λ producta, ut in ep. Anytes p. 478. nr. 745. *ἀδισπ.* in Append. nr. 523. T. II. p. 860. v. 8. Herm. ad Orph. p. 768. suspicabatur: *ὀππότε μιν κατά τε πημηούς, λασίους-τε χ.* quod mihi necessarium non videtur. V. 4. *αἰόνι*. P. *ῥιόνι*. Suid. V. 5. Scr. *αὐτὰρ ὅ*. ut est in P. P. V. 6. *ἐκ παγίων*. P. *ἐκ πλαγίων*. Br. c. Suid. in *βούτης*. T. I. p. 449. *ἐκπάγλως*. Salm. in marg. Ap. G. R. V. 7. *ἀπεικράνιξε*. P. Suid. T. I. p. 252. *ἀπεικράνιξε*. Id. I. p. 449. Quaedam apogr. *ἐπεικράνιξε*. — *αὐτὰς*. P. *αὐ τὰς* Salm. *αὐτὰς* Reisk. quod olim probabam; sed *αὐτὸς* ponitur pro *οὗτος*, ut p. 98. nr. 65. p. 323. nr. 731. Vid. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 5. T. IV. p. 437. Schneid. ad Xenoph. Mem. III. 10. 4.

Sequitur in Cod. epigr. *Diodori Zonae*, quod exhibuimus p. 161. nr. 106. Nr. 256. *ἀντιπάτρου, ἱαμβικόν*. Br. II. p. 17. nr. 40. An. II. 1. p. 44. In marg. P. P. V. 1. Suid. in *τίνοντας*. T. III. p. 447. et cum v. 2do in *Ἀτλας*. T. I. p. 372. ubi *σηγηρέους*. Lucian. T. VI. p. 45. *οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμάνας τίνος*. quod ex poeta derivatum.

V. 6. *πυγμάν*. P. *πυγμήν*. Pl. — Nr. 257. *ἀντιφίλου*. Br. II. 170. nr. 7. An. II. 2. p. 42. V. 2. *ἀδριακοῦ*. P. *ἀνδρικοῦ*. Suid. in *ἀμφοφορῇ*. T. I. p. 155. ubi totum epigr. V. 5. Suid. in *σολῶ*. T. III. p. 394. V. 6. *οὐ δέχεται*. P. Suid. *ἐνδέχεται* Br. illud a poetæ mente abhorrere existimans. Iis, quæ in Anim. attuli, adde p. 202. nr. 324. *ἀναιμακτοὺς δὲ θυηλὰς οὐ δέχομαι*. Aeschyl. Eum. 226. *οὐκ ἂν δοχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν*. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 271. Ap. Lucian. de Mort. Peregr. §. 24. T. VIII. p. 289. *δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς τοῦ τοιούτου γενέσθαι*; Kusterus *εὐξαισθ' ἂν* corrigat, perpetam, — *Μέθην* scripsi initiali majore.

Nr. 258. *ἀδαίου*. Br. II. 241. nr. 1. An. II. 2. p. 227. V. 1. Suid. in *ὄγμος*. T. II. p. 656. in *ὄιν*. T. II. p. 660. V. 2. *τροχίαν*. P. Br. *τροχίαν*. Suid. T. III. p. 617. Sic *τροχεός*, *τροχαλός*. — *φθοῖδα*. P. *φθοῖδας*. Suid. V. 5. *ἀλώιος*. P. *ἄλως*. Br. c. Suid. l. c. Idem *ἄλως* habet in *ἀντλία*. T. I. p. 252. ubi etiam *κρίθων*. *ἀντλον*. Nicand. Ther. 113. *ἥ ὅταν ἀνάλειον θίρεος μεθ' ἀλώϊα ἔργα Ζωσάμενος, θρίναξι βαθὺν διακρίνειαι ἀντλον*. V. 4. *κρήθων* P. cf. *Ἴλ.* e. 542. Pausan. IV. 30, 2. Infra p. 324. nr. 740. *Κρίθων* Br. c. Salm. quod ob sequ. *εὐκρίθων* arridet. Est hoc nomen ap. Athen. IV. p. 173. B. V. 5. *ἱερύει*. P. σὺ δὲ *Κρήθ*. *ἄρουραν*. P. σὺ δ' *ἰς Κρίθ*. *ἄρουραν*. Br. e. marg. Ap. G. R. non probante Toupio Ep. crit. p. 172. qui *ἄγειν* interpretatur *efficere*. Quod exemplis docendum erat. Mihi *ἀρούρα* videtur scribendum, i. e. *ἰς ἄρουραν*. Vid. ad p. 79. nr. 12. Sæpe s. adscriptum in *ν* abiit. — Nr. 259. *Φιλίππου*. Br. II. 217. nr. 21. An. II. 2. p. 164. V. 1. *ὑσπλήγεσιν*. P. Br. Vid. ad p. 521. nr. 86. p. 451. nr. 557. *ὑσπλήγγεσιν*. Pl. Suid. in *ἄχνους*. T. I. p. 405. in *ὑσπλήγγε*. T. III. p. 567. V. 2. *δαῖμον ἐὺς*. P. In marg. γρ. *δαιμονίως*. Sic Br. *δαιμονεὺς*. Pl. V. 4. *κῆασμέαι*. P. *ἐν σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν*. Suid. T. III. p. 366. *ἰσθμόθι κῆν νεμέα*. Pl. Vid. Oudend. ad Thom. Mag. p. 806. V. 5. *ἔχων*. P. Pl. *ἔλων* scripsi c. Br. *Quosnam currendo superans?* Vid. Wytttenb. ad Plut. de S. N. V. p. 8. — V. 6. *ἡμετέρους*. P. *ἡερίους*. Pl.

P. Nr. 260. *γεμίνου*. Br. II. 279. nr. 2. An. II. 2. p. 510. *ἄδηλον* est in Plan. p. 426. St. V. 2. *ὑπὲρ τέκνων*. P. Pl. Suid. in *θεσπιᾷ*. T. II. p. 190. *ὑπὲρ τέκνης* Br. ex conjectura; quod minime placet. Satis lenè est, quod in marg. posui, *ὑπὲρ κτεάνων*, ob *divitias Venæris æpe comparatas*, velut *δεκάτευμα*. Non minus tamen placet, *ὑπὲρ λίκτρων*, quod conjecit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. *ἀντιδ*.

p. 404. Infra p. 197. nr. 290. ἐξ εὐνῆς δεκάτευμα. V. 3. ζητούμενον. P. ζηλούμενον. Pl. Br. Ap. Themist. Or. III. p. 54. D. τοὺς παρι-
βλέποντας καὶ ζητοῦντας. Petavius, ζηλοῦντας. Ib. Or. V. p. 68. A.
καὶ τοῦτο ζηλοῦν τὸν θεόν. cave audias Harduimum, κατὰ τοῦτο cor-
rigentem. V. 4. ἐς ἀμφοτέρους i. e. ἀμφοτέροις. et Phrynen hoc mu-
nus decuit et Amorem, quando Amori nihil melius poterat donari
quam ipse Amor. V. 5. δοίης. P. δοίης. Br. quae si vera est lectio,
Praxiteles laudatur simul ob amandi et fingendi artem. Sed non poenitet
conjeciase: *Θείης ἐκ τέχνης*. — ἀνοβροτόν. P. αἰνέα βροτόν. Pl. Br. —
Nr. 261. κριναγόρον. Br. II. 142. nr. 8. An. II. 1. p. 385. Totum
epigr. profert Suid. in ὅλην. T. II. p. 680. omissis verbis *ὕδ Σίμωνος*.
V. 2. Ad ὅλην in marg. exter. ζτ. ὀλην: λην. in interiore: λην-
θον. ὅλπις: οἰνοχόη. λήκυθος δὲ ἐστὶν ἑλαιοδοχὲς ἀγγεῖον ἢ οἰνηρόν.
V. 4. γηθούμενη. P. — Nr. 262. λεωνίδα. Br. I. 221. nr. 6. An. I. 2.
p. 64. V. 1. τὴν νομῆν. P. Suid. in βώτορες. T. I. p. 452. μόνιον.
Br. c. Salm. Vid. Aelian. H. A. VII. 47. Suspica-bar: *τόνδε νομὴν*
καὶ ἔπαινα . . Sed durius h. l. fuerit, ferae nomen subaudiri. Salmasiana
lectio probabilior. V. 2. *κλαγγὰν κυνῶν*. Hymn. Homer. in Dian. XXVII.
8. *ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκειος ὕλη Δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν*. De cane
Nicand. Ther. 674: *καὶ τὴν μὲν κλάγγας ἀφενὰς βάλε*. V. 3. *εὐαλκής*.
P. V. 4. *ἐκρίμασεν*. P. *ἐκρίμασε*. Br.

Nr. 263. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 233. nr. 51. An. I. 1. p. 107. *ἄθλην*
est in Pl. p. 427. St. V. 1. *πυρσωῖ*. P. *πυρσωῦ*. Pl. Br. *ἀπ' ἀφλοι-*
ώσατο. P. *ἀπεφλουώσατο*. Pl. Br. V. 2. *βουπαλλίων*. P. Pl. Br. *βου-*
πιλάτης corr. Br. in Lectt. Lenius *βουπάμων*, Valk. ad Ammon.
p. 190. Vid. infra p. 324. nr. 740. V. 3. verba *εὐθελήμονα μόσχον*
a Pl. omissa supplet P. (falso enim Br. hunc versum in membr. mu-
tilum esse putabat) et Suid. in *βρύκοντα*. T. I. p. 458. in *εὐθελήμονα*.
T. I. p. 889. et Cod. reg. Plan. qui Lascaridis fuit. *καταβρύκοντα*.
P. Pl. *καταβρύκοντα*. Suid. Br. V. 4. *μάνδρης αὐθις*. P. Suid. in
ἐύλογος. T. II. p. 649. *μάνδρας αὐθις* vett. editt. Pl. Br. *αὐθις* for-
tasse servari poterat. *μάνδρας* praetuli ob *ἀχθεινὰν* et *βοοκτασίαν*. —
ἐύλογον. P. Suid. *ἐυλόγους*. Pl. Br. V. 5. *μοσχίφ*. P. *μοσχίφ*. Suid.
in *ἀπέτισεν*. T. I. p. 258. quod, ut *πυρσωῖ*, fortasse ex dorica geni-
tivorum terminatione ortum est. *μοσχίφου*. Pl. Br. V. 6. *εἶδε*. P.
Suid. in *ἀχθεινῇ*. T. I. p. 404. et sic ed. pr. Pl. Seqq. editt. *εἶχε*. Br.
οἶδε in duobus Plan. Codd. inventum perperam admisit. Addae. p. 191.

nr. 258. καὶ λιπαρὰν εἶδε γεωμορίαν. Eubul. ap. Athen. I. p. 25. C. πικρὰν στρατίαν εἶδον. Mosch. Eid. III. 116. φάρμακον εἶδες, expertus es. Vid. Astium in Commen. Soc. phil. II. 1. p. 24. De εἶδε et εἶδς confusis dicemus p. 452. nr. 560.

Nr. 264. μυσσάλλον. Br. I. 190. nr. 3. An. I. 1. p. 398. V. 1. φυλλός. P. φυλλέως. Br. in textu; in Lectt. φυλλός corr. cum Kustero et Reiskio. — ἄδς. P. ἄδς. Cf. Schaefer. Meletem. p. 78. V. 3. 4. Suidas in ἔνς. T. II. p. 158. s. V. 4. αἶς ἔκχον. P. Suid. ed. pr. ἄς ἔκχον ceterae editt. Br. Ἄλλι ἂν ἔκχον. Salmas. ἄς ἔκχον. Verbum κυχάνειν sequitur analogiam verborum τυγχάνειν, λαγχάνειν, πυρεῖν et similium. V. 5. De hiatu in ἀριστέϊ· ὅς . . . vid. Herm. ad Orph. p. 751. sqq. ἀνέθηκε. P. ἀνέθηκεν. Br. V. 6. ἐμμι. P. Suid. in ἀήσοατος. T. I. p. 66. ἐμμι. Br. — Nr. 265. νοσοῖδος. Br. I. 194. nr. 2. An. I. 1. p. 412. V. 1. 2. Suid. in θυῶδες. T. II. p. 214. ubi "Ἡρη, λακύνιον ἦ, et νισομένη παθορῆς. — λακύνιον ἦ τό. P. ἦ τό. Suid. ἂ τό. Br. V. 2. παθορῆς P. In nestro saltem apogr. non παθορῆς, ut Br. in membr. esse ait. Idem probat παθορῆς Salmasii, quod nostrae lectioni non praeferendum. νισομένη. P. Br. νισομένη. Suid. Scribendum νισομένη, si fides Brunkio ad Apoll. Rh. I. 53. 741. Sed vid. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 363. V. 3. βύσσεινον an βύσσεινον ambiguum in P. βύσσεινον Suid. T. I. p. 460. in εἶμα. T. II. p. 25. δέξαι βύσσεινον εἶμα ἔν. — τό τοι. P. τά τοι. Suid. — ὤφανε. P. ὤφανε. Suid. Notanda productio primae syllabae, quam h. l. quum tulisset Br., non tulit p. 509. nr. 14. ἦν οὐδεις ὤφηνε. exhibens, ἦν οὐδεις μὲν ὤφηνεν, contra codd. et editt. fidem. In superiore epigr. p. 694. nr. 32. ἡμετέρης· ἐνθ' ὤφηνον γενετῆρος ἄπαι. V. 4. θυσιλῆς. P. θυσιλῆς. Br. c. Kustero. — Nr. 266. ἡγησέππε. Br. I. 254. nr. 2. An. I. 2. p. 171. V. 1. τᾶνδς. P. V. 3. ἔσοατο. P. ἔσοατο, περιεβάλετο. Suid. T. I. p. 866. Br. Si de veste agitur, divae ab Hagelochia donata, ἔσας scribendum. Sed poeta εἶσατο dedit, quod Herm. commendat ad Orph. p. 785. Vid. Benth. ad Callim. Fr. LXXVI. Sic nr. 268. 271. — V. 5. οἱ αὐτῇ. Suid. in λόγα. T. II. p. 464. οἱ αὐτᾶ P. unde nonnulla apogr. οἱ αὐτῆ. quod tueri conatur Koem. ad Gregor. p. 84. ed. L. Sed h. l. αὐτᾶ procul dubio verius est. De γάρ ante οἱ correpto vid. ad p. 150. nr. 53. Herm. ad Orph. p. 785. corrigit: ἐφάνη δὲ οἱ αὐτά. V. 4. λόγα. P. Suid. αὐτὰ περὶός. Br. cum Ruhnck, quae lenis emendatio et admodum probabilis.

¶ *Nr. 267. διοτρίμων.* Br. I. 250. nr. 2. An. I. 2. p. 159. V. 1. ἴσταθι. P. ἴσταθι Br. c. Suid. in *σωτήρ.* T. III. p. 356. Male. Scr. ἴσταθι. κλήρων. P. Suid. κληρῶ. Br. c. Toupio, cujus eum in Lectt. poenituit. Vid. Abresch. ad Aesch. T. II. p. 66. s. V. 2. *γῶς ἰόν* i. e. *σόν.* p. 546. nr. 297. *καὶ πάντο διψαν ἴστο.* Apoll. Rh. II. 634. *σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις Ὀλον ἔης ψυχῆς ἀλέγων.* Ib. III. 140. 1041. V. 5. *γενεῇ τὸ πόρ' εὐμ.* P. *γενεῇ τέ ποτ' εὐμ.* Br. c. Toupio, quod et friget, nec sensum habet expeditum. Fortasse: *αὐτῷ καὶ γενεῇ τὸ σοὶ εὐμαρές.* quod tibi facile. ex formula, ut *δύνασαι γάρ. — ἀφανρός.* Suid. in *ἀφανροτέρους.* T. I. p. 392. *ἀφανρός.* Id. in *ἰδέα.* T. II. p. 109. In Append. Epigr. nr. 337. T. II. p. 864. *οὐ γὰρ ἀμυρῶς Δαίμονες ἡμετέραν ἔβλεπον εὐσεβίην.* V. 4. *εἰδείης.* P. *ἰδείης.* Br. c. Suid. l. c. Hesiod. *Ἔ κ. Η'* 55. *διακρινώμεθα νέικος Ἰδείης διήχοι.* Cf. Apoll. Rh. IV. 1100. 1179. 1201. — V. 5. *καὶ ἄν χαρ.* P. *καὶ εἰ χαρ.* Suid. in *ἀνθεμίδων.* T. I. p. 211. Neutrum sincerum. Suspiscabar: *καλὸν Χαρ.* Sed verius fortasse erit: *ἄλσος δ', Ἄρτεμι,* *τοῦτ' ἀνὰ καὶ Χαρ. θεούσας.* i. e. *ἀνὰ τοῦτο τὸ ἄλσος.* Sic etiam vim suam exserit. V. 6. *σύμβολα.* P. Suid. *σάμβαλα* Br. membranarum se lectionem exhibere existimans. Salmasii esse videtur emendatio, in plurima apogr. propagata. *σάμβαλα, σάνδαλα.* Hesych. *ἀσάμβαλος ἵστειν κούρη.* Neun. Dion. XV. p. 434. 19 — *Nr. 268. μνασάλκιν.* Br. I. 191. nr. 5. An. I. 1. p. 399. V. 1. *τοῦτο τοι.* corr. *σοι.* P. *τοι* Suid. in *ἴστατο.* T. II. p. 32. *ἴστατ'.* P. Suid. ut saepissime. — V. 2. *ταῦθ' ἐπέρισκε βίου.* P. *τοῦθ' ἐπ. βίου.* Suid. in *ἐπέρισκε.* T. III. p. 543. *τοῦτο σὺ γ' εὐθέρου τοῦθ' (τοῦδ') ἐπέρισκε βίου.* Br. cum marg. Ap. G. R. In Lectt. autem *τοῦδε βιοῦ* corrigit, quod ipsi certum videtur, mihi non item. *Τοῦδ'* ex Suida recipiendum putavi; praeterea autem legerim: *Ποτὶ σοι, Ἄρτεμι δία, Κ. ἴσας ἄγαλμα Τοῦτο σὺ δ' εὐθέρου τοῦδ' ἐπέρισκε βίου.* *Amplum hoc tibi signum dedicat Cleonymus; tu autem super hunc scopulum emineas!* *ποτὶ, μέγα.* ut Gregor. Naz. Carm. II. v. 281. *πολλὴν (ἡγὰρ) δ' οὐκ ὀλὴν πνοιή φέρει.* Vid. Heind. ad Plat. T. I. p. 273. — V. 5. *εἴτα.* P. Br. qui c. Salm. hoc epigr. mutilum esse censebat. ἦδε Suid. in *εἰνσιφύλλος.* T. II. p. 27. unde fortasse ἦγε corrigendum; quamvis nec hoc satis placet.

Nr. 269. ὡς σαπφοῦ. εἰς τὸ ἀντιβόλιν οὐ κεῖται τοῦ κυροῦ μνηστῆρος. — πόθεν οἶν ἐγράφη οὐκ οἶδα. In marg. interiore adscriptum *ζτ. περισορ.* in exteriore *ὀλοσφαλιον.* P. Cf. Prolegg. p. LXXVI.

Br. I. 55. nr. 2. An. I. 1. p. 182. V. 1. *παῖδες ἄφρονος ἰοῖσα τετ' ἐννέπω*. P. *παιδὴν ἄφρονος ἰοῖσα τὰδ' ἐννέπω*. Br. c. Dorvill. Sed scribendum procul dubio: *ἰοῖσα τ' ἐτ'*. *imperita* (aut *infans*) *sim licet adhuc et muta*. Aesch. Agam. 486. *τίς ὦδ' παιδὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος*. De Jove Callim. H. in Jov. 57. *ἀλλ' ἐτι παιδὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια*. In Elegiacis ap. Tzetz. ad Lycophr. 178. *παιδὴν τοῦτομα θῆκε Πυρρίσων*. Codd. nonnulli *παιδίφ*. Quod *παιδὸς* scripai, in eo litterarum similitudinem secutus sum; nec minus probum videtur ἢ *παιδὸς*, quam ἢ *κλυτὸς* ap. Homer. 'Ιλ. β. 742. *πικρὸς* et *ἐλονύτατος ὀδμή*. 'Οδ. δ. 406. 442. *ἔπλην ὄν* ap. Apoll. Rh. III. 1999. et alia hujus generis, quae plurima sunt. Vid. Matth. Gr. gr. p. 143. Nicl. ad Antigōn. Caryst. c. 144. p. 192. Schweigh. ad Athen. T. III. p. 54. Quae si cui non suffecerint, is per me legat: *παιδὴν ἄφρονος ἰοῖσα τ' ἐτ', ἐννέπω*. — *αἰτωσέσθαι*. P. *ἦν τις ἐρηται* Br. c. Dorv. *αἰ* temere mutatum. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 2. *ἀπαμάταν, ἀπαμάτῃσι χίρσσι*. Hesiod. Theog. 747. Vid. ad p. 156. nr. 81. — V. 3. *αἰθοπίας με κόραι*. P. *αἰθοπίας με κόρη*. Br. c. Dorv. Antip. p. 518. nr. 705. *Αἰθοπίας Βραυρωνίδος*. — *ἀρίετα*. P. *ἀριστώ*. Br. V. 4. *τὼς αὖν ἀτάδα*. P. Discerpta conjunxit Dorvill. *τῷ Ἰαονιάδα*. Aliter Toup. Ep. crit. p. 120. Brevis syllaba in caesura pentametri in nomine proprio excusari posse videtur. V. 6. *ἐνκλείσον*. P. *ἐνκλείσον*. Suid. T. I. p. 893. In Append. Epigr. nr. 520. T. II. p. 859. *τοῖς μάκαρ κλειζέται*.

Nr. 270. *νικίον*. Br. I. 248. nr. 3. An. I. 2. p. 154. V. 1. *ἀμφαρέτρε*. P. *ἀμαρέτας*. Br. c. Salm. in Ap. G. R. In primis litteris *ἄβρε* videtur latero. p. 180. nr. 219. *ἄβρε ἄμματι κεκρυφάλων*. p. 207. nr. 358. *ἄβρε κύπασσι*. — *καλύπτρη*. P. Br. Scr. *καλύπτρα*. — V. 2. *εἰλήθνια*. corr. *εἰλείθνια*. P. V. 3. *ὥςδ' μετ' εὐχολαῖς*. P. *ὥςτε . . εὐχολαῖς*. Suid. in *λευγαλίας*. T. II. p. 432. *ἢ σε μετ' εὐχολαῖς*. Br. c. Kustero. ἢ *σε* correxi, quod facile in *ὥςτε* depravari potuit. Dativus *εὐχολαῖς* h. l. ferri non poterat. — *λευγαλίας τοι*. P. Suid. *οἱ* Br. c. Reisk. — Nr. 271. *φαιδίμον*. Br. I. 261. nr. 3. An. I. 2. p. 187. V. 1. *εἴωστο*. P. ut nr. 268. 1. — *ὀλίγον*. P. *ὀλίγων*. Suid. in *πτύγμα*. T. III. p. 227. V. 3. *πρηλα*. P. *λέχοι*. Ib. *λεχοῖ*. Suid. in *λεχῷ*. T. II. p. 435. *ἐπὶρ ἔσχ*. P. V. 5. 6. a praecedentibus sejungendos censebat Salm. improbante Brunkio, cujus tamen interpretatio durissima est. Nec sincerus est v. 6us, ubi Reiskii correctio, *ἡδὲ αἰετόμενον*, metri vitium non tollit. Passovius in not. met. suspicabatur:

νεῦσον κοῦρον ἰδεῖν, aut νεῦσον ἰδεῖν υἱὸν κοῦρον ἀειζόμενον. Mihi in mentem venerat: κοῦρον ῥεῖ ἐπαιζόμενον. puerum laeto incremento adolescentem. At sic metricum quidem vitium, non item sensus difficultas tollitur.

Nr. 272. πέρσου. Br. III. 173. nr. 114. ut ἀδέσποτον. An. III. 1. p. 352. V. 1. λατοῖ. P. Br. Λατωῖ scripsi cum Graeco. Vid. ad p. 176. nr. 202. Ad κύπασαι Schol. in marg. κύπασαι οἱ μὲν περίζωμα. ἄλλοι δὲ εἶδος ἱματίου. ὃν εἶδος ἱματίου. ἀναβολ. (ἀναβολαίαν DuCang. Gloss. p. 590. ubi haec afferuntur in παρανόλιον.) παρα-^ηνόλιν ἢ ἄλλο τι. V. 2. μαστοῖο. P. μαστοῖς. Br. V. 3. τιμασσα^{σῶ} du διοιο P. — Nr. 273. ὡς νοσίδος. Br. I. 194. nr. 3. An. I. 1. p. 414. V. 1. ἔχουσα. P. ἔχοισα. Br. V. 2. εἰς. P. ἐς Br. ἄγνα πύθου. P. P. V. 3. Suid. in Ἰνωπός. T. II. p. 119. in χροός. T. III. p. 689. V. 4. ἀλπέτιν. P. ἀκκέτιν quaedam apogr.

Nr. 274. πέρσου. Br. II. 4. nr. 2. An. II. 1. p. 11. V. 1. κοῦρος ὁ ταῦταν ἐπὶ πορτίδα. P. κωροσῶα ταῦταν Br. c. Reisk. At p. 322. nr. 730. Perses iterum κοῦρον habet, et ap. Pindarum κοῦρος et κούρα saepissime occurrit. Scripsi itaque κωροσῶος, quod lenissimum est. ἐπὶ πορτίδα. P. ἐπιπορτίδα Br. c. Toupio, pupam ex curatio factam interpretatus, satis pro arbitrio. Fortasse scribendum: ταῦταν ἐπιπορτίδα νυμφᾶν. hanc vestem fibulatam, quales vestes puellae gestare solent. Callim. H. in Apoll. 32. τὸ δ' ἐνδυτὸν ἢ τ' ἐπιπορτίς. Idem esse videtur quod περονατρίς. Theocr. Eid. XV. 21. νύμφην. P. Cf. nr. 280. v. 4. V. 2. λεπαῶν ε' ἐκ. P. Copulam delevit Br. V. 3. εἰληθῆναι. P. V. 4. τισίδος P. τὸ εἶδος Suid. in ἐντήρα. T. III. p. 272. De nominis sinceritate dubitabat Reisk. Caeterum Salm. in marg. ap. G. R. post v. 2^{dum} distichon excidisse, v. 5to autem novum epigr. incipere existimabat. In membr. sequitur epigr. quod dedimus p. 167. nr. 146.

Nr. 275. νοσίδος. Br. I. 195. nr. 5. An. I. 1. p. 415. V. 1. χαίροις ἄν τοι. et νόμαν. P. χαίροισάν τοι et νομᾶν. Br. c. Kustero. V. 2. 3. Suid. in δαιδαλίον. T. I. p. 514. in σαμύθας. T. III. p. 281. V. 3. ὄζει P. ὄζει voluisse videtur. V. 4. τοῦ τῶι et ἄθῆνα. P. — Nr. 276. ἀντικατρου. Br. II. 12. nr. 25. An. II. 1. p. 32. Turbas, quas apogr. faciunt in hoc epigr. cujus tertium distichon a praecedentibus avulsum tamquam Damagetas legitur ap. Br. II. 58. nr. 1.,

Cod. Pal. prorsus ignorat. Vid. Br. in Lectt. p. 124. V. 1. ἀνε-
δήσατο. P. ἀνεθήκατο. Br. c. Salm. Fortasse legendum: οἷλας ἡμήσατο
παρθένος Ἰππη Χαίτας. sibi demessuit comam. V. 2. εὐώδει. P.
εὐώδη Br. c. Salm. V. 3. γάρ τοι. P. ut supra nr. 270. 5. γάρ οἱ.
Br. c. Reisk. V. 4. αἰτέμεν. P. αἰνέμεν. Br. c. Reisk. Quum seiurus
esset obscurior, nihil mutavi. Pro κούρη fortasse κουρῇ legendum:
mitras in- tonse puellas capite. V. 6. λυκομηθείον P. λυκομήδειος.
τῇ τοῦ λυκομήδους παιδι Φιλαστραγάλη. Suid. T. II. p. 468. τῇ λυ-
κομηδείῳ παιδι Idem in ἰότητι. T. II. p. 122. φιλοστραγάλη (sic)
P. φιλαστραγάλη Suid. utroque loco. φιλαστραγάλῳ. Br. Ineptum
h. l. epitheton. Fortasse: τῇ λυκομηδείῳ παιδι Φίλας τ' ἀτάλῃ. quod
dictum pro, τῇ ἀτάλῃ παιδι λυκομήδους καὶ Φίλας. Frequens nomen
Philas, cuius exempla vid. ap. Reisk. ad Auth. Ceph. p. 113. nr. 554.

Nr. 277. δαμαγῆτον. Br. II. 38. nr. 2. An. II. 1. p. 206. V. 1.
ἐλπέντας. P. ὠκύντας. Br. V. 2. τόνδε λίλοιπε. P. τύνδ' ἀνέθηκε.
Suid. in πλόκον. T. III. p. 132. V. 4. ἰμερτοῦ κ. πλοκάμου. P. Suid.
l. c. Br. ἰμερτὸν πλόκαμον corr. Salm. ἰμερτοῦς πλοκάμους marg.
Ap. R. Mutatione opus esse non videtur. Vid. Matth. G. Gr. §. 356.
p. 481. — Nr. 278. ἑμανοῦ. Br. I. 482. nr. 10. An. I. 2. p. 326.
V. 1. εἶσατο P. ἀσκληπιάδω. Malim Ἀσκληπιάδω. V. 2. γοργός. P.
Γόργος. Br. V. 3. ἀέξεις. P. — Nr. 279. εὐφορίωνος. Br. I. 256.
nr. 1. An. I. 2. p. 177. V. 1. ἐπέξε. P. ἐπέξε Br. c. Suid. I. p. 683.
V. 2. παιδείην ἀγλαίην P. Br. παιδείαν ἀγλαίαν fuisse videtur. V. 3.
ἀντὶ δέ τοι. P. ἀντὶ δέ σοι. Suid. in πλοκαμῖς. T. III. p. 132. ἀντὶ
δὲ οἱ Br. Vid. nr. 270. 276. V. 4. πλοκαμῖδος. P. ὠχαρνήθεν ..
ἀεξόμενος. P. ὡς Χαρνήθεν .. ἀεξόμενον. Br. c. Τούπιο, qui id pro
ὠχαρνήθεν dici posse existimabat. Cf. Alberti ad Hesych. T. I.
p. 131. 14. Membr. lectionem sic interpretor: pro capillorum decore
deposito aliud ei contingat decus, hederā Acharnensis, doctarum prae-
mia frontium. Vid. p. 210. nr. 21. p. 386. nr. 186. Quae preces a
puero poetices aut musices laudem petiture non alienae. — Nr. 280.
ἄθλων. Br. III. 173. nr. 115. An. III. 1. p. 552. V. 1. τὴν τ' ἐρα-
τεινὴν. P. τὰν τ' ἐρατεινάν. Br. P. V. 3. κόμας λ. κόρας, P. κόρας.
Br. c. Salm. Cf. Pierson. ad Moer. p. 236. V. 4. κατακόραν. P. καὶ
τὰ κορὰν Br. verissime. Similiter ap. Aelian. H. A. I. 46. Cod.
Monac. καὶ τὰς ἰλας, ubi vulgo recte κατ' ἰλας. Ap. Lucian. in Paras.
§. 12. καταλείπεται solvendum esse in καὶ τὰ λοιπὰ ἔστιν, suspicatus

sum in Append. ad Porson. Advers. p. 299. Ap. Themist. Or. XIV. p. 177. Α. ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῦ χαμαὶ ἐκπεπτωκότα ταῖν χειρῶν. fortasse κείται scribendum. — V. 5. λητώια. P. λατώια. Br. Scr. Λατώια. — τὸ δέ. P. quod dialecto doricæ accommodatum. οὐ δέ. Br. χεῖρα. P. χέρα. Br. V. 6. θήκαμεν ἃ σῶϊζοις . . ὀσίωι. P. θηκαμένα σῶϊζοις . . ὀσίωι. Br.

Nr. 281. λεωνίδου. Br. I. 221. nr. 7. An. I. 2. p. 65. V. 1. πρὸ καίτος ἀμφὶ πολ. P. μητέρ' Ῥ. μήτηρ Br. c. Salm. V. 5. παρὰ βωμῶν. P. βωμών. Br. qui παρὰ ad utrumque substantivum pertinere vidit. Sed sit interdum, ut praepositio diversis casibus eodem sensu jungatur. Vid. ad p. 249. nr. 287. Wessel. ad Herodot. IV. 122. — Nr. 282. Θεοδώρου (Διοδώρου suspicatur Br. qui hoc ep. inter epigr. Theodoridae exhibet). Br. II. 41. nr. 3. An. II. 1. p. 118. V. 1. πηγθέντα. corr. πεγηθέντα. P. πιληθέντα. Suid. in πέταλον. T. III. p. 102. in πιληθέντα. p. 115. εὐξάνθου. P. εὐξάντου. Br. c. Suid. διὰ τριχὸς i. e. ἐκ τριχὸς, vel τριχί. vid. Schaeff. ad Dion. Hal. p. 167. V. 2. ἐκρέμασεν. P. ἐκρέμασε. Br. πέταλον P. Suid. utroque loco. πέτασον Br. c. Salm. πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. Hesych. Cf. Animadversas. T. I. 1. p. 24. V. 3. στεγγίδα. P. στιγίδα. Suid. in περόνη. T. III. p. 100. στεγγίδα. Br. Aristoph. ap. Suid. T. III. p. 337. εἰ παιδαριοῖς ἀπολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στεγγιδ' ἔχοντα. Compositum στεγγιδοποιὸς lucrati sumus ex Αἴξεσι ῥητορικαῖς in Bekkeri Anecd. I. p. 303. 5. — V. 5. σχίζας quae sint h. l. ignoratur. V. 6. δῶρον . . ἐφημοσύνας. P. δαῖμον . . ἐφηβοσύνας Br. c. Reisk. In marg. Ap. G. R. notatur conjectura, πῶρε, φιλεν. quod manu ad veram lectionem ducit. Scr. κουνόφιλ', εὐτάκτου δῶρον ἐφηβοσύνας. Aptum epitheton deo, qui disciplinae puerili in gymnasiis praest. — Nr. 283. ἄθλον. Br. III. 166. nr. 82. An. III. 1. p. 333. V. 2. θεὸν corr. θεῶν. P. V. 3. Scr. μίσθια, ut est in PL μισθία P. V. 4. ὀφέ γ' ἄθ. P. Br. ὀφέ τ' ἄθ. PL ἀθηναιὴν πύργος antiquiores editt. Pl.

Nr. 284. ἄθλον. Br. III. 162. nr. 59. V. 1. λάθρηι. P. ἀγαμη-
λοῦς. Ib. Ἀγαμήδους. Br. c. Salm. V. 4. ἔχοι. P. ἔχει. Br. c. Salm.
Sensus esse potest: quum jam Venus texat, mulieres otiosae sedent
licet, et quasillum glomera habeat. Sed omnino obscurius est epigr.
Minus intricatus foret sensus, si legeretur: Λάθρη ἐνομήθης σὺ, Φι-
λαίνιον, εἰς Ἀγαμ. Κόλπους, τὴν φαιήν δ' εἰργάσατο χλανίδα Δύτη
Κόπρις ἔριδος. — Nr. 285. νικάρχου δοναῖ. Br. II. 351. nr. 10. An. II.

3. nr. 29. V. 4. *πυρρῆς*. P. Pl. *θύρης* aut *πύλης* tentabat Brodaeus. *Caeltera suspendit Cypridis ante fores*. Grot. Junge: *ἔθετο ἐπὶ πυρρῆς προδύμου*. V. 5. *κακῶν*. P. V. 6. *νέον*. P. *νέων*. Plan. V. 8. ἐνθαδίασις. P. P. V. 9. *παντός σοι*. P. — Nr. 286. *λεωνίδου*. Br. I. 225. nr. 20. An. I. 2. p. 81. V. 1. Suid. in *πίζα*. T. III. p. 70. V. 2. *σπιθαμῆς*. P. Pl. *σπιθαμῆς*. Br. At idem in ep. Antip. Sid. nr. 23. 8. *σπιθαμῇ* dedit. V. 4. Ad *Μαλιανδρον* Schol. *κόσμος τῆς ὀροφικῆς*: *παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, καὶ εἶδος ἱππασίας παρὰ τοῖς ἱπποδαμίστασι, καὶ ποταμὸς μιλῆτον ὁ μαλιανδρος*. V. 5. *κούραν*. P. *κουρᾶν*. Br. *κούρη*. Pl. V. 6. *πρὸς ψυχῆς*. *ψυχῇ* videtur scribendum.

Nr. 287. *ἀντιπάρου*. Br. II. 11. nr. 23. An. II. 1. p. 31. V. 1. 2. Suid. in *πίζα*. T. III. p. 70. *πότνα γυναικῶν*. vid. p. 193. nr. 269. 5. Herm. Obs. p. 165. — *ἐνπάρθεν*. P. Diaeresis non habet locum. V. 4. ad *μαλιανδρον* Schol. *νῦν τὸν ποταμὸν σημαίνει*. V. 4. *πολυπλανίος*. P. Pl. In membr. superacr. γρ. *παλιμπλανίος*. Hoc praetuli cum Br. *Maeander qui . . . ambiguo lapsu refluitque fluitque*. Ovid. Met. VIII. 163. — *μήσατο*: P. edit. Pl. omnes praeter ed. pr. ubi *τήσατο*. Hoc Br. adoptavit. Cf. p. 209. nr. 14. Praetuli *μήσατο* vel ob Codd. auctoritatem. Et est significantius, quum in hoc verbo etiam inventionis laus contineatur. Nicomed. in Append. nr. 56. T. II. p. 777. *εἰκὼ εἰνδε θεοῖο . . δαιδάμεν μερόπτεσιν ἐμῆσας*. Apoll. Rh. III. 12. *ἥ ἐ δόλον τινὰ μῆσαι*. Simonid. ap. Plut. T. II. p. 79. C. *ἄνθρωποι ὁμιλεῖν φησι τὴν μέλινταν ξανθὸν μέλι μεθόμεναν*. Ap. Quint. Sm. IV. 93. *μάλα γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἤδεται ἥτορ, τίςος ἀμφὶ εὔφρ περικαλλία θείναι ἄεθλα*. legendum videtur: *ἐνὶ φρεσὶ μῆδεται ἥτορ*. — V. 7. *τὸν δὲ νῦν*. P. νυ Pl. Bt. *ἰσοπάλαστον*. P. *ἰσοπάλαιστον*. Pl. Br. V. 8. *σπιθαμῆν*. P. *σπιθαμῇ* Pl. Br. recte. Ornamentum a Bittio acu pictum spithamam excedebat palmae latitudine. In qua significatione ἐπὶ *σπιθαμῇ* scribendum. — Nr. 288. *λεωνίδου*. Br. I. 222. nr. 8. An. I. 2. p. 66. V. 1. *λυκαμήδης*. P. *Λυκομήδους* Br. e. Salm. At *Λυκαμήδη* matris nomen esse potuit, ut *Ἐριμήδη* in Schol. Ap. Rh. I. 102. *Περιμήδη* ap. Theocr. Eid. II. 16. *Διομήδη* Homer. Ἴλ. ε. 661. In *Ἀθηνῶ* Meineckius, Leonidae editor, *Ἀθηναίη* (rectius *Ἀθηναις*) latere suspicabatur; quae suspicio verisimilis debebat videri, dum ultimum distichon aberat, quod ex Cod. restitui. V. 3. *περὶ θύμια*. P. *πρόσεργον*. Ib. Expectares *πότσεργον*. Illud tamen est ap. Suid. in *ἥτρια*. T. II. p. 83. Num *πρόσεργον* scribendum,

παρ' οὐρανή. P. Correxī cum Br. V. 5. τοῦδ' ἡελίου. P. τὸ δ' ἡελίου. Br. V. 4. ἦταρ. P. ἦταρ. Br. frigide. Scripsi: ἦδ' αἰεὶ μ., ἡ ῥέπτε scil. νόθον κεύθουσιν ἄημα Ῥεπίδα. Archi. p. 178. nr. 207. ἐκρέπεται. P. ἐκτρέπεται. Br.

Nr. 291. ἀντιπάτρου. Br. II. 12. nr. 59. An. II. 1. p. 55. Iterum in Cod. p. 382. ubi ἀδέσποτον (ut in Plan. p. 160. St.) c. lemmate: εἰς γραῦν μίθυσον εὐξαμένην ἐν ἀρρώστῳ ἐπὶ ἑκατὸν ἡλίοις μὴ γεύσασθαι οἶνον, ἀλλ' ὕδροποτήσῃν· ἐγεφθεῖσα δὲ ἐπὶ κοσμίῳ εἶδεν ἡλίου ἀκτῖνας τῶν ῥ' πλείονας, καὶ πάλιν ἤρξατο πίνειν. V. 1. βαρχυλῖς. P. 1. ἡ γραῦς. P. 2. ἐκ ποτε νούσω. P. 1. unde νούσω Br. ἐν ποτε νούσω. P. 2. ἐν ποτε νούσῃ Suidas ἔν σποδός. Tom. III. p. 364. Plan. Hoc recepi, quamquam ἐκ ποτε νούσῃ non minus probum foret. V. 2. Dedi lectiones P. 1. κεκλιμένη Διδ. τ. ἤλεξεν ἔπος. P. 2. In [Pl. ne metrum rueret, Ζηνι emendatum. Sed Δηοῖ sincerum. V. 3. διὰ κῦμα P. 1. 2. et vet. editt. Suidas in ἀβρόμοις. T. I. p. 13. διάκλυμα. Pl. διὰ καῦμα. Br. probabiliter. In hoc tamen poëta, qui certe non est *Sidonius*, κῦμα πυρός ferri posse existimabam. πενίης κῦμα est p. 419. nr. 567. 12. Oppian. Hal. IV. 198. αὐτὴν δ' οὔτι χίρειον ἰκάνεται εἰλεθυίης Κῦμα πόνοισι. V. 4. θροσεράν λιβάδων. P. 1. θροσεράν. Suid. l. c. Br. θροσεράς λιβάδος P. 2. Pl. V. 6. ἐπ' ἄλυσεν ἀνίην. P. 1. ἐπάλυσεν ἀνάγην. P. 2. Pl. Br. Utrumque probum. V. 7. τρητόν. P. 1. Pl. Suid. in μῆχος. T. II. p. 557. λεπτοῦ. P. 2. λεπτόν probat Br. in Lectt. — θεμένα. P. 1. θεμένη. P. 2. Pl. Suid. ποικνών. P. 1. πονκνών. Pl. Suid. Br. Sic p. 554. nr. 350. ποικινόφρονι. Achill. Tat. IV. 12. p. 171. πεπνυμέναι. Cod. Bavar. πεποικνωμένα.

Nr. 292. ἡδύλου. Br. I. 483. nr. 2. (nr. 6. ed. Lips.) An. I. 2. p. 332. V. 1. τοῖτε λ. P. Suid. in μέτρα. T. II. p. 567. οἷτε Λακ. Id. in ἀλονργά. T. I. p. 123. in Λακωνικά. T. II. p. 414. ubi Λάκωνες εὐπεπλοι. — ἐπέρδωμα. P. Suid. ἐπέρδωμα. Pl. V. 2. οἱ χρύσεοι κάλαμοι. P. Pl. Suid. qui haec verba alieno loco laudat T. II. p. 442. Ordinem verborum, metri causa, ut existimabat, mutavit Br. c. Dorrill. Vann. cr. p. 189. quem sequi non debebam. Olim quidem in ejusmodi locis χρύσεος ut bisyllabum pronuntiandum esse existimabatur; pauca illa loca, ubi id fieri non poterat, pro corruptis habebantur. Nec ineptè sic statuiebant, quum in χρύσεος prior constanter porrigatur. At in χρύσεος primam nihilo minus corripi posse, monuit Seidlerus ad Eurip. Troad. 536. post Herm. de Dial. Pindar. p. IX. Cf. p. 132.

nr.-271. p. 242. nr. 283. p. 610. nr. 18. Epigr. ex Plan. T. II. p. 653.
nr. 96. 8. V. 3. *σὺν ἔκπαι*. P. *συνεκίπαι*. Pl. Suid. Saepè in de-
compositis praepositiones *ἐς*, *ἐκ* et alias a librariis omitti, post allos
docuit Bast ad Greg. Cor. p. 375. V. 5. *πριάποι*. P. *πριήπω*. Pl.
Suid. in *καλλισιτία*. T. II. p. 233. Br. V. 6. *νεβριδα*. P. Suid. l. c.
νευριδα. Id. in *προχόψ*. T. II. p. 215. et plurimae edit. vett. Plan. —
Nr. 293. *λεωνίδου*. Br. I. 222. nr. 10. An. I. 2. p. 71. V. 1. *δ*
σκήπων. P. *δ σκίπων* ed. pr. Suid. in *βλαύτη*. T. I. p. 456. probante
Br. ad Eurip. Hec. p. 286. quum in textu dedisset *σκήπων*. Arist.
Vesp. 748. *σκίπωνας*. Cod. Rav. *σκιπίωνας*. *σκηπωνας* Suid. in
σκήπων. T. III. p. 529. Hoc erant, qui a *σκήπτειν* deducerent, ut
σκήπτρον, *σκηπάνιον*, et alia quaedam; nec improbabiliter. *σκήπων*
habetur p. 336. nr. 75. 6. ubi alii *σκήπων*. p. 406. nr. 298. Cf. Steph.
Thes. T. III. p. 859. E. p. 864. C. D. — *βλαύτια*. P. Br. *βλαντία*.
Suid. V. 2. *συνίλα*. P. — V. 3. *πολυτρέτ*. Obiter corrige Liban.
T. IV. p. 835. 32. *καὶ ἡ μὲν θοιμάτιον ἔκωπτε, καὶ τὸ χιτῶνιον,*
ὅτι (vi vulg.) τοῦ Κρόνου πρεσβύτερα, ὅτι πλείους ἔχοι τὰς ὀπὰς τῶν
στημόνων· αἱ δὲ ἡρίθμουγ δὴ τὰ (hoc vulgo deest) προσιρράμμενα
τοῖς ὑποδήμασι μὲν ναυτύματα. V. 2. *σοὶ δέ*. P. Br. *οἶδε*. Kust. ex
corr. Salm. V. 6. *Θῆμέ τ' ἐπὶ*. Idem. *θ' εἴωατο* Salm. in Ap. G. R. —
στρεπτοῖς P. *στεπτοῖς* Br. c. Salm. *περίστρεπτος* et *περίστεπτος* con-
fusa p. 455. nr. 569. In Planud. nr. 306. T. II. p. 718. *στρεπτὸν*
editum, ubi Br. probabiliter *στεπτὸν* corrigit. *στρέφω* et *στέφω* sae-
pius. Vid. ad p. 401. nr. 270.

Nr. 294. *φανόν*. Br. II. 52. nr. 2. An. II. 1. p. 159. V. 1.
σκήπωνα. P. Br. *πρὸ ποδας γονιῶν τα τε*. P. *προποδαγὸν ἑμάντα*
τε. Br. c. Salm. Idem est *προοδηγός*, quae vox dubia visa Schnei-
dero in Lex. G. L. reperitur in Oracul. Sibyll. VIII. p. 778. —
ἑμάντα. De loro, quo pueri castigantur in scholis, vid. Wolf. ad
Liban. Epist. nr. 829. not. 6. *παρα κειταν*. P. *πανανείταν*. Suid. in
νάρθηξ. T. II. p. 597. *πυροκοίταν* tamquam Cod. lectionem profert
Salm. Hom. Hyl. Iatr. p. 5. D. unde *πυροκοίταν* Br. V. 3. *κίρκον*
ἄτ' εὐόλπαν. Suid. T. II. p. 319. Fortasse: *κίρκον τ' εὐστιλπνον,*
apluentem, aëneum puta, multoque usu attritum. V. 4. *συγχίδα*. P.
Suid. in *συγχίδα*. T. III. p. 390. *συχίδα* Br. ex interpolato apogr.
Cf. Salm. ad Tertull. de Pall. p. 414. Cf. Hesych. in *συχάδαι*.
συχάδεις. *συχος*. — *στεγανάν*. P. *στεγανάν* Br. c. Suid. *στεγάνην*
(ut *στεγάνην*) Reisk. Hoc ut lenissimum recepi. V. 6. *παιδειοθ*. P.

παιδείου. Br. *σύμβολον ἀγωγῆς παιδείου* Suid. in *παιδείας*. T. III. p. 66. — Nr. 295. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 52. nr. 5. An. II. 1. p. 161. V. 1. *σμίλλαν ἀκιστώνδας*. P. *σμίλλαν Κεστώνδας* corr. Purgold. Obs. crit. p. 284. Ipse de *Ἀκτορίδας* cogitabam, vel simili nomine. V. 2. *ἔχεν*. P. *ἔχειν*. Suid. in *σπόγγος*. T. III. p. 364. in *ψαίστορα* T. III. p. 701. *ἔξε* Br. — ἀπὸ *κνιδίων*. P. Suid. *ψαίστορα τῶν κνιδίων* corr. Br. in Lectt. Vitium non esse in *Κνιδίων*, quod nonnemo existimabat, abunde apparet ex locis in Animadverss. allatis. Scribendum, ni fallor: *σπόγγον ἔχεν καλὰ μων ψαίστορ' ἄλδς Κνιδίων*. Paul. Sil. p. 155. nr. 66. *σπόγγον ἄλδς βλάστημα*. V. 3. Suid. in *σελλς*. T. III. p. 297. ultimis verbis omissis. *ἔργμα τελείας*. P. *ἔρμα πορείας*. Br. c. Salm. *σαμοθέτῳ* et *εὐμήλανο βροχιδα* P. *σαμοθέτῳ* et *εὐμήλανον* (in edit. nostra male excusum *εὐμήχανον*) *βροχιδα* Br. c. Salm. *ἔργμα* non videtur mutandum. Hesych. *ἔργμασι*, *κωλύμασι*, *περιφράγμασι*. Litterae autem lineis regula ductis quasi continentur et coërcentur. Jam si Phaniae dicendi gēnus reputaveris, mecum fortasse censobis scribendum: *ἔργμ' ἀγέλαας σαμοθέτου*, sive *ἀγέλαε σαμοθέτῳ*. *ἀγέλαίη* pro *ἀγέλη*, ut *ἀναγκαίη*, *σεληναίη*, *κρηναίη*, et alia, de quibus Schaefer. ad L. Bos p. 534. s. p. 577. ad Gregor. Cor. p. 393. s. Foret autem *ἀγέλη σημόθετος* litterarum grex, linearum quasi claustris coërcitus. Similiter Artemidorus, qui poemata Theocriti in unum volumen collegit, p. 389. nr. 205. Musas bucolicas nunc esse ait *μῦθε μάνδρας καὶ μῦθε ἀγέλας*. P. V. 5. Suid. in *λεδντεῖρα*. T. II. p. 421. V. 8. *ἄρμεν* P. *ἀνεκρέμασεν*. P. *ἀνεκρέμασε*. Br.

Nr. 296. *λεωνίδου*. Br. I. 225. nr. 12. An. I. 2. p. 74. V. 1. *ἀντυκτῆρας*. P. *δόνakas ἀντεκτῆρας* Suid. in *ἀστεμφεία*. T. I. p. 558. *αἰθτυκτῆρας* Br. c. Salm. quod ferarum epitheton ap. Oppian. Cyn. II. 132. Hal. I. 368. de *sagittis* non inepte usurpatur. At si *δόνakas* sunt *arundines piscatorias*, non minus probabiliter correxeris: *δούνακας ἀρπακτῆρας*, quod ob similitudinem litterarum *ν* et *ρ*, *τυ* et *π*, facile in *ἀντυκτῆρας* depravari potuit. — V. 3. *ἰοδόκην*. P. *ἰοδόκον*. Suid. in *τετρανθόντα*. T. III. p. 453. V. 5. *παρ' ἐνῆξαν*. P. *τὸ πλεῦν*. Ib. *τὸ πλεῦν* Suid. in *ἀδρανίς*. T. I. p. 56. *τὸν πλοῦν* Br. c. Toup. quae correctio ut elegantiae laude non destituitur, ita non videtur necessaria. — Nr. 297. Br. II. 53. nr. 4. An. II. 1. p. 164. In marg. Cod. *ἐσφαλμένον*. V. 1. *ἀγρεῖφαν*. P. litterā *ν* post *φ* erasā. Suid. T. I. p. 38. *ἀγρεῖφνα γεωργικὸν ἐργαλῆιον*, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. *Ἀλκιμος ἀγρεῖφναν καὶ πενοδόντιδα καὶ φιλοδόκῃς φάρσος*,

ἄμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνίου. φιλοδοπόν idem in φάρσος. T. III. p. 582. φιλοδοπαῶ. P. φιλόδουπον. Br. Suidae lectionem cur prae-tulerim, apparet. V. 2. ἄμα. P. Suid. ἄμας Br. c. Toupio. Cf. Tyr-whitt. Append. ad Toupii Em. T. IV. p. 424. In Bekkeri Anecd. T. I. p. 387. ἀμήσαντες, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀποταμόντες. scr. ἀντὶ τοῦ ἄμῃ ἀποτεμ. [In Var. Lect. lin. antepen. dele ἄμα P.] V. 3. στή-μον τε. P. Suid. in ἀρθροπέδαν. T. I. p. 330. στερεάν τε. Br. στεῖραν, στερεάν, σκληράν tentat Salm. Difficile fuerit de hac lectione sta-tuere, dum nescimus, quid sit ἀρθροπέδη. — Post hunc vers. in Cod. P. insertus est versus ex Leonidae ep. nr. 298. 2. V. 4. μου-νορουχάν. P. μονουρούχαν. Br. Illud verius. V. 5. ἐλκητῆρας. P. Br. ἐλκυστῆρας. Reisk. V. 7. ἐπεὶ τ' ἀγὰν ἀπολνκ. P. ἐπεὶ τάχ' ἂν ἡ πολ. Suid. in κυφαλλία. T. II. p. 405. ἐπεὶ τάχ' οἱ ἄ Br. c. Salm. perperam. In Bion. fr. II. 7. ἀσχαλῶν ἐνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη, quum ἐνεκ' οἱ versus non ferat, (fr. VIII. 5. οὐνεκ' οἱ) legendum videtur: ἀσχαλῶν ὅτι οἱ τ. Fortasse etiam ap. Quint. Sm. IX. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελλεν εἰς ὅστιον ἄχρῃς ἰέσθαι. scribendum: ὅτι οἱ ἔλκος. Ap. Mosch. Eid. II. 4. ἐπεὶ φάτο μύραιμον εἶναι 'Εκ Διὸς αἰγίοχον γέρας ἔμμεναι Εὐρωπαίην. Br. recepit παραδιόρθωσιν Pier-soni: ἔμμεν οἱ Εὐρ. Quum tamen dativus videatur requiri, non poe-nitet coniecisse: ἐπεὶ φάτο μύραιμον αὐτῇ 'Εκ Διὸς. — In nostro epigr. κίς non est κεν εἰς, quod Br. existimabat, sed καὶ εἰς. ut Mosch. Eid. I. 14. βάλλει κίς 'Αχιλῆοντα, καὶ εἰς αἶδω βασιλῆα. Bion. Eid. I. 47. κίς ἐμὸν ἦτορ.

Nr. 298. λεωνίδα. Br. I. 223. nr. 11. An. I. 2. p. 73. V. 1. καὶ δδὲ ψητόν. P. καδίψητον Suid. in στέρφος. T. III. p. 372. qui h. l. respexit fortasse etiam in ἀδίψητον, τὸ ὠμόν. Apoll. Rh. IV. 1438. δέσμα ὠρὸν ἀδίψητον. — ἀπεσυληρυμένος, ἐξηραμένος. Suid. V. 2. λοπύρινον. P. Br. ὀδοπορικόν. Kuster. λειπόρινον. Reisk. quod a ῥινός derivatum metrum offendit. Incidebam in φλοιόφιλον, quod de clava interpretabar, cui cortex non detractus. ut paulo ante nr. 294. annulus curvus φιλοκαμπῆς κίρκος. V. 3. κῶλπαν. P. κῶλπαν. Suid. in κυνῆχος. T. II. p. 398. ὄλπαν τ' ἀστ. Br. c. Kust. ex interpolatis apogr. ἀστέγγιστον. P. ἀστέγγιστον Suid. I. e. V. 4. Suid. in σῆ-πανον. T. III. p. 327. V. 6. λιμός. P. λιμός Br. Quum proprium sit nomen, Ἄμος scripsi. Facete autem hoc nomen fictum, respectu ad fa-melicam Posocharis vitam habito. — ἀνεκρίμασεν. P. ἀπεκρίμασεν. Br.

Nr. 299. φαινίου. Br. II. 53. nr. 5. An. II. 1. p. 166. V. 1.

γεραροῦ. P. γεραοῦ. Br. Nihil mutavit idem in ep. Macedon. p. 516. nr. 58. καὶ γεραρῶν συνέπινε λαίλος χορός. nec in Epigr. ex Pl. T. II. p. 754. nr. 359. γεραροῦς δ' ὦν νίος ἐν σοφίῃ. Nec sensu differunt formae γεραρός, γεραός et γηραιός. V. 2. ἰπνεύτα. P. ἰπνισταλίον φθοῖς, τουτίσσι. πλανοῦντος. Suid. in ἰπνός. T. II. p. 140. ubi duo vocabula in unum confluxere. ἰπνίτα Br. c. Toupio. ἄρτον ἰπνίτεον meminuit Athen. III. 109. C. 115. E. Fortasse tamen ἰπνεύτα ab ἰπνεύω derivatum servari poterat. V. 3. εὐκόν τε μελαντραγῆς excitat Suid. in εὐκον. T. III. p. 392. αὐτ' ἐφιουλίς. P. αὐτ' ἐφιουλκίς δρύπκα Suid. in δρύπκα. T. I. p. 650. Hoc servavi. αὐτε ε' ἐφουλκίς Br. c. Toupio. περουλίς est ap. Schol. Theocr. Eid. V. 145. et terminatio οὐλκός passim obvia. Quid autem in syllabis ἐφι lateat, alii dicant. V. 4. τυροῦ δρύψια πυκλιάδων. P. δρύψια Suid. in δρύπκα. Scripsi τυρῶν πυκλιάδων, ob frequentem permutationem terminationum ου, ον, ων. τυροῦ δρύψια πυκλιάδος Br. c. Toupio; quod an verum esset, in Lectt. dubitare coepit. πυκλιάς τυρός sine offensione dicitur. δρύψια, aut δρύψια, Suidas interpretatur, τυροῦ ξύσματα περιφεροῦς; ut δρύφη, quod ex eodem fonte manavit, ξύσματα. V. 5. dedi, ut in P. legitur. Suid. in θωμούς. T. II. p. 201. ἀκτὰ τε κρηταῖς, εὐτριβίος τερ θωμοῦ. εὐτριβίος ἐρεβίνθου Br. c. Toup. Ipse cogitabam de ὀβελίτου (in notulis pessime excusum ὀροβίτου), quod panis est genus, inprimis, ut videtur, friabile. Sed satius est a talibus abstinere manum. V. 6. ἐπὶ δορπιδ. P. V. 7. ἕμμι. P. V. 8. ἀργιπόδαν. P. αἰγινόδαν Reisk. Soph. Aj. 257. δύο ἀργιπόδας πριόνς ἀνελών.

P. Nr. 300. λεωνίδου. Br. I. 223. nr. 15. An. I. 2. p. 75. V. 1. λαθρίη. P. λαφρίη Br. c. Reisk. et Toupio. In Lectt. λαθρίη revocavit. Veneri haec dicari, apparet ex imitationibus p. 174. nr. 190. 191. ἐκ πλάνης P. ἐκ πενήης. Br. c. Toup. Lenius arbitrabar: ἐκ σπανίης. Hesych. σπανίαν. τὴν σπανιότητα. ὡς οσίαν, τὴν οσιότητα. Lex. Photii: στανίαν, σπάνιν. Lucian. T. VI. p. 217. ἐν τοσαύτῃ πενήῃ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων. Littera σ post π facile excidere potuit. Vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. II. p. 280. V. 2. ὀλίγησ σιπύου. P. ὀλίγησ σιπύου. Br. Cf. nr. 288. V. 3. ἐλαίην. P. ἐλαῖαν. Br. c. Toup. Γλαιον Said. in πιήντα. T. III. p. 115. in ψαιστά. p. 701. Hae voces permutatione ap. Liban. T. IV. p. 834. 20. qui sic videtur corrigendus: εἰτ' ἐλθὼν οἶκαδε ὀπτήσας, οὐκ (οὐκ ὀπτήσας vulg.) ἔφαγον ἄρτον ξηρόν, ὃ μοι δεῖπνον αἰεὶ τὸ ἥδιστον ἦν, ἀλλ' ἐπέσταξα ἂν ἐλαίου, καὶ ὄξους, καὶ ἐλαίας ἂν, εἰ ἔτυχον (ἐλαίου ἂν ἐνέτυχον vulg.)

καὶ ῥαφανίδας συνάραγον. V. 4. ἀπὸ κριδίων. P. ἀποκράδιον. Br. c. Salm. σῦκον ἀπ' ἀκρεμόνων Gaetul. nr. 140. — V. 5. ἀπὸ σπᾶδα. P. οὐκ εὐόνου σταφυλῆς ἀποσπᾶδα πεντάρραγον. Suid. in ὑποπυθμίδιον. T. III. p. 559. — πεντάρραγον. P. πεντάρραγον ex Suida recepti c. Br. Cf. ad p. 144. nr. 22. V. 6. ἦν δεμεγῶς. P. ἦν δέ με χῶς. Kust. Reisk. ἦν δ' ἐμέ γ' ὦς. Br. Quum γε h. l. vim habere non videtur, malim: ἦν δέ μ', ὅπως ἐκ νούσου. — ἐχθρῶν. P. ἐχθρῶν κ' ἐκ πενίας Reisk. cui conjecturae epigr. ex nostro expressa non accidunt. ἐχθρᾶς Br. c. Toup. Rectius ἐχθρῆς h. l. scripseris.

Nr. 301. καλλιμάχον. Br. I. 467. nr. 26. An. I. 2. p. 278. V. 1. 2. Suid. in ἐπέθων. T. I. p. 795. omisso θανίον. — ἐξέφυγεν. P. ἐξέφυγε. Br. — Post Ἐῶθμος comma ponendum. — Nr. 302. λεωνίδου. Br. II. 196. nr. 30. inter epigr. Alexandrini; Tarentini potius esse, intellexit in Lectt. In Plan. p. 48. St. gentile non magis additum, quam in P. An. II. 2. p. 101. V. 1. 2. Suid. in σκότιοι. T. III. p. 337. V. 2. μυσιπύη. recentiore manu correctum μοι σιπύη. P. μὲς σιπύη. Pl. Suid. Br. — V. 3. ἔχειν. P. Pl. ἔχων Suid. in κρέινα. T. II. p. 375. quod a Br. et Schneidero probatum recepi. — κρέινα. P. κρέινα. Pl. Suid. V. 5. τῷ P. τῷ. Pl. Br. V. 5. φιλόλυγε. P. Suid. in μεταλλεύει. T. II. p. 539. φιλόλυγε plurimae editt. vett. δι
Plan. V. 6. ἀπὸ δειπνίου. P. ἀποδειπνιδίου. Suid. ἀποδειπνιδίου. Pl. Br. γεσόμενος. P. Suid. in σκυβαλίζεται. T. III. p. 359. γεσόμενος ed. pr. Ald. 1. Asc. γεσόμενος ceterae editt. Pl. Br. Codicis lectionem servari posse existimabam. Saepo sic praesens participii loco futuri ponitur, Infra p. 238. nr. 201. v. 5. ὅπότε ἀθρόος ἦλθε δαΐζων. Vid. Matthi. Misc. phil. II. 2. p. 89. Ap. Plutarch. V. Thes. c. 12. πασάμενος τὴν μάχαιραν, ὡς ταῦτα τέμνων. τεμῶν corr. Bryant. probante cl. Coray, qui etiam in Vit. Caton. Min. c. 10. εὐδὲν ᾤετο πέμπων καὶ γράφων περαινέιν. corrigendum censet περαινέιν. Quod mihi non magis videtur necessarium, quam ap. Xenoph. Anab. I. 3. 16. ἄλλος ἀγέστον, ἐπαδεικνύς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν καλεῖοντος, ὥσπερ πάλιν στόλον Κύρου μὴ περιεσμένον. scribi ποιησομένου cum Mureto. Pindari loca, ubi praesens est pro futuro, vid. ap. Boekh. in Not. crit. ad Pyth. I. 25. p. 438. Pyth. IV. 106. p. 465. — V. 8. Suid. in ἀρμαλιά. T. I. p. 332. — Nr. 303. ἀρίστονος. Br. II. 258. nr. 2. An. II. 2. p. 258. V. 1. ἐσμονχ. P. In marg. γρ. ἐσμονχόν. V. 3. τυρῶν ἀπὸ δρ. P. τυρόν. Plan. Suid. in

ἀποδρέψεσθε. T. I. p. 274. in ἰσχάς. T. II. p. 156. in *συχρόν*. T. III. p. 414. ubi δρέψασθαι αὖν legitur. V. 4. ad δεῖπνον subaudi ἔξετε, quod ex praecedente ἀποδρέψεσθε assumendum; in vulgata conspiciunt P. Pl. Suid. V. 5. βύβλοις. P. βίβλοις. Pl. Br. κατὰ θῆξ. P. V. 6. κλαύσεντ' aut κλαύσεντ' omnes editt. Plan. κλαύσεισθ' P. Br.

Nr. 304. φανίον. Br. II. 54. nr. 7. An. II. 1. p. 171. V. 1. ξερόν. ut Od. ε. 402. ῥύχθει γὰρ μέγα πῦμα ποτὶ ξερόν. Ap. Oppian. Cyn. IV. 198. ποτὶ χέρον, scribendum ποτὶ ξερόν, monente Spitznero Diss. de Prod. brev. Syll. p. 58. Cf. Gregor. Cor. p. 461. ed. L. — ^ηπίτραι. P. V. 2. λάβεν ἀρχάν. P. Pl. λάβ' εὐαρχον Br. c. Toup. Etym. M. εὐαρχος .. τοὺς πρώτους ἀνητάς εὐάρχους καλοῦσιν. V. 3. αἶτε. P. αἶτε. Pl. V. 5. αὐτὸν αὐδάσεις. P. αὐτόν τ' αὐγάσεις. Pl. Br. quod non ferendum. Legendum videtur: ἄρτιον αὐδάσεις μὲ. [in notulis male expressum, ἄρτιον δ' αὐδ.] i. e. prudentem, minime insipientem. Solon fr. XV. 59. πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πονητά. Theogn. 924. ἄρτια πάντα νοεῖν. Crinag. p. 261. nr. 576. καὶ μύθοις καὶ ἡθροῖς πάντα Σίλλενος ἄρτιος. V. 7. φιλοκωνθίδας. P. φίλ' ἀκωνθ. Pl. Br. θρίσσαν. P. θρίσσον. Pl. Br. θρίσσα Athen. VII. p. 312. B. p. 528. D.

P. Nr. 305. λεωνίδα. Br. I. 224. nr. 14. An. I. 2. p. 77. In marg. Cod. ἰσφαλμένος. V. 1. λαβροσύνα et φιλευλελίσσι. P. φιλευλελίσσῃ Br. e. Salm. V. 2. δευρόζου. P. Δηϊούσου Br. nescio unde. V. 3. λαρεῖ-
σαιως κναστορας P. κνογάστορας Br. c. Salm. Vere Toup. in Em. ad Hesych. T. IV. p. 194. κνοτογάστορας. De barbaro quodam rege Dion. Hal. de Comp. Verb. c. 18. τὸ δὲ στέαρ καὶ τὸ κύτος τῆς γαστροῦς ἐνέφαινε Βαβυλώνιον ζῶν ἕτερον ἄδρὸν. ubi vid. Schaefer. Nicand. Alex. 125. τόθι χόνδρος ὑπὲρ κύτος ἔξετο γαστροῦς. Alciph. III. 7. p. 292. πλείονα ἢ κατὰ τὸ κύτος τῆς γαστροῦς. Orph. ap. Clem. Alex. p. 63. 29. et p. 723. κραδίης νοερὸν κύτος. Alcman ap. Athen. p. 416. τρέποδος κύτος. Cf. Addit. Anim. ad Athen. p. 243. — ἐψητήρας. P. V. 4. χυτρώς. P. V. 5. ἐγγραμpton. P. ἐγγραπτον. Suid. in κνήστις. T. II. p. 334. V. 6. κνήστην. P. κνήστιν. Suid. Br. ἐννοδόκον P. Br. in Lectt. quum in textu ἐννοδόκον dedisset c. Salm. ἐννοδόκον Suid. T. III. p. 489. τορένη .. τὸ κινήτηριον τῆς χύτρας.

Nr. 306. ἀρίστανος. Br. II. 258. nr. 1. An. II. 2. p. 257. V. 2. ἐννοδύτον. ἐννοδόκον. Pl. Suid. in τανάχαλμος. T. III. p. 428. ubi

νιδίσιαισι: *τανάχαλκόν τε λιβητα σὺν πελίκαι καὶ τῶν ἐννοδόκων κορύναν. ἐννοδόκον.* Br. *cujus lectionis certa sunt vestigia in Schol. Arist. Eqq. 980. τὰν ἐπνοδόκων τορύναν.* V. 3. *ῥιπίδα.* P. Suid. in *πετερίνης.* T. III. p. 221. *ῥιπίδα* Br. Media in hac voce corripitur ap. Dioscorid. p. 196. nr. 290. Archi. p. 178. nr. 207. Philip. p. 160. nr. 101. Hoc Atticorum esse narrant Grammatici, cum vulgo producatur. Canon. Prosodici ap. Herm. nr. 118. p. 447. Draco de Metr. p. 23, 15. p. 45, 18. — *τῶν ἄχαλκον.* P. *τὸν εὐχαλκον.* Pl. Br. V. 5. *μαγεία.* P. *μαγείαν.* Pl. *μαγῆα* Br. c. Suid. in *μαγῆα.* T. II. p. 478. — *ὀβελοῖσιν.* P. Pl. Suid. in *ἀρυστρῖς.* T. I. p. 340. *ὀβέλουσιν.* Br. V. 7. *θυῖαν* P. *θυῖαν.* Pl. Br. Suid. in *θυῖα.* T. II. p. 210. in *ἀλετρίβανος.* T. I. p. 207. V. 9. *οὐψοπόνος* P. *ὀψοπόνος* Pl. *ὠψοπόνος* Suid. T. II. p. 775. V. 10. *ἀπ' ὠσάμενος.* P. *σπινθήρ.* P. Pl. Br. ut p. 232. nr. 177. In nomine proprio tonus retrahendus videbatur, quamquam non ignorabam, latinum nomen *Spinther* vulgo *ὄξυτονεῖσθαι.* Hoc autem non derivatur a *σπινθήρ*, sed latinae est originis. — Nr. 307. *φανίου.* Br. II. 53. nr. 6. An. II. 1. p. 169. De instrumentis tonsorum vid. inprimis Alciphron, III. ep. 66. quem illustravit Bast Ep. ad Boisson. p. 141. (178. ed. alt.) V. 1. *εὐγάθης.* P. *εὐγάθης* Br. V. 2. *φᾶρος ὑπὸ ξύριον.* P. *φάρσος ἐπεξυρίον.* Br. c. Toup. De verborum *φᾶρος* et *φάρσος* permutatione vid. Schaefer. ad Gregor. p. 513. *ὑποξύριον* bene habet. Cogitandum de frusto pilei, quo ille ad *acuendam novaculam* utebatur. Vid. Boettiger Sabina p. 330. V. 5. *δονναῖτιν.* P. *ἄκτιν* Suid. T. I. p. 85. in *ψῆπτραν.* T. III. p. 703. in *φάσανον.* T. III. p. 582. *δοναῖτιν* Br. c. Kustero in Diatr. Anti-Gron. p. 45. *στλεγγίδες καλᾶμιναι* commemorantur ap. Plutarch. T. II. p. 239. A. — *λιποκόπτους.* P. *λιποκώπους.* Br. c. Toup. *cultellos manubriis destitutos* interpretatur. At si in aliis epigr. instrumenta usu attrita et diminuta dedicantur, hoc ad nostrum epigr. nihil facit. *λιποκόπτους* Suid. in *σολόνυχας.* T. III. p. 394. *λιποκόπρους.* Id. p. 582. *λιθοκώπους* tentabat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 358. *γυλοκώπους* V. D. in marg. Ap. G. R. Mihi satis verisimile est, usum τῶν φασιγανίδων epitheto significari. Fortasse: καὶ τυλοκόπτους φασιγανίδας. *cultellos, quibus clavi in pedum digitis tolluntur.* Prosodia in τύλος ambigua. Corripitur in Nicandri Ther. v. 178. *οἷα τύλοι, τὸ δ' ἐνεσθεν ὑπαιφονίσσεται ὄμμα.* Id. v. 272. *ἦλφ ἐειδόμενον, τελέων πέλει.* In τετυλωμένος quoque secunda corripitur. V. 4. *σολόνυχας ὄνυχας.* P. *στόνυχας* Br. cum Salm. Verissime. Vid. Hesych.

στονύχες. Depravatam vocem omittit Suid. in *φάσανον*. T. III. p. 523. In Oppian. Cyn. I. 524. *ὄξυτίροις δαμασσύμενος ὀνύχεςσι*. *στονύχεςσι* corr. Arnald. in Lectt. gr. p. 207. Ib. III. 232. *τμηθεὶς οὐχὶ στονύχεςσι λεόντων*. Fortasse etiam IV. 153. legendum: *ἄλλαρ ἔμιν στονύχων βριαρῶν*: pro *ἔμιν τ' ὀνύχων*, — V. 5. *ἔπνους δ' ἰταλίας*. P. δ' *εἰς ἄλλα* Br. c. Toupio. Scripai sine haesitatione: *ἔπνους δὲ παλίδας*. Vid. ad p. 174. nr. 190. Loca veterum, ubi *παλίδες* inter tonsorum instrumenta recensentur, collegi in Animadverss. ad h. l. V. 6. *κηπολόγους*. P. *κηπολόγον*. Br. cum plurimis apogr. At quid vetat, quominus *κηπολόγοι* Ἐπικούρου sint sectatores Epicuri, qui vulgo οἱ ἀπὸ κήπου vocantur, ut disciplina Epicuri, ὁ κήπος? Vid. Menag. ad Diog. Laert. X. p. 451. Ap. Alciphren. II. 2. p. 208. sincera sunt verba *ἐκδιώκων ἐκ τοῦ κήπου*, in quibus Arnaldus haerebat. V. 7. *ἤπουνεν*. P. *ἤπουνεν*. Br. quod verum videtur.

Nr. 308. *ἀσκληπιαδου*. Br. I. 218. nr. 51. An. I. 2. p. 51. V. 1. *ἔγραψε*. V. 2. *ἔλαβε*. Br. Utrumque emendavi ex P. V. 5. *χάρηται*. Ridicule haec interpretatur Martor. de Theca cal. T. II. p. 392. *μούσαις*. P. Br. *μούσης*. Pl. V. 4. *θῆνέ με*. P. Pl. Quam duplex *με* ferri non posset, *θῆναι* dedi cum Br. — Nr. 309. *Leonidas* nomen, quod in P. desideratur, suppeditat Plan. p. 440. St. Br. I. 228. nr. 33. An. I. 2. p. 92. V. 1. 2, leguntur post alterum distichon in P. sed error correctus appositis litteris. V. 5. *στραγγάλας αἰς*. P. *ἀστραγγάλους θ'* αἰς Br. c. Plan. Dedi, quod vestigia membr. suadent: *ἀστραγγάλας θ' αἰς*. Ad Ἰλ ψ. 188. ubi *ἀστραγγάλην* a nonnullis scribebatur, Schol. Venetus excitat locum Anacreontis: *ἀστραγγάλας ἔρωτός εἰσι μανίαι τε καὶ παιδοίμεαι*. *ἀστραγγάλας* est ap. Hesych. T. I. p. 585.

P. Nr. 310. *καλλιμάχου*. Br. I. 467. nr. 27. An. I. 2. p. 279. V. 1. *δίδου ἐμὲ σημός*. P. quod emendatum iu ed. Kræst. p. 320. Pro *Σιμός* dedi *Σίμος*. Cf. p. 409. nr. 315. V. 2. *γλαῦκος*. P. *γλαῦκος* Br. c. Bentr. V. 4. *τοῦ μονονείαρ ἐμοί*. P. *τοῦ μόνον ὄνειαρ* Br. c. plurimis. — Nr. 311. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. 467. nr. 28. An. I. 2. p. 280. V. 3. *δεδαγμένον*. P. *δεδηγμένος*, *βεβλημένος*. *Ταραντίνοι*. Hesych. quam glossam huic loco admovit Salm. *δεδαυμένον* Br. c. Bentr. *δεδαυμένον*, *περικεφλεγμένον*. Hesych. *δαύω*, τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ· *μηρίων δεδαυμένων*. Etym. M. At mirari licet, Pamphilum, qui in comoedia amantis partes sustinet, unde et nomen habet, dici, οὗκ ἐν ἔρωτι *δεδαυμένον*. Suspicebam olim: αἶν ἐρωτι δ. sed lenius erit: ἀπρ' ἐν ἔρωτι *δεδαυμένον*. Theophyl. Epist. IX. *ἐμοὶ δὲ καὶ ἀπῆθα-*

λαύθησαν αἱ φρένες τῷ ἔρωτι, καὶ δαλοῦ δίκην τὸ περιστέλλον ἐκ-
πεφλόγισται. Recte autem ἄκρα δεδαυμένον, *vehementer ustum*.
ἄκρα σοφαὶ χεῖρες in Epigr. ex Plan. nr. 262. T. II. p. 705. Quint.
Sm. XII. 546. Ἐρινύες, ἄκρα γάμον πεχολωμέναι αἰνοῦ. Item ἄκρως,
de quo Schweigh. ad Athen. T. I. p. 177. nos in Addit. ad Ath.
p. 250. ubi me recte existimo emendasse in fr. Eubuli, ἄκρως γὰρ
ὅμοιον. Aliter R. Porson Advers. p. 108. in hac voce; in reliquis
mecum conspirans. Eodem sensu εἰς ἄκρον dicitur ap. Theocr.
Eid. XIV. 61. ap. Themisti. p. 319. B. τοῖς εἰς ἄκρον ὑγαινοῦσιν.

Nr. 312. ἀνότης. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. p. 423. V. 2. φῖμα.
P. φιμά. Pl. Br. V. 4. ἤπια. νήπια olim suspicabar; sed fortasse
sincera est vulgata lectio de puerie *suaviter sese oblectantibus*, quamvis
me ἤπιος alibi sic legere non memini. Hae voces permutatae ap.
Liban. T. IV. p. 810. 17. ubi scribendum videtur: εἰ καὶ μηδὲν οὗτος
ὁ νόμος ὠφελήσεν ἐμελλε συντηρούμενος, ἀλλὰ γε τὸ πρὸς τρόπον
τοῦτον μὲν (τρόπον τ. μὴ vulgo) εἶναι τῇ πόλει, ἕτερον δὲ σπαιόν...
ὁρᾷτε γὰρ ὅπως ὁ μὲν (ὁ vulgo abest) ἤπιος (νήπιος vulg.) ἐστὶ
καὶ νόμον ἀπάντων φιλανθρωπώτατος κ. τ. λ. — Nr. 313. βακχυ-
λίδου. Br. I. 153. nr. 19. An. I. 1. p. 289. V. 2. κρᾶνναίων. P.
κρᾶναίων. Br. Cf. Steph. Byz. in Κρανᾷ. ibique L. Holsten. p. 172.
Albert. ad Hesych. T. II. p. 538. V. 3. ἐπ' ὅπ. P. ἐν ἀθύρμασι. P.
ἀθύρματι B. Illud restitui. μούσαν. P. μοισᾶν. Br. V. 4. κηρω . .
βακχυλίδης. P. κηΐφ . . βακχυλίδη. Br. — Nr. 314. ἀναστρέφοντα
νικοδήμου ἡρακλεώτου. Br. II. 382. nr. 1-7. An. II. 2. p. 129. Per-
peram Br. haec disticha retulit ad *Nicomedem Smyrnaeum*, secutus
Plan. p. 59. St. ἀναστρέφοντα vocantur, quae sine metri sensu
detrimento retro legi possunt. V. 1. φᾶρος. P. φᾶρος. Br. — Nr. 315.
τοῦ αὐτοῦ. V. 2. ἔγραψεν ὠφελίων. P. ὠφελίων ἔγραψεν. Br. et
sic iterum Nr. 316. ubi vers. 1. διερχῆς P. δ' ἱερῆς Plan. διερεῖ
vocatur Aërope, quod patrie iussa in mare praecipitata erat. Vid.
Schol. ad Lycophr. p. 149. ad Eurip. Or. 805. Lobeck ad Soph. Aj.
1283. p. 408. διερεὶς μόρος Oppian. Hal. V. 345. Nonn. Dion. XXIV.
p. 632. 18. ὄφρα περιπτύξω διερὸν νέκυν, ὄφρα καὶ αὐτὴν ἄγμα πα-
τακρύψῃ με σὺν ὑγροπόρῳ παρακοίτῃ. — Nr. 317. τοῦ αὐτοῦ. V. 2.
πᾶνά με παντελικῆς. P. πᾶν ἐμὲ παντελικῆς. Br. V. Steph. Byz.
in πεντέλῃ. ibique L. Holsten. p. 250. — Nr. 319. τοῦ αὐτοῦ.
V. 1. αἰδομένας ὑπὸ δασίν. P. αἰδομένας ὑπὸ δᾶσιν. Br. δαεῖν
scripsi.

Sequuntur in Cod. ^δ ^δ *ἰσόψηφα λεωνι ἀλεξαν. θύει σοι τὸδε γράμμα γενεθλιακαῖσιν ἐν ὥραις.* Tum pag. sequ. initio iterum: ^δ ^δ *ἰσόψηφα λεωνίδου ἀλεξανδρείας.* P. Nr. 321. *λεωνιδ ἀλεξαν.* Br. II. 193. nr. 17. An. II. 2. p. 96. V. 4. ^η *ἦν ἐθελείας* P. Utrique disticho adscripti numeri *εξηθ*, quibus summa indicatur, quam litterae uniuscujusque distichi efficiunt. — Nr. 322. *τοῦ αὐτοῦ.* In marg. not. *γυμ.* bis. Br. I. c. nr. 18. An. I. c. p. 97. — Nr. 323. *τοῦ αὐτοῦ.* In marg. *ζε.* Non est *ἰσόψηφον*, sed *ἀναστρέφον*. Br. II. 197. nr. 33. An. II. 2. p. 104. V. 1. *Οἰδιπόδης.* In fr. Antimachi ap. Athen. XI p. 465. F. *πρῶτα μὲν Οἰδιποδι καλὴν παρέθηκε τραπέζην.* scr. *Οἰδιπόδη.* V. 2. *γίνεται.* P. *γίνεται.* Br. — Nr. 324. Br. II. 194. nr. 19. An. II. 2. p. 97. In marg. *θριζ.* bis. V. 3. *τίς.* P. — Nr. 325. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. I. c. nr. 20. An. I. c. In marg. *ψυγ.* bis. V. 5. *μουσῶν.* P. Pl. *μουσίων.* Br. quod in textu remansit, me invito. V. 4. *μίμναι.* P. Br. et vet. editt. Plan. usque ad Asc. ubi *μίμνοι.*

Nr. 326. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. II. 192. nr. 11. An. II. 2. p. 92. numeri in marg. *ψπβ.* bis. V. 4. ^α *βαλίης.* P. *βαλίαις.* Pl. Br. idque Meinekii computatione instituta verum esse reperit. *ἐξ ἐπένωσ'* P. — Nr. 327. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. II. 194. nr. 22. An. II. 2. p. 98. In marg. *θρεα* utriusque versui adscriptum. — Nr. 328. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. II. 192. nr. 13. An. II. 2. p. 95. In marg. *ζτοβ* bis. V. 1. *βύβλον.* P. *βιβλον.* Pl. Br. V. 3. Scr. *Ἑλλάδος.* V. 4. ^η *πέμψει.* P. *πέμψη.* Pl. Br. *τῇ χθονίῃ.* Br. *τοῖς Κρονίοις* corrigit; *Λύσσονίῃ* Schneider. — Nr. 329. *τοῦ αὐτοῦ.* Br. II. 194. nr. 21. An. II. 2. p. 97. In marg. *ζφοθ* bis. — V. 1. *ὁδ'* P. *ὁ δ'* Pl. Br. Passim *ἄλλος* et *ὁ δὲ* sibi respondent. Sic nr. 326. p. 353. nr. 343. *ἀλλ' ὁ μὲν . . . ἄλλος δ' ἐς θαλάμους.* ubi vid. — V. 2. *πέμψουσαι.* P. *πέμψουσι.* Pl. Br.

Nr. 330. *αἰσχίνου ῥήτορος.* Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. P. V. 3. *Ἀουλήπαι.* Br. In apogr. nostro obsecrum, utrum sic habeatur, an *Ἀουλήπαι.* Sic certe alibi. Voteres autem *Ἀουλήπιος* videntur scripsisse. Vid. Herm. de metr. p. 82. Bökh. in not. crit. ad Pind. p. 455. — V. 4. *μπαίν.* P. *μπαί.* Br. — Nr. 331. *γαστουλίκου.* Br. II. 167. nr. 4. An. II. 2. p. 53. V. 4. *βαιών* lineae superscriptum in P. Perperam G. Wakefield tentabat, *ἤξ' αἰτρώτων βαιών.* Melius idem v. 5. *φόνιοι* cum

γόβοιο permutat. Aliud quid obversabatur Grotio vertenti: *victor ovans quercu pharetram suspendit ab ista.* — Nr. 332. ἀδριανού ἐν τοῖς ἀναθήμασι τραϊανού καίσαρος. Br. II. 285. nr. 1. An. II. 2. p. 522. Epigrammata Hadriani ἐν τοῖς ἀναθήμασι commemorat Suid. in Κάσιον ὄρος. T. II. p. 249. V. 3. distinxi post ἄνθετε, quod cum verbis τὸδ' ἄγαλμα cohaeret. δοιὰ λίτα. P. Suid. T. II. p. 451. λίτα. πατα-πετάσματα. ἄνθετο δοιὰ λίτα. praeterea stragula picta duo. Grotius. Quae si vera interpretatio, auctor priorem in λίτα perperam corripuit, posteriorem produxit, idque nulla metri necessitate coactus, quum scribere posset: ἄνθετε λίτα δύνω. Jam quum ex Suida constet, Trajanum Jovi Casio duos crateras et cornu bovis inauratum dedicasse, Boivinus correxit: ἄνθετ' ἄλεια δύνω, idque Br. amplexus est. Multo lenius erit: ἄνθετο δοιὰ δέκα, quod et sensui satisfacit et numeris. βοὸς οὖρον. P. βοὸς οὖρον. Suid. in λίτα. T. II. p. 451. in ὄρος. T. II. p. 741. βοὸς οὖρον Br. c. Salm. V. 5. ἄπε. P. ἀπειρεῖς. P. ἀπειρεῖς. Suid. T. I. p. 765. ἀπειρεῖς Br. c. aliis. V. 9. εἰς ὁρόωντι. P. λαίνε. Id. λαίην Br.

Nr. 333. μάκρον ἀργενταρίον. Br. III. 162. nr. 61. ut ἀδέσποτον, sicut est in Plan. p. 483. St. An. III. 1. p. 322. V. 2. εἰς θ. P. ἐς θ. Br. V. 3. ἀναξ. P. Pl. ἄπαξ. Br. Lychnum poëta alloquitur, ut deum fatidicum. Cf. Asclepiad. p. 88. nr. 7. εἰ γὰρ h. l. non est *utinam*, quod sententiarum nexus non patitur, sed verbis εἰ . . εἴη inter se junctis, γὰρ per ellipsin explicari debet. — Nr. 334. λεονίδα. Br. I. 229. nr. 55. An. I. 2. p. 93. In Cod. iterum legitur p. 411. cum lemmate: ἀνάθημα ἐπὶ θυσίᾳ πύργον νεοπτολέμω υἱῷ ἀχιλλεύς. V. 1. 2. Suid. in πάγος. T. III. p. 2. V. 2. ὕδασι. P. 1. ὕδασι. P. 2. Suid. V. 3. πέτραι γλωχίν. P. 1. 2. τετράγλωχιν. Pl. Suid. in γλωχίνας. T. I. p. 486. in μαῖα. T. II. p. 511. V. 4. αἰγίβοταν. Suid. loca pr. V. 5. ψμιστὰ ο σκύφος. P. 1. ψμιστὰ ὅτε σκύφος. P. 2. τότε σκύφος. Pl. ἐμπλεον. P. 1. ἐμπλεον. P. 2. Pl. Nicand. Alex. 162. δέκατ' ἐμπλεον οἴνης. — Nr. 335. ἀντεπάρου. Br. II. 121. nr. 10. An. II. 1. p. 295. V. 1. 2. Suid. in ναυσίη. T. II. p. 284. in οὐπανον. T. III. p. 327. Etymol. M. p. 487. ναυσίη. ἀντίπαρτος θεσσαλονικεύς ἐπιγράμματα· ναυσίη ἢ παροιθεν. κ. τ. λ. Callimachi locus, in Animadversis. a me comparatus, nunc ex Toupii et Valkenarii lectionibus sic videtur legendus: Ἰδεὸς ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ γίον Λιμονήθεν Μεμβλωκὸς πῖλημα καὶ ὑπεὶ τοῦ ἄλκαρ ἔκειτο. V. 3. ἰδρωῖ. P. ἰδρῶ. Br.

V. 4. ἡμαθε^{ασ} αὐσ. P. ἡμαθίς. Br. c. Kustero. ἡλθον. P. ἡλθεν Kust.
 V. 5. τάχα κρόκες. malim: τάχ' αἱ κρόκες. P. V. 6. ἐπ' ἄζομ. P. —
 Nr. 336. εἰς δελφίδος ἀνάθημα θεοκρίτου. Br. I. 376. nr. 1. An. I. 2.
 p. 191. V. 1. ἐκίνα. P. ἐκείνα Br. c. editt. V. 2. ἐρπυλλος et πῆται.
 P. κῆται Br. c. editt. V. 3. μελάμφολοι. P. V. 4. ἐπὶ πέτραι. P. ἐπεὶ
 πέτρα. Br. c. editt. δελφίδ' ἐπεὶ πέτραν. Toup. ἀγλαῖος P. ἀγλαῖεν
 editt. vett. Est in hoc verbo honoris, quo quis celebratur, si-
 gnificatio. In Ithyphall. ap. Athen. XV. p. 622. C. σοί, Βάκχε,
 τάνδε μοῦσαν ἀγλαῖζομεν. quae verba vulgatam lectionem in epigr.
 nostro satis tuentur. V. 5. αἰμῆξι. P. et omnes editt. αἰμαξεί. Br.
 quod mihi in hoc epigr. non videbatur necessarium. — ὁ μάλος. P.
 ὁ μαλλός. Br. In μαλός priorem corripi colligas ex Eustath. ad 'Il.
 χ. 510. p. 1572. 40. Cf. ad 'Il. η. p. 510. 3. V. 6. περιμίνθου P.
 ἀκρεμόνα. Ib. ut etiam alibi.

Nr. 337. τοῦ αὐτοῦ, εἰς νικίαν ἱατρόν, ἥ ἡγέτιονα ξόανα μισθώ-
 σατα. Br. I. 378. nr. 7. An. I. 2. p. 197. V. 1. τωῖ P. Scr. τῶ,
 ut nunc Schaeferum dedisse video. — συνοσόμενος. Vulgo. συνοσώ-
 μενος. P. Vid. Schaefer. ad h. l. p. 228. Oppian. Hal. V. 52. οὐ
 μὲν ἔασι Κριοὶ μηλονόμων τιθασὺν βοτόν· οὐ δὲ θαλάσσης Κριοῖς
 μελιχλοῖσι συνοίσεται, ὅς κε πειλάσῃ. Lucian. Hermot. §. 34. T. IV.
 p. 45. γυναῖκα ξένην συνενεχθεῖσαν αὐτῷ. Cf. Wakefield ad Soph.
 Phil. 1071. — V. 5. ὅσα μιν. P. ὅς μιν. editt. V. 5. ἐπὶ στέας. P.
 V. 6. ὅδ' P. Vulgo in hoc epigr. ionicae formae obtinent pro doricis. —
 Nr. 338. τοῦ αὐτοῦ εἰς ξενονλίδα ταῖς μούσαις ἀνατεθῆνота ἀγαλμα
 λίθινον. In marg. τοῦ αὐτοῦ θεοκρίτου. Br. I. 378. nr. 9. An. I. 2.
 p. 199. V. 1. 2. Cod. lectionem dedi. Vulgo ἐννία πάσαις . . θῆκε
 τὸ μαρμαρίνον. V. 3. σοφία . . τῷδε. P. Vulgo σοφίῃ τῷδε. fortasse
 rectius. V. 4. ἐπὶ λανθ. P.

Nr. 339. δημομέδων οὗτος ἀνέθηκε διονύση ξόανον καὶ τρίποδα.
 Br. I. 379. nr. 11. An. I. 2. p. 200. V. 1. δαμομένης. P. δαμομέλης.
 editt. vett. δαμοτέλης Br. c. Steph. in Poët. gr. Frequens est hoc
 nomen apud Polybium. Athen. I. 14. E. Δαμομέλης Παιανιένεσ οε-
 currit ap. Aeschin. c. Ctesiph. p. 440. V. 2. καὶ οὐ. P. καὶ οε vulg.
 ἢ
 ἄδιοντον. P. V. 3. ἐν πᾶσι. P. et vulgo. ἐν παύσι. editt. vett. Hoc
 postulat antithesis, et probat Derv. ad Charit. pag. 61. et Valken.
 Ille victoriam inter viros adeptus, neque antea inter pueros laude ca-
 rebat. De μέτριος vid. Graev. ad Hesiod. p. 541. Plutarch. T. II.

p. 689. A. Iterum *παισιν* et *πᾶσιν* permutata p. 459. nr. 600. p. 425. nr. 587. Cf. ad p. 518. nr. 67. — Nr. 340. τοῦ αὐτοῦ. Br. I. 579. nr. 12. An. I. 2. p. 201. Miro errore in P. duo posteriora disticha h. l. omissa, a priore sejuncta leguntur p. 435. tamquam pars epigr. Vii Theocritei, cum quo nihil commune habent. In Plan. p. 38. St. prius distichon abest, quod suppeditant Schol. Wechel. fortasse ex edit. Nicol. Sabiens. ubi hoc epigr. exhibetur integrum. V. 1. ἡ κύρις et πάνδημος vulg. ἔχε ed. pr. Pl. et P. εἰς vulg. V. 4. ἦν P. et editt. ἦς Br. — Nr. 341. εἰς τῆς ἡρας τὸν ναὸν ἀνάθημα παρὰ μανδόκρεω. Ex Herodoto IV. 88. p. 322. Br. III. 180. nr. 154. An. III. 1. p. 374. V. 2. Scr. Μανδόκρεων. — Μανδροκλῆς Br. c. Herod. σχεδίας. P. σχεδίης. Br. Cf. de hac voce Schaeef. ad L. Bos p. 77. V. 7. τῷ μὲν δῇ. P. αὐτῷ μὲν στ. Br. a. Herod. V. 4. de-
sideratur in P. In marg. ζτ. στ.

Nr. 342. ἀνάθημα τῇ ἀθηνᾷ παρὰ τῶν Κυζικηνῶν. Edidi in Paral. I. p. 641. nr. 51. Argumentum obscurum. Minervam Cyzicenis inprimis favisse, apparet ex Plut. V. Lucull. c. 10. *ιστορεῖται δὲ τῶν ἐν Ἰλίῳ πολλοῖς καὶ ἔπνον ὀφθῆναι τὴν Ἀθηνᾶν ἰδρωτὶ πολλῶ φεομένην, καὶ ὑποφαίνουσαν τι τοῦ πέπλου παρεβρόγιος λέγουσαν, ὡς ἀρτίως ἦκει βοηθήσουσα Κυζικηνοῖς.* V. 1. *τριήρη στηλίδα τᾶς πρ. corr. Buttm. in not. mst. ingeniose, triplicem columnam interpretatus, similem fortasse τοῖς δοκάνοις Dioscurorum, triadis Gratiarum symbolum. De quam arte agatur, obscurum.* V. 3. *πρώταν. Fortasse πρώαν.* V. 4. *τᾶνδε πολιστᾶλαν. P. τάνδε πόλει στᾶλαν scripsi.* P. V. 5. *ὑψίστα. P. V. 6. ἀδισα. P. ἄδ', ἰρᾷ πρ. emendavi, assentiente Buttmanno.* — *ἐνασι. . . P. ἐν Ἀσιάδι idem correxit.* V. 7. *δεῖγμα καὶ. Scr. δεῖγμά τε καὶ.* V. 8. *δελφι δᾶγαν. P. δελφιδα γᾶν scripsi, quod cum ἤγαγε jungendum.*

Nr. 343. ἄθλον, ἡροδότου. Br. III. 181. nr. 159. An. III. 1. p. 376. ex Herodot. V. 77. p. 411. et Aristide T. II. p. 380. V. 2. *ἐκ πολέμου. P. ἐν πολ. Br. c. Herod. V. 3. ἀχυνθέντι. P. ἀχλύνοντι Br. c. Herod. ubi tamen Cod. Med. Askew. c. membr. Pal. in ἀχυνθέντι, a verbo ἄχυνμι, conspirat. Huic lectioni patrocinator Gronovius. Simile est ἡχλύνθη ap. Quint. Sm. II. 550. Jam licet hanc lectionem eā, quae ap. Herodotum vulgo habetur, meliorem non putem, mihi tamen a membr. discedendum esse non putavi. — ἑσβισαν. P. ἑσβισάν. Br. ex Her. — Nr. 344. ἐπὶ τῷ ἐν Θεσπιάσι βωμῷ.*

Edidit Huschk. An. cr. p. 201. nos in Paralip. I. p. 643. nr. 52. Cf. ep. Philiad. in Append. nr. 94. T. II. p. 789. V. 1. *θεσπιαι*. P. *θεσπιαι* scribi jubet Steph. Byz. in *Θεσπια*. V. 5. *ἀλέξανδρον*. P. *Ἀλεξάνδρου* correxi cum Huschkio. — *καθ' ἰλόντες*. P. Sequitur in Cod. epigr. Crinagorae, quod exhibuimus supra p. 169. nr. 161.

Nr. 345. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 142. nr. 9. An. II. 1. p. 386. V. 1. *ἦνθαι μὲν*. P. *ἦνθ' οὖν*. Br. quae elegans correctio, non tamen omnino necessaria. Sensus: olim quidem rosae veris tempore florebant; nunc autem media hieme calyces reclusimus. V. 3. *σηῖ ἐπὶ μειδ*. P. *σοὶ ἐπιμ*. Br. c. Reisk. Malim: *ση γ' ἐπιμειδ*. — *γενέθλη* P. *γενεθλή* Br. c. Reisk. *ἀσσοτάτη*. P. V. 5. *καλλίστη στεφθῆναι* P. *καλλίστης στεφθῆναι* Reiskius; cui correctioni colorem fortasse concilies ex Oppian. Cyn. II. 579. *λάχνη πορφυρέσσα δ' ἐπὶ χροὸς ἐστεφάνωνται*. Apoll. Rh. III. 1214. *πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο σμερδαλέοι . . δρᾶκοντες*. Sed vera procul dubio correctio Br. *καλλίστης σφθῆναι*.

Nr. 346. *ἀνακρίοντος*. Br. I. 118. nr. 79. An. I. 1. p. 200. V. 1. *ταλαιαί ἡμερ*. P. *τελλίε ἡμερ*. Br. c. Reiskio. Hanc lectionem confirmavi in Animadversis. V. 4. *ἀγαθὴν*. P. *ἀγαθῆς*. Barn. — Nr. 347. *καλλιμάχου*. Br. I. 486. An. I. 2. p. 282. V. 1. *τὴν τόδ' P. τιν τόδ'* Br. c. al. V. 2. *σαόν*. P. *σαίω* malebat Anna Fabri. cf. p. 168. nr. 157. 2. — Nr. 348. *διοδώρου*. Br. II. 186. nr. 7. An. II. 2. p. 80. Ad Sepulcralia pertinet. V. 1. 2. Suid. in *αἰλιον*. T. I. p. 650. V. 2. *σοφίης*. P. *σοφίης* Br. c. Suid. V. 3. *καταφθίτε*. P. *μήλας* P. *μηλᾶς* Br. *μηλοῦς* Reisk. V. 4. *κλαῖεν* P. Br. Ineptam lectionem, qua sensus prorsus obscuratur, commutavi cum *κλαίω*. Cippus loquitur, Diogeni elegiae inscriptus, immaturam filiae mortem deplorantibus. Hinc cippus ipse plorare dicitur. Sic omnia plana et perspicua. V. 6. *θηροφόρων*. P. *θηροφόνων*. Br. c. Kustero et Reiskio. Frequens permutatio litterarum *ν* et *ρ*. p. 323. nr. 735. *μόνος* et *μόρος*. p. 358. nr. 6. *ἐρεῖς* et *ἐρεῖς*. Hinc in Oracul. Sibyll. II. p. 221. scr. *γλαύσης ῥοῦν ἐχέμεν* pro *ροῦν*. Ap. Apoll. Rh. II. 556. *ἀρωγῇ* vulgo, *ἀνωγῇ* Codd. Br. Eadem fortasse correctio adhibenda eidem v. 499. *τοιγῶς Διὸς πνεύσιν* *ἀνωγῇ*. pro *ἀρωγῇ*. cf. Ib. v. 524. Ap. Liban. T. IV. p. 281. 3. scr. *ἐν καινοῖς πράγμασιν*, pro *καιροῖς*. Ib. p. 221. 27. *ὅτι καιρὸς ἀπείκετο* καὶ ἔπνευ *καιρὸς*. scr. *καιρός*. — V. 6. *ἔμελεν*. P. *ἔμελε*. Br.

P. Nr. 349. *φιλοδῆμον*. Br. II. 90. nr. 25. An. II. 1. p. 256. V. 1. *μυλινερα*. Br. minus recte. *γλαῖνη*. P. *γλαυκή* Br. c. Dorv.

γλανκοῦ Reisk. Scripsi γλανκὴ . . Λευκοθέη. Leonid. Tar. p. 294. nr. 550. γλανκοῖο φυγῶν Τρίτωνος ἀπειλάς. — γλανκῆς μεδίονσα foret, *maris domina*. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 182. qui malit πόντου δαίμον' ἀλεξιμάκω. Distinxi post πόντου. V. 3. νηρηῖδων. P. i. e. νηρηῖδων. νηρεῖδων Br. ut p. 469. nr. 663. 664. Dorvill. ad Char. p. 181. Νηρηῖδες antepenultima correpta, nescio quo jure, passim legitur in novissima editione Quinti Smyrnaei. ut L. II. 422. 436. et alibi. V. 5. φέροιτε. P. φοροῖτε. Dorv. V. 6. σῶιον. P. γλυκὺν ἥϊον^ω πειραίος. P. ζῶον ἐπὶ γλυκεράν ἥϊον^α πειραίως. Br. c. Dorv. Ap. Lucian. in Alex. §. 11. T. V. p. 75. ed. Bip. scr. c. Cod. Paris. Εὐξείνου πόντοιο παρ' ἥϊον^α ἄγχι Σινώπην pro ἥϊοδ' ἄγχι. Vid. ad p. 119. nr. 209. 1. — Nr. 350. κρηναγόρου. Br. II. 142. nr. 10. An. II. 1. p. 386. V. 3. ὁ πρίν. P. V. 4. τρισσοῦς. P. V. 5. μιλῆτον. P. μίλητον Br. c. Ap. Lips. Si sincera est lectio, ad ἤγαγε subaudi σάλπηγγα ex praecedentibus; nisi malueris: τρισσοῦς ἤλασας εἰς στεφάνους. si ad triplicem perrexiati victoriam. p. 455. nr. 574. οὐ μὲν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασα. — Nr. 351. καλλιμάχου. Br. I. 468. nr. 30. An. I. 2. p. 282. V. 1. τίν με. In marg. ἂν σύ με. (Scr. ἀντί σοί με.) λεονταγῶνε. In margine:

... ταγῶν^ω Lectionem λεοντάγῶνε tuebatur T. Hemsterh. cujus no-
.... πτόν^α tam exhibet Bast. ad Gregor. p. 593. qui et illam lectio-
... λ^ε nem improbat, et Valkenarii conjecturam (quam a me probari unde noverat vir doctissimus?): τίν με λεόνταγῶν^α ὥδε σνοκτόνε. Ipse λεοντόχλαινε corrigit. Epigr. ex Plan. nr. 94. T. II. p. 652. καὶ σύ, λεοντόχλαινε. Ἐν ρινῶ^ω λείοντος σπάντα, leonis exuvias indutum, dixit Pindar. Isthm. VI. 53. V. 2. Vulgo distinguitur: ὄζον β. α. Θῆκε ... τίς; ἀρχῖνος. quod recentioris est stili et indolis. Callimachum sic distinxisse, ut dedi, nullus dubito.

Nr. 352. ἡρίωνης. P. Br. I. 58. nr. 1. An. I. 1. p. 185. V. 1. δεξαταλαν. P. ἐξ ἀταλῶν. Br. c. Salm. membr. se lectionem dare existimans. Etiam Pl. p. 301. ἐξ ἀπαλῶν. Non dubitavi ex Cod. scribere: διέξ' ἀταλῶν . . distinctione post Προμαθεῦ posita. Προμηθεῦ Plan. V. 2. ἔντι. P. ἐντι Br. c. Plan. ubi hoc verbum cohaeret cum praecedentibus. — τίν ὁμαλοί. P. Br. Fortasse τίν σοφίαν ὁμαλοί. Vulgo τῖν, quod variis conjecturis locum dedit. Cf. supra nr. 347. V. 4. αἰγάν. P. Pl. αὐδάν Br. c. Ursino et aliis, quae vera correctio. — ἦς α' Ἀγ. P. Br. ἦς Ἀγ. Pl. Duplex αε; offensione caret. Vid.

Schaefer. Meletem. p. 50. s. qui h. l. non praetermisit. εἶκε sive αἶκε indicativo jungitur ap. Homer. Ἴλ. α. 66. αἶκεν βούλεται. Ὀδ. ζ. 282. εἶκ' αὐτῇ εὖρεν. saepius cum futuro. Od. π. 238. 254. 260. etc. — Nr. 353. τοσοῖδος. Br. I. 195. nr. 7. An. I. 1. p. 417. V. 2. ἄμε. P. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 237. ed. Lips. ἀμέ. Br. ἄμμε Valken. ad Adon. p. 375. A. V. 3. πρὸς ὤκει. P. ποτῶκει. Br. c. Bentl. propter ποτοπτάζειν; fortasse rectius; quamquam tales in formis dialecticis diversitates passim occurrunt, etiam sine vitii suspicione. — V. 4. πέλοι. P. πῆλει. Br. πῆλη scribendum, monente Schaefero in Meletem. p. 28. Herm. ad Viger. p. 919. ed. 2^a. — Nr. 354. τῆς αὐτῆς. Br. I. 195. nr. 8. An. I. 1. p. 417. V. 1. τῆνῳθεα βασιθίδος εἰδετε μὲν. P. τῆνῳθε Σαβαιθίδος Br. c. pluribus. Ad verum implendum Br. εἰδετ' ὁπωπά. Mihi olim εἰδετας ὄμμα videbatur probabile, γνωτὰ mutato in γνωτόν. Nunc vide, an lenius sit: γνωτόν καὶ τῆνῳθε Σαβαιθίδος εἰδος ἐραυνῆς. Ἀ δ' εἰκὼν μορφῇ καὶ μεγαλοφροσύναν. ubi venustae mulieris species et generosus ejusdem animus in tabula picta conspicuus bene junguntur. — V. 2. μεγαλῳσύνας. P. μεγαλοφροσύναν. Br. c. Oleario. V. 4. ὄραν. P. ὄρῃν. Br. — Nr. 355. λεωνίδα. Br. I. 224. nr. 15. An. I. 2. p. 78. V. 1. 2. Suid. in ῥωπικά. T. III. p. 267. ubi μήτηρ. — τὸν μῖκνθον. In marg. P. τί ἐστὶ μῖκνθος. Μῖκνθος commemoratur ap. Herodot. VII. 170. ubi vid. Valken. p. 585. Wesseling. ad Diod. Sic. XI. 48. 66. p. 441. — V. 3. ὑψώης. P. Scr. ὑψώης. Respicitur ad nominis etymologiam. σὺ δ' εὖ σώσεις Salm. in Ap. G. R.

Nr. 356. παγκράτους. Br. I. 259. nr. 1. An. I. 2. p. 181. P. V. 3. τετραετής. P. τετραετείς. Br. c. Reisk. ἀπὸ μητρός. matre tamquam debitum deae solvente. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 582. ἰδοίς, oculos in eas converte, respice puellas. Mosch. Eid. II. 25. ἀσπασίως ἐπέδεκτο, καὶ ὡς σφετέρην ἶδε παῖδα. Bacchyl. p. 201. nr. 313. Κραναιὼν ἡμερόεντα χορὸν Αἰὲν ἐποπτεύοις. Huic disticho, primo novae paginae, lemma adscriptum: εἰς νεοκόρους γυναῖκας. In superiore paginae marg. legitur ab alia manu: ἀνάθημα ἡσιόδου. cum disticho, quod legitur infra p. 216. nr. 53.

Nr. 357. θεαίτητον ἀνα εἰς νινάνωρα μακεδόνα τον εὐπτοῖη καὶ ἡησοὺς καὶ εἰς φιλέ. Br. II. 251. nr. 1. An. II. 2. p. 241. V. 3. πατὴρ δὲ πτοίητος ἐμοὶ αἰπιόρητος. P. quam διττογραφίαν ignorans Br. temere reprehendit Dorvillium ob falsam conjecturam Αἰπιόρητος. Ipse

ex Ap. Buhet. πατήρ δ' ἐμοὶ εὐπτολήτος. Scr. δέ μοι. V. 6. τειέων.
P. τοκίων. Br. Gregor. Naz. de Reb. Suis v. 110. Opp. T. II. p. 33.
B. οἷς μούνος τοκίων περιλείπομαι ἐλπίς ἀμυδρή. Scr. τειέων. V. 6.
δοταμεις. P. — Nr. 358. διοτίμον, εἰς κύπασσεν τὸν ὀμφάλης ἐν τῷ τῆς
ἀρτέμιδος. ναῦ Χ. ὅτι κύπασσει κόσμος γυναικίως. Vid. ad nr. 272. —
Br. I. 250. nr. 3. An. I. 2. p. 160. V. 1. ἀβρέα κυπ. P. ἀβρέ. Br.
a ex proximo a ortum. — ὀμφαλίη ποτε. P. ὀμφάλη ἢ ποτε. Br. c.
Reiskio. — ὡς τότε. ἐς τότε corr. Gerhard. in Lectt. Apollon.
p. 229. — πάλιν ὡς νῦν. P. ὅς νῦν. Br. c. Toupio.

In fine hujus Sectionis leguntur haec: καὶ ὁ τῶν ἀναθεματικῶν
ἡμῶν ἐπιγραμμάτων χαρακτήρ πεπλήρωται, ἱκανῶς ἔχων ὡς ἑμᾶντὸν
πεῖθω. In marg. notatus epigrammatum numerus: ὁμοῦ τξ i. e. 360.
numeratis scil. etiam iis, quae a nobis, quia jam superius edita erant,
omissa sunt.

VII.

Ἐπιγράμματα ἐπιτύμβια.

Καὶ ὁ τῶν ἀναθεματικῶν ἡμῶν (L. ἡμῶν) ἐπιγραμμάτων χα-
ρακτήρ πεπλήρωται ἱκανῶς ἔχων, ὡς ἑμᾶντὸν πεῖθω. μετρίον οὖν
ἐφ' ἕτερον οὐκ ἄχρηστον, οὐδ' ἀνωφελῆ λαλῆσαι τι καὶ πρὸς πάθος
ἀγαγεῖν τοὺς ἐντυγχάνοντας δυνάμενον· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐπιτυμ-
βίων (ἐπιτυμβίων Cod.) ἀρχὴν ἔχων τοιάυδε. Χ. ἐπιτύμβια εἰς τὸν
ὄμηρον. In margine: ἀρχὴ τῶν ἐπιτυμβίων ὣν ἐσχεδιάσεν ὁ κύρις
κωνσταντῖνος ὁ κεφαλαῖος, ὁ μακάριος καὶ ἀειμνήστος καὶ τριπόδητος
ἄνθρωπος.

Nr. 1. ἀλκαῖον ποιητῆ μεσσηνι. εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴ ἐπὶ τύμβιον.
οὗτος ὁ ἀλκαῖος οὐκ ἦν ὁ μυτιληναῖος, ὅς ἦν ἐν τοῖς χρόνοις πιττακοῦ.
Br. I. 487. nr. 7. An. I. 2. p. 349. V. 1. 2. Suid. in ἥκαχον. T. II.
p. 49. ubi μουσῶν. Idem in γοῖφος. T. I. p. 491. V. 3. 4. Suid. in
χρίσις. T. III. p. 688. qui ἐχρίσαντο h. l. pro ἐχρίσαν positum esse
monet. In vett. editt. Plan. ἐχρήσαντο et ἐχρίσαντο. V. 5. μόθων.
P. μόθον. Pl. V. 6. λαρτίδω. P. λαρτιάδω. Pl. Spiritu opus esse
negat Schaefer. ad Soph. T. II. p. 227. V. 7. νῆσων. P. Br. νῆσος. Pl.
κοντῆρος. editt. vett. Plan.

Nr. 2. εἰς τὸν αὐτὸν ὅμηρον. ἀντιπάρου σιδανίου ἐπιτύμβιον. —
 ἔστι καὶ ἄλλος ἀντιπατρ^ο θεσσαλονικεὺς καὶ αὐτὸς ἐπιγραμμάτων ποιητ^ς.
 Br. II. 24. nr. 69. An. II. 1. p. 63. φθγξαμένην. P. φθγξαμένην.
 Pl. Suid. in μαιονίδας. T. II. p. 512. Hoc restitue. V. 3. νασίτης.
 P. νασίτης. Plan. Br. Lexica nostra hanc adjectivi formam ignorant.
 P. V. 9. τάλικον. P. et vett. editt. Pl. τηλίκον. ed. St. In superiore
 margine hujus paginae post v. 5um scriptum est epigr. Nr. 2^a diversa
 manu: εἰς τὸν αὐτόν. Edidit Huschke in An. cr. p. 208. qui ad
 prius distichon comparat ep. Leonid. Tar. p. 236. nr. 198. — V. 2.
 Ad hunc vera. pertinere videtur nota in marg. ζτ. λέπει ἢ ἔννοια τοῦ
 ἐπιγραμματος. Pro depravato κατὰ στίχας cl. editor καταστέφας le-
 gendum suspicabatur; mihi κατὰ σπείρας in mentem venerat. V. 3.
 Scr. Πισφίον. In marg. Cod. γρ. πικρίδουσι τετιμμένον. Voluit
 τετιμμένον.

Nr. 3. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 256. nr. 500. An. III. 2. p. 147.
 Suidas in Ὀμηρος. T. II. p. 683. et iterum p. 690. — Nr. 4. εἰς
 τὸν αὐτόν. πεν\ σιλεν. εἰς ὅμηρον ποιητήν. Br. III. 101. nr. 80.
 An. III. 1. p. 192. V. 1. 2. Suid. in ἀρχαίλεια. T. I. p. 43. V. 6.
 ἀπ' ὠδίων. P. ἀπ' ὠδίων. editt. vett. Plan. ἐπ' ed. St.

Nr. 5. εἰς τὸν αὐτόν, ἄθλον, οἱ δὲ φασιν ἀλκαίου μετυληγαι^{ου}.
 (perperam pro Μεσσηνίου. In Plan. p. 269. St. nomen auctoris non
 adscriptum.) Br. I. 487. nr. 6. An. I. 2. p. 348. V. 1. ἀπὸ ῥῥαι-
 στήρος. P. ἀπὸ ῥαιστ. Pl. Br. Sic etiam Suid. in ῥαιστήρ. T. III.
 p. 254. — V. 2. στήσητε. P. στήσοιτε. Pl. Br. στήσηται. Suid. ut
 saepe in terminationibus ται et τε peccatur. Obiter corrigo Libanium
 T. III. p. 124. 6. γυν δὲ εἰσιν οἱ τοῖς παισὶ πορευομένοις λέγουσιν·
 ἄγε, ὅπως (ὁπίω vulg.) ὡς πλείεστα φαγήσεται (φαγήσεται vulg.), ὅπως
 προσθήσεται (προσθήσει vulg.) ταῖς σαρκὶν ἐς κόρον. Caeterum in
 epigr. nostro rectius fortasse στήσητε cum Cod. leges. Vid. ad p. 122.
 nr. 127. — Διὸς ἀστεροπαῖ rutilum aureae statuæ splendorem, Jovis
 fulguri non absimilem, significare videntur. V. 3. εἰμ' P. Pl. εἰμ'
 Br. — σαλαμίνιος. P. οὐδ' ὁ μέλητος δημαγόρου. P. Pl. οὐδὲ μὲν
 εἰς Δημαγόρου. Br. tacite in textu posuit. Illud restitui. Chii Ho-
 merum pro Moletis habebant filio; Aegyptii Dmaagorae dicebant na-
 tum; Salaminii, ut hic locus docet, Damagorae. V. 4. ταῦτ' P. et

plurimae editt. Plan. Br. τοῦτ' ed. pr. Pluralis pronominis, quamvis ad unam rem relati, bene habet. Vid. p. 514. nr. 683. p. 602. nr. 218. Heindorf. ad Platon. T. III. p. 281. V. 5. βασάνιζε τὰμά. P. βασανίζετο τὰμά. Pl. Br. Alium poetam explore, an donis corruptus vester dici haberique velit. V. 6. πᾶσιν. P. παισίν. Pl. Br. quod mihi h. l. non videtur verius. De permutatione horum vocabulorum vid. ad p. 204. nr. 339. p. 459. nr. 600. Ap. Bion. Eid. I. 5. ἔγρεο ... καὶ λέγε πᾶσιν. erat, qui παισίν conjiceret, conatu inutili. — αἰείετ' P. Pl. αἰελοῦτ' Br. αἰείδετ' Boschius edidit. Correctione non est opus. Musae et Chius, Homerus ait, carmina mea in posterum quoque reliquis Graecis canent; id quod ille patriae suae honoris causa prae ceteris tribuit.

Nr. 6. εἰς τὸν αὐτόν, ἀντιπάτρην σιδωνίου. Br. II. 24. nr. 68. An. II. 1. p. 62. Extat etiam in Marmore, unde a pluribus descriptum. Vid. Marm. Taurin. p. 169. V. 1. κάρην' ἀρετᾶς. Dio Chrys. Or. II. p. 79. ὅτι τὸν "Ὀμηρον ἐνόμιζε δαιμόνιον καὶ θεῖον τῷ ὄντι κήρυκα τῆς ἀρετῆς. V. 2. βιοτῇ. P. Suid. in βιοτῇ. T. I. p. 454. βιοτῆ. Pl. Br. quod verius. δόξης. Marm. quod an Anthologiae Codd. sit antiquius, dubitare licet, V. 3. ἀγήρατον. P. et Marm. ὀγήραντον. Br. Ap. Simōnid. p. 244. nr. 253. membr. iterum: κείμεθ' ἀγηράτων χροῖ- μανοι εὐλογίη. Pl. autem ἀγηράντων. Ep. ἀδесп. in Appendic. Epigr. nr. 194. T. II. p. 818. οὕτω ἀγηράτους ἀμφεθέμεν στεφάνους. ubi vulgo est ἀκηράτους. Sic nostro quoque loco Plan. ἀκήρατον, et Suid. in ἀλιβρόθιον. T. I. p. 114. metro reclamante. ἀκηράσιον tontabat Toupius; ἀκηρότατον Schneiderus; ἀκήρατον, ὅμμα δὲ κόσμον Wakefield. Mihi his omnibus Br. lectio praeferenda videtur. Sine lectionis varietate ἀγήραντον πόλον αἰθέρος legitur in epigr. Eurip. ap. Athen. L. II. p. 61. B. in Append. Ep. nr. 27. p. 763. In Orac. Sibyll. L. III. p. 414. ἀγήρατον δ' ἔξει πῆλος ἐσομένοισιν. lege: ἀγηράντων. V. 4. ἀλιβρόθιος. Br. c. Suid. l. c. ἀλιβρόθια. P. Pl. ναῦς καλιβρόθιη est ap. Arat. Phaen. 347. apud quem etiam ἐπιχθονίη reperitur v. 101. et ἐννυχίη v. 135. Vid. ad p. 156. nr. 81. In Marm. hic versus prorsus aliter: παντὸς ὁρᾶς τοῦτων δαίδαλον ἀρχέτυπον.

Nr. 7. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 257. nr. 501. An. III. 2. p. 147. In nonnullis Codd. hoc distichon Antipatro Sidonio tribui, monuit Leo Allat. de Patr. Homeri p. 46. Nec fortasse male. Cf. ad p. 165. nr. 130. V. 1. δς omissum in P. supplet Pl. — Nr. 8. ἀντιπάτρην

⁸
 σιδωνι. εἰς ὄρφια τὸν ποιητὴν, τὸν οἰάγρου καὶ καλλιόπης. Br. II. 24. nr. 67. Ap. II. 1. p. 61. V. 1. Suid. in δρῦς. T. I. p. 630. V. 3. κοιμάσαις et χαλάζης. Suid. in βρόμος. T. I. p. 457. Idem vulgatam exhibet in σερμός. T. III. p. 411. V. 4. παγεῦσαν. P. παταγεῦσαν. Pl. Suid. Br. V. 5. κατ' ὠδ' ἔραντο. P. V. 7. ἀλαλκεῖν. P. Pl. Suid. in ἀλάκειν. T. I. p. 98. ubi ἦν' ἐκ editur. ἀλάλκειν. Br. Vide Heyn. ad 'Ιλ. ε. 30. T. VII. p. 602. In Eudociae Martyr. S. Cypriani v. 92. ἀλλ' ἀπάλακ' ἀλάτην συνθήμονα αἰνοσοφίστην. fortasse scribendum: ἀλλ' ἀπάλαλα' ἀπάτης συνθήμονα.

¶ Nr. 9. εἰς τὸν αὐτὸν, δαμαγήτου. Br. II. 39. p. 5. An. II. 1. p. 110. Sine auctoris nomine legitur in Plan. p. 269. St. V. 1. γρ. ὄρφια περικοῖο
 ὄρφια θρηγίλῃσι. P. In θρηγίλῃσι conspirant Pl. Suid. in προμο-
 λῃσιν. T. III. p. 190. V. 3. σὺν ἄμ' P. συνάμ' Pl. Suid. in ἀπειδῶ.
 T. I. p. 261. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 744. s. — πέτρῃ. P. Pl. Suid. Br. Rectius fuerit [πέτρα. ut mox λύρα. — V. 4. ὑλονόμων
 ἀγέλα. P. ὑλονόμων ἀγέλαι. Br. ὑλονόμων ἀγέλη. Pl. V. 5. ὅποτε.
 P. ὅς ποτε. Pl. V. 8. θυμόν. P. Pl. Suid. in ἀκλήλῃ. T. I. p. 83.
 in κλύμενος. T. II. p. 333. ubi ἀμείλικτον θυμόν. Pierson. Verisim.
 p. 87. κενθμόν suspicabatur. — λύραι. P. Suid. Br. λύρη. Pl.

Nr. 10. εἰς τὸν αὐτὸν ὄρφια, τὸν οἰάγρου καὶ καλλιόπης. Br. III. 253. nr. 482. An. III. 2. p. 141. V. 2. De caede Orphei Liban. T. III. p. 66. 16. ubi scribendum: σημείον δὲ Λεβιθῶμοι, οἱ (hoc vulgo abest) μετὰ τὸν Ὀρφίως φόνον (δὲ' vulgo inseritur) ἀμυνσίας
 ἔδοσαν δίαην. V. 3. ἡμᾶξαντο χίονας. P. V. 5. καὶ αὐται. (sic. In
 Var. Lectt. αὐταί perperam excusum.) P. καὶ δ' αὐταί. Br. Sed repo-
 nenda lectio Pl. καὶ δ' αὐταί. Particulae καὶ δὲ apud optimos quo-
 que poëtas junguntur. Infra p. 260. nr. 361. ἄστρα καὶ δ' ἄλλως. Homer.
 'Ιλ. ξ. 364. Ὀδ. ξ. 60. 286. η. 213. μ. 116. ο. 449. π. 418. ρ. 583.
 σ. 369. φ. 110. 113. Apoll. Rh. I. 185. 849. III. 18. 66. 697. 900.
 1256. IV. 408. 720. 766. 1360. Ap. Oppian. Cyn. I. 390. καὶ δ' αὐ-
 τοῖς μερόπεσιν. bene habere existimo, nec cum καὶ ε' αὐτοῖς permuta-
 verim. Ib. II. 282. καὶ φθίμενοι δ' ἄρ' ἔχουσιν, verius quam γὰρ
 ἔχουσιν. Ap. Plutarch. Vit. Num. c. 4. T. I. p. 111. καὶ δ' αὐθ'
 Ἰκπολύτοιο φίλον κᾶρα εἰς ἄλα βαίνει. frustra Bry. καὶ δ' αὐθ' cor-
 rigit. Attici illas particulas solent sejungere. Apud Lucian. in Dial.
 Mort. XII. 5. καὶ ταῦτα δὲ ἐπραττον αὐτοὺς προκινδυνεύων. Belinius

probat lectionem Cod. Par. ταῦτα διέπραττον. Mihi illud videtur sincerius, nisi fuit: ταῦτα δὲ διέπραττον. V. 7. ἐπ' ὠδύραντο. P.

Nr. 11. εἰς ἥρινναν ἀσκληπιάδου. Br. I. 218. nr. 35. An. I. 2. γρ. δεκάτεος τ τ
p. 54. V. 1. ἥρίννης. P. V. 2. δεκάτεος P. — Nr. 12. εἰς αὐ.
ἄθλων. εἰς ἥρινναν τὴν μετληναίαν. Br. III. 261. nr. 524. An. III.
2. p. 163. V. 4. ἥλεκτης. P. V. 5. ἥριννα. P. οὐ δ' ἐγγύονει. P.
οὐ σε γεγωνεῖ. Pl. Br. V. 6. φθεῖσθαι. P. frequenti errore. φθίσθαι.
Pl. φθίσθαι Br. Vid. Heyn. ad 'Il. ε. 246. T. V. p. 584. et infra
p. 243. nr. 239. — Πιρίσιω. P. Pl. Πιρίσι. Br. — Nr. 13. εἰς αὐ.
λεωνίδου, οἱ δὲ μελεάγρον. Leonidae inscribitur in Plan. p. 280. St.
Eidem tribuit Br. I. 241. nr. 8. An. I. 2. p. 136. V. 1. παρθενηκῆν.
P. Pl. παρθενικάν. Br. V. 2. ἥρινναν. P. μουσίων. Schedae Krohn.
δρεπτομένην. P. δρεπτομένην. Pl. Doricam terminationem praetulit Br.
V. 3. αἶδας. P. ἄδης. Pl. ἄδας. Br.

Nr. 14. εἰς σαπφῶ, ἀντιπάρου σιδωνίου. Br. II. 25. nr. 70.
An. II. 1. p. 64. V. 1. μοῖσαις ἀθανάταις. P. Μούσαις ἀθανάτας
probat Markland. ad Statii Sylv. p. 345. Et certe habet haec lectio,
quo se commendet, ut primo loco Musae, post illas Sappho, ceu Musa
mortalis generis, celebrata dicatur. Ad poëtriae tamen laudem gra-
vius, si ea μετὰ Μούσαις ἀθανάταις, inter Musas immortales, quam-
quam mortalis ipsa, colitur. Hoc igitur c. Br. servavi. μουσῶν ἀθα-
νάταν. Ap. G. R. Alii ἀθανάτοις et ἀθανάτοισ, quasi de forma
ἀθανάτη dubium esse possit. — αἰδομένην. P. αἰδ. Br. V. 3. σὺν
ἄμ' P. σὺναμ' Br. Vid. ad nr. 9. v. 3. ἦς. P. ἄς. Br. περθῶ. P. —
P. V. 8. μνησάμεναι P. quod tueri conatur Dorvill. Vann. crit. p. 644.
μνησμένην Br. cum nonnullis apogr. quod in Animadversis. illustravi.
Vide tamen, ne argutior sit lectio, quam elegantior. Simplicius certe
multo est, quod Reiskius dedit ex Ap. Lips. μνησμένην. Vid. ad
p. 196. nr. 287. ἐλικωνιάδων. P. ἐλικωνιάσι. Br. c. omnibus, qui hoc
epigr. ediderunt, ex Salmasii procul dubio correctione. 'Ελικωνιάδων
δῶρα Musarum sunt opera i. e. carmina, quae illae hominibus imper-
tiant. Anacr. in Append. Ep. nr. 4. T. II. p. 748. ὅστις Μουσίων
τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης συμμίσγων. Theognis v. 248. ἀλλὰ σε
πέμψει Ἀγλαὰ Μουσίων δῶρα ἰοστεφάνων. quae loca excitat Dorvill.
l. c. contra Corn. de Pauw disputans; cuius disputationis non memi-
neram, quum Animadversis. ad h. l. scriberem. Adde quae de δῶροις

deorum dixit Ruhken, ad II. in Cer. p. 27. Matthi. Anim. ad Hymn. Hom. p. 369.

Nr. 15. ^{τ τ τ} εἰς αὐ ἀντιπα. Br. II. 25. nr. 71. An. II. 1. p. 65. In Plan. p. 279. St. est ἄθλον. V. 1. ἐπὶ ἐσχον. P. αἰοιδᾶν. Ib. αἰοιδῶν. Plan. et Marmor ap. Donium p. 336. V. 2. ἀνδρῶν θύλειαν. P. sed litteris adscriptis verus ordo restitutus. θηλειῶν. Pl. et Marm. θηλειᾶν.

Br. — Nr. 16. ^{τ τ} εἰς αὐ πινύτον. Br. II. 288. An. II. 2. p. 330. —

Nr. 17. ^{τ τ} εἰς αὐ. τῶν λανθῶν. Br. II. 103. nr. 3. An. II. 1. p. 274. V. 3. 4. ap. Suid. in ληθεδῶν. T. II. p. 438. Drac. de Metr. p. 67, 15. V. 5. δ' ἐμέ. Br. δέ με. P. Pl. μουσαῶν. P. et vett. editt. Pl. μουσεῶν Steph. ut metro succurreret, in proxima voce αἰτήσης depravato. Recte P. ἐτάσης. Vid. p. 590. nr. 135. V. 7. ἐκφυγον. In marg. γρ. σκότος ἐκφυγον. P. αἶδα σκότος. Pl. αἶδω σκότον. Br. c. membr. Vid. Piers. ad Moer. p. 254. nos in Act. Monac. I. p. 143. ubi vocibus nonnullis transpositis sensus eorum, quae scripserant, turbatus est.

Nr. 18. εἰς ἀλκμᾶνα, ἀντιπᾶτρον θεσσαλονικέως. Br. II. 123. nr. 56. An. II. 1. p. 334. V. 1. 2. Suid. in λιτός. T. II. p. 452. V. 3. 4. Idem in ἐλατήρ. Tom. I. p. 709. in εἰδήσεις. T. II. p. 19. μουσίων. P. μουσῶν. Pl. Suid. V. 5. διδύμοις. P. διδύμαις. Pl. Suid. in λυδός. T. II. p. 466. ἐρίσειθ' ὄγε. P. Suid. V. 6. μητίεες. P. Suid. πατρίδες. Pl. Br. — Nr. 19. εἰς τὸν αὐτόν, λεωνίδα. Br. I. 241. nr. 80. An. I. 2. p. 135. V. 1. 2. Suid. in ὑμεναίων. T. III. p. 529. in κύνος. T. II. p. 392. V. 3. μεγάλην ξριν tentabat Scalig. in met. — λυδοί. P. λυδός. Pl. Br. V. 6. οἷχεται. P. οἷχεται. Pl. Ap. Suid. in λοῖσθος. T. II. p. 464. εἶθ' ὄγε λοῖσθος ἄχθος ἀπορρίψας οἷχεται εἰς αἶδαν. περὶ ἀλκμᾶνος ὁ λόγος. Λυδῶν ἄχθος malebat Wyttenbach. Bibl. crit. I. 2. p. 35. Si sincera est vulgata, verba in hunc sensum accipi posse videntur: εἴτε Σπάρτης ἐστὶ πατρίδος, ταύτη τῇ χάριτι μάλα αἰχουμένης, εἴτε Λυδός ὣν τὸ τοῦ βίου ἄχθος ἀπέρριψεν. Vide tamen, annon exitus v. 3ⁱⁱ ex praecedente epigr. huc irrepserit.

Nr. 20. εἰς σοφονλία, σιμωνίδου. Br. I. 147. nr. 111. An. I. 1. p. 269. Iterum legitur p. 213. in infimo marg. V. 2. ἐρεπτόμενοι. Suid. in οἶνωπός. T. II. p. 670. — Nr. 21. ^{τ τ} εἰς αὐ σοφονλία, σιμμίου θηβαίου. Br. I. 168. nr. 1. An. I. 1. p. 330. In Plan. p. 275. St. est ἀδίσποτον. V. 1. σοφίλλε. P. σοφίλου. Pl. Br. ὁ τοῦ Σοφίλλου

Σοφοκλῆς legitur ap. Clem. Alex. Coh. ad Gent. p. 63. 5. Nomen *Σοφίλλος* cum *Κίριλλος*, *Δίριλλος* jungit Arcadius ap. Bast. ad Greg. Cor. p. 581. Apud plurimos tamen *Σόφιλος* scribitur; a qua orthographia recedere non sum ausus. Pro *χοροῖς μέλποντα* Scaliger in not. mst. *χοροῖσι μέλοντα* corrigit. V. 2. Scr. *τραγικῆς*. Suid. in *Κέρουφ*. T. II. p. 292. ubi *ἐν θυμῷ* et *ἀχαρνείτης*. Item in *ἀχαρνείτης*. T. I. p. 401. et in *βλαιοῦς*. T. I. p. 437. *ἐν θυμῷ* et *ἀχαρνείτης* autem in *θυμῷ*. T. II. p. 211. ubi *βλαστός* pro *βλαιοῦς*. — *σκηνῆσι* P. et in ed. pr. Pl. *σκανῆσι*. Ald. 1. 3. V. 4. *ἀχαρνείτης*. P. *ἀχαρνείτης*. Pl. Priorem formam agnoscit Steph. Byz. in *Ἀχάρνα*. Ap. Alciphron. II. 3. p. 230. *μὰ τὸν Διώνυσον, καὶ τοὺς βαρκικοὺς αὐτοῦ κισσοῦς*. non poenitet *ἀχαρνικοὺς κισσοῦς* conjecisse. §. V. 5. *εἰς τὸν αὐτὸν σοφοκλία*. marg. P. V. 6. *σελίαι*. P. Pl. *σελίαι*. Br.

τ τ

Nr. 22. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐ σοφοκλία, τὸν σοφίλλον, τὸν ἀθηναῖον, τὸν σύγχρονισαντα *Εὐριπίδῃ*. Br. I. 168. nr. 2. An. I. 1. p. 331. V. 1. *τύμβου σοφοκλίου*. P. *τύμβοιο σοφοκλίου*. Pl. Br. V. 3. *ῥόδον*. P. *ῥόδον* ex una ed. Flor. arripuit Br. Reliquae *ῥόδον*. Haec lectio ob sequentia praefenda, quamvis per se bene dicatur, *ῥόδον θάλλει πέταλον*. — *φιλοῤῥώξ*. P. Pl. Secundum Eustathii observationem, qui *ῥώξ* damnat, *φιλοῤῥάξ* scribendum esset. Vid. ad p. 144. nr. 22. p. 392. nr. 226. V. 4. *κλίματα*. P. *κλήματα*. Pl. Br. V. 5. *εὐμαθίης*. P. *εὐμαθίης*. Pl. Br. *εὐεπίης* Schol. ed. Wechel. — *μελίχρους*. P. *μελίχρους*. Pl. Suid. in *ἄμμιγα*. T. I. p. 139. *μελιχρός*. Id. in *πινυτός*. T. III. p. 117. — *μονῶν* omnes; sed *μονοίων* malis ob ionicum epigrammaticum characterem.

δ

Nr. 23. εἰς ἀνακρέοντα, ἀντιπάτρου σι. Br. II. 25. nr. 72. An. II. 1. p. 66. V. 1. Suid. in *τετρακόφουμβος*. T. III. p. 452. V. 3. Suid. in *ἀργινόεις*. T. I. p. 312. V. 4. 5. Suid. in *μίθυ*. T. II. p. 520. V. 6. in *χοίμπεται*. T. III. p. 688. — V. 7. 8. novum lemma adscriptum: *εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα*. Vid. ad nr. 21. v. 5. Tanquam peculiare epigr. exhibetur hoc distichon in Plan. p. 275. St. Jungendum esse cum praecedentibus non fugit Scaligerum, in eo tamen falsum, quod illud ceteris praefigendum existimavit. — Nr. 24. *εἰς αὐ σιμωνι*. *εἰς ἀνακρέοντα τὸν τήϊον ποιητὴ σιμωνίδου. ὅτι καὶ αὐτὸς σιμωνι* *τήϊος ἦν, ὅθεν καὶ ἀνακρέων*. Auctor hujus lemmatis *πῆϊον*

confudit et τήιον. ut ap. Mosch. Eid. III. 91. κήιον ἄστυ. nonnulli τήιον. Br. I. 36. nr. 54. An. I. 1. p. 234. V. 1. ὀπώρας. P. ὀπώρης. Pl. Suid. in ἡμεραί. T. II. p. 59. V. 2. ἥ . . φρίσεις. P. ἥ . . φρίσεις. Pl. ἥ . . φύεις Br. c. Suid. Nec aliter Jos. Scaliger in not. mst. V. 5. φιλακώμωι P. φιλόκωμος Pl. Br. quod mihi quoque videtur verissimum. Bene fortasse haberet φίλα κώμῳ προύειν; sed quis tulerit, τὴν χέλυν προύειν φίλα κώμῳ? φιλόκωμος vim habet substantivi, παννύχιος adverbii; fere ut ap. Philipp. p. 512. nr. 33. λάθρειον ἐρπυστήν σχολίων πόδα. V. 6. προύων. P. Br. προύου. Pl. V. 7. γῆ. καὶ κήν. P. κήν. Pl. Br. ἐφ' ὑπερθε. P. V. 8. ὠραῖον. P. et editt. vett. Pl. ὠραίων Br. c. Steph. quae necessaria emendatio. V. 9. καὶ φιν P. καὶ μιν Pl. Br. Suid. in λαρόν, T. II. p. 416. in γεραίος. T. I. p. 477. ubi οἷς ὁ γεραίος.

Nr. 25. τοῦ ^ταν. εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρίοντα τὸν τήιον. ἔστιν δ' ἡ πρὸ αὐτῆ οὐχ ἡ ποτιεῖ ἀλλ' ἡ πρὸς ἔφεσον κειμένη μία ^εἰαδ' πόλ. ὅτι νῆσος ἔστιν ἡ τίως μία ^ε κυκλάδων. (Teos cum Tēnos confusa.) Br. I. 136. nr. 55. An. I. 1. p. 235. V. 1. μουσῶν. Malim Μουσίων. V. 2. ὑμνοπόλων. P. ὑμνοπόλον. Pl. Br. V. 5. λειπών. P. ut p. 287. nr. 502. v. 2. V. 6. δόμων. P. Br. δόμῳ. Pl. V. 7. μεγιστία. P. Pl. Br. Μεγιστην legitur in Cod. nr. 27. v. 5. ubi Μεγιστῇ dedit Br. Hoc nostro quoque loco malebat Schaefer. ad Greg. Cor. p. 163. nolente Hermanno in Append. pag. 879. In ep. Leon. Tar. ex Planud. nr. 306. T. II. p. 718. v. 7. in eadem versus sede Μεγιστία exhibuit Br. pro Μεγιστῶν. Sic in Palat. p. 275. nr. 440. v. 9. ἐνδημοῖσι προστηνία. Dionysius in Gigantiade ap. Steph. Byz. V. Δώτιον καὶ κελάδων Σπερχεῖος, ἔχουσι σε Δώτια Τέμπεα. Vid. de hoc synizesios genere Boekh. in not. crit. ad Pindar. Ol. IX. 13. p. 398. P. V. 9. marg. εἰς ἀνακρίοντα. P. ἐκεῖνο βάρβιτον. Pl. Br. ἐκεῖνον. P. quod restitui. Nr. 29. v. 4. ψ σὺ μελίσδων, βάρβιτ', ἀνεκρούου. Athen. L. IV. p. 182. F. τὸν βάρωμον καὶ βάρβιτον. Ib. L. XIV. p. 635. D. σαφῶς Πινδάρου λήγοντος, τὸν Τερπανδρον ἀντίφθογον εὔρειν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον. Sic Latini quoque barbitus usurpant et barbiton. — οὐ λήθει. P. et duo codd. Plan. ap. Br. οὐ λήθη vulg. οὐ λῆγεν. Suid. in μολπή. T. II. p. 571.

Nr. 26. εἰς τὸν ^ταν. ἀντιπάτρον σιδωνίου. Br. II. 26. nr. 74. An. II. 1. p. 68. V. 4. Marg. τὸν βαπρὸν ἄνδρα σαπρὸς ἐπαίνους

στίφεις. P. V. 5. μεμελημένος οὔσαι κῶμος. P. Pl. quod ut sensu cassum Br. audacter mutavit sic: Διωνύσοιο λελασμένος οὔποτε κώμων. In μεμελημένος nihil mutandum esse praeclare intelligens Henschk. in An. cr. p. 98. ἡθάσι κώμοις tentavit. Nonn. Dion. XXXIV. 493. ἡθάσι πηγμαζή μεμελημένος. Propius mihi videbatur: μεμελημένος οἰνάσι κώμοις. Ep. ad. in Planud. nr. 15. T. II. p. 629. ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίον μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ. In Palat. p. 235. nr. 193. βρομίης οἰνάδος ἐν πετάλοις. Oppian. Cyn. IV. 235. γυναῖκες οἰνάδες, ὀσχοφόροι. Οἰνάς κῶμος autem dictum, ut παρὰ Θυιάδι ληγῇ ap. Nonn. Dion. I. p. 10. 18. φοιτάσι πτεροῖς. Euripid. Phoen. 1051. et multa alia hujus generis, quae collegit Porson ad Eurip. Or. 264. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 270. s. Vera videbatur correctio; nunc tamen ambigo, annon praeferenda sit emendatio Graefii in not. mst. εὐάσι κώμοις corrigentis. V. 7. ὑπ' οἶσω. P.

Nr. 27. ^τ ^τ ^τ εἰς αὐ τοῦ αὐ ἀνακρόντ. (sic) θαυμαστὸν τὸ ὄλον ἐπί-
γραμμ. Br. II. 26. nr. 73. An. II. 1. p. 66. V. 1. Suid. in Ἰωνες.
T. II. p. 135. V. 2. μήτε ἄτερ. P. μήτ' ἐρατῶν. Pl. Suid. in ἄνδιχα.
T. I. p. 187. Sic ἐρατῆ et ἀρετῆ permutata p. 289. nr. 515. V. 3.
δὲ om. P. suppeditat Pl. V. 4. αἰδύσσων. P. et vett. editt. Plan.
αἰδύσσων Asc. Steph. V. 5. μεγίστην. P, Pl. Μεγιστῇ Br. quam con-
tractionem ap. meliores poëtas reperiri negans Hermann. Append.
Greg. Cor. p. 879. hoc quoque loco Μεγιστία legendum esse existi-
mat. Vid. paulo ante ad nr. 25. In Apolliner. Metaphrasi Psalm. in
Bandin. Catal. Codd. Med. gr. p. 63. scribe: πασσνθή βασιλῇ (βα-
σιλῆα cod.) Χριστὸν καλέουσι πόλῆς (πόλις cod.). Cf. Matthiae
Gr. gr. §. 82. p. 97. In marg. Cod. Pal. ad μεγίστην nota: μεγιστενὲς
ἦν ὁ ἐρωόμενος ἀνακρόντος, οὐχὶ μεγίστη, καὶ σμέρδς καὶ βᾶ-
θυλλος. V. 7. Suid. in ἀμφιβροχος. T. I. p. 149. V. 8. σταλίδων.
P. σταλίων. Pl. στολίδων Br. c. Suid. in στόλιον. T. III. p. 377. et
sic Salm. Alii aliter. Cf. Schneider. in Peric. crit. p. 121. Antipater
Sidon. in Plan. nr. 176. T. II. p. 678. μαλακὰς ἰσασμένα στολίδας.
V. 10. κατεσπείσθη. Commodus Schaefer. haec comparavit ad Longum
L. II. p. 39. Ἔρωτι παῖδες κατέσπεισθη, καὶ Ἔρωτι ὕμῶν μέλει. —
Nr. 28. ^τ ^τ εἰς τὸν αὐ ἀδίσποτον. Br. III. 262. nr. 526. An. III. 2. p. 163.
Habet Suid. in οἰνοπότης. T. II. p. 668. V. 2. παρ' ὧν. P.

Nr. 29. ^τ ^τ ^τ εἰς αὐ. ἀντιπατρ' σιδωνίου. Br. II. 26. nr. 75. An. II. 1.

p. 69. V. 2. ἡ γλυκερή . . κισθάρῃ. Plan. Br. γλυκερή . . κισθάρῃ. P. — V. 5. μελίσθων. P. Pl. Br. Scr. μελίζων. ut nr. 30. v. 3. V. 4. ἀνακρούειν illustrat Huschk. An. cr. p. 95. s. Schaefer. Meletem. p. 14. — μελίζων, βάρβιτε. Vid. ad nr. 25. Barbiti compellatio inter εὐδεις et ἔφους displicuisse videtur Graefo, ad Meleagr. p. 127. auspicato, βαρβίτῃ ἀγκροῖον. V. 5. ἡϊθίων. Frustra Br. ἡϊθίου corrigebat, et ipse olim tentabam locum, qui sanissimus est. Causa affertur, cur Smerdin suaviter cecinerit Anacreon, quod semper puerorum amoribus incaluerit. V. 5. εἰς δὲ σέ. P. ἐς σέ δέ. Plan. ἐς δέ σε Br. pronomine perperam inclinato. Saepe pronomen sequitur particulam adversativam. Od. π. 418. καὶ δὲ σέ φασιν . . ἔμμεν ἄριστον. Callim. H. in Dian. 210. καὶ δὲ σέ φασιν (male vulgo καὶ δέ σε) Καλὴν Ἀντιόχην ἴσον φαίεσσι φιλήσαι. Id. Hymn. in Jov. 10. ἐν δὲ σε Παρξασίῃ 'Ρεῖη τέκνεν. Nicand. Alexiph. 433. καὶ δὲ σὺ μῆλωνος. ex Codd. Olim καὶ σὺ δέ. Infra p. 366. nr. 59. ἃ δὲ σε, Κύπρις, εὖγαμον. In Planud. nr. 131. T. II. p. 665. Τάνταλε, καὶ δὲ σὺ γλῶσσα διώλεσε. V. 6. σκολιάς. *dolosas*. Vid. Graef. ad Meleag. p. 123. ἐκηβολίδας. P. ἐκηβολίας. Pl. Br. Homer. Ἰλ. ε. 54. Callim. Lavacr. Pall. 112.

τ τ
Nr. 30. εἰς αὐ τοῦ αὐ ἀνακρέοντα. (cf. nr. 27.) Br. II. 27. An. II. 1. p. 70. V. 1. ἐνθάδε. P. ἐνθάδε. Pl. Br. V. 2. ἀκμήν οἱ λυρόθεν. μελ. P. ἀκμήν λειψιόεντι. Brod. Salm. Br. Sed optima est lectio Pl. ἀκμήν οἱ λυρόεν, μελ. modo τῇ addideris cum Huetio. Theopomp. ap. Athen. L. IV. p. 183. B. σκινδαφὸν λυρόεντα μέγαν χεῖρεσσι τινέουσιν. μελίζεται passive accipiendum. V. 4. ἔμερα, distinctione sublata, conjunxi cum ὄδωδε. Ad βαθύλλῃ margini in C. P. adscriptum: γράφε μοι βάθυλλον οὕτω. §. V. 5. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρέοντα. P.

τ τ δ
Nr. 31. εἰς αὐ διοσκορι. Br. I. 499. nr. 24. An. I. 2. p. 389. V. 1. σμερδηνῶι ἐπί. P. Σμερδίῃ ἐπί. Br. Praetuli lectionem Reiskianam: Σμερδίῃ ᾧ ἐπί. a Σμερδίης, unde Σμερδίῃ nr. 27. v. 6. V. 2. παρδοχίης. In marg. γρ. παννυχίδος. P. Hoc recepit Br. V. 3. τερπνότατε. P. Br. Saepe brevis vocalis producitur ante μ. Vid. Hermann. in Ind. ad Orph. in *Productio*. Hic tamen ibid. p. 767. malit τερπνότατ' ἐν M. Mihi non displiceret: τερπνότατ' ᾧ Μουσῇον, Ἀνακρίον, ᾧ πῖ Βαθύλλῃ . . quae repetitio interjectionis elegantia non caret. V. 5. In marg. μελέαγον εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρίον.

P. Hinc factum, ut, quod unum est, in duo epigrammata discerptum ederetur usque ad Reiskium. Manifestus est error, quem Fischerus tamen in Anacr. p. 503. s. repetere, quam Reiskii correctione uti maulit. — σοι P. τοι Br. V. 8. μαλακή μ. τρέφοιτε. P. μαλακῇ μ. τρέφοντο. Br. τρέφοισθε. Dan. Heins. τραφέντα. Reisk. Dedi, quod proximum erat, τρέφοιτο. V. 9. οἰνόμενος ναιῶν ἄβρ. P. οἰνώμενος. Br. c. aliis. Interpositi verbi ναιῶν, quod ex glossemate ortum, nemo editorum mentionem fecit.

Nr. 32. ^τεἰς ^ταυ ^ζιουλιανοῦ ^πἀπὸ ^πὑπαρ αἰγυ. Br. II. 507. nr. 61. An. II. 3. p. 392. Hoc distichon cum sequenti jungendum esse, suspicabatur Schneider. Per. crit. p. 122. quod mihi non fit probabile. V. 2. ἀμφὶ βάλ. P. — Nr. 33. εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ. Sine auctoris nomine extat in Plan. p. 278. St. Etiam ap. Br. III. 262. nr. 527. est inter ἀδόποτα. An. III. 2. p. 163. V. 2. αἰδὼν. P. — Nr. 34. ^{δω}εἰς πίνδαρον ἀντιπάρου σι. Br. II. 27. nr. 79. An. II. 1. p. 73. V. 1. εὐαγέων. P. Pl. Suid. in εὐαγής. T. I. p. 880. in χαλκευτάν. T. III. p. 650. εὐαγέων corrigit Toup. Ep. crit. p. 118. quem conf. in Cur. aec. p. 202. Pindarus hymnorum bene tornatorum (εὐαγέων) faber. Vid. Hemsterh. in Musgr. Exercitatt. in Eurip. p. 84. sqq. βαρὺν ὕμνον. P. Br. βαρύνμνον. Pl. βαρὺν ὕμνον corr. Jos. Scalig. in not. mst. V. 3. εἰσαῖων. P. μουσῶν. P. Pl. μουσέων. Br. quae forma dorico epigrammatis characteri non respondet. V. 4. ἀπεπλάσατο. P. Pl. ἀπεβλήσατο. Br. c. Reiskio. Illud probum. Junge: σμῆνος ἀπὸ Μουσῶν (ex nota periphrasi) ἀπεπλάσατο αὐτό, τὸ μέλος, ἐν Κάδμ. θαλ. Musae cum apibus comparantur. Vid. nos in Exercitatt. crit. T. II. p. 132. sq. σμῆνος, examen, turba. σμῆνος σοφιστῶν. Cratin. ap. Clem. Alex. p. 329. 18. Themist. Or. II. p. 36. B. ὃ ξυμπεριβομβοὶ καὶ ξυμπέτεται ἐκούσιον τὸ σμῆνος. Or. IV. p. 53. D. ἵνα δὲ ὥσπερ σμῆνος μελισσῶν κινῆται. Or. XXX. p. 351. Br. δρῶν δὲ καὶ τὰ οἰκία (naturales fructus; ne κηρία tentes cum Harduino.) καὶ μέλι φερονσῶν ἐπειδὴ τὰ κοῖλα τῶν δένδρων καὶ ἄμα (Fort. ἄλλα) ἄπαρπα κηρίων τὰ σμῆνη πληροῦσιν.

Nr. 35. εἰς τὸν αὐ ^τλεωνι. Br. I. 174. nr. 28. (tamquam Platonis, cui inscribitur infra p. 289. Leonidae tribuitur in Plan. p. 272. St.) An. I. 1. p. 356. V. 1. ἦπιος. P. 1. in Pl. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. Steph. ἄρμενος. P. 2. Ald. 2. 3. ex Lectt. Aldinae pr. Alteram hanc

lectionem exhibet Plut. T. II. p. 1030. Α. ὁ δὲ τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικήδειον· ἄρμενος ἦν κ. τ. λ. εὐαρμοστίαν δηλὸς ἐστὶ τὴν ἀρετὴν ἠγοούμενος. — φίλος ἀστοῖς. Fortasse ex Pindaro Nem. VIII. 64. ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἀδὼν χθονὶ γυνὴ καλύψαιμι. Ad nostrum epigr. respectasse videtur Plutarch. T. II. p. 773. C. ἦν δὲ χρηστὸς ὁ Ξεῖδαςος καὶ τοῖς ξένος ἐπιτῆδειος. — Nr. 36. ἐρυκίου ἐπιτύμβιον. εἰς σοφοκλία τὸν ἀθηναῖον παῖδα σοφίλλου. Br. II. 298. nr. 13. An. II. 2. p. 363. V. 1. 2. Suid. in ἄλοιτο. T. I. p. 127. in σπηνή. T. III. p. 318. Transi- tivam vim verbi ἄλλεσθαι illustravit Huschk. An. cr. p. 27. Simi- liter χορεύειν p. 512. nr. 33. σκολίων πόδα, κισσι, χορεύσας. Cf. ad p. 107. nr. 133. V. 3. 4. Suid. in βούκαις. T. I. p. 448. V. 5. μὲν ἄγανός. P. Suid. in ἄγανός. T. I. p. 21. In ἄγανναος incidere Br. Huius conjecturae ob sequens αἰὲν praetulerim lectionem Plan. ἀένναος. P. 214. nr. 43. ἴσον ὀμηρεῖαις ἀενάοις χάρισιν. Quod in marg. posui, εἰ γλυκὺς . . . κηρός, longius abest. Lenius fuerit: αἰ γάνος . . . κηρού. De quovis latice γάνος usurpatur. De aqua Aeschyl. Pers. 482. οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος δίψαι πονοῦντες. Lycophr. 247. 274. 946. de vino saepissime. Etiam de melle. Eurip. Iph. T. 633. ἀνθεμόρρετον γάνος ξουθῆς μελίσης. V. 6. ἔχοις. Pl. Suid. ἔχεις. P. ἔχης Br. quod ver- borum structura et praecedens εἰρή postulat.

Nr. 37. εἰς τὸν αὐτὸν διοσκορί . . . [εἰ μὲν εἰμι σοφοκλ³, οὐ μαίνομαι, εἰ δὲ μαίνομαι, οὐ μὲν εἰμι σοφοκλ³. quae verba ad celebrem illam Sophoclis cum filiis causam spectare videntur.] Br. I. 500. nr. 28. An. I. 2. p. 394. Cf. Addenda T. III. 2. p. 450. Loquitur histrio, sive choragus quidam, unus τῶν τοῦ Διονύσου τεχνιτῶν, cuius simu- lacrum Dioscorides tumultu Sophoclis impositum fuisse fingit. V. 1. μουσῶν. Malim Μουσίων. V. 2. παρθενίην. P. Pl. De Sirene inter- pretatur Brodaeus, de Κηληδόνι Huschk. in An. crit. p. 4. sqq. Cod. lectionem παρθενίην aut pro παρθένον accipiendam, aut in παρθενικήν mutandam existimans. *) Nentrum mihi h. l. facile admitti posse videtur. Servavi itaque παρθεσίην, quod Br. dedit sensu aptissimo. V. 4. σᾶμα. P. σχῆμα Pl. Br. Haec vocabula crebro permutata docuit Dorvill. ad Char. p. 780. — μεθ' ἡρμ. P. [In inferiore marg. huius

*) Grotius vertit:

Hoc Sophocles citus est sub marmore, quem pia cura
Musarum sanctum praestitit a Venere.

paginae legitur: εἰς τὸν αὐτὸν ἀδίσποτον. ἰαβέσθης κ. τ. λ. quod distichon dedimus p. 210. nr. 20.] V. 6. In marg. ζτ. εἰς τὸν αὐτοφονία. ζτ. τὴν διάνοιαν, ὅτι λείπει. P. Fallitur notulae auctor. Nihil excidit. P. V. 7. ἔλαχε στάσιν. P. Pl. ἔλαχε. Br. c. Salm. εἰ δ' ἐνλ. P. ἡ δ' ἐνλ. Pl. Br. χειρὶν. P. χειρὶ. Pl. Br. V. 9. εἴτε σόν. P. Pl. σοι. Br. c. Salm. et Huetio.

Nr. 38. εἰς ἀριστοφάνην. διοδώρου. Br. II. 82 nr. 8. An. II. 1. p. 209. V. 1. εἰ τίνα Br. qui post πένθη distinguit. εἰ τίνα P. — Nr. 39. εἰς αἰσχύλον, ἀντιπάτρον θασσαλωνικίῳ. Br. II. 124. nr. 57. An. II. 1. p. 334. V. 1. ὦ τραγ. Suid. in περγύσας. T. III. p. 242. V. 2. εὐπίη. P. εὐπίη. Pl. Suid. V. 4. ταναρίην. in marg. γρ. τριναρίην. P. Falsam illam lectionem repetivit Plan. Τριναρίην scribendum esse contendit Br. nihil tamen mutans ap. Apoll. Rh. IV. 291. ubi vid. Schol. Cf. Salmas. ad Steph. Byz. p. 717. ed. Berk. L. Holstenium ad Eund. p. 329.

Nr. 40. εἰς τὸν αὐτὸν. διοδώρου. Br. II. 188. nr. 12. An. II. 2. p. 83. In Plan. p. 273. St. ἄθλον est. Unde Br. noverit, hoc epigr. Sardiani esse potius, quam Zonae, ignoro equidem. V. 3. γέλα. P. γέλας. Pl. Γέλα Br. c. Huetio. Doricus genitivus in nemine proprio nihil offensionis habet, quamvis character epigr. sit ionicus. Virg. Aen. III. 702. immanisque Gela fluvii cognomine dictam. ubi vid. Heyn. Alia est ratio epigr. in Append. nr. 3. T. II. p. 748. ubi πυροφόροιο Γέλας de urbe accipiendum. Steph. Byz. Γέλα. πόλις Σικελίας· ἡ γενικὴ Γέλας. . . καλεῖται δὲ ἀπὸ ποταμοῦ Γέλα. — φθόνος αἰέν. P. Suid. in ἔγκοτον. T. I. p. 671. in Θεσείδας. T. II. p. 196. ἀστῶν Pl. ex compilatoris correctione procul dubio. Frigidam hanc lectionem recepit Br. Scripsi αἰ, αἰ, quod facile in αἰέν corrumptur. In hunc modum erratum videtur etiam p. 247. nr. 279. v. 2. p. 407. nr. 302. ὠλέσας αἰελ. P. αἰ, αἰ, in Plan. Hae interjectiones sic interponuntur passim; ut p. 261. nr. 373. λείψανα δ' αἰ, αἰ, Ἐδρακες. Atheniensium erga bonos invidia saepe commemoratur cum ab aliis, tum a Philostrato Vit. Soph. I. 17. p. 504. διὰ τε τὸν Ἀθήνησι φθόνον, ἀντιπολιτευόμενον αὐτοῖς μάλιστα τοῖς σοφότερόν τε ἑτέρον ἀγορεύουσιν. Ibi in Cod. διὰ τε τῶν reperitur, unde legendum videtur: διὰ τε τὸν τῶν Ἀθ. φθόνον. Praeterea autem scripserim: ἐν τοῖς μάλιστα.

x

Nr. 41. εἰς καλλιμα τὸν ποιητὴν ὃν ἔακοψεν (sic saepissime)

ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος ὁ γράψας τὰ ἀργοναυτικά εἰπὶ καλλιμαχὶ τὸ κά-
 θαρμα κ. τ. λ. Cf. p. 543. nr. 275. In membr. hoc distichon cohaeret
 cum epigr. sequ. Recte distincta in Plan. p. 278. St. ap. Br. III.
 270. nr. 566. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἃ μάκαρ. P. ὦ Pl. Br. ἀμ-
 βροσίη συνίσταται. P. ἀμβροσίησι. Pl. Br. — Nr. 42. Br. l. c. nr. 565.
 An. l. c. p. 181. V. 1. ἃ μέγα. P. Br. Suid. in ὄνειαρ. T. II. p. 695.
 ὦ μέγα. Pl. ὄνειαρ. Callim. in Pal. p. 201. nr. 310. τόν μόν ὄνειαρ.
 pro ὄνειρον. ὄνειραρ tentabat Scaliger in not. mst. — κεράων. Themist.
 Or. XXI. p. 263. C. ἀνακεπταμένοι εἰσὶν αἱ πύλαι κεράτων. Scr. τῶν
 κεράτων. c. Cod. Monac. V. 2. ἔης. P. Br. Suid. ἔφες. Plam. V. 3.
 ἔμην. P. Br. ἔμην. Pl. V. 6. μέσοις. P. Br. μούσαις. Pl. φέρων.
 P. Pl. φέρον corr. Scalig. in not. mst. Sed tum etiam ἀναείραν re-
 quireretur. De persona τοῦ Ὀνείρου cogitabat poëta. Notus est locus
 Homeri Od. λ. 90. ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαιο, χρύσειον
 σπῆντρον ἔχων. Plato Gorg. p. 513. E. τὸν κριτὴν . . . τῇ ψυχῇ
 θεωροῦντα ἐξαίρῃς ἀποθανόντος ἐκάστον, ἔρῃμον πάντων τῶν συγ-
 γενῶν, καὶ καταλιπόντα ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ἐκείνον τὸν κόσμον. —
 V. 7. αἱ δέ σοι. P. δέ οἱ. Pl. Br. V. 8. εἶρον. vid. Heindorf. ad
 Platon. T. III. p. 53.

δ

Nr. 43. εἰς εὐρεπι. Ἰωνος. Br. III. 264. nr. 534. An. III. 1.
 p. 167. Ioni tribuitur etiam in Plan. p. 273. St. At quum Ion ille,
 qui inter Tragicos nomen habebat, ante Euripidem obiit, Br. hoc
 epigr. inter ἀδίσποτα retulit. V. 1. μελαμπέλοις . . γυάλοις. in lu-
 gubribus Pieriae finibus, ob infaustam Euripidis mortem luctu et
 squalore obiectis. Hanc cod. Pal. et Plan. lectionem non ferens Lo-
 becius ad Soph. Ajac. p. 284. μελαμπετάλοις corrigit. κλώνια μελαμ-
 πέταλον de lauri ramo Philipp. p. 407. nr. 307. v. 2. — γυάλοις. P.
 Br. γυάλοισιν. vet. editt. Plan. V. 2. αἰεί. P. αἰεί. Pl. Br. τὸν αἰεί-
 ουςτος. Huet. V. 4. χάρισι. P. Pl. χάρισι. Br. — Nr. 44. εἰς τὸν
 αὐτόν. ὅτι εὐρεπι ἐν μακεδονίᾳ ἐτελεύτησε βρωθὶ ὑπὸ πυρῶν. Br. III.
 264. nr. 535. An. III. 2. p. 168. — V. 3. τὸν . . ἀγρόνα. Vid.
 Schaefer. Meletem. p. 65. not. 1. P. V. 5. in marg. καὶ τοῦτο εἰς
 εὐρεπι. P. V. 6. νῆης. ed. pr. Flor.

Nr. 45. εἰς τὸν αὐτόν, θουκυδίδου τοῦ ἱστοριοῦ. Br. II. 236.
 (ed. Lipa. I. p. 102.) An. I. 1. p. 335. ubi laudavi eos, qui hoc epigr.
 ad Thucydidem retulerunt. Auctoris nomine caret in Plan. p. 273. St

V. 2. ἦ γάρ. P. ἦ γάρ. ed. pr. ἦ reliquae editi. Pl. et Br. V. 3. μούσαις. P. μούσας. Pl. Br. — Nr. 46. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 264. nr. 536. An. III. 2. p. 168. V. 1. τόδ' Εὐριπίδῃ ἔφν. P. τόδ' ἔστ' Εὐριπίδῃ. Pl. Br. V. 2. μνήμα. P. μνήμα. Pl. Br. — Nr. 47. εἰς τὸν αὐτόν. In ed. Br. desideratur. Extat in Plan. p. 273. St. V. 1. σὸν Εὐρ. P. et ed. pr. Plan. σὸν γ' Εὐρ. Aldd. tres. Malim: μνήμα σοὶ γ' Εὐρ. V. 2. ἄφρωνον et λαλητέον. V. D. in Bibl. Bodl. Hoc Grotius videtur expressisse: *Achiva tellus, non tacens, Euripides, Sed maxime vocale monumentum tibi.* V. 2. ἀλλὰ καὶ. Scribendum videtur, ἀλλ' αἰεὶ, fortasse etiam λαλητικός. non igitur mutus es, sed semper disertus; quum Graecia, quae tibi pro monumento est, nunquam non poemata tua recitet.

δ δ

Nr. 48. εἰς τὸν αὐτόν. ὅτι ἐκερανῶ δ τάφος εὐριπί. quod lemma Br. ad aliud quoddam epigr., quod exciderit, pertinere existimat. Initio mutilum esse, noli dubitare. Caeterum simillimum est hoc epigr. iis, quae Diogenes Laërtius invita Minerva procudit. Br. III. 295. nr. 678. An. III. 2. p. 248. V. 1. δαιδαλέοις πυρὸς ἐπιήσοις τρυφῆλαι σάρκες. P. Audaci mutatione Br. c. Salm. δαιδαλέοις πυρὸς σάρκες ῥοθίοισι τρυφῆλαι. Voco σάρκες a versus exitu ad ejus initium revocata, duabusque praeterea litteris leviter immutatis, scripsi: σάρκες δ' αἰθαλέοις πυρὸς ἐπιήσοις τρυφῆλαι. Similiter vox transposita p. 425. nr. 387. καὶ ἄμπνευσον ὑπὲρ πατρίδος βαιών. pro βαιών ὑπὲρ πατρ. Ap. Moschum Eid. II. 5. ἐν δ' ἦν Ζεὺς, ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ θεείῃ. simili verborum transpositione rhythmum restitues: ἐν δ' ἦν Ζεὺς θεείῃ ἐπαφώμενος ἡρέμα χειρὶ. In nostro epigr. lenissima est mutatio verborum δαιδαλέοις in δ' αἰθαλέοις. Formam αἰθαλέος commemorat Etym. M. p. 261, 48. Dion. Perieg. v. 220. τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι. Nicand. Ther. 750. αἰθαλέῃ δ' ἐπὶ τυτθὸν αἰετρεται αὐχένα κόρη. Apoll. Rhod. IV. 777. αἰθαλέοις πρηστῆρες. Ioann. Gaz. in Tab. Cosm. v. 658. αἰθαλέῃ δὲ Ἰκμαλέοις ἰδρώτας ἀποστάζουσα μετώπου δεικνυτο (δείκνυτο Cod. Pal.) θερμὸν ἄημα. Quam aptum sit epitheton, apparebit comparantibus Hesiod. Theog. 72. Orph. Argon. 974. Hym. 18. v. 12. Eurip. Phoen. v. 190. Ap. Oppian. Hal. III. 164. ubi Schneiderus e duobus codd. edidit: αἰ δὲ διὰ θολόεντος ἄφαρ φεύγουσι πόροι. priorem lectionem, δὲ αἰθαλόεντος, reponendam existimat Spitznerus in Diss. de Prod. brev. Syll. p. 37. Mihi non displiceret: δεικνυτο θολόεντος...

πόροιο. — V. 2. ἀπ' αἰθόμεναι. P. Versum sensu carentem sic re-
fingo: λείβουσας (σάρες) νοτίην, ὡς ἄρα πυθόμεναι. quae, ut pu-
trescentes, tabem destillant et sanient. Syllabae αὐν et αῤ facile inter
se permutantur. Vid. ad p. 580. nr. 78. In Luciani Hermot. §. 71.
T. IV. p. 95. ἥ τις ἄρα δύναιτο δι' ἐκείνων ἀπάντων χωρῆσαι. scri-
bendum videtur: ἥ τις αὖν δύναιτο. V. 4. πόρος. de gravi odore pu-
trescentis cadaveris accipe. — παρ' ἐρχομ. P.

Nr. 49. εἰς τὸν αὐτόν, βιάνορος βυθηνού. Br. II. 157. nr. 13.
An. II. 2. p. 14. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 274. St. V. 2.
περαυνάω. P. ed. pr. Plan. περαυνέω. Ald. 1. 3. Asc. περαυνείω.
Steph. Br. πᾶσαν ἀπημφίασας. Pl. πᾶσαν ἀπ' ἡχθίλας. P. unde Br.
γαῖαν ἀπημφιάσω. Ut ἐπαχθίζειν onus imponere significat, sic ἀπαχ-
θίζειν et ἀπαχθιάζειν pro onus deponere analogiae non videtur adver-
sari. Sic θωριρίζειν et θωριδιάζειν, λισβίζειν et λισβιάζειν. V. 3. ἐπ'
ἄστρ. P. εὐρεπίδῃ. P. εὐρεπίδῃ. Br. c. Plan. — Nr. 50. εἰς τὸν αὐ-
τόν, ἀρχιμήδους σκοπτικόν. P. ἀδέσποτον est in Plan. p. 274. St. ubi
deest ultimum distichon, quod primus edidit Dorvill. ad Char. p. 387.
Br. II. 64. nr. 2. An. II. 1. p. 192. Nomen auctoris in ἀρχιμήδους
mutavi cum Br. *Archimaelem* epigrammatum poetam novimus, *Archi-
medem* non item. Librarius notius nomen, ut saepe, minus noto
substituit. V. 1. ἐπὶ βάλλον. P. V. 3. δεινή. P. λείη. Pl. Infra
p. 282. nr. 475. λείη μνημα παρὰ τριόδῃ. Od. κ. 103. Greg. Naz. in An.
Murat. p. 177. τὴν δὲ τραχεῖαν καὶ προσάντη μοι τρίβον Λεῖην τι-
θείης εὐπορόν τε σὺ λάτρε. Plato de LL. VIII. p. 833. B. λισοτέρας
δι' ὁδοῦ διαμιλλώμενον. Aesopi Fab. nr. 139. ed. Fur. ἀφείς τὴν
λεῖαν ἀτάρ διὰ κρημνῶν ἐφέρετο. — ἐπιρρόθος. P. Pl. Viam intelligas
commodam, pronam, quae ambulantes quodammodo adjuvet. ἐπίρρο-
τος Br. c. Dorvillio. — ἦν . . εἰσβαίνει. P. εἰ δέ τις αὐτὴν εἰσβαίνει.
Pl. εἰ . . εἰσβαίνει. Br. V. 4. σκόπολος. P. σκόλος. Pl. Br. σκο-
πέλου tentabat Barn. Sic ap. Nonn. Dion. XV. p. 422. 20. καὶ οἱ
ἐνὶ σκολόπεσσιν . . ἡλακᾶτη πέλε τόξον. Falkenburgius σκοπέλοιςιν
corrigit. Contra ap. Oppian. Cyn. II. 273. male olim legebatur: ὅξισ
περικῶς συνεριδόμενος σκοπέλοιςιν. pro σκολόπεσσιν. Apud nostrum
vulgata bene habet. Lucian. Ver. hist. II. 30. προῖμεν διὰ τινος ἀκαν-
θώδους καὶ σκολόπων μεσῆς ἀτραποῦ. Sibylla ap. Clem. Alex. p. 23.
τρίβον . . δι' ἀκανθῶν καὶ σκολόπων. V. 5. 6. Depravata haec vide-

bantur et Brunkio et Huschkio, (in An. cr. p. 157. s.) sincera et familiaria Orellio in Append. ad Isocrat. Or. π. ἀντιδ. p. 403. qui sic interpretatur: „etiamsi summam Medae Euripideae perfectionem attigeris, tamen inglorius abibis ad inferos.“ Imitatores enim juxta archetypum non laudari, nec commemorari. — Sed sic εἰ καὶ scribi debuisset existimo, non ἦν δέ.

Nr. 51. εἰς τὸν αὐτόν. ἀδδαλον. Br. II, 242. nr. 8. An. II. 2, p. 235. Dionysio inscribitur in Plan. p. 274. St. V. 1. γένος. P. Pl. Suid. in ὑπαίμακ. T. III. p. 536. γένος Br. c. Toupio, quae correctio, quamvis elegans, non tamen necessaria. V. 2. τὸ σκοτ. P. τὸν σκοτ. Pl. Br. V. 3. ὑπαὶ μακίτη. P. ὑπέμβαλε τῇ δ. Pl. Vitiose Suid. l. c. ὑπαίμακ, διέφθειρεν. οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ' ἔβρε. ἀλλ' αἰδῆς καὶ γῆρας ὑπαίμακιν. De μακίτη dixi in Animadverss. μακίτης κόπος est nr. 49. — V. 6. ἥματα, P. ed. pr. Pl. εἶματα plures editt. vett. et Br. σήματα aut σχήματα corr. Jos. Scaliger in not. mat. Dedi quod proximum erat, βήματα. Cf. Pollux IV. 123. — ἔμβαλε παιδ. P. Pl. σκηναῖς σύμβολα πενθομένης. Scaliger, σῆ ἔπι παιθομένης Br. c. Reiskio. Hermann, ad Orph. p. 771. τὰ Βάκχου ἥματα (Dionysia) καὶ σκηναῖς ἐμβάδε παιθομένης. scenas cothurno parentes. De ἐμβάδε quin verum sit, non dubito. Bacchus cothurnatus χροσῆ ἐμβάδε est ap. Lucian. in Bacch. §. 2. T. VII. p. 304. Athen. p. 200. D. ὑπέδιδετο ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς. Cf. Polluc. IV. 115, VII. 91. et Fr. Göllerium ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 234. s.

Nr. 52. εἰς ἡσίοδον. δημοιογοῦ. Inter ἀδίσπορα est ap. Br. III. 257. nr. 502. An. III. 2, p. 147. Etiam in Pl. fr. 270. St. auctoris nomen omissum. Et certe Demiurgi nomen suspectum. — P. Nr. 53. τ τ θ εἰς αὐτὸν ἡσίοδον ἀνα. Br. III. 180. nr. 151. An. III. 1. p. 373. Supra p. 207. idem distichon legitur in inferiore margine. V. 1. ἐλικωνίαι τὰδ P. 1, ἐλικωνιάσι τῷδ P. 2, ἐλικωνίαι τῇδ Pl. τόνδ Br. τρέποδα scil. ex Dione Chrys. T. I. p. 76. — ἀνέθηκα. P. Pl. ἀνέθηκεν. Dio Chr. — V. 2. εἰς ἡσίοδον. marg. P. χαρτίδι. P. 2. — Nr. 54. εἰς τὸν αὐτόν, μυασαλ. Br. I. 193. nr. 15. An. I. 1. p. 407. V. 5. ἀνθρώποις. P. Cf. Plan. p. 270. St. ubi auctoris nomen desideratur. In Cert. Hom. et Hes. p. 492. ed. Lips. ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται. Br. ex Pausan. IX. p. 787. — Nr. 55. εἰς τὸν αὐτόν, ἀλκαῖον ποιε^τ μετὰ ληναίου ἢ μεσσηνίου. Vid. lemmata nr. 1. et nr. 3. Br. I. 490.

nr. 17. An. I. 2. p. 560. V. 1. *νεμείω* suspicabatur V. D. in Bibl. Phil. T. III. 1. p. 41. ex Plutarch. T. II. p. 162. D. E. *ἐτάφη δὲ Ἡσίοδος πρὸς τῇ Νεμείῳ*. V. 2. *κρηναῖδων*. P. Pl. Br. *κρηναῖδων νυμφῶν*. Theocr. Eid. I. 22. Sed aliud est *κρηναῖδες*, aliud *κρηναί*. Hoc loco *κρηναῖδων* corr. Scalig. in not. mss. Lenius etiam fuerit: *κρηναῖων λούσαν ἀπὸ σφετέρων*. Apoll. Rhod. I. 1208. *δίξετο κρηναίης ἱερὸν ῥέον*. ubi vid. Br. p. 52. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 395. V. 5. *μουσαίων*. P. *μουσῶν*. Pl. Br.

Nr. 56. *εἰς δημοκρί τον ἀβδηρίτην*. Br. III. 259. nr. 518. An. III. 2. p. 154. — Nr. 57. *εἰς τὸν αὐτόν*. Diogenes Laërtius hoc epigr. sibi vindicat L. IX. p. 573. cuius etiam praecedens esse, non dubito. De historia cf. Athenae. L. II. p. 47. E. V. 2. *μήνους*. Plan. V. 3. *παρ' ἰόντα*. P. — Nr. 58. *εἰς αὐ. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπαρ. αἰγυπτίου*. Br. II. 509. nr. 66. An. II. 3. p. 395. In Plan. p. 285 St. *ἄθλον* est. V. 1. *πικροφύνη*. Suid. in *ἀμείδητος*. T. I. p. 138. *φεροσιφύνη*. P. Pl. Br. — *ἀλλὰ subaudiendum post εἰ καί*, ut nr. 68. v. 3. p. 236. nr. 198. v. 1. 3. in Nicandri Alexiph. v. 1—4. — Nr. 59. *εἰς τὸν αὐτόν, τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 509. nr. 67. An. II. 5. p. 395. Sine auctoria nomine Plan. p. 289. St. V. 1. *δέξο μάναρ*. Malim: *δέξο μ', ἀναξ*. V. 2. *γελώντα*. P. Br. *γελῶντα*. Pl.

Nr. 60. *εἰς πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, σιμμίον*. Br. I. 204. nr. 2. An. I. 2. p. 4. Sine auctoris nomine ap. Diog. Laërt. III. 43. p. 189. Plan. p. 191. St. V. 2. *θεῖος*. P. Pl. *δῖος*. Diog. Br. *ἐνθάδε δὴ καίται δῖος Ἄρ*. Diog. V. 4. *πουλὺν καὶ φθόνον οὐ φέρεται*, P. Pl. *τοῦτον ἔχει πλείστον καὶ φθόνος οὐχ ἔπειται*. Diog. *οὗτος ἔχει πλείστον καὶ φθ. οὐχ ἔπειται*. Br. *πλείστον* recepi, in reliquis nihil a membr. recedens. — Nr. 61. *εἰς τὸν αὐ πλάτωνα τὸν φιλόσοφον*. Br. III. 266. nr. 544. An. III. 2. p. 172. — V. 1. *ἐν κόλποις*. P. Pl. *ἐν κόλπῳ*. Diog. Laërt. l. c. p. 189. Infra p. 304. nr. 619. *Κόρινθος κόλποις ἐγγίσιλος γῇ Περίανδρον ἔχει*. In Append. Epigr. nr. 266. *γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλείστα παρόντων σώματα*. Oppian. Hal. V. 536. *κόλποις δ' ἐνὶ σείῳ θάνοισι*. V. 2. *ἀθάνατον*. P. *ἀθανάτων*. Pl. Br. *ἀθάνατος* corr. Lennep. ad Phal. p. 102. Mihi lectio membran. ferri posse videtur. Fortasse etiam in Speusippi disticho, unde nostrum expressum in ep. ex Plan. nr. 31. T. II. p. 634. legebatur: *ψυχὴ δ' ἰσοθεον τάξιν ἔχει μακάρων*. Ap. Aeschyl. Eumen. 389. *ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα*. idem quod *ὑποχθόνιον τάξιν*.

Fr. Nr. 62. εἰς τὸν αὐτὸν, νεώτερον. Br. III. 266. nr. 545. An. III. 2. p. 172. V. 2. ἀπὸ σκοπέως. P. Pl. Diog. Frustra Br. ἀποσκευίων. — **Nr. 63.** εἰς διογένην, ἀδίσποτον. Br. III. 268. nr. 557. An. III. 2. p. 176. V. 1. διογένη. P. ed. pr. Pl. διογένην reliquas. Membranarum auctoritatem cum Br. secutus sum. — **Nr. 64.** εἰς αὐτὸν ἀθλον. Br. III. 268. nr. 558. An. III. 2. p. 177. V. 1. ἐφ' ἑστῶς. P. V. 4. ἀστέρας. P. ἀστέρας. Pl. Diog.

Nr. 65. εἰς τὸν αὐτὸν ἀντίπατρον. Br. II. 28. nr. 80. An. II. 1. p. 75. V. 1. 2. Suid. in γυμνήται. T. I. p. 502. V. 3. διπλῶς. P. διπλοῦς. Pl. Br. Alterum μία lineae superscriptum in P. διπλῶν εἶμα est nr. 66. v. 1. nr. 68. v. 5. ἡ διπλῶς Graeci dixisse non videntur. V. 4. σκήπων. P. Br. σκίπων. Plan. Vid. ad p. 197. nr. 293. — **Nr. 66.** εἰς τὸν αὐτὸν, ὀνόστον. Br. II. 291. nr. 10. An. II. 2. p. 339. Sine auctoris nomine, et in duo disticha divisum est in Plan. p. 284^b St. V. 1. δειπλῶν. P. V. 4. τὸν με κύνα. P. Pl. Suid. in εάλυσθαι. T. III. p. 291. τὸν κύνα με Br. quem tamen non offendit nr. 68. 4. διογένη με κύνα. Nec pronomini collocatio inter articulum et substantivum offensionem esse debet. Callim. Fragm. CCCXV. καὶ μετὰ τὸν αὐτὸν ἐμὲ. καὶ τὸν σὺ Κροτωπιάδην.

Nr. 67. εἰς τὸν αὐτὸν, λεωνίδου. Br. I. 235. nr. 59. An. I. 2. p. 116. sine auctoris nomine in Plan. p. 284^b. V. 1. 2. Suid. in πορθαίς. T. III. p. 155. V. 3. ὀκρυνόσσα. P. Pl. Br. Est qui ἀκρυνόσσα corrigit. Illud epitheton de rebus tartareis frequens. Apoll. Rh. II. 757. αὐτμή . . . ὀκρυνόντος ἀναπνεύουσα μυχοῖο. Quint. Smyrn. VI. 262. Κίρβερος, ὃν . . . γείνατ' ἔχιδνα Ἀντρωῦ ἐπ' ὀκρυνόντι. XIII. 367. ἔκτανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυνόντα. Sed ap. Eund. III. 639. ὀκρυνόσσα πέτρῃ mutandum in ὀκρυνόσσα. et L. XII. 135. ἐπ' ὀκρυνόντι σιδήρῃ, in ὀκρυνόντι. Vid. supra ad p. 153. nr. 65. v. 5. Suid. T. II. p. 676. ὀκρυνόσσα. φρικτῇ. φοβερά. δέξαι μ' εἰ καὶ σοι etc. — V. 4. ἀπὸ φθίμενον. P. Suid. in ἀποφθίμενον. T. I. p. 300. et in ὀκρυνόεις. T. II. p. 676. ἀποφθίμενων. Pl. Br. quod alteri lectioni facile praetulerim, ὑπὸ φθιμένων malit Br. in Lectt. ex nr. 68. cuius correctionis necessitatem non video. βριθεσθαι recte genitivo jungitur, nulla intercedente praepositione. Bacchyl. fr. IX. συμποσίων βριθόντ' ἀγνιά. Posidipp. p. 116. nr. 194. παρθενίων βριθομένην χαρίτων. Tiber. p. 358. nr. 2. μαζοῖς βριθοῦσι γαλακτός. V. 5. πήρη ἐφ' ὄλμα. P. πήρη. Suid. in ἐφόλμα. Tom. I. pag. 924. πήρα. Plan. Br.

In marg. Cod. notatum: *τί σημί* (i. e. *σημαίνει*) ἄλλη: — *λίκανθος ἦρουν λαγύνιον*. P. V. 6. *φθιμενός*. P. *φθιμένους*. Pl. Br. V. 7. *πὴν* P. Pl. *πὴν* Suid. in *ἐπεπάρμεθα*. T. I. p. 794. *ἐπεπάρμεθα*. P. *ἐπεπάρμεθα*. Pl. utrumque οὐ σωτρί ignorantiam, quod saluum est in *ἐπεπάρμεθα*. Sic Suid. Br. V. 8. *λείπω*. P. Suid. Br. *λείπον*. Pl.

Nr. 68. *εἰς τὸν αὐτὸν διογένην ἀρχίου. ὅτι διογὲν ὁ πύων σινωπαὺς ἦν*. ^{δτ} ^τ *ἐγένετο δὲ μα κρατὴ τοῦ θηβαίου*. Br. II. 101. nr. 34. An. II. 1. p. 272. Sine auctoris nomine in Plan. p. 284^b. V. 5. Suid. in *καμόντων*. T. II. p. 236. V. 5. *σκήπωνα*. P. Pl. Br. P. V. 6. *ἕως οὗδε* τὰ εἰς *διογενὲς ἐπεγράμματα*. marg. P. — Nr. 69. *εἰς ἀρχίλοχον ἰοῦλ*. ^π ^π *ἀπὸ υ αἰγν*. Br. II. 507. nr. 59. An. II. 3. p. 391. V. 1. 2. Suid. in *δαιμαλτός*. T. I. p. 530. Ap. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 32. B. *ἐμήσατο κέντρα μόροιο Ἀμαλτοῖς θνητοῖσι*. scr. *δαιμαλτοῖς*. Ap. Marcell. Sid. Fr. v. 47. *τύμματα δαιμαλτοῖο πελιδνήεντα δράκοντος*. *tre-mendi*; non opus correctione Schneideri, *δ' εἰναλτοῖο*. V. 3. *εἰς ἀρχίλο παρίων ποιητὴν*. marg. P. V. 6. *δισσάς*. P. Pl. *τρισσάς* Br. c. cod. Lascaris. Cf. nr. 81. v. 4. Sed diversa fortasse de numero filiarum Lycambis traditio obtinebat.

Nr. 70. *εἰς τὸν αὐ ἀρχίλοχον τοῦ αν*. Br. II. 507. nr. 60. An. II. 3. p. 392. V. 1. Suid. in *βίρεθρον*. T. I. p. 430. V. 4. ^{γρ. θέγμα} *φλέγμα*. P. *φθέγμα*. Plan. Suid. in *ἀλυσκάζειν*. T. I. p. 128. in *λυκαμβιάδες*. T. II. p. 467. Eadem est varietas p. 262. nr. 377. *ἐνήμεσα μυρία κείνα φλέγματα*. Aelian. H. An. VIII. 9. *πάν τὸ λυκοῦν μετὰ φλέγματος καὶ χολῆς*. Obiter corrigo Liban. T. IV. p. 775. 19. *οἷα γὰρ καὶ πόθῳ φθεγγόμενος καὶ θυναστείας ἐπαιρόμενος ὄγκῳ*. Scr. *πόθῳ φλεγόμενος*. — Nr. 71. *εἰς τὸν αὐ ἀρχίλοχον τὸν παρὶ ποιητὴν*. ^ο *γαίονλ*. Br. II. 167. nr. 6. An. II. 2. p. 34. V. 1. ^{γρ. πικρήν} *παρὰ πόντιον*. P. *μικρήν*. P. *πικρήν*. Pl. Br. in quo epitheto est prolepsis. — V. 5. Cf. p. 267. nr. 405. et nr. 408. V. 6. *κινήσῃς*. P. *κινήσεις*. editt. vett. Plan. — *ἐφ' ἐξομένους*. P.

Nr. 72. *εἰς ἐπίκουρον καὶ θεμιστοκλεία. μενάνδρου κωμικ*. Br. I. 203. An. I. 1. p. 438. V. 1. *ὣν ὁ μὲν ἑμῶν*. Vid. not. ad Callim. ep. 6. in *Animadversis*. I. 2. p. 257. Plurimis hunc pleonasmum illustravit Götting. Anim. crit. in Callim. epigr. p. 19. s. V. 2. *ῥύσας* ὅδ P. *ῥύσας*, ὁ δ' Pl. Br. — Nr. 73. *εἰς θεμιστοκλεία, γερμίνου*.

In marg. nota ἔτ^ο i. e. ἔτερον, fortasse quod Themistocles de quo in hoc epigr. agitur, diversus videbatur ab eo, quem praecedens distichon celebrat. Br. II. 281. nr. 10. An. I. 2. p. 315. *Germanico* inscribitur in Plan. p. 198. St. V. 1. ἐπὶ ταύταν. P. Br. ταύτα. Pl. V. 2. βαρβαρισά. P. βαρβαρισῶς. Pl. Br. ναυθοροῖς. P. ναυθορίας. Pl. Br. V. 5. ἐπισίσταται. P. V. 6. τὰ μὰ P.

Nr. 74. εἰς τὸν αὐτόν. διοδαίρον. ε^τ θεμιστοκλ^ς ἐν μαγνησίᾳ τί-
θαπται τῇ πρὸς μαϊάνδρῳ. Br. II. 187. nr. 10. An. II. 2. p. 82.
In Plan. p. 198. St. inscriptum: τοῦ αὐτοῦ. i. e. *Germanici*. In Cod.
Lascaris ap. Iriarton junctum est cum praecedente. V. 1. εἶσατο. P.
Pl. ut saepe. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 12. Sententia v. 1ma non
respondet vers. 3da. Fortasse scribendum, καλὸν ἦριον. et v. 2da ὁ δ'
ἐκ Μήδων. Hoc Br. quoque. ὁ τ' P. ὅτ' Pl. τάφον μὲν αὐτοῦ λαμ-
πρόν ἐν τῇ ἀγορῇ Μάγνητες ἔχουσιν. Plutarch. V. Them. c. 32.
Illud autem sepulcrum an cenotaphium fuerit, nec ne, inter veteres
non constat. Geminus noster sequitur eos, qui Themistoclem ap.
Magnesios, in peregrina terra, sepultum esse dicebant.

P. In novae pag. superiore margine legitur: Σιμωνίδης εἶρε
νεκρὸν α. τ. λ. quam historiam una cum epigrammatis ei intertextis da-
bimus ad nr. 77. Cf. p. 289. nr. 516. — Nr. 75. εἰς στησίχορον,
ἀντιπάτρον. Br. II. 27. nr. 77. An. II. 1. p. 71. V. 1. στασίχορον.
P. στησίχορον. Pl. στασίχ. Br. ἀμέτρητον. P. Pl. Suid. in *ζαπληθίς*.
T. II. p. 3. ἀμετρήτου. Br. quae necessaria videtur emendatio. V. 2.
ἐπέρισον πᾶνας. P. κατάνας. Pl. ἐπέρισε. Suid. Br. V. 3. πυ-
θαγόρ^ω φυσικᾶν. P. πυθαγόρειω φυσικᾶν. Pl. πυθαγόρα φυσικᾶν. Br.
V. 4. ἐνι στέρνοισι. P. ἐν στέργοις, Pl. Br. quod ob hiatum vel sine
codicibus corrigendum erat. ἀκήσατο. P. ᾤκισατο. Pl. Br. — Nr. 76.
εἰς φιλόκρητον, διοσκόρου. (Scr. διοσκορίδου). Br. I. 498. nr. 21.
An. I. 2. p. 388. V. 3. νεῖλλον ὁ πολὺς. P. Br. νεῖλοιο πολὺς, Pl.
quod praestuli cum Hermanno ad Orph. p. 770. V. 4. ἀπ' ἡμφίαςσι.
P. ἀπημφίαςσιν. Pl. Br.

Nr. 77. εἰς σιμωνί, σιμωνίδου. Br. I. 157. nr. 59. An. I. 1.
p. 258. In superiore marg. paginae: σιμωνίδης εὐρὸν νεκρὸν ἐν νήσῳ
ἐπὶ δάψας ἐπέγραψεν· οἱ μὲν ἐμὶ (vid. nr. 516.)· ὁ ταφεὶς νεκρὸς
ἐπιφανέας τῷ σιμωνίδῃ ἐκώλυσε πλεῖν· διὸ τῶν συμπλεκόντων μὴ πεν-

εδίντων, αὐτὸς μάλιστα σώζεται, καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγεῖον τῷ τάφῳ· οὗτος ὁ τοῦ κ. τ. λ. V. 2. τεθνηώς et τεθνεώς. P. ζῶντ' pro ζῶντι. Vid. ad p. 96. nr. 52. Narratur illa historia ap. Liban. T. IV. p. 1101. ubi Σιμωνίδης ὁ Κεῖος, Λεωπρόπου. Scr. ὁ Λεωπρεπούς. — Nr. 78. εἰς ἑρατοσθένη, διονυσίου κυζικηνοῦ. Br. II. 255. nr. 10. An. II. 2. p. 254. V. 4. μαῖνας' ἐπ' ἀτρώτων ἐκτός. P. Pl. ἐντός. emendabat Jos. Scaliger in not. mat. μαῖα Eldikius. Hinc Br. praeclare: μαῖά σε πατρώων ἐντός ἔδεικτο τάφων. V. 5. ἀγλαοῦ. P. Pl. Etiam Eudocia: Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ, et Suid. T. I. p. 680. Canon grammaticus poscebat Ἀγλάον.

Nr. 79. εἰς ἡράκλειτῷ. μελεάγρου. τὸν ἐφέσιον, τὸν σσηγον, τὸν ἀγέλασ. Br. I. 34. nr. 118. An. I. 1. p. 128. Meleagro perperam tribui existimat Graefius. — V. 1. ὦνθρωπ', ἡρακλ. P. ὦνθρωφ' Br. Ionicum philosophum ionice loqui non miror in epitaphio. V. 2. φαιμί. P. φημί scripsi, idque verbum conjunxi cum ἀνευροῖν. Dio Chrysost. T. I. p. 412. 26. σὺ μὲν οὖν φήσεις, ὃ σοφώτατε τῶν ποιητῶν Ὀμηρε, πολὺ τῇ δυνάμει τῆς ποιήσεως προέχων. quod frustra impugnabat Reiskius. Infra p. 284. nr. 479. ἀγγέλλω δὲ βροτοῖσι . . . θεῶν ὑλακτητὴν ἔνδον ἔχουσα κύνα. V. 3. exhibui ita, ut in Pal. legitur, nisi quod αἰώμῃ mutavi in αἰσίφ (fort. Ἀσίφ). ποτιῶν Ἀσίφ Br. καὶ γὰρ ὁδᾶξ ὁ κύων Ἀσίας. Graef. ubi et verborum transpositio dubia est, et dictio ὁδᾶξ ὑλακτητῆν. In τοκίων ionicum τόκα (olim. Vid. Addit. An. in Athen. p. 35. s.) latere, vix dubito. Tum paucis litteris leniter immutatis legendum suspicor: δᾶξ γὰρ καὶ τὸν ἑλῶν Ἀσίφ, ξέτε, δύσφρονας ἄνδρας Ἰλάκτευν. mordicus olimprehendens viros Asiae infestos allatrabam. Etym. M. ἀμύξ. ὡς ἀπὸ τοῦ δῆξω, δᾶξω, δάξ καὶ αὐτόδαξ, κλάζω, κλάξω, κλάξ καὶ δκλάξ, οὕτως ἀμύσω, ἀμύξω, ἄμνξ καὶ ἀμύξ. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 189. 16. ἀπὸ τοῦ δάκω δάξω δδξ. ἢ καὶ ὡς λήγω λήξω, λήξ καὶ λᾶξ, οὕτω δῆκω δῆξω δῆξ καὶ δᾶξ, καὶ κατὰ πλεονασμόν, ὁδᾶξ. Vid. cl. Passow über Zweck, Anlage u. Erg. gr. Wörterbücher. p. 84. — V. 4. χάρις. P. χάρις. Br. In marg. Cod. P. ζτ. qua sigla et omissiones interdum, et loca ob depravatam scripturam obscura indicantur. Facile adducar, ut post vers. 4. distichon intercidisse existimem. V. 5. ἔπει ταχα μαλ. P. (i. e. ἔπειτα χαμαί.) In var. lect. editionis nostrae haec non accurate sunt expressa. ἔπει τάχα καὶ σύ τι πείσῃ. Br. ἔπει δ:di et καλ; quamvis hoc fortasse rectius commutaveris

cum *μεν*: *nonne a me recedes?* *noli dura dicere; facile enim duriora a me audiveris.* Haec ad peregrinum. Jam ad civem convertitur: *πάτρης (πάτρας) χαῖρε σὺ δ' ἐξ 'Εφέσου.* Ob sedem particulae δὲ minus usitatum Graecus in textu exhibuit: *πάτρα χαῖρε, σὺ τ' ἐξ 'Εφέσου.* In notis autem malit: *πάτρας χαῖρε σὺ γ' ἐξ 'Εφέσου.* De sede particulae δὲ post secundum tertiumve vocabulum vide ad p. 144. nr. 20. Et plurima sunt hujus licentiae exempla in Anthologia sine ulla corruptelae suspicione. De *ἄπει* *πιο ἄπει* vid. Etym. M. p. 347. in *ἔξει*.

Nr. 80. *εἰς τὸν αὐτόν· καλλιμάχου. οὐχ ἀρμόσει τοῦ εἰστον εφε-
σιον φιλοσοφον.* Br. I. 472. nr. 47. An. I. 2. p. 301. V. 1. *εἶπε τίς.*
P. *εἶπέ τις.* Pl. Br. *δέ με.* P. Pl. *δ' ἐμέ.* Br. V. 3. *ἥλιον ἐν.* P.
Diog. Laërt. IX. 17. p. 557. et ed. Asc. St. *ἥελιον.* Aldd. tres. *ἥελιον*
λέσχη Br. Aelian. H. An. VI. 58. *τὸν μὲν ἥλιον ἐν ταῖς λέσχαῖς*
καταδύειν. Dio Chr. Or. X. p. 302. *ἀλλὰ καταδύεις τὸν ἥλιον περὶ*
πάντων ἐπερωτῶν· καὶ πότερον ἄμεινον εἰπεῖν (Fort. *ὦ τάν.*) *ἀκού-*
σαντα ὡν χορὴ καταδύσαι τὸν ἥλιον ἢ βαδίζοντα μάτην. V. 4. *ἀλι-*
καρνησεῦ. P. Aldd. tres. Asc. *ἀλικαρνησεῦ.* ed. pr. Flor. *ἀλικαρνησεῦ.*
Steph. Br. De quā scripturae diversitate cf. Wesseling. ad Diodor.
Sic. T. II. p. 177. 60. Schaefer. Meletem. p. 2. V. 6. *ἀρπακτῆς.* P.
Pl. *ἀρπακτῆρ.* Diog. Br. Hanc formam ob suaviorem terminationum
varietatem praetuli. *ἀρπακτῆρας λύκους.* Lycophr. v. 147.

Nr. 81. *εἰς κλεόβουλον τὸν λιν ἀντιπάτρου σιδωι. εἰς τοὺς ἐπτά
σοφούς τοὺς μεγάλους.* Br. II. 22. nr. 60. An. II. 1. p. 57. V. 2.
ἀμφὶ δέ . . ἔχει. Br. ex Plan. *φατὶ δέ . . ἔχειν.* P. P. *) V. 4. *εἰς*
τοὺς Ζ σοφούς. marg. P. *θαλῆα.* P. A nominativo *Θαλῆς* deducitur
Θαλῆν et *Θάλητα*. Timon in Sill. sp. Diog. Laërt. I. 34. *οἷόν δ'
ἐπτά Θάλητα σοφῶν σοφόν.* Aristot. Polit. II. 9. 5. *De dictis veterum*
sapientum Themistius Or. XXVI. p. 317. A. *ὀλίγα ῥήματα περιφερό-*
μενα ἦν, θαλοῦ τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σοφῶν, καὶ νῦν ἐμπεπλη-

*) In superiore marg. novae paginae haec habentur: *κλεόβουλος*
λινδιος. περιανδρος κοριν. πιττακός μυτιληνζ. θαλῆς μιλήσιος. χίλων
σπαρτιάτης. Βίας πριηνεύς. σόλων ἀθηναῖος: τιν' αὖν περιανδρ
μύσωνα τὸν χηνία φ/.

ορίνοι εἶσιν οἱ τοῖχοι καὶ τὰ πινάκια. Scribendum videtur: σοφῶν, ὧν καὶ νῦν. — Nr. 82. εἰς ἐπίχαρμό. Br. III. 263. nr. 530. An. III. 2. p. 165. — Nr. 83. εἰς θαλῆν. Br. III. 257. nr. 504. An. III. 2. p. 148. V. 2. ἀστρολόγων. P. Pl. ἀστρολόγον. Diog. Laërt. I. 34. p. 21. — Nr. 84. εἰς τὸν αὐτόν. Br. I. c. nr. 505. An. I. c. ἡ ὀλίγον τοῦδε σῆμα. P. Diog. ἡ ῥ' ὀλίγον τὸ σῆμα. omnes editt. vett. Plan. ἡ ῥ' ὀλίγον γε τὸ σῆμα. Steph. Br. Ob dorismum in ὅρη fortasse etiam οὐρανόμακας scribendum. V. 2. τοῦ πολυφροντίστον. P. Pl. τῷ πολυφροντίστῳ. Br. c. Diog. quae forma genitivi dorici in epigrammatis rarissima. — τοῦτο. P. Diog. τοῦδε. Plan.

Nr. 85. εἰς τὸν αὐτό. οτι ἐν διατρῳι τεθνηκας θαλῆς. Sine auctoris nomine est etiam in Plan. p. 285^b. St. Sed est *Diogenis Laërtii*, quem vide L. I. 39. p. 24. V. 1. αὐ ὁμ. in P. accessit ex Diog. et Plan. ἡέλις ζεῦ. P. Diog. ἡέλις ζεῦ. quod emendationem sapit. "Ἡλιος invocatur ap. Orpheum Hymn. VII. 13. χρόνον πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ. Macrob. Saturn. L. I. 23. eundem esse Jovem ac Sollem claris docetur indicibus. Obiit autem Thales ἀγῶνα θεώμενος γυμνικόν, ὑπὸ τε καύματος καὶ δίφους καὶ ἀσθενείας, ἤδη γηραιός. Diogen. I. c. V. 3. ἡ γάρ. P. ἡ γάρ. Pl. — Nr. 86. εἰς σόλωνα. Paulo aliter legitur p. 458. Br. III. 257. nr. 506. An. III. 2. p. 148. V. 1. τὴν ἄδικον πάνσασα ὕβριν ποτὲ ἦδε. P. 1. ἡ μῆδων ἄδικον πάνσας ὕβριν ἦδε. P. 2. Diog. Br. Prior illa lectio emendanti debetur librario, qui versum, voce *Μῆδων* forte ommissa, truncatum resarcire conabatur. Ea restituta et ποτὲ ejecto, reliqua bene habent. V. 2. τόνδε τεκνοῖ. P. 2. Diog. Br. τόνδε εἴ ἔχει. P. 1. Hinc scripsi, una littera leviter immutata: τόνδ' ἐπέχει. P. 279. nr. 461. παμμήτορ γῇ . . . Διογένην πάντῃ νῦν ἐπέχῃς ἀβαρῆς. p. 253. nr. 323. εἰς δὲ ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος. Cf. p. 247. nr. 276. v. 6. Quum tamen Solon Salamine natua sit, nec altera lectio τόνδε τεκνοῖ temere spernenda. Sic p. 269. nr. 417. v. 1. πάτρα δέ με τεκνοῖ Ἀτθίς. ubi illum praesentis usum attingi. Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 5.

Nr. 87. εἰς τὸν αὐ. τὸν ἀθηναῖον, τὸν γράψαν τ νόμ. Etiam hoc epigr. est *Diogenis Laërtii*, quem vide L. I. 63. p. 39. unde relatum in Append. Plan. p. 528. St. V. 2. ὅστις δ' ἔχει. P. ὅτῳ δ' ἔχει. Diog. in quo vitio nemo haesit. Scripsi: ὅτῳ δ' ἔχει. Frustra, puto, correxeris: ὅστις δ' ἡ Σαλαμῖς. V. 3. εὖ γάρ. P. Diog. ἡ γάρ malim. V. 4. αὐτοῖς, τοῖς ἄξουσιν sc. In hac lectione ineptum est

illud et frigidum acumen, quo Diogenis epigrammata, tamquam peculiari nota, insignita sunt. Quare cave cum Casaubono *ἀστοῖς* corrigas. — Nr. 88. *εἰς χίλωνα*. Diog. Laërt. I. 73. p. 45. Append. Plan. p. 528. St. V. 1. *οὐνεκεν*. P. *οὐνεκα*. Diog. V. 3. *ἰδὼν ἡμῶν ἡσθεῖς*. Suspiciabar *ἐφ' ἡσθεῖς*. Sed rectius ex Diogene verum restitues: *ἰδὼν τέκνον ἡμῶν ἡσθεῖς*. In *ἡμῶν* media anceps. Vid. ad p. 599. nr. 262.

Nr. 89. *εἰς πιττακῶ*. In vett. editt. Plan. est *ἀδίσποτον*. Callimachi nomen adscripsit Steph. auctore Diog. Laërt. I. 79. p. 49. quem sequutus est Br. I. 469. nr. 37. cum Callimachi editoribus. An. I. 2. p. 294. *Diogeni* tribuit Schol. in marg. P. *τοῦτο Διογένης ὁ Λαερτίου λέγει ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βίοις ὡς ἰδιον. πλὴν πάντα Διογένης εἰσὶ τοῦ τῶν φιλοσόφων βίου ἀναγραφάμενον*. In superiore autem marg. p. 221. *τοῦτο ἀλκαῖος ἐποίησεν εἰς πιττακῶν ὅτι πιττακὸς εὐμήχανος ἦν στρατιώτης· διὸ καὶ πρὸς τινὰ ἀθηναίων μονομάχησεν*. Felicioris est venae, quam ut Diogenis videri possit; neque tamen Callimachi ingenium sapit. De Alcaeo (Lyrico) autem Scholiastae nugae nemo, sat scio, amplectetur. V. 1. *τίς ἀνείρετο*. P. *ἀνείρετο* vett. editt. Plan. praeter edit. Flor. ubi *ἀνῆρετο*. Sic Diog. Br. A membr. non recedo. Od. η. 21. *ὁ δ' ἀνείρετο Δίος Ὀδυσσεύς*. Ib. 4. 502. Ap. Lucianum autem T. II. p. 59. *ἀλλ' εἰρετό μὲ*. scr. *ῆρετο* c. Cod. Par. et mox *οὐκ ἐπείθετο ῆρετο*. V. 3—6. Soid. in *ἄττα*. T. I. p. 365. V. 5. *σύμμοι*. P. V. 7. *ἐκήπωνα*. P. *ἐκίπωνα*. Pl. Diog. V. 8. Scr. *ἡνίδα*. Vulgo *ἡνίδ' ἐκείνοι*. V. 9. *βέμβιας*. P. Pl. Diog. *βίμβημας*. Suid. T. I. p. 429. P. V. 11. *ἐφ' ἔστη*. P. *ἐπείστη*. Pl. Diog. *ἐπείστη τὴν* editt. Callim. V. 12. *τον* P. *τὴν* Pl. Diog. Br. V. 15. *κληδὼνα*. P. *κληδόνι*. Pl. Diog. Br. Bene habet *κληδὼνα συνθέμενος*. *Ἰλ. η. 44. τῶν δ' Ἑλένης . . σύνθετο θυμῷ βουλὴν*. *Ὀδ. v. 9. τῆς δ' ἄρα κλειούσης ὅπα σύνθετο φῖος Ὀδυσσεύς*. V. 15. *ἐπ' ἤγετο*. P. Pl. *ἀπήγετο*. Br. *ἐπ' οὐκίον ἤγετο*. Diog. Nec hoc loco Cod. lectio mutatione videbatur egere; quamquam *ἀπήγετο* dicendi consuetudini magis consentaneum esse fateor. V. 16. *σὶ γ' ἰών*. P. Pl. *σὺ, Δίω*, Diog. Vulgatam magis probabat Bentlejus.

Nr. 90. *εἰς βίαντα*. Br. III. 258. nr. 509. An. III. 2. p. 149. V. 1. *κλεινοῖς*. P. Pl. *κλεινῆς*. Br. c. Diog. L. I. p. 53. — *δάπέδοις προήνης*. P. *δαπέδοις προήνης*. Pl. Br. Diog. — Nr. 91. *εἰς τὸν αὐτόν. οἱ δεινὸς ἦν εἰπεῖν ὁδὴν βίας*. Est Diogenis Laërtii L. I.

85. p. 53. V. 1. *κίκευθα*. P. Pl. *κίκευθε*. Diogen. V. 2. *νηφόμενον*. P. *νηφόμ*. Pl. Diog. V. 3. *ἐπὶ κλ*. P. — Nr. 92. *εἰς ἀνάχαρσιν τὸν σπύθην*. Diog. Laërt. I. 103. p. 66. V. 3. 4. *sensum patet* Diogen. I. c. 102. *τοξενθαίς ἐν τῇ κρηνησίῳ πρὸς ἀδελφοῦ, τελευταίῳ, εἰπὼν, διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος σωθῆναι, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀπολλίσθαι*.

Nr. 93. *εἰς φερικὺν τὸν σῆριον φιλοσοφῶ*. Ex Duride profert Diog. Laërt. I. 120. p. 76. Br. III. 258. nr. 512. An. III. 2. p. 150. V. 3. *ἄν* *ἔς* *Ἑλλ*. P. *ἄν* *Ἑλλ*. Diog. Br. — Nr. 94. *εἰς ἀναξαγόρᾳ τὸν κλαζομένον*. Anaxagoras sepulcro hoc distichon inscriptum fuisse monet Diog. Laërt. II. 15. p. 88. Br. III. 259. nr. 515. An. III. 2. p. 152. V. 1. *ἐνθαδὲ πλ*. P. Diog. *ἐνθαδ' ὁ πλ*. Br. c. Casaubono. Emendandi necessitatem non video. — *τίρματα*. P. *τίρμα*. Diog. Br.

Nr. 95. *εἰς τὸν αὐτὸν ἀναξαγόραν διογένοους λαερ*. Diog. Laërt. II. 15. p. 88. V. 1. *ποτ' ἐφάσκειν*. P. *ποτὲ φάσκεν*. Diog. Liban. T. III. p. 54, 20. *Ἀναξαγόρας ἐδέσθη δικαίως αἰ ... ὥσπερ ἡλίου τε καὶ σελήνης*. Scr. duabus tribusve litteris, quae exciderunt, restitutis: *ἀσεβήσας περὶ ἡλίου*. — V. 3. *αὐτὸν*. P. *αὐτόν*. Diog. — Nr. 96. *εἰς σωκράτην τὸν ἀθηναῖον, υἱὸν σωφρονίσκου*. Cf. Diog. Laërt. II. 46. p. 108. V. 2. *σοφία*. P. *σοφίη*. Diog. V. 3. *κόνιον μὲν ἀπλῶς σὺ ἐδ*. P. *κόνιον ἀπλῶς μὲν ἐδ*. Diog. Incerta sedes particulae *μὲν* eam supposititiam esse satis indicat. Delevi eam itaque; pronomine *σύ*, quo in antithesi carere non possumus, ex Cod. Pal. revocato. Sed scr. *σύ γ' ἐδέξα*.

Nr. 97. *εἰς ξενοφῶν, τὸν ἀθηναῖον, τὸν γρύλλον*. Diog. Laërt. L. II. 58. p. 115. V. 4. *σωκράτεω*. P. *σωκράτεος*. Diog. *Σωκράτου* ap. Aeolenses fuisse dictum, docet Grammatic. Meermann. §. 30. p. 662. ed. Lips. Hinc tamen Cod. Pal. lectio firmari posse non videtur. — P. In superiore margine novae paginae haec habentur: *ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρου ἐξελέγησαν λιαρτίου διογένοους, ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων*. — Nr. 98. *εἰς τὸν αὐτὸν ξενοφῶντα*. Diogen. Laërt. II. 58. p. 115. V. 2. *φενγίμεναι*. P. *φενγίεν*. Diog. (In var. lectt. edit. nostrae male excusum *φενγίεν*.) quod emendationem sapit librarii, senarium iambicum efficere volentia. Versus est asynartetus archilochicus. V. 3. Scr. *ᾗ σὺ φιληθῶν*. P. *φιληθῶν*. Diog. V. 4. In marg. *ἰαμβος* adscriptum.

Nr. 99. εἰς δῖωνα τὸν σαρακούσιον. πλάτωνος φιλόσοφ^u. οὗτος ὁ δῖων ἑταῖρος ἦν πλάτωνος τ^u μεγάλου. Diog. Laërt. L. III. 30. p. 182. Br. I. 173. nr. 22. An. I. 1. p. 353. V. 2. μὲν. Fortasse μὴν. V. 2. δὴ τότε. P. Suid. in γειναμέναις. T. I. p. 479. δὴ ποτε. Diog. Br. Frequens est δὴ τότε apud epicos, sed semper post enuntiationes temporales. γεινομέναις. P. Diog. Br. γειναμέναις. Suid. Illud ductum ex Homer. Od. δ. 207. ᾧ τε κρονίαν Ὀλβον ἐπικλήσει γαμέοντι τε γεινομένῳ τε. Cf. Alberti ad Hesych. T. I. p. 808. 18. — Nr. 100. εἰς ἄλεξι καὶ καιδρῷ. πλάτωνος. οὗτοι εἰσιν οἱ βεβηλοῦντες τὸν πλάτωνος βίον. Diogen. Laërt. L. III. 31. p. 183. Br. I. 169. ar. 8. An. I. 2. p. 338. V. 1. οὐν ὅτε. P. Pl. Diog. fortasse etiam Appulejus, qui hoc epigr. vertit in Apolog. p. 417. ed. Par. Cum hac lectione conspirat verbum εἰπέ (εἰφ' vulgo), quod expressit etiam Grotius: Nunc ignotus Alexis: at hoc si dixeris unum: Pulcher hic! illum omnes undique respicient. Junge καλὸς ὥπται; tum καὶ apodosin incipiens rem imminentem statimque secuturam indicat. Ob eandem causam praesens περιβλέπεται loco futuri est positum. Bc. legit: οὐν ὁ τὸ μηδὲν Ἀλεξίς, ὅσον μόνον εἰφ' ὅτι κ. — V. 2. πᾶσι περιβλέπεται. P. Pl. πᾶς τις ἐπιστρέφεται. Diog. Br. V. 3. ἀνιήσεις. P. Pl. Diog. Appulejus. Affersque dolorem vertit Grotius. ἀνιήσῃ. Steph. ἀνιήσει. Br. Num ad vulgatam ἀνιήσεις subaudiendum σεαυτὸν?

Nr. 101. εἰς σπένειππον τὸν φιλόσοφ^o. Diogenis est Laërtii, quem vide L. IV. 3. p. 229. V. 2. ἐπεισέμε τίς. P. λέξας ὅς ἦν. Id. ὡς ἄρ' ἔην ὅς. Diog. λέξας malebat Mer. Casaub. Versus est dactylicus; verba autem ὡς ἦν, sic enim scribendum, ad vers. 3^{iam} pertinent. V. 3. ὅς γάρ. P. οὐ γάρ. Diog. V. 4. ἀλλὰ διὰ τι. Diog. Recte Mer. Casaub. ἀλλὰ proscripsit. — Nr. 102. εἰς ξενονκα. ὁμοίως. Diogenis Laërtii. Vid. L. IV. 15. p. 236. V. 1. προσκόψας. P. προσπαύσας. Diog. V. 2. ἀΐαχεν ὡς. P. ἰαχεν ὡ. Diog. Quum in ἰάχῃ prima syllaba anceps sit, vide an in lectione Cod. P. lateat hoc: πλήξας, ὡ ἰαχ' ὡ σύντονον. — εἴτ'. P. V. 3. πάντων παντ^aι. P. ὁ πάντα πάντῃ. Diog. Hoc fortasse praeferendum.

Nr. 103. εἰς πολέμων καὶ κράτῃα τοὺς φιλοσόφους. ὅτι ὁ κρατ⁶ ἔγην ἰππαρχίαν τὴν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. IV. 21. p. 240. ad

Antagoram auctorem retulit. Br. I. 260. nr. 1. An. I. 2. p. 185. V. 1. 2. omisi a Pal. accesserunt ex Diog. V. 3. *μῦθος ἱερὸς ἦειπεν.* P. Diog. *μῦθος ἱεροὶ ἦεισαν.* Br. c. Tan. Fabro; quod languet. Scripsi *ἦισεν*, quod respondet proximo *ἐκόςμει*. Junge: *ὦν ἀπὸ στόματός ἦισος μῦθος.* Ap. Apoll. Rhod. III. 275. *τόφρα δ' ἔχρας πομπόιο δι' αἰθέρος ἔξεν ἄφαντος.* Codd. nonnulli *ἦξεν*. fortasse pro *ἦξεν*, quod tamen vulgatae non praefereendum. Liban. T. IV. p. 828. 34. *καὶ ἦξα πολλάκις ἐφ' ὑμᾶς.* Scr. *ἦξα.* In Oracul. Sibyll. p. 160. *Νῦν δ' ὡς ἐπὶ κοίτης ἦε ἀποθαροῦσας.* ultimum vocabulum sincerum est; sed praecedentia sic videntur scribenda: *Νῦν δ' ἄρ' ἦς ἀπὸ κοίτης ἦε ἀποθαροῦσας.* Ap. Aelian. H. An. VIII. 1. *ἀλλ' αἶξας ἐπ' αὐτόν.* scr. *ἔξας.* — V. 6. *αἰῶνα στρεπτοῖς.* P. Diog. *στρεπτοῖς* Cod. Flor. *στρεφνοῖς* corr. Faber. *σεμνοῖς.* Br. Scripsi, ne littera quidem mutata: *αἰῶν' ἀστρέπτοῖς δόγμασι.* Non minus bene haberet: *αἰῶν' ἀτρέπτοῖς.* Seneca ad Helvid. c. 12. 3. *Zenoni, a quo coepit Stoicorum rigida et virilis sapientia.*

Nr. 104. *εἰς ἀρεταίλαον.* Diogenis Laërtii, quem vide L. IV. 45. p. 253. V. 1. *τί μοι τί τόσον ἄκρ.* P. *τί μοι, τί τοσοῦτον.* Diog. Suspiceris fuisse: *τί μὴν τοσοῦτον ἄκρητον ἄφ.* Sic *μὴν* in interrogatione ponitur. Plato Hipp. maj. §. 12. p. 285. D. *ἀλλὰ τί μὴν ἔστιν, ἃ ἡδῶς σου ἀκρῶνται;* V. 3. *οἰκτεῖρα δ' οὐ τ.* P. *οὐ.* Diog.

Hoc praetuli. — Nr. 105. *εἰς λακνὸν τὸν φιλόσοφον.* Diog. Laërt. L. IV. 61. p. 263. V. 2. *βάκχον.* P. *βάκχον.* Diog. Quum *καὶ* ante *οὐ* post *καὶ* *σέο* abundare videatur, nec genitivus *βάκχον* cum *ἐλῶν* commode jungatur, corrigendum suspicor: *ὡς ἄρ' ἄδην*, aut *ὡς ἄρ' ἄγαν* *εὐ* *Βάκχον ἐλῶν.* *ἄδην* pro mortis causa, morbo sc. paralytico; quo Lacydes obiit, positum videtur. P. V. 3. *ζτ. τὴν ἔννοϊαν τοῦ γράμματος.* marg. P. Tum: *σαφὲς τὸ ἐπίγραμμα.* — Nr. 106. *εἰς ἐπικουρον τὸν φιλόσοφον.* Diog. Laërt. L. X. 16. p. 610. V. 1. *ἐπικούρου.* correctum *ἐπικουρός.* P. Sic Diog. V. 2. *ἀπὸ φθί.* P. V. 3. *ἐσῆλθεν καὶ ἄκρ.* P. *ἐσῆλθε καὶ τὸν ἄκρατον.* Diog.

Nr. 107. *εἰς ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον.* Diog. Laërt. L. V. 8. p. 273. V. 1. post *Εὐρυμέδων* nescio quomodo excidit *ποι'*, quod est in Cod. Pal. Sensum restitues scribendo: *μέλλεν ἄρ' Εὐρυμέδων ποι' Ἀριστ.* In editt. Diogen. legitur: *Εὐρυμέδων ποι' ἐμέλλεν Ἀριστοτέλην.* — *Ἀριστοτέλης.* correctum *Ἀριστοτέλην.* P. V. 2. post *γράψασθαι* comma ponendum. V. 4. *συνοφάσους.* P. *συνοφάσεις.*

Diog. — Nr. 108. εἰς πλάτωνα τον μίγαν τον θαυμαζόμεν (L. θαυμαζόμενον) παρα τοῖς ἔλλης. P. Diogen. Laërt. L. III. 45. p. 189. V. 5. Σα. γγώς. V. 4. ὠψυχῆς. corr. ὡς. P. — Nr. 109. εἰς τὸν αὐτόν. Diogen. Laërt. l. c. p. 190. V. 1. Φοῖβος. Plutarch. T. II. p. 717. D. E. διὸ τοὺς τῷ Ἀπόλλωνι τὴν Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαι τίνα φάναι κατασχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πᾶσθι καὶ νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἱατρὸν, ὥσπερ ἑτέρου Χείρωνος, ἀπειργασμένον. Cf. Wyttenb. in Bibl. cr. T. III. 4. p. 75. — V. 2. σωματάοι. corr. σῶμά σοι. P. V. 3. ποτ' ἐαυτῶν. P. ποτε αὐτῷ. Diog. ποθ' emendavi. V. 4. ἐν ἰδρύσαστο. P. ἐνιδρύσαστο. Diog. Suspiciabam ἐνεδρύσαστο. Vid. ad p. 154. nr. 70. Iterum p. 708. nr. 43. Ἰδρυσαν legitur mediâ correptâ. Et in Nomni Dion. L. III. p. 108. 12. ἄρυσαι πᾶσθι συνιδρύσαι θήλει κούρη. Ib. IV. p. 112. 16. Ἀτλαντίας ἰδρυσαι νύμφη. p. 124. 30. ἄψανστον ὁμόπλοον ἰδρυσαι πούρη. Manetho L. III. 80. ἰδρυσαι, τῶν καὶ χρήματ' ἐπὶ πτήσιν πόρεν ὄλβου. Sic in ἰδρύσεις quoque antepenultima reperitur correpta in Palat. p. 190. nr. 253. 6. Quae loca emendandi impetum sufflaminare debent.

Nr. 110. εἰς θεόφραστον τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 5. p. 291. V. 1. τίν' ἐλήχθη. P. τινὶ λέχθη. Diog. De elisione terminationis dativi vid. ad p. 96. nr. 52. V. 4. προμελῆς. P. Theophrastus ἐτελεύτα, ἐπειδὴ περ ὀλίγον ἀνῆκε τῶν πόνων. Diogen. l. c. c. 40. Cf. Suid. in Θεόφραστος. T. II. p. 181. V. 3um rectius sic distinxeris: δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπῃρος Ἦν δέμας. — Nr. 111. εἰς στρατῶνα τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 60. p. 300. V. 1. εἰ μὴ προσέχης ἀπόχρη μοι. P. εἰ μὴ προσεχρήσαστο χρησμοῖς. Diog. χραίσμας corr. Menagius; χρισμοῖς Grot. nisi se fecisset inungi. Secundum Diogenem Strato philosopho nimio unguentorum usu corpus attenuaverat. Hinc suspicor, in lectione membr. Pal. latere haec: λεπτός ἀνὴρ δέμας ἦν, εἰ μοι προσέχης, ἀπὸ χρισμῶν (aut χρισμοῦ). Εἰ μοι προσέχης (aut προσέχεις) id est: εἰ μοι πείθῃ. V. 2. φημί γε Λαμψακινόν. P. φημί σοι Λαμψακηνόν. Diog. quae additamenta sunt librarii, senarium scazontem efficere volentis. Eadem praepostera sollertia v. 4. in Diog. editt. additur τοῦ θανάτου, quo glossemate caret P. Uterque versus est dimeter iambicus. V. 4. θνήσκει. pro ἔθανε. Vid. ad p. 237. nr. 207.

Nr. 112. εἰς λύνωνα τὸν φιλόσοφον. Diogen. Laërt. L. V. 68.

p. 303. V. 2. *μύλιστα δ' ἐγώ*. δὲ post tria vocabula, ut iterum nr. 122. v. 3. V. 3. *ἀ πρὶν*. P. *ἀν πρ*. Vulgo ap. Diog. *ἀν* Cod. reg. *ἔ πρὶν*. Plan. p. 206. St. *ὡς* corripbat Jos. Scaliger. Omnis orationis difficultas tolletur, si scripseris, *εἰ πρὶν*. quod cum *θαυμάζω* cohaeret. Vid. Heind. ad Platon. T. II. p. 20. et supra ad p. 136. nr. 291. V. 4. *μῆ*. P. Diog. *μῆ*. Plan. — Nr. 113. *εἰς δημητροῦ ὁμοίως τὸν φαληρεῖα*. Diogen. Laërt. L. V. 79. p. 309. V. 3. *ἄσμηκτον*. P. *ἄσμηκτον*. Diog. i. e. *τερχύν*, *κανόν*. Hesych. apud quem eadem lectionis diversitas. — P. Nr. 114. *εἰς ἡρακλῆ τὸν ποταμό*. Diog. Laërt. L. V. 90. p. 314. V. 2. *ὡς ῥα*. Diog. *ὡς ἄρα*. P.

Nr. 115. *εἰς ἀντισθέν τὸν φιλόσοφον*. Diogen. Laërtius L. VI. 19. p. 325. — Nr. 116. *εἰς διογένη προπελευσματιξ*. Diog. Laërt. L. VI. 79. p. 351. Suid. in *Διογένη*. T. I. p. 592. V. 2. *ἔς*. P. Suid. *εἰς*. Diog. male. *ἔστι γὰρ τὸ ἐπίγραμμα διὰ βραχέων*. ut recte monuit Suidas. — Nr. 117. *εἰς ζήνωνα τὸν κριταῖα, φιλοσόφων τὸν ἀριστον*. Zenodoto tribuitur ap. Diogen. Laërt. L. VII. 30. p. 583. Zenoni ap. Suid. in *Κάδμος*. T. II. p. 217. Br. II. 78. An. II. 1. p. 196. ^{γο-ας} V. 1. *ἐκτίσω*. P. *ἐκτίσας* meliores editt. Diogen. *κῆτος* aliae. V. 2. *ἐπὶ συντίω*. P. V. 3. *ἐνηθλήσω*. P. Suid. in *ἄτρεστος*. T. I. p. 374. *ἀναθλήσω* et *ἀνεθλήσω*. editt. Diog. Verba *ἐνηθλήσω* δὲ *προνοῖα* reliquis interposita non impediunt, quo minus *αἴρῃσιν* cum praecedentibus cohaereat. Vide hoc parentheseon genus egregie illustrantem Lobeckium ad Soph. Aj. p. 294. V. 4. *αἴρῃσιν* et *ἐλευθερίης*. P. *ἐλευθερίας*. Diog. V. 5. *πάτρα φοίνισσα*. P. Suid. Diog. *ἦν καὶ ὁ Κάδμος*. P. Diog. *ὄν καὶ ὁ Κ*. Suid. *εἰ δὲ πάτρα Φοῖνιξ, οὐδεὶς φθόνος*. corripbat Lennep. ad Phal. p. 149. *εἰ δὲ πάτρα Φοῖνιξ σὺ, τίς ὁ φθόνος; οὐ καὶ ὁ Κ. κείνος* . . cum interrogatione, Forson ad Eurip. Phoen. v. 1615. p. 116.

Nr. 118. *εἰς τὸν αὐτόν*. Diogen. Laërt. L. VII. 31. p. 384. V. 1. *κτιταῖα*. P. quod pronuntiandum ut trisyllabum. *κτιταῖα*. Diogen. V. 2. *ἐλύθη*. P. Diog. *λύθη* corripbat Meibomius, metri causa, ut ipse existimabat. — Apud Diog. hoc distichon additur: *οἱ δ', ὅτε προσκόπας ποτ' ἔφη, χερὶ γαῖαν ἀλοῖσας ἔρχομαι αὐτόματος δῆ, τί με, τί με καλεῖς*; Sic vett. editt. *δῆ, τί καλεῖς με, μορῆ*. Meibom. Fortasse: *ἔρχομαι αὐτόματος δῆ, τί μάτην με καλεῖς*; — Nr. 119. *εἰς πεθαγόρῃ*. In Plan. p. 119. St. hoc distichon cohaeret cum proximo epigr., ut etiam apud Br. III. 258. nr. 513. An. III. 2.

p. 151. qui tamen post Brodaeum monuit, nihil haec inter se commune habere. Mutilum est epigramma. V. 1. *ῥῖνας*. corr. *ῥῖναι*. P. et vet. editt. Diogen. L. VIII. 12. p. 498. ubi hoc distichon separatim legitur. *ῥῖναι* probabat Steph. quae forma est ap. Quint. Smyrn. II. 58. *ῥῖνα* Br. ex Diog. *εὔρετο*. P. Plutarch. T. II. p. 1094. B. *εὔρατο*. Diog. inter quas formas libri frequenter fluctuant. Vid. infra p. 405. nr. 296. Schneider. ad Oppian. Cyn. II. 9. p. 354.

Nr. 120. *εἰς τὸν αὐτὸν. ξενοφάνους*. Est fragm. elegiae *Ξενοφάνης*, ut apparet ex Diogen. Laërt. L. VIII. 36. p. 519. V. 1. *καί ποτε*. P. Diog. Suid. in *Ξενοφάνης*. T. II. p. 645. *δήποτε*. Pl. Br. V. 2. *ἐποινεῖται*. P. *ἐποικτεῖται*. Br. c. Diog. V. 3. *ἐπεί ἡ*. P. *ἔπει* mediâ correptâ, ut aespissime. In Oracul. Sibyll. p. 160. lege: *πάν γινος ἀνθρώπων, ἐπειὴ κρίσις ἔσται ὅς τις ἀπασιν*. pro *ἐπεί κρίσις*. — Nr. 121. *εἰς τὸν αὐτὸν. δ. ὅτι πν διὰ πολυκρά ἀνεχώρησε τῆς σάμον*. Diogen. Laërt. L. VIII. 44. p. 523. V. 1. *ἀψύχων*. P. *ἐμψύχων*. Diog. quod sensus postulat. V. 2. *πυθαγόρη*. P. *πυθαγόρα*. Diog. V. 4. *μὴ ἔχον*. P. *οὐκ ἔχον*. Diog. ex correctione fortasse. In talibus *μὴ* interdum pro *οὐ* ponitur. Oppian. Cyn. II. 627. *ἀσπαλάκων ποιήσε γένος μὴ πρόσθεν ἰόντων*. Philostrat. Vit. Apoll. Ty. IV. 44. p. 186. *πῶς, εἶπεν, ὅγε μὴ μάντις ὤν*; Infra p. 252. nr. 309. *ἐνθάδε κέμας Ταρανός, μὴ γήμας*.

Nr. 122. *εἰς τὸν αὐτὸν πυθαγόραν*. Diogen. Laërt. L. VIII. 45. pag. 523. V. 2. *θάνα φντοῖς ἄμμιγα*. P. *θάνα φοιτηταῖς ἄμμιγα*. Diog. V. 3. *κνάμων*. Cf. Lucian. Vit. Auct. §. 6. T. III. p. 86. ed. Bip. ubi verissime Cod. Paris. *τίνος εἵνεκα*; ἡ *μνοῦσσι* τοὺς *κνάμους*; quod additamentum Halensis editor non neglexit. — Nr. 123. *εἰς ἐμπεδοκλέα*. Diog. Laërt. L. VIII. 75. p. 537. V. 2. *καὶ πῦρ ἀπὸ πρ. ἔκπυς*. P. *καὶ omisi* cum editt. Diog. ubi est etiam *ἐκπυς*. P. V. 3. novum lemma: *εἰς ἐμπεδοκλέα, τὸν ἀκραγαντῖνον*. marg. P.

Nr. 124. *εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπεδοκλέα*. Diogen. Laërt. L. VIII. 75. p. 535. V. 1. *ποτ' ἀμάξης*. P. *ποθ' ἀμάξης*. Diog. Leni spiritu in hac voce utuntur Iones et Homerus. Vid. Lexic. *περὶ πνευμ.* ad calc. Ammon. p. 211. Heyn. ad 'Il. η. 426. Tom. V. p. 380. s. V. 3. *καὶ πῖς*. P. Diog. *κᾶπυς* corr. Mer. Casaub. — Nr. 125. *εἰς ἐπίχαρμον, τὸν συρακουσί*. Diogen. Laërt. L. VIII. 78. p. 540. Br. III. 263. nr. 529. An. III. 2. p. 164. V. 3. *φησὶ*. Diog. *φασί*. P. *πρὸς*

ἔχειν. Ib. V. 4. *συρηκασίων*. Diog. — Nr. 126. *εἰς φιλόλαλον* (sic) *τὸν πνυθαγόριον*. Diogen. Laërt. L. VIII. 84. p. 543. V. 1. *ὑπόνοιαν* .. *θεραπείαν*. Joann. Chrysost. T. III. p. 200. E. *φεῦγε* ... *καὶ τὰς ὑποψίας, καὶ ἀδίκως ὑποπτεύσῃ, θεράπυσεν*. V. 2. *δοκῆς ἀτυχεῖν*. P. *δοκῆς ἀτυχεῖς*. Diog. — Nr. 127. *εἰς ἡράκλειτό τὸν ἐφέσιον φιλόσοφον*. Diogen. Laërt. L. IX. 4. p. 550. V. 2. *δὲ ἀντλήσας*. P. Plan. p. 288^b. *διατλήσας*. Diog. *ἡμέρας μοχθηρῶς διήντηκε*. Longus p. 115. ubi vid. Schaefer. p. 401. *ἐξαντλεῖν* sic usurpatum illustravit Lennep. ad Phal. p. 295. — V. 3. *ἀρδεύουσα*. P. Plan. *ἀρδεύουσα*. Diogen. Respicitur Heracliti de animabus siccis opinio.

Nr. 128. *εἰς τὸν αὐτὸν ἡράκλειτον*. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. Diogen. Laërt. IX. 18. p. 556. Non est ipsius Diogenia. V. 1. *τί με ᾤ*. P. Pl. *τί με ᾤν*. Diog. Scribendum videtur: *τί δέ με ᾤ, κάτω* ... V. 2. *ἐπὶ στ.* P. V. 3. 4. Suid. in *ἀνάριθμοι*. T. I. p. 178. — Nr. 129. *εἰς ζήνωνα τὸν εἰσάτην*. Diogen. Laërt. IX. 28. p. 565. V. 2. *ἐκλύσαι δουλοσύνας*. P. *ἐκλύσαι δουλοσύνας*. Diogen. *ἐκλύσαι δουλ.* Plan. V. 3. *ἐν ὄλμῳ*. P. *ὄλμῳ*. Pl. Diog. Hoc videtur reponendum. V. 4. *δέ σε*. Pl. Diog. *δέ σε*. P. Vid. p. 212. nr. 29. v. 5. — Nr. 130. *εἰς πρωταγόρῃ τὸν φιλόσοφον*. Diogen. Laërt. L. IX. 56. p. 578. V. 1. *φασίν*. P. *φάτιν* Diog. Pl. — ὦς. P. V. 2. *καθοδόν*. P. *καθ' ὁδόν*. Pl. D.

Nr. 131. *εἰς τὸν αὐτόν*. Alibi non reperi; Diogenis autem esse ut praecedentia, vix dubito. V. 1. *θανεῖν φιλ.* P. Scripsi *φίρεται*. Proxima, quae depravatissima sunt, in hunc fortasse modum corrigi debent: *ἔσσωτο σῶμ' αἰῶν, ψυχὴ δ' ἄλτ' ἐς οὐρανοῦς*. Novissimum hoc vocabulum latere in *σοφοῖς*, non improbabile est. — P. In superiore marg. novae paginae legitur: ζτ. *εἰς τὸν ἔκτορα ἐπίγραμμα*. οὐ γὰρ (L. οὐ ἡ ἀρχή) *ἔκτορα ρηϊονῆμα καταχθόν*: — *καίται ἔμπροσθε ἐκιδυκτικά*. Vid. p. 425. nr. 387. — Nr. 132. *εἰς τὸν αὐτόν*. Neque hoc est in Vitis Philosophorum; Diogenis tamen. V. 2. Fortasse scribendum: *ἀλλ' οὐ τιτρώσκοντ', ὅντα δὲ γλυκὴ βλήμα, αὐτὰ χρῆμα*. ut haec omnia referantur ad Protagoram. Nisi malis: *ἀλλ' οὐ τιτρώσκον, ὅν δὲ πᾶγγλυκὴν χρῆμα*: imagine de telo continuata. — Nr. 133. *εἰς ἀνάξαρχόν τὸν φιλόσοφον*. Diogen. Laërt. L. IX. 59. p. 579. Cf. Gregor. Nazianz. in Murator. Anecd. p. 180. ubi scr. *τὸ σκόλος οὐκ ἀλλήγχε*. pro *τὸ κλέος*. Vid. Ejusd. Epist. LXIV. Opp. T. I.

p. 822. C. V. 1. ⁹πῖσσε. P. Quaedam Diog. editt. πῖσσε (etiam πῖσσε) μᾶλλον, ἔτι καὶ μᾶλλον. V. 3. διαστείλας γένειται ὀλίγον. P. διαστείλας ὀλίγον τὰ δυσνεγῇ. etiam λεγέως δυσνεγῇ τὰδε, in editt. et codd. Diogen. quae omnia correctionem sapiunt. Scr. certa emendatione: καὶ σὲ διαστείλασα γνάφους, sive νάφους. Notum tormenti genus ex Herodot. L. I. 92. ubi vid. Wessael. p. 47. 31. Hesych. ἐπὶ νάφων ἔλκων. διαφθεῖρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναγεῖς ἀκάνθων σωρὸν φουτρεψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοὺς σωροὺς ἔκτανον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξανε ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἐφθεῖρεν. quem locum illustravit T. Hemsterh. p. 1360. 10. V. 4. 8cr. μύλωθρε. In Cod. tamen μύλωθρε esse videtur, ut passim. Vid. Interpp. ad Polluc. VII. 19. p. 698. et 180. p. 818. — κακῇ. P. et editt. nonnullae Diogen. κακῇ. aliae. Recte. Refertur enim ad Nisocreonem.

Nr. 134. εἰς γοργύλαν τὸν ῥήτορα. Br. III. 278. nr. 599. An. III. 2. p. 199. V. 1. γοργύλου ^ῆκαρ. P. ἡ κυνικοῦ κεφαλῇ. Vulgo. V. 2. ἀπὸ μύσο. P. — Nr. 135. εἰς ἱπποκράτη τὸν ἱατρὸν τὸν κωόν. Br. III. 265. nr. 542. An. III. 2. p. 170. V. 2. ἀπὸ ρρίξης. P. Litterae ^τε pronuntianda duplicatae viginti duo ex Anthologia exempla congregavit Spitznerus in Diss. de Product. Br. Syllab. Vid. ad pag. 99. nr. 81. v. 1. V. 4. ἐλὼν. P. Pl. ἔχων. Br. πολλῶν. P. πολλήν. Pl. Br. Membranarum lectio servari posse videbatur. τύχαι et τέχαι, i. e. τύχη et τέχνη. P. τύχη et τέχνη. Pl. Br. — Nr. 136. εἰς κρίαμό. ἀντιπάτρον. Br. II. 24. nr. 66. An. II. 1. p. 61.

Nr. 137. εἰς ἔκτορα ἀδελφοποιον. Br. III. 282. nr. 619. An. III. 2. p. 211. V. 1. σύγκρινε. Malim: μὴ με τάφῳ σὺ γε κρῖνε. Non minus otiosa praepositio ap. Quint. Smyrn. L. IV. 213. θέσαν δ' ἐφ' ἑτέρῃ μετὰ τὴν ἑξία, συνδιδύσαντες ἀλείφασιν. Fortasse: εἰς' ἄδην δύναντες. V. 5. ἐπ' ἑμὲ λόγῳ. Haec verba iterum leguntur in marg. — εἰς ἑμὲ. P. ἐμὲν editt. vett. Pl. Br. Caeterum hoc distichon omisum in edit. pr. additur in Lectt. Aldin. pr. et hinc in Ald. 2. 3. In sequentibus editionibus iterum neglectum. Habetur in Cod. ap. Bandin. Cat. T. I. p. 100. — Nr. 138. εἰς τὰν αὐτὸν, ἀκηρέτου γραμματικοῦ. Br. II. 189. An. II. 3. p. 87. V. 1. ὁμηροῦ. P. et codd. Plan. ὁμηροποιον. Pl. Br. V. 2. ἐρμυνότατον. P. ἐρμυνότατον. Pl. Superlativum praetulit Br. Utrumque habet, quo se commendat.

Sic comparativus est nr. 158. Ἀδριανὸς προτέρων προφερέτερος ἡγε-
μονήων. Dio Chrys. Or. III. p. 108. 44. οὗτος ἂν τυχὸν ἀπάντων
εἴη πιδανώτερος. ubi Reiskius πιδανώτατος corrigit. Ap. Liban.
T. III. p. 17. 1. τὸ μὲν ἀπάντων ἀτοπώτερον. et T. IV. p. 602. 7.
καὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ πάντων αἰσχλῶ μετέβαλον. sine
codd. nihil mutaverim. nec ap. Plutarch. T. II. p. 159. A. ἀλλ' οἶχεται
τὸ πρεσβύτερον ἡμῶν μαντεῖον. ubi πρεσβύτατον corrigunt. Vid.
Boissonad. ad Philostr. p. 491.

Nr. 139. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. Br. II.
528. (ed. Lips. T. II. p. 89.) An. II. 1. p. 272. Auctoris nomine
caret in P. et Pl. p. 239. St. Archias tribuit Br, ex Cod. Barnesii
ad Ἰλ. ω. 729. errore fortasse librarii, ad proximum epigr. Archias
oculis aberrantis. V. 1. τροία. P. τροίη. Pl. Br. V. 2. Scr. ἀντήρην. —
ἐπ' ἐρχ. P. V. 3. σὺν ἀπ. P. — Nr. 140. εἰς τὸν αὐτὸν. ἀρχίου
μακ. In marg. ζτ. Br. II. 100. nr. 52. An. II. 1. p. 271. V. 2.
ἔθαν. P. Br. ἔθανεν. Pl. V. 3. πατήρ μὲν Ἱερ. P. metro reclamante,
γεννήτωρ Ἱερ. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. πατήρ ex
glossa esse potest, si poeta voce insolentior, v. c. φέτης (sic scr. non
φέτης) usus fuerit. Schol. ad Lycophr. p. 462. φέτης, ἢ γέννησις, καὶ
ὁ γεννήτης. ἔστι ῥήμα φεύω, τὸ γεννῶ. Cf. Eustath. ad Ἰλ. φ. p. 1321.
12. ad ψ. p. 1401. 9. ad Ὀδ. μ. p. 465. 26. Lenissimum fortasse
fuerit: γεννητὴρ Πρίαμος.

§. Nr. 141. εἰς πρωτεσίη. ἀντιφλ. βυζαντίου. εἰς πρωτεσίαν
τὸν ἐν τροία πρῶτον παντ ἑλλήνων τελευτήσαν^τ. Br. II. 179. nr. 57.
An. II. 2. p. 62. V. 1. σῶμα. P. Br. σῶμα. Pl. V. 4. ἀπ' ἐχομένης.
P. V. 5. δυσμήνητα. P. δυσμήμητα. Pl. δυσμιομητα. Suid. T. I. p. 636.
δυσμήνητα. Br. c. Brodaeo, Salmasio et aliis. δυσμήνης, ut ἐμήνης
ap. Plutarch. T. VI. p. 337. ed. Reisk. δῦςμηνης est p. 367. nr. 69. V. 6.
αὐαλίην. P. αὐαλίαν. Pl. Suid. ubi φυλλοχοοῖσι. V. 7. 8. Suid. in
ἀκμήν. T. I. p. 86. ubi ποτ' ἦν. — εὐ μέρος. P. V. 8. οἰεῖται. P.
ἀκρεμοσαν. P. ἀκρίμοσιν. Suid. Plan. ἀκρίμοσι. Br. — Nr. 142. εἰς
ἐχλλία τὸν πηλίας νόον, τὸν πάντων ἡρώων ὑπερέχοντα. Br. III.
282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. V. 1. 2. Suid. in ῥηξήνορας. T. III.
p. 258. — Nr. 143. εἰς ἐχλλία καὶ πάτροκλῶ. Br. III. 282. nr. 617.
An. III. 2. p. 210. Hoc et sequ. distichon para populi Aristotelici
esse videntur.

p. 822. C. V. 1. ⁶πρίσσει. P. Quaedam Diog. editt. *πρίσσει* (etiam *πρίσσει*) *μᾶλλον*, *ἔτι καὶ μᾶλλον*. V. 3. *διαστειλάς γίνεσθαι ὀλίγον*. P. *διαστειλάς ὀλίγον τὰ δυσνεφεῇ*, etiam *λογίως δυσνεφεῇ τὰδε*, in edit. et codd. Diogen. quae omnia correctionem sapiunt. Scr. certa emendatione: *καὶ αἱ διαστειλάσαι γνάφους*, sive *κνάφους*. Notum tormenti genus ex Herodot. L. I. 92. ubi vid. Wessael. p. 47. 31. Hesych. *ἐπὶ κνάφων ἔλκων. διαφθεύρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκάνθων σωρὸν αὐστρέφοντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοὺς σωροὺς ἐκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέβαινε ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἐφθεύρειν*. quem locum illustravit T. Hemsterh. p. 1360. 10. V. 4. 8cr. *μυλωθρεῖ*. In Cod. tamen *μύλωθρε* esse videtur, ut passim. Vid. Interpp. ad Polluc. VII. 19. p. 698. et 180. p. 818. — *κακῇ*. P. et editt. nonnullae Diogen. *κακῇ*. aliae. Recte. Refertur enim ad Nisocreonem.

Nr. 134. *εἰς γοργύαν τὸν ῥήτορα*. Br. III. 278. nr. 599. An. III. 2. p. 199. V. 1. ⁷*γοργύου κερ*. P. ⁷*ἡ κυνικοῦ πεφαλή*. Vulgo. V. 2. ⁸*ἀπὸ μυσσ*. P. — Nr. 135. *εἰς ἐπποκρα τὸν ἱατρὸν τὸν κῶον*. Br. III. 265. nr. 542. An. III. 2. p. 170. V. 2. *ἀπὸ ρρίξης*. P. Litterae *ρ* pronuntianda duplicatae viginti duo ex Anthologia exempla con-
gessit Spitznerus in Diss. de Product. Br. Syllab. Vid. ad pag. 99. nr. 81. v. 1. V. 4. *ἑλὼν*. P. Pl. *ἔχων*. Br. *πολλῶν*. P. *πολλήν*. Pl. Br. Membranarum lectio servari posse videbatur. *τίχαι* et *τέχναι*, i. e. *τύχη* et *τέχνη*. P. *τύχη* et *τέχνη*. Pl. Br. — Nr. 136. *εἰς πρίαμν*. *ἀντιπάτρον*. Br. II. 24. nr. 66. An. II. 1. p. 61.

Nr. 137. *εἰς ἔκτορα ἀδέσποτον*. Br. III. 282. nr. 619. An. III. 2. p. 211. V. 1. *σύγκρισις*. Malim: *μὴ με τάφῳ σὺ γε κρῖνε*. Non minus otiosa praepositio ap. Quint. Smyrn. L. IV. 213. *Θέσαν δ' ἐφ' ἑπέρθε ματῶν Ἑβρία, συνδεδεσάντες ἀλείψαν*. Fortasse: *εἰρὴ ἀδὴν δεύσαντες*. V. 5. *ἐπ' ἑμὲ λόγῳ*. Haec verba iterum leguntur in marg. — *οὐκ ἑμὲ*. P. *ἐμὲν* editt. vett. Pl. Br. Caeterum hoc distichon omis-
sum in edit. pr. additur in Lectt. Aldin. pr. et hinc in Ald. 2. 5. In sequentibus editionibus iterum neglectum. Habetur in Cod. ap. Bandin. Cat. T. I. p. 100. — Nr. 138. *εἰς τὰν αὐτὸν ἀσπράτον γραμματικῶν*. Br. II. 189. An. II. 2. p. 87. V. 1. *ὁμηροειδῶν*. P. et codd. Plan. *ὁμηροειδῶν*. Pl. Br. V. 2. *ἐρμηνότατον*. P. ⁹*ἐρμηνότερον*. Pl. Superlativum praetulit Br. Utrumque habet, quo se commendat.

Sic comparativus est nr. 158. Ἀδριανὸς προτέρων προφερίτερος ἡγεμονίων. Dio Chrys. Or. III. p. 108. 44. οὗτος ἂν τυχὸν ἀπάντων εἴη πιθανώτερος. ubi Reiskius πιθανώτατος corrigit. Ap. Liban. T. III. p. 17. 1. τὸ μὲν ἀπάντων ἀτοπώτερον. et T. IV. p. 602. 7. καὶ τὰ πάλ्लιστα τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ πάντων αἰσχίῳ μετέβαλον. sine codd. nihil mutaverim. nec ap. Plutarch. T. II. p. 159. A. ἀλλ' οἴχεται τὸ προεβύτερον ἡμῶν μαντεῖον. ubi προεβύτατον corrigunt. Vid. Boissonad. ad Philostr. p. 491.

Nr. 139. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς Ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα. Br. II. 528. (ed. Lips. T. II. p. 89.) An. II. 1. p. 272. Auctoris nomine caret in P. et Pl. p. 239. St. *Archias* tribuit Br, ex Cod. Barnesii ad Ἰλ. ω. 729. errore fortasse librarij, ad proximum epigr. *Archias* oculis aberrantis. V. 1. *τροία*. P. *τροίη*. Pl. Br. V. 2. Scr. *ἀντήρην*. — *ἐπ' ἐρχ.* P. V. 3. σὺν ἀπ. P. — Nr. 140. εἰς τὸν αὐτὸν. ἀρχίου ^δμας. In marg. ζτ. Br. II. 100. nr. 32. An. II. 1. p. 271. V. 2. *ἔθανα*. P. Br. *ἔθανεν*. Pl. V. 3. *πατήρ μὲν Πρ.* P. metro reclamante. *γενήτωρ Πρ.* Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. *πατήρ* ex glossa esse potest, si poeta voce insolentiore, γ. c. *φίτς* (sic scr. non *φίτς*) usus fuerit. Schol. ad Lycophr. p. 462. *φίτς, ἢ γέννησις, καὶ ὁ γεννήτης. ἔστι ῥῆμα φιλῶ, τὸ γινῶ.* Cf. Eustath. ad Ἰλ. φ. p. 1321. 12. ad ψ. p. 1401. 9. ad Ὀδ. μ. p. 465. 26. Lenissimum fortasse fuerit: *γεννητῆρ Πρίαμος*.

¶ Nr. 141. εἰς πρωτεσιλ. ἀντιπλ. βυζαντίου. εἰς πρωτεσίλαον τὸν ἐν *τροία* πρῶτον παντ ἑλλήνων τελευτήσαν. Br. II. 179. nr. 37. An. II. 2. p. 62. V. 1. *σῶμα*. P. Br. *σῶμα*. Pl. V. 4. *ἀπ' ἐχομένης*. P. V. 5. *δυσμήνητα*. P. *δυσμήμητα*. Pl. *δυσμίσσητα*. Suid. T. I. p. 636. *δυσμήνητα*. Br. c. Brodaeo, Salmasio et aliis. *δυσμήνητος*, ut *ἐμήνητος* ap. Plutarch. T. VI. p. 357. ed. Reisk. *δυσμήνης* est p. 367. nr. 69. V. 6. *αὐαλίην*. P. *αὐαλίαν*. Pl. Suid. ubi *φυλλοχοοῖσι*. V. 7. 8. Suid. in *ἀκμήν*. T. I. p. 86. ubi *ποτ' ἦν*. — *οὐ μέρος*. P. V. 8. *σώζεται*. P. *ἀκρεμοῖαν*. P. *ἀκρεμοῖαν*. Suid. Plan. *ἀκρεμοῖσι*. Br. — Nr. 142. εἰς *ἐχέλλια* τὸν πηλείως υἱὸν, τὸν πάντων ἡρώων ὑπερέχοντα. Br. III. 282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. V. 1. 2. Suid. in *ἐπὶ ἔκτορες*. T. III. p. 258. — Nr. 143. εἰς *ἐχέλλια* καὶ *πᾶνρονλῶ*. Br. III. 282. nr. 617. An. III. 2. p. 210. Hoc et sequ. distichon para popli Aristotelici esse videntur.

Nr. 144. *εἰς νεστορα ἀδικοποτό*. Br. III. 283. nr. 622. An. III. 2. p. 212. V. 2. Suid. in *γενεά*. T. I. p. 472. in *τρογέρον*. T. III. p. 502. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 490. — Nr. 145. *εἰς αἶαντα*^ο
τῷ τελαμῶν ἀσκληπία. Br. I. 178. nr. 6. in *Aristotelis* peplo, ubi Eustathium quoque hoc tetrastichon legisse apparet ex ejus verbis ad 'Il. β. p. 216. 1. 4. An. I. 1. p. 368. V. 3. *εἰ παρ' ἀχ.* P. οὔτεκ' ἀχ. Pl. Eust. De conjunctione *εἰ* in enuntiatione causali diximus ad p. 136. nr. 291. V. 4. *πρέσσω ἐμεῦ δύναται*. P. *πρέσσω ἐμοῦ κίκρι-
ται*. Plan. Eust. ubi *πρέσσω*. — Nr. 146. *εἰς τὸν αὐ ἀντιπάρ σι-
δων*. Br. II. 23. nr. 65. An. II. 1. p. 61. V. 1. *ἐπιρροτήσιν*. P. *ἐπὶ ροιτήσιν*. Suid. in *θυμοβαγής*. T. II. p. 211. Vid. ad p. 226. nr. 155. V. 2. 4. Suid. in *κινόεσσα*. T. III. p. 117.

Nr. 147. *ἄρχιον εἰς τὸν αὐ αἶαντα τὸν τελαμῶνος τὸν ἐξ ἰλλήν^ς*
ἄρχον· ἀλλὰ διακινήν δόξαν μαινόμεν^ο ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. Br. II. 96. nr. 18. An. II. 1. p. 259. V. 1. *ἐν αἰρῶμένοιςιν*. P. Pl. Br. *ἐναιρο-
μέναισιν* tentabant Brod. et Scalig. Praepositionem subandebam ad *νησοί*, nisi, quod maluit, dativus a *βαρὺς* pendet. — *ὑπέρμαχον*. Pl. Br. Suid. T. I. p. 740. *ὑπέρμαχος* P. quod restitui. Subaudi αὐτῶν. — V. 2. *αἰέν*. P. Pl. Suid. *αἰαν* Br. tacite in textu posuit. Nomen herois omitti posse non videbatur. — *ἄρην*. P. *ἄρη*. Pl. Suid. Br. V. 3. *ᾄσαν*, P. *ᾄας*. Br. c. Plan. Suid. in *χερμαδίφ*. T. III. p. 664. Plannodes plerumque, ubi brevem syllabam vocabulum sequitur a duplici consonante incipiens, litteram paragodicam omittit; membr. Palat. eandem plerumque servant. V. 6. *ἰδρυνθείς*. P. *ἰδρυνθείς*. Pl. Br. §. V. 9. *ἔμπλακεν*. P. *ἔμπλακεν*. Pl. Br. V. 8. *σὺ σῆ*. P. Br. *τεῆ*. Pl.

Nr. 148. *εἰς τὸν αὐτὸν ἀδικοποτον*. Br. III. 282. nr. 618. An. III. 2. p. 210. V. 2. *χρησαμένα*. P. *χρησαμένη*. Pl. Br. V. 3. *θνητοῖσιν ἰδύνατο*. Suid. in *κλωθῶ*. T. II. p. 332. in *μεμανία*. T. II. p. 529. *θνητοῖσι δυνήσατο*. P. Pl. Br. V. 4. *κλωθῶ*. P. — Nr. 149. *εἰς τὸν αὐτὸν λιοντίου σχολ*. Br. III. 107. nr. 20. An. III. 1. p. 202. V. 1. 2. Suid. in *ὀπάσας*. T. II. p. 703. V. 3. 4. Suid. in *αἰτοφόνφ*. T. I. p. 389. — Nr. 150. *εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 108. nr. 21. An. III. 1. p. 202. — Nr. 151. *εἰς αἶαντα καὶ ἔκτορα*. Br. III. 253. nr. 388. An. III. 2. p. 91. V. 2. *εἰς θάνατος*. P. Pl. *εἰς θάνατον* Br. c. Opsopoeo. Mihi probaretur: *ἀμφοτέρων αἰ χάριτες θάνατος*.

Nr. 152. *εἰς τὸν αὐτὸν αἶαντα καὶ ἔκτορα τὸν πριάμου καὶ εἰς τῷ*

παρ' ἀλλήλων δῶρα. Br. III. 233. nr. 389. An. III. 2. p. 91. V. 2. ἔπορον, ἔφερον. Suid. in φέρασπις. T. III. p. 591. Sic ap. Xenoph. de Vectigal. c. 4, 32. φορήσουσιν librariis deberi videtur pro πορήσουσιν. V. 3. δῶκε. P. δῶκεν. Pl. παίρισαν. P. παίρισαν. Pl. Br. Suid. in παίρησαν. T. III. p. 106. V. 5. πάλι ζωστήρ. Notanda correctio brevis syllabae ante ζ, de qua vid. ad p. 115. nr. 177. — V. 7. πέμπεται vet. editt. nonnullae; unde Br. verbis transpositis: πέμπεται ἐξ ἐχθρῶν οὕτως αὐτοκτόνα δῶρα. ubi οὕτως non suo est loco. *) Vulgatam tuetur P. Suid. in αὐτοκτόνα. T. I. p. 386. neque necessarium videtur, haec per generalem sententiam efferri. Cf. nr. 216. v. 5, 6.

Nr. 153. εἰς μίαν ὁμήρου. οἱ δὲ κλεοβουλ^δ τοῦ^ο λιν. τὸ σῆμα^δ πικλ^ο/. (i. e. versus ita concinnati, ut eorum ordo sine sensus detrimento permutari possit. Vid. Platon. in Phaedr. p. 264. D. ibique Heind. T. I. p. 508.) Br. I. 76. An. I. 1. p. 192. V. 1. χαλκή. P. χαλκήη. Br. χαλκή. Vulg. μίδα. P. μίδω. Br. V. 1. Scr. νάη. Sic P. ῥέη Br. c. aliis. Post hunc versum Br. ex Herodoto p. 751. addidit hos: καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα, Ἡέλιός τ' ἐνίων φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνῃ. qui versus non magis leguntur in Cod. P. quam ap. Platon. et Dion. Chrys. T. II. p. 120. V. 3. πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου. Plat. Herod. πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ. P. Suid. Br. V. 4. Μίδας plurimi; etiam Suid. in αὐτοῦ. T. I. p. 389. in Μίδας. T. II. p. 559. Μίδης. Br. ex Herodot.

Nr. 154. εἰς πόρνον, οὗ μέμνηται καλλιμα^ζ ἐν αἰτίων. Cf. Chardon. in Mélanges. T. I. p. 93. sqq. Huschk. An. cr. p. 189. sqq. Exhibui in Paralip. ex Cod. Pal. nr. 33. p. 644. V. i. ἰναχίδεσσιν. P. ἰναχίδαισιν. Ruhnck. Sic p. 404, nr. 288. κερκοπίδεσσιν legitur in membr. pro κερκοπίδησιν. Similes errores exagitavit Dorrill. ad Char. p. 748, Br. ad Apoll. Rh. L. III. 578. V. 3. τυμβοῦχος. P. τυμβοῦλος. Suid. in πήρ. T. II. p. 309. V. 5. 6. Suid. in Δελοφ. T. I. p. 522. — κείνον ad Κοροίβον, referri debet secundum leges grammaticas; sed historia obscura est. Operis Callimachei, quod lemma commemorat, quamvis a Callimachi adversariis contempti, jacturam non hujus unius

*) Leniore mutatione scripisset: οὕτως ἐξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνα πέμπεται ἦρα.

epigrammatis tantum causa dolemus. — *ιστορίας*. P. *ιστορίη*. Suid. Heynio et Chardono probantibus.

Nr. 155. *εἰς φιλοτίμωνα τὸν νικατα γελωτοποιόν*. Br. III. 263.

nr. 531. An. III. 2. p. 165. V. 1. 2. Suid. in *Φιλοτίμω*. T. III. p. 603.

δε
P. V. 4. *οὐ πώποτε*. P. *) Ap. Liban. T. IV. p. 186. 11. *ἐγὼ δὲ ἐπὶ
τε βάραθρον ὅσον οὐδέπω*. scribendum videtur: *ἐπὶ τὸ βάραθρον, ὅσον
οὐπω*. nulla mora interposita. ut p. 187. 16. *οὐκ ἐκφραγήσῃ δέ, ἔφη*,
οὐκ εἰς σαντόν, οὐκ εἰς τὸ βάραθρον χωρήσεις; ubi cave quid mutes
cum Reiskio. Ib. p. 195. 15. *ἐπὶ τὸ βάραθρον ὠδεῖ Τίμων*. Ap.
Eund. T. IV. p. 551. 2. *ὑμεῖς δὲ οὐδέποτε ἐπιστράφητε*. scr. *οὐδε-
πώποτε* cum Cod. Bavar. — In marg. novae pag. scriptus versus:
καὶ κρατᾶν ἀνέβανει φιλοτίμωτος ἐρίπτην.

Nr. 156. *εἰς εὐμηλον ἱξῶ, ἰσιδιῶρου αἰγεάτου*. Br. II. 474. nr. 5.

An. II. 3. p. 331. — Nr. 158. *εἰς τινὰ μαντευσάμ περὶ τῆς ἑαυτοῦ
ζωῆς*. V. 1. *ἔθηνεν*. P. *ἔθηναν*. Pl. Br. *δεκάδες*. P. *δεκάδας*. Pl. Br.
V. 4. *ἔθανεν*. P. Pl. *ἔθανε*. Br. — Nr. 158. *εἰς μάρκελλον τὸν σιδεῖ*

ῶν. οὗτος ὁ μάρκελλος τεσσαρακὸν βιβλους ἐν ἔκτεσσιν ἔγραψεν ἡρώ-
κοῖς. Br. III. 273. nr. 579. An. III. 2. p. 188. Cf. Suid. T. II.
p. 438. V. 2. *κωδίστοις*. P. *κωδίστοιο*. Br. c. Kustero. Sic p. 335.
nr. 69. *καθαροῖσι et καθαροῖο*. p. 402. nr. 3. *ὑμβροῖσι et ὑμβροῖο*
confusa. V. 4. *προφερίστερος*. bene habet. Vid. ad p. 226. nr. 138.
προφερίστατος. Kuster. V. 7. *ἤνεκεν*. P. *εἵνεκεν*. Br. c. Apogr. G. R.

— δύο καὶ

V. 9. *χειρωνῖσι*. P. in marg. γρ. *δύο καὶ τεσσαράκοντα. δυοὶ καὶ τεσσ.*
Kust. *δύω καὶ τεσσ.* Br. c. Ap. G. R. Marcellum quadraginta duo
libros scripsisse constat ex Suida; sed poëta numerum rotundum po-
suit. Certe lectio *χειρωνῖσι* librariis non videtur debere.

Nr. 159. *εἰς τηλεφάνην τ' αὐλετήν. νυμαρ*. Br. II. 558. nr. 58.

An. II. 3. p. 46. *ἀδέσποτον* est ap. Planud. p. 220. St. V. 2. *σοφίης*.

P. *σοφίη*. Pl. Br. — Nr. 160. *εἰς τιμόκριτον ἀριστεν^ο. ἀνακρίοντος*.

Br. I. 118. nr. 80. An. I. 1. p. 200. — Nr. 161. *εἰς ἀριστομένην*.

οὔτινος ἐπὶ τῇ τάφῳ ἴστατο ἀετός. ἀντιπάρου σιδ^ω. Br. II. 32.

*) Hinc auctor Inscr. quam edidit Coray ad Plutarch. Vit. T. IV.
p. 351. de Mima: *πολλὰς ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐκ οὕτω γε θα-
νούσῃ*. quae non sollicitari debebant a doctiss. editore.

nr. 92. An. II. 1. p. 87. V. 4. ἡδίων. P. Br. ἡμεθίων. ed. pr. Flor. Ald. 1. Sic p. 101. nr. 93. — V. 5. ἐφ' ἐδρήσουσι. P. ἐφεδρήσουσι. Pl. Br. ἐφεδρεύουσι. Suid. in πελειάδες. T. III. p. 72. quod Br. in Lectt. vulgatae praefert. Illud ne pro futuro habeas verbi ἐφεδρέω, obstat Coluth. v. 68. τοῖον ἐφεδρήσουσα προσέννεπεν Ἐρμῶνα. ubi Aldina ἐφεδρήσουσα. Ib. v. 252. καὶ μιν ἐφεδρήσουσιν νεοπηγέος ὑψόθεν ἔδρης. ubi Codd. iterum ἐφεδρήσουσιν. Lennepius cogitabat de ἐφεδρίσειν, non improbane Schneidero in Lex. Gr. T. I. p. 525. Nostri loci neuter meminerat. Cf. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 92. qui ἐργόσαι comparat, formam uau Homericam comprobata.

P. Nr. 162. διοσκορίδου, εἰς εὐφράτην πέρον^ο δοῦλ^ο. Br. I. 503. nr. 56. An. I. 2. p. 404. V. 1. μίγης. Achill. Tat. L. III. 16. p. 154. καὶ οὐκ ἐβέβηθη τὸ πῦρ· ἀλλὰ μαινόμενον ἤναιχετο. sese in-
quinari passus est. Vulgo pessime interpretantur. V. 2. εἰνὶ ἐκ. P. καὶ ἐκ. Pl. εἰμὶ γὰρ ἐκ. Br. ex conjectura. Nec male haberet: εἰμ' ἐγὼ ἐκ πατέρων. V. 3—5. Suid. in αὐθιγενής. T. I. p. 379. — Nr. 163. λεωνίδου εἰς πρηξῶ τὴν σαμίαν κατὰ πῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. Br. I. 239. nr. 71. An. I. 2. p. 127. V. 1. οὔσα. P. Br. οὔσα. Pl. V. 2. καλλιτέλεος. correctum καλλιτέλεως. P. Hoc eat in Pl. Br. V. 4. θνήσκεις. P. pro ἔθανες. Vid. ad p. 237. nr. 207. V. 5. οὔσα. P. εὔσα. Pl. Br. sibi non constans. V. 6. οὐκ. ἀλλὰ. Br. V. 7. ζῶσι. P. Br. ζῶη. Pl. sol. P. σοι. Pl. Br.

Nr. 164. εἰς τὴν αὐτὴν πρηξῶ τὴν σα^μ ἀντιπάτρου σα^μ. Br. II. 29. nr. 85. An. II. 1. p. 80. V. 3. ἔχως. in marg. γρ. ἔδειμε. P. V. 4. παρθενίας. Br. Sed σῆμα potius et ἡμετέρας scribendum. V. 5. λοχίους ἐν. P. λοχίοισιν ἐν. Br. c. Ap. G. R. V. 8. τριέτη. P. Br. In praecedente epigr. v. 6. membr. et Br. τριετῆ. Hoc reposui ex praeceptis grammaticorum. τριέτης μὲν χρόνος, τριετῆς δὲ παῖς.
Etym. M. — V. 9. ἐλθοι ἐς P. Ad ἱερὴν in marg. P. γρ. πολὴν τριῆα. Hoc magis probat Br. in Lectt. Mihi ἱερὴν doctius videtur ut veritas. — Nr. 165. εἰς τὴν αὐτὴν, ἄντιπάτρ^{ον} σιδωνι, οἱ δὲ ὑρχίου^{ον}. Br. II. 30. nr. 86. An. II. 1. p. 81. V. 6. καλλιτέλη. Br. c. Ap. G. R. καλλιτέλην. P. V. 7. ἀνδράσιν. Br. vitiose.

Nr. 166. εἰς τὴν αὐτὴν. P. εἰς λαμιακὴν τὴν σαμίαν δευτοκίσα-
σαν ἐν λιβύη. διοσκορι. οἱ δὲ νικαρ^δ. Br. I. 501. nr. 31. An. I. 2.

p. 402. V. 3. *αιραν ειλωι*. P. *αι παρα νελλω*. Pl. Br. V. 4. *ηόνες*. P. *ηόνες*. Pl. Br. V. 5. 6. Suid. in *λεχάια*. T. II. p. 435. —
 Nr. 167. *εις πολυξηνην γυναικα αρχιλάου*. τοῦ αυ. οἱ δὲ ^{ου} *εκατς θασι*.
 Br. I. 502. nr. 32. An. I. 2. p. 402. V. 1. *αρχιλέω*. Hephæest.
 Enchir. p. 4. τὸ τοῦ Ἀρχιλάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ
 ᾤετο ἐγχωρεῖν οὐτ' εἰς ἔπος, οὐτ' ἐλεγείαν. φησὶ γοῦν ὁ Σοφοκλῆς
 Ἀρχέλειος. Cf. Antiphil. in Palat. p. 492. nr. 17. v. 1. — Θεοδείκτου.
 P. Θεοδείκτου. Pl. Br. V. 3. *παῖδά τε*. P. Pl. distinctione male po-
 sita post *ὠδίσιν* (*ὠδίσιν* P.). Recte Br. *παῖδα δὲ dedit*, interpunctione
 mutata. V. 4. *αὐτῶν*. P. et vett. edit. Plan. *αὐτόν*. Br. c. Steph.
 metro ruente. V. 5. *ὀκτωκαί*. P. V. 6. *πάντ' ὀλιγ*. P. Pl. Junctum
 Suid. in *παντολιγοχρόνιος*. T. III. p. 23. Illud præferebat Kusterus,
 hoc Br. — Nr. 168. *εις πολυξὺ δυστοκήσασαν ἐπὶ τριῶι βρέφουσιν*,
⁸
ἀντιπάτρ *Θεσσαλονικίως*. Br. II. 121. nr. 48. An. II. 1. p. 328. *ἀδελον*
 est in Plan. p. 232. St. V. 1. *τις*. P. V. 4. *ἄρδεντες*. P. *ἄρσεντες*.
 Pl. Br. V. 6. *ἄπο*. P. Aldd. tres. Asc. *ἀπὸ* St. Br. *ἐπορε*. P. Pl.
ἐπορε. Br.

Nr. 169. *εις τὴν δάμαλιν τὴν ἰσταμένην πέραν τ' βυζαν ἐν χρυ-*
σοπόλει ἐπιτονκίονος. Br. III. 187. nr. 185. An. III. 1. p. 195. V. 3.
^{δ'}
ἤλασεν. P. *ἤλασεν*. Pl. Br. V. 4. *ἄδε ἐγώ*. P. *ἦδε δ' ἐγώ*. Pl. δ' omit-
 titur ap. Constant. de Thém. L. II. nr. 83. et ap. Hesych. Miles. de
 Reb. Patr. p. 50. sq. ubi tamen in Cod. Par. *ἦδε δ' ἐγώ*. teste Bastio
 in Ep. crit. p. 58. ed. sec. — V. 5. *αἱ δέ*. P. in marg. *ἦν δέ*, ut Pl.
 V. 6. *τῆδε*. marg. *τῆδε*. P. V. 7. *βοῖδιον δὲ καλεῦμαι* (sic) *ἐγώ τότε*.
 P. *βοῖδιον δὲ καλεῦμαι τότε ἐγώ*. Suid. in *βοῖδιον*. T. I. p. 459.
βοῖδιον δὲ καλεῦμαι ἐγώ· νῦν δέ. Codd. Constantini ap. Bandur.
 Antiqq. CPol. T. II. p. 31. Ex Hesychio recepit Br. *βοῖδιον οὖνομα*
δ' ἦεν ἐμοὶ τότε. quod emendanti debetur librario non minus ac lectio
 Planudea: *βοῖδιον δ' ἦκουον ἐγώ τότε*. His omnibus inter se com-
 paratis ausus sum scribere, membr. lectione leviter immutata: *βοῖδιον*
δὲ καλεῦμαι ἐγώ, ὡς τότε. ubi apparet, quam facile ὡς inter *ἐγώ* et
τότε omitti potuerit. Caeterum verba: *νῦν δὲ Χάρητος ἐνέτει* κ. τ. λ.
 præcedentibus non sunt opposita, sed novum quid addunt. Etiam
 negligentior sententiarum nexus loci depravandi occasionem dedisse
 petuit.

Nr. 170. *εις ἀρχιάναντα παῖδα ἐπὶ φρία τελευτήσαντα πασι-*

δίπκον. Iterum legitur in membr. p. 283. tamquam *Callimachi*. In Plan. p. 220. St. *Posidippo* inscribitur. Br. II. 50. nr. 18. An. II. 1. pag. 154. V. 1. *τριέτη*. Br. *τριετῇ*. P. 1. 2. Vid. ad nro. 163. vers. 6. *ἀρχιάνακτα*. P. 2. *ἀστυάνακτα*. Plan. Muliebre nomen est *ἀρχιάνασσα* pag. 259. fortasse etiam *ἀρχιάνασσα*. *Ἀρχαίανας* Mitylenaeus occurrit ap. Strabon. L. XIII. pag. 895. et *Ἀρχαιαναντίδας* ap. Diodor. Sic. XII. 13. p. 498. ubi nonnulli Codd. *Ἀρχιαναντίδας*. V. 2. *μορφᾶς*. P. 1. Pl. Br. *μορφῆς*. P. 2. ἐπ' ἐσπάσατο. P. 1. 2. V. 3. *ἤρπασε*. P. 1. 2. *ἄρπασε*. Br. V. 4. *σπεκτομένη*. P. 1. 2. *σπεκτομένα*. Br. c. Pl. V. 5. ἐπὶ γούνοισι. P. 1. γούνων. P. 2. Pl. Br. V. 6. *κοιμανθεῖς*. P. 1. *κοιμαθεῖς*. P. 2. *κοιμηθεῖς*. Pl.

Nr. 171. εἰς *ποιμανδρον*. *μνασάκον σικωνίων*. et iterum: εἰς *πύμανδρ*^ο *ἱξετην* *μηλι*. Br. I. 192. nr. 12. An. I. 1. p. 404. V. 1. *τῆδε*. Scr. *τᾶδε*. P. V. 2. *ἀδείας*. Fortasse *ἀργείας*. ut Leon. Tar. p. 147. nr. 35. τὸ σκύλος *ἀργείης* *τεῖνε* *κατὰ* *πλατάνου*. Diodor. Zon. p. 161. nr. 106. *κατ' ἀγριώδους πλατάνοιο*. V. 3. ὁ *μάλιος*. P. ὁ *μάλ-λιος*. Pl. Br. quod me non mutasse poenitet. Verum est *μάλιος*. V. Steph. Byz. in *Μῆλος*. — οὐδ' *ἔτι*. P. Suid. T. II. p. 616. οὐδέ *τε* plures editt. Plan. — *ἀργενταῖς* . . *καλάμοις*. P. Suid. Br. *ἀργεντῇ* . . *καλάμῳ*. Pl. — Nr. 172. εἰς *ἀλκιμένην λινοθηρ*^α *ἐπὶ* *ἐχίδνης* *τελευ-τήσαντ*: *ἀντιπατρ*^ω *οιδ*^ω. Br. II. 56. nr. 105. An. II. 1. p. 100. V. 1. 2. Suid. in *βιστονία*. T. I. p. 455. ubi *ὑποπέτην*. in *ψῆρας*. T. III. p. 704. *γεράνων*. P. — V. 3. Suid. in *χειρμαστήρ*. T. III. p. 664. V. 3. 4. Idem in *ἄποθεν*. T. I. p. 274. in *κῶλα*. T. II. p. 361. in *ῥινόν*. T. III. p. 260. V. 5. 6. Suid. in *οὐτήτειρα*. T. II. p. 743. *καιμετῖς*. P. V. 6. Suid. in *ἐνεῖσα*. T. I. p. 744. V. 7. *ἰδ*^ω *ὡς* et *λεῖσαν*. P. V. 8. *τοῦμπουσίν*. P. *τοῖν ποσίν*. Pl. Br. — *πῆμα*. P. et editt. vett. Plan. *κῆμα*. Steph. nescio unde. Homer. *Ἰλ.* λ. 347. *πῶϊν δὴ τότε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος* "Εκτωρ. *Ὀδ.* θ. 81. *τότε γὰρ ῥα κυλίνδεται πῆματος ἀρχή*. Quint. Smyrn. L. VI. 601. *ὑσσοὺς Εὐρύ-πυλος μέγ' ἐπώχετο πῆμα κυλίνδων*. Ib. VII. 523. *ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδεται βαῖων ἄπωθεν*.

Nr. 173. *διωτῖμ* *οἱ δὲ* *λεωνι*. εἰς *θηρίμαχον βουκόλον* *κεραυνω-δίοντα*. Br. I. 252. nr. 10. An. I. 2. p. 167. V. 1. *αὐτόματα*. P. *αὐτόματος*. Pl. Br. Illud recepi, ut exquisitius. Vid. ad p. 156. nr. 84.

δαιλαί. P. Pl. *δελίης*. Br. probabiliter. Vid. nr. 174. v. 6. — γρ. ταῦλα
P. V. 2. ἐξ ὅρας. bis in P. *νειρόμεται*. P. Vid. ad p. 97. nr. 64.
v. 1. — Nr. 174. εἰς τὸν αὐτὸν, ἔρηνον. Br. II. 298. nr. 14. An. II.
2. p. 564. V. 1. 2. Suid. in *βλωθρή*. T. I. p. 439. ubi ἀρμόσει.
V. 3. *καμάτων*. P. Pl. *καλάμων* correxit Scalig. in not. mat. Br.
V. 5. 6. Suid. in *πρηστήρ*. T. III. p. 172.

Nr. 175. εἰς τάφον ἐξορυθέντα ὑπὸ ἀράτων (Scr. ἀρότον) ἀντι-
φθ. In Plan. p. 223. St. ἄθελον est. Inter ἀδέσποτα retulit etiam
Br. III. 246. nr. 450. An. III. 2. p. 127. V. 1. οὐπω. P. οὕτω. Pl.
Br. quod sequentia flagitant. *Usque adeo tellus, o rustice, defuit*
avatriis. Grot. Ap. Liban. T. III. p. 122. 11. καὶ τοῖτοι τοῖνυν τοῖς
οὐπω δειπνεῖν πεκολυμένοις. Scr. τοῖς οὕτω δειπνεῖν. — πᾶς. Pl. Br.
πᾶς. P. recto. Sic etiam Scaliger in not. mat. Seriores tamen etiam
ὁ βῶλος dixisse constat. Vid. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. c. 7.
148. p. 248. καὶ οἱ μὲν τὴν βῶλον (λέγουσιν), οἱ δὲ τὸν βῶλον. Babr.
Fab. p. 131. Aesop. Fab. nr. 223. p. 112. Coray ad Plutarch. T. IV.
p. 421. Non item Atticistae. Quare ap. Liban. T. IV. p. 187. 7.
περὶ τὴν ἐσχατιὰν θαλλόμενος ὑπ' ἐμοῦ τοῖς βῶλοις. scribendum:
περιήει τὴν ἐσχ. et ταῖς βῶλοις. ut p. 194. 21. — V. 3. ἦ δ' ἔννις.
P. ἔννις δ' ἐν. Pl. Br. Vid. ad p. 160. nr. 104. In proximo epigr.
v. 4. οἰδηρεῖ μ' ἐξεκύλισεν ἔννις. Ap. Artemidor. Oniocr. L. II. 24.
p. 181. ἔννις est sine varietate; ut etiam in docto Scholio ad Apoll.
Rhod. L. III. 232. In Maximi poematio π. κατ. v. 526. scribe: εἰ
δ' ἂν ἀεργήλοισιν ἔννιν πῆξαις ἀρούραις. pro ἀεργήλοισιν σῆνιν. Cf.
Dorvill. ad Charit. p. 721. — τί τοι πλέον. P. τί τό. Pl. Br. Theo-
crit. ep. in Pal. p. 432. nr. 452. ὦ δαίλαι τὸ θύρσι, τί τοι πλέον.
et αἱ δὲ κύνες κλαγγεῖντι· τί τοι πλέον; Alterum est ap. Antipatr.
p. 568. nr. 72. τί δὲ τὸ πλέον; V. 4. ἀρπάσσεται. P. ἀρπάσσει. Pl. Br.
V. 5. ἀρώσει. P. ἀρούσει. Pl. Br. Apud. Hesych. in ἀρώσει ordo lit-
terarum ἀρώσει postulat, nec Vossius sic corrigere dubitavit. Homer.
Od. ι. 108. οὕς γε τσιόησιν χερσὶν φυτὸν, οὐτ' ἀρώσειν. ubi Eustath.
p. 340. 26. τὸ δὲ ἀρώσειν ἔοικε δευτέρως εἶναι συζητίας τῶν περι-
σπωμένων· ἦν δ' ἂν καθαρῶς τρίτης, εἴπερ ἐγράφετο ἀρώσει.

Nr. 176. εἰς τὸ αὐτὸ τ^τ αν. ἔτερον ὁμοῖ ἐπ' ἀεοτήρος ἐξοργέντα.
Primus edidit Viscont. Isc. Triopee p. 104. Huschk. An. cr. p. 220.
Illustravi in Paralip. I. p. 646. nr. 34. V. 4. ἐξεκύλισεν. P. Scripsί
ἐξεκύλισεν. Vid. ad p. 157. nr. 27. V. 5. κακῶν. P. κακῶς. V. D. in

Apogr. Bosch. — ἔφη. P. ἐρεῖ scripsi, interrogandi signo in fine distichi posito, quo sensus, antea obscurissimus, restitutus est: *num quis in posterum mortem malorum appellabit finem, quum me ne sepulcrum quidem a malis tutum praestet?* Verba ἔφη et ἐρεῖ in Codd. parum inter se discrepant. Vid. quae de permutatione litterarum φ et ρ diximus ad pag. 145. nr. 23. In marg. Cod. nota: (μῆτον. ὦ. — Nr. 177. σιμωνίδου. Edidit Huschk. An. cr. p. 198. Paralip. I. nr. 35. p. 647. σπινθῆρι. P. Vid. ad p. 200. nr. 306. v. 10.

⋄
P. Nr. 178. εἰς τιμὰν δοῦλον. λυθὺν γένος. διοσκορι νικοπολι.
In marg. εἰς δοῦλον τινὰ λυθὺν ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότητος θαπτόμενον.
Br. I. 502. nr. 35. An. I. 2. p. 404. V. 1. λυθὸς ἐγὼ καὶ λυθός. P.
δοῦλος ἐγὼ καὶ δοῦλος. editt. Plan. in cuius tamen optimo Cod. ap.
Br. λυθός bis legitur. Et sic Br. recte exhibuit, nulla glossæmatis
ratione habita. — V. 2. ἔθεντροφα. P. V. 3. εἰαίων' αἰωνῇ. P. Pl.
εἰαίων. Br. quod verum. Eurip. Ion. 125. εἰαίων εἴης, ὦ Λατοῦς
παῖ. Id. Bacch. v. 426. ᾗ μὴ τὰντα μέλει κατὰ φάος νύκτας τε
ψίλλας εἰαίωνα διαζῆν. Sophocl. Trach. v. 81. τὸν λοιπὸν αἰεὶ βίοντον
εἰαίων' ἔχειν. ubi εἰαίωνα refertur ad Herculem. Callimach. supra
p. 108. nr. 146. εἰαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζαλος Βερενίκα. Idem Hymn.
in Del. 292. εἰαίων' Ἐκατέρη. Id. H. in Lav. Pall. 117. ὀλβίσταται
ἐρεῖ σε καὶ εἰαίωνα γενέσθαι. V. 4. κείν. P. κῆν. Pl. Br. Infia
p. 265. nr. 393. v. 4. οἶδ' ἐμὲ κείν αἰδῶ. Theocr. Eid. a. 105.
Ἀφρῆς κείν αἰδῶ. Notandum πρὸς με. ut p. 94. nr. 40. 5. γράφε
πρὸς με. Theocrit. Eid. ia. v. 68. οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν. Vid.
Praefat. ad Tom. I. p. XXXII. not. 31. Reizius ad Lucian. de Merc.
cond. §. 1. πρὸς μὲ scribendum censebat. T. III. p. 517. s. ed. Bip.
et iterum T. IV. p. 377. perperam.

Nr. 179. ἄθλον, εἰς ἕτερον δοῦλον μάνην περσογενῆ. Br. III.
295. nr. 676. An. III. 2. p. 247. V. 2. ἐπὶ λαθ. P. V. 3. ὥς με
τόν. P. ὅς με τόν. Pl. ὅς με τότ'. Br. ὥς non mutandum, quod ἂν
εὐνοίης referri debet. Recte autem Br. τότε scripsit, quod opponitur
adverbio νῦν. — ἐπὶ σφαλλῆς. P. ἐπ' ἀσφαλλῆς. Pl. Br. V. 5. ἐέ με.
P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 6. χρεῖη. P. Pl. χρεῖα. ed. Flor. Br. idem in
εὐνοίης nihil mutans. — Nr. 180. ἀπολλωνίδου, εἰς ἕτερον δοῦλ^ο/
ἀντὶ τοῦ δεσποτ^ς τελευτήσαντος. Br. II. 139. nr. 29. An. II. 1. p. 374.

V. 1. θανάτου. P. θανάτοιο. Pl. Br. V. 3. σοί. P. σεῦ. Pl. Br. Utrumque fortasse postponendum lectioni ap. Suidam in ἡρία. T. II. p. 75. ἦνίκα δυσδάκρυτα. — τεῦχον. P. Pl. Br. τεύχω. Suid. ut ap. Aelian. H. An. VI. 51. ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ . . ποιηταὶ . . ἄδουσιν αὐτόν. — V. 4. ἀπὸ φθιμ. P. V. 5. Scr. ἀμφὶ δ' ἐμ' ὦλ. ut est ap. Br. ἀμφὶ δέ μ' P. Pl. — γυρή. P. Br. ξυρή. Pl.

Nr. 181. ἀνδρονίκου εἰς δαμοκράτειαν. Br. II. 399. An. II. 3. p. 182. V. 2. φίλα. P. φίλα. Br. citra necessitatem. V. 3. νεοθηγεῖ. P. Suid. in νεοθηγεῖ. T. II. p. 608. ubi etiam ἰδέ, φθιμένης, σιδήρεφ, γηραλέης et κεφαλῆς. νεοθῆγι plura apogr. νεοθαγι Br. ex Sapph. epigr. p. 285. nr. 489. ubi Cod. Pal. etiam νεοθαγεῖ habet. — V. 4. κεφαλῆς. P. Suid. κεφαλῆς. Br. — Nr. 182. εἰς κλεαρίστην ἐπὶ παστάδι τελευτησάση. μελεύρων. Br. I. 36. nr. 125. An. I. 1. p. 139. V. 1. ἐπὶ ἱνυμφίδιον. P. κλεαρίστη. P. Pl. κλεαρίστα. Br. Ionicas formas per totum hoc epigr. exhibet Plan. nisi quod v. 8. φθιμένη^η habet. V. 3. νύμφας. P. λωτοὶ ἄχενν. Suid. in λωτός. T. II. p. 463. V. 5. ἥϊων δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον. P. Pl. ἥϊος δ' ὀλολυγμός ἀνέκραγεν. Br. Nihil mutavi, nisi ἥϊοι cum Graefio. Callimach. infra p. 289. nr. 517. ἥϊοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν. Leonid. Tar. p. 322. nr. 726. ἑσπέριον κῆψον ἀπώσατο πολλὰκις ἕκρον. Hesiod. Scut. Herc. v. 396. καὶ τε πανημίριός τε καὶ ἥϊος χεῖε ἀνδρῖν. Vid. de hac forma Br. ad Apoll. Rh. in Append. ad I. II. 745. — ἐκ δ' ἕμεναιον. P. ἐν δ' ἕμέναιος. Pl. Br. ἐκ δ' Ἑμέναιος. Graef. Verbum ἐκσιγᾶν alibi non occurrit; sed ἐκσιωπάω ap. Arrian. Anab. VI. 4. 9. τῶν τε κέλυστων ὑπὸ θαύματος ἐκσιωπησάντων. — σιγαθεῖς. Vid. ad p. 226. nr. 138. Breviloquentiam in verbis ἕμέναιος γοερὸν φθίγμα μεθιγρμύσατο, optime illustravit Graefius, qui excitavit Aeschyl. Prom. 309. γίγνωσκε σαρτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους Νέους. Sic etiam alii. Infra p. 306. nr. 628. οὐ νέμοις τοι ἐσσεῖται ταύτην κλῆσιν ἀμειψομέναις. Eurip. Iphig. Aul. 343. κἄτ' ἐπεὶ κατέσχευ ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους. Ib. 363. λήλῃσαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς. Id. in Orest. 248. ταχὺς δὲ μετίθου λύσσαν ἀρτίως φρονῶν. Clearch. ap. Athenae. L. XII. p. 516. F. ἡλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον. virilem vitam cum muliebri permutaverunt. Lycophron v. 354. de Hecuba: μαίρας ὅταν φαιουρὸν ἀλλάξῃς δομήν. Plato de Rep. L. X. p. 620. B. Ἀγαμέμνονος ψυχὴν . . διὰ τὰ πάθη αἰτεῖ διαλλάξαι βίον. — μεθ' ἀρμ. P. V. 7. περὶ παστῶ. P. παρὰ παστῶ. Pl. Br. Graef.

Nr. 183. *παρμενίανος εἰς ἑλένην τινὰ παρθένον τελευτήσασαν.* Br. II. 203. nr. 13. An. II. 1. p. 116. V. 1. ἀδελφῶ. P. ἀδελφοῦ. Br. V. 2. *προκαλῆς*. P. *δειλῆς*. Br. qui etiam de *ράδαλῆς* cogitabat. Huic conjecturae addideris *ἀπαλῆς* aut *ἀταλῆς*; quorum tamen nihil satis certum videri potest. Proximum foret *προκάλῆς*, *pulcherrimae*. Sic *πρόκακος* pro ἄγαν κακός ap. Aesch. Pers. 992. ubi *πρόχωλος* et *προπάλαιος* comparatur ab Abresch. T. I. p. 357. *πρόπας* est ap. Homer. Ἴλ. β. 493. *προβαθὺς* ap. Apoll. Rhod. IV. 283. in quibus omnibus praepositio vim intendendi habet. — P. V. 3. *γάμους*. P. *γόους*. Br. ex emendatione Salmasii, ut videtur. Erinna p. 319. nr. 712. καὶ σὺ μὲν, ὦ Τμείναιε, γάμων μολπαῖαν ἀοιδὰν Ἐς Θρήνων γοερὸν φθίγμα μετρημόσαιο.

Nr. 184. *παρμενίανος εἰς τὴν αὐτήν.* Br. II. 203. nr. 14. An. II. 2. p. 116. V. 2. *διπλόα*. P. Pl. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi *διπλᾶ*. V. 3. *μνηστῆρον*. Br. c. Plan. *μνηστῆρων*. P. —

Nr. 185. *ἀντικατῆρ θισσαλῶ εἰς κόρην λιβύσσαν ἐν ἑώμῃ τελευτήσασαν.* Br. II. 124. nr. 60. An. II. 1. p. 356. coll. Addend. T. III. 2. p. 478. V. 1. *ῥώμης*. P. V. 3. *δέ με*. P. Pl. ἡ δ' ἐμέ. Br. Idem vitiosam Plan. distinctionem mutavit. V. 4. *κλαυσαμένα*. P. *κλαυσαμένη*. Pl. Br. V. 5. *πῦρ ἕτερον σπενδουσα, τὸ δ' ἔφθασεν*. Pl. τὸ δ' ἔφθ. Br. interpunctione mutata. Saepes a librariis in pronomine ὅδε peccatum. Vid. supra ad p. 52. nr. 12. v. 5. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 389. 20. ἀλλ' ἡ μὲν ἐπὶ τὸν οἶκον ἦδη (Scr. ἦδε c. Reisk.) *παρά- κλησις, παραπίτασμα τὸδε τῆς σπουδῆς, ἀπολογία τις . . .* Scribe: *παραπίτασμα, τὸ δὲ τῆς σπουδῆς, ἀπολ.* ubi genitivi sequentes τῶν εἰς ἐμὲ πεπραγμένων et ad *παραπίτασμα* et ad *σπουδῇ* referendi sunt. — V. 6. *ἀμετέραν*. P. *ἡμετέρην*. Pl. Br. ἦψεν. P. Pl. ἦψ. Br. ^φ *παροιφήν*. P. *φειρομένη*. Pl.

Nr. 186. *εἰς νικίπτι ἐπὶ θαλάμῳ τελευτήσασαν. φιλίππον.* Br. II. 234. nr. 79. An. II. 2. p. 205. V. 1. *νικίπτιδος*. P. *νικιππίδος*. Pl. Br. Suid. in *λεῖποι*. T. II. p. 463. V. 3. 4. Suid. in *κώμῃ*. T. II. p. 363. V. 5. δ' Ἴλ. P. V. 6. *λέχσιν*. P. Plan. *λέχσι*. Br. — Nr. 187. *τοῦ αὐτοῦ. εἰς μελίτ τιν' παρθένον.* Br. I. 147. (inter epigr. *Simonidis*, cui inscribitur infra p. 257. In Plan. p. 222. St. *Leonidas* tribuitur.) nr. 108. An. I. 1. p. 268. V. 1. ἡ γρηῦς νικί. P. 1. ἡ γρηῦς νικί. P. 2. Pl. Br. Aliis γρηῦς magis placuerit.

Nr. 188. ἀντωνίου ^{ου} θάλλ/. εἰς κλειάνασσαν ἐν τῇ θαλάμῳ πυρ-
ποληθεῖσαν, μᾶλλον δὲ ἀναρπασθεῖσαν. (neutrum vere. Cleanassa ipso
nuptiarum die obierat.) Edidit Chard. de la Roch. Mélanges. T. I.
p. 109. Huschk. An. crit. p. 211. nos in Paralip. I. nr. 36. p. 647.
V. 1. κοῦραι ὤριον. P. quod tueri conatur Chard. γάμῳ κοῦρῳ ad-
modum poetice dici affirmans pro γαμέτῃ κοῦρῳ, marito juveni; ὤριον
autem adverbialiter sumendum esse. At κοῦραι perperam scriptum
pro κοῦρα (nr. 190. vers. 1.) sive κοῦρῃ; puella autem γάμῳ ὤριος,
i. e. εἰς γάμον, toro matura, vulgo ὠραία γάμου et γάμων. Vid.
Piereson. ad Moer. p. 426. V. 5. ἐπ' ἐκούμ. P. — ἐρινύς. P. Sic
semper in Cod. Caesareo Apolloniū Rhod. logi Br. monet ad L. II.
220. illam scripturam probans ad Aeschyl. VII. c. Theb. 490. Pro sola
genuina eam habebat Visconti Iscriz. Triop. p. 71. eidemque patrocini-
atur Bloomfield ad Aeschyl. Prom. v. 53. Hoc loco paucisque aliis
ā vulgari orthographia recessi, Cod. auctoritatem secutus. Ἐρινύες
tamen est ap. Suid. T. I. p. 865. in μόρσιμον. T. II. p. 575. in
φοίνιος. T. III. p. 641. Ad rem cf. Ovid. Heroid. VI. 41. ab Husch-
kio comparatum. Liban. T. IV. p. 611. 5. ἐκσίτην τὴν παστάδα
Ἐρινύες ἐπήξαντο· τάφος ἦν ὁ γάμος ἐκείνος, καὶ Πιρραφλεγίδων αἱ
θεᾶδες, καὶ Κωνυτὸς ὁ Τμάναιος. V. 7. νημάτια ὦ νύμφιος. Suid.
in νυμφεῖος οἶκος. T. II. p. 639. ubi vera lectio non fugit editores.
Cf. Toup. Em. in Suid. P. II. p. 276. Verba παστάς ἀνέπτετο λαμ-
πάδι lemmatis auctor de vero incendio accepit, quo thalamus novae
nuptiae conflagraverit. At graeca verba nihil aliud dicunt, quam thala-
mum facibus incensis illustratum esse. Vid. Mitscherlich. ad Horat. I.
Od. IV. 8. T. I. p. 65. Similiter βωμοὶ dicuntur καίεσθαι et ἀνα-
καίεσθαι, quem usum illustravit Matthae, ad Jo. Chrysost. Homil. IV.
p. 34. Nec dissimilis usus est verbi ardere et accendi ap. Sil. Ital.
L. XV. 679. ardebat gemina Garamantide coerulea vestis . . Et
gemmae galeam clypeumque accenderat auro. Stat. Theb. L. X.
59. variis ubi plurima floret Purpura picta modis, mixtoque in-
cenditur auro. Vid. Burmann. ad Valer. Flacc. L. V. 370. Obiter
corrigendus Liban. Tom. IV. pag. 1033. 14. in Medae verbis: τὸν
νιώτερον περιμένεις, ὦ Θετταλί, τὸν ἐράσμιον· καὶ γὰρ ταῦτόν φε-
λάττω πρὸς φόνους ἐπιτήδειον ὀνειροπολεῖς τὴν παστάδα, καὶ τὸ πῦρ τὸ
γαμήλιον· καὶ γὰρ τὸ ξίφος. Scr. τὸν ἑσπερον περιμένεις. Catull. LXII. 1.
vesper Olympo Expectata diu vix tandem lumina tollit.

Nr. 189. ἀριστοδίκου ῥοδίου εἰς λίγειαν ἢ μᾶλλον ἀκρίδα ἐπιτύμβιον. Br. II. 260. nr. 2. An. II. 2. p. 265. V. 1. οὐκ ἐτι δὴ σε λίγεια κατ'. P. οὐκ ἐτι λίγεια σε κατ'. Pl. ἀλκίδος. P. Br. ἄκιδος. Pl. V. 2. ἀκρα μελιζομένης. P. ἄκρα μελιζομένηαν. Pl. ἀκρί. Br. Vera lectio non fugit Grotium. — ἡέλιος. P. ἡέλιος. Pl. αἰέλιος. Br. V. 4. περισφόνας. P. περισφ. Pl. φερσφ. Br. Cf. ad nr. 185. — Nr. 190. ἀνύτης, οἱ δὲ λεωνι εἰς ἀκρίδα καὶ τέττιγα ἐπιτάφι/. Br. I. 200. nr. 14. An. I. 1. p. 451. V. 1. δρυοκοίτω. P. δρυοκοίτα. Pl. Br. τῇ δρυοκοίτη. Suid. in δρυοκοίτα. Tom. I. pag. 629. V. 3. κόρα. P. Pl. Br. κόρη. Suid. — P. In novae paginae marg. superiore legitur epigr. Marci Argentarii, quod suo loco dabimus p. 259. nr. 364.

Nr. 191. ἀρχίου εἰς κίσσαν το ὄργεον διζ τεῖναι ἀν ὠδιν/. Br. II. 99. nr. 28. An. II. 1. p. 267. V. 1. ἀπὸ κλάγξασα. P. Suid. in ἀντίφθογγον. T. I. p. 231. ubi ἡ πάρος. ἀποκλάγξασα. Pl. Br. ἀποκλάγξασα emendabat Jos. Scaliger in not. mst. Aeschyl. Agam. 156. τοῖάδε Κέλγας σὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν. 'Ιλ. κ. 276. ἱρῶδιος κλάγξαντος. 'Ιλ. μ. 207. αὐτὸς δὲ κλάγξας πίτετο. Orph. Argon. 1005. κλάγξας δ' ἐξ ὑπάτης χέλυος, βαρυηχία φωνήν . . πέμπον. V. 2. πολλάκι distinctione mutata junxi cum praecedentibus. V. 3. πολλ. δὲ κρίξασα. P. et sic edit. pr. Flor. et edit. pr. Suidae in κερτόμιος. T. II. p. 302. Br. πολλάκι δὴ vulgo in Plan. αἰχὼ κέρτομος malebat Br. citra necessitatem. V. 3. 4. 5. 6. Suid. in ἀνταφθόν. T. I. p. 232. ubi ἡχῶ. V. 5. 6. Id. in ἀγλωττία. T. I. p. 31. ubi μμητην ζῆλον ἀννημερίη.

Nr. 192. μναοάκου εἰς ἀκρίδα τὴν μουσιξ. Br. I. 192. nr. 10. An. I. p. 402. V. 1. 2. Suid. in λυγροθύγοις. T. II. p. 445. V. 3. 4. Suid. in ξουθῇ. T. II. p. 647. ubi ξουθῶν. In Cod. Pal. ξουθάν corr. ξουθαίν. ξουθῶν. Pl. Br. quae lectio ob terminationum varietatem auribus magis blanditur. — ἡδύ. P. Pl. Suid. ut v. 3. σκιερήν. Scr. ἀδύ et σκιεράν. — Nr. 193. σιμμιον ἕτερον εἰς ἀκρίδα. In Analectis omissum Br. edidit in notis ad Aeschyl. VII. c. Theb. p. 346. posui in edit. Lips. T. I. p. 138. V. 1. 2. Suid. in πτώσσοντες. T. III. p. 226. ubi πᾶν δὲ κατ' εὐδενδρων στείβων δρυός. In edit. pr. εὐδενδροστίβων. Kusterus δρλος emendavit. Cf. ad nr. 203. v. 1. — δε' ἀγλώσσον. Vid. Schneider. ad Aristot. Hist. An. IV. 9. T. III.

p. 215. V. 5. ὄφρα με. P. μος. Suid. in *ἐνερκεῖ*. Tom. I. p. 887. in Glossario Göttingensi, quod commemorat Huschkius in *Analect. crit.* p. 309.

Nr. 194. *μνασαλκου*, ἕτερον εἰς ἀκριδα δημοκρίτου. Br. I. 192. nr. 11. An. I. 1. p. 402. V. 1. ἄδε. Suid. in *ἀργυλλώδης*. T. I. p. 312. ἄδε. P. quod Br. probat in *Lectt.* Cf. ad p. 273. nr. 430. v. 7. Theocrit. *Eid.* V. 34. ὥδε πεφύκη *Ποτα*, χά στιβάς ἄδε, καὶ ἀκριδὰς ὥδε λαλεῦντι. V. 2. *ἀργυλός*. P. ἄργυλλος. Suid. vulgo. In ed. pr. ἄργυλος. *Ἀργυλος* nomen urbis Macedoniae in *Lectt.* reposuit Br.

Nr. 195. *μελεάγρον*. ἕτερον εἰς τὴν αὐτῇ ἀκριδα τῶν μουσικῶν. Br. I. 52. nr. 112. An. I. 1. p. 122. V. 1. ἀπατηλὰ ^{γρ. πόθων} μυθῶν. P. ἀπατηλὰ πόθων. Pl. ἀπάτημα. Huet. Br. παρὰ μύθιον. P. ἕννου de *ἀρχοπνία* interpretatur Dorvill. ad *Char.* p. 571. quod nostrae explicationi praefert Schaefer. ad L. Bos p. 492. V. 5. μοί τι ποθ. P. V. 4. ἐκ-αρούουσα φίλας. P. Pl. ἐκρούουσα, φίλη. Opsop. *φίλοις*. Brod. Dorv. Br. Saepissime permutantur litterae οῖ et ᾱ. Hinc scribam sp. Liban. T. IV. p. 785. 15. ὁ πόλεμος . . . πολλὰς (πολλοῖς vulg.) ἀμίλει νίκας ἀδικούς φιλοτιμεῖται. Ib. p. 1054. 9. οἱ πολλοὶ δὲ ἐν ψδαῖς τε καὶ πηδήμασι καὶ σκώμμασι, ἃ δὴ (οἱ δὴ vulg.) καὶ τοῖς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐμβάλλοντες . . . πατατωθάουσι. V. 5. 6. Suid. in *μίτος*. Tom. II. p. 567. — V. 7. 8. Suid. in *γῆτειον*. T. I. p. 481. V. 7. ὀρθρινά. omnes. ὀρθρια corrigit Graecius, Vid. p. 115. nr. 177. V. 8. στόμασι σχιζομέναις. P. Pl. Suid. στόματι σχιζ. Br. στόμασι σχιζομένοις Graecius in textu posuit, *ori aperto*; vereor ut poeta probante. Suspicebar: στόμασι μυζομένας, guttas, quas ore suguntur. De polypo Oppian. Hal. II. 406. ὥς ὅγε σάρκας *Ἀάπτων* ὀξυπόροιο κατίσπασεν ἄγχιος ἔξω *Μυζήσας*. Habetur autem μυζεῖν, μυζᾶν et μύζειν. Hesych. μύζει. Θηλάζει. λείχει. πιέζει. Id. μύζονσι. Θηλάζονσι. Suid. μύζει καὶ μύζει. Θηλάζει. λείχει. Idem in *μυζήσας*. ὁ δὲ *Δημοσθένης* τῶν *μακρον* ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγίδι, μυζήσας ἀπέθανε. — *φανάδας*. P. *φανάδας*. Pl. Suid. Br. Vid. ad p. 275. nr. 443. v. 5.

Nr. 196. τῷ αὐτῷ μελεάγρον. εἰς τέττυγα τὸν μουσικόν: *Θαυμάσιον τροχαζ*. (*τροχαλόν*. quod de voce est ap. Christod. *Ecphr.* v. 29.) Br. I. 32. nr. 111. An. I. 1. p. 121. V. 1. ἀχίεις. P. Pl. ἡχίεις. Br. c. Suida in *ἀγρονόμοι*. T. I. p. 59. V. 2. ἀγρονόμαν. P. ἀγρονόμον. Smid. ἀγρονόμον. Pl. Br. Codicis lectionem recipere non dubitavi.

Vid. ad nr. 175. v. 1. ἐρημολάλον. P. Pl. Suid. quod restitui cum Graefio. ἐρημολάλος. Br. c. Toupio. V. 3. ἐφ' ἐξόμενος. P. πετάλων corr. Scaliger not. mst. V. 4. λύρης. P. λύρας. Pl. Suid. in πῶλα. T. II. p. 361. P. V. 7. μεσημβρινός. Vid. ad p. 456. nr. 585. v. 11. — V. 8. σμικρῇ. P. Pl. Br. Si λύρας sincerum, etiam σμικρῇ scribi debet. Graefius λύρης dedit et σμικρῇ.

Nr. 197. Φαέννου, εἰς τὴν ἀκρίδα δημοκρίτου. Br. I. 257. nr. 2. An. I. 2. p. 180. V. 1. ὄνα. P. ἐνείην. Ib. ἐνείαν. Pl. ἐνίην. Br. Cod. lectionem restitui. Vid. Schaefer. ad Dionys. Halicarn. p. 125. V. 2. ἄγον ὕπνον. P. ὕπνον ἄγον. Pl. Br. ἄγον editt. Ald. tres. In ὕπνος prior recte corripitur, interdum in hac ipsa pentametri sede. p. 433. nr. 433. ὀρφανίσωμις ὕπνον. p. 522. nr. 101. ρεπίζων ἐν ὕπνοισι. p. 603. nr. 226. ἄγρυπνον ἀμπαύω. V. 4. ὠρούπου. P. ὠρωπού. Pl. Br. ἀπὸ γόμῃ. P.

Nr. 198. λεωνίδ^υ ταραν^τ: εἰς ἀκρίδα φιλαίνιδος τελευτήσασαν. ^{γρ. ἐστίν}
Br. I. 257. nr. 65. An. I. 2. p. 121. V. 1. εἰμὲ πρὸς τις ἰδεῖν. P. εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν. Pl. Br. Suid. in τυμβεῖα. T. III. p. 516. εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν λῶας ὁ τυμβεῖτης ἄμμι περικρέμαται. Epigr. ἀδ. p. 208. in marg. εἰ καὶ βαιὸς ὁ τύμβος. A membranis tamen non recedo. De εἰ pro εἰ καὶ posito, modo sequente ἀλλὰ in apodosis, modo omisso, dixi ad p. 110. nr. 162. p. 216. nr. 58. Antiquissimum exemplum esse videtur locus Sapphus ap. Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 354. αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δύσει. — ἐπ' οὐδεις. P. Pl. ut κατ' οὐδεις ap. Quint. Smyrn. III. 66. ἐπούδεις V. D. ap. Huetium p. 26. ἐπούδεις Br. Novimus ἐπουδαῖος, κατουδαῖος, ὑπουδαῖος, non item ἐπούδεις. Etiam in hoc vocabulo Cod. Pal. veram mihi lectionem praestare videtur. Saepenumero ap. poetas epitheta in hunc modum circumscribuntur. — παρ' ὀδίτα. P. παροδίτα. Pl. Br. V. 2. τυμβεῖτης. P. Suid. τυμβίτης. Pl. Br. ἐπὶ κρέμ. P. V. 5. διπλοῦς. P. Pl. δισοῦς. Br. c. Suida in καλαμίτης. T. II. p. 229. Sed idem διπλοῦς habet in ἐφίλλω. T. I. p. 923. τὴν καλαμίτην. P. Suid. utroque loco. Br. καὶ με θανοῦσαν Κάθετ' ἐφ' ὑμνιδίων χρη-
^{γρ. χρησιμοποιήν}
μένην λαλάγων. Pl. καὶ θ' ἐπ' ἐφ' ὑμνιδίω χρησιμοποιήν πατάγωι. P. In lectione Cod. Pal. καὶ θετεφ' mihi latere videtur: καὶ σφ' ἔτρεφ' ἔπν. eamque nutriebat. Pronomine σφὶ utitur Homer. Ἴλ. λ. 111. Simomid. in epigr. p. 244. nr. 251. ἔτρεφε, ut in ep. Meleagr. p. 257.

¶ V. 3. *θηρεῶν βαλλόντες*. P. Suid. in *βαλλίαν*. T. I. p. 413. *θηρεῶν ἀγρίους*. Pl. *θηρεῖσιν* Br. c. Dorvill. quod, verbo ἤης restituto, lectioni Codd. et edit. cedere debuit. — *ὁὖν ἀμύλ.* P.

Nr. 201. *εἰς τὴν πέρδικα ἀγαθίου σχελαστέῃ ἦν αἰλουρος κατέφαγεν, ὃ παρὰ ξώμασι λεγόμενος γάττος· τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου*. Br. III. 65. nr. 85. An. III. 1. p. 114. V. 1. 2. Suid. in *μετανάστρια*. T. II. p. 510. V. 2. *λεπταλίας*. P. *λεπταλλοῖς*. Pl. Suid. Br. Illud reposui. — V. 3. 4. Suid. in *αἰθύσσω*. T. I. p. 648. in *ἡριγένειαν*. T. II. p. 75. ubi Cod. Lugd. *παιρεθύντης*. Verba *θαλερωπίδος ἡριγένειας* idem respicit in *θαλεροί*. T. II. p. 162. — *παρ' αἰθ.* P. V. 6. *ἤρπασα*. P. Cf. Dorvill. ad Char. p. 339. *ἤρπασε*. Plan. Suid. in *ἐπιδόρυσεν*. T. I. p. 251. V. 8. *μὴ τὸ τέον*. P. Br. *μήποτε σόν*. Pl.

Nr. 205. *εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα, τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου*. Br. III. 65. nr. 84. An. III. 1. p. 115. V. 1. *πέρδικα φαγεῖσα*. P. Br. Suid. in *οἰκογενής*. T. II. p. 664. *πέρδικ' ἀνιλοῦσα*. Plan. — V. 4. *κτείνω*. P. *κτενίω*. Pl. Br. Praesens bene habet. Vid. ad p. 122. nr. 228. Illud cum futuro jungitur etiam p. 239. nr. 215. *οὐκ ἐστὶ ἀνχέν' ἀναβρίψω* . . *οὐδὲ ποιήσω*. Ap. Aelian. H. An. L. XI. 18. *correxeram: αἰδέεσθαι γὰρ καὶ οὐκ ἀπακτῆσαι* (vulg. *ἀγανακτῆσαι*.) *καὶ παύσεται τῆς ὕβρεως*. ubi futura post praesens non aliena. Sed ibi Cod. Paris. habet *ἀταρπεί*, et *παύσεται*, teste Boissonad. ad Philostr. Her. p. 457. — *ἀντιβλήν*. P. Pl. *ἀντίβιον*. Br. V. 5. *εἰς ὅκε*. P. *εἰσέκε*. Pl. Suid. in *ὀρίνεται*. T. II. p. 712. — V. 6. *ἔτευξε*. P. Suid. *ἔρεξε*. Pl. Br.

Nr. 206. *εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα, δαμοχάρειος γραμμα καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ*. Br. III. 69. nr. 1. An. III. 1. p. 118. V. 1. 2. Suid. in *ἀνδροβόρον*. T. I. p. 189. in *Ἀσπείων*. T. I. p. 96. cum nota: *ἀντίστειλε τὸ ὦ διὰ τὸ μέτρον*. et iterum in *ἀλκμαιωνίδα*. T. I. p. 118. V. 3. *ἀγαθίας*. P. Br. *ἀγαθίσι*. Pl. τοῦ. P. Pl. *φίλον*. Br. nescio unde. V. 4. *δασσαμένη*. P. *δαισαμένη*. Pl. Br. Illud ex Homeri fonte derivatum. 'Il. χ. 354. *ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰῶνες πάντα δάσονται*. 'Il. ψ. 21. *Ἐκτορα θεῦρ' ἐρύσας δώσειν κύνιν ὦμα δάσασθαι*. Cf. 'Od. ε. 87. χ. 476.

Nr. 207. *μελεῶν, εἰς λαγῶν τελευτήσαντα ἀπὸ ἀδιφγίας*. (Scr. *ἀδηφγίας*.) Br. I. 34. nr. 120. An. I. 1. p. 152. V. 1. *ὁὖν εἶρ*. P. V. 3. *ἐν κώποισ*. Obiter corrige Babr. Fah. VIII. p. 118. ed. Io. Gottl. Schneider. v. 4. *τὸ δὲ κυνίδιον χαρίεν ὃν ἐνρύθμως παῖζον, Τὸν δεσπότην τε ποιητικῶς περισκήριον, Ἐτερεῖ κύνος*

δ' αὐτὸ κατέχων ἐν κόλποις κ. τ. λ. V. 5. θνήσκας. Hoc tempus bene habere dubitare noli. Vid. p. 223. nr. 11. v. 4. p. 230. nr. 163. θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; p. 666. nr. 7. θνήσκω δ' Ἀσκανίας μὲν ἀπό-προθεν. Sophocl. Oed. Tyr. 118. θνήσκουσι γὰρ πλὴν εἰς τε. Id. Electr. 63. ἤδη γὰρ εἶδον πολλὰς καὶ τοὺς σοφούς Λόγῳ μάτην θνήσκοντας. Eurip. Hecub. 694. de Polydoro caeso: ὦ τέκνον, τίς μοι θνήσκεις; Bion. Fr. VIII. 8. ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόνον αἰνὸν ἄμυνεν. ubi G. Wakefield θνάσκοντος, ὃ οἱ . . . corrigit, invito poëta. Attigit hunc usum Schaefer. ad Theocr. Eid. VII. 2. p. 228. ad Bion. Eid. I. 14. p. 230. Similiter τελευτᾷ positum p. 312. nr. 663. et τεκνοῖ p. 269. nr. 417. De αἰούω vid. infra ad p. 264. nr. 390. — V. 7. κρύψεν. P. ed. Asc. Steph. κρύψε. Br. κρύψαι. ed. pr. Flor. et Aldd. tres. V. 8. κλισίαις. de puellas cubili, Grotio praeunte, interpretatur Graecius, cui tamen, moralem in his conversionem animadvertenti, non possum accedere. Frustra olim hoc distichon tentavi.

Nr. 208. ἀνύτης λυρικῆς, εἰς ἵππον πολεμιστήριον δάμιδος. Br. I. 200. nr. 15. An. I. 1. p. 431. De milite Menedæio accepit Pl. p. 205. St. pro nomine equi accipiebat Grotius: *Damis equo posuit Menedæio triste sepulcrum*. Nomen Μενεδήϊος legebant nonnulli ap. Apell. Rh. I. II. 358. Vid. Schol. p. 154. V. 4. δαφονόν. P. δαφονός. Pl. Br. Suid. in δαφονός. T. I. p. 513. ubi vitiose: σῶμα τῆς (τόδε Cod. Lugd.) φθιμένου μενεδήϊου εἶσατο δάμις ἵππου, ἐπεὶ στέρνων (-ον id. Cod.) τοῦδε δαφονός ἄρης τύψε. Rectius Id. T. II. p. 532. μενεδαῖος ἵππος· ὁ πολεμιστήριος. σῶμα τόδε φθ. μ. εἶσατο δάμις ἵππου ἐπὶ στέρνον τ. δαφονός ἄρ. Hos testes secutus δαφονός praetuli lectioni cod. quae per se bene habet, per proleptin accepta. — εἶσατο. P. Pl. V. 2. ἵππου. P. ἵππῳ. Pl. ubi post δάμις inciditur. V. 3. 4. Suid. T. III. p. 426. in τέλαρος. errore librarii, qui hoc exemplum voci ταλαύρινος adscribere debuisset. V. 5. ταλαυρινού, P. ταλαυρίνου. Pl. Suid. Br. V. 4. ξίσε' P. ξίσε' Suid. ed. pr. Plan. Aldd. tres. Asc. ξίσε' Steph. Br. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 56. — ἔδουε. P. ἔδουε. Pl. Suid. ἀργυρεῖαν. Suid. De ἀνάλειαν cogitabam. Eurip. Phoen. 1163. ξηρὸν δ' ἔδενον γαστῆρ αἵματος ῥοαίς. — φονο. Pl.

P. Nr. 209. ἀντιπάρου εἰς μύρμηκα. Br. II. 37. nr. 111. An. II. 1. p. 105. ἀδηλον est in Plan. p. 266. St. V. 1. 2. Suid. in αἰλώας. T. I. p. 124. in θυγατρὶς, p. 631. V. 2. 3. 4. in ἡρία. T. II. p. 75. παρ' αἰών. Theophyl. Simoc. Ep. LXL. ὁ μύρμηξ

παρῆν τοῖς θερίζουσι, καὶ περὶ τὴν ἄλω τὰς διατριβάς ἐπεποιήτο. — V. 3. θηιοῦς. P. Cf. p. 361. nr. 20. v. 8. nr. 22. v. 6. σταχυητρόφος. P. Br. σταχυητρόφος. Pl. σταχυοτρόφος. Suid. V. 4. ἀροτραίη. ἀροτραίη malebat Schneiderus. p. 401. nr. 274. ἀροτραῖον αἴλανα.

Nr. 210. τοῦ αὐτοῦ, εἰς χελιδόνα ἦστινος τὰ τέκνα καταβέβρωκεν ὄγῃς. Br. II. 23. nr. 63. An. II. 1. p. 59. Cf. Addenda T. III. 2. p. 457. ἀδέσποτον est in Pl. p. 266. St. V. 1. ἀρτιγενῶν σε χελιδῶν οἶσαν. Pl. ἄρτι νεγενέων σε χελιδόν. Br. Sic est in Pal. nisi quod ibi χελιδόνι legitur. Hoc mutavi in χελιδονί, praeunte Huschkio An. cr. p. 99. Ep. ἀδεσπ. in Append. nr. 210. T. II. p. 823. ἡ καλίη παιδρὴ τέ χελιδονίς. V. 3. 4. Suid. in αἰῖς. T. I. p. 67. V. 5. καὶ σε. P. Pl. καὶ αὖ scripsi: το quoque quum peteret. — δαίζων. P. Pl. Suid. in κινυρομένη. T. II. p. 518. δαίζων. Br. Bene habet membr. lectio. Vid. ad p. 199. nr. 302. v. 6. addito Markland. ad Eurip. Suppl. 154. — V. 6. Suid. in ἐσχαρίον. T. I. p. 874. ἤριπε. T. II. p. 76. — V. 7. ἡλιτοεργός. ὁ τοῦ ἔργου ἀποτεχών. ὡς θάνεν λιτοεργός. (ἡλιε . . Cod. L.) Suid. T. II. p. 56. Cf. Schneider. ad Orph. Argon. v. 1365. p. 228. — V. 8. ἔσωσε. non omnem certe Erichthonii sobolem servavit; sed tantum, serpente illo punito, se hirundinem ejusque prolem in honore habere significavit. Quare legendum suspicabar: παῖδός τις γονάν.

Nr. 211. τύμνω, εἰς κόνα μελίζ εὐμήλου. Br. III. 317. ut ἀδέσποτον. nr. 756. An. III. 2. p. 342. — Nr. 212. μασάλκον, εἰς αἰθυσίαν ὄρνιν. Br. I. 192. nr. 13. An. I. 1. p. 404. In equum videtur scriptum, Αἰθυσίαν nomine. De ave ne accipiamus, prohibet v. 4. ὄρνις ὅπως, vid. Schneider. ad Aristot. Hist. An. V. 8. T. III. p. 280. V. 3. ἦνσε. P. ἄνσε. Pl. Br. V. 3. νάεσσιν. bene haberet, si de ave ageretur. Nunc malim κεμάδεσσιν. Aelian. H. An. L. XIV. 14. κεμάς δραμεῖν ὠκίστη, θυέλλης δίκην. — πολλὰς est pro πολλάκις, ut p. 117. nr. 203. ᾧ πολὺν ἵππον ἐγύμνασε. Hunc dicendi usum illustravit Musgr. ad Eurip. Iphig. in Taur. 363. Porson. in Advers. p. 272. ed. Lips. et alii.

Nr. 213. ἀρχίον εἰς τέπτιγα ὑπὸ μυρμήκων ἀναιρεθέντα. Br. II. 99. nr. 29. An. II. 1. p. 268. V. 1. χλωροῖς. P. Br. χλοεροῖς. Pl. Vid. nr. 200. v. 4. — πέδυς. P. πένκας. Pl. Br. V. 5. ἀχέτα. P. et vett. editt. Pl. Suid. in ἔξον. T. II. p. 120. ἡχέτα. Asc. St. — V. 4. τερπνότηγον. P. Pl. Suid. τερπνότηγον. Br. citra necessitatem. —

V. 6. ἀμφ' ἐκ. P. Laudat h. v. Suid. in ἀπροιότης. Tom. I. pag. 304.
V. 7. 8. Suid. in μαιονίδας. T. II. p. 512. V. 8. ἔθανεν. P. Pl.
ἔθανε. Suid. Br.

Nr. 214. τοῦ αὐτοῦ, εἰς δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὑπὸ τῆς θαλάσσης
τ
ον χέρωσι. Br. II. 100. nr. 30. An. II. 1. p. 268. coll. Addend.
T. III. 2. p. 473. V. 1. ἄλμης. P. V. 2. ποιήσεις. P. Quaedam
apogr. ποιήσεις. Ap. Lennep. ποιφύξεις. Cod. lectionem in Animad-
versa. exemplis adstruxi. V. 3. πολυτρήτοιο. P. πρὸς εὐτρήτοιο. Br. c.
Reiskio. Et hoc certe postulabat verbum χορεύων. Vereor tamen, ut
illud epitheton recte in suspicionem adducatur. p. 400. nr. 266. πολυ-
τρήτων διὰ λωτῶν. p. 443. nr. 505. v. 5. δονάκισσι πολυτρήτοιαι.
Manetho L. II. 334. πολυτρήτοις λεγέως μέλλοντες ἐν αὐλοῖς. Quare
vide an scribi debeat: οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλᾶμοιο δοκεύων.
observans, attendens; de qua significatione vid. Hermann. ad Orph.
p. 823. Sic jam Arat. Diosem. v. 286. — V. 4. ἀναρρίψαις. P.
ἀναρρίψεις cum aliis. — ὑγρὸν ἄλμα. Obiter corrige Orph. Argon.
v. 456. ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς Χεῖρας ἐπαπλώσαντες ὑγρὴν (ὑπεῖρ et
ἐπεί ῥ' Codd.) ἄλα τῦπτον ἕκαστος. — P. V. 5. 6. Hoc distichon
ultimo plerumque loco legitur, ubi Guyeto spurium esse videbatur.
Post v. 4^{am} collocavi, secutus sententiam acutissimi Schaeferi ad
Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 201. quam sequens epigramma veram
esse docet. ἀφρηστα. P. ἀφρηστά. Suid. ἀφρηστῆς ab ἀφρέω, ut ὀρη-
στῆς ab ὀρχέομαι. Similiter ab ἀφρεῖω formatum ἀφριστῆς, quod ex
Manass. Chron. p. 7. C. Lex. accedat. — νιγηίδας. P. V. 7. 8. Suid.
in πρήνες. T. III. p. 171. ἡ γάρφαρον (γάρ τὸ Cod. Lugd.) ἴσον πρηῶν
Μαλειῆς ᾗ ἐκνηῖθι πῦμα πολυψάμους ὥσεν ἐπὶ ψαμάθους. — εἰ γάρ.
P. καὶ γάρ. Br. ἡ γάρ scripai cum Ap. G. R. cui corr. Suid. patrocini-
natur. — ὥς P. ᾗ Suid. ὥς Br. V. 6. Quum ferri non possit πολυ-
ψάμους ἐπὶ ψαμάθους V. D. in marg. Ap. G. R. emendavit: πολυ-
ψήφους. Br. πολυξάντους σ' ὥσεν c. Toupio ad Suid. T. III. p. 375.
ipse in Lectt. legendum suspicatus: πολυψάμους σ' ὥσεν ἐπ' αἰγια-
λοῦς. Toupit rationem probat Huschk. An. cr. p. 296. Mihi in men-
tam venerat: ὥς ἐκνηῖθι Κύματα, λίψ ἄνεμος σ' ὥσεν ἐπὶ ψαμά-
θους. Αἰψ ventus impetuosior. Theocr. Eid. IX. 11. Infra p. 310. nr. 653.
ὤλισεν .. ὄρηος ἀρθεῖς λίψ Ἐκμηρίδην ἴσαι δομίναις. p. 524.
nr. 737. ὤβριστῆς τ' ὤλισι λίψ ἄνεμος. Vid. Coray in Prolegg. ad
Hippocr. de Aëre et Loc. p. LXXVII. — ἐκνηῖθι κύματα. Homer.

Ἰλ. φ. 240. δεινὸν ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κύμα. Supra p. 182. nr. 222. ἐπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς Πόντος.

Nr. 215. ἀνύτης μελοποιού^τ εἰς αὐτὸν δελφῖνα ἐκβρασθέντα ὁμοίως. Br. I. 199. nr. 12. An. I. 1. p. 429. V. 1. πλωτοῖσιν . . πελάγεσσιν. P. πλωτῆσιν . . πτερύγεσσι auspicatur Br. ex Ἰλ. β. 462. de cyncia: πωτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν. Fortasse tamen πλωτὸν πύλαγος est mare simpliciter, quo delphinus fruitur, gaudet, ἀγάλλεται. Ornat epitheton, ut ap. Apoll. Rh. IV. 232. πλωτῆς ἁλὸς οἰδματι. V. 5. οὐδὲ περὶ σκαλμοῖσι νεῶς περιβάλλει χεῖλη Ποιφύσσω. P. οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περ. χ. Ποιφύξω. Br. Suid. T. III. p. 229. ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω· οὐδὲ παρὰ σκαρθμοῖσι νεῶς περιχ. χεῖλη Ποιφύσσω. ubi verba sic junxeris: παρὰ περιχ. χεῖλη νεῶς σκαρθμοῖσι i. e. σκαίρων ποιφύσσω. quod tamen durius. Malim sane: οὐδ' ἔτ' ἄρα σκαρθμοῖσι νεῶς περὶ χάλμα χεῖλη II. circum oras navis aere munitas. Philipp. p. 369. nr. 83. νηὸς ἐπειγομένης ἁκὺν δρόμον ἀμφεχόμενον Δελφίνες. Arion in Hymn. γ. 6. ποιφύσσει ποδῶν ῥίμμασιν Ελαφρὰ ἀναπαλλόμενοι . . φιλόμουσοι δελφίνες. Cf. Aelian. H. An. XII. 12. Verbo σκαίρειν in hac re utitur Apoll. Rhod. I. 572. τοὶ δὲ βαθείης Ἰχθυὲς αἰσσοῦντες ὑπερδ' ἁλὸς . . ὑγρὰ κίλεσθαι διασκαίροντες ἔποντο. — ποιφύσσω. P. ποιφύσσω. Suid. ποιφύξω. Br. quod mihi minime videtur necessarium. Vid. ad p. 237. nr. 205. V. 6. ραδινάν. P. ἐν ραχιᾷ Salm. in Ap. R. κροναλὴν ἥϊονα. Br. in Lectt. p. 184. Ipse olim ραντάν suspicatus sum. Sed Cod. lectio fortasse non sollicitanda, si ραδινὰς significat τρυφερὸς, ut interpretatur Schol. Apoll. Rhod. III. 106.

Nr. 216. ἀντιπἀτ^ρ θεσσαλ^ο/. εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως ἐκβρασθέντα. Br. II. 122. nr. 50. An. II. 1. p. 531. V. 1. ξυραν. P. ξουραν. Pl. Br. Vid. ad p. 117. nr. 199. — V. 2. ξείνοισ. P. ed. pr. Fl. Aldd. tres. Asc. ξείνης Steph. cum Brodaeo. ξυνῆς conjecit Opsopoeus. Haereo etiam in κοινὸν ὄραμα. Fortasse: ξείνης καινὸν ὄραμα τύχης-
rarum insolitae fortunae spectaculum. aut ξυνῆς καινὸν ὄρ. τύχης. in quibus verbis elegans est antithesis. Sic ap. Naumach. in Praecept. uupt. γ. 9. vulgo ξείνοιο πόθος βιότοιο. Cod. Stob. ξυνοῖο. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 914. 18. legerim: ἀπώλεσαν (vulgo ἀπώλεσας) τοῖς κτύων; τοῦτο κοινὸν πρὸς ἄλλους· ἀπώλεσαν οὔτως; τοῦτο καινὸν (vulg. κοινὸν) ἔχουσι. V. 5—6. Suid. in τόποις. T. III. p. 488. —

ἑλλῶς. P. Pl. Br. *ἑλλόν.* Suid. Cf. Oppian. Hal. II. 631. V. 4. *εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔταρον.* P. Suid. *εὐθύς με πρὸς τύμβον ἔτ.* vett. editt. Plan. *εὐθύς πρὸς τύμβον μ' ἔταρον.* Steph. V. 5. *νῦν δὲ τα.* P. Pl. Suid. quod ferri non potest. ἡ δὲ Br. Similiter *νῦν et ἦν* confusa p. 406. nr. 301. v. 6. Ap. Oppian. Cyn. II. 1. *νῦν δ' ἄγ.* *Ἄλλι ἡδ' ἄγ.* — V. 6. *σὺν τρ.* P.

Nr. 217. *ἀσκληπιάδου εἰς ἀρχιάνασσαν τὴν ἑταῖραν τὴν ἐκ κολφ.*^{ο ω} Br. I. 170. nr. 6. inter epigr. Platonis, cui tribuitur ap. Athen. L. XIII. p. 589. D. ubi vid. cl. Schweigh. T. VII. p. 181. et Diogen. Laërt. L. III. 185. Cf. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 529. Dorvill. ad Charit. p. 206. An. I. 1, p. 340. V. 1. *ἑταῖραν.* P. V. 2. *ἄς καὶ*^ρ *ἐπιρριπιδαν ὁ γλυκὺς ἔζετ' ἔρω.* P. Pl. Suid. in *ῥυτί.* T. III. p. 272. ἥ et *πικρὸς ἐπιστίν* ἔρω. Athen. *ἔζετο δριμύς ἔρω.* Diog. Br. quod est ex alia hujus epigr. recensione. V. 3. 4. in Cod. a priore disticho *avalai* leguntur post vers. 2^{dum} proximi epigrammatis. In marg. ad v. 2^{dum} nota habetur haec: *στί β' ἄνω.* quae remittunt ad superiorem paginae marginem, ubi idem distichon adscriptum sic: *ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης Πρωτοπλόου διόσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.* (cf. Plan. p. 232. St.) in textu sic est, ut dedimus, nisi quod ibi *ἄς* legitur. Scripsi *ἃ*, quod vividius; nec dubito Cod. lectionem *ἄς* ex praecedente versu enatam esse. Vid. nr. 220. v. 5. — V. 4. *δισσας.*^{οσης} P. In marg. *πρωτοπλόου διόσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.*

Nr. 218. *εἰς λαῖδα τὴν κοριν ἐξῆρ ἀντικείμενον σιδωνίου.* Br. I. 28. nr. 83. An. II. 1. p. 77. In P. vehementer turbatum. Primo loco positi vers. 3. 4. tum sequuntur vers. 3. 4. praecedentis epigrammatis, eosque excipit primum distichon epigr. in Laidem cum novo lemma: *εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα τὴν κορινθίαν τοῦ αὐ.* Causa harum turbatarum in oculos incurrit. Genuinum ordinem exhibet Plan. p. 225. St. V. 1. 2. Suid. in *θρύπτεται.* T. II. p. 208. V. 3. Suid. in *ἐλιζώνον.* T. I. p. 112. in *πολήτης.* T. III. p. 140. et cum vers. 4to in *πειρήνη.* T. III. p. 106. V. 4. *λευκότερην.* P. *φαιδροτέρην.* Suid. *φαιδροτέρην λεβᾶδων.* Id. loco altero; et Pl. — V. 5. novum lemma: *εἰς τὴν αὐτὴν λαῖδα τὴν θαυμασίαν ἐταῖραν τ' ἐκ κοριν. τοῦ αὐτοῦ.* P. V. 5—7. Suid. in *δρίπεται.* T. I. p. 628. *ἐφ' ἡ.* P. Pl. Br. *ἐφ'*

ἦε. Suid. V. 6. *τυνθαρίδος*. P. *τυνθαρίδος*. Pl. Suid. Br. V. 7. *θρεπόμενοι*. Suid. Vid. p. 495. nr. 41. v. 8. — V. 8. Suid. in *ὁδωδα*. T. II. p. 657. V. 9. 10. Id. in *κηώδης*. T. II. p. 508. ἦε ἔτι. P. αἰεῖ. Suid. V. 10. *θυόεν*. P. Pl. Suid. in *θυόεν*. T. II. p. 214. Brevem syllabam non ferens in caesura pentametri Hermann. ad Orph. p. 705. *θυύειν* corrigendum existimat; ut *ἄλλος τε σιωῶειν* ap. Apoll. Rhod. II. 404. *δακρύνειν ἀγάπαζον*. Ib. IV. 1291. — V. 11. ἦε ἔπι. P. Pl. Suid. in *ἄμυξε*. T. I. p. 147. ἦ ἔπι. Br. quem imitari non sum ausus. Plato Protag. p. 558. B. αἰ ἔπι τοῦτον πράξεις ἅπασαι ἐπὶ τοῦ καλῶς ζῆν καὶ ἀλέπτως, ἃρ' οὐ καλὰ καὶ ὠφέλιμοι; ubi sunt, qui ἐπὶ τούτῳ malint. Cf. Fischer. ad Weller. T. III. p. 283. P. V. 12. εἰς τὴν λαΐδα. P. Suid. in *λύζων*. T. II. p. 466. ubi vulg. *ἐαυτοῦν ἔχειν*. Cod. autem Lugd. ut Palat.

Nr. 219. *πομπήιον νεωτίϋ*. εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα τὴν κορινθίαν. Br. II. 105. nr. 2. An. II. 1. p. 277. V. 2. Suid. in *λείρια*. T. II. p. 437. V. 3. *φάος ἡελίοιο*. Suid. in *χρηστογάλιον*. T. III. p. 694. V. 5. *ποθειόντων*. P. et vett. editt. Suidae in *ζηλώματα*. T. II. p. 7. in *πνίσματα*. T. II. p. 335. ubi vulgo *ποθούντων*. — Nr. 220. *ἀγαθίου σχολαστιξ* εἰς τὴν αὐτὴν λαΐ. *ἀγαθίου σχολαστιξ*. Br. III. 63. nr. 80. An. III. 1. p. 110. V. 1. *ἀμφικαλειθον*. P. divisim Br. c. Toupio in Cur. nov. p. 178. Mnasalc. p. 235. nr. 194. *ἀκρίδα* .. *θανούσαν* Ἀργίλος *δολιχὰν ἀμφὶ κελειθον ἔχει*. Etiam ἄγχι κελειθον bene haberet. Cf. Od. ζ. 291. V. 3. *ἐπὶ σπείρας*. P. ἀκουῆς. P. et Ald. 1. in Lectt. ἀκουῆς omnes editt. Plan. — V. 4. *σε ἔφην*. Suspiciari licet, *σὲ γ', ἔφην*. Quod si vulgata sincera est, hiatum interpunctione excusari puta. Vid. ad p. 242. nr. 230. v. 3. — V. 5. *πόσων*. P. *πόσον*. Pl. *Λύθην* scripsi initiali majore.

Nr. 221. *ἀδίσποτον εἰς πατρογίλαν ἑταίραν βεζαν*. Br. III. 297. nr. 660. V. 1. 2. Suid. in *μίσαντος*. T. II. p. 590. V. 3. 4. mutilos profert Id. in *λαμυρόν*. T. II. p. 415. V. 3. iterum in *κωτίλῃ*. T. II. p. 567. — *τὰ κώτιλα*. P. *κωτίλα*. Pl. Suid. Br. *δοιδής*. P. V. 5. 6. Suid. in *ἔδης*. T. I. p. 51. in *δυσκίνητε*. p. 635. *αἰδῆ*. P. *ἐπ' ἔραστον*. P. V. 6. ἦ καί. P. et vett. editt. Plan. ἦ. Steph. Br. ἦ restitui. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 457. et Astium ad Platon. Remp. pag. 458. et 635. In margin. ad h. l. nota c w μ. i. e. *σημειώσαι ὠρεῖον*.

Nr. 222. φιλοδήμον εἰς τριγόνιον ἔταιραν τοῦ ^{βα}σακῶν ἔθνονος ὁρμωμένην. (De Saeis, Scytharum populo, cogitabat ille.) Br. II. 91. nr. 31. An. II. 1. p. 242. V. 1. τριγερῆς. P. Pl. τριγέρας. Suid. in ῥέθος. T. III. p. 255. Br. Cf. Toup. Em. in Suid. P. III. p. 406. — V. 2. σαβακῶν. διονυσιακῶν. Suid. T. III. p. 272. Apud Chios σαβακός idem quod σαθρός. Hesych. — V. 3. καλίβη. P. Pl. κυβέλη Br. c. Salm. cujus corr. eum postes poenituit. — δοῦμος. P. Pl. δοῦπος Ios. Scalig. in not. mst. et Salm. ad Hist. Aug. T. II. p. 823. Κυβέλη καὶ κῶμος tentabat Toup. ad Suid. P. III. p. 406. θίων. P. Pl. unde pessima nata verborum distinctio. Veras lectiones expressit Grotius, cujus versioni hoc quoque loco non respondet graecus, quem Boschiana exhibet editio, textus. V. 6. ἀψαμένα. ^ηP.

Nr. 223. Θυῖλλον, εἰς ἀρίστον ζάπορον κυβέλης. Br. II. 277. nr. 7. An. II. 2. p. 306. V. 1. πένκαις καὶ κυβέλη. P. Pl. περὶ πένκας καὶ καλύβην corr. Br. παρὰ πένκαις καὶ καλύβη Scaliger ad Virgilio Copam v. 7. περὶ πένκαις καὶ Κυβέλη est circum pinus Cybelae sacras et ipsam deam; quo sensu περὶ cum dativo reperitur. Vid. Steph. Thes. L. Gr. T. III. p. 647. E. F. παρὰ tamen usitatus, idque saepissime cum περὶ permutatum. V. 5. κορόεντι. P. κερόεντι. Pl. V. 4. ἀκρήτου. P. Br. et Lectt. Ald. pr. ἀκρήτους. vett. editt. Pl. praeter edit. Nic. Sab. — κύλικας. P. Pl. Suid. in ἄκρατος. T. I. p. 91. ἡ τρίς εἰδυῖ ἀκρήτου χειλοποιεῖν κύλικας. ubi edit. pr. et Cod. Par. κύλικα, probante Toupio, quem sequitur Br. Sic Callimach. p. 278. nr. 454. ἡ δὲ ἐφεξῆς ἀκρήτου προποθεῖσα κύλιξ. Sed non erat, cur a Cod. Pal. recederem. — V. 4. χειλοποιεῖν. P. Pl. χανδοποιεῖν probabiliter corrigunt Schneider. et Mitscherlich. ad Horat. III. Od. 15, 16. T. II. p. 166. Callimach. ap. Athen. L. X. p. 442. f. ἀπέστρυγε χανδὸν ἄμυστιν Οἶνοποιεῖν. *) P. V. 5. πτελέας. P. πτελέαις. Pl. Br. Codicis lectio fortasse non mutanda. Apoll. Rhod. L. I. 50. μέμνην ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος. Ib. 590. ναίσκεν ὑπὸ στέος. Ib. L. II. 568. σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχέας . . . ἐβόμβουν.

*) Post hunc versum vacuum marg. spatium implent duo epigrammata alia manu, lineisque ceteris ohversis scripta, alterum ἀδέσποτον, quod dabimus suo loco p. 366. nr. 61. Palladae alterum p. 426. nr. 397.

Supra p. 216. nr. 58. νεκῶν ὑπὸ γαίαν ἀνάσσει. — V. 7. κείθ' αἰ μὲρίπνοῦς. P. κεύθεται ἔδῃ Pl. Br. quam Planudis esse correctionem nullus dubito. Ad membr. lectionem proxime accederet: κεύθομαι ἄπνοῦς. Ipsam puellam loqui apparet ex χαίρετε, quamquam ἀναπαύεται praecessit v. 5. De hac personarum grammaticarum variatione vid. ad p. 154. nr. 73. et p. 287. nr. 506. v. 2. et 7.

Nr. 224. εἰς καλλιγράτειαν τὴν τεκούσαν εἴκοσι καὶ ἐννέα τέκνα καὶ ζήσασαν ῥε ἐνιαυτούς. Br. III. 288. nr. 649. An. III. 2. p. 227. V. 2. οὐθενὸς οὐδὲ μίῃς. P. οὐδεμῇς. Pl. οὐθ' ἐνός, οὔτε μίῃς. Br. οὐθ' ἐνός scripsi, sic postulante antithesi. V. 4. σῆπτωνι. P. Pl. σαῖπωνι. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. p. 220. nr. 89. — ἐπὶ θεῖσα. P. Attexuit Br. distichon, quod in Plan. p. 226. St. proximum locum occupat, in Palat. autem p. 253. nr. 524. legitur. Haec nihil inter se commune habent. Nostrum tetrastichon vertit Auson. nr. 54. —

Nr. 225. εἰς λαίρτην τὸν ^οπρᾶ ὀδυσαίως τὸν ἰθαξί/. Br. III. 281. nr. 615. An. III. 2. p. 208. V. 1. 2. Suid. in ψήχειν. T. III. p. 705. V. 2. δρεπάνῃ. P. δαπάνῃ editt. nonnullae Pl. V. 4. ^βλείπεται. P. λείβεται. Pl. Br. — V. 5. οὐνομα . . αἰεὶ ^οελόν. Ap. Xenophont. Anab. L. II. 1. 17. ὃ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι, καὶ ὃ σοι τμήν οἶσαι εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀναλεγόμενον. in qua lectione plures haeserunt, fortasse legendum: αἰεὶ λεγόμενον. — μὲν ἤρ. P. μὴν. Pl. Br.

Nr. 226. ἀνακρίων ^ττῆτον. εἰς ἀγάθωνα στρατιᾷ ^τἐν ἀβδήροις. Br. L. 118. nr. 81. An. I. 1. p. 201. Suid. v. 1. 2. in αἰνοβλας. T. I. p. 653. V. 2. ἐβόησε. Erat, qui ἐγόησε corrigeret. Vid. Anim. T. III. 2. p. 225. Ap. Bion. Bid. L. 24. Ἀσούριον βούωσα πόσιν. Wakefield γούωσα. Frustra. V. 3. 4. Suid. in ἡνάρισεν. T. II. p. 62. ἡνάρισε. Pl. Suid. Br. ἡνάρισεν. P. — Nr. 227. εἰς κριναγόραν στρατὸν ^τλαριεῖα (?) διοτίμου. Br. I. 252. nr. 9. An. I. 2. p. 167. — Nr. 228. εἰς τὸν τάφον ἀνδραστῶν ^ο/ καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικ^ο/. Br. III. 285. nr. 634. An. III. 2. p. 219. Vertit Auson. in Epitaph. nr. 37.

Nr. 229. διοσκορίδου: εἰς θρασύβουλον τὸν ^ολακεδαιμονί/ ^οἐπτά ^{θγ}πλή ^οἐπὶ σοι δεξάμενον. Iterum p. 321. cum lemmate: εἰς θρασύβουλον υἱὸν ^οτυννίχου τὸν ^ολακεδαιμόνιον. Br. I. 502. nr. 33. An. I. 2. p. 403. V. 1. καὶ ^ηπιτάνας. P. 1. Pl. οὐνεπιτάνας (pro οὐκ Πιτάνας)

P. 2. τὰν πῑτάναν. Br. ex Plut. T. II. p. 235. A. Nostra lectio si vera est, Thrasybulus Pitanam, urbem ad Eurotam positam, delatus fuisse dicitur. Notus hic usus dativi, quem attigimus in Animadversis. T. III. 1. p. 81. III. 2. p. 210. Sic ap. Tzetz. Posthom. v. 334. πρὲρβδην δ' αὐχέτι Μέμονος ἤλασε χάλκειον ἔγχος. pro εἰς αὐχένα. Illud enim reponendum pro αὐχένα. — V. 3. ἄντια. P. 1. πρόσθια. P. 2. Plan. ἄντια. Br. V. 4. dedi lectiones P. 1. πυρκαϊῆς. [Plan. πυρκαϊῶν] εἰπε φέρων. P. 2. Θεις ἐπὶ πυρκαϊῆς T. εἰπε τάδε. Br. ex Plut. l. c.

P. Nr. 230. ἐρυκίου πυξικῆν. εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον. ὑπὸ τῆς ἰδίας ῥῆς ἀναιρεθέντα. Br. II. 297. nr. 8. An. II. 2. p. 359. V. 1. bis legitur in P. *) Legitur ap. Suidam in τρέσας. T. III. p. 498. V. 3. Δαμάτριά, αὐτίκα. Pausa hiatum tolerabilem reddit. Cf. p. 398. nr. 254. supra p. 240. nr. 220. v. 4. p. 281. nr. 472. v. 7. Epigr. ex Plan. nr. 53. nr. 121. nr. 175. — Nr. 231. δαμαγήτου, εἰς ἀρισταγόραν ἀμβρακιώτην. Br. II. 39. nr. 6. An. II. 1. p. 111. Iterum legitur in Pal. p. 274. V. 1. 2. Suidas in βοασρόμος. T. I. p. 439. V. 1. dedi lectionem P. Pl. ἢ τὸ φρυγῆν εἰλετ' ἀρηγμένης. P. 2. ἢ φρύγειν ἤθελεν. Suid. Sic Antip. Sid. p. 171. nr. 174. ζώειν γὰρ διχα παντὸς ὀνειδέος ἤθελ' ἐκίστα. ubi in Plan. εἴλεθ' ἐκ. V. 3. εἴως τὲν πόμπον. P. 1. εἴως ὁ Θεῦ. P. 2. εἴως Θεῦ. Pl. Br. V. 4. οἷζ ἤβας. P. 2. οὐ ζώας. P. 1. Pl. Br. Praetuli quod videbatur elegantius. nr. 254. περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην. nr. 258. οὔδε παρ' Εἰδου μίδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὠλεσαν ἤβην. Eadem fere sententia ap. Liban. T. IV. p. 250. 11. μηδ' οὕτω ποτὲ μέγα ἠγησάμεν τὸν ψυχὴν, ὥστε (vulgo οὔτε) πόθῳ τοῦ ζῆν βλάσαι τὴν ἐνέγκασαν.

Nr. 232. ἀντιπάρου εἰς ἀμύντορα νῖον φιλίππου. (Anytae inscribitur in Plan. p. 202. St. Haec nomina iterum confusa nr. 256. Et facile ἀντ^τ pro ἀντ^π haberi potuit, et vicissim.) Br. I. 201. nr. 20. An. I. 1. p. 435. V. 2. σιδηρείης. P. Pl. σιδαρείας. Br. μάχης. P. μάχης. Pl. μάχας. Br. V. 4. ἀμφ' ἐτάρω. P. ἀμφ' ἐτάρων. Pl. Suid. in ἔως. T. II. p. 159. ἀμφοτέρων. ed. Flor. Ald. 1. Asc. ἀμφ' ἐτάρω. Br. quae forma genitivi admodum rara in epigrammatis. ἐτάρων ortum

*) In marg. inferiore legitur ep. Juliani, quod dabimus p. 436. nr. 447.

ex *ἐτάρωι*. Vid. p. 90. nr. 15. Sic ap. Apoll. Rh. L. III. 789 *λαιμόν ἀναρτήσασα μελάθρων* (Br. *μελάθρον*). Cod. Paris. *μελάθρωι*.

Nr. 233. ἀπολλωνίδου, εἰς αἴλιον ῥωμζ στρατιώτην ἐαυτ' ἀναίρησαντα. Br. II. 134. nr. 12. An. II. 1. p. 360. V. 1. *χρυσίοισι*. prima brevi. Vid. ad p. 197. nr. 292. v. 2. — V. 3. 4. Suid. in *ἐπάτη*. T. III. p. 533. ubi *οἶδεν*. (*εἶδεν* C. Lugd.) ad quem locum Toupius p. 513. „utrum legas *οἶδεν* an *εἶδεν*, hilum non interest.“ Hoc nemo crediderit hodie. De utriusque verbi confusione vid. p. 452. nr. 560. — *ἐμφανῆς* P. editt. vett. Pl. Suid. *ἀμφανῆς* ed. Asc. St. *ἐφθάνεν* Reisk. Br. qui etiam de *ἐφθασεν* cogitans, *εἶδεν* ad praecedentia verba retulit. *ἔδραμεν*. Toup. ex nr. 234. v. 3. Fortasse nihil mutandum. V. 5. *θνασκων*. P. *θνήσκων*. Pl. Br. V. 6. *ἔχη*. P. *ἔχοι*. Pl. Br. Vid. ad p. 93. nr. 33. p. 259. nr. 360.

Nr. 234. φιλίππου Θεσσαλ. εἰς ἔτιρ αἴλιον ἀργεῖον στρατιαρ. Br. II. 218. nr. 25. An. II. 2. p. 167. V. 1. *ἄργους πρόμος*. P. Pl. Suid. in *Θρασύχειρ*. T. II. p. 204. *ἄρεος* corrigebat Brodaeus, idque recepit Br. — *ὁ ψελώσας*. P. *ὁψὲ δωώσας*. Pl. V. 3. 4. Suid. in *πεκολυμένος*. T. II. p. 290. *προτέρην*. P. Suid. h. l. *προτέρων*. Br. Pl. Suid. in *τηξιμελεῖ*. T. III. p. 463. Illud mihi videbatur doctius. — Nr. 235. διοδώρου ταρσίως εἰς Θεμιστοκλία τὸν ἀθηναῖον ἐν μαγνησίᾳ τελευτήσαντα. Br. II. 187. nr. 11. An. II. 2. p. 83. V. 1. *τὸ πηλίκον*. *τηλίκον* fuisse suspicor. V. 2. *μὴ δέ*. P. *μηδέ*. Pl. Br.

Nr. 236. εἰς τὸν αὐτὸν ἐν μαγνησίᾳ, ἀντιπάτρον Θεσσαλ. Br. II. 124. nr. 58. An. II. 1. p. 335. In Plan. p. 203. St. *Anytae* inscribitur. Vid. ad nr. 232. V. 2. *κακοκροίης*. P. *κακοτροπίης*. Pl. Br. Ep. *ἀδέσπ*. p. 375. nr. 115. *ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος* .. *Λαρτιάδης Δαναῶν ἦρε κακοκροίῃ*. Olim me hoc distichon nescio quomodo latuit, ita ut illud in Cod. Palat. desiderari existimarem.

Nr. 237. καὶ φιλίππου Θεσσαλονικίως. post versum tertium, ubi nova pagina incipit: *ἀλφιοῦ μυτιληναίου*. *Alpheo* tribuitur in Plan. p. 198. St. Inter *Philippi* epigr. Br. II. 234. nr. 81. An. II. 2. p. 206. P. V. 4. *ἄρην*. P. *ἄρη*. Pl. Br. V. 6. *κηρίσσει*. P. *κηρύσσει*. Pl. Br. Si conjunctivus sincerus, non poenitet coniecisse: *Θεμιστοκλέους ἵνα λῆμα Κηρύσσει Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένον*. Sed non est, cur a membr. lectione recedamus. Sensus est, illa omnia ponenda esse et signanda ibi, ubi populus Magnesius Themistocli monumentum, tamquam praeconem rerum gestarum, posuerit. — Nr. 238. εἰς φέ-

λαμπρό τον βασιλ. ἀδαίου. τὸν πρᾶ ἀλεξάνδρ. Br. II. 243. nr. 9. An. II. 2. p. 238. V. 1. 2. ἐφ' ἑσς. P. V. 3. οἱ οὐπω. P. οἱ' οὐπω. Pl. Br. V. 3. οὐδέ τις. P. εἰ δέ τις. Pl. Br. Similiter ap. Aelian. H. An. II. 42. νεκρὸν δὲ ἀνθρωπον ἱεραξ ἰδών, ὡς λόγος, πάντως ἐπιβάλλει γῆς τῷ ἀτάφῳ . . . . . Εἰ δὲ σώματος ἄψεται, μένει ἄγευστος καὶ ποτοῦ, ἐὰν ἐς αὐλάκα ἐποχτεύει εἰς ἀνθρωπος. Scr. οὐδ' ἐ σώματος ἄψεται. Μένει ἄγευστος κ. τ. λ. Contra ap. Achillem Tatium L. VIII. 9. p. 343. καὶ περὶ ἱερωσύνης κρινοῦμεν· οὐ δεῖ σε τὴν τιμὴν ταύτην ἔχειν. Scr. κρινοῦμεν, εἰ δεῖ σε τ. τ. τ. ἔχειν. Obiter corrige ap. Hermiam in Irris. Philos. Gentil. p. 218. οἱ γὰρ (εἰ γὰρ vulg.) τὴν ἰδίαν φύσιν (ψυχὴν vulg.) εὐρεῖν οὐ δυνάμενοι, συζητοῦσι (οὐ ζητοῦσι vulg.) τὴν τῶν θεῶν αὐτῶν.

Nr. 239. εἰς ἀλέξανδρον βασιλέα παρμενίωνος. In marg. εἰς ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα· παρμενίων. Br. II. 203. nr. 12. An. II. 2. p. 115. V. 1. φθεῖσθαι. P. Suid. in φάτις. T. III. p. 584. φθείσθαι. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. L. III. 754. et supra p. 209. nr. 12. Vitiosa illa lectio relicta in praestantissima Quinti Smyrn. editione L. XII. 351. L. XIII. 230. — Nr. 240. εἰς τὸν αὐτὸ ἀλέξανδρον. ἀδαίου. *Parmenioni* inscribitur in Plan. p. 203. St. Br. II. 243. nr. 10. An. II. 2. p. 239. V. 1. ἦν τις αἰεῖδη. P. et plurimae editt. Pl. αἰεῖδης. ed. Asc. et ed. pr. Flor. ἦν τις ἐρεῖη corrigebat Bentlej. ad Horat. p. 317. *si quis quaerat*. Schol. Apoll. Rhod. L. I. 1354. ἐρέοις. ζητοῦσι. Equidem leniore mutatione corrigendum existimo: ἦν τις ἀθρεῖη. *si quis videre cupiat*. ἀθρεῖοντες. ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Suid. T. I. p. 74. Etymol. Parisin. ἀθρῶ, τὸ βλέπω, καὶ ἀθρεῖω, τὸ ἐπιθυμῶ ἰδεῖν. Vid. Bast. ad Greg. Cor. p. 378. not.

Nr. 241. εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλ. τὸν μῆξ. (i. e. τὸν μικρόν.) ἀντίπα συντίον. τὸν νεώτερον· τελευτήσαντα. Lemmati nota adpicta: ζτ. ἄντ. Br. II. 34. nr. 99. An. II. 1. [p. 95. V. 1. ἐπὶ μυρία. P. Pl. Suid. in τέρει. T. III. p. 457. ἔτι μυρία. Br. qua correctione non indigemus, ἐπὶ μυρία dictum, ut ἐπὶ πλέον. Vid. ad p. 179. nr. 210. Philostr. Vit. Soph. I. p. 516. αἱ δὲ αἰτίαι . . . λέγονται μὲν ἐπὶ πολλά. V. 3. 4. Suid. in τιθηνάς. T. III. p. 467. ubi τιθηγήτειρ' ὄλοφ. et ἀμήσας ἀνδρομάχης. In *δυοφερὸν* autem T. I. p. 612. legitur ἀμήσας et ἀνδροφόνους. ἀνδρομάχοις. P. Pl. Ἀνδρόμαχος Br. c. Reisk. in Not. Poët. p. 186. Mihi non videtur necessarium, hominis

nomen diserte commemorari. — V. 5. *ἐάνοι δάφατο*. P. *ἐανῷ δάφατο*. Pl. Suid. in *δάφατο*. T. I. p. 513. in *ἐανῷ*. Ib. p. 665. *ἐάν ολόφατο*. Br. ex praeclara emendatione Scaligeri et Bentleji. Callim. H. in Dian. v. 76. *στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαιο χαίτης*, "Ὀλοφας δὲ βίηφι. Nicandri Ther. v. 595. *καὶ χλοερὸν νάρθηκος ἀπαι μέσσην ἤτρων ολόφας*. V. 7. *καὶ δ' αὐτά*. Vid. ad p. 209. nr. 10. — V. 8. 9. omissi in contextu margini adscripti leguntur. V. 9. 10.

Suid. in *Θοινίτωρ*. T. II. p. 209. ubi ὄλης et σκῆπτρον. — ^ασκῆπτρον. P. V. 11. *δεῖ γάρ*. P. *δὴ γάρ*. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 59. Apud Libanum autem T. IV. p. 925. 9. *παρ' οὗ δεῖ καὶ τὸ συνίσσει νικῆν εἰς αὐτὸν καταβῆναι*. non δὴ legendum videtur cum Reiskio, sed: *παρ' οὗ δοκεῖ καὶ τ. σ. ν.* Ap. eundem p. 809. 27. *τὸ δεῖ καὶ τὸν ἐπὶ τούτοις νόμον ἐπικυροῦν οἱ ψηφίζόμενοι μέλλουσιν, τοῦτο δὲ διχογνωμονοίη* . . . scribe τὸ δ' εἰ καί. et totum locum, qui obscurissimus est, illustraveris.

^δNr. 242. *μνασάσκον*: εἰς τοὺς μετα λέονι τελευτήσαντας ἐν θερμοπύλαις. Br. I. 193. nr. 16. An. I. 1. p. 407. V. 2. *ἀμφ' ἐβ. P.* V. 4. *ἐς ἰδὼν θνάσκειν*. P. Vid. ad p. 49. nr. 5. — Nr. 243. ^{3 3}*λολλίου βύσσου*: εἰς τοὺς αὐτοὺς, τριακοσίους λακεδαιμονί τ μετ: ^δλέονι. Br. II. 162. nr. 8. An. II. 2. p. 25. — V. 4. *μῆδον καὶ λακεδαιμονίαν*. P. *μῆδων καὶ λακεδαιμονίων*. Pl. Br. Hoc recipere non dubitavi. Fieri tamen possit, ut antiqua lectio fuerit: *Ἀρεὰ καὶ Μῆδων καὶ Λακεδαιμονίας*. in qua elegans foret orationis varietas. V. 5. *ἐς ὄρης*. P. *ἐπ' ἐμεῖο*. Ib. *ἐπ' ἐμεῖο*. Pl. Suid. in *ταγός*. T. III. p. 423. *βοούστρυχον*. P. *βούστρυχον*. Pl. Suid. *ἐπ' ἐμεῦ εὐβόστρυχος εἰκόνα θηρός*. Br. c. Toupio. Nec aliter Jos. Scaliger in not. mss. Sed sic admodum ingratus est concursus diphthongi *εῦ* in *ἐπ' ἐμεῦ εὐβ.* Salmasii autem correctio *βοοστρύχον εἰκόνα θηρός*, analogiae adversatur. Codicem offerre velis: *ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμεῦ πολυβόστρυχον* (aut *πολυβοστρύχος*) *εἰκόνα θηρός*. *ἐπ' ἐμεῦ*. ut p. 253. nr. 316. *τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμειβεο*. — *θήρης*. P. Suid.

Nr. 244. *εἰς τοὺς αὐτοὺς τ γαιτουλίκον*. Br. II. 166. nr. 2. An. II. 2. p. 31. V. 1. *βίσσα*. P. *δισσά*. Pl. Br. P. V. 2. *εἰς τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους τῶν λακεδαιμονίων*. P. in marg. Legitur hic versus ap. Suid. in *Θούρων*. T. II. p. 201. V. 3. ^ω*ἄλλον*. P. *ἄλλον*. Pl. Br. *ἄλλῃ*

restitui. Lucian. epigr. p. 495. nr. 41. ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ Σωρεῦναι αἰεὶ
 πλοῦτον. Eurip. Cycl. 423. ἐγὼ δ' ἐπεγγέων Ἄλλῃν ἐπ' ἄλλῃ. Apoll.
 Rh. L. II. 81. ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται Δούπος ἄδην. Ib. III. 123.
 ἄλλον ἔθ' αὐτως Ἄλλῳ ἐπιπρῳαίσις. Oppian. Cyn. IV. 350. τοὺς δ'
 ἔξέριφεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ. Lucian. Epist. Saturn. §. 37. T. IX. p. 42.
 οὐκ ἀνίσταν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτούντες. V. 4. Θυρία. P. Pl. Br.
 Sic singulari numero ep. Simonid. p. 273. nr. 431. Θυρίαν ἀμφὶ
 μαχεσσάμενος. et: Θυρία, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων. Sic etiam Nicander
 p. 290. nr. 526. Damaget. p. 273. nr. 432. In Chaeremonis epigr.
 p. 321. nr. 721. Br. edidit: Θυρία δ' ἦσαν ἄεθλα δορός. Sed ibi Pal.
 Θυρεαὶ exhibet; ut ap. Isocrat. Or. ad Archidam. c. 42. p. 134. ed.
 Cor. ἐν Θυρεαῖς. ubi vid. not. T. II. p. 101. Alibi παροξυτονεῖται.
 τὰς γὰρ Θυρίας ταύτας. Herodot. L. I. 82, πρὶν ἂν Θυρίας ἀνασώ-
 σωνται. Ib. Cf. L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 141. Wesseling. ad
 Diodor. Sic. L. XIV. 44. T. I. p. 508. Coray ad Plutarch. Vit.
 T. III. p. 413.

Nr. 245. τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς αὐτοὺς λακεδ^{ας}. Br. II. 168. nr. 8.
 An. II. 2. p. 35. V. 1. ὦ χρόνε. P. Pl. χρόνε. Br. c. Brodaeo. At
 cur non *Tempori* etiam tamquam deo (cf. p. 504. nr. 103. v. 4.)
 memoria illustrium virorum commendetur? — πᾶν ἐπίστα. P. V. 3.
 σῶζειν περὶόμενοι. P. θνήσκωμεν. Vid. ad nr. 207. v. 5. — Nr. 246.
 ἀντικατ' εἰδών. εἰς τοὺς ἐν ἰσοῦ περῶν πεπτοκο ἐν τῇ πρὸς Ἀλεξάν-
 τον μακεδόνα μα. Br. II. 35. nr. 101. An. II. 1. p. 98. V. 1. προ-
 μολῆσιν. P. Br. προβολῆσιν. Pl. V. 3. 4. Suid. in ὄλμος. T. II.
 p. 666. — ἔργον. ab Alexandro confecti. Quae significatio vocis ἔργον
 sefellit interpretes Achillia Tatii L. VII. 11. p. 300. μὴ ἄρα τῆς τού-
 των ἐπιβουλῆς γέγονεν ἔργον. ubi Σωσθένης subaudiendum. Saepis-
 sime sic Libanius, ap. quem T. IV. p. 723. 25. καὶ τοῦ πυρός ἔργον
 ὕπως μὴ γένηται κινδυνεύσαντα. scribe: γένοιτο cum Cod. Havar. —
 V. 4. ἐφ' ἑσπ. P.

Nr. 247. ἀλκαίον, εἰς τοὺς μετὰ φιλιππ^ς τ^ς νεωτέρ^ς πεσόντας τρι-
 μυρίους. Br. I. 492. nr. 22. An. I. 2. p. 364. Duo tantum disticha
 exhibentur in P. Pl. p. 200. St. Inter haec Plutarch. Vit. Flamin.
 c. 9. T. II. p. 341. ed. Cor. inserit hoc distichon: Αἰτωλῶν δμηθύντες
 ἐπ' Ἀρεος, ἡδὲ Λατίνων, Οὓς Τίτος εὐρείης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας. quod
 Br. in textu posuit. At alter horum versuum est ex epigr. Alcaci,

quod dabimus in Epigr. ex Plan. nr. 5. T. II. p. 626. — V. 1. ἄταφοι. ed. Flor. Ald. 1. ubi in Lectt. ἄθαντοι, ut in Pal. V. 4. θοῶν ἔ. ὤλετ'. P. θοῶν ἔ. ὤχετ'. Pl. Br. — Nr. 248. σιμωνι εἰς τοὺς μετα λεωνίδην μαχεσαμένους περὶ (i. e. πρὸς πέρσας) ἐν θερμοπύλαις. Br. I. 131. nr. 29. An. I. 1. p. 219. Sine auctoris nomine legitur ap. Herodot. VII. p. 612. Diodor. Sicul. XI. 33. T. I. p. 450. Suid. in Λεωνίδης. T. II. p. 428. Simonidis nomen adscripsit Schol. ad Aristid. Panath. T. II. p. 380. V. 1. διηκούς. Diodor. V. 2. πελοποννάσου. P. Herod. Reliqui omnes πελοποννήσου.

Nr. 249. σιμωνίδου. Br. I. 131. nr. 30. An. I. 1. p. 219. Simonidi illustre hoc distichon tribuit etiam Cicer. Qu. Tusc. L. I. 42. Sine auctoris nomine extat ap. Herodot. et Diodor. L. c. in Lycurgi Or. in Leocr. p. 215. Reisk. ap. Strabon. L. IX. p. 656. D. Suid. in Λεωνίδης. T. II. p. 428. V. 1. ὦ ξεῖν' ἄγγελλον. P. Pl. Lycurg. ὦ ξένε ἄγγεilon. Diodor. Cf. ad Append. Epigr. nr. 89. T. II. p. 788. ὦ ξεῖν' ἀγγέλλειν. plurimi Codd. Herodoti et Suid. ὦ ξέν' ἀπάγγεilon. Strab. V. 2. κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. P. Herod. Suid. et vett. nonnullae editt. Pl. κείνων πειθόμενοι νομίμοις. reliqui.

Nr. 250. σιμωνίδου εἰς τοὺς αὐτοὺς. Br. I. 133. nr. 40. An. I. 1. p. 225. Duo disticha, quae nec Palat. membr. habent, nec Plan. p. 200. St. nec Plutarch. T. II. p. 870. E. Brunkius attexuit ex Schol. Aristid. Panath. T. II. p. 580. Sunt autem haec:

δουλοῦντας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἵψαμεν, ἀγαλλίας μνάματα ναυμαχίας.
ὅστιά δ' ἄμμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίας μνάμ' ἐπέθηκε τόδε.

Nr. 251. σιμωνίδου. εἰς τοὺς αὐτοὺς με^τ λεωνίδου πεσόν^τ. Br. I. 132. nr. 33. An. I. 1. p. 221. ἄδελον. ap. Plan. p. 200. St. V. 2. ἀμφ' ἐξ. P. V. 3. καθέπερθε. P. καθέπερθεν. Pl. Br.

Nr. 252. ἀντιπάτρον, εἰς τοὺς αὐτοὺς. Br. II. 34. nr. 100. An. II. 1. p. 97. ἄδελον est in Plan. p. 203. St. V. 1. ἐνόνπιον. his quibus Orcus erat somni vice. Grot. Mihi ἐνόπιον videtur legendum, quod etiam Casaubono in mentem venit in not. mst. ἄδαν ἐνόπιον, ut p. 285. nr. 493. ἀλλ' αὐταί . . αἰδαν ἄλκιμον εἰδόμεθα. V. 2. ἀρετὰν ἀντ' ἀρετᾶς. sed pretium virtus extitit ipsa sui. Grot. Suspiscatus sum olim: ἀρετὰν μνάμ' ἀρετᾶς ἔλαχον. quod vulgatā magis perspicuum,

sed fortasse non necessarium. In fine hexametri ἄτερ ἄλλος. P. ἄτερ ἄλλος. Pl. Br. ἄλλος habet etiam ed. Asc. et Ald. pr. Subaudi τις. — Nr. 253. εἰς τοὺς αὐτοὺς. σιμωνίδου. Br. I. 131. nr. 32. An. I. 1. p. 221. Sine auctoris nomine est in Plan. p. 200. Simonidi inscribitur in Schol. ineditis ad Aristidis Orat. Panath. Cod. Monac. nr. 123. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 612. 58. V. 1. ἀρετῆς. P. V. 3. περὶ θεῖναι. P. V. 4. ἀγῥάτωι. P. ἀγῥάντῳ. Pl. Br. Vid. ad p. 208. nr. 6.

Nr. 254. σιμωνίδου, εἰς τοὺς ἀθηναίων προμάχους. Br. I. 135. nr. 51. An. I. 1. p. 232. V. 1. ἀριστῆες πολέμου jungit Br. Rectius πολέμου κῦδος junges. P. *) V. 4. μαχόμενοι. P. In marg. γρ. μαρ-
νάμενοι. Sic Pl. Br. — Nr. 255. αἰσχύλον, εἰς ἑτέρους προμά^{oi} θεσ-
σαλῶν. Br. I. 148. nr. 1. An. I. 1. p. 275. V. 3. ζων. P. ζών. Pl. Br. — Nr. 256. πλάτωνα. εἰς τοὺς ἑρετριεῖς τοὺς ἐν ἐκβατάνοις
κειμένους. Br. I. 173. nr. 23. An. I. 1. p. 355. Sine auctoris nomine
laudatur ap. Philostr. Vit. Apollon. L. I. 24. p. 31. V. 2. κείμεθα
ἐν μεσάτωι. P. κείμεθ' ἐν μεσάτῳ. Pl. Phil. Br. μεσάτῳ. ed. Flor.
Aldd. tres. Reponenda lectio Planudeae et Philostrati. Brevis syllaba
producitur ante μ, praesertim ante μέγας, μέγαρον (vide Her-
mann. in Indic. ad Orpheum, Spitzner. in Diss. de Product. Brev.
Syll. p. 16.) et μέσος. Sic Quint. Smyrn. L. V. 3. θῆκεν ἐν μέσσοισι.
L. VI. 8. δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηῖδα. Ib. 397.
et alibi.

Nr. 257. ἄδῃον εἰς τοὺς ἀδιν^{ης}3-προμάχους. Simonidi tribuitur
in Schol. mst. Aristidis. Hinc Br. I. 135. nr. 42. An. I. 1. p. 225.
V. 2. δουλοσύνην. Pl. δουλοσύναν. P. Br. — Nr. 258. σιμωνίδου.
εἰς τοὺς με^τ κίμωνος ἐν εὐρυμέδον^τ ἀριστεύσαντας. V. 1. παρ' εὐρυ-
μέδοντα, ποτ'. P. εὐρυμέδοντι ποτ'. Pl. Br. Cf. Br. ad Apollon. Rh.
L. II. 496. p. 76 et 221. — ἀγλαάν. P. ἀγλαόν. Pl. Br. ἡβην. P.

*) In superiore margine hujus paginae manu diversa scriptum est
hoc distichon cum lemmate: ἐπὶ βρόταχον σιμωνίδου.

Κρῆς γενιάν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθών, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίην.

τοῦτο διςσῶς κεῖται. Alibi non reperi.

ῥῆθην. Pl. Br. V. 3. αἰχμηταῖς. P. αἰχμηταί. Pl. Br. — Nr. 259. πλάτωνος εἰς τοῖς εὐβοεῖς τ³ ἐν σοῦσοις τελευτ. Br. I. 175. nr. 24. An. I. 1. p. 355. In Plau. p. 201. St. ἄθηλον est. Platoni tribuitur ap. Diogen. Laërt. p. 184. Suid. T. II. p. 142. V. 1. εὐβοίης. P, Pl. εὐβοίων. Suid. probante Br.

Nr. 260. εἰς τινα ἐν εὐδαιμονία πολλῇ τελευτήσαντα. καρφυλλίδου. Br. II. 401. nr. 2. An. II. 3. p. 184. V. 1. παρ' ὀδίτα. P. Ob rhythmum bucolicum fere malim: μὴ μέμψη παρων τὸ μνήμά μου, ὡ παροδίτα. In vulgata μνήματα vim singularis habet. Vid. ad p. 236. nr. 203. p. 280. nr. 465. et in Act. Phil. Mon. T. I. p. 152. s. V. 2. κατὰ σπ. P. — Nr. 261. διατίμου εἰς βιάνορα ἐμπροσ τ⁶ με⁶ς τελευτήσαν. Br. I. 252. nr. 11. An. I. 2. p. 168. V. 2. εἰ μέλλοι. P. Pl. ἢ μέλλει. Br. Scripsi εἰ μέλλει, subaudito τις, cujus ellipsis exempla vid. ap. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 34. s. Cf. Schaefer, ad L. Bos p. 475. V. 3. σᾶμα. P. σῆμα. Pl. Br.

Nr. 262. Θεοκρίτου βουκολιξ εἰς γλαύκην κορ^Δ ἐταῖραν οὖσαν. Br. II. 297. nr. 10. inter epigr. Erycii, cui id falso inscriptum in Anth. Reiskii nr. 577. An. II. 2. p. 360. V. 1. αὐδήσεις. P. σᾶμά τε. Ib. Br. σᾶμά γε. Reisk. Lectio fortasse non sincera et in hunc modum refigenda: αὐδήσει τί τὸ γράμμα; τί σᾶμά τε; καὶ τίς ἐπ' αὐτῷ; Interrogationi sequens versus respondet. — Nr. 263. εἰς κλεινοριδ⁶⁶ ναυαγήσαντα. ἀνακρίοντες τητοῦ. Br. I. 118. nr. 82. An. I. 1. p. 201. V. 1. καὶ σέ. P. καὶ σε. Pl. Br. V. 2. θαρσέσαντες. P. θαρσέσαντα. Pl. Br. P. V. 3. ἀνέγνωσ. P. ἀνέγγυος. Pl. Br. Nonn. Dion. L. II. p. 84. 19. Ζεφύροιο προάγγελος ἔγγυος ὤρη. De permutatione litterarum γγ et γκ vid. ad p. 113. nr. 179. v. 7. Sic ap. Heliodor. L. VIII. 5. p. 223. παραγκωνισαμένη. Cod. Monac. παραγωνισαμένη. — ἔγχα κύματα. In Oraculo ap. Stephan. Byz. in Βυζάντιον· ἀκτῆς Θρηάκης, ἔγρον παρ' ἄκρον στόμα Πόντου. Salmasius correxit ἔγροῦ; fortasse recte. Malim tamen: στεγνοῦ παρ' ἄκρον στόμα Πόντου. i. e. ἀγρίου, ἀξίνου. V. 4. ἀμφ' ἰμ. Plau. etiam editt. veti.

Nr. 264. εἰς κλεινορα: εἰς τὸν αὐτὸν κλ^ε/ λεωνίδου. Br. II. 243. nr. 89. An. I. 2. p. 142. V. 1. ἀήτης. P. Br. αἶτης. Pl. V. 2. λιμέσαι. Pl. Br. λιμέσιν. P. Respexit hunc locum Gregor. Nazians. Carm. II.

p. 683. Opp. T. II. p. 54. C. καὶ πόντος τιν' ὄλεσεν, ὃ δ' ἰστία
 λευκὰ πετάσας ^οΠλώει ^οναυηγὸν ^ολεύσων τάφον, ἢ ἀπὸ τύμβου ^οΠείσματα
 λυσάμενος. — Nr. 265. πλάτωνος. εἰς ἐπὶ ^οναυηγ'. Br. I. 174. nr. 25.
 An. I. 1. p. 355. V. 1. εἰμί. ὃ δ'. Hiatum pausa reddit excusabilem.
 Vid. ad nr. 230. quamvis facile corrigas: ^οναυηγὸν ^οτάφος εἰμ'. ὃ δ'
 ἐναντίον . . . Sic etiam ap. Apollon, Rhod. L. II. 338. ἀφορέου
 στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἴξει. aut illa excusatione utendum,
 aut legendum: στέλλεσθ'· ἐπεὶ πολὺ . . . mediā in ἐπὶ ^οcorruptā,
 ut L. II. 757. Quint. Sm. L. IV. 526. et alibi saepenumero. Neque
 male tamen Br. στέλλεσθαι in Append. Not. II. 324. — V. 2. ἐπ'
 ἔστ. P. — Nr. 266. λεωνίδου εἰς ^οναυηγὸν ^οδιοκλῆα. Br. I. 243.
 nr. 89. An. I. 2. p. 142. V. 1. οἱ δ'. Servavi quod Cod. offerebat,
 quamvis vulgarem in his usum οἱ δὲ postulare non nescius. Vid.
 Herm. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. 341. et alibi. — Nr. 267.
 εἰς ἕτερον ^οναυηγ. ^ονικήτην ^οὄνομα. ^οποσιδίππου. Br. II. 51. nr. 19.
 An. II. 1. p. 155. V. 1. ἀνευθε. P. ἀνευθεν. Pl. Br. V. 2. ^οναυηγῶ
 τλήμονι. malebat Br. V. 3. καὶ αὐτῶς. P. οὕτως. Pl. Br. V. 4.
 οἰκτερετε. P. οἰκτερετε. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. Asc. οἰκτερετε. Ald. 2.
 Steph. ἐπταρετε aut ἐκτερετε corripbat Jos. Scalig. in not. mst. Al-
 terum hoc admisit Br. Codicis lectioni οἰκτερετε simile ἐρίσασα
 p. 90. nr. 14. pro ἐρίσασα, ubi similia congegimus; et ^οδανίας pro
 δανείσας. p. 548. nr. 309.

Nr. 268. εἰς ^οναυηγὸν ὃν εὖ τις ἐξέδυσεν ^οἱματίων ^οπλάτωνος.
 Br. I. 174. nr. 26. An. I. 1. p. 355. V. 1. οἰκτείρασα. P. Br. ἡ κτεί-
 ρασα. Pl. θάλασσα. P. et ed. Flor. θάλαττα. vulgo Pl. Br. οἰκτείρασα
 γυμνώσαι dictum, ut ap. Homer. Od. v. 202. οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας,
 ἐπὴν δὴ γέιναι αὐτός, ^οΜισγόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λυγαλίοισι.
 V. 2. vulgo plene distinguitur post ^οἡδέσατο. qua distinctione de-
 lecta, et oratione continuata usque ad ἀράμενος, omnis emendandi ne-
 cessitas tollitur. V. 4. τοσίχον κέρθεος tentavit Scaliger in not. mst.
 V. 5. κείνῳ κεν ἐνδύσασατο. {P. Pl. μὲν ed. pr. Flor. et Codd. Plan.
 ap. Br. Haec crebro inter se permutata. 'Apud Arat. Dioscor.
 v. 95. καὶ μὲν ἐπερχομένης ἡοῦς ἔτ' εὐδίας εἴη. Scr. καὶ κεν cum
 Codd. Vrat. et Moscov. In nostro loco conjunctioni μὲν respondet
 καὶ μὲν ἴδιοι. Vid. ad p. 112. nr. 175. — V. 6. ^οθάκος. P. ^οθάρος.
 Pl. quod metri causa non dammandum, quum priorem etiam corripiat.

Vid. Hesiod. "E. κ. 'H. 198. Apoll. Rhod. L. III. 863. Barnes. ad Eurip. Electr. v. 543. Canones Prosodici ab Hermanno editi p. 444. nr. 104. Draco de Metr. Poet. p. 35. 7. Haec tamen lectio ex v. 2. orta alteri ῥάκος cedere debuit, quae consilio poetæ longe est accommodatior.

Nr. 269. τοῦ αὐτοῦ πλατ^ω εἰς ἐτ^ο ναυηγόν. Br. I. 174. nr. 27. An. I. 1. p. 356. V. 2. παρ' ἐρχ. P. — Nr. 270. σιμωνίδου εἰς π³ ἀποσπαρ ναυαγήσαντας. Iterum p. 310. cum lemma: σιμωνίδου εἰς ναυηγοῖς τινὰς ἐν τυρῶνίαι ναυαγήσαντας. ubi initium: τοὺςδ' ἀπὸ τυρῶνῶν. Br. I. 144. nr. 97. An. I. 1. p. 97. V. 1. τοὺςδε ποτ' ἐκ σπ. P. Pl. ἀκροθήνια. P. 1. 2. ἀκροθίνια. Pl. φοῖβ' ἀγαγόντας. P. 1. φοῖβ' ἄγοντας. P. 2. Pl. Br. V. 2. εἰς τάφος. P. 2. Br. ἐν σκάφος. P. 1. Pl.

Nr. 271. εἰς σόπολιν υἱὸν διοκλείδους Καλλιμάχου. Br. I. 474. An. I. 2. p. 307. V. 1. ὦφελε μῆδ' ἐγένοντο. Cf. de hac locutione Matthi. Cr. gr. §. 513. not. 3. p. 720. V. 4. σᾶμα. P. Pl. σῆμα. Br. παρ' ἐρχ. P. — Nr. 272. εἰς ναυηγὸν λη3 νάξιον ἔμπορον. τοῦ αὐτοῦ καλλιμα^λ. Br. I. 472. nr. 48. An. I. 2. p. 302. V. 1. γῆς θάνειν. P. ἔθανειν. Pl. ἔθανε. Br. V. 2. ἀπ' ὀλλ. P. V. 3. ἐπλεεν. P. ἐπλεε. Pl. Br. P. V. 5. 6. novum lemma adscriptum: ἄδηλον. εἰς ναυηγὸν θαυμάσιον. Cum praecedentibus iunxit Pl. p. 245. St. Eodem modo erratum nr. 276. et nr. 291.

Nr. 273. λειωνίδου. εἰς κάλλαισχρον ναυηγόν. Br. I. 244. nr. 90. An. I. 2. p. 142. V. 1. κατ' αἰγίς. P. V. 2. καὶ post νῦξ omissum γρ. δυνάις in P. suppedittavit Pl. παρουσίης. P. V. 3. ἀπ' ὠλ. P. V. 4. πλεων. P. θίων. Pl. Br. Automed. p. 493. nr. 23. λαίψα παντώσας μέσσα θίει πελάγη. Apoll. Rh. L. IV. 1694. αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖψα θέοντας Νῦξ ἐφόβει. Oppian. Hal. I. 221. νῆα ... λαίψαι πεπταμένοισιν αἰὼς διὰ μέτρα θέουσιν. Ib. III. 183. πλατῶν γίνος ἑγρὰ θέοντων. V. 6. οἰχεύμαι. P. οἰχεύμας. Br. οἰχημαί. Pl. — ὑπεστι. P. ἔπεστι. Pl. Br.

Nr. 274. ὀνέστου βυζαν^τ εἰς τιμονῆλα^ο ναυηγ. Br. II. 291. nr. 9. An. II. 2. p. 538. V. 2. σκεπτομένος. P. σκεπτομένη. Br. Vid. ad p. 273. nr. 429. V. 3. αἰ, αἰ. P. ed. pr. Flor. edit. Ald. tres. Asc.

αἰ, αἰ. St. Br. V. 4. ^{εὐ}τορωθέν. P. τορευθέν. Br. τυπωθέν. Pl. — Nr. 275. γαιτούλλον (γαιτουλλικοῦ. Pl. In ed. pr. et Asc. Γετούλλον.) εἰς ἀστυδάμαντα νῖον δάμιδος ναυηγόν. Br. II. 167. nr. 7. An. II. 2. γρ. πόννασος p. 35. V. 1. πέλοπος νάσος. P. ἁ Πέλοπος νᾶσος. Br. ἁ πελοπόννησος. Pl. κρήτα. P. κρήτα. Pl. Br. Terra vetus Pelopis ratibusque improspira Crete. Grot. V. 3. κυδωνίον. P. V. 4. ἐπλησεν θηρῶν. P. Pl. θηρῶν ἐπλησε. Br. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. Ad verba εἰ θαῦμα; adscriptum ^P et in marg. περὶ τῶν Κρήτων θαύμαστον. σημ. V. 6. κρήτες. P. Caeterum interrogandi notam rectius pones post θαῦμα.

Nr. 276. ἡγήοιππου εἰς ναυηγὸν ὃν ἀλιεῖς ἐξαγαγόντες ἔθαψαν. Br. I. 254. nr. 4. An. I. 1. p. 173. V. 1. σιγηνεῖς. P. σαγηνεῖς. Br. V. 2. πολυκλαυτον. P. Br. Ineptum hoc de cadavere semieso naufragi, quem nemo noverat. Scripsi πολυκλαυτου ναυτιλῆς. Sic p. 286. nr. 495. πλείστα πολυκλαυτου κήδεα ναυτιλῆς. — V. 5. 6. novum lemma adscriptum: ἄθλον εἰς ναυηγὸν ἔτερον. Cf. ad nr. 272. — V. 5. ὦ χθόν. P. ut iterum p. 305. nr. 628. v. 7. Vid. ad p. 260. nr. 365. ὦ χθών. Br. cum Apogr. — λοιμης. P. λοιπῆς. Br. c. Dorvill. — V. 6. ἐπέχεις. P. i. e. κατέχεις. Vid. ad p. 220. nr. 86. ἀπέχεις Br. in textu, hanc correctionem tamen in Lectt. damnans.

Nr. 277. καλλιμάχου εἰς ναυηγὸν ταφέν ὑπο ναύτου λεοντί. Br. I. 470. nr. 40. An. I. 2. p. 296. V. 1. τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; abrupta haec interrogatio cum sequentibus non cohaeret. Suspica-bar legendum esse: Τῇ ξένος ὢν, ναυηγέ, Λεόντιχος, ἐνθάδε νεκρὸν εἴρεν. Leontichus ipse in his regionibus hospes, hic in littore corpus invenit. τῇ, ut in Callimachi H. in Del. v. 162. μὴ σύ γε, μήτερ, τῇ με τέποις. p. 304. nr. 614. Θρήϊκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφεία Μοῦσαι ἔθαψαν. V. 2. ἐπ' αἰγιαλούς. P. αἰγιαλοῖς. Br. c. Bentlejo, ipse tamen mutatione non opus esse concedens. p. 265. nr. 393. μηδ' ἐπὶ ταύτας ῥήνας οὐκ ὄνοτην γὰρ ἐμοὶ τίθετε. p. 613. nr. 28. αἶ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτόν . . θῆκαν. Homer. Od. α. 298. οἶον κλέος ἔλλαβε διος Ὀδυσσεὺς Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐχ εἰρήσεις διζήμενος, οὐδ' ἐπὶ πάντας Ἀνθρώπους. V. 4. ἥσυχον αἰθούῃ. P. ἥσυχος, αἰθούῃ. Br. c. T. Hemsterhusio.

Nr. 278. ἀρχίον βούζαν εἰς ναυηγὸν ἀνώνυμον, ἀλλὰ θαυμαστόν. Br. II. 101. nr. 33. An. II. 1. p. 271. V. 1. θηροῖν. P. quod Salma-

sus cum κύμασι jungi posse existimabat. Θῆρις. Pl. Br. quod nomen infra legitur p. 250. nr. 295. p. 275. nr. 447. Naufragi, ab hospite aliquo suo sepulti, nomen in cippo edi, non habet quod offendere possit. Cf. p. 609. nr. 12. V. 3. ἐπὶ δειράειν. P. Br. ποτὶ χοιράειν. Pl. V. 4. ξείνου. P. ξείνων. Pl. Br. P. V. 6. ἀπεχθόμενον. P. Br. ἐπερχόμενον. Plan. V. 7. κατ' ἐναυσειν. P. πατεύνασεν. Plan. V. 8.

θανῶν λείη^{τε} P. τελήη Br. λείη Pl. quod praetuli cum Huschkio An. cr. p. 123. qui comparat Aeschin. Dial. III. 7. γαληνὸς δέ τις καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσπλέντω ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος. Plutarch. T. II. p. 129. B. τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχεῖς, μηδὲ λείον. Adde Liban. T. III. p. 187. 2. λείον αὐθις καὶ ἀπράγμονα τῷ πατρὶ καταστήσεις τὸν βίον. Ap. Themist. Or. XXI. p. 258. D. μῦθοι μὲν τέλειοι καὶ μείλιοι. Petavius corrigit μῦθοι μὲν τε λείοι. Rectius copulam deleveris. Vid. Appendicem ad Dionys. Halic. de Compos. Verbor. a Franc. Göllero editum Jenae. 1815. p. 278. τελείας pro λείας scriptum etiam in Cod. Paris. ap. Lucian. T. VII. p. 112. ed. Bip.

Nr. 279. ἄθλον ὁμοίως εἰς νανηγὸν ὁμῶννυμον. Br. III. 294. nr. 670. An. III. 2. p. 212. V. 2. αἰέν. suspectum. Legendum videtur: αἶ, αἶ, ἐπὶ ψυχρῇ. in frigido vaeh cinere! Vid. ad p. 214. nr. 40. V. 3. νανηγού. P. Br. νανηγού τό. Pl. — τῆς ἐν κύμ. P. Br. ἐνὶ Pl. Saep̄ ἐνὶ positum in caesura versus bucolici. Vid. ad p. 100. nr. 92. Apud Arat. in Phaen. v. 519. κάμπη τ' αἰδομένης Τόρης ἐνὶ οἷ καὶ ἐλαφρὸς Κρητήρ. fortasse scribendum: "Τόρης ἐν, ἐν καὶ ἐλαφρ. Κρ. ἐν τε κόραξ. In Hesiodi "Ε κ. "Η. 588. ed. Br. πάντα τῷ ἐνικάτθεο οἴκῳ. Cod. Gothan. ἐγκάτθεο. — V. 4. αὐθις. P. Pl. αὐθις. Br. quod me invito in textu relictum est; nam αὐθις quoque in hisce poëtis probum videtur.

Nr. 280. ἰσδῶφον αἰγέατον εἰς τάφον ἐπιχωρ^ς κείμενον ἀροτρεο-
μένης ταμβι^οκ. et in altero margine: ♀. ἀπὸ νανῆ^ο πρ γεωπόνων. Br. II. 473. nr. 2. An. II. 3. p. 329. V. 1. τῷ βός. P. V. 2. ὕνιν. P. ὕνιν. Pl. Vide ad p. 160. nr. 104. p. 232. nr. 175. — τάν. P. τήν. Pl. Br. V. 3. κινεῖς. Liban. T. IV. p. 905. 1. περὶ νεμφοῦς τις ἐπλημμύλησε, καὶ τάφον ἐκίνησεν, ἀλλ' ὅσον ἀπέσχετο. Scribendum, ni egregie fallor: ἀλλ' ὅστων ἀπέσχετο. — τοιαύταν. P. τοιαύτην. Pl. Br. — Nr. 281. ἡρακλίδου ὁμοιον ἐπὶ τῷ αὐ ταμβι^ςκόν. Br. II. 261. nr. 5. An. II. 2. p. 267. V. 3. αὐτά. P. Pl. αὐτά. Br.

qua correctione opus esse non videtur. Vid. Schneider. ad Xenoph. Memor. L. III. 10. 4. Heindorf. ad Platon. T. I. p. 5. T. IV. p. 437. — *κεκλαυμένας*. P. *κεκλαυμένας*. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. Vid. Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 235. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 402. sqq. V. 4. δ' οὐτοι. P. Pl. Br. Particulam ^{γρ. κό} *ἀναθαλύσεται σταχυν*. P. *ἀναθαλήσεται στάχυν*. Pl. Br.

Nr. 282. Θεοδορίδου εἰς ναυηγόν. Br. II. 44. nr. 16. An. II. 1. p. 132. *Antipatro* inscribitur in Plan. p. 257. St. V. 1. *ναυηγού*. P. et ed. pr. Flor. *ναυαγοῦ*. Vulgo. V. 2. ὀλλόμεθ' P. unde ὀλόμεθ' feci. ὀλλόμεθ' Pl. ὀλλύμεθ' Br. fortasse rectius. — Nr. 283. λεωνίδου ἔτζ εἰς ναυηγὸν ἀμφιμένην. Br. I. 246. nr. 96. An. I. 2. p. 147. V. 1. οἰζυρά. P. Pl. Br. metro reclamante. Scripsi οἰζυρά. ut etiam p. 255. nr. 536. v. 4. εὐρῶν οἰζυροῦ τέγμα μόλις βίωτον. p. 412. nr. 335. ὥς ἐξ οἰζυρῆς. Ion 'ap. Athenae. L. III. p. 91. E. ἡ τὰς ἐχίνου μάλλον οἰζυρὰς τέχνας. Etiam ap. Simonid. de Mulier. v. 50. rectius scripseris: δύστηνον, οἰζυρὸν γένος. Vid. Porson. ad Hecub. v. 944. In eundem modum scribitur οἰστός. In Empedoclis Sphaera v. 43. Δελφίς δ' ὑπερθεν, οἰστός (οἰστός vulg.) αἰετός θ' ὁμοῦ. Cf. Porson. ad Mede. 634. Herm. in Obs. crit. p. 58. [Ibidem v. 45. Ὅμοιοιχός ἐστιν· ἀλλὰ ὅρα τὸν δὲ γε κἄρα Στιφάνῳ συνάπτειν. fortasse scribendum: ἀλλ' ὁ δράκων δοκεῖ κἄρα Στ. συνάπτειν.] — V. 2. ψηλῆς. P. ψελῆς. Pl. Br. ἐπὶ ἀκτῆς ψιλῆς ap. Philostr. Heroic. p. 702. fuisse non dubito, ubi vulgo ὑψηλῆς. Ap. Hippocr. de Aër. et Loc. §. XCII. p. 86. πεδιάς ἐστι καὶ λειμακώδης καὶ ψιλῆ. Codd. ὑψηλή. — V. 4. φύλλεός. P. Pl. Br. φύλλεός correxit Scaliger in not. mst.

Nr. 284. ἔτζ εἰς ναυηγὸν θαυμασίον ἀσκληπιάδου. Br. I. 219. nr. 38. An. I. 2. p. 56. V. 1. θάλασσα. P. ed. pr. Flor. θάλαττα. Vulgo Pl. ut etiam in praecedente epigr. v. 1. — V. 3. ἄλλο μὲν .. εὐρήσεις δέ. i. e. οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ ὅστιά. Sic fere Eubulus ap. Athenae. L. I. p. 25. C. ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἐταῖραν εἶδε τις Αἰτωῶν, ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον ἐνιαυτοὺς δέκα. — Nr. 285. γλαύνου Νικοποῦ. ἔτζ εἰς ναυηγὸν ἐράσιππον. Br. II. 548. nr. 6. An. II. 3. p. 17. V. 1. πέτρης. P. πέτρας. Pl. Br. V. 4. ποῦ ποτ'. P. Pl. ποῦ ποτε. Br. perperam. Verba sic jungit: αἰθυλαῖς μόναις γνωστὰ ἐνέπειν, ποῦ ποτε τὰ ἐκείνου ὅστιά πύθεται.

Nr. 286. ἀντιπατὴρ θεσσαλοῦ ἐπὶ εἰς ναυηγὸν νικάνορα τύριον πλονσιῶ. Sine gentili est in Plan. p. 253. St. Br. II. 126. nr. 66. An. II. 1. p. 359. V. 1. νικάνωρ. P. νικάνορ. Pl. Br. A membr. non recedo, quum nominativus haud raro sic jungatur cum vocativo. Vid. ad p. 174. nr. 191. V. 2. μεμοραμμένος. P. μεμορημένος. Pl. Br. Vide Schneiderum in Lexic. Gr. v. μορέω. V. 2. ἥϊον. P. V. 4. φροῦδα πάσης. P. Ut versum impleret Pl. dedit: φροῦδά τε καὶ πάσης. Et sic Br. Magis mihi placet Salmasii correctio: φροῦδ' ἄρα, καὶ πάσης. P. V. 5. in marg. ὦ. — Nr. 287. ἀντιπατρὸν εἰς λύσιν ναυηγόν. Br. II. 127. nr. 69. An. II. 1. p. 341. V. 1. θάλασσα. P. Br. θάλαττα. Pl. Vid. nr. 284. v. 1. — V. 5. στήνες. P. στερητές. Pl. Br. παρ' οὔατι. P. Pl. παρ' οὔατα. Br. tacite in textu posuit, sine dubio ut haec verba responderent proximis παρὰ σήμα. Interdum tamen eadem praepositiones orationis variandae causa diversis casibus junguntur, significatione nihil diversa. Vid. ad p. 195. nr. 281. Apoll. Rhod. L. IV. 1359. καὶ δ' ὅπως αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονός, ἢ δ' οὐ' ἐφ' ὕγρην ἔτλημεν. Ib. 1320. οὐ' ἐπὶ χθονός, ὅσα τ' ἐφ' ἔγρην Πλαζόμενοι. — V. 4. παρ' οἰκίστατε. P. V. 5. οὐκ ἔτι. P. Pl. Br. οὐκ ἐπὶ. Br. in Lectt. quem secutus sum. —

Nr. 288. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπατὸρ ὁμοίως εἰς ναυηγὸν ἀνώνυμον. Br. II. 124. nr. 61. An. II. 1. p. 337. V. 1. οὐδ' ἐτέρης. P. οὐδέτερης. Pl. Br. θάλασσα. P. et ed. pr. Flor. θάλαττα. Vulgo. V. 3. σάρκα μὲν γάρ. P. μὲν om. Pl. Br. — V. 4. βέβασται. Apud Liban. T. IV. p. 300. 14. ναυάγια ... εἰς τὰς ἡύνας (Scr. ἡόνas) ἐκβεβρασμένα. — Nr. 289. ἀντιπατὴρ μακεδ' εἰς ἀνθία τὸν ναυηγὸν ἐκ τ' θαλάσσης σωθέντα ἐποθηρὸν δὲ χερσὶν ἀναιρεῖ. Br. II. 125. nr. 62. An. II. 1. p. 537. V. 3. θορών. P. Lectt. in Ald. pr. θορών editt. plurimae. — λέκος lineae superscriptum in P. V. 4. πιστότερα. P. πικρότερα. Pl. quod variis conjecturis locum dedit. Verum ingenio assecutus est Scaliger in not. mst.

Nr. 290. στατυλλίου γλάκῃ ἐπὶ εἰς ναυηγὸν ὑπὸ ἔχσεως δηχθέντα. Br. II. 264. nr. 11. An. II. 2. p. 274. V. 3. βεβαρνημένον. omnes editt. Plan. usque ad Steph. βεβαρνημένον. P. Cf. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 41. not. 72. — V. 4. ὡς κάμε. P. et optimae editt.

Plan. δς κάμε. Asc. St. Post ναυαθορίας loco puncti comma ponendum. — Nr. 291. ξινοκρίτ ῥοδίου εἰς λυσιδίχην ναυηγῆσσαν κυμαῖαν. Br. II. 256. An. II. 2. p. 255. V. 1. ναηγῆ. P. ναυιχοῦ. Pl. Br. Necessitatem non videbam, cur a membr. discederem. ναυηγὸν de muliere usurpatum ex hoc epigrammate enotavit Schaefer. ad Apollon. Rh. T. II. p. 211. — V. 3. θαλάσσης. P. ed. pr. Flor. θαλάττης. Vulg. V. 5. χθόνα κύμιν. P. Ταρσόν. Pl. ex conjectura sine dubio. Ex lemmate Cod. Pal. κύμιν restituit Salm. in Apogr. Lennep. Hoc reposuit Br. V. 7. novum lemma adscriptum: εἰς τὴν θυγατέρα ἀριστομέχον ναυαγήσασαν. P. — γενέτη. P.

Nr. 292. ^οΘίων ἀλεξανδρῶ εἰς ληναῖον ναυηγ. Br. II. 405. nr. 5. An. II. 3. p. 195. V. 1. κωτά. P. Br. κοῦφα. Apogr. G. R. V. 2. ipsam Cod. Pal. lectionem exhibui. μίρεθ' ὑπὲρ κενεοῦ κοπτομένη σε τάφον. Br. κίρεθ' ὑπὲρ κενεοῦ μυρ. Salm. in Ap. G. R. At κρυεροῖς cur proscribatur, causa non apparet, modo κρυεροῦ scribas, i. e. οἰκτροῦ, ἐλεεινοῦ. Vid. Hesych. V. et Graev. in Lectt. Hesiodicis ad E. κ. 'H. v. 153. cap. IV. p. 527. ed. Loesn. Pro μίρεθ' ὑπὲρ mihi in mentem venit: σμίχεθ' ὑπὲρ. Apoll. Rh. L. III. 446. κούρη . . κῆρ ἄχεϊ σμίχουσα. Heliodor. L. I. 16. T. I. p. 47. ὡς πάλας γε σμίχουμαι ἐμαντῶ. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 353. ed. Amstelod.

P. Nr. 293. ^τἰσιδώρου αἰγέα εἰς νικόφημον ναυαγήσαντα ὑπὸ δίφους ^τεν θαλάσση. Br. II. 474. nr. 4. An. II. 3. p. 338. V. 2. κύματος. P. Pl. κύματ' οὐ corrigit nescio quis ap. Dorvill. ad Charit. p. 272. κύμασιν V. D. ap. Huetium p. 23. quod magis probatum a Dorvillio recepit Br. κατέκλυσεν. P. κατέκλυσεν. Pl. Br. V. 4. πλώσι. P. Pl. πλόου. Br. Ad πλώψ praepositio subaudienda videtur. — δίφους. P. Br. δίψης. Pl. Ap. Aelian. II. An. II. c. 7. εἶτε ἀπειπόντας ὑπὸ δίφους. Cod. Monac. ὑποδίψα. — Nr. 294. ^{απο}τατῆλλιον λαυρεία εἰς γροντὰ τὸν ἀλῖα ἐν θαλάσση πνιγέντα. In Plan. p. 247. St. Στατῆλλιον inscriptum. Ad Tullium Lauream probabiliter retulit Br. II. 102. nr. 2. An. II. 1. p. 274. V. 1. ἀλτρύτου ἀπὸ κύμβης. Concursum vocalium evitaveris ἀλτρύτης legens, quod adjectivum tamquam trium terminationum laudat Schneiderus in Lex. Gr. exemplis tamen non allatis. Non minus probum ἀλτρύτη, quam ἀλῆρρόθη p. 208. nr. 6. Correctio autem non necessaria, et ob terminationum varietatem

fortasse etiam inutilis. — V. 3. ἐκ δεινοῦ. Pl. Br. ἐκ omittit P. κατ' ἔθους. P. V. 4. εἰς προκάλην πρῶτον ἡϊόνα. P. Pl. προκάλην. Br. quod adjectivum auctoritate caret. Graef. ad Meleagr. p. 51. corrigendum existimabat: ἐνπροκάλην πρῶτον ἡϊόνι. aut: εἰς προκάλην ... ἡϊόνην. Lenius fuerit: εἰς προκάλην πρῶτον ἡϊόνος. Millies confusae terminationes α et ος, quod observat Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 413. Nec illud poeta indignum. Append. Epigr. nr. 312. T. II. p. 856. Τερσηνῆς ἡϊόνος προκάλη. Crinag. p. 402. nr. 276. παρὰ προκάλασις θαλάσσης. Orph. Argon. v. 187. ἐν προκάλησιν ἀλισσιγέος Σαλαμίνος. Ib. 1239. παρὰ προκάλησι Μαλείης. — V. 5. ἀπὸ βρ. P. — τίς οὐ ... εἶποι, pro τίς οὐκ ἂν εἶποι. Vid. p. 126. nr. 246. Ap. Oppian. Cyn. II. 606. editum, τίς γὰρ ἂν οὐ στυγέη τοῖον γένος. plurimi Codd. στυγέοι rectius exhibent.

Nr. 295. λεωνίδα ταρὰν εἰς θῆρην ἀλίεα ἐν τῇ ἑαυτ' καλίσβη τελετήσαντα. Br. I. 214. nr. 91. An. I. 2. p. 143. V. 1. αἰθίης. P. αἰθίης. Pl. Br. V. 3. ἰχθύοι λιγιστήρα. P. Pl. ἰχθυοιλιγιστήρα. Br. analogia reclamante. Schneidero praeunte scripsi ἰχθυοθηρητήρα: ut ἰχθυοθηρευτής ap. Manethon. IV. 243. ἰχθυοθηρητὴρ in ep. Apollonid. p. 318. nr. 702. et similia haud pauca. V. 5. ἀπ' ὧλ. et κατ' αἰγίς. P. V. 7. ἔθανεν, an ἔθαν' ἐν in P. obscurum. ἔθανεν ed. Flor. Aldd. tres. Asc. ἔθαν' ἐν. St. Br. V. 9. τοῦτον. P. τῷδ' οὐ παῖδες. Pl. Br. In lectione Cod. Pal. τοῦτ' οὐ latere manifestum est. — Nr. 296. σιμωνίδου τ' κήου. εἰς τοῖς μετὰ κίμων στρατευσά-
 μένους ἐν κίπρῳ ἀθῆναι³ ὅτε τὰς ῥ' ταῦς τ' φοινίκων⁰ πλαβ⁴. Br. I. 134. nr. 46. Au. I. 1. p. 229. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 628. V. 1. ἀσίης. P. ἀσίας. Diodor. L. XI. 62. T. I. p. 451. V. 1. πόλεμον⁰ λαῶν. P. πολίεας θνητῶν. Diod. πόλιεας θνητῶν. Aristid. T. III. p. 260. et 646. πολέμους θνατῶν Br. c. Dorvillio. A membr. non recedo. — ἐρίπει. P. Arist. Br. ἐπέχει. Diod. V. 3. οὐδαμὰ πω κάλλιων. P. οὐδένι πω καλλίων. Arist. De penultima in καλλίων etiam apud epigrammaticos producta vid. Schaefer. in Meletem. p. 101. s. not. οὐδέν πω τοιούτων. Diodor. — ἐπὶ χθον. P. — V. 4. ἄμα. P. Diod. Br. ὁμοῖ. Arist. V. 5. ἐν κύρῳ. P. Diod. ἐν γαίῃ. Arist. Br. in qua lectione magis expressa est antithesis. Mihi tamen, cur a membr. discederem, causa satis gravis esse non videbatur. V. 7. ἔσταν ... in his syllabis versus terminatur in P. ἔστανεν Ἀοῖς ὑπ' αὐτῶν. ex Codd. Aristidis et Diodori erutum dedit Br. In nonnullis Apogr.

legitur *ἔστιν Ἐννοσίγαιος*, ex Salmasii conjectura, ni fallor. V. 8. ἀμφοτέρως. P. ἀμφοτέραις. Alii.

Nr. 297. πολυστράτου εἰς τὸν λένιον ὑπατον ὅτε τὴν κοριν εἰ-
 ἀπόφθσει. Br. II. 1. 2. An. II. 1. p. 4. V. 2. σύνδρομον. P. et
 Lectt. Ald. pr. σύντροπον. editi. Plan. P. V. 3. novum lemma ad-
 scriptum: εἰς τὸν ὑπατον λένι τὸν ἔκπορ καρινθῶ. — ἔστουφίλεξε. P.
 ἔστουφίλεξα. Pl. ἔστουφίλεξε. Br. Utrumque habet, quo se tueatur. —
 Nr. 298. ἀδίσκοτον. εἰς νυμφίον εἰπαλιν καὶ νύμφην λύκαιναν, οὗς
 πεσὼν ὁ θάλαμος ἀμφοτέρ³ ἀπέκτεινε. Br. III. 294. nr. 674. An. III.
 2. p. 244. V. 1. αἶ, αἶ τοῦτο. P. Pl. οὐκ ἄρα τοῦτο. Br. c. Reiskio,
 qua mutatione non est opus. Superlatus non de *summo*, supra quod
 nihil esse potest, sed de *ingenti* malo accipiendum; recte sequentibus
 verbis: *ἤνικα δ' ἀμφοτέρους, Οὐκ ἄλλω τόδε κῆδος ἰοόρησπον*. Cf.
 nr. 389. — V. 3. λυκαίνιον. P. Br. γλυπέριον. Pl. — ὑμέναιον. P.
 ὑμέναιον. Pl. Br. V. 4. ἔσθῃ ἐν. P. ἔσβεσαν. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἄλλως.
 P. οὐ καλῶς. Pl. οὐκ ἄλλω. Br. verissime. Sic *ὡς* et *ὅς* permutata
 p. 211. nr. 24. v. 5. — *ὡς ὁ μὲν*. P. Aldd. tres. *ὡς οὐ*. Asc. St.
 Br. — V. 6. νικία οὐ δ' ἔκλαυσας. P. et ed. pr. Flor. Ald. tres.
 nisi quod Flor. etiam νικίας habet. νικία οὐ κλαύσας. Asc. Steph.
 Νίκι corr. Jos. Scaliger. Br. Nomen Νίκις est p. 202. nr. 326. Prae-
 terea suspicari licet, vitium haerere in *Ἐῶδικε*, quum illud nomen per-
 peram praecedat brevis syllaba. Bene haberet versus sic scriptus: οὐ
 δ' ἔκλαυσας, φεῦ, Λύκι, θυγατέρα. Lycæni pater commode *Lycus*
 appellaretur.

Nr. 299. νικομάχου εἰς πλα τὴν πο^τ ὑπὸ σεισμον κατ' πεσοῦσαν.
 Br. II. 283. An. II. 2. p. 319. V. 1. ἂδ' ἔστ' ἄδε. P. ἂδ' ἔσθ' ἄδε.
 Br. V. 2. ἐξαπίνης. Br. V. 4. ἐφ' ἑσς. P. — Nr. 300. σιμωνίδου
 εἰς πευθόναντα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Br. I. 145. nr. 102. An. I. 1.
 p. 264. V. 1. κασιγῆκτε. P. κασιγνήτην. Pl. Br. κενύθει. P. Pl. Br.
 Marg. Cod. Pal. γρ. κασιγνήτὸν τε κένευθε. Hoc recepi, quod vim
 praesentis habet. Vid. nr. 301. v. 1. nr. 362. v. 1. Homer. *Ἰλ.*
χ. 118. *ῥσσα πτόλις ἧδε κένευθε*. ubi nonnulli Codd. etiam *κεκένυθσε*
 (vid. Heyn. T. VIII. p. 261. s.), quam formam sibi admodum su-
 spectam esse scribit Stephan. in Thes. Gr. L. T. II. p. 1599. G. —
 V. 3. ἀπὸ φθ. P. μίγ' ἀριστος. P. μίγ' ἄριστον. Pl. Vera lectio non
 Tom. III.

laetit [Crotium: quibus immortale sepulcrum Dat Megaristas. —

V. 4. χαρίζομενον. P.

Nr. 301. τοῦ αὐτοῦ. σιμωνιδ^ς. εἰς τοὺς μετα ^δλεονι τον σκαρτια^ς τελει^ς. Br. I. 132. nr. 34. An. I. 1. p. 222. V. 1. εὐκλεία γαῖα. P. εὐκλείας αἰα. Pl. Br. confusis litteris γ et σ. De formis εὐκλεία et εὐκλείας vid. ad Append. Epigr. nr. 54. Pindar. Ol. II. 165. ἐκ μαλθακᾶς αὐτὲς φρενὸς εὐκλείας δίοτον^ς ἰόντες. V. 2. σκαρτης. P. ed. Flor. σκαρτας. reliquae editt. Pl. Br. βασιλεῖς. P. βασιλεῦ. Pl. Br. V. 3. post ἱκπων comma ponendum. V. 4. εἴ ἀνδρῶν. Pl. Br. εἴ om. in P. — πολέμωι. P. Br. πόλεμον. Pl. — Nr. 302. σιμωνίδου εἰς νικόδικον. Br. I. 144. nr. 98. An. I. 1. p. 263. V. 1. αὐτοῦ. P. αὐτοῦ. Pl. Br. τίς. P. ut saepe. Theognis. v. 249. οὐ τις ἕκαστος. Quint. Smyrn. L. VII. 70. οὐδ' ἦν εἰς τις ἕκαστος εἰλέεται. V. 2. νικόδικον. P. Pl. νικοδίκον. Br. c. Salmasio. V. 2. πόλῃ. P. a manu sec. πολλῇ antea fuerat. Fortasse rectius: πόλις ἦδε Πόλις. Sic hoc nomine utitur Callimach. ap. Strabon. L. I. p. 46. ἐτὰρ κείνων γλῶσς, ἐνόμηνε Πόλις. — πόλις ἦδε κλέει. Pl.

Nr. 303. ἀντικατ^ς σιδωνε^ς εἰς κλειδοθημον νήπιον ὑπονηὸς κατα-
σκη^ςς τελευτήσαντα. Br. II. 35. nr. 102. An. II. 1. p. 98. V. 2. ἐρμισαμενος. P. V. 3. θρηῖξ. P. θρηῖξ. Pl. Br. Priorem scripturam Br. secutus est in ep. Archilochi in Lectt. p. 236. et in ep. Philodemi XXV. Quum in hac voce ἔ modo producat, modo corripiatur, accentus ratio ambigua est. Vid. Dorv. Vann. crit. p. 586. V. 5. εἰς P. ut nr. 302. v. 1. — Nr. 304. πιανδρ^ς φοδίου του τοῦ ἐπι-
γραμ^ςμα μεμνητ^ςς νικο^ς ὁ δαμασκηνός: — ✕ ὡσαρίστ^ς εἰς ἱπκαίμονα
τον ἐκ κρήτης μάγνητα. Br. II. 294. (ed. Lips. T. I. p. 49.) An. L
γρ. λήθαργος
1. p. 181. V. 2. θήραργος. P. λήθαργος exhibet Pollux L. V. 46.
p. 501. Dio Chr. Or. XXXVII. T. II. p. 121. ed. Reisk. Secundum
Pollucem canis erat Magnesius, secundum Chrysostomum Hippaemon
ipse. Hoc verisimilius. Nobiles sunt equi Thessali, canes Cretenses;
servi patriam Pisander praeteriit. V. 3. ἐκ lineae superscr. in P.
αἶμονος. P. αἶμονος. Pl. Br.

P. Nr. 305. ἀδδαλον μυτιληναίου, εἰς γρηπεία διότιμον ἐκτιμύβιον
Θαυμαστόν. Br. II. 242. nr. 5. An. II. 2. p. 252. Ad argumentum

conf. Heliodor. L. I. 4. p. 17. ed. Bip. V. 3. *ἴατο*. In hac voce desinit P. adscriptum *γρ. αἶδαν. πρὸς ἔθην*. Pl. Br. Suavina, ni fallor, foret: *ἵαε'* ἐς ἄδον. — Nr. 306. *ἀδίσποτον· εἰς ἀβρότονον τ' μητέρα θερμοστοκλέους*. Br. III. 283. nr. 623. An. III. 2. p. 212. Legitur ap. Plutarch. Vit. Themist. c. 1. ap. Athenae. L. XIII, p. 576. C. V. 1. *γυνή πέλον*. P. *γυνή γένος*. Plut. Athen. In nonnullis Plutarchi Codd. *γενόμεν γένος*. — V. 2. *ἔλλησιν*. P. Plut. *ἔλλησι*. Br. *ἔλλησιν φασί*. Athen. — Nr. 307. *ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον παύλου σιλενταρίου*. Br. III. 101. nr. 77. An. III. 1. p. 190. *ἄδῃλον* est in Plan. p. 206. St. Legitur etiam in primis foliis Cod. Pal. auctoris nomine non addito. V. 1. *τί δὲ τοῦτο*. P. Pl. *τί σὲ τοῦτο*. Br. *εἰς τί δέ*. P. 1. *γρ. εἰσὶ* ἐς τὴ P. 2. *ἐς τί δέ*. Pl. Br. V. 4. *τίς τινί*. P. 1. *εἰς τίνι*. P. 2. Pl. Br. *λέγεις*. P. 2. *λέγεις*. P. 1. Pl. Br. *ἄγω* magis probabat Salmasius. — Nr. 308. *λουκιανοῦ· εἰς παῖδα καλλιμαχ³ πεντεχρον³ (χρόνους* i. e. *ἔτη*. Vid. T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 178. s.) *ζήσαντα*. Br. II. 313. nr. 26. An. II. 2. p. 427.

Nr. 309. *ἀδίσποτον εἰς διονυσίον ταρσία ζτον τελευταίαντα*. Br. III. 286. nr. 640. An. III. 2. p. 222. V. 1. *ἐξηκοντούσης*. P. *ἐξηκοντούτης*. Plan. Br. — Nr. 310. *εἰς ληστευθεντ²*. Br. III. 252. nr. 475. An. III. 2. p. 139. V. 1. Sor. *τύμβη*. — Nr. 311. *ἀδίσποτον, εἰς τὴν γυναῖκα Λωτ²· οἱ δὲ Ἕλληες εἰς νιόβην αὐ ἀναφέρουσι*. Agathias tribuit Schol. Sophocl. ad Electr. v. 151. (147.). Illo poeta antiquius esse existimabat Br., causa, cur ita censeret, non addita. V. 1. *νεκρόν*. P. Pl. In P. superscriptum *νέκρον*, ut est in Schol. Soph. l. c. et ap. Eustath. ad 'Il. s. p. 1503. 8. — V. 3. *αὐτοῦ*. P. *αὐτῶ*. reliqui Scripsi *αὐτοῦ*.

Nr. 312. *ἄσιννιον κονάδρα εἰς τοὺς ἀναιρεθίν² υ τοῦ τῶν βοιμαίων ἐπάτον σίλα*. Adscriptum ζ. Br. II. 299. An. II. 2. p. 366. In Plan. p. 203. St. *ἄδῃλον*. Historia obscura. — Nr. 313. *εἰς τίμωνα τὸν μουσάνθρωπον*. Br. I. 153. tamquam ipsius *Timonis*, cui hoc distichon vindicat Plutarch. in Vita Anton. c. 70. *ἄδῃλον* est in Plan. p. 218. St. An. I. 1. p. 290. V. 1. *ἀπόρρηξας*. P. *ἀπορήξας*. Plut. Pl. Br. V. 2. *οὔνομα*. P. Pl. *τοῦνομα*. Plut. *πέσιςθε*. Pl. *πέσιςθε*. Steph. *πέσιςθε*. P. Plut.

Nr. 314. *εἰς τὸν αὐτὸν τιμ^ω πτολομαίου*. Br. II. 66. nr. 3. An. II.

1. p. 196. — P. *) Nr. 315. ^τζηροδο ^τοι δὲ ^τριανού ^τεις τὸν ^ταν ^ττίμωνα. Zenodoto tribuit Br. II. 62. nr. 2. In Plan. p. 218. St. est *ἀδελφον*. An. II. 1. p. 187. V. 2. *πῶλα βάτον*. P. Pl. ut *πόδες κισσοῦ*, quod illustravimus in Animadverss. T. I. 1. p. 550. s. *σκῶλα*. Br. quae lectio etiamsi ex Cod. aliquo petita esset, in textu tamen poni non deberet. Ei tamen Schneiderus locum concessit in Lexico Gr. v. *σκῶλος*, et ipse eam ferri posse perperam olim statui. V. 3. *ὡς . . . ἐρσιδοι . . . ἐρημάζω*. P. Pl. Br. Utriusque modi conjunctionem attigit Schaeferus ad Sophocl. T. I. p. 248. exemplis ex Homero et Herodoto illustravit Matthiae ad Hymn. Homer. p. 91. Adde Quint. Sm. L. II. 315. *χάξιο, μὴ σε βάλοιμι . . . μηδὲ τιῶ περι παιδι πίσης*. Ib. L. III. 70. *ὄφρα κί τοι μέλαν αἶμα καὶ ἔγκυα πάντα χυθείη . . . καὶ αἶδα λυγρὸν ἴσηται*. Oppian. Hal. L. III. 130. *ὄφρα οἱ ἔλκος ἐνρύτερόν τε γένοιτο καὶ ἐκφυγέσιν ὀλεθρον*. Huc tamen non retulerim Aelian. Hist. An. L. II. 5. *εἰ ἄνθρωπος κατέχοι ῥάβδον, εἴτα ταύτην ἐκείνος δάκνῃ*. ubi Cod. Monac. *δάκοι*. Ib. L. II. 24. *ἔχιν εἰ λάβης καὶ . . . κατάσχησῃ καὶ προσπτίσῃ*. Scr. *λάβοις καὶ κατάσχοις*. Nec apud Libanium T. IV. p. 48. 7. fuisse puto: *ὁρᾶτε, ὦ Τρῶες, μὴ καὶ πρὸς ἀλλήλους παῦτα πάθῃτε, καὶ τὸ νόσημα πάσας ἐπέλθοι τὰς πόλεις. sed ἐπέλθῃ*. Ibid. p. 570. 1. *οὐχ ἵνα φυλάττοισθε, ἀλλ' ἵν' ἔχητε μμείσθαι*. Scr. *ἔχοιτε* c. Cod. Bavarico. Ibid. 1070. 25. *ἵνα μὴ τοῦ κάλλους προσφανύοιντο, καὶ πλεον αἱ παρειαὶ τοῦ συνήθους φοινίσσωνται*. Scr. *φοινίσσοιντο*. Alia hujus generis dedi in Variis Lectt. ad Thomistii Or. XXII. p. 258. B. ad calcem Dionys. Hal. de Comp. Verbor. a Gollero editi p. 276.

Nr. 316. *λεωνι ἢ ἀντιπύρ*: ^υεις τὸν ^υαὐτὸν ^υὁμοίως. Br. II. 198. nr. 38. ut *Leonidae Alexandrini*. In Plan. p. 218. St. *Leonidae* est, sed sine gentili. An. II. 2. p. 107. V. 1. *παρ' ἀμ.* P. V. 2. *μὴ τίνος*. P. Pl. *μ' ἢ τίνος*. Br. male. Recte μὴ post *μήτε* inferri, ut οὐ post *οὔτε*, nemo dubitabit post exempla ex instructissima penu prolata a viro doctissimo ad L. Bos. p. 228. s. In Vita Platonis, quae edita est in Bibl. Litter. et Art. Fasc. V. p. 14. hoc distichon sic legitur: *τίνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο· μήτε με χαίρειν εἰπών, μηδ' ὥς τις, μὴ τίνος εἰρόμενος*. — ^ηἐξετάσας. P. — Nr. 317. *καλλι-*

*) In superiore marg. novae paginae legitur epigr. Juliani, quod suo loco dedimus p. 298. nr. 577.

μάχου εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα. Br. I. 470. nr. 38. An. I. 2. p. 296. V. 2. ὑμείων γὰρ πλ. P. ὑμείων γὰρ πλ. Pl. ὑμείων πλείονες, omisso γὰρ. Br. fortasse rectius.

Nr. 318. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα καλλιμάχου. Br. I. 470. nr. 39. An. I. 2. p. 296. In Plan. p. 218. St. ἄθλων. V. 1. πῆαρ. P. Br. πῆρα. Pl. quod nec ipsum spernendum; κάρω posteriore[m] producit. V. 2. τὸ μὴ σὲ γελᾶν. P. Pl. Br. Hoc si pro οἰμώζειν dictum est, ejusmodi ironia Timonis ingenio parum accommodata videri debet; nec cohaerent haec cum praecedentibus: ἀλλὰ πᾶρελθε. Poëta scrip-
passe videtur: τὸ μὴ σὲ πελᾶν. idque sibi semper sic visum esse, Graecus per litteras mihi significavit. Oppian. Cyn. L. I. 515. λάθρη μὲν πελάει. Id. Hal. L. I. 489. δαιτυμόνες δηγμῶν ἐπικυρόμενοι πελάουσι. Arat. Phaen. 74. νῶτα μὲν στέφανος πελάει. Ib. 272. γούνατι οἱ σπαιῶ πελάει. Soph. Electr. 498. μὴ ποθ' ἡμῶν ἀψέγεε πελᾶν τέρας.

Nr. 319. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα. Br. III. 283. nr. 624. An. III. 2. p. 212. V. 1. σὺ δ' ἐγὼ πωλαῶρε. P. σὺ δέ γ' ὦ. Br. σὺ δὲ δεινὸ πωλᾶρε. Pl. V. 2. τάρβεο. P. τάρβει. Pl. Br. — Nr. 320. ἡγήσκειπον. εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα τὸν μισέλληνα. Br. I. 255. nr. 8. An. I. 2. p. 176. Duo haec disticha nihil inter se commune habere perperam statuebat Prosper. Petroni in Notis. Oltremont. T. II. P. II. p. 338. V. 1. πάντη. P. πάντη. Pl. Br. Illud fortasse rectius. V. 5. 4. tamquam Callimachi laudat Plutarch. Vit. Anton. c. 70. memoria, quae nec in Plutarcho satis fida erat, deceptus. — ἐσοιμέω. P. Plut. ἐνοιμέω. Plan. Br. secutus judicium Davisii ad Ciceron. Tuscul. Qu. L. IV. c. 11. p. 245. ed. pr. V. 4. Frustra Br. haec verba inter duos interlocutores distribuit, signo interrogandi post πολλὰ posito. Nemo loquitur praeter Timonem. In nostra autem editione ex textu Br. * remansit initio vers. 1^{ae}, quod delendum. — εἶπας. P. Plut. εἰπός. Pl. Br. Minus recte. Vide Interpp. Gregor. Cor. p. 481. s. ed. Lips.

Nr. 321. ἀδικοτονίαις πρεσβύτην ἀμύντιχον ἢ φυτοκόμον. Br. III. 288. nr. 650. An. III. 2. p. 228. V. 3. πεπλον. P. πρέμνον. Pl. Br. Salmasius in not. ineditis ap. H. de Bosch T. IV. p. 57. lectionem membr. πέπλον elegantem, nec cum πρέμνον permutandam esse pronuntiat. Utinam sententiam explicuisset disertius. Fruticem parvulum πέπλον novimus; sed nihil ille cum oliva commune habet. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. V. p. 1632. G. H. — ἀνεστηρίξεν. ἐνεστηρίξεν

malebat Jos. Scaliger in not. mst. V. 4. ἡγλάισεν. P. Pl. ἡγλάισε. Br. κλήμασι τ' ἡγλάισε corr. Toup. Accusativus ex praecedente σοι assumi debet. Sic p. 261. nr. 372. v. 5. 6. ὀρφανικῷ δ' ἐπὶ παιδί λειπῶν βίον, εἶναι ἔθνηκεν (αὐτὸν sc.) ὀφθαλμῶν. p. 287. nr. 506. v. 7. τοῖόν μοι ἐπ' ὄργιον εἶ μέγα κῆτος Ἥλθεν, ἀπέβρωξεν δ' ἄχρως ἐπ' ὀμφαλίου. Callimach. H. in Del. 58. Ἴρις ἐπαί πάσῃσιν ἀφ' ὑψηλοῖα Μίμαντος Ἐπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν (αὐτάς). Apoll. Rhod. L. II. 582. εἶσατο γάρ ῥα Νῆος ὑπὲρ πάσης κατεπαλμενον ἀμφικαλύψουσιν (αὐτήν). Sed haec infinita sunt. Non multum diversus usus pronominis relativi cum proximo juncti participio, alio casu, quam quem verbum postulat. Ap. Oppian. Cyn. I. 10. τὸν ῥα πατὴρ προεργῆσι ποτηροῦμενος παλάμῃσι, Δῶκεν (αὐτῷ) ἔχειν τραφερῆν. ubi Br. τῷ emendavit contra Codd. fidem. Sio Liban. T. IV. p. 459. 9. καὶ ἂ παρὰ τῶν ποιητῶν ἀκούων, οὐκ ἰβούλου προέχειν.

Nr. 322. ἀδίσκοτον εἰς Ἰδομενία καὶ Μηριόνην. Br. I. 180. nr. 25. An. I. 1. p. 371. Diodor. Sic. T. I. p. 355. V. 1. κνωσίον. P. et in Cod. Coisl. Diodori. Vid. Heyn. ad Ἰλ. β. 646. T. IV. p. 351. — ὕρας. P. ὕρα. Diod. ὄρεῖς. Br. cum Plan. Append. fortasse rectius. Cod. Palat. lectio ὄρας facile oriri potuit ex ὄρας, littera ϑ, ut sexcenties, in ϑ depravata. In Aristot. Peplo nr. 37. (Append. Epigr. nr. 9. v. 71. T. II. p. 754.) σῆμα τὸ μὲν Ἰωννῆος ὄρεῖς. Ibid. nr. 19. (Append. nr. 9. v. 17. T. II. p. 751.) λεύσσειε Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονος, ὃ ξίει, τῦμβον. Nihil itaque mutavimus in Peplo, quem integrum dedimus T. II. p. 752. v. 43. — ἐγὼ τοι. P. Diod. τοῦ. Vulg. Br. — V. 2. ὁμόλου. P: δ Μόλου. Vulg. Br.

Nr. 323. ἀδίσκοτον εἰς δύο ἀδελφοὺς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευτᾷ. Br. III, 291. nr. 657. An. III, 2. p. 233. V. 2. γενεῆς. P. Pl. γενετῆς. Br. quae correctio non necessaria. Etiam γενεὰ de natalibus et ortu usurpatur. Vid. Wesseling. ad Herodot. L. IV, 32. pag. 290. — Nr. 324. εἰς τίνα γυναῖκα σώφρονα καὶ μόνανδρον. Hoc distichon Br. copulavit cum epigr. p. 241. nr. 224. ubi vid. not. V. 1. δ περιβ. P. ἡ περιβ. Pl. V. 2. λυσάμενη. P. λυσαμένη. Pl.

P. Nr. 325. εἰς τὸν σαρδανάπαλλ^ο. Separatim hoc distichon legitur etiam ap. Dion. Chrys. Or. IV. p. 81. et ap. Plutarch. T. II. p. 530. F. cum aliis junctum ap. Br. I. 185. An. I. 1. p. 375. Vid. in Append. Epigr. nr. 97. T. II. p. 790. V. 1. καὶ ἐκίον. P. metro

labante. 'καὶ ἐφύβρισα. alii. V. 2. ἰδάν. P. Pl. ἔπαθεν. alii. —

ὄλβια τα φος ἔμαρ ψε. P. cancellatis quatuor novissimis syllabis. In marg. γρ. πάντα λήλειπται. Theocr. Eid. XVI. 42. τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα ληπόντες. ubi vid. Schaefer. p. 218, — Nr. 326. κράτης οὐ θαλαύτου παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον, Br. I. 187. nr. 5. An. I. 1. pag. 581. V. 2. τάφας ἔμαρψεν. P. εὐφος. Diogen. Laërt. VI. pag. 556.

Nr. 327. εἰς πάσανδρον τὸν ὠραίον ἐν λαρίσσει καίμενον· μετ-
εγραφέη παρὰ γρηγορίου τοῦ μακαρίτου διδασκάλου ἐξ αὐτοῦ τοῦ λάρ-
νακος (sic etiam nr. 425. V. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 183.

Margini tamen Cod. adscriptum: ἔξαντ^{τε}3. i. e. αὐτῆς τῆς). Additae siglae δ. σμ. Br. III. 290. nr. 655. An. III. 2. p. 233. V. 3. ἡδε. P. ἡδε. Pl. Br. — V. 4. Scr. ἄνθρωπον. — Nr. 328. Non distinctum hoc τειγρ. a praecedente in P. Duo tamen sunt, sed eidem cippo inculpta. Br. I. c. nr. 656. An. I. c. V. 4. εἰσοῖν ἔξ. P. εἰσοιέξ. Pl. Br.

Nr. 329. ἀδίσποτον εἰς μυρτάδα εἰ μεθυσον ὡς πι ταφείων.
Br. III. 293. nr. 668. An. III. 2. p. 241. V. 1. μυρτάδα. P. Br. μαρτάδα. Pl. V. 2. σπασαμένην. P. ed. St. Pl. σπασσαμένην. editt.
vett. Br. V. 3. πίθος με. P. — Nr. 330. εἰς μάξιμον καὶ εἰ
αὐτοῦ γυναικα καληποδία. ἐν τῷ θαυλαίω. (θαυλαίω, τόπος.
καὶ θαυλαίω, τόπος. Suid. Cf. Holsten. ad Steph. Byz. p. 103.
Θαυλαίω haec Phrygiae urbs scribitur ap. Strabon. XII. pag. 576.
ubi vid. Tzschucke Tom. V. pag. 227.) V. 1. εἰς ὀραίς. P. V. 2.
καίη. P. Plan. Br. Quum v. 4. recte scribatur, ἵνα ἔχοι, hoc
quoque loco fortasse καίη corrigendum. V. 3. ὅν τε. simul etiam.
Haec verba a praecedentibus sejunxit Br. cum Markl. ad Eurip.
Suppl. p. 190. V. 4. κείν. P. κείν. Pl. ἔχοι. P. ἔχοι dedi. ἔχῃ. Pl. Br.
In ὡς ἵνα P. conspirat cum Pl. ὡς καὶ τὴν σταγὴν καὶ φθιμίνουσι
ἔχῃ. Br. ὡς ἔλεγε, τὴν σταγὴν καὶ φθ. ἔχῃ. audacter corr. Markland.
Pro ὡς dedi ὡς, quod cum τεύξε jungendum; pro κείν autem πῇν.
Alius fortasse κείν praetulerit. Monosyllabum ὡς in hunc modum
versus initio positum nihil offensionis habet. Cf. p. 192. nr. 260.
v. 6. p. 289. nr. 521. v. 4. Odyss. ζ. 167. μ. 438. ξ. 512. χ. 54. ω. 83.

Nr. 331. εἰς γυναικα σύφρονα καὶ μονανδρ. εἰσοίρανα ἐν φρηγία.

Br. III. 286. nr. 641. An. III. 2. p. 222. V. 1. φρονήσ. P. V. 5. novum lemma habet, εἰς τὴν αὐτὴν γυναικά, fortasse quod in autographo nova pagina incipiebat. — Θνήσκω. P. ἔτη ζω. P. ἔτι Br. c. Ap. G. R. V. 6. νυμφική. P. νυμφικόν Br. c. Pierson. ad Moer. p. 112. — Nr. 332. εἰς ἀκμώνιαν (Scr. ἀκμονίαν, quae est urbs Phrygiae; ubi hanc inscriptionem repertam esse puta.) εἰς τινὰ παρα βαλχευτρίας ἀναιρεθῆντα. Edidit Reisk. in Sepulcr. nr. 586. p. 79. qui v. 1. αἰνοβόρον exhibuit. Aenigmatis haec speciem habent.

Nr. 333. εἰς ἀμμίαν παρα νικομάχου τοῦ γαμβρου καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ διώνης. εἰς ἀδριανοὺς ἐν φρυγίᾳ. Br. III. 292. nr. 663. An. III. 2. p. 258. V. 1. μὴ δέ. P. et vet. editt. Plan. κατὰ χθονίοις μεταδαίμοσιν. P. καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν. Steph. καταχθονίοις μετὰ δαίμονος. vet. editt. Pl. et Codd. ap. Br. καταχθονίους μετὰ δαίμονας. Br. Et sic Jos. Scaliger in not. nist. Elegans correctio, sed membr. lectioni non praeferenda; δαίμονες καταχθόνιοι sunt manes sepulti. Vid. Animadvers. T. II. 3. p. 138. P. In superiore marg. novae paginae scriptum: ταῦτα ἀπὸ τῆς πόλεως κυζίκου. ζτ. καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ. (ea scil. quae dedimus cap. III. T. I. p. 57. sqq.)

Nr. 334. εἰς φρόντωνα (aut φρόντωρα) νιὸν πολιτίης. εὐρέσθη δὲ ἐν κυζίκῳ. τὸν δὲ ποιήσαντα οὐ γινώσκω. ἐγγράφη δὲ καὶ τοῦ ὁμοίως παρα τοῦ μακαρίτη γρηγορίου του καμψι: ὅθεν αὐ καὶ ὁ κεφαλῆς ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν ἔταξεν. Hinc apparet, partem hujus Anthologiae concinnatam esse ex Inscriptionibus, a Gregorio Magistro, nescio quo, e marmoribus in Asia praesertim, ut videtur, descriptis. Br. III. 289. nr. 651. An. III. 2. p. 229. V. 1. τί δέ μοι. P. Pl. τί δ' ἐμοί. Br. καὶ φέγγος. P. τό δε φ. Pl. Br. A membr. non discedo, quum καὶ interrogationi majorem vim addat, P. 479. nr. 669. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔκρεπεν οὐνομα χοῦρος; Plato in Phaedone p. 61. E. τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιοῖ ἄλλο; Liban. T. IV. p. 300. a. τί χρὴ καὶ λίγειν; cum Cod. Bavar. lb. p. 579. 10. τί δὲ καὶ τοσοῦτον μεμφόμενος ἦκεις; ubi prava distinctio sensum obscuravit. Lucian. T. VIII. p. 55. ed. Bip. τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τὸν γε νοῦν ἔχοντα; Scr. τί οὖν ἐχρῆν καὶ ποιεῖν; — γρ. τῷδε V. 5. ἥ μ' ἔτεκ' ἡματι τῇλε. P. ἡματι τῷδε. Pl. Br. Scripsi certa emendatione: ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἀτίτηλε. Sic Mosch. Eid. II. 12. γάσκεν δ', ὥς μιν ἔτικτε, καὶ οἷε ἀτίτηλέ μιν αὐτῇ. τρέφειν καὶ ἀτειλάειν junxit Homer. 'Il. ξ. 202. π. 191. ω. 59. — V. 7.

τυτθόν τε. τυτθόν με malit Passov. in not. mat. V. 10. ἐμπρεπείων. P. ἐμπρεπέμεν. Pl. Br. δικάσπολλας. P. δικάσπολλας. Pl. Br. Scripsi δικάσπολλης ob ionicum epigrammatis characterem. V. 11. μοι. P. Br. με. editt. vett. μεν. Asc. St. ^{εί}γενων. P. γενίων. Pl. Br. κούριον. P. κούριον. Pl. κούριμον. Br. Aeschyl. Choëph. 177. ἔπεμψε χαίτην κοτρίμην χάριν πατρί. ubi vid. Stanl. Agatho ap. Athenae. L. XII. p. 528. D. κοτρίμου χάριν τριχός. V. 12. ἡλικίῃ ἐρατῇ. P. ἡλικίῃ ἐρατῇ. Pl. ἡλικίῃς ἐρατῇς. Br. quae vera correctio. V. 13. περὶ κλυ-
^ντόν. P. τεκον εἶδε. P. τέκος. Plan. Br. V. 14. δυσπότμου ἐκ. P. ἐκ om. Plan. Quum non sit credibile, poetam vocem γενεῖς duobus epithetis idem significantibus onerasse, servata praepositione, scripsi δύσποτμος, idque cum εἶδε conjunxi. Br. totum hunc locum male distinctum dedit. — V. 15. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 335. εἰς τὸν αὐτὸν φρόντωνα καὶ ποιήτιν. Ἰαμβικόν. Br. III. 289. nr. 652. An. III. 2. p. 231. Hoc epigramma eidem procul dubio cippo ac praecedens insculptum fuit. V. 4. ad εἰβοντας subandi οὔτω, quod ex τοιοῦτους assumendum. — Nr. 336. εἰς τινὰ γέροντα διὰ πένταν ζῶν ἐν τάφῳ τεθνήτ. ὃ τῆς ἀπανθροπίας. Br. III. 296. nr. 679. An. III. 2. p. 250. V. 1. τετραμμένος. P. τε-
τραμένος. Pl. Br. Vid. ad p. 183. nr. 228. V. 3. ἐπ' ἡλυθον. P. Pl. ἐπελθών. Br. At ἐπ' ἡλυθον verum esse, vel rhythmus docet. Hoc itaque restitui, vera, 4to εὐρών corrigens pro εὐρον, quod est in P. Pl. Br. οὐζυροῦ. P. Pl. Br. Scripsi οἰζυροῦ. Vid. ad p. 248. nr. 283. In Dion. Hal. Arte Rhet. c. 1. p. 225. δῶρον θεῶν εἰς ἀνάκυσιν τῶν περὶ τὸν βλον μεσιζόντων παραδιδόμενη. ubi Sylburgius πότων corrigit, Schaeferus μελεδώνων; mihi probabile est, fuisse τῶν, περὶ τὸν βλον οἰζυρῶν. Lucian. in Vit. Auct. c. 14. T. III. p. 96. τὰ ἀγθρωπήια πρήγματα οἰζυρὰ καὶ θανουίδια. —
^{γρ. ἐτάφην}
V. 5. ἔθνησκον. P. V. 6. ἔθνακτον. P. ἐτάφην. Pl. Br.

Nr. 337. εἰς ἀρμονίαν γυναιξ. πλουσιωτάτην καὶ σούφρονα. ἐν μεγάροις. Br. III. 292. nr. 664. An. III. 2. p. 238. V. 1. κῦδιτε. πῆδεστε corr. Ruhnken. ad Hermesian. Eleg. p. 290. P. V. 3. novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν ἀρμονίαν τὴν σούφρονα. P. τίς ἢ πόθεν. P. Br. ^{γρ. μερόποις} τίς εἰ πόθεν. Pl. ἐν μεγάροις. P. μερόποις. Pl. Μεγάροις. Br. γενεῖς. P. γενεῖ. Pl. Br. V. 5. πάντα γάρ. Particula causalis refertur ad λάμπεται. πάντα οἷ. Br. quod mihi non item, ut auctori suo, videtur

necessarium. *ἔνιν ἰδέσθαι*. P. *ἔνιν ἐνιδέσθαι*. Pl. Br. *ἐρατὴν*. P. Pl. *ἐρατὴν*. Br. qui illud epitheton absurdum esse pronuntiat, propterea quod generis nobilitas non eas afferat animi corporisq. dotes, quae mulierem reddant amabilem. Audio. At hoc nemo negaverit, esse nobilitatem quandam amabilem, i. e. cum gratia morumque amoenitate conjunctam; aliam contra austeram et superbam, quae nihil amabilitatis habeat. Caeterum vox *ἐρατὴς* a Br. in textu posita, alibi occurrere non videtur. — V. 7. *οὐρανίους*. P. *οὐρανίας*. Pl. Br. — *γὰρ*. P. Pl. *δ' ἄρ'* Br. hoc loco quoque particulam *γὰρ* locum habere negans. Non persuadet. Sensus est: Hujus mulieris *tumulum* specta; ipsam enim spectare amplius non licet. *Etenim* anima corpore deposito ad coelestes regiones, quibus nunc intenta est, properat.

Nr. 338. *ἄθλον εἰς ἀρχὴν νῦν περικλῖα, οὐ τὸν ἀθλὸν ἀλλὰ τὰν ἐν μαγνησίᾳ κείμενον*. Br. III. 293. nr. 666. An. III. 2. p. 240. V. 1. *ἄθε*. P. *ἁθὴν ἀγω*. Ib. *ἁθῖνα ἔγω*. Pl. Br. V. 2. *κυνηγείας*. P. *κυνηγείας*. Pl. *κυνηγείας*. Br. V. 5. *σημα*. P. *σημα*. Pl. *σάμα*. Br. V. 5. *περὶ τροχ*. P. *δε* lineae superscriptum in P. V. 6. *εἰκοσέτας*. P. Br. *εἰκοσέτης*. Pl. Scr. *εἰκοσέτας*. — Nr. 339. *ἀστείον ἄθλον ἐπὶ τινι τοῦτο γέγραπται. πληροῦς ἐστὶ τοῦ παλλαδᾶ ἐπιγραμμάτων εὐρέθην κείμενον. μήποτε δὲ λονκιανοῦ*. Appictae siglae *σμ.* et *δ.* In Plan. p. 178. St. *ἄθλον, οἱ δὲ παλλαδᾶ*. Br. III. 165. nr. 79. An. III. 1. p. 331. V. 2. *αἰθὴν*. P. *αἰθὴν*. Pl. Br. V. 3. *γενέων*. P. *γενεῶν*. Pl. Br. V. 5. *γενόμεν*. P. *γενόμεν*. Pl. Br. V. 6. Vid. ad p. 505. nr. 118. γ. 4. V. 7. *ἀπὸ στίλβων*. P. *ἀποστίλβωσαν*. Pl. Br. V. 8. *λύπης ὀδύνην*. P. *λύπης λήθην*. Pl. *λήθην ὀδύνης*. Br. Vitium in *ὀδύνην* haerere existimo. Quod autem in marg. posui, *λύπης πανάκην* (ut ap. Crinagor. in Planud. nr. 273, T. II. p. 708.) id incertissimum est. Ut plurima in hac Anthologia, ita hunc quoque locum felicioribus ingenii restituendum relinquo.

Nr. 340. *εἰς νικόπολιν γυναῖκα μαρὰ εὐρεῖ ἐν Θεσσαλονικίᾳ*. Br. III. 292. nr. 665. An. III. 2. p. 239. V. 1. *μαρὰθωνος*. P. Br. *μαρὰθῶνος ἐθήκατο*. Pl. *Μαραθῶν ἐσεθήκατο* corr. Jos. Scaliger. *ἐνεθήκατο*. Ruhnck. Alteram horum reponendum videtur. V. 2. *ὀμβρίσας*. P. Br. *ἀμβρίσας*. Pl. *δάκρυον ὀμβρίσας* corrigit Br. in Lect. nom. una de causa, ut ait. Sed vide ad p. 108. nr. 145. — Nr. 341. *εἰς πρόκλον καὶ σφριανὸν π. φιλοσόφους*. Appictum *σμ.* Br. II. 446. nr. 6.

Hoc epigr. una cum eo, quod praecedat, nescio quomodo praeterii in Animadversionibus. Sed vid. Addenda T. III. 3. p. 74. s. Est in Marini Vita Procli p. 91. ed. Fabr. p. 29. ed. Boiss. unde intelligitur, Proclum ejus auctorem esse. V. 1. *γένος* om. in P. supplevit Marinus, ubi verba sic posita: *Πρόκλος ἐγὼ γενόμεν Λύκος γένος*. V. 4. *ἔστι*. P. *ἔστι* Br. cum Reiskio. *ἔστι* etiam Fabric. *ἔστι* Codd. Boisson. Cod. nostri lectionem servavi. Hesiod. Theog. v. 145. *ὀφθαλμὸς ἔστι ἐρέστερο μετώπῳ*. Vid. Etym. Magn. p. 14. 19. et p. 288. ed. Lips.

Nr. 342. *ἀνώνυμον ἐπιτίμβιον*. Br. III. 286. nr. 636. An. III. 2. p. 221. V. 1. *κἀθανον*. P. et plurimae editt. Pl. *προῦλαβον*. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. — Nr. 343. *εἰς πατέρων νιὸν μιλιτιάδου καὶ ἀττιπῆς ἀθηναίων*. Br. III. 298. nr. 690. An. III. 2. p. 260. V. 1. *λεγύθυμον*. P. *λεγύθυμον*. Br. *γλυκύθυμον*. Salm. Utraque lectio habet, quo se commendat; Brunkiana tamen ob crebram permutationem verborum *μῦθος* et *θυμός* aliquanto etiam probabilior. *) P. **) V. 5. *πισύρων τ' ἄρ*. Br. copulam necessariam non puto, quum hic versus praecedentibus verbis *ορφίης ἀναπάσης* per exegesein sit additus, V. 7. *οἶάτε*. P. *οἶάπερ*. Br. In his versibus, qui poetae sunt admodum mediocres, hiatu non offendor equidem, — V. 8, *εἰκοσα καὶ τέτταρον*. P. Junxit Br.

Nr. 344. *εὐμανίδου, εἰς λίοντα τινὰ ὃν ἐφρούρει λίων μαρμάρινος*. Br. I. 152. nr. 35. An. I. 1. p. 222. Alterum distichon in ultima pagina haeret cum lemma: *εἰς λίοντα τινὰ ὃν λίων ἐπὶ τοῦ λάρνακος* (vid. ad nr. 327.) *ἔσκεπε λίθινος*. Separatim leguntur haec disticha, juxta tamen in Plan. p. 204. Alteri *ἀδελφον* appositum in editt. vulg. quod abest ab ed. pr. Flor. Jungenda esse vidit Huetius p. 21. Leo tumulto fortis viri impositus in mentem mihi revocat fragmentum epitaphii, in insula Lesbo reperi, ap. Pocock, Inscriptt.

*) In inferiore marg. hujus paginae legitur epigr. Dioscoridis, quod dedimus p. 278. nr. 450. cum hac nota: *νομίζω ὅτι θεσπῶς κεῖται τὸ ἐπιγράμμα πλὴν ἐν τῇ τάξει τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ κύβου Μιχαῆλ οὕτως κεῖται ἀνημμένον μετὰ τοῦ ἱαμβίου*.

**) In superiore marg. hujus paginae scriptum epigr. Tynni, quod dedimus p. 285. nr. 477.

antiq. p. 46. nr. 8. ubi ex mutilis et depravatis verbis haec extricari posse videntur:

καὶ θάνον ἀτρέστον μαρτάμενοι [λήματι] .....

πατρίδι τὰν κλεινὰν ὥπασαν [ἀγλαίαν].

ἦ ἦα τίποσ τοῦδε σᾶμα λέων .....

ὅς μιν γὰρ θηρῶν φέρετατος, οἱ δὲ βροτῶν.

V. 3. ἐμὸν οὐνομά τ' εἶχεν. P. οἷς ὄνομ' εἶχεν. Pl. Br. Dedi, quod Cod. offerebat. Sequitur in Cod. distichon: τοῦ αὐτοῦ. εἰς μέλιτην πορην. quod supra dedimus pag. 234. nr. 187. *Philippi* nomine inscriptum.

δ

Nr. 345. ἀδέσποτον. οἱ δὲ σιμωνι. εἰς φιλαινίδα τὴν ἐλεφαντίνης ἐτῆραν τὴν γραψασαν ἐν πίνακι τὰς γυναικείας μίξεις ἐκείνας δια (scr. δι' ὃ) καὶ κωμωδεῖται παρα τ' ἐν ἀθήναις σοφῶν. Br. I. 189. *Aeschroni* inscriptum ex auctoritate Athenaei L. VIII. p. 535. C. D. In Plan. p. 222. St. est ἄδηλον. An. I. 1. p. 385. V. 2. κεκοίμαμαι. P. κεκοίμημαι. Pl. Ath. Br. V. 4. λάσθην. P. Ath. Br. λίσχην. In marg. Cod. Pal. αἰσχύνην. V. 5. Ζῆν vel Ζῆνα. P. Pl. Ζεῦν. Athen. quam formam hinc enotavit Eustath. ad Od. ε. p. 14. 53. οὐδὲ τοῦς. P. Cf. p. 117. nr. 198. v. 1. V. 7. Πολυκρ. De Poly- crate sophista vid. Coray ad Isocrat. T. II. p. 170. et p. 357. ubi lectionem Athenaei Ζεῦν merito improbat. V. 8. πασιπάλημα. P. In marg. φλυαρίαν. — κακῇ γλώσσει. P. κακῇ γλώσσα. Athen. Pl. Br. V. 9. οἱ' ἔγραψεν· ἐγὼ δ' οὐκ. P. ὅσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ. Athen. Br. οἱ' ἔγραψεν· αὐτὴ δ' οὐκ. Pl. Servavi lectionem membr. fortasse leviter sic immutandam: ἔγραψεν οἱ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα. In editione nostra asteriscus excidit ante ἐγὼ.

δ

Nr. 346. εἰς σαβῖνον ἐν κοριν θανματ αξιο. Br. III. 287. nr. 642. An. III. 2. p. 222. V. 2. ἂ λίθος ἂ μικρά. P. Pl. Ob pro- xima scripsi cum Br. ἢ λίθος ἢ μικρή. V. 4. ὕδατος. P. πόματος. Pl. ὕδατος. Br. — Nr. 347. εἰς ἀδαιμαν τὸν ὑκατι/ σιμωνίδου τοῦ κήου. De postremis verbis ambiguum videri potest, num in Cod. ad hoc epigr. pertineant, an ad sequens. Verum utrumque *Simonidē* tribuitur. Cf. Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. 40. Plutarch. T. II. p. 870. F. Br. I. 133. nr. 41. An. I. 1. p. 225. V. 2. ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Br. ἀμφ' ἔθιτο. P. — Nr. 348. εἰς τιμοκρεον τὸν ῥόδιον

οὗ τιν' τὴν γυνῶ^α πάσαν καὶ τ' συν^α (συνήθειαν?) εἶχεν ὁ θεῖός μου. *Lepidum lemma hominis avunculum obiter sugillantis. Minutiae litteris adscriptum: σιμωνίδου. Huic inscribitur in Plan. p. 212. St. Br. I. 138. nr. 61. An. I. 1. p. 239. s. V. 1. πῶν καὶ π. φαγῶν. P. Athen. L. X. p. 415. F. φαγῶν καὶ π. πῶν. Pl. Br. V. 2. ἀνδρώποις. P. ἀνδρώπους. Pl. Athen. Br.*

Nr. 349. ἄθλον ἐπὶ τινι. Br. III. 286. nr. 638. An. III. 2. p. 222. V. 2. ἔθανον. Huic versui medendi ratio non apparet. Habendus est itaque in exemplis eorum versuum, ubi brevis syllaba est in caesura pentametri. Seniores poetas hoc sibi saepius permisisse, dubitari nequit. — Nr. 350. ἄθλον ἐπὶ τινι. Br. III. 294. nr. 672. An. III. 2. p. 243. — Sequitur in Cod. Pal. distichon, quod coniunximus cum nr. 344.

*P. Nr. 351. διοσκορίδου. εἰς τὰς λυκαμβ^{ον} θυμαίρας ἅς ἀρχιλόχος^{ος} ὁ ποιη^{ος} ἔκωπεν ἐν γ^{ος} ἰάμβους θανυμασί^{ος} ὥστε καὶ βρόχον ἀνέψαντο. Br. I. 498. nr. 25. An. I. 2. p. 588. In Plan. p. 227. St. a vers. 7mo novum incipit epigramma. V. 2. ἰλλάχομεν. P. αἰ^α λέχομεν. Pl. Br. V. 4. ἱερῶν. P. ἱερῶν. Pl. Br. V. 6. ἤφλυσεν. P. ἔφλυσεν. Pl. Br. — Nr. 352. ἀδίσποτον, εἰς τὰ αὐτὰς λυκαμβίδας. οἱ δὲ φασὶ μελεάγρου^{ος} αὐ^{ος} εἶναι. ἄθλον est in Plan. p. 227. St. *Meleagro* tribuit Br. I. 34. nr. 119. An. I. 1. p. 131, V. 2. περσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 3. ὥς ἔτυμον. P. Pl. ὥς ἱομέν. Br. ob duriores sine dubio primae personae verbi substantivi ellipsin. Sed sic p. 283. nr. 479. πέτρος ἐγὼ τὸ πάλας γυρή. In Append. Epigr. nr. 45. T. II. p. 770. κόγχος ἐγὼ Ζεφυρόντι παλαίτερος. V. 4. αἰσχρά. De αἰσχροφθήμοσύνῃ, quam Eusebius vocat (Praepar. Evang. V. 32. p. 277.), Archilochi omnia plena. Vid. Liebel Reliqq. Archil. p. 40. s. Ap. Suid. in *Ἀρχιλόχος*. T. I. p. 346. εἰ τις αὐτοῦ τὸ αἰσχροπρεπὲς καὶ τὸ κακοφθήμεον ἀφέλοι. Quod Lexicis addendum. αἰσχροπῶν dixit Ephippus ap. Athen. L. XIII. pag. 571. A. quem restituere conatus sum in Additam. p. 305. ἔβλυσ. P. ἔφλυσ. Pl. Br. ex praecedente epigr. ut videtur. βλύζειν transitive usurpatur p. 510. nr. 24. ὃ *Ελκῶν* .. σὺ μὲν .. ὕδωρ εὐαπέεις ἐκ πηγῶν ἔβλυσας *Ἡσιόδω.* Nonn. Paraphr. c. IV. 6. ὅπῃ *Ἰχθυονίου* διὰ κόλπον *Ἰγρὸν* ὕδωρ ναίεται ἀγχιπτολὶς ἔβλυσεν πηγῇ. V. 5. καλήν. P. καλήν. Pl. Br. In *Ἀρχι-**

λογος brevis syllabae productio excusari possit ob pausam ante interpunctionem (vid. Spitzner. Diss. de Brev. Syll. Product. p. 9.); probabilis tamen et elegans Graefii correctio: Ἀρχιλογος· καλὴν δ' ἐπέων φάτιν. V. 6. γυναικείον ἔτραπεν. P. δ' interposuit Pl. omisit Br. — V. 7. ἐφ' ἑβρα. P. Br. ἐφ' ἑβρ. Pl.

Nr. 353. ἀντιπάρου σιδω. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσον καὶ πολυλάλον. Br. II. 31. nr. 90. An. II. 1. p. 86. V. 2. ὀρῆς. P. Pl. Br. Rectius ὀρῆς scribeas. V. 5. βάκχον. P. Br. βάκχῃ. Pl. ἄρμενον. P. ἄρμενον. Br. Vid. Eustath. ad 'Il. p. 105. 48. — Nr. 354. γαιτούλιχον εἰς τοὺς παῖδας μηδείας οὐδ' ὃν γλαύκην ἀνῆλθεν (adscriptum ἀνέϊλεν). Br. II. 167. nr. 5. An. II. 2. p. 34. V. 1. μηδείης. P. Pl. μηδείας. Br. V. 2. θυμ' P. θυμ' Pl. Br. ζᾶλος, ut mox ἰλασκομένα, est in P. Pl. V. 4. μητρός. P. Pl. ματρός. Br. V. 4. ἀμείλικτον. P. Br. ἀμειλίκτου. Pl.

Nr. 355. δαμαγίτον εἰς πραξιτέλην τὸν ἀγαλματοποιὸν τὸν ἐκ τῆς ἁνδρου. Br. II. 40. nr. 12. An. II. 1. p. 115. De Praxitele statuarius agi, quod lemmatis auctor existimat, nihil est, quod fidem faciat. V. 3. μουνῶν. Fortasse rectius μουνσίων. — Nr. 356. εἰς τινα ἐπὶ ληστὴ ἀνααιρεθέντα καὶ ἔπειτα πάλι θανατούμενον. Br. III. 251. nr. 473. An. II. 2. p. 139. — P. *) Nr. 357. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 252. nr. 476. An. II. 2. p. 140. V. 1. κατὰ κρύπτης. P. — Nr. 358. εἰς τὸν αὐτόν. Br. I. c. nr. 477. An. I. c. V. 1. με θάπτεις. P. μ' ἔθαπτες. Br. με θάπτῃ. Pl. — Nr. 359. εἰς τὸν αὐτόν. Br. I. c. nr. 474. An. III. 2. p. 139. V. 1. νέκυν jungendum cum κατέθαπτες et ἰδών. — οἰκτεῖσθον. quaedam eddūt. Plan. V. 3. κατὰ κρ. P. V. 4. παρέχεις. P. παρέχεις. Pl. Br.

Nr. 360. εἰς τὸν αὐτόν. Br. III. 252. nr. 478. An. III. 2. p. 140. V. 2. ταῦτό. P. πάθης. P. πάθοις. Pl. Br. — Nr. 361. ἀδῆλον εἰς οἶον παρὰ πρὸς θανατούμενον. Br. III. 295. nr. 675. An. III. 2. p. 246. V. 1. ἑ. P. εἰ. Pl. Br. V. 2. ὁ φθόνος. Cf. epigr. Gregor. Naz. p. 543. nr. 126. v. 4.

Nr. 362. εἰς δέτιον ῥήτορα. φιλιππον θεσσαλονικίως. Br. II. 255.

*) In superiore marg. hujus paginae scriptum epigr. Leonidae in Maroniden, quod dedimus p. 278. nr. 455.

nr. 84. An. II. 2. p. 209. Ia Plan. p. 285^a St. ἄθρολον est. V. 1. ἡδεκικενθε σωρός. verba atramento inducta et supra scriptum: γρ. σωρός ἡδε κένενθεν. V. 2. εὐπρεπίος. P. editt. Ald. 3. Asc. Nic. Sab. εὐεπίος. reliquæ editt. Pl. Recte in oratore ἡ εὐπρέπεια laudatur, decorus habitus et elegantia. — V. 3. ἤλθεν εἰς. P. ἤλθεν δ' εἰς. Pl. ἤλυθεν εἰς. Br. Scripsi ἤλυθε δ' εἰς, quod Planudeâ lectione certe non est deterius. — εἰς ὄλυμπον. P. εἰς ὄλυμπον. Pl. Br. Sequuntur in Cod. duo versus, quos in marginem relegavi, quum neuter eorum Philippi esse videatur. Posteriorem sic emendatum exhibet Plan. et Br. ἀθάνατον ποιεῖ δ' οὐ λόγος, οὔτε θεός. Lenius erit, ni fallor: ἀθάνατον δὲ ποιεῖν οὐδὲ θεὸς δύναται. Praeterea in marg. Cod. siglae: εμ. d. et ad vers. ultimum nota: καὶ ἀνόητος, ὁ θεὸς τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν ἀθανάτους ποιεῖ, καὶ σὺ οὐ γινώσκῃς.

Nr. 363. ἄθρολον. εἰς τετμενάνης νιδὸν ζηνοδοῖ ἐπὶ πῆτα βασιλῆως μαρξ ἡ ἀδριανού. Br. III. 296. nr. 680. An. III. 2. p. 255. V. 1. τετμενάνης. adscriptum ζτ. in marg. ὅτι τὸ τετμενάνης τόπον σημαίνει, οὐχὶ δὲ τὴν μητέρα τοῦ κειμένου, ὡς δημοῖ ἡ τοῦ ἐπιγράμματος ἔκδοσις. Nihil horum verum, sed depravata lectio. Non poenitet coniecisse: μνημ' ἀρετῆς ὁδὸς τύμβος. Jam fac, prioribus litteris detritis, in membr. fuisse, μ . . μαρξος, et librarium aliquem ζτ. suum adposuisse, facile ex syllabis ΖΗΤμ . . αρετῆς monstrum illud τετμενάνης enasci potuit. De verbis μνημ' ἀρετῆς, in epitaphiis crebro obviis, exempla congessi in Animadversionibus. Br. primum verum prorsus rescuit, alterum autem sic immutavit: ἥρωος μεγάλου τύμβος κατὰ σῶμα καλύπτει. V. 4. omisus in contextu P. ubi ζτ. X. in marg. autem ter scriptus, ubi semel ἱερόν, bis ἱερός. Sed θῶκον ἐφ' εὔρεν ter positum. Quare unde Br. habeat suum χώρον ἐφεῦρεν, ignoro equidem. V. 5. βασιλῆος. P. βασιλῆως. Br. c. Ap. G. R. V. 10. εὐγενέσσει repono e Codice pro ἐγγενέσσει, quod me invito in textu remansit. Sic Br. cum plurimis apogr. — γίλῃσι καὶ ἄσσι. P. φίλοις ξείνοις τε Br. Hoc epigr. sub Hadriano aut Marco, ut auctor lemmatis narrat, scriptum esse dubito. Senioris est ævi, quo Decuriones et Curiales appellabantur πολίτευται. Quare aut hoc reponendum, καὶ ἄσσι καὶ πολιτευταῖς, aut πολήταις in eundem sensum accipiendum esse suspicor.

Nr. 364. μαρξον ἀρεν. εἰς τέττιγα καὶ ἀριδα. Br. II. 273.

nr. 29. An. II. 2. p. 296. Legitur iterum p. 235. in marg. V. 2. ἀμφοτέροις χερσὶ. P. 1. 2. utrique, et cicadae et locustae, pulverem manibus injiciens. ἀμφοτέροις ἀμφιβαλοῦσα κόνιν. Br. ex interpolatis apographis. — V. 5. ἡμερα. P. 1. 2. ἡμερα. Br. c. Reiskio. — Nr. 365. ζωνᾷ σαρδιανοῦ τοῦ καὶ διодώρου εἰς κινύρου παῖδα. Br. II. p. 81. nr. 7. (ed. Lips. II. p. 69.) An. II. 1. p. 207. V. 1. αἰδῆ ὄς. P. αἰδῆ ὄς. Br. αἰδός. corr. Schneider. Propius accedet: αἰδῆ ὄς ταύτης. In hoc incidit etiam Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. qui etiam de αἰδός ὄς ναύτης cogitabat. Sed ταύτης equidem non tentaverim. V. 2. κωπεύει. P. κωπέυεις. Br. ἐλῶν ὀδύνης. P. ἐλαυνόμενην Br. nimis audacter. ἔχων Reisk. ἰδῶν ὀδύνας Schneiderus; ἐρῶν ὀδύνης Orell. comparans ep. Archiae p. 217. nr. 68. Ἄιδος ὦ νεκυηγέ, κεχαρμένε δάκρυσι πάντων. Sed aliud est, ni fallor, ἄλλων δάκρυσι καὶ ὀδύνασι χαίρειν, aliud ὀδύνης ἐρῶν, quod de Menedemo quodam aliove heautontimorumenō dictum existimes. Mihi scribendum videtur: νεκῶν βᾶριν ἐλῶν ὀδύνης. verbis sic junctis: ἐλῶν (ἐλαύνων) βᾶριν ὀδύνης νεκῶν. cymbam luctu defunctorum refertam et onustam agens. Verbi ἐλῶν praesenti tempore usurpati rariora sunt exempla; sed occurrit in ep. Archiae p. 361. nr. 19. ap. Arist. Nub. v. 28. ἔλα ap. Pindar. Isth. V. 48. imperfectum ἔλασιν ap. Apollon. Rhod. L. III. 872. — P. V. 3. novum lemma in P. εἰς κινύραν νεώτερον. — ἐμβαίνοντι. P. ἐμβαινόντι. Br. c. Salmatio. — V. 4. χάρον. P. χάρων. Br. Illud formatum ad analogiam vocativi Ποσειδάων, et similibus quorundam vocabulorum, quae Grammatici aeolicae dialecto attribuant. Fortasse tamen h. l. Χάρον non minus debetur librario, quam χθόν p. 247. nr. 276. V. 5. Θῆνας. P. Similiter de Paride Coluthus v. 227. ὤχετο φειδομένοισιν ἐπ' ἔχνεσιν ἔχνος ἐρείσας, Μὴ πόδες ἱμερόεντες ὑποχραινόντο κονίης. V. 6. ἡιονίην. P. ἡιονίην. Br. Vid. ad p. 206. nr. 550.

Nr. 366. ἀντιστίον εἰς μενίστρατον καὶ μένανδρον καὶ διονύσιον, τοῖς ἀθλητάς. Br. II. 284. nr. 5. An. II. 2. p. 321. V. 3. ἐν πόντῳ post πύρος] Σικελὸς vehementer friget. Suspiscabar: καὶ σὲ Νόρος Σικελῷ ὤλεσεν ἐν πόντῳ. aut: καὶ σὲ πόρος Σικελὸς ὤλεσε, δύνεσσι μ' ὦ Διονύσιε. — τύσον. P. πύσον. Br. c. Salm. in Ap. C. R. — V. 4. εἰ οὐκ κρεσσονας ἀθλοφόρων. P. κρεσσονας ἀθλοφόρων. Br. — Nr. 367. ἀντιπάρων εἰς νυμφίον τιν ἐπὶ τῆς παστάδος τελευτήσαντα. In marg. sigla σχ. ζ. V. 1. ἡγερίου με λέγει. P. ἡγερίου λέγει νεκρὸν ἐμ'.

marg. Ap. G. R. Alii *λίγω* et *λέγοις* corrigunt. *Ἐγείρων με λέγειν* Br. c. Reiskio. Nihil horum satis commodum. Scripsi: *Ἐγερ. μ' ἔλειπεν*. Saepe sic γ ex ductu calligraphico ortum perperam inseritur. Vid. ad Christodor. Ecphr. p. 66. γ. 94. ubi *ἀγείρων* scriptum pro *αἰείρων*. p. 136. nr. 292. *ἐνδιαγούσα* pro *ἐνδιαούσα*. p. 273. nr. 452. *τόδε γ' εἶπεν* pro *τόδ' εἶπεν*. p. 427. nr. 562. γ. 15. *μειγῆναι* pro *μειῖναι*. In Aeschyli Choëph. γ. 129. *πεπραγμένοι γὰρ* pro *πεπραμένοι γάρ*. *γίγην* pro *γύην* ap. Apoll. I. 1. 1. *ἀλέγουσι* pro *ἀλείουσι* in fr. Pancratis ap. Athen. L. VII. p. 321. F. *μέγιστον ἄρως* pro *μυστὸν* ap. Plutarch. T. II. p. 715. E. Ap. Lucian. T. VIII. p. 99. 10. ex ὅλον factum *ὀλίγον* et *ὀργιλον*. Ut in epigr. nostro, sic peccatum videtur etiam ap. Liban. T. III. p. 191. 4. ubi scribo: *καὶ ὃν καταμύψαιτ' ἂν τις* [vulg. *καταγράφαιτ' ἂν τις*], *τὸν πατέρα τ' ἔλειπεν* [vulgo *τε λέγων*] *καὶ οἷα ἡδικημένος οἷα ποιοῦντα τὸν παῖδα ὀρεῖ τὸν πατρός*. — *μετ' ἰόντι*. P. V. 2. *κατ' ἔσχε*. P. V. 5. *ὄμμασι*. P. ὄμματι Br. cum Apogr. G. R. *σὺν ἀπ.* P. *ἰδόντες*. P. *ἰδόντος* Br. c. Apogr. G. R. — V. 4. *κούρον*. P. *κούρην*. Br. c. Ap. G. R. V. 6. ἦψε. P.

Nr. 368. *ἔρυνιον. εἰς ἀντικτὴν τινὰ γυναικᾶ γενομένην ῥωμαίων*
ἐπ' αἰμαλώσεως καὶ τέλει ἐν κυζίκῳ. Br. II. 298. nr. 12. An. II. 2. p. 362. V. 2. *λοιγός*. P. *λυγρός*. Br. c. Plan. Praetuli conjecturam Salmasii *λοιγός*, quae vox adjective usurpatur ap. Nicándr. Ther. v. 6. *ἐπὶ λοιγὸν ὀδόντα*. Ib. 733. *ἔμετον . . λοιγὸν ἀραχνήεντα*. ubi vulgo *λγόν*. Sed Codd. et Schol. *λοιγόν*. Gregor. Nazianz. Oppi. T. II. p. 99. nr. 34. 7. *τετραπόδεσσιν ἐπέχρας λοιγός ὄλεθρος*. Cod. Pal. *λυγρός*. V. 4. *ἡμφίαζε*. P. Br. *ἡμφίσειεν*. Plan. Vide pag. 169. nr. 165. 8.

Nr. 369. *ἀντιπάρου εἰς ἀντίπατρον ἤτορα θανμαστόν, ἢ μᾶλλον*
ἰσρία. ἄδηλον est in Plan. p. 285^a. Inter Cerealii epigrammata retulit
Br. II. 345. nr. 3. An. II. 3. p. 9. V. 3. ἀμφήριστον. Ap. Apollon.
Rhod. L. IV. 345. αὐτὰρ Μήδεϊαν, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον. τόδε
Br. scripsit. At Apollonii orationi magis videtur accommodatum: τὸ
γὰρ ἐπλετο ἀμφήριστον. Cf. L. IV. 644. 1637. ἢ τ' ἄλλων ὑπερέπλετο
εἰν ἄλλ' ἤσων. Idem verbum vocalem praecedit ap. Homer. Ἰλ. ο. 227.
σ. 94. — εἴτε semel positum attigit Heindorf. ad Platon. T. IV.
p. 302. — V. 5. λόγος ἔλλην. P. λόγον ἐστὶ. Pl. Br.

Nr. 370. *διωδύρου εἰς μίνανδρον τὸν ποιητὴν. ἔ τ ν ε κωμω*
 Tom. III.

Br. II. 188. nr. 13. An. II. 2. p. 84. V. 3. Obscurius distichon. Ad *Mévanδρον* desideratur αὐτόν, quamvis nec hoc post assertionem eippi, ἐπ' ἐμοὶ *Μέvanδρον* ἔχω, ad loci difficultatem tollendam suffecerit. Hinc suspicabar: εἰ δὲ τὸν ἄνδρα, aut εἰ δὲ μὴ αὐτὸν *Δίζημι*. Si vitum quacetas, non ossa et cineres. Grotius vertit: *Menandri... Aesetvō citheres: ipsum si forte requiras, Elysias valles aut Jovis aula tenet.* — Nr. 371. κριναγόρον, εἰς ἔναχον τὸν κριναγόρου θεράποντα. Br. II. 152. nr. 43. An. II. 1. p. 415. V. 2. ἦδε. P. V. 3. ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. marg. Pal.

Nr. 372. λολλίου βάσσου. εἰς ἀνῦμιον ὁμοίως ἐπὶ ξένης τελευτήσαν. In Plan. p. 213. St. *Λουλλίου* inscriptum. Br. II. 163. nr. 11. An. II. 2. p. 27. V. 3. οὐκ ἔτι. P. Pl. Malim οὐκ ἐπὶ πρόσσω, ut dicitur ἐπὶ πολλύν. Apoll. Rhod. L. I. 661. ἐπὶ δὴν et ἐπὶ δηρὸν æperissime; etiam in Anthol. p. 303. nr. 609. V. 4. ἐπ' ωκίασσε. P. V. 6. ὀφθαλμὸν. P. ὀφθαλμῶν. Pl. Br. — Nr. 373. θαλλοῦ μιλησίον. εἰς δύο τινὰς μιλησίους ἐν Ἰταλία τελευτήσαν. οἶμαι δ' ὅτε σοφοῦς. Br. II. 165. nr. 5. An. II. 2. p. 30. V. 2. ἀμφ' ἐκάλυντε. P. V. 3. ἡλλάξω. P. ἡλλάξας, Pl. Br. — Nr. 374. μαρξ ἀργενταρίου. εἰς ναυαγὸν λυσιδίκης υἱὸν πνυταγόραν. Br. II. 273. nr. 31. An. II. 2. p. 297. V. 1. ἐκρύφθη. P. Pl. ἐκρύφθη. Br. recte. Certe quae de transitu ab una persona ad alteram diximus p. 154. nr. 73. ad hunc locum nihil faciunt. V. 3. ἀλλὰ με. P. Pl. ἀλλ' ἐμέ. Br. V. 4. ἄπνον. P. ἄπνον. Pl. Br. V. 5. Scr. ἔσχον pro ἔσχεν, quod operarum est peccatum. ἀργαίην. P. αἰγαίην. Pl. Br. Sic p. 514. nr. 47. αἰνέω in ἀρνέω depravatatum. — V. 6. πρυμνύχους. P. πρυμνούχους. Pl. Br. V. 8. εἰς ἐνέβην. P.

Nr. 375. ἀντιφίλ^τ βύζαν εἰς τινα γυναῖκα ἔγκυρ^τ ἐν σιαμῶ^τ τετο-
αυῖαν τινασσομένην τ^τ δώματος. Br. II. 180. nr. 40. An. II. 2. p. 64. V. 2. τινασαμένην. P. τινασσομένην. Br. c. Reiskio. [sic corr. in edit. nostra pro Br. c. Plan.] Si vera est membr. lectio, hic locus annumerari debet iis, in quibus aor. 1. medii vim passivam habet, quae paucissima sunt. Nisi sensus est, parietes ita sese movisse (motum terrae ita in se recepiasse), ut tamen recti starent. Vid. Herm. de emend. rat. gr. Gr. p. 236. Matthiae Gr. gr. p. 690. — V. 3. αἰς P. ofe Br. c. Reisk. ὑπὸ φωλευνόμεναι. P. ὑποφωλεύουσιν. Br. ἐπ' ἡλ, P. V. 4. ὠδίνες. P.

Nr. 376. κριναγόρον, εἰς σέλευκον νέον τελευτήσαντα. Br. II. 152. nr. 45. An. II. 1. p. 416. V. 1. δειλαῖος. P. δειλαῖος. Br. Vid. ad nr. 397. v. 1. V. 2. ἀτηροῦ αἰθόμενοι θανάτου. P. ἀτηροῦ αἰσθόμενοι βίοντος. Pl. Praeclare Br. ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου. Supra p. 142. nr. 5. αἰθόμενος scriptum pro ἀχθόμενος. V. 4. ἐπ' αὐρ. P. P. V. 6. αἰγιαλῷ. Quaedam editt. vetti Plan. αἰγιαλῶν. — Nr. 377. ἐρπικίου εἰς παρθένιον τὸν φωκαῖα τὸν εἰς ὅμ^π παροινήσαντα. Br. II. 297. nr. 11. An. II. 2. p. 361. V. 2. τοῦ μισρογλωσσου. P. μισρογλώσσου. Br. Nec alterum, quod Cod. offert, spernendum. V. 3. οὐνεκ. P. ἐν ἡμεας. Ib. V. 4. γλέγματα. P. Eadem est diversitas p. 218. nr. 70. V. 5. ἐπειδη. P. ἐπὶ δῆ. Br. c. Ap. G. R. V. 6. βάτον. P. πάτον corr. Kuster; et sic est in marg. Ap. G. R. Hesych. πάτος. ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός . . καὶ κόπρος. Nicand. Alexiph. 535. ἡ δὲ πάτον στρουθοῖο κατοικᾶδος. Schol. ἀφόδενμα. Probabilis sane emendatio. — V. 7. τοὶ γάρ. P. ἐρινύσιν. P. Vid. supra pag. 234. nr. 188. vers. 5. ἡπται. P. ἡπται. Br. V. 8. ἀπ' ἀχόμενος. P.

Nr. 378. ἀπολλωνίδου εἰς ἱλιόδωρον καὶ διογένειαν τὴν αὐ γαμετήν. Br. II. 139. nr. 28. An. II. 1. p. 373. V. 1. ἐφθανεν. P. Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. Hinc Ald. 2. 3. Nic. Sab. κάτθανεν. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. Steph. — ἐφ' ἔσπετο. P. V. 3. ὡς ὑμεναῖον ἐπὶ. P. Pl. ὡς ὑμεναῖον ὑπὸ πλακί. sub lapide nuptiali, non sepulchrali. Br. c. Toup. ad Suid. P. III. p. 367. quod mihi vehementer contortum videtur. ὡς ἄμ' ἔναῖον ἐνὶ πλακί. acute Tyrwhitt. in Not. ad Toup. Em. T. IV. p. 420. Non minus recte, ni fallor, scripserit: ὡς συνέναιον, ἔτι πλακί τυμβεύονται. ubi οὕτως subaudiendum in apodosis. Vid. L. Boas de Ellips. p. 778. ed. Lips. ibique Schaeferum. V. 4. θάνατον. P. θάλαμον. Pl. Br. — ἀγαλλόμενοι hoc loco nove cum accusativo jungi monuit Stephan. in Thes. Gr. L. T. I. p. 15. Est pro ἔχοντες ἀγαλλόμενοι.

Nr. 379. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς τὴν ἐν δικαιοῇ θάλασσαν καὶ εἰς τὰ ἐκεῖ νεώρια καὶ λιμένας. Br. II. 173. nr. 16. An. II. 2. p. 49. V. 1. δικαιορχία. P. δικαιοῤῥχια. Br. V. 4. βιαζόμενα. P.

V. 6. ἐπ' αὐτῆς μέτρον. P. εἰτ' αὐτῇ μικρὸν ἔχω. Br. partim ex Reiskii, partim ex Salmasii conjectura. Sed longe verior, ut lenior altera correctio Reiskii, εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα. *contemplare Romam vicinam, et judica, an portum ad illius mensuram satis spatiosum habeam.* Phalaris Ep. CII. εἰς γὰρ ἀνῆλ ἐμοὶ τοιοῦτος ἀπάσης ἐστὶ Σιναιλίας μέτρον.

Nr. 380. κριναγόρου, εἰς εὐνικίδαν τινὰ οὐ τινος ἢ λάραξ ἀπὸ λυγδίνης πλα^ον ἐχορμάτιζεν. ἄμβριξ. Br. II. 150. nr. 36. An. II. 1. p. 409. V. 3. οὐκ ἀνδρὺς ἐσθλοῦ. ὅμως subaudiendum. Vid. nr. 377. v. 1. et quae de illa ellipsi dixit Abresch. in Lectt. Aristaen. p. 46. V. 5. τηῖ καλ. P. Br. τηῖ πᾶς. Reisk. parum commode. Aliquid tamen in his versibus ad sensus integritatem et perspicuitatem desiderari, facile intelligitur. V. 6. τῶλιγωπελὲς. P. τῶλιγγπελὲς. Bentlej. ad Callim. T. II. p. 16. τοῖλιγγπελὲς. Br. — ῥάκος. Vid. T. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 389. s. ed. Bip. De Hercule Sophocl. Trach. 1105. νῦν ὡδ' ἀναρδῶρος καὶ κατὰ ῥάκῳ μένος Τυφλῆς ἐπ' αὐτῆς ἐκπεπόρθηται τάλας. Clemens Alex. p. 281. 26. τὰ λουτρά... θάττον ἢ προσήκει ῥάκοι τὰ σώματα καὶ προγηράσκουσιν ἀναγκάζει. — V. 7. ^{αι}σῆπεται ὃ ὑπό. P. σῆπεται θ' ὑπό. Br.

Nr. 381. ἱερούσπου ἀπὸ μεσοῖν^ς εἰς ἱεροκλίδην τινὰ ἐν οὖν τῆς ἰδία νηὶ κατέκαυσαν. Br. II. 307. An. II. 2. p. 408. V. 1. αἰδός. P. V. 3. τεθνηῶτα. P. τεθνηῶτα. Br. τεθνηῶτα. Pl. — P. Nr. 382. φιλίπ^η θεσσαλ/ εἰς ναυηγὸν τινὰ μὴ τεχνὸν ταγῆς. Br. II. 235. nr. 82. An. II. 2. p. 208. V. 5. in contextu omissus legitur in margine. πενοῦσα. P. Br. κρατούσα. Pl. V. 6. μὴκ^τ ἔτι. P. — Nr. 383. φι-λίππου ὁμοίως εἰςτινα ναυηγὸν οὗτιν^ο ὕλον τὸ λείψανον διασπάρη ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐν τῷ αἰγιαλῷ. Br. II. 230. nr. 67. An. II. 2. p. 195. ἄδελον est in Plan. p. 212. St. Iterum p. 248. φιλίππου. V. 1. ἡόνιον. P. Pl. 1. ἡόνι. Pl. 2. Br. ἡόνιον scripsi. Cf. Herm. ad Orph. p. 765. — σῆμα. P. Pl. 1. 2. σῶμα Br. corr. in Lectt. cum Huetio. Hoc mihi quoque verissimum videtur, licet Grotius vulgatam teneat: *Sparsa vides hominis miseri monumenta per actam.* Verba σῶμα et σῆμα confusa vidimus p. 227. nr. 141. V. 2. ἐκχυμένων. P. ἐκχύμενον. Plan. 2. Br. ψυχόμενον. Pl. 1. V. 4. κόρη. P. κόρη. ed. Flor. Ald. 1. utroque loco. κόρη reliquae editt. χειρῶν. P.

Nr. 384. ^υμάρμ ἀργενταρίον εἰς ἀριστομάχην τινὰ γραῦν τὴν μέ-
 θυσον. Br. II. 273. nr. 30. An. II. 2. p. 296. V. 2. γρηῖς. P. γρηῖς.
 Pl. Br. Utrumque reperitur; sed pro instituto meo, id fortasse de-
 buissem repraesentare, quod membr. offerunt. Sed vid. ad p. 278.
 nr. 455. v. 2. V. 3. πάντ' ἐμ. P. πᾶν δ' ἐμ. Pl. Br. Scripsi codicis
 vestigia secutus, πᾶν τ' ἐμαρ. — V. 4. ἐπανρομένη. P. Pl. ἐπαν-
 ρόμενον ex Cod. Lascaris Br. qui tamen in Lectt. recte emendavit
 ἐπανρομένης. V. 5. τὰδε μίνωι πάλαι. P. Pl. ταδι corrigebat Jos.
 Scaliger in not. mst. quae forma mera est attica. Sed certe depravatus
 est locus. In verbis τὰδε Μίν. metrum claudicat, nec facile dixeris, hoc
 quoque loco brevem vocalem ob sequens μ produci. Quid praeterea
 facias adverbio πάλαι, ad sensum prorsus inutili? Quod dedi, et sen-
 sum saluum praestat et metrum: εἶπε τὰδ' ὦ Μινωῖ, πῆλαι, φέρε,
 κᾶλπιν ἐλαφρὴν. infinitivo pro imperativo posito, nisi fortasse jungere
 quis malit, φέρε πῆλαι. Judicialis urna, ἡ κᾶλπις (vid. Lucian. T. IV.
 p. 55 et 75. Stephan. Thea. Gr. L. T. I. p. 1127. F.) πᾶλλεται,
 movetur, quatitur (ut est ap. Statium II. Sylv. I. 218.) a quaesitore.
 Virgil. Aen. VI. 432. Quaesitor Minos urnam movet. Claudian. in
 Proserp. Rapt. II. 332. urna nec incertas versat Minoia sortes. Vid.
 Interpp. Horatii II. Od. 3, 26. Verba πῆλαι, φέρε, vetulam signifi-
 cant festinantem, ut arida siti cruciatam scil. Obiter corrige Schol.
 Theocr. Eid. II. 36. τὸν γὰρ χαλκὸν ἔπηλαν ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς
 σελήνης. pro ἐπειδὴν. ἔπαιον corrigebat cl. Coray ad Plutarch. T. II.
 p. 408. — V. 7. παρθενίην. P. Pl. παρθένιον sponsum, ut Da-
 naïdes, Br. c. Munkero ad Anton. Liber. p. 96. — V. 8. κας. P.
 πᾶν. Br. c. Plan.

Nr. 385. φιλιππου εἰς τὸν πρωτεσίλαον τὸν ἐν τροία πρῶτον
 τελευτᾷ: οὔτε ἐν τῷ του τάφῳ οὐα φν βλέπει τ' ἔλιον ξηραίνοντῃ καὶ
 τ' φύλλων τ' κόσμ' ἀποβάλλανσι. Br. II. 253. nr. 75. An. II. 2. p. 202.
 V. 8. σῶιζε. P. — Nr. 386. βάσσου λολλίου: εἰς νιόβην τὴν ἐν
 οἰκῷ τὴν ἀπόλιθωθησαν (scil. ἀπαλιθωθεῖσαν) εἰς τινος (scil. τῆς
 τινος) ἐν μιᾷ ἡμ' ἐπτά νιοὶ καὶ τοσαῦται θυγατέρες ἐτελευτήσαν.
 Br. II. 162. nr. 9. An. II. 2. p. 26. V. 1. ἄδ' ἐγὼ ἡ. P. ἡδ' ἐγὼ ἡ.
 Br. V. 2. post μαστῶν Reiskius λευκὸν excidisse censebat; Θερμόν
 dedit Br. c. Salmasio. ἔπηξα. P. ἔτηξα. Br. c. Roiskio. V. 3. ὠδίνος.
 P. ut saepe. ἀριθμούς. P. ἀριθμός. Br. c. Apogr. G. R. V. 4. ἡ

τέκον, P. ᾧ τέκον. Br. Fortasse: ᾧ τέκον. Jam Orcus liberorum
 meorum numero gaudet: Terrae peperit et igni, exiguis tantum reliquiis
 ex magno rogo receptis,

P. Nr. 387. Βιάνορος εἰς θεονόην τινὰ σὺν τοῦ ἰδίῳ παιδί ἅμα
 τελευτήσαν καὶ ταμεῖσαν. Br. II. 159. nr. 19. An. II. 2. p. 17.
 V. 1. θειονόεις. P. θειονόης. Pl. Br. γάμον. P. γάμον. Pl. V. 2.
 ἔσθενον εἰς ὀδύνας. Obscura verba, etiamsi εἰς pro ἐν accipias. Vide
 an fuerit: κορυφίτας ἔσθενον εἰς ὀδύνας. ad minorem luctum feren-
 dum suppetebant vires, — V. 3. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. φθονερὴν
 ἀπ' ἐνόσφισι μοῖραν. P. φθονερὴ τις ἐνόσφισι μοῖρα. Pl. Br. quae
 Planudis est correctio. Suspica-bar: φθονερῆς λίνα νόσφισι Μοῖρας.
 Joann. Barhuc. p. 294. nr. 553. παρ' ἐσχατίης λίνα μοῖρας. Theocr.
 Eid. α. 139. τά γε μὰν λίνα πάντα λελοῖπει Ἐκ μοιρῶν. Nisi malis:
 γυν' δ' αὖ καὶ παιδὸς φθονερὴ μ' ἀπενόσφισι Μοῖρα. — V. 4. καὶ σέ
 τό. P. Pl. γυν' βρέφος, ἐφείσθη καὶ σέο λεπομένη. corr. Br. in
 Lectt. σέο ab ignota manu Huetius invenit notatum in exemplo Sca-
 ligeri. Hoc certum, post βρέφος orationem incidendam esse. V. 5,
 Περσεφόνη. P. Φερσεφ. Pl. Br. τόδε. P. Pl. τόγε. Br. fuisse existimo:
 Περσεφόνη, σὺ δέ . . . Vid. ad p. 117. nr. 202. v. 5. Porson. ad
 Eurip. Orest. 614. p. 131. — ἄκουσεν. P. ἄκουσαν. Pl. Br. — V. 6,
 ἀπ' οἰχομένη. P.

Nr. 388. τοῦ αὐτοῦ βιάνορ^ο εἰς τινὰ κλειτώννυμον τίραννον, οὐκ-
 οῖδ' ὅστις (i. e. ἐστίν) οἷτος ὁ κλητώννυμος. Br. II. 157. nr. 14.
 An. II. 2. p. 14. V. 3. δίκαι. P. Pl. δίκη. Br. V. 4. κορυφάν scri-
 bendum videtur, V. 4. ἐκτίρισε. P. Pl. ἐκτίρισε. Br. V. 5. αἰδομένη.
 P. Pl. αἰδομένη. Br. V. 6. γὰ. P. Pl. Ionicas formas in hac et seqq.
 vocibus praetulit Br. ἔλευθερίης. P. ἔλευθερίας. Pl. — Nr. 389.
 ἀπολλωνίδον, εἰς τοὺς τέσσαρας νύκτας ποσιδίππου ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ^τ
 (intra quatuor potius dies, secundum v. 31um.) τελευτήσαν. Br. II. 139.
 nr. 30. An. II. 1. p. 375. V. 2. ποσιδίππου. P. ποσειδίππου. Pl. Br.
 V. 4. κειράμενον. P. κειραμένον. Pl. Br. Membr. lectionem restitui,
 participio relato ad ἡμαρ, quod mihi ποιητικώτερον esse videtur, quam
 si idem referatur ad αἶδαο. Utrumvis aequaris, κείρασθαι vi activa
 accipiendum est. V. 5. κατ' ὄμβρ. P. V. 6. κοινὴ πον. Malim,
 κοινὴ τοι νύξ.

Nr. 390. ἀντιπάρου. εἰς ἀπολλύδωρον τινὰ ὑπὸ κεραινοῦ τε-

λετήσαν. ἦν δ' ἄρα σταδιοδρόμος. Br. II. 126. nr. 67. An. II. 1. p. 340. V. 1. ἀκούεις. *audisti*. Vid. p. 542. nr. 116. p. 345. nr. 140. et mox p. 265. nr. 397. εἴ που τινὰ πόντον ἀκούετε. Lucian. Somn. T. I. p. 309. ὁ δὲ πάντων θεῶν πατήρ . . ἀκούεις ἤδη που ὡς χρυσίον ἐγένετο. Ib. T. II. p. 184. Θηβαίους δὲ ἰαῶς ἀκούεις ὅπως μετῆλθον. Saep̄ εἰ ἀκούεις veteres sic posuerunt, Homeri exemplum secuti in Od. o. 403. νῆσός τις Συρίη κεκλήσκειται, εἴ που ἀκούεις. Apoll. Rhod. L. III. 362. Ἡελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις. Ib. L. IV. 1560. εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἰόντες Εὐρύπυλον. Coluth. v. 69. εἴ τινα Πάριν ἀκούεις. Philostrat. de Vit. Soph. II. 8. p. 578. εἰ δὴ τινα Χαλκιδεά ἀκούεις. Apud Lucian. in Asin. §. 4. T. VI. p. 135. Ἐγὼ Ἀβροιά εἰμι, εἴ τινα τῆς σῆς μητρὸς φίλην ἀκούεις. Bipontinus editor (T. X. p. 297.) minus recte probabat lectionem Cod. Par. ἀκούεις. Similiter Latini, Propert. IV. 9. 39. *Quis facta Herculeas non audit fortia clavas?* Cicero de Offic. I. 6. 5. *ut in astrologia C. Sulpicium audimus.* ubi vid. Heusingerum p. 49. 50. qui hanc lectionem vulgatae *audivimus* merito praetulit; Gronov. et Drakenb. ad Livium XLV. 22. Tom. V. p. 850. Sic etiam ὀρές positum pro ἑώρακας ap. Dion. Chrys. Or. X. p. 304. 5. τὸν δὲ Ὀρέστην καὶ αὐτὸν δῆπου ὀρές ἐν ταῖς τραγωδίαις. — V. 3. ὥρης. P. ὥρη. Pl. Br. V. 5. αἰγανέης. P. Pl. αἰανέης corr. Brodae. Scaliger et Br. in Lectt. De causa depravationis vid. supra nr. 567. V. 6. διός ὁ δρ̄. P. Br. διός vulgo omittitur in Pl.

Nr. 391. Βάσσου Λολλίου εἰς γερμανικὸν τὸν καίσαρος ἀδελφιδούν τὸν ^επρᾶ νέρωνος. Br. II. 162. nr. 10. An. II. 2. p. 26. V. 1. κλειθεῖα. P. δέχοισθε. P. δέχοσθε. Br. c. Ap. G. R. Saepenumero optativus jungitur cum imperativo. p. 168. nr. 158. ἀλλὰ δέχοισθε πεχεομένοι, αὖξετε δ' αἰεὶ. p. 174. nr. 189. χαίρετε καὶ οἰζοῖτε Κλεώνυμον. p. 190. nr. 253. ἰλήποιτε καὶ εὐθήροιο δέχοσθε Σωσάνδρου σκῦλα. p. 427. nr. 405. χαίροιτ' εὐαγέες καὶ ἐν ἄνθεσι ποιμαίνεσθε. p. 505. nr. 108. τὰ μὲν ἐσθλὰ Ἀμμι δίδου, τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπερτίποις. Moschus Eid. III. 3. νῦν φυτὰ μοι μύρεσθε καὶ ἄλλα νῦν γοάοισθε. Ἀνθεα νῦν στεγνοῖσιν ἀποπνέοις κούρμφοι. Νῦν ξόδα φουλίσεσθε τὰ πένθημα.

Nr. 392. εἰς ναηγὸν τλησιμὲν ἐν τῷ αἰγαιῷ πελάγει ναυαγῆσαν: ἡρακλειδῶ ^εσινωπέ. Br. II. 261. nr. 2. An. II. 2. p. 267. V. 4. κάλυφο. P. V. 6. Scr. παρ' αἰγιαλοῖσι, γονῆς, Τλησιμένην, κωγήν

ev. λ. ut est in P. Pl. quae lectio nescio quomodo in editione nostra mutata est. — *κωφόν*. P. *κωφόν*. Pl. Br. Paul. Sil. p. 153. nr. 66. *λίθακα τρητήν, σπόγγω λειδομένην*.

P. Nr. 393. *διωλλόντες παριστίον* ^{τ τ ο} *εἰς αὐτὴν ναυγὴν ἐλθαιμὲν οὕτως λει-*
ψανα ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν καλινδαί ταφῆς οὐ δεόμενα. Br. II. 183. nr. 4.
An. II. 2. p. 73. V. 1. *τί γὰρ πάλε*; Rectius, ni fallor, *distinxis*:
μή με κόνι κρύψητε — τί γάρ; — πάλε. ne me iterum pulvere tegite —
ἐπὶ ταύτας ἡύονας. P. *ἐπὶ ταύτης ἡύονος*. Br. c. Salmasio, mutatione
non necessaria. Vid. ad p. 247. nr. 277. v. 2. — V. 2. *οὐκ ὄνοτήν*.
P. *οὐ γνωτήν*. Br. c. Salm. Eleganter Huschkius in Anal. cr. p. 123.
ἡύονος ὀγκωτήν γαῖαν. Et ego olim aliquid tentavi. Sed vide, an
membr. lectio explicari possit de terra, quae undarum furori cedens,
non sua culpa dilabebatur, nec igitur reprehensione digna videri de-
bebat. *τίεστε*. P. *τίθετε*. Br. c. Salm. V. 3. *μαινεται δ' ἐμὲ*. P. *μαι-*
νέτω εἰς με. Salm. in Apogr. G. R. *μαίνεται εἰς με*. Br. Scripsi
quod proximum erat: *μαίνετ' ἰδ' εἰς με θάλασσα*. Ne de *εἰς με* du-
bites, sic Archias p. 97. nr. 58. *εἰς με κύνισον πᾶν οὐ βίλος*. Meleag.
p. 581. nr. 82. *κνίσμα πρὸς θραύσας εἰς με λαθῶν ἔβαλε*. Append.
Epigr. nr. 148. T. II. p. 806. *τέρμα γὰρ εἰς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε*
τόδε. Eadem licentiā Theocr. Eid. XI. 68. *οὐδὲν φίλον εἶπεν ὑπὲρ*
μεν. Sic ap. Aeschyl. in Eumenid. v. 100. *οὐδαίς ὑπὲρ μου δαιμόνων*
μηγίσται, citra vitii suspicionem legitur; et in Choëph. v. 217. *ἀλλ'*
ἢ δόλον τιν', ὃ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκει; Infra Append. Epigr. nr. 257.
v. 8. *Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κερταίνουσιν ἅπαντα*. Frequentius
πρὸς με occurrit, quod attigi ad p. 233. nr. 178. — *χέρσοις*. P.
χέρσοις suspicabatur Schneiderus. Sic tamen nr. 382. *οὐδ' ἐπὶ χέρσου*
Εἰρήνην ἔξω φοιμάλης σπιλάδος. V. 4. *εὐρίσκει*. Huschkius l. c.
corrigendum censet: *εὐρίσκειν ῥαχίαις οἶδε καὶ εἰν αἰδῇ*. Equidem in
lectione Cod. acquiesco. — V. 5. *χέρσαι δ' ἐπ' ἐκβίναι ἐμεῦ*. P.
Corruptissimum hoc distichon, non tamen propterea cum Br. et Sal-
masio in Ap. G. R. pro suppositio haberi debet. Scripsi: *χέρσον*
ἐπεκβαίνουσιν εἰ μὲν χάριν ὕδατι θυμός. Crinagor. p. 402. nr. 276.
χέρσον ἐπεκβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλῖδωνι. Particula adverbialia
hoc loco, ut in aliis permultis, temere inserta. Vid. ad p. 118.
nr. 204. v. 9. V. 6. *κάρκειμαι*. Fortasse ἀρκούμαι legendum, i. e.
ἀρκεῖ μοι μένειν. contentus sum, si in terra maneo, quamvis in-

humatus. σταθερή. terra. Oppian. Cyn. L. II. 412. γαῖα πέλει σταθερή . . . ἄστατος ἔπλετο πόντος. Infra p. 363. nr. 32. ἐκ σταθερῶν ἤρπασεν ἡϊόνων. Sine γῇ, ut p. 591. nr. 145. ψαφαρῇ.

Nr. 394. φιλιππου θεσσαλ^ο/ εἰς μυλεργάτην οὗτιν ἐπὶ τῷι τάφῳ^ο
καὶ αὐτὸν τὸν μύλον ἐπέθηκαν. Br. II. 233. nr. 76. An. II. 2. p. 203.
In editione nostra nescio quo errore *Philippi* nomini adscriptum gen-
tile *Καρυστίον*, quod cum *Θεσσαλονικίως* permutandum. V. 1. με-
κῆν ζ. P. i. e. καὶ ζωὸς ὢν. Opponitur v. 4^ο καὶ καρθανῶν. Male
Br. ἀνὴρ με ζωᾶς ἐν χρ. V. 2. βαρυβρομῆς ἀνέϊχε. P. βαρυβρομήταν
εἶχε. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Saep̄e sic confusae litterae σ et τ.
Vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5. Hinc ap. Themist. Or. XXIII. p. 500.
B. οὐχ οἷα τε ἐξετάζειν ἄχρει τοῦ ὠφέλιμος. scribendum: ἄχρει οὐ.
Ap. Liban. T. III. p. 118. 3. ἡσυχονόμην μὲν οὖν ἐξ ὅσου περ ἐπα-
νήμων εὐφρον πολλὰ μεθεστηκότα, ὧν ἐν τι καὶ τὸ τῶν νίων τούτων.
scr. ἐξ ὅτου περ. et, τὸ τῶν νίων τοῦτο. In Oracul. Sibyll. L. II.
p. 285. καὶ θεράποντες ὅσοι κατὰ δεσποτῶν ἐγένοντο. Codd. regg.
δεσποτιῶν. quod non in δεσποτάων mutandum, ut nonnullis placuit,
sed in δεσποσύνων. Vid. Dioseorid. p. 595. nr. 169. v. 4. — διητὰν
πέτρων. P. διητήν. Br. c. Ap. G. R. Sic postulabat βαρὺν v. 4. —
V. 3. πυρηφάτου. P. πυρηφάτον. Br. δάματρος. P. δῆμητρος. Br. —
V. 5. ὡς ἔχει μ' αἰεί. P. ὡς ἔχη μ' αἰεί. Br. c. Salm. in Ap. G. R.
cujus correctionis inutilitas mutata distinctione apparet. Cod. lectio-
nem restitui: Sic me semper habet sibi gravem.

Nr. 395. μάρκον ἀργεντα^ο εἰς κάλλιπσχρον ναυαγῆσαν ἐν τῷι^ο
λιβυκῷ πελάγει: δυνον ὠρίωνος. Br. II. 274. nr. 53. An. II. 2.
p. 274. V. 1. χεῦμα. P. Pl. κύμα. Br. χεῦμα de maris aequore per-
bene dicitur. Dionys. Perieg. v. 558. ναίονσι . . . Ἀτλαντος περὶ
χεῦμα θεοῦδισις Μίδιοπῆες. Ib. 693. Phasis Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα
θοῖν ἐπιερίγεται ἄχνην. Ib. 1082. παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο.
Ib. 1182, ὕδατά τ' ὠκεανοῖο καὶ ἱερὰ χεῦματα πόντον. In Epigr. ex
Pl. nr. 125. T. II. p. 663. εἰκόνα χεῦμα ἔκλυσε. Br. iterum κύμα pro
arbitrio posuit. V. 2. ἐνδρομέοντα. P. Br. εὐδρ. Pl. Genitivum
πόρων cum verbo motus illustravit Schaefer ad L. Bos p. 710. —
V. 3. συρμὸς δ' οὐτ'. P. δ' om. Pl. Br. Vid. ad nr. 393. v. 5. —
V. 6. κωφὸν ἐν στηλῃ. P. δὲ στίλῃ. Pl. Br. — Nr. 396. Βεάνορος

βιθυνού εἰς ἔτεοιλέα καὶ πολυνίκην τοὺς οἰδέποδος παῖδας. Br. II. 158. nr. 18. An. II. 2. p. 17. V. 2. πολέμων. P. Br. δοράτων. Pl.

Nr. 397. ἐρικίου θετταλ⁸/ εἰς τινὰ σάτυρον ναυαγήσαν ἐν τῇ θαλάσῃ τῇ πλησίον μυκάλης: — κατέναντι σάμου. Br. II. 299. nr. 15. An. II. 2. p. 365. V. 1. δειλαῖος. P. δειλαίου. Pl. Br. Scr. δειλαιο. Dicit posse videtur τάφος δειλαιο, ut ἥριον οἰκτρών. p. 273. nr. 429. V. 2. εὔνηται. P. Br. εὔνασται. Pl. V. 3. εἰ ἀκούετε. Vid. ad nr. 390. v. 1. V. 1. μυκάλας. P. μυκάλης. Pl. μυκάλας. Br. V. 5. ἔτι κείμαι. P. Pl. ἐν Br. c. Huetio. In vulgata non haesit Grotius, qui vertit: *Illius in vastis et triste furentibus undis Nunc etiam jaceo, deque Aquilone queror.*

Nr. 398. ἀντιπάτρου εἰς τινὰ μεθυοθέντα πολύξενον καὶ ἐξωλι-
σθῆσαν τελευτήσαν. Br. II. 36. nr. 107. An. II. 1. p. 102. V. 1. διό-
νυσσον. P. διόνυσσον. Pl. Br. P. V. 3. in cod. novum lemma: εἰς
πολύξενον σμυρναῖον οἰνωθέν καὶ ἐξωλισθῆσαν καὶ τελευτῆς διαστο
του τυχόν. — ἀγρόθι. P. Br. et plurimae editt. Pl. ἀγρόθι. ed. pr.

Flor. — Nr. 399. ἐτ3 εἰς ἔτεοιλέα καὶ πολυνίκην τοὺς οἰδέποδος
υἱούς. ἀντιγίλου. Br. II. 179. nr. 56. An. II. 2. p. 61. — V. 5.
ἦνιδε. P. ἦνιδε. Br. Rectius ἦνιδε scripseris.

Nr. 400. σερμπίον ἀξάνδρ⁰ ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον εἰς οστα
ἀνδρωπεία κειμένα ἀτιμέλητα. Appicta margini sigla ϕ . Br. II. 291.
An. II. 2. p. 340. — V. 2. τυφλοῦ κίματος. Erat qui στεφλοῦ
corrigeret; quod non necessarium. p. 593. nr. 156. τριπλά δ' ὅπως
ναυηγὸς ἐν οἴδματι κίματα μετρῶν δινεῖται. Virgil. Aen. III. 209.
excutimur cursu et coecis erramus in undis. V. 3. 4. Hi versus tam-
quam pro inscriptione habendi sunt, cranio illi addita.

Nr. 401. κριναγόρον ἐτ3 ἀνώνυμον εἰς εὐνίδικον οὐτως τα οστα
ἀτιμέλητα. (cf. lemma nr. 380.) Br. II. 150. nr. 37. An. II. 1. p. 410.
ατ' ἐποκρίοντα
V. 5. στέρνα τε πεκρίοντα. P. adscripto ζτ. στέρνα τε πλεῖα δόλοιο.
Pl. Br. Vera procul dubio lectio membr. στέρνα τ' ἐποκρίοντα, quae
nunc quidem de gibbosi thoracis deformitate accipio. Illud composi-
tum in Lexicis nostris non comparet. — ὀδόντων πρίονα illustrat
Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 383. — δούλιον οἰοπέδην. vinclaque
serviles quae tenere pedes. Grot. Ipsa potius crura circumscribi vi-

dentur; sed obscurum est vocabulum οἰοπέδην, quod alibi non occurrit. *κώλων πέδην* compares cum *γυνισπέδην* ap. Oppian. Hal. II. 85. *τοίην γυνισπέδην τεχνάζεται ἰχθύου νάρκη*. V. 5. *ἐννίδικον*. P. Pl. *Εὐνικίδου*. Br. ex nr. 380. ut videtur. V. 7. *ἐπὶ τέφρης*. P. Pl. *τέφρη*. Br. fortasse ut genitivorum concursum evitaret.

Nr. 402. *ἀντιπάρου εἰς γραῦν τινὰ λυσιδίην ἦν οἰκία καταπεσοῦσα ἀπέκτεινε*. Br. II. 126. nr. 65. An. II. 1. p. 339. — V. 3. *ὀμώλακες. ὀμήλικες* malebat Salmasius. Doctior membr. lectio minime sollicitanda; *vicinae* intelliguntur. Vid. Apollon. Rhod. L. II. v. 596. 787. V. 4. Scr. *πύργον*. Hanc quoque vocem frustra tentavit Salmasius. De *πύργος* dixi in Animadversa. T. II. 1. p. 333. Cf. Coray ad Heliodor. T. II. p. 28. ad Plutarch. T. IV. p. 338. — Nr. 403. *μαρὰ ἀργενταρίου εἰς ψῆλλον τινὰ προαγωγὸν ὃν ἡ κοινὴς νῆη (L. ἡ κοινὴ συνήθεια) καλεῖ μανλιστήν*. (Vid. DuCang. Gloss. gr. p. 890.) V. 1. *ποθινάς*. P. *ποθινάς*. Pl. Br. Prior forma recurrit p. 280. nr. 467. *ὤλετό θ' ἂ ποθινὰ τέρψις σέθεν*. Ut *ποθινός* in *ποθινός*, sic infra p. 594. nr. 162. *ἄρειος* in *ἄρειος* abiisse videtur; et *ὀθνείος* in *ὀθνείος* ap. Manethon. L. IV. 281. (Cf. Dorvill. ad Charit. p. 749.) *πορείη* in *παρίη* ap. Eund. L. V. 71. *πελείη* in *πελίη* in Oracul. Sibyll. p. 146. Alia ejusmodi syncopes exempla vid. ad pag. 90. nr. 14. v. 3. — *ἐπὶ μισθίδας*. P.

§. Nr. 404. *ζωνὰ σαρδιανού εἰς τινὰ ἔμπορον ναυαγῆσαντα καὶ ἐπιψάμμου ταφῆς ἐνμυρήσαν*. (Scr. *ἐνμοιρήσαντα*.) Br. II. 82. nr. 9. An. II. 1. p. 209. In Plan. p. 254. St. *Ζανού* inscriptum. V. 1. *ψυχρὰν σεῦ*. P. *ψυχρὰν σευ*. Pl. Br. *ἐπ' ἀμ*. P. V. 3. *ἐπὶ τυμβ*. P. — *σου μήτ*. P. *σευ*. Pl. Br. quod constantiae causa recepi. V. 4. *οἶδεν ἀλιζαντων*. P. *οἶδεν ἀλεξάντη*. Pl. Br. ubi *Ἀλεξάντη* pro matris nomine est habitum. Quam lectionem merito improbat Br. in Lectt. ubi tentat: *οἶδεν ἀλιζάντου τὸν μόρον*. sibi ipse tamen non satisfaciens. Scripsi una littera mutata, *ἀλιζαντον μόρον*, *corpus maris fluctibus dissipatum*. Vocem *μόρος* de *cadavere* illustravit Huschk. An. cr. p. 297. Similliter *θάνατος* usurpatur p. 434. nr. 439. v. 5. Ap. Lucian. T. III. p. 118. ed. Blp. in Piscat. §. 2. *καθάπερ τινὰ Πενθέα καὶ Ὀρφέα Λακιστὸν ἐν πέτραισιν ἐρέσθαι μόρον*. editores senarium tragicum animadvertisse non videntur. — Hoc itaque dicit Zonas: non enim contigit matri tuae, ut ad tumultum tuum ploraret videretque corpus tuum ab undis laceratum. — V. 6. *δέξονται γαίης*.

P. Pl. Br. *δέξαντ' Αἰγαιῆς* in Lectt. corrigit Br. Reiskio praesunte.

In *αἰγαιῆς* inciderat etiam Jos. Scaliger in not. mst. *ἡϊόνες*. P. *ἡϊόνος*.

Pl. Br. — V. 7. *ἔχε μὲν*. P. Br. *ἔχέμεν*. Pl. πολὺ. P. πουλὺ. Pl. Br.

Nr. 405. *φιλίππ*^ο εἰς *ἰππῶνακτ τάφον τοῦ ἱαμβογράφου*. ὅστις πρῶτος ἐποίησεν ἱάμβον: *μιμνέρμουν*, οἱ δὲ *φιλίππου*. In Pl. p. 272. St. est ἄδηλον. V. 1. *χαλαζεπῆ*. Liban. T. IV. p. 143. 19. *βαλλόμενος ὥσπερ χαλάζῃ τοῖς ὕθλοις*. Cf. Hermann. ad Orph. Argon. 766. p. 147. V. 3. *ἐς στίγος*. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. reliquae εἰς. V. 5. *κεκοίμηκε χύλον*. P. *κεκοίμηκεν*. Pl. *κεκοίμικεν*. Br. V. 6. *τοξεύσας ἔπη*. P. Pl. *βέλη* tacite recepit Br. Vid. supra ad p. 52. nr. 10. v. 68. Pindar. Isthm. II. 5. *ρίμφα παιδείους ἐτόξευον μέλι- γάρνας ἔμνου*. Plato Theaet. p. 180. Α. *ῥηματισκία αἰνιγματώδη ἀποτοξεύουσι*. Lucian. Herculi. §. 6. T. VII. p. 316. *καὶ τὰ γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὅξεῖς καὶ εὐστοχοί*. Cf. Ejusd. Piscat. §. 7. T. III. p. 123. 13.

Nr. 406. *Θεοδωρίδα εἰς εὐφορίωνος τάφον τουμύστου τ' ἐλλήνωνιξ* (fort. *ἐλληνικῶν*) *μυθολογημάτων ἢ τελεσιουργημάτων*. Br. II. 43. nr. 9. An. II. 1. p. 127. et Addend. p. 462. V. 1. *ποιῆσαι*. P. *ποιῆσαι*. Br. V. 3. *ἀλλὰ σοί*. P. οὐ. Br. — *ἐφίλει*, ταῦτα sc. nisi fuit: *τάδε γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει*. — Nr. 407. *Διοσκορίδου*. εἰς *σαπφὶ τὴν μετὰ τὴν μελοποιὸν τὴν ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει θαυμαζομένην*. Br. I. 499. nr. 25. An. I. 2. p. 391. V. 1. *πρὸς ἀνάκλιν'*. P. *πρὸς ἀνάκλιμ'*. Br. c. Salmasio. *προκείμενον* volebat Toup. in Ep. crit. p. 77. V. 2. *ἢ ῥά σε*. P. *ἢ ῥά σε* recepi ex emendatione Schaeferi in Meletem. p. 57. *πιερίη*. P. quae vera lectio. *Πιερίων*. Br. V. 5. *ὑμῖν*. P. *ὑμῖν*. Br. c. Reiskio. Ad nuptialia Sapphus carmina, quorum meminit Dionys. Hal. de Art. Rhet. IV. T. V. p. 247. respici, monui in Animadversionibus. V. 7. *κινύρεω*. Ap. Lucian. Ver. Hist. II. 25. T. IV. p. 284. plus semel *Κίνυρος* legitur, ubi lectio *Κίνυρας* (sic) a Cod. Paris. oblata a Gallico interprete probari non debebat. — *ὀδυρομένη ἀφροδίτη*. P. *ὀδυρομένη*. Br. *ὀδυρομένης ἀφροδίτης*. marg. Ap. G. R. Membranarum lectionem restitui. Sappho, quae in carminibus suis Adonidis mortem ploravit, bene dicitur *ὀδυρομένη Κινύρεω ἔρως*. V. 8. in verbo *ὄρης* (sic corr. in edit. nostra) protasis terminatur, quam sequitur apodosis: *πάντη, πότνια, χαῖρε*. Vulgo plena distinctio post *ὄρης* perperam posita, quod monuit Schaeferus l. c. —

V. 9. ^{γάρ} πάντη. P. ἴσας αἰοιδάς. P. Br. θεῖς ἴσα σὰς. γὰρ αἰοιδάς corrig-
git Reisk. et Tyrwh. in Not. ad Toupii Emend. T. IV. p. 426.
Nihil mutandum esse Schaeferus docuit. Vide ad p. 95. nr. 48.
V. 10. νῦν ἔτι. P. σὰς ἔτι. Br.

Nr. 408. ^ολεωνίδα ἐτῆ εἰς ἱππώνακτα τὸν τῶν ἰάμβων ποιητῆ. ἦν
δ' οὗτος ἐφείσιος. Br. I. 246. nr. 97. An. I. 2. p. 184. V. 1. παρ'
ἀμ. P. V. 3. τοκίων εἰα βαῦξας. P. In marg. ζτ. ἔο βαῦξας. Pl.
καταβαῦξας. Br. quod mihi verum videtur. εἰα ortum ex ἀτα. —
P. Nr. 409. ἀντιπάρου θισσα). εἰς ἀντιμα ^χτὸν κολοφωνι ^οποιητῆν
τὸν ὁμήρῳ παραβαλλόμε. Br. II. 115. nr. 24. An. II. 2. p. 304.
V. 1. ἀκαμάτου. P. εὐκαμάτου. Br. Mutatione opus non est. In
ἀκάματος, ut in ἀθάνατος, prima syllaba vi arsius producitur. Vid.
Clark. ad Homer. 'Il. α. 398. Nec dedecet hoc epitheton auctorem
plurimorum operum, studiosae expolitorum. V. 1. τάν. P. τήν. Br.
V. 5. ἀτρεπτον. P. ἀτριπτον. Br. c. Salmas. quod verum. Sic ap.
Nonn. Dionys. L. V. p. 154. 2. ὑπὲρ ψαμάθοιο δι' ἠθρῶν Ἡρώϊον
ἀτρίπτω κεχαραγμένον ἔχρος ἀρούρη. (in terra immutabili vertunt.)
Scr. ἀτρίπτω. V. 7. κρέσσων. P. κρείσσων. Br.

Nr. 410. διοσκορίδου. εἰς ^τθίοκιν τὸν ^τεὐρε τραγωδίας ὡς ^τπρῶ
ἐποίησε χορὸν καὶ πᾶσαν ἐκύσμησε ^δτην σκηνήν ἀρχαίῳ τρόπῳ καὶ
μετεπλάσ ^δπαρ' αἰσχύ) τ' ⁺πράγματα. καὶ τῶν μετεπιῖτα: Br. I. 497.
nr. 16. An. I. 2. p. 382. V. 1. θέσπισ ὅδε τρ. ὡς ἀνέπλασε. P. ἐγὼ
τρ. ὡς ἀνέπλασα. Br. c. Salm. Cod. lectionem restitui. Sic Theocr.
Eid. I. 65. Θύροις ὅδ' ὦξ Αἴτνας καὶ Θύραιδος ἄδ' αἰ φωνά. Aeschyl.
Choëph. 216. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Dioscorid. in
Pal. p. 258. nr. 351. αἶδε Ἀνκάμβεω, αἰ λάχομεν στυγερεὴν κληδόνα.
Cf. Schaeferi Meletem. p. 114. V. 3. ὅτε ^ττριθύν. P. Apographa
fluctuant inter τρεττόν, τρίττον, τρίτον. Olim suspicatus sum: ὅτε
τρυγικὸν κατάγοι χορὸν. Aristoph. Acharn. 628. χοροῖσιν ἐφέστηκεν
τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. Ib. 886. ἤλθες ποθεινὴ μὲν τρυγυδικοῖς
χοροῖς. τρυγυθοποιουσι καὶ est ap. Athenae. p. 117. C. Sed nec hoc
difficultate caret. — ἄθλων. P. ἄθλον. Br. c. Bendl. Parum commodum
ἄθλον repetitur. Hinc suspicabar: τράγος αἰθων. salaz caper. —
V. 4. αθλος ἔτι. P. ἔθλος ἔτι. Bendl. ἄθλον. Br. — V. 5. μετὰ

πλάσσουσι. P. μεταπλάσαντο. Br. male. Scripsi μεταπλάσσουσι cum Heinsio et Reiskio; quod de iis accipiendum, qui juniores quidem, sed Thespide adhuc vivo, illius inventum immutabant et exornabant; cum quibus il componuntur, quos insequente aevo nova addituros esse auguratur Thespis. — νέοι τάδε· μνῆριος. P. τὰδ' ὁ μνηρ. Reiskius, rhythmo reclamante. V. 6. πρὸ αὐτῷ φήσσει. P. προεφρήσει. Br. c. Reiskio; quae felicissima emendatio. De litteris ρ et φ inter se permutatis dixi ad p. 145. nr. 23.

Nr. 411. του αὐτοῦ. εἰς αὐτον θίσπιν ἐνῶ καὶ περὶ αἰσχύλ' τοῦ μετεκινῶν τηντραγῳδίαν περγῶσαντος. Br. I. 497. nr. 17. An. I. 2. p. 384. V. 1. τὸ δ'. P. τὰ δ'. Br. V. 2. τοὺς δὲ τελειότερους. P. τοὺς ἀτελειότερους. Br. Plura hic conjecit Reiskius minus bene; unum probabiliter: τοὺς δ' ἐτι λιτοτέρους. Hoc in Cod. λιτοτέρους scribi potuit, ut ap. Manethon, L. II. 488. Lenius tamen videbatur: τοὺς δ' ἐτι μειοτέρους. ubi nonnisi duae litterae leviter immutatae. Similiter Br. ad Apollon. Rhod. L. IV. 984. p. 175. pro πλειότερος προφανέως ap. Aratum Phaen. 744. correxit, μειότερος. Ib. v. 43. μειοτέρη στροφάλιγγι. Apoll. Rh. L. II. 368. ἀγχιῶδες Ἴσις Μειότερος λευκῆσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις. Manetho L. II. 147. μειότερον πῦδος. Maxim. π. κατάρχ. v. 233. σελήνη μειότερον θῆσει κάματον βροτῶν. Ib. 254. μειότερον τελείσει πόνον. Gregor. Nazianz. Carm. XVI. 56. Opp. T. II. p. 92. A. τοῖσι τελειότεροις, τοῖσι τε μειοτέροις. Sed jam vereor, ne omnes illi emendandi conatus, quantumvis speciosi, vani sint et inutiles. Membranarum enim lectio, κῆμονς τοῖςδε τελειότεροις Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, sic explicari potest, ut τελειότεροις effectum indicet: comissiones illas Aeschylus amplexus in majus extulit perfectioresque reddidit. Hoc mihi jam verum videtur, ut certe est poëticum. Vid. ad p. 176. nr. 203. v. 8. — V. 3. ομή σμιαευτά. P. νεοσμῖλεντα. Benth. ὁ μὴ σμιλευτά. Br. c. Salm. quod illustrare conatus sum in Animadversionibus. Add. Etym. M. διασμιλεῖν, ἀκριβοῦν. Suid. T. I. p. 295. τοῖς ἀποσμιλεῖν τοῖς ὀνόματα. V. 4. κατ' ἀρδ'. P. V. 5. μετ' ἐκαίν. P. V. 6. post ἀρχαίων distinxit Br. At jungendum ἀρχαίων ἡμιθέων. Antipat. Thes. nr. 409. ἄξιον ἀρχαίων ἀφρὸς ἡμιθέων. unde Reiskius hoc quoque loco ἄξιον corrigendum censebat. Contra ap. Lucian. de Merced. Cond. §. 27. T. III. p. 250. δύνασθαι ἄδειν ἄξιως. fortasse δεξιῶς legendum. Ib. T. VIII. p. 12. ἀλλ' οὐτός γε ἔσας δεξιῶς καὶ καθαρίσας.

Nr. 412. ἀλκίου μεσσηνίου εἰς πυλάδην, οὐ τὸν ὀρέστου φίλον
τὸν θαυμαζόμενον· ἀλλὰ τὸν ὑποκριτὴν τ νίας τραγω. ἢ κωμῶν ἢ
τὸν τὰ διονύσια κατ' ὀρχούμενον. Br. I. 491. nr. 19. An. I. 2. p. 361.
V. 1. σοι. P. σοι. Pl. Br. V. 2. ἐν om. P. supplet Pl. Br. V. 3.
ἀπ' ἐθ' ἱκατο. P. V. 6. γοερὸν. P. γοερῶν. Pl. Br. — Nr. 413. ἀντι-
πάτρων εἰς ἱππαρ^ζ τὴν φιλοσοφον τὴν γυναῖκα κράτης. Br. II. 23.
nr. 82. 'An. II. 1. p. 76. V. 1. bis scriptus in P. P. Novum lemma
in marg. P. ἀντιπάτρων Θεσσαλ^ο/ εἰς ἱππαρ^ζ τὴν φιλόσοφ^ο/ τὴν γυναῖκα
κράτης τουθηβαίου τ καταρξαν τῆς κενικῆς αἰρέσεως. (Hoc falsum.
Verius esset τῆς κενικῆς μίξεως, quam κενογαμίαν vocant. Vid.
Wilh. Worth ad Tatiani Or. c. Graec. c. 5. p. 15. Potter ad Clem.
Alex. p. 619. 10.) V: 1. βαθυστόλων. P. βαθυζώνων. Pl. Br. Una
littera inserta scripsi βαθυστόλων, a στολμός, voce apud Tragicos
crebro obvia. Sic ap. Aeschyl. Pers. 157. nunc χρυσεοστόλους le-
gitur, ubi in editt. vett. χρυσεοστόλους habetur, et χρυσεοστόλους.
— ἔργα γυναικῶν. Herodot. L. IV. 114. ἡμεῖς μὲν τοξεύομεν τε καὶ
ἐκοντιζόμεν, καὶ ἱππαζόμεθα, ἔργα δὲ γυναικῆα οὐκ ἐμάθομεν.
V. 2. ἐλόμαν. P. ἐλόμαν. Pl. Br. V. 3. περονήτιδες. P. Pl. παρονά-
τιδες. Br. — οὐδὲ βαθύπεπλος. P. et optimus Cod. Plan. ap. Br. οὐ
βαθύπεπλος. vulgo in Pl. βαθύπελμος. Br. c. Salm. et Toupio. Cal-
cei intelliguntur, pedem ex omni parte tegentes. V. 5. οὐδας δέ. P.
Pl. θολὰς Br. c. Toupio. Cf. Ruhnck. Ep. crit. II. p. 188. — σπή-
κωνι. P. σκίπωνι. Pl. Br. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 4. ἄμμι δὲ
μαιναλίας κάρῳων αμιν (in marg. αμι) ἀταλάντας. P. κρέσσων βίος ἦν
ἀταλάντας. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio profluxisse,
dubitare noli. Scribendum, ni me omnia fallunt: κάρῳον λῆμ' ἦν
'Αταλάντας. non λᾶμα, quod in marg. posui, quamvis hanc formam
membr. offerant in ep. Simonid. XLIV. Vid. ad p. 149. nr. 50.
v. 2. — V. 8. σοφίη. P. σοφία. Pl. Br. ὀρειδρομῆς. P. ὀριδρομίας.
Pl. ὀρειδρομίας. Br.

Nr. 414. νοσίδος τ μελο: εἰς ξίνθωνα τὸν συρηκῆσιον ποιητὴν.
Br. I. 196. nr. 12. An. I. 1. p. 421. V. 1. παρ' ἀμ. P. V. 3. τίς.
P. V. 3. φλύακων. P. Br. καλίκων. Pl. In marg. Wechel. κορύμ-
βων, — Nr. 415. εἴςτινα βαττ^ς νιὸν ἢ βαττα ποιητὴν. παλλίμα.
Br. I. 475. nr. 63. An. I. 2. p. 310.

Nr. 416. εἰς τὸν σοφὸν μελέαρχ^ο τὸν τοὺς στιφάνους τῶν ἐπιγραμμάτων πλέξαν· τὸν υἱὸν εὐκράτειος τοῦ γαδαρην. Br. III. 271. nr. 573. An. III. 2. p. 186. V. 2. κεράσαντ' ἤδ. P. κεράσανθ' Br. — Nr. 417. εἰς αὐ μελέαρχον. Br. I. 37. nr. 127. An. I. 1. p. 142. V. 1. δέ με P. Pl. δ' ἐμέ. Br. — τεκνοῖ. In epigr. p. 220. nr. 86. ἥδε Σύλωνα τὸνδ' ἐπέχει Σαλαμίς. alibi legitur: τὸνδε τεκνοῖ, quod et ipsum bene habet. Similiter in Append. Epigr. nr. 307. T. II. p. 854. γεννᾷ μὲν Γλαῦκος με πατήρ, τίκτει δέ με μήτηρ Χρυσογόνη. Leonid. in Palat. p. 512. nr. 663. ἔνυμ' ὦν ἔτι Χρησίμα τελευτᾷ. De eodem praesentis uui in verbo ἀκούω dixi ad p. 264. nr. 390. in θνήσκω. ad p. 237. nr. 207. V. 4. μὲν ἰππείοις. P. μὲν ἰππείαις. Pl. μινεππείαις. Br. cum aliis. σὺν τροχ. P. V. 8. γῆρας γὰρ γείτων. P. Br. γῆρας γὰρ γείτων. Pl. ἐγγύθεν. P. παγγύθεν. Pl. Br. Codicis lectionem restitui cum Gracilio. Claudian. p. 378. nr. 159. πολὺν τρίχα, γείτονα μοίρης. V. 9. προσ εἰπῶν. P. σὺ προσεῖπῶν. Pl. Br. At sic haeremus in verbis προσεῖπῶν χαίρειν, ubi aliquid abundat. Hinc suspicabar: πρεσβύτην, φίλος, εἰπῶν Χαίρειν. At si vera est P'lanudea lectio, minore mutatione legendum videtur: καὶ πρεσβύτην σὺ προσεῖπῶν, Χαίρων εἰς γῆρας καυτὸς ἴκοιο λάλον.

Nr. 418. τοῦ αὐ μελέαρχον εἰς αὐτὸν μελέαρχον τὸν ἐπιγραμματοφύρ^ο. οὗτος ὁ μελέαρχος ἐν κῷ τῇ νήσῳ καταγηραῶς ἐτελεύτησεν. Inter ἀδέσποτα retulit Br. III. 271. nr. 572. An. III. 2. p. 184. V. 2. ἤνδρωσεν. P. δεξαμένη. P. δεξαμένα. Br. V. 3. ἔβην καὶ δια. P. καὶ δια. Br. ubi et καὶ abundat, et sensus non est integer. Θρέψαν ἔμ' ἢ Κῶς. legitur in Ap. R. et in marg. Ap. Guy. *) Vere Reiskius: ἢ καὶ δια θρεψαμένη Κῶς. Cos, quae et Jovem aluit; non Saturni filium, sed, quae Buttmanni est sententia, Ptolemaeum Philadelphum, Jovis nomine h. l. insignitum. Cf. Animadversas. T. II. 2. p. 191. et p. 473. Eundem regem similiter significat Theocr. Eid. VII. 93. βωκολίοντα Ἐσθλά, τὰ πον καὶ Ζανὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα.

*) „De Jove in illa insula commorante nihil traditur, de Hercule „notum est. Fortasse scribendum Ἡρακλῆα θρεψαμένη Κῶς, „quamquam tum displicet omissus articulus.“ Gerhard. Lectt. Apollon. p. 148. s.

(Fere ut Horat. I. Epist. XIX. 43. *rides, ait, et Jovis auribus nota servas.*) Illum regem in insula Co natum esse constat ex Theocr. Eid. XVII. 58. καὶ οὐ Κόως ἀντάλλε, βρέφος νεογλὸν ἔοντα, δεξαμένα παρὰ μητρός. Callimach. H. in Del. v. 165. de eadem insula: ἀλλὰ οὐ ἐν Μοιρίων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος ἔστι, σωτήρων ἕπατον γένος. ubi vid. Schol. et Spanhemium. Apud Joann. Lydum de Mensib. c. 7. p. 23. διὰ δὲ αὐτὸν Ἕλληνες ζωογόνον θεολογοῦσιν ὅθεν καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι μυθικῶς αὐτὸν βούλονται. Nicol. Schow correxit: διὸ δέ. Scribe potius: Δία δὲ αὐτόν. Ap. Aelian. H. A. L. XIII. 18. καὶ τὰ λοιπὰ μὲν περιελθεῖν τῷ λόγῳ, οὐ διὰ τῆςδε τῆς συγγραφῆς ἐστι. scr. οὐ μὰ Δία τῆςδε. . . Contra Jovis nomen inepte legitur ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dioscl. L. I. p. 42. καὶ μὲν ἐκάστῳ διτ' χαρίζεται δέκα. Scr. δις χαρ. δέκα. V. 6. μελητεῖος. P. quae si vera est lectio, Meleager sibi *Homericam* tribuit venustatem. Sed probabiliter L. Holstenius correxit *μενικπιεῖαι*, idque recepit Br.

Nr. 419. εἰς τὸν αὐτὸν μελέαρον. Br. I. 37. nr. 126. An. I. 1. p. 141. § V. 3. novum lemma in Cod. εἰς αὐτὸν μελέαρον τὸν ἀγ. ποιητὴν τὸν συναγωγὰ τῶν ἐπιγραμμάτων. V. 5. οὐ στολίσας. P. V. 7. σύλαμ. P. Pl. σίλου. Br. c. Majo in Obs. Sacr. T. IV. p. 150. Quam in pronuntiatione vocalium apud Orientis populos insignem varietatem esse constet, mihi quidem illa mutatio vehementer incerta videtur. Quare hoc quoque in loco a membr. non recedo. V. 8. ναιδιος. P. αὐδονίς. Br. c. Scaligero in Append. Oper. de Emend. Temp. p. 32.

Nr. 420. διοτίμων ἀθηναίων του διοπίθους εἰς λίσβονα τινὰ ἀνλητὴν ἀγαθόν. Br. I. 252. nr. 8. An. I. 2. p. 165. V. 1. Junxi ἐλπίδες . . . χαίρετε. verba interposita ab illis sejungens. V. 2. ἀμφ' ἐκ. P. V. 3. σὺν ἔθρ. P. καὶ μετ' ἐρωίων. P. Pl. Br. *Lesbum praecipuo quem rex ardebat amore*, vertit Grotius; sensu optimo, sed cui graeca verba non satis respondent. Tentavi olim: χαίρετε πάντων, χαίρετε κουφόταται δ. ἀθανάτων. Propius ad vestigia membr. scripseris: καὶ μὲν ἀρέσκων. qui regem comitabatur, multum ei carus. καὶ pro καὶ ταῦτα. Vid. ad p. 545. nr. 283. v. 6. V. 5. οἱ δ' ἐν. P. editt. quaedam vett. Plan. οἱ δ' ἐν St. Br. — V. 6. exhibui lectionem Cod. Pal. quae etiam in vett. Plan. editionibus obtinet, usque ad

Ald. 3. ubi suppletur: ἐπεὶ οὐδ' ᾤδ'ας, οὐ χορὸν εἶδ' ἀχέρων. Alii aliter. Οὐκ ᾤδ'ας Br. Quum hanc lectionem non ex bonis codd., sed ex conjectura fluxisse, mihi persuasum haberem, lectionem membr., intactam reliqui.

Nr. 421. τοῦ αὐτοῦ μελεάγρ^τ εἰστόν αὐ μελέαγρον αἰνιγματῶδες. καὶ ὅτε διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ παλαιοῦ μελεάγρου ἐὰν οὕτως ἐσκεύασεν σιβύνῃ καὶ ἀπρον δέματι. Br. I. 38. nr. 128. An. I. 1. p. 143. V. 1. σιβύνῃς. P. σιβύνῃ. Pl. Br. σιβύνας. Graef. ὁ σιβύνῃς est p. 158. nr. 93. v. 2. V. 2. ἐστὶ τίνας. P. V. 5. χρόνον. P. Χρόνον. Ald. 2. Br. — V. 7. γῆς ὑπερθε. P. ed. pr. Flor. Ald. tres. ὁ γὰς μὲν ἐνερθε. Br. ὁ γῆς ὑπένερθε. Steph. et sic Scaliger in not. mat. et Oporopoeus. Sic p. 275. nr. 441. Μεγάτιμον γὰρ ὑπένερθεν ἔχεις. Etiam p. 448. nr. 533. scripsi, ἀναγομένου δ' ὑπένερθεν. pro ἀναγομένου δ' ὑπερθεν. V. 8. ἐσεῖ. P. Pl. ἐστί. Br. — λόγος. P. Pl. λέγεις. Br. Cod. lectionem cum Graefio revocavi. Statuam aliam, quia cippo quasi vocem tribuat, πτερόεντα λόγον appellat poeta. Optime Grotius: Tu nomen, Sermo penniger, ejus eras. V. 9. αἰλωαῖδ. P. αἰλίῃ δ' ἀμφ. Pl. ἐν προβολῇ δ'. Br. ἄλλως οὐδ' Huschk. in An. crit. p. 39. ἐν λαῖᾳ δ', ipse conjeceram. At his omnibus longe praeferenda Graefii correctio: Λατῶας δ' ἀμφῆκες ἔχεις γέρας. Illa hasta cur Dianae appelletur hasta, apparet ex iis, quae de σιβύνῃ notavi in Animadvers. ad hoc epigr. p. 143. — V. 14. σοφίαν. P. Pl. σοφία. Br. τ' adjeci cum Graefio. Verba εἰς μίαν dicta, ut εἰς ἐν ap. Theocrit. Eid. XX. 37. Infra p. 305. nr. 626. v. 6. φύλον ἀγρευθὲν εἰς μίαν. Καῖσαρ ἔθηκεν. Vid. quae excitavimus in Animadvers. T. III. 2. p. 99.

Nr. 422. λειονίδα ταράν. εἰς πεισίστρα οὐ τὸν ἐν ἀθήνῃσι τυραν^τν ἀλλ' ἄλλον τινὰ νωτέρων· ἔστι δὲ αἰνιγματῶδες. ζτ. τὸν ἀστράγαλον. καὶ Br. I. 242. nr. 84. An. I. 2. p. 138. V. 5. παικτας. P. V. 4. ληρδ. P. λίην. Pl. Error in membr. Pal. ortus ex similitudine litterarum θ, μ, ν. V. 5. κατέσβη. P. κατέσβε. Pl. Br. V. 6. πρὸς ἡγγ. P.

Nr. 423. εἰς βεττίδα αἰνιματῶδες ἀλλ' εὐληκτον. Br. II. 51. nr. 89. An. II. 1. p. 84. V. 1. bis scriptus. ἄλλον . . κίσαν. in hac pagina. P. V. 1. novum lemma in Pal. ἀντιπάρ' οἰδανι: εἰς βεττίδα τὴν κρήσαν. αἰνιματῶδες εὐληκτον δι. V. 2. φράσει. P. φάσει. Pl.

Br. Cf. nr. 424. v. 8. 9. nr. 425: v. 3. V. 4. *ἄνδρα μίτρος*. i. e. *ἀνδρῆμα*, ut *ἄνδρα* ex *ἀνδρῆμα* formatur. Aristophan. ap. Clem. Alex. Paedag. L. II. p. 245. 13. *μίτρος ἀνδρῆμα*. V. 5. *σταλουργὸς* non esse potest, ut vulgo interpretantur, tumulus cum cippo, sed est sculptor, cippi faber. Hinc non dubito, *τύμβος* mutandum esse in *τύμβω*. Nomen viri depravatum. *τιμελάχραντον*. P. *τὰν τιμελάχραντον*. omnes editt. Plan. usque ad Ascens. ubi *θυμελάχραντον* editum, quod Steph. repetivit, et in Thes. Gr. L. T. I. p. 625. F. sic explicavit: „uxor honesta, quaeque decore se gerit vel in conviviiis, vel in deliciis.“ quod viro longe doctissimo non tam facile credimus. *Τιμέλου ἄχραντον*. Br. Nomen incertissimum; sed sensum habebis optimum, si legeris: *τοιάνδε σταλουργὸς ἔμ' ἔκρυψε Βιτιίδα τύμβω Τιμήλος ἄχραντον νυμφ. ἄλοχον*. V. 8. *αὐτάν*. P. *αὐτάν*. Pl. Br.

Nr. 424. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπάτρ^υ εἰς λυσιδίκην αἰνιγματῶδες θαυμασι^ο ἔς ἐν τῷ τάφῳ σύμβολα τὰν ἐπικεῖτο ἡνία καὶ πημ. καὶ τανάγρα δ' ἔστι δίστυον. Tamquam Sidonii Antipatri edidit Br. II. 30. nr. 87. An. II. 1. p. 81. V. 1. *εἰς εὐαγῆς ἐπὶ*. P. *εἰς σου εἰς ἐπὶ*. Br. c. Salm. Duplex *εἰς* sic positum ferri non potest. Nec quaeritur, quis ille symbola sculpsit, sed qua de causa sculpta sint, quidque significant. Quod intelligens Br. correxit in Lectionibus: *εἰ τὰς εἰς ἐπὶ στ. π. αἰς*, ut mihi quidem videtur, frigide. Propius ad membr. ductus scribendum suspicor: *Μαστέω, εἰ σε ἀμῆ ἐπὶ σταλ. πέτρῃ, Ἀ. γλεπτόν τόνδ' ἔχῃ. νόον*. quid volens cuspis (caeli) haec symbola cippo insculpsit. — *σταλήτιδι*. P. *σταλάτιδι*. Br. V. 5. *εὐόρνεο τανάγρα*. Inepta de his votibus coniecit magnus Salmasius in Ap. G. R. inepte etiam lemmatis auctor *τανάγραν* accepit de *διστύῳ*. De gallis Tanagraeis dixi in Animadversionibus. — V. 5. *ἐπ' ἔκειν*. P. *ἐπωροφίαισι*. P. *ἐπωροφίοισι*. Br. erroris socium habens V. D. in Actis Erudit. an. 1746. p. 319. *φόρμιγγες ἐπωροφίαι* dixit Pindar. Pyth. I. 138. Vid. ad p. 164. nr. 124. V. 6. *ἡλεκτίας*. P. *ἔργα τὰδ' ἴστ*. Ib. quod restitui. *ἔργα καὶ ἴστ*. Br. V. 7. *ποτ' εἴρη*. P. i. e. *πρός*. p. 274. nr. 433. *ἔρθε ποθ' ἄδαν*. Theocr. Eid. V. 23. *εἰ ποτ' Ἀθανάταν ἔριν ἤρισε*. Vid. Koen. ad Greg. Cor. p. 194. ed. Lips. V. 8. *ἡνίοχον*. P. quod Brunkium post *ἀνία* tulisse mireris. V. 10. *ἡσυχίης*. P. *ἡσυχίας*. Br.

Nr. 425. τ' αὐτ' ἀντιπάτρ^υ εἰς μορῶ καὶ αὐτὸ αἰνιγματῶδες.

γλαυῆ γὰρ ἐπὶ τῷ λάρναξ (i. e. λάρνακι. Vid. ad p. 254. nr. 327.)
ἐπίσημον καὶ σκύλαξ. καὶ τόξα. καὶ μάλιστα. Br. II. 30. nr. 88. An. II.
1. p. 82. V. 1. σήματι. P. Br. Quum hoc fere solum esset ionismi
in hoc epigr. vestigium, id corrigere non dubitavi. V. 2. χάνδε θοάν
P. Sic v. 7mo iterum χάν et τάν confusa. χαροπὸν χᾶνα, θοάν σκύλ.
Br. qui in Lectt. verba sic transponit: χᾶνα, βίον, χαροπὸν γλαῖκα,
θοάν σκύλ. quod buboni conveniret τὸ χαροπόν, non item anseri.
Hoc ut verum sit, valde vereor; certe color, quem vox χαροπὸς
significat, ad res satis diversas pertinet. Vid. Schneider. Lex. Gr. v.
Serravi igitur lectionem Cod. χαροπὴν χᾶνα, quod in χαροπὸν mutari
non debuit. χαροπαὶ ἀστεροπαὶ sunt p. 109. nr. 153. χαροπαὶ μερόπων
τύχα. in Mesomed. fr. I. χαροπήν θάλασσαν. Orph. Argon. v. 461.
χαροπή ἥως. Apoll. Rhod. L. I. 1280. χαροπή σελήνη. Quint. Smyrn. L. X.
337. — V. 3. αὐδάσει με τάν εὐτονον. P. αὐδάσει τάν ἔντονον. Br. for-
tasse ex Apogr. Buheriano. Procul dubio scribendum: αὐδάσει με πα-
νεύτονον, ut invenio etiam in Ap. G. R. quod compositum, ut πανευδαι-
μων, etsimilia quaedam. — V. 6. ἀμπλακίης. P. ἀμπλακίας. Br. V. 7. τᾶνδε
δύμων φύλακα μελεδήμονα τάνδ' ἄ . . . . P. versu in fine mutilo.
τάν δὲ δύμων φυλακᾶς μ. χάν ἀγορεύει. Br. c. Reiskio. Sed symboli
nomen primo loco ponendum fuisse, satis apparet: χάν δὲ δύμων;
deinde in versus exitu emendandi conatum Reiskio non recte pro-
cessisse, ex versu sequ. intelligitur, ubi in mombr. legitur: γλαυῆ ἄδε,
non ἄ δὲ γλαυῆ, ut Br. dedit. Hinc apparet, praecessisse aliquid, quod
ad novum hoc symbolum pertineret; fortasse: τάν δ' ἀκάμαντα γλαυῆ
ἄδε γλ. II. ἀμφίπολον. nisi malis, quod bubonis naturae etiam accura-
tius respondet: τάν δ' ἄρ' ἄγρυπνον. Quamvis illud quoque bene
habet de indefessa Palladis ministra, quae opus faciens noctem diei
jungit. Jo. Lydus de Mensib. p. 48. καὶ γλαῦκα αὐτῇ (Palladi) ἀνα-
τιθέασιν, ὅτι περ ἐγρήγορε διὰ πάσης νυκτός, οἷον εἰ ἀεικίνητος
(Cod. οἷον εἰ ἀκίνητος) τὸ γὰρ παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς
κατὰ Πλάτωνα. In verbis φύλακα μελεδήμονα si verum dedit Cod.
Pal. brevis syllaba ob sequens μ produci videri debet; sed malim
omnino: χάν δὲ δύμων φύλακ' εὖ μελεδήμονα; litteris α et εν hoc
loco, ut plurimis aliis, inter se permutatis; vid. ad p. 376. nr. 123.
aut cum Reiskio: δύμων φυλακᾶς μελεδήμονα.

Nr. 426. τοῦ αὐτοῦ ἀντιπάρχ' εἰς τινὰ νιόν θεοδώρον οὗ τενοῦ
ἐπὶ τῷ τάφῳ σύμβολον ἵστατο λίθιν. Br. II. 31. nr. 91. An. II. 1.

p. 86. V. 1. ^{τί}φθιμένοιο πρὸς. P. τί πρὸς Reiskius pro πρὸς τί, metri causa scriptum existimabat. Nullus dubito, quin πρὸς corruptum sit ex τίνος, littera ν in ρ mutata. Vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. Nihil certe ad rem aptius, quam, τίνος τύμβον ἀμφιβέβηκας. In Fragm. Callimachi ap. Herodian. ad Hermannō editum ad calcem de Em. Gr. gr. p. 390. §. XXIII. παρὰ τίνος ἤριον ἴστατε τοῦτο; fortasse scribendum: στάλαι, τίνος ἤριον ἴστατε. V. 2. βουφάγε. P. βουφόνε. Br. c. Reiskio. Simonid. p. 180. nr. 217. λίων βουφάγος. — V. 3. τελευτία. P. τελευτίας. Br. c. Reiskio, quae si vera est (correctio, mutum est ῖ ante ας. Vid. ad Append. Epigr. nr. 343. v. 1. De Teleutia, Agesilai fratre, dixi in Animadversionibus ad h. l. V. 5. δ' ἔτι. P. δέ τι. Br. c. Reiskio, quod membr. lectioni non praeforendum.

P. Nr. 427. ἔ αὐτ' ἀντιπάρ^ο εἰς τινὰ τάφον ἐν ᾧ συμβο^ο ἰνέντα ἀστράγαλοι ἐκεχάραντο. ἦν δέ γε οὗτος ὁ τάφος ἀλεξανδρ^ο τιν^ο χίου. γ' (ἴσσι) δέ καὶ αὐ αἰνιγματω. Br. II. 32. nr. 95. An. II. 1. p. 88. V. 2. δμαθίν. P. τμαθίν. Br. c. Salmasio, in Lectt. tamen γλυφθίν corrigens. Sed verum est τμαθίν. Verbo ἐντέμνειν sic utitur Herodot. L. IV. 87. p. 321. VIII. 22. p. 321. — V. 3. πεπτηῶτας. P. ^{αν}πρωῶτος πεπτηῶτας Br. c. Apographia. V. 4. πρᾶτοι. P. V. 6. χῖος. P. χῖον. Br. c. Dorvill. Vann. crit. p. 167. Restitui lectionem Cod. χῖος, quod cum εἰς cohaeret. V. 10. ἰὼν κρηταινὸς ὥτος δῖος. P. Ἰῶν Κρ. ὠντὸς δῖος. corrigit Dorvill. ἰὼν Κρ. ὥς τις. Br. c. Reiskio, jungente ἐλάσσειν ἰὼν. Distinctione mutata junxi: ὥς τις Κρ. οἴστοβόλος ἰὼν ἐλαύνει. Ut hoc loco ὠτὸς scriptum pro ὥς τις, sic ὡαί perperam legitur ap. Liban. T. IV. p. 776. 20. ἐν ἡδίσταις οὖν οὗτος ὑπάρχων ἐπίστω, ὥσι δέ πικρὰν ἤκουσεν ἀγγελίαν. ubi corrigendum videtur: ὥς ἡδὴ πικρὰν ἦκ. ἀγγ. — V. 12. ἐφ' ἡβείῃ θ' ὦλ. P. ἐγθβαίη θ'. Br. c. Dorvillio, qui tamen θ' non mutabat. — ἀλκίαι. P. ἡλκίαι. Br.

Nr. 428. εἰς ἀντιπάρ^ο τὸν σιδώνιον: μελεάγρον. ἦν δέ ἐπὶ ταῷ τάφῳ σύνθημα. ἀλέκτωρ καὶ φοίνικος κλάδος καὶ ἀστράγαλος. Br. I. 35. nr. 125. An. I. 1. p. 134. V. 1. γοργῶπος. P. γοργωνός. Br. γοργωνὸν ἔδραν. est ap. Suid. T. I. p. 493. quod sumtum ex Rheseo v. 8. V. 2. ἴστακελαῖναι. P. ἴστα καλλαῖναι. Br. cum plurimis apogr.

πλινθίδα καλλαῖναν est in ep. Phaniae pag. 198. nr. 295. κέραμος καλλαῖνος in Etym. Magn. in κάλλαia. p. 486. (441. ed. Lipsienais) κάλλαia . . δια τὸ εἶναι ἀνθηρὰ καὶ πορφυρώδη . . . ἔνθα καὶ τὸ καλλαῖνον. ἔστι δὲ χροῶμα ἀνθηρόν, ἧ τὸ βίνετον χροῶμα οὕτω λεγόμενον. ἐξ οὗ καὶ κέραμος καλλαῖνος. Hanc lectionem recipere non dubitavi. Graecius verbis transpositis: λαῖνα ἔστακε. — σκαπτοφόρος. P. σκαπτοφόρος. Br. V. 5. ἔφ' ἀρεπ. P. V. 4. βαθυμῖδος. P. Br. V. 5. νικαῖντα. P. Br. νικασαντα. Salm. in Ap. G. R. μάχα. P. μάχη. Br. V. 7. ἐπὶ πε. P. V. 8. ὄρνις h. l. gallus; alibi, gallina. De gallo in pugna superato Aelian. H. An. L. III. 16. καὶ ὅγε ἡττηθεὶς ὀχέυεται ὡς ὄρνις, καὶ ὁρᾷ τοῦτο ἀνέδην (ὁ νικῆσας videtur excidisse), ἔστ' ἂν ὅφ' ἐτέρου καὶ αὐτὸς ἡττηθείς κ. τ. λ. V. 9. Scr. ἀλλὰ οὐ. V. 10. αἰολοφόρον. P. ἀθλοφόρον. Br. cum plurimis apogrr. V. 13. φοῖνιξ. P. φοῖνιξ. Br. μὲν νίκαν. P. οὐ νίκαν. Br. c. Reiskio. Graecius Cod. lectionem praetulit, in altero quoque hemistichio πάτραν τε cum membran. legens pro πάτραν δέ. In Commentario nihil de hoc loco monuit, in quo mihi quidem Br. lectio, quam repetivi, ad sensum videtur necessaria. Priorem jam poëta symbolorum interpretationem rejicit, ita ut illis omnia alia significari affirmet, quam quae primum suspicatus sit. Scholiast. in marg. textus lectionem, ut par erat, interpretatur: δ φοῖνιξ ἢ νίκην, καὶ πατρίδα φοινίκων. ὁ ὄρνις τὸν ἄνδρα. τὸ ἀκῆπτρον τὸ σύνθημα τ' λόγ. ὁ ἀστράγαλος τὸν οἰνοβρεχῆ καὶ με καὶ ὅτι ἐξώλισθ' ὁ δ' (διὰ) με τίθινυεν. V. 16. κρατὸς κῆν. P. ὁμνοθέταις. P. ὁμνοθέτας. Br. c. Dorvill. V. 17. θνάσκουσιν. P. P. V. 20. bis legitur in P. φύντα μ' ἐρισθενέων. P. φύντ' ἀπ' ἐρισθεν. Br. c. Dorvillio. *)

Nr. 429. ἀλκαίου μυτιληναίου εἰς τάφον ἐν ᾧ ἐνεχράκωτο γραμμὰ δύο φ φ ὅπως σημαίνει τὸ τῆς γυναικὸς ὄνομα ἡγουν φυδῖς + φιδῖς. Tum margini haec quoque adscripta: τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα δ κεφαλᾷς προσβάλετο ἐν τῇ σχολῇ τῆς νέας ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ μακαρίου γρηγορίου τοῦ μεγιστοπορος. Br. l. 491. nr. 21. An. I. 2. p. 563. V. 1.

*) Post hoc epigr. in superiore margine paginae leguntur haec: ἔως οὕδε ἀντιβλή περὶ τὸ ἀντιβόλιν (sic) τοῦ πυροῦ μικρὴν καὶ διωρθώθη τινὰ πλὴν ὅτι καί τινε οὐράματα εἶχεν. cf. mox ad p. 273. nr. 432. [Etiam in Callim. Fragm. T. II. p. 566. leg. ἀντιβόλιν. coll. Ducang. Glossar. h. v. G. H. S.]

^η
ἀπαροδίτας. P. et in fine vers. 2^η ^{λίθος} πέτρος. P. ἀ παροδίτις .. λίθας. P.
ὁ παροδίτας .. πέτρος. Br. non sine metri detrimento. Quod ut re-
sarciret Hermann. ad Orph. p. 766. correxit: ὦ παροδίτα. Cf. Schae-
fer. ad Longum p. 408. Scripsi sine haesitatione: ἀ παροδίτις (male
excusum παροδίτις) πέτρος. Infra p. 420. nr. 373. παροδίτην ἀηδόνα
legitur in Cod. pro παροδίτην; fere ut ap. Aelian. H. An. L. II. 6.
p. 43. καὶ πρεσβῦτιν τινα καὶ γέροντα. Cod. Monac. πρεσβύτην.
Ap. Philostr. Imagg. I. 29. p. 806. Ἀυδὴν ἀβράν, καὶ Ἀτθίδα ὑπό-
σεμνον, καὶ Σπαρτιάτην ἐξέλωμένην. scr. Σπαρτιάτην c. Cod. Guelph.
nr. 77. De voce πέτρος etiam pro feminino passim usurpata dixi in
Actis Phil. Monac. I. p. 141. Vid. p. 282. nr. 479. p. 247. nr. 274.
Quint. Smyrn. L. VII. p. 498. αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν (scr. ὀκρυόεσσαν)
ἐλὼν καὶ ἀπειρεῖα πέτρον. Caeterum vid. de lectione a nobis restituta
Schaefer. ad Apollon. Rh. T. II. p. 629. Saep̄ sic substantivorum
genus turbas fecit. Ap. Apollodor. L. I. 9. 12. πόσον ἦδη μέρες τοῦ
δοκοῦ διαβέβρωται. Clavierius τῆς δοκοῦ correxit; qua correctione
non est opus, si fides Thomae Mag. p. 246, cui assentitur Schaefer.
ad Apollon. Rh. L. II. 206. Sed ap. Achill. Tat. L. I. 15. p. 37.
τῇ παραδείσῳ non ferendum; nec ἡ θρυγὸς ap. Themistium
p. 257. C. quem locum alibi emendare conabor. V. 3. ἄρα γυν. P.
ἡ ῥα. Br. c. Plan. quod recepi. Vid. p. 405. nr. 308. v. 5. et ad
p. 578. nr. 67. v. 1. V. 4. τᾷ χθονί. P. ed. Ald. 2. ex Lectt. Aldin. 1.
τᾷν vulgo. V. 7. ἀ δ'. P. Br. ἡ δ', Pl. V. 8. ἐφρασάμην. P. ἐφρα-
σάμαν. Br. ut nr. 428. v. 12. V. 12. ἔρεβος. P.

Nr. 430. διοσκορίδου, ἕτερον αἰνιγματώδες ἐπὶ σκύλοις νεκρῶν,
ἦγον πέλτη καὶ λόγχῃ καὶ τισιν ἄλλοις. Alia manus adscripsit haec:
καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν τῶν μετὰ ὀθρυάδου πεσόντων. ὑπολαμ-
βάνω δὲ παρὰ τῷ θορυυδίδῃ κείται ἡ ἱστορία ἐν τῇ τετάρτῃ βί-
βλῳ. Br. I. 496, nr. 13. An. I. 2. p. 378. V. 2. τῷ P. c. e.
alii; in Lectt. autem τῷ reponendum censet. Non enim quaeritur,
cui inscriptum i. e. dicatum sit tropaeum, sed cuius nóm̄ine. V. 3. ἀδε.
P. ὠδε. Br. Illud pro ὠδε usurpatum vidimus p. 235, nr. 194. v. 1. —
λοχίταν. P. λοχίται. Br. λοχίται. Reisk. V. 6. κύδος ἐλαμψε. φῶς
ἐνέλαμψε scribebat Toup. in Ep. crit. T. II. p. 513. quia in Reiskiana
editione κύδος exciderat. Vid. Tyrwhitt. in Append. ad Toup. Emend.
T. IV. p. 425. — V. 7. ἀδε. P. ὠδε. Br. V. 9. ὦ πρόπατερ ζεῦ.
P. προπάτωρ. Br. Minus recte haec vox legitur ap. Libanium T. III.

p. 36. g. de Ulysse: τὰ τῶν Τρώων ἔκλεπτε, τῶν τὰ τιμωτάτα τῶν τοῦ Μενελάου κερκοφύτων προπατόρων. Scr. προτέρων. Trojanorum, qui priores pretiosissima bonorum Menelai furati sunt. V. 10. ἀνικάτων. Si τῷ recte scriptum est v. 2do, hoc quoque loco ἀνικάτω corrigendum.

Nr. 431. ἄδελον. οἱ δὲ σιμωνι ἐπὶ τῷ τάφοι τῶν τριακοσίων σπαράτ τῶν μετα ὀθρυάδου πεισόντων ἐν τῷ πρᾶρ πολ (i. e. ἐν τῷ πρὸς Ἀργεῖους πολέμῳ) ἐπιτη θυρεάτιδε. Addita nota: ταῦ ἐν τη βίβλῳ τ συγγραφ̃ δουκεδίδου τρανώτερον. Br. I. 130. nr. 26. An. I. 1. p. 217. V. 1. συναρίθμ. P. V. 2. ἰναχίδας θυρεάν. P. ἰναχίδαις θυρεάν. Pl. Br. ἀμφί. P. Pl. ἄμφι. Br. qui saepius in hac praepositione erravit, praesertim in Apollon. Rhod. ubi vid. Append. Not. ad II. 216. p. 220. V. 3. ὅπαι. P. editt. vett. Pl. ὅπα. ed. Steph. Br. ποδ̃ ἴχνος ἃ πρατόν. cum nota: δωρικῶς ἀντὶ τοῦ πρώτον. P. ποδὸς ἴχνια. Pl. Br. ἴχνος et ἴχνιον confusa p. 400. nr. 268. V. 7. αἱ δέ. P. ed. pr. Fl. Ald. 1. εἰ δέ. Ald. 2. 3. Asc. St. Dorico epigrammatis characteri αἱ δέ congruit, quae est Br. lectio. — ἧς ἀπ̃. P. ἧς. editt. pr. Flor. ἦν reliquae.

Nr. 432. δαμαγῆτον. εἰς γύλιν τὸν λακεδαιμόνιον τονπείσον ἐντη̃ προσθρεαν μα. *) Br. II. 39. nr. 7. An. II. 1. p. 111. V. 1. ὕμιν. P. ὕμιν. ed. Flor. ὕμιν. reliquae editt. Pl. V. 3. ἄνδρα δ̃ ὅς. P. ἄνδρα, ὅς. Pl. Br. τότε γ' εἶπεν. P. τότε γ' εἶπε. Pl. Br. Scripsi: ἄνδρας ὅς Ἀγ̃. et in versus exitu τὸδ̃ εἶπεν, assentiente Scaligero in not. mst. — P. Nr. 433. τίμνεω εἰς δημήτριον λακεδαιμόνιον φηγοπόλεμον, ὃν ἡ ἰδία μήτηρ ἀπέφαξε. Br. I. 505. nr. 4. An. I. 2. p. 411. V. 4. ἐπὶ βρ. P. Post hunc versum Plutarch. T. II. p. 240. F. addidit distichon:

ἰρῆε κακὸν φέτυμα διὰ σκότος, οὐ διὰ μῦθος

Ἐνρώτας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι ῥέοι.

quod nec Pal. habet, nec Plan. Quum Plutarchus eodem illo loco

*) Alia manu adscripta nota: οἱ μὲν τ̃ χαρτοφύλακος. et inferius: ὥς ω τὰ τοῦ πρ̃ μὲ τ̃ μαζ (i. e. μαχίστορος) π̃ εἶχον ἐπιγράμμα̃ ἄτινα ἰδιοχείρῃ αὐτὸς ἔγραψεν ἐκ τ̃ βίβλου τ̃ κεφαλᾶ.

primum epigr. nostri distichon tamquam peculiare epigramma, quod ad aliam hujus generis historiam spectet, excitaverit, fieri possit, ut in postremo quoque ejus disticho cum illo, quod modo adscripsimus, conjungendo erraverit. V. 5. *ἔρρε πακόν σκ.* P. Pl. Suid. in *ἔρρε*. T. I. p. 851. *ἀρρεῖον σκλάκευμα*. Plut. Br. — *ποθ' αἶδαν* γρ. δ' αἶδαν. P. V. 6. *ἄξιον οὐδ' ἔτεκον*. P. τὸ μὴ σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκον. Plut. *ἄξιον ἐτρίφομεν*. Plan. *ὄν ἔτεκον*. Suid. ubi Cod. Lugd. *ὦν ἔτ.* quod Jac. Gronovius interpretatur: *ex illis quos peperit. οὐ δ' ἔτεκον*. Br. Nihil horum, ut mihi quidem videtur, membr. lectioni praeferendum, quae sensum habet optimum: qui Sparta indignus est, cum nec peperisse videor. i. e. cum pro filio non habeo.

Nr. 434. *διοσκορίδου. εἰς δημαινέτης καὶ τῆς λακεδαίμ πεσοντ' τοὺς ἐπὶ μίαι μάχη.* Br. I. 502. nr. 34. An. I. 2. p. 403. V. 2. *ἔθαπτε*. P. Pl. *ἔθαψε*. Br. Imperfectum passim reperitur inter aoristos. Infra p. 378. nr. 141. *ἐξέθορε κλίνης . . καὶ τὸν ἀναίσθητον παντὺς ἔνυπτε μέλους*. Br. iterum contra Codd. fidem. *ἔνυψε*. Nihil idem mutavit p. 405. nr. 292. *παίδων ὃν μὲν ἔκαιεν Ἀρίστιον, ὃν δ' ἐσάκουσε ναυγόν*. Notus est locus Homeri Od. θ. 63. *τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε, Ὀρθαλμῶν μὲν ἄμμεσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδῇν*. Vid. Huschk. Comm. de Orph. Argon. p. 19. s. Hermann. de Em. Gr. gr. p. 243. Boekh. ad Platon. Min. p. 167. — V. 3. *εἶπεν*. P. *εἶπε*. Br. V. 4. *μοῦνον ὦ*. P. ed. Flor. Ald. 1. Br. cum quatuor Planudeae Codd. Veram tamen lectionem jam repraesentat Ald. 2. 3. Asc. St. *μοῦνον, ἰὼ*. de qua interjectione supra diximus ad p. 110. nr. 163. Cf. Graef. ad Meleagr. p. 126.

Nr. 435. *εἰς τοὺς ἱφικρά καὶ ἔξ πεσόντας ὑπὸ τοτεῖχος μεσσήνης. νικάνδρου.* Br. II. 2. nr. 3. An. II. 1. p. 6. V. 1. *εὐπυλίδας*. P. *εὐπυλίδας*. Br. V. 3. *ἄμμι*. P. Dorvill. ad Charit. p. 421. *ἄμμε*. Br. quem vid. ad Apollon. Rhod. L. I. 660. — V. 6. *ἀλεξίππα*. P. — Nr. 436. *ἡγεμόνος. εἰς τοὺς ἐν λακεδαίμονος μετα λιοι χίλι οὔτινες ἐπίσχοι ἐν θερμοπυλ' περσῶν ὀγδοῖκον μυριάδ.* Edidit Huschk. in An. crit. p. 199. nos in Paralip. Cod. Vat. nr. 38. p. 649. V. 3. *ἐπίσχοι αἶμα τὸ περσῶν*. P. Scripsi *λήματι* cum Schaefero ad L. Bos p. 324. Cf. ad p. 149. nr. 50. — V. 4. *ἀστριπταί*. P. *ἀνμάλιτα*. P. De *α* et *αὐ* confusis vid. p. 80. nr. 15. v. 5.

Nr. 437. φαίνου εἰς λεωνίδα^τ τὸν σπάρ. Br. I. 257. nr. 1. An. I. 2. p. 179. V. 1. αὐθις. P. St. αὐτις. ed. pr. Ald. 1. Asc. Br. Pro ὃ ῥίστε rectius scripseris, ὥριστα. — Nr. 438. δαμαγῆτον: ἐπὶ τῷ τυμβ^τ μαχα τε ὑφιλοπολιμοῖοντες (Scr. φιλοπόλεμοι ὄντες) οἰελλήνες νέοι πάντες ἔθνησκον καὶ μάλιστα⁺ οἰκ⁺ τῆς ἀχαΐας. Br. II. 39. nr. 8. An. II. 1. p. 112. V. 1. πατέρων. P. Pl. Br. Πατρίων Jos. Scaliger in not. mst. qui cogitasse videtur de bello Aetolorum cum Achaeis, in quo bello Aetolos Patrensiū agros devastasse narrat Polyb. L. IV. 6. 9. — περιληΐδα. P. παρὰ ληΐδα. Pl. Br. Frustra olim tentavi λήϊα. Apollon. Rhod. L. I. 695. δόμονε καὶ ληΐδα πᾶσαν ὑμετέρην. ubi Schol. λῆϊς κυρίως μὲν τὸ ἐκ λαφύρων κτηθῆν, νῦν δὲ τὰ χρήματα. De armentis Theocr. Eid. XXV. 97. 116. Vid. Steph. Thes. Gr. L. T. H. p. 653. B. C. — μαχάτα. P. Br. μαχήτα. Pl. V. 3. πρῶθ^δ ἦβας. P. γὰρ χαΐκόν. Ib. Sequitur in membr. epigr. ejusdem Damagetæ, quod suo loco dedimus p. 242. nr. 231.

Nr. 439. Θεοδωρίδα εἰς πύλιον τὸν υἱὸν ἀγῆνορος τοῦ νεωτέρου. Br. II. 43. nr. 11. An. II. 1. p. 130. V. 2. ἦβας. P. Br. ἦβης. Pl. P. V. 3. ἐπισσεύσασα. P. ἐπισσεύασα. Pl. — Nr. 440. λεωνίδα ταρᾶ^τ εἰς ἀριστοκράτην εὐφρονα τινὰ καὶ κόσμιον ἄνδρα. Br. I. 242. nr. 85. An. I. 2. p. 138. V. 1. κατὰ φθ. P. Dialogum esse existimans Br. versui 1mo praeiixit α. versui 3mo β. v. 10mo iterum ultima verba priori interlocutori tribuit. Quod falsum. Deleveram has notas, sed illae in v. 1. et 3. nescio quomodo redierunt. Etiam interrogandi signum in fine primi distichi tollendum. Recte eo Plan. caret. Admirantis sunt haec verba, non interrogantis. V. 2. οἶην γαΐ. P. οἶαν γὰ. Plan. οἶην γαΐ. Br. ἀμφ' ἔχ. P. V. 3. πολλόν. P. Br. πολλαῖς. Pl. ἀρεσκομένον. P. Br. ἀρεσκομένην. Plan. Una littera mutata scripsi ἀρεσκομένον, quod cum Ἀριστοκράτης cohaeret. V. 4. πολλῶν δὲ μνήμη. P. πολλὸν δὲ μνήμη. Pl. πολλόν δ' ἐν μνήμη. Br. Rectius J. Scaliger in not. mst. πολλοῦ δ' ἐν μνήμη, quod recepi, servata lectione P. et Pl. Ἀριστοκράτης, quod Br. pro arbitrio in Ἀριστοκράτην mutavit. V. 6. 7. desunt in P. accesserunt ex Pl. Salmasius utrumque a Planude fictum esse existimabat. Versum 6um fortasse recentioris esse commatis dixeris; v. 7um non item. V. 7. παρὰ κρητῆρος. κρητῆρσιν corripiebant J. Scaliger et Casaubonus in not. mst. Nec genitivum alienum esse, docent similia, quae congecit Schaefer.

Sophocl. T. II. p. 308. et ad Dionys. de Comp. Verb. p. 118. s. Erfurdt ad Soph. Antig. p. 109. ed. min. V. 8. ἰθὺν ἐκείνην. P. ἰθὺν κοινὴν. Pl. Br. κείνην servari posse existimabam, quum hoc nomen, ut Latinorum *ille*, cum emphasi quadam non sine elegantia usurpetur. — λασίην. P. λαλίην. Pl. Br. V. 9. ἥιδει κίν ξείνοισ^{αι} κενύμοισι προσήνεια. P. ἥιδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι. Pl. Br. Prius in Codicis in κείν mutavi; etiam κίην bene haberet. προσήνεια. Vid. p. 211. nr. 25. v. 10. γαῖ' ἐρατή. Alii haec tribuens interlocutori r. ἔχεις legit pro ἔχεις P. Pl. At poeta per totum epigr. solus loquitur, initio capto ab admiratione Aristocratis; tum ad singulas praestantissimi viri laudes progressus, descriptionem, ut par est, sic fere, et cooperat, terminat: γαῖ' ἐρατή, τοῖον ἔχεις φθίμενον. Hinc apparet, τοῖον etiam bene habere, quod doctissimus Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 95. in τοῖον mutandum existimabat,

Nr. 441. ἀρχιλόχον εἰς μεγατίμον καὶ ἀριστοφώτα τοὺς ναξίοντες. Didi in Paralip. I. nr. 39. p. 650. V. 1. μεγατίμον. P. V. 2. ωἶ γὰ. P. γαῖ' scripsi, ut hiatum tollerem. — Nr. 442. σιμωνίδον εἰς τοὺς ἐν πεγαι πεσόντ^ε ἀριστ^ε ἀθηνέ. Br. I. 130. nr. 24. An. I. 1. 216. V. 4. ἀποφθιμένον κρατὸς ἑλευθερίαν. P. ἀποφθιμένους κάρ- ρας. Pl. Br. Neutra lectio sensum habet expeditum. Suspiscabar: ἀπ^ε φθίμον κρατὸς, ut ap. Homer. 'Il. γ. 326. κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ. At hoc perspicuum. Caeterum verba, ἵνα σφίσι . . ἑλευθερίαν ἀν- νησώμεθα pendere videntur.

Nr. 443. σιμωνίδον: εἰς τοὺς πεσον^τ παρενθυμεδον^τ ποταμον ἑλλη- νας. Br. I. 155. nr. 48. An. I. 1. p. 231. V. 1. τανυγλώχινας. P. Br. Rectius τανυγλώχινας. Sic scribitur ap. Homer. 'Il. θ. 297. omnesque, qui illum locum laudaverunt, grammaticos. V. 2. φοινίσσα. corrupta. Majore initiali h. v. scripsit Br. quasi de Phoenicibus age- retur. λελονμένος τῷ γόνῳ. Lucian. T. VIII. p. 260. Simonid. p. 141. nr. 2. τόξα . . . Περσῶν αἵματι λουσάμενα. unde Callimach. H. in Del. p. 95. αἵματι λούσαν Τόξον ἐμόν. Oppian. Cyn. L. IV. 203. λελον- μένος αἵματι λάβρων. — ψακάδι. P. ψεκάδι. Br. Vid. ad p. 235. Nr. 443. V. 4. corruptus videbatur Brunkio; equidem eum pro sup- positio habuerim; nec tamen, ob hunc versum, totum epigr. Simonidi um Schneidero abjudicem,

Nr. 444. θειαιήτου εἰς^τ ανταγοῦ^τ οἶκον^τ διαμε^τ ἐμπροσθεν^τ ἐν^τ

τεθνήκασιν ὀδῶν^τ ἀνδρῶν^τ ὑποτου πυρὸς δι^τ με. Br. II. 251. nr. 4. An. II. 2. p. 213. V. 1. οἰνωθέντα. P. Pl. Br. οἰνωθέντα corr. Jos. Scaliger in not. mast. V. 2. ἐκ νυκτῶν. P. Pl. νυκτός ex uno Cod. Plan. temere admisit Br. Illud et syllabarum modus tuetur, et veterum usus. Homer. Od. μ. 286. ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ δηλήματα νηῶν. Theogn. 452. ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. Aeschyl. Choëph. 285. καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν γόβος Κινεῖ. Eurip. Rhés. 13. ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας ποίτας πλάθουσιν. Aristoph. Eccles. 668. οὐκ ἀποδύσοι' ἄρα τῶν νυκτῶν. Hedyllus in Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 763. ἐξ ἡούς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς Εἰς ἡούν. Anan. ap. Athenae. L. VII. p. 282. C. καὶ μέσων νυκτῶν ἡδὺς χημέρης. Plato Protagor. p. 310. D. πόρῳ ἔδοξε τῶν νυκτῶν εἶναι. ubi vid. Heindorf. T. IV. p. 463. Heliodor. L. VIII. 10. p. 248. πολλὰ γοῦν μέχρι πόρῳ τῶν νυκτῶν ἀλλήλοις διειλεγμένοι. Lucian. T. VII. p. 30. ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν. Ibid. T. IX. p. 132. ἄωρ γὰρ τοι τῶν νυκτῶν ἐξαναστάς. Liban. T. IV. p. 167. 13. καὶ ἡλούμεθα μέχρι πόρῳ που τῶν νυκτῶν. Jo. Chrysostom. Hom. de Polit. mor. p. 22. ed. Combef. μηδὲ ἐκ νυκτῶν καταλαμβάνειν τὸ θιάτρον. — ἔλαθεν. P. ἔλαθε. Pl. Br. — ἐπὶ νειμ. P. V. 3. ἄμικα. P. V. 5. πρὸς κηδ. P. V. 6. ἦν κάλπισ. P. et Lectt. Ald. 1. unde hoc repetitum in Ald. 2. 3. ἡ κάλπισ. Asc. St. Br.

Nr. 445. πέρσου θηβαίου: εἰς μαντιάδην καὶ εὐστρατ τοῖς δρυμόν^ος ἐπιτύμβιον. Br. II. 5. nr. 7. An. II. 1. p. 14. V. 1. μαντιάδας et ἐχέλλου. P. Br. μαντιάδης et ἀχέλλου. Pl. V. 2. δυμαῖοι. P. Br. δισμαῖη. Pl. V. 3. ὀρειτύποι. P. ὀρειτύποι. Pl. Br. Junxi ἄγραυλ^οι ὀρειτύποι, commate post prius vocabulum deleto. Apollon. Rhod. L. IV. 316. πῶσα λείπον Ποιμένες ἄγραυλοι. Manetho L. IV. 337. ἄγραυλους δέκνυνσι κωνηγητῆρας ἔσεσθαι. Paul. Sil. p. 516. nr. 60. ἄγραυλος ἀνὴρ βαρὺμοχος. V. 4. μανυταὶ τέχνας. P. Br. μνηνηταὶ τέχνης. Pl. P. *) Nr. 446. ἡγηοίππου εἰς ζωῖλον τὸν ἐρμονία ἐν ἄργει τελευτήσαν. Br. I. 255. nr. 5. An. I. 2. p. 174. V. 1. ἀλλοδαπῶν^τ τέθαπται. P. ἀλλοδαπῶν δέ. Br. Hoc exquisitius videtur, quam ἐν ἀλλοδαπῇ.

*) Rubricatoris culpa omissi sunt in paginis numerandis numeri 276. 277. ne folium intercidisse existimes.

Nr. 447. καλλιμάχου εἰς θήριν τὸν ἀρισταῖον κρητα. Br. I. 475.
 51. An. I. 2. p. 304. V. 1. ὁ καί. P. ὁ καὶ τάφος vulgo in Plan.
 rimi autem Codd. habent στίχος, ut Pal. λέξω. P. λέξων. Pl. ὁ καί
 χος οὐ μακρὰ λέξων. Br. Sic in ὁ καὶ foret hyperbaton, fere ut
 Pindar. Ol. II. 31. λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσῃ. Pyth. X. 58. ἐν
 παλαιτέροις. quem usum multis exemplis illustravit Gerhard. in
 tt. Apollon. p. 57. s. Praetuli tamen lectionem membr. ὁ καί.
 διὸ καί. Sic pronomen, copula subjecta, ponitur Eurip. Hec. 13.
 τatos ἦν Πριαμιδῶν· ὁ καί με γῆς ἐπέξεπεμψεν. Phoen. 156.
 δίκη δ' ἤκουσι γῆν. ὁ καὶ δέδοικα μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί. quam-
 hunc locum fortasse rectius cum Valkenario interpretaberis. Ibid.
 . ὁ καὶ δέδοικα, μὴ με δικτῶν ἔσω λαβόντες, οὐ μεθυσ' ἀναί-
 τον χροά. — V. 2. ἐπ' ἐμοί. P. ἐπ' ἐμοί. Pl. Br. quod verum.
 χός. P. δολιχόν. Pl. Br. qui hanc vocem alii cuidam interlocutori
 uit. Perperam. Ad δολιχόν subaudi νικήσας cum Ruhnkensio
 st. cr. p. 174. calculum adjiciente Schaefero ad L. Bos p. 321.

Nr. 448. ^τλεωνίδα ταραν εἰς ^οπραταλίδαν κρητα τὸν λυκαστι. Br. I.
 nr. 72. An. I. 2. p. 128. In membr. hoc tetrastichon cohaeret
 sequente; diversa autem esse epigraminata jam Salmasius vidit.
 . λυκάστωι. P. λυκαστίω. Br. c. Salm. V. 2. λινοστασίης. P.
 στασίας. Br. qui tamen v. 3. χοροῖτεπίης non mutavit. Versus
 nam ingeniose sic explet Br. χθονίω Μίνωϊ πάρεδρον Τοῦτον
 ταιῷ Κρ. παρ. Quum tamen non satis appareat, quid παρεδρίας
 orem Pratalidae conciliare potuerit, verbumque παρφηκίσατε videatur
 cere, scribere licet etiam: χθόνιοι, Μίνωϊ τὸν ἄνδρα Τοῦτον,
 ταιῷ Κρητα, παρφηκίσατε. — Nr. 449. junctim cum praecedente
 P. Br. sejunxit l. c. nr. 75. An. I. c. V. 1. post Πραταλίδα
 una est in textu. In marg. autem γρ. πραταλίδα παιδίον ὅσα
 τερήματα εἶχεν ἐκ φύσεως. unde παιδεῖον. Br. V. 4. ἄρχε. P.
 e. Br.

Nr. 450. ^δδιοσκορίδου. εἰς ^τφιλαινὴν τὴν σαμίαν οὐ τὴν ἀσιγῆν ^τφ
 ραν ἔλεφαν. In eandem est Philaenida, cui turpissima quaeque
 o exprobrabantur, sed falso, Dioscoride quidem iudice. Iterum
 epigr. legitur p. 257. in marg. Br. I. 500. nr. 26. An. I. 2.
 95. V. 1. 2. σαμίης. P. 1. 2. σαμίας. Br. τὸ μνημα. P. hoc loco.
 νῆμα. supra. — πρὸς εἰπεῖν. P. V. 5. φιλ' αἰδ. P. V. 6

^ῆ
 λαμυραν. P. h. l. λαμυρήν. supra. λαμυράν ἰστορίην. Br. V. 7. τοῦ
 μὲν ἀναπτύξαι. P. 1. 2. nec aliter corrigendum censebat Porson. in
 Advers. p. 274. ed. Lips. ἀναπτύξει. Br. τεύμὸν ἀναπτέξαι. nomen
 meum recreet. Salmasius tentabat in Ap. G. R. quod tanto viro in-
 dignum. Sophocl. ap. Clem. Alex. VI. p. 742. B. πρὸς ταῦτα κρύπτει
 μηδέν, ὡς ὁ πάνθ' ὀρώων Καὶ πάντ' ἀκούων πάντ' ἀναπτύσσει χρόνος.
 V. 7. τὰ μά. P. λυγρὰ et λυγράν. P. V. 8. κληδόν'. Minus recte
 κληδόνας exhibetur in novissima Aeschyli editione in Choëph. 1035.
 ubi quum constructio post λιπών male abrumptatur, neque tamen ali-
 quid videatur deesse, legendum suspicor: 'Εγὼ δ' (vulgo ἐγὼ δ') ἀλήτης
 τῆςδε γῆς ἀπόξενος Ζῶν καὶ τεθνηκώς τάςδε κληδόνας λιπών. ἀπ-
 ωσαμένης. P. Br. Quaedam apoggr. ἀπώσαμένης. quod nemo jam alteri
 lectioni praeferet.

^θ
 Nr. 451. καλλιμάχου εἰς σάωνα τὸν ἀκαν. Br. I. 472. nr. 49.
 An. I. 2. p. 303. V. 1. ὁ ἀκανθ. P. Articulum omittit Pl. Br.
 V. 2. θνάσκειν. P. Br. θνήσκειν. Pl. Illud si verum, etiam τῆςδε
 videtur legendum.

^δ
 Nr. 452. εἰς εὐβουλ' / λεωνι. Br. I. 257. nr. 66. An. I. 3. p. 122.
 V. 1. μνήμης. P. Pl. μνήμην. Br. μνήμονες corr. Casaub. in not. inst.
 probante Hermanno ad Viger. p. 701. Hoc recepi. Grotius legisse
 videtur: Μνήμα τόδ' Εὐβούλοιο σάοφρονος, ὃ παριόντες Πίνωμεν.
 vertit enim: Sobrius! Eubulus jacet hic, jaceatque: bibamus Nos alii:
 cunctis ad Styga portus erit. Acute. — ωϊ P. ut nr. 441. v. 2. —

^ν
 Nr. 453. καλλιμάχου εἰς νικοτέλην παῖδα φιλιππ. Br. I. 474. nr. 58.
 An. I. 2. p. 307. V. 1. δωδεκέτη. P. Vid. p. 280. nr. 468. δωδεκέτη. Pl.
 Br. Etym. M. p. 694. ed. Lips. in τριακοντούτης. δωδεκαέτης, δωδεκαίτου
 κλίνεται, ὥςπερ οἰέτης οἰέτου, καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκαίται. —
 ἀπέθηκε. P. Pl. ἀνέθηκε. Br. V. 2. πολλήν. P. Pl. Br. πολίης. corr.
 J. Scaliger, quod, ut elegans, ita non necessarium. Euripid. Fragm.
 Ius XII. τὸ δ' εὐγενὲς Πολλὴν δίδωσιν ἐλπιδ', ὡς ἄρξονται γῆς.

^ο
 Nr. 454. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐρασίξειν τὸν πότην. Br. I. 451. nr. 42.
 An. I. 2. p. 297. Sine auctoris nomine est ap. Athen. L. X. p. 436.
 V. 1. τὸν βαθύν. P. οὐ βαθύν. Athen. V. 2. προποθείς. P. φανερώς.
 Athen. ὤλχετ' ἔχουσα. P. Ath. Theocrit. Eid. XXII. 167. τὰ δ' εἰς
 ἵγρὸν ᾤχετο κῦμα Πρωϊὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο. quem locum comparat Henschk.

crit. p. 78. ᾗχεθ' ἰλοῦσα corrig. Valken. ad Fragm. Eleg. Callim.
261. et D. Coray ad Athen. T. IV. p. 448. — Nr. 455. λεωνίδα
μαρωνίδα τὴν μέθυσον. Br. I. 243. nr. 87. An. I. 2. p. 141
itur iterum in Cod. Pal. p. 259. in marg. V. 2. γερῆς. P. Pl. Br.
pag. 263. nr. 384. 2. V. 3. γνωστόν. P. 1. 2. γνωστή. Pl. Br.
V. 4. novum lemma in P. εἰς μαρωνίδα τὴν μέθυσιν. — ὑπὲρ γε
P. P. h. I. ὑπὲρ τέκνων. loco altero. Sic Br. et Pl. V. 5. οὐ δ'
ρός. P. 1. 2. οὐκ ἀνδρός. Pl. Br. ἔλειπεν. P. 1. 2. ἔλλοιπεν. Pl.
ἀλλ' οἶκοι λυγρὰ ἔλλοιπε πάθη. Idem error recurrit pag. 315.
689.

Nr. 456. λεωνίδου εἰς σιληνίδα τὴν προφὸν ἱερὸν τὴν μυθου.
I. 503. nr. 37. An. I. 2. p. 405. V. 1. σιληνίδα. P. Pl. σιληνίδα.
Cf. ad p. 76. nr. 1. V. 2. οὐδενιῆς. P. οὐδεμιῆς. Pl. Br. V. 4.
όν. P. ληνοῦ. Br. Rectius ληνοῦ. Pl. — ἔχει. P. ἔχη. Pl. Br.
dedi, quod a lectione membr. non longius abest, quam ἔχη, et
monis legibus melius altero convenit. — Nr. 457. ἀρίστωνος: εἰς
ελίδα τὴν με πεσοῦσαν ἐν ληνοῦ καὶ ἀποπνηγεῖσαν. et paulo in-
us: κλέψαι τὸν οἶνον νεμέσασα (scr. νομίσασα) ὑπ' αὐτοῦ κέλεται.
II. 258. nr. 3. An. II. 2. p. 259. V. 1. σκήπωνος. Vid. ad p. 197.
293. V. 5. ἡδ' ἀπὸ ληνοῦ πῶμα κύκλωι πιεῖν. P. ἡλθ' ἀπὸ ληνοῦ
α πιεῖν κύκλωι. Br. c. Reiskio, ubi quid sit κύκλωι, nemo facile
erit. Recepto ἡλθ', reliqua sine transpositione, syllabâ, quae perierat,
titutâ, scripsi: πῶμα γλυκὺ κλοπτεῖν. P. 372. nr. 99. v. 5. ῥίζα
ἐμπεσθός οὔσα πάλιν γλυκὺ νέκταρ ἀνήσει. Euripid. Cycl. 557.
δι', ἀλλ' οἶνος γλυκὺς. Pindar. Ol. VI. 154. κρητὴρ γλυκὺς. Hujus
theti priore syllaba forte omissa, ex relictis syllabis κυ κλοπτεῖν
ile nasci potuit κύκλωι πιεῖν. *) Ut in Br. lectione ἡλθε πιεῖν,
nunc ἡλθε κλοπτεῖν, pro κλοπήσουσα. Sic p. 424. nr. 385. 10.
ποτέρων οκοπιαζέμεν ἡλθον ἄνδρες. Quint. Smyrn. L. VI. 551.
v. 8. ὅγ' ἐς Ἴλιον ἰόντων Τρωσὶν ἀρηξέμεναι. Babrius Fab. XXV.
151. ed. Schm. ὡς δὲ πάλιν ἡλθεν ἐκκῆψαι, καὶ μικρὰν ἰσχάδα
αι, ἕτερος ἡλθεν ἄλλο τι ἄραι. V. 5. γραῦς δὲ παλαιὴ ὧς ναῦς

) Similiter depravatus locus ap. Lesbon. in Oratt. gr. T. VIII. p. 8.
ὥστε χαλεπώτερον φέρειν· εἰ γὰρ παρὴν γινώσκειν μὲν, μὴ δύν-
ασθαι δὲ τῷ σώματι, ῥῆσιν ἂν ᾗν ἡ συμφορὰ. ubi scribendum
videtur: γινώσκειν μὲν γνώμη, δύνασθαι δὲ τῷ σώματι.

ὑποβρέχιος. P. ὡς δὲ παλαιὴ Νηὺς ὑποβρέχιος. Br. c. Salm. At νηὺς non resolvi in νηὺς monuit Eustath. ad Odys. p. 798. 32. ἡ δὲ νηὺς οὐ διαλύεται. (Conf. tamen Mosch. Eidyll. II. 104. οἶά τε νηὺς. si genuina lectio.) Omissis aliis conjecturis non minus infelicibus, quibus etiam ea annumeranda, quam margini edit. nostrae allevimus, scribe cum Passovio et Meineckio in Curis crit. ad Fragm. Comic. p. 18. γραῦς γε παλαιὴ Ναῦς ἄθ' ὑποβρέχιος. qua correctione nihil lenius. — V. 7. ἐπὶ τύμβον. P. ὑπὸ τύμβ. Br. ἀπὸ φθιμ. P. σῆμα. Ib. σῶμα. Br. Cf. ad p. 288. nr. 510. v. 1. Significantius quid h. l. requirebat Eichstadius, qui πῶμα λείνον tentabat. Mihi σῆμα non videtur sollicitandum; at si pro λείνον Cod. λήριον offerret, id toti huic historiae bene conveniret. Supra de vetula bibace p. 254. nr. 329. πίθος μοι Σέμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεισι τάφος. Illud diminutivum alibi occurrere non memini; sed analogiae non adversatur.

Nr. 458. καλλιμάχου εἰς αἰσχρὴ ^ᾧτινα γυναῖξ οὕτω καλονμ τὴν μίγκου τροφόν. Br. I. 471. nr. 41. An. I. 2. p. 297. V. 1. ἀγαθὸν γάλα. P. Br. Haec lectio peculiarem quandam elegantiam habere videbatur Bentejo; quam utinam exemplis illustrasset. ἀγαθοῦ γάλα (i. e. γάλακτος. cf. Eustath. ad Od. p. 352. 38.) corrigebat Valken. Adon. p. 351. — παισίν. P. παῖν. Br. c. Bentejo. Vid. ad p. 204. nr. 539. V. 3. ἀνέθηκεν. imaginem Aeschrae posuit; ne cum Reiskio de συνέθηκεν cogites. ἐπ' ἐσσ. P. quod Ernestus non probasset, si Codicis ^{ως}con-suetudinem novi set, verba composita solvendi. V. 4. ἡ γρηῦς μαστῶν ὡς ἀπ. P. ἡ γρηῦς μαστῶν ὡς. Br. Fortasse scribendum: ἡ γρηῦς τὰς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας. ut posteri viderent, debitas vetulam gratias pro nutritionis labore retulisse. Sic paulo post nr. 468. αἶ, αἶ, τὰς μαστῶν ψευδομένης χάριτας. quod ex Callimachi epigr. ex-^{τα}pressum. — Nr. 459. τοῦ ^{τα}αυ καλλιμα ^{δα}εἰς κρηθι τὴν σαμίαν τὴν πολέμυθον καὶ παλαστριαν. Br. I. 474. nr. 56. An. I. 2. p. 307. V. 1. ἐπὶ στομ. P. V. 2. διζήνται. P. δίζοντας. Pl. Br. Illud re-stitui. Vid. Interpp. ad Hesych. V. διζήμενη. — ^ωσαμίην. P. σαμίων. Pl. Br. V. 3. σὺν ἑρ. et ἀπὸ βρ. P.

Nr. 460. καλλιμάχου εἰς μήκελόν ^{τα}τινα πένη μετα . . . ἀπρα-^{τα}γμοσύνῃ βιώσαν. (fort. πένητα, μεγάλη ἀπραγμ. βιώσ.) Br. I. 475. nr. 61. An. I. 2. p. 309. V. 2. ῥέζων. P. Pl. Br. ῥέζας corr. Valken.

don. p. 350. B. Idem plene distinguit post οὐδένα, nominativum μικύλος cum ἐπήνεσα conjungens. Neutra harum correctionum mihi probanda videtur. V. 3. μείκλος. P. μέκλος. Br. c. Plan. μικκύλος. Valcken. Μικύλος dedi. Duplicato π non magis videtur opus esse, nam in Μικυθος p. 206. nr. 355. De accentu vid. Bast. Epist. crit. 243. sqq. ed. sec.

Nr. 461. μελεάρον: εἰς αἰσιγενὴν τινὰ ἐντέλ^α βιώσαντ^α. Br. I. 35. 121. An. I. 1. p. 135. V. 2. ἐσέχοις. P. ἐπέχοις. Pl. Br. Cf. ad 220. nr. 86. — Nr. 462. διονυσίου εἰς σατίραν ἢ ἀγχίτοκον ἐν ῥοῖ τελευτήσαντα. Br. II. 255. nr. 8. An. II. 2. p. 253. Legitur iterum in membr. p. 322. cum lemmate: εἰς ἀγχίτοκον σατίραν. ζε. Nomen auctoris nomine est in Plan. p. 209. Nomen Satyrae videtur incertum; haeremus in ἀγχίτοκον. Fortasse patris nomen latet. Suspici- ris etiam ἀγχιτόκον, quae mulier foret partui propinqua; aut ἀρετι- κόν. Vid. Tymn. p. 522. nr. 729. ὤλετο δαιμονίῃ ἀρετιτόκος. — 2. ἐκρυψε. P. 1. κρύψε. P. 2. Pl. Br.

Nr. 463. λεωνίδα. εἰς^α ἀριστοδίκ^α θυγατέρας ἐν ταῖς ὠδίαις τελευ- σάσας. Br. I. 243. nr. 86. An. I. 2. p. 140. V. 1. 2. ἀντά. quater. Pl. αῖτα scribendum videbatur c. Br. Imagines quatuor mulierum illo cippo expressas fuisse existima. P. V. 3. novum in Pal. lemma: ^α λεωνίδα. ο αἱ τέσσαρες θυγατέ^αρ^α ἀριστοδίκ^α δευροκλήσασαι ἔθανον. V. 3. ἐλ τοῦτωι. P. ἐπὶ τοῦτω. Pl. Br. — Nr. 464. εἰς ἀρετιμίαν τὴν κνι- αν μετατοτεκεῖν τελευτήσαναν. ἀντιπάτρον. Br. II. 35. nr. 104. n. II. 1. p. 99. V. 1. ἀρετιμίας ἐξ ἐνάτοιου. P. ἀρετημίας ἐξ ἀκατ. Pl. Br. Sic iterum nr. 405. vers. 5. Ut nomina Ὀλυμπιάς, Δελιάς, Δοκληπιάς, Ἀγλιῆς et alia ejusdem terminationis, sic Ἀρετημιάς quoque ὀξυτονεῖται. V. 2. Θεμίνην. P. Θεμίναν. Pl. Br. αἰώνι. P. ὀνι. Pl. V. 3. νέω. P. νέω. Pl. Br. V. 6. ἄγγελος κέν^{ον} ἀν. P. ξείπες φεῖ. Pl. Br. Illud restituī. V. 7. ὠδίνουσα φίλαι. P. ὠδίνασα φίλον. Pl. Br. φίλαι in marg. Wechel. repertum probat Br. in Lectt. iustra contra dicente Wakefieldio in Sylv. crit. T. II. p. 15.

Nr. 465. Ἡρακλήτον εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα ἀρετιμίαν. Br. II. 261. 1. An. II. 2. p. 266. Ἡρακλείδου inscriptum in Plan. V. 1. τρώπων. P. μετώπων. Pl. Br. Illud ob rariorem pluralis usum for- se probandum. Od. ζ. 107. πασάων δ' ἔπερ ἦγε πάρη ἔχει ἡδὲ ἔτωπα. — V. 2. αἰέονται. P. Br. σέονται. Pl. ἡμιθαλεῖ. P. Br.

ἡμιθανεῖς. Pl. Vox ἡμιθαλῆς ex hoc uno loco in Lexica relata. V. 4. λευρά. In marg. γρ. λευρά ἢ ἄλλως πως λευκά. P. λευρά. Pl. In marg. Wechel. λευκά notatur. Hoc reliquis fortasse praeferendum; λευρά tamen ob Cod. auctoritatem c. Br. in textu posui. — γὰρ τίνος. P. Br. Scripsi: γὰρ τίνος. Sic recte Grotius: *Tristes se cineres cuius habere refert*. V. 5. ἀρετιμίας. P. ἀρετημιάς. Pl. Br. Vid. ad nr. 464. v. 1. V. 6. οὐκ ἄμορος. P. Pl. ἄμμορος οὐκ. Br. qua de causa, nescio. Hesych. ἄμορος, ἀμέτοχος. Hesych. Eurip. Med. 1392. δισσων γ' ἄμορος τέκνων. V. 8. ὃν δ' ἀπ' ἄγω. P. ὃν δ' ἀπάγω. Pl. τὸν δ'. Br. Scripsi: ἐν δ' ἀπάγω. quod respondet praecedenti τὸ μὲν. „Posito in priori membro τοῦτο μὲν, non semper in altero sequitur τοῦτο δέ, sed saepius variatur.“ Erfurdt ad Soph. Antig. v. 61. p. 14. et v. 158. p. 22. ed. min. Apollon. Rhod. L. III. 1153. καὶ εἰς ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λαβὴ ἥνια, τῇ δ' ἄρ' ἰμάσθλην. ὁ μὲν et ἄλλος δὲ sibi respondet p. 202. nr. 529. ubi vid. not.

Nr. 466. λεωνίδα: εἰς ἀντικλειν υἱὸν χῆρας μονογενῆ ὄκτωκαι-
 देने τελευτήσαντα. Br. I. 247. nr. 99. An. I. 2. p. 150. V. 5. ὄκτω
 και δεκέτης. P. junctim Pl. Br. Rectius scribes: ὄκτωκαιδεκέτης.
 ἀπώλετο. P. ἀπώλεο. Pl. Br. Hae terminationes confusae p. 295.
 nr. 560. v. 7. p. 499. nr. 64. v. 3. V. 5. βαλιν. P. Br. et sic Scaliger
 not. mst. βαλινειν. Pl. V. 8. ζωῆς μ' ἐκ με κομισάμενος. P. syllabā
 με atramento inductā. ζωὴν εἴγε κομισάμενος. Pl. ζωῆς ἐκ με κομισα.
 Br. probabiliter. Nec male haberet, quod in notis posui: ζωῆς καὶ με
 κομισάμενος. praepositione ommissa; ut ap. Eurip. Med. v. 70. ὡς
 τούτδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας. Ablabius infra p. 480. nr. 762.
 ἀλλὰ Κυθείρη Ἄνδρὸς ἐοῦ θαλάμων εἴλετο λαθριδίως.

Nr. 467. ἀντιπάτρου εἰς ἀρεταμίδωρ^o δαδενέτην τελευτήσαντα.
 Br. II. 37. nr. 110. An. II. 1. p. 104. V. 1. σάματι. P. Br. σήματι.
 Pl. μάτηρ. P. Br. μήτηρ. Pl. V. 2. δαδενέτη. P. δαδενέτη. Pl. Br.
 Vide supra ad nr. 453. v. 1. γοόωσα. P. γοάουσα. Pl. Br. V. 3. εἰς
 πόνον πῦρ. P. εἰς πόνον εἰς πῦρ. Pl. Br. Scr. ἐς σποδον, ἐς πῦρ.
 ut Canterus emendavit et Scaliger. Hysteron proteron, quod his ver-
 bis inest, ne offensioni sit, conf. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 257.
 T. II. p. 332. V. 4. ὤλεθ' ὁ παμμέλεος. P. Genitoris labor in puero
 instituendo et formando positus παμμέλεος dicitur, quod incassum ce-
 ciderit. ὤλετο Παμμέλεος. Pl. Br. — γεινομένον. P. γειναμένον. Pl.

Br. V. 5. ὤλετο ἀποθινά. P. ὤλετ' ἀπειθής μοι. Pl. Br. Scripsi: ὤλετο θ' ἀποθινά τέρψις σέθεν. quod in lectione membr. manifeste continetur. Vid. ad p. 266. nr. 403. v. 1. V. 7. ἐφθίβειην. P. Pl. ἐφθίβειαν. Br. quod ob alios dorismos in hoc epigr. admittendum. ἤλθες. P. ἤλθων. Br. c. Asc. et St. ἤλθόν. edit. Aldd. Neutrum membr. lectioni praeferendum. V. 8. θρήνος τῆς μητρὸς. P. in marg.

P. Nr. 468. μελέαγρον εἰς χαρίζενον ὅκτω καὶ δεκαετῶν τελευτήσαντα. Br. I. 36. nr. 124. An. I. 1. p. 158. In Plan. p. 287. St. ἀδελον describitur. V. 2. ὅκτω καὶ δεκάταν. P. — κέτην. Pl. Br. ἐστύλισεν. P. line littera paragogica Pl. Br. — V. 4. οἰμωγῇ. P. οἰμωγᾷ. Pl. Br. οἰμωγῶν. P. ἀχθοσόρεν. Pl. Br. V. 5. ἀν ὠρύνοντο. P. γονῆς. Ib. γοναῖες. Plan. Br. V. 7. κακοπάρθενος, mala et perniciosus, ut γονοπάρθενοι Ωραι, Horae dulces, in ep. Meleagri p. 360. nr. 17. — V. 8. στείρα γονάς. P. Σπειρογόνας. Pl. Br. quod pro matris nomine habebatur. Eleganter et vere correxit Graefius: στείρα γονᾶς στοργῶν πτ. εἰς ἀνέμους. tu, quum sterilis sis, a materni amoris sensu alienissima es. V. 9. ὀμίλησας (sic) ποθεῖν. P. ὀμίλησαι ποθεῖν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. In Planudea hoc distichon desideratur. V. 11. ἀγνῶς. P. ἄλλως suspicatus eram; eodem fere sensu ἀπλῶς coissonad. ad Philostr. Her. p. 563. Cf. ad p. 140. nr. 306. v. 4. hoc mihi praeferendum videtur conjecturae Graefii, οἷς δ' ἀγνῶς scriptis: et quibus ignotus eras, si qui audiunt, miseratio.

Nr. 469. χαιρῆμονος εἰς εὐβουλον νιὸν ἀθηναγόρον. Br. II. 55. r. 5. An. II. 1. p. 175. V. 1. εὐβουλον δ' ἐτέκνωσεν. P. εὐβουλον τέκνωσεν. Br. Ne brevis syllaba in caesura esset, scripsi: Εὐβουλον τέκνωσεν. De particula δὲ temere sic inserta vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69.

Nr. 470. εἰς φίλαντ' νιὸν ἐνκρατίδων ἐν παιδείᾳ ζῆσαν. μελέαγρον. Br. I. 35. nr. 122. An. I. 1. p. 133. V. 1. εἰπον. P. εἰπόν. Pl. V. 2. καὶ εἰς ἐνκρατίδω ποδαπὸς δ' εὔχεται. P. in marg. γρ. παῖς ἐνκρατίδω. uti-
lulum versum non ex integro Cod., ut mihi quidem videtur, sed conjectura implevit Planudes: 'Ενκρατίδω ποδαπὸς δ' εὔχεται ξυμεν; ριασεύς. quod Br. admisit. V. 3. τὸν ἀρότρον. Praepositio ex sequentibus assumenda. V. 5. αἶδαν. P. Pl. Br. ἔδην. Graefius. V. 6. τοῦθ' ἐστὶ. P. ἀντοθ' ἐστὶ. Pl. Br. — κείνων. P. Pl. Br. quam lectionem

ex peculiari significatione pronominis *ἐκείνος* tueri conatur doctissimus Seidlerus ad Euripid. Troad. v. 1195. p. 130. *κοινῶν* tentabat Casaubon. in not. mst. *ἤλυθον ἄθην Αὐτός, κωνείου γενο. κύλ.* Graefius. Scripsi sine haesitatione: *αὐτοθελεί, Κείων γενο. κύλ.* quod illustravi in Praefat. p. LVII. Vid. Strabonem L. X. p. 745. A. Steph. Byz. in *Ἰουλίς*. utrumque Menandri versibus usum, qui sunt in ejus Fragm. nr. 202. p. 260. ubi cf. Cleric. et Bentlej. in Emendatt. p. 99. Aelian. V. H. L. III. c. 37. *νόμος ἐστὶ Κείων· οἱ πάνν παρ' αὐτοῖς γεγηρακότες . . . πίνουσι κώνειον, ὅταν αὐτοῖς συνειδῶσιν, ὅτι πρὸς τὰ ἔργα τὰ τῇ πατρίδι λυσιτελοῦντα ἀχρηστοί εἰσιν.*

Nr. 471. *καλλιμάχου εἰς κλεόμβρο τον αμβρακιώτην.* Br. I. 474. nr. 60. An. I. 2. p. 308. V. 1. *ᾠμβρακιωτας.* P. *ᾠμβρακιώτης.* Br. V. 2. *ἤλατ'.* P. V. 3. *οὐδὲν ἰδῶν.* P. Pl. *οὐτε παθῶν.* Br. c. Schol. Dionys. Thrac. Vid. Valken. ad Ammon. p. 58. — *ἦ τὸ πλάτωνος.* P. *ἀλλὰ πλάτ.* Pl. Br. In membr. lectione subaudi *ἄλλο.* Vid. Schaefer. in Indic. ad L. Bos. v. *ἄλλος.* p. 847. Bast. ad Gregor. Cor. p. 360. — V. 4. *ἐν τωῖ.* P. *ἐν τό.* Pl. Br.

Nr. 472. *λεωνίδα εἰς τὸν βίον καὶ τὴν εὐτέλειαν τῶν πραγμάτων καὶ τὸ ὀλιγοχρόνιον.* ζτ. *διατασφάλμα.* Br. I. 238. nr. 70. An. I. 2. p. 125. V. 1. *ᾠνθρωπε.* P. Pl. *ἄνθρωπε.* Br. Cf. Leonid. p. 324. nr. 736. 1. Contra p. 309. nr. 698. v. 10. Cod. habet *ἄνθρωπ'*, Br. *ᾠνθρωπ'.* V. 5. *ὑπὸ λείπ.* P. *ὅσον ὅσον.* P. *ὅσον ὅσον.* quaedam edit, Plan. et Br. aliae *τόσον ὅσον.* V. 4. *στιγμῆς ἢ τι.* P. *εἴ τι.* Pl. Br. V. 6. Post hunc versum, spatio relicto, sequitur distichon: *χειμέριον ζῶν κ. τ. λ.* quod in Var. Lectt. relegavi, cum lemmate: *τοῦ αὐτοῦ λεωνίδα εἰς φεῖδωνα τὸν Κρίτου.* Sed versus cancellati. Hoc distichon in Plan. et ap. Br. finem facit epigrammatis. In infima autem pagina Cod. Pal. cum signo ad vers. 6um remittente haec leguntur: *ὑπέρβα τοῖς δύο στίχοις καὶ τότε σίναφον τοῖς λοιποῖς στίχοις τοῦ ἐπιγράμματος· ἐκ τοίης, ᾠνθρωπε ἀπ' ἡκρωβωμένοι ὁσῶν.* unde apparet, illud distichon aut omnino non pertinere ad epigr. nostrum, aut certe non suo loco legi. Peculiare epigr. esse videtur. P. In superiore marg. novae pag. legitur: *εἰς ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα μετὰ τοῦ* ^θ *ὀπ.* et ad v. 7um: ζτ. *τὸν νοῦν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι ἐσφαλμένος (sic). ἐὰν ἔχης νοῦν οὐκ ἐσφαλταὶ ἀλλὰ μάλλον πιτυώσιςται. Diver-*

orum haec hominum esse apparet; quorum alter, qui sensum per-
 icuum esse affirmavit, utinam interpretatione addita has tenebras
 scussisset. Verba ipsa non valde videntur depravata, sed fortasse
 ata opera in eum modum composita sunt, ut lectorem ludificentur,
 re ut versus, quos excitat Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. 13. 316.
 287. Caeterum haec omnia a versu 7mo usque ad finem neque
 lan. habet, neque Br. V. 7. ἀπ' ἡκριβωμένοι. P. ἀπηκριβωμένος.
 alm. Ut hiatus tolleretur, suspicabar: κατηκριβωμένος. Sed hiatum
 ora, quam distinctio facit, excusabilem reddit. Vid. ad p. 242.
 r. 250. v. 3. V. 8. ὕψος. P. metro ruente. Num ὕθλεις, garris, le-
 endum; aut ψιλοῖς, privas, orbas? Vid. Aeschyl. Choëph. 690. V. 10.
 p' ἐξομ. P. V. 13. ἦ οὖν. P. Scripsi: ἦ οὖν ἐξ ἦοῦς. ut ap. Hedyllum
 Append. Epigr. nr. 28. T. II. p. 765. ἐξ ἦοῦς εἰς νύκτα, καὶ ἐκ
 κτῶν Παισιωνκλῆς Εἰς ἦοῦν πίνει. ubi vid. not. V. 14. λειττῆ. P.
 id. ad p. 183. nr. 226. v. 2. p. 283. nr. 478. v. 4. V. 15. τοῦτον
 i. P. V. 16. ἐξοίης. P.

Nr. 473. ἀριστοδίκον εἰς δαμῶν καὶ μάθυμναν ἐαντὰς ἐκκερμάσας
 οἱ αὐθεν (i. e. ἦγον αὐθεντία) χρησαμένας. Br. II. 260. nr. 1.
 n. II. 2. p. 264. V. 1. ἦρα. P. ἦρας. Br. c. Salm. in Ap. G. R.
 e Junonis Trietericis an aliunde constet, ignoro equidem; Bacchi
 tissima. Probabiliter Reiskius, ἦρω, i. e. insignem, praecellentem.
 leiphr. L. III. 37. p. 354. ἄμα δὲ τὸν ἦρω Φαίδριαν ἐν ὀφθαλμοῖς
 θεμένη. Heliodor. L. VII. 13. p. 167. τῇ πρὸς τὸν ἦρωα Καλάσιον
 νκτηχίᾳ χρησάμενοι. Defuncti passim in Inscriptionibus heroes ap-
 ellantur. Pocock. Inscr. ant. p. 39. nr. 7. τῷ γλυκεντάτῳ ἀδελφῷ
 ρῳ ἐπιφανεῖ. Ib. p. 9. nr. 2. Ἡ γερονσία καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησαν
 ερτύλλαν θυγατέρα Μηροδώρου ... Ἡρωῖδα κατὰ τὰ ψηφισθέντα.
 o. p. 44. nr. 5. in mulierum epitaphio: Ἡρωῖναι χαίρετε. — V. 2.
 σαστάν. P. εὐφρονα Ἀσσοάταν. Br. qui poetam luisse existimabat
 a hominis nomine et in epitheto eidem addito. Mihi Εὐφρων nomen
 proprium fuisse videtur, ut p. 280. nr. 465. v. 5. Xenoph. Hellen.
 VII. 1. 44. V. 4. χειρὶ δὲ διούχους. P. χεῖρεσι δειράγγχεις. Br. c.
 alm. in Ap. G. R. quod Br. pro lectione membranarum habebat.
 ερειούχους corripbat Reiskius; δεραιούχους Toup. ad Suid. T. III.
 495. quod lenissimum est, quam AI facile in AI abire potuerit.

Nr. 474. ἄθλον εἰς νικανδρον τιν τέκνα οὐ θανόν. Br. III. 237.

nr. 645. An. III. 2. p. 224. V. 1. „Scriptum in Cod. *δοῖς*, quod mutanti Salmasio auscultare non debebam; genitivi flexus est doricus.“ Br. In textu *δοῖς* ediderat; neque aliter est in Ap. Goth. ceterisque, quae vidi, omnibus. Terminationis genitivi in *οῖς* exemplum olim erat in Pindar. Pyth. IV. 182. *Χαρικλοῖς*, quod nunc cum *Χαρικλοῖς* permutatum in novissima editione, ubi vid. Bökh. Not. crit. p. 464. V. 2. *αὔσιδικας*. P. *Λυσιδίκας*. Br. quod nomen passim in Anthologia obvium. — Nr. 475. *διοτίμων*. εἰς *εὐαγόραν* *νῖον ἡγεμάχου ντυμφιον σκυλλίδος*. Br. I. 251. nr. 7. An. I. 2. p. 165. V. 1. *πολυπένθερον*. P. *πολυπένθειον* sive *πολυπένθεα* corr. Salm. in Ap. G. R. Rectius *πολυπένθειμον* Br. cum Reiskio. Similiter confusae litterae *ρ* et *μ* in *κῶμος* et *κῶρος* p. 169. nr. 155. V. 3. *ἡγεμάχειον ἐφέστιον*. P. posterius quidem vocabulum ductibus paulo obscurioribus. *Ἥγεμάχου τὸν Ἐφέστιον*. Br. c. Reiskio, metro pessumdato, quem errorem agnovit in Lectt. — Hesych. *ἐφέστιος*, *ἀντόχθων ἢ πολιτῆς*. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. L. I. 909. p. 40. s. V. 4. *ἐς ἧλθε*. P. V. 5. *κατ' ἐφθιτο*. P.

Nr. 476. *μελεάγρου εἰς ἡλιοδύραν τὴν σῖνευνον τοῦ αὐτοῦ μελεάγρου*. Br. I. 50. nr. 109. An. I. 1. p. 118. V. 1. Scr. *δάκρυά σοι*. ut est in Cod. *νέρεθε διά*. P. Br. *νέρεθεν ὑπό*. Pl. V. 4. *μῆμα πόθων*. P. Pl. Graef. *νᾶμα* Br. quod si non verum, certe est elegans. V. 7. In marg. P. *θανμαστὸν καὶ πάθους μεστὸν ὅλον τὸ ἐπίγραμμα*. V. 10. *ἐν ἀγκάλισαι*. P. — P. Nr. 477. *τῶν μιν εἰς φιλαινὴν τὴν πετ* *ἐξαίγν οντην σαμίαν*. Br. I. 506. nr. 5. An. I. 2. p. 415. Legitur etiam p. 257. in marg. — V. 1. *ἐπικαίριον*. P. 1. 2. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. Asc. *ἀποκαίριον*. Ald. 2. St. *ἐπικήριον*. Br. Schol. Lucian. T. III. p. 96. not. 6. *ἐπικήριον*, *ἐπιθανάτιον*. i. e. *fato obnoxium*. Hoc igitur ab h. l. alienum. Suspicebam, quod sensui melius convenit, *λίην ἐπικάρδιον*, quod aliis est *ποτικάρδιον*. *ne tuum animum nimis hoc afficiat*. Verbo *ἐπικαρδιάω* utitur Nicander Alexiph. v. 19. — V. 3. *ἐλευθερίης*. P. 1. 2. Pl. *Ἐλευθερίας*. Br. c. Reiskio. Loci nomen, ubi sepulta Philaenis, non necessario in epitaphio ponendum, quum locus, ubi cippus collocatus erat, illud suppleret. Quod si vera est vulgata lectio, sensus est hic: noli hoc aegre ferre, quod non sepulta es in patria Aegypto; at hic loci liberam sepulturam nacta es. Hoc tibi sit solatio; praesertim quum undique tantundem sit ad inferos viae. De libera sepultura dixi in Animadverss. T. II. 3. p. 332.

Nr. 478. λεωνίδου εἰς τινος ἀγωνίμου τάφον ἐν οδοῦ κειμ^κ καὶ
 τιμελήτρον. Br. I. 237. nr. 67. An. I. 2. p. 125. V. 1. τίς ποτ' ἄρ'
 P. ἄρ' εἴ. Pl. Alterum ἄρα depravatū videtur. Bene haberet
 versus sic lectus, τινος οἰκτρὰ παρὰ τρ. ὅστ' αὐτὰ. V. 2. τλή-
 μον. P. Br. τλήμον'. Pl. γυμναμένη. corr. γυμνὰ μένει. P. V. 4.
 εἰτά. P. λιτά. Pl. Br. Vid. ad nr. 472. v. 14. παρὰ ξέστα. P.
 V. 5. παρὰ τρ. P.

Nr. 479. Θεοδορίδα. εἰς ἡρακλεῖ τὸν μετ' τὸν ἐφέσιον. τὸν ἀγέ-
 αστον. τὸν σοφωτά. Br. II. 45. nr. 18. An. II. 1. p. 153. V. 1.
 πέτρος γυρή. Vid. ad p. 275. nr. 429. v. 1. — V. 2. τὴν ἡρα-
 κλείτου ἔνδον ἔχω. P. τὴν ἡρ. ἔνδον ἔχων. Plan. ἔχω Br. omisso δ',
 Porvillii secutus sententiam ad Charit. p. 643. qui δὲ tum demum
 inserendum censebat, si ἔχων legeretur. At ἔχων post ἡ πέτρος locum
 non habet; et δὲ ob hiatum necessario interponi debet. Omnia bene
 habent, verbis ita distinctis, ut fecimus, et verbo ἦν ad v. 1. mūm
 abaudito. V. 3. ἔτριψεν καλαῖς ἵσιν. P. ἔτριψε κροκάλας ἵσιν. Br.
 am Plan. Prima syllaba excidit, ut nr. 457. v. 3. Quum copula
 consideretur, scribendum existimo, αἰὼν δ' ἔτριψεν. Pronomine certe
 cilia careas. Vid. ad nr. 521. v. 4. — V. 4. αἰζήων. P. Pl. αἰζήων.
 Quippe juventutis me rota multa premit. Grot. Non video, cur
 juventutis magis, quam omnium. Et αἰζήοι pro ἄνθρωποι in univer-
 sum reperitur ap. Apollon. Rhod. L. IV. 268. μήτηρ Αἰγυπτos προτε-
 γηνέων αἰζήων. Quint. Smyrn. L. VI. 479. λαῖντοι κρητήρες ...
 αἰζήων εἰς χερεὶ τετυγμένοι. Ib. IX. 502. τῶν δὲ δι' αἰζήοι φορέονθ'
 πὸ δαίμονος αἴσαν. V. 5. ἀγγέλω. P.

Nr. 480. λεωνίδα εἰς ἀνωνυμ^ς τινος τάφ^ο ἐν οδοῦ κειμ^ε καὶ παρὰ
 ὁδοῦ καταπατμ^ς. Br. I. 238. nr. 68. An. I. 2. p. 125. V. 1.
 εὔ. P. μεν. Pl. Br. ὑπεκαλυμμένον. P. V. 2. ἀρμονίησ. P. ἀρμο-
 νίης. Pl. ἀρμονίη τ' Br. ἐπὶ κεκλ. P. V. 3. σκώληκες. P. Br. κωλῆνες.
 V. 4. ἐπὶ ἔνν. P. V. 5. πρὶν τὴν. P. τὴν οὕτω προηῆ ὁδόν.
 ex conjectura procul dubio; audacius etiam Br. τὴν οὕτω πάρος
 τραπόν. Ne littera quidem mutata, sed iis, quae male divisa erant,
 punctis, scripsi: τὴν οὕτω πρὶν ἔτην ὁδόν. viam, quam non ibant
 im homines, nunc fecerunt, ἔτην, ἐπορεύοντο. Hesych. unde apparet,

illam dualis formam pluraliter usurpatam fuisse. Similiter ἴρον pro ἴρα est in Oraculo ap. Herodot. L. VII. 140. p. 567. ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν. De duali, pluralis locum interdum obtinente, dixit praeter alios Matthiae ad Hymn. Homer. p. 199. s. nec hodie de ea re dubitari censet doctissimus Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 560. V. 6. νιόμενοι. P. νεισσομένοι. Pl. Br. Notandum νιόμαι pro νίομαι et νεισσομαι. In Schol. ad Nicandri Alex. 515. ναιομένην. ἤτοι πατουμένην, ὀδονομένην, ἡροτριωμένην. diversae lectiones ναιομένην et νειομένην confusae. Similiter ap. Hesych. γαίειν, οἰκῆιν, ῥεῖιν. novissima vox pertinet ad γαίειν. γαίεσθαι. πορεύεσθαι. Scr. νείεσθαι.

Nr. 481. φιλιτᾶ σαμίον. εἰς μικρὸν τινα θυγατέρα Θεοδότου παιαν^ε Θεοδότην καλουμ. Br. I. 189. nr. 2. An. I. 1. p. 388. V. 3. χάμμηκά. P. χα μικκά. Br. V. 4. πολλὰ. P. πολλάκι. Br. c. Reiskio. Cf. Bast Diss. Palaeoogr. p. 842. — In Cod. Pal. sequitur epigr. Callimachi, quod exhibuimus p. 231. nr. 170. — P. Nr. 482. ἄθλον. εἰς κλεόδικον νῖον νικασίδος. Br. III. 287. nr. 646. An. III. 2. p. 225. V. 3. κλεόδικε. P. Quaedam apogr. κλεόδικε. σάν. P. ut exhibuit etiam Dorvill. ad Char. p. 350. σὴν Br. in Cod. legi existimabat. V. 4. ἐβόα στεφάνῳ. P. Reisk. ἐβόα θανάτῳ. Br. c. Salm. Leni litterarum transpositione correxi: πόλλ' ἐβόασε τάφῳ. Frequens βοᾶν de lugentibus. p. 241. nr. 226. πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις. p. 282. nr. 475. Σκυλλίς ἀν' εὐρείας ἤλθε βοῶσα πύλας. p. 284. nr. 486. μάτηρ παῖδ' ἐβόασε φίλαν. Bion. Eid. I. 28. 'Οὐδ' δὲ κωκύνουσα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται, 'Ασσύριον βοῶσα πόσιν. — πόλλ'. P. πολλ'. Br. — περι. . . . nomen mutilum in P. Περίκλειτος scripsit Salmasius in Ap. G. R. et sic est in omnibus apographis, quae ex ejus exemplo fluxerunt. — ἀγνώτωι. P. ἀγνώτω. Br. ut legitur in marg. Ap. G. Utraque forma proba.

Nr. 483. ἄθλον ὁμοίως εἰς κάλλιστον νῆπιον τελευτήσαντα. Br. III. 291. nr. 659. An. III. 2. p. 235. V. 1. αἶδη ἀλλ. P. ἔδη ἀλλ. Pl. ἔδη ἀλλιτ. Br. Revocata lectione membr. hiatum sustuli. Sic p. 308. nr. 643. ἤρπασας, ὧ ἀλλιστ' Αἶδη. — τίπτε τοιοῦτο. P. et sic Ald. 1. Asc. τοιοῦτον reliquae editt. Plan. τοι οὔτω. Br. quem sequi non dubitabam. Cf. ad p. 573. nr. 27. v. 4. — V. 2. ὀρφέ- νικας. P. ὠρφένικας. Pl. Br. quod restitui, quum augmenti defectus

is librariorum negligentiae, quam ulli alii causae tribuendus vi-
tur. Vid. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 3. *ἔσται μὲν*. P. Br. *μὲν*.
ἐν δώμασι. P. *ἐν δώμ*. Pl. Br. *φερσεφονείοις*. P. *φερσεφονείας*. Pl.
φερσεφονείοις. Br. sic in membr. esse existimans. V. 4. *οἶκεν*. P.

Nr. 484. *διοσκορίδου εἰς διδυμωνίδα* (sic) *δέκα τέκνον μητέρα*,
οὐδένος δὲ τοῦτ' αὖτ' ἀφ' αὐτῆς δοθεῖσαν. Br. I. 500. nr. 21. An. I.
p. 394. V. 1. *βίωσι*. P. *βιω* Br. c. Heringa in Obs. crit. p. 266.
ω. Reisk. V. 2. *ὠνόσατο*. P. *ὠνόσαο*. Ap. G. R. *ὠνόσατο*. Br.
V. D. in Misc. Obs. Nov. T. I. P. III. p. 147. V. 3. *ἀρίστη*
α. P. *ἀριστεύουσα*. Br. Lenius mihi videbatur et elegantius quod
textu posui: *ἀρίστη ἑοῦσα*. — *εὐτεκος*. P. *εὐτεκος*. marg. Ap. G.
κος. Br. c. Reiskio. Non erat cur Cod. lectio repudiaretur. *δόμος*
κος est foecunda domus p. 289. nr. 517. *εὐτεκνωτάτη πασῶν*
αἰκῶν ob uteri foecunditatem appellatur Hecuba ap. Eurip. Hec.
581. Priamus quoque *εὐτεκνώτατος*. Ibid. v. 620. V. 4. *ἐτάφη*.
ἐτάφης. corr. Salm. frustra. *βίωσι*. P. *βιώ*. Br.

Nr. 485. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀλεξιμένην ὀργισομένην*. Br. I. 505. nr. 38.
I. 2. p. 405. V. 1. *ἀλεξαμένους*. P. *Ἀναξιμένους*. Pl. In optimo Pl.
ap. Br. *Ἀλεξιμένους*. V. 3. *περὶ διν*. P. *περιδιν*. Pl. Br. Accu-
sus *ἀμφίπολιν* pendet a praepositione *περὶ* cum verbo cohaerente;
malim profecto: *Στρεμονίην ἄφ' αὐτῆς Θυιάδες ἀμφὶ πόλιν*. Urbem
moniam per se intelligitur Amphipolin esse. V. 5. *ἢ γλυκ*. P. Pl.
εὐ corr. Scaliger in not. mst. — *πνεύσαντες*. P. ut etiam Ald. 2.
Lectt. Ald. pr. *πνεύσαντος* reliquae edit. Plan. et Br. *ἡμετέροισιν*
ἵπταις. P. In marg. *γρ. αἴταις*. ζτ. *πῶς ὀφείλει*. In Plan. *ἡμε-*
οισιν ἀδάπταις. quod Br. in textu posuit. Quid sit *ἀδάπταις*,
non dicere potuit. Suspiscabar: *ἐν ἡμετέροις ἀλαλαγοῖς* (in variet.
tt. male excusum *ἀλαλαγοῖς*): quae urbs, quando ille ad festos
mores vestros tibiam suaviter inflaret, saepe ad ejus modos (τοῦδε
μοῦς legendum) choreas duxit. Fortasse tamen in *ἀδάπταις* pecu-
nia festi, illis in regionibus celebrare soliti, nomen latet. Orellus V.
in Append. ad Isocr. Or. de *ἀντιδ*. p. 401. tentabat: *ἢ γλυκερά*
ύσαντας ἐφ' ἡμετέροισιν ἐπόπταις. — V. 6. *τοῦδ'*. P. Ald. 2. ex
tt. Ald. pr. *τοῦδ'* reliquae edit. Pl. Br. *ἐχόρευε*. P. *ἐχόρευσε*. Pl.
ἐχόρευσα. Scaliger in not. mst.

Nr. 486. *ἀντίης μελοποι εἰς φιλαινίδα κόρην προγάμ' τελευτή-*

σασαν. Br. I. 201. nr. 19. An. I. 1. p. 434. Legitur iterum in Pal. p. 257. in marg. V. 1. σήματι. P. 1. 2. σάματι. Pl. Br. Κλεινώ. P. 1. 2. Br. Κλεινά. Pl. V. 2. ὠκυμόρου. P. 1. Br. ὠκύμορον. P. 2. Pl. V. 3. Scr. Φιλαινίδος. — Nr. 487. ^οπίρσου ^{αι}μανίδ^ο εἰς τὴν αὐ-
τὴν ^{αι}φιλ^ο ^{αι}πίρσου. Nomen auctoris sine gentili legitur in Plan. p. 288. St. — Br. II. 5. nr. 6. An. II. 1. p. 14. V. 3. κατὰ ^αδρ. P. V. 4. ^ατεσσαρε ^ακαίδεκτιν. P.

Nr. 488. ^αμνασάκου εἰς ἀριστοκρατικὴν κύρην προγάμου τελευτή-
σασαν. Br. I. 195. nr. 18. An. I. 1. p. 410. ἄθλον^ο est in Pl. p. 286. St. V. 2. ^ακεκλιμένα ^αδυομένα malebat Br. Illud sincerum. De duabus mulieribus p. 285. nr. 493. οὐδ' ὑπὸ ^αδυσμενέων ^αδούρατι ^ακεκλιμένα. Timon sepultus p. 253. nr. 515. ὡς . . ἐρημάζω ἤσυχ^α ^ακεκλιμένος. Tryphiodor. v. 594. ^αδία ^αΠολυξείνη, ^αοἱ δὲ ^απατρίδος ^αἐγγυθι ^αγαίης ^αΚεκλιμένην ^αὀλίγον ^αδακρύσομαι. V. 3. ἄσ ^αἐπί. P. ἄς ^αἐπί. Pl. ἄ ^ασ' ^αἐπί. Br. V. 4. ^απολλάκι ^ακεκλιμένα. P. ^ακεκλιμένας. Pl. Repetito ejusdem verbi in tam parvo poematio parum elegans. Suspiscabar, ^απολλά ^ακινυρομένα. Callim. H. in Apoll. v. 20. οὐδὲ ^αΘέτις ^αἈχιλῆα ^ακινύρεται ^ααἶλινα ^αμάτηρ. Quint. Smyrn. L. XII. 485. ^αἀμφὶ δὲ ^αμήτηρ ^αΠολλὰ ^ακινυρομένη ^ακινεῶ ^αἐπαῦτε ^αεὐμβῶ. Ib. L. XIV. 384. ^ακαὶ ^απολλὰ ^ακινυρόμεναι ^αγοάσσκον. In nostro autem loco non magis tautologicum ^ακινυρομένα ^ακωκυῖ, quam in illis Quinti versibus ^ακινυρόμεναι ^αγοάσσκον. et p. 280. nr. 466. ^ακλαίω ^αὀδυρομένη. — Margini Cod. Pal. adscriptum: ^αλείπει. At nihil deest.

P. Nr. 489. εἰς τιμάδα ὁμοίως προγάμ^ο τελευτήσασαν. Br. I. 55. nr. 4. An. I. 1. p. 185. V. 1. ^αθανοῦσαν. P. Pl. ^αθανοῖσαν. Br. ἀπὸ ^αφθ. P. ^ανεοθαγεῖαι ^αδηρῶ. P. ^ανεοθηγέει ^αχαλκῶ. Pl. Eadem est diversitas lectionis in Cod. nostro p. 235. nr. 181. ^απολιούς ^ανεοθηγι ^ασιδάρε. ubi ille ^ανεοθηγεῖ. Archestrat. ap. Athen. L. VII. p. 506. B. ὀρθῇ ^ακιντήσαντα ^αδέμας ^ανεοθηγι ^αμαχαίρα. Cod. Venet. ^ανεοθηγεῖ. Illud restituit Casaubonus, comparans ^απαραπλήξ ^αet ^αβονπλήξ. — Nr. 490. ^αἀνύτης ^αεἰς ^αἀντιβίαν ^απρογάμ^ο ^ατελυτησε². Br. I. 201. nr. 22. An. I. 1. p. 435. V. 1. ^ακατ' ^αὀδ. P. ^αἐπί. Ib. ἄς ^αἐπι. Br. Rectius junxeris: ἄς ^αἐφιέμενοι. V. 5. ^απινύτατος. P. ^απινυτήτος ^αἀγανέος. Pl. ^αἀνὰ ^ακλέος. P. Br. V. 4. ^αἐκύλισσε. P. Br. ^αἐκύλιος. Pl. Vid. ad p. 154. nr. 72.

Nr. 491. εἰς κλειῶ ^αμνασάλξ. ἐγὼ ^ανομίζω ^αὅτι ^αἐν ^αγ^ο (ἴσσι) ^αἐπί-
γραμμά ^ατὸ ^απαρ ^αἀντιβίαν. ^ακαὶ ^ατὸ ^ααἰ ^ααἰ ^απαρθενίας ^αὀλοῦσθρον. Br. I.

95. nr. 17. An. I. 1. p. 408. Cf. Eichstaedt. in Specim. Quaest. phil. p. 72. Brunkius depravatam hoc epigr. totum ad fidem membr. exhibuit. Vereor ne sit mutilum. V. 1. παρθενίας. Fortasse παρ-
 ενικᾶς scribendum. ὀλοόφρονος. Apollon. Lex. Homer. p. 496. δέ-
 κται δὲ καὶ τὸ ὀλοόφρων λέγεσθαι ὃ ἔγχεῖς τὰς φρένας ἔχων. ex
 Homer. Od. λ. 52. Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος. Ib. 521. κόρην
 Μίνως ὀλοόφρονος. Haec significatio in nostro quoque loco admissa
 sensum efficiet reliquis accommodatum. Tum paucis litteris mutatis
 ingerim: ὡς ἀπὸ παιδρὰν Κέκλασαι ἀλικίαν, ἰμερόεσσα Κλεοῖ. Verbo
 ποκλᾶν pro defringere utitur Leonid. p. 288. nr. 506. ἦμισον δὲ πρίστις
 πεκλάσατο. Hoc loco metaphora de flore ducta. Quint. Smyrn.
 XI. 88. οὐδ' ἐρατεινὰ θρέπτα (scr. θρέπτρα) τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεὶ
 ἅ νυν ἔκλασε δαίμων. Frequentius usurpantur synonyma ἀποκείρειν
 ἀποδρέπειν. V. 3. περὶ δάκρυσιν. P. Pl. περιδάκρυες corr. Jos.
 Caliger in not. mst. Tentavi olim: ἄμμες ἀμυξάμεναι δὲ παρηίδας
 ἔδ' ἐπὶ τύμβῳ ... ἔσταμεν. quod dicendi usui convenit. Facile autem
 vari potuit, ut voce παρηίδας aut distracta, aut nonnihil obscurata et
 petrita, librarius περὶ δακ(ρυσιν) ad versum implendum scriberet,
 cuius simile est exemplum p. 165. nr. 116. ubi est in Cod. Pal. τὸν
 δρεχμῷ κνιδιοῶντα pro τὸν ὕβρι. Δάκρυσιν ἀμύσσειν dici posse non
 detur; παρηίδας ἀμύσσειν rectissime dicitur. Eustath. ad Ἰλ. α.
 71. 15. ἀμύσσειν δὲ κυρίως τὸ ξεῖν, ὡς καὶ αἷμα ῥνίσκεσθαι ...
 ἀμύσσειν ἑοῦν τις λέγεται παρειάν. Nonn. Dion. XL. p. 1026. 9.
 εἰροβοῖη τίλλουσα κόμην ἥμυξε παρειάς. Aeschyl. Choëph. v. 22.
 παρηῖς φοίνισσ' ἀμυγμοῖς Ὀνυχος ἄλοκι. Apollon. Rhod. L. III. 672.
 ῥύφεν δ' ἐκάτερθε παρειάς. Philostr. Imagg. II. 4. p. 815. δρέπτονται
 αὖς παρειάς ἐν εἰδὲ γυναικῶν. Hesiod. Scut. Herc. 243. κατὰ δ'
 δρέπτοντο παρειάς Ζωῆσιν ἱκταί. Suidas T. I. p. 147. ἀμύσσειν ...
 τότε μὲν τοῖς ὄνυχιν ἀμύσσων τὰς παρειάς· ὅτε δὲ τῷ ῥνίγχι τοῖς
 φθαλμοῖς ἔκοπτεν. Euripid. Troad. 280. ἔλκ' ὄνυχεςσιν (i. e.
 ἡμύσσει) δίπτυχον παρειάν. — αἶδε tuetur Schaefer. Meletem. p. 78.

< θ

Nr. 492. ἀνότης μυτιληνῆς εἰς τὰς ἱ παρ τὰς μυτιλοίας τὰς ἐπὶ
 αλατῶν βιασθῆσας. Br. I. 200. nr. 17. An. I. 1. p. 455. ἄθλιον est
 a Plan. p. 265. St. V. 1. τῶν ἀθέμιστον. P. Pl. τὰν ἀθέμιστον.
 r. V. 2. τὰν ἄνομον. P. τὴν ἄνομον. Pl. τῶν ἀνόμων. Br. Non
 usus sum a membr. lectione recedere, quamvis et Br. lectio sit ele-
 ans, et ea, quae in variis lectt. in marg. posui, poetria non indigna

videantur. Sophocl. Trachin. 1098. de Centauris: διφυῆ στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστην, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν. — V. 3. ὅν ὁ βιατός.
 in marg. ἀντὶ ὁ βιαϊότατος. P. ὁ βιαστός. Ald. 2. ἄς ὁ βιαστός. re-
 liquae edit. Pl. ἄς ὁ βιαστής corr. Scaliger in not. mst. ὁ βίαιος. Br.
 quod probabile. Doctius videbatur, ὁ βιατάς. Pindar. Pyth. I. 19.
 καὶ γὰρ βιατάς Ἀρης τραχεῖαν ἀνενθε λιπῶν Ἐγχείων ἀκμάν. Ib. 82.
 καὶ σοφοὶ καὶ χεραὶ βιαταί. Ib. Ol. IX. 114. Πατρώκλου βιατὰν νόον.
 V. 5. αἶμα si genuinum, de gente videtur accipiendum. Sed malim
 ἄμμα τὸ δυσσεβείς, nefandos scelestorum hominum amplexus. Ma-
 cedon. p. 122. nr. 227. ἀλλὰ οἱ τὴν ῥοδόπηχυν . . . ἕγρον ἐνιπλέξας
 ἄμματι δευμὸν ἔχω. — οὐδ' ἔμεναις. P. in marg. γρ. ἔμναιον. In
 Planud. quoque, ubi ἔμεναιον legitur, Scaliger ἔμναιον corr. in not.
 νυμφίου
 mst. V. 6. νυμφίον. P. νυμφίον. Pl. οὐδ' ἔμναιον νυμφίον. Br. At
 hoc ferri posse non videtur. Distinctione mutata junxi: νυμφίον ἀλλ'
 Ἀΐδην. Sed Orcum, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus.
 Leonid. Alex. p. 293. nr. 547. κατίστανε δ' οὐχ Ἱμεναίω, Ἀλλ'
 Ἀΐδα νόμφαν δωδεκίτιν κατάγων. Melesager p. 233. nr. 182. οὐ
 γάμον, ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον Κλειάριστα Δίξατο.

Nr. 493. ἀντιπάρ^ο Θεσσαλ^ο εἰς ῥοδόπην τὴν θυγατέρα βοΐσκη^ς
 καὶ αὐ^τ βοΐσ^ς τας κορινθίας. Br. II. 29. nr. 84. An. I. 2. p. 79.
 V. 1. ῥοδόπα. P. ῥοδόπα. Pl. Br. βοΐσκη. P. βοΐσκα. Pl. Br. V. 4.
 εἰλόμεθα. P. V. 5. διὰ σφ. P. V. 6. φειδῶ βίου. Solon. Fragm. V.
 46. φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος. Tyrtae. Eleg. I. 14. θνήσκωμεν,
 ψυχίων μηκέτι φειδόμενοι. V. 7. ἐν αὐχένιον δειρὰν βρόχω. P.
 ἐναυχένιον δειρᾶ βρόχον. Pl. Br. Membran. lectionem restitui, ἐναυ-
 χένιον mutans in ἐναυχενίω. Eurip. Alcest. 229. βρόχῳ δέρην οὐρανίῳ
 πελάσας. Id. Helen. 135. βρόχῳ γ' ἄψασαν εὐγενῆ δέρην. Nonn.
 Dion. XXXVI. p. 914. 24. ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα
 δισμῶ. — ἦς. P. Br. ἦν. Pl. ἀμείνω. P. ἀμείνων. Pl. Br. V. 8.
 ἀμῖν. P. Br. ἄμμιν. Pl.

Nr. 494. ἀδέσποτον εἰς σῶδαμ^τ τὸν κρη^τ ἐν θαλάσῃ τελευ^τ. Br. III.
 293. nr. 669. An. III. 2. p. 242. V. 1. σῶδαμος. P. σῶδαμις. Pl. σῶ
 Ἀἶμις. Br. c. Huetio p. 24. et vers. 2do ὧ τὸ τε σὸν ἦς συν. cuius cor-
 rectionis eum in Lectt. poenituit. — ὧ φίλε νιρεῦ. P. ὧ φίλε νηρεῦ.
 Pl. ὧ correxit Br. in Lectt. V. 3. ἰχθυβολεῦς. P. ἰχθυβολεῦς. Pl.

nam verissimam lectionem Br. nescio quare mutavit in ἰχθυόβολος, sine metri detrimento. V. 4. οὐδὲ διακρ. P. οὔτι. Pl. Br.

Nr. 495. ἀλκαίον μισσηνι εἰς ἀσπασίον ⁸ ^o ναυηγ ἢ τινὰ ἄλλον. r. I. 491. nr. 20. An. I. 2. p. 362. V. 1. ἀρκτοῦρων αὐται σπλῶος. ἀρκτοῦρων ναύταις πλῶος. Pl. — ἐκ δὲ βορείης. P. ἐκ δὲ βαρείης. ἐκ τε βορ. Br. V. 2. ἀσπασίος πικρὸν ἔτενξα μόρον. P. Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτενξε μόρον. Pl. Br. quod foret: navigatio Arcturi tempore constituta Aspasio, opitulante Borea, interitum paravit. Τεύχειν sic t ap. Pindar. Isthm. I. 96. τιμὰν Θήβαισι τεύχοντα. Eurip. An- tom. 645. μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. Append. Epigr. nr. 354. T. II. 863. ᾧ ἐνὶ χερσὶ . . . Παλλὰς ἔτενξε χάριν. At si membr. lectio ἀσπασίος sincera est, scripserim: Ἀσπασίος πικρὸν ἔλενα μόρον. istem mortem expertus sum. λένσσειν, ut ἰδεῖν, experiri ap. poëtas. Id. Astius in Commentatt. Soc. Philol. II. 1. p. 24. — P. In superiore margine novae paginae scriptum: ὅτι θεωρημένον ἔχον τὸ ἐπί- ραμμα τὸ στυγνὸς ἐπ' ἀρκτοῦρων. καὶ τὸ οὐ στίχους παρὰ τύμβον ^{πόντος} ποτιόρε. V. 5. In marg. sigla σμ. — σῶμα δὲ τυμβος. atramento ducta vox τύμβος. P. πόντος. Pl. Br. V. 4. ζαινόμενος. P. ζαινόμενον. Pl. ζαινόμενον. Br. Manetho L. III. 256. ἦτοι ναυθορήν γὰρ ἐν πελάγεσιν ἔοντες Κύμασιν ἐρράλοθησαν. Odys. ζ. 325. ἐπεὶ ἴσθρος οὐ ποῖ' ἄκουσας Ῥαιομένον. Hoc mihi nunc probabilius videtur, nam quod olim proposui, ζαινόμενον; quamvis hoc quoque ob similitudinem litterarum ξ et ρ facile in ζαινόμενον transire potuit. Oppian. al. L. III. 23. περιστοφελίζετο πάντα ζαινόμενος.

Nr. 496. σιμωνίδου εἰς τινὰ ναυηγ ἐν γερανεῖα καὶ τζουσιρονίαι ^o ἔτερας ναυαγήσαντα. Br. I. 143. nr. 92. An. I. 1. p. 260. V. 1. ὄφελεν. P. ὄφελος. Br. c. Salm. et Reiskio. — ^{ov} ἴστρον. P. ἴστρον. Br. accusativus pendet ab ὄρᾳ. V. 3. μὴ δέ. P. V. 4. ἀγνεία. P. ἄγνεια. Br. cum Salm. νειφομένης. P. Vid. ad p. 97. nr. 64. — ἀμφὶ μεθουριάδος. P. νειφομένην ἀμφὶ μεθουριάδων. Br. Methurides quatuor a sinu Megarico commemorantur ap. Plin. H. N. IV. 12. Praetuli minorem Hemsterhusii correctionem: ἄγνεια νειφομένης ἀμφὶ Μελονριάδος, sive Μελονριάδος, nam sic quoque scribitur. Schol. Pindar. Prooem. ad Isthm. p. 428. ed. Oxon. σῶσα ἐπὶ τῆς καλονμένης Μελονριάδος πίτρες. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 229. Praeterea νειφομένης videtur corrigendum.

Nr. 497. *δαμαγίτου εἰς λίκον νῦν θνητῶς ναυαγίσαν.* Br. II. 38. nr. 4. An. II. 1. p. 108. V. 3. οὐδὲ γάρ. Fortasse legendum: οὐδὲ τάχ' ὀθνεῖην ἔλαχεν κύνιν. Verisimile erat illum insepultum alicubi jacere, certum non erat. V. 4. νῆας. P. νηῖας Br. de littore interpretatus, ubi naves stationem habent. At hoc sensu νηῖας non usurpatur, sed longe diverso. Vid. Apollon. Rhod. I. 626. Nec littoris ab hominibus navibusque frequentati commemoratio h. l. satis apta videtur. Fortasse scribendum: ἀλλά τις ἀκτὴ, ἥ σπιλάς, (aut ἡ λέπας) ἣ νήσων . . . quod paucis litteris extritis facile in νῆας depravari potuit. — νήσων πορτιάδων. Cf. Ruhnken. Epist. crit. p. 121. *) V. 5. ποῦ. P.

Nr. 498. *ἀντιπάρου εἰς δάμιδα τὸν νικαία ναυηγῶν ἐπὶ ψύχον* τσλεν. Br. II. 36. nr. 106. An. II. 1. p. 100. V. 1. δάμις. P. δᾶμις. Pl. Br. ὁ νησαεύς. P. ὁ νικαεύς. Pl. νικαεύς. Br. c. Cod. Lascaria. Una littera mutata scripsi νησαεύς. Vid. Stephan. Byzant. in Νῆσα. Recte uno σ scribi illud nomen, docuit Br. ad Eurip. Bacch. 72. ad Apollon. Rhod. L. II. 1214. V. 3. ἐπὶ β. P. V. 5. ἀσκηθεῖς. P. ἀσκηθεῖς. Br. c. Steph. ἀσκηθῆς. Vulg. V. 6. ψυχῶν. P. V. 7. ἡμέας ὁ πρ. P. ἡ μύσας ὁ πρ. Pl. ἡμύσας Steph. orationem ad Damidem converti existimans. Rectius Brodaeus: ἡμύσας ὁ πρ. de cuius verbi prosodia cf. ad p. 599. nr. 262. et p. 408. nr. 509. Verum corruptit Brunckius, qui prima littera omissa scripsit: μύσας ὁ πρῆσθες. Ἰδ' ὡς λ. — V. 8. ἔδνε. P. Pl. editt. quaedam. ἔδν. Ald. 2. ex Lectt. Ald. 1. Br.

Nr. 499. *Θεαιτήτου εἰς ἀρίστωνα τὸν κυρηναῖον ναυηγῶν.* Br. II. 255. nr. 5. An. II. 2. p. 244. V. 2. ὕμμε. P. ὕμμε. Pl. Br. V. 3. μέωνι. P. μένωνι. Pl. Br. — Nr. 500. *ἀσκληπιάδου εἰς εὐππον ναυηγὸν νῦν μελησαγύρου τον χῖον.* Br. I. 219. nr. 39. An. I. 2. p. 56. V. 3. ἐμπορίην. Sic Jo. Chrysost. T. XII. p. 340. E. πλείονα τὸν φόρτον εἰργάσατο καὶ μείζονα τὴν ἐμπορίαν. Attigit Schaefer. ad Julian. Or. Praef. p. X. — V. 4. εὐῖππον. P. — Nr. 501. *πέρσσο εἰς φιλλὴν ναυαγίσαντα ἐν λεσβῶι.* Br. II. 5. nr. 8. An. II. 1. p. 15. V. 1. κατ' αἰγίδες. P. ἐξεκύλισαν. Ib. Vid. ad p. 154. nr. 72. — P. V. 3. οὗτος ὁ φιλλίς ἐμμετλήνη ἐνανάγησεν.

*) In marg. P. ἔως ᾧδε ἀντεβλήθη.

Nr. 502. νικαινέτον εἰς βίτωνα τὸν ἀμφιπολίτην. Br. I. 417. An. I. 2. p. 255. V. 1. λειπών. P. λείτων. Pl. Br. Vid. ad 1. nr. 25. V. 5. εἰς αὐτήν. P. Pl. εἰς κλειτήν λείτων. Br. c. cio, existimans Bitonem ad Strymonis ostium periisse, et haud ab Amphipoli sepultum fuisse. Qui error ortus ex prava interpretatione v. 4^u, ubi στρυμονίης P. Pl. Στρίμων ἢ τ' ἐρίγων. Br. c. πανδυσίη. P. quod reponendum. In edit. nostra me invito vs. excusum, ut in Pl. Br. De Cod. lectione restituenda mon. Schaefer. ad Longum p. 417. Sensus: Dic illi, unum ejus filium occidentibus vento Borea mersum esse. Στρυμονίης vocatur ap. Herodot. L. VIII. 118. p. 675. πλώοντα δὲ μιν ἄνεμον στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίνην. ubi Intrpp. comparant mach. H. in Del. v. 25. Στρυμονίου Βορέαιο. et Aeschyl. Agam. 100. πρὸς δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι κακὸςχολοι. — ἐρίφ. παν. p. 510. nr. 653. ὥλιος . . Αἰψ' Ἐπιηρείδην Ἰάσι δνομέναις. p. 552. 36. ἔπλευσε Καρῖνος Ἡματι χειμερίῳ, δνομένων ἐρίφων.

Nr. 503. λεωνίδα: εἰς φίντωνα τὸν ἐρμιονεία υἱὸν βαθυλλέως. Br. I. 244. nr. 92. An. I. 2. p. 144. V. 1. ἀρχαίας. P. ἀρ. Pl. ἀρχαίας. Br. Quam vim hoc epitheton habeat, non satis et. Cogitabam de ἀκταίας. ut p. 593. nr. 227. ἀκταίην παρὰ. Sed fieri possit, ut proprium nomen lateat, v. c. Αἰγαίας ὡς. ut Euripid. Helen. 1129. Καφηρίσιν ἐμβαλὼν Αἰγαίαις τ' ἀκταίς. V. 3. ποδαπός. P. ποδαπόν. Pl. Br. necessaria emendatio, praesertim ob sequentes accusativos. — Nr. 504. τοῦ αὐτοῦ ἀρμον αἰλία υἱὸν καλλεγνω ὃς καταπὼν δέλεαρ ὄστρακω αὐτὸς ἀνῆρέθη. ὑπολαμβάνω δ' ὅτι ἰουλις ἢ λεγομένη καρκινὰς ἐστιν. I. 244. nr. 93. An. I. 2. p. 145. V. 1. ἐπακτεῖος καλ. P. ἐπα. Br. ἐπάκτιος ὃς καλ. Pl. turbata verborum constructione. πα ἐπακταῖος est ap. Oppian. Hal. L. IV. 273. sed frequentior est ἐπάκτιος, quod vel ob rhythmum versus praeferendum erat; area scripsi, ὡς καλαμεντής, quod Planudem quoque voluisse cor. Adjectivum ἄκρος autem, quod Br. cum καλαμεντής junxit, nem ad ἰχθυοβολεὺς revocavi, quae oratio haud paulo evasit rotunda. V. 4. ἐν βυθίους. P. ἐμβυθίους. Pl. Br. V. 5. ὅτ' ἰουλ. P. Pl. Br. cum Scaligero, qui sic correxit in not. mst. — ἄγρης ἐκ. ἔκ periphrasin videtur facere, ut ἀπό. Sic, ni fallor, accepit ius: coeruleae nobile spoliū cepit aquae. V. 6. ὀλοάν. sic P.

V. 8. *παλλομένα*. P. *παλλομένη*. Pl. Br. V. 11. *ἐπὶ μοίριον*. P. *ἐπιμοίρια*. Pl. Br. V. 12. *γρίπωνος γριπεύς*. P. Pl. Br. Vera videtur correctio Jos. Scaligeri in not. mst. *Γρίπων ὁ γριπεύς*. Quum in *γριπεύς* prior producatur, depravatum esse apparet versum ap. Maxim. *περὶ κατ. v. 46. στειγόμεναι· καὶ δ' ἂν κε φέροιο γριπεύσιν ὄνειαρ. Scr. φέροισ.*

Nr. 505. *εἰς πελάγωνα σὺν ποῦς*. Br. I. 55. nr. 3. An. I. 1. p. 184. V. 1. *γριπκεί*. P. *γριπεῖ*. Pl. Br. *ἐπέθηκε*. P. *ἀνέθηκε*. Pl. Br. *μερίσκος* an *μενίσκος* ambiguum in P. *Μενίσκος*. Pl. Br. V. 2. *κακοζωᾶς*. P. *κακοζωίας*. Pl. *κακοζοῖας*. Br. c. Scaligero in not. mst. Vid. ad p. 459. nr. 600. v. 9. — Nr. 506. *λεωνίδα εἰς θρασὺν τινὰ νῦν χαρμίδ' ὃν χαλάσαν την ἄγκυραν κύων θαλα/ καταβεβρωκε: πλην ο το. ἤμισυ αὐ λαβύντες οἱ ναυτὶς ἔθαψαν*. Br. I. 245. nr. 95. An. I. 2. p. 146. V. 1. *καὶ ποντωι*. P. *κῆν π.* Pl. Br. Malis fortasse: *Καὶ γῆ, κῆν πόντῳ*. quae est elegantior praepositionis collocatio. V. 2. *θράσους*. P. *θάρσους*. Pl. *Θραῖσις*. Br. Cf. Pausan. L. VI. 3. p. 457. — *ἡνύσατο*. P. Pl. *ἡνυσάμην*. Br. c. Huetio p. 24. Frustra. Vide quae de transitu ab una persona ad alteram diximus ad p. 154. nr. 75. V. 4. *ζύνιον*. P. *Ἰόνιον*. Pl. Br. *κατ' ἐρχ.* P. V. 7. *ἔπ' ἄγχιον*. Br. quasi esset, *ἐπ' ἐμοί*. Sed rectius junges: *ἐπὶ ἡλθέ μοι*. — *εὐμέγα*. P. *ἐς μέγα*. Pl. *εὐμεγα*. Br. *εὐ μέγα* scripsi divisim cum Schaefero ad Apollon. Rh. T. II. p. 167. V. 8. *ἀπ' ἔβρωξεν*. P. *ἀπέβρωξεν*. Pl. *ἀπέβρωξε*. Br. Scripsi *ἀπέβρωξεν*; sed Cod. lectio servari potuit, *ἀπέβρωξεν*. Vid. ad p. 358. nr. 1. v. 4. ubi membr. *ἔβρωξε*. Plan. *ἔβρωξε*. — *ἄχρις*. P. plures editt. Plan. *ἄχρι*. P. V. 10. *ἀπ' ἐκλάσατο*. P. V. 11. *θράσους*. P. *θάρσους*. Pl. *Θραῖσιδος*. Br. quem secutus sum. Rectius scripsissem: *Θραῖσιος*, una littera mutata. Vid. Matthi. Gr. gr. §. 72. not. 1. p. 78. Sic *Κύπριος* ap. Theocr. Eid. XI. 16. ubi tamen Codd. nonnulli vulgarem formam exhibent, qua Syracusanus poeta alibi utitur. Plato de Rep. X. 3. p. 295. *Ἀναχάροιος*. Cod. Monac. *Ἀναχάροιδος*, probante Astio p. 613.

Nr. 507. *εἰς γόργιππ ἐπιτύμβιον σιμωνίδου*. Br. I. 145. nr. 103. An. I. 1. p. 264. In Plan. p. 209. St. prius tantum distichon legitur, idque *Alexandro* inscriptum. V. 1. *λεύσεις*. P. *λεύσεις*. Pl. Br. *ἀλλὰ γάρ*. Scaliger in not. mst. *ἀλλὰ γ' ἄρ* corrigit. Frustra. Vid. Perizon. ad Aelian. V. II. L. III. 17. p. 178. Hermann. ad Viger. p. 778. Apud Achillem Tat. L. I. p. 40. *ἀλλ' ἐστὶ γάρ ἐρωτικός*. particula

alis ab uncinis liberanda, quibus in edit. Bip. compescitur. V. 3.
^οων. P. *ἐπιδον* praeferebat Chardon. Mélang. T. I. p. 393. At sic
 deton oritur minime ferendum. Quare *ἐπιδών* posui c. Br. —
 . *θάλαμος*. P. *θάλαμον*. Br.

Nr. 508. *σιμωνίδου εἰς πανσανίαν τὸν ἱατρόν*. Br. I. 163. nr. 2.
 quam *Empedoclis*, cui id tribuit Diogen. Laërt. L. VIII. p. 551.
 Plan. p. 240. St. est *ἄδελον*. An. I. 1. p. 317. V. 1. *πανσανίαν*.
 Br. *ἱατρόν*. P. Pl. Diog. *ιατρόν*. Br. *ἀγγίτσω*. P. Pl. Diog. *ἀγγίτου*.
 Formae ionicas, a plurimis testibus confirmatas, restitui, de
σανίαν securus, quum in nominibus propriis saepe dialecti ratio
 ligatur. V. 2. *τόνδ' P. Pl. φῶτ' Diog. Br. ἔθαψε πέλας. P. κόνις.*
Γέλα Br. ex Diogene, ubi praeterea *ἔθρεψε* legitur. Malit fortasse
 nis: *πατρὶς ἔθαψε Γέλας*. ut genitivus circumlocutioni inserviat.
 ille nomine vid. ad p. 214. nr. 40. V. 3. *ὅς πλείστονς*. P. Pl.
πολλούς. Diog. Br. *κρυφαῖσι*. P. Pl. *μογεροῖσι*. Diog. Br. *ὑπὸ*
νοῖς. P. Pl. *καμάτοις*. Diog. Br. *φερεφόνης*. P. Diog. *φερεφόνας*.
περεφόνας. Pl. — Nr. 509. *τοῦ αὐτοῦ εἰς θεογὸν τὸν σινω*.
 I. 144. nr. 93. An. I. 1. p. 261. V. 1. *σινωπέος*. P. *σινωπέως*.
 c. Reiskio. *ἐπέθηκεν*. P. quaedam apogr. *ὑπέθηκεν*.

Nr. 510. *τοῦ αὐτοῦ εἰς κλεισθένην ναυηγὸν χῖον*. Br. I. 144.
 95. An. I. 1. p. 261. V. 1. *σῆμα*. P. *σῶμα*. Pl. Br. V. 2. *μοῖρ'*
 P. Br. *πῆρ' ἔκ*. Pl. V. 4. *ἐπ' ἀμφ*. P. *ἐς ἀμφ*. Pl. Br. Haeremus
Χῖον (sic Cod. Pal. et Plan.), quod, ubi insulae nomen est, priorem
 ripit. De *ἀμφιότη* vid. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 559. —
 511. *τοῦ αὐτοῦ εἰς μεγακλέα*. Br. I. 144. nr. 94. An. I. 1. p. 261.
 1. *μέγα κλέος*. P. V. 2. *οἱ' ἔπαθες οἷς ἔπαθες* imperite corr.
 sius. Passim haeserunt interpretes in illa locutione, de qua vid.
 ttenbach. ad Select. Hist. p. 547. Schaefer. ad L. Bos p. 252.

Nr. 512. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τ³ ἑλλήν³ τ³ ἔργων ἔλεν ποιήσαντας*.
 I. 150 nr. 25. An. I. 1. p. 217. — Nr. 513. *τοῦ αὐτοῦ εἰς πρόμα^κ*
ν τιμάνορος. Br. I. 145. nr. 100. An. I. 1. p. 265. V. 1. *πρό-*
μος. P. metro adversante. *Τιμαρχος*. Pl. Br. ex Planudis, ni fallor,
 jectura. Propius esset: *φῆ ποτε Τιμόμαχος*. V. 2. *ἀφ' P. ἀμφ'*
 res editt. Plan. ut etiam alibi. V. 3. vulgo post *λήση* distinguitur.
 l *λήση* cohaeret cum *ποδίων*.

Nr. 514. *σιμωνίδου εἰς κλειόδημον ὑπὸ θρακῶν ἀναιρεθέντα καὶ*
 Tom. III.

κλειννον διφίλου νιόν. Br. I. 144. nr. 96. An. I. 1. p. 262. V. 1. αιδώς. P. κλειόδαμον. Br. V. 3. κλειννόν. P. Inepte auctor lemmatis hanc vocem pro nomine proprio habuit. κλεινόν. Reisk. Formam κλειννός Pindari auctoritas satis tuetur. Perperam ap. Hesychium scribitur: Κλεινόν, ὀνομαστόν. Κλεινῶν, ὀνομαστῶν, ἐνδόξων. pro κλειννόν, et κλεινῶν. — §. Nr. 515. σιμωνίδου εἰς τίμαρχον νῆα ἐν νόσῳ τελευτήσαντα. Br. I. 145. nr. 101. An. I. 1. p. 264. V. 2. ἀρεταῖ. P. ἐρατᾶ. Pl. Br. Rectius ἐρατῇ. V. 3. ἡ καί. P. ἡ καί. Pl. Br. γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας. ex Homeri 'Ιλ. χ. 58. φίλης αἰῶνες ἀμερθῆς. vid. Eustath. pag. 1353. 1. V. 4. κουριδίην. P. Br. κουριδίαν. Pl.

Nr. 516. τοῦ αὐτοῦ εἰς τινὰ ὑπὸ ληστῇ ἀναιρεθέντα. Br. I. 137. nr. 59. An. I. 1. p. 238. Legitur etiam p. 219. P. in marg. V. 2. Ζεῦ ξένε. Apud Libanium T. IV. p. 19. 10. τίς γάρ οὐκ οἶδεν, ὡς ὁ ξένιος Ζεῦς. scribendum videtur: ὅσος ὁ ξέν. Z. paulo ante autem in verbis: πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ Διὸς οὕτως ὀλιγοφροῦντας φαίνεσθαι. tollenda videtur glossa τοῦ Διός. V. 2. γὰν. P. Br. in Lectt. In textu γῆν dederat. — βίον. P. 1. βλον. P. 2. Sequitur in membr. ep. ἀδίσποτον, quod suo loco dedimus p. 213. nr. 35. — Nr. 517. εἰς μελάνειππον καὶ τὴν ἀδελφὴν βασιλῶ. Καλλιμάχου. Br. I. 474. nr. 59. An. I. 2. p. 307. V. 2. δνομένου. P. Pl. δνομένου. Br. c. ed. Ern. de metro, ut videtur, sollicitus, ut ad Apollon. Rh. L. III. 325. τὸ μὲν ποτε δνομένης, minus recte de huius verbi prosodia statuit, quod primam producit etiam L. I. 581. 925. invito Brunkio. Cf. Orph. Lith. v. 503. ubi vulgo δνομένη legitur; et in Anthol. nostra p. 307. nr. 633. v. 4. p. 310. nr. 653. V. 3. ζῶσαν. P. V. 5. κατήγησαν. P. κατήγησε. Pl. Br. V. 6. εὔτεκνον. P. Br. εὔτεκνων. Pl. Vid. ad p. 284. nr. 484.

Nr. 518. καλλιμάχου εἰς ἀστανίδην τὴν κρη ἀρπασθῆν ὑπὸ νυμφῶν. Br. I. 471. nr. 46. An. I. 2. p. 300. V. 3. οὔκει. P. οἰκεῖ. Pl. quod, ut auctoritate non destitutum, admisi: nunc ille, una cum Nymphis, ipse quoque sylvarum numinibus annumerandus, in sacris lucis habitat. — οὐκέτι Br. c. Salm. plena distinctione in fine prioris distichi posita. Quae elegans conjectura.

Nr. 519. καλλιμάχου εἰς χάρμιν νιόν διοφῶντος ἀφ' (ἀφῶς) τελευτήσαν. Br. I. 473. nr. 54. An. I. 1. p. 306. V. 1. τίς δ' εἰ

ε. Particula δὲ interrogationi vim addit, non solum ubi enuntiatio, interrogativa alii subjicitur, sed etiam ab initio. Theogn. v. 949. τίς ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄθλον ἐλίσσθαι; Xenoph. Mem. II. 9. 2. τί μοι, κύνες δὲ τρέφεις; Oppian. Cyn. IV. 14. τίς δ' αὖ πάντ' ἔδοι; In Luciani Tim. §. 34. T. I. p. 103. τίνες ἐστέ, οἱ κατάρται; Id. Parisin. τίνες δ' ἐστέ. quod verius. Ap. Liban. T. IV. p. 27. τί νῦν ἐνοχλεῖτε; τί δὲ μεταφίχετε. . . Reiskius δὲ sublatum velit; frustra. Ib. p. 321. 1. τί με χείριστον (forti ἀχάριστον); τί με αἰὸν, τί δὲ με ἀναιδῆ ποιεῖς; Ib. p. 850. 3. τοῦτον δεῖ (δὲ malim) ἰερά φοιτᾶν; τοῦτον δὲ ἀγορᾶς ἐπιβαίνειν; τοῦτον δὲ μετέχειν Ἀθηαῶν; quae minus recte tentavi in Addit. An. ad Athen. p. 92. — 2. ἀμετέροις. P. Br. ἡμετέροις. Pl. V. 3. τῇ ἐτέρῃ. Pl. ἐτέρῃ. P. V. 4. ἀνηρότερον. P. Pl. Br. Expectabatur ἀνιαιρότερον.

Nr. 520. εἰς τίμαρ νῖόν παυσανίον ποτολεμαῖ του αὐτοῦ καλλιμα. ^δ ^ζ
I. 472. nr. 50. An. I. 2. p. 303. V. 1. Scr. Ἀίδος. V. 2. ἔσαι.
Br. ἔσται. Pl. — Nr. 521. τοῦ αὐτοῦ καλλιμαχ. εἰς κύνειαν κατ
ἔμην τινὰς οὐκ ἀγὰν. Br. I. 473. nr. 52. An. I. 2. p. 304. V. 1.
ἔλθης. P. ἔλθης. Pl. Br. Verba ὀλίγος πόρος parenthetice acci-
nda, ita ut εὐρεῖν vim imperativi habeat. V. 3. ἔμπα. posteriore
crepta, ut p. 328. nr. 18. v. 2. Gregor. Naz. Carm. XXIV. 4.
πα γέ μῃν. Ib. XLVII. 343. p. 111. B. LIV. 134. p. 130. B.
D. Boekh. not. crit. in Pindari. Pyth. V. 55. p. 477. — λέξαι. P.
ξον. Pl. Br. A membr. non recedo. Sic supra nr. 499. εἰπέιν
κατὰ Μένονι. nr. 502. εἰπέιν Νικαγόρα. nr. 520. διζέσθαι φυλῆς
ποτολεμαῖδος. Vid. ad p. 576. nr. 53. v. 5. — V. 4. κείνων ἔχω. P.
marg. γρ. ὡδ' ἐπέχω κριτήν. — κείνων νῖόν ἔχω Κριτίαν. Pl. Br.
ε, hic, ut saepius ap. Theocritum. — ἐπέχω. Vid. ad p. 220.
86.

Nr. 522. τοῦ αὐτοῦ εἰς τιμονίην θυγα τιμοθέου. ^τ ⁸ μηθρυναίς.
I. 473. nr. 55. An. I. 2. p. 306. V. 1. τιμονίη. P. τιμονόη. Pl.
τίς δ' ἐστέ. Vid. ad nr. 519. v. 1. V. 5. ἡ μέγα. P. ἡ μέγα.
itt. Aldd. tres. μίθρυνα. plures editt. Plan. — P. Nr. 523. καλλι-
έχον εἰς κίμωνα τὸν ἱππαίων νῖόν. Br. I. 470. nr. 41. An. I. 2.
297. V. 1. ἀλίοιο. P. Ἀλείοιο. corr. Heringa in Obs. crit. p. 282.
λείοιο Br. c. Ernest. Recepi quod proximum erat; tum σῆμα
odici mutavi in σᾶμα. — Nr. 524. ^α ^τ ^ο αὐ. εἰσε ἀρίμμα τοῦ κρη-

καίον οἶον χαρίδαν. Br. I. 475. nr. 53. An. I. 2. p. 505. V. 1. σοί. P. Pl. σοί. Br. V. 3. novum lemma in Cod. εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ. fortasse quod in autographo nova incipiebat pagina. — πολυσσητος. P. πολὺ σότος. Pl. Br. Vid. ad p. 210. nr. 17. — V. 7. ὕμν. P. ὕμν. ed. pr. Flor. ὕμν. reliquæ editt. Plan. V. 8. βούλει. P. Pl. Br. Scr. βούλῃ. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. Sensus: quod si dulcem et jucundam, quam verum sermonem audire mavis. — εἰν αἰδῇ. P. εἰς αἰδῇ. Pl. Sensus horum verborum obscurissimus. Πέλλαϊος corr. Jos. Scaliger in not. met. οὐδέ, τὸν ἡδὺν, Πωλεῖται χαλκοῦ βοῦς μέγας εἰν Ἀἰδῇ. Fonteinus ap. Burmann. in Sicil. T. II. p. 449. neuter interpretatione addita. Vulgatam vertendo expressit Grotius: *Haec tibi vera loquor, sed mavis suavia, magnus Pellaei campis bos it in Elysii*. Docte de hoc loco disputavit juvenis eruditus Carol. Guil. Goettling in Anim. crit. ad Epigr. Callimachi p. 10. qui comparato Polluce L. IX. 72. corrigere conatus est: εἰ δὲ τὸν ἡδὺν, Κολλύβου ἐμπέπραται β. μ. de sensu loci cum Fonteinio, ut videtur, conspirans. Obstat huic correctioni, quod in ἐμπέπραται penultima producitur; nec βούλῃ commodè abesse potest. Caeterum vilitatem rerum emendarum in Orco laudat Pherecrates ap. Athen. L. XIV. p. 646. C. λέγει δ' ἐν ἔδου κρατάλλον τριωβόλον. Nihil hic locus difficultatis haberet, si constaret, Πέλλαϊον parvi cujusdam numi, Pellae fortasse in Macedonia usitati, nomen fuisse. Illud autem nomen non magis notum, quam κῶπες, vel σκῶπες potius, quos commemorat Liban. T. III. p. 16. 7. διὰ μὲν κώπας (scr. σκῶπας) καὶ μὲν ὀλίγας οὖν ὥκνουν γράφεισθαι καὶ κατηγορεῖσθαι.

Nr. 525. τοῦ αὐτοῦ εἰς ^τἑαν. εἰς καλλιμαχ^ο τὸν κυρηναῖον ποιητὴν ὃ γράφοντα (scr. γράφαντα) τὰ αἶτια. Br. I. 475. nr. 62. An. I. 2. p. 309. V. 1. ἡδείης. P. εἰδείης. Pl. Br. ὃ μὲν ποτὲν π. P. ὃ μὲν ποτς. Pl. Br. ποτς servavi ob ionicum epigrammatis characterem. V. 4. κρείσσονα. P. Br. κρείσσονα. Pl. V. 6. ἀχειβίον. P. ἄχει βίον. Pl. Ap. Schol. ad Hesiodi Theogon. init. legitur: ἐντεῦθεν καὶ Καλλιμαχος ἔφη· Μοῦσαι γὰρ ὄσους βλέμματι εἶδον παῖδας Μῇ λοξῶς, πολιοὺς οὐκ ἀπέθιντο φίλους. unde Bentlejus correxit: ὄσους ἶδον ὄμματι παῖδας Μῇ λοξῶ. Valkenarius autem, μελιχίφ. De neutra harum lectionum, quomodo in ἀχειβίον depravari potuerit, intelligitur. Dicam quod sentio. Vox ἀχειβίον leviter corrupta ex Ἀρχιβίου. Archibium autem novimus Callimachi epigrammata commentario in-

ruisse. Vid. Suid. in 'Αρχίβιος. T. I. p. 345. Götting. I. c. p. 1. sq.
 ujus igitur enarratoris nomen cum interpretatione aliqua, aut varia
 ctione ex ejus commentariis petita, cum huic versui adscripta esset,
 cile fieri potuit, ut ab oscitante librario in textum relata, veram
 ctionem, quam μὴ λοξῶν fuisse existimo, inde expelleret. Frequens
 t λοξὸν ὄραν de iratis et invidis. Solon ap. Plutarch. in Vit. Solon.
 16. νῦν δέ μοι χολούμενοι Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὀρῶσι πάντες ὥστε
 ἴον. Nicander Ther. 456. περίξ ἀτίλεστα διώκει Σπειρηθεὶς καὶ
 ξὸν ὑποδράξ ὄμμασι λένσων. Antip. Thess. in Pal. p. 291. nr. 531.
 ρκομένα λοξαῖς, οἷα Λάκαινα, κόραις. Damaget. in Planud. p. 95.
 . II. nr. 652. καταπτόν ὄμμα βαλόντες Λοξόν. Cf. Ruhnk. Epist.
 it. p. 146.

Nr. 526. νικάνδρ^ω κολοφ. εἰς οὐρανάδην. τὸν σπαρτιά. Br. II. 2.
 . 2. An. II. 1. p. 6. V. 3. πλευράν. P. πλευράν. Br. πλευράν. Pl.
 . 4. ἱναχίδα. P. ἱναχιδά. Pl. Br. — Nr. 527. Θεοδωρίδα. εἰς
 τ^τ
 ὁδῶτον νέον τελει. Br. II. 44. nr. 17. An. II. 1. p. 132. V. 1.
 δεμόνων. P. Br. κηδεμόνες. Pl. εἰς δὲ θανόντων. P. εἰς δὲ θανόντα.
 . Vere correxit Br. ὅς σε θανόντα. Passim permutantur litterae
 et o. Hinc ap. Tzetz. (Posthomer. 120. "Ἡρῇ ὄνειρον ἔηκεν . . .
 ὅτμον ἐπεσσυμένον μεγαθύμον Πενθεσιλείης. corrige: ἐποσσοόμενον.
 i imminentem Penthesileae mortem portendebat. V. 3. αἰλινόλινε.
 δηνόλινε et δεινόλινε. Pl. Etym. Magn. p. 238. ed. Lips. δεινόλινος.
 δαινῇ εἰμαρμένη ἐφθαρμένος, παρὰ τὸ λίνον τὸ τῶν μοιρῶν νῆμα,
 τινι τὸν βίον τῶν βροτῶν νήθουσι. Noli dubitare, in αἰλινόλινε
 atere αἰνόλινε, ut Scaliger correxit in not. mst. et Br. — Nr. 528.
 οὔ αὐτοῦ εἰς φαιναρέτ³ τὴν ἐκ λαρίσσ. Br. II. 44. nr. 14. An. II. 1.
 . 131.

Nr. 529. τοῦ αὐτοῦ εἰς ὄρω νιὸν σωσάνδρον. Br. II. 44. nr. 15.
 An. II. 1. p. 131. V. 2. πυρῆς. P. πυρᾶς. Pl. Br. V. 4. χιμέρας. P.
 μάρας. Pl. Br. — Nr. 530. ἀντιπάτρ⁰ Θεσσαλ⁰ εἰς νιόβην³ ζ³ τ³ αὐτῆς
 αἰδας. Br. II. 123. nr. 55. V. 2. τανταλίδης. P. τανταλίδος. Pl.
 Br. Graefio lectio membr. videbatur verior. V. 4. σκυῖλλα. P. σκυλα.
 Pl. Br. — P. Nr. 531. ἀντιπάτρ⁰ Θεσσαλονίξ⁰ εἰς δαμάτριον τὸν λάκωνα
 ν⁰ ἢ μῆρ⁰ ὡς φυγοπολεμ⁰ ἀπέσφαξ. Br. II. 115. nr. 26. An. II. 1.
 . 307. V. 2. βαψαμένα κοίλαν. P. βαψαμένη κοίλων. Suid. in

ἄρης. T. I. p. 319. V. 4. φόνον vulgo. ap. Suid. in φέρδην. T. III, p. 644. In Cod. Lugd. autem φέρδαν μ. ἔχουσεν φόνον legitur. V. 5. ἐπὶ πρίονσα. P. ἐκπρίονσα. Suid. in ἀφρίδων. T. I. p. 398. in πόνατος. T. II. p. 345. Frustra Wesselingius ἐπιβρόχονσα tentavit. V. 6. οἶα Ἀάκωνα. tuetur Suid. in λοξή. T. II. p. 456. Plures οἶα λίσαινα coniecerunt. Vid. Ruhnk. Ep. crit. p. 69. V. 8. τελέθει. P. φυγὴν τελέθειν. Suid. in Εὐρώταν. T. I. p. 907.

Nr. 532. ἰσιδιόρου αἰγιάτου εἰς ἐτεοκλία ναυηγὸν ἐν ᾧ τριαννίξ πελάγει ναυαγῆς† Br. II. 473. nr. 3. An. II. 3, p. 529. V. 1. ἔκ με γεωμορίης, P. ἐκ γαιωμορίης. Pl. qua forma veteres non videntur uis esse. V. 3. ἐπάτευν ἄλα. Oppian. Cyneg. II. 217. ἀμφίβοιοι δ' ἔλαφοι· καὶ γὰρ τραφερὴν περὶ οἰοῖσι, καὶ πόντον πατέουσι, ubi cl. Schneiderus verborum seiles permutavit; fortasse citra necessitatem. Intransiendi et transiendi sensu iterum ille Cyn. I. 66. οἶνε διηερὴν δόνατες πατέουσιν ἀταρπόν. et III. 488. Callim. II, in Del. 247. ἀλλὰ μιν ἐκπαγλὸν τι σεβίζομαι, εἵνεκ' ἱμεῖο Ἀέμνιον οὐκ ἐπάτρου. ἀλλὰ με νηῖ. P. ἀλλ' ἄμα νηῖ. Pl. Br. V. 5. ἐμβρίσαντος. P. et veti. editt. Pl. ἐμβρίσαντος. Br. c. Steph. Sic quoque Jos. Scaliger in not. mst. Hoc compositum Lexicis addendum. Alibi ἐπιβρίθειν sic usurpatur. Apollon. Rhod. I. II. 1126. πόντῳ γὰρ τρηχέας ἐπιβρίσασαι ἄελλαι. Ib. L. III. 514. ἦν καὶ πάσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι. Coluth. 229. μὴ πλοκάμων κννέηθεν ἐπιβρίσαντες ἐθείραις . . . ἐπαντίλλουεν ἄηται. Themist. Or. XXII, p. 274. B. ἡ χειμῶνος ἐπιβρίσαντος, ἡ πνεύματος ἐπιγινομένου. V. 5. ἀλωᾶς. P. ἀλωᾶς. Br. c. Plan. Malm: οὐ γὰρ ἀλωᾶς. V. 6. αὐτός. P. αὐτός. Pl. Br. Nihil mutavi, quoniam αὐτός passim reperitur pro δ αὐτός. Infra p. 379. nr. 149. ἡματι δ' αὐτῷ Θῆρες ὄν, τὴν βοῦν δ' ἄλεσε δυστοκίη. plane ut Apoll. Rhod. L. IV. 1502. αὐτῷ ἐνὶ ἡματι Μόψον Νηλεΐδης ἔλε πότμος. Vid. Schaefer, Meletem. p. 65. ad Gregor. Cor. p. 57, et 304. Hinc fortasse tuearis vulgatam ap. Plutarch, Vit. Pelop. c. 21. T. II. p. 185. ed. Cor. καὶ ταύτην εἶδε τὴν ὄψιν ἐν Αὐλίδι κοιμώμενος. ubi cl. editor malit: τὴν αὐτὴν εἶδεν ὄψιν.

Nr. 533. διονυσίου ἀνδρόλιν εἰς μέθυον ὀλισθήσαν, Br. II. 254. nr. 3. An. II, p. 250. V. 2. βροτῶν. P. βροτῶν. Br. — Nr. 534. αἰτωλοῦ αὐτομειδον εἰς κλεόνινον ἐν θάσσι ναυαγῆσαν. Fortasse scribendum ἄλεξ. αἰτωλοῦ ἢ αὐτομ. Automedon enim Cyzicenus fuit. Primum distichon Theocrito inscriptum legitur in Plan. p. 253. St.

unde illud inter Theocritea exhibuit Br. I. 578. nr. 8. An. I. 2. p. 198.
 V. 1. παρώρην. P. παρ' ὥρην. Pl. V. 2. ἴσθι καὶ ὥς. P. ἴσθι ὥς.
 Pl. ναυτίλος· ἴσθι καὶ ὥς. Br. ex Cod. Plan. At multo magis con-
 tentaneum est, ἴσθι subaudiri quam γίνου ad ναυτίλος. V. 5. πληάδων
 ὑτήν. P. πλειάδος. Br. cum Graevio. V. 6. ποντοπόροι ναύτη. P.
 quod Graevius non mutavit; ποντοπορῶν αὐτῇ cum Piersono corr.
 Br. συγκατέδυσ. P. probante Piersono; συγκατέβης Br. c. Graevio. —
 Nr. 535. μελεάγρου εἰς δάφνιν ἔ' αἰπόλον τελεῖν θρήνος παῖος. Br. I.
 5. nr. 47. An. I. 1. p. 64. V. 2. ὀρέων Πᾶν ἐθέλω. P. ἐθέλω Πᾶν
 ὀρέων. Pl. Br. V. 3. γλυκύ μοι. P. Br. μου. Pl. V. 5. ἐπ' ἄγρης,
 n. ἐπ' ἄγρη ambiguum in P. ἐπ' ἄγρην. Pl. Br.

Nr. 536. ἀλκαῖον μετλην³ εἰς ἱππώναντα τὸν τῶν ἱάμβων ποιη-
 ῶν τὸν ἐφέσιον. Br. I. 490. nr. 18. An. I. 2. p. 360. V. 1. ἐπὶ
 ἱέτροφε. P. ἐπιτέτροφε. Br. ἐντέτροφε. Pl. V. 2. οἰνάνθης. P. οἰ-
 νάνθη. Pl. Br. V. 3. ἀπὸ στεφ. P. ὀδιτῶν. P. Pl. in marg. Cod.
 al. γρ. ὀδόντων. Cf. p. 421. nr. 575. v. 3. 17. V. 4. φάρρυγα. P.
 al. Flor. Plurimae editt. Pl. φάρρυγα. Ap. Manethon. L. IV. 50.
 inscribitur: ἥ δ' αὖ λαιμοτόμον φάρρυγος βίον αἵματι λείπει. pro φάρ-
 ρυγος. — Nr. 537. φανίον γεῦμαξ. εἰς μαγτίθεον εἰὼν λίσσιδος ἐπὶ
 τῆς τελευτήσαντα. Br. II. 54. nr. 8. An. II. 1. p. 173. In Plan.
 216. St. Theophani inscribitur. V. 1. πολυκλαῖτον. P. ed. Flor.
 Aldin. tres; πολυκλαῖστον ἐπὶ παιδί reliquae. V. 2. ἄχει. P. Br.
 ἄχων. Pl. — Nr. 538. ἀνέτης. εἰς μανν τινά. Br. I. 201. nr. 21.
 n. I. 1. p. 435. In Plan. p. 236. Steph. ἄδηλον. V. 2. ἴσον. P.

Nr. 539. εἰς θεότιμ⁰ νίον ἐπόλιδος καὶ ἀριστοδία⁶ νανηγόν. πέρσον
 ποιητοῦ. Br. II. 5. nr. 5. An. II. 1. p. 14. In Plan. p. 257. etiam
 hoc epigr. inscriptum Theophani. V. 5. πολυκλήϊδι. P. πολυκλήϊδι.
 Plan. Br. Eadem est lectionis varietas in Homeri Codd. Sed πο-
 λυκλήϊς scribendum esse docet Eustath. ad 'Il. β. p. 151. 52. p. 152. 1.
 Did. Heyn. ad 'Il. T. IV. p. 207. — Nr. 540. δαμαγήτου εἰς μῆνιν
 καὶ πολύνικον νίους χαρίνον. Br. II. 40. nr. 10. An. II. 1. p. 114.
 V. 1. πρὸς δ'ιός. P. Flor. pr. Ald. 1. Asc. πρὸς Ζηνός. Lectt. Ald.
 r. quod aliae editiones arripuerunt. πρὸς σε Διός. Br. c. Salmasio.
 scripsi πρὸς σε Διός. quia in ejusmodi obtestationibus pronomē paulo
 majore cum vi pronuntiatur. Etiam in Eurip. Phoen. v. 957. Por-
 phyrus dedit: ὦ πρὸς σε γονάτων. in Medea 325. μὴ πρὸς σε γούνων.

Sophocl. Trachin. 457. πρὸς σὲ τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος. Infra in ep. Meleagri p. 580. nr. 80. Cod. Pal. μή, μή, πρὸς σὲ Διός. ubi me nunc poenitet pronomen inclinasse. Vid. Br. ad Euripid. Mede. 326. p. 381. V. 5. πολύνεικον. P. Pl. Πολύνεικον. Br. [In var. Lectt. perperam excusum: Πολύνεικον. P.] V. 4. ἄμμι. P. Pl. Br. ἄμμι. Brod. et Scaliger corrigunt. Hoc lenius quam ἀμφί, quod aliis in mentem venit. Illas voces supra vidimus permutatas p. 274. nr. 435. v. 3, V. 5. Θρηκῶν. P. Θνητῶν. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 541. εἰς χαιρωνίδην τὸν ἀριστία τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 40. nr. 9. An. II. 1. p. 113. V. 3. τάφον. P. τάφρον. Pl. Br. Fortasse majore initiali Τάφρον scribendum, si vera est conjectura nostra de loco illius pugnae in Animadversionibus exposita. V. 5. ἀρετῇ σε δ. αἰς. P. Pl. ἀρετῇ σε δ. Ἄλεις αἰσίδει. corr. Jos. Scaliger in not. mst. ἀρετᾶς Br. in Lectt. — αἰσίδη. P. αἰσίδει. Pl.

Nr. 542. φλάσκον εἰς παιδίον διερχόμενον τὸν πόμ^δ ἐβρ^δ κρυσταλλῶ^δ καὶ τ^δ πᾶγ περιραγν^δ ἐξολισθεῖσαν (of. ad p. 306. nr. 631.) δεκνόν^δη^δ τ^δ κεφαλ^δ ὑπὸ του παγέτου καὶ τενηξ. *) Br. II. 264. nr. 12. An. II. 2. p. 274. V. 1. κρυμοῖσι δεθέντος. P. Br. πεδηθείς. Pl. V. 3. ἐκοφεν. P. ἔκοψε. Pl. Br. V. 6. τάφον. P. Pl. τάφω scripsi c. Br. ἔνεργε τάφον in mentem venerat Casaubono in not. mst. At ἔπερθε ad sensum videtur necessarium. V. 7. μυρομένα. P. μυρομένη. Pl. Br. — P. Nr. 543. ἀδέσποτον εἰς θεογένην ναυαγ^δ ἐν τ^δ λιβυκῷ πελάγει ναυαγοσαντ^δ Br. III. 294. nr. 671. An. III. 2. p. 243. V. 1. ἀρνῆσαιτο. P. ἀρήσαιτο. Pl. Br. — Nr. 544. ἀδέσποτον εἰς δερξίαν τὸν λάμπωνος τοῦ φθιώτου ὑπόληστ^δ ἀναιρεθέν. Br. III. 287. nr. 644. An. III. 2. p. 224. V. 2. θανμακίδαν. P. θανμακίαν. Br. c. Holstenio et aliis.

Nr. 545. ἡγήσικπον εἰς ἀριστόνοον τὸν χαιρεστράτου. Br. I. 255. nr. 7. An. I. 2. p. 176. V. 1. ἐπί. Casaub. in not. mst. ἀπὸ corrigit, quod fortasse praefereendum. V. 2. εἰς Παδάμ. i. e. ad beatorum

*) In interiore marg. Cod. caractere recentiore scriptus versus: Thrax puer astricto glacie dum ludit in ebrio. qui est Germanici Caesaris in Anth. Lat. T. II. p. 62.

s, ubi Rhadamanthus exercet imperium. Vid. ad Marcell. Inscr.
7. Virgil. Aen. L. VI. 540. sqq. V. 4. αἶδος. P. Scr. "Αἶδος.

τ
Nr. 546. εἰς ἀριστὸνα πενή χίνας ἀργεῖοντα ἀδίσποτον. Br. III.
nr. 667. An. III. 2. p. 240. V. 1. κόρων ὀβολόν. P. Flor. pr.
l. tres. κορωνοβόλον. Asc. Steph. Br. V. 2. χίνας. P. χήνας. ed.
pr. Ald. 1. 2. κίχλας. Ald. 3. quod Grotius amplexus est. χέας
χένας. Steph. Br. χήν χενός, pro χηρός, ut πτήν κτενός. Aliud
n huius syncopes exemplum extare non videtur, nisi huc traxeris
n pro ξηρόν, πρεών pro προήν. p. 190. nr. 253. — V. 3. παρα-
ων. P. οἷος ἐκείνος. P. Pl. οἷον ἐκείνας. Br. οἷος ἐκείνας corr. Jos.
iger in not. mst. et Salm. probante Schaefero ad L. Bos p. 245.
Bergler. ad Alciph. p. 89. In Fabul. Aesopii a Furia editis
70. p. 52. ὡς ἐθεάσατο τὸν ὄνον, οἷος τε ἦν εἰσελθὼν ἤμελλε
θουήσασθαι. tolle glossema ἤμελλε, junctis verbis: οἷος τε ἦν
θουήσασθαι. ut nr. 158. οἷος τε καταφέρειν αὐτόν. Ap. Themist.
I. p. 9. A. μόνος γάρ ἐστι τὸ θαυμάζειν αὐτόν. nulla est lacuna,
o leni mutatione legas: μόνος γάρ οἷος τε θαυμάζειν αὐτόν.
ἤχον. P. ἤχον. Pl. Br. V. 6. ἐπὶ πέντ. P.

θ
Nr. 547. εἰς κόρην παρ λεωνίδου ἀλεξανδρείως ἰσόψηφον. In
λεωνίδου ἀλεξανδρ^ε εἰς τὴν βιάνωρος θυγατέρα παρ τελευταῖον^θ.
II. 198. nr. 38. An. II. 2. p. 106. V. 2. πότμον. P. Br. τύμβον.
— Nr. 548. ἰσόψηφον. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἀργεῖον τινὰ συγ-
δικαιοτέλους θαμαστ. Br. II. 199. nr. 43. An. II. 2. p. 108.
ἀρα. P. ἡ ῥα. Pl. Br. V. 2. δικαιοτέλους. P. et plures editt. Pl.
ιστέλους c. aliis. — Nr. 549. ἰσόψηφον. τοῦ αὐτοῦ ἰσόψηφον εἰς
τὴν τὴν ἀπολιθωθείσαν διατο ἐν μιαὶ ἡμέρᾳ ἰδ^ε τέκν^ε θάψαι.
II. 195. nr. 16. An. II. 2. p. 96. V. 1. αἰάζει priore correpta;
ap. Tyrtae. El. I. 20. φεύγετε τοὺς γεραιούς. Oppian. Cyn. II.
ἡμ^ε ναιέσκον. In Oraculo ap. Suid. T. I. p. 377. παῖς Ἐβραῖος
ταί με θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσω. Kusterus frustra correctionem
at. Versu sequi. autem corrige: τόνδε δόμον προλιπεῖν τε καὶ ἄδην
ἐκίσθαι. pro προλ. καὶ αἰδην. Vid. supra p. 83. ad Prooem.
v. 12. V. 3. γόον. P. γόον. Pl. Br. Accusativum tuetur Homer.
v. 424. Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα. ubi vid. Clark. Apollon.
L. IV. 882. οἱ δ' ἄρα μεσσηγὸς λῆξαν καὶ ἔπασσαν ἀέθλους.

τ. Nr. 550. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἀνθήατον νανηρόν ὃν ἐκ τῆς

θαλασσ^ς σω λυκ^ς / ἀπέκτειν^ς ἰσόψηφον. Inter epigr. Leonidae Tarentini edidit Br. I. 245. nr. 94. An. I. 2. p. 146. In Plan. p. 250. St. gentile non est additum. V. 4. ἔσχεν. P. Cf. Dorvill. ad Char. p. 182. ἔσχες. Plan. Br. — Nr. 551. εἰς παῦλον καὶ λητώϊον ἀδελφοῖς ἐν βοσπορίῃ τελευ^ς ἀγαθίου σχολαστιξ. Br. III. 66. nr. 89. An. III. 1. p. 116. V. 1. λητώϊος. P. λητόϊος. Pl. Br. Cod. Pal. lectio fortasse non mutanda. V. 6. συνετρεχέτην. P. Br. ξυνετρ. Pl.

Nr. 552. ἀγαθίου σχολαστιξ εἰς περικλαίαν τὴν ἰδίαν μητέρα κειμένην ἐν βυζαντίῳ. In marg. siglae ω. σμ. Br. III. 66. nr. 88. An. III. 1. p. 115. V. 5. βοσπόρη. P. βοσπορίῃ. Pl. Br. V. 6. πάτρος. P. πάτρης. Pl. Br. V. 10. σταλάοι. P. Pl. σταλάῃ. Br. quem imitari non sum ausus. Vid. ad p. 97. nr. 58. Ibi laudatis adde Apollon. Rhod. L. IV. p. 766. καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν αἴητας Πάντας ἀπολήξειεν . . . μηδὲ τις αὔρη Τρηχίνας πύλῃος. — Nr. 553. δαμασκίου φιλοσοφ^ς εἰς ζωσίμην τινὰ δοῦλην. Br. II. 475. An. II. 3. p. 332. — Nr. 554. φιλέππου θεσσαλ^ς εἰς ἀγαθάνορα νῖον ἀρχιτέλους θαυμαστόν. Appistum ω. Br. II. 254. nr. 78. An. II. 2. p. 204. V. 3. ἀλλ' ἐτάκη. subaudi ὥς. ut ap. Homer. Od. δ. 736. δμῶ ἐμὸν, ὃν μοι ἰδοὺς πατήρ ἔτι δεῦρο κινούσῃ, καὶ μοι κῆπον ἔχει. Saep̄ ex praecedente accusativo aliove casu obliquo subjectum orationis assumendum. Vid. ad p. 392. nr. 223. V. 4. πεκίνοις. P. Pl. πεκίνοις. Br. V. 2. φθιμένῳ. P. et omnes quas vidi editt. Plan. praeter Steph. ubi φθιμένη.

Nr. 555. ἰωάννου ποιητοῦ εἰς τινὰ γυναῖκα σῶφρονα καὶ φίλανδρον. Br. III. 14. nr. 11. An. III. 1. p. 23. V. 1. ἐσχάτης. P. ἐσχάτης. Pl. Br. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 273. — P. V. 3. novum in Cod. lemma: μὴ ποτε ἡ γυνὴ αὐτῇ. et τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αἰτῆν. Ultimum distichon tamquam peculiare epigr. exhibetur in Plan. p. 229. St. Eidem cippo ac praecedentes versus hoc distichum insculptum fuisse existima, sed in diversa ejus parte. V. 5. νόστῳ. P. νοστώ. Pl. Br. V. 6. δάκρυά σοι. P. Pl. δάκρυ' ὃ σοι. correxit Scaliger in not. mst. qua correctione opus esse non videtur.

Nr. 556. Θεοδύρου τ^ς ἀνθρα. εἰς σάτυρον τὸν μιμολόγον. Br. III. 6. nr. 2. An. III. 1. p. 12. μιμολόγος est μῖμος. Ἥχῳ μιμολόγος est in epigr. Euhodi in Plan. nr. 155. — Nr. 557. κίρον ποιητοῦ εἰς

την τινὰ γυναῖκα τριακὸν καὶ τε χρόνους ζήσας. Br. II. 454. nr. 5.
 II. 3. p. 300. Nomen mulieris Μαρίην fuisse suspicatur Br.
 1, μαίης. P. Μαίης, Pl. Br. — Nr. 558. ἀδέσποτον εἰς ρουφίνον
 νιὸν αἰθερίον τὸν σοφῶ: ἐρέθη δὲ ἐν προύση. Br. III. 294.
 673, An. III. 2. p. 244, In Cod. Jani Lascaris ap. Iriarten per-
 am tribuitur Callimacho, cujus ibi praecedit distichon. V. 2.
 ππαιώ. P. παπώ. Pl. Br. V. 3. παῖς. P. πάς. Pl. Br. fortasse
 tius. V. 5. ἤκον ἐλ, P. Br. ἄνθος, Plan. V. 8. ζωών, P. Br.
 ων Plan.

Nr. 559. θεοσεβείας εἰς ἀβλάβιον τινὰ ἱατρὸν περίφημον. Br. II.
 o. An. II. 3. p. 295. V. 4. μετὰ κείνον, P. Pl. μετ' ἐκείνον. Br. —
 560. παύλου σιλεντιαρι εἰς λιορτιον τινὰ ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα
 κινούμεν ἀνδρα, Br. III. 102, nr. 82, An. III. 1. p. 192. V. 1.
 ξείνης, P. Br. ἐπὶ ξείνοισ, Pl. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 65.
 3. φλεφάρων. P. βλεφάρων. Pl. Br. V. 7. ἐπλεο P. et quaedam
 tt. Plan. Vulgo ἐπλετο, De permutatione harum terminationum
 ad p. 280. nr. 466. — Nr. 561. Ἰουλιανὸν ἀπὸ υπατ^{πτ} αἰγυ εἰς κρα-
 ὦν τὸν σοφιστὴν νιόν τελευτήσαντα. Br. II. 508. nr. 64. An. II. 5.
 394. V. 4. γόω. ut p. 297. nr. 575. ἥ δὲ κόμην τίλλουσα γόω
 γκίτξετο μήτηρ. — δάκρυα. P. δάκρυον. Pl. Br.

¶ Nr. 562. Ἰουλιανὸς ἀπὸ υπατ^{πτ} αἰγυ εἰς τὸν κρατὲρ θανμαστὸλον
 ἐπίγραμμα, Br. II. 508. nr. 65. An. II. 3. p. 394. V. 1. εἶτε καί.
 e videtur in Pal. εἶγε καί, Pl. Br. — Nr. 563. παύλου σιλεντι εἰς
 γραφον τινὰ εὐφνῇ καλούμεν χρυσόμαλλον. Br. III. 100. nr. 76.
 III. 1. p. 189. V. 1. χρυσεόμαλλε, P. Br. χρυσεόμαλε. Pl. —
 564. εἰς λαοδίκην τ^α πριάμου θυγατέρα, ἀδέσποτον. Br. III. 281.
 614. An. III. 2. p. 207.

Nr. 565. Ἰουλιανὸς ἀπὸ υπατ^{πτ} εἰς θεοδότ^ε εἰκόνα. Br. II. 502. nr. 40.
 II. 5. p. 385. — Nr. 566. μακηδονίου υἱοῦ εἰς τὸ τ^{πτ} θανατ^υ ἄδηλον
 τ^υ τοτ βίου ἐντεταμαρτον, Br. III. 122, nr. 41. An. III. 1. p. 259.
 1. εἰληθνια. P. Br. εἰλεθνια. Pl. V. 2. ἀμφοτέραις. P. ἀμφοτίραις.
 ἀμφοτίραις, Br. V. 3. πόθι. i. e. ποῖ, Apollon. Rhod. L. I. 242.
 θι τόσσον ὅμιλον ἡρώων γαίης Παναχαΐδος ἐκτοθι βάλλει. Vid.

Seidler. ad Eurip. Troad. v. 3. p. 6. — *νίσσομαι*. P. *νείσσομαι*. Pl. *νείσσομαι*. Br. Restituenda Cod. lectio. — *εἰμί*. P. *εἴμι*. Br. Idem praeterea corrigit: *οὐ γὰρ ἐς ὑμέας; Οἶδα τίς, ἢ τίνος ὦν, ἢ ἐ π.* At praepositio abesse posse videtur (cf. Interpp. ad L. Bos p. 679. sq.), nec in verbis *ἢ τίμος, ἢ τίς ὦν* hysteronproteron offendere debet. Vid. Schaefer. ad Sophocl. T. I. p. 258. sq.

Nr. 567. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς κανθαύλην ὃν ἀπέκτειν ἡ γυνὴ διὰ τὸ γυνῆ ὑπο γυνῆ ὀραθῆναι. Br. III. 63. nr. 79. An. III. 1. p. 110. V. 5. *ἦν δ' ἄρα*. P. Pl. *χερὴν ἄρα*. Br. c. Opsopoeo. Sic quoque Casaubon. in not. ms. Herodotus L. I. p. 5. 22. *χερὴν γὰρ Κανθαύλη γενέσθαι κακῶς*. ubi Wesseling. Opsopoei conjecturam probat. Apud Lucian. in Asin. §. 30. T. VI. p. 166. *οὐ γὰρ ἦν καταβάς τοῦ χειρᾶ μοι ἐπιδοῦναι καὶ τὸ φορτίον ἀφελεῖν, ἂν ποτε καὶ δέοι· ὁ δὲ οὔτε κατηλθεν, οὔτε χεῖρα ἂν ποτε ἐπέδωκεν*. Verba varium in modum tentata sic fortasse corrigi debent: *οὐ γὰρ ἐχερὴν καταβάς αὐτὰ χεῖρά μοι ἐπιδ. καὶ τὸ φ. ἀφ. ὁ πότε καὶ δέοι; nonne oportuit eum descendere, manumque mihi porrigere, quando opus esset? At ille etc.*

Nr. 568. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς τινὰ πόρην ἐκτατῇ τελευτήσασαν. Br. III. 68. nr. 94. An. III. 1. p. 117. In Plan. p. 262. St. est ἀθλον. V. 2. θάλειαν. P. θάλεια. Pl. Br. P. V. 5. αἰ. P. ὦ. Pl. ᾤ. Br. V. 4. ἤγετε. P. ἡγάγετ'. Pl. Br. V. 8. ταχομένων. P. τηπομένων. Pl. Br. φθιμένας. P. φθιμένης. Pl. Br. — Nr. 569. ἀγαθίου σχολαστιῆς εἰς γυναῖκα τινὰ θρασυλήν ἐν βοσκορίῃ τελευτήσασαν. Br. III. 67. nr. 90. An. III. 1. p. 116. V. 2. λεύσση. P. λεύσσης. Pl. λεύσης. Br. Recte. — Nr. 570. ἀδέσποτον εἰς δουλείτιον τὸν ἀνθρώπου. Br. III. 297. nr. 682. An. III. 2. p. 255. In edit. Asc. et Steph. Nicarcho inscriptum; in reliquis est ἀδέσποτον. Y. 1. προσέλβον. P.

Nr. 571. λεοντίου σχολαστιῆς εἰς πλάτωνα τὸν κισσαρφδόν. Br. III. 108. nr. 22. An. III. 1. p. 203. V. 1. τίς τότε. P. τίς ποτε. Pl. Br. Saepo τότε et alia temporis adverbia subiiciuntur participiis aliisque enuntiationibus, in quibus temporis significatio continetur. Hinc locus Apollodori L. II. 5. 12. leviter corruptus et interpolatus, mutata distinctione, sic videtur legendus: *ἐπεὶ δὴ (vulgo ἐπειδήπερ) θεοὺς Πυλίου παῖς γενόμενος (ἐμνεῖτο vulgo insertum), μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπέπερ οὐκ ἦν ἡγνιαμένος τὸν Κενταύρου φόνον, ἀγνοοῖς ὑπὸ Εὐμόλπου, τότε ἐμνήσθη*. Sic omnia optime cohaerent.

Nr. 572. ἀγαθίου σχολαστιᾶς εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα μοιχευομένους
ἢ ὀροφῇ πεσοῦσα κατέκτεινε. Br. III. 68. nr. 95. An. III. 1.
117. V. 5. ἀλλαπίνης. P. ἐξαπίνης. Pl. Br. — Nr. 573. λeonτίου
σχολαστιᾶς εἰς χειρῖδιον τὸν ζήτορα ἐν ἀθήναις. Br. III. 107. nr. 19.
III. 1. p. 201. — Nr. 574. εἰς ἀγαθόνικον τὸν δικολέκτην ἀγα-
θὸν σχολαστιᾶς. Br. III. 64. nr. 85. An. III. 1. p. 115. P. V. 5.
vum lemma in Cod. εἰς ἀγαθόνικον δι νεώτερον νόμον μελέτην
τοῦμενον. sed cancellatum. V. 6. τὸν θιάσον. P. οὗ θιάσον. Pl. Br.
8. τῶν λαγ. P. τὸν λαγ. Pl. quod Br. in Lectt. magis probat.

Nr. 575. λeonτίου σχολαστιᾶς εἰς ῥόδην τὴν γυναῖκα γεμέλλου τῇν
ρίαν ἐν βυζαντίῳ τελευτήσας. Br. III. 108. nr. 25. An. III. 1.
203. V. 5. γρηῦς. Pl. Br. γρηῦς. P. Vid. ad p. 176. nr. 203. —
Nr. 576. εἰς πύρωνα τὸν φιλόσοφον ἀμοιβαῖον: Ἰουλιαν. In marg.
λιαν ἀπὸ ὑπᾶτ εἰς πύρων φιλόσοφον τον ἀναξαρ ομηλητήν. Br. II.
9. nr. 68. An. II. 3. p. 596. V. 1. κάτθανεν. P. κάτθανες. Pl. Br.
2. ἐπέχη. P. ἐπέχω. Pl. Br. Vertit summus Grotius: *Mortuus es*
pyrrhon? Dubito. *Dubitare licetne post mortem?* Dubito. *Non si-*
t hoc tumulus. In eandem sententiam hoc distichon explicui in Ani-
adversionibus. Sed in alia omnia discedit cl. Passow in not. mst.
Ipsa ipsa verba adscribam: „De hujus epigrammatis acumine ut tecum
iam, tantum abest, ut in omnes alias partes mihi discedendum vi-
tatur. Efficiunt hoc posteriora verba, σέψιν ἔπανος τάφος, quae
ane absurda sunt, si philosophus in praecedentibus dubitare per-
xerat. De sceptica igitur potestate verbi ἐπέχω magnopere dubito,
ae praeterea praepositionem περί genitivo junctam flagitare videtur.
id. Steph. Thes. T. I. p. 1542. D. Si vero significatum Stoicorum
rtiter affirmantem admittimus, quem adhibuit Epictetus c. 29. extr.
udite exemplis illustravit Boissonadus ad Philostrati Her. p. 386.
nnia bene cohaerent. Pyrrho, sitne revera mortuus, interrogatus, haud
nctanter hoc adfirmat: alter hanc sceptici fiduciam miratus exclamat:
ost ultima igitur fata non amplius dubitas, sed te mortuum esse pro
erto adfirmas? (E tua interpretatione, nisi omnia me fallunt, καὶ
ndendum fuisset verbis πνύατην μετὰ μοῖραν.) Pyrrho iterum ad-
mat, ipse causam addens: Sepulcrum dubitationi finem fecit. Haec
nim philosopho ipsi, quam interlocutori tribuere malim.“ Haec
uamvis docte et acute disputata, me tamen a pristina sententia re-
ahere non potuerunt. Primum enim verbum ἐπέχειν obtinendi

significatione usurpatum bene novi, quo sensu legitur ap. Epictetum loco a Passovio excitato c. 29. 7. p. 103. ἡ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν, ἡ ἰδιώτου; nec aliam significationem Boissonadus illustravit. Ubi *affirmandi* vim haberet illud, locum non vidi equidem. Jam quum nihil certius sit, quam Pyrrhonicos verbum ἐπέχειν longe diverso sensu usurpasso, quo *se ab assensu sustinere* significat, unde ἐποχή dicta, et ἐξεκτινολ (vid. Upton ad Arrian. Diss. Epict. I. 7. 5. p. 106. s. ed. Schw. et Fabric. ad Sext. Empir. Pyrrh. Hypot. L. I. c. 22. 196. p. 49. ibidemque Stephan. p. 203.), nostro quoque loco, ubi Pyrrho ipse loquitur, idem verbum non aliter accipi posse videtur, quam quo Lucianus accepit, Pyrrhonem loquentem sistens, in Vit. Auct. T. III. p. 116. ἐπέχω περὶ τούτου καὶ διασυνέτομαι. Quod si poeta Scepticum Stoicorum sermone utentem introduxisset, plures ob causas, ni fallor, merito reprehenderetur. At absurdam esse epigrammatis clausulam, Passovius ait. Absurdam non puto, sed non satis disertam, nec elegantem satis. Sed vide an lectio sit prorsus integra. Repetitum Pyrrhonis ἐπέχω displicet, et lectio Cod. Pal. ἐπέχη depravationis suspicionem movet. Nihil certe difficultatis esset, verbis sic scriptis: πνύματην μετὰ μοῖραν Φῆς ἐπέχειν; ἐποχῆς συνέψιν ἔπαινος τάφος. Si tamen vera est lectio vulgata, ultima verba sic explicanda videntur: μάτην ἐπέχεις, ὁ τάφος γὰρ ὄντως σε τεθνηῖναι δείξας, τῇ περὶ τῶν τοιούτων συνέψιν τέλος ἐπέθηκεν. Ne autem verbo ἐπέχειν hoc sensu usurpato praepositionem addi debuisse existimes, cf. Sext. Empir. adv. Mathem. L. I. p. 216. §. 6. de Scepticis: καθὰ γὰρ ἐπὶ ταύτην (τὴν φιλοσοφίαν) ἤλθον πόθῳ τοῦ τεχεῖν τῆς ἀληθείας, ἰσοσθενεῖ δὲ μάχης ἀνωμαλία τῶν πραγμάτων ὑπαντήσαντες, ἐπέσχον. Id. in Pyrrh. Hypot. I. 12. 26. p. 8. ἐνέπεισεν εἰς τὴν ἰσοσθενῆ διαφωνίαν· ἣν ἐπικρῖναι μὴ δυνάμενος, ἐπέσχεν· ἐπὶσχόντι δὲ αὐτῷ τυχερῶς παρηκολούθησεν ἡ ἐν τοῖς δοξαστοῖς ἀταραξία. Cf. Ib. §. 29. p. 9. Ib. c. 14. §. 59. p. 17. ὁποῖον μὲν ἡμῖν θεωρεῖται τὸ ὑποκείμενον, ἔξομεν λέγειν· ὁποῖον δὲ ἐστὶ πρὸς τὴν φύσιν, ἐφέξομεν. Et sic saepissime, quamvis plenam locutionem ἐπέχειν περὶ τινος non ignoret. Cf. I. 14. §. 61. §. 128. §. 140. et aliis in locis.

Nr. 577. τοῦ αὐτοῦ εἰς τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν τριῶναι καίμενον. Br. II. 504. nr. 50. An. II. 3. p. 388. Legitur etiam in marg. Cod. p. 253. ἄθλιον est in Plan. p. 219. St. V. 1. Scr. "Οττις.

τύχη. P. hoc loco. ^{οε}τύχη loco sec. ^{οε}τύχοι. Pl. Br. V. 3. πάντ' et
 ν. P. 1. πάντες ἐτίμωνα. P. 2. Pl. Br. καλέουσιν. P. 1. Pl. Br.
 λουσιν. P. 2. Hoc mihi praeferendum videbatur. Apud Alciphron.
 Π. 51. p. 394. ἄμεινον γὰρ ἐκτάδην πατεῖσθαι νεκρὸν τὸ μὲν
 χιθίντος. vulgatam contra Berglerum, κείσθαι tentantem, tueretur
 en. ad Eurip. Phoen. p. 566.

Nr. 578. ἀγαθίου σχολ^α/ εἰς πανοπία τὸν λεοντοφόνον καὶ παρ-
 οκτὸν ὑπὸ σκορπίου δηχθέντ^τ καὶ τελευ^τ. Br. III. 67. nr. 92.
 III. 1. p. 117. V. 2. παρδαλίων. P. Pl. πορδαλίων. Br. Etiam
 Oppian. Cyn. II. 299. vulgatum παρδαλίων in alteram formam
 avit cl. editor. Inter utramque formam fluctuabant grammatici ap.
 ο. 'Ιλ. ν. 103. et aliis in locis, ubi hujus ferae fit mentio. Vid.
 ath. ad 'Ιλ. μ. p. 844. 29. et 889. 53. De diverso sexu πόρ-
 ν et παρδαλιν usurpari, nonnullos existimasse, docet idem ad
 ρ. p. 1123. 10. Vid. Heyn. ad Homer. T. VI. p. 388. — V. 5.
 να. P. σίγννα unus Codd. Plan. ap. Br. quem vid. ad Apoll.
 d. L. II. 99. p. 61.

Nr. 579. λεοντίου σχολ^α/ εἰς πέτρων ῥήτορα ἀποστεγους πεσόντα
 τελευ^τ. Br. III. 107. nr. 18. An. III. 1. p. 201. — Nr. 580.
 αἰγυπτίου εἰς τινα ὑποληστ^τ πειφονευμένον καὶ ὑπ' αὐτ^τ
 τόμενον. Br. II. 504. nr. 48. An. II. 3. p. 387. Male hoc di-
 on cum sequente jungitur in Plan. p. 207. et a Br. in Anal. qui
 lectt. errorem agnovit. — P. Nr. 581. ἰουλιανὸς αἰγυπτίου ὅμοιον
 προτέρ^τ. Br. I. c. — Nr. 582. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιαν^τ εἰς ναυηγόν
 ἀπο θαλάσσης ἐμβρασθῆν πρὸς τὴν ἐαν πατρίδα. Br. II. 505.
 53. An. II. 3. p. 389. V. 3. ἐδάμασαν. P. Flor. pr. Aldd. tres.
 Seb. Asc. ἐδάμασαν. St. Br. V. 4. ἐξεκύνισε. plurimae editt.
 Plan. ἐξεκύνισσε. P. St. Br. Vid. ad p. 154. 72.

Nr. 583. ἐπινεκροτοκία: ἀγαθίου σχολαστικοῦ. εἰς γυναῖκα τί-
 ς ἥς τὸ ἔμβρυον θανὸν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν γαστρὶ κατείχετο.
 αὐ^τ καὶ αὐ^τ τετελευτηξ. Br. III. 62. nr. 78. An. III. 1. p. 109.
 ἐξόττε. P. Lectt. in Ald. 1. unde id Ald. 2. recepit. ἐξότου
 es. V. 7. ἀντὶ δὲ κορίης. P. δὲ temere a librario insertum, ut

p. 281. nr. 469. v. 1. et alibi passim. V. 7. *τελέθει*. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr. *τελέθει* aliae.

Nr. 584. *Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου εἰς τινὰ εἰς τινὰ ναυαγήσαν καὶ ἐπὶ ναυτῶν ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρὸν ἀναληφθέν καὶ ταφῇ εὐμνησθέν* (i. e. εὐμοιρῆσαντα.) Br. II. 506. nr. 54. An. II. 3. p. 589. V. 1. *σῆματι*. P. Pl. *σῆμά τι* corr. Scaliger in not. mst. Frustra. Mox p. 300. nr. 592. *γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῷ μέγαν ἄντρα χῶσαι Σῆματι*. Eurip. Orest. 1585. *ἐπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χῶσω τάφῳ*. — V. 3. *δέξει*. P. V. 4. *τούτων*. P. *τοίων*. Pl. Br. quae facilius lectio. Si *τούτων* verum est, naufragus videri debet quasi digitum intendere in illud, quo ipse mactatus fuerat, beneficium.

Nr. 585. *τοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ εἰς μύθωνα τινὰ ἀλία ὃν οὖν τῇ οἰαίᾳ νηὶ καύσαντες ἔθαψον*. Br. II. 503. nr. 46. An. II. 3. p. 386. V. 1. *ἤλθε*. P. *ἤλθεν* Pl. Br. V. 7. *πέλαν σκ*. P. *πέλα*. Pl. Br. Litteram paragogicam, etsi hoc loco non necessariam, membranis tamen offerentibus, restituere non dubitavi. V. 8. *μύθων*. P. *Μύθωνι*. Pl. Br. — Nr. 586. *τοῦ αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ εἰς τινὰ ἔμπορον φιλονεικῆτα ναυαγήσαντα*. Br. II. 504. nr. 49. An. II. 3. p. 387. V. 1. *οὔτε*. Scr. *οὔτι*. ut est in Cod. Pal. et Plan. *ὄλεσσε καὶ οὐ*. P. Pl. *ἀπώλεσεν οὐ*. Br. tacite in textu posuit. Nostrum satis tuetur ipse Julianus p. 303. nr. 598. *οὔτε (οὐ τι Plan.) φύσις θήλεια, καὶ οὐ πολλοῖο καρήνου ἀδρανίη*. De καὶ οὐ cum vi adversativa vid. infra ad p. 565. nr. 408.

Nr. 587. *εἰς κάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναυαγίᾳ τελευτήσαν τὸν αὐτοῦ Ἰουλιανοῦ αἰγυπτίου*. In marg. sigla σμ. Br. II. 506. nr. 55. An. II. 3. p. 590. V. 1. *σε τίκειν*. P. Pl. *σ' ἔτεκε*. Br. P. V. 2. novum in Cod. lemma: *εἰς κάμφιλον ναυηγόν*. P. — Nr. 588. *παύλου σιλεντιαρῆ εἰς δαμόχαριν τὸν γραμματικὸν τὸν κώιον τὸν φίλον καὶ μαθητὴν ἀγαθίου*. Br. III. 102. nr. 81. An. III. 1. p. 192. V. 1. *ἐπιδύσατο γαίαν*. Pl. p. 231. St. *ἐπ. σιγῇν*. P. Pl. p. 281. V. 3. Suid. in *ἀμφιρέτη*. T. I. p. 154.

Nr. 589. *εἰς εὐτόργιον τὸν ἀντιοχέα νόμοις ῥωμαϊκοῖς διακρίνοντα: ἀγαθίου σχολαστικῆς*. Br. III. 68. nr. 95. An. III. 1. p. 118. V. 1. *ἀπαγγεῖλει λιασ*. P. *ἀπαγγεῖλειας*. Pl. — Nr. 590. *Ἰουλιανοῦ*

υπατίου εἰς ἰωάννην τὸν γαμβρὸν ἐφημέας γυναικὶ ἰουστίνῃ. In
rg. sm. Falsum est lemma, ut multa alia. Br. II. 509. nr. 69.

II. 3. p. 396. V. 3. βίον. P. βιον. Pl. Br. — Nr. 591. τ' αὐτοῦ
λιανού εἰς ὑπατίον τον ἀνεψιὸν ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. Br. II.
nr. 70. An. II. 3. p. 396.

Nr. 592. Inter *Juliani* epigrammata edidit Br. II. 510. nr. 71.
illud inscripsit Reisk. pag. 152. nr. 741. post *Jensium* nr. 90.
membr. nomen non adscriptum. Quum autem proximo epigram-
matis additum sit lemma: τοῦ αὐτοῦ ἀγαθίου. nostrum quoque a
matis auctore pro *Agathiae* poematio habitum fuisse existimabam.
am recte, non dixerim. Lemma in membr. adscriptum, cum
ecedente, ut videtur, cohaerens: οὗτος δ' ταλαίπωρος παρὰ
στινιανού τοῦ βασιλέως ἀπεσφάγη ἐν περικρίπτῳ· ἦν δὲ ἀνεψιὸς
στασίον τοῦ πρώην βασιλεύσαντος· τοῦτον ἔσπευσεν ὁ δῆμος καὶ
βουλόμενον ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα ἔπαθεν.
eterea adscripta nota: ἐξήλθη δὲ ἐν τῇ θαλάσσει ἀπὸ προστάξεως
στινιανού καὶ ταφῆς οὐκ ἔτυχεν. Vid. An. II. 3. p. 597. V. 1.
υψηλοίοβοιοι. P. πολυψηλοίοβοιο. Br. c. Salmasio, fortasse rectius,
abiss *οῖο* et *οῖο* confusis, ut in Schol. Parisin. Apoll. Rhod. L. III.

p. 243. μάγοιο et μάγοις. V. 2. καλυψάμενος. P. καλυψαμένοις.
c. Salm. V. 5. δεῖμα. P. δεῖγμα. Br. c. Salm. et Dorvill. ad
rit. p. 81. Sic apud Aratum Phaenomen. v. 629. τὸ δὲ οἱ μίγα
μα Κήτεος. legendum δεῖμα. Ap. Lucian. de Merced. Cond.
5. ὅσα ἄλλα δείγματα. Codd. Paris. δείματα. Iterum in Somn.
VI. p. 329. τοὺς φόβους καὶ τὰ δῆγματα. Codd. Paris. δείματα.

Nr. 593. εἰς εὐγενσίαν τινὶ θανμασίαν καὶ σοφῇ γυναικί. ἦν δὲ
ἀδελφὴ ἀγαθίου. τ' αὐτῇ ἀγαθ. σχολ. Vide ad praecedens epigr.
tasse haec verba nihil aliud significant, nisi ejusdem Agathiae
gr. esse, cujus Eugenia soror fuerit. Br. II. 66. nr. 87. An. III.
p. 115. V. 1. ἀγλαῖαι. P. ἀγλαῖη. Pl. Br. V. 4. πατήρ. P. Pl.

Rectius *Πατρία* scripseris. ¶ Nr. 594. ἰουλιανὸν αἰγυπτίον. εἰς τινα
δωρον σοφον ἄνδρα καὶ θαυμαστὸν ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει. Br. II.
nr. 63. An. II. 3. p. 394. V. 1. οὐκ ἐπὶ. P. Br. οὐδ' ἐνί. Pl.
2. ἀλλ' ἐνί. P. ἀλλ' ἐν β. Plan. Br. V. 4. νοσῶν. P. Plan.
όν. Br.

om. III.

Nr. 585. εἰς τὸν αὐ θεόδωρον τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ. Br. II. 508. nr. 62. An. II. 3. p. 393. In Plan. p. 281. St. ἄθλιον. In optimo autem Cod. Plan. ap. Br. *Juliano* inscriptum. V. 3. πᾶσα γὰρ ἀποπνέοντι. P. ἔμπνεοντι. Pl. πᾶσα μὲν ἀμπνέοντι. Br. γὰρ ex Cod. et Plan. restitui. ἀμπνέειν spirandi vivendique sensu est p. 479. nr. 750. Sophocl. Aj. v. 416. οὐκέτ' ἀμπνοῦς ἔχοντα. ζῶντα. Schol. ζῶντα, ἀναπνέοντα. Suid. T. I. p. 144. Color est ut ap. Polybium L. VI. 41. καὶ γὰρ συνηξήθη καὶ συνήκμασε καὶ συγκατελύθη τὰ θηβαίων ἔργα τῷ τε Ἐπαμινώνδου βίῳ προφανῶς. cui similia dedit Wessaling. ad Diodor. T. II. p. 64. 11.

Nr. 596. ἀγα σχολαστικοῦ ἐπὶ Θεοδοῦ τῷ γαμβρῷ ἐπ' ἐχθρα τελευτήκο ^τ ^ε ἰδίας γαμετῆς ^τ αὐτ. et in marg. εἰς εὐγενίαν τινὰ γυναῖκα Θεοδότου μαχεσάμεν μετατ' ἰδιοῦ ἀνδρὸς καὶ πρ' διαλυθῆναι τελευτήσασαν. Alterum hoc lemma cancellatum. Br. III. 65. nr. 86. An. III. 1. p. 115. V. 1. οὐτ' ἔμ'. P. οὐτε μ' ἀπ. Pl. Br. Illud ob antithesin restitui. V. 5. κρηπίδα. P. κρηπίδα. Pl. Br. — Nr. 597. ἰουλιανῷ ἀπὸ ^π ^π αἴγυ εἰς καλλιόπην τινὰ εὐφωρον γυναῖκα καὶ εὐμουσον. Br. II. 502. nr. 41. An. II. 3. p. 385. V. 1. Br. distinxit post μείψασα. Veterem restitui distinctionem, quae non una de causa est praestantior. μόνῃ *eximie* significat, quandoquidem illa quasi sola canoros ex pectore sonos ducere, sola canere videbatur. V. 2. θηλυτέρως. P. θηλυτέροις. Pl. Br. Quum utrumque bonum sit, membr. lectionem praestuli.

Nr. 598. εἰς τὴν αὐτὴν καλλιόπην τὴν τραγωιδίον τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ. Br. II. 503. nr. 42. An. II. 3. p. 385. V. 1. οὐτε φ. P. οὐτε φ. Pl. Br. Vid. ad p. 299. nr. 586. v. 1. V. 4. φεῦ φεῦ Κ. σὴν κατέλ. P. Pl. ψυχῇ Κ. συγκατ. Br. ex conj. Reiskii, quae elegans correctio, sed non necessaria. — Nr. 599. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς καλὴν τινὰ γυναῖκα εὐπρόσωπον ^ζ σωφροῦν. Br. II. 505. nr. 51. An. II. 3. p. 388. V. 3. παφίη. P. Παφίη. Pl. Br. V. 5. τίς λίθος. Apud Liban. T. IV. p. 930. 24. πράγματα γὰρ ὁρῶν ἃ καὶ λίθον ἐξεβιάσαντο πρὸς φωνήν. Scr. κἂν λ. ἐξεβιάσατο. ἐξήρπασεν. P. Br. — ἐξήρπασεν et ἐξήρπασεν. editt. Plan. Post ἐγώησεν comma ponendum.

Nr. 600. τοῦ αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς ἀναστασίαν νίαν τελευτήσας ἐκκαίδεκτιν. Br. II. 506. nr. 56. An. II. 3. p. 390. In Plan. p. 259.

Paulo Silentiario inscribitur. V. 1. *εἰλέ σε*. P. Br. *εἰλέ σε*. Pl. quae
n spernenda correctio. Confusa haec vocabula p. 121. nr. 222.
191. nr. 259. p. 585. nr. 107. P. V. 6. *ἐκκαίδεκ*. P. — Nr. 601.
αὐτοῦ ἰουλιανοῦ εἰς τὴν αὐτὴν ἀναστ. Br. II. 506. nr. 57. An. II.
p. 391. *Eratostrheni* tribuitur in Plan. p. 259. St. V. 3. *καὶ σε*
P. ed. Flor. pr. *καὶ σε μὲν*. Br. cum plurimis editt. Plan. V. 5.
ἰωσεν. P. Pl. *ἀλάωσας*. Br. temere correxit. Verbum pendet a
βος. — Nr. 602. *ἀγαθίον σχολαστιξ εἰς εὐστάθιον τινὰ νέον*
τεκαίδεκς τελευτήσαντα ἣν δὲ οὗτος παῖς εὐστα ἀπὸ ἐπαρχῶν
ἀλ. Br. III. 47. nr. 59. An. III. 1. p. 78.

Nr. 603. *ἰουλιαν ἀπο υ αἰγν εἰς ἰωάννην τινὰ τὸν νέον καὶ ἀτελῆ*
τελευτήσαντ*. Br. II. 507. nr. 58. An. II. 3. p. 391. V. 3. δ' post
πωλῆς om. Pl. Br. — Nr. 604. *παυλου σιλεντιαρι εἰς κόρην τινὰ*
μεδονίαν ὠδεκε τελευσας ἣν δε θυγάτηρ τ αὐτ παν ἡ μακεδ/.
III. 102. nr. 83. An. III. 1. p. 193. V. 3. *ἀμπλακίαις*. P. *ἀμ-*
κίας. Pl. Br. — Nr. 605. *ἰουλιαν α υπα αἰγν εἰς ῥοδὼ τὴν γυ-*
κα διοφαν νέαν τελετησζ τωθαστικῶς. Br. II. 505. nr. 52. An. II.
389.

Nr. 606. *παν σιλεντιαρι εἰς θεόδωρον*. Br. III. 101. nr. 79.
III. 1. p. 191. P. V. 2. in marg. Cod. *ἐν ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα*
θεόδωρον εὐσεβῇ ἀνδρα. V. 3. *κρέσσονι*. P. *κρείσσονι*. Pl. Br. —
607. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρ εἰς ψύλλ την γραῦν παν κα φαγοῦσαν*
τ τελευτήσας. Br. II. 438. nr. 145. An. II. 3. p. 266. V. 1.
λων. P. Pl. V. 3. *ἀλλομένη*. P. V. 4. *εὐφομένη*. P. Br. *εὐραμένη*.
quae frequens varietas. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. V. 6.
κερμάτισεν. P. et plurimae editt. vett. Plan. *ἀπεκερμάτισε*. Br.

Nr. 608. *ἐντολμιον σχολ/ ἑλλοτρι εἰς μενίππην πενθοῦς τὸν ἴδιον*
ς σὺν αὐτῷ θνήσκουσ. Br. III. 8. nr. 3. An. III. 1. p. 14. —
609. *παύλου σιλεντι/ εἰς τάφον τινος ἀττικοῦ ζῶντος εαν κατ**
ασαντος. Br. III. 101. nr. 78. An. III. 1. p. 190. V. 1. *παναγρίους*.
παναγρίους. Br. cum plurimis apogr. V. 4. *μιμνέτω ἡέλιω*. Por-
in *Adversar.* p. 276. corrigit: *μίμνοι ὑπ' ἡέλιω*. sed diu, precor,

in superis maneat ille sapientiae sol. comparans Euripid. Alcest. 148. 3,7. Mihi vulgata eundem sensum videtur efficere.

Nr. 610. *καλλιδά ἀλεξανδρείως εἰς νυμφίον καὶ νύμφην οὓς ὁ*
θαλάμῳ περὶ μετ' ἡ ἐτέρων κε ἀπέκτειν. Br. II. 438. nr. 146. An. II.
 3. p. 266. V. 4. *νεκρῶν*. P. Pl. *νεκρῶν*. Br. correxit. Locum de-
 functis sepeliendis destinatum sic appellatum fuisse, valde est proba-
 bile. Ad eandem analogiam *ἀνδρῶν* dicitur et *ἀμπελών*. Vid. Eustath.
 ad Od. η. p. 275. 49. His adde *ιστῶν*, quae est pars domus, ubi
 mulieres texebant. Pollux I. 79. VII. 28. *νυμφῶν*. Infra p. 669. 19.
 et sp. Eustath. de Ism. Am. VII. pag. 294. ed. Teuch. ubi male
νυμφῶν excusum. Alibi tamen illud vocabulum non reperi. —
 Nr. 611. *εὐτολμίου οχοῖ* ἑλλουστρεῖ εἰς παρ' τινὰ ἑλλήνην σὺν τῷ ἀδελφῷ
θανοῦσαν. Br. III. 8. nr. 4. An. III. 1. p. 15.

Nr. 612. *ἀγαθὸν σχολαστικῷ εἰς ἰωάνναν τὴν μουσικὴν καὶ κωδο-*
ρωδόν. Br. III. 67. nr. 91. An. III. 1. p. 116. V. 5. Ante hunc
 versum exiguum est in Cod. spatium et nota in marg. ζτ. ἀρμόζει καὶ
 εἰς ἄνδρα ἰωάννην καὶ εἰς γυναῖκα. V. 4. *ἰωάννη*. P. *ἰωάννη*. Pl.
ἰωάννα. Br. V. 5. *ἔθηνεν*. P. — P. Nr. 613. *διογένητος ἐπισκόπου*
ἀμνησὺ ἐπὶ διογένη ἀδελφὸν παῖδι τελευτήσαντι. In marg. aliud lemma:
τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ἐπισκόπου ἵσταν τῆς ποτιδῆ ἀμνησὺ εἰς διογένην
τὸν ἴδιον ἀνέψιον. Alterum hoc lemma cancellatum est. Br. II. 492.
 An. II. 3. p. 570.

Nr. 614. *ἀγαθίου οχοῖ* εἰς ἑλλανίδα καὶ λάμαξιν λευβίας ὣν ὁ
πάχης ἱεραθεὶς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀπέκτεινεν. αὐθις δ' ἐπ' ἐκείνων
κάλεσπ' ἀπεφόνετα. Br. III. 64. nr. 82. An. III. 1. pag. 111.
 Praeterea in Cod. superscriptum: *ἐπὶ ἑλλανίδι ἡ λαμάξι ταῖς μυ-*
τιληναῖαις γυναῖκιν. V. 2. *πάτρας*. P. *πάτρης*. Br. V. 5. *τὰν κούραν*.
 P. *τὰν κουρῶν*. Br. *ταῖν κούραιν*. Salm. in marg. Ap. G. R. V. 6.
ἔκτανε τήνας. P. καὶ τήνας. Br. c. Salm. *τῇδε*. P. *τῷδε*. Salm. *οὐτίκα*
 aut *εἰς*. Reisk. *εἰς*. Br. Scripsi syllabā, quae excidit, revocatā:
ἔκτανεν, ὡς τήνας τῇδε βιησόμενος, maritos illarum mulierum inter-
fecit, existimans, se illis hoc modo potiturum esse. τῇδε, οὕτως.
 V. 8. In marg. Cod. nota: ζτ. *τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιγράμματος, ὅτι*
δύελιπτός ἐστι καὶ ἱστορίας ἔχεται. V. 10. *μέσφ' μιν* P. *μιν* Br. c.

is. Eadem voculas Br. permutavit, sed minore successu, in Apoll.
mod. L. III. 741. τὴν δὲ μὲν αὖτις Αἰδώς τε στεγερὸν τε δῖος λάβε
προθεῖσαν. In edit. Br. τὴν δὲ μὲν αὖτις. Ibi autem scribendum:
τὴν δὲ μίγ' αὖτις Αἰδώς κ. τ. λ. Hoc adverbio Apollonius utitur
1545. Orpheus in Argon. 342. 471. et alibi. Pro μίγα illud re-
mit Manethoni IV. 220. Dorvill. ad Charit. p. 595. Cf. Boekh. in
crit. ad Pindar. Pyth. IV. 113. p. 465. — V. 12. ἀντῶ. P.
Br. c. Salmasio, quod recipere non dubitavi. V. 13. πόσις
κ. P. ποτὶ σάμα. Br. c. Salm. V. 15. ὑμεῖσιν. P. ὑμεῖσι. Br.

Nr. 615. ἀδέσποτον εἰς μουσαῖον τὸν εὐμόλπον εἶόν. Br. III.
nr. 485. An. III. 2. p. 142. V. 1. μουσαίων φθιμένων. P.
σαῖον φθιμένον. Pl. Br. et alii. Ingratum asyndeton, quod leni-
tatione admissa mutataque distinctione mollire conatus sum. Certe
syllabas *ον* et *ον* in Codd. minimum interest. — Nr. 616. ὁμοίως
λῆνον τὸν εἶον μόνος τῆς οὐρανίας. Br. III. 253. nr. 481. An. III.
p. 141. V. 1. ὦδε. P. et Diogen. Laërt. Prooem. §. 4. p. 4. Br.
Pl. quod probat Schaefer, in Append. ad Bastii Epist. crit. p. 279.
sec. V. 2. ἐὺσετάνον. P. Br. ἐὺσετάνον. Pl.

Nr. 617. ὁμοίως εἰς ὄρφεα τὸν θράϊξ. Br. III. 253. nr. 483.
III. 2. p. 142. — Nr. 618. ὁμοίως εἰς κλεόβουλον τὸν λίνδιον.
III. 258. nr. 510. An. III. 2. p. 149. V. 1. κατὰ πενθεῖ. P. —
619. ὁμοίως εἰς περιάνδρον τὸν κορίνθιον. Br. III. 258. nr. 511.
III. 2. p. 150. V. 1. σοφίας. P. σοφίης. Br. V. 2. ἀγγυάλοις γῆ.
Diogen. Laert. I. 97. p. 60. ἀγγυῖλον γῆς. Br. Quum vox γῆ in hac
orum compositione epitheto carere non posset, scripsi ἀγ-
ος γῆ. Sic iterum οἷς pro ὅς scriptum nr. 609. v. 1.

³ Nr. 620. διογεν λαιρτίου εἰς περιάνδρον. In marg. διογεν λαιρτίου
ὃν αὐτὸν περιάνδρ τὸν κορίνθιον. Diog. Laert. I. 97. p. 60. Suid.
II. p. 81. V. 1. τίνος. P. V. 3. ἀπέσβει. P. ἀπέσβη. Diog. Su. Ap.
odor. Prodrom. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 38. ἐξ οὗ τὸ κάλλος
το Χρυσοχρόης. Scr. ἐσβη τὸ Χρ. V. 4. ἦν ἔθ. P. ἦς ἔθελεν.
Su. — Nr. 621. ἀδέσποτον εἰς σοφοκλία οὐ τὸν τ τραγωδίας
αν ἀλλὰ τινά ἄλλον. Br. III. 287. nr. 645. An. III. 2. p. 224. V. 1.
ἐσβην. P. i. e. ἐσέβην, ut ἐσβαινον in Od. o. 548. αἶδος ἦλθον.
Br. V. 2. εἶδατε σαρδάω. P. εἰ δέ τι σαρδάω. Pl. εἰσέτε σαρδάων.

Br. In Lectt. autem *εἶδατε* *σαρδαῖς* corrigit. Restitui elegantiore Cod. Pal. lectionem, *εἶδατε* *σαρδάψ*. De orthographia vid. Schweigh. ad Polyb. T. V. p. 344. Notandum *σέλιονον* media correpta.

Nr. 622. ἀνταφίλ^τ βυζαν^τ εἰς βόρχον τινα^ο βουκόλον κρημνηθέντα^ε
διαμέλι. Br. II. 177. nr. 50. An. II. 1. p. 58. V. 1. ἤρπεν. P. V. 3. *εἰς*. P. *εἰς*. Pl. ὁ καὶ βοοῖν. P. Pl. ὁ καὶ, βοοῖν ὡς, γάγε. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur. In βοοῖν pro βοιοῖν posito syncope est, ut in βόλεσθαι. 'Od. π. 587. in βόλεται. 'Il. λ. 319. Illa forma alibi non occurrit; sed hinc non efficitur, ut mutanda sit. Hac enim ratione si veterum scriptorum editores quamcunque rariorem formam, aliunde non cognitam, mutassent, quantam partem sermonis graeci ignoraremus! Post *εἰς* comma ponendum. — V. 4. ἀνελαομένωι. P. Pl. ἐπελαομένωι tacite correxit Br. V. 5. κάππισε δ' εἰς. P. Lectt. Ald. pr. κάππισεν εἰς. plurimae editt. Pl.

Nr. 623. αἰμιλιανὸν εἰς παῖδα της μὲς τεθνηκυῖας θηλάζοντα.
 Br. II. 275. nr. 1. An. II. 2. p. 299. V. 1. ἀνέλξεις. P. ἀμύλξεις. Pl. Br. ἔλας in ἔρπε mutandum censebat H. de Bosch T. IV. p. 162. Junge: ἔλας μαζὸν παρὰ μητρός ὃν οὐκέτι ἀμύλξεις, circumscriptioe genitivi, qualem cum praepositionibus ἐξ et ἀπὸ passim notavimus. V. 2. καταφθιμένης. P. V. 4. κῆν εἰς αἰδῆ παιδοτοκίῃν ἔμαθεν. P. καὶ εἰν αἰδῆ παιδοποιεῖν ἔμαθεν. Pl. quod Br. recepit, ἔμαθεν mutato in ἔμαθε. Male olim φίλτρα κῆν .. ferri posse existimavi. Caeterum tabula picta Aristidis, de qua in Animadversionibus dixi, huic epigrammati occasionem dedisse videtur.

Nr. 624. διόδωρον εἰς τινὰς ἐν τῷ ἰωνίῳ κόλπῳ ναυαγῆσαν.
 Br. II. 189. nr. 16. An. II. 2. p. 86. V. 2. νῆλης αἰδῶ. P. νηλεῖς αἰδῶ. Pl. Br. αἰδῶ, quod apud Homerum semper est trisyllabum, ut monuit Porson. ad Var. Cod. Harlei. Od. γ. 634., tetrasyllabi mensuram habet p. 181. nr. 219. v. 24. p. 269. nr. 417. v. 8. p. 317. nr. 699. v. 8. p. 319. nr. 711. v. 8. — V. 5. ἄλγεια καὶ λα βέων οὖν. P. ἄλγεια καὶ λαβέων οὖν. Pl. λαβέωνος ὃν ὤν. correxit Scalliger in not. met. Optime Br. Αἰγία καὶ λαβέωνα σὺν ὤν. — Cum hoc epigrammate, quod versu 6° recte terminatur, in membr. Pal. cohaeret primum distichon epigrammatis Antipatri proxime sequentis. Quod quum Salmasius non animadvertisset, factum est, ut ex ejus

ographo Antipatri epigr. mutilum ederetur; de quo errore monuimus Animadverss. T. II. 1. p. 93.

Nr. 625. ἀντιπάτρου σιδ εἰς διόδωρ τὸν καλλιγένο^ως ναγαγόν·
ν ὀλύνθιον. Br. II. 33. p. 97. An. II. 1. p. 95. V. 1. 2. edidi in
aim. T. II. 1. p. 93. V. 3. Scr. Καλλιγένο^ως. V. 15. ὅτ' ἤμεεν. P.
ἤμεεν. Br. c. Reiskio. quod verum videtur. — ἃ πόσον. Haec verba,
m primum distichon aberat, sensu carebant.

Nr. 626. ἀδέσποτον ὅτε κῆσαρ ἐξεκαθ^ηρε τὴν λιβύην τῶν ἐνοι-
ντων θηρίων ἧ ἐποίησεν οἰκισθ². Br. III. 235. nr. 398. An. III.
p. 96. V. 2. ἔθνευσιν ἡπείρου. P. ἀύχμηρὰ Br. dedit ex conjectura
aime probabili et vel ob brevem syllabam in caesura damnanda.
gitabam de ἔθνεσι νηρίστοις, innumerabilibus. Vid. Stephan. Thes.
I. p. 1257. C. D. Eustath. ad Od. p. 744. 46. οὕτω δὲ καὶ νή-
τον ὄρος, κατὰ τὸ ἀμφήριστον, καὶ ἐκδρομῇ τοῦ αἵμα, νήριτον.
γνωτὸν et γνωστόν. Hesiod. Opp. et D. 510. καὶ πᾶσα βοῦ τότε
νιτος ἔλ^η. i. e. ἄπειρος. Ibycus in Schol. Pindar. Nem. I. 1. πέδον
τον ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο. Apollon. Rh. L. III. 1288. νήριτα
ρων ἔχνια. Schol. νήριτον. τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον. Jam si nostro
glossator rariori voci νήριστος adscripsit ἄπειρος, facile apparet,
modo hoc in ἡπείρου mutari potuerit. Eiusmodi correctionem si
mittere nolueris, per me legas licet, ἡπείρου νῶτα βαρυνόμενα,
haec verba praecedentium, ἐσχατιαὶ Αἰθίων Νασαμωνίδες, appo-
onem constituent. — V. 5. ἡχοι ἐρ. P. οὔτοι. Br. c. Salm. litteris
χ, ut passim, confusis. — ἐρημαλαίαν ἐπιπτύσσεσθε. P. ἐρημαίρην
πτύσσεσθε. Br. c. Salm. Idem tamen v. 5. ἰχνοπέδαις non attigit.
V. 5. φύλον. P. ἐπεὶ ἀνίρηθμον. Ib. ἐπεὶ ἀνάριθμον. Br. νήριθμον
eptavi cum Salmasio, probante Hermanno ad Orph. p. 770. quam-
m ἐπεὶ ante vocalem productum inscito auctori ignoscendum exi-
nat Gerhard. in Lection. Apollon. p. 166. At membr. lectio Sal-
ianae correctioni magis favet, quam Brunlianæ. V. 6. exhibui,
legitur in P. nisi quod καίσαρ in Καῖσαρ mutavi. εἰς μίαν dictum
etur pro εἰς ἕν. ut in ep. Meleagri p. 270. nr. 421. v. 14. καὶ
ριτας Σοφίαν τ' εἰς μίαν ἡρώσασο. Plures tamen in ὁ παῖς sub-
ativum latere existimabant, quod ad εἰς μίαν pertineret. Hinc
acter Br. ἐς μίαν αἰχμητῆς Καῖσαρ ἔθηκε θέαν. Aliud quid olim
tum fuisse, dubitare noli. Frustra me olim hic locus exercuit,
que nunc aliquid reperio, quod satis sit probabile. Caeterum in Cod.

Pal. versui 5to adscripta nota: ὅτι τὰς ἐσχάτας τῆς Διβύης τὰς πλησίον Νασαμώνων ὁ καίσαρ ἡμέρωσεν.

Nr. 627. διοδώρου εἴτινα μελλον γάμος προσομιλεῖν τελευτήσαντα. Br. II. 187. nr. 9. An. II. 2. p. 81. V. 3. ἀστ. δὲ μάλ' P. ἀστ. τε μέγ' Pl. editt. plurimae. Nonnullae δέ. — ἢ σε. P. οἱ σε. vulgo. Pnella, quam Hipparchus ducturus erat, Thonium appellabatur, Astaeona. Θάμιον et Ἀσταχίην τε legendum existimabat Chardon in Mag. encl. an. V. T. V. p. 23. a Θωμός et Ἀσταχίς, parentes Hipparchi sic appellatos fuisse existimans. Ob Cod. auctoritatem restitui μάλ' ἦκαξες, πρό μέγ' ἦκαξες, quod ob μάλιστα in eodem versu a Planude videtur positum. V. 5. Spatium relictum in Palat. inter hunc versum et praecedentem, et in marg. nota: ζτ. εἰ ἐν ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα εἰς ἰκπάρχον. V. 6. ἐπὶ. P. ἐπεὶ. Pl. Br.

Nr. 628. κριναγόρου εἰς παιδίων εὐμορφότατ' ἐν νήσω τελευτήσαν
 } ταφ' ἔξον αἱ νῆσοι ἐρώτιδ'. ζτ. εἰ ἐν : (ἐστὶ) τὸ ἐπίγραμμα εἰς παι-
 δίων παρ' αἰγιαλὸν τεθαμμένον. Br. II. 153. nr. 46. An. II. 1. p. 417.
 V. 2. ἐς δ' P. Pl. εἰς δ' Br. V. 3. ἄμμες. P. Flor. pr. Aldd. tres.
 Asc. ὕμμες. St. Br. V. 4. ἔξει ταύτην. P. ἔξει δὴ ταύτην. Pl. In ed.
 Flor. ἦξει, quod probat Scaliger in not. mst. In optime Cod. Plan.
 ap. Br. δὴ omissum, ἦξει τοιαύτην κλ. Br. ex conjectura dedit. At
 νέμεις ἦξει in hoc contextu vereor, ut pro genuino haberi possit.
 Scribendum videtur: οὐ νέμεις τοι ἑσσεῖται ταύτην κλῆσιν ἀμ. ubi
 apparet, quam facile τὰς omitti potuerit ante ταν; quo facto ἑσσει
 in ἔξει mutatum est. Apud Moschum Eid. III. 130. ἐσσεῖτ' αἱ μελπέ
 vulgo scribitur. Salkem ἐσσεῖθ' scribendum, aut potius: ἐσσεῖται
 μελπέ. — V. 7. ὦ χθόν. P. Vid. ad p. 247. nr. 276. v. 5. —
 σηματούσσα. vix significare potest terram in tumulum aggestam, ut
 p. 287. nr. 503. ὦ θινὸς ἐπιστηλωμένον ἄχθος. Est potius terra tu-
 mulorum et sepulcrorum plena. Quod epitheton quam vim h. l. habeat,
 videant alii. Suspiciatus sum ἡματούσσα. Sed hoc in illud mutatum
 fuisse parum probabile.

Nr. 629. ἀντιπάτρου εἰς σικράτην τὸν σικρονίσκον τὸν ἀθηναῖον.
 Br. II. 124. nr. 59. An. II. 1. p. 536. Cur Thessalonicensi poetae
 Br. tribuerit, ignoro equidem. In Plan. p. 283^a. gentile non magis
 additur, quam in Cod. Pal. V. 3. νηλεις. P. νηλεις. Pl. Br. οὐδὲ ἐν
 ἔδρον. P. οὐδὲν ἐν ἔδρον. Pl. οὐδὲν αἰδῶ. Scaliger in not. mst. οὐδὲ

αἰδοῦ. Br. quod ut lenissimum recepi. αἰδοῦ τι δοῦναι dictum pro
μεν. Atticum οὐδὲ ἐν, quo epici et elegiaci poëtae alibi non utun-
t, ne quem offendat, occurrit p. 378. nr. 158. ὅπῳτ' οὐδὲ ἐν εἶχον.
inagoras p. 394. nr. 254. θνητοῖς οὐδὲ ἐν αὐτόματον. Theocrit.
d. XXIII. 3. καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε. V. 4. δόντες οἱ τοσσαῦτοι.
δόντες τοιοῦτοι. Pl. Br. quae probabilis correctio, praesertim si
labam τοῖ bis in autographo scriptam fuisse statuas.

Nr. 630. ἀντιφίλον βεζαν^τ ὅτι οὐ δεῖ λέγειν ἀνθρώποι το αἶρε^ο
ῆσω το καὶ τοῦ ἄδελον γὰρ τοῦτο καὶ ἄγνωστον: ὡς ὁ παῖθ' μαρ-
μερ3. Appictae siglae ρ μ i. e. ὠραῖον. χορήσιμον. Br. II. 181.

45. An. II. 2. p. 68. V. 2. δυσπλοῖην. P. δυσπλοῖη. Pl. Br.

5. ἦν ἴσος αἶδι πόντος. Νηρέος ἄδης mare appellatur in Oracul.
yllin. p. 144. ubi legendum et distinguendum: ἀλλ' ὅτε κόσμον
αὐτα Θεὸς κατέκλυσε (κατέκλυσε vulgo) ἑταῖοι, Καὶ τότε δ' αὖ
ῆς φρεσὶν ἔνθετο, ὅρρ' ἐσαθροῆσθ' (Ἀθανάτου βονλῆσιν), ἰδῆ (ἐδν
g.) δὲ τε Νηρέος ἄδην (ἄδην vulgo). et post duos versus: καὶ
ῆας ὑδάτων μὲν ἀπειρεσίῳ πολὺ πλῆθος Πάντοσε, Νῶς μύρον
ρεν (Fort. δοκῶν μύρον) ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶσθαι, Δεῖμ' ἔχε. —

4. κατέτρυχε. P. κατέτρυχεν. Pl. Br.

Nr. 631. ἀπολλωνίδου, εἰς δίφιλον υἱὸν διογένοσε ναγαγὸν τὸν
ῆσιον. Br. II. 159. nr. 27. An. II. 1. p. 373. V. 1. ὄρεμον om. P.

epeditat Pl. Br. V. 3. ὑπόναυγός. P. V. 4. πελάγεσε. P. Br.

λάγους. Pl. — Nr. 632. διοδώρου εἰς παιδίον ἐξολισθεῖσαν (vid.

p. 292. nr. 542.) ἀπὸ κλίμακος. Br. II. 188. nr. 15. An. II. 2.

85. P. V. 3. ἐπεὶ ἰδε θεῖον. P. Pl. ἐπεὶ δ' ἰδεθ' εἶο ἄνακτα. Br.

ale omnino. Restitui lectionem Cod. particula δὲ interposita, quae ad

ationem vincendam requirebatur. — Novae paginae novum lemma

scriptum: εἰς παιδίον πεσὸν ἀπὸ κλίμακος καὶ θανόν, P. V. 6.

τοῦς. P. Pl. διέτους. Br. Vide ad p. 250. nr. 164. Κόλαξ nomen

ad raro obvium. Sunt qui κόλακος corrigan, sed frustra.

Nr. 633. κριναγόρου εἰς σελήνην τινὰ γυναιξ' ὁμώνυμον σελήνῃ

ἑπερβολῇ καλλῇ. Br. II. 150. nr. 58. An. II. 1. p. 411. V. 1. καὶ

τῇ ἤχλυσεν. P. καὲτῇ δῆ ῥ' ἤχλυσεν. Br. Non poenitet scripsisse:

ῥ' αὐτῇ, sed γ' ut interponeretur fortasse non tam necessarium

ut. Littera ῆ cum ῆ apud optimos interdum concurrit poëtas.

ollon. Rh, I. 602. θρηγῆκῃ ῆ τόσσον, Ib. I. 886. Τρεπῆκῃ ῆρῆσατο. —

V. 2. *έόν*. P. *έόν*. Br. V. 5. *κείνη*. P. *κείνη*. Br. — V. 6. *μύξεν*. *janxit. δείξεν*. Jens. et Reisk. qui praeterea *νέγει* exhibet.

Nr. 631. *άντιφίλου Βυζαν* ^τ *εις γέροντα νεκρόφóρον βαστίζον τόν* ^δ *κράβατον και έξολισ τεθνηκότα*. Br. II. 179. nr. 35. An. II. 2. p. 61. V. 2. *ένδον όφρα*. P. *ένδοθεν*. Pl. Br. quam lectionem ex Planudis ingenio fluxisse, ne dubites. Rectius, ni fallor, leges et elegantius: *αείρων Όμαδόν, όφρα λάβοι*. Christod. Ecphr. 94. *αίγίδα μείν βλοσυρώπιν έπωμαδόν ήεν αείρων*. Ep. ex Planud. nr. 279. *τότε Φοῖβος έπωμαδόν ήρε δομαῖον λάα*. Apollon. Rhod. L. IV. 1770. *ένθ' έτι νύν πλήθοντας έπωμαδόν άμφοφοής Ανθίμεναι*. — V. 4. *πρόφασις*. P. *πρόφασιν*. Pl. Br. Senectus externam quandam causam et quasi praetextum quaerebat, quo illum ad inferos praecipitaret. V. 5. *νεκροστόλον*. *νεκροστόλος* corr. Scaliger in not. mst. voce a Charonte ad vespillonem translata. Vulgata tamen correctione non videtur indigere. Manetho L. IV. 405. *γενήτορα . . . εις άιδήν πέμψει νεκροστόλος αλσα*. Initio versus τόν δ' άλλ. P. *όν δ' άλλ*. Pl. Br. *έπ' αύτῳ*. P. *έφ' αύτῳ*. Pl. Br. V. 6. *έλαθεν*. P. Pl. *έλαθε*. Br.

Nr. 635. *τοῦ αύτοῦ όμοίως εις ιεροκλειδ' άλεια Φανον όν κατέλας συντηγ' ιδία νηϊ*. Br. II. 181. nr. 42. An. II. 2. p. 67. In Plan. p. 80. St. *Maescio* tribuitur. V. 1. *έσχεν*. P. Pl. *έσχε*. Br. V. 5. *ού τις εκείνος*. P. *ούτις εκείνης*. Pl. Br. V. 5. *πονενμένη*. P. Ald. 2. *πονησαμένη*. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. *πονείμενον*. Lectt. Ald. pr. Asc. St. Br. Recepi, quod membr. offerunt. Nec minus recte cymba laborare dicitur quam piscator. V. 6. *άχρει αΐδεω*. P. *άχρει και εις αΐδην*. Pl. Br. qui in Lectt. praefert *άχρει ές αΐδεω*. Sed verum est procul dubio quod reposui, *άχρει και αΐδεω*. Ortum est *ς* in vulgata ex *ς* i. e. *και*, quae sigla in Codd. illi litterae est simillima. Infra p. 309. nr. 645. *ίνα κλαύσητ' άχρει και αΐδεω*. Br. iterum *εις* inseruit contra Cod. fidem. Gregor. Nazianz. Carm. XVII. 28. T. II. p. 92. D. *τους άχρει και πολής αύρα φέροι καμάτους*. De *αΐδεω* tetrasyllabo dixi ad p. 305. nr. 624.

Nr. 636. *κρινάγορον εις τινα ναναγήσαν* ^τ *ς μακαρίζοντα τους όρπιάνους ποιμένας*. Br. II. 151. nr. 39. An. II. 1. p. 412. V. 1. *μάχαρ ειθε*. *ω μακαριστέ*, corrigit Gerhardus in Lectt. Apollon. p. 216. quae elegantior est procul dubio verborum distinctio; an necessaria sit, merito dubites. V. 2. *τοῦτ' ανά*. P. *τόνδ' ανά λευκόλοπον*. corr.

hmk. Epist. crit. p. 122. Reiskius etiam τὸ λευκόλογον dictum esse existimat. V. 5. ποτεβληχρήμένα βάζων. P. Audacter Br. κατὰ γλῆν ἀκολουθῶν. Suspiscabar, quod propius a membr. ductibus est: κριοῖς ἀγῆτηροι μίτα βλήχημα βαβάζων. inter arietes gregem incedens et cum illis balando certans. qui pastorum lusus. βάζειν· τὸ μὴ διερωθεῖν λέγειν. ἔνιοι δὲ βοᾶν. Hesych. — 4. ἡ πιμικρῇ. P. ἡ πικρῇ. Br. c. Salmasio. Subaudi μάλλον. 6. ἐφ' ἡ μίσατο. P. ἀπημίσσατο Br. c. Salm. cui correctioni etiam hknkenius favebat, quum antea ἐληῖσατο coniecisset. Scripsi una vera mutata, Εὔρος ἐφορμίσσατο. Discrimen, quo veteres ἐφορμίζεον distinguunt et ἐφορμίζεσθαι, a senioribus negligitur. Alpheus Mityl. 375. nr. 100. ἱερὴ τροφέ, τὴν ἀσάλευτον Αἰγαίῳ Κρονίδης ὠρμί- τ' ἐν πελάγει. Contra ἐφορμίζεον passim vi media in epigrammatis currit.

Nr. 637. ἀντιπάρων εἰς πῦρρον τὸν ἀλῖα κεραννόβλητον γενό- νων. Br. II. 33. nr. 96. An. II. 1. p. 92. In Plan. p. 80. St. utile non magis additur, quam in membr. Pal. V. 1. μονροῖτης. μονρεῖτης. Pl. Br. νητ. P. Pl. Br. νετ corr. Scaliger in not. mst. ustra. Prior in νητ corripitur, ut in δῆτος saepissime, et in ἡτων Odyss. ε. 368. V. 2. ἐκ καθέτης. P. καθέτου. Pl. Br. ἡ καθέτη et etiam in Oppian. Hal. III. 77. et 138. sed utroque loco cl. Schnei- rrus nunc καθέτοις exhibuit ex Cod. Pal. et Mosqu. καθέτη ex Algarr. Lex. affert Steph. Thes. T. I. p. 1667. F. — ¶ V. 6. καὶ φάσεν. Haec verba post ἀγγελίην vix tuleris. Epitheton latere existimo, ut ἐμφανῇ vel simile quoddam. In Cod. lectione καὶ hyperbaton facit minime ferendum, quum scribi posset: καὶ φράσας, ἀργῶν οὐκ ἐπόθησε τροπῖν. Huic incommodo mederi studuit Plaudes, qui dedit: καὶ φράσεν, ἀργῶν δ' οὐκ ἐπόθησε τροπῖν. Hac tamen correctione loci vitium non persanatur.

Nr. 638. κριναγόρου εἰς γυναῖκα δύο τέκνα ἔχουσαν ὣν τὸ ἔν- σθένει, τὸ δ' ἕτερον ὑγιὲς ἦν. τοῦ μὲν οὖν ἀσθενοῦτος ἐγερθεν ὑγιὲς τέθνηκεν ἐγὼ .. γεμμένον (?). Br. II. 151. nr. 40. An. II. p. 415. V. 4. οὐ σε. Br. οὐ σὲ postulabat antithesis. — Nr. 639. ἀντιπάρων εἰς ἀρισταγόραν τινὰ ἐν τῷ σκαφαίῳ λιμένι ναγαγήσαν. In Plan. p. 252. St. sine gentili. Br. II. 37. nr. 108. An. II. 1. p. 102. V. 2. Ὀξείας scripsi initiali maiore, ut significarentur insulae Oxiae in mari Ionio. V. 3. τοῦνομ' ἔχουσιν. sensu deteriore. Plato in Apol.

Socr. p. 38. C. οὐ πολλοῦ γ' ἔνεκα χρόνον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὄνομα ἔξετε καὶ αἰτίαν ὑπὸ τῶν βουλευμένων τὴν πόλιν λαιδορεῖν. Philostr. Vit. Soph. I. 16. p. 501. κάκιστος ἀνθρώπων ἐμοὶ γε φαίνεται, ὧν ἐπὶ κακίᾳ ὄνομα.

Nr. 640. τοῦ αὐτοῦ εἰς ^{το} πύρροντα τινὰ οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ να-
 ἤσαν ἀλλύπο ληστῶν ἡγουν πείρα ^{το} πεποιημένον. Inter epigr. Anti-
 patri Thessalonicensis Br. II. 122. nr. 49. An. II. 1. p. 326. V. 2.
 πολῆς. P. πολὺ Br. c. Dorvillio, magis tamen pronus in πολλὰ.
 V. 3. ἀλκίῳ πεπεδημένην. P. τόνδε γὰρ εὐπλοῖη πεπεδημένον.
 Apogr. quae vidi. τόνδε γὰρ ἀπλοῖη πεπεδημένον Br. ex apogr.
 Buher. At longe facilius correctio Dorvillii, quam recepi: νῆα γὰρ
 ἀπλοῖη πεπεδημένον. Vid. ad Charit. p. 599. — ἔχθρας ναῦταις. P.
 ηῦς Br. Vid. ad p. 279. nr. 457. v. 6. At si in versus capite νῆα
 genuinum est, haec correctio sponte cadit; nec δίκροτος ejusmodi
 additamento eget. Suspiscabar: ἔχθρας κώπαις Αἰγυπτίων ταχινῇ
 δίκροτος ἐσσυμένη. quo etiam intelligitur, quo modo factum sit, ut
 praedatoria illa navis alteram anteverteret. V. 4. ἐσσυμένη. P. ἐσσυ-
 μένη. Br. c. aliis. V. 5. γαληναίῳ ὑπ' ὀλέθρου ἔκτανεν. P. Dorv.
 Sed sic ἡ δίκροτος orationis subjectum foret, quod mihi quidem ab-
 surdum videtur. Nec tamen ferenda Br. audacia scribentis: γαληναίῳ
 ὑπ' ὀλέθρου ἤγαγεν. Una littera mutata correxi: ἔκτανεν· οἱ ληστοὶ
 acil. quod ex praecedentibus assumendum: *Illum praedones malacia
 deprehensum interfecerunt.*

Nr. 641. ἀντιφίλου. ζκ. τὴν τοῦ γραμματος ἔννοιαν ὅτι δύεληπτος.
 Tum recentiore manu additum: εἰς ὠρολόγιον ἀρμόζει τὸ ἐπιγράμμα.
 Br. II. 173. nr. 17. An. II. 2. p. 50. In Plan. p. 382. St. est ἄδελον.
 Caeterum non est sepulcrale, sed ἐκιδεατικόν. V. 2. φθεγγόμενος.
 P. φθεγγόμενον. Pl. Br. τρισσάκις. P. Pl. Cur *ter* tantum? Num ad
 diei initium, ad meridiem et vespeream indicandam? Non puto. Sed
 legendum videtur: τοσσάκις ἀγλώσσω φθ. στ. i. e. duodecies. —
 V. 5. ἀήρ. P. Br. ἀνήρ. Pl. ἄκρον Salm. in Ap. G. R. — Nr. 642.
 ἀπολλωνίδου εἰς ^ομνηστὴν τὸν σάμιον ναυγὴ νῶν διοφάνου. Br. II.
 158. nr. 24. An. II. 1. p. 371. V. 1. δειλοιο. P. νειλοιο corr. He-
 ringa. Αἰήλοιο. Br. V. 3. ὅσιον τάχος σπεύδειν bene dicitur, *sanctam
 ob causam festinare*; at εἰς ὅσιον τάχος habet, quod offendat. Hinc
 suspiscabar: εἰς ὅσιον σπεύδοντα πλοῦν τέλος. Similiter haec verba

debantur permutata pag. 95. nr. 49. — V. 4. ἐπειγομένοις. P. *επειγομένον*. Br. c. Salm. in marg. Ap. G. R. epigramma in fine munum esse existimans. At omnia bene habent, modo comma post θρὴ tollas: mare iis quoque infestum, qui, ut Menoetes, ob patriis urbem festinant. νόσῳ pro ἐν νόσῳ, vel νόσου ἔνεκα.

Nr. 643. κριναγόρου. εἰς παιδίσκην ὑμνῶντα τὴν παίστριαν τὴν ἐνδρον. Br. II. 152. nr. 42. An. II. 1. p. 414. V. 2. οἰνάειν. P. *αἰεῖν*. Br. Cf. Ruhnck. in Epist. crit. p. 141. V. 3. ἄλλιστ' esse dicitur in P. ἄλλιστ' et ἄλληστ' in editt. Plan. ἄλλιστ' Br. in textu. em in Lectt. praefert ἄπληστ', quae est etiam Scaligeri correctio. Hic lectioni imprimis favet p. 513. nr. 671. πάντα Χάρων ἄπληστε. Hic ἄλλιστ' servavi, quia nihil a Cod. lectione propius abest. 284. nr. 485. αἰδῶ ἄλλιτάνευσσε καὶ ἄτροπε. V. 4. τὴν πάντως πόθ' ἐσομένην. P. τὴν π. σοῖό ποτ' ἐσσ. Plan. σεῖο corr. Steph. π. σεῖό ποτ' ἐσσ. Br. De mutatione accusativi in dativum dubitari non potest. Sed in ultima voce gravius vitium haerere videtur. Scribendum, ni fallor: τῇ πάντως σοί ποτ' ἐφροπομένη. ubi apparet, are, syllaba ἐφ forte omissa, ποτ' in ποθ' mutatum sit.

Nr. 644. Βιάνορος γραμματικῷ εἰς τινὰ γυναῖκα κλεαρίστην ἰδίον υἱὸν ὀδτρομένην § διωλύμιον ἀνακράξασαν τὴν ψυχὴν ἀποφθαί. In Plan. p. 251. St. ἀδέσποτον, οἱ δὲ Βιάνορος. Br. II. 158. 17. An. II. 2. p. 16. V. 6. ἄχρει καὶ αἰδέω. P. ἄχρει καὶ εἰς αἰδέω. Br. Vid. ad p. 507. nr. 635. — Nr. 645. κριναγόρου εἰς φιλόματόν τινα πλούσιον καὶ εὐτυχῇ ἐπὶ ξένης τελευτήσ. Br. II. 152. 44. An. II. 1. p. 145. V. 3. Hic versus sequenti postpositus est P. sed litteris praefixis error emendatus. — ἡ ἐπί. P. ἡ ἐπί. Pl. ἐπί. Steph. ἡ ὅ' ἐπί. Br. quae probabilis correctio. Nihil tamen mutavi, quia obscurus est locus et fortasse mutilus. V. 4. Syllabae σαι' Ἰου. . . a recentiore manu sunt additae in P. In nullo Cod.periuntur, nec in ed. Flor. pr. Ald. pr. Commemorantur in Lectt. Ald. pr. indeque in ceteras editt. propagatae sunt, — ὄρρις. P. ὄροις. Br.

Nr. 646. ἀνύτης μελοποιῶν εἰς κόρην ἐρατῶ καλουμένην παρ' ἐντήσασαν. Br. I. 200. nr. 18. An. I. 1. p. 434. V. 1. δὴ ὀμίσαν in P. recte adjecit Pl. Br. ut iterum nr. 647. v. 1. Sic p. 201. 512. ἡνία δὴ τοι παῖδες. p. 163. nr. 119. κῆσαι δὴ χροσταί. 3. μέλας. P. Pl. μέλαν. Br. V. 4. κνάνεος. P. Pl. Br. Probabilis

est vocem *κῶαντος* proximae voci *θάνατος* a librario accommodatam fuisse, quam v. 3., si *μέλαν* a poeta fuisset positum, id in *μέλας* esse depravatum. Quare *κῶαντον* emendari, quod ad *ῥμμα* referri debet. Homer. Hymn. in Diosc. 14. ὁ δὲ *μειδιάων ἐκάθητο Ὀρμασι πνατίοισι*. Quintus Sm. L. XIV. 39. ἀλλὰ οἱ αἰδῶς Ὀρμασι πνατίοισιν ἐφίζανε.

Nr. 617. *σιμωνίδου, οἱ δὲ σιμμίον, εἰς γοργῶ τινὰ κόρην τέλει*. Br. I. 204. nr. 3. inter epigr. Simmiae. An. L. 2. p. 4. In Planud. p. 260. St. Samii est. V. 1. *δὴ* in P. omisum supplet Pl. Br. Vid. ad nr. 646. v. 1. *φίλην ποτί*. P. *ποτί*. Pl. Br. *γοργῶ*. P. ed. Flor. pr. Plurimae edit. *ποργῶ*. In Stobaei Flor. T. VII. p. 88. 28. *Γοργόνη Λακιδαιμονία Λεωνίδου γυνή*. Scr. *Γοργῶ, ἡ Λακιδαιμονία*. V. 4. *καδομενῶν*. P. *καδομίναν*. Aldd. tres. *κηδομίναν*. aliae edit. Plan. *καδεμόνα*. Br. cum Salm. Et hoc requirebat sermonis proprietates. Caeterum dialectorum commistionem ut tolleret Br. legit *φίλαν ματίφα*. Equidem, vulgata lectione in his vocibus servata, *ἐφαντομένη* legendum puto, ut Gorgus tantum, doricae, ut videtur, mulieris, verba doricae dialecti characterem gerant.

Nr. 648. *λιωνίδα ταραν εἰς ἀριστοκράτην τινὰ μισογύνην ἄτενας τελευτῆς δια το μη γῆμαι*. Br. I. 237. nr. 64. An. L. 2. p. 119. V. 4. *δάκνοι*. P. *δάκνει*. Pl. Br. V. 5. *στυλῆσατο*. P. *στυλώσατο*. Pl. Br. Nentrum alibi videtur occurrere. Ut a *στήλη* derivatur *στηλῶν*, non *στήλῶν*; sic hoc quoque loco *στυλώσατο* altero videtur verius. Apud Liban. T. IV. p. 909. 6. *καὶ ποιεῖται παῖδα ὁ Ἀπόλλων Ἀσκληπιόν, δι' οὗ τὴν τέχνην ἐστελῶσατο*. fortasse scribendum *ἐστυλῶσατο*, per quem artem a se inventam fulsit. — *κακὸς δ' ἄ. ἰδέσθω*. P. *κακόν ... ἰδέσθαι*. Pl. Br. V. 6. *λῶστος τάνερος*. P. Pl. Br. in Lectt. In textu enim *λῶστος ἀνέρος* dedit. Est pro *τοῦ ἀνέρος*, ut *τάνερός* ap. Soph. Trach. 352. 388. 788. 1258. In edit. nostra non recte excusum *τ' ἀνέρος* pro *τάνερος*. V. 8. *ἐνσῆ*. Offendit hiatus, qui h. l. levem ab interpunctione excusationem habet. Corruptelae suspicionem auget diversorum modorum conjunctio. Sublato verbo, quo facile caremus, legere licet: *ἐν πολυκαίῳ ὄγκῳ, ἐντελῇ αὐγάῳ δαλὸν ἐκσεχάριον*. Tibull. I. El. I. 6. *dum meus exiguo luceat igne focus*. ut multi quidem legunt pro veriore *assiduo*. V. 9. novum lemma in P. *εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως*. V. 10. *ἄνθρωπ'* P. Pl. *ἄνθρωπ'* Br. ut p. 324. var. 736. p. 452. nr. 563. Cf. not. ad p. 281. nr. 472.

1. — ἤχθαιρεν. P. Pl. ἤχθαιρε. Br. Ap. Maxim. π. κατ. v. 66, καὶ πινυτήν περ ἐοῦσαν Ἀνίρι καὶ ποδίοντι θεῶς ἤχθηρεν ἀποιτν. ἤχθηρεν ab ἐχθραίνω. Vid. Coray. ad Heliodor. T. II. p. 292. — ἀλιτωφροσύνην. P. ἀλιτωφροσύνην. Pl. Br.

θ

Nr. 649. ἀνύτης μελοποιῶ εἰς κέρην τινὰ παρ τελευτήσασαν. Br. I. 200. nr. 16. An. I. 1. p. 432. V. 2. μαρμαρίνω. P. Br. μαρμαρίων. Pl. P. V. 3. ἔχουσιν. P. Br. ἔχουσιν. Pl. θερσιποτιφθιγντά. θερσιποτι φθ. Pl. θέρσι ποτιφθιγντά. Br. c. Salm. — Nr. 650. ἄλκων ἢ φαλαῖε ναυηγῶ παραίνεσις φεύγειν τὸ πλεῖν ἐν θαλά. Br. I. 422. nr. 4. An. I. 2. p. 249. In Plan. p. 252. St. φανίλλον scribitur. V. 1. φεύγε θαλάσσια ἔργα. Non minus recte ille scripsisset: ἔργα θαλάσσια φεύγε. Sed etiam in vulgata lectione salva res est. Vid. Animadvers. T. III. 3. p. 764. s. Infra p. 610. nr. 18. λαια ἔργα λέγοισθε. Theocrit. Eid. XXII. 42. λαιαίς φίλα ἔργα ἄλλοιαι. Ib. 118. λλαιώμενος μέγα ἔργον. Bion Eid. VI. 9. κρίνειν καὶ ἐπίοισι θεῖα ἔργα βροτοῖσι. In Oppiani Cyn. I. 37. στιβίης κερδία ἔργα plurimi Codd. sine offensione exhibent: ἐν κερδίας Schneiderus praestulit. — ἐπιβάλλετ' ἐχ. P. ἐπιβάλλεν. ed. Ae. Steph. ἐβάλεν. ed. Flor. pr. Ald. tres. Br. V. 4. eis cum ιδεῖν jungendum. epe εἰδεῖν ponitur pro verbo simplice. — Sequitur in Cod. Pal. Stichon Simonidis, quod dedimus p. 246. nr. 270.

Nr. 651. εὐφορίωνος εἰς ναυηγὸν ὁμοίως ἀνώνυμον. ἐν τῷ ἱναριῳ ἀ/ ναναγήσαντ. Br. I. 256. nr. 2. An. I. 2. p. 178. V. 1. οὐχὸς σέλι θαῖος. P. οὐχ ὁ λίθος τρηχὺς σε καί. marg. Ap. G. R. Τρηχὺς λιθιαῖος. Br. cum Toupio; quod nimis abhorret a membr. stigis. Vitium inesse videtur in syllabis σελιθαιος. Praeterea Toupius haerebat in καῖνα, δειλά probans, quod in spogr. quodam perit. V. 4. ῥησει. P. V. 5. πολυμηδεος ἢ κενὴ χθ. P. πολυμηδεος ἢ κενή. Br. c. Salm. Nec hic versus videtur esse persanatus; are nihil mutavi nisi κενή. V. 6. ὀγκώθην. P. ὀγκώθην. Br.

Nr. 652. λεωνίδα ταραν εἰς ναυηγὸν τελευταγόρην τὸν τιμάρεως ἀναχί. Br. I. 239. nr. 74. An. I. 2. p. 128. V. 1. καχέσσα. P. ἔσσα. Pl. Br. Corrector Cod. Pal. de ναναχίς cogitasse videtur. — τιμάρεως P. Τιμάρεως quaedam editt. Plan. V. 3. κατὰ πρ. P. V. 5. ῥήξεν καὶ ἐχθυφόροις. P. καὶ ἐχθυβόλοις. ed. Flor. ἢ ἐχθυβόροις

plurimae editt. Plan. V. 7. δὲ κενόν. P. κενόν. Pl. Br. κεκλαμμένον. Pl. Fortasse et Cod. Pal. κεκλαμμένου. Br. At hoc friget, sequente δακρύει. Vide an κεκλωσμένον fuerit. — Nr. 653. παγκράτους εἰς ναυγῇ ἐπιηρείδην νῖον τιμάνδρου. Br. I. 259. nr. 3. An. I. 2. p. 182. V. 2. νῖος. P. ἴος. Pl. Br. V. 3. αὐτοῖ. P. αὐτῇ οἱ plurimae editt. Pl. αὐτῇ Br. c. Haestio, improbane Hermann ad Orph. p. 769. αὐτῇ τῇ (ibi) σὺν τῇ tentat Spitznerus in not. ms. — V. 4. ἔκαμεν. P. Pl. ἔκαμε. Br.

Nr. 654. λεωνίδα ταραν εἰς τιμόλυτον κινά ὑπὸ κρητῇ ληστῶν σὺν τῇ ἰδίαι νῇ διασθαρύντα. Br. I. 242. nr. 82. An. I. 2. p. 157. V. 1. ἀλγυθόροι. Vid. Huschk. An. crit. p. 115. V. 3. ὡς καὶ ἐμέ. P. Pl. recte. Naufragus, qui loquitur, suo exemplo generalem primi distichi sententiam illustrat. ὡς καὶ. Br. V. 4. κρηταί εἰς. P. κρηταίης. Pl. Br. Verum est Κρηταίης. Cf. p. 278. nr. 448. V. 4. καθ' αἶδου. P. καθ' αἰός. Pl. Br. quae vera correctio. V. 5. In marg. Cod. Pal. λάροι τοὺς ναγαγούς κλαίουσιν. Parum recte λάροι commemorantur ap. Dion. Chr. Or. VII. p. 259. 24. καὶ τοὺς λάρους ἄπαξ εὐρὸν ποτε ἐκβεβρασμένους. ubi etiam articulus molestus est. Fortasse scribendum: καὶ τοὶ ταρῆους ἄπαξ. Hoc jam conspirat cum sequentibus: μὴ γὰρ εἶη ποτέ, ὦ Ζεῦ, λαβεῖν μηδὲ περδάναι κέρδος τοιοῦτον ἀπὸ ἀνθρώπων δυστυχίας.

Nr. 655. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 198. nr. 37. inter epigr. Leonidas Alexandrini. In Plan. p. 213. St. gentile non magis additur, quam in membr. Pal. An. II. 2. p. 105. P. V. 2. novum in Pal. lemma: τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς ἄλκυονδρον καλλιτέλους. — πλοῦσια. P. πλοῦσια. Pl. Br. V. 4. γινώσκοντ' ἄλκυονδρου. P. γινώσκοντ' Ἀλκυονδρου. ed. St. Ἀλκυονδρος. aliae. Ἀλκυονδρου corr. Scaliger in not. ms. quem vellem explicasse verba, οἱ μὲ θανόντα γινώσκονται. Grotius vertit: Pro cippo (quid onus Manes juvat?) hi mihi, notus Sum quibus Alcander de patre Callitele. Quem sensum ex graecis verbis exsculpere non possum. Ipse olim tentavi: οἱ μὲ φιλοῦντες, aut οἱ δ' ἔταροι μὲ. non ut has conjecturas pro genuina lectione haberem, sed ut ostenderem, quid sensum postulare existimarem.

Nr. 656. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδ^s εἰς ἀλκυμένην μαχητήν. (Rusticus fuit Alcimenes, non bellator; quamquam Planudes quoque hoc epigr. retulit in caput εἰς ἀνδρείους.) Br. I. 242. nr. 83. An. I. 2. p. 137. V. 1. ἐλγῆριον derivandum ab ἐλγῆρης, ne cum viro doctissimo de

lon cogitat. V. 3. καὶ πᾶν. P. εἰ praefixit Pl. Br. κίεροντ' ὑπ'. P. κίερονται ὑπ'. Pl. Br. V. 4. ἦν. P. ἦν. Pl. In abrupta hac sententia miror non haecisse Grotium, qui vertit: *me rubus et spinis amvis paliurus, acutis Obtegit, Alcimenes ille ego fortis eram.* In latina graecis multo elegantius vincta sunt. Ad sensum optime. αἰς ποτ' ἐγώ. Sed in ἦν Codicis latet potius: ἦ ποτ' ἐγώ. ubi nomen ad βέτον refertur.

Nr. 657. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς κλειταγόρου τινὶ τάφον παρά
ἀκρωριαν κείμενον ἐν ᾗ ποιμένες μετὰ προβάτων διατροβερ.
αἰζω δὲ ὅτε ἐν ἐπίσῳ κεῖται ταῦτα. Br. I. 246. nr. 98. An. I. 2.
149. V. 2. κευηρούς. P. κευείρους. Br. c. Salm. κευμάλους et
μάλλους editt. Plan. Sophocl. Trachin. v. 678. ἀργήτ' οἷός εὐείρου
κον. ubi vid. Schaefer. T. II. p. 538. s. — V. 3. κλειταγόρη. P.
κλειτάρη. Pl. Br. V. 4. τίνοντες. P. τίνοντες. Pl. Br. V. 6. βοσκο-
νοῖς. P. βοσκομέναις. Pl. Br. V. 7. ἀμείρας. P. Pl. ἀμείρας. Br.
Scaligero. Hanc lectionem a Cod. oblatam praeferrem; nunc vul-
gam non moveo. Quint. Smyrn. L. XIV. 75. ὡς ὅτε λήϊον αὖτον
βρίσασα χάλαζα Τυτθα διατμήξῃ, στάχνας δ' ἀπὸ πάντας ἀμείρας.
Aemestor Pharsal. ap. Tzetz. ad Lycophr. v. 178. p. 460. κείμενον
κονίῃ σποδιῆς ἐπὶ πῦρ ἀπάμερας Χείλεος. ubi Codd. nonnulli
ἀμείρας. V. 9. In marg. Cod. Pal. ἀπαρχὴ ἐκ τ' γαλακτος οἱ ποιμένες
ἐσείρα. V. 10. ἀνασχώμενος. P. V. 11. κρηπίδ' P. et omnes editt.
n. usque ad Steph. — Huic epigrammati in Cod. Pal. adhaeret
mum distichon sequ. epigr. ut nr. 624. et 625.

Nr. 658. Θεοκρίτου, οἱ δὲ λεωνίδου ταραν εἰς ευρυμεδον τάφον
ἄρος ἀγα δὲ σίον ὁμώνυμ' (L. ὁμώνυμον) λειπέντ' αὖ ταφ. Br. I.
p. nr. 14. An. I. 2. p. 202. Ut primum hujus epigr. distichon
precedenti adhaesit, sic alterum cum sequenti epigr. male copulatum
in P. Hoc auctorem lemmatis in errorem induxit. In editt.
Theocriti et in Plan. p. 517. et 518. recte distinguuntur. Sunt enim
tres epigrammata, quamvis eidem cippo insculpta. V. 1. νίμοις. P.
νίμοις. Br. c. Steph. — Nr. 659. cum praecedente cohacret in P.
1. ἡλικίῃ. P. ἀλικίῃ. Steph. Br. V. 3. σοί μιν. P. ἔδρη. Ib. ἔδρα.
Br. παρ' ἀνδρ. P. μετ' ἀνδρ. St. Br. V. 4. τεμνηνύνται. P. τε-
μνηνύνται. Br. c. Steph.

Nr. 660. λεωνίδου ^επαρὰν εἰς ὄρθων ^ατὸν συρακίσιον ὑπὸ ^δμε ἐν
 δυσχειμέρῳ νυκτι τῇ. (i. e. τεθνηκότα.) Br. I. 240. nr. 75. An. I. 2.
 p. 129. Theocrito inscribitur in Append. Plan. p. 517. St. V. 1.
 συρακίσιός τοι. P. Pl. συρη. Br. V. 2. χειμερίας. P. Br. χειμερίης.
 St. ἰοι. P. St. Br. ἴης edidit Schaeferus; nam ἐφετμήν esse, non
 εὐχὴν. V. 3. μόρον. P. Br. πότμον. Vulg. πολλῆς. P. πολλᾶς. Vulg.
 Vox variis conjecturis vexata. Vehementer languet, quod Br. dedit,
 ἀντὶ δὲ γαίης πατρ. Nihil fortasse mutandum. Cur enim ille non
 queratur, quod ab amplissimo patriae agro exulans, nullam ejus post
 fata partem obtineat?

Nr. 661. ^δτ' αὐτοῦ λεωνί εἰς εὐσθένην τὸν φουσιγνώμονα καὶ
 σοφιστήν. Br. I. 379. nr. 10. An. I. 2. p. 199. In Append. Plan.
 p. 518. St. Theocrito inscribitur. P. V. 3. prius lemma repetitur in
 Pal. V. 3. ἔθαψιν. P. V. 4. χυμνοθέτας. P. χύμνοθέτης. St. (in
 edit. nostra minus recte expressum χ' ὕμνοθ.) χύμνοθέτης. Br. in qua
 lectione nec αὐτοῖς bene habet, nec omnino apparet, quodnam offi-
 cium poetarum in illa re fuerit. Eusthenes quo minus poeta fuerit,
 nihil impedit; sophistae certe appellatio illam facultatem non excludit.
 δαιμονίως. P. δαιμονίως. St. Br. φίλος ὢν. P. ἦς. St. ἦν. Br. Ser-
 vavi lectionem Codicis, distinctione mutata. V. 5. ὢν ἐπλοικεν ἔχει.
 P. Steph. ὢν ἐπλοικε τύχην. Br. c. Aurato, probantibus Stephano et
 Toupio. τεθνηώς. P. τεθναώς. alii. V. 6. ἄικνος. P. ἄικς. Vulgo.
 ἄοικος Br. c. Heinsio. A lectione Cod. non sum ausus recedere.
 ἄικνος. ἀσθενής. ἀδύνατος. Hesych. ubi vid. Albert. Plerumque
 debilem significat, ut νοῦσος ἄικνος in Prooem. Lith. Orph. v. 22.
 ὄζος. Ib. v. 140. δειλὸς καὶ ἄικνος ὄμιλος. Oppian. Hal. L. IV. 468.
 ἄικνός εἰμι καὶ ὀλεγοφρανέω. Athen. L. III. p. 127. F. Hoc loco de
 homine opibus destituto accipi debet. Heinsii tamen correctio Val-
 kanarium et Toupium patronos nacta est.

Nr. 662. λεωνίδου εἰς παῖδα περιστρίαν καλονμένῃ ἐπὶ τῆς
 τήσας. τότε περιστρί ^ετ' ἢ ^εμὲν ὄνομα. Br. II. 198. nr. 41. inter epigr.
 Leonidae Alexandrini. In Plan. p. 261. St. gentile non magis est
 additum, quam in Pal. — An. II. 2. p. 107. V. 1. Scr. ᾤχετ'.
 V. 2. πολλῆς. P. et marg. ed. Wechel. ubi Θεουρίτου Σαραντοσίον
 adscriptum. πολλῆς. Vulgo. Hoc sequitur Grotius, πρὸς τὴν non de

ore, sed de virtute accipienda: *sed quas mente graves vincere
et anus.* At hoc alienum. Sensus est; illam obiisse diu ante,
per naturae leges ei moriendam fuisset. V. 5. *περιστερή.* P. et
Aldi in Lectt. Ald. pr. *Περυστηρι.* plurimae editt. Plan. Br.
hialu in hac sede ante distinctionem vid. ad p. 241. nr. 230.
ἀνθρώπου. P. *ἀνθρώποις.* Pl. Br. Ad δεινότητα marg. ed.
hel. γρ. *λυγρότατα.*

δ
Nr. 663. τοῦ αὐτοῦ λεωνι. εἰς θράσσαν τινὰ γυναῖκα ἐπὶ ἐνδενα-
άβωι τὸ μαζὶ συλλαβῇ πλεονάζ τοῦ ηρώων τετραμέτρ. Inter
Theocritea Br. I. 381. nr. 17. An. I. 2. p. 206. V. 1. *θράσσα.* P.
σοq. Br. c. ceteris. V. 3. *ἔξαι.* P. *ἔξαι.* Br. *ἃ γυνὴ ἀντασίαν.* P.
νή ἀντὶ τήνων. Vulgo. Formas *πείνος* et *ἐπείνος* a Doriciensium
non abhorrere constat. Theocrit. p. 204. nr. 336. *ἃ κατὰ πείνος*
ἔρπυλλος. Id. Eid. II. 52. *ὡς πείνος δινοῖτο.* Alcman in
gm. ap. Bast. ad Gregor. Cor. p. 575. *ἃ μάκαρ ἐπείνος.* In
ἃ ἀντὶ duplex *ἃ* in unam syllabam coalescit. V. 4. *ἔθρεψε τιμῶν*
P. *ἔθρεψ' ἔτι μὴν ἔτι.* Vulg. *ἔθρεψε· τί μὴν;* Br. cum Teupio.
non *τί μάν;* Vid. G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 236. ed. Lips.
vereor, ut hae particulae in nostro loco bene habeant. In fine
r. *τελευταῖ.* P. *καλεῖται.* Vulg. Br. Illud exquisitius. Praesentis
in talibus illustravimus ad p. 237. nr. 207. Quare hac lectione
mutata, totum hunc locum paucis litteris leviter immutatis sic corri-
conatus sum: *ὄν τὸν κῶρον ἔθρεψ'· ἔτυμ' ὦν ἔτι Χρησίμω*
τετῶ. revera nomine illo et laude, qua viva fruebatur, etiam
post fata fruitur; monumento sc., quod alumnus ei cum inscri-
one *Χρησίμω* posuit. Particula *ὦν* etiam dorice usurpatur, ut ap.
Theocrit. Eid. VIII. 11. Gregor. Cor. p. 273. §. XCI. ed. Lips. —
h. I. *ἔτυμα*, sic in Epigr. ex Plan. nr. 117. T. II. p. 660. *ἐτύμως*
titui. In Append. ad R. Porson. Advers. p. 315. *ἔτι τὰ* in *ἐτήτυμα*
audum esse docui.

Nr. 664. εἰς ἀρχιλοχον ἐπὶ αὐτῷ τετραμέτρωι τριμέτρων ἄρετι
ανάξον τὸ ἀρχιλόχειον ὁμοίως. Inter Theocritea exhibet Br. I.
nr. 18. An. I. 2. p. 206. In Pal. nomen auctoris huic epigram-
i non adscriptum, sed ad proximum epigr. lemma est: τοῦ αὐτοῦ
νιδου. Unde ad *Leonidam* referendum esse apparet. Saepius au-
in hoc Cod., pluribus sese epigrammatis ejusdem auctoris
ipientibus, nomen in titulo omittitur. Vulgo nostrum tribuitur

Theocrito. V. 3. πέρ' αῶ. P. πρὸς αῶ. Vulgo. Br. Scripai: ποτ' αῶ. Sic p. 409. nr. 316. v. 2. νείσθε ποτ' ἀρόπολιν. ubi Cod. iterum πέρ'. Et sic passim. V. 4. ἢ ῥά νιν. P. ἢ ῥά μιν. Br. c. vulg. Restitui νιν, qua pronominis forma et Pindarus saepe usus est, nec Theocritus dubitavit uti. Vid. Eid. IV. 30. Cf. Koen. ad Greg. Cor. p. 228. ed. Lipa. — ἐγένετο κήπιδ. P. ἔγεντο κήπιδ. Br. c. vulg. — V. 6. ἔπειτα τε. P. ἔπειά τε. Vulg. Br.

Nr. 665. εἰς πρόμα^ζ ναυαγ^ο τοῦ^δ αὐτοῦ^τ λεωνι. ζτ. μήποτε δύο εἰσὶν ἐπὶ γράμμα ἀνδ' ἐνός. Br. I. 240. nr. 76. An. I. 2. p. 130. V. 1. ναυτίλλεο. P. ναυτίλλεο. Br. V. 2. εἰς ἄνεμος. P. Br. εἰς nonnulla apogrr. quod ineptis conjecturis locum dedit. V. 3. πνοὴ ἄμα. P. πνοὴ μία. Br. ex erroneis argumentis. Si quem hiatus offenderit, quamquam in arsi non rarus, is legat: πνοή θ' ἄμα, κῦμά τε ταύτας. — V. 4. κοίλην. P. πολιήν Br. tacite in textu posuit. Orpheus Argon. 1313. κοίλον λιμένος μυχῶ. Apollon. Rh. L. II. 595. ἢ δ' ἄφαρ .. ἐπέτρεχε κύματι λάβρῳ Προπροναυγῶν κοίλῃς ἁλός. Polyb. L. I. 60. C. κοίλῃς καὶ τραχείας οὐσῃς τῆς θαλάσσης. — V. 5. μῆνοι. P. μὴν οἱ. Br. c. Reiskio. V. 6. ἔλαξς. P. ἔλαξ. Br. ἔλαχεν scripai. V. 7. ἐπὶ τρ. P. ἐπεί. Br. c. Jensaio. V. 8. πεπταμένους .. αἰγιαλοῦς. P. quod Br. commendat in Lectt. quum in textu dedisset πεπταμένοις .. αἰγιαλοῖς. Apud Lucian. in Fugit. §. 25. T. VIII. p. 325. πῆδιον δὲ ὑπεπιπταμένον, παμφόρον. Belinus tentabat, ὑποπταμένον. Vulgatā nihil sincerius. Themist. Or. XVIII. p. 218. Α. θαρρόντα μὲν τοῖς λείοις καὶ ἀναπταμένοις δακρίοις, εὐλαβούμενον δὲ τὰ δυσπρόριστα καὶ στενόπορα. ubi Petavius suspicatur, τὰ δύσπορα. Minore mutatione legeris τὰ δυσπρόριστα.

Nr. 666. ἀντιπατὴρ Θεσσαλονιξ^τ εἰς^ε λιανδρ^δ διάπλουν καὶ τῆς ἡρώς. Br. II. 123. nr. 54. An. II. 1. p. 333. V. 1. λιάνδροιο. P. λειάνδροιο. Pl. Br. V. 3. πύργον. illustravi in Animadversae, ubi verba Musaei v. 32. πύργον ἀπὸ προγόνων non aliter accepi, quam Passovius v. cl. in notis ad poemation illud p. 174. Solitariam fuisse domum apparet inprimis ex eodem poematio v. 187. ss. ¶ V. 5. novum in Cod. Iemma: εἰς λιανδρον καὶ τὴν ἡρώ τὴν σιστιάδα. P. κοινούς. Ib. κοινός. Pl. Br. — Nr. 667. ἀδέσποτον εἰς ἀμαζωνίδα τὴν θαυμασίαν γυναικα. ἐν τῷ ναυῖ^ε τ^η ἀγλας ἀναστασίας ἐν Θεσσαλ. Br. III. 291. nr. 661. An. III. 2. p. 237. V. 4. μνήμων. P. μνήμην. Pl. Br.

Nr. 668. εἰς τινὰ ἀπευχόμενον ναυτίλιαν. λεωνίδου. γ. δὲ ἰσό-
 τὸ ἐπίγραμμα. Utrique disticho appicti numeri 3 406.
 I. 196. nr. 28. An. II. 2. p. 100. V. 1. γαλήνην. P. γαλήνη. Pl.
 V. 3. ηθοβάτην ὄφ. P. μ' interposuit Br. Sed accusativus assu-
 ex μοι. Vid. ad p. 253. nr. 321. V. 4. ἀντιορυσσόμενος. P.
 Fl. pr. ἀντιορυσσόμενος. Vulgo in Pl. — Nr. 669. εἰς ἀστέρα
 α πλατωνος φιλοσοφ/ τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος. Br. I. 169. nr. 1.
 1. p. 336. In Plan. p. 210. St. hoc distichon cohaeret cum
 no, ut etiam ap. Diogen. Laërt. L. III. p. 182. et Appul. in
 g. p. 416. V. 1. εἰσαθρεῖ. P. εἰσαθρεα. Pl. εἰσαθρεῖς. Br. omni
 in not. mat. Ἀστήρ. Sic omnes. Secundum vulgarem de no-
 propriis regulam Ἀστήρ scribendum esset. Eustath. ad Od. ω.
 28. καὶ εὐμάθης μὲν κύριον, εὐμαθὴς δὲ τὸ ἐπίθιτον. καὶ
 ης μὲν κύριον, εὐσθενὴς δὲ ῥωμαλῖος. καὶ ἄσ τη ρ μὲν πόλις
 ρ δὲ ὁ κατ' οὐρανόν. — V. 2. εἰς σε. Br.
 Nr. 670. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀστέρα τὸν μαθητ. Br. I. 173.
 An. I. 1. p. 352. V. 1. ἔφος . . . ἔσπερος. quae pulcherrimae
 scilicet. Plotin. de Pulcritud. p. 53. D. καὶ οὔτε ἔσπερος, αἶτε
 ὕτα καλὰ. nbi vid. Creuzerum, qui hunc Plotini libellum docto
 rit Commentario, p. 298. 4. — Nr. 671. εἰς ἀτταλ/ νεώτερον.
 οἱ δὲ βιάνορος. Br. II. 158. nr. 16. An. II. 2. p. 16. In
 p. 210. St. ἄδηλον. V. 2. κᾶν θάνε. P. Br. κει θύνε. Pl. κᾶν
 indicativo reperiri docens Schaeferus in Append. ad Aristophan.
 pag. XXXVIII. in nostro tamen loco magis favet ἡctioni κει
 Idem in Epimetro ad Epist. Bestii pag. 26. not. de κᾶν
 dubitare non videtur. — Nr. 672. ἀδίοποτον ἐν κορινθῷ γέ-
 αι. εἰς ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ δικαιοσύνη μεγαλᾶν. Br. III. 298.
 99. An. III. 2. p. 259. V. 1. χθῶν. P. V. 2. post Ἀνδρεω
 ponendum. δικάσας. P. δικάσας. Br. — Nr. 673. ἄδηλον εἰς
 τὸν ἀνδρὲ τὸν εὐσεβῆ. Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 255.
 θεσμόν. P. Br. θυμόν. Pl. Eadem vocabula confusa ap. Or-
 Arg. 888. et alibi. Cf. Lennep. ad Coluth. p. 103. V. 3.
 ta ut disyllabum legendum, quum α in ejusmodi nominibus
 ario producat.

Nr. 674. ἀδριανῶ. εἰς ἀρχίλογ τὸν παρὶ ποτατ τῶν ἰάμβων.

Br. II. 286. nr. 5. An. II. 2. p. 526. V. 1. λυσώντας. P. — Nr. 675. λωνίδου ἰσόψηφον εἰς ναυηγόν τινα ἀνώνυμον. Br. II. 198. nr. 40. An. II. 2. p. 107. Ad utrumque versum appicti numeri, *Γψε*. V. 2. ἐνηπόρει. P. Ald. 2. 3. ex Cod. in Lectt. Ald. pr. ἐπονταπόρει. ed. Flor. pr. Ald. 1. Asc. St.

Nr. 676. ἄδελον εἰς ἐκιντεῖ τὸν σοφόν. Br. III. 272. nr. 576. An. III. 2. p. 187. In Plan. p. 289. St. ἰσοψήφους annumeratur; falso procul dubio. V. 1. ἐπίκλητος. P. ἐπίκτητος. Pl. Br. Litteras λ et τ passim vidimus permutatas. σῶμ' ἀνάπηρος. P. Pl. Br. σῶματι πηρός. Gellius et Macrobius. V. 2. ἀθανάτος. P. ἀθανάτοις. Plan. Br. — Nr. 677. ἐκ τῆς ἰστορίας ἡροδότου εἰς τὸν τάφον μεγιστεύς του μάντεως τ' ὑποπερῶν αναριθεῖν. Simonidi tribuitur auctore Herodoto L. VII. 228. p. 613. Br. I. 131. nr. 31. An. I. 1. p. 220. V. 1. μεγιστίου. P. μεγιστία. Br. ex Herodoto. V. 3. σάφα εἰδώς. Ne hiatus offenderis, sic saepe ap. Homerum κεχαρισμένα, πεπνυμένα, ἀειμίσητα, ἤκη, ὀλοφώγα εἰδώς. — V. 4. σπάρτης. P. σπάρτας. Br. ex Herodot.

§. Nr. 678. ἀδίσποτον εἰς τινα σωτηρὶ ἐπ' ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη μεγαλυνημενον. Br. III. 296. nr. 681. An. III. 2. p. 254. V. 4. τε πόνων. P. δὲ Br. V. 6. ὁρῶ φάος Ὀλύμπου. P. Οὐλύμποιο. Br. Quum probabile sit, epitheton excidisse, ἀγνόν cum Reiskio interposui. ἡμέρας ἀγνόν φάος. Euripid. Hippol. Fr. XIV. 1. — Nr. 679. τοῦ ἁγίου σωφρονίου πατριαρ εἰς τὸν ἅγιον ἰωαννὸν τὸν πάπαν ἀλεξανδρείας τὸν ἐλοήμον. Br. III. 125. nr. 2. An. III. 1. p. 244. V. 1. ἦν δ' ἔτι. P. ἦν δ' ἔτι. ed. Flor. pr. ἦν δὲ τι. Aldd. tres. ἦν καὶ τι. Asc. St. ἦν, ἔτι παῖς τίνος. Br. Nihil mutavi praeter distinctionem. Particula δὲ interrogationem continuat. (Iusfr p. 470. nr. 421. πτανέ, τί σοι οὐβύνης, τί δὲ καὶ σὸς εὐαδε δέγμα; Apollon. Rhod. L. III. 52. τίς δεῦρο νόος χρεῖώ τε νομίζει; . . τί δ' ἰκάνετον; Cf. Wunderlich. Obsa. ad Aeschyl. p. 114. s. Quod autem interrogatio non, ut vulgo, particula interrogandi continuatur, sed verbo substantiivo, id in hoc epigrammate, quod imperiti versificatoris esse hic ipse versus arguit, offendere non debet. — ὄλβον. P. ὄλβον. Pl. Br. V. 2. νεκρός. P. Pl. νεκροῦ. Br. c. Scaligero, non librarii erroris, sed versificatoris imperitiae moderi conatus. Ille νεκρός ad interrogationem in v. 1mo retulisse videtur: τίς δ' νεκρός, καὶ πόθεν, καὶ

τα έργα ἦν καὶ τὸν ὄλβον; V. 5. κτήμασι. P. Br. κτήματα. Pl.
 ὄλβον πλέον. P. ὄλυν. Pl. Br. recte pro πάντων. Vid. Dorvill. ad
 Charit. p. 369. s. V. 8. νόον οὐδ' P. Pl. Br. Hiatum ut tollerem,
 οὐδ' scripsi, quem usum copulae ante οὐδ' illustravit Schaeferus ad
 Ion. Hal. de Comp. Verb. p. 183. Fortasse tamen in hoc scriptore
 etiam nihil mutassem. Similis certe hiatus p. 517. nr. 699. v. 8.
 κλώοιμι, στυγεροῦ ὅσον ἀπ' Ἀίδεω. ubi nulla corruptelae suspicio.
 g. novum in Pal. lemma: εἰς τὸν αὐτῶν σωφρονίου πατριάρχου.
 ἀρειοτάτας. P. Plan. quod servavi, quamvis ἀρετῇ sequatur.
 ἀρειοτάτης. Br. V. 12. ἀρειοτάτας. P. ἀρειοτάτης. Br. in Lectt.
 textu ἀρειότατος cum Pl.

Nr. 680. εἰς τὸν αὐτῶν σωφρονίου πατριάρχου. Br. III. 126.
 r. 3. An. III. 1. p. 245. V. 1. ἱερῶν. P. ed. Flor. pr. Aldd. tres.
 r. ἱερῶν. Asc. St. V. 3. ἔξω. P. ἔχον. Pl. Br. male omnino.
 sensus est in lectione codicis: Obiit Joannes et sepultus est; corpus
 enim habebat *mortale*, quamquam nunc *immortalem* habiturus est
 vitam, et, dum viveret, immortalia facta peregit. καὶ εἰ sic usurpavit
 Artemidor. Onir. II. 37. p. 215. ἐπίμονος δὲ καὶ μοχθηρὸς ἐγένετο
 τοῦ θεοῦ βίος, ὅτε ἦν ἐν ἀνθρώποις, καὶ εἰ πάνυ λαμπρὸς ἦν καὶ
 ἁδοξος. Cf. Br. ad Apollon. Rh. L. IV. 1655. In Luciani Timone
 40. T. I. p. 109. καὶ εἰ χαλεπὸν τοῦτο. summus interpres corrigit:
 καὶ εἰ καὶ χαλ. quod minime necessarium. V. 4. χθονὸς ῥέξιν. P.
 θόνα ῥέξιν. Pl. Br. τε post πρήξεις Br. in γε mutatum velit. At
 e necessarium, nec sedes [post plura verba offendere debet. Vid.
 Herm. ad Orpheum p. 815.

Nr. 681. παλλαδᾷ ἀλεξῖ εἰς γέσσιον. τωθαστικά. Br. II. 421.
 r. 67. An. II. 3. p. 255. V. 4. ἣς εἶχε. P. Pl. ἦν. Br. — Nr. 682.
 οὗ αὐτῷ εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοῖ. Br. l. c. nr. 68. An. II. 3. p. 236. —
 Nr. 683. εἰς γέσσιον παλλαδᾷ ἀλεξανδρῆ σκοπτικόν. Br. II. 420.
 r. 62. An. II. 3. p. 232. Iterum legitur in membr. p. 544. V. 1.
 σφώτατος. P. 1. σφώτατος. P. 2. Br. Eadem est lectionis diversi-
 as in Planudea. V. 2. ταῦτ' P. 1. τοῦτ' P. 2. Pl. Br. Hoc emen-
 dationis habet speciem. De ταῦτα ad unam rem relato vid. ad p. 208.
 r. 5. P. V. 8. χέσιν a rec. manu additum P. 1. Paulo durior in
 is oratio tracta per participia, absolute posita, dum exspectabatur:
 ἀλλὰ τὸν μὲν ἔκοντα, γέσιον δὲ οὐδὲ χέσιν εὐτονον ἦτορ

ἔχοντος. Infinitivus *χέειν* positus pro *ὥστε χέειν*, vel *εἰς τὸ χέειν*; de quo usu dicemus ad p. 525. nr. 125.

Nr. 684. ⁸ τ' αὐτοῦ ^ο εἰς αὐτον γέσσιον τον ^ζ αρ. Iterum legitur p. 544. Br. I. c. nr. 63. An. I. c. p. 233. V. 1. *ζητήσαι*. P. 1. *ζητήση*. P. 2. Br. Eadem lectionis diversitas in Plan. V. 2. *ἀρχὴν μεγάλην*. P. 1. 2. *ἀρχῆς μεγάλης*. Pl. Br. Illud, quod a *ζητήση* pendet, ut exquisitius recepi. V. 4. *θνητοῖς*. P. 1. *θνητῆς*. P. 2. Pl. Br. ⁷ *ἀνασχόμενος*. P. *ἀνασχόμενος*. P. 2. Pl. Br. *μηκέτ'*. P. 1. 2. Br. *μηδέν*. Pl. In altero loco Pal. huic tetrasticho adhaeret distichon, quod loco priore jungitur cum nr. 688. Et sic est in Plan. p. 181. St. Est illud distichon ejusmodi, ut utrique loco conveniat. — Nr. 685. τοῦ ^ε αυ εἰς τὸν αὐτὸν γέσσιον. Br. II. 438. nr. 147. An. II. 3. p. 267. V. 1. *ἐξεῦρεν*. P. *ἐξεῦρες*. Br. ex emend. Jensii. *βίου*. B. *βιότου* ex apogr. suis ediderunt Jens. et Reiskius, Salmasio, ut videtur, sic emendante. V. 2. *ζητήσας*. P. *τῆς ζωῆς*. Br. ex emend. Reiskii. At nihil mutandum praeter distinctionem. Sensus est: „Quaerendo invenisti vitae finem et id quod in felicitate summum est (*τέλος* duplici significatione, ut Latinorum *finis*.), quod honorem quaequivisti ad extremum (summum) finem tendentem.“ Haec sunt perapicua et arguta, et Palladae ingenio unice digna.

Nr. 686. ⁸ τ' αὐτον εἰς αὐτὸν γέσσιον. Br. II. 420. nr. 64. An. II. 5. p. 234. Iterum legitur in Pal. p. 544. V. 2. *χολεύοντα*. P. 2. V. 3. *αἶδος εἶσω*. P. 1. *εἰς αἶδαο*. P. 2. Pl. Br. Illud recepi, quod paulo doctius. Vid. Valkenar. ad Phoen. p. 530. V. 4. *καιρο τάφωι*. P. 1. *καινοτάφωι*. P. 2. Pl. Br. V. 5. *προσέφη καί*. P. 1. καί om. P. 2. *προσέφωινε*. Pl. Br. ex Planudis conjectura sine dubio. Quum seriores in usu conjunctionis καί luxuriari soleant, membr. lectionem restitui. Verbum *προσέφη* mutari non debere, apparet ex Homericis 'Ιλ. α. 517. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς. 'Ιλ. δ. 30. 7. 454. θ. 208. ο. 184. etc.

Nr. 687. εἰς τὸν αυ γέσσιον. Legitur iterum p. 545. Br. II. 421. nr. 66. An. II. 3. p. 235. V. 1. *ἀμμωνιακὴν*. P. Pl. Br. In marg. γρ. τὴν ἀμμωνιακὴν. V. 3. *ιδίην*. P. 1. Pl. Br. *ιδίαν*. P. 2. τὸς δμέμψ. P. 1. *κατεμέμψατο*. P. 2. Pl. Br. V. 4. *πενθομένηνα*. P. 1. *παιθομένους*. P. 2. Pl. Br. *ἀλόγους*. Br. *ἀλόγοις*. P. 1. Pl. *ἀλόγου*. P. 2. Luditur in *ἀστροδόγοις ἀλόγοις*, qui lusus evanescit, si *ἀλόγου*

nr. — Nr. 688. ⁸ ^τ *τ' αὐ ἐκτον αὐτὸν γασσιον: οὗτος ὁ γάσιος ἀρξ*
μῆρει τινι ἀλεξανδρείας. Ὡ. Br. I. c. nr. 65. An. I. c. V. 5. 4.
 Plan. pag. 181. St. et in Pal. pag. 544. hoc distichon cohaeret
 nr. 685.

Nr. 689. *ἄδηνον εἰς ἀπελλανὸν χροστιαν καὶ εὐσαβῆ.* P. Br. III.
 nr. 696. An. III. 2. p. 259. V. 1. *σῶμα ἔλειπεν.* P. *σῶμ' ἀπέ-*
ν. in marg. Ap. G. *σῶμα ἔλειπεν.* Br. c. Ap. Ruhn. Vid. su-
 id p. 278. nr. 455. V. 2. *παρακάτθεο.* P. *παρακάτθετο.* Br. c.
 r. G. R. — Nr. 690. *εἰς πυθλὸν τινὰ σοφιστὴν ἄδηνον.* Br. III.
 nr. 687. An. III. 2. p. 259. V. 3. ^{ὅσ'} *ὦς.* P. *ὅς.* Pl. *ὅσ'.* Br. τ' post
 s om. P. accessit ex Pl. Verba autem sic malim posita: *ὅσ'*
εἰς τ' ἔλαχες τε φύσει. quas naturae munere habes, quaeque
ndo acquisivisti. Nolim enim jungi φύσει μῆτιν πανάριστε, ut
 p. Br. Post ἔβης comma ponendum.

Nr. 691. *ἀδόποτον εἰς καλλιπράτειαν γυναῖκα ζήνωνος ἦτορ προδ*
τ' παρὰ βάλλεται. Br. III. 291. nr. 658. An. III. 2. p. 234.
ἄλμισις. P. V. 2. *στέρνοισιν ἐδέγμην.* P. et optimus Cod.
 ap. Br. *στέρνοις ἐδεδέγμην.* Pl. vulgo. P. V. 3. *προὔκρινεν*
P. προὔκριν' ἐμ. Pl. Br. In marg. Pal. sigla σημ. — Nr. 692.

ἄτρον οἱ δε φιλέππ Θεσσαλονικίως: εἰς γλῶκωνα περιγαμῆν
τῆν. Br. II. 126. nr. 68. An. II. 1, p. 340. V. 4. 5. exhibui
 ones Cod. Pal. *τῶν τε πρόσθεν, αἱτ' ἐν Ἱταλοῖς, Αἰδ' Ἑλλάδι τὸ*
τον, αἱτ' ἐν Ἀ. Br. cum Salmasio, cui hoc certe loco Diva Cri-
 non favit. Nihil hic depravati nisi τὸ πρῶτον. Hoc olim mutavi
εἰς ἔκρωσεν, quod exemplis adstruere nihil attinet. Legendum
: οὐδ' Ἑλλάδι τις ἔκρωσεν, οὐτ' ἐν Ἀ. Theodorid. in Planud.
 132. T. II. p. 665. *ἄς ἐπὶ γὰς ἔκρωσε δυωδεκάπαιδα λοχείην.*
 vulgo *ἔκρωσε* legitur. Eurip. Hercul. Fur. 1000. *δάμαρτα καὶ*
ἐνὶ κατίκρωσεν βέλει. Plutarch. T. II. p. 545. *τοὺς θρασυ-*
νους καταστορέσαι καὶ ποιῆσαι ταπεινοτέρους. Similiter ap.
 lodor. L. III. 10. 2. legitur *ἐν πρώτοις*, pro *ἐν στρωτοῖς*, ut
 exerunt duumviri doctissimi Valkenar. ap. Clavierium p. 425. et
 refer. Meletem. p. 88. Eandem confusionem vid. ad p. 449.
 146. v. 6. — V. 6. *ἀνέτραπεν.* P. *ἀνέτραπε.* Br.

Nr. 693. *ἀπολλωνίδου ἱαμβικόν.* Tum lemma: *εἰς ναυαγὸν τινὰ*

significatur dignitas. V. Reisk. ad Cens. Porphyr. de Cerem. p. 116. V. 11. ἐάσας Br. in membr. esse ait. In Apogr. Goth. ἐάσας legitur. V. 12. γινομένων. P. γενομένων. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. In marg. Cod. sigla ρ .

Nr. 699. ἀδίσποτον εἰς τινὰ ἐν τῷ ἱκαρίῳ πελάγει κινδυνεύσαν οὐ μὴν καὶ τελευτήσαν πλὴν ὅτι τὴν ἱκαρίην θάλασσαν ἰσχυρῶς ἀπικύμμεται. Br. III. 234. nr. 396. An. III. 2. p. 95. V. 1. ὠνεόφουτον. P. in marg. ζτ. — ὦ νεόφουτον. Br. V. 2. post ἱκαρίη comma ponendum. κινδορομής. P. νεφοδρομής. Reisk. πετεροδρομής. Br. His correctionibus praestat lectio membr. quam probat etiam Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plut. p. 512. V. 3. κείνος. naufragus, cuius nomen in cippo scriptum. Quaedam apogr. αὐτός. V. 5. σοικεπανή. P. βόρειος. P. βόρειον Br. Notandum κλίτος, quam vocem Lexic. Schneideri ex solis LXX Interpr. novit. Est etiam ap. Lycophr. v. 600. 737. — ἄγειν. P. ἄγην Br. c. Salm. Apollon. Rhod. I. 554. πολεῖ δ' ἐπὶ κύματος ἄγῃ. Ib. IV. 941. ὑποῦ ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἄγῃ. Cf. Valkenar. ad Herodot. p. 367. 54. Restituenda haec vox Achilli Tatio L. I. 1. p. 7. ed. Bip. — V. 8. στυγεροῦ ὄσσαν. Vid. ad p. 514, nr. 679. v. 8.

Nr. 700. διοδώρου γραμματικῇ εἰς ρουφίνου τινὸς γυναῖκα παῖλαν παρφατίνην. Br. II. 187. nr. 8. An. II. 2. p. 81. V. 1. ἐκρυψεν. P. ἢ μ' ἐκρυψεν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. κωκυτοῦ. P. κωκύντου. Br. V. 4. ρουφίνος. P. τί μάτην οὖνομα δ' ἐξέρτω. Br. c. Salm. infelici correctione. Nec alii felicius. Una littera addita scripsi: τί μάτην οὖνομα 'Ρουφίνιος; In hoc nomine ob versus commoditatem antepenultima corripitur; quali licentia seriores potissimum in nominibus propriis crebro sunt usi. Sic in Κυρίνος p. 388. nr. 200. in Βιθυνῶν p. 358. nr. 93. media corripitur; in Λουκιανός in Append. nr. 49. T. II. p. 772. (ubi Gesner. ad Lucian. T. IV. p. 286. not. p. 581. ed. Bip. de illa licentia minus recte dubitat) in Ἀκίνδυνος p. 567. nr. 429. in Ἰουστινιανός p. 58. nr. 90. penultima. De licentia quorundam in nomine Θουκυδίδης monuit II. de Bosch in Not. ad Anthol. T. IV. p. 300. quem consule etiam p. 297. similia ex latinis potissimum scriptoribus congerentem. Sensus: cur frustra Rufinus laborat infamia? Sic p. 308. nr. 639. τί Κικλάδας . . . μεμφόμεθα; ἄλλως τοῦνομ' ἔχουσιν. V. 5. ἀλλὰ με. P. ἀλλ' ἐμέ. Br.

Nr. 701. τ αὐτοῦ διωδῶρον εἰς ἀχαιὼν νικαῖα νῖον διομήδους.
 II. 188. nr. 14. An. II. 2. p. 85. V. 1. τωῖδ' P. τόδ' Plan. Br.
 P. ἦνεσ' Pl. ἦνυσ' Br. c. Scaligero in not. mst. V. 5. δέ με. P.
 μιν. Pl. Br. V. 4. ὑψιφα^φ .. ἦ. P. ὑψιφαῖ. Pl. Br. P. V. 5. εἰς
 αἰὼν τὸν νικαῖα. P. V. 6. νιέτ' φ. P. Pl. contra poëtae montem.
 α οἱ. Br. c. Salm. et Casaub. in not. mst.

Nr. 702. ἀπολλωνιδ^τ εἰς μενεστρα ἀλῖα ἀποπνηγέντα ὑποφυξ.
 II. 138. nr. 23. An. II. 1. p. 370. V. 2. ἔξαμῖς. P. cum plurimis
 tt. Plan. ἱππείης. Steph. Br. ἔξαμῖτης, vel ἔξαμίτου, linea sex se-
 rum, corr. Schneiderus, probante Brunkio ad Eurip. Medo. 1181.
 396. V. 5. εἰδᾶρ. P. εἰδαρ. Pl. Br. πλάνον. P. Pl. πλάνος Br.
 tra. Theocr. Eid. XXI. 42. ἰδοῦμεν ἰχθύας, ἐκ καλᾶμων δὲ
 ἄνων κατέσιον ἰδωδάν. Eodem sensu πλάνᾳ δῶρα dixit Moschus
 I. I. 28. V. 4. ἐρυθρήν. P. ἐρυθρή. Pl. Br. ἔφριξε πάγην. φάχιν
 T. Toup. Em. in Suid. T. I. p. 215. not. ed. Oxon. an. 1790.
 then. VII. 20. p. 319. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν ἀναρθε-
 τεφῇ φησὶν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυνίδα. ubi Casaubonus: ἀναρθε-
 τεφῇ vocat phycidem, respiciens ad pinnam, quae per dorsum hujus
 piscis continua porrigitur. Vid. Suid. ad Voc. φάχιν. V. 5. ἄγρυ-
 νη δ' ἐπ' ὀδόντι. P. Br. Verbum ἄγρυμι alibi non occurrit. ἄγρυ-
 νη δ' ὑποδύντα. Pl. ubi fortasse ἄγρυμένη sincerum: dum Menestrati
 tibus frangitur. Cf. p. 287. nr. 504. γ. 5. 6. ἄγρυμένη δ' ὀδύ-
 νει tentavit Casaub. in not. mst. ἐπ' ὀδόντα. Scaliger.

Nr. 703. μυρίνου εἰς θύρην τὸν κομήτ' ὃν ἐπαινεῖ θεοῦρκτος δ^α
 ρε. Br. II. 107. nr. 3. An. II. 1. p. 283. V. 3. εἰνοπότη. P.
 οπότης. Plan. Br. τάν. P. τήν. Plan. Br. V. 5. 6. Hoc distichon
 iassum in P. accessit ex Plan. V. 6. γένηθ' ὁ Ἔρως. Pl. γένηται
 ως. Br. βοσῶς obvium in Aesopi Fab. nr. 12. ed. Fur. — Nr. 704.
 ἡλὸν ἐπε τι. Br. III. 286. nr. 637. An. III. 2. p. 221. — Nr. 705.
 τεπάτρων. ζτ. τὸ ἐπιγράμμα ὅτι θουνοητὸν καὶ ἰσφαλμένον.
 II. 117. nr. 34. An. II. 1. p. 315. V. 1. πεπολησμένον. P. πε-
 λισμένη. Br. c. Benth. Cod. lectionem retuli ad ἥριον. V. 2.
 φηκόλει. P. ἀμφίπολι. Br. c. Benth. V. 3. αἰδιόσης. P. αἰδοίνης.
 c. Benth. Sappho p. 193. nr. 269. Αἰδοίη με πόρᾳ Λατοῦς.
 Stephan. Byz. in Αἰδοίσιον. Interpp. Hesychii in Αἰδοίσιον. —
 ωτ. P. ηγού. Br. c. Wesseling. λοιπὰ in versu initio jejunum est

et vim sententiae nonnihil imminuit. *λεπτά τοι ἰχνια* fuisse suspicor. *magnas urbis tenuis vestigium*. Plin. H. N. III. 4. Sic *βαία ἰχνια* Phan. p. 575. nr. 51. — Inter ultimum distichon et praecedentia spatium relictum est in Cod. cum nota in marg. ζτ. *ἄθλον ἐν τινι*. — *αἰγίδααι*. P. *αἰγίδααι*. Br. cum Bentlejo et Toupio. Verba corruptissima ap. Liban. T. III. p. 428. in hunc modum videntur refingenda: *ἐνθουμαῖοθι τίνα γνώμην ἔξιν αἰὸς τοὺς Αἰγίδας* (τοὺς ἀτρείδας vulg.) *πυθομένους* (διδόμενους vulg.) *τοὺς ὅψι δουλεύειν μανθάνοντας τοῖς θανματοποιῶσι, οἷς* (hoc vulgo abest) *ἐν δεικνῇ διανέμων τὰ ἀπ' ὀλύνθου σώματα, τὸ ὡμότητος ἄθλον εἰληγε τὴν πυλαίαν*. — V. 5. *ἀλιανθεῖς*. P. *ἀλιανθῆς*. Br. c. Boivinio. Toupii commentum *ὡς ἀλλ ξανθὸν* in metrum peccat. Eleganter oppidum in utraque fluminis ripa positum cum purpureo panno comparatur. De voce *ἀλιανθῆς* vid. Fischer. ad Anacr. pag. 38. et pag. 405. *ἀλιανθῆι κόχλῳ*. Paul. Silent. in Keph. S. S. v. 554. p. 518.

Nr. 706. *διογένοῦς εἰς χροῖοικπ τὸν φιλόσοφ.* adscriptum *τὸ μέτρον*. (fort. *ζήτει τὸ μέτρον*.) Est Diogen. Laërt. L. VII. 184. p. 480. V. 1. *εἰλιγγλαας*. P. *ἰλιγγ*. Diog. V. 2. *εὐχης*. P. *οὐ δ' ἦς*. Diogen. Fortasse rectius, *οὐ τῆς πάτρας*. De litteris *χ* et *τ* permutationis vid. p. 505. nr. 626. v. 3. In fine versus comma ponendum. —

Nr. 707. *διοσκορίδου εἰς σοσιθέλιον τιν τάφον ὑπὸ κρινόμεν τ' ἐν ταῖς τραγωιδίαις φερόμενα*: *ἰσφαλται τὸ ἐπιγράμμα παντάπασιν*. Ter appicta sigla ζτ. Br. L. 501. nr. 29. An. I. 2. p. 397. Cf. Addenda p. 450. et Hermann. in Comment. Societ. phil. Lips. T. I. P. II. p. 254. V. 1. *ἄστη*. P. V. 2. *ἄλλον* et *ἰσοφουλῆς*. P. *ἄλλος* . . *σοφουλῆν*. Br. quod recepi. V. 3. *πυρρόγηνειος*. P. *πυρρόγηνειος*. Br. V. 4. ne *ἄξια* penderet, junxi hanc vocem cum *Σατύρων Φλιασίων*. V. 6. *πατρίδ' ἀναρχαῖσσι*. significare videtur, Soitheum, choris satyricis post longum intervallum restitutis, patriam vetusto hoc dramatico genere instruxisse. V. 8. ad *ἐλκόμενος* subaudiendum videtur *ἦν*, i. e. *εἰλκόμεν*. Vid. Dorvill. ad Char. p. 624. Schaefer ad L. Bos p. 608. Hermannus haec verba cum sequentibus jungebat: *πρὸς τ' αὐτὴν ἐλκόμενος μεγάλην, ἔωσδ' μοι* . . . constructione mutata, ut p. 529. nr. 148. *καὶ γὰρ δ' αὐτὸν ἰδὼν, τὸ στόμα μου δίδεται*. Homer. 'Il. o. 267. *ὃ δ' ἀγλαΐῃσι πεποιθώς, 'Εμίρη δ' γούνα φέρε*. V. 9. *ἐπεὶ δέ μοι ἔρσων τύπος*. P. *εὐαδεν ἱρώων τύπος*. Br. ex conjectura Salmasii, genuinam se Cod. scripturam repraesentare existimans. In

ων latere *θύσαν*, dubitare noli. Praeterea malim *τύπος*, quam-
am Hermannus in *τύπος* acquiescit.

¶ Nr. 708. τοῦ αὐτοῦ διόσκορι εἰς τινὰ κωμωδιογράφον. ὑπο-
βάνω δ' ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν αὐσώιδεον. ζτ. πανταυθα την ἔννοιαν διατα-
λάματα. Br. I. 501. nr. 30. An. I. 2. p. 400. Cf. Athen. L. VI.
241. F. V. 1. *φιλάγωνα*. P. Br. et sic est in praestantissimo Cod.
Athenaei, ubi vulgo *φιλαοιδόν* legitur. V. 2. *ζῶντα μάχωνα*. P. *ζῶντι*
μάχωνι. editt. vett. Athen. et Cod. Venet. Huic lectioni frustra pa-
rocinatur doctissimus Deipnosophistarum editor. Ut in Cod. Pal.
Athenaei *Μάχωνα* scripsit ob praecedens *ζῶντα*, pro *Μάχωνι*, sic in
Cod. Veneto Athenaei casus participii nominis vicini casui accom-
modatus est. Verum est *κισσὸν ζῶντα*. V. 3. *ἔχει σφήνα*. P. *ἔχει*
σφήνα. Br. c. Athen. De prodigiis Liban. T. IV. p. 828. 11. *κη-*
φήμενοι διὰ τύχην τινὰ δεξιάν, εἰθ' οἱ θεοὶ (Scr. εἰθ' ὧ θεοὶ) κα-
τέπερ ὕδαρ, ἀλλ' οὐ χερσίων ἐκχέοντες, καῖπειθ' ὥς περ κηφῆνες
γίντες, ἐκ τῶν ἀλλοτρῶν πόνων παρατρεφόμενοι. — ἀλλὰ τι τέχνας
ἄλλ' ἄρα τέχνης. Athen. τέχνης recepi c. Br. V. 4. *ἡμφίσεας*. P.
ἀμφίσεας. Athen. V. 5. τοῦτο δὲ πρ. P. τοῦτο δ' ὁ πρ. Athen.
Cod. praetuli. ἐρεῖ. P. Ath. ἐρεῖς. Br. male distinguens post πόλι-
6. *θυμός*. P. *φυτόν*. Athen. *θυμόν*. Br. Ap. Lucian. T. IV. p. 176.
οἰσιστάτην ἀρχῶν ἀπασῶν, καὶ θυμόν τοῦ Ἀστυνοῦ ἀποκνέουσιν.
im θυμοῦ legebatur. Ibi vid. Interpp. p. 491. s.

Nr. 709. ἡλεξάνδρον. ζτ. οτι εσφαλτῆ καὶ ἔστιν ἀδιανόητον. Br. E.
8. nr. 3. An. I. 2. p. 235. Cf. Plutarch. T. II. p. 599. E. V. 1.
ἀρχαῖαι. P. ἀρχαῖαι. Plut. Br. ἀρχαῖαι. Plut. Br. Causam
non videbam, cur a membr. discederem, modo ἀρχαῖαι scriberetur.
se ipso, ut probabiliter suspicatur Welkerus in Fragm. Alcmantis
28., Alcm. ap. Steph. Byz. V. Ἐρμείην. Οὐκ εἰς ἀνὴρ ἄγριος, οὐδὲ
καίος, οὐδὲ παρὰ σοφοῖσιν ... ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀρκῶν. Fortasse:
οὐδὲ παρασόφος. quod vocabulum in Lexicis non magis comparet,
quam παρασόφισμα, quod vide in Bekkeri Anecd. T. I. p. 59.
μοῖος. P. Plut. νομός. Br. V. 2. *νέρας ἡστισαν ἢ μανίας*. P.
μοῖος ἢ τις ἀνὴρ μανίας. Plut. *χέρας ἢν τις ἂν ἢ βανίας*. Br. c.
Alm. et Reiskio, quam lectionem illustravi in Animadvers. De
ἀνέτης, quod ob versus commoditatem in βανέτος mutatum est, ut
ἡρὸς in ξηρὸς. p. 199. nr. 304. vid. Interpp. Sueton. Vit. Octavii c. 87.

T. I. p. 214. ed. Wolf. V. 5. ῥήσων. P. Br. De ῥήσων cogitabat Meziriac, quod, genuina lectione in vers. 2do restituta, locum non habet. V. 3. νῦν δέ μοι ἄλλο οὔνομ' ἐκ σπ. P. νῦν δέ μοι Ἀλκμάν Οὔνομα καὶ σπ. Plut. Br. V. 4. praeclare Cod. P. εἰμι πολυτρίποδος. Ap. Plut. vernus exit in Σπάρτας πολίτης. V. 5. ἐλικωνίδας. P. ἐλλή-
νιδας. Plut. V. 6. δασκύλεω. Plut. Br. ^aδυσκύλεω. P. Κανθαύλεω ma-
lebat Bentlejus. μαίζονα. P. Br. κρείσσονα. Plut. In Γύγεια prima
corripitur, quae longa est in Od. Anacr. XV. 1. ap. Bianor. in Palat.
p. 430. nr. 423. Leonid. Tar. p. 324. nr. 740. Vid. ad p. 162.
nr. 112. v. 5.

Nr. 710. ἡρίννης μυτὼ^η εἰς βρυκίδα την μυτληναϊαν ἡρίνην
δὲ συνεταίριδα. Appictum σμ. ^pω. Br. I. 58. nr. 2. An. I. 1. p. 187.
V. 2. αἶδα. P. Br. αἶδα. Reisk. σκοδιᾶν. P. V. 3. τοῖς ἐμοῖς. P.
ἐμόν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. χαίρειν. P. χαίρην. Br. V. 4. τελέ-
θωντ' P. τελέθοντ' Br. Coniunctivus post εἴτε recte habet ap. eos,
qui particulae εἰ coniunctivum addunt. — ἑτεροὶ πόλιος. P. ἑτερο-
πτόλιος. Br. c. Heringa. Dedi equidem, quod proximum erat: αἰθ'
ἐτέραις πόλιος. Sic saepe litterae ω et α, ε et ε inter se permutantur.
V. 6. χῶτι. P. ὅττι. Br. quod non est necessarium, distinctione in
fine praecedentis versus posita, verbisque εἶπας καὶ τὸ ad praecede-
ntia relatis. — βρυκίδα. P. Ex nr. 712. abunde apparet, nomen
puellae Βρυκίς fuisse. V. 7. τηρὶ δῶσειδωντι. P. τήνq δ' εὐγενὲς
ἐντί. Br. c. Salm. in marg. Ap. G. R. quod non ob unam causam
improbandum. Rectius C. de Pauw in not. mst. τηρία ὡς εἰδῶντι. in
eo tamen errans, quod haec omnia ad Erinna referenda existimavit.
Hanc Τηρίαν ποιήτριαν fuisse vocatam, docet Stephan. Byz. in Τῆρος.
non ab urbe Laconiae, sed ab insula Teno, ni fallor, unde vitae
sedes in Lesbum transtulisse videtur. At si Erinna Tenia fuit, nihil
impedit, quominus illius amicam ejusdem originis fuisse existimemus.
Scripsi itaque, paucis litteris immutatis: χῶτι γένος Τηρία ὡς δ' εἰ-
δῶντι καὶ ὅττι μοι . . . Fac, ut hoc quoque sciant; conjunctione ὡς
elliptice posita, ut ὅπως, ἵνα, μὴ saepissime. Similiter Xenoph. Cyrop. V.
2. 33. εὖ δὲ ἴσθι, ὃ Γωβρύα ἵνα καὶ τοῦτ' εἰδῇς. οἱ πολλοὶ ἄν-
θρωποι κ. τ. λ. ut ex optimo Cod. Guelph. Schneiderus edidit. —
In Cod. α συνεταίρις obscurum. In marg. γρ. ἀσυνεταίρις.

Nr. 711. ἀντεπάρου εἰς κλειναρετὴν νικίπκ καὶ δημ³ θυγατέρα

θ τ
 Br. II. 34. nr. 98. An. II. 1. p. 93. V. 3. πείκης. P.
 νκας. Br. V. 5. δημῷ. P. δαμῷ. Br. ἐφ' ἀρπάξασα. P. ἀφαρκ.
 quod sine haesitatione recepi. V. 7. ἐκάμαντο. P. ἐκάμοντο. Br.
 8. θάλαμον. P. πάταγον. Br. c. Musgravio. Sic etiam Salm. in
 arg. Ap. G. R. Nihil verius. De luctu Bion. Eid. I. 4. καὶ πλα-
 γησον Στάθεα.

δ

Nr. 712. εἰς βαννι τινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλαμῷ τελευτήσασαν ἡρίννης.
 ptietae siglae C ^P ω μ. Br. I. 58. nr. 3. An. I. 1. p. 188. Attigit
 c. epigr. Chardon. Mélanges T. I. p. 110. s. V. 2. αἶδα. P. αἶδα.
 V. 3. βάσκανος. δαίμονα βάσκανον καὶ πονηρὸν accusat aliquis
 Liban. T. IV. p. 505. 11. apud quem p. 511. 4. verba, φθόνε καὶ
 ἔμον καὶ βασκανία, καὶ τύχη πονηρά, frustra tentantur. — τοικαλὲ
 μεθ' ὀρῶντι. P. καλὴ μὲν ποθοῦντι. Br. c. Toupio, correctione
 rum probabili. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: τὰ δὲ τοῖ
 λὰ σάμαθ' ὀρῶντι ... quod aut de inscriptione ipsa accipiendum,
 de signis quibusdam symbolicis cippo insculptis. V. 4. ὄμματα
 B. P. ὠμοτάταν. Br. c. Salm. qui etiam alia hic tentavit parum
 cititer. ἀγγέλιοντι pro ἀγγελοῖσι. — τύχαι. P. τύχαν. Br. P. V. 5.
 rum lemma adscriptum: εἰς τὴν αὐτὴν βανῆ. Siglae in marg.
^P ω μ. — ὡς τάν. P. ὡς τάν. Br. ἐφ' αἰσθητο πένκας τάν δ' ἐπὶ.
 ὑφ' αἷς δόμον. ἄγετο πένκας Τῷδ' ἐπὶ. Br. praeunte Salmasio.
 rus est mutilus, sed quae supersunt, leni unius vocabuli mutatione
 corrigi posse videntur: ἐφ' αἷς [καλός] ἤδετο πένκας, ταῖς δ' ἐπὶ
 δευτὰς ἐφλεγε πυρκαῖᾱ. quibus facibus praelucentibus modo Hyme-
 reus canebatur, iisdem socer puellae corpus in rogo incendit.
 ρκαῖς. P. Br. πυρκαῖᾱ dedi, ob crebram permutationem litterarum
 t c. Ut h. l. τὰν παῖδα ἐπέφλεγε πυρκαῖᾱ. sic Homer. 'Ιλ. ψ. 52.
 ῥ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπὶ φλέγῃ ἀνάματον πῦρ. Idem h. l. κηδευτῆς
 od κηδεστῆς, pro quo κηδέτωρ est ap. Manethon. L. IV. 514. In
 d. Pal. est καδευτᾱς; fortasse etiam καδεστᾱς; ambiguum enim.
 mnam κηδευτῆς ex Aristotele habet Schneider. in Lex. — V. 8.
 ρῶν. P. γοερὸν Br. c. Reiskio, fortasse rectius.

Nr. 713. ἀντιπάρου εἰς ἡρίναν τὴν λεοβίδα ποιήτριαν: ἥς οἱ
 μακρόισι ^χ παραβάλλονται ὁμήρωι. Br. II. 19. nr. 47. An. II. 1.
 48. V. 5. ἀναρίθμητοι. P. ἀναρίθμητοι. Pl. Br. V. 6. λίθη. P.
 Tom. III.

λήθη. Pl. Br. V. 7. ἡδὲ κολ. P. ἡέ. Pl. Suid. in λώϊον. T. II. p. 462. — Nr. 714. ἀδέσποτον εἰς ἵβυκον τὸν λυρικὸν ποιητὴν. ^{στε}
Br. III. 262. nr. 528. An. III. 2. p. 164. V. 1. ἰταλιη σταγανώδεος. P. ἰταλῆς τεναγώδεος. Pl. Br. Simile vitium sustulimus in ep. Posidippi in Append. nr. 64. T. II. p. 780. ἔστ' ἂν ἵκη Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγη. In Artisani Anab. VII. 7. 9. καὶ οὕτω ἐς οὐ πολὺ ἔδωρ ὃ Εὐφράτης τελευτῶν, καὶ τεναγώδης ἐς τοῦτο, οὕτως ἀποπαύεται. fortasse legendum, καὶ τεναγῶδες τοῦτο. — V. 2. θρινακίον. P. Br. et editt. vett. Plan. In nonnullis τρινακρίον. — γενομένην. P. Br. γενομένης. Vulgo. Cod. lectionem refer ad πόλιν, quod assumendum ex Ῥήγιον. V. 3. φιλέοντα δέ. P. (in var. lectt. τε male excusum.) φιλέοντά τε. Pl. Br. V. 5. ἡδέα πολλά. P. Br. τῇδὲ τε πολλά. Pl.

δ

Nr. 715. εἰς λεονι τὸν ταραντὶν ἐπιγραμματοφόρον τὸν τ' ἴσο-
ψηφα γράψαν τοῦ αὐτοῦ. ὦ. Auctor lemmatis Tarentinum Leonidam confudit cum Alexandrino. Leonidae inscriptum in vett. editt. Plan. p. 282. St. In recentioribus ἄδελον εἰς λεωνίδην. Inter epigr. Leonidae Tarentini edidit Br. I. 247. nr. 100. An. I. 2. p. 151. V. 2. δέ μοι. P. Pl. δ' ἐμοί. Br. V. 4. ἀντί. P. Pl. ἄντι. Br. Haec praepositio non magis patitur anastrophēn, quam ἀμφί. — μελιχρῶν. P. μελιχρόν. Pl. Br. V. 5. αὐτά με. P. Pl. Br. ἀλλά με δῶρα corrigebat Schneiderus; et certe particula adversativa requiri videtur. Non minus recte scripseris, αὐτὰ δὲ δῶρα. Saepe δὲ pro ἀλλὰ ponitur post enuntiationes negativas. p. 269. nr. 413. οὐχὶ ἔργα γυναικῶν . . τῶν δὲ κινῶν ἐλόμαν . . βίοντον. p. 284. nr. 484. οὐχ' ὑπὸ παιδων, Ὅθνηναις δ' ἐτάφη χειροῖν. Ad κηρύσσει aut οὔνομα subaudiendum, aut ἐμὶ, quod ex praecedente Λεωνίδου assumi potest. Vid. ad pag. 253. nr. 321.

δ

Nr. 716. διονυσίου ῥο ἐπὶ τινι ῥοδίω νίωι τελευτήσαν. μήποτε δὲ φαινόμενος ἐπωνομάζετο. Appictum ζτ. Br. II. 255. nr. 9. An. II. 2. p. 253. V. 1. ἰαλύσιοιο. P. Br. ἡλυσίοιο. Plan. V. 5. αἰοιδόις. P. αἰοιδός. Plan. Br. quem miror postea in Lectt. αἰοιδόις magis probasse, ita ut φθίγξεται passive sumatur. Manifestum est, genuinam lectionem αἰοιδός ob proxime praecedens ἐπεσσομένησιν ab oscitante librario depravatam esse. ἐπεσσομ. P. ed. Flor. pr. Br. ἐπ' ἐσσομεν. Vulgo. V. 6. ἄχρη φέρωσι. Quint. Smyrn. L. XIII. 341. ἄχρη ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀπάματον δύσιν ἔλθῃ. Herodot. L. IV. 119. μέγχε

τουτο ἰδωμεν. Sic ἕως quoque sine ἄν cum conjunctivo restitur. p. 488. nr. 821. αὐδήσει ... ἕως πόλος ἀστίρας ἔλκη. p. 493. 23. μίσσα θέλει πειλάγη ... ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων ἔλθῃ.

Nr. 717. ἀδέσποτον εἰς λεύκιππον. εἰς λευκιππ γεροντα εν κυνη-
ῶν τελευ. Br. III. 288. nr. 647. An. III. 2. p. 226. V. 2. ὑπειαρ.
ἐπ' εἰαρ. Br. c. Reiskio. νῆσομένοις. P. νισσομέναις. Br. cum eodem.
V. 5. οἱ νομείιν. P. Br. Quaedam apogrr. οἱ νομέειν. αἶδε P. —

718. νοσοῖδος. εἰς νοσοῖδα τὴν ἑταῖραν σαπφοῦς τ μιτυληνῆ.
sum lemma. Br. I. 296. nr. 11. An. I. 1. p. 419. V. 1. μιτυ-
αν. P. V. 2. τὰν σαπφοῦς et ἐνανυόμενος. (sic corrige in edit.
tra, ubi ἐνανυόμενος expressum.) P. τὰν Σαπφῶ χ. ἄ. ἐναυόμενος.
tacite recepit. Bentlej. in Dissert. Phalar. p. 198. nihil mutat
τὰν in τὰν, de ἐνανυόμενος nihil monens, quam vocem Toupius
Hesych. T. III. p. 146. vertit, participaturus. Est potius, sibi
aturus, carpturus inde. — V. 3. φίλα τῆναι τε λοκρίσσα τίκτειν
ς ὅ ὅτι μοι. P. φίλαν τῆναι τε Λοκρίς γὰ Τίκτεν Ἰσας, ὅτι θ' οἱ.
Br. φίλα τῆνὰ τε Λοκρίσσα Τίκτεν Ἰσας (i. e. Ἰσας) ὅτι θ' οἱ.
d. In utraque correctione manifesto falsum est θ' οἱ pro τέ οἱ.
e necessaria mutatio, quum saepius epigrammatographi a tertia
ona ad primam, a prima ad tertiam transeant. Vid. ad p. 154.
75. Quare Bentleji vestigia premens, paucissimis mutatis, lego:
ῖν, ὡς Μοῦσαισι φίλα, τῆνὰ τε Λοκρίσσα Τίκτεν Ἰσας, ὡς μοι
e ὡς οἱ) τοῦνομα Νοσσίς. ἴθι. i. e. εἰπέ, ὡς Λοκρίσσα (notanda
c forma pro Λοκρίς) ἐστὶ scil. καὶ ὡς ἔκτεν Ἰσας ἐκείνη χάριτας
qua brachylogia cf. ad p. 95. nr. 48.) καὶ ὡς μοι (sive ὡς οἱ)
νομα Νοσσίς. Leniore etiam mutatione correxeris: τίκτεν Ἰσ',
δ' ὅτι μοι τοῦνομα N. Junguntur enim interdum conjunctiones
ῖν, ut p. 448. nr. 530. ἵνα δείξῃ ὅς ὅτι καὶ μέχρι σοῦ πάντα
αῖν δύνатаι. quem versum cum aliis excitant Intrpp. Gregor. Cor.
2. — Ἰσα tum dictum ut p. 267. nr. 407. de Sappho: Ἰσα πνεύουσαν
ἵναις, ταῖς Μοῦσαις scil.

Nr. 719. λεωνίδα ταραντιν^τ εἰς τέλλην τον γελωποιεῖν πρώτον
a. Br. I. 240. nr. 77. An. I. 2. p. 131. V. 1. βώλειω. P. βώλει.
c. Salmasio. Sed nusquam τὸ βῶλος occurrit. Hac ex parte pro-
tilius Reiskius βῶλανι. Sed aliud quid latere suspicor. V. 2.
ῖτον. P. πρώτον. Br. — Nr. 720. χαιρήμωνος. Br. II. 55. nr. 2.
26 *

An. II. 1. p. 175. V. 1. κλέουσιν τοι βοικλείας. P. Κλεῖας Τιμοκλήος. Br. cum Ruhnkenio. In Κλεας posterior syllaba corripitur, Doriensium more, ut in Αἴας ap. Alcman: δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας αἵματά τε μύνων. Vide Dracon. de Metr. p. 12. 6. Unde ad Cod. vestigia scripsi: Κλεῖας ὁ Τιμοκλήος. Similiter supra p. 513. nr. 673. in Ἀνδρέα ultima corripitur, nisi ibi est synizesis. — V. 2. ἀμφιλόγον γὰν ἀμφιτεμνόμενος. P. Ἀμφιλόγων γαῖαν ἐπεσσύμενος. Ruhnk. ἀμφιλογον γὰν ἐπιεννύμενος. Br. c. Salmas. in Ap. G. R. ἀμφιλόγος verum videtur de agro, qui utrum Spartanorum esset, an Argivorum, ambigebatur. Tum scribendum videtur, γαῖαν ἐφεσσύμενος. p. 251. nr. 299. πάτραν κείμεθ' ἐφεσσύμενοι. De hac locutione fusa disputantem vid. Hemsterh. ad Hesych. T. I. p. 1352. Quod ap. Theognid. legitur v. 420. ed. Br. καὶ κίτοθαι πολλὴν γαῖαν ἐφεσσύμενον. Brunkii commentum est, quod Bekkerus vulgatae γῆν ἐκαμησάμενος cedere jussit. Vid. ad p. 267. nr. 404. 1.

Nr. 721. τοῦ αὐτοῦ. ζε. ὅτι ἀδιαγνωστὸν ἐστὶ τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 55. nr. 1. An. II. 1. p. 174. V. 1. τοῖς ἄρχει παρθενῖσαι. P. quod corrigere conatus Planud. dedit: τοῖς ἀρχείοις χημῖν ἶσαι χέρες. Sic vulgo. In edit. Flor. pr. et Ald. 1. χημῖν omissum. Saltem scribendum: χημῖν ἶσαι χέρες. ut Br. exhibuit. Τοῖς Ἀρχεὶ καὶ Σπάρτῃ ἶσαι χέρες. correxit Salmas. in marg. Ap. G. R. comparans Virgilianum, hospes a Zacyntho; quod factum nolit Schaefer. ad L. Bos p. 698. quem secutus sum emendantem: τοῖς Ἀρχεὶ Σπάρτῃ τ' ἶσαι χέρες. V. 2. σύμβολαμέν. P. συμβάλομεν. Pl. Br. θυρεαλ. P. Θυρία. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. v. 4. — δόρν. P. δορός. Pl. Br. — In Cod. Pal. sequitur ep. Dioscoridis, quod dedimus p. 241. nr. 229.

Nr. 722. Θεοδωρίδα εἰς τιμοσθένην νιδὸν μολοσοῦ. Br. II. 44. nr. 12. An. II. 1. p. 130. V. 1. θρηφαγον. P. θρηφατον. Br. — Nr. 723. ἀδίσποτον εἰς τὴν τῶν λακεδαιμονίων πολ. Br. III. 247. nr. 452. An. III. 2. p. 129. V. 1. ἄδμητος. P. Br. εὐδμητος. Pl. De ἄτμητος cogitabat Salm. V. 2. καπνόν. Locis olim laudatis adde Xenoph. Hellen. VI. 5. 28. quum in bello Thebano exercitus hostilis domos circa urbem incenderet, τῶν ἐκ τῆς πόλεως αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν ὀρώσας ἠνείχοντο, αἱ οὐδέποτε ὀρώσας πολεμίου. V. 4. λύκου. P. λύκοι. Pl. Br.

Nr. 724. ἀνύτης μελοποιῦ εἰς προαρ^χ ὑπερ^ς πατρίδος μαχ^ςμ^ς καὶ πεσόντα. Br. I. 199. nr. 13. An. I. 1. p. 430. V. 1. ἦβα μὲν σε

αρχε ἔσαν παιδων ᾗτε ματρὸς φειδία. P. quem versum 'misero
 uptum sic exhibuit Br. "Ἡβᾶ μὲν σὺ, Πρώαρχε, πεισὼν παιδων
 ματρὸς Στήθεια ἐν δν. plane ut legitur ap. Wolfium in Fragm.
 tr. p. 114. in qua lectione et mutationis violentia et hiatus in ver-
 στήθεια ἐν offendit. Minus etiam feliciter cessit emendandi conatus
 agas in Obas. crit. p. 263. Quum ματρὸς non habeat unde pen-
 , nullus dubito, δῶμά τε ματρὸς legendum esse, praesertim quum
 ων orationem turbet. Reliqua autem in hunc modum legerim:
 α μένος σε, Πρώαρχ', ὅλεσ' ἐν δατ', δῶμα δὲ ματρὸς Φαίδρας ἐν
 Saepe sic ἡ ῥα est in epigrammatum initio. p. 134. nr. 280.
 γε καὶ σὺ, Φίλινα, φέρεις πόθον. p. 220. nr. 84. ἡ ῥ' ὀλίγον
 σῆμα. p. 499. nr. 64. ἡ ῥά γε πού τὸ φρύαγμα τὸ τηλικόν.
 37. nr. 121. ἡ ῥά νύ τοι, Κλεόνικα, .. ἡντήσανθ' αἱ λιπαρά
 τες. Cf. Valken. Epist. ad Roever. p. L. An in nomine Φαίδρας
 attigerim, ignoro equidem. Sed hoc nihil refert. Alii, si hoc
 icuerit, aliud substituant. — θνοφερῶ πένθει. ut Aeschyl. Pers. 534.

τ
 τ
 P. Nr. 725. εἰς μενεκρᾶ ὄνωθεν (Scr. οἰνωθέντα) καὶ τελευτή-
 α. καλλιμάχον. Br. I. 471. nr. 44. An. I. 2. p. 298. et in Ad-
 p. 442. V. 1. οὐκέτι πολὺς. P. οὐδ' ἐπὶ πολὺ scripsi: non
 existit; ut ἐπὶ θηρόν, ἐπὶ δῖν. p. 429. nr. 413. de spatia: αἱ δ'
 ... ἐπὶ πολὺ Τρηχεΐας. Verba καὶ σὺ γὰρ ὦδε, nam tu quo-
 hic (in sepulcro) jaces, orationem eleganter interrumpunt. V. 2.
 ξίνων ὥστε. P. λῶστε scripsi cum Zedelio. Sic hoc distichon
 litteris mutatis corrigi posse existimabam. Br. dedit in textu:
 e, καὶ σὺ γὰρ ὦδε M. οὐκέτι πολὺς Ἡσθα· τίς ἀξίνων, τίς
 tr. In Lectt. autem corrigit: Αἴνις, καὶ σὺ γὰρ ἦσθα, M. οἰνο-
 ξειν Δεινός, τίς δ' οἶνος ὦδε κατ. quae non magis probanda sunt,
 quae ipse olim simili profudi audacia. V. 3. ἦρατο. P. ἡ ῥα τό-
 si cum Zedelio. Viatoris etiam haec verba sunt, non, quod Br.
 imabat, Menecratis. In fine versus restitui ordinem membr. ὕπνος
 v. pro Brunkiano: ἦλθεν ὕπνος.

δ
 ο
 Nr. 726. λεωνε εἰς γραῦν πλατθίδα τὴν φιλαργυπν. Br. I. 240.
 8. An. I. 2. p. 133. V. 1. μ' ἥϊον ἀνώσατο. P. κήϊον ἀνώσατο.
 c. Toupio. V. 2. γρηῖς. Rectius γρηῖς P. V. 4. ἀγχιθερον. P.
 θρωῶν. Br. c. Reiskio; necessaria correctio. V. 5. δεινένμενη. P.
 μένη. Br. V. 6. τὸν χάρ. P. σὲν χάρ. Br. Post hunc versum
 um est in Cod. Pal. Sequenti autem versui novum lemma ad-

scriptum: τοῦ αὐτοῦ λεωνι εἰς τὴν αὐτὴν πλατθίδα τὴν ὀδοηκοντου. unde factum, ut hoc epigr. a nonnullis editoribus in duo divideretur. Vid. Toup. Epist. de Syrac. T. II. p. 356. — ἡ ῥικνή. P. ἡ ῥικνήν. Br. quod cum πρόπην jungendum. Quamvis probabilis sit emendatio, non tamen a Cod. lectione recedendum putavi. — Scr. ἄρκιον pro aphalmate typographico ἄρκιον. V. 8. στογγελαουσ' ἡμερ. P. στογγελλουσ' ἡμερ. Br. quod procul dubio verum. — V. 10. ἡ καλά. quae pulchra opera pulchre et eleganter texuit.

Nr. 727. Θεασιῆτον εἰς φίλιαν τὸν αὐτάρεσκον καὶ δοκησίασπον. Falsum lemma. Br. II. 251. nr. 3. An. II. 2. p. 242. V. 1. ἄλλον. P. ἄλλων. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 3. αἶδα. P. αἶδα. Br. V. 4. μὲν ^ἡ θειοίτας. P. εἰν αἶδα γὰρ μένων θειοίτης οὐδὲν ἀτιμότερος. Suid. T. I. p. 372. — μίνω. Br.

Nr. 728. καλλιμάχου εἰς ἱέρειαν τινὶ δῆμητρος γραῦν αἰσιῶς τελευτήσας ἐπὶ τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ ἑνδεκάσυλλαβ. In marg. ζτ. Br. I. 471. nr. 45. An. I. 2. p. 500. Versus tres majores sunt asynarteti Archilochici, constantes ex tribus dactylis, duobus trochaeis et spondeo; tres minores Phalaecei hendecasyllabi. V. 1. πάλι. P. πάλιν. Br. ob metrum. V. 2. διδυμήνης. P. διδυμήνης. Br. — V. 3. ἡ γρηῦς. Br. Verba sic jungenda: ἐγὼ ἡ γρηῦς ἐγενόμην ἱερέη. — ἦνο... (non ἦγο...) P. Lacunam sic impleveris: ἡ ἔν θεῶν ἱερωταῖς. V. 4. ob praecedentis versus defectum obscurus. Suspiscabar olim: προστασίην ἔχον (i. e. εἶχον. Male in Animadversas. ἔχων excusum.) γυναικῶν. quod cum praecedentibus bene coiret. — Sequitur in Cod. epigramma Dionysii, quod suo loco legitur p. 279. nr. 462.

Nr. 729. τύμνω εἰς ἀρτίστονον τινα γυναῖκα τελευτῶ. Br. I. 506. nr. 6. An. I. 2. p. 414. In Plan. p. 234. est ἄδηλον. V. 1. εὐθή. P. Εὐθήης Τριτωνίς corr. Scaliger in not. mst. ἐλοχέθην. P. ἐλοχεύθη. Pl. Br. V. 2. ἄν omisum in P. supplet Pl. Br. V. 3. ἀρτίστοκος. P. καταγνέν. Ib. κατήγαγεν ἐν βρ. Pl. Br. Vitium esse in τῷ δὲ πολλά dubitare noli. De μοῖρα cogitabam olim cum aliis; nunc corruptae lectionis vestigiis accuratius perpensis, legendum suspicor: ἀρτίστοκος· μετὰ δ' οὐ πολὺ Κῆρ ἄγαγεν βροίφος ἄδην. ubi priore syllaba praepositionis μετὰ forte omissa, facile apparet, quid librarium impulerit, ut etiam πολλά scriberet. Similes priorum syllabarum omissiones attigi ad p. 279. nr. 457. Sic plane ap. Themist. Or. XXVIII.

541. C. τὰ ἡδονῆς legitur pro μετὰ ἡδονῆς. Vid. Additam. An.
Athen. p. 262. — ἔθαν. P. ἔθην. Pl. ἔθην. Br. praeter necessitatem.
4. σὺν κλεινῇ. P. σὺν κεινῇ. Pl. Br. δεκάτην οὐχ. P. δ' inserui
um Pl. Br. ἐπὶ ἡμερον. P.

Nr. 730. πέρσον εἰς μνάσῃσαν καὶ νεοτίμαντην αὐ θιγατέρα.
II. 4. nr. 4. An. II. 1. p. 13. V. 2. μνησμένα κοῖρα. P. μνη-
σμένα κοῖρας. Br. c. Salm. quod auribus parum blanditur. Scripsi
mod epigrammatis argumentum suadebat: μνησμένα κοῖραν . . . τύπος,
νευτίμας θ', ἄς . . . Conspiciebatur in cippo imago matris, filiam
morantis, ipsiusque filiae moribundae, patris denique, caput sibi
extra pulsantis. P. V. 3. novum in Cod. lemma: καὶ ταῦτα εἰς
μνάσῃσαν/. — θ' sensu postulante post Νευτίμας inserui. V. 5.
ἀλγύ. Apud Apollon. Rh. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος,
τις ἄλλη Ὠρώρει σκοτὶ μνησάτων ἀνιούσα βερέθρων. legendum
epicor: ἡ τις ἀχλὺς Ὠρώρει σκοτὶ. ut ap. Aeschyl. Pers. 665.
νυγία γὰρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπύταται. — μητρος. P. ματρός. Br.
7. ἐπεμασσάτο κῶ. P. ἐπεμάξατο κῶ μ. Br. c. Reiskio; quae inutilis
correctio, quum aoristi formam a Cod. representatam satis tueantur
Hommerica ap. Clarkium ad 'Il. ρ. 564. Cf. Heyn. T. VII. p. 372.
omnino tempori aoristo nullus hic locus, nec καὶ ferri potest ante
Quod dedi ἐπιμάσσεται. ὦ μέγα δειλοί. respondet praecedenti
ταί. Omnia enim in hoc epigr. ut praesentia describuntur.

Nr. 731. λειωνίδα εἰς γέροντα βάντῳ στηριζόμενον. ὡς ἐπὶ παμάκω
πο γοργος θηναὺ τόνονμ. Br. I. 241. nr. 79. An. I. 2. p. 134.
1. καματωι. P. κάμακι. Br. cum Reiskio. Duae fortasse hic lectiones
confusae καλάμω et κάμακι. Arundinis enim plurimus usus in vi-
etis. — αὐτῶ. Vid. ad p. 191. nr. 255. V. 2. σκηπανίωι. P. V. 3.
τρεῖς . . θάλασαι. P. εἰ τρεῖς et θάλαση. Br. c. Salmasio. Nihil
auto. Ad θάλασαι subaudi σευτῶν. Vid. Porson. ad Eurip. Orest.
38. Schaefer, ad L. Ros p. 433. V. 6. κῆς. P. καῖς. Br. praeter ne-
cessitatem. — Nr. 732. Θεοδορίδα. εἰς πρεσβυτην τινα. ἔστιν δὲ
πρεσβύτην δια τα σφαλματα. Br. II. 43. nr. 10. An. II. 1. p. 128.
1. ὠχευε τάσκιπων. P. ὦχεο ἀσκ. Br. c. Toupio, quod propter
datum ferri nequit. Verius Picrsonus: ὦχευ ἔτ' ἀσκήπων. ne littera
videm mutata. — Ἐρμου ἄγριε. P. c. sigla ζτ. Ἐρμου λάτρεις. Br. c.

Toupio. Nec hoc probandum. "Ερμειω ἄγρα suspicabatur Boekh. in not. crit. ad Pindar. p. 381. Gerhardus in Lection. Apollon. p. 146. una voce 'Ερμεύλατις. Foeneratorem fuisse Cinesiam, non improbabile propter sequentia, quamquam id non necessarium. Aeschin. Axioch. p. 113. ed. Boekh. εἶτα λαθὼν ὑπεισήληθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συνέειτ' τὸ τῆς φύσεως ἐπικηρον καὶ δυσκαθίς· κἂν μὴ τις θᾶττον ὡς χρότος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἡ φύσις ἐπιστάσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν· πολλάκις δὲ ἄμφω. — κινήσια. P. Κινήσια. Br. V. 2. ἐκ τίσων. P. V. 3. γῆρας τάρτια. P. γνῖα ἔτ' ἄρ. Br. cum Toupio, cujus correctionis eum in Lectionibus poenituisse videtur. Et Toupus ipse fluctuat in Em. ad Suid. T. II. p. 213. ed. Oxon. Verum vidit Reiskius, qui syllabis recte se junctis, legit: γῆρα ἔτ' ἄρτια. V. 4. ἄχων (sic). P. ἀχρών. Br. c. Piers. et Reiskio.

Nr. 733. διοτίμου εἰς γραῦς τινας ἀδελφὰς ἀναξὼ καὶ κληνῷ θνητῷ ἐπικρατίας ὀδοκοντούτιδας θανον. Br. I. 251. nr. 6. An. I. 2. p. 163. V. 1. αἱ νόμιμοι. P. αἱ νόμιμοι. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Vera videtur correctio. Sunt venerabiles, eximiae matronae. V. 2. κληνῷ. P. κλεινῷ. Br. c. Salm. fortasse rectius. ἐπικρατίως. P. 'Επικράτειω. Br. 'Επικράτεος scripsi cum Reiskio. Vide Harpocr. in 'Επικράτης. ibique Maussac. p. 162. V. 3. κληνῷ. P. κλεινῷ. Br. — δῆμητρι δ' ἀν. P. Δήμητρος ἀν. Br. c. Salmasio, vitium quaerente ubi non erat. V. 4. προπόλεως. P. πρόπολος. Br. c. Salm. quod ob brevem syllabam in caesura pentametri improbandum. Scripsi una littera mutata: Δήμητρι δ' Ἀναξὼ 'Εν ζωῇ προπολεῦσ' ἐνν. a verbo προπολιέω, ut ἀμφιπολιέω et περιπολιέω. V. 5. ἐπιλείπομεν. P. ἐλλείπομεν malebat Br. Sensus est, utramque octoginta annos vivendo implese, sed alteram novem diebus post sororem obiisse. — ἰσοσίη. P. ἰσοβίαις. Br. In Ap. G. inveni ἰσόβιοι; in Ap. R. ἰσόβιος, utrumque ex Salmasii correctione ortum. Dixeri latere εἰς οὔσιν. hoc fortasse sensu: ἀφθόνως ἐδόθη τὰ ἔτη, ὥστε οὐκ εἶναι μέμφεσθαι. Sed exempla desidero locutionis in hunc modum usurpatae. V. 8. πρῆν. P. πρῆν. Br. Illud restituendum. ἀνιάμεθα. P. ἀφικόμεθα. Br. c. Salmasio; quod verum videtur. Propius quidem accesserit: ἄμ' ἰκόμεθα. sed an Salmasianae correctioni praeferendum sit, dubito.

Nr. 734. ἄθλον εἰς πρεσβυτίν τῶν ἀνώνυμον. Edidit Reiskius in Anthol. p. 159. nr. 763. In Anal. praetermissum. Exhibui in

Paralipom. T. III. 5. p. 650. V. 1. Prius hemistichium, quod misere corruptum est, ita dedi, ut in membr. legitur. Reiskius corrigebat: ω ξέν' ὀδῖτα — τί δ' ἐστὶ; τί γάρ; νέκυσ — ubi abruptus sermo displicet. Acutissimi viri vestigia premens, legerim: μή, ξέν' ὀδῖτα, σπειῦδε; τί γάρ; In syllabis *τυτσίδε* nihil aliud latere, quam *σπειῦδε*, nullus equidem dubito, tam similes sunt in Codd. ductus *τυτ* et *σπ*. Adhaec ita bis scriptum. In marg. Cod. sigla ζτ. — ω ποτ. P. ϕ ποτ. Reisk. Scripsi ϕ ποτὶ παίδων i. e. πρὸς παίδων. V. 2. ἡδ' ἦν. P. χορὸς ἦν. Reisk. Suspico fuisse: ϕ ποτὶ παίδων Πᾶν ἀγαθὸν κηδεύμ'· (ἦν): cui ab optimis liberis omnis cura contigit. — ἀρχιγίφων ὁ γέγων. δ' ante articulum videtur inserendum: valde grandaevis ille, sed suis carus. V. 3. Scr. γένοντό τοι. Liberis tuis ob pietatem tibi praestitam contingat, ut et ipsi ad senectutem perveniant.

Nr. 735. *δαμαγίτου εἰς Θεανὴ τῶν γυναικῶ ἀπελλίχου τελευτῶν*. Br. II. 40. nr. 11. An. II. 1. p. 114. In Plan. p. 231. St. *ἄθελον*, οἱ δὲ *δημάντων*. V. 1. ὕστατον φω. P. ω φώκ. Br. ὕσάτιον φω. Plan. quod, ut lenius, recepi. V. 2. *εἴπες ἐς*. P. *εἴπεν ἐς*. Pl. Br. Malis fortasse: *εἴπ' ἔπος*. p. 396. nr. 243. *τοῦτο δ' ἔπος τότ' ἐλεξαν*. p. 477. nr. 732. *τοῦτ' ἔπος αὐτῷ Εἰπόν*. p. 584. nr. 101. *τοῦτ' ἐβόησεν ἔπος*. — V. 4. *οἰκισιν ηἵπερ εἰς*. P. *ἐπ' ὠκείῃ νηὶ περῆς*. Pl. Br. Doricam verbi formam, ut alienam, cum *περῆς* commutavi; *οἰκείῃ* restitui. V. 5. novum lemma: *εἰς αὐτὴν τὴν Θεανῶ*. et *ἕως ὧδε*. quae est nota ejus, qui Codicem cum autographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter *ὧδε*. — *μόνος*. P. *μόρος*. Pl. Br. Vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. et p. 343. nr. 123.

P. Nr. 736. *λεωνίδα ταραν παραινετικὸν εἰς τὸ μὴ μεταβαῖν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἀλλ' ἀρκεῖσθαι ἐνολιγ'*. Br. I. 234. nr. 55. An. I. 2. p. 112. V. 3. *μὴ φθείρ' ἐν κενεῇ*. P. *μὴ φθείρεν· κενεὴ σε*. Br. V. 5. *εἰ καὶ ἦ καὶ* legendum videtur. V. 6. *φύσση ἐνὶ*. P. *φύσση*. Br. Suid. in *φύσση*. T. III. p. 647. ubi vet. editt. *ἐν ἰγρώῃ μασσωμένη*. — In marg. Cod. not. / [Cf. supra p. 393. G. H. S.] *τὰς λέξεις τί σημαίνουσι*. — V. 7. *ἦ καὶ*. P. *εἰ καὶ*. Br. At h. l. sana Cod. lectio, quae v. 5to depravata. V. 8. *ἀδυμυγῆς*. P. Br. *ἀλομυγῆς* corr. Salmas. in marg. Ap. G. R. primā, ut in *ἀθάνατος*, productā. Si vera est membr. lectio, sal debet intelligi per se quidem amarum (*πικρόν*), opsonio autem adhibitum (*ἐποψιδιον*) in mistione cum aliis dulce videtur. Paulo aliter

Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 74. T. II. p. 32. C. αὐτὰρ ἔμοιγε
Μάζα φίλη, γλῆκε δ' ὄψον ἅλεις.

Nr. 737. ἀδέσποτον εἰς τινὰ ἐπὶ ληστῇ πεφονευμένον. Br. III.
288. nr. 648. V. 1. ληστῆος. P. ληστῆρος. Br. λησταίος. Salmas. in
marg. Ap. G. In marg. Cod. ζτ. — Nr. 738. Θεοδωρίδα εἰς τίμαρ
παραγῆσαν ἐν σαλαμ. Br. II. 44. nr. 15. An. II. 1. p. 132. In Plan.
p. 253. St. alterum distichon desideratur. V. 1. κληῖδες. P. κληῖδες.
Br. V. 5. δέ οὐ. P. In marg. δέ σου. quod recepi. Timarchi corpus
ab undis ejectum et a cognatis agnitum puta. Cf. nr. 739. et p. 609.
nr. 12. Frustra Br. κόνιν δ' οὐδ' ἄμφ. In verbis νηῖ δέ σὺν φόρτῃ
εσ. vulgatam distinctionem vindicavit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 498. —
Nr. 739. παιδίου εἰς ναυαγον ἀρισταγόραν π. σκίαθον κινδυνεύσαν.
Br. I. 262. nr. 4. An. I. 2. p. 189. V. 2. ἀρισταγόρην. P. ἀριστα-
γόρη. Br. c. Heringa. V. 5. ὀρθρινοὶ μὲν. P. μιν. Br. V. 6. εἰς λιμ.
P. εἰς λιμ. Br.

Nr. 740. λωνίδα εἰς κρίθωνα τινὰ πλουσιώτατον καὶ τῷ γίγῃ
παρισταμενον. Br. I. 258. nr. 69. An. I. 2. p. 124. V. 1. ἐπεί. P.
ἐπεί. Pl. Br. Κρήθωνος. P. Pl. Br. In uno Cod. Plan. Κρίθωνος,
quod Br. in Lectt. probat. Vid. ad p. 191. nr. 258. V. 2. σποδιάν.
P. σποδιά. Pl. Br. V. 4. βονπάμων. P. Br. βονπάμων. Pl. V. 5.
μυθεῖμαι ὁ. P. Br. μυθεῖμ' ἐπεί. Pl. V. 6. φεῦ γαίης ὅσσης ὅσον.
P. φεῦ οὗτος γαίης ὅσον. Pl. φεῦ τόσσης γαίης ὅσον. Br. Non erat
eius a lectione membr. recederetur.

Nr. 741. κρηναγόρεν εἰς ὀθρυάδην τὸν σπαρτιάτην. Br. II. 147.
nr. 25. An. II. 1. p. 400. V. 1. τὸ μέγα κλέος. P. Pl. Br. τί λέγω
κλέος corrigit van Eldick in Not. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 484.
qui quomodo secundum versum scribendum existimaverit, non apparet.
V. 2. κάλει πολέμων. P. Br. καλιπολέμων. Pl. unde fuit qui καλυ-
πτόμενος corrigendum putaret. Distinctione in fine versus sublata
scripsi: πάντων ἔργα κρατεῖ πολέμων. Arrius omnes, qui bello glo-
riam nacti sunt, omnia in bello egregie facta superat. Hoc sensu
κρατεῖν cum quarto casu conjungitur. Vid. Stephan. Thes. T. II.
p. 412. B. C. Matthiae ad Batrachom. p. 169. Br. ad Aristoph. Av.
418. V. 3. novum in Cod. incipit epigr. cum lemmate: ἄθλων εἰς
ῥωμαῖον στρατιώτην ἀριστεύσαντα ἐξαισιως. P. In Plan. p. 9. St.
haec cum primo disticho recte cohaerent, quamvis aliter sentiente

Nr. 744. εἰς εὐδοξον ^{οὔ} πνιγὰρ τὸν ^ε ^ς κνίδιον συγγράμματα ^ε ^ς ἰδίας
ζωῆς ^ε ^πμαντεύσασθαι ἐναυγῶ καὶ. $\frac{\pi}{\pi}$ (ὅτι) $\overline{\eta\pi}$ ἐτι (L. ἔτη) ἐπὶ ἔξῃ.

Quomodo factum sit, ut hoc epigr. Crinagorae tribueretur, a cuius ingenio prorsus, abhorret ignoro equidem. Est potius Diogenis Laërtii, qui illud exhibet L. VIII. 91. p. 547. his verbis praemissis: *ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτὸν οὕτως ἔχον.* Huic igitur versificatori tribuendum etiam ex sententia Scaligeri in not. mst. et Huschii in An. cr. p. 217. s. Planudes p. 55. St. ex versibus galliambicis hexametros procudit peassimos, in quibus restituendis elaboravit Salmas. Exercitatt. Plin. p. 313. Adscribam poemation sic ut illud eleganter restituit Grotefendius in Novis Actis Societ. Lat. Jen. Vol. I. p. 167.

*Ἐν Μίμψει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην
Εὐδοξὸν ποτε μοῖραν παρὰ τοῦ καλλιέρω
ταύρου· κούδιν ἔλεξεν· βοὶ γὰρ πόθεν λόγος;
Φύσις οὐκ ἔδωκε μόσχῳ κάλον· Ἀπιδὶ στόμα.
παρὰ δ' αὐτὸν λίχρος στὰς ἐλιχμήσατο στολήν,
προφανῶς τοῦτο διδάσκων, ἀποδύσαι βιοτὴν
ἔσον οὐκω· διὸ καὶ οἱ ταχέως ἤλθε μόρος,
δικάμει πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς ἐσιδόντι πλειάδας.*

Hic in verbis, ut ap. Diogenem leguntur versibus non distinctis, nihil plane mutatum est, nisi δὲ αὐτὸν v. 5. et πέντε ἐπὶ vers. 8. In eundem prorsus modum Diogenis verba metro adstrinxerat ante hos tredecim annos Buttmannus V. cl., cuius schedae penes me sunt; quique in hoc uno a Grotefendio discrepat, quod v. 8. hiatus in verbis πέντε ἐπὶ ferri posse existimabat. In Diogenis itaque editionibus hic versus in posterum sic legentur, ut a duumviris doctissimis emendati sunt; mihi autem, pro instituti mei ratione, illis correctionibus uti non licuit, quia in membr. Palat. totum poemation diversa ratione legitur, verbis scilicet in elegiacorum speciem compositis. Nihil hic mutavi, nisi v. 5. *στόλον* in *στόλον*. V. 8. qui coniecit, trochaicum efficere voluisse videtur. Quem non *παῖδας* sed *ποιᾶς* scripsisse existimo. Leonid. p. 323. nr. 731. *τί τοι χαρίστερον ἢ τρεῖς Ἡ πίουρας ποῖας θάλασας ὑπ' ἡελίῳ.* Diodor. p. 306. nr. 627. *εἴκοσι ποῖας Μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλήσας καὶ πίουρας.* Callimach. Fr. CLXXXII. *ἐπ' ἐννία κάρφετο ποῖας.* Rhian. ap. Pausan. L. IV. 17. *χεῖματά τε ποῖας τε δύω καὶ εἴκοσι πάσας.* Sed Diogenem ipsum *πλειάδας* scripsisse, metrum arguit.

Nr. 745. *ἀντιπάρου σιδωνίου εἰς ἱβυξ τὸν λυριξ ὑπὸ ληστῶ πεποιημένον.* Br. II. 27. nr. 78. An. II. 1. p. 72. V. 1. *ληῖσται σε.* P. V. 2. *βάντες.* P. Pl. Br. *βάντ' ἐς* scripsi cum Stephano ad Ep.

Sel. p. 303. non quod praepositionem ad ἡϊόνα valde desideraverim, quippe quae ad verba eundi saepissime subauditur, sed ob sensum. In Ibycum enim lectorum oculi convertendi erant, non in latrones, quorum in hac tragoedia secundae sunt partes. Pro νήσου legendum videtur νηός, de quorum vocabulorum permutatione vid. ad p. 489. nr. 4. Verba sic jungenda: ἐκβάνα ποτὶ ἐς ἐρηματὴν ἄστιβον ἡϊόνα. Sin νήσου sincerum sit, amplectenda videtur correctio Orellii in Append. ad Isocr. Orat. π. ἀντιδ. p. 404. νήσου ... ἐρηματὴς. V. 3. ἀλλ'. P. πόλλ'. Pl. Br. quod membr. lectioni praeferre non sum ausus. ἀλλὰ vi non caret: praedones Ibycum interfecerunt quidem, at non inultum, quippe qui, gruibus invocatis, testes sibi et ultores nefandi sceleris paravit. — ἐπιβωσαμένων. P. V. 4. ἄλγιστον. P. Ne brevis esset in caesura, Passovius corrigebat in notis mat. ἀλγιστους ἄλγυμίνω θανάτους. Plurali sic utitur Plato de Rep. L. III. p. 399. Α. ἢ εἰς τραύματα καὶ θανάτους ἰόντος, ἢ εἰς τινα ἄλλην ξυμφορὰν πεισόντος. Achill. Tat. L. VIII. 8. p. 532. ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις ... τοὺς ... θανάτοις καὶ δισμοῖς παραδοθέντας ἐξαπαΐζειν. In his tamen locis, ut etiam in Platon. Theaet. p. 176. D., cum alio substantivo pluralis numeri jungitur. In aliis locis θάνατοις mortis genera significant. Vid. ad p. 393. nr. 223. — V. 6. ποιητῆς. P. et ed. Flor. pr. ποιητῆς aliae editt. In hac de Ibyco historia Plutarch. T. II. p. 510. Α. ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσοαλγίας, ὥς περ Ἐριννίος ἢ Πουρῆς, βιασθέντες ἐξαγορεύσαι τὸν φόνον. — Ἐριννίς. P. Ἐριννίς. Pl. Br. quod reponendum. Vid. ad p. 234. nr. 188. — Ante v. 7^{mum} spatium relictum in Cod. novo lemmate adscripto: εἰς τὸν αὐτόν. εἰς Ἴβυκον τὸν ποιητὴν ὑπὸ ληστῶν ἀνακριθέντα. procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina. V. 8. πεφόβησε. P. πεφόβησθε. Pl. Br. V. 9. αἰδῶν. P. αἰδῶν. Pl. Br.

Nr. 746. εἰς τάφον τοῦ διὸς ἐν κρήτῃ. In marg. bis scriptum: εἰς τὸν τοῦ διὸς τάφον ἐν κρήτῃ πυθαγόρου. Versus ipse bis scriptus a diversis manibus; tum additus hic:

ὦδε μέγας κεῖται βούς ὃν Δία κελήσκουσιν.

P. *) Nr. 747. εἰς ἰουλιανὸν τὸν βασι⁹ λιβαγί. Br. II. 404. An. II.

*) In superiore margine paginae leguntur haec: ἐκ τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου μέρος τι τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων. quae verba spectant pagin. sequentem.

5. p. 191. Cf. Zosimum L. III. 34. p. 274. ed. Reit. — Nr. 748. ἀντιπάρου σιδωνίου εἰς πόλιν ἡράκλει^τ. De veritate lemmatis dubitare licet. De templo et turre Beli cogitabat cl. Buttmannus in not. mst. Br. II. 20. nr. 51. An. II. 1. p. 52. V. 2. σεμιράμεος. P. σεμιράμιος. Pl. Br. V. 6. φερηθεν. περγωθέν. legendum suspicor. Nonn. Dion. II. p. 62. 29. εἰσέκε πικναὶ Ἀῤῥαγίτες στοιχηδὸν ἐπεργώθησαν ἐρίπναι. Ib. p. 64. 17. αἴται Ἡερίην σκοτόεσσαν ἐπεργώσαντο κονίην. Coluth. v. 272. Ἴλιον, ἣν πύργωτος Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων. V. 7. 8. deunt vulgo in Pl. In Cod. Mediceo autem apud Bandin. Catal. p. 102. legitur: δᾶμος αἰὲ μακάριστος ὃς ἄσπεσιν Ἡρακλείης Οὐρανίων . . reliqua desunt. Exhibuimus lectiones cod. Pal. cum Br. qui v. 8. verba νεφίων τεῦξεν a recentiore manu adscripta esse ait. In Apogr. Goth. nihil monetur ejusmodi. μακάριστος. P. Br. μακαριστὸς correxi. Ἡρακλ^οεις. P. In obscurissimis verbis Brunkius tentabat: οὐρανίων νεφίων νάσσατο πρὸς γνάλοισ. ἄσπεα Ἡρακλῆος corr. Buttmannus in not. mst. magnas alteque exstructas urbes intelligens, quarum fastigia nubes attingant. Vox εὐρυάλων non tentanda. Fortasse autem scribendum: ὃς ἄσπεσιν Ἡρακλῆος Ἀτραπιτὸν νεφίων τεῦξεν ἐπ' εὐρυάλων. qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit. i. e. qui turribus in altum exstructis effecit, ut ex urbibus ad nubes ascendere posset.

VIII.

✕ ἐκ τῶν ἐπ' τ' αἰγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Nr. 1. ἐπιτύμβις εἰς ἱω^ο καὶ θεοδοσί. Edidit Br. III. 297. nr. 684. An. III. 2. p. 256. Gregorii non esse monuit Br. sed ob aliquam argumenti similitudinem his epigrammatis praefixum esse videtur. V. 3. ἄντυγος. P. ἄντυγας. Br. Eustath. ad Ἰλ. p. 483. 12. ἡ μεταφορὰ καὶ οὐρανοῦ ἄντυγα ἐγύρωσεν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ἀντύγων οὐρανίων. ἄντυγας ἡερίας est ap. Nonn. Dion. I. p. 28. 27. ἐλικώδεις ἄντυγας ἄσπεων. V. 4. μετόχου. P. μετόχους. Br.

Sequitur novus titulus: † τοῦ ἐναγίοις πρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεοῦ. In marg. τοῦ αἰγίου γρηγορίου τοῦ θεολ^ο/ εἰς τὸν μέγαν βασιλ^ε τὸν καισαρείας ἐπίσκοπον τῆς ἐν καππαδοκίᾳ. Nr. 2. legitur iterum p. 697. Haec epigrammata nr. 2. usque ad nr. 11. junctim leguntur

Opp. T. II. p. 152. 3. V. 1. ζῶειν. P. 1. ζῶην. P. 2. V. 2. βασιλῆι. P. 2. V. 3. οὐ μὲν ἀείρας. P. 1. ἀναείρας. P. 2. V. 4. ἦν τε. P. ὦν τε. P. 2. V. 6. οὐδὲ . . λόγος, λήσεται σου sc. nunquam ultro sermo te meus obliviscetur. Sed vix dubito Gregorium scripsisse: οὔποτε σεῖο λήσομαι, οὐδὲ θανείν· Γρηγορίοιο λόγος. Carm. LVII. Opp. T. II. p. 135. A. σεῖο μὲν οὐδὲ θανῶν ἐπιλήσομαι. Repetitur tamen idem distichon sine diversitate lectionis in Carm. LXIV.

5. 6. T. II. p. 152. D. — Nr. 3. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν. V. 4. Καππαδοκῶν. recte a forma Καππαδόκης. Cf. nr. 5. 96. 100. Carm. LXI. 333. in Opp. T. II. p. 166. A. Ap. Lucian. Dial. Mort. XXVII. 3. T. II. p. 227. vulgo πρὸς τὸν Καππαδόκην. Cod. Paris. Καππάδοκα. Vid. Tzschucke ad Strabon. L. XII. 2. T. V. p. 6. — ἰστονάχαι. P. Scripsi ἰστονάχαι. Cf. nr. 106. v. 2. V. 5. ουκοῖον. P. V. 6. δεσμός. P. θεσμός dedi. Sic θεσμός ἐλευθερίας in Planud. nr. 9. T. II. p. 627. θεσμὸν δηϊότητος. Oppian. Hal. IV. 535.

Nr. 4. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν γεγηγῆσθαι θεολογ. V. 1. ἑπαντιπάλωσιν. P. V. 5. ἴσον ἔφηνας καὶ βίον μύθῳ. Plato in Lachet. p. 188. D. κομιδῇ μοι δοκεῖ μουσικὸς ὁ τοιοῦτος εἶναι, ἱερμονίαν καλλίστην ἡρμωμένους, οὐ λύραν, οὐδὲ παιδιᾶς ὄργανα, ἀλλὰ τῷ ὄντι ζῆν ἡρμωμένους οὗ αὐτὸς αὐτοῦ τὸν βίον ἐμψανον τοῖς λόγοις πρὸς τὰ ἔργα. cui loco similia admovi in Socrate IX.

59. p. 213. ed. sec. — Nr. 5. εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν. Legitur etiam infra p. 697. V. 2. ἡμετέρῃ γενεῇ. P. 2. βασιλῆι. Ib. V. 3. ἱερὴ χεῖρα. P. 1. ἐριχέα. P. 2. Hoc verum. Sic nr. 15. ἄγγελον ἑκτρεκής ἐριχέα, ποιμένα λαῶν. Carm. LXI. 22. T. II. p. 141. A. V. 4. κάλλει. P. 1. κάλλει. P. 2. Hoc recepi, ut amphibolia vitaretur. Per se etiam κάλλει bene habet. Carmen XLVII. 118. Opp. T. II. p. 107. D. κάλλει οὐρανίοις ἀντεπιδεικνύμενον. Carm. LVIII. 139. p. 137. C. παρασήμοις κάλλει ἀστράπτουσιν. Carm. LXII. 116. p. 149. B. Πανδῶρην ἐνέπουναι . . ἀσκήσαι κάλλει δαιδαλίοις δαίμονας. Vid. Heinrich. ad Musae. p. 54. Graef. ad Meleagr. p. 126. V. 5. καππαδοκῶν. P. 1. καππαδόκων. P. 2. Vid. ad nr. 3.

Nr. 6. εἰς αὐτὸν βασιλῆα τὸν μέγαν. Iterum legitur p. 697. V. 1. βασιλῆι. P. βασιλῆι. P. 2. Ibid. statim βασιλῆον. P. 2. γρηγορίοιο.

P. γρηγόριοι. P. 2. V. 3. περιήρει. P. περι κῆρι. P. 2. Scripsi πέρι κῆρι, ut semper apud Homerum legitur. Vid. Heyn. ad 'Ιλ. δ. 46. T. IV. p. 56a. V. 3. δέοι. P. δέοι. P. 2. V. 5. ὄνειαρ. P. ὄνειαρ. P. 2. δηθύνοντα. P. δηθύνοντα. P. 2. — Nr. 7. εἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Iterum legitur p. 697. V. 3. βοσὶ ἀχριστοῖο. P. βασιλῆι. P. 2. ἔρμα. In Carm. XLVII. 117. Opp. T. II. p. 107. D. ἔρμα λόγον, λαοῦ τε κλέος, κύμου δὲ θέμεθλον. — V. 4. πολιχαίστον ἀπρεκής. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. τοιοῦτός τις ἦν ὁ Γρηγόριος τῇ τρικυμίας ἀδοκῆτῃ σωτηρίᾳ τοὺς πολυσχηδεῖ πλάνῃ κατεχομένους εἰς μίαν ἄγων τρίβον.

Nr. 8. εἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Iterum legitur p. 697. V. 1. ὦ μῦθοι. P. ὦ μῦθοι. P. 2. Notabilis correptio. Sed talia ap. Gregorium haud pauca. Sic in τρώς prior brevis est Carm. II. 228. Opp. T. II. p. 71. C. in μικρὸς Ib. 278. et Carm. XLVII. 214. In πᾶν Carm. III. 26. T. II. p. 56. A. in πάσης infra nr. 93. in στίλος Carm. XXIX. 1. T. II. p. 97. B. in σικῆν Carm. XXXIX. 32. p. 101. D. XLIV. 15. p. 103. D. XLV. 80. p. 105. A. Sic etiam mediam idem corripuit in δεικνῶς Carm. II. 65. T. II. p. 43. C. Ib. 581. p. 52. C. in ἔφρσας Carm. XLIX. 1. p. 112. B. Carm. L. 21. pag. 116. B. μάστιγες in ep. 110. in σφρηγῖδας penultimam Carm. XLVII. 207. T. II. p. 109. A. ultimam in αἴρα in Muratori Anecd. p. 197. Cf. infra ad nr. 93. Caeterum in Opp. T. II. p. 153. B. legitur: ὦ λόγοι, ὦ ξυνὸς φ. δόμος. fortasse ex Morelli correctione. — Respicitur commune litterarum et eloquentiae studium. Gregor. Presb. in Vit. Greg. Naz. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ παρφηχότος ἐκ τοῦ Βυζαντίου Βασιλείος ὁ μέγας Ἀθῆναζε παρεγένετο, τῆς ἰσῆς χάριν παιδεύσεως, σύσσιτοί τε ὁμοῦ καὶ ὁμωρόφιοι καθίστανται ἀλλήλοις. — φίλ' Ἀθῆναι. i. e. φίλαι. In verbis et participiis αἰ passim eliditur, in φίλαι et similibus alibi elisum non reperi. V. 2. τηλόθε. P. τηλόθι. P. 2. V. 3. ἴυτε. P. 1. 2. ὤς. P. 1. ὤς. P. 2. ἐς om. P. 2. V. 8. χεῖλ. δεσμά. Carm. XLVII. 67. p. 107. A. καὶ γλῶσσαν τις ἔδρσε λάλον, καὶ χεῖλα σιγῇ.

Nr. 9. εἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Legitur etiam p. 697. V. 1. αἶσιμα. P. αἶσιμα. P. 2. — καάντατε βασ. P. 2. V. 3. καὶ ὤς. P. 2. — Nr. 10. εἰς αὐτὸν μέγαν βασιλειον. Iterum p. 697. V. 1. βίνθεος ἅπαντ'. P. 2. Rectius fortasse legeretur: βίνθεα πάντ'.

et sic est Carm. LXIV. 43. — *ἔασι*. P. *ἔασιιν*. P. 2. Littera sibilans
 ustra duplicatur; reliqui tamen ob consensum Codd. et quia Gre-
 rius multa peculiariora habet. V. 2. *ἔης* om. P. 1. Post *σοφίης* pone
 ω
 lon. V. 4. *οῶν βασιλεις λόγων*. P. 1. *οῶν ὡ βασιλεῖ ὀλίγον*. P. 2.
 d. ad p. 427. nr. 404. v. 5. Sed praeterea scribendum videtur:
ὦτο μὲν γὰρ τῶν οῶν, ὡ βασιλεῖ, ὀλίγον.

Nr. 11. *εἰς τὸν μέγα βασιλεῖον: γρηγ τοῦ θεολόγου*. Iterum
 ra p. 698. V. 2. *τόδε σοι*, subaudi *ἐστὶ* vel *ἔστω*. V. 3. *ἔχουσ*
 ρός. P. 1. *χρέος*. P. 2. *ἔχεις χρέος*. Carm. LXIV. 49. Verba sic
 tinguenta: *μῦθος ὅθ' ὃν φιλέσκουσ· ἔχουσ χρέος* . . . Deinde hoc
 tichon a praecedente sejungendum, tamquam peculiare epigramma,
 et sequens, quod infra p. 698. a praecedentibus separatur. Sic jam
 odecim sunt in Basilium epigrammata, quot v. 6as numerat. In
 mbr. Palat. p. 327. tria haec disticha junguntur. V. 4. *ἀπενκτατον*.
ἀπενκτότατον. P. 2. Triste munus intelligit, defuncto scil. oblatum,
 ale nemo amico offerre velit. Verba *καὶ σοι* sincera non videntur.
 V. 5. *κόνι* posteriore correpta, ut iterum nr. 186. v. 2. in *πόσι*
 60. *λάτρι* nr. 80. v. 6. Vid. ad p. 374. nr. 113. — V. 6.
γραμμάτων. P. 1. *ἐπιγραμματίων*. P. 2.

Nr. 12. *τοῦ . . . . . εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα*. Edidit Murator. in
 ecdot. p. 67. V. 1. *καθ' ὑπερθε*. P. Litteram paragoricam addidit
 rat. qui male distinxit post *πνεύματι*. Junxi *πνεύματι καὶ θυνῃ*,
 ritui S. et mnneri in ecclesia per quadraginta annos operam navans.
 otundus numerus pro quadraginta quinque annis. Gregor. Naz.
 . XIX. p. 313. A. *ζήσας δὲ σχεδόν τι περὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, πέρα*
ν Δαυιδικῶν ὄρων, περὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου, καὶ τούτων αὐτῶν
τῇ ἰερωσύνῃ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα, μέτρον τὸν ἀνθρωπίνης
ῆς, ἔπειτα ἐν γήρᾳ καλῶ καταλύει τὸν βίον. V. 4. *ἔχω*. *ἔχει* ma-
 rat Murat. V. 6. *αἰζόμενοι*. P. *ἐξόμενοι*. Mur. quem tamen vera
 tio non latuit. Cf. nr. 116. v. 4. — *ἀμφιέπετε*. P. et Cod. Medic.
φίεπετε. Murat.

Nr. 13. *τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτ.* In Muratori Anecd. p. 68. V. 1.
παρῆς ἀγριελαιῆς. Respicitur Epist. Paul. ad Roman. c. XII. 17.
 ster Or. X. p. 161. B. *πατήρ μὲν ἐκ τῆς ἀγριελαιου καλῶς ἐγεν-*
εσθαις εἰς τὴν καλλιέλαιον. Idem de patre Or. XIX. p. 289. A.
ῆς ἐγένετο βλάστημα οὐκ ἐπαινετῆς, οὐδὲ εὐφροῦς εἰς εὐσίβειαν. et
 Tom. III.

paulo post de matre p. 293. A. οὐκ ἐκ τῆς ἀργυρελαίου, καθὼς ἐκείνος, ἐγκεντριοθεῖσα εἰς καλλιέλαιον. Idem in Carm. de Rebus suis v. 125. T. II. p. 33. C. αὐτὰρ ὄγ' ἀργυρέλαιος ὑπ' εἰδώλοισ πάρος ἦεν, Ζῶων, ἀλλ' ἐπάγη καλῆς ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης. Fusae hanc allegoriam persequitur Clemens Alex. Strom. VI. p. 799. s. Cf. Celsum in Hierobotan. I. p. 220. s. V. 2. ποίμνης ἡγεμόνα. Fortasse δ' inserendum, ut tollatur asyndeton. Caeterum Gregorius brevem syllabam saepissime ponit in caesura pentametri. V. 3. ἐκ πλευρῆς. *conjugi* Nonnae debebat ille transitum ad Christi cultum. Vid. Gregor. Naz. Or. XIX. p. 293. s. *πλευρά* pro *conjuges* dixit noster Carm. XLVII. 37. T. II. p. 106. C. — ἄλβον, πλοῦτον παιδῶν πολύτιμον. explicat Schol. in Cod. Ambros. Sed est potius vera fides, quae ad beatitudinem ducit. V. 4. γῆρας ἐς λ. Etiam h. l. δ' inserendum videtur post γῆρας. Vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. λιπαρὸν γῆρας ductum ex Homer. Od. τ. 368. Noster Carm. XLVII. 325. λιπαροῦ γῆρας ἀντιάσαι. Or. X. p. 162. A. οὕτω τοι καὶ εἰς λιπαρὸν ἔφθασαν γῆρας, ὁμότιμοι καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἡλικίαν.

Nr. 14. εἰς τὸν αὐτόν. In Murator. Anecd. p. 70. V. 1. ἀγνῆς P. V. 2. καὶ μεγ. Γρηγορίου νόος, μύστης ἐγένετο τῆς θεοῦ φωνῆς. sc. Cum Mose patrem comparat Carm. de Reb. suis v. 130. T. II. p. 33. C. V. 3. τηλόθ' ἔοντα. procul a vera fide stantem. Vid. Carm. LVII. 40. T. II. p. 135. A. — Nr. 15. εἰς^o αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. V. 1. δῶκ' P. δῶχ' Mur. νηὸν ἔρεψα. Templum extruxit Gregorii pater eique filium praeposuit. Cf. Or. XIX. p. 313. C. p. 314. A. V. 4. σοφίης ἀμφοτέρης. et sacrae et profanae. Hoc verius quam de vetere et novo testamento cogitare cum Muratorio. Gregorium Athenis eloquentiae operam dedisse, satis constat. — Nr. 16. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 71. junctim cum praecedente. V. 2. ἀγανοφροσ. Hanc virtutem in patre laudat Gregorius Or. X. p. 161. C. Or. XIX. p. 303. B. V. 4. ἀντιάσας. P. ἀντιάσαις. Mur.

Nr. 17. εἰς τὸν αὐτόν. Ap. Murator. p. 72. qui hoc et sequentia epigrammata male divisit, Cod. Ambrosiani errores secutus. V. 1. οὐκ οὔτ. Cf. nr. 13. v. 2. Uterque versus repetitur Carm. IV. 217. s. p. 71. C. ubi ἐξ οὔτων δὲ legitur pro αὐτὰρ ἔπειτα. V. 2. In νομίας Cod. Medic. cum Palatino conspirat. καὶ νομίως νομίων. Cod. Ambros. νομίως νομίων corr. Murat. quae diaeresis non minus insolens quam forma νομίας. Hac tamen iterum utitur poeta Cappadox Carm. IV.

3. Εὖαμ νωμὲνς occurrit Carm. LI. 4. p. 120. D. οἷς γὰρ ὁμοῦ
των γενέτης, νωμὲνς τε φέριστος. Id. de Arcan. I. 34. T. II.
161. C. κοσμοθέτης, νωμὲνς τε πατὴρς. V. 3. εἰς ἐν ἀγέλων.
mines cum deo jungens, et utramque naturam quodammodo miscens,
od per mysterium eucharistiae efficitur. Minus recte haec accepit
ratorius. Cf. Carmen I. 152. sqq. T. II. p. 33. C. ubi idem versus
urrit. V. 5. Scr. εὐγῆρας.

Nr. 18. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 73. qui prius distichon
junxit cum ultimo praecedentis epigr. indeque unum effinxit epigr.
astichon. V. 1. ὄρθριος. Respicitur Evangel. Matth. c. 20. v. 1-16.
m versus legitur Carm. IV. 219. p. 71. C. — P. V. 5. novum
ma in Cod. εἰς τὸν αὐτόν πρᾶ. — Nr. 19. εἰς τὸν αὐτόν. Apud
rator. p. 74. V. 1. σὺχ ὅς. Vid. ad nr. 13. v. 1. V. 2. κεφαλὴ
ritum et patrem familias significare videtur. V. 3. ἡγεμόνευσα.
tro violato ἡγεμονεύσας dedit Murator. ex conjectura. V. 4.
ανῶν ἐτίων. Annos intellige in munere sacerdotali transactos. Cf.
12. v. 2.

Nr. 20. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 74. V. 1. τόδε. P. τὸ
Murat. rectius. Interjectionis haec vim habent; ut nr. 36. λίσσο-
νη, τὸ δὲ θαῦμα, λίπεν βίον ἔνδοθεν νηοῦ. — V. 2. ῥέψ'. De Elia
gitasse videtur Gregorius. — Nr. 21. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator.
75. V. 1. ἐν λιθάκισσιν. Carm. XLVII. p. 207. D. μάργαρος ἐν
μοισιν, ἐν ἀστράσιν φωσφόρος ἄλλος. V. 2. βηθλέμ. P. βηθλεέμ.
d. Medic. Noster Or. XIX. p. 297. B. de ecclesia Nazianzena:
πλήθει τῶν ἄλλων ἐλείπετο, τοσοῦτον εὐδοξία κρατούσαν, καὶ
τῆς ἱεράς πάσχουσιν Βηθλεέμ, ἣν οὐδὲν ἐκάλυψε καὶ μικρὰν εἶναι
λεῖν καὶ τῆς οἰκουμένης μητρόπολιν, ὡς Χριστοῦ καὶ τροφὸν καὶ
τέρα. Carm. XLVII. 270. p. 110. A. ἡ δ' ἐπεὶ τὸν τυτθοῖαι θεὸς
ριν αἰὲν ὀπάξει . . . Βηθλεέμ ἐν προτέροις, ἐμῷ νέον ἀστέ
τθῷ. V. 4. τὴν οὐ. P. Med. τὴν οὐς. Cod. Ambr. unde suspiceris:
ν οἶον, παῖ ἤλε, λίσσομ', ἄγοις.

Nr. 22. εἰς τὸν αὐτόν. Apud Murator. p. 76. V. 1. ἐν χερσὶ. P.
χ. Murat. — Nr. 23. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐ. addita nota: ὡς
τὰ εἰς τὸν πρᾶ τοῦ θεολόγου ἐπιγράμματα. Apud Murat. p. 77.
1. στράψεν μὲν. P. στράψεν ἐν. Murat. οὔρεϊ. De οὔρεσι cogitabam
im, sed frustra. Carmen XLVII. 75. p. 107. A. θείλειο κατ' οὔρεος
θεν αἰρεθὴ Χριστός. ubi male excusum Χριστῷ. Verba sic jungenda:

Χριστὸς ἵσταται ταύτοις, οἷς ποτε ἡμίφθην ἐν οὐρεῖ. quibus praesentibus de monte in coelum est sublatus. Carm. XXXIX. 25. T. II. p. 101. C. θεῖην ἡλλάξατο μορφήν, Στράφας οἷσι φίλοις ἡέλιος πλείον. Idem Arcanor. Carm. I. 11. T. II. p. 161. A. Χριστοῦ κατ' οὐρεος ἀκροτόμοιο λαμπομένον. — V. 2. στάψε. P. V. 3. τῆμοςτ' P. τῆμος ὅτ' Murat. ut nr. 26. v. 10. Carm. LXIII. 63. τῆμος ὅτ' ἄγραφός ἐστι μελῶν πλάσις. — ὡς δεκαθ. P. ὡς δὲ καθ. Mur. qui male distinxit post θνητόλαις.

Nr. 24. εἰς τὴν ^εμῶν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς ληφθεῖσαν. In marg. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν μητέρα νόνην καλον^εμ. Ap. Murat. p. 77. V. 1. ἄριστον. P. ξρεισμα. Cod. Murat. fortasse rectius. V. 3. ὑπόεικε. P. ὑπόεικε. Cod. Ambr. Solis festis diebus a luctu cessasse Nonnam ait. V. 6. πῆγνυτο. Vitiose ap. Murator. πλῆγνυτο. Sensus esse debet, solam crucem vim habuisse, illos lacrymarum torrentes sistendi, consolatione scil. quam poenitentibus offert. — Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὴν ^εμῶν νόνην. Ap. Murat. p. 74. Insigniter hoc epigr. illustratur Or. XIX. p. 292. V. 4. μάκαιρα εἶο. P. σῆο μάκαιρα. Mur. V. 5. τοῖα δ' ἔκτοθι. Murat. In fine versus colon ponendum. V. 6. ἔδει. P.

P. Nr. 26. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν. Ap. Murat. p. 81. V. 1. προχέει. P. προχέι. Cod. Ambros. unde προχέει dedit Murat. quod Palat. Cod. lectioni praefendum videtur. V. 3. ἦδε. P. ἦδε. Mur. ἦ δὲ scripsi. V. 4. μεγάλη παλάμη displicebat Passovio, qui ἀπαλῆς corrigit in not. mst. Illud sensu mystico acceptum ad efficaciam in precibus referebam. De fortibus et potentibus simpliciter est in Carm. XLVII. 9. p. 106. A. ὣν ῥα πόλεις Νωμῶνται μεγάλης οἰάνου παλάμης. Infra nr. 37. ἀλλὰ σώω καὶ νῦν με, πάτερ, μεγάλῃσι λιτῇσι. quod de efficacibus precibus accipiendum. nr. 32. v. 4. Χριστοῦ βίβλος μεγάλη. venerabilis esse videtur. Ap. Oppian. Cyn. I. 10. τὸν ῥα πατὴρ μεγάλῃσι πονησάμενος παλάμῃσι. vulgata fortasse non permutanda cum κρατερῇσι. V. 7. novum in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτήν. Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus, et junctim edidit Murat. V. 9. κῆρος. P. κῆρος. Mur. Obscura verba et fortasse depravata. V. 10. ἐκ νηῶ. P. νηοῦ dedi. Sed rectius scripasissem cum Muratorio ἐν νηῶ. ut nr. 29. v. 7. ἐν νηῶ σὺμ' ἀποδυσαμένη. nr. 65. v. 2. ἐν νηῶ κατθανεὶ εὐχομένη.

Nr. 27. εἰς τὴν αὐτὴν. Ap. Murator. p. 82. V. 1. σοφῇ, ἣν sc. 2. χριστιανῶν. P. χριστιανόν. Codd. Murat. Nisi tot exempla
nt ap. Nostrum brevis syllabae in caesura pentametri collocatae,
scripasissem: καὶ ἐρῇα. Sed correctione non est opus. V. 5.
um in Cod. lemma: εἰς τὴν αὐτὴν. Res ipsa haec cohaerere do-
nec aliter est in Codd. Mur. — Σαμονήλ. γαμοῦσα Cod. Ambr.
ἡ δ' ἐτέρη. Anna junior, quae Christum in templo ulnis accepit.
Evang. Lucae c. 2, 36. V. 7. ἀμφοτέρων. Nonna utriusque
ae laudem sibi vindicavit, quippe quae et filium dicavit templo,
e ipsam Christo, et corpus denique inter preces depositum
olo mandavit. — Nr. 28. εἰς τὴν αὐτὴν. Apud Murator.
3. V. 1. 2. Ἐμπεδόκλεις. Leguntur hi versus etiam Carm. LXI.
s. p. 145. B. *Empedoclis* nomen perperam legitur ap. Hermiam
rris. Gentil. Philos. §. 4. p. 217. ed. Gal. ἔρω, θίω, καθέλω
δὲ ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Θάμνον με ποιῇ. Deleto nomine philo-
i, quod, ut multa in hoc tractatu, ex margine irrepsit, lege:
δὲ ὁ ε καὶ Θάμνον με ποιῇ. Cf. Ibid. §. 8. p. 220. ubi ἀμβρο-
σιος est verissimum. Cf. Hephæst. Ezech. p. 60. Aeli. H. A. XII.
— V. 2. ἴδειξαν. P. ἰδεῖξαν. Mur. V. 3. ἤλλατο. P. ἐτήλατο. Mur.
Ambr. Cod. quod recepi. — καὶ δὲ τραπ. Mur. πρὸς δὲ. P. V. 4.
ne huius versus distinguendum.

Nr. 29. εἰς τὴν αὐτὴν. Ap. Murator. p. 85. V. 1. 2. leguntur
a Carm. LXI. 286. s. p. 145. C. ubi λήξατε μύθων pro εἴξατε
τε μύθους. Cod. Ambros. μύθον corr. Salvin. quae non neces-
emendatio. Vid. ad p. 293. nr. 549. 3. λήξατε verum videtur.
er Or. III. p. 73. A. ταῦτα μὲν παιζέτωσαν παρ' ἐκείνοις Ἐμπε-
δῆς καὶ Ἀρισταῖοι καὶ Ἐμπεδοτύμοι τινες, καὶ Τροφώνιοι, καὶ
ύτων δυστυχῶν ἀριθμὸς ὧν . . . οἱ δὲ ἀδύτοιοι τισιν ἱαντοῦς
ύψαντες ὑπὸ τῆς αὐτῆς νόσου καὶ φιλαυτίας, εἰς ἡλεγχθέντες,
ἄλλον ἐκ τῆς κλοπῆς ἐνιμῆθησαν, ἢ ἐκ τοῦ μὴ λαθεῖν καθυ-
θηρῶν. Cf. Suid. T. I. in Ἐμπεδοτύμος. p. 725. in Ἰουλιανός.
I. p. 125. Clemens Alex. Strom. I. p. 399. A. — V. 2. ἀρι-
του. P. αἰδισταίου. Cod. Ambr. Ἀρισταῖον τὸν Κυρηναῖον inter
s recenset Clem. Alex. l. c. p. 398. ubi Potterus Ἀριστίας corri-
quem ex hominibus evanuisse narrat Herodotus, et post hunc
us ad Origen. III. 26. p. 462. s. At ille Proconnesius fuit. V. 4.
τε τμήξασα. P. βλεν τμήξασα. Murat. V. 6. ἤλλατ' P. ἤλατ'
V. 7. τριεμάκαρ et ἀποδυσαμένη. Mur. πάντ' ἀποδ. Cod. Medic.

Nr. 30. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Ap. Murator. p. 88. V. 1. *ἀλμαῖς*. sensu translato. Vid. Suicerus in Thea. Ecol. T. I. p. 201. P. V. 2. novum in Cod. lemma: *εἰς τὴν αὐτὴν*. — *ξείνους ἀπονύσσομένοις*. P. *ξείνισσα πονησομένοις*. Cod. Ambros. *ξείνης ἀπο νουσομένοις*. Mur. ex Cod. Medic. Sensus est, Nonnam in templo filiis ex peregrinatione redeuntibus occurrisse, Gregorium nomine vocantem. V. 3. *χεῖρας δ' ἀμπ.* P. δ' om. Mur. V. 4. *ἔξεν. ἔξεν* in Cod. esse existimans Murat. dedit *ἔρξεν*. V. 5. *θρέμματι θηγῆς*. P. *θρέμματι θηλῆς*. Cod. Murat. ut nr. 32. *τέκνον ἐμῆς θηλῆς*. Nonna solum Gregorium, filiorum maximum, lacte suo aluisse videtur. — Nr. 31. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Ap. Murator. p. 89. V. 1. *κλεινὴ τις*. P. *κλεινὴ τις*. Mur. *ἐνοικιδίῳσι πόνοις* esse videtur in Cod. Pal. *ἐν οἰκιδίῳσι*. Mur. V. 3. *ἔργον*. P. *ἔργοις*. Mur. — Nr. 32. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Ap. Murat. p. 89. V. 1. *ὡς ἐπόθενσα*. P. *ἐπόθησα* scripsi, ut nr. 29. v. 6. *ὡς σε ποθοῦσα*. Mur.

Nr. 33. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Ap. Murator. p. 91. qui sequens tetra- stichon annexuit. V. 4. *ἐσπομένην*. P. — Nr. 34. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Ap. Murator. p. 91. junctim cum praecedente. V. 1. *σκιοειδέα*. Vid. ad p. 61. nr. 112. *σκιὰν πέπαυκε τοῦ παλαιτάτου νόμου*. Damasc. Hymn. in Theogon. fin. *τύπους ἀφ' ἑγχείας καὶ σκιὰς παρηγμένας, Ὡ μῆ- τερ ἀγνὴ τοῦ λόγου, δεδοκότες*. Noster Carm. LIII. 7. T. II. p. 127. D. *εὔτε δίδεχε σταυρὸν ὑποσκιάων Μωσῆς χέρας*. Est autem *θυσία σκιοειδής*, quae speciem tantum habet s. symbolica. Clemens Alex. Strom. VII. p. 849. 4. *αἱ μὲν γὰρ κατὰ τὸν νόμον θυσίαι τὴν περὶ ἡμᾶς εὐσέβειαν ἀλληγοῦσιν*. — V. 5. *νόμος*. P. *νόμοις*. Mur. V. 4. *ὄλῳ*. P. *ὄλῳ*. Mur. Noster Or. I. p. 38. A. *μηδεὶς ἄξιος τοῦ μεγάλου καὶ θεοῦ καὶ θυμάτος καὶ ἀρχιερέως, ὅστις μὴ πρότερον ἑαυτὸν παρί- στης τῷ θεῷ θυσίαν ζῶσαν ἄγαν*. — Nr. 35. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Apud Murator. p. 92. V. 2. *φωνὴ δ' ἔθηκε*. P. *φωνὴ δ' ἐδέθη*. Murat.

Nr. 39. *εἰς τὴν αὐτὴν*. Ap. Murator. p. 92. junctim cum praecedente. V. 1. *πόντον ἐνοίμεις*, quum in navigatione gravi tempestate jactaretur Gregorius, ut narrat Or. XIX. p. 306. *τοῦτο ἔπασχον μὲν ἐγώ, συνέπασχον δὲ οἱ γεννήτορες, νυκτερινῆς φαντασίας τοῦ κινδύνου μετέχοντες, καὶ ἀπὸ γῆς ἐβοήθουν, τῶν κυμάτων δι' εὐχῆς κατεπα- δόντες*. P. V. 2. novum lemma, *εἰς τὴν αὐτὴν*. — οἷς. P. οἷς. Cod. Ambr. *φίλοις*. P. *φίλοις*. Mur. *ἐκ παράτων*. Ab Athenis Gregorius, ex Asia minore Caesarius Constantinopoli convenerunt, indeque ad pa- rentes perrexerunt. Vid. Orat. X. p. 164. — *μέγα κλέος*. P. *μεγα-*

ίας. Murat. quod recepi. V. 4. ἀποείργαθον. P. ἀποείργαθεν. Mur.
De morbo illo Gregorii patris vid. Or. XIX. p. 304. s. V. 5. λισσο-
μένη. P. λισσομένης. Cod. Ambr. τότε θαῦμα. P. τὸ δέ. Mur. Vid.
d nr. 20. v. 1.

Nr. 37. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 94. V. 2. ^εσισμῶν. P.
V. 5. ἰλαον. P. Post ἐξεσάσας comma ponendum. — V. 4. Scr.
μεγάλησι. — Nr. 38. ἐλεγεία εἰς ^αμῶν. εἰς τὴν αὐτήν. Apud
Murator. pag. 90. — Nr. 39. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 91.
V. 1. legitur etiam Carm. XLVII. 336. ubi sequitur hic: καὶ πηγαί
ακρῶν ἔνδοθι λειβομένων. V. 3. νόνην. P. νόνη. Mur.

Nr. 40. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 95. V. 1. νόνη φασηή.
d nr. 66. v. 1. V. 2. πᾶν θ' ἄμυδις. P. Scr. πᾶνθ' ἄμυδις cum
Cod. Ambr. ἄμυδις prae ἄμυδις nonnullis veterum placuisse, apparet
ex Etymol. M. et Schol. Homer. Vid. Heyn. ad 'Il. ε. v. 6. T. V.
p. 526. — μεγάλη. P. μεγάλοις. Mur. quod recepi. Non minus bene
haberet ληνοῖς .. μεγάλης. Suid. ληνός καὶ προλήνιον, αἱ ἐκκλησίαι
παρὰ Δαβὶδ καὶ ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. ex Theodoro ad Psalm. VIII. 1.
Noster Carm. XLVII. 153. p. 108. C. ἡμετέροισι χοροῖσιν ἐὼν στάχυν
γαταλίξας ἔλπομαι, ὡς ληνῶν ἄξιον οὐρανίων. Id. Carm. LXII.
V. 33. T. II. p. 147. A. θέσθε νόον, βιότω μὲν ὅσους γάμος ἀγνός
ἔδωκε, Ἀθηνοῖς οὐρανίαις πλείονα καρπὸν ἄγειν.

Nr. 41. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 95. V. 1. οὐδὲ θάνεν.
P. οὐδ' ἔθανεν. Murat. fortasse rectius. Post ἔκτοθι comma dele. —
Nr. 42. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 96. apud quem prius di-
stichon sequentis tetrastichi huic epigrammati adhaeret. V. 3. Scr.
εἰχομένη. ut est in P. et Mur. — Nr. 43. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Mu-
rator. p. 96. V. 1. τῆς δέ. P. τῆςδε. Mur. V. 4. παρ ποσί, τῆς
τραπέζης. sc. ut nr. 50. ἀγνοῖς ἐπὶ ποσὶ τραπέζης. — πόσι Murat.
quod pro πόσι scriptum existimans vertit, apud conjugem. V. 3.
μεγαλῆς. P. μεγαλῆς. Mur. V. 4. τοίαν ἐμοί. P. τοίην μοι. Mur.
Scribe τοίαν μοι, nisi fortasse Gregorius ἂν in illa voce corripere
ausus est.

¶ Nr. 44. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 97. V. 3. ἐν δ' ἄρα.
Scribe et distingue: ἐν δ' ἄρα μῶνον, Παῖδ' ἐπόθει. quod me
non statim reposuisse poenitet. V. 4. τὸν ἔτι. Fortasse: τὸν γ' ἔτι. —

Nr. 45. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 98. V. 3. εὐχομένης. P.
εἰχομένη. Mur. V. 4. εὐσεβῆς. P. εὐσεβῆς. Mur. — Nr. 46. εἰς τὴν

αὐτήν. Ap. Murat. p. 98. Ultima hujus epigrammatis verba mihi obscura videntur. — Nr. 47. Ap. Murator. p. 98. V. 4. ἔτε λισσομένη. P. ἐκίλισσ. Mur.

Nr. 48. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 100. V. 1. εἰσαίσιος. P. εὐσεβέσιος. Cod. Paris. εὐγενέσιος. Medic. De matre sua Gregorius Carm. IV. 221. p. 71. C. ἡ δ' ἱερῶν τοκίων ἱερὸν φυτόν, εὐαγέσιος τε Πλζης. V. 3. ἐκένωσα. P. ἐκένωσα. Murat. Carm. XXVIII. 7. p. 97. A. δάκρυα πάντ' ἐκένωσα. — ἐσχατον. P. V. 4. νηῶ. P. νηόν. Cod. Paris. Vid. ad nr. 26. v. 10. — Nr. 49. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 101. V. 1. ἡλίαν. Sic etiā nr. 59. v. 2. Ἥλιος, ultima correpta. Mediam in eodem nomine producit Noster Carm. XXVII. 52. T. II. p. 96. D. Nonn. Paraphr. c. I. 21. p. 61. Ἥλιος ἐφάνης. et ὄψιμος Ἥλιος. Ib. ἄρπαγος Ἥλιος ἐλατήρ. V. 5. ἀναιμάντισιν. P. ἀναιμάκτισιν. Cod. Paris. — ἀέρθη. P. ἀέρθη. Cod. Par. — Nr. 50. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 102. V. 1. ἀνείη. P. ἀνίη. Mur. — Nr. 51. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 102. V. 1. ἀβράαμ. P. V. 2. ἰσφθας. P. et reliqui Codd. Ἰσφθάη vel Ἰσφθαῖος corrigi Murat. At Ἰσφθας scribitur ap. LXX Interpp. sine lectionis diversitate. Noster autem neque brevem syllabam, neque hiatum in hac pentametri sedē vitavit. Sic plane Carm. XLVIII. p. 111. D. κύδιμ' Ἰουλιανέ, ὥς τὸ πάροιθε δίκης. V. 4. εὐχολῆς. P. Cod. Medic. εὐχολαῖς. Paris. quod altero videtur verius.

P. Nr. 52. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 99. V. 1. σάρφα. Noster in Or. Funebri XIX. p. 315. A. τί δεῖ λοιπόν; τῇ πνευματικῇ Σάρφᾳ τῇ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ καὶ ὁμοζύγῃ καὶ ἰσοχρόνῃ συμφιλοσοφῆσαι τὰ ἐπικηδεῖα; — λίπεςποθ. P. λίπες ἡ ποθ. Mur. Scripsi ἡ ποθέουσα. V. 4. νηῶ. P. νηοῦ. Mur. νηῶν dedi, quod concinnius. V. 5. μόγοις γε μὲν. P. μόγις μὲν. Mur. V. 7. τελευτῆς. P. τελευτήν. Mur. — V. 8. εἰρομένη. Mur. εἰραμένη. P. Vid. ad p. 496. nr. 46. v. 4. — Nr. 53. ἡρωικά, εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 103. qui hoc epigr. in duo divisit. V. 1. Ad ὁμόν Schol. Cod. Ambr. τὸ ὁμοούσιον φῶς, τὸ ἐν καὶ ὁμότιμον σέβασμα. — V. 4. Eandem severitatem in matre laudat Noster Or. XIX. p. 292. B. τὸ μῆποτε δεξιὰν ἐμβληθῆναι ἢ χειλὴ μιγῆναι χειρὶν Ἑλληνικαῖς ἢ χεῖλαις . . . ἀλλὰ μὴδὲ ἁλῶν ποινωνῆσαι. — Nr. 54. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 105. V. 2. καθαρὸν. Murat.

Nr. 55. ἐλεγια εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murator. p. 105. V. 2.

ψυχῆς εὐχομένης. P. δ' interponit Cod. Medic. Sed οἰχομένης restituendum ex Cod. Paris. quem Murat. recte sequitur. V. 3. ἐργομένη. P. ἐργόμενη. Mur. quem ἐργομένη voluisse ex ejus interpretatione apparet. ἐργομένην. Cod. Par. ἀέρθη. P. ἀερθῇ. Mur. At ἀέρθη cohaeret cum ἐνθον. Junge: ἐργομένη ἐν τῷ νηΐ ἐνθεν ἀέρθη. V. 4. ἐφραιομένη. P. Paris. ἐφραιομένη corrigendum existimabam. Sed restituenda potius lectio Cod. Medic. ἐφραιομένη. misero corpori gloriam conciliatura, eamque quodammodo indutura. — Nr. 56. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. junctim cum sequ. epigr. V. 1. ἄλλοις. P. ἄλλος. Mur. qui in notis veram lectionem vidit. — Nr. 57. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 92. uno versu auctius: ποῦ ποτ' ἔην, γῆρος μόχθων λύσει γῆρας ἄκαμπτον. Nr. 58. sine lemmate in Cod. Pal. Apud Murat. p. 106. ubi huic disticho vers. 1us sequentis epigr. adhaeret. — Nr. 59. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 106 et 107. V. 2. ἄρματι. P. ἡλίας. Ib. ἡλίας. Mur. Vid. ad nr. 49. v. 1.

Nr. 60. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 107. V. 2. πόσι, postiore syllaba correpta, ut supra nr. 11. v. 5. ubi vide. — P. Nr. 61. Apud Murat. p. 107. V. 1. ἐνθεν ἀέρθη. ut nr. 55. — Nr. 62. Hoc distichon in Pal. cum praecedente cohaeret. Recte inde sejunctum ledit ex suis Codd. Mur. p. 107. V. 2. εὐχῆς. P. εὐχῇ. Paris. V. 2. post μάρτυς comma ponendum. — Nr. 63. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 108. — Nr. 64. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 108. V. 2. εὐχομένης. P. εὐχομένη. Murat. Cod. — Post κἀνθ' αὐτὸν comma ponendum. — Nr. 65. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 108.

Nr. 66. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 108. — Nr. 67. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 108. sq. in duo disticha divisum, fortasse rectius. V. 2. παρῇ λύθης. P. παρ' ἧς λύθης εὐχομένης. Cod. Paris. παρ' ἧ ἰλύθης. Murat. ex emendatione Boivinii. — Πύματα. P. πύματον. Cod. Medic. — Nr. 68. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murat. p. 109. V. 1. πέμψατ' ἐκ. P. πέμψατε ἐκ. Murat. Codd. V. 2. ἀειρομένη. P. ἀειρομένην. Murat. — Nr. 69. Sine lemmate in Pal. Apud Murator. p. 109. V. 1. καθαροῖσι. P. καθαροῖο. Codd. Murator. De harum terminationum permutatione dixi ad p. 229. nr. 158. — Nr. 70. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 109.

Nr. 71. Sine lemmate in Pal. Ap. Murat. p. 109. V. 2. τῇδ' ἔλύθη. P. τοῦδ' ἔλύθη. Mur. Supra nr. 42. v. 3. τῇδε γὰρ εὐχομένη ζωνὴν λίπας. — Nr. 72. εἰς τὴν αὐτήν. Ap. Murator. p. 110. —

Nr. 73. εἰς τὴν αὐτήν. Apud Murat. p. 110. — Nr. 74. Sine lemmate; cohaeret enim in Pal. cum praecedente disticho. Recte inde sejungitur in Codd. Murat. p. 111. ἡδε. P. ἡδε. Mur. — Nr. 75. εὐχὴ παρὰ τῶν γονέων εἰς τὸν μέγαν γρηγ.^o In marg. εἰς ἑαυτὸν παρὰ τῶν γονέων: εὐχὴ θαυμασία καὶ ἀξία τ⁶ ἀγιστοῦν αὐτοῦ. Ap. Murator. p. 110. V. 1. εὐλογίαισιν. P. εὐλογίῃσιν. Codd. Mur. P. V. 3. Junge κούφης ὁσίης τε τελευτῆς βίωτοιο. ne cum Muratorio κούφου corrigas. — Novum in Cod. lemma: εἰς τὸν μέγαν γρηγ.^o V. 6. σκήπων. P. σκήπων. Murat. Vid. ad p. 197. nr. 293. v. 1.

Nr. 76. ἔλεγία παρατῶν γονέων τοῦ μεγάλου γρηγορίου συνεπαίνοιο καὶ εὐχῇ. Legitur iterum p. 696. cum lemmate: τοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν γονέων: εὐχαριστία. Apud Murator. p. 111. V. 1. χεῖροί. P. 1. χεῖρες. P. 2. Mur. V. 2. τονίς. Scholion in P. 2. οἱ γεννήτορες. V. 3. γῆρας ἐνέθηνεν. P. 1. γῆρας ἐθηνεν. P. 2. V. 4. θυοίαν. P. 1. θυοσίας. P. 2. Mur. Adscriptum in P. 2. ταῖς εὐχαῖς. V. 5. ἄμπνευ. P. 1. ἄμπνυ. P. 2. Mur. V. 6. γρηγορίου ἀγίας μάρτυρι παρθέμεθα. P. 1. γρηγορί, εὐαγίας μάρτυρι παρθέμενος. P. 2. Murat. Supra nr. 35. σῶμα δ' ἄρ' ἐκ νηοῦ μάρτυρι παρθέμεθα.

Nr. 77. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ ὅτι ὁ μέγ γρηγόριος συν τῷ ἰδίῳ πρὶ τίθασται καיסάριος δὲ συντῇ μητρὶ. Ap. Murat. p. 113. cum lemmate: εἰς τὸν πάντων αὐτῶν τάφων. quod alteri praeferendum duxi. V. 1. λάας. P. λάας. Mur. κυδέντας. P. κυδέντα. Cod. Paris. V. 2. γρηγορίου. P. γρηγορίους. Murat. — V. 3. ὅδ' Mur. — V. 5. τῷς. P. Scr. τῷς, ut est etiam ap. Murat. — Nr. 78. εἰς ὅλην τὴν γενίαν αὐ. Ap. Murat. p. 114. V. 1. ξυνὸν ἄχος. Brevia syllaba in caesura evitari poterat verbis transpositis: πρῶτος ξυνὸν ἄχος Καισάριος. V. 2. πατὴρ φίλος. P. Cod. Medic. πάτερ φίλε. Murat. — οὐ μετὰ. P. Cod. Medic. καὶ μετὰ. Cod. Paris. V. 3. γράμματα λυγρά. Medic. et unus Paris.

Nr. 79. εἰς ἑαυτὸν οἷσι τρόποις γεγέννηται· περιέχει τὸ ἐπίγραμμα κεφαλῆς ἱ. Ap. Murator. p. 115. Conf. inprimis Carm. XXX. T. II. p. 97. D. V. 1. 2. Illustrantur haec Orat. XIX. p. 292. D. V. 4. λόγος. Fortasse rectius Λόγος initiali majore. Ad Christum enim Gregorius dicendi facultatem referre videtur. ἀμφήκη μῦθον de eloquentia sacra et profana interpretatur Murat. ἀμφήκης γέρας, ἕς τε

γίλῳτα καὶ σπουδὰν similiter dixit Meleager in Pal. p. 270. nr. 421. v. 9. — V. 5. παρθενίη. Cf. Carm. IV. 229. ss. T. II. p. 71. C. D. Carm. XXX. 5. lb. p. 97. D. V. 6. Gregorius et Basilii simul in presbyterorum ordinem recepti. V. 7. ἐκ βυθῶν. Vid. Or. XIX. p. 306. φερῆσθιος h. l. deus. φερῆσθιον βασιλῆα Paul. Silent. in Ecphr. S. Sophiae p. 505. A. V. 8. ἐξεκάθηρα. P. Mur. ἐξεκάθηρα. Cod. Par. V. 9. ὅπλοτ. 'Ρώμη. Constantinopoli, haereticorum erroribus tum temporis infectae. Cf. Vit. Gregor. et Carm. I. T. II. p. 10. s. V. 10. λάσειν. Carm. de Vita sua T. II. p. 11. B. λίθους παρήσω, τὴν ἐμὴν πανδαυσίαν, ὣν ἔν τι μέμφομ' οὐ γὰρ ἦσαν εὐστοχοί.

Nr. 80. εἰς ἑαυτὸν ἐπιδεικνύξ. Legitur etiam infra p. 696. Ap. Murat. p. 119. V. 1. πεπλήγμην. P. 1. πεπλάσμην. P. 2. Mur. De litteris γ et σ inter se permutatis vid. ad p. 144. nr. 21. p. 251. nr. 301. — V. 2. εἴξατε. P. 1. ἤξατε. P. 2. P. V. 3. novum lemma: εἰς ἑαυτὸν τοῦ αὐτοῦ. V. 6. λάτρι. P. 1. λάτρη. P. 2. Sic etiam Carm. XXVIII. 16. T. II. p. 97. B. ἡ ἄρα μούνη Οἶκτος ἀπεκλείσθη σὺ λάτρι Γρηγορίῳ. De correptione posterioris syllabae vid. ad nr. 11. v. 5. — Nr. 81. ἐπὶ τῷ ἰδίῳ τάφῳ τ' μακαρί γρηγορίου. Apud Murat. p. 119. V. 3. σοφίη. P. σοφίη. Mur. σοφίης δεδραγμένος. ut Carm. XX. 13. Χριστοῦ δεδραγμένος οὐποτε λήξω 'Ελπίδος.

Nr. 82. (81. male in ed. nostra.) εἰς ἑαυτὸν. Legitur iterum infra p. 696. Ap. Murator. p. 120. — Nr. 83. (82.) εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. Iterum in Cod. p. 696. Ap. Murator. p. 121. V. 3. ἀλύξας. P. 1. 2. ἀλύξα. Mur. V. 4. συνααρων sine accentu P. 1. συνάαρων. P. 2. σὺν 'Ααρών. Cod. Paris. In Cod. Ambros. junctim συνααρών. patris in sacerdotis adjutor. Aron enim, qui ῥίζα καὶ κρηπίς τῶν ἱερέων vocatur ap. Theodoret. in Libr. Num. Quaest. XXIII. p. 154., pro sacerdote eximie ponitur. Vid. Nost. Or. VI. p. 137. B. XXVI. p. 453. B. — Nr. 84. (83.) εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως. Iterum infra p. 696. Ap. Murat. p. 122. V. 2. μνώσω. P. 1. μνώσω. P. 2. Murat. V. 4. δῶκε δ' ἔρον. P. 1. 2. et unus Codd. regg. ap. Murat. alter δῶκεν ἔρον.

Nr. 85. εἰς καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Infra p. 705. Murator. p. 49. junctum cum sequente, quod Caesarii responsionem continet. V. 1. μιν. P. 2. V. 3. Scr. ἀντὰρ ὁ. i. e. οὗτος. V. 4. τῶν προτέρ. In ep. ἀδισπ. p. 241. nr. 228. tumulus loquitur: δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους. Similia dedi in Animadverss. T. III. 2.

pag. 220. V. 5. ἱαμβικά εἰς αὐτὸν καίσαριον. Hi tres versus infra iterum leguntur p. 692. V. 8. εἰς ὁρῶν. P. 1. 2. εἰσορᾶν. Murator. Recte ἤνεγκεν cum participio jungitur. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 551. p. 797. s. Lucian. in Piscat. §. 33. T. III. p. 150. ταῦτα οὐκ ἤνεγκε ὁρῶν ἔγωγε. — Nr. 86. ἐλέγχα εἰς αὐτὸν καίσαριον. Ap. Murator. p. 50. V. 1. ἔλλαχες. P. V. 4. ἦ μὴν. P. et plures Codd. ap. Mur. qui οὐ μὴν dedit ex Cod. Paris.

P. Nr. 87. εἰς τοὺς γόνεις τοῦ μεγάλου γεγῆ^ο καὶ εἰς καίσαριον. Apud Murator. p. 51. V. 2. ἡμετέρων. P. ἡμετέρω. Murat. Cod. V. 5. novum lemma in marg. εἰς τὸν αὐτὸν Καίσαριον. quasi novum epigr. inciperet. Sed lemma pertinet ad nr. 88. cui nihil adscriptum. — πανάποτμον. P. πανάποτμα. Mur. — Nr. 88. Ap. Murator. p. 52. V. 4. τοῦδε λύθη. P. et Cod. Medic. τοῦδ' ἐλύθη. Murat. ex Parisin. j

Nr. 89. εἰς τὸν αὐτὸν καίσαριον παρα τ^τ γον. Murator. p. 52. V. 4. ὦ bis habet Murat. Sed hoc loco non est θαυμαστικόν, sed σχετλιαστικόν. — Nr. 90. εἰς τὸν αὐτὸν Καίσαριον. Ap. Murator. p. 53. V. 1. male Murat. distinxit post ἄγαμαι, verba δῶρον τόδε cum τύμβον jungens. V. 4. ὦ ζωῆς. P. ὦ Murat. — πῆμασι, i. e. εἰς πῆματα. — Nr. 91. εἰς τὸν αὐτὸν ὅμοι ἐγκωμιστιξ³. Ap. Murat. p. 53. De eruditione Caesarii vid. Nostr. Or. X. p. 163. C. D. V. 4. ἐητορίην. P. V. 5. περὶόντι νόψ. mente, quae ipsi quasi alas ad altiora tollentes dabat. περὶόντι. Murat. V. 6. ὁμῶς. P. ὁμως. Mur. Idem versus recurrit cum eadem varietate nr. 107. v. 4. ὁμῶς h. l. idem quod ὁμοῦ. una cum his omnibus. ut ap. Theogn. 251. πᾶσι γάρ, οἷσι μέμλε καὶ εὐομένοισιν αἰοδῇ, Ἑσση ὁμῶς.

Nr. 92. εἰς τὸν αὐτὸν. Ap. Murat. p. 55. V. 1. εἰός. P. νέοις. Cod. Ambr. Frequens error. Vid. ad p. 376. nr. 125. v. 6. p. 563. nr. 401. v. 1. De εἰός pro σός monuimus ad p. 193. nr. 267. v. 2. — κασιγνήτοισι τεοῖς. Murat. ex Cod. Paris. — Nr. 93. Ap. Murator. p. 56. In Cod. Pal. prius distichon cohaeret cum praecedente epigr. Recte haec divisa ap. editorem Italum. — μέγα κλεα. P. μεγακλέα. Murat. — τηλόθ' ἐόντα. P. τηλεθόντα. Cod. Medic. τηλεθανόντα. Cod. Ambr. τηλεφανῆ. Cod. Paris. τηλεθόντα. Cod. Barocc. cuius lectiones quasdam in Carminibus a Muratorio editis exhibuit Io. Christ. Wolfius in Leipziger neuer Büchersaal. XIII. Oeffnung. an. 1712.

p. 27. *τηλόθ' ὄντα* legendum esse, non fugit Salvinium. — V. 2. *πάσης*. priore correpta, ut iterum nr. 109. v. 3. Similia ex Gregorii nostri Carminibus collegimus ad Nr. 8. Haec et alia huius generis ad Cappadocismum quendam referebat Muratorius. De Pausania, rhetore Cappadoce, Philostrat. in Vit. Sophist. L. II. 13. p. 594. *ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχίᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ ξύμφωνα τῶν στοιχείων, σιστέλλων δὲ τὰ μηννύμενα, καὶ μηνύων τὰ βραχέα*. V. 3. *Nevi* hic in Cod. Pal. epigrammatis initium cum lemmate: *εἰς τὸν αὐτόν*. — *βασιλῆϊ*. Cf. Nostr. Orat. X. p. 166. s. — V. 4. *βιδυνῶν*. duabus prioribus syllabis correptis. Vid. ad p. 486. nr. 808. v. 7. Primam in hoc gentili corripuit etiam Juvenal. Satyr. VII. 15. *equitesque Bithyni*. In *Ἐλευσίνος* penultimam corripuit Gregor. Carm. LXI. 261. p. 145. A. — *δεξάμεθ' αὖ*. P. *δεξάμεθα*. Cod. Paris.

Nr. 94. In Cod. Pal. hoc epigr. cohaeret cum praecedentis ultimo disticho. Rectius haec distincta ap. Murator. p. 57. V. 1. *σεισμῶν*. Cf. Nostr. Or. X. p. 167. A. V. 2. *νικαίης*. P. Mur. *νικαίας*. Cod. Barocc. P. V. 3. *ῶ*. P. *ῶ* hoc loco et v. 4. scripsi cum editore Italico. — *σοφίης*. P. Mur. *σοφίη*. Cod. Baroco. — Nr. 95. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ap. Murator. p. 58. V. 2. *κατέχω*. P. Mur. *κατέχων*. Cod. Medic. — V. 3. *λογίωσιν ὑπ*. P. Mur. *λογίους καὶ ὑπ*. Cod. Paris. V. 3. *βασιλῆους*. P. *βασιλῆος*. Codd. Mur. qui *αὐλῇ* subaudit. Scripsi *βασιλῆους*. i. e. *βασιλῆους*. — V. 4. *λαμπόμενον*. P. *λαμπομένην*. Murat. fortasse rectius. Sed membr. Pal. lectio per *synesis* explicari potest. — Nr. 96. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ap. Murator. p. 59. V. 1. *καιοσαίω*. P. *καιοσαίον*. Mur. V. 2. *ἤμυσαν*. De mediae syllabae quantitate vid. ad p. 399. nr. 262. v. 4. — V. 3. *λίλειπτο*. P. *λίλειπτο*. Murat.

Nr. 97. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ap. Murator. p. 59. V. 2. *πηγή*. P. Murat. *πηγὴν*. Cod. Medic. V. 5. *τετιμένος*. *τετιμημένος*. Cod. Barocc. — Nr. 98. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murat. p. 60. V. 1. *ποθίων*. P. Murat. *ποθίοντος ἄρ*. Cod. Par. V. 2. *κηρύσσων*. Cod. Ambr. V. 6. *ἐξ ἀκάνθων*. P. Murat. *ἐξ ἀνθίων*. Cod. Ambros. et Parisiis. Hoc recepi. Quae ad suam lectionem tuendam Muratorius affert, ea parum sunt firma. Comparaverit tamen aliquis correctionem in *ἀφέντων* ap. Solon. Fragm. XVI. 6. in Poëtis Gnom. p. 80. *Ἀττινὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμίν' ἀφέντων*. et in Peplo Aristot. T. II. p. 753. *ἥδ' ἰσὰ Προποντίε ἀμφὶς ἔχει πεδίω*. Similia dedimus ad p. 141. nr. 4.

Cf. Seidler. de Versa. Dochn. p. 25. sq. — Nr. 99. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ap. Murator. p. 61. V. 2. *ὑμετέρης*. Cod. Ambros. — V. 3. *μέγα κλίος*. P. *μεγακλίος*. Mur. Cf. nr. 36. v. 3. nr. 93. v. 1. — V. 4. *τύμβος*. Cod. Ambros. V. 4. *ἀγειρομένους*. Sunt qui *ἀγειρόμενοι* et *ἀγειρομένοις* corrigant. Cod. Barocc. *ἀγειρομένων*. Nihil horum est, quod lectioni membr. Palat. et plurimorum Codd. praetulerim. *ἀγειρομένους* referendum ad *αἷμα*. Non in Caesarium solum epigramma scriptum, sed in illum et parentes ejus, qui omnes, ut pietate, ita tumultu conjuncti, in vicinia Martyrum sepulti erant.

Nr. 100. *εἰς τὸν αὐτὸν καὶ εἰς φιλαργί^ο*. Ap. Murator. p. 62. V. 1. De Philagrio Cappadoce vid. Nostr. Orat. XXI. pag. 390. C. Epistol. p. 802. a. — *μορφή*. P. *μορφήν*. Mur. V. 5. *φθόνος*. Cf. nr. 85. In Cod. Barocc. *νόσος* ex glossemate. *φθόνος* mali daemonis invidiam significat. Vid. Valcs. ad Euseb. Vit. Constantin. T. II. p. 220. A. — Nr. 101. *εἰς γοργόνιον τὴν ἑαυ ἀδελφ^η*. Apud Murator. p. 63. V. 1. *κῆμα*. P. et Cod. Medic. — P. Nr. 102. *εἰς γοργο-
νιαν τὴν ἑαυ ἀδελφ^η*. Ap. Murat. p. 65. V. 1. In obscuro hoc disticho Boivinus ap. Murat. corrigit: *οὐδὲ σὺ, Γοργόνιον, γαίη λίπεις ὁ. μ.* Mihi ex comparatione cum sequ. epigr. legendum videtur: *Οὐδὲν Γ. γαίη λίπεν· ὅστέα, σῶμα, Πάντ' ἀνέθνηκεν ἄνω. — γαίη et ὅστέα*. P. — Nr. 103. Hoc epigr. cohaeret cum praecedente in membr. Pal., ubi versui 5to demum adscriptum lemma: *καὶ εἰς ἀλύπιον τὸν αὐτῆς ἄνδρα*. Non dubitavi haec ita dare, ut leguntur ap. Murator. p. 65. V. 1. *ἴθα*. P. *ἰήν*. Mur. V. 5. *τοῖρα*. P. Cod. Ambr. *τοῖς ῥα*. Mur. ex Cod. Par. — *λοετροῖς*. hēptismo, qui illis temporibus morte appropinquante sumebatur. Vid. Nostr. Or. XI. p. 188. A.

Nr. 104. *ἐπιτάφιον εἰς μαρτινιαῶν*. Ap. Murator. p. 4. V. 2. *πέτρος*. Vid. Porson ad Euripid. Orest. v. 5. V. 3. *παρλιτροῦ*. P. — Nr. 105. *κατατυμβορὺν τ^η μεγαλ^η γοργο^ν*. Iterum legitur infra p. 699. Apud Murator. p. 6. V. 5. *χρυσοῖο τάλαρτα*. ex Theocrit. Eid. VIII. 53. qui locus frustra conjecturis vexatur. *εὐγενέες λᾶες*. Noster Carm. IV. 235. Opp. T. II. p. 71. D. *οὐ χρυσὸς διειρὴν κατε-
νόσμεν, οὐδ' ὑπκινθος, Οὐδ' εἶχον σερῶν νῆματα λεπταλῆα*. V. 6. *χρεῖρα φέροις*. P. 1. *χεῖρα φέρις*. P. 2. *φέρις*. Mur. V. 7. *ὄντις ὀλέσσει*. P. 1. 2. Cod. Medic. *ὄστις ὀλέσσει*. Mur. — Nr. 106. *εἰς μαρτινιαῶν*. Infra iterum p. 699. Ap. Murat. p. 8. V. 2. *ἐστονάχισ*.

P. 2. V. 5. ἀμφιέποντες. P. et Murat. ex conjectura. ἀμφιέποντας. Cod. Ambros. — V. 6. δώσομεν. P. et Cod. Ambr. δειξόμεν Murat. ex conjectura. At δώσομεν dictum pro παραδώσομεν. Posteris tumultum tum, ut rem sanctam et venerandam, trademus.

Nr. 107. εἰς τὸν ^τ ^τ αὐ μαρ. Iterum legitur p. 699. Ap. Murator. p. 10. V. 3. βασιλῆα. P. 1. 2. βασιλεία. Murat. qui εὖχος ab ἐπάρχων æjungens, hoc cum πᾶσιν junxit. εὖχος ἐπάρχων dictum per periphrasin. Tum jungendum πᾶσιν ὁμῶς. ut nr. 91. v. 4. ὁμῶς. Murator. — P. V. 4. novum lemma: εἰς τὸν ^τ ^α αὐ μαρτίνι. — Nr. 108. εἰς τὸν αὐτόν. Legitur iterum p. 699. Apud Murator. p. 10. — Nr. 109. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 700. Apud Murat. p. 11. V. 1. ἄλις ζῶντες ἀλιτροί. sat impiorum vivit, vertit Italus editor. Sed rectius distingues: ἄλις ζῶντες, ἀλιτροί, τυμβωρύχους alloquitur. V. 3. πᾶσιν ζ. P. 1. 2. et Cod. Medic. πᾶσι τάδε Murat. ex Cod. Ambr. ut videtur. Nostrum priorem in πᾶσιν, πάσης, corriguisse, docuimus ad nr. 93. — Nr. 110. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 700. Ap. Murator. p. 11. V. 1. τῆς πολλοῖσιν. P. 1. τῆς πολλοῖσιν. P. 2. In marg. πολίων. τῇ πολίων ποτ'. Cod. Ambros. τῇ πολλῶν. Cod. Medic. Recepi τῆς πολλοῖσιν, quod sensum habet satis commodum. Malim tamen: τῆς πολλέσσιν ἐγὼ v. τάλ. Cf. nr. 106. 1-4. — V. 2. μᾶστιγες, media perperam correpta, ut etiam in σφρηγίδας ap. Nostr. Carm. XLVIII. 207. T. II. p. 109. A.

Nr. 111. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum legitur infra p. 700. Apud Murator. p. 12. V. 1. ἐν βασιλῆος. P. 1. 2. Murat. ἐν βασιλεῖσι. Cod. Ambr. V. 2. πρῶτα φέρων. ut Parrhas. ap. Athenae. XIII. p. 543. D. E. Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης. In Ep. inedito, quod ad calcem harum notarum dabimus: ἡ πάσης ἄκρα φέρουσι ἀρετῆς. Liban. T. IV. p. 86. 2. τοιγαροῦν ἀνδρείᾳ μὲν Ἀχιλλεὺς φέρει τὰ πρῶτα. Id. p. 105. 7. ἀλλ' ὅτι τὰ πρῶτα φέρει τοῦ τρωϊκοῦ στοχασάμενοι. Alii πρῶτα φέρεσθαι dixerunt. Vid. Valken. ad Herodot. p. 727. 21. — V. 3. ἀκούετε. omnes praeter Cod. Ambros. ubi ἀκούσατε. Vid. ad p. 264. nr. 390. v. 1. — ἀλλ' ἀπὸ τύμβου, ἔρρετα. sc. ut nr. 108. ἀλλ' ἀποτῆλε τάφου. — Nr. 112. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum est ^{τιν'} p. 700. Ap. Murator. p. 13. V. 1. τον. P. 2. V. 2. λάας. P. 1. 2. — Nr. 113. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 700. Ap. Murator. p. 13. V. 1. κακπαδόων. P. 1. 2. Κακπαδοῶν scripaj constantiae causa. Vid. ad

nr. 3. v. 4. — V. 4. δουρ. P. 1. δουρ. P. 2. — Nr. 114. εἰς τὸν αὐτόν. Infra p. 700. Ap. Murat. p. 14. V. 3. ἐνέγκαι. P. ἐνεγκεῖν. P. 2. Murat.

Nr. 115. εἰς τὸν αὐτόν. Legitur infra p. 700. Ap. Murator. p. 15. V. 2. στήλαι. P. στήλη. Cod. Ambr. Noster Or. X. p. 163. D. de Caesario: καὶ ταῦτα οὐ λόγος ἐστὶν ἀμάρτυρος, ἀλλ' ἐφ' αὐτὸν ὁμοῦ λῆξις καὶ ἐσπέριος, καὶ ὅσων ἐκείνος ἐπῆλθεν ὕστερον, ἐπίσημοι στήλαι τῆς ἐκείνου παιδείουως. — μαρτινιανῶ. tetrasyllabum h. l. ut Αἰθιώπιον ap. Dionys. Perieg. v. 38. Similia dedimus ad p. 446. nr. 524. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blauren. p. 35. P. V. 3. novum lemma: εἰς τὸν αὐτόν. — πάθησι. P. παθήσῃ. Cod. Medic. πάθησο. Cod. Ambros. Vera lectio Muratorium latebat. V. 4. πολλῶν. P. Medic. πολλῶ. Ambros.

Nr. 116. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum legitur infra p. 700. Ap. Murator. p. 16. V. 1. εἴ τιν' ἀκούεις. Cf. ad nr. 111. v. 3. εἴ τινα Μαρτινιανὸν ἀκούετε. V. 2. μακπαδόκων. P. 1. 2. Vid. ad nr. 3. — εὐγενέων. P. 1. εὐγενέτην. P. 2. In marg. γρ. εὐγενέων. V. 4. ἀξόμνοι. P. 1. 2. ἐξόμενοι. Cod. Ambros. Cf. ad nr. 12. v. 6. — ἀμφιέπειν. i. e. ἀμφιέπετε. ut nr. 107. v. 6. βάλλειν pro βάλλετε. — Nr. 117. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum p. 701. Ap. Murator. p. 16. V. 2. ὁμνυμι P. V. 5. 6. a praecedentibus sejuncti P. 2. Hoc loco

$$\begin{matrix} \delta & \tau \end{matrix}$$
in marg. notatum: ἕως ω τὰ εἰς μαρ.

Nr. 118. εἰς λιβίαν τὴν γαμετὴν ἀμφιλόχον. Apud Murat. p. 17. Amphilochium Liviae maritum Gregorius commemorat Epist. CVI. p. 849. CX. p. 851. V. 1. σιγκός. P. 1. σιγκοῦ. P. 2. δὲ om. Cod. Ambr. V. 3. ἀμφεβάλοντο. P. 1. 2. Cod. Medic. ἀμφιβάλοντο. Cod. Ambr. V. 5. ἐπόδεχθε. P. 1. 2. ἐποδίχθη. Cod. Ambr. — Nr. 119. εἰς τὴν αὐτήν. Infra p. 701. Apud Murator. p. 19. V. 2. πύλης. P. 1. πύλαις. P. 2. V. 3. εἰς ἔτε. P. V. 6. πινυτής. P. — Nr. 120. εἰς τὴν αὐτήν λιβίαν. Iterum legitur p. 701. Ap. Murator. p. 20. V. 4. πασιάν. P. 1. 2. πασιών. Mur. V. 6. τοσιών. P. 1. τεσιών. P. 2. Murat. ἀμφιλόχιος. P. 1.

Nr. 121. εἰς εὐφύμιον υἱὸν ἀμφιλόχου καὶ λιβίας. Infra iterum habetur p. 702. Ap. Murator. p. 20. V. 1. ἦν ἱερό. P. 1. Mur. ἦν δ' ἱερό. P. 2. V. 2. κασιγνήτω. P. 1. 2. κασιγνήτω. Murat. P. V. 3. novum lemma: εἰς εὐφύμιον καὶ ἀμφιλόχον ἀνταδέλφους. — ἐμφανίς.

P. 1. *ἐκφανέες*. P. 2. Mur. V. 5. *ἰδραε*. omnes, praeter Cod. Medic. ubi *ἰδραε*. — Nr. 122. Iterum p. 701. Ap. Murat. p. 22. Primum distichon in Pal. 1. cohaeret cum praecedente epigrammate; rectius haec distincta P. 2. et ap. Murat. V. 1. δ' ἐν. P. 1. 2. ε' ἐν. Codd. Mur. V. 3. lemma in marg. P. 1. *εἰς εὐφήμιον*. — ἄρτιγενεῖ. Mur. — V. 5. *τύμον*. P. 1. *τύμβον*. P. 2. *ἡδ' ὑμναίων*. omnes praeter Cod. Ambr. ubi *εἰς δ' ὕμ.* et v. 6. *ῥήματα*.

Nr. 123. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra iterum p. 702. Apud Murat. p. 23. V. 2. *μοῦτος*. P. 2. In marg. *μοῦσαν*. V. 4. *μόρος*. P. 1. 2. *μόνος*. Cod. Ambros. Eadem voces permutatae p. 323. nr. 735. *φθόνος* Murat. ex conjectura. Sic certe nr. 126. v. 4. Similiter pag. 259. nr. 361. *ἦν δὲ δίκαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος*. — Nr. 124. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra legitur p. 702. Apud Murator. p. 24. V. 1. *χρυσίης*. P. 1. 2. *χρυσείης*. Murat. V. 4. *ἐπιδήν*. P. Apoll. Rhod. L. I 516. οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα περασσάμενοι δὴ λοιβάς.

Nr. 125. *εἰς τὸν αὐτόν*. Habetur etiam infra p. 702. Ap. Murat. p. 24. V. 2. *καὶ στεροπῆς*. P. 1. 2. *ἀστεροπῆς*. Codd. Murat. V. 3. *σοφίη*. P. *καὶ* post *εἰδεῖ* om. Cod. Ambr. V. 4. *νακπαδόκας ἦν*. P. 1. *ἦν*. Mur. *νακπαδόκαςσι κλέος*. P. 2. De terminationibus *αἰς* et *εἰσσι* vid. ad p. 228. nr. 154. v. 1. — Nr. 126. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra p. 702. Ap. Murat. p. 25. — V. 4. *ἄμφω θύρας*. P. 1. *ἀμφιθύρας*. P. 2. — Nr. 127. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra p. 702. Ap. Murat. p. 25. V. 1. *ἀμίμητον*. P. 1. *ἀμώμητον*. P. 2. *εἶαρ*. P. 1. *εἶαρ*. P. 2. V. 2. *πλίγμα*. P. 1. 2. *πλάγμα*. Cod. Ambr. *ἰοστιφών*. Cod. Medic. Cacteri *ἰοστιφάνων*. V. 3. *ἀνίσχεν*. P. 1. 2. Cod. Ambr. *ἀνίσχεν*. Cod. Medic. quod reponendum. Aeschyl. Agam. v. 39. *λαμπὰς ἀνίσχει*. Euripid. Phaët. Fr. I. *ἥλιος ἀνίσχων*. Aelian. H. An. VII. 44. *τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα προσκυνοῦσιν οἱ ἐλέφαντες . . . καὶ* (hoc addendum) *μάρτυς ἀγαθὸς ὁ Φιλοπάτωρ ἡμῖν Πτολεμαῖος ἴστω*. — Nr. 128. *ῥωαῖκά*. *εἰς τὸν αὐτόν* *Εὐφήμιον*. Ap. Murator. p. 26. Color ductus ex epigr. p. 364. nr. 39.

P. Nr. 129. *εἰς τὸν αὐτόν*. Apud Murator. p. 26. V. 1. *κρήνας*. ex Theocrit. Eid. VIII. 37. V. 3. *αὐρανταί*. P. *τα*. Mur. Scr. *αὐρα*. Syllaba brevis producitur ante *με*. V. 5. *εὐφημίας*. P. Cod. Medic. *εὐφήμιος*. Cod. Ambros. Regionem intelligit Muratorius, quae ab Euphemio ibi sepulto Euphemias appellata fuerit. — *ὡς ἰθανό περ*. P. *ὡς σε θανών περ*. Codd. Murat. — Nr. 130. *εἰς τὸν αὐτόν*

Nr. 137. εἰς τὸν αὐτόν. Iterum infra p. 703. Ap. Murat. p. 34. V. 2. *τύμβος δ' ὅδ'* P. 2. De δὲ sic temere a librariis inserto vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — *ἀμφὶς ἔχω*. i. e. *περιέχω*. ut ap. Homer. Od. θ. 340. *δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουσιν*. Mor infra nr. 170. *τύμβοι δὲ θυηπόλων ἀμφὶς ἔχουσιν*. Gregor. Naz. Carm. de Arcan. I. 26. T. II. p. 161. C. αἰὼν' ἀμφὶς ἔχων. — Nr. 138. Et hoc loco et infra p. 703. hoc distichon cohaeret cum praecedente. Stjunnxit ea Murator. p. 34.

Nr. 139. εἰς *νικομήδην*. Infra iterum p. 703. Ap. Murat. p. 34. De Nicomede vid. Gregor. Carm. XLVII. 143. sqq. Opp. T. II. p. 108. B. V. 2. *τονίων*. P. *τενίων*. P. 2. Murat. Duos Nicomeden habuisse filios, apparet ex loco laudato. *καθαρῶν*. P. 1. *καθαρή*. P. 2. Mur. V. 4. *φηντελεην*. P. 1. *φρὴν τελέην*. P. 2. Murat. Hoc proscribere non sum ausus. Facile tamen crediderim, verius esse *φρικαλίην θυσίην*, quod de missae sacrificio accipiendum. [Cf. not. ad Aesop. Heusing. p. 139. G. H. S.] V. 6. *εἰλήμον*. P. 1. *εἰλήμον*. Murat. *εἰλήμων*. P. 2. Hoc ut metro convenientius praetuli.

Nr. 140. εἰς τὸν αὐτόν. Infra iterum legitur p. 703. Ap. Murat. p. 36. V. 3. *αὐτόν*. omnes. Sed *αὐτόν* videtur scribendum. Nicomedes sacerdotii munus amplexus, se ipsum Deo dicasse dicitur, postea etiam filios. V. 6. *μεγάλην*. P. 1. *μεγάλη*. P. 2. Murat. — Nr. 141. εἰς τὸν αὐτόν *ὁμοίως*. Infra p. 704. Apud Murator. p. 37. V. 1. *ὑστατος*. P. 1. 2. *ὑστατον*. Murat. V. 4. *ἰδύνοισ*. P. 1. *ἰδύνησι*. P. 2. Murat. Scripsi *ἰδύνοισ*, unde illae lectiones videntur enatae. — *σὺν ἱερῇ*. Brevis in arsi, ut saepius ap. Gregorium. Facile tamen huic vitio medearis verbis transpositis: *ἰδύνοισ ἱερῇ σὺν τενίων δναδι*. — Nr. 142. εἰς *καρτίσιον ἱταῖρον τοῦ μεγάλου γεηγορίου*. Infra iterum p. 704. Ap. Murator. p. 37. De Carterio Gregorius in Carm. XLVII. 139. sqq. T. II. p. 108. A. V. 1. *πεῖ με*. P. 1. *πηῖ*. P. 2. V. 5. *βιότῳ ἐξήσας*. P. 1. *βιότῳ μὲν ἐξήσας*. P. 2. *μ' ἐνέδησας* Codd. Mur. quod verum videtur. — *ἀσαρκί*. P. 1. *ἀσαρκί*. P. 2. — *ἐτίον σοι*. Scr. *ἐτίον σοι*. — V. 6. *ὄν νύν*. P. Murat. Hoc quoque ad Cappadocismum Gregorii retuleris.

¶ Nr. 143. εἰς *καρ*. Infra iterum p. 704. Apud Murator. p. 37. junctum cum praecedente. V. 1. *μέγα κλῆος*. P. 1. 2. *μεγακλῆος*. Codd. Murat. Vid. ad nr. 99. v. 1. Gregor. Carm. LXI. 279. *πάντ' ἔθανε Χριστοῦ μεγακλῆος αἵματι σπυῖ*. Post hanc vocem comma ponendum.

V. 3. *μνώμεο*. P. 1. *μνώεο*. P. 2. Murat. V. 4. *ἦν ὅτε ἦν*. P. 1. 2. Mur. Rectius, *ἦν ὅτ' ἔην*. Obscura h. l. hujus *ῥήσεως* significatio. Aliter Carm. LXI. 231. T. II. p. 144. C. *τεῇ δὲ γλῶσσ' ἀδάμαστος Ἦν ὅτ' ἔην*. — Nr. 144. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra p. 704. Ap. Murator. p. 39. V. 2. *ἀγνοτάταις*. P. 1. Cod. Ambr. *ἀγνοτατοῖς*. P. 2. *παλάμαις*. P. 2. V. 3. *λήξεν*. P. 1. *λήξας*. P. 2. *λήξαθ'* Mur. quod ut verum recepi. — *ὁμῶς*. P. 1. Murat. *ὁμως*. P. 2. *ὅμως*. Cod. Ambros. Illud verum est: cur cessastis haud secus ac caeteri mortales i. e. vulgus hominum. Vid. ad nr. 91. v. 6. — Nr. 145. *εἰς τὸν αὐ.* Iterum infra p. 704. Apud Murat. p. 40. V. 1. *ὧ ξώλων*. P. 1. 2. *ὧ ξωλῶν*. Mur. qui *ὧ Ζηλῶν* legendum esse suspicatur. Recurrit *ξώλων* nr. 150. ubi Cod. Pal. *ξόλων*. Locus aliunde non notus. — *ἔρισμα*. P. 1. *ἔρεισμα*. P. 2. V. 2. *σταυροφόρων*. P. 1. *σταυροφόρον*. P. 2. Murat. *κόλοποις*. P. 1. 2. *καλίτας*. Murat.

Nr. 147. *εἰς βάσσειν τινα παρα ληστ' ἀποκτανθέν.* Infra p. 704. Ap. Murat. p. 41. V. 1. Scr. *Βάσσει*. *φίλ' ὡς*. P. 1. 2. *φίλος*. Codd. Murat. V. 4. *πᾶσι*. P. 1. *πᾶσιν*. P. 2. Murat. *μὲγ' οὖνομα*. P. 1. 2. Cod. Medic. *καὶ οὖνομα*. Cod. Ambros. *λέλιπται*. P. 1. *λέλιπταις*. P. 2. Cf. nr. 134. v. 1. V. 5. columnae, quibus tu inscriptus es (animus scil. et memoria hominum) praestantiores sunt solidis illis (*τῶν παγίων*), quae aliis ponuntur. Cf. nr. 115. — *ἐνεγράφθης*. P. 1. 2. *ἐνι γράφθης*. Mur.

Nr. 148. *εἰς τὸν αὐ.* Infra iterum p. 705. Apud Murator. p. 41. V. 1. *τεθείς*. P. 1. 2. *τεοῖς*. Murat. quod recepi. — *Βάσσει*. Scr. *Βάσσει*. V. 2. *πνεύματι*. P. Mur. *πνεῦμά τε*. P. 2. V. 4. *στήσομαι συζυγίης*. P. 2. In marg. *στήσομ' ὁμοζυγίης*. ut est P. 1. et in Codd. Murat. — Nr. 149. *εἰς φιλέτιον*. Apud Murator. p. 42. — Nr. 150. *εἰς εὐσέβειαν καὶ βασιλίσσαν*. Infra p. 705. cum lemmate: *εἰς εὐσεβ/*. Ap. Murat. p. 42. V. 1. *εὐσέβιον*. P. 1. *εὐσέβιος*. Murat. *εὐσεβίων*. P. 2. *καῖται*. P. 1. *καίταις*. P. 2. *καῖνταις*. Codd. Murat. V. 2. *ξόλων*. P. 1. *ξώλων*. P. 2. Murat. *ἡγαθίων*. P. 1. — Nr. 151. *εἰς ἑλλάδιον καὶ εὐλάλιον ἀνταδελφούς*. Infra p. 705. Ap. Murator. p. 43. Helladius et Eulalius fratres commemorantur in Gregor. Carm. XLVII. 129. sqq. Opp. T. II. p. 108. A.

P. Nr. 152. *εἰς ἑλλάδιον*. Infra p. 705. Apud Murator. p. 44. V. 5. *ἀνέτλης*. P. 1. Ambros. *ἀνέτλην*. P. 2. *ἀνέτλη* correxit Murat.

recte; nisi fortasse v. 2. *κατίγες* fuit. — Nr. 153. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra p. 705. Ap. Murator. p. 45. V. 3. *μεγα κλος*. P. 1. *μεγακλός*. P. 2. *μεία κλός*. Murat. quod ob *Χριστοῦ* praefendum. — Nr. 154. *εἰς γεώργιον*. Infra p. 705. Ap. Murat. p. 45. V. 1. *κῆσας*. P. 1. *κῆσας*. P. 2. Murat. V. 2. *πέμψας*. omnes, praeter Cod. Ambr. ubi *πέμψεν* legitur. V. 3. *κασιγνήτη*. P. 1. *κασιγνήτη*. P. 2. Murat. V. 4. *οἷς βιότων*. P. 1. *βιότων*. P. 2. — Nr. 155. *εἰς εὐπερδεῖον*. Iterum p. 705. Ap. Murat. p. 46. V. 2. *ἀριανζαίη*. Ariansum pagum Nazianzo subiectum fuisse existimat Muratorius, ubi Gregorius, postquam se episcopatu Constantinopolitano abdicaverat, vixisse videtur. V. 3. *συνοδιέτην*. Vid. Murat. ad h. l. et DuCang. in Gloss. p. 1487.

Nr. 156. *εἰς ναυκρα ἀδελφ/τοῦ μεγάλου βασι*. Infra legitur iterum p. 698. s. Ap. Murator. p. 123. V. 1. *ἔλυσ*. P. 1. 2. Mur. *ἔλυσας*. Cod. Medic. V. 2, *βρυχίος*. P. 1. Mur. *βρυχίας*. P. 2. quod dictum, ut ap. Apollon. Rh. L. 1310. *τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἀλός ἐξεφαάνθη βρυχῶδους*. Schol. Archestrat. ap. Athen. VII. p. 302. B. *πολλὰ περᾶσαντες πελάγη, βρυχίου διὰ πόντον*. Aeschyl. Pers. 325. *ἔπαισαν ἄλμην βρύχιον ἐν κελύματός*. quae ad strepitum maris referenda esse apparet ex Aeschyl. Prometh. 1090. *βρυχία ἤχῳ βροντῆς*. V. 3. *οὐκὼν ἔλυσεν*. P. 1. *οὐκ ἀνέλυσεν*. P. 2. Murat. V. 4. *εἶπα*. P. 1. *εἰπέ*. P. 2. V. 5. novum in marg. lemma utroque loco: *εἰς τὸν αὐτόν*. Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur. *ὥςπερ*. P. 1. *ὅπερ*. P. 2. V. 6. *ἠλθέμεναι*. omnes codd. ut videtur. *ἐλπίμεναι*. Murat. c. Boivinio. Lenior erit correctio: *Ναυκρατίῃ καθαροῦ βίου νόμον, ὥςπερ εἶδον, καὶ χάριν ἠλθέμεναι*. ex aqua Naucratis vitae sanctioris legem et gratiam divinam, ex aqua eidem mortem obvenisse existimo. Infinitivus pendet ab *εἶδον*, quamvis verbo secundariae enuntiationis. Sic Aeschyl. Pers. 187. *τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὄρεῖν, Τεύχειν ἐν ἀλλήλοισιν*. Herodot. L. I. 199. *ὑπὸ δὲ μεγάλῃς τῆς πόλεως, ὡς λέγεται, τοὺς τὸ μέσον οἰκόντας τῶν Βαβυλωνίων οὐ μανθάνειν ἐαλωκώτας*. Vid. Erfurdt. ad Sophocl. Antig. 736. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 436.

Nr. 157. *εἰς τὸν αὐτόν*. Infra iterum p. 699. Ap. Murat. p. 126. V. 3. *θνητὰ τε*. P. 1. *θνητὰ τὰ π*. P. 2. — Nr. 158. In Palat. 1. 2. hoc distichon cum praecedente epigrammate cohaeret. Rectius inde sejungitur ap. Murat. p. 126. V. 2. *ἐξαλίης*. P. 1. 2. *ἐξ ἀλίης*. Murat. dum praedae piscium inhiat; ut nr. 158. *ἀλίῃα εἴρυσεν ἀνδ' ἀλίης*

δίντων. — Nr. 159. *εἰς μαζέντιον τινα εὐγενῆ καὶ φοβερον ἄνδρα.* Ap. Murat. p. 135. V. 2. *κεδάσας.* P. Scripsi *κεδάσας*, ut metrum constaret. *σεδάσας.* Murat. *κιδάσας.* Cod. Medic. V. 4. *ἔρεισας.* P. *ἔρεισα.* Mur. V. 5. *Χριστῷ τῆξα δέμας.* Iterum brevis syllaba in arsi posita; sed h. l. vix dubito Gregor. dedisse: *τῆξα Χριστῷ δέμας.* V. 6. *ἀνῶ.* P. *ἄνω.* Mur. *ἀνέπη.* P. Codd. Murat. qui recte correxit *ἀνέπτην.*

P. Nr. 160. *εἰς τὸν αὐ μαζέν.* Ap. Murat. p. 136. Quae in editione nostra uncinis inclusa sunt, ea in Cod. Palat. desiderata ex Muratorii Codd. accesserunt. V. 4. *κελάσι.* P. *κελάσει.* Murat. — Nr. 161. *εἰς ἐμμελίαν τὴν μῆρα τῶν βασιλείων.* Iterum habetur p. 698. cum lemma: *εἰς τὴν μῆρα βασιλ. ἐμμελίαν τὴν μεγάλην.* Ap. Murat. p. 126. De Emmelia vid. Gregor. Or. XX. p. 322. C. V. 2. *τοκίων.* P. 1. *τσίτων.* P. 2. Vid. nr. 139. v. 2. In fine hujus versus pone comma, in exitu sequentis colon. V. 4. *πολύπαις.* decem liberorum mater, inter quos eminebant S. Basilus, Gregorius Nyssenus, Petrus Sebastenus, et filia S. Macrina. Vid. Murator. p. 128. V. 5. *τῆςδ* P. 1. 2. *τῆδ* Murator. — *ἱερῆς,* Basilii, magni Basilii patris, conjux. V. 6. *ώστρατος.* P. 1. *ὡς στρατός.* P. 2. *ἐναγίος.* P. 1. *ἐναγίων.* P. 2. Cod. Medic. *οὐρανίων.* Murat. ex Cod. Paris.

Nr. 162. *εἰς τὴν αὐτῇ ἐμμελίαν.* Iterum p. 698. junctim cum praecedente, ut etiam ap. Murat. p. 126. In altero loco Cod. Pal. nota est: *εἰς τὸν πῆρα τοῦ μεγάλου βασιλείου οὐχ εὐρον.* V. 1. *ἔχει.* Sic omnes, ut videtur. Sed *ἔχεν* scribendum ob sententiarum nexum: olim stupebam insignem Emmeliae sobolem; at quum ipsam vidissem, dixi etc. *φρασμένη* inepte ap. Muratorium vertitur, *appellavi.* V. 5. *πανάρσις.* P. 1. *παναρίστη.* P. 2. Murat. V. 6. *ἐπόθον.* P. 1. *ἐς πόθον.* P. 2. *ὅς πόθον.* Mur.

Nr. 163. *εἰς μακρινᾶ τὴν ἀδελφὴν τῇ μεγάλῃ βασιλ.* Habetur infra iterum p. 698. Ap. Murat. p. 130. V. 1. *ἔχει.* P. 1. *ἔχω.* P. 2. Mur. V. 2. *Μάκριναν.* In nominis gratiam metrum violavit noster, medium corripiens, ut in *Αἴγινα.* in Append. nr. 360. T. II. p. 871. in *Κωνσταντίνος* et similibus. Vid. ad p. 317. nr. 700. — Nr. 164. *εἰς Θεοσέβιον ἀδελφὴν βασιλείου.* Iterum legitur p. 698. Ap. Murator. p. 131. V. 1. *καὶ οὐ Θεοσέβιον.* P. 1. *Θεοσέβιον.* P. 2. *καὶ σὺ γὰρ Θεοσέβιον.* Mur. V. 2. *ἐνζυγε.* Hinc apparet, quod olim negabatur, Gregorium magnum uxorem habuisse. De ea Epist. XCX. p. 846. D.

Θεοσεβίαν τὴν ὄντως ἱεράν, καὶ ἱερέως σύζυγον καὶ ὁμότιμον, καὶ τῶν
 μεγάλων μυστηρίων ἀξίαν.

Nr. 165. εἰς γρηγόριον τῆς μερ̄ ἀδελφῶ. Infra p. 698. Ap. Murat.
 p. 134. V. 1. μήτρως. P. 1. Murat. μήτρω. P. 2. V. 4. οὐδὲ κόνης.
 P. 1. εἶδε κόνης. P. 2. εἶσι κόνης. Cod. Paris. ἥδε κόνης suspicatur Mu-
 rator. — Nr. 166. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυροῖς τρυφῶντας. Ap. Murator.
 p. 203. quem vid. p. 245. de conviviis in martyrum honorem institutis.
 V. 2. In fine versus punctum ponendum. V. 3. οὐδὲ ἀθλ. P. Hiatus
 Gregorius reformidasse non videtur. V. 4. ἡ δρύσις. P. V. 5. no-
 vum in Pal. lemma: πρὸς τοὺς ἐν μαρτυροῖς τρυφῶντας. V. 6. post
 θυλάκους comma omissum. — Nr. 167. In Cod. Pal. primum distichon
 cohaeret cum epigr. praecedente. Rectius haec divisa ap. Murat. p. 204.
 V. 1. ἡμῖν. P. Metri causa scripsi ἡμῖν. Fortasse verba a librario
 transposita, quum esset: Μάρτυρες, ἡμῖν εἴπατ' ἀληθῶς. Nec tamen
 spernenda lectio, quam Murator. dedit ex Cod. Paris. et Ambros. —
 V. 3. ἀμείνους. Sic omnes, ut videtur. Non apparet, cur non scripserit
 Gregorius, πολλοὶ γὰρ ἀμείνους ὥδε γίνονται ἄν. numeris melioribus. —
 V. 6. ἄλλοις. Fortasse δούλους scribendum, verbis sic junctis: τοὺς
 θεραπευτὰς γαστροῦς ὑπάρχειν δούλους; quid autem hoc esse dicamus,
 quod cultores vestri sese inebriant, et ventri serviunt? Tum δ' post
 ἀθλοφόρων delendum, quod etiam in Murat. Codd. non habetur. τῇ
 κοιλίᾳ δουλεύειν dixit S. Paul. ad Rom. c. VI. 18. ubi vid. Wetsten.
 τοῦ πίνειν δούλος. Aelian. V. H. II. 41. Vid. Bergler. ad Alciph. I.
 13. p. 55. Euripid. in Autolyc. ap. Athen. X. p. 413, ὅστις ἐστ' ἀνήρ
 Γινάθου τε δούλος, νηθύος θ' ἡσημένιος.

Nr. 168. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 206. junctim cum se-
 quente. V. 2. ὃ γὰθί. P. et Cod. Ambr. ubi adscriptum glossema,
 ὃ ἀνθρώποι. — ὃ ἀγαθοί. Cod. Parisin. ὃ γὰθοί. Mur. — Nr. 169.
 εἰς τοὺς αὐτοὺς. V. 2. φιλογαστρορίδας. In Cod. Ambros. φιλογαστρι-
 δίας. — V. 4. οἱ δ' P. Mur. οὐδ' ἐρ. Cod. Ambr. — Nr. 170. εἰς
 τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβῶν². Ap. Murat. p. 158. cum lemmate:
 εἰς τοὺς ἀνορέττατας τάφους προφάσει μαρτύρων. Idem hoc epigr.
 fusius explicavit in Disquisit. III. pag. 258. sqq. Edidit, tamquam
 Anonymi, Mabill. in Eusebii Romani ad Theophil. Gall. Epist.
 de culta SS. Ignotorum. V. 1. Scholion in Cod. Ambros. ὃ τρε-
 πατάρατοι καὶ τρεπάνατοι· πρῶτον μὲν ἐμίξατε σῶματα ἀνάγων
 ἑνδρῶν τοῖς τῶν ἁγίων μαρτύρων αἵμασι· τύμβοι δὲ βεβήλων θυεπόλων

πολλάνης μέσον ἔχουσι κείμενον. V. 2. ἀμῆς ἔχουσιν. Vid. ad nr. 137. — V. 4. αὐτοῖς εἴματ' ἔχοντες. P. αὐτοὶ ὀήματ' ἔχοντες. Mur. Cf. nr. 105. v. 7. — V. 4. ἀπέδουθαι. P. ἀπέδουθε. Murat. Erant igitur, qui sepulcra, ob martyrum communionem illustra, aliis venderent, idque saepius. V. 5. καὶ τρεῖς δις scribendum videbatur Muratorio, probabiliter. — ἱεροσούλοις. P. ἱεροσουλεῖς. Muratorius, quod verum videtur, nisi fortasse verba in hunc modum accipienda sunt: ἱεροσούλοις ἀποδόσθαι τοὺς μάρτυρας! Sed illud probabilius. — φιλεῖν. P. φιλέειν. Murat. De permutatione litterarum *π* et *ι* vid. Porson. Advers. p. 115. ed. Lips. εἰξάτα. P. Mur. ἤξάτε tentabat Salvinus, probante Muratorio. Scripsi ἤξάτε, quae aoristi forma frequens est ap. Homer. ἔξεν cum ἤξεν permutatum 'Il. β. 667. ubi vid. Heyn. T. IV. p. 356.

Nr. 171. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρύχῃ. Ap. Murat. p. 139. junctim cum tribus sequentibus. In edit. nostra perperam excusum τυμβωρύχων. quod vitium corrigendum etiam nr. 172. 176. 179. 180. V. 1. εἰδ' ἀκούσατε. P. τόδ' ἀκούσατ'. Mur. V. 5. Sensus: si dixeris, impune hoc fieri, quod mortui, quae hic fiant, (τὰ ἐνθάδε) non noverint, hoc tum pro vero habebō, cum te filii defuncti contumeliam lento animo ferentem videro. — Nr. 172. εἰς τοὺς αὐτοὺς καὶ κατὰ τυμβωρύχῃ. Apud Murator. p. 139. junctim cum praecedente. V. 1. ἐρευνόβιοι. P. et Cod. Medic. ἐρευνόβιοι. Murat. V. 3. λαιμοῖς. P. λαιμόν. Murat. Hoc reponendum, ut etiam v. 4. ἦρα φέρειν, pro ἰρὰ φέρειν. Nr. 175. δαίμοσιν ἦρα φέρειν. Cf. Quint. Smyrn. IX. 29. X. 462. et Heyn. ad Homer. T. IV. p. 151.

P. Nr. 173. ³πρὸς ἀποτ³ ἐν τάφων λίθων ναοὺς οἰκοδομοῦν^τ. Apud Murator. p. 139. junctim cum praecedentibus. V. 2. ^vμνωμένους. P. μνωμένους. Murat. V. 3. βήματα. sacraria, adyta. Vid. DuCang. Gloss. p. 190. ἡμῖν. P. ἡμῖν. Cod. Medic. et Paris. ἡμῖν aut ἡμῖν scribere potuissem, ut nr. 167. ἄμμιν est ap. Mur. ex Cod. Ambr. — V. 4. μὴ δὲ τ. τύχη. P. μὴδὲ τ. τύχοι. Murat. — Nr. 174. πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίοις τρυφῶντ^v. Ap. Murat. p. 139. junctim cum praecedentibus. V. 3. ^vαμοῖς. P. λαοῖς. Mur. Cf. DuCang. Glossar. p. 788. V. 4. νεκρο^{ων}κόμοις. P. νεκροκόμοι. Mur.

Nr. 175. πρὸς τοὺς αὐτοὺς, ὅτι οὐ δεῖ ἐν μαρτυρίοις τρυφᾶν. Ap. Murat. p. 205. V. 2. θαλάσας. P. et Cod. Medic. θυσίας. Cod. Ambr.

V. 3. λύσιν. istis epulis nos finem fecimus. V. 5. οἱ φιλόκαμοι. P. δὲ φιλόκ. Mur. Etiam illud bene habet. — Nr. 176. κατὰ τυμβωρύχων τ' αὐτ' γρηγορίου τοῦ θεολόγου. Ap. Murat. p. 141. — Nr. 177. θαυμαστόν περὶ τῶν ζ' θεάμα. πρώτων τει τὸ ἐν βαβυλῶνι σεμηραμε^δ. B. ὁ ἐν ολυμπία ζεὺς χρυσοῦς σφενηλα. γ. αἰγυπ^τ πυραμι. δ. οἱ ἐν πολόσσαις κῆποι. ε. ὁ ἐν ἐφέσῳ ναος τ' αρ. ζ. ὁ ἐν ῥόδῳ πολοσσ. ζ. ὁ μανσολοῦ τάφος. Ap. Murat. p. 142. V. 2. τύμβος. P. τάφος. Mur. V. 3. ἔσχον. P. ἔσκον. Mur. quod reposui. V. 4. ἀποτῆλε. P. ἄπε ἦλε. Mur. procul me super hos scopulos attollens. Θέων. Antip. Sid. . 366. nr. 52. Ἀρτίμιδος νεφέων ἄχρη θίοντα δόμον.

Nr. 178. In Cod. Pal. a praecedente non distinguitur. Diversum tamen epigramma, quamvis ejusdem argumenti. Ap. Murator. p. 143. reparatum exhibetur. V. 1. ὅτε ἦν. fortasse ὅτ' ἦν. ut nr. 143. v. 4. — V. 4. ὦδε. P. ὦδε. Mur. δὲ τινάχθην. P. δ' ἐτινάχθην. Mur. rectius. — Nr. 179. τοῦ αὐτοῦ κατὰ τυμβωρύχων. πάντα ταῦτα εἰσι τοῦ θεολόγου. Ap. Murat. p. 143. V. 1. τόσον. P. τόσον. Cod. Medic. Vera lectio non fugit Muratorium. P. Nr. 180. κατὰ τυμβωρύχων. Ap. Murator. p. 144. — Nr. 181. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 144. V. 1. ὁσάτεον. P. ὁσάτιον. Cod. Medic. De longiore spatio, ut saepe apud anteriores. De numero majore p. 156. nr. 80. ubi vid. — V. 2. οὐλο-
ένας. P. οὐλομέν. Murat.

Nr. 182. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 145. V. 1. τύμβον. P. τύμβων. Cod. Medic. V. 2. ἦν ἰδ' ὄσην. P. εἰ δὲ τόσην. Mur. V. 3. ῥρηξυτε. P. ἐρρήξατο. Cod. Medic. Recte. Poëta se corrigat. V. 4. ἄζεσθε. P. χάζεσθε. Murat. — ἀναραιοσάμεθα. P. ἄν ἀραιοσάμεθα. Murat. qui ἀραιοσάμεθα legendum suspicatur; nescio quare. — Nr. 183. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 145. V. 1. ὥστε κανόν. P. ἃ τ' κανόν. Murat. ex Cod. Medic. Neutra lectio vera. Vide an fuerit: ἢ, αἶ ἄχος τε κανόν προτ. — Nr. 184. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 146. V. 1. μανσολοῦ esse videtur in P. μανσώλον. Murat. Vid. ad p. 566. nr. 58. v. 5. Κάρεσσι. prima contra constantem veterum sum correpta. Vid. ad nr. 93. V. 2. τυμβολέτις. P. τυμβολέτης. Murat. V. 3. Scr. Καπκαδόκεισιν. — Nr. 185. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 146. V. 1. τείχος. P. Mur. τοίχος scripsi ob ὄρθιος. Est autem pro muro, ut etiam alibi. — ὄρθιος. P. V. 2. λαγόνες, si vera est lectio, latera sunt muri, ut nr. 188. v. 4. latera sepulcri. Sed alim sane: ἐκ λαῶν δ' εἰς ἓν ἀγειρομένων. Murus fuerat ad montis

radices; illo diruto, ex saxis circumjacentibus sepulcrum in montis cacumine exstructum erat. V. 4. χρυσόφιλε σοι με τίναξονόλον. P. χρυσοφίλοις οἱ μ' ἐτίναξαν ὄλον. Mur. Hoc reposui. Sed perperam excusum ἐτίναξον.

Nr. 186. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 147. V. 1. νεκρῶν ἐκρὰ πέλοι. P. νεκρὰ πέλοι. Mur. πέλοι servari posse existimabam. — μνήματος δ' ἀνεγείρατο. P. μνήματα, ὅς δ' ἀνεγείρει. Mur. Error in Cod. Pal. ortus ex scribendi compendio, μνήμα ὅς. V. 2. τῇ κόνι. qui cineri, manibus sepultis, magnificum sepulcrum exstruit. De corruptione terminationis ex contractione ortae vid. ad nr. 11. v. 5. Post κόνι comma ponendum. V. 3. ἐξαλαπάξει. P. ἐξαλάπαξεν. Mur. V. 4. οὐ μή. P. εἰ μή. Murat. De harum particularum permutatione dixi in Append. ad Porson. Advera. p. 311. s. ed. Lips.

Nr. 187. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 147. V. 1. πρὸς γὰρ ᾧδε τό. P. πρὸ γὰρ ᾧλετο. Murat. quod reposui. In praecedentibus verbis autem Cod. Pal. verissime, οὐκέρει. Cod. Paris. οὐκένει. quod ab illo parvo apice differt. οὐ κενεῇ Murat. ex conjectura Salvinii. V. 2. ἀρχαίης σῆμα τόδ' ἐργασίης. optima lectio, quam corrumpit Murat. cum Salvinio legens ἀρχαίη σήματος (hoc ex Cod.) ἐργασίη. V. 3. τίς δέ σ' ἐνήρατο. P. σ' non comparet ap. Murat. Distinctione versum junare conatus sum. τὸ δέ; ad σῆμμι referendum. V. 4. ἔχοι σκοτίην. imprecatio est: pro auro habeat Orci tenebras! Distinctionis nota post χρυσὸν neglecta, absurdum sensum effecit Italus editor.

P. Nr. 188. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 148. V. 1. φέρετε. P. φέρε. Cod. Murat. πόδα σοι μετὰ ταῦτα. P. πόδα ἴσθι με ταῦτα. verissime Cod. Medic. V. 3. ἀλλεδοκήθη. P. ἰδοκῆθη. Murat. — Nr. 189. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 148. V. 2. νῦν αὐτε τάφον. P. νῦν τε τάφον. Cod. Medic. νῦν τε τάφον. Murat. sensu parum expedito. Δηλήμονος non est miser, sed noxii et malevoli. Quare scribendum suspicor: νῦν ἀντὶ τάφου δηλήμονος ἀνδρός Σῆμα πέλω, nunc sum monumentum malitiae perniciosi hominis. V. 4. εἰ παλάμαισι φιλοχρύσοισιν. P. ἢ παλάμῃσι φιλοχρύσοισιν. Murat. Cf. nr. 213. v. 3. λῶτον ἢ παλάμῃσι φιλοχρύσοισιν ὀλίεθαι.

Nr. 190. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 149. V. 1. κληρίδες. P. κληρίδες. Mur. V. 4. Alternum hemistichion, quod in Cod. Pal. omis- sum, supplevi ex Murat. — Nr. 191. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 149. V. 4. οἶον. P. οἶον. Murat. Illud verum. Irridentur enim οἱ τυμβωρύχοι, aurum quaerentes in sepulcro, quod nihil continebat

praeter ossa et cineres. — Nr. 192. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 150. prius tantum distichon legitur. V. 1. πρὸς γε θεοῦ. P. πρὸς τε. Mur. Fortasse scribendum: πρὸς δὲ θεοῦ ξενίου λιτάζομαι. Vid. ad p. 292. nr. 540. — V. 4. ὁ δράσας. priore male correpta, ut media in ἔρνας ap. Nostrum Carm. XLIX. 1. T. II. p. 112. B. Carm. L. 21. p. 116. B. in ἔρινα passim, v. c. Carm. II. 65. p. 43. C. Alias correxeris: τοῖα πάθοις οἱ' ἔδρας. De οἷα priore correpta vid. ad p. 139. nr. 501. v. 2. — Nr. 193. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 150. In Cod. Pal. v. 5^{tus} praepositus vers. 2do, sed error litteris appictis emendatus. V. 4. ταῦτ' εἰ λειψῇ. P. ταῦτα λιλαισμένῃ. Murat. quod emendanti librario deberi videtur. Legendum suspicor: ἦν τις ἐπέλθῃ, Ταῦτά τε ληψῇ, θῶσ. ἀσπ. si quis advenerit, corpusque sepultum et defuncti iram sibi rapere voluerit, libenter dabimus.

Nr. 194. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 150. V. 1. οὐκ ἐφύλ. P. Mur. Scribendum videtur: οὐδ' ἐφύλασσε. si solus soli aurum dedissem servandum, tuque illud non servasses, pessimus sane esses. Murstorius, interrogandi signo post εἰλήψεις posito, ἦ κακός ... edidit, hoc sensu: nonne servasses depositum? Servasses sane, aut seolestus esses. V. 2. voculas ταῦθ' εἰ, in Cod. Pal. omittas, suppeditavit Cod. Medic. — V. 4. εἰς. P. ἐπὶ. Murat. — Nr. 195. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 151. V. 2. εἰσάαν. media iterum male correpta. Vid. ad nr. 192. v. 2. — Nr. 196. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 151. ubi ei prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret. V. 2. λίξαι. P. δέξῃ. Murat. ἀγκάλλαι. P. ἀγκάλλαι. Cod. Murat. qui ἀγκάλλαις edidit. Vera est lectio Cod. Palat. P. V. 3. post τάφον interrogandi signum pone; in fine tetrastichi punctum. V. 4. τάλαντα, τῆς διαψῆ sc. ut passim ap. Gregorium.

Nr. 197. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murator. p. 151. V. 1. δίχη. P. δίχης. Murat. quem vera lectio non latuit. V. 2. ὠλεσας. P. ὠλεσας. Mur. Nostram lectionem veram esse, apparet ex v. 3do. V. 3. 4. Hi versus in Cod. Pal. cohaerent cum praecedentibus; ap. Muratorium eum sequente epigrammate. Peculiare epigr. efficiunt, ita tamen, ut ad praecedens distichon respondeant. Defunctus Terram a Justitia insimulatam excusat. V. 4. τοῦτον ἔχω. Haec commodum sensum non habent. Fortasse legendum: τοῦτ' ἀνέχω. hanc direptionem sc. et eversionem. Quamquam me non fugit, veteres et bonos scriptores hoc sensu ἀνέχεσθαι dixisse, ap. Gregorium tamen etiam ἀνέχεσθαι ferendi et sustinendi significatione ferri posse existimo. Ad sensum bene haberet etiam: καὶ φιλονεικείης εἵνεκα λογὸν ἔχω.

Nr. 198. *εἰς τοὺς αὐτοὺς.* Apud Murat. p. 152. junctum cum praecedente. V. 1. *πρὸςθε τάδ' P. πρὸςθετα δ' Mur.* — Nr. 199. Cohaeret hoc distichon cum praecedente in P. Inde sejunctum ap. Murat. p. 153. *Ἐρινύες.* Vid. ad p. 234. nr. 188. v. 5. — Nr. 200. *εἰς τοὺς αὐτοὺς.* In duo divisum exhibetur ap. Murat. p. 153. V. 1. *καὶ λήξαι.* P. Quum *καὶ* omissum esset in suo Codice, Murat. *καὶ* inseruit. V. 2. *κεῖθω.* P. et Cod. Medic. *κεῖθεν* Mur. ex vera correctione Salvinii. — *τυμβολέται.* P. et Cod. Medic. *τυμβολέταις.* Murat. c. Salvin. V. 3. 4. *νεκρῶν καὶ.* Sensus hujus distichi mihi minime expeditus. Suspicipari licet: *νεκροκόμων τάδε γ' ἐστὶ σοφίσματα.* Sed vereor, ut hoc sufficiat. — Nr. 201. *εἰς τοὺς αὐτοὺς.* Apud Murator. p. 153. V. 1. *τίς δ' ἄν. P. τί δ' ἄν.* Murat. *ἀντὶ τόσσοι.* P. *ἀντιγόντος.* Murat. Ducta haec ex ep. Platonis p. 246. nr. 268. *τόσον ἄγος τόσου κέρδεος ἀράμενος.* — Nr. 202. In Cod. Pal. prius distichon cohaeret cum praecedente; alterum separatim exhibetur cum lemmate: *πρὸς τοὺς αὐτοὺς.* V. 1. post *νεκρῶν* comma ponendum. V. 3. vocabulum *τάγον* omissum in Pal. accessit ex Murat.

Nr. 203. In duo epigrammata divisum in Pal. Junctim ap. Murat. p. 154. V. 1. *βράσει ἐν εμοῖς.* P. *βράσειεν.* Mur. V. 4. *ἐπειχειρολήθη.* P. *ἔπει χειρὸ ὁλοή.* Murat. — Nr. 204. *πρὸς τοὺς αὐτοὺς.* Ap. Murat. p. 154. V. 1. *πνικα.* P. *ήνικα.* Murat. V. 2. *ὡς εἶδες.* P. *πῶς εἶδες.* Mur. quod verum esse ex proximo versu apparet, ubi *ὡς* positum pro *ήνικα.* V. 3. *ὡς δ' εἶδ' εὐτῶς.* P. *ὡς δ' εἶδες πῶς.* Murat. Vestigia Cod. Palat. *ὡς δ' εἶδες* ostendunt. — *ἦ τάχα κείν σε τί σκέθον.* P. *ἦ σ. μὲν σε Τῇ σκέθον.* Murat. Dedi, *ἦ τάχα κείνα (τὰ ὅστιά) Τῇ σκέθον.* subaudito *ἄν*, quod in talibus interdum omititur. Sed scribendum procul dubio: *ἦ τάχα κέν σε Τῇ σκέθον. sane te ibi retinuisent.*

Nr. 205. *πρὸς τοὺς αὐτοὺς.* Ap. Murat. p. 155. V. 5. *τίνυσθε θεός.* P. *τίνυσθε ὅς.* Mur. V. 4. *ἡμῖν ὕσον.* P. *ὑμῖν ὅσον.* Mur. — Nr. 206. *κατὰ τυμβωρύχων.* Apud Murat. p. 155. P. V. 3. *ἦκω.* P. *ἦχώ.* Mur. *πύμα τήγορος.* P. *πυμάτης ὀπός.* Murat. *ὑπερόφωνον Ἥχῳ* dixit Gregor. Carm. LXII. 153. T. II. p. 149. D. cum Satyrio Thyillo in Planud. nr. 153. T. II. p. 673. *πυματήγορος* aliunde enotatum non invenio. — *ἀντία χειρῶν.* P. *ἀντιαχείτω.* Cod. Medic. quod nescio quomodo in editione nostra in duo vocabula divisum, *ἀντία χεῖτω.* Hoc per se non male habet; sed *ἀντιαχείτω* verius est. Ep. Theocr. p. 433. nr. 437. *ἀχθονίδες μυνυρίσασιν ἀντιαχεῖσαι Μέλπονται.* — V. 4. *κτιόνων* omissum in Pal. suppletur a Cod. Medic.

Nr. 207. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 155. V. 2. ἐπισχῆσαι.
ἔτι σχῆσαι. Cod. Medic. [In variis Lectt. editionis nostrae male
cum ἔτι σχῆσαι. P. Scr. Mur.] V. 3. χρυσός. P. χρυσοῦ. Cod. Medic.

4. ἐπέχειν. P. ἐπέχει. Cod. Medic. ἐπ' ἔχεις. Mur. ἐπέχειν vim
bet imperativi: *jam omnibus rapaces intende manus.* — Nr. 208.
εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 156. — V. 2. ἀπῆλθον ἔχων. quod
omnibus bonis meis solum mecum abstuli. p. 522. nr. 99. καὶ διὰ
τῶν θυρίδων ἐνθεν ἀπῆλθεν ἔχων. V. 3. τοῦτον τίς. P. τοῦτόν τις.
Mur. *hunc, qui tumultum meum diripuit.*

Nr. 209. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 156. V. 2. τίς δ' ἄν. P.
ἦςδ' Murat. ex Cod. Medic. De sepulcro alto in alto monte ex-
structo agitur. V. 5. cum novo lemmate: εἰς τοὺς αὐτοὺς. Sejunctum
hoc distichon a praecedentibus in Pal. Ap. Murat. rectius cum iisdem
haeret. καμί. P. καί με. Murat. περὶ καλλία. P. περικαλλία. Murat.
6. ἐλπισθίς. P. δεύτερα πάντα δίκους. P. δεύτερ' ἅπαντ' ἀδ. Mur. —
Nr. 210. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 156. junctum cum praee-
cedente. V. 1. ναυηγῶ. P. ναυηγῶ. Mur. V. 3. novum in Cod. lemma:
εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Nr. 211. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 157. V. 1. ἔπλεο θνη-
τοῖς. P. ἔπλετο ἀνηλοῖς. Cod. Medic. ἔπλετ' ἀνηλοῦς. Murat. ex cor-
rectione Salvini. — V. 2. χεῖρα φέρεις. ut nr. 235. οὐποτ' ἔδει τοὴν
χεῖρα φέρειν φθιμένοισι. — ἀδικῶν. P. ἀδίκων. Cod. Medic. ἄδικον.
Mur. V. 4. Scr. τῶνδ' ὕπο. — ταῖς μιαραῖς. P. ταῖς ἀλετραῖς. Cod. Med. —
Nr. 212. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Apud Murat. p. 157. V. 1. παντὸ θανέις.
πάντ' ἔθανεν. Cod. Medic. — τί παίζομεν. P. quod verius videtur,
nam lectio Cod. Med. ap. Mur. πάντ' ἔθανεν· νεκύσσειν ἐπαίζομεν. —
τί δ' ἐτ' αἰδ' ὥς. P. οὔτις ἔτ' αἰδοῖς. Murat.

Nr. 213. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 158. V. 1. ἡέ. P. V. 2.
ἴψατε, vi transitiva: flammis consumendum date. Alibi flammae di-
cuntur δάπτειν. φλόξ δ' ἀθρόα φάρμαν' ἔδαπτεν. Apoll. Rhod. IV. 666.
λ. ψ. 182. Ἐκτορα δ' οὔτε Δίῳσι Πριάμειδην περὶ δαπτέμεν. Sed
de an fuerit: ἡέ περὶ θάψατε παντοφάγῃ. Philostr. Vit. Sophist.
601. ἐπὶ τοῦ Καλλίου, ὃς ἀπαγορεύει τοῖς Ἀθηναίοις περὶ μὴ
δάπτειν. et sic saepissime. Vid. Hemsterh. ad Xenoph. Ephes. p. 203.
l. Locell. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 570. Aelian. H. An. X.
l. Βαρκαιοῖς . . τῶν ἀποθανόντων νόσῃ τοὺς νεκροὺς ὑβρίζοντες . .
δάπτουσι περὶ. In idem incidisse Wesselingium nunc video ad Diodor.
c. L. III. 55. p. 223. 42. ubi vid. — V. 3. φιλοχρῆσοισιν. P. φιλο-
ύσησιν. Cod. Medic. Vid. ad nr. 189. v. 4.

Ρ. Nr. 214. τοῦτο εἰς τὸν κύρ τάφ' ἐγένετο ὡς ἡρόδοτ. P. Ap. Murat. p. 158. V. 1. κοῦρος. P. κῦρος. Murat. V. 3. ὡς δέ. P. Mur. ὡς δέ scripsi. Scribere potuisset Greg.: ὡς οὐ τοσοῦτον Σ. V. 4. οἷξας. P. οἷξας. Murat. Causa non erat, cur augmentum omitteretur. Et nr. 224. ἀνψῆς scriptum. — Nr. 215. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 159. V. 1. τάχ' ἄν. P. τάχα. Murat. V. 3. ὡς δέ. P. Mur. Hoc quoque loco scripsi ὡς δέ. — Nr. 216. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 159. V. 2. τίσης. P. ἀτίσης. Murat. V. 3. οὐ γὰρ οὔτος. P. metro vacillante. Recte Cod. Medic. οὐδὲ γὰρ οὔτος. V. 4. ἐμβάτα. P. ἄμβατα. Murat. ἐμβάτα scripsi. Planud. Epigr. nr. 123. T. II. p. 662. οὐποτε κερδαλέοις ἐμβάτα ταῦτα λύκοις. Ib. Damagot. nr. 95. T. II. p. 652. ἐμβάτος ὡς ἂν τοι καὶ Νεμέα τελέθοι. Si ἄμβατα scripsit Gregorius, cogitasse videri potest de dicto Philippi Macedonia, quod refert Cicero ad Attic. I. Epist. XVI. Praeivit Sophocl. in Alload. fr. XI. δεινὸς γὰρ ἔρπειν πλῆτος ἔς τε τᾶβατα Καὶ πρὸς τὰ βατά.

Nr. 217. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. In Cod. duo haec disticha sejunguntur; quorum alteri adscriptum ὁμοίως. Ap. Murat. p. 160. eadem junguntur, quod mihi videtur verius. V. 2. λυσσῆεις. P. λυσσεῖης. Cod. Medic. V. 4. γαιαναφθίσια. P. γαῖαν ἀφείσα. Cod. Medic. Respicitur Arat. in Phaenom. 132. 2. — Nr. 218. ὁμοίως. Ap. Murat. p. 160. V. 2. πλεκτὸν νιῖτὶ δόμον. Media vox fortasse depravata. Equidem domum textilem, quam quis filio construxerit, non magis novi quam Muratorius. An scribendum: πλεκτὸν Νηρῆϊ τεύξε δόμον. i. e. navem. πλέκω ut texere. Hesiod. Scut. Hercul. v. 63. κόνις . . κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασιν. ubi vid. Heinrich. p. 126. et Graev. Lectt. Hesiod. c. XVII. Ovid. Heroid. XVI. 116. Textitur et costis panda carina suis. vid. Nic. Heins. ad Ovid. Metam. XIV. 531. Voces πλεκτοννηρεῖ, et πλεκτοννιεῖ in Codd. minimum discrepant.

Nr. 219. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 161. V. 4. τύμβον θ' (sic) ἀναῖρ. P. θ' abest a Cod. Medic. — Nr. 220. πρὸς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murator. p. 161. V. 1. 'Ροδίωσιν. ex Pindar. Ol. VII. 62. sqq. V. 2. φέρεις. P. φέρει. Murat. ὡς κακ. P. ὅς. Mur. V. 3. Inter hunc et praecedentem versum in Pal. spatium relictum, quasi novum epigramma inciperet. Sed jungenda haec esse apparet, ut est in Cod. Medic. V. 4. τύμβος κ' ἐξ. P. ἢ ἐξ. Murat. Ne quem offendant particulae ἄν et κέν in hunc modum junctae, sic etiam veteres usurpasse constat. Vid. Heyn. ad 'Il. XI. 187. T. VI. p. 156. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XXIV. — νεκύεσαι δ' ἀρηγός. P. ἀρήγοι. Mur. ex Cod. — Nr. 221.

εἰς τοὺς αὐτοὺς. ὁμοίως. Ap. Murat. p. 162. V. 2. ποῖα Δίκη. Haec
 ix sincera, quum ποῖα esse deberet, posteriore syllaba producta.
 Hujus certe licentiae paucissima occurrunt exempla. Vid. ad p. 90.
 r. 20. v. 4. Corrigere quis possit: ταῦτα φιλοχρήστους εὐαδὲ ποῖα
 Δίκη; ἀνδάνει scil. quamvis sic particula adversativa aegre careas. Aut:
 οὐδ' αὖ, Δίκη;

Nr. 222. cohaeret cum praecedente disticho in P. Rectius inde
 conjungitur in Cod. Medic. ap. Murat. p. 162. V. 2. ἔκφυγον. Cod.
 Medic. ἔφυγον. P. Medic. — τίπτε. P. τί γε. Murat. τί με. Cod. Med.
 iterum est τίπτε, pro τί ποτε. quid, quaeso, auro pejus? P. 615. nr. 3.
 τίπτε τοι, ὦ τέκος, ἄλγος ἐπέχραον; P. 667. nr. 12. τίπτε δὲ μοι
 ἄλγος ἀσχολίης πολυκηδέος ἀνδρῶν. — P. Nr. 223. πρὸς τοὺς αὐτοὺς.
 ἀπὸ τυμβωρύχων. Ap. Murator. p. 162. V. 1. ὑπέρ. P. ὑπάρ. Murat.
 οἱ τις ἔτλην. P. εἰ σὲ τις ἔτλη. Murat.

Nr. 224. In Cod. Palat. cohaeret cum praecedente. Ap. Murat.
 p. 163. inde separatum. V. 2. ἴσον. P. — Nr. 225. εἰς τοὺς αὐτοὺς.
 Ap. Murator. p. 163. — Nr. 226. Hoc distichon in Pal. iterum male
 cohaeret cum praecedente. A Muratorio omisum. — Nr. 227. εἰς
 τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 163. V. 1. ἀποχάζω. P. ἀπο χάζω. Mur.
 p. 618. l. 95. ἀλλ' ἀποχάζω βόθρον. — Nr. 228. In Pal. cohaeret cum
 praecedente. Peculiare est epigramma ap. Murator. p. 163. V. 1.
 ἐπὶ λήμονα. P. δηλήμονα. Murat. Vid. ad nr. 189. v. 2. — τάφον.
 Cod. Medic. — ἐώλπειν. P. ἐόλπειν. Mur. — Nr. 229. εἰς τοὺς αὐτοὺς.
 Ap. Murat. p. 163. Cum hoc disticho in Pal. cohaeret Nr. 230. quod
 Ap. Murat. p. 164. cohaeret cum proximo tetrasticho, cui in Cod. Pal.
 descriptum εἰς τοὺς αὐτοὺς. Secutus sum editorem Italum, rē ipsa
 persuadente. V. 1. ἄλλεμὲ ὤξεν. P. ἀλλὰ μ' ἔφξεν. Murat. quod verum.
 Nr. 230. 5. δειφήτορες. P. διφήτορες. Cod. Medic. διζήτορες. corr. Murat.
 Ap. Murat. p. 164. Hal. II. 435. βυθῶν δειφήτορες ἄνδρες.

Nr. 231. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 164. V. 1. ἔγειρα. P.
 γείρας. Medic. Cod. V. 2. βάλλος. P. βάλοι. Cod. Medic. — Nr. 232.
 In Cod. Pal. cohaeret cum praecedente; separatim exhibetur ap. Murat.
 p. 164. V. 1. ἐπέχραον. P. ἐπέχραον. Cod. Medic. V. 2. φεύγετε ἐν.
 P. 618. l. 95. δ' interposuit Murat. quod non necessarium. Gregorii poemata
 huiusmodi hiatibus scatent. — Nr. 233. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat.
 p. 164. — Nr. 234. cohaeret cum praecedente in Pal. Peculiare est
 epigr. ap. Murator. p. 165.

Nr. 235. εἰς τοὺς αὐτοὺς. Ap. Murat. p. 165. V. 2. χεῖρα φέρειν.
 οὐ ἐπιφέρειν. ut nr. 211. ζῶσιν καὶ φθιμένοις χεῖρα φέρεις ἀδικοῦν. —

Nr. 236. cum praecedente cohaeret in Pal. Ap. Murator. p. 165. V. 1. *ἑσάλαπαξας*. P. *ὡς ἀλάπαξεν*. Cod. Murat. Scrib. *ὅς δ' ἀλάπαξεν*.

V. 2. *ἐμὸν θῆκεν πολλοῖς θῆκεν*. P. — Nr. 237. *ὁμοίως*. Ap. Murat. p. 165. V. 2. *φείδεσ οὐ νέκνος*. P. *φείδεο σὺ νέκνος*. Cod. Medic. versu ruente. Scripsi, *φείδεο τοῦ νέκμος*. De litteris σ et τ permutationis vid. ad p. 99. nr. 76. v. 5.

P. Nr. 238. *πρὸς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 165. male distinctum. — *αὐτὸς ἔγωγε*. tumulus sum, quem eruis, nihil aliud, i. e. id quod scrutaris, tumulus est. — Nr. 239. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 165. — Nr. 240. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 166. V. 1. *εἰ λείην*. P. *εἰ λίην*. Murat.

Nr. 241. *ὁμοίως*. Apud Murator. p. 166. V. 1. *γύμνωσεν*. P. *γυμνώσει*. Cod. Medic. — Nr. 242. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 166. V. 1. *ἦέ*. P. *ἦε*. Cod. Medic. In Murat. Anecd. p. 182. in epigr. Gregorii in Philagrium: *Εἰ μὴ σοι δέμας ἦε, Φιλάργε, τόσσον ἀκιδνόν*. Apud Homerum *ἦεν* semper scribitur. V. 2. *ἄλλα*. P. — Nr. 243. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 166. — Nr. 244. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murat. p. 166. In fine distichi signum interrogandi ponendum. — Nr. 245. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 166. V. 1. *διέπερας*. P. *διέπιδρας*. Cod. Medic. — *ὡς*. P. Mur. *ὡς* scripsi, ut supra nr. 214. 215. — *διακίρσαι*. P. *διακίρη*. Cod. Medic. — Nr. 246. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murat. p. 168. V. 1. *οὐκ ἀνέκνωξεν*. P. *οὐκ ἀνέψεν*. Cod. Medic. Sensus jubente scripsi: *οὐκ ἂν ἐψέεν*. non aperuisset.

Nr. 247. *ὁμοίως*. Ap. Murat. p. 168. junctim cum praecedente. — Nr. 248. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 167. — Nr. 249. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 167. V. 2. *τὼς ἐταρόντι λίθον*. P. *λίθος*. Murat. — Nr. 250. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 167. V. 1. *τυμβῶ πολὺς*, tumulo dives i. e. magno sepulcro instructus. — Nr. 251. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 167. V. 1. *κἂν στῆς*. an scribendum potius: *κἂν τλῆς* ... *ὀρύσσων*. — V. 2. *ἔχει*. P. *ἔχω*. Cod. Medic. — Nr. 252. *εἰς τοὺς αὐτοὺς*. Ap. Murator. p. 167. V. 1. *πολύχρυσος* h. l. pro *πολυτελής*, largiter instructus. *lis*, qui saxa sibi cupiunt, dives est tumulus; caeterum nihil nisi cineres continet. — Male explicatur ap. Muratorium. — Nr. 253. *ὁμοίως*. Ap. Murator. p. 167. — Nr. 254. Sine lemmate in Cod. Pal. Ap. Murat. p. 168. V. 2. *εὐρε*. P. *ἤρε*. Cod. Medic. — *Τέλος τῶν ἐπιγραμματικῶν τοῦ θεολόγου*.

APOGRAPHI GOTHANI

QUEMADMODUM ID EXPRESSUM HABEMUS

IN EDITIONIS HUIUS TAM TEXTU QUAM COMM.

USQUE AD SECTIONEM DECIMAM QUARTAM

CUM IPSO CODICE PALATINO

DILIGENTER NUNC ITERUM COLLATI

ACCURATA CORRECTIO

EDIDIT

ADIECTIS PASSIM OBSERVATIONIBUS SUIS

PALAEOGRAPHICE CRITICIS

ANT. IAC. PAULSEN D.

FAUTORI SUO OPTIMO

FRIDERICO WILKEN

V I R O

SICUT INGENIO ATQUE DOCTRINA

TA HUMANITATE AC MORIBUS PRAECELLENTI

OB INSIGNEM ADVERSUS SE LIBERALITATEM AC BENIVOLENTIAM

GRATI ANIMI SIGNIFICANDI CAUSA

HAS TENUES PALAEOGRAPHICI STUDII PRIMITIAS

SACRAS ESSE VOLUIT

AUCTOR.

Prooemium.

Quaerenti mihi saepenumero, quid tandem causae esset, cur hominum genus industria longe acerrimum et subtilissimum, quod, paene dicam, ipsas litterarum atomos, si fieri possit, rimari conetur, verbo, cur philologi aut nihil plane uterentur, ut admodum parce duntaxat iis libris, quos ut omnes omnis doctrinae solidioris fere unicos atque rarissimos adire debebant, quam frequentissime: hoc inquam saepius mecum reputanti duae potissimum occurrerunt causae, quae plerosque viderentur, quominus debita illos cura et assiduitate versarent, inprimis prohibere. Namque permultis, maxime velint, per extremam fortunae iniquitatem thesauros istos adeundi potestas non est acta, quoniam, qui possident eos, custodiunt, uti par est, auro gemmisque vigilantius; propterea quod; si ulla ejusmodi caro et raro libro macula dispersgatur, aut si aliud quodpiam inferatur damnum, perinde est ac sublatus sit e corona relictus pretiosissimus lapis; unde enim, quod sit dispendium factum, resarcias, nusquam temere reperitur. Haec igitur ratio multis haud dubie satis magnae et gravi est excusationi; at quam alteram ei causam subesse observavi, ea profecto non minus justam nonnullorum in se vituperationem habet. Sunt enim nimiram, qui ubi lectionem

quandam vulgatam sensui non satis convenire ad-
 verterint, spretis, quae praesto erant, membranarum,
 de scripti illius incolumitate non melius se putent
 mereri posse, quam si probabili aliqua conjectura,
 quam inaniter vulgo certae et ingeniosae emen-
 dationis nomine venditant, afflictum orationis sen-
 sum non tam persanasse, quam aliquo saltem modo
 allevasse videantur. Qua in re, quod factu est
 sane stultissimum, litterarum similitudinis vel nul-
 lam omnino, vel certe perexiguam rationem habere
 consuerunt. Quos qui approbant collaudantque
 — divinum scilicet quiddam et summa admiratione
 dignum putatur, posse, quod eximius aliquis scrip-
 tor senserit, id, quolibet adjumento extraneo re-
 moto, ex suo funditus concinente animo odorari,
 quin ipsum etiam, quo usus sit, verbum invenire —
 haud tolerabilius mihi desipere videntur, ac si pin-
 gendi quidam artifex, cui, ut pulcerrimae virginis
 simulacrum sisteret, demandatum sit, mallet,
 qua ista forma ac specie esset, ex parentibus aut
 propinquis accipere, quam nudae ipsius staturam
 ac vultum intueri. Eum enim videre velim, qui,
 quamvis perspiciat, quid sim dicturus, in summa
 linguae ubertate ac copia, et praesertim in oratione
 pedibus liberrima, quod quovis loco oporteat ver-
 bum ponere, cum aliqua saltem veri suspicione
 praestituere mihi possit. Quo nomine non possum
 quin duum virorum praeclarissima studia praedi-
 cem, si modo praedicare id est, rem non assequi,
 sed comminuere dicendo, Jacobsii scilicet atque
 Passovii; quorum alter ut alias semper, ita in hac
 quoque novissima Anthologiae editione, quanti sit,
 religiosissime in divinando ipsa membranarum ve-
 stigia sequi, perquam lucide atque copiose per-
 docuit, alter cum doctissimis quibusdam amicis
 id jamjam operis instituit, ut quicquid accurata-

collationum descriptionumve codicum coacervare potuerit, in critico apparatu Vratislaviae breviter edituro publici id juris faciat; cujus operis tomolum primo, cum comparebit, inserere visum est *Παύλου Δερριαρίου ἔκφρασις τοῦ κατὰ τῆς ἁγίας Σοφίας*, nam ex eodem Anthologiae praestantissimo codice omni, qua par est, cura ac fide descripsi. Quodsi suberrimus ille mos, ex litterarum magis ductilis, quam ex vago quodam concinnitatis sensu conjecturas faciendi, mox latius, ut vehementer opto, propagetur et increbescat, hoc cumprimis cavendum esse censeo, ne sic generatim praecepta emanantur, cujusmodi, exempli loco, hoc est: „has litteras, syllabas, voces saepissime in libris manuscriptis commutari,“ sed ut de quovis singulo codice, quaecunque in eo reperiatur litterarum syllabarumque affinitas, explanetur quam curiosissime. Nam unusquisque fere codex suam habet singularem ac propriam scripturam. A quo peccato ille ipse, quem honoris causa nominabo, J. Jacobsius non satis ubique cavisse videtur; sed in tanto, tamque amplo viro eo liberius animadvertendum esse duxi, ne suprema ejus auctoritas multos, qui in ipsum suspiciunt, in eundem errorem inducat. Jam etsi non defore auctor, qui dummodo obiter hanc levidensem meam scriptunculam adspexerint, frustra omnem operam consumptam esse clamitent in rebus parvulis atque minutis, tamen hoc leve istorum judicium assis non faciens, id etiam vanitatis addam, ut quantum in codice pervestigando studii navaverim, plene etque prolixè demonstrarem. Primum igitur, antequam ad ipsum conferendi laborem me applicarem, hoc mihi faciendum fuit, ut quae uspiam de graecis codicibus praecepta palaeographica exstarent, cognoscerem et imbibere universa; quid enim

absurdius poterat fieri, quam cum ne generales quidem membranarum virtutes cognitae haberes, ad unam aliquam singulam perscrutandam si dare te voluisses; quamquam sic facere quosdam video, existimantes procul dubio, cuncta, quae scire opus sit, sponte ipsum usum esse allaturum. Hoc igitur pacto via commode praemunita, ea primo comparavi, quae, cum paucissimas haberent contrahendas notas, lectu sane faciliora erant, illa videlicet, quae litteris exaravit secundus librarius. Haec postquam diligenter et operose contenderam, ad prioris scripturam me contuli, impeditiorem illam ob crebra variis modis efformata syllabarum compendia. Ex hac, quo ab omni lapsu tutior essem, itidem non tractavi nisi quae typis jam erant excusa. Tertio demum loco a contendendo progressus sum ad eruendum atque describendum, ea tamen cautione adhibita, ut quae tertii cujusdam librarii studio praefixa sunt Anthologiae epigrammata, multis iisque insolentioribus compendiis onerata, prius ne adorirer, quam descripsissem, quae ex primi membranarum scriptoris calamo fluxerunt, Pauli Silentiacii puta, quod superius commemorabam, elegantissimum poema, et quaedam selecta Gregorii Nazianzeni epigrammata. Postremum denique omnium ad marginalia accessit quae, quoniam hujus commentarii usurpandi tum temporis nondum copia erat, omnia enotari oportuit. Atqui haec quum ipsis vocabulorum decurtationibus plurimum interpreti negotii facessant tum ita negligenter ac defunctorie sunt scripta ut quaevis propemodum singula vox difficillima sit conjectura expiscanda. Ex hac igitur enumeratione occupationum mearum, quibus accensendi etiam venit diligentissima commentarii lectio, atque contentio, satis superque intelligere est, totum

illum, quem indefessus pertuli laborem haud sane mediocrem fuisse; quare, per me licet, rideant isti belluli atque laboris impatientes homunculi; ne quidem certe, persuasissimum habeo, nunquam, quod studii et operae impendi, poenitebit. Jam quae fuerit hujus muneris obeundi occasio atque momentum, paucis accipitote. Per anni superioris aestivum semestre cum Heidelbergae commorarer, non tam doctrinae adaugendae causa, quam ut animum reficerem, bibliothecam cognoscerem et spectatissimorum hominum familiaritates contraherem, accidit forte fortuna, ut cum Ven. Vossio patre aliquando sermone collato, mentio injiceretur Summi Schweighaeuseri, quem ille magna cum delectatione sua in balneis Badensibus per plures deinceps septimanas quovis fere die convenisse ajebat. Hunc semel et saepius, sic ille narrabat, peracute conquestum fuisse de incredibili prorsus laudatissimi Spaletti in conferendis describendisque codicibus incuria. Quod Viri Celeberrimi dictum quum parum mihi probabile videretur ob laudes maxime eas, quibus extulerat istud caput in primi Anthologiae voluminis docta praefatione Ill. Jacobsius, confestim hoc mihi suscipiendum fore existimabam, ut ipsemet, quo tandem res se modò haberet, gnaviter et curate experirer. Cujus quidem rei tunc erat copia facta restituta cum maxime Heidelbergensibus vetustissima illa Anthologiae membrana, quam pridem jam Romam deportatam transtulerant admodum nuper gallici orbis praedones cum reliquis plerisque pretiosissimis rapinis Lutetiam Parisiorum. Id consilii ubi semel cepissem, non sum cunctatus cum viris duobus communicare, qui inter ceteros, quos Heidelbergae cognoveram, viros ornatissimos, imprimis mihi erant colendi et obser-

vandī, Creuzeram dico et Wilkenium; quorum
uterque, simulac, quod institueram, exaudivisset
ita se facilem mihi et officiosum in ea re prae-
buit, ut profecto, qui dignas gratias referam, ne-
que nunc habeam, neque unquam sim habiturus.
Sic nimirum evenit, ut negotio illo rite transacto
nunc manibus teratis hanc leviculam scriptionem
meam, quam simul et fidenter Vobis tradebam, et
aliqua tamen ex parte paulo etiam timidius. Tametsi
enim probe mihi conscius essem, nullum unum co-
dicem pari unquam diligentia et animi attentione
comparatum esse, ac multa sane haud spernenda
commoda exāsci oportere ex hoc libello meo splen-
didissimae sospitatoris Anthologiae, quae nunc ab-
solvitur, editioni, tamen, quoniam operi adjungen-
dus esset, quo equidem nihil novi ullo nomine per-
fectius neque politius, nihil sagacitate, doctrina
diligentia, urbanitate affluentius, fieri procul dubio
non potuit, quin aliquo certe angerer premererque
timore. Accedebant praeterea aliae quaedam causae
quae rem non leviter impedire videbantur, quarum
prima, quae temporis brevitate voluminisque an-
gustiis continebatur, valde me, haud diffiteor, sol-
licitum habuit; exponere enim perexiguo spatio
quam plurima, res est non pauci temporis. Alterum
quod urgebat etiam obstaculum, in eo erat situm
quod multa, quae, ut penitus intelligerentur, ante
ipsos legentium oculos necessario erant ponenda
culpa ac vitio rei typotheticae ne similiter quidem
sisti poterant; cui, spero, litterarum incommodum
pervulgatior mox lithotypia medebitur, quam hoc
ipso jam tempore prudenter nonnulli in partes vo-
cant. Postremo loco et illud haud parvo me afficiebat
metu, quod in tanta laboris festinatione, ubi, dum
oculus lectionum discrepantias undique colligeret
priusquam meas, quid scribendum esset, praeme-

ari, auris, qui orationis foret sonus, examinare
asset, manum continuo litteris oportebat reperta
ndare, quod in tanta, inquam, festinatione, ut
seriarum cumulus adjiceretur, ea etiam lingua
endum esset, qua per integrum annum et eo diu-
s plane usus non eram. Pristinam enim scribendi
cultatem, qua nunc me sentio validum atque pol-
tem, non recepi nisi per tres continentes dies
nil fere praeterquam Ciceronem legendo. Qui pau-
rum dierum usus tam facile mihi ac volubiliter
rrentem stylum effecit, ut singula qualibet hora,
odo res sint in promptu, commodissime mihi pro-
gare posse videar amplius binis foliis. Verumtamen
haec dicendi copia ac facilitate me male abusum
e aliquis dicat ad futiliter garriendum, ipsam
nc, quae proposita est, rem tractabo. Quod si
i forte facere videbor nullo plane observato ordine,
as rei culpam scito non tam mihi, quam ipsi dis-
endi materiae essetribuendam, quae ita ab omni
cunditate est nuda atque destituta, ut accesserim
eam non sine maximo fastidio. Annititur enim
imus noster ad altiora, quae et ampliorem cer-
remque laudem pariant, et plus etiam vitae com-
uni utilitatis afferant. Tamen, quod semel mu-
as in me receperam, id strenue ac diligenter per-
endum censi. De codice jam nostro, quae mo-
eam in universum, haec habeo. Quotquot vidi
eidelbergae membranas vetustiores, ad unam omnes
chygraphice sunt scriptae, id est, ductibus liberi-
bus, grandioribus, certioribus. Una hujus Antho-
giae libri ea pars, quam habemus a primo librario
teris consignatam, non tachygraphice, sed calli-
aphice est scripta, litteris admodum munde, mi-
ate ac nitide pictis. Idem pigmento, non fusco,
nemadmodum plerique alii, sed paene flavo aut ru-
o est usus; quo in genere socium habet tertium

scribam. Ipsa membrana, quae antehac numerum XXXIII praeferebat, in praesentia numeratur codicum Palatinorum vicesimus tertius. Quod attinet ad ejus vetustatem, amplissimus editor argumentatione historia est assecutus, seculo fere decimo earum assignandam esse; quam conjectationem amplexari liceat nec ne per arabicas numerorum notas, quae singulis epigrammatis applicatae fluxerunt certo certius ab ipso librario, historicorum est quaerendum. Magna hercule antiquitas inde ei vindicatur, quod in plerisque ad amussim congruit cum veterrimo codice Palatino 398. Porro, ut nunc est membrana progreditur non ultra paginam 614, qua fere mediorecentiori manu exstat scriptum *ιδὲ τα λοιπὰ ἐν πω* cum numero aliquo, qui temere memoria excidit. Heidelbergae certe, quae desiderantur, non reperiri proinde remanserint probabiliter aut Parisiis aut Romae. Codicis, quae proprie dicitur membrana, majorem partem ita est tenuis ac pellucida, ut nunquam vidi magis; qua ipsa de causa et in primis foliis epigrammata, et Pauli Silentiarii egregium carmen miserrime sunt lacunis foedata. Accentuum ratio per totum codicem longe est alia, quam quae hodie observatur; quapropter operae pretium mihi fuisse facturum arbitratus sum, si cujusque minimae diversitatis mentionem facerem. Nam cur vetustiorum librorum, in quibus rebus sibi constant, minus sit auctoritas, quam hominum neotericorum, qui saepius hariolantur, quam ratiocinantur, equidem nullam video idoneam causam; cum iis autem, qui omnem de accentibus doctrinam Reizii ceterorumque praestantissimorum virorum industria ad liquidum perductam existiment, non modo nos non sentire, fatemur, sed adeo in ipsis etiam nunc incunabulis esse opinamur. Idem valet ad spiritus, in quorum vim exhibuerint variae linguae dialecti, pro-

cto nondum satis compertum habemus. Quae sint
libro nostro litterarum formae, quae syllabarum
ocumque compendia, ab initio quidem, ut adju-
arentur hoc modo emendandi conatus, in animo
uit, ample et copiose enarrare; nunc vero multo
tius est visum, ejusmodi omnia in aliud quoddam
ommodius tempus differre. Ex fide et auctoritate
l. Uhdenii Doctissimus Editor in commentarii pri-
ordio alterius librarii manum recentiorem dixit;
certe immerito, satis enim argumenti est, eadem
trumque aetate fuisse, quod prior scriba hunc al-
rum passim correxit; de quo constat ex addita-
mentis meis. Tres an quatuor diversos libri scripto-
es acciperem, initio parumper dubitavi; nunc sine
hesitatione illam sententiam tueor. Nam quae pa-
na codicis 518 ad 524 primo adspectu quarto ali-
ni librario adtribuenda esse videntur, ea, licet paulo
nt negligentius ac remissius scripta, nihilo minus
men eidem scribae adjudicanda censeo, qui in pri-
is membranae foliis illa diversi argumenti epi-
grammata conscripsit. Quae secundus librarius lit-
ris mandavit, lectu haud dubie longe sunt facilli-
a, quocirca nonnisi perraro in his enotatam a
ne reperies lectionis varietatem. Admodum ma-
nam codicis partem homo nescio quis, quem per-
eram vulgo correctorem appellant, dici vix potest
quam male habuerit. De quo propterea quod Pla-
udes plerumque eas lectiones tuetur, quas ab ipso
brario positas iste nefarius homuncio pessumdedit,
on injuria mihi suspicio esse nata videtur, post
lanudem demum hunc perditissimum interpolato-
em codici operam suam perversam atque inutilem
avasse. Quodsi aliquoties concinunt ejus corre-
iones cum Planudis lectionibus, hoc inde facile
iri potuit, quod hujus epigrammatum collectionem
l manus habuerit, unde quicquid liberet, depro-

mere posset. Planudes vero, ut videtur, ipse diversis Anthologiae codicibus est usus. Restat, ut de lineola illa superscripta, porro de sigla quadam in libro nostro longe creberrima, ac de signis denique iis commoneam, quae novum ordiri epigrammata commonstrent. Lineola supra litteras per aequum ducta, quae, prout ejus sedes permittat, ac sensus jubeat, vel α vel ν denotare potest, multis quoque aliis rebus inservit; nam etiam, cum litterae viri numerorum adsciscunt, superponitur; porro syllabam significat porrectam; tum litterarum consonantium facit reduplicationem; deinde unamquamque litteras elidendi rationem designat, quemadmodum exempli causa Ὅμῶ est Ὅμηῶ , μῶ μητῶ . Ἄν Χρῖςον ; postremo denique loco apud secundum librarium etiam vicaria spirituum est. Sigla in libro ms. creberrime obvia, quam doctissimus Editor in comm. bis terve ad summum lectorum oculis subjecit, effingitur vel sic: $\sim$ vel sic: $\%$. Varii ejus significatus hi sunt: Quando singulae cuidam litterae est superscripta, hanc vel falsam, vel addubitatam, vel denique male pictam esse indigitat; cum vero integrae voci aut praeposita, aut etiam alius, quam ut possit ad unam aliquam litteram referri, superposita est, illam ipsam vel pravam, vel dubiam, vel male diremtam, vel denique inusitatam et propterea parum perspicuam esse arguit. Si hoc sit, usu persaepe venit, ut ejus correctio vel explanatio in margine exstet. Proinde autem ab hac sigla distinguendus est, qui eandem plane speciem praefert, deletus acutus; quem habet verbi gratia, in voce πατρώτός . Tria sunt, quae epigrammata separant, signa: lemma, numerus, et sigla, si novam licet huic vocabulo potestatem addere, initialis. Primum saepius redundat, quando deest; idcirco certius, si desit, non incipere, quam

exstet, vere incipere novum epigramma colligetur. Contrarium incidit in alterum et tertiam, quapropter diversa in iis ratio est ineunda. His ita le- perperstrictis, praefandi partes rite mihi explevisse sum videri; quibus enim rebus distet hic liber a reliquis, quos oculis usurpavi, codicibus, in regulari mox libello perscribere est animus. Quae pro paucissima addenda sunt ad Pauli Silentarii bonem, peraccurate nuper a Cl. Bekkero descriptum, adjungere lubet superius laudato apparatus critico. Quodsi existent, qui nimium velint de descriptionis meae pretio detrahere, ac praeterea me- rius et impudentius, quam decuerit, impugnasse cant Jacobsium atque Bastium, viros sine contro- versia omni, quae quidem in mortales cadit, virtute signes, ii hoc alterum, quaeso, concitatiore operae rsui attribuunt, qui nescit rebus modum afferre; illo autem priore, licet cetera vere sentiant, id mihi tamen laudis derogare non poterunt, in quo imariam collationis meae palmam consistere ar- dor, quod hominis tribus ad minimum seculis quioris temerarias plerumque correctiones diligen- sime sejunxi a sincera et genuina ipsorum libra- rum scriptura. Quod viri docti ut lubentes noscant, ne multam ac variam doctrinam, qua- ius propositum erat haec supplementa mea illu- rare, indignabundi circumspiciant, etiam atque am rogatos volo.

Ubicunque reperias *Bast*, intelligas licet com- entationem ejus palaeographicam, ubicunque au- n *corr.* et *libr.*, de correctore et librario cogitare volo. Verba haec *dele not. Jac. marg.* signo sunt, ae habeantur in codice sanissima, per descripto-

rem Spalettum vitata esse, unde migraverint po-
hac in lectiones varias, quas Ill. Jacobsius tex-
supposuit. Siglam codicis paginae in calce lib-
mei suo quamque loco restituendam curavi, qu-
niam, si semel ponenda erat, rectius haud du-
poni non poterat quam suo proprio loco. Ponen-
autem certe fuit, quia rarius a librariis in sum-
paginis peccatum fuisse animadverteram, quam
mediis aut infimis.

I. Χριστιανικὰ ἐπιγράμματα.

prooemio εὐσεβῇ καὶ εὐσεβῇ τε καὶ. Ib. ἀέλληνας) ἀέλληνας, quod ἀνέλληνας dictum retinendum arbitror. Nr. 1. Ad vocem lemm. ἄριον Cl. Ed. observat, formam κισῶριον unitatiorem esse. Quod, quando fani significatione accipienda est, vix crediderim. De qua re, et de reliquis ejusdem vocabuli formis, vid. Etymolog. Vossii et thes. eccles.; quem posteriorem librum ad omnes fere christiano-scriptores graecos summo cum fructu consulendum esse, semel vixisse sufficiat.

Nr. 2. in comm. lemm. ἀφισι) ἀφισι. In textu v. 1. Ἰουστίνος) Ἰουστίνος. Cf. de hoc punctorum in vetustissimis ll. mss. superscriptionum more Bast p. 718. V. 4. τεῦξέ μιν) τεῦξέ μιν.

Nr. 3. V. 1. νήον) Sic legitur in cod. Altera enim pars literae ω, prius scripta fuit, ab ipso librario radendo deleta. V. 4. κρισί-της ποτίτης) cohaerent in cod., nullo tenore apposito. Quem ad. fere omnium satis tritum morem verbo saltem attingere volui.

Nr. 6. in comm. lemm. ἐν τοῖς σφοδρ.) ἐν σφοδρ. Mallem, V. D. per ἐν τῷ (sc. χοίρῳ) interpretatum esse. τοῖς enim in libro nostro raro aut nunquam superscribitur, sed vel plene exaratur, vel eo pendio, quod exstat Bast. tab. aen. IV, 17. Τὸ Ἀμάρτιον Jac. interpretationi favere, neutiquam ignoro.

Nr. 7. in lemm. εἰς τὸ λογάριον) εἰς τὸ λογάριον, quod esse videtur: τὸ λογάριον. Ex εἰς pro ἐν ᾧ circumflexum et iota adscriptum modo abesse posse, nota tachygraphica εἰ pro τῷ affatim docet. Vocē λογάριον confluerunt superscripti tonus acutus et nota syllabae on; a ε vero aut evanuit, aut propter tenorem acutum vocis exitum prodentem omissa est. Ill. Jac. explicatio, quamvis sit multo prior, non ita prope ad literarum vestigia accedit.

Nr. 8. in lemm. ^{ο ω} ἀπ) Nullo pacto, quae Cel. Jac. opinio est
literae *et* in *π* depravatae sunt, sed, quum librarius initio tantum *ἀπ*
scripisset, ut numerum pluralem indicaret, postmodum perspicuitas
causa *ω* addendum censuit. Ejusmodi additamentorum exempla habet
ut pauca commemorem, ad lemm. ep. erot. 264. 270. Ep. Greg. 134.
Ib. *σις* ^ι *σις*[†] (et *ὀρμίδου*) *ορμίδου*. Illud esse plane non potest
τήν, sed est potius *σις* *τά*, quod pro *ἐν τοῖς* accipi oportere, sat no-
tum est. v. ad epitymb. 131. V. 5. *κα*) ita habetur quidem in co-
d. marg., at characterē recentiori. Alteram lectionem *καλλι* nil ni-
otiosam scioli cujusdam explicationem esse, eamque non singulae al-
cujus vocis, sed totius enunciati, nemo non videt.

Nr. 9. in lemm. *βοθρεπτω*) In mentem venit corrigere *βοθρεπτω*
i. e. *Βουθράτω*. Pluribus conjecturam meam adstruere, hic locus non
est. Summam autem in quibusdam codd. similitudinem inter *et* et *π*
resensere, male praetermisit doct. Bastius. *)

Nr. 10. V. 20. *βοάει*) Sic *verē* in cod., at tam parum distinctum
ut a descriptore non curiosissimo facile potuerit pro *βοάει* habere
V. 22. *πῶ*) Codicis lectio sincera videtur, et haud inepte defen-
denda. V. 31. *ἀμετρήτους*) Cod. lectio mihi equidem praeferenda vi-
detur. Subaudi: *ἀεθλητῆρων* s. *ἀγίοις* s. *μάρτυροι* s., quod proximè
infertur, *θεράπονται* *θεοῖο*. Ita existit comparatio vel potius antithesis
longe aptior: Sanctis innumeris—tu sola. — In marg. cod. recte ha-
betur *περιγράφονται*. V. 41. An Jac. conjectura *ἐλαύνη* tolerari possit
rei grammaticae peritiores videant; equidem nego. V. 42. in marg.
post *πῶ* habes *ω*, quo signo a seqq. illa dirimuntur. Ib. *τῶν* *ἀψιδ*

[*) Bastii Commentatio Palaeographica non est iustum Palaeogra-
phiae corpus, sed complectitur tantum observationes palaeogra-
ficas, quas in notis ad Gregorium Corinth. itemque in Episto-
la Crit. ad Boissonad. eiusque Appendice sparserat, commodo ordi-
ne digestas novisque copiis auctas. Itaque fieri non potuit, quin plu-
rima omitterentur in integro corpore palaeographico tractando
id quod ipse vir praestantissimus in litteris ad me scriptis fassus
est. Conf. quae scripsi in praefat. ad Gregor. Cor. p. XLIX
G. H. S.]

Δ
 ε' αψι' q. d. τῶν ἀψιδων, quod possitne locum habere, nec ne, alii
 judicant. V. 47. in marg. ναοῦ) ναω. An terminatio attica (ἀποβολῇ
 τοῦ ε κλινουσι. Gregor. Cor. p. 42.) cum forma vocis vulgari est
 mista? V. 51. βαθυφύζουσι) βαθυφύζ. Sic centies in cod. nostro.
 V. 52. διώπων) διωπω. Ita haud raro lineola, literam ν quum de-
 notat, nostro circumflexo, seu codd. notae tachygraphicae literae ω
 est similis. Pro ω hunc in modum ductam non reperi. V. 68. Cod.
 lectio λινεα, quam Ill. Jac. lenissime in δήνεα mutavit, ob antecedens
 verbum τοξενω servanda videtur; sensus inde exit satis tolerabilis.
 V. 72. Non recorder, uter superscripserit λύσαν; si corrector, alteram
 vocem tuendam existimo. Latet enim in ἐσβεσε λήθην argutia, ab
 ejusmodi poetilla haudquaquam aliena. Nr. 11. in lemm. βασι) Hoc
 compendium alias nomen Βασιλεῖος s. Βασίλειον indicat. v. epp. 86 et 92.
 An τὰ Βασιλεῖον est regula S. Basilii, cui adhaerens constat hos tri-
 geminos Cosmas atque Damianos, ut foret εἰς τὰ i. q. ἐν τοῖς?

Nr. 12. V. 10. in comm. εἰ δ' ἐμὸν ἔργον) Voluit V. D. proba-
 biliter, quod in textu dedit, ἐς. In scriptura cedicis dubitare possis, utrum
 ἐς δ' an ὧδ' offerat scriba. Hoc si praetuleris, quum sequentia absque
 ullo lacunae vestigio cum his verbis cohaereant, paulo quidem durior,
 nec tamen plane rejicienda oritur constructio, deficiente verbo sub-
 stantivo. Ea autem, quae Jac. tanquam novum lemma novo epigram-
 mati Nr. 13. assignavit, neque sigla initiali neque numero additis, in
 margine leguntur. Proinde haec duo poemata unum puta.

Nr. 18. in lemm. Βαήν) fort. βαύκην s. βαύκαλιν.

Nr. 19. V. 3. θεορέζήτοιο) θεορέζήτοιο. Quod superimpositum est,
 interpretamentum sapit.

Nr. 28. V. 3. εἰς χερσὶ) εἰς χερσὶ. Jac. χεῖρες proponit Per-
 bene; librarii enim saepissime aliarum dialectorum formas in atticas
 depravaverunt, quoniam hae ipsis notiores essent; v. Reiz. de pros.
 gr. acc. incl. p. 7. pr. Verum nonne ductus literae σ in voce εἰς
 praelongus syllabam σιν significare potest? Vid. Bast. tab. II, 14.

Nr. 32. V. 3. Jac.: Saepenumero permutatur καὶ cum η. Hoc ve-
 rissimum, sed in nostro l. ms. καὶ eo compendio non scribitur, quo
 possit cum η commutari. At ea similitudo fortassis in archetypo ob-
 tinebat. v. Greg. Cor. p. 384. Bast. 815.

Nr. 54. in lemm. comm. ^{τ τ} *εις αυ*) Interpretare: *εις τον αυτον*, non quod Jac. dedit, *εις την αυτην*, quippe quum non eadem, sed diversa fuerit imago. V. 4. *κρίσσειν*) *κρίσσειν*.

Nr. 47. V. 1. *μεγαθενε*) *μεγα εθανος* a prima manu; sed a manu secunda lineola copulatrix addita, et *e* in *ε* transformatum.

Nr. 52. in lemm. *ηγουν*) *ητονν*. Sic non raro in Anthol. cod. C. Greg. Cor. p. 876. V. 2. *και εις*) Imo, quod Jac. praesoptat, *τε και εις*, reperitur in cod.

Nr. 60. V. 1. *Μωση*) *Μωσής*.

Nr. 65. V. 2. *θυοιαν*) *θυοιην*. Nr. 75. dele notam Jac. marginalem. Cod. rectissime habet *σαμαριτιν*. Nr. 84. V. 1. in not. marg. Jac. dedit *αθανάτοι*. In cod. *αθανάτοι*. Nr. 93. V. 1. in comm. Jac. *λίσων*, ut saepius. Rectius dixisset: ut, si duo tresve locos excipias semper. Nr. 99. V. 2. dele notam marginalem. Nr. 101. in lemm. *χριστιανόν*) *χριστιανόν*. Nr. 106. V. 16. in marg. cod. ³ *χρυσστρι* i. e. *της χρυσστρ*. In Jac. comm. male *του χρυσστρ*. Nr. 109. in lemm. *εις την πηγην*) non sunt librarii, sed ab alio quodam, aequali tamen addita. V. 2. *Κωνσταντ*) *Κωνταντ*. Nr. 107. dele not. marg. Jac. Cod. lectio convenit enim plane cum ea, quam typis habemus in textu expressam, praeterquam quod deest, ut saepissime, iota adscriptum. Nr. 116. V. 3. dele not. Jac. marg. Spaletti enim perperam pro tenore acuto spiritum dedit; et cohaeret vox, nec dissoluta est qualem in comm. exhibuit V. D. Nr. 118. V. 1. *κακων*) *καδων*. Ob hoc unum peccatum apographi auctor satis magno jam jure supinae negligentiae incusaretur. V. 7. *προσφορων*) *προσφορ* i. e. *προσφορων*. Nr. 119. V. 25. dele not. Jac. marg. Nr. 123. V. 3. *εμνοπολουσι* *εμνοπολουσι*. Vix bis terve in usu literae paragogaе concinere ad verti librarios ms. nostri cum Cel. Jac.

II. Χριστοδωρου εκφρασεις.

V. 59. *δ' εβιάζετο*) *δε βιάζετο*. Ita creberrime uterque codicis scribe augmentis syllabicis verba privat, ubi Ill. editor adjicit. Uterque ^ξ rectius, sub judice lis est. V. 70. *ερεμίουσα*) *ερεμούσα*. V. 71. Litera finalis in voce *αναπαμίην* rec. char. V. 72. *τριποδηλάος*) *τριπο-*

δηλατος. Etiam hoc *τονώσεως* praeceptum, ut multa aliis, saepissime in migrant cod. nostri scribae. V. 103. in Jac. not. marg. codex *ἥ* habere dicitur. Hoc loco tenoris ductus valde dubius est; sed facile concedam, ita a libr. scriptum esse; in universum enim contendere potest, nostri cod. scribas in tota accentuum ratione admodum fluctuari, neque una aliqua re sibi satis constare. V. 121. in lemm. *πυθαγόρου*) *πυθαγοῦ*. V. 110. *ῥαδάμυγας*) *ῥαδάμυγος*. V. 117. *ὅτι*) *ὅττι*. Quam re saepissime peccatur; h. l. ab editore, multo saepius a librariis. V. 128. in comm. *τικτόμενοι*) *τικτομένοι*. V. 131. in lemm. *δημοκρίτου φιλ*) *δημοκρίτου τοῦ φιλ*. Ad v. 139. habes in marg. cod. *Δ* *ω* *ω*. V. 144. in comm. *λάμπων*) *λάμπο ν*. Altera literae *ω* pars injuria temporis abolita. V. 159. *φαίνειν*) Fuit ab initio *φαίνων* in cod. scriptum; ipse tamen librarius postmodum correxit. V. 180. *δακρυχέουσα*) *δάκρυ χέουσα*. V. 183. *γάρρος*) *γάρος*, quemadmodum in his talibus solet librarius. V. 192. *πύρρος*) *πῦρρος*. V. 196. in comm. *λενσων*) Nullum in cod. *σ* superscriptum. V. 199. *κρήδεμον*) *κρήδεμνον*. V. 200. in cod. marginali *ἀπόπλω*) *ἀποπλῶι*. V. 204. *ποτε*) *ἥ ποτε*. Ib. *γενετήρα*) *γενετήρας*. V. 209. *ὀβριμόθυμος*) *βριθύμος*. V. 226. in comm.: *γυιοτύρους* esse videtur in P. initio, recte est. V. 241. in lemm. *χαριδήμων*) *χαριδήμων* recte. V. 256. *ητορος* in lemm. per vitium typotheticum pro *ήτορος*. V. 271. in lemm. item per vitium typotheticum *τελαμωνιαδ* i. e. *ας*, pro *τελαμωνιαδ* i. e. *ον*. V. 283. in comm. *τριποδηλατος*) imo rursus, ut supra, *τριποδηλατος*. V. 270. dele not. Jac. marg. V. 288. *χρυσήν*) *χρυσήν*. V. 314. in Jac. not. marg. *ἥ*) *ἥι*. V. 323. *ἔαξε*) *ἔαξε*. V. 334. in cod. marg. *κρείττων*) *κρείττον*. V. 340. *ἐν ἐκείναις*) *ἐν κ*. V. 344. in cod. marg. *θανμασόν*) *θανμας* q. d. plerumque *θανμασός*. V. 351. in lemm. *φιλοσοφον φερειν*) *φιλοσοφον φερειν*. V. 358. in comm. *πολυσοφουσι*) *πολυσοφουσι*. V. 367. dele not. Jac. marg. V. 379. *ὅσα περ*) *ὅσα περ* ex more cod. V. 394. dele not. Jac. marg., pariter ac v. 406 et 410. V. 409. *παρ' ἧσιν*) *παρήϊος*. V. 414. in lemm. *διαλεκτ*) i. e. *ων*. At in cod. recte *διαλεκτ* i. e. *ω*.

i. e. *Νικάντρος*. deinde *πολύκλη*) Quae sit hujus nominis in cod. nota compendiarie, non recorder; sed est Polyclei nomen (*Πολύκλητος*). Ib. *ἐαυτοῦ ἐμνημόνευσεν* *ἐαυτὸν ἐμν.* V. 42. *Ἀντιπάτρου* *Ἀντιπάτρου.* V. 46. *Σικελίδω τ'* *σιελίδω τ'.* V. 53. *τῇν* *τὰν.* Nr. 2. in scholio marginali alterum *Ἀντιπάτρου* circumscribe. *ἀντιπᾶν* i. e. *αντιπᾶν*; in libro rectissime *ν'* i. e. *ουε.* V. 13. *Εὐήνῃ* *Ἐυηνῷ.* Nr. 3. in scholio marginali *ταῦτα ἐπιγράμματα* *ταῦτα τὰ ἐπ.* V. 4. *καθῆσθε* *καθῆσθε.* V. 35. *οἰκοῦσθαι* *οἰκοῦσθαι.* V. 62. *νύμφη* *νύμφη.* V. 70. *λύσαν* *λύσαν.* V. 74. *χωρὸς τις* *χωρὸς τις.* V. 80. *Ἰνδῶς* *Ἰνδῶς.* V. 88. *Ἐχατῇν* *Ἐχατῇν.* V. 114. bis scriptus in cod., sed altera vice a manu neoterica. V. 117. Quod in nota Jac. marg. superpositum est, caractere recentiore, colore multo atriori est scriptum. In seq. poematii τοῦ αὐτοῦ ad v. 5. scholio marginali *ἐπακολούθει* *ἐπακολούθει.* Ib. *αὐτῇν* *αὐτῇ.*

V. *Επιγράμματα ερωτικά.*

Nr. 2. in lemm. *ἐταῖραν* *ἐταῖραν*, ut rarissime. V. 6. *ἔχων*) Litera finalis ab aliena manu, nigriori atramento, in spatio angustissimo allita. Nr. 3. in lemm. *θεσσαλ.* *θεσσαλ.* Nr. 4. V. 5. *Ξανθῷ*, *Ξανθῷ*) Accentus cum pronomine aliena manu add. Nr. 5. V. 3. *παρὰ* *παρὰ.* Jac. recte monet, hujus ep. duo postrema disticha bis esse in cod. scripta a diversis manibus. Nimirum, quoniam in cod. inter haec et priora nonnihil spatii a librario relictum fuerat, quo fortassis alios hic pertinentes versus ponere animus erat, quos in archetypo certe nondum dignoscere poterat, nasutulus quis his ipsis iterum scribendis male ludibundus chartam implevit; a caetera scriptura ita differunt, ut sint velocius, fuscius, minutius, angustius scripti. Nr. 6. Et in lemm., et v. 1. *καλλίγνωτος* codex praebet. Nr. 9. in lemm. *τ' οὐτ' καλονμένην*) Pressime a typothetis, nisi ab ipso forte descriptore, corrupta. In cod. *τῇν οὕτω καλονμένην*, ratione compendiarie exarata. Nr. 12. V. 3. dele not. Jac. marg., est enim in cod. lineola literam *ν* significans superimposita. Nr. 13. V. 1. Librarius rectissime scripserat *χαριτῶ*. *τη* postea corr. inde fecit *χαριτῶ*. Nr. 17. V. 4. ad not. Jac. marg. Terminatio *ης* a corr. orta, librarius exaraverat *ος*. Nr. 18. in lemm.

^{τ3}
 ερω προκρίνοντος) ερωτικον προκρινον τας. Sic bene. Nr. 20. V. οὔτε με) οὔτε με. Nr. 22. V. 3. αὐτοθελῇ) αὐτοθελή. Nr. 26. V. εἶτε σε) εἶτέ σε. Nr. 27. V. 1. σοι) σοι. Nr. 29. V. 1. ὅταν) ὅ τ' αὐτῶν. Nr. 28. V. 3. ἡφάνικας σου) ἡφανικὰς σου. Hæc parsimonia in acentibus creberrima. V. 25. in comm. μὴ κέτι) ut etiam alibi sapientissime. Rectius ita: μὴ κ' ἐτι, quemadmodum in libro nostro constanter. Nr. 30. in lemm. Θεσσαλ.) Θεσσαλ. V. 5. ἦν) ἦν ex comore. V. 6. πλοῦταν) A libr. fuit πλουτοί; quod a corr. mutatum in terminationem ον vel ου. Per hunc corrigendi conatum non amplius quid ipse voluerit, quid librarius exhibere, conjectura certa licet assignari. Nr. 31. V. 6. ad Jac. not. marg. χρυσοῦ) χρυσοῦ; emendate igitur Nr. 37. in lemm. ὁμοί) ὁμοί i. e. ὁμοίως. Nr. 38. V. 3. In textu μὲν; in marg. atriori pigmento, recentiori literarum ductu τ^p Nr. 40. V. 7. ἦν) ἄν. Nr. 41. in lemm. περὶ τιν) πρὸς τιν i. e. τιν. Nr. 43. V. 1. γυμνὴν τις) γυμνὴν τις. Nr. 42. in lemm. πόρναν πορναν. Nr. 44. in lemm. τὰς ἑταίρας) τὴν ἑταῖραν. Ib. μικρῶν exstat in cod. Nr. 50. V. 1. μοι superscr. rec. char. Nr. 48. V. οὐδέν) Lit. v per corruptionem neoterici addita. Nr. 54. in lemm. αὐτ) αὐ. Nr. 55. V. 4. ἦνεν) ἦνσεν; tamen prope evanescit libilans. V. 7. ἀμφοτέροισι) Hic aliquando, quod rarissime fit, lib. parag. a libr. adjecta. Nr. 61. V. 1. κόνδακα) κονδάκα. Nr. 62. in lemm. ἀνώνυμόν τινα) ἀνώνυμον τινὰ. V. 5. in comm. ita Jac.: Neuter horum versuum a Rufino videtur profectus. Rec. saltem char. subscripti. Nr. 70. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 73. V. 3. ἡμετέροισι) Abest lit. parag. Nr. 79. V. 3. in not. Jac. marg. μοῖαι ταῦτ) Posterioriorem vocem dele; de priori hoc accipo. Profecto νοεῖς a libr. scriptum fuisse videtur; ast postmode corr. neotericus illud interpolavit. Nr. 81. V. 2. scr. ἦε. Nr. 85. in lemm. εἰς τινὰ) εἰς τιν ut semper. Nr. 91. in lemm. ὡραι) ὡραὶ i. e. ὡραῖον. An voluit ὡριον scribere? Nr. 96. V. 2. in not. Jac. marg. καὶ εἰς) καί τις θίγεις) θίγης. Nr. 104. 3. in not. Jac. marg. λεπτοστολιδώμασι) λεπτο σολιδωμασι. subscripta copulandi nota satis testatur, inusitata hanc vocis formam librario non temere excidisse. Nr. 107. V. ἡμεῖς Ναϊάδος) ἡμεῖς. αἰάδος. Nr. 108. in lemm. κόρη καλονμένη i. e. κόρην καλουμένην. Nr. 110. in lemm. λυσιδίην et εἰφράντι notis tachygraphicis minus recte expressas habes; etiam Nr. 111. τερεῖν) Nr. 113. in lemm. σωσικράτ.) σωσικράτην. Ib. ἀκατασχέ) ἀκατάσχοι

5. in comm. πολίς) male: imo πόλις. Nr. 114. V. 4. Post φῦσιν
 cod. colon. V. 5. post ἀναιδής signum interrogationis. Utraque
 erastinctio ab ipso libr. oriunda. V. 6. οὐκάλως) οὐ καλῶς. Nr. 115.
 lemm. διὰ ^τ του. V. 3. In voce ἐτιακῆς, quam literam
 nc τ typis habemus expressam, ita incerta est in l. ma., ut τ an σσ
 π an ε sit, discernere nequeas. Nr. 116. in lemm. ἀργινταρίων
) ἀργ. ἐρωτικὸν ὅτι. Ib. ὁ δὲ ἄρῶν) ὁ δ' ἄρῶν. Nr. 120. in
 am. μοιχαλλί) μοιχαλλί. V. 3. κοῦχλ) κούχλ, duplici, ut fieri solet,
 ritu. Nr. 125. V. 2. in not. Jac. marg. ἐπηϊδνιος.) Verum posterius
 riori pigmento, diverso calami ductu. Nr. 126. V. 4. πρὸς τῷ)
 ὁς τῷ, quod signum est depravationis. Nr. 128. V. 3. dele not.
 . marg. Nr. 130. in lemm. βακκίου sive μακκίου) Sic potius: fuit
 or. manu μακκίου; corr. inde fecit μακκίον. Ib. ἐταῖραν) ἐταίρα,
 emadmodum inde ab ep. 128. persaepe libr. exhibet. V. 5. post
 κρύεις et δὲ interrogationis signa. Nr. 132. V. 7. εἰ δ' ὀπιη)
 ὀπιη, corruptelae indicium. Nr. 135. V. 2. dele not. Jac. marg.
 137. V. 1. 2. τὰς et τὰς αὐτὰς, quem morem cod. noster in ge-
 nis doricis utriusque numeri constanter servat. Nr. 139. V. 3.
 ντη) πάντῃ, ut plerumque, licet non semper, in libro nostro.
 140. V. 1. in comm. μούσαις) μούσαις. literā ultimā puncto
 etā, rectissime. Nr. 141. V. 1. οὔασιν) οὔασι. Nr. 144. in lemm.
 κραιοις) οὔκραιοις. Nr. 145. V. 3. ἐρώντων) Utraque lit. ν recens
 lita, prior superscripta, posterior adscripta. V. 4. αὐτῶν. superscr.
 char. Nr. 146. V. 2. μύροισι) μυροισι. Nr. 151. ante v. 5. cor-
 tionis nota % cum sigla γ^π in marg. Nr. 152. V. 1. in Jac. not.
 rg. πταῖς) πταῖ σ. Ceterum per totam vocem rasurae vestigia.
 152. V. 4. not. Jac. marg. ἱαπετεῦ) Cod. habet in principio vocis
 lit. ῖ ductum et syllabae εε compendium. V. 5. dele not. Jac.
 rg. Nr. 157. V. 2. εἰς) ες. Nr. 160. V. 1. dele not. Jac. marg.
 161. V. 3. in comm. ἐνέκαστη) P. h. l.; imo potius ἐνένκαστη.
 163. V. 5. in cod. marg. ὑπουργοῦς) ὑπουργος. V. 6. εἴχε) ἔν
 d. fuit pariter εἴχε; posthac in εἴχε ab alio quodam homine muta-
 n. Nr. 167. V. 3. ἰσχυε) ἰσχυεν. Nr. 166. V. 3. ποττι in cod.
 167. V. 5. τῷδὲ in ma. Nr. 168. in lemm. μαινωμέν) μαινομένη.

Nr. 169. V. 4. in comm. bene Jac. monet, conspici in marg. siglam ^{7/} at, quid spectet ea, dicere omisit. Nimirum ante vocem *χλαῖνα* a paret nota monitoria. Nr. 170. V. 3. *τινα*) *τινα*. V. 4. in not. Jac. marg. *πῆνατ*) *πῆνατ*. Nr. 176. V. 6. dele not. Jac. marg. Quod li in voce *πῶρ* tenorem inflexum non sigillatim posuit, sed literæ *ν* a jungere voluit, confusionis culpam sustinet. Nr. 177. V. 8. dele n Jac. marg. Nr. 178. in lemm. *θαυματ*) *θαυματ*. V. 2. *τί δ' ἐμοί*) *δέ μοι*. In his Cl. editor atque librarii fere semper dissentiunt. Nr. 1 V. 4. *τάχα που*) *ταχά που* ex more. Nr. 181. V. 9. *Αἰσχραν*) *αἰσχρ* Ad v. 2. scholion cod. marginale in comm. male redditum. Scr. *αἰ* *τὸ ἀπαξ* (sc. *τόπαξ*). Nr. 183. in lemm. *αὐτονωμ*) *αὐτὸ πωμ*. Nr. 1 V. 2. *ἐν χιον*) *ἐν χιον*. Nr. 184. V. 1. *θεοῦς*) *θεονός*. Nr. 185. lemm. *πόρνην*) *πόρνη*. Nr. 190. Lemma *εἰς ἔρωτα δριμύτατον* a J praetermissum. Nr. 191. V. 8. in comm. *εοργας*) *εοργας*. Nr. 1 V. 1. in not. Jac. marg. *ἄδωνι*) *ἄδωνι*. Nr. 194. in lemm. *εἰρη*) *εἰρην*. Nr. 195. in lemm. *αὐτοῦ*) *ἐαυτοῦ*. V. 2. in comm. *τρισε* *τρισεσάς*. V. 6. *μύθους*) *μύθους*. Nr. 197. in lemm. *τιμῶ*) *τιμ* V. 3. in scholio marginali *ἐσιν*) *ἐσιν*. Nr. 200. V. 4. in not. Jac. mar dele Br., scribe P. Nr. 202. V. 2. dele not. Jac. marg.; est enim cod. *πλαγγών* ^{7/}, quamvis litera *ν* vixdum appareat. Caeterum sigla admonitricem, ut vides, sibi superimpositam habet. Nr. 205. V. *μαλακῇ*) *μαλακῇ*. V. 1. in not. Jac. marg. *ησακιν*) *ησ*. Nr. 209. lemm. *ἀσκληπιάδου*, *εἰς*) *ἀσκληπιάδου τὴν ἔννοιαν*, *εἰς*. Nisi ve verba *τὴν ἔννοιαν*, inepte hic intertexta, ad siglam *ε* referre, quae v. 1. fixa conspicitur, vertenda sunt: ex argumento, secundum arg mentum. Nr. 211. in lemm. *ἐρωτικῶς*) *ἐρωτικῶς*. Nr. 212, 2. *εἰ* *σίγα*. Nr. 215. V. 3. *βαλλην*. Hinc colligo, etiam in cod. archety fuisse scripturae compendia; utriusque enim syllabae *ἦν* et *εἰν* eade nota tachygraphica (*βαλλῆ*). Quae tamen quum saepius illam qua hanc denotet, librarius ab initio ita scripsit; mox errorem intellige alteram superimposuit. Inde quoque orta videtur frequentissima vocu *δαι* et *δη* commutatio, quippe etiam syllabarum *αι* et *η* (*δαι* et *δ* ³ *η* idem in usu fuit compendium, cf. ep. 300, 3. V. 4. in comm. *πταν* Minime *η* superscr. V. 5. *γρ. ἵσιαν*) non in marg. scriptum, a

i superpositum. V. 6. ^ημιαιφονίην) ^ημιαιφονίαν. Omsiit Ill. Jac. in
 . marg. ad hoc ep. adscriptum lemma: ^{τς}μελλάγρου εἰς ηλιοδώραν
 τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα παθῆ. Nr. 222. V. 7. ad not. Jac. marg.
 t, quod V. D. in textu ponere visum est, sed postmodo mutabatur.
 223. V. 3. ^ηΚλυμένης) ^ηκλυμένης. Quam siglam, nequaquam otiosam
 inutilem, Cel. editor in comm. saltem ubique sistere debebat.
 230. V. 2. δορυκτ.) δορυκτ. Nr. 232. V. 4. Ἰππομένην) Ἰππο-
 η. Probabiliter lineola illa *v* significans superscripta fuit, quae in
 rema ductis tenuitate facillime deteri poterat. Haec ratio defen-
 e videtur Cl. editorem, qui literam paragoricam, dici vix potest
 m saepe, de suo addidit. Nr. 235. in lemm. ὑπατ.) ut nescias,
 m vix terminationem habest; aequè bene enim, quum tonus haud
 o desideretur, ὑπάτου quam ὑπατικοῦ esse potest, nisi praecedentia
 posterius satis arguere contendas. Est vero ὑπατικοῦ; attamen
 apicuitati providere semper o re fuerit. Nr. 237. V. 5. Ῥοδάνθης)
 aibilans, quae fortassis evanuit, a manu rec. superscripta. Nr. 238.
 lemm. ^ητ μορφῆν) ^ητ μ. Nr. 239. V. 6. φορβῆς) ^ηφορβῆς, cui siglae
 ejusdem formae in marg. respondet, nulla tamen animadversione
 ita. Quod saepius in libro nostro usu venit. Nr. 244. V. 1. in
 Jac. marg. Γαλατία perperam cod. lectio dicta; reperitur ibi
 pendium syllabae *ei*, quod priore parte paulisper detrita literae *η*
 illimum sit. Nr. 250. V. 5. δ' ἐφίλησα) δὲ φίλ. Nr. 251. V. 6.
 ω) οὔπο. Nr. 253. V. 1. χρυσίλλα) χρύσειλλα. Nr. 254. V. 2. ad
 Jac. marg. ἡριπόλις. Fuit sane ita, sed manus non recens verum
 it corrigendo. Nr. 255. V. 10. delp not. Jac. marg. V. 11. in
 ol. cod. marg. ταῦτα) τοιαῦτα. V. 13. ῥεῖά τις) ῥεῖα τις ex cod.
 suetudine. Nr. 260. V. 5. κατήορα) κατήορα. Nr. 261. V. 1.
 ὄυσσαι) μεθύσαι, non μεθύσαι, quod V. D. in comm. dedit. Nr. 263.
 3. in not. Jac. marg. ἡρῶ) imo ἡρώ. Tonus erectus ob versus
 em, sicuti passim, non tamen constanter; frequentius item apud
 orem, quam apud posteriorem scribam. Nr. 262. Ad v. 3. Ill.
 obsii obe. ita corrigenda: Ante hunc ipsum versum in cod. non is,
 in ed. nostra, proxime legitur, sed epigrammatis insequentis
 tertius. Hic quum a manu librarii sicut scriptus, ita deletus
 inducta linea, nostri ep. v. tertius cum secundo hoc signo ex
 e. συζευκτός, non, quod V. D. opinatur, ζήτες) copulatur.
 dit Jac., esse hunc versum atramento inductum eadem quae lem-

VI. *Επιγραμματα αναθηματικά.*

In comm. ἀρ τῶν ἀναθηματικῶν ἐπιγραμμάτων) Post haec aliquot codice verba ita tenuis ac detrita, ut dignosci nequeant. Ib. ἐξάγας) μα. Nr. 1. V. 1. τὸν τῶν. Nr. 3. in lemm. ἀνατιθεῖν) ἀνατεθεῖν. 5. in novo lemm. θεσσαλονικῶν) foret hoc οὐ; at recte in cod. εως. 11. V. 2. in comm. πύργος corr. πύργος. Ex calami ductu haec lectio non alii cuidam, sed ipsi librario tribuenda est; attamen, cum toties redeat, vix aliter scribae eam adjudicare potes, quam ut eas, hunc tum demum sua correxisse, quum magnam jam sequentium epigrammatum vim descripsisset. Nr. 12. in lemm. altero ἀντιλέσεις) ἔσεις. Neque hoc neque illud vocabulum aliunde mihi innotuit. Cum tamen hoc posterius ex solenni scribarum errore facillime pro ἀντιλέσεις exhiberi, quod ad similitudinem vocis συνιζήσεις proprie oppositionem significaverit, tum potestate translata fortassis carmen de- cerneret, quod ad alius comparisonem esset compositum, cum alio nomine ut contenderetur. Nr. 13. V. 3. δάμεις) δάμεις. Sic semper, at corr. constanter mutavit; interdum tamen ob similitudinem, ne intercedit, maximam circumflexus ab acuto internosci nequit. 14. V. 3. τῶν τῶν. V. 5. λίμνης. Cl. editor non alteram ejus- dem hominis ejusdemque generis correctionem amplecti, alteram rejici- re debebat. Nr. 22. scholion cod. marginale ad ultimum distichon de depravatum. Pro ἱεάμενος) scr. ἱεαμένος. Refertur enim ad ἱερόφθγγη. porro pro πᾶν εἰς ὄξυ λήγον, καὶ ὁ τῆς σὺς ὁδός) ε. offert: πᾶν τὸ εἰς ὄξυ καταλάγον, καὶ ὁ τοῦ σὺς ὄξυς; deinde οὐπε) διδοντως. In altero scholio ἀκροτήριον) ἀκρότηριον. et ἀσπενάζουσι) κατὰσπενάζον. Nr. 23. ad v. 8. in comm. Jac. ita: iterum epigr. nostrum cum aliis ejusdem argumenti comparantibus arebit, distichon periisse, in quo et dedicantis nomen et causa dedicationis commemorata esse debuit. Observatio verisima; quod colligit, non ita verum videtur; cur enim a consuetudine nun- quam recedi potuerit, non video, praesertim in ejusmodi anathematum testamentis scholasticis. In l. ms. certe hujus jacturae nec vola nec sigillum apparet. Nr. 28. in lemm. τῷ ἱερῷ) in cod. non leguntur. 26. τήνδε) τήνδε ex cod. more. Ad v. 5. in not. Jac. marg. πε-

^oριπλεα) quod supra scriptum est, cod. non habet. Nr. 29. V. τεχνης) τεχνας. Nr. 31. in lemm., quod Jac. nos scribere jubet, δ μήτρας, etiam cod. praebet. Caeterum hoc lemma non in marg., quod saepius hinc fieri coepit, in ipso textus spatio. Nr. 33. lemm. μακρίον) sic per corr. interpolationem nunc habemus; librarius μακρίον scripsisse, literae s vestigia satis produnt. Nr. 34. V. 3. in comm. haec legimus: sed error emendatus litteris appositus. In

non litteris, sed hoc modo ^{xx} 27 ci β̄ ἄνω. †. Haec quum exstare pone vocem συναγωγῆς, versus ipsi in folii fronte habentur. Id haec monui, ut ostenderem, Spalettum non ubique verbum de vera literam de litera descripsisse, quin ne locum quidem, quo quaeque in cod. scripta essent, admodum curate servasse. Caeterum adscribi versus, licet a reliqua cod. scriptura nonnihil differant, ab ipso tamen librario oriundi videntur. Per Spaletti incuriam nunc illa ver-

ζτ. ^{xx} στ. β̄ ἄνω in Jac. comm. parum concinno loco edita. V. ὀρειάρχης) ὀρειάρχη, sicut Nr. 25, 1. χιμαίφοβάτα. Huic a manu recenti etiam signum exclamationis s. invocationis est additum. V. αἰμωπὺς) αἰμώπους. V. 6. λαιμονέδαν) Fuit a libr. scriptum λαιμονέδων, sed priore hujus w parte abolita, alteram corr. in a mutavit. In lemm. τελέωντος prior e desideratur. Nr. 40. V. 1. d. not. Jac. marg. Quod autem superscriptum narratur, quum in cod. non superscriptum sit, id ita fortassis interpretandum, ut Cel. Uhdenius, qui apographi cum codice collatione rectius videret descriptore, verum superscriptum imposuerit, quorum non adeo diversam scripturam Ill. Jac. facillime commiscere poterat. Cujus observationis etiam alibi memores videremur. Caeterum in his verbis τῷ βόε μοι εἶπον δὲ permulti in cod. accentus et fixi et rasi. Nr. 43. V. 3. in not. Jac. marg. Quod superscriptum vides, a corr., non libr., originem duxit. V. 7. ἡγείραν) Sic nunc in cod. legere est per corr. interpolationem; librarius scripserat ἡγάτ. V. 8. est totus correctoris. Nr. 44. V. 3. τοὺς ita etiam libr.; at corr., quemadmodum in hisce solet, τοὺςδε. Nr. 45. V. 1. τῶν) ita corr.; libr. dederat τὸν. Nr. 48. V. 3. ἐν ἐρίθοις) corr., verum libr. ἐνερίθους. Nr. 49. v. 4. νικάσας) νικήσας. Nr. 50. in lemm. ἀλεξίδης) ἀλεξίδος. Ad v. 2. in not. Jac. marg. διενδυμένοι. P. In marg. διενδυμένης) In cod. textu habes διενδυμένων; in marg. vero ⁶ διενδυμέν litteris majusculis. In qua posteriori voce scrip-

, non item atramentum primi descriptoris agnosco. Quod pro
 picione mea facere videtur, librarium multo serius, quae scripserat,
 regisse atque correxisse. Ib. in scholio cod. marg. ⁷ διδυμνη ητοιον)
 διδυμνη ητοιον. Nr. 52. V. 3. αὐτῇ τε) αὐτῇ τε. Nr. 54. V. 1.
 ποῦν) ita etiam corr.; sed libr. ex more χαλκούν. V. 3. in comm.
 οθης. In marg. γρ. σπάρας) Non in marg., sed supra illa voce.
 4. ἐκραξε) per corr.; libr. posuerat ἐκραξ. V. 5. τετριγυῖα) τε-
 γυῖα, at litera γ per corr. ex alia qua effecta est. V. 6. ἀρμονίας)
 corr.; a libr. fuit ἀρμ.; ex more. V. 7. ἀβρόν) ἀβρ. V. 10.
 %
 ον) νομόν. Ex hoc loco discere licet, acutum binis punctis anti-
 tum eandem speciem prae se ferre, quam habet notissima illa sigla
 nitoria. Nr. 55. V. 1. in not. Jac. marg. παφίη) Ita per corr.;
 scripsit παφίαι, quod, sicuti plerasque ipsius librarii lectio-
 recepit Planudes. Hinc verisimile sit, hunc codicis interpolatorem
 Planudem vixisse, ni praeferas, Planudem curiose scrutatum esse
 us librarii a corr. foedatas lectiones, easque ob vetustatem magni-
 esse ac proinde recepiasse. Nr. 56. V. 3. δορήν) Quum libr. scri-
 set δορήν, corr. mutavit in δορήν; praesensisse igitur videtur hic
 no erigendi tenoris, quam hodieque tenemus, consuetudinem; ve-
 tamen, ne hoc in animum inducas, vetat proxima vox πισσόν, ubi
 l mutavit. Sed ne ineptias nectam, verbo expedire licet, ob cae-
 m tonum erexit. Nr. 57. V. 4. κινύτάν) κ'αὐτάν, ut solet in his.
 %
 5. ἡμιβρωῖ) ἡμιβρ. Nr. 58. V. 4. σώζει) σώζει, ut plerumque;
 tamen semper, nisi credere malis, etiam hac in voce, sicut in
 tis alijs, iota adscribendum saepe abesse non consulto, sed temere.
 59. in lemm. καλιζρόης) καλιρόης. Nr. 61. V. 1. in comm. πλο-
 ιδας) vere libr. sic scripserat; at corr., qui etiam hac in re cum
 ris hominibus concinit, πλοκαμῖδας interpolavit. V. 4. σφῆραν)
 ραν. Nr. 62. V. 4. τρηματόεντα) per corr.; libr. τριμ. Nr. 63.
 3. τε) τί. Nr. 64. V. 2. σκληρών) ita etiam corr.; at libr. de-
 %
 at σκληράν. Nr. 65. V. 8. ανεστορίην) ανεστορίης. a corr. super-
 ptum. Nr. 67. V. 2. in comm. μόλυβδον) ut constanter. Nr. 70.
 5. in comm. ἀέλλης) a corr. superscr. Nr. 71. V. 2. in comm.
 λαστά
 πτά) a corr. superscr. V. 5. λαῖς) λαῖς. Librarius hanc legem
 norat; neque magis corrector; quod semel certe moneri debebat.
 %
 10. ἀστρέπτου) a corr. superscr. Nr. 74. V. 5. in comm. ἰλλικός)

12. ex more. Nr. 75. V. 5. γράς) γράς, ut constanter in his. V. 7. ἡλεμάτῃ) ἡλεμ. V. 8. in comm. ἀμφὶ διαίς) ἀμφὶ διαίς. Sic error notatus. Nr. 76. in lemm. ἀνάθημα ἀγγίς) ἀνάθημα πύ (i. e. παρὰ h. l. πᾶρ) ἀγγ. Nr. 77. in lemm. ξινοφω) plene in cod. ξινοφω. Nr. 80. in lemm. εἰ δαφνίς) quod foret, si τὰ (τᾶ) bene reddidit haberemus, τὰ δαφνίς, et quum compendio terminationis a π o diantis literam α formā circelli praefixerit, τὰ δαφνίςα exhibuit brarius. V. 1. Ἀγαθηλᾶς) ἀγαθῆς; a corr. superscr. Nr. 85. V. 1. κῶ) κῶ. V. 2. Γορδ.) γορδ. Nr. 86. in schol. cod. marg. ἤτοι ἤτοι, ut saepe alias. V. 1. πόρυν) πόρυν. et Ἀθήνη) ἀθήνη. Nr. 87. V. 1. in comm. νηϊδός corr. νισίδος) Corr. illud posuisse, vere moneo; perperam, librum νισίδος scripsisse; scripsit is potius ex more suo νηϊδός. V. 2. in comm. τερκομῆναι. Res ita comparata esse videtur: In archetypo, quod librarius descripsit, vox hanc in modum fuerit fortasse scripta: τερκομῆ. Jam quum haec nota compendiarie tam literam ε (ex. gr. in voce ἔτερος i. e. ἕτερος) quam syllabam ε denotet, hanc vero frequentius quam illam, librarius in errorem inductus est, ut falsum arriperet. Quod si verisimile videtur, nonnil ponderis additur suspicioni meae de archetypi scriptura compendiarie quamvis, per se satis verisimilis, quum nullum librum vetustum notum tachygraphicis carentem noverimus, ne egeat quidem his argumentis. Alteram tamen rationem, si haec non satis placuerit, proponam. Nunc mirum ex pessima illius aetatis pronuntiatione vitium nasci poterat, qua α et ε eodem modo loquendo efferebant; itaque, quum librarius vocem legerat, sono deceptus, qui dupliciter literis reddi poterat, error lapsus fuisse non absimile videtur vero. Ad v. 7. in marg. legitur τὸ δίδου ἀπὸ κοινοῦ. Nr. 90. V. 5. in comm. ἰδαστεγῇ) ἰδαστεγῇ. Linea copulatrix si addita esset a corr., opinio oriri posset, librarium quum, quae litera esset posita, non satis certe diguoscere posset, ea de consulto omisisse; at linea ipsius descriptoris est; ergo putandum vocem hanc probam eum duxisse. Nr. 91. V. 6. σῦλα) ita corr. librarius ex more suo σῦλα dedit. Nr. 92. in marg. σμ.) σμ. Nr. 93. V. 1. πᾶς) πᾶς, unde, in hac praesertim voce versus corruptelam latere, colligere possis. Ex schol. cod. marg. ad v. 2. σβέντης ὅπλα παρὰ μακιδόνων δούρει παρὰ λῆσιον discas, in vocum acutarum com-

pendiis tum quoque, quum tonus deprimitur, tenore acuto vel plane deposito, vel in gravem mutato, signum toni acuti servari; in praepositione $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$ ($\pi\acute{\delta}$) enim utrobique hunc appositum conspicis. Idem fit in compendiis vocum $\kappa\alpha\iota$ et $\delta\delta$, ut tonus, qui mutandus erat, non mutetur; tamen in his vice versa gravis non transit in acutum. In voce $\iota\epsilon\iota$ autem scribae fluctuantur, tonum nunc immutantes, nunc intactum relinquentes. Vid. Bast. tab. VI, 6. Nr. 94. V. 3. $\lambda\omega\tau\epsilon\upsilon\epsilon\varsigma$) $\lambda\omega\tau\epsilon\upsilon\epsilon\varsigma$. Nr. 95. V. 4. in comm. $\theta\acute{\iota}\rho\epsilon\upsilon\epsilon\varsigma$) a corr. superscr. Nr. 96. V. 5. in comm. $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\ \mu\alpha\kappa\rho.$) $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega\ \mu\alpha\kappa\rho.$ Nr. 99. V. 5. $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\alpha\tau\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$) $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\mu\eta\tau\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma$. Vox $\acute{\epsilon}\sigma\sigma\tau\alpha\iota$ autem a corr. addita. Nr. 101. V. 5, in not. Jac. marg. $\zeta\omega\mu\eta\rho\acute{\iota}\sigma\iota\upsilon\tau\iota\upsilon\tau\epsilon$) $\zeta\omega\mu\eta\rho$. Nr. 102. V. 6. in comm. $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\iota\varsigma$) a corr. & add. Nr. 103. V. 4. $\mu\acute{\iota}\lambda\tau\iota\sigma\iota$) ita corr.; at libr. $\mu\acute{\iota}\lambda\tau\iota\phi$. Nr. 105. in lemm. $\kappa\alpha\rho\alpha\mu\eta\nu\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$) $\kappa\alpha\rho\alpha\mu\eta\nu\acute{\iota}\delta\omicron\varsigma$. V. 6. $\pi\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\ \mu\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\rho\alpha$) sic reformavit corr., quum libr. scripsisset $\kappa\alpha\rho\mu\acute{\alpha}\kappa\alpha\iota\rho\alpha$. Nr. 108. V. 1. in comm. $\chi\alpha\rho\epsilon\kappa\alpha\iota\sigma\tau\alpha\iota$) imo recte $\chi\alpha\rho\epsilon\kappa$. Nr. 109. V. 1. $\tau\epsilon\rho\upsilon\chi\omicron\varsigma$) In cod., plane ut Herm. jubet in canon. prosod., $\tau\epsilon\rho\upsilon\chi\omicron\varsigma$. V. 3. $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\delta\acute{\iota}\omega\gamma\alpha\varsigma$) $\acute{\alpha}\mu\phi\iota\rho\rho\omega\gamma\alpha\varsigma$. Nr. 111. lemma a corr. Quibusnam librarii verbis illitum sit, hic, ut saepe alias, discerni nequit. Pro $\kappa\alpha\rho\alpha\lambda\upsilon\pi\omicron\rho\mu\alpha$) $\kappa\alpha\rho\alpha\lambda\upsilon\kappa$. Nr. 112. in lemm. $\delta\alpha\iota\lambda\omicron\ \pi\rho\omicron\mu.$) $\delta\alpha\iota\lambda\omicron\ \kappa\alpha\iota\ \pi\rho\omicron\mu.$ V. 2. $\acute{\alpha}\gamma\kappa\iota\sigma\tau\alpha\iota$) $\acute{\epsilon}\gamma\kappa\iota\sigma\tau\alpha\iota$. In summa syllabarum $\alpha\gamma$ et $\epsilon\gamma$ similitudine cave ne inconsulto me legendo lapsus existimes; ab exercitato satis bene internosci possunt. Si erroris omnino dammare velis, eum librario imputa. cf. comm. ad 135, 2. et 149, 3. V. 5. $\gamma\omicron\gamma\alpha\rho\phi$) $\gamma\omicron\gamma$. Nr. 115. in lemm. $\pi\acute{\iota}$) $\pi\acute{\iota}$. Illud magis foret $\pi\omicron\upsilon$. Ib. $\sigma\iota\mu\iota\upsilon$) $\sigma\iota\mu\iota\upsilon$. V. 2. $\delta\omicron\iota\omicron\upsilon$) $\delta\omicron\iota\omicron\upsilon$. Nr. 114. ad lemm. in comm. „Similiae nomen praefert“, ita Jac. V. III.; adstipulatur quodammodo Planudi cod. noster, eo quod simul offert $\tau\omicron\upsilon\ \acute{\alpha}\nu\tau\epsilon\upsilon$. Nr. 116. V. 5. in comm. $\tau\omicron\upsilon\ \nu\beta\rho\epsilon\chi\mu\omega\iota$) $\tau\omicron\upsilon\ \nu\beta\rho\epsilon\chi\mu\omega\iota$. A libr. acutus et incisum; a corr. gamma, perispomenon et iota adscriptum. Nr. 118. in lemm. π) π i. e. $\kappa\alpha\rho\acute{\alpha}$. Nr. 121. V. 1. not. Jac. marg. ex comm. corrige. Nr. 122. V. 3. η) η . V. 4. $\acute{\iota}\delta\rho\upsilon\sigma\alpha\varsigma$) $\acute{\iota}\delta\rho\upsilon\sigma\alpha\varsigma$. Nr. 123. V. 1. $\mu\eta\delta'$ $\acute{\epsilon}\tau\epsilon$) $\mu\eta\delta'$ $\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, sicut plerumque. Nr. 125. V. 5. in comm. Ibi Cl. Ed. sic: „Post hoc epigr. lacuna est in codd.“. addo: sex versuum. cum sigla $\zeta\tau$. Nr. 127. in lemm. $\pi\bar{\rho}$) $\pi\bar{\rho}$ i. e. $\kappa\alpha\rho\acute{\alpha}$ alias, h. l. $\kappa\alpha\rho'$. Similitudinem habet cum obs. mea ad schol. Nr. 93. v. 2. In lemm. Nr. 129. idem redit.

V. 3. *Λευκ.*) *λευκ.* Nr. 130. in lemm. *του ηπειρώτου* *πηπειρώτου*
 pro *π' ηπειρώτου* i. e. *παρ' ηπ.* Nr. 132. V. 3. in comm. *ὑμνεύεται*
ὑμνείται; a corr. tam π superscr., quam i adrasum. Nr. 134. V. 3.
φίρονται) *φίρονται* ex cod. more. Nr. 143. in comm. Post hoc epig.
 lacuna est iterum sex linearum. An hic numerus soleunis fuit? plurimum
 certe ita reperi. Nr. 144. V. 4. in comm. *ἐν ἐργασίαν* loco sec.) imo
 ambobus locis. Nr. 146. V. 1. in comm. *ἔλλειθια* loco sec.) pro
 corr.; at libr. illud. In textu *καλεύσης*) *καλούσης* loco sec. V. 3. in
 comm. *ὡς τόδε* loco sec.) imo *ὡς τόδε* i. e. *ὡς τ.* At α et ω in magnis
 quæ ipsis intercedit, similitudine plus semel a Spaletto confusus
 Nr. 151. V. 2. in comm. *ἀθανάτης*; a corr. superscr. Nr. 152. V. 2.
ἦν δέ τε) *ἦν δ' ἐτι.* Nr. 153. V. 2. *Τεγία*) *τέγεια*. Nr. 156. V. 2.
Ἀμαρονδιάσιν) abest v parag. Nr. 157. V. 5. in comm. *νομειν*
 a corr. superscr. Nr. 160. V. 6. *τολύπας*) *τολύπας*. Nr. 161. V. 3.
ξανθάν) *ξανθὴν*. Nr. 163. V. 8. in comm. *μετ' ἡμφιάσιν*) *μετ' ἡμ-*
φίαν. Correctio est librarii, quod, ni scriptura et pigmentum pro-
 deret, ipsa lineola, qua α obductum est, doceret. Ita enim correctio
 nunquam delet; sed sicubi alii patrocinatur, librarii lectionem rescribendi
 potius obliterat. Nr. 167. in lemm. *κλεονι3 οβουλον*) *κλεονι3 οβουλον*
 Hoc ita intellige, quæ literæ summam per lineolam transversam
 tollebantur e medio, etiam singulæ per superimposita puncta exulari
 jubentur. Nr. 169. V. 5. in comm. *φιλακρήτωι*) *φιλακρήτωι*, a corr.
 superscr. Nr. 171. V. 8. in comm. *κοιράνιαι*) *κοιρανίαι*. Nr. 173.
 V. 3. in schol. cod. marg. *ητουν* (scr. *ἡγουν*). sic Ill. Jac. At illud i
 cod. nostro frequentissimum. Nr. 174. V. 3. *ἐπλοκον*) fuit ita a libr.
 scriptum, ut et Planudes habet; post per corr. in *ἐπλοκος* transfor-
 matum. Nr. 175. V. 1. dele not. Jac. marg., ni apposuerit eam, u
 vocis compositæ directionem notaret. Nr. 179. in lemm. *ἐπιγραμμ*
ὡς κειν) *ἐπιγραμματα* *ὡς κειν* i. e. *ἐπιγραμματα* *ὡς κειν*
 Nr. 179. V. 5. *πόρεν*) *πόρε*. Nr. 180. V. 1. *ταῦτα σοι*) *ταῦτα σοι*
 ib. in comm. *θαλάσσης* a corr. superscr. post Planudem. V. 2. *τέχνης*
τέχνας. Nr. 181. V. 6. in comm. *εἰν ὃ δ' ἐν πελάγει ἄρκυν εὔτοχον*
ἔχοι) *εἰν ὃ δ' ἐν πελάγει ἄρκυν εὔτοχον ἄρκυν ἔχοι*. Puncta, quæ

habet supra priori voce ἄρην, sunt correctoris, pariter atque verba, quae post ascribuntur, ἄρην ἔχει; loco posterioris vocis ἄρην a libr. alia fuit vox scripta, cui corrector suam illevis; spiritus lenis tamen et acutus sunt illius; quare ex emendatione, quam pro certissima habebam, reponendum esse censebam: εἰς ὃ δ' ἐν πελάγεσσι εὐεχοχον ἄρην ἔχων. Nunc, quum ex comm. didicerim, in Planudes ἄρην ἔχει reperiri, conjecturam meam valere jubeo, hanc pro ea amplectens lectionem, licet minus commodam. Nr. 182. V. 1. πύργος Tandem aliquando ipse libr. hunc in modum incipit vocem exarare, et constanter hinc pergit. Nr. 183. in lemm. θασιόν) fuit θασιόν; sed lit. μ vixdum apparet; rasane fuerit un tempore assumpta, iudicium non feram.

Nr. 185. V. 6. in comm. πύργος δ' οἱ) a corr. superscr. post Planudem. Nr. 186. V. 2. πελάγεσσι) πελάγους. V. 3. in comm. „deest in Pl. In cod. P. a recentiore manu adscriptum“, rectissime quidem Jac.; nam est a manu correctoris infertus, qui quum vixerit post Planudem, hic verum nosse non poterat. V. 4. autem ab ipso libr. est exaratus. Nr. 187. in lemm. μυτιληναίου) μυτιλινάου. Ad v. 5. habes in marg.

ἰνδ ἀντεβλή) εἰς ὧδε. Nr. 189. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 190. in lemm. γαστούλλου) a librario fuit, quod in Planudea prava pronuntiatione pessumdatum habetur, γαστούλλου (Gaetulici); at corrector, quod rectius sibi tenere videbatur, supraposuit, γαστούλλου i. e. gaetuli. Omnino, ne diutius justam meam adversus hunc pessimum codicis interpolatorem iram coercere oporteat, ingenue fateor, praeterquam quod vetustissimi libri quae sint genuinae lectiones permultis in locis pro certo affirmare nobis non amplius per eum liceat, (ita male habuit hic frivolus venerandum librum), etiam idcirco in diem magis magisque mihi contemptui fit, quoniam pleraeque ejus novationes vel plane sensu sint cassae, vel in linguae genium offendant, vel dialectorum diversitatis ne minimam quidem rationem habeant, vel denique nullam cum unius cuiusvis poetae proprietatibus familiaritatem prodant. V. 6. φαιστών ὀλίγων) ita per corr. habemus; libr. posuerat φαιστών ὀλίγων. In comm. Jac. α: superscr. monet; in qua re

fallitur V. D.; non est nisi oblitum. Nr. 191. V. 5. ἀγύλας) ἀγυλ. Nr. 192. in lemm. φιντύλον) ita per corr. exstat; libr. et in textu et in marg. scripserat φυλῆλον. Nr. 193. V. 2. βυσομέτης) βυσομέτης. Si Spaletti revera illud scripsit, inde factum est, quod hanc vocem, quae perbene habet, non intellexit. βυσομέτης idem est qui

προσμίττης s. *προθυμίττης*. Quum ex hoc uno loco vocabulum illud in lexica illatum videatur, me auctore fidenter dele. Nr. 194. in comm. ad lemma marginale: illud signum, quo ad proximum epigr. remittimur, nihil aliud est, nisi ipsa aelpinx appicta. Hunc puerilem lusum tanquam condimentum molestissimi laboris sibi putavit librarius. Nr. 195. V. 4. *εὐνομίας*) *εὐνομίης*. Nr. 197. Adverte in comm. duo lemmata confluisse. In cod. equidem reperi *ἐνάθημα τῷ ἀπόλλωνι εἰς πνεύματος*. Vocula *εἰς* ex altero lemmate intrusa. Nr. 200. V. 1. in comm. *ἐνληθναί*) rursus a corr. superscr. Nr. 202. in lemm. marg. *ἀτθ(δ) ἀτθ(δ)*. V. 1. in comm. In cod. not. *εἰς ἡ ἀνέκασσε*; est huic voci in ipso orationis contextu superimposita. Vide de hac voce epigr. 272, 1. Nr. 205. V. 9. dele not. Jac. marg. Ut noscas, unde error fluxerit, vide Bast. tab. I, 2. vocem *ποιῶντα*. Nr. 206. V. 1. *Βίτιννα*) ita in seq. epigr.; h. l. autem *Βίτιννα*. Nr. 207. de vv. 3. 4. 5. hoc accipe: V. 3. in cod. ita se habet ✕ *ξανθὰ δ' Ἀντίκλεια τόδε* ..... *προκάλυμμα προσωπον*. In marg. corrector, cujus et puncta supra illis verbis sunt, haec adjicit, quin potius reponit: *ξανθὰ δ' Ἀντίκλεια νόθον κύνθοσσα νόημα ρίπιδά τὰν μαλερὰν θάλπος ἀννομένην λεπτὸν δ' Ἡράκλεια τόδε προκάλυμμα προσωπον*. Nr. 211. in lemm. *καλλιερῖ*) *καλλιερῖ* i. e. *αἷ*. In archetypo compendiis scripto certo certius fuit *καλλιερῖας*. Lit. *ρ* autem cum syllaba *λε* etiam facilius permutatur, quam cum simplici *λ*. De hoc vide Greg. Cor. p. 269. fere media. Post Nr. 213. in comm. Cel. Jac. ita: Sequitur in cod. aliud epigr. Simonidis, quod exhibuimus p. 166. nr. 144. Omisit V. D. suam sententiam interponere, utrius sit hoc carmen, Simonidis an vero Anacreontis. Illic enim inter Anacreontia legitur. Nr. 214. V. 4. *Δαρτίον*) *Δαρ*. In not. Jac. marg. V. 4. 5. corrige V. 5. 6. Nr. 218. V. 10. in comm. Editoria lectio a corr. exhibetur. Nr. 219. V. 5. in comm. *πίτρη*) a corr. superscr. post Plan. V. 12. *σπεδα-σών*) sic scripserat libr., at corr. post Plan. *σπεδαπὸν* interpolavit. Nr. 220. V. 3. *Ἄρως*) In cod. textu est *ἄρως*. In hac voce pone litteram *τ* a corr. est rasum et *ε* scriptum; ejusdem est *ρ* *ἄρως* in marg. Inde patet, quum antea *ε* veram scripturam putasset, mox alia omnia statuentem, *ε* restituuisse, scribendo in marg. *Ἄρως*. Nr. 221. V. 9. in not. Jac. marg. *τόδε εὐγραφῖς*) *τόδε εὐγραφῖς*, ut prorsus

idem sit atque illud, quod in marg. habemus. Ne fidem mihi abroges, editori potius auscultans, juvat monere, id centies in cod. factum esse, ut, etiamsi in ipso orationis contextu verior lectio jam satia perspicue adscripta esset, nihilo secius in marg. iteraretur. Nr. 222.

V. 3. in not. Jac. marg. ^{1/2}σελάγνε) σελ. Nr. 226. V. 2. in comm.

λεῖτος δ') ^{1/2}λεῖτοςδ'. Nr. 227. in lemm. μεταληναιου) ^{1/2}μντιλ. Nr. 229.

V. 5. ^{1/2}δεδαπός) ^{1/2}δεδ. Nr. 230. V. 1. ^{1/2}ἀρίτα) ^{1/2}ἀρ. V. 4. ^{1/2}φρουρητόν) ^{1/2}φρουρ.

Nr. 231. V. 5. ^{1/2}νεγχετίσιν) in textu ^{1/2}νεχρητίσιν; in marg. a corr. ^{1/2}νεγ-

χρήτισιν. Nr. 232. V. 2. ^{1/2}μύελοι) ^{1/2}μυελοι. V. 3. ^{1/2}ἀμνυθάλαι) ^{1/2}ἀμνυθαλαί.

Duplicem habes in eadem syllaba tonum, gravem a libr., acutum a

corr. V. 4. ^{1/2}ιτρηνέαι) ^{1/2}ιτρ. V. 5. ^{1/2}γελγίθεις) ^{1/2}γέλγιθεις a libr.; ^{1/2}γελγηθεις

a corr. in marg. positum. Nr. 233. V. 2. in not. Jac. marg. ^{1/2}γεκίον)

^{1/2}νεκόνων. V. 7. ^{1/2}ώρύνμασιν) ^{1/2}ώρύνμ. Nr. 234. V. 1. ^{1/2}χαιτάεις) ^{1/2}χαιτά εις.

Hic per siglam supra impositam vox disjuncta copulari videtur; alias

hunc in finem infra linea ducitur. In not. Jac. marg. ^{1/2}ωποτυμώλον)

^{1/2}ω ποτ. V. 3. in comm. ^{1/2}σαιταριωι) ^{1/2}σαιτ. Nr. 235. V. 1. ^{1/2}περάττισιν)

deest v parag. V. 6. in not. Jac. marg. ^{1/2}γε.μειοις

Quod inferiori loco

habetur, certo ^{1/2}μελοισ quodammodo videri poterat in summa literarum

v et λ similitudine (idcirco etiam, quod vellet scriba, supra repetiit),

nec tamen re vera est; interest enim aliquid inter utramque literam,

quod probe exercitatum non fugit, puta literae v uncinulum finalem

aursum inclinatum, per quem fit veri nominis q patulum. Nr. 237.

V. 7. in not. Jac. marg. ^{1/2}ήνεκα) ^{1/2}ήνικα. Nr. 239. V. 1. in not. Jac.

marg. ^{1/2}ἀμφονομίων corr. α) ut nescias, quis correxerit. In cod. ^{1/2}ἀμ-

^{1/2}φινομφων, ergo ex libr. correctione. Nr. 240. V. 1. in comm. ^{1/2}κον-

^{1/2}ρη) a corr. post Plan. superscr. Nr. 241. V. 1. dele not. Jac. marg.

Nr. 242. V. 3. ^{1/2}οὐμός) ^{1/2}οὐ μός. Nr. 244. V. 1. in not. Jac. marg.

^{1/2}Εἰλειθυῶν) ^{1/2}Εἰλ. Nr. 245. V. 3. in comm. ^{1/2}σοι μι κ.) ^{1/2}σοι μι καθ.

Nr. 248. V. 3. in not. Jac. marg. ^{1/2}βακχιάς) a corr. numeri pessum-

dati, libr. recte posuerat ^{1/2}βακχιάς. Nr. 250. V. 1. ^{1/2}ἐγὼ τὰ τύχη)

^{1/2}ἐγώτ' ατ. i. e. ἐγὼ τὰ ατ. In voce ^{1/2}ἐγὼ tenor ob caesuram videtur

erectus. V. 3. ^{1/2}μνιαφῶ) ^{1/2}μνιαφ. et ^{1/2}βυθυῖρήναιο) ^{1/2}βαθυρραῖναιο. Nr. 251.

V. 6. in comm. ^{1/2}οἶγγης) ^{1/2}οἶν γης. Nr. 254. V. 3. in not. Jac. marg.

ὑστέρω) ὑστέρω. V. 6. γρυτοδοῦκην κοιτίδα παμβρακιδων) γρυτοδοῦκην κοι-
τιδα παμβρακιδων. Nr. 255. V. 6. in not. Jac. marg. παγίων) π αγίων.
In spatio vacuo aboliti λ adhuc vestigia exstant. Nr. 268. V. 2. in
not. Jac. marg. τροχίαν) ita per corr. culpam nunc habemus; libr. recte
dedit. Nr. 259. V. 2. in not. Jac. marg. δαῖμον) δαῖμ. Quod est in
marg., a corr. profectum. V. 4. dele not. Jac. marg. Ob intricatiores
literarum ductus error descriptoris rigide perstringi non debet; quo-
modo autem scriptum habeatur, typis nec similiter, nedum pariter
reddere licet. Nr. 260. V. 2. Θεσπιάσιν) Θεσπίσιν. V. 5. in not.
Jac. marg. αἰνόβροτον) αἰνοβρ. Nr. 261. V. 2. in comm. ὀλπην) ὀλπ.
Ib. in marg. exter. — in interiore) inversâ potius ratione. Ad rem
nihil refert; iuservit autem notatio infirmandae descriptoris fidei.
Nr. 265. V. 1. in Jac. not. marg. dele V. 2. De ἡ τό) accipe, corr.
ita interpolasse, quum libr. Brunckii lectionem exhibuerat. V. 3. ib.
βάσσεινον aut βίσσεινον) fuit ab initio α scr. a libr., post ipse in
transfiguravit. Nr. 268. V. 1. in comm. τοῦτο τοι corr. σοι) neutri-
quam, sed simpliciter ex cod. more τοῦτο σοι scr. V. 2. ἐπέμισε
ἐπεμισε. Nr. 269. in lemm. σαφοῦ) σαφοῦς et μεγαλ) μεγαλῆ.
V. 1. ἐρηται) ἐρητα. V. 4. in comm. αὖν) αὖν. Ib. V. 6. ἐνκλεισόν
ἐνκλεισόν. Nr. 270. V. 2. in comm. εἰλήθνια corr. εἰλειθνια) In hi
corr. non corrigendi verbum, sed correctoris nomen denotat. Non
enim correctum, sed depravatum est a correctore, quem verius de-
formatorem dixeris. Nr. 272. V. 3. in comm. τιμασσα δὲ δινοιο
Prius superscr. a corr., posterius ab ipso libr. Alteram vero vocem
sic habes in cod. exaratam δὲ δινοιο. Moris fuit apud istius aevi de-
scriptores, ut si quas in cod. transscribendo literas certo dignoscer-
nequirent, paululum spatii relinquerent vacuum, quo postmodum eas
vel adscribendo, vel superscribendo adjicerent. Nr. 273. V. 2. i
comm. ἀγνα πόθου) ἀγνα ποθ. Nr. 272. in schol. cod. marg. Ea
hoc schollon, sicut omnia, de quibus non diserte moneo, correctori
esse, ipsius librarii. Pro δν scr. (n i. e. σημαίνει. Saepissime enim
lit. η majuscula ut n pingitur. vid. Bast p. 715. 726. et tab. aen. VI
11, compendium vocis συνήθεια. — Ib. παρακάλιν ἢ ἄλλο τι) παρα-
κάλιν ἢ ἄλλό τι. Illud errore vulgari, hoc ex more. Nr. 274. V. 3
in comm. εἰλήθνια) Non superscr. a corr., sed, quemadmodum sole
oblitum. Insuper sigla % est syllabae superposita. Ad epigr., quo

hoc in cod. excipit, nr. 146. exhibitum, in marg. legitur *Καλλιμάχου*
 et ζη 167 δις κεῖται. Nr. 275. V. 1. *χαίροισάν τοι ἔοικε κομᾶν ἄπο*
χαίροις ἄντοι ἔοικε κόμαν ἀπό. V. 4. *τοῦ, τῷ καὶ τήνα.* τοῦτε καὶ
τήνα. Nr. 276. V. 6. in comm. *φιλοστραγάλη* (sic). Vere; at litera o
 radendo emersit; fuit probabiliter α scriptum, quod nefandus corr.
 perdiderit. Nr. 279. in comm. V. 4.) loca post *πλοκαμῖδος*) Hoc, ut
 vulgo, *πλοκαμῖδος* est in cod. Nr. 280. V. 5. in comm. *λητώια*)
λητώια; a corr. ε insertum. Nr. 282. V. 1. in not. Jac. marg. *πιη-*
θέντα corr. *πιγ.*) imo fuit scr. *πιληθέντα*, quod corr. in *πειληθέντα*
 corrumpit; est autem syllaba *ελ*, quando diphthongi *ει* per compendium
 scriptae ductus posterior nititur in anteriore literae λ crure, ita syl-
 labae *εγ* similis, ut vix ac ne vix quidem internosci possint. Qua de
 re beatus Bastius in aureo suo libello monere neglexit. Nr. 283. V. 2.
 οὐχί) οὐχι. Ib. *θεύν*) ita libr., a corr. *θεῶν*. V. 4. in comm. *ὄψι*)
ὄψι. Nr. 285. V. 9. *λήμματος*) Fuit ab initio *λιμματος* scriptum.
 Monere non supervacaneum fuerit, has tales correctiones, quae re-
 stituant, quod per pravam istius temporis pronunciationem peccatum
 sit, ab ipso librario maximam partem ortas esse. Exemplum longe
 frequentatissimum hujuscemodi erroris in nomine *Πιγης* habes. Fre-
 quentior etiam est, quae huic opponitur, η in ε reformatio; quae fit
 duobus punctis superscriptis. cf. Bast. p. 716. Nr. 286. in schol. cod.
 marg. *τεε*) *τίε* ex cod. more. Nr. 287. V. 6. *λαῖα* et *λαγόνα*. Ex
 vestigiis etiamnunc tenuiter apparentibus a libr. scriptum videtur *λαῖαν*
 et *λαγόνα*. Quum in voce priori lit. ν evanisset, et tonus gravis
 facillime pro inflexo haberi posset, neotericus quis (semel aliquando
 corrector interpolationis culpa vacat!) inscite ε adscripsit, quemad-
 modum etiam in altera voce literam ν, quae iota ei videretur, in hoc
 refinxit. Praeter genuinae lectionis indicia ex scripturae ductibus casus
 accusandi etiam usu commendatur; ita in Planudeae epigr. 12. v. 2.
 habemus: *πρὸς μαλακὸν ἤχι κεκλιμένα ζεφύρους.* Nr. 288. in lemm.
λεωνίδον) recte; at in textus volumine *λεωνίδα* expressum habemus.
 Quod, quamvis librarius utraque forma pro lubitu usus esse videatur,
 in se admittere V. D. non debebat, ne fidem suam redderet suspectam.
 Eodem vitio laborat lemma cpigr. 296. — V. 4. in comm. *τὰ νατρία*)
 τὰ, νατρία. Inciso, quod additum cernis, librarius sententiam suam
 pertinaciter tuetur. Hoc comma enim, ubi voces disjungendae sunt,
 ne ambiguitas oriatur, in cod. nostro locum habet, quemadmodum ho-

dieque in vocula ὄ,α obtinet. An vero librarius ita ignarus fuit, ut
vocalia ἡτρεα et ἄτρεα s. ἡτρεα confunderet? Nr. 289. V. 7. Ἀθα
ναίη ita a neoterico homine novatum; antiquitus fuit ἀθαναίη. In
schol. cod. marg. ad Nr. 288. v. 6. πηρία δὲ (τά) περι. Quam Jac.
immittit vocaliam τὰ, nec legitur in cod., nec ad sensum desidera
videtur; loquendi usus autem apud hos barbaros marginalium concin
natores longe alius fuit, quam apud veteres Graecos. Nr. 290. V. 1.
in not. Jac. marg. τοῦ δ') In cod. exstat τὸ cum hamulo s. significan
prae litera o, ut sit proprie τὸδ; at is hamulus otiose ac neglecte
additus videtur ductui transverso literae τ. V. 4. ἡταιρ) ἡταιρ
Nr. 294. V. 1. in not. Jac. marg. προπόδαςγρον) προπόδας. γρ
V. 5. Κάλλων) Καλλων. V. 6. γνῖα) γνῖα. Nr. 295. V. 4. ἐν μέ
Lit. v. ea forma est picta, qua hodieque v. effingimus, et quae in libr
nostro rarissima est. Nr. 297. V. 1. κενόδοιτιδα) κενόδοιτιδα. I
not. Jac. marg. φιλοδοπαῦ) φιλοδοπαῦ. Dele etiam post v. 3. temer
a typothesis repetitum V. 2. ἄμα P. In hoc ipso v. 2. στελει
Nr. 298. V. 1. καὶ δὲ δευτηρόν) καὶ δὲ δευτηρόν. Nr. 297. V.
in comm. „Post hunc versum in cod. P. insertus est versus ex Leo
nidae ep. nr. 298. 2.“ quare in marg. habes singulis literis sibi sup
positis, ut possit pro iudicio de universo carmine haberi, quum hui
unicum modo versum summotum velit, σεφαλμενον. Idem reperit
ut alioquin saepius, ita ad epigr. 305. Nr. 299. V. 1. φάρσος σο
φάρσος σοι. V. 6. θυμός) θυμός. Nr. 300. V. 5. πένοινεν) πένοινεν
ex cod. more. V. 7. ἦν δὲ μέ γ', ὡς) Cod. offert, quod habent Kur
Reisk. Nr. 301. V. 4. ὦδ' ἔθρε) ὦδ' ἔθρε. Nr. 302. V. 1. μῦς
ita mox in ep. seq. v. 1.; h. l. autem μῦς. V. 3. κριμνα) κριμνα
verum acutus ita pictus, ut vix possit a perispomeno discerni; fortass
id ipsum fuit, at per corr. nonnihil immutatum est. V. 7. τέρμα) τέρ
μά. V. 8. ἀρμαλῖην) ἀρμαλῖην. Nr. 303. V. 1. ἄρτον) ἄρτων. Nr. 30
V. 1. Ἀντίτα) ἀντίτα. V. 7. ἡ τινα) ἡ τινα ex more cod. Nr. 30
V. 2. δουρίως) δουρίως. V. 4. in comm. χυτρώς) χυτρώς. Prob
scio, Cl. editorem hoc voluisse quidem, et, uti constaret sibi in ac
centuum ratione, ante interstinctionem tonum elevasse; tamen sem
monendum rebar, si, quae in cod. reperiantur, indices, accuratissim
omnia reddi oportere, nec quidquam ad nostram scribendi rationem
accommodari, ne turbæ inde oriantur. V. 3. in not. Jac. marg.

κρέσσεται) ^η *κν α τορας*. V. 8. *μη ποκα*) *μη ποκα* ex cod. more. In marg. ad hoc epigr. habes *εσφαλμένον*. Nr. 306. V. 2. *ετνεδότον*) ita per corr.; quid ipse libr. scripserit, non licet amplius certo agnoscere; probabilius, quod Plan. offert. Nr. 307. V. 1. *Εὐγάθης*) *ευγάθης*. Utraque sigla, tam quae voci superimposita est, quam quae in marg. collocata huic respondet, at sua annotatione caret, ipsius librarii est. V. 5. in comm. *δονακῆτιν*) *δονακῆτιν*. at litera *η* ab ipso librario ex aucto iota effecta. Formam ita ortae vocalis *η* monstrat superscriptam Bast. tab. VI, 5. vox *ἐπιθήημα*. Nr. 307. V. 7. *ὅπως ὄνος*) *ὀκώσενος*. Nr. 310. V. 4. *διπλόον*) *διπλοον*. V. 6. *τοῦ μόνον ὄνειαρ*) *τοῦ μόνον εἶαρ*. V. 1. in not. Jac. marg. *σημός*) *σημός*. Lit. *η* ea ratione effecta, qua habes Bast. tab. VI, 5. in voce *ἐπιθήημα*. Videtur hic libr. de composito obscurior fuisse, quoniam dubius esset, utra scriptura praefenda foret. Scripserat ante *ς*; id post mutavit in *η*; at quum sigla depravationis literae apposita sit, non liquet, utrum ad primam scripturam ea referenda sit, an vero ad correctionem, tanquam haec ipsa recorrigatur. Nr. 311. V. 5. *ἔπται*) *ἔπται*. Quod discrepantiae genus ita frequenter recurrit, ut paene ex more cod. id fieri dici possit. Nr. 312. V. 4. *φορέης*) *φ' ὄρης*. Nr. 313. V. 4. in not. Jac. marg. *πῆρω*) *πῆρω*. Nr. 319. V. 1. *αἰδομένας*) In cod. *ς* rasum, *ς* cum *ς* connexum. Ib. in comm. *δασίν*) Neque hoc, nec quod in not. marg. posuit, reperitur in cod., sed *δασίν*. Quae literae *ς* forma, licet in aliis codd. adscribatur, in nostro tamen libro non nisi ter quaterve ita adhibetur; quapropter his locis magis peccatum a librario, quam de consulto ita scriptum esse, animus proclivis est statuere. cf. tamen Bast. p. 719. pr. Nr. 321. V. 1. *γενεθλιακαῖον*) ita, ubi versus pag. versâ repetitur; at vero in calce antecedentis paginae *γενεθλιακοῖον*. Quod ideo monendum duxi, ne quis vitiosam siglae [Τ] in utroque textus volumine locationem incassum et nullum ad usum a me correctam existimet. Perpetuo enim, quando versum in summa paginae repetitum videmus, is a quovis oscitationis naevo vacuus habetur. V. 4. in comm. *ἦν ἐθελες*) ^{ης} a corr. superscr. Nr. 323. V. 1. *Οἰδ:πέδης*) *Οἰδ*. Nr. 324. V. 1. *Ἀρεῖ*) *ἄρεα*. Nr. 328. V. 1. in not. Jac. marg. *βίβλον*) ita per corr. post Plan. mutatum; a librario fuit *βίβλον* recte. Nr. 328. V. 4. in not. Jac. marg. *πίμψαι*) ^{ης} *πίμψαι* ab ipso libr. superscr., quod ex obliteratione jam satis patet; quod scriba

corrigendo dedit, recepit etiam Planudes, ut opinioni meae de rectoris novitate id quoque argumenti accedat. Nr. 531. in lemm. γαιτολίκον) ita corr. emendavit; libr. scripserat γαιτολίκον. Nr. 532. V. 5. ἀτειρής) a libr. fuit ἀτειρής (sic, tono ob versus exitum elevatus) quod a corr. in ἀτειρεῖς mutabatur. V. 7. τήνδε) sic dederat libr. sed corr. ex more τήνδε inde fecit. V. 9. ὄφρα τοι) ὄφρα τοι. V. 10. in not. Jac. marg. οἴρων) fuit hunc in modum ab initio scriptum, altera parte literae ω erasa, acuto in circumflexum transmutato, hōmus nunc οἴρων. Nr. 534. V. 2. ἔδασιν) h. l. in cod. ἔδασιν. V. 3. ψαιστά, τό τε σκίφος) ψαισά ὁ σκίφος. Nr. 335. V. 3. corrige πειμ. Nr. 536. V. 3. in comm. μελάμφυλοι) μελάμφυλοι. Nr. 337. V. 6. in not. Jac. marg. ἀδιδρα) ἀδιδρα. Ib. ἐν Ἀσι...) ἀσι... In epigram. quod in cod. Nr. 345. praecedit, v. 1. Μάρκυλλος legitur, at v. 2. plane ut illic ξανθὴν. In marg. exstat: ζῆ 169. Nr. 346. V. 1. not. Jac. marg. τελαιας) τε λαιας. Nr. 350. V. 4. εἰς) εἰ. Nr. 351. V. 1. Κλειοῦς αἰ) κλείουσαι. Nr. 357. in lemm. εὐπτοῖη) εὐπτοῖη i. e. Εὐπτοῖητον. Ib. φιλέ) φιλαν. Nr. 358. in schol. cod. μακρόσμος γυναικίως) κύσμος / (i. e. ἐστὶ) γυν.

VII. Ἐπιγραμματα ἐπιτυμβια.

In prooemio ἡμῶν (L. ἡμῶν). In cod. ἡμῶν, quod aequè bene ἡμῶν designat, atque ἡμῶν; proinde correctioni locus non erat. At susceptor, descriptorem pro compendiarie perfectam dedisse vocem, eamque ut ex vitio vitium sereret, falso. Utitur ille in ipso contentorum indice Anthologiae praefixo hac perversa licentia. De isto scriptum compendio cf. Bast. p. 716. 718. — Ib. non ita multo post hactenus λαλῆσαι) in cod. λαλῆσαι ex consuetudine. In schol. cod. marg. ἐπιτυμβίων ὧν) ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων ὧν. Ib. κεφαλαῖ) κεφαλαῖ. Quali librarius nota sit usus, non recorder, in plerisque enim horum marginalium vocum sensu contentus earum notas tachygraphicas anxie servavi, opinor tamen, vulgari esse usum κεφαλῶν. Nr. 1. V. 1. Ἰθακοῦ τ') Ἰθακοῦ δ. Nr. 2. V. 9. ὀλίγα) ὀλίγα, et ταλίκον) ταλίκον. Lineolae impositae h. l. non, ut alias, literam vel γ vel α significant, sed syllabam porrectam indicant; quod ubi fit, sicut in voce prioris supra ultima cujusdam vocabuli syllaba, turbas saepenumero facit ha-

diocres. — In lemm. ^oἀντίπαρ) ^oἀντίπαρ. Nr. 5. in lemm. φασιν)
 Paululum differt a nostro hujus vocis compendio illud quod Bastius
 bet tab. VII, 12. cf. Bast. p. 850. — V. 1. in not. Jac. marg.
 ορραιστήρος) ἀπὸ ὃ ῥαιστήρος. Accipere ne gravare hanc meam
 imadversiunculam: Voces simplices et compositae, quae mediae
 plex ρ habent, nusquam in vetustioribus libris adspirantur; at quando
 er binas voces haec litera simplex ideo interjicitur, ut vel pro-
 nciatio adjuvetur, vel syllaba brevis producat, spiritum lenem
 cipit. Sequiori aeo per abusum unicuique ρ duplici spiritus inde-
 untur. Nr. 9. V. 3. dele not. Jac. marg. Nr. 10. V. 5. καὶ αὐτας)
^{γρ. δεκάτερος}
 αὐταλ. Nr. 11. V. 2. in comm. δεκάτερος) in cod. non superscr.,
 in marg. collocatum 1° καὶ δεκάτερος. Nr. 12. V. 4. in comm.
^α
 κατῆς α corr. superscr. Nr. 13. V. 1. νεαοιδόν) νεαοιδόν. V. 4.
 ὅς σ'. Nr. 14. V. 1. τάν) τήν. Nr. 15. V. 2. in comm. θήλειαν)
 more cod. Fuisse saltem, qui putarent, hos genitivos doricos cir-
 flecti non debere, prodit ex lectione vulgata: καὶ περισπωμένας,
 am Koen. e textu circumscripsit Greg. Cor. p. 226. Nr. 17. V. 3.
 δε) per corr.; libr. posuerat τῷδε. Ib. dele not. Jac. marg. Forma
 erae c aliquanto in cod. rarior quam altera pro i habita est. Qua-
 n literarum extremam similitudinem, quae tanta est, ut eas digno-
 re fere non possis nisi serie orationis illustrante, a beato Bastio ne
 bo quidem commemoratam esse, admodum miror. Nr. 18. in lemm.
 σαλονικίως) θεσαλ. ut plerumque. V. 5. κῆσαι) κῆται. Nr. 19.
 4. Αἰδην) αἰδαν. Nr. 22. V. 3. πεταλόν) πέταλον. et πάντη)
^o
 ντη ex cod. more. V. 5. in not. Jac. marg. μελιχρός) μελιχρός.
 Ad sensum nihil differt hoc ab illo. Scripserat libr. ab initio
^o
 μελ i. e. μελιχρός; quod quum male habere videretur, syllabam
 alem ους adjecit, illo, quoniam a radendo alienissimus esset, intacto
 dicto. Planudes hanc ipsius librarii correctionem amplexus est.
 23. in comm. „Vid. ad nr. 21. v. 5.“ Alienum est quod Ill. Jac.
 citat; utriusque enim loci ratio atque natura plane diversa est. In
 lguis notum, uni eidemque epigrammati haud raro bina, quin trina
 mmata adscripta reperiri, vel quod duo titulorum concinnatores es-
 unt, vel quod nova pagina ordiretur, vel denique quod unum lemma
 ipso textus spatio, alterum in margine non absurde poni videretur.
 nc efficitur, novum lemma non esse satis certum novi epigrammatis

indiciū; at quum praeter lemma etiam siglam initialem ac num habes appositum, dubitari amplius non potest, quin scriba novum men dare voluerit. Cuncta haec tria nostro loco conspiciuntur,

non item. Nr. 24. V. 1. in comm. ὀπώρας) ὀπώρας^η; at, quo ipso libr. superscriptum est, prope rasum. Planudes, quod didici comm. nostro, recepit. Aut ejus aetate η nondum rasum erat, valde diligens codicis fuit scrutator. Nam ex hoc ipso libri ms. ex Planudem sua descripsisse, in diem magis mihi credibile fit. V. 2. (τέγγος) τέγγε. Nr. 25. in lemm. ἔσιν ἢ τέως) ἔσιν ἢ τ. V. 3. comm. λειπών) fuit λείπων; verum ab ipso libr. in λειπών muta. Simul, ut obiter hoc attingam, ex loco nostro discia, non ubique scri pro accentu gravi in ultima versus syllaba acutum fixisse. An forte demum, quando haec ipsa syllaba non per se, sed ob versus finem p cenda esset? Nr. 27. V. 2. μήτε ἄτρε. Quod Cl. Ed. in textu rep fuit, sic videtur, etiam in cod. scriptum; namque in literis prope eva etiam nunc licet ρ et τ distinguere; at ipse libr. opera data oblite illa, ut locus vacuefieret voci ἄτρε. Nr. 29. V. 1. Ἀνάκρετον) πρίον, quemadmodum epigr. 31, 3; at epigr. 33, 1. in utraque acutus exhibetur. Non est hic unicus locus, in quo scribae ac tuum ratio fluctuat. Nr. 31. V. 5. De Reiskii correctione, qua illa epigr. in unum conflat, ob siglam initialem ac numerum a paulisper dubitare licet. V. 8. μαλακῆ) μαλακή. V. 9. in not. marg. οἰνόμενος) οἶνομ. Nr. 34. V. 1. τὸν τῶν. V. 2. ᾄδε) Quod si quis ad similitudinem vocis φῑδε pro τῆδε dictum opinar propterea quod i in libro nostro centies adscribi negligatur, is coelo erraret; quippe passim ab ipso libr., constanter a corr. loco exhibetur ῆδε. Nr. 36. V. 2. σκηνήτης) sic jam quidem legitu ipso libr. emendatum; fuit autem antehac, qui error longe freq tissimus est, σκηνήτης. V. 4. Τμηττίω) ὑμηττίω. V. 5. ῥέπη) Nr. 37. V. 8. ῆδε) ῆδε. Ad v. 4. in comm. ἐσβέσθης) Facile c sic a descriptore cod. vocem esse redditam; illa enim forma notissima, haec expeditu paulo difficilior est. In cod., quod q pignore posito contendam, ἐκσύνθης exaratum. Orta est illa prava ex magna similitudine * cum β, et εθ cum εθ. De f ἐκσύνθης hoc statue: ἐκσύνθω, quod verbum compositum in lexicis comparet, pariter ac simplex συνθω, significatum reciprocum h vel potius vim mediam. Terminatio ης autem, ut centies, ita et

eram pro eis posita. Quodvis hoc modo demtum videtur obsta-
m. — lb. post v. 5. in extrema pagina hanc siglam conspicis α,
emque in summa pag. seq. ante vocem εὐθετον repetitam. Ad
in not. cod. marg. ὅτι λείπει) ἔ λείπει. Sic. Mendosam vocem
eriores Cl. Ed. emendate dedit. Nr. 39. in lemm. δισσαλωνι-
δ) δισηλ. Nr. 42. V. 2. ἡ εἶ) ἡρ. Nr. 44. in lemm. ὅτι εὐρκει
μειδονία (εταλεύτης) ὅτι ευρκει εν μειδονία εταλεύτησιν. Litera
yogita addita animadversioni ansam praebet. Quum in marginali-
usque librarium ad eam adjiciendam proclivem habeamus, con-
neum est statuere, eandem ubi in textu reperisset, non temere
cturum fuisse. At Ill. Jacobsio hac in re fere nusquam cum li-
o convenit. V. 4. σοφίη) σοφίη. Nr. 45. V. 2. in comm. ἡ γάρ)
ρ. Nr. 50. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 49. in lemm. βυθη-
βυθ. Nr. 51. V. 3. in comm. (μανίτη) μανίτ, quod nunc qui-
est μανίτι; at vestigia exstant, fuisse μανίτη scriptum. Ex illa
forma saepissime in codd. η fit mutando. Nr. 53. Epigr. quum
uncinis inclusum sit, verisimile est, priore loco, quo idem ad-
berat librarius in marg., rectius fuisse ponendum, praesertim
ex anathematicis sit. — In lemm. εις αν ησιοδον ανα) εις αν
δου ανα i. e. εις του αυτου 'Ησιοδου ανάθημα. Nr. 57. V. 2. in
a. μήνυες. Plan.) Voluit probabiliter V. D. μάνυς P. μήνυες
Nr. 60. V. 1. δικαίω) fuit δικαίων; at neotericus quis illud
stituit. Nr. 67. V. 1. λυπηρέ) λῡπ. V. 6. in not. Jac. marg.
ένος) φθιμένος i. e. φθιμένους. V. 7. πάνθ' ὅσα) ταῦθ' ὅσα.
not. cod. marg. σημύ) σημύς. Nr. 68. in lemm. διογεν' διογεν i. e.
νης, quum illud foret διογενου. lb. κρατή) κρατή i. e. Κράτητος.
in comm. σὺίπωνα) σὺίπ. V. 6. in not. cod. marg. διογεν'
ν i. e. διογένην. cf. Greg. Cor. p. 298. inf. Nr. 70. V. 4. in
γρ. θεγμα
Jac. marg. φλεγμα a corr. superscriptum, ut et Nr. 71. v. 1.
5. V. 1. in comm. στασίχορον a corr. superact. V. 5. in comm.
αν) contra φουσιην. Nr. 76. in lemm. διοσκορον. Scr. διοσκοριδου)
si mutandi necessitas sit, exemplum ejusmodi propriorum no-
 corruptionis habuimus in lemmate quodam superiore, ubi θεω-

ριδας legitur pro Θεοδωριδας. Nr. 77. in cod. marg. ἐπιγραφεῖν) ἐπιγραφῆς
 Nr. 78. V. 4. in comm. μαῖνας) μαινέας. Nr. 79. in lemm. ἀγέλας
 ἀγέλας^τ i. e. ἀγέλας. V. 2. κρέσσυα) κρέσσ. a corr. superscr.
 τόντων) sic per corr.; libr. dederat τέκτων. V. 5. in comm.
 ταχα μαι) neque hoc, sed ἐπεὶ τάχα μαι in cod. V. 6. παῖ
 Quod in comm. cancellatum legitur, πάτρας, cod. offert. Nr. 8
 not. comm. marg. τιν⁹) τιν' i. e. τινες et φ/ i. e. φασιν. vid.
 tab. VII, 12. Nr. 87. V. 1. Κῦριον) κυρίων. Litera κ fore e
 Vide an ita se habeat res. Repererat libr. in archetypo Κίριος; at q
 formam rariorem Κῦριος pro Κῦριδος non nosset, vel, si nosset,
 intelligeret certe, qui posset τὸ πῦρ Κυρίων a. Κίριον dici Κίρι
 πῦρ, mutatione opus esse existimabat; post tamen, quum acutius
 deret, correctionem retractavit. Verumtamen alia quoque via d
 qua possis id factum explicare, eaque speciosior. Scripserat nim
 librarius compendiarie ratione κύρι, quod tum κύριον quam κύρι
 designat; mox quoniam ambiguitatem, quae inde orta esset, sen
 perspicuitatis causa κ apponebat id; ipsum tamen, quia denuo d
 taret, postmodum adrasit. Nr. 89. in schol. cod. marg. πλὴν τε
 Διογένους εἶναι (sic) τοῦ τῶν φιλοσόφων βίους ἀναγραφόμενον)
 caractere et nigrantiore pigmento. Ib. in altero marg. εἰς πίττα
 adde τὸν Μιτ. Quae sequuntur ὅτι πίττακος — ἐμονομάχησεν
 τὴν
 ad v. 13. adscripta leguntur. V. 12. in comm. τον a corr. super
 Nr. 90. V. 1. κρηίνης) κρηίνης. Nr. 91. V. 2. εἰς) ἐς. Nr. 95. V
 in comm. ποτ' ἐφάσκειν) Neque sic accurate redditum, quod
 praebet. Librarius, incertus quoniam esset, edidit ποτ' ἐφάσ
 Fluctuabatur igitur inter ποτὲ φάσκειν et πότε ἔφασκεν, vel po
 quum prius vitiose illud posuisset, hoc postea corrigendo subrog
 Nr. 96. V. 2. θις) θιδόν. Nr. 98. V. 3. in not. Jac. marg. φάλη
 φάληδ ν. Litera penultima, quam omisi, tam parum certe exarata
 in cod., ut vere dicere nequeas, sitne α, ο an ω. Nr. 100. V
 πάντη) πάντη, ut vulgo. Nr. 101. V. 2. οὐκ) ἢ οὐκ. Versus
 pergit usque ad ὅς ἦν incl. V. 3. οὐκ) ἢ οὐκ. Quae metri negli
 ex oppositione particulae negativae profecta videtur. Nr. 103. in le
 πολεμῶν) πολέμων. Linea prolongata si supraponitur, ejusmodi v
 compendium est, ex qua mediae omittuntur literae, lineola autem

nisi uni literae obtenta, ν vel α significat. Hoc nomine in comm.
 nostro creberrime a typhotetis peccatum. V. 4. in not. Jac. marg.
 (εισεν) Lit. ultima per corr. addita. V. 6. ib. αἰῶνα στερεοῖς αἰῶν
 στερεοῖς. Nr. 105. V. 2. ἄκρος) ἄκροισ. Nr. 108. V. 3. Ἀσκλη-
 τος ἐστὶν) ἀσκλητὸς ἐστὶν ex more cod. Nr. 109. V. 2. in comm.
 corr.) intellige, per correctorem. Nr. 110. V. 4. in not. Jac. marg.
 (ἡρομελῆς) πηρομελῆς. Quod sic expediendum est: Corrector ἡ damna-
 turus sigla hortativa instruxit; veram lectionem in marg. exhibere ani-
 mus erat; mox aliud consilium iniens, eam apposuit, quare nunc in-
 apte literae σ superflitam habes. Nr. 111. V. 4. in comm. Ill. Jacobianus
 praepostera sollertia in Diog. edd. addi τοῦ θανάτου monet, quo glos-
 semate carere cod. ait. Attamen in versus fine γ . additum; quae nota
 critica plus semel vocum defectum indicat. Nr. 113. Hoc epigr. li-
 brarius in tres solummodo versus dispescuit; nimirum δημοτικὸν | πῶς |
 ἔλανα |. Nr. 116. V. 1. ἔγε, λέγε) ἔγελεγε uno tenore, uuo cuni
 uno scriptum; cui scribeudi rationi nullus dubito calculum addicere.
 Nr. 119. V. 1. in not. Jac. marg. ἦνικε corr. ἦνικε imo ἦνικα a corr.
 persper. Hinc, non ex Diog., Brunck suum petivisse videtur. Nr. 122.
 V. 2. in comm. θάνε φυτοῖς ἄμμιγα) θανειτοῖς ἄμμιγα. Primum
 his iota fere rasum. Nr. 123. V. 1. Ἐμπειδοκλείς) ἐμπόδ. Nr. 123.
 V. 2. in not. Jac. marg. καὶ) Rasit quidem librarius, sed veritus, ne
 nimium radendo membranas perderet, sic vocem reliquit, ut tota ad-
 uc appareat. Nr. 129. V. 2. κτείνας ἐκλύσαι δουλοσύνης) κτείνας ..
 δουλοσύνας. Excidit probabiliter ἀφ, ut esset vox ἀφελκύσαι.
 In vero vocis κτείνας syllaba finalis ex dorismo corripienda est? cf.
 reg. Cor. p. 340. med. Forma insequentis vocabuli δουλοσύνας, prius
 scripta, id testificari videtur. Nr. 131. in schol. cod. marg. οὐ πορ
 οὐ ἢ ἀρχή) ἔκτορα ῥήιον ἅμα καταχθόν) Ill. Jacobianus rectissime
 addit, quo pertineret haec cod. nota; satis etiam ingeniose mutavit,
 ut, ne absurdi quid proveniret, mutanda sane erant; in eo tantum
 peccavit (quod magis ei honori ac detori est, quam vitio dandum),
 ut sibi persuadere nequiret, hujus marginalis concinnatorem pueriliter
 misso atque ineptivisse. Nimirum in cod. sic scriptum exstat οὐ παρ
 ἔκτορ' ἀρχίον ἀλλὰ κατὰ χθονός. Qui sit verborum sensus, facile
 quivis intelligat, modo, post vocem ἐπιγραμματα nullum haberi
 distinctionis signum, resciverit. Ridet enim nugax lemmatis auctor

illius carminis scriptorem, qui Hectora jamjam sepultum etiam
 $\alpha\rho\eta\acute{\iota}\omicron\nu$ dicat. — Ib. paulo post $\epsilon\iota\epsilon$ Scr. $\epsilon\iota\epsilon\tau$ ($\epsilon\iota\epsilon$ $\tau\acute{\epsilon}$ i. e. $\epsilon\nu$ $\tau\epsilon$
 Nr. 132. V. 2. $\alpha\rho\eta\mu\acute{\iota}$) $\alpha\rho\eta\mu\acute{\iota}$, quod alteri V. D. conjecturae, $\alpha\rho\eta\mu\acute{\iota}$
 fidem facit. Nr. 133. V. 5. $\gamma\epsilon\nu\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\iota$) $\gamma\epsilon\nu\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\iota$. Nr. 141. V. 6.
 comm. $\alpha\nu\alpha\lambda\acute{\iota}\eta\nu$ a corr. superscriptum. At vero etiam Planudes
 exhibet. Ingenue fateri non pudet, me, nisi ipsius Planudis tex-
 valde interpolatus sit, illam de correctoris novitate opinionem per
 inconsideratius et calidius amplexum esse videri; nam multis jam locis
 hunc Planudis cum correctore consensum expertus sum. Poteram
 dem, si meae sententiae magis quam veritati favissem, silentio
 praeterire, concinentes hos locos opprimens; nemo in perfecta, qui
 ab ipso libr., quidve a corr. superscriptum sit, ignorance dissimula-
 tionem meam sensisset; at veritatem sequi praestat. Attamen
 quoque opinio illa praesidium habet non adeo infirmum in eo substra-
 potuisse omnino fieri, ut corrector, quas, si dis placet, emendationes
 adhibuit, partim ex Planude hauriret; cui ipsi praeter nostrum com-
 ms. alium veterem anthologiae librum oculis usurpare fortassis con-
 cessum erat. Nr. 154. V. 1. Μεγαρεύσει) $\mu\epsilon\gamma$. Puto, Spalettum i-
 hunc errorem librarii non notavisse, quod in discernendo syllaba
 $\epsilon\gamma$ et $\alpha\gamma$, quae re vera in cod. simillimae sunt, non satis sibi fide-
 Nr. 155. in cod. marginali $\alpha\rho\alpha\nu\acute{\alpha}\eta\nu$) scr. $\alpha\rho\alpha\nu\acute{\alpha}\eta\nu$. Nr. 160. in lem-
 $\alpha\rho\epsilon\iota\sigma\upsilon$) in cod. $\alpha\rho\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\iota}$ i. e. $\alpha\rho\epsilon\iota\sigma\tau\acute{\iota}$, sicut $\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\sigma$ est $\epsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\sigma$. Ac-
 dit, quod Jac. lectio ex cod. usu $\alpha\rho\epsilon\iota\sigma\upsilon\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\nu\omicron\nu$ foret interpretan-
 non item $\alpha\rho\epsilon\iota\sigma\upsilon\sigma\alpha\nu\tau\alpha$; unde vitium augeretur. Nr. 161. in lem-
 $\epsilon\acute{\alpha}\phi\omega$) in cod. desideratur. Nr. 163. V. 5. $\kappa\epsilon\acute{\iota}\kappa\omicron\sigma\iota\nu$) ultima lit. a corr.
 addita. Nr. 164. V. 5. $\epsilon\chi\omega\sigma\epsilon$) $\epsilon\chi\omega\sigma\epsilon$. Et sigla et marginale (ν . com-
 sunt correctoria. V. 5. $\pi\acute{\omega}\varsigma$ δ' $\epsilon\theta\alpha\nu\epsilon\iota$) $\pi\acute{\omega}\varsigma$ $\delta\epsilon$ $\theta\acute{\alpha}\nu\epsilon\iota$. Nr. 167. V. 5.
 in comm. $\pi\acute{\alpha}\nu\tau'$ $\delta\lambda\gamma$.) $\pi\alpha\nu\tau'$ $\delta\lambda\gamma\chi\rho\epsilon\nu\iota\delta\epsilon$. Ex lineis subterdu-
 quae copulandi vim exserunt, liquet, codicis auctoritatem a parti-
 Suidae et Brunckii stare. Nr. 169. V. 5. in comm. $\eta\gamma\alpha\gamma\epsilon\nu$ a corr.
 superscr. V. 5. 6. quae in marg. habentur, correctoris sunt. Nr. 170.
 in lemm. Ποσειδῆπον) ita per corr., libr. autem, ut vulgo, Ποσειδῆς
 V. 5. in not. Jac. marg. $\gamma\acute{\omicron}\iota\nu\omicron\sigma\iota$ alio loco) imo, nostro; idem v.
 de $\kappa\omicron\iota\mu\alpha\nu\theta\epsilon\iota\varsigma$ valet. Ib. $\beta\alpha\theta\acute{\iota}\nu$) $\mu\alpha\nu\theta\acute{\epsilon}\nu$. Nr. 172. in lemm. $\lambda\iota\nu\omicron\theta\acute{\eta}\nu$
 $\lambda\iota\nu\omicron\theta\acute{\eta}\rho$ i. e. $\lambda\iota\nu\omicron\theta\acute{\eta}\rho\alpha\nu$. Nr. 172. V. 2. in comm. $\gamma\epsilon\rho\acute{\alpha}\iota\nu\omega\nu$) $\gamma\epsilon\rho\acute{\alpha}\iota\nu\omega\nu$

Nr. 172. V. 5. in comm. *καί μετ' ε*. Quam alibi semper Cl. Jac. totum ante distinctionem erigendum curret, hic male depressus conspicitur. In cod. est legere *καί μετ' ε*. Nr. 173. V. 1. in comm. ^{70. ταύλια} *ταύλια* ^{71. ταύλια} *ταύλια*. Nr. 175. in lemm. *ἀρότου*, quod Cel. Bd. nos scribere jubet, est vero in cod. scriptum. Nr. 176. in lemm. *ὁμοι* foret *ὁμοιον*; at in cod. *ὁμοι* i. e. *ὁμοίως*. Nr. 178. V. 3. in comm. *εὐαλόν*) Quicunque cod. scripturam non perdidit, ut verus pedibus suis constet, ita, demto tamen apostropho, legendum existimabit; syllabae *eu* et *es* enim prope nihil in cod. differunt; at nihilominus persuasissimum habeo, scripasisse librarium *ἐς αλόν*, idcirco etiam quia hoc apud christianos tam ligatæ quam solutæ orationis scriptores *φθίγμα* longe tritissimum facillimo ipsum decipere poterat. Nr. 188. V. 5. in comm. *ἐρινός*) *ἐρινός*. V. 7. dele not. Jac. marg. Nr. 189. V. 2. in comm. *ἀκρά*) *ἀκρά*. Nr. 191. in lemm. *δις*) i. e. *διὰ*. V. 2. *πίσσα*) *πίσσα*. V. 4. *ἀντρωδός*) *ἀντ' εἰδός*. V. 6. *μμητάν*) *μμ*. et *ἀνηναμ*) *ἀνηναμ*. Nr. 193. V. 2. *πρώσουσαν*) Ny per corr. additum. V. 3. in comm. ⁰⁶ *με*) a corr. superscr. Nr. 195. V. 8. *στόμασι*) ita per corr.; libr. dederat *εὐματι*. Nr. 196. V. 6. *ἀντρωδόν*) ita per corr.; a libr. habemus *ἀντρωδόν*, ut supra. Nr. 197. V. 4. in comm. *οἰροίπρον*) *οἰροειπ*. Nr. 200. V. 3. in not. Jac. marg. *ἀρεάν*) *ἀρε αν*. Fuit probabiliter *ἔριαν* (*ἀρηίαν*) a libr. scriptum ob similem sonum. Quod quum videret ferri non posse, iota extrusit. Jac. verum ex Plan. reposuit. — b. in comm. ^ω *λαθραιης*) ^{ωε} *λαθραιης*. Libr. ipse induxit. V. 4. in not. Jac. marg. *χειρὶ*) ^{το} *χειρὶ* et in marg. ^{το} *χειρ ἄμα*. Nr. 202. in lemm. *ἐρμόζει* δὲ καὶ εἰς ἀλεπκρόνα) a corr. hæc addita sunt. Nr. 203. V. 2. in textu legitur *ἡχέσεις ἀνελς*, in marg. inferiori cum sigla ⁷¹ b ejusdem libr. manu *ἡχέσεων ἔελς*, item *εομάτων*, quam illic sit ⁰⁶ *ὁμάτων*, a corr. superscr. V. 4. *ῥιξο*) *ῥιξ*. Nr. 204. V. 1. *τλήμων*) sic libr.; at corr. mutavit *τλήμων*. Nr. 207. V. 4. *Φανόν*) *φάνιον*. Nr. 210. in lemm. *καταβιβρωσκον*) *καταβιβρωσκον*. V. 1. in comm. *ελιδόνι*) *χειλιδόνι*. Nr. 211. in lemm. *μελις*) ⁰ *μελις* i. e. *μελιταῖον*. Nr. 214. V. 5. in not. Jac. marg. *νιεηῖδας*) *νιεηῖδας*. Nr. 215. V. 4. *κοιφύσω*, *τάμα*) ^κ *κοιφύσω* *τάμα* i. e. *κοιφύσων* *εἴ μᾶ*. Nr. 217. 2. Post hunc versum in cod. ⁷² *εἰ B ἄνω* (γ. hoc distichon in C

comm.). Jam continuo sequitur tanquam novum epigr. Nr. 217. v. 3. s. Post hos demum Nr. 217, 5. a. Pro posteriore hoc tamen marg. ille, qui supra citabatur, verus *πρωτοπλόον* — *πρωπαῖης*. Tu incipit epigr. 218. cum sigla. Nr. 218. in lemm. *ἐτ(3)ρ* ^l*ἐτ(3)ρ* i. e. *ἐταῖρ* Nr. 221. in lemm. *ἐταῖραν* *ἐταῖραν*. Nam mire fluctuatur libr. hujus vocabuli tono. Nr. 222. in lemm. ^{βα}*σακῶν* ^{βα}*σα κῶν*. Nr. 223. V. 3. dele not. Jac. marg., sicuti et v. 5., nam recte in libro *πρὸς* *πρὸς*; sed iota et sigma nonnihil sibi justo propiora. Nr. 227. in lemm. *λαρισ(ε)τα* *λαρισ(ε)τα* i. e. *λαρισ(ε)τα* s. *λαρισ(ε)τα* q. d. *λαρισ(ε)τα*. Eodem modo habes *Πειραιῶς* et *Πειραιεύς*. Nr. 229. in lemm. *ἐπ(α)* — *δεξ(α)* *μενον*, quae possime operarum culpa reddita sunt, ita intellige *ἐπ(α)* *πληγὰς ἐπ(α) τοῦ σήθους δεξ(α)μενον*. V. 3. in not. Jac. marg. „alio loco imo, nostro. Nr. 231. V. 1. *Ἀμβρακίας* *ἀμβρακίας*. V. 2. *Ἀρισ(ε)τος*. Nr. 233. V. 1. *ερατ(ε)ς* *ερατ(ε)ς*. V. 2. *σωρε(ε)τας* ita corr.; a libr. fuit *τωρ*. V. 4. *σις* *εἰς*. Nr. 237. V. 3. *ἐόν* *ἐόν*. de hac toni diversitate Greg. Cor. p. 480. Ad v. 4. in marg. habet *ὥς ὡς τὰ θεμισονότους ἐπιγράμματα*. vid. epigr. epideict. 3. Nr. 241. in not. lemmati adpicta: *ζτ. ἄ* ^{επ}*αυτ.* *γ(τ)* ^{επ}*αυτ.* Quae quae sibi velint, nemo facile certo affirmare poterit. V. 5. *χαί(ε)ν* *χαί(ε)ν* Nr. 243. V. 5. in comm. *ὕπ(ε)ρ* ^{επ}*ἐμ(ε)ο* a corr. superscr. Nr. 255. V. 5. *μηνίχ(ε)ας* *μηνίχ(ε)ας*. V. 3. in comm. *ζω(ον)* ^{οι}*ζω(ον)*. In marg. commentarii inferiore *ἐπ(α) βρ(ε)τ.* *εἰς βρ(ε)τ.* et *Κρ(ε)ς* *Κρ(ε)ς*. Nr. 262. in lemm. *κορ(ε)* *Κάρην*. Quam vocem si nolit quis male pro *κόρην* scriptam, lubenter ei docte explicandam remitto. Nr. 265. in lemm. *ἐτ(3)ρ* (male *ἐτ(3)*) i. e. *ἔτερον*, sicut *ἀμφότρ(ε)ον* i. e. *ἀμφότερον*. Nr. 266. V. 5. in comm. „novum lemma adscriptum“, nec tamen hoc solum, etiam sigla initialis. Nr. 275. V. 1. in not. Jac. marg. *Π(ε)λοπος* ^{γε}*Π(ε)λοπος* Haec conjectura ab eadem illa non ita vetusta manu profecta est, quae plurimas ceterarum correctionum dedit inde ab initio horum epigrammatum. Nr. 276. V. 5. Etiam hic, si cod. fides habenda, novum oritur epigr. V. 6. *τοῖς* *τοῖς*. Nr. 277. V. 4. in comm. *αἰθ(ε)νή* per corr.; at libr. *αἰθ(ε)νή*. Nr. 283. V. 1. *οἰζ(ε)ρα* Contra auctoritatem omnium hanc Jacobsius formam tuetur, quod alteri, sit, metrum adversetur. Qua in re me quidem minime sibi adsentientem habere

Quum enim per se exempla brevis vocalis ante Zeta correptae non ita rara sint, nihil magis consentaneum videtur, quam quod, unā morā longā in duas dissolutā, ambae hae breves sint. Praesertim autem ideo Cl. Editori adstipulari non possum, quod literae ζ superscripta puncta centies alioqui supervacanea, nunquam, si ejus literae forma talis esset, quae infra lineam descenderet, in hoc libro ms. otiosa me reperire meminerim. Nr. 280. in lemm. $\epsilon\pi\iota\chi\omega\rho$) $\epsilon\pi\iota\chi\omega\rho$ i. e. $\epsilon\pi\iota\chi\omega\rho\alpha\varsigma$. Nr. 286. V. 1. in comm. $\mu\epsilon\mu\omicron\rho\alpha\mu\acute{\iota}\nu\epsilon$) imo potius $\mu\epsilon\mu\alpha\rho\alpha\mu\acute{\iota}\nu\epsilon$. Ib. V. 4. $\mu\epsilon\mu\omicron\delta\alpha\ \mu\alpha\sigma\eta\varsigma$) $\mu\epsilon\mu\omicron\delta\alpha\ \mu\alpha\sigma\eta\varsigma$. Nr. 287. in lemm. $\lambda\acute{\iota}\nu\epsilon\iota\upsilon$) Ita etiam in textu scriptum fuit, at corr. inde $\lambda\acute{\iota}\nu\epsilon\iota\upsilon$ fecit. Nr. 291. V. 1. $\chi\alpha\acute{\iota}\tau\alpha\iota\ \sigma\omicron\upsilon\upsilon$) $\chi\alpha\acute{\iota}\tau\alpha\iota\ \sigma\omicron\upsilon\upsilon$. V. 7. in comm. „novum lemma adscriptum“. Simul habes utramque siglam tam initialem quam finalem. Nr. 294. V. 4. $\epsilon\iota\varsigma$) $\epsilon\varsigma$. Nr. 295. V. 2. in comm. $\alpha\acute{\iota}\theta\upsilon\eta\varsigma$) Sic supra habebamus 277, 4; hoc loco autem recte $\alpha\acute{\iota}\theta\upsilon\eta\varsigma$, licet v et ϵ fere in unum confluerint. V. 7. in comm. $\epsilon\theta\alpha\upsilon\epsilon\upsilon$ probe dignoscitur in cod.; in spiritibus enim adscribendis, nisi eadem ipsa syllaba simul acutum habeat, librarius satis diligens. V. 9. in not. Jac. marg. $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon$. Hoc ex eo, quod antea scriptum erat, $\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\ \sigma\omicron\upsilon$, circumflexo spiritibusque rasis, tonoque acuto addito, sedulo librarius mutavit. Nr. 296. V. 8. dele not. Jac. marg. Est enim in cod. $\acute{\alpha}\mu\phi\omicron\tau\epsilon\iota\varsigma$, quod h. l. optime $\acute{\alpha}\mu\phi\omicron\tau\epsilon\iota\varsigma$ esse potest, licet alias plerumque $\acute{\alpha}\mu\phi\omicron\tau\epsilon\iota\varsigma$ sit. vid. Bast. pag. 733. extr. et 719. Nr. 301. V. 1. in comm. $\epsilon\upsilon\eta\lambda\epsilon\acute{\alpha}$) $\epsilon\upsilon\eta\lambda\epsilon\acute{\alpha}$. Nr. 304. in lemm. Male ante $\omega\varsigma\alpha\rho\acute{\iota}\varsigma\omicron\upsilon$, quae cum praecedentibus conjungenda sunt, illa sigla apposita, quae ad titulum pertinet. Nr. 307. in lemm. $\sigma\iota\lambda\epsilon\upsilon\tau\iota\alpha\rho\acute{\iota}\omicron\upsilon$) $\sigma\iota\lambda$. errore frequentissimo. Nr. 307. V. 3. $\zeta\eta\sigma\alpha\varsigma\ \epsilon\acute{\nu}\delta\acute{\omicron}\zeta\omega\varsigma$) sic in primis libri foliis; verum nostro loco $\zeta\eta\sigma\alpha\varsigma\ \delta\prime\ \epsilon\acute{\nu}\delta$. Nr. 311. in lemm. $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\epsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$) $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\epsilon\rho\omicron\upsilon\sigma\iota$. Nr. 321. in lemm. $\acute{\alpha}\mu\acute{\iota}\nu\tau\iota\chi\omicron\upsilon$) $\acute{\alpha}\mu\acute{\iota}\nu\tau\iota\chi\omicron\upsilon$ $\gamma\acute{\iota}\omega\rho\gamma\omicron\upsilon$ η . Nr. 325. V. 2. in comm. Res ita est comparata: Scripserat libr. $\epsilon\lambda\beta\acute{\iota}\alpha\ \tau\alpha$; Corr. lacuna data, perperam $\tau\alpha$ pro $\tau\upsilon$ exhibitum opinans, quam ob rem signum correctionis additum vides, ex epigrammatis sequentis versu altero, illam explere statuit. Post autem quum veriora vel reperisset vel excogitasset, in marg. adjecit ρ $\acute{\alpha}\nu\tau\alpha\ \lambda\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\upsilon\tau\alpha\iota$. Nr. 327. in lemm. $\acute{\alpha}\sigma\text{-}\sigma\alpha\acute{\nu}\delta\omicron\rho\omicron\upsilon$) $\acute{\alpha}\sigma\alpha\acute{\nu}\delta\omicron\rho\omicron\upsilon$. Paulo post: „Margini tamen cod. adscriptum“ supple: a manu correctoris. Nr. 329. V. 3. in comm. $\mu\epsilon$ a corr. superscr. Nr. 330. in lemm. $\epsilon\upsilon\ \tau\omicron\upsilon\ \delta\omega\rho\epsilon\lambda\alpha\iota\omega\iota$) a corr. adjecta. V. 4.

in not. Jac. marg. *ἔχουσ' ἔχουσ'*. Nr. 331. in lemm. *εἰς αὐτὰν ἐν* γία sunt correctoris. Nr. 332. in lemm. *εἰς ἀνμάνιαν* a corr. Nr. in lemm. *εἰς ἀδριανούς ἐν φρυγία* ab eodem. Nr. 334. in le *φρόνιμα* fuit hic et in textu scriptum; hoc postmodo ipse libr. tavit, illud vero intactum reliquit. Ib. non ita multo post τῷ κα

potius *καμψίς* i. e. *καμψιζόντες*. Nr. 338. in lemm. *οἱ τὸν αὐτὸν αἰδῶν τὸν* a corr. addita. Nr. 339. in lemm. *ἐν τῷ* lemma epign. 361. In cod. haec nota tachygraphica formam h quam typis non licet repraesentare. Quod eo magis doleo, quum Bastius eam noverit. Est vero Tau, cujus ductui obliquo non su scriptum, sed adjunctum est antiquius syllabae *ois* compendium Bast. tab. IV, 17. primum *τοῖς*), praepositis tamen hamulo deo inflexo duobus punctis, altero supra, altero infra. Mentione s injecta syllabae *ois*, non possum non addere, ejus compendium quod desiderari in Bastii commentatione, quod reperitur in n libro. Oculis quidem sistere ob typorum defectum illud non pos veruntamen ex descriptione facile imaginari poteris. Si Bast. tab. 1. vocis τῶν superscriptum Ny hunc in modum mutes, ut lineola perpendicularum descendentes paulisper introrsum curvaveris, illud i efficiati. — Ib. *ἐπιγραμμάτων* *ἐπιγραμμάτων*. Post *λουκιανου* ad i. e. *ἐς*; quae vox etiam in nostro libro ms. saepissime spiri accentu caret. cf. Bast. p. 809. Nr. 343. V. 4. in not. comm. marg unius tantum, quod hic legatur, epigrammatis mentio fit, quum sint scripta. Alterum, quod Anyten auctorem habet, etsi in ed. n me legere meminisse mihi videor, tamen ejus hoc tempore loci memor, ne qua lectio varians forte intercidas, totum, quomodo legitur, apponam. *Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀνύτης. Πολλὰν ἐφ' ὅλοφ νότος ἐπὶ σήματι κλεινὰ μάτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν, ψ δυχάλτοσα φιλανίδος ἃ πρό γάμοιο χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ ἀχέροντες ἔβαν*. Est, ut nunc video, epigr. 486. — In codicis n ad Nr. 343. v. 4. etiam hoc exstat: *εἰς τὸν πατέριον τὸ ὅλον ἔως τοῦ αὐτοῦ σημείου*. Post Nr. 344. in comm. τῷ αὐτοῦ) [*Διμωνίδου*] Cancel quod superscr. est, a corr. profecta. Nr. 345. in lemm. *δια* (scr. *δ*). Sic Ill. Jac.; at in cod. *δι' αὐς*. V. 8. in not. Jac. marg. *κατὰ γλῶσ* ita per corr.; a libr., quod in textu habes. Nr. 348. in lemm. *ε* (*ἐννήθιστον*?). Ast ego potius explendum censeo *ὄντισιν* ob tonum prima syllaba notatum, etsi nullius loci recorder, ubi usurpata ait

vox de animi natura atque indole. Quod aliud vulgo vocis *συνηθείας* in libro nostro compendium reperiatur (vid. lemma epigr. 403.), id per se solum Jac. conjecturam neutiquam labefactaret; constat enim, scribam nunc hoc nunc alio ejusdem vocabuli compendio uti. Nr. 351. in lemm. τῷ i. e. τοῖς iterum male typis expressum. *θανμασί* foret *θανμασιων*; at est in cod. *θανμασι* i. e. *θανμασιως*. Nr. 352. in lemm. τὰ scr. τὰς. Nr. 354. in lemm. δι) Δ, i. e. διὰ. Nr. 356. in lemm. πάλι) πάλ' i. e. πάλιν. Hinc elucet, Spalettum non modo voces per compendia scriptas plene dedisse, plenas vero compendiarie ratione, sed eo licentiae progressum esse, ut ad libitum exhiberet pro altero alterum scripturae compendium. Nr. 362. V. 2. in not. Jac. marg. *ἐκπρεπίος* ita per corr.; a libr. *ἐπρ.* Nr. 364. V. 4. *αἰδῆς* et *πικροφώνη* P. 1. Nr. 367. V. 1. *Ἀύσωνος* *αὔσωνος*. Nr. 368. V. 4. in comm. *ἡμφιαζα*) scr. *ἡμφιας*. Nr. 369. in lemm. ἡ μᾶλλον) a corr. additum. Nr. 370. in lemm. *εἰ* *ε* *ε* *ε*) pessime deformata. Explica τὸν τῆς νίας. Nr. 372. in lemm. *βάσσαν*) *βάσσοντ*. Nr. 373. in lemm. δ' ὅτι) *ΔΟΤΙ*. id vere est δ' ὅτι, sed dignum, quod memoraretur, ideo putabam, quia distans inde, acutum cum spiritu, quando conjunctim scribuntur, plane discerni non posse a compendio syllabae *as*. vid. Bast. tab. IV, 4. vocem *χρήσασθαι*. Nr. 375. in lemm. *εἰς* *τινα*) Sic dedit Jac. ex cod. consuetudine; nunc tamen *εἰς* *τινὰ* libr. *γρ. ἐπὶ* *ἐπὶ* *ἐπὶ* *ἐπὶ*) fuit ab initio *ἐπὶ* *ἐπὶ*; id post mutavit libr. in *ἐπὶ* *ἐπὶ*; denique, quod nec hoc placuerit, *ἐπὶ* *ἐπὶ* superscripsit. Nr. 378. V. 1. *ὄρη*) *ὄρη*. Nr. 379. in lemm. *ἐκ* *ἐκ*) *ἐκ* *ἐκ*, quod proprie *ἐκ* *ἐκ*, h. l. ut passim *ἐκ* *ἐκ*, cujus confusionis mater pessima illius aevi pronuntiatio putanda est. Hoc ipsum *ἐκ* *ἐκ* autem nonnunquam pro simplici *ἐκ* *ἐκ* dici, satis constat. Nr. 380. in lemm. *οὐ* *τινος*) scr. *οὔτινος*. Nr. 381. V. 3. *τεθνεῖν*) *τεθνεῖν* ab ipso libr. et inductum et superscriptum. Nr. 383. V. 4. in not. Jac. marg. *χερῶν*) ita per corr.; a libr. fuit *χερῶν*. Ib. Nr. 384. V. 8. *κῆρ* *κῆρ* a corr. superscr. Nr. 385. in lemm. *εἰς* *τὸν* *πρωτ.*) *τὸν* deest, ut potest deesse. Mox τ) τ' (*τὴν*) et *ξηραίνοντ*) *ξηραίνοντ*, i. e. *ξηραίνοντας*. Post *ἀποβάλλουσι*) iota desideratur in cod. Nr. 386. in lemm. Quod Jac. scribi vult, in cod. exstat. V. 3. *ἀριθμὸς*) ita per corr.; a libr. fuit *ἀριθμός*. Nr. 389. V. 2. in comm. *Προσδιπνον*) *Προσδιπνον* ergo recte. Nr. 390. in lemm. *τελευτήσαν*) *τελευτήσαντες*,

cujusmodi errores in titulis non adeo rari sunt. Nr. 392. V. 4. d. not. Jac. marg. Nr. 393. in lemm. οὔτινος λείψ.) οὔτινος τὰ λείψ. V. 5. in not. Jac. marg. ἐπ' ἐκβίνας) A libr. non habemus nisi ἐπεβ. . . nam corr. aliquot literis erasis dedit ἐπεβ^λναι i. e. ἐπεβαίναι. V. 394. in lemm. εὐθερη. Nr. 396. in lemm. βιδυνοῦ) βυθυνοῦ. Nr. 397. in lemm. ἐξολιθισαν τελευτήσαν) ἐξολιθισαν τεφλυτηῖσαι. V. 398. γλισχωρῶν) γλισχωρῶν. Nr. 402. in lemm. ἦν οἰκία) ἦν ἡ οἰκία. Nr. 403. V. 4. in not. Jac. marg. πολύ) Ipse libr. mutavit, et superscribens. Bast. p. 774. pr. Nr. 406. in lemm. ἐλλήνωνιξ (fort. ἐλληνικῶν). Ita J. saepissime enim, praesertim in marginalibus, syllabae temere inseruntur; at tonus appositus hanc emendationem non admittit; quare probabilius est, in archetypo existisse ἐλλήνων ἱερῶν. Posteriorem vero per compendium scriptam quoniam libr. legere non valeret, postea novam literam siglam continuationis posuit. Nr. 411. V. 3. in cod. habet Δισχύλος ἐξύψωσας νομῆς μία ἐνταξαράξας. V. 6. ἡδα β. Nr. 413. V. 2. in comm. ἰδομεν) per corr. superscr. V. 4. βρωτοῦλων. Sic iterato, ubi hic versus in nova cod. pagina et repetitur. V. 7. in not. Jac. marg. „marg. αμ“. scr.: in textu Nr. 418. V. 3. θρεψαμένα) θρεψαμένη. Nr. 419. in lemm. αγα. Nr. 420. V. 2. Αισρον) scr. Αισρον. Nr. 422. V. 4. in cod. ληβδ). Recte in cod. ληνδ; at quia corr., a quo δ additum habetur, hoc nimis voci illi appropinquaret, ductus ultimus, qui in Beta distinguit, vix conspicitur. — lb. ἡδα τις) ἡδα τις. Nr. 423. V. 1. κίσσα a corr., qui hunc versum in nova pag. repetiit. Nr. 424. V. 6. in comm. ἡλεκάτας) at fuisse videtur ἡλκας. Nr. 426. V. 1. λείον. V. 5. σύμβολον) σύμβολων. Nr. 428. V. 2. in not. Jac. n. σκαπτοφόρος) A libr. fuit σκαπτοφόρος; at corr. o in ρ mutavit. V. 13. in schol. cod. marg. φουνίκων) φουνίκην. Nr. 429. in lemm. φιδίς + φιδίς) Quod sic expedi. Librarius dum vellet pro φιδίς, hoc juxta adposuit; at quum haec emendandi ratio non satis conspicua videretur, totam vocem emendate addidit; verum cum iota, quod deleve volebat, simul temere literam φ induxit (φιδίς). Additum in cod. εἰς γυναικα ἦτις ἐκαλεῖτο φιδίς.

In marg. comm. ἀντιβλη) foret hoc ἀντιβληθεῖσα sc. ἡ βίβλος at recte scriptum in cod. ἀντιβλη i. e. ἀντιβληθῆ. Paulo

διωρθώθη) διορθ. Nr. 430. in lemm. altero ἐπολαμβάνω δὲ παρὰ)
 ὑπ. δὲ ἔ (i. e. οἷ) παρὰ. V. 3. Θυρεάτις θυρεάτις. V. 9. ὦ) ᾧ.
 Nr. 431. in lemm. σπαράτ) σπαρ ατ. Jota evanuit. Posthaec ἀργείους)
 ἀρ, quod Ἄργος potius interpretare; in Jac. enim explicatione articulus
 desideraretur. Tum συγγράφ) συγγραφῖ i. e. συγγραφῆς. In marg.
 comm. ω) ὦ: ~ Tum μα3 i. e. μαγίτορος) Fallitur V. D. Haec
 sigla non adhibetur, nisi quum terminatio vocis a x incipit; exple
 igitur vel μάκαρος, vel potius, quia haec frequentius in libro nostro
 obviae sunt formae, μακαρίον vel μακαρίτου. Ipsam siglam non licet
 adspectui dare. Denique ἰδιοχειρ et τ) ἰδιοχειρ i. e. ἰδιοχειρως et τ
 i. e. τοῦ; nam circumflexus adjunctus est. Quum haec diversa com-
 pendia sibi tam similia essent, male eodem modo expressa sunt. Nr. 437.
 in lemm. τὶ ὀφιλοπολιμαίνοντες) rectissime in libro ms. ὅτι φιλοπόλεμοι
 ὄντες. Nr. 442. in lemm. πεσόντ' ἀριστ' ἀθηνῶ) Haec miserabiliter a
 typothetis foedata explica πεισοντας αριστους Αθηναίους. V. 3. ἵνα
 σφίσι) ἵνα σφισι. Nr. 444. V. 3. in comm. ἄμυγα) ἄμυγα, ut plerum-
 que; unde suspicor, ita illo tempore vocem pronuntiarī solitam esse.
 Nr. 446. V. 1. in comm. ἀλλοδαπών) ἀλλοδαπών. Nr. 448. V. 1.
 μνήμα) μνήμα. Nr. 450. V. 2. τλήθι με) τλήθι με P. 1. et ὦ νερ)
 ὦνερ P. 1. V. 5. in comm. φιλ' αἰδ. P. 1. V. 7. ἀναπτύξαι) ἀνα πτ.
 P. 1. et τὰμὰ) τὰμὰ P. 1. In comm. λυγρὰ et λυγράν) minime; illud
 utroque loco. V. 8. κληδόν') κληδ. P. 1. Nr. 456. V. 2. dele not.
 Jac. marg. In lemm. autem prius τήν deest, et pro μεθισ) habetur
 μεθυσ. Nr. 457. in schol. cod. marg. scr. νομίσασα. Recte; ita enim
 in cod. V. 8. θειλοπέδων) θηλοπ. Nr. 460. in lemm. μήκυλον) libr.
 μίκ, corr. μείκ, neuter μήκ. μετα . . . . ἀπραγμοσύνης). Nulla hic
 lacuna. In cod. ἀπραγμοσύνης. Quia sigma non satis distincte scri-
 ptum videbatur, superscripsit. Qui tandem Spaletti induci potuerit,
 ut scriberet, quum bis haberet σ ante oculos, mirari non satis pos-
 sum. Caeterum μετὰ ἀπραγμοσύνης etiam ad sensum optime habet.
 V. 4. γίγνεο) γίνεο, ut semper. Nr. 461. in lemm. εὐτελῶ) foret hoc
 εὐτελων; verum in cod. εὐτελῶ i. e. εὐτελως. V. 2. dele not. Jac.
 marg. Nr. 462. V. 2. in comm. κρυφῆ) per corr.; libr. dederat κρυφῆ.
 Nr. 464. V. 6. ἀνισρόν) ἀνισρόν. Nr. 468. V. 9. ποθεῖν) a corr.

superscr. Nr. 469. V. 2. *κρίσσονα*) *κρίσσονα*. Nr. 470. V. 2. ^{καί} *καίς* *ἐνκατιδέω* *ποδαπός*) *καίς* et *καί* a corr. addita. ^γ *εὔχεται*. Nr. 471. V. 1. in comm. *ὠμβρ*.) *ὠμβρ*. Nr. 472. V. 8. comm. *ὑψος* metro ruente. At in cod. *ὑψος τ'*. V. 14. *λειπητ*) corr.; a libr. *λειπητ*. In not. cod. marg. ad v. 7. *ἰσφαλμένος* (adde i. e. *ἰσίν*) *ἰάν*. Paulo post „quorum alter“ sc. corrector. Nr. 473. in lemm. scr. *ἐκπεμάσας*. Nr. 477. in lemm. *φιλαίνι*) *φιλαίνι* P. V. 1. *μή σοι*) *μή σοι* P. 1. *ταῦτα*) *τοῦτο* P. 1. 2. *ἐπισαίριον*) *ἐπισαίριον* P. 1. Nr. 479. in lemm. *μετ*) *μετ*, quod *μέγαν* esse, negari non potest. V. 1. scr. *πάλα*. Nr. 480. in lemm. *ὀδψ* recte. V. 2. comm. *αἰμονίης*) nihil in cod. superscr. Nr. 481. in lemm. *καλοῦμαι* a corr. addita. Nr. 482. V. 5. *γενέτας*) *γενέτας*. not. Jac. marg. *περι*) *πέρι*. Nr. 484. in lemm. *τέκνον*) *τέκνων*. V. 1. *ἰδύμω*) *ἰδύμω*. Nr. 486. V. 1. in comm. *κλεινώ*) Nullo modo sed *κλεινὰ* P. 1. 2. V. 2. in comm. *ὠκυμόρον* P. 1.) Minime, etiam *ὠκυμόρον*. Nr. 490. V. 1. in comm. *ἐπὶ* Ib.) Neutiquam, sed *ἐπὶ* V. 3. in comm. *πινύτατος*) *πινύτ*. Nr. 491. V. 2. *ἀλικίαν*) *ἀλ*. V. 1. *λαίς*) *λαίς*. Nr. 492. V. 1. *ῥαχόμεθ'*) *οἶχ*. V. 2. *γαλατῶν*) *γαλατῶν*. Nr. 494. V. 1. in comm. *νριεῦ*) *νριεῦ*. Nr. 495. in cod. marg. superiore: *οὐ στίχας*) *οὐ στίχ*. Nr. 496. in lemm. *εἰσοσφονίσι*) *ταῖς* *σφονίσι*. Nr. 498. in lemm. *νικαία*) *νικαία*, quemadmodum in textu. Verba *ὑπὸ ψύχους* *ταλευ* a corr. addita. Nr. 501. in lemm. *αγρίως*) *ἐν λεσθῶσι*, quum librarii scriptura extincta esset, a corr. restituta. Nr. 504. in lemm. *ὄτρακω*) *ὄτρακω* i. e. *στρακῶδες*. Verba *ἐπολαβάνω* — *ἔστιν* a corr. adjecta. V. 1. *Πάρμος*) ita per corr.; lib. scripserat *Πάρμος*. V. 12. in comm. *γριπένς*) imo *γριπένς*, ut v. 1. Nr. 505. V. 1. in comm. *μριάνος* an *μριάνος* ambiguum in P.) Huiusmodi neutrum in cod., sed potius *βριάνος*, quod utrum a *βρίανος* (*ἐλαφος*, cf. Greg. Cor. p. 593), an vero a *βήνος*, quas voces ambiguitate frustra in Schneid. lex. quaeris, derivandum sit, doctiores videant. vitiosae enim pro *βριάνος* vel *βριάνος* illud a libr. scriptum esse credere non dubito. Quod autem haec vocabula in numeros non converterent, id profecto ignarus scriba minime curavit. Posset tamen, ille excusaretur, *βριάνος* forma brevis alterius horum nominum fortassis haberi. Nr. 506. in lemm. *θαλα*) i. e. *θαλασσιος*. Dele etiam

pone to interstinctionis notam. V. 2. in not. Jac. marg. *Θρασύς*)
Θρασύς. Ib. V. 4. *ζώνιον*) *ζώνιον*. V. 7. in comm. *εὐμέγα*) imo,
sicut Plan., *εἰς μέγα*, Nr. 509. in lemm. *Θεογν*) *Θεογν* i. e. *Θεογνιν*.
Nr. 512. in lemm. *εἰς — τέγαν*) maxime turpata ita intellige: *τοὺς*
ἐλλήνας τοὺς τήν, Nr. 517. V. 1. *ἡλίον*) *ἡῶς*. Quem egregium
librarii errorem notare saltem V. D. debebat. Nr. 520. V. 2. *ἡ τῆ*)
⁶
ἡ τῆ. Nr. 521. in lemm. *ἀφαν*. Adverte compendium syllabae *ης* pro
compendio syll. *εις* positum, quod non ita saepe occurrit. cf. Bast.
p. 767. sub med. Eodem modo nota syll. *ην* pro syll. *ειν* nota re-
peritur. cf. Bast. p. 760. inf. In his cummaxime versans facere non
possum quin moneam, in epigr. 516, 2. *βιον* ea literae *υ* forma ex-
hibitum esse, quae nostri Ny speciem refert; quare saepissime turbas
dedit; ideo probabiliter altera lit. *υ* forma tritior illi superscripta est
non a libr., sed a recentiore quodam homine. Nr. 525. in lemm.
Quod Jac. scribendum monet, in cod. est vere scriptum. Nr. 528. in
lemm. *τήν* abest. Nr. 529. V. 2. *ἐπέβασε*) *ἐπίβ*. Nr. 530. V. 4. in
not. Jac. marg. *οκῆλλα*) imo, recte *οκῦλα*; nam alterum Lambda in-
ceptum modo, non penitus scriptum. Nr. 552. in lemm. verbi *ναυ-*
αγίσαντα compendium pessime exhibitum. V. 5. *οὐκ ἄρ' ἀλώας*) in
cod. *οὐκἀρῶλῶας*. Nr. 534. V. 3. *δεῖλαιε*) *δεῖλαις*. Nr. 537. V. 2.
Λύσις) *λύσις*. Nr. 539. V. 5. *οἱ ο')* *οἷς*. Nr. 541. V. 6. *χίαντα*)
^τ
χίαντο. Nr. 542. in lemm. *πὸμ ἐβρ κρυσταλλῶ* male typis expressa;
intellige *ποταμον Εβρον κρυσταλλῶντα*; tum *περιφ*) *περιφ*, de-
⁹
nique *τ κεφαλ*) *πῶτις τήν κεφαλὴν*. Nr. 544. V. 1. *ἦν ποθ'*) *ἦν*
πόθ'. V. 3. *ποτ'*) *πότ'*. V. 5. *Δερξία*) *δερξία*. Nr. 547. in lemm.
marg. *τελεντησ*) pessime *τελεντησασαν* compendio redditum. Nr. 550.
[⊕] ^{⊕τ}
in lemm. *σω*) *σω*; est enim *σωθεντα*. Nr. 557. V. 1. dele not. Jac.
marg. Spaletti non recordabatur, literae *ι* saepenumero uncinulum
adhaerere. V. 3. *ἦρπαξε*) *ἦρπαξεν*. Nr. 563. in lemm. *οιλεντι*) *οιλ*.
ut saepissime. Nr. 564. in lemm. corrige *τήν*. V. 2. *δηῖων*) *δηῖων*.
Nr. 566. in lemm. *τ*) corr. *τ*. Nr. 567. in lemm. *γυμν*) corr. *γυμνήν*.
Ad Nr. 568. etiam hoc legitur in cod. *Θρηνα ὄλον καὶ παθητικὸν τὸ*
ἐπίγραμμα. V. 3. in not. Jac. marg. *αἰ*) *αἰ*. Nr. 577. V. 2. in
comm. *τύχη*) *τύχη*. V. 3. *ὀδίται*) *ὀδίται* P. 1. V. 3. 4. a corr.

addita P. 1. Nr. 580. V. 1. οὐκ ἐμὶ) οὐκ ἐμὶ μ. Nr. 582.
 lemm. ἀπο^{τ3} ἀπο^{τ5}. Superscriptum est της, quod idcirco monendum
 putavi, ut intelligeretur, quam similes sibi exararentur syllabae της et
 compendio scriptae. Vix aliter differunt, quam quod hoc posterius vulgare
 nec tamen semper, infra lineam descendit, illud non item. Nr. 582. V.
 σ' ἐδάμασαν) σε δάμασαν. Nr. 592. in lemm. ταῦτα ἐπαθεν) τα
 ἐπ. Nr. 596. V. 1. in comm. οὐτ' ἐμ') imo οὐτέ μ' ex cod. mo.
 Nr. 602. V. 2. οὐδ' ἐτι) οὐδέ τι Nr. 607. in lemm. ψύλλ^α)
 ψύλλαν. V. 1. in comm. ψύλλω) imo ψύλλω, quo toni loco for
 ψύλλα vindicatur. Nr. 610. V. 1. ἤρπασέ τις) ἤρπασε τις ex mo.
 Nr. 614. in lemm. λάμαξιν λισβίας) λάμ. τὰς λισβ. et πάλιν^α
 πάλιν ὁ πα^{γ3} (i. e. πάχης). Nr. 614. V. 4. Μιτυληναίαν) μι
 V. 13. Quod in textu legitur, principio libr. scripserat; post mutata
 id subrogavit, quod habes in not. Jac. marg. V. 14. κλεινω^ς) κλι
 Nr. 621. V. 3. ἐγών) ἐγώ. Nr. 623. V. 1. μαζών) μαζόν. V. 4.
 not. Jac. marg. εἰς) εἰς, licet hoc signum reprobationis interdum et
 subscribatur. cf. Bast. p. 856. Nr. 622. in lemm. κρημνηθέντα) πο
 κρημνηθέντα. Nr. 624. in lemm. ἰωνίω) ἰωνίω. V. 3. τόσσους) τ
 σοὺς. V. 5. in not. Jac. marg. λα βίων οσόν) λα βίων ὅσον; in va
 rasurae vestigia. Nr. 626. in lemm. scr. καίσαρ et οἰκείσας, q
 ambae voces pessime compendifactae. V. 3. οὐ τοι ἐρημαίαισιν) η
 ἐρημ. In not. cod. marg. ἐσχάτας) plane sicut in textu ἐσχάτας
 Νασαμώνων) νασαμώνων. Nr. 627. V. 1. ἡμιτελή) ἡμιτελή. V.
 Θύνιον) θύνιον. Nr. 628. in lemm. scr. ταφέν. Nr. 629. V. 1.
 σέ τις) ἢ εἰς σε τίς. Nr. 629. V. 3. in not. Jac. marg. νηλεῖς) ν
 ab initio νηλεῖς, quod quum libr. in νηλεῖς vellet immutare, pro
 tera litera s compendium syllabae ss posuit; jam vero, ne alterum
 quod remanserat, inducere necesse esset (cf. Bast. p. 855. extr. „qua
 liturá cod. elegantiam corrumpere nollent“), totam vocem νηλεῖς p
 spicuitatis causa supra repetiit. — Ib. ἐν αἰδον) ἐν αἰδον. Nr. 6
 in lemm. παθ^ω) παθ^ω i. e. παθών. Nr. 633. in lemm. quae p
 peram sunt expressa, ita intellige: σελήνης δι' ἐπαρβολήν καλλ
 Nr. 636. V. 3. sic habetur in cod. κρισίτε ἀγνητῆροι ποτι βληχημ
 βάζων. Nr. 638. in lemm. ἐγυ... γεμμένοι) equidem non ex

notavi; quod si tale quid vere ibi reperiat, ex lemmatum auctoris ingenio probabiliter scribendum sit ἀντὶ τοῦ ἐγγεγραμμένου. Nr. 636. V. 4. in comm. ^{πικρῇ} πικρῇ; ab ipso libr. ^{να} atramento inductum. V. 6. θῖνά με θῖνα με. Nr. 639. V. 1. Κνκλάδας) ^{το} ^τκνκλάδος. V. 5. ἀρῶτό) ἀρῶτ. Nr. 640. in lemm. ^υηθον ^ππειρα) ^τηθον ^ππειρα. V. 4. in not. Jac. marg. ^υἑσομένη) in cod. nihil superscriptum. Nr. 641. in lemm. γραμματος) ἐπιγραμματος, quamvis et illud bene habeat. Nr. 642. V. 2. Διοφανέος) διαφανέος, quod tamen cuius minus exercitato, praesertim quum hoc poscatur, διοφ. videbitur ob incredibilem literarum α et ο similitudinem. Nr. 645. in lemm. ^ττελευτήσ) foret ^ττελευτήσαν; at in cod. recte ^ττελευτ i. e. ^ττελευτήσαντα. Ad v. 3. in comm. Ill. Jac. ita: „sed litteris praefixis error emendatus.“ De litteris praefixis mihi certe non constat; puto, si invenissem ejusmodi aliquid, id me notaturum fuisse. Caeterum v. 4. κῆσαι ^ιιου, quum a libr. omitta essent, adjecta sunt a corr., cujus manus in not. Jac. marg. recens dicitur non immerito. V. 1. ποῦ σοι) ^ιποῦ σοι. Nr. 647. V. 1. in not. Jac. marg. dele: ποτε. Ib. Nr. 648. V. 9. in comm. „novum lemma in P.“ adde: etiam sigla initialis. Nr. 649. V. 4. in comm. ^ιθεροποιηθηκτα) ^ιθεροὶ ^ιποτιφθ. Nr. 650. V. 3. πως) potius πᾶς, at, spiritu neglecto, a facile pro ω sumi poterat. Nr. 651. V. 6. ^ιδιψάσιν) ^ιδίψασιν. Nr. 652. V. 5. in comm. ^ικαύηξιν ^ικαὶ ^ιἐχθροφύροις) Particula καὶ desideratur in l. ms. V. 7. in comm. „Fortasse et Cod. Pal. ^ικκαυμένον.“ Minime, sed satis certo literae ductu ^ικκαυμένον. Nr. 654. V. 4. in not. Jac. marg. ^ικρηταὶ εἰς) Syllaba εἰς a reliqua voce paulo remotior; si voluit V. D. ad hoc lectores advertere, quod tamen in cod. nostro non ita raro obvenit, recte apposuit; at si in apographo pro circumflexo acutum, idque mutata toni sede, invenit, Spaletto hoc vitio dandum. V. 5. in not. cod. marg. ^ικλαίουσιν) abest lit. parag. Nr. 657. Hoc lemma corruptissimum in comm. habetur; quare totum exhibere lubet: ^ιτοῦ αὐτοῦ ^ιλεωνίδου εἰς ^ικλειταγόρην, οὕτωςος τάφον παρὰ ^ιτινα ^ιἀκρόωρειαν ^ικείμενον ἐν ᾗ ^ιποι- ^ιμένους ^ιμετὰ ^ιπροβάτων ^ιδιατρίβουσι; at quid accusativus sibi vult loco nominativi? Durum sit ^ιφασιν subaudire; quamobrem ^ικλειταγόρου ^ιτιν, quod habet Spaletti, recte emendatum videtur. V. 9. ^ιἐσθρνοῖς) ^ιἐσθρνοῖς. V. 10. οἴος) οἴος. In not. cod. marg. corrige ^ιἀπαρχαῖς. Nr. 658. in lemm. Quod Jac. vult, scribi, in cod. habetur. Nr. 662. Etiam hoc lemma corruptissimum. Accipe sic ex l. ms. ^ιλεωνίδου εἰς ^ιπαῖδα

περιεῖραν καλουμένην ἐπίτην τελευτήσαν· τὸ δὲ περιεῖρας τῆς
 μητρὸς εἶναι ὄνομα. V. 6. in not. Jac. marg. ἀνθρώπους) ἀνθρώπους;
 emendate igitur. Nr. 663. V. 1. in comm. θράσσα) θράσσα. Ib.
 V. 4. τιμᾶν) τιμᾶν. Nr. 664. V. 4. ἡ ῥά νιν) ἡ ῥά νιν. Notabile
 Ny interjectum. V. 6. in comm. ἐπτεα) fuit quidem ἐπτεα; at Tau
 erasum. Nr. 666. in novo lemm. prius τὴν ex cod. abest. Nr. 696.
 μα) potius μα, ut vulgo. Nr. 676. V. 1 et v. 2. dele not. Jac. marg.
 Nr. 679. V. 5. in not. Jac. marg. ὀλθων; recte Beta inducto. Nr. 682.
 in lemm. ὁμοῖ) ὁμοῖ i. e. ὁμοίως. Nr. 683. V. 8. „ζῆσειν a rec.
 manu additum“, ut sunt nostri homines minus quam majores pudici;
 libr. prae pudore locum vacuum reliquerat. Jocari lubet, ut laboris
 (mausea discutatur! Nr. 686. V. 4. in comm. κεινοτάφω) κεινοτάφω.
 In ipso textu ἀκῆδεστος) male pro ἀκῆδυστος. At syllabae ες et εν
 centies in codd. permutantur. Nr. 687. V. 4. „Luditur in ἀτρολόγους
 ἀλόγους, qui lusns evanescit, si ἀλόγους legitur“. V. D. si reperisset
 in apographo, quod h. l. satis distincte exhibetur, ἀτρολόγους, sen-
 tentiam suam depositurum fuisse persuasum habeo; sic enim, quum
 non solum iate lusns non perdatur, utrique adeo, et consulti et con-
 sulentes, uno eodemque ictu feriuntur, idque per constructionis am-
 biguitatem. Nr. 688. V. 4. μιχρε) ἄχρε. Ejusmodi ultimae levitatis
 peccata iram paene accendunt. Nr. 689. V. 2. in comm. παρακάρθεο)
 παρακάρθεο. An hoc est παρακάρθετο? An Tau evanuit? An alia
 medela adhibenda? Equidem non habeo, quod pro certo possim
 affirmare. Nr. 693. V. 1. παρηνίτις) παρηνίτις. Nr. 694. V. 2.
 ποτιδαίτης) πότ' id. et κείμενον) κείμενος. Nr. 696. in lemm. (Scr.
 ὁμοίως τῷ μαρούς) Fallitur V. D. Nam ὁμοίων pro ὁμοίως dictum;
 quod recte fieri, nemo facile dubitet; ad τῷ μαρούς subaudiendum
 vel πότμῃ vel μόρῃ. Profecto, etiamsi correctionem vocis μαρούς
 accipere vellem, certe alteram probare nullo modo possem. Habet
 enim vox ὁμοῖ in antepenultima acutum. Nr. 696. V. 1. in not. Jac.
 marg. dele: δέμας Ib. Nr. 697. in lemm. ἦγον) ἦτουν, ut vulgo in
 marginibus libri nostri. V. 9. dele not. Jac. marg. Nr. 698. V. 6. in
 comm. μέτρον) Jota raso exstitit verum. Nr. 699. in lemm. Verba
 οὐ μὴν καὶ τελευτήσαν ego quidem ex libro ms. non notavi; fortassis
 aciem meam fugerunt; temere enim a descriptore addita quis credat?
 V. 3. ἔβαλε) ἐβῆλε, ut constanter. V. 1. in not. Jac. marg. νιόφντον)
 νιόφντον. Diligenter vocem inspicienti principio νιόφντον scriptum

videtur, quod post mutabatur in illud; sed quia correctio mox displicuerit, id ipsum adraam est. Ib. v. 6. ἄγαν) fuit ἄγαν; at sic mutatum. Nr. 700. V. 2. τ', quo Jac. hiatui medetur, in cod. non apparet; nec re vera erat, cur apponeretur. V. 3. κατέστησεν) abest a l. mat. Ny parag. V. 4. in not. Jac. marg. ρουφίνες) ρουφίνες, unde a libr. saltem manifesto emendationem illam recusari elucet. Nr. 702. V. 4. in comm. ἐρυθρήν) Recte; h. l. etiam in MS. pro gravi acutus ob caesuram pentametri. Nr. 703. in lemm. δουρι) male; foret hoc δουριον; at in cod. δουριὸς eo syllabas ους compendio scriptum, quod alias syllabam ους significat. Quod ita in codd. passim reperiri, a doctis. Bastio ne verbo quidem observatum esse, mirari sane licet. De forma δουριὸς, quae in Schneid. lex. male desideratur, cf. Greg. Cor. p. 127. Nr. 704. in lemm. τι) τινη. Nr. 705. V. 2. Ἠδωνῆς) Ἠδωνῆς. V. 5. in not. Jac. marg. ἀγιδέσιν) Re vera librarius ab initio quidem et scripturus fuisse videtur; post tamen et praetulit, ut habes nunc, licet ductibus ob animum scribae suspensum minus certis, αἰγιδέσιν. Nr. 707. in lemm. ἐπιγρ. παντάπασιν) ἐπιγρ. ζε παντ. Nr. 707. V. 2. in comm. σοφοκλής) Nisi tonum circumflexum eodem plane modo atque tonum gravem in libro nostro efformatum dicas (persimiles esse, satis liquet), a librario habemus σοφοκλής; quod in ejusmodi pluribus nominum propriorum in syllabam κλης exeuntium terminationibus observasse mihi videor. An forte sic statuendum sit hac de re? Librarius non contrahi terminationem κλής existimabat, sed potius syllabam εἰ clidi; ita cum syllaba acuta etiam elevationem voci tonum demi; at ne tōni signo careret, quo a sequenti vocabulo dirimeretur, syllabae ultimae tonum imposuit; vid. Reis. de pros. gr. accentus incl. p. 62; caeterarum enim syllabarum nulli, ne vox reciperet tonum erectum, tenorem addere poterat. V. 3. Ζήτρος) σικιτὸς. Credere par est, quando in hoc accentuationis genere turpiter labi poterat cod. scriba, ut labitur saepissime, imo constanter, posse etiam in illo. V. 7. πάλιν) πόλιν. Nr. 708. V. 2. in comm. μαχωνα) μάχωνα. Nr. 710. V. 2. in comm. σποδιῶν) Recte; verum τῶν quoque pro τῶν. V. 4. sic in cod. habetur: αἱ τάτοι τε λίθων ται θετέρωι πόλιος. V. 7. in comm. τηωι) τηνη. Eodem versu in textu συνεταίρις) συνεταίρις, ut pluries. Nr. 712. V. 1. ἐμμί) εἰμί. Nr. 713. in lemm. δμήρωι) ὀμῶι. Quod ideo notandum duxi, ut disceres, hanc lineam in media voce superscriptam non Ny et Alpha solum, sed quaevis

alia, quae per compendium exciderint, d^enotare posse. Nr. 712. V. 1. in comm. „fortasse etiam *παθιστάς*“. Certo Sigma, non Ypsilon existit in cod.; et superscriptorum Eta causa *κηδεστῆς* potius libri ms. lecti dicenda. Nr. 716. in lemm. *ἐπωνομάζετο* *ἐπον*. V. 1. in comm. *ἰαλυσιο* *ἰαλυσιο*. V. 5. *φαινόνκετ* *φαινοκρίτ*. Nr. 717. V. 1. *ποιμένιαι* *ποιμενίαι*. Nr. 718. V. 3. in comm. *τηναι* *τῆναι*. Nr. 720. V. 1. in not. Jac. marg. *δηρίφαγον* *δηριφάγον*. Nr. 725. in lemm. Quod correxit Jac., ipse ex cod. descripsi. Nec tamen negem, aliter in Ms. exhiberi; namque haud scio an ejusmodi vitia manifesta in descriptendo sustulerim. Nr. 729. in lemm. *τελευτ* male; foret enim *τελευτων*; in cod. *τελευτήσαν* hic, sicuti plerumque, hoc modo descriptur: *τελευτ*. Nr. 730. in lemm. *αν* hoc nihil omnino est; scr. *α* ita ut syllabae *ης* compendium superscripto Tau adjungatur. V. 1. *πλημύρονσα* *πλημύρ*. ex usu cod. Nr. 731. in lemm. scribe *ἀμπ* *γοργος* δ' ἦν *αν*. Nr. 732. V. 1. in comm. *ἐδούκων* *τασκ*. Nr. 733. V. 1. in cod. sic scriptum: *ἤξιν ὀλατιντιδεσσι*. Nr. 735. in nov. lemm. „*εἰς αὐτὴν τὴν θειανῶ* et *ὥς ὠδε*. quae est nota ejus, quae in codicem cum antographo comparavit. Saepius recurrit; interdum simpliciter *ὠδε*.“ Imo in Ms. cohaerent *εἰς τὴν αὐτὴν ὥς ὠδε*; quae verba hunc in modum explica. Hactenus, quae ad illam ipsam pertinentem. Hanc explicationem veram esse, et supra jam docui, et infra ex epig. Gregorii 23 et 117 intelligere licet, Nr. 736. in lemm. *ἐνολιγ* forte *ἐν ὀλίγῃ*; in cod. *ἐν ὀλίγοις* habes. V. 3. *καλιή* *καλιῇ*. Ad v. 4. in comm. „In marg. cod. not. *γ*.“ Novum argumentum, descriptorem non ad litteras, sed ad sensum reddidisse codicem. Qui quum cognitum haberet, siglam *γ*. seu *γ* adversionis vice fungi, leviter illam in loco notae *ζ* substituit. Ipse Cel. Schaeferus hac ratione in errorem induci se passus est, ut descriptoris peccatum aliunde docte adstrueret. Nr. 737. in lemm. corrige *λησῶν*. Nr. 738. V. 3. in comm. *δέ οὐ* *δὲ οὐ*, quod est haud dubie *δέ σου*; at Spaletti pro levitate sua, quod Sigma est, spiritum asperum putavit. Nr. 740. in lemm. *παρισάμενο* in cod., sicut oportuit, *παρισάμενον*. Nr. 741. V. 3. in novo lemm. *ἐξαιολως* *ἐξαιολως*. Recte superscribendo emendatum, quod per male pronuntiationem peccatum fuit. Paulo inferius in comm. „Secundum distichon iterum exhibetur in infima pagina Cod. sine varietate.“

hoc solo recedit ab illo, quod *Ῥήτον* non est superscriptum. Ceterum nil nisi puerilis lusus tiromis videtur esse, qui librarii scripturam imitandi periculum faceret. Nr. 743. in lemm. *Θάνατον*. Certe etiam hoc recte haberet, etsi hujus titulorum concinnatoris dictioni non satis conveniret, modo tonum in penultima ferret; in Ms. *Θάνατον*. V. 2. *μιάς* *μῆς*. Nr. 744. in lemm. *κρινάγρ*^{ov} ita per corr., ut perspicuitati provideret; a libr. tantummodo *κρινάγ* i. e. *κρινάγορον*. Rho enim saepiuscule fit patulum (i. e. Ny) — per temporis injuriam. Ib. *ἦν ἐτι* (L. *ἔτη*) *ἐπέζησεν* Rectius ita: *ἦν ἐτι ἔτη ἐπέζησεν*. "Ἐτι enim ob parem cum antecedenti voce sonum facillime excidere poterat; *ἔτι* autem si deesset, a me quidem desideraretur. Numerum, quem substitui, verum esse, ex textus verbis *δεκάκις πέντε καὶ τρεῖς* apparet. At literae *ην* et *vy* in Ms. prope eadem. V. 5. *ἐλεχμῆσατο*) *ἐληχμ*. Ad v. 7. „procul dubio, quod nova in autographo incipiebat pagina“. Quod non crediderim; spathum enim vacuum relictum satis superque novum epigr. ordiri testatur. Nr. 746. in comm. „Versus ipse his scriptus a diversis manibus; tum additus hic:“ Sic potius: Semel hic versus a librarii manu exaratus; at his post additum a libr. versum *ᾧδ᾽ ὁ* a nugatore repetitus, qui illius scripturam exprimere vellet. In posteriori imitatione pro *Ζᾶν* dedit *Βοῦς*. Nr. 748. V. 3. *νῖς*) *νῖς*. V. 5. *Ἀθώιος*) *ἀθώιος*. V. 7. *δάμος*) *δάμος*.

VIII. *Επιγραμματα Γρηγορίου του Θεολόγου.*

In his Gregorii epigr. rarissime correctum; si quando, ab ipso certe librario, non ab alieno interpolatore. In universum, praeterquam quod accentus hinc inde negliguntur, cuncta curiose ac nitide sunt scripta. Quae Ill. Editor in praecedentis paginae calce posuit: *ἐν τῶν ἐπῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου μέρος τι* (τί sic in cod.) *τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων*, rectius hoc nostro loco erant affrenda, quoniam huc pertinent et profecto faciunt ad Brunckii rationem intelligendam, ex qua primum epigramma caeteris praefixum putat. Idem, quod Brunckius de unico hoc primo, equidem de multis aliis statuo. Vid. ad epigr. 179. In illis verbis ante *τῶν* desidero *ἐκ*, quamvis et omissum quodammodo ferri possit. Nr. 2. in lemm. supra

textum posito legitur *Βασίλειον*; verum satis erat, abbreviaturam *Βασ* per *Βασίλειον*, quum hac ratione plenis litteris passim scriptum existeret. Nr. 6. V. 3. *Θεός δέ οί*) *Θεός δει*. V. 4. *ἄλλα τς*) *ἄλλὰ τς* ex codice. Nr. 8. V. 1. *ξυνός*) *ξυνος*. Nr. 11. V. 6. *δυσδιάστα*) *δυσδιάστα*. Nr. 12. In hoc epigr. incipit librarius, ut literas elegantius pingere, ita accentus curiosius apponere. Nr. 19. V. 4. *ἰτέων*. Videtur enim sit V. D. interpretatio scripturae inferioris admittenda. Nr. 21. V. 3. *ὤς*) *ὤς*. Nr. 23. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 3. in comm. *ὤς δεικθ.*) *ὤς δ.* Nr. 26. V. 7. in comm. „Sed haec manifesto cohaerent cum praecedentibus“, at etiam sigla initialis apposita. In textu *ῥέξετε*) *ῥέξετε*. Nr. 27. V. 5. in comm. „Res ipsa haec cohaerent docet“. Haec rectissime Jac. conjunxit, neque vero in cod. disjuncta habentur; abest enim sigla initialis; lemmata autem nonnunquam bene exhiberi, satis constat. V. 7. *ὑσάτιον δέ*) *ὑσάτιον δε* ob versus exitum. V. 8. *νηψ*) *νηψ*. In hac voce praeter ceteris crebro peccatum omittendo Jota. Sic fuerat v. 5, sic redit ep. 29, 7. 40, 4. 48, 4. 73, 2; at recte *νηψ* 39, 4. 56, 2. Nr. 28. V. 3. in not. Jac. marg. *ῥῆλλατο*) *ῥῆλλατο*. Nr. 29. V. 2. *σὺ γ'*) *σὺ γ'*. V. 7. *τρίσμακαρ*) *τρίσμακαρ*. Nr. 30. V. 2. in not. Jac. marg. *ξίνεις*) Vere sic scripsit librarius; sed postmodum addita lincola ex *ε* effecit *η*, quod correctionis genus in libro nostro est frequentissimum. — Ib. *ἀπονισαμένοι*) *ἀπονισα*. Ib. V. 5. *θρέμμα τιθηνής*) *θρέμμα τιθηνής*. Nr. 31. V. 1. ib. *αληνῇ*) *αληνῇ*. In textu *τις*) *τίς*. Nr. 32. V. 1. *φάσει*) *φάσει*. Nr. 35. V. 2. *φωνή δ' ἰδιόθη καὶ χεῖλ*) *φωνή δ' ἰδιόθη καὶ χεῖλ*. V. 4. *αληνῇ*) *αληνῇ*. Nr. 37. V. 2. *κυμαίνοντος*) *κῦμ*. Nr. 40. V. 3. *τῆν*) *τῆν* ob versus exitum. Nr. 45. V. 1. *πός'*) *πός'*, sicut 50, 2. et plerumque. V. 5. *ἰερῇ*) *ἰερῇ* et *τραπέζῃ*) *τραπέζῃ*. Nr. 47. V. 1. *εὐχομένη Νόννη*) *εὐχομένη νόννη*. Nr. 48. V. 1. in not. Jac. marg. *εὐσεβέος*) fuit *εὐσεβέος*; at Beta dimidio evanidum pro Jota periculis peram haberi potuit. Nr. 54. V. 1. *φάαντας*) *φάαντας*, at epigramma 113, 1. recte. Omnino accentus in priori cod. parte ita parum curiosae penumero sunt fixi, ut quam sedem occupent, non ubique sit facile dictu. Nr. 57. in comm. „uno versu auctius“, cujus vacuum in codice habetur. Nr. 56. V. 1. *ἀγνῶν*) *ἀγνῶν* ex cod. usu. Nr. 57. V. 1. *μελεδωνῶν*) *μελεδωνῶν*. V. 2. *κύνου*) Abest lit. parag. — Epigrammati Nr. 57. adhaeret in cod. epigramma 58. et epigrammatibus 59. versus primus. Quod litera princeps *Ω* epigr. 59, 1. antea in seriem protrusa est, inde non sequitur continuo, novum epigr. exordiri.

Hoc enim aeternissime fit; quin cujuscumque dialecti littera quaevis prima aliquantulum prostat. Nr. 58. V. 1. *Νόννη*). *Νόννη* et *κόν*) *κον*. Nr. 60. V. 2. *Ἰλαος*) *Ἰλαος* ex cod. more; et *Γρηγορίω*) *Γρηγορίω*. Cum hoc epigr. cohaerent Nr. 61 et 62. Nr. 62. V. 1. *Νόννη*) *νόννη*. Nr. 67. V. 1. *ἡδὲ*) *ἡ δι*. V. 2. in not. Jac. marg. *παρὲ*) *παρὲ*. Nr. 70. V. 1. *τόδ'*) *τόδ'*, ut plerumque. Nr. 74. *Νόννην ἐπεμψεν*) *Νόννην ἐπεμψεν*. Nr. 76. V. 8. *τοῖσιν*) *τοῖσιν*. Nr. 79. in lemm. *καλὰς* *τ'*) Nimirum ad singulos versus litterae *α* et *λ* adscriptae leguntur: *καλὰς* autem (sic enim, non *καφαλὰς* compendium *κα* vertendum existimo) probabiliter loci praecipui haec audiunt. V. 5. *προσπύξας*) *προσπύξας*. V. 9. *Τριάδ'*) *τριάδ'*. Quod Iota esse videtur, nil nisi superne evahidus litterae *δ* ductus calligraphicus est. V. 10. *δέκατος*) Recte, licet primo oculorum obtutu *δέκατος* esse videatur. Quod cave ne eo modo explicandum tibi censeas; quo Bast. tab. II, 2. in voce *γεννηθίς* et II, 5. in vocabulo *αὐτός* litteras *τ* et *ε* sibi simillimas habet. Contemplare potius ejusdem tab. II, 15. prima verba *κατὰ τέρεσιν*, in quibus si litterae Tau anteriorem lineam superpositae partem paululum declinantem tibi imagineris, ut contingat cum ductu finali praecedentis litterae Alpha, ab insequente Sigma-Tau nequaquam dignoscere poteris. Nr. 81. V. 3. *σφαιρίω*) *σφαιρίω*. Nr. 83. V. 2. *μύσος*) *μύσος*. Nr. 85. V. 5. Librarius certe novum epigr. incipere voluit; adest enim initii sigla. Nr. 86. V. 6. *ἐντὶ φάου*) *ἐντὶ φάου*. Nr. 87. V. 2. *λάαν*) *λάαν*, sicut 112, 2; at 89, 2. dubium. Omnino hac in voce scriba ridicule fluctuat. Ib. *λαοτόμοι*) *λαοτόμοι*. Nr. 88. V. 1. *Τύνδε*) *τόνδε*. Nr. 91. V. 4. *ἡτορτήν*) *ἡτ*. sed 92, 4. recte *ἡτ*. Nr. 96. V. 4. *οἰγῆς*) *οἰγῆς*. — Si velis ex absentia siglarum initialium iudicium ferre, profecto epigr. 102 et 103. usque ad v. 5. connectenda forent cum epigr. 101. Quod argumentum neutiquam reprobaretur eo, quod ad epigr. 102. habemus *εἰς Γ. τὴν ταυτοῦ ἀδελφῆν*; quin etiam nonnihil inde firmaretur; est enim haec adscriptio nihil aliud nisi lemmatis paginā versā usitatissima repetitio; porro neque hoc obstat, quod litterae principales aliquantum praeminent; atqui inde affatim refellitur, quod alius ad epigr. 102. numerus habetur (illic 63, hic 64), et verba ad epigr. 103, 2. *καὶ εἰς Ἀλόνιον τὸν αὐτῆς ἀνδρα*; atque etiam inde, quod ad 103, 5. nullus titulus legitur. Nr. 103. V. 1. in not. Jac. marg. *ἐνύ*) recte *ἐνύ*. At Ny interdum ita pingitur, ut vix possit ab Alpha discerni. Bastius hoc male praetermisit. Finge tab. VII, 11. in vocis *συνήθειας* com-

pendio priores hujus litterae vertex magis sibi appropinquari; contin
 habebis Alpha. Nr. 105. in lemm. $\kappa\alpha\tau\alpha\tau\epsilon\mu\beta\omicron\upsilon\tau\epsilon\iota$ ²) Hoc loco ab ip
 libr. peccatum, alias a typothetis. Vid. comm. ad epigr. 171. Nr. 1
 V. 5. $\tau\epsilon\tau\iota\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma$) $\tau\epsilon\tau\iota\mu\eta\mu\epsilon\tau\omicron\varsigma$. Nr. 108. V. 4. $\kappa\epsilon\lambda\iota\nu\ \tau\epsilon\iota$) $\kappa\epsilon\lambda\iota\nu$
 Nr. 111. V. 3. $\mu\alpha\gamma\iota\tau\iota\nu\alpha\tau\omicron\nu$) $\mu\alpha\gamma\iota\tau\iota\nu\alpha\tau\omicron\nu$, sicuti epigr. 113, 1. $\mu\alpha$
 $\tau\iota\nu\alpha\tau\epsilon\iota$. Unde colligo, penultimam illo tempore plerumque corre
 esse solitam. Nr. 113. V. 3. $\kappa\omicron\tau\epsilon\ \delta\epsilon$) $\kappa\omicron\tau\epsilon\ \epsilon\eta\varsigma$. Nr. 117. V. 6. $\kappa\omicron\delta$
 $\delta\omicron\tau\epsilon$) $\kappa\omicron\delta\omicron\tau\epsilon$ est. Nr. 118. V. 5. $\kappa\alpha\lambda\lambda\iota\mu\epsilon\ \theta'$) $\kappa\alpha\lambda\lambda\iota\mu\epsilon\ \theta'$. Nr. 1
 V. 4. $\kappa\upsilon\phi\omicron\delta\iota\alpha\iota\epsilon$) $\alpha\phi\epsilon\tau\ \nu\omicron\upsilon\phi$. Juvat nonnunquam etiam vitiorum typ
 theticorum correctorem agere; saepius tamen piget. Nr. 121. ad v.
 in comm. novum lemma habet $\alpha\upsilon\tau\omicron\delta\epsilon\lambda\phi\omicron\upsilon\varsigma$, ubi punctum litterae T
 impositum vel vocem plane non legi oportere, vel formam $\alpha\upsilon\tau\omicron\delta\epsilon$
 $\phi\omicron\upsilon\varsigma$, mihi certe aliunde non cognitam, significat. Omicron enim qu
 saepe atramento temere impleatur, majusculum tibi videris punctu
 habere. V. 5. $\alpha\mu\alpha\phi\epsilon\tau\epsilon\nu$) abest lit. parag. V. 4. dele not. Jac. ma
 Nr. 122. V. 4. $\epsilon\upsilon\theta\alpha\lambda\acute{\alpha}\mu\omicron\upsilon\varsigma$) $\epsilon\zeta\ \theta\alpha\lambda$. Unde noverat V. D. illam vo
 formam? Nr. 125. V. 2. $\mu\alpha\kappa\omicron\rho\acute{\omicron}\nu\ \epsilon\iota\tau\iota$) $\mu\alpha\kappa\omicron\rho\acute{\omicron}\nu\ \epsilon\iota\tau\iota$ ex more co
 Nr. 128. V. 3. $\chi\alpha\iota$) $\chi'\alpha\iota$, ut constanter. Nr. 129. V. 4. $\kappa\eta\kappa\omicron\iota$) $\kappa\eta\kappa\iota$
 at illo modo epigr. 177, 2. Nr. 130. V. 5. $\epsilon\lambda\iota\upsilon\phi\epsilon\nu$) Abest lit. parag.
 Nr. 131. V. 3. $\epsilon\psi\epsilon\alpha\varsigma$) abest iota subscr. Nr. 142. V. 3. $\kappa\omicron\tau'$) $\kappa\omicron\tau$
 V. 4. $\eta\mu\omicron\varsigma$) $\eta\mu\omicron\varsigma$. Nr. 143. V. 1. $\epsilon\zeta\omicron\upsilon\varsigma$) $\epsilon\zeta\omicron\upsilon\varsigma$. In lemm. com
 „Apud Murator. p. 37. junctim cum praecedente“. etiam in cod. c
 haerent. Eodem modo Nr. 145. 146. ad 144. pertinent, licet ad 1
 titulus habeatur $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omicron\nu\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu$ et sequens numerus (40, quum an
 fuerat 39). Ad Epigr. exstat tum sigla initialis, tum lemma $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omicron\nu\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu$
 $\alpha\upsilon\tau\omicron\nu$, at idem, qui antea legebatur, numerus (41). Ad Epigr. 1
 neque initii signum, nec numerus alius, sed adscriptio $\epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\beta\omicron\iota\beta\epsilon$
 $\kappa\alpha\iota\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\alpha\upsilon$. Ep. 152. conjungendum videtur cum ep. 151; 1
 scriptio enim versa pagina nullius est momenti; nisi forte separ
 velis ob lemma epigr. 153. $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omicron\nu\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu$, quod ipsum tamen ex pra
 cedentis epigrammatis argumento petilum commode videri potest, n
 que antecedens lemma necesse est respicere. Redeamus vero ad lectione
 varias. Nr. 144. V. 5. $\beta\omicron\phi\omicron\tau\epsilon\iota\alpha\iota\nu$) abest lit. parag., ut solet abes
 etiamsi versus sequens a lit. vocali incipiat. Nr. 148. V. 1. $\alpha\beta\omicron\alpha\alpha$
 $\alpha\beta\omicron\alpha\alpha$, ita ut accentus se perfodiant; quod factum puta vel ob ictu
 vel ut gravis deleteretur (volebat fortassis librarius alteram nominis fo
 mam $\alpha\beta\omicron\alpha\mu$ exhibere), vel ut tonus inflexus efficeretur, cujus tamen us
 nullum vidi exemplum. Nr. 150. V. 1. in not. Jac. marg. dele $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omicron\nu\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu$

πλεον P.; imo potius integrum relinque, at ex comm. addde 2. Ib.
 μεγαλῆς) μεγαλῆς; lit. penultima est e et ω simul. Nr. 151. V. 1.
 αἰεὶ) αἰεὶ. Nr. 155. V. 3. Γρηγορίου) γρηγορίου. Nr. 156. V. 1.
 ποτ' ποτ', ut semper; nam ne semel quidem apud priorem cod. de-
 scriptorem accentum deponit. Ib. in not. Jac. marg. ἔλγε) ἔλγε.
 V. 2. in comm. βρύχας) βρύχας. V. 3. Ib. οὐδ' οὐδ'. V. 4.
 αὐθ' αὐθ' αὐθ' αὐθ' αὐθ', sicut 158, 2. ἐξάλγε. Illic ad γ. 5. in comm.
 „Rectius in Murat. codd. cum praecedentibus jungitur.“ Cur rectius
 non satis video. Nr. 159. V. 4. ἄχρη) ἄχρη. Nr. 160. V. 2. 3. in
 not. Jac. marg. „Versus mutili in P. ex Muratorii codd. suppleti.“
 In libero spatio nunquam fuisse scriptos tene, probabiliter, quod li-
 brario lectu difficiliores viderentur. Nr. 162. V. 3. dele not. Jac.
 marg. V. 6. τιμῇ) τιμῇ. Ib. in comm. εὐποθον P. 1. Imo etiam
 nostro loco ἐκπόθον legitur. Nr. 166. V. 6. ὅς) ὅς. Nr. 170. V. 2.
 in comm. ἔχουσιν) Lit. parag. abest. Nr. 171. V. 3. ἐσιν) ἐσιν et
 μηδὲ) μηδὲ, at Nr. 173. v. 4. μηδὲ. Nr. 174. V. 5. in comm. αμους)
 αμους. Quum antehac paululum dubitarem, an operae pretium esset,
 ubique istud signum apponere, V. D. jam suo exemplō probavit, rem
 esse non supervacaneam, sed consilli. Nr. 176. V. 3. τοῦτον τίς)
 τοῦτον τίς. Nr. 178. in comm. „In cod. Pal. a praecedente non
 distinguitur.“ Imo distinguitur novo numero appposito (143). Lemma
 cum sigla initiali ob illa in margine enumerata miraculosa non locum
 habebant. Nr. 179. in lemm. πάντα ταῦτα. sicut τοῦ θεολόγου, hinc
 quemadmodum in lemm. epigr. 176. scribebatur: τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου
 τοῦ θεολόγου. Ex utroque titulo suspicio nascitur, caetera epigram-
 mata, quibus auctoris nomen non est praefixum, laud tribuenda esse
 Gregorio. V. 3. ἔρη) ἔρη. Nr. 183. V. 1. in comm. ὡς) ὡς. V. 2.
 σοὶ) σοὶ τοῖς) τοῖς. Nr. 187. V. 4. ὡς) ὡς. Nr. 192. V. 1.
 ἀτάξομαι) lit. Nr. 196. in comm. „Ap. Murator. p. 151, ubi ei
 prius distichon sequentis epigrammatis adhaeret.“ Id factum, quoniam
 a librario temere hic sigla initialis appicta est; tamen titulus cum nu-
 mero recte suo loco habentur. Nr. 195. V. 2. ἄξιοι) ἄξιοι. Nr. 198.
 V. 1. in comm. τὰδ') potius τὰδ' ex more cod. parum con-
 stanti. V. 2. ὅψθ') ὅψθ'. Nr. 200. V. 3. τὰδε) τὰδε. Nr. 202. in
 comm. „prius distichon cohaeret cum praecedente“ singularem quidem
 numerum habet, nec vero lemma ac siglam initialem. Cuncta haec
 tria, quae, ne quid dubitationis resideat, jure postulantur, ad v. 3.

libres. Nr. 205. Deest primo verum lemma; at v. 3. cuncta, quibus opus est, reperiuntur. V. 4. in not. Jac. marg. χειροληθῆ) χειροληθῆ. Nr. 204. V. 1. in comm. ^η πικρα) ^η πικρα. Ib. V. 3. εἰδ' εὐτῶς) εἰδ' ἀρῶς. Nr. 206. V. 1. τύμβοι) τύμοι. Nr. 207. V. 3. εἰ τὰδ' αἰταδ' Nr. 209. V. 2. in not. Jac. marg. ^ε τῆ) ^ε τῆ; ab ipso libr. iota super scriptum et inductum. V. 5. in comm. Revera novum epigramma addidit. Nr. 212. V. 1. in not. Jac. marg. παρὸ θανίς) παρὸ θανίς. Nr. 215. V. 2 et 4. οἴκον' ἀν' οἴκον. Nr. 216. V. 1. Μαρτυρομ' μαρτύρομ. Nr. 217. Cum versu tertio novum in codice epigramma incipit. Nr. 218. V. 1. τῆς) τῆς. Nr. 220. V. 3. Deest lemma; ad sunt numerus et sigla. Nr. 222. Lemma exstat absque numero et sigla. Nr. 223—236. incl. secundum numerum, siglam, lemma non sunt in codice disticha, sed tetrasticha. Nr. 223. V. 1. in not. Jac. marg. αἰοῖ) fuit εἰ οἰ; sed ab ipso libr. in illud mutatum. Nr. 224. V. 1. (ὄρε) deest in cod. ideo subscr. Nr. 225. V. 2. τύμβοι) τύμβοι. Nr. 228. V. 1. Εἰ σ') εἰ σ'. Omnino in his Gregorii epigrammatibus multas voces, praesertim vero particulas et monosyllabas et dissyllabas anepenumero suis carere acentibus observavi. Nr. 229. V. 2. del. not. Jac. marg. Syllabae κα et ην creberrime permutantur. Nr. 230. V. 1. in comm. ὡσαυταπας) ὡς ἀλαχ. Nr. 238. V. 2. ἐμοῦ νίκας) ἐμοῦ νίκας. Proinde optio datur trium diversarum lectionum: ἐμοῦ νίκας. ἐμοῖ νίκας. ἐμοῦ νίκας. Sed, quia Jac. recepit, verissimam videtur. Nr. 241. V. 2. ὁτιον) ὁτιον. Nr. 242. V. 1. οὐχ' ἄλλο) οὐχ' ἄλλο et ἦδ' et χεῖρας) χεῖρας. Nr. 243. V. 2. δαχτύλιν) δ' αἰχμῆν. Nr. 250. V. 1. πλοῦσθε εἰμι) πλοῦσις εἰμι. Nr. 254. non eodem atramento, quo caetera, et nonnihil diversa scriptura exaratum subte consueto textus spatio; tamen nililo secius ejusdem librarii esse opinor ut et verba τέλος τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ θιολόγου. Idem utrumque redit in paginae codicis 558 fronte, sed ab ipsius librarii manu cancellatum et atramento inductum.

IX. Ἐπιγράμματα ἐπιδεικτικά.

Nr. 1. in lemm. ἐν ἀνέψιγγ) At in cod. certo certius ἐν ἀνέψιγγ. Quam formam, nisi temere a librario ψ cum φ permutatum velis,

quod sit sane interdum, dubius sum; an derivem a prisca forma *φιγω*, unde habes *φρυγ*, *φύξις*, *φίξις* etc., an affinem dicam formis plurimis a syllaba *φρξ*. incipientibus, an denique uni alicui ex diversis linguae graecae dialectis tribuam, quemadmodum Alexandrinae dialecti formam *ἔφυγαν* fuisse compertum habemus. cf. Greg. Cor. p. 482. Nr. 1. V. 5. *ἄδην*) *ἄδην*. Nr. 4. V. 1. *ὀπώρης*) *ὀπώρης*, ut epigr. 78, 1. ΝΡ 5. V. 2. *πτόρθος*) *πτόρθον*. Nr. 7. V. 5. in comm. „In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaeret sequens distichoti Nr. 8.“ Non cohaeret; quamvis enim lemma non habent, siglam tamen ac numerum praefert. Nr. 6. V. 1. in comm. *ῆν*) *ῆν*. Nr. 8. in not. Jac. marg. „cohaeret cum Nr. 7.“ Habet numerum ac siglam, nec nisi lemma desideratur. Nr. 10. V. 1. *ποτ'*) *πύτ'*. Quantopere membranae nostrae in hac voce variant, paucis ostendam exemplis. Insignita est tono epigr. 74, 3. 77, 1. 263, 5. 264, 1.; caret eo epigr. 25, 1. 54, 1. 99, 1. 104, 3. 131, 4. V. 5. *ἐλλειπίς*) *εἰλ*. Nr. 11. in lemm. *τὸ ἐλλειπίς* (Scr. *τὸ ἐλλειπίς*). Vera si docet V. D., thesauri linguae graecae prope omnes sunt corrigendi. Cf. Greg. Cor. p. 44 et 429. V. 2. *ῥάμισαν*) Sitne spiritus asper an lenis, in cod. dubium; at ille habetur epigr. 13, 8. Nr. 13. V. 3. *ἄλλ' ὁ*) *ἄλλο*. Nr. 14. in lemm. *λαγῶν κοιμώμενοι*) *λαγῶς κοιμώμενοι*. V. 4. *ἔλικας*) *ἔλικας*. V. 6. in comm. *εἰληδόν*) *εἰλ*. V. 7. *εἰλε δ' ἁλούς*) *εἰλε δ' ἁλούς*. Nr. 15. in lemm. *ἔρωτικόν ἐπιγράμμα*) *ἔρωτικόν ῥ'* (i. e. *εἰς*) *τὸ ἐπίγρ.* V. 3. *ἄφρον*) *ἄφρον*, sicut epigr. 52, 2. Nr. 16. V. 1. *Ῥραι*) *Ῥραι*. V. 5. *ῆ*) *ῆ*. Ib. in comm. *κατήρουν*) *κατήρουν*. V. 4. *οὐχι*) *οὐχι*, ut epigr. 34, 3. Nr. 17. in lemm. *δοκούμενον*) *δε. κύμ.* Post *ῥεπασε*) *ῥεπας*. V. 5. *εἰς*) *εἰς*. V. 6. *κῆν*) *κῆν*. Nr. 18. in lemm. *κρεῖττ*) *κρεῖττ*. Nr. 19. in lemm. *μῦλ*) foret *μύλων*. Potius *μῦλ'* i. e. *μύλην*. V. 5. *τιθημήσεια*) *τιθημήσεια*. V. 6. in comm. *ῆύνας*) *ῆύνας*. et *πίσα τε*) *πίσα τε*. V. 10. *ζεῦγλαν*) *ζεῦγλαν*. Nr. 20. in lemm. *ὀλυμπίας*) potius *ὀλύμπια*. V. 4. *ῖσα*) *ῖσα*. V. 5. *ῆνιδε*) *ῆνιδε*. Nr. 22. in lemm. *διατοπαρά* (παρρητᾶ?). Certe *παρρητᾶ*, quum illud aliquantò rarius nusquam scriba exhibeat. At nihil omnino mutandum videtur. *παρά* est *παρὰ τῷ* (διὰ τὸ παρὰ τῷ *τεκεῖν* sc. *εἶναι*); possis fortasse etiam *παρά* pro *παρεῖναι* accipere, quemadmodum est pro *παρεῖς*, *παρεῖται* et *παρεῖμι*, ut habeas hoc modo διὰ τὸ παρεῖναι τὸ τεκεῖν. Nr. 23. in lemm. *τὰ τῆς θαλάσσης*) *τὰ θαλάσσης*. Nr. 25. V. 2. *δηναιούς*) *δηναιούς*. Nr. 26. V. 1. *Ἐλικῶν*) *εἰλ*. V. 5. *Ἡριγαν*) *ῆρ*. Nr. 27. V. 1. *τῆν*) *τάκ*. Nr. 29.

V. 3. *ολον*) *ολον* utraque vice. In novo lemm. *τολμη*) *τόλμη*. potius ^α*κατισκινύ*) potius *κατισκινύ*, ut *κατισκινύσαν* vulgo decurtatur; denique *μὲν*) *μὲν* i. e. *μόνον*. Nr. 32. in lemm. *θαλασσὸς μῆν*) *θαλασσὸς μῆν* i. e. *θάλασσα μῆν*. Quod addubitaveram antea, lineam inflexam loco lineolae rectae litteram *α* denotare posse, id hinc jam didici. Vide autem, quam plane discerni nequeant litterae *α* et litterae *ω* compendia. V. 5. *ὀλκάδα*) *ὀλκ*. ex epd. usu. Nr. 33. V. 2. in comm. „In huius versus loco in Pal. legitur pentameter epigrammatis nr. 34. (scr. 35.) *πόντος κῆν χίρωι εἰς ἐμὲ μὴνόμενος*“. Versus, quem huius substituit V. III. in editione sua, legitur in inferiori cod. margine; ex nota, quae ipsi appicta est, non epigrammati nostro, sed epigrammati nr. 35. adsignatur, ubi Jacobsius alterum exhibet. Verum etiam hunc alterum in epigr. 35. legi, at cancellis circumdatum additâ notatione *ζτ* ² *ει κατ*. Nr. 34. in lemm. *σις ἐνίτρα ναῦν ἦν ο* (Scr. *οῖχ ἦ*). Potius sic: *σις ἐνίτραν ναῦν ἦν οὔχι*, nam *θάλασσα* unum verbum positum, ut sit non certum aliquid, sed quodvis mare, in comm. lemm. plerumque articulo caret. Post *ἀπό τιν*) *ἀπό τιν* ex more comm. Nr. 35. in lemm. *ἐποθαλάσ*) scr. *ἐποθαλασσ*. Nr. 36. V. 1. in comm. *πυλάγους*) *πυλάγους*. V. 3. *οὔτ' Εὔρος*) *οὔτ' εὔρος*. Ib. *οὔτ' οἰ* Nr. 37. V. 1. *μηκέτ'*) *μῆν* ἐτ'. In not. Jac. marg. *ἡσυχίως* add. Pl. Br. Nr. 38. V. 1. *ἡμεις*) *ἡμεις*. Nr. 39. V. 1. *Μουσαιοὶ κοράσι* *μουςαιοὶ κοράσι*. Librarius acripserat *μουςαίαι*; at quum in archetypo non legi finale *Ny* adverteret, alteram tantum litterae *κ* parte adunxit, ut nihil radens tamen vitium tolleret. Verum ea ratione nunc *ω* *ο* pro *κ* *κ* habemus. V. 3. in comm. *χέ*) *χέ*. Nr. 40. in lemm. *ἀναξίμεν*) ³ *ἀναξίμ*. V. 2. *ἀρετόλμον*) *ἀρετόλμον*. Nr. 41. in lemm. *ὁμοῖ*) *ὁμοῖ*. Nr. 42. in lemm. *ταομοῖ*) *ταομοῖ* i. e. *τὰ ὁμοῖ* Nr. 44 et 45. in comm. „ubi sequitur distichon nr. 44. (scr. 45.) cum lemmate“. Quum epigrammatis nr. 44. versus primus, ad quem Statyllii Flacci nomen habetur et argumenti significatio, in extrema comm. dicis pagina 364. cancellatus, in summa pag. 365. repetitus sit cum inscriptione *πλάτωνος τοῦ μεγάλου*, is, tametsi atramento discolore calami ductibus sit exaratus alienis, tamen, quia correctio satis antiqua videtur, Platoni rectius quam Statyllio Flacco adscribitur. Hic versus ab hoc eodem correctore auctor epigrammatis 45. appellatur. Vir Il-

se ipse ab hac sententia non ita alienum esse proutemur his verbis: Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essemus. Nr. 46. in lemm.

ἀντιπᾶτρ μακεδόνης ejusdem illius correctoris sunt. Post haec: ἀναβλέψαι (fort. ἢ ἀνέβλεψε). Quod non crediderim; namque id moris est librario, ut infinitivum dicat pro tempore finito cum conjunctione ὅτι, tanquam habeas καὶ ὅτι τεκνῶσα ἀνέβλεψε. Nr. 50. in lemm.

ἀντῷ ἀνέτ i. e. ἀνέτας. Nr. 51. in lemm. ἤρουν ἤτευν. Nr. 52. in lemm. καρπυλλίδους) potius, omisa litera sibilante, quod in Plan. editur, καρπυλλίδου. Nr. 5a. V. a. ἄμεινον ἀμείνῳ. Nr. 52. V. 2. εἰλκνος εἰλκ. Nr. 53. in schol. cod. marg. ἀναστροφόμενον (L. ἀναστροφόμενον). Vere corrigit Jac.; namque ita habetur in cod. Nr. 54. in lemm. ἀπὸν ἀπὼν. Recte autem ποθεινὸν in membranis; at pro παρὸν scriptum παρὶν. Nr. 56. V. 4. ἀπαλούς ἀπαλ. V. 8. οὐθενός ἐστιν οὐθενός ἐστιν. Nr. 58. in lemm. πάντων ἐστὶν πάντων ἴ. ἐστὶν.

Quales vocum repetitiones, quum antea compendio scriptae essent, post plenis litteris datarum, haud ita raro in codice nostro sunt obviae. Mox κακοδαιμονέστερος recte legitur. V. 1. in comm. κραναῆς) κραναῆς. et ἄρμουσι) ἄρμ. ex more. V. 4. αἰπεινᾶν αἰπεινᾶν. Nr. 59. in lemm. τινὰ τινά. mox νίκης i. e. νίκαι; tum δαίμονες) δαίμονες; et ἀθηνᾶ) ἀθηνᾶ; postremum δια δε τ ᾶ (fuit ἀθηνᾶς); reliqua cyanida. V. 2. in not. Jac. marg. νικά καὶ) revera sic fuit ab initio; at καὶ rasum. V. 5. in comm. εὐόροφον) fuit εὐοροφον; radendo tamen εὐοροφον exiit; accentus habetur nullus. Nr. 61. V. 2. in comm.

ἰόντα) ἰόντα. V. 3. in novo lemm. ἐπασαμ (L. σπασαμένη). In libro recte σπασαμ. Nr. 64. V. 1. Αἰγῶν) αἰγῶν. et Μοῦσαι) μοῖσαι. Nr. 65. in lemm. ἐξεπαινονμ) ἐξεπαινονμ. Nr. 67. in lemm. μηρυᾶς (μητρυνᾶς); horum neutrum in membr., sed μητρυνᾶς. Nr. 70. in lemm. τηρε et αν) τηρε et αν i. e. τηρέως. ἀντῆς. Nr. 72. V. 5. in comm. „τί δὲ πλέον esse videtur in P.“ est τί δὲ πλέον. Nr. 76. in lemm. κοσσοφον) κοσσοφον. Nr. 77. in lemm. ηττομενον) ηττομενον. V. 6. ὅταν) ὅτ ἂν ex more. Nr. 79. V. 2. in comm. τύπτε με)

τύπτε με. Nr. 81. in lemm. Πολλὰν ἢ. e. Πολλάς. Adverte, idem scripturae compendium et ης et τις et is syllabas significare, quoniam pari sono efferebantur pronunticiando; eodem modo syllabae ην, ἐν, ἐν eadem marginale nota compendiarie exprimuntur. — Ib. paulo post

σιπ) male exortum; intellige εἰσες. V. 3. καμῶσαι) Abest lt. para
 Nr. 82. V. 1. 2. μῆδ') μῆδ' ex more. Nr. 85. in lemm. ναυαγῶσαι
 recte. Nr. 86. V. 1. ἐρηγησῆς) ἐρη. Nr. 87. in lemm. καθίζεσαι
 καθίζεσαι, ut proxime post. V. 1. μῆτε) μῆ * ἐτι bis, ut et ali
 vulgo. V. 6. in comm. στοματων) τόματων. Nr. 89. V. 6. ποῦρ
 ποῦρ. Nr. 91. V. 2. in comm. „In marg. τῇ: θυσίας i. e. νῦν
 θυσίαι“. Quod Jac. significari dicit, sic revera in cod. habetur, τ
 τῇ θυσίας, idque ita interpretare: hoc loco (νῦν) vox ὁσίη sacrifici
 notionem habet. Tam in textu quam in marg. praefixa est sigla hae
 Ϟο. Quod si illud legeretur (τῇ: θυσίας), explanatio, quam V.
 tentavit, nullō pacto admitti posset, sed foret ita potius explicandu
 τῇ νῦν καλουμένη θυσία, quasi vocis ὁσίη is significatus, quo θυσ
 vicem expleret, cascus esset neque amplius in usu. Tamen hoc ser
 si accipienda esset vocula superacripta νῦν, vel ambabus vocibus inte
 serenda erat, vel priori potius quam posteriori superimponenda. Nr.
 V. 3. ὡς) ὡς. V. 5. in comm. τοῦνεκά σοι) τοῦνεκά σοι. Apostro
 phus, ut vulgo, deest. Ib. dele not. Jac. marg. V. 6. Μοῖραι) μοῖρ
 Sic constanter libraribus, ubi ultima producitur, pro tono inflexo ac
 tum figit. Hoc praeceptum etiam de Μάσαι ceterisque ejus gene
 valet. Nr. 93. in lemm. σιδωννι) dele alterum Ny. V. 3. ἱλα
 ἱλαος ex more. Nr. 94. V. 2. ἱμαντοπέδην) ἱμ. constanter. Nr.
 in lemm. ταῖς πτέρ.) τῶς πτέρ. (leinoceps ἀπανταννις) ἀπανταννι
 Vere miror, qui tandem lemmatis concinnatori in mentem vene
 hao magis poetica verbi forma uti. V. 3. κρύος) κρύος. Vides, prior
 tonum punctis deletum. Nr. 97. V. 1. εἰσέτι) εἰσέτι. V. 4. in com
 ἡδε τόν) ἡδε τόν. Nr. 98. V. 5. κατήνισαν) κατήνισαν. V. 6.
 comm. στόμασιν) στόμασιν. Nr. 100. in lemm. (Scr. ἔκαστος). Sic ce
 ex cod. descripsi. Nr. 100. V. 1. Ἀγτοῦς) Ἀγτοῦς. Si Gregor. C
 p. 696. med. recte praecipitur οἶον Ἀγτῶ Ἀγτῶν, Σακρῶ Σακρ
 codicis lectio tuenda videtur. V. 3. in comm. μά .. τέον) μά
 Nr. 101. V. 1. in comm. ὀρόματι) ὀρόματι. In textu αἰ δ' ἐτι
 δέ τε. V. 3. οἶην) οἶην ex more. Ib. in comm. παρερχομένος
 παρερχομένος τε, priori tono deficiente, ex cod. usu. V. 5. ἡ)
 V. 6. τῇδ') τῇδ' ex more. Nr. 103. in lemm. μῆλονος) μῆλονος
 deinde ἐπαρθῆσας) ἐπαρθῆσας. V. 7. in comm. „Præclare h

emendavit Salmas.⁴ Emendatio licet verissima, non adeo tamen difficilis. Habes enim in membr. ⁷ *ἴλαον ἀναμύσει*. An vero formam *Ναμύσει*, quamvis fortasse nusquam alibi reperitur, iure extirpaverit, id saltem addubitare licet. Nr. 104. in lemm. *εἰς τε ἄργος*) *εἰς τὸ ἄργος*. Tum ἐπὶ ῥῥῃς) ἐπὶ ῥῥῃσαν, diphthongo *ει* etiam hoc loco, ut saepius in libro nostro, pro *η* posita. Cf. Greg. Cor. p. 75. sub med. V. 1. οὐδας) οὐδας. Nr. 107. in lemm. ἐν πλόιν) scr. ἐν πλοῖν. Nr. 109. in lemm. πολέμ) male excusum; intellige πολέμοις. V. 2. ἀπλισάμην) ἀπλ. Nr. 111. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 112. in lemm. scr. ποσ et ῥ. Nr. 113. in lemm. κακ) κακ. Nr. 114. V. 3. in comm. ex cod. marg. παρασαα τόν) inserte καλ. Statim ἐν τόπισ) ἐκ τ ὁ. i. e. ἐκ τοῦ ὅπτερον. Nr. 115. V. 1. Ἀσπίδ) ἀσπίδ ex cod. usu in his vocibus apostropho incisis. Ad v. 4. in comm. „epigrammatis sequentis“ adde: cum lemmate, numero, sigla; continuo post unius versus lacunam habes cum hoc signo $\frac{1}{2}$. tam in spatii principio quam fine. Nr. 119. in lemm. παλλαδᾶ) abest a cod. Nr. 122. in comm. „Iterum legitur“ quare δις ὡς κεῖται hic additur. Nr. 123. V. 1. in comm. εἰχθονίης aut εἰχθονίης) Potius ἐχθονίης. Rectissime igitur mutatum, praeterquam quod litera *χ* per negligentiam incolumis mansit, Nr. 122. V. 6. in comm. ὄλλεθ' ὄλλεθ'. Nr. 123. Post v. 4. unius versus lacuna in MS., hoc signo ab utroque latere inclusa $\frac{1}{2}$. Nr. 125. in lemm. ταῦτα τὸ ἔδωρ) ταῦτα ἔδωρ. Nr. 126. in lemm. marg. κλν-ταιμνίστῳ) κλνταιμνίστῳ, ut paulo ante. V. 1. πῆ) πῆ. V. 2. ῥ ὁ) ῥ ὁ. Nr. 129. V. 4. in novo tit. recte cod. πνθοῖ habet. Nr. 131. V. 1. ὑέτιός) ὑέτιός. Nr. 134. in comm. „Recentiore manu adscriptum“ imo, eadem. V. 5. οἶά τ' ἔοντα) οἶα τε ὄντα. V. 8. εὔροιτ') εὔροιτε. Nr. 135. V. 1. βροτοῖσι) βροτοῖσιν. Nr. 137. in lemm. scr. ἀδριαν ῥ. Nr. 139. in lemm. ἡγουν) ἡτουν. „Ante v. 3^{ium} aliquid intercidisse recte monuit Reiskius.“ in cod. nullum hujus defectus vestigium exstat, Nr. 140. V. 2. τις) τίς. V. 3. ἐπίβαθρον) ἐπιβάθρον. Nr. 141. V. 2. in comm. ἀπεικίδεσαν) ἀπεκίδεσαν. Nr. 144. in lemm. εστ) εστ. De neutro satis liquet, quid sibi velit. Nr. 152. V. 5. Ἀργειδᾶν) ἀργειδᾶν ex more. Nr. 153. in comm. v. 4. πῆ) etiam hic πῆ. Nr. 155. V. 4. in comm. „αἰνεᾶδων esse videtur in P.“ est verē. Nr. 157. V. 8. λενόσομεν) λενόσομεν. Quodsi semel bisve in membranis

duplex Sigma reperitur, id per negligentiam scribes factum
 Nr. 158. in lemm. ^ετεθνηξ^ε τεθνηξ^ε. Nr. 157. V. 4. in comm. ^εθιοδμήτον i. e. θιοδμήτον. Nr. 158. V. 4. η δ' ἐγίλα.
 ἀγίλα. V. 5. δ' ἄρ' ἀεπτον ἀπωλίσθησι γὰρ ἀεπτον μ πώλ^οισι
 Verum i ih ee et alterum crus literae π in πώλ^οισι non sunt lib
 V. 8. θνητοῖς) θνητοῖς. Nr. 159. V. 1. τις) τέ. V. 3. ἦνε)
 Nr. 160. V. 1. ἄρ') ἄρ' ex more. Nr. 161. V. 3. in comm. ^οτοῦτ'
 etiam cod. praebet τοῦτ', ut Br. et Pl. Nr. 162. V. 5. εἰα) οἰα)
 more. Nr. 164. V. 1. τίς σε) τίς σε. Nr. 165. V. 7. μετῆ^ο
 μετῆ^ορον. Sic iota adscriptum in permultis vocibus vocomque t
 nationibus codex respuit, in quibus Ill. Jac. addit; praesertim in
 subjunctivis verborum fere altera quaque vice desideratur. Cont
 eodem adscribitur, ubi non fuit adscribendum, saepissime. Nr.
 in lemm. τοῦ αὐτ' εἰς) τοῦ αὐτ' πόρος εἰς. Nr. 172. in lemm. ἐπ
 ἐπὶ τὸ. Nr. 174. in lemm. πίνοντας et λαμβάνουσιν, quas lect
 V. Ill. proponit, vere habentur in cod. ms. Nr. 177. V. 2. q
 At persevero, φρεῖ in ms. legi. Nr. 179. V. 2. τὸν ποτε) τὸν
 Nr. 180. V. 4. νῦντις) βῦντις. πάνηλος βῦντις i. βῦντις quae sit, docti
 est explanare. Nr. 187. V. 3. αὐταῖ) αὐταῖ. Nr. 194. in lemm
 πλῆμ) πεπλημ i. e. πεπληρωμένον. tum ισόρησεν. Nr. 195. in l
 πάτρια ex cod. descripsi. Nr. 197. V. 4. ψυχροσόν) ψυχρό
 πρώτα: / πρώτα.
 Nr. 203. V. 9. in comm. ^οπροστην) ^οπροστην. Nr. 208. V. 4. in c
 ἀψίδα) ἀψίδα ex more. Nr. 210. V. 3. κρύψε) κρύψε. Quam
 discrepantiam in his aoristis augmento syllabico destitutis saepi
 obvenire, meminisse mihi videor. Nr. 212. V. 3. ἦ) ἦ, ut const
 Alterum ἦ tenore circumflexo insignitum prior saltem librarius
 non novit. Nr. 217. V. 1. θύμα) θύμα. Sitne librarii ignor
 an oscitationi adscribendum, quis dicat? Id certe constat, non
 tum esse in brevibus syllabis tonum inflexum ponere. Nr. 21
 lemm. scr. ἀπολίσσαν. V. 1. Ἀβαλε) ἀβαλε ex perpetuo cod
 Nr. 219. V. 2. οἶος) οἶος. Nr. 221. V. 3. in comm. ^οὡς τὰ μέ^ο
 τα μὲν; in textu ἦ) α. V. 4. πολλὰ) πολλὰ. Nr. 225. V. 1. πη^ο
 πῆγας. V. 4. ὦ) ὦ constanter. Etenim librarius illud disc
 quod statuitur intar ὦ et ὦ, haud novit. Nr. 226. V. 3. in not
 marg. ἀναπετὶδι καρῶγα) ἀναπετὶδι καρῶγα. Nr. 227. V. 8. ἦνκ

abest lit. parag. Nr. 230. V. 3. ἦν δ' ἄρ' ἦν δ' ἄν. At reputes velim, Ny esse Rho patulum. Nr. 232. V. 1. κύτους⁷ κύτους. V. 5. dele in not. Jac. marg. αἰ P., pro γεραὸν δέ scr. γεραὸν δε ob versus exitum. Nr. 233. V. 5. καὶ οἱ καὶ οἱ. Nr. 237. V. 2. ἔστι ἐστὶ. Nr. 240. in lemm. παιδί (L. παιδίον); at est illud παιδίον, quem-admodum in lemm. epigr. 285. habes θανμάσι i. e. θανμάσιον. Tum ἦγον^τ ἦτ. et ὁδόν^τ ὁδόν. Nr. 241. V. 2. ἀμφιβόητος^τ ὠμφιβ. Nr. 242. in lemm. ἀποριζόμενον^τ scr. ποριζόμενον. Nr. 243. in lemm. αἵτη^τ ἡμίρα^τ αἵτη^τ τη^τ ἡμ. Nr. 244. in lemm. κρυσταλλω^τ κρυταλλω, ut vulgo in his participiorum terminationibus, quarum ultima syllaba a Tau incipit. V. 3. δειλαῖαι^τ δειλαῖαι. Nr. 245. in lemm. διασπας^τ διασπας. V. 3. ἀν^τ scr. ἄν in cod. Nr. 247. in lemm. ἐκρίζωθισαν^τ ἐκρίζωθισαν. V. 3. in comm. „fortasse: ὅτι τε σκεῦος οἰνηρὸν αὐτὴν κατεσκεύασαν“. τε non accipiendum, quoniam otiosae ejusmodi vocularum repetitiones in cod. lemm. quavis fere pagina reperiuntur; σκεῦος recte coniecit; sic enim in libro scriptum; κατεσκεύασαν sensu non caret. Nr. 248. in lemm. scr. ορχισην. Nr. 249. V. 5. ἦν^τ ἦν. Etiam haec particula plerumque tono inflexo insignita est; ni tonus acutus et circumflexus perquam simili maximam partem specie exstarent scripti, pro certo affirmare liceret, an ubique perispomenon hac in voce obtineret. Nr. 251. in lemm. ἦγον^τ σήτας^τ ἦτουν^τ σήτας. V. 5. μηδ^τ μηδ. Nr. 253. V. 3. ὠδύρατο^τ ὠδύρατο. Nr. 254. in lemm. ἐτεθνήκισαν^τ ἐτεθνήκισαν. Nr. 258. V. 4. etiam cod. offert κηλίδ^τ, non κηλίδ. Nr. 262. in lemm. Quod Jac. correxit, ἦς τινος, in membr. recte habetur. Nr. 263. V. 4. εἰ δ' ἐθέλοι^τ εἰ δε θέλοι. Nr. 266. in lemm. διατε^τ διατο. V. 5. Ταγνις^τ ὑάγνης. Nr. 267. V. 1. ὀλιθῶν^τ ὀλιθῶν. Nr. 269. V. 5. in comm. ὦν τὸν etc. cohaerent cum priori lemm. V. 6. in comm. χηρων^τ χηρ. Nr. 270. in lemm. scr. μεθαρες. V. 2. in comm. ἐβαρυναόρος^τ ἐβάρυν ἄορος. Nr. 271. V. 6. δύσας^τ δύσας. Nr. 272. in lemm. θιασάμεν^τ ε^τ ζήτ^τ δε ασάμενον καὶ ζήτουν^τ in ms. V. 5. χειμάδα^τ χειμάδα. Nr. 274. in lemm. μόσχος recte scriptum. Nr. 277. V. 1. λαβροπόδη^τ λαμπροπόδη. Nr. 276. in lemm. εἰς^τ εἰς et ἀποπνηγισαν^τ ἀποπνηγισαν. Nr. 280. V. 3. Μουσάων^τ μουσ. Nr. 281. in lemm. σάρκαν^τ ἀνθρωπίας^τ σάρκας ἀνθρωπίας i. e. ἀνθρωπινάς. V. 2. in not. Jac. marg. Literae σοό in in-

seniori lectione *φρυσόμενον* sunt rasae. Nr. 282. in lemm. τὸ
legitur in cod. V. 6. δοῖα) δοῖα. Nr. 283. V. 1. in comm. Πυρέθην
πυρρίναια. V. 6. ἄρει) ἄρει. Nr. 285. V. 5. θῆρ) θῆρ. V. 3
comm. φωῖς) φωῖς. Nr. 286. V. 2. in lemm. τινὰ) α
abest. ἀνυπνίσαντα) ἀνυπνίσαντα. V. 1. πύρεθρ) πυρρίθρ. Nr.

V. 3. ὑψιπετῇ) ὑψιπετῇ; ab eadem manu et inflexus et scu
Omnino toni ratio in ultimis vocum syllabis librario negotium face
viase videtur. Nr. 290. V. 1. Δίβρος) λιβύρος. V. 6. ἀρωγονάν
ἀρωγονάντας. Nr. 291. in lemm. ἐλεινο) ἐλεινο i. e. ἐλεινο

V. 1. in comm. πλημύραν) πλημύραν. Nr. 292. V. 1. in marg. ε
i. e. ἐγράφη. Nr. 293. V. 6. Αἶδαν) αἶδην. Nr. 294. V. 1. τὰ
τᾶνδε, sicut epigr. 316, 1. Nr. 297. V. 4. Καῖσαρ) Κάισαρ. Nr.
in lemm. λοχεύσαντα) λοχεύσαντα. V. 4. ἦκε) ἦκε. Nr. 301. V.

γυρόν) γυρόν. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 303. in lemm. ε
μονούσαν recte legitur. Nr. 302. V. 5. dele not. Jac. marg. Iota e
quod scriptum sane fuit, prope erasum. Nr. 305. V. 4. εἰπέ
εἰπέ μοι. Nr. 306. V. 8. καινοτέρην) καὶ νοτέρην. Nr. 307. in le

scr. ἀναβλαστῆσαι. Nr. 308. V. 4. in comm. νήχετ' ἐλίσσ.) νήχετ
Nr. 309. in lemm. ἐπόφορον) ἐπὶ φόρον. Nr. 312. in lemm. τὰ
τάς. V. 1. in comm. τῶν) τᾶν. Nr. 313. V. 3. ὄφρα τοι) ὄφρα
ex constanti cod. usu. Nr. 315. V. 1. Ἰζεν) ἰζον. V. 3. in not.

marg. ἀποπρύθι ἂν ἐπιγγέλλω) ἀποπρύθι ἂν ἐπιγγέλλω. Vox ul
tamen ita correcta, ut ἐπιγγέλλω quoque habeas. Nr. 316. V
τάνδε) τάνδε ex more. Ib. in comm. αἶτε) αἶτε. Ib. V. 2. αἶτε)
V. 5. ἀλλὰ ποθ' αὐτοῦς) ἀλλὰ ποθ' αὐτοῦς. V. 8. αἶτε χυδα)

ἐχύλαν. Formam χυλάω lexica non habent. V. 9. ἡδομαι) ἡδο
Nr. 317. in lemm. μιάρων τὸ) μιάρων γ' τὸ. Nr. 318. in le
παραινέτ) scr. παραινέτ. V. 2. εἰ φίλος) εἰ φίλος. Nr. 320. V
in comm. εἰπέ ποκ') εἰπέ πόκ'. V. 2. ἦ ἔτι) ἦ ἔτι et τὰς)

Nr. 321. V. 3. ἄ τς) ἄ τς. Nr. 322. in lemm. ἀνάρμο) scr. ἀν
i. e. ἀνάρμοσα. V. 2. dele not. Jac. marg. V. 7. ἀνδρειῶνα)
δρειῶνα. Nr. 323. V. 5. οἰνοπλήξει) οἰνόπληξει. V. 7. ἐπύλα
ἐπύλα μοι. Nr. 324. V. 1. σῦργε) σῦργε. Ib. ὦδε) ὦδε. Tene

hac vocula nunc lenem, nunc asperum obtinere. Nr. 325. V. 3
not. Jac. marg. dele ἐνοθεν. Nr. 326. V. 4. in comm. κοίρας) r
ita constanter in libro nostro. Nr. 327. in lemm. scr. ὁμοί". Nr.

V. 3. in comm. ἔμμιν) ut plerumque, ne dicam semper, in cod.
 Nr. 329. V. 2. τοῦτον) τοῦτον. An τοῦτου legendum sit? V. 4. in
 comm. ὤρια) sic perpetuo. Nr. 330. V. 4. ἐλὼν) ἐλὼν ex more.
 V. 5. ποτὶ) ποτὶ. Ib. in comm. κρετάλινα) κρετάλινα. V. 8. Πάν)
 Πάν. In tono huius vocis librarius fluctuasse videtur. Nr. 331. V. 1.
 in comm. ἤλατ' οκοῦρος) ἤλατ' ὁ κ. Nr. 332. V. 3. εἰσάτο) εἰσ. ex
 more. Nr. 333. V. 4. ἀλκονες) ἀλκονες; alias autem plerumque illo
 modo. Nr. 335. V. 3. in comm. οἰξερῆς) imo in cod. quoque οἰξερῆς.
 Ib. „ἠπίεσας esse videtur in P.^a est. V. 4. ὠγαθός) ὠγαθός. Nr. 339.
 V. 3. οὔδας) οὔδας ex consuetudine. V. 4. πίζαν) πίζαν. An Xi
 pro Zeta, Jota pro accentu? Nr. 341. V. 3. Πάν) Πάν. Sic etiam
 v. 5, et ubicunque dialectus Dorum praevallet, V. 6. ἰζοῦμαι) ἰζ.
 Nr. 343. V. 5. in comm. θώμιξ) θώμιγξ, sed Gamma adhaeret literae
 Xi, ita ut obiter insipienti ductus calligraphicus videatur. Nr. 344.
 in lemm. marg. τε) τα. Nr. 346. in lemm. scr. ὁμοί^ω. Nr. 349.
 V. 2. Καῖσαρ) καῖσαρ. V. 3. ὄγρα σε) ὄγρα σε. Nr. 350. in lemm.
 scr. δώροις et καλῶμοις. V. 3. ἀτελῇ) ἀτελῇ ex more. μηκέτι) μὴ
 κ' ἐτι, ut vulgo. Nr. 351. in lemm. scr. μέλλον et κρημονῶ. V. 1.
 ἔρπων) ἔρπ. ex more. Nr. 353. in lemm. scr. γενεθλίοις. Nr. 357.
 V. 1. τέσσαρες εἰσιν) τέσσαρες εἰδὼν. Nr. 356. in not. cod. marg.
 τὰ ἰσώπηγα) corr. τὰ ἰσώπηγα. Nr. 358. V. 3. in comm. μετέλυσαι)
 με τέλ. V. 4. in comm. τελῆσαι) τελῆσαι recte in membr. Nr. 359.
 V. 1. τις) τίς. V. 4. τι) τί. V. 9. in comm. „ἦ τὸ esse videtur in
 P.“ est. Ib. V. 10. μήποτε) μὴδέποτ'. Nr. 360. V. 4. τι) τί. V. 9.
 ἐνός) μόνον. Nr. 362. in lemm. ἀρεθουσης ἐν) ἀρεθουσης ἐν. V. 24.
 πολυδερχία) πανδερχία. V. 27. ὠδίνας) ὠδίνας ex more. Nr. 363.
 in schol. cod. marg. τέτιγ) τέτιγ' i. e. τέτιγες. Nr. 366. V. 8. ἡῦδα)
 ἡῦδα. Nr. 367. in lemm. το ἐπικλ^υ) το ἐπικλ^υ i. e. τοῦ (ῥ perperam
 omissum) ἐπικαλουμένων. Nr. 368. V. 3. in lemm. marg. ἀποκρι)
 ἀποκρι i. e. ἀπὸ κριθῆς. V. 5. τῷ) τῷ. V. 6. Πυρογενῇ) πυρογενῇ.
 Nr. 367. V. 9. dele not. Jac. marg. Rarior forma sigmatis (Latini
 declinant) pro litera iota habita, quemadmodum epigr. 379, 2. in voce
 προσῆκε. Nr. 373. V. 1. in comm. τίπτει) τίπτει με, sicut epigr.
 376, 1. et vulgo. Nr. 375. V. 1. ποτ') πότ'. Nr. 376. in lemm.
 recte habetur βληθεῖσαν. Nr. 377. V. 8. ἀλίσα) ἄλιστα. V. 3. in not.
 Jac. marg. βαρβιβλούς) Tertium Beta rasum. τεληκον) τελέκον. In marg.

τι λήκον' ἄρ') *τιλῆκον ἄρ'*. Nr. 378. V. 1. dele not. Jac. marg. Le
 in cod. *τειχλον*. Posterior accentus resuram expertus. Etiam
 habes *τειχιον*. Nr. 379. in lemm. *καὶ τοῦτο παλλαδᾶ*. Tum
 Quum haec sibi invicem repugnent, verisimile fit, a duobus div
 hominibus conflata esse haec argumenta; at, quamvis atramenti
 idem sit color, tamen scriptura vix variat. Quamobrem non p
 non suspicio nasci, unum eundemque scribam diversis temporibus
 mum haec descripsisse, tum passim correxisse et addidisse. V. 2.
 not. Jac. marg. Ib. V. 3. *ἄν*) fuit *κάν*; sed Kappa oblitter
 Nr. 38. V. 2. *τολμῶεν*) *τολμῶεν*. Nr. 381. in lemm. *οἰσιῶχ*) *οἰσι*
 Hic calami ductus finalis, qui literae χ simillimus est, saepe repe
 ubi superscribitur aliquid. Nr. 385. V. 6. in comm. „In marg.
λείπει ὁ ἐπαγόμενος μὴν.“ Haec verba ad versum octavum legu
 non sextum. V. 7. *φαμενῶθ*) *φαμενῶθ*. V. 8. *πρωταγγελός*
πρωταγγελός ἐστι, ita ut prior accentus absit. Eodem modo v
 In his talibus enim librarius parcissimus, etsi v. 11. ab hoc mor
 cessit, recte *εὐάμπελός ἐστιν* scribens. Nr. 384. V. 1. in c
ὕπνελιοιο) imo, ut Pl. exhibet, *ὕπνηλιοιο*. At η ductu maj
 exaratum facillime pro Ny unciali haberi potuit. V. 19 et 20.
 modo in membr. legantur, V. D. non satis perspicue exposuit.
 in vocem *μέθιν* desinit, ut ejus finis desideretur; hic *ληνῶ ἐπε κα*
 Θ offert. Nr. 385. Singulis versibus literarum nomina adscript
 guntur. V. 3. *ἐστίν*) *ἐστίν*. V. 5. in comm. Scr. *Εἰ*) Sic habet
 cod. V. 6. *ἐς*) *ἐς*. V. 9. *Ἐξισίη Ἀχιλῆος*) *ἐξ. ὁ ἀχ.* Ib.
Ἰῶτα) *ἐστὶν Ἰῶτα*. V. 13. *λάθη*) *λάθη*. V. 14. in comm. *λεχ*
7.
λεχ. V. 15. *Οὐ*) *οὐ*. V. 18. *Σιγμα*) scr. *οἶγμα*. V. 19. dele
 Jac. marg. Fac idem Nr. 386. V. 1. Nr. 387. V. 2. in not.
7.
 marg. *ἄμπνευσον ὑπὲρ*) *ἄμπνευσον ὑπὲρ*. Nr. 391. V. 2. in c
ἄδε) *ἄδε* ex more. Nr. 393. V. 1. *οὐδέις*) *οὐδέις*; non ita
 Nr. 396. V. 6. *λύσον*) *λύσον*, sicut saepissime. Nr. 397. V. 2.
ἄρ saltem P. 1. V. 5. *θάνης*) *θάνης* saltem P. 1. Nr. 399. in c
 „In membr. nomen auctoris non adscriptum.“ fuit sane adscriptum
 ut videtur, illud ipsum, quod Jac. edidit, Pallasdae nomen; se
 evanidum, vel, nescio cur, rasum. Hac admonitione ideo non
 supersedere, quoniam lemma epigrammatis Nr. 401. *καὶ τοῦτο*
λαδᾶ ab aliena manu est additum. Nr. 402. in comm. *τῶν*
 Obsequuntur est levis descriptor adagio nostro: *Ἄβητ ἄ σαγ, μυσ*

B sagen... In membr. nullum Beta; at illius literae ductum ad huius formam proxime accedere, quis nesciat? Nr. 404. V. 5. νάμα) νάμα. V. 6. in not. Jac. marg. dele vocem σήνας. Nr. 405. V. 1. in comm. φυλάσσει) φυλασσει. An forte sic librarius distinxit, ut, si literis ipsis superscriberet, vere esset correctio, sin superapponeret tantum, ex ipsius conjectura manasset. Verum haec ipsa, quam proposui, nil nisi mera conjectura est putanda. Nr. 406. in comm. „V. 3. bis legitur et quidem primum φίλος κείνος“. Etiam δε pro δ' εν scriptum in hoc versu cancellato. V. 2. σταγόνι) ταγόνιν. Nr. 408. V. 1. in comm. εἶθε με) εἰθε με, V. 3. οἱ) οἷ. V. 5. in comm. ὀψέποι ηρη) ὀψεποιηρη). Nr. 409. V. 3. in not. Jac. marg. πέννας) πεννας. Nr. 410. V. 4. in comm. ἀπεβρόχησεν) ἀπεβρόχῃσεν sublata menda. Nr. 411. in lemm. ἤγον) ἥγον. Nr. 412. V. 3. μάλιν) μάλιν et αλίτρος) αλίτρός. V. 6. γιγνόμειθ') γίνόμεθ'. Nr. 415. V. 2. in comm. ἐναυστολόγι) Litera sibilans per correctionem addita. Ib. V. 3. λένουα) λένουσι. Sed alterum Sigma, quod scribae vitiosum videretur, prope statim. V. 7. in comm. ἐρέσετε. Lectio inferior etiam rarsa. Nr. 416. in lemm. τέχ') τεχν'. Post τὰ corr. τὸ. V. 4. in comm. αἰόμενον) αἰόμεναι. Nr. 420. V. 1. dele not. Jac. marg. Nr. 421. in lemm. „Scr. ὅτε ἐκπαλαι ᾔσαν ἐρημοί“. Certo sic notavi ex ms. -Nr. 423. in lemm. ἐρήμοσιν) ἐρημ.σιν. V. 2. εν) εν'. V. 3. in comm. κρύσω) κρύω. V. 7. in comm. κεκλασμένα) imo in membr. quoque κεκλω-σμένα. Nr. 424. in lemm. (L. διαδόχων). Sic ex libro ms. enotavi. Nr. 425. V. 6. Βηρετω) βηρέτω. Nr. 426. V. 1. πολίσχοος) πολιόχοος. Nr. 429. V. 1. in comm. ἀρίτω) ἀρίτωι. Nr. 432. V. 1. in comm. ω) imo potius α, quod Br. et vulg. dederunt. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 433. V. 2. αδυ) αδύ. V. 4. in comm. κηροδέτω) κηρο-δέτω. V. 6. πάνα) πάντα. Nr. 435. V. 2. ανέλεω) αγελες. V. 3. άλλος τις) άλλός τις. Nr. 436. V. 1. in comm. τωῖπολλανος) τωῖ-πολλανος. Doctiss. Welker, si contradicit, non audiendus. Nr. 437. V. 13. τηνεῖ) τηνεῖ P. 1. V. 15. in not. Jac. marg. ἀνανέυσι) ἀνα-νεύοι. V. 18. σανίταν) σανιτάν. Nr. 438. V. 1. τηνδε) τήνδε ex more. Nr. 440. in lemm. ἐντευχον ex ms. sic transtuli. V. 3. μανταῖς) μα-νυτάς. V. 13. in comm. μήκυλλα) μηκύλλα. V. 20. χροσίον) χρύσειον.

V. 28. ^δοσε μοι) ^δοσε μοι. Nr. 443. V. 5. in comm. „^γνισκόντων γνισκόντων ambiguum in P.“ In apographo fortasse ambiguum; in f. cod., quicumque ejus scripturam satis callet, ^γνισκόντων agnosce. Nr. 445. V. 3. in comm. βλοιο) βλοιο. Nr. 447. in lemm. scr. λαλα et ἀκουσταιναι. Nr. 452. V. 2. ἔστιν) ἔστιν. Nr. 458. V. 2. (κάνον) κάνονμ'α. Nr. 462. in lemm. δημαρχος) διναμειρα. V. 2. in m. θηλαμειρας) διναμειρας iterum. Nr. 470. in lemm. ^πρ) ^πρ et ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 481. in lemm. scr. ^πρ θηναι. Nr. 482. V. dele not. Jac. marg. V. 18. in comm. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. V. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 484. V. 2. in comm. ἤτες) ἤτες. Nr. 485. comm. „In Cod. Pal. versus non distincti.“ Sunt distincti, licet modo, ac distinxit V. D. Trini secundum ed. Jac. versus binos cod. efficiunt. Eadem partitio in epigr. 497. redit. V. 2. in com. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. V. 6. in comm. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. At syllaba ^πρ in codd. paene eadem forma pingitur ac syll. ^πρ. V. 11. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Punctum superscriptum corrigendi vim habet hoc loco, non delendi, quemadmodum alias. cf. Bast. p. 855. Nr. 486. V. 2. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 488. V. 1. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. in comm. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Apostrophus ab libr. inductus. In marg. ^πρ θηναι, quod pertinet probabiliter ad ultimam syllabam vocis ^πρ θηναι, ut proponatur eo modo scriptura ^πρ θηναι, nisi cum Ill. Jac. malis ad nomen ^πρ θηναι referre. V. 3. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 496. in lemm. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. in comm. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 497. V. 3. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι ex more. Nr. 502. in lemm. „^πρ θηναι) ^πρ θηναι“ fortasse ^πρ θηναι ^πρ θηναι. Ita docte labatur necesse est, cui cui contigerit ipsum librum oculis usurpare. Namque ^πρ θηναι, quae ^πρ θηναι in cod. distat, glossa vocabuli ^πρ θηναι est; ^πρ θηναι autem argumenti instar est appositum. V. 1. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Toto coelo librarius erravit, qui perperam vocem derivaret a ^πρ θηναι. Nr. 503. V. 1. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. In comm. post v. 4. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 508. V. 4. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 510. V. 1. in not. marg. dele ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 517. V. 2. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. V. 4. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι. Nr. 519. V. 1. ^πρ θηναι) ^πρ θηναι.

Nr. 521. V. 1. in comm. ὀλίγον) ὀλίγον. V. 3. Σαμποῖ. σοί) σαμποῖ σοί. V. 6. κλυτὰς) κλυτὰς ex constanti cod. more. Post εἶπε τάδε) εἶπεν τάδε. et μ..... μάθες) μ..... μαθες. Nr. 523. V. 2. τίςτε μοι) τίςτε μοι. Nr. 524. V. 1. in marg. P. At nec sigla exstat, quae versuum seriei vindicetur. Hinc argumento indicando appositus, quod ob maxime generalia, quae Baccho tribuuntur, epitheta haud superfluum fuerit, non cohaerere cum ipso epigrammate videtur. Verumtamen, ut quae sentiam, iugene fatear, poematii concinnitas, si eum praefigere velis, haud parum iuvatur. V. 6. in not. Jac. marg. dele εὐάπειλον et pro ἐγερσίκωμον scribe ἐγερσίκωμον. In marg. cod. habetur, non quod Jac. in comm. exhibet, ἐγερσίκωμον, sed ἐγερσίκωμον. V. 10. ἱραγιάτην) ἱραγ. V. 12. λήναιον) λήναιον et λαθικηθία) λαθικηθία recte. V. 13. in comm. μεθυδότην) μεθυδότην in cod. marg. adscriptum. V. 18. in comm. ἐπνοχορῆα in marg. ἐπνοχορῆα P.) Recte; verum prius corrige ἐπνοχ. V. 23. χρυσομίτην) χρυσομ. Nr. 525. V. 1. Legitur quidem in textus spatio, sed ante initii signum, quod secundo versui praefixum est. In not. Jac. marg. „obscurum an ἐμνέομεν“—Sic fuit scriptum; tamen ab ipso libr., licet non satis distincte, in ἐμνέωμεν rescriptum. Quod verum esse, si versus ultimus non satis evinceret, quodammodo jam ex ipso mutandi conamine prodiret; nam librarius de externo libri nitore perquam anxius, non nisi aegerrime ω in ο rescribit; ubi tali mutatione opus fuerit, aut superscribit, aut leniter radit, aut alterum ω circellum atramento implet. Contra ο in ω facillime scribendo transit. V. 17. πρηῖν) πρηῖν. An voluit hoc revera librarius, a praecedentibus in errorem inductus? At sic πρηῖν certe scribendum erat, quod vetat vox sequens. Nr. 526. in lemm. ε) scr. τ i. e. τήν. Nr. 527. in lemm. τ) Bene; at cod. τ offert. Nr. 532. V. 2. in comm. „prius γένος om. Reisk.“ Jure omisit; nam in cod. γένος habetur. Paulo ante pro κολοκυντων scr. κολοκυντῶν. Nr. 533. in lemm. scr. θρηιομάχην. Nr. 537. V. 3. ἐθέλησεν) Quid hoc sit, nescire me fateor. An operarum culpa pro ἐθέλησεν i. e. ἠθέλησεν irrepsit? Quicquid sit, in membr. ἐθέλησεν. Quod an nostro loco ferri possit, rei grammaticae peritiores videant. Nr. 540. V. 2. in comm. ἀτραπητός) imo potius ἀτραπήτός i. e. ἀτραπιτός. Nr. 541. V. 3. in not. Jac. marg. dele τετρημεθα. Ib.

Nr. 542. V. 2. ἐνὶ ἐνι. Nr. 543. V. 6. in cod. marg. legitur ^Δδν
i. e. ἀδιανόητον. Nr. 544. V. 1. Τρέφων) τρεφῶν. V. 3. ἡ
ἡνιδέ, ut plerumque. V. 5. ἦν δ' ἐμοί) ἦν δέ μοι. Nr. 545. V. 1.
ὠνήρ) ὠνήρ. V. 5. in comm. τοῦς οἱ) τοῖς οἱ. Nr. 546. V. 1.
comm. ἰδ' ἰδοίμ) ἰδ' ἰδοίμ. Nr. 548. V. 4. ἔχων) scr. ἐχίων. Nr.
V. 8. in comm. βριων) fuit ab origine βρεῶν; inde postmodo fac
altera ω parte atramento expleta, litera v in i mutata, βρεῶν.
dum hoc corrigeret, illud corruptit. Nr. 554. in comm. „V. 5.
legitur in P. vocabulo αἰσχος primum omissio“ quam ipsam ob ca
cancellis est circumdatus. Nr. 556. V. 1. in comm. νηρηίδες) νήρ
V. 6. in comm. ἐγνωθην) Neque Brunckii, neque Schaeferi conje
opus est. Si spographorum confectores codicis scripturam satis
luisent, vera lectio ἐγνωθην fugere eos non poterat. Nr. 558.
πιτραλιν) πιτραῖαν. Nr. 560. V. 2. τινασσόμενον) τινασσόμε
V. 4. in comm. εἰδελαιζομένης) εἰδ' εἰλ. Nr. 562. V. 7. in c
αἰσας) αἰσας. Nr. 563. V. 5. bis scriptus in cod., quoniam pr
festinanter et ineleganter exaratus esset. Priori loco εἰσιν habet
εἰσιν. Nr. 564. lemma sibi adscriptum habet hoc: εἰς τὸ ἴαρ. Nr.
V. 3. λείσσευσ) λείσσευσ. V. 5. ὀδατίνους) ὀδατίνους. Nr.
V. 2. in comm. „In marg. ἑωραῖοι“ potius φωραῖοι. Nr. 569.
ἰχθῖς) ἰχθῖς constanter etiam hic alter libr. cf. hac de re Greg.
p. 275. extr. et 320. sub med. Nr. 573. V. 6. in comm. κλαυ
et γελωμελίη) sic potius: κλαυμελίη et γελωμελίη. Nr. 58
lemm. scr. ὁ μὲν ἄ et infra ὁμοίως. Nr. 581. in lemm. ἡγ' οὖν) ἡ
Nr. 584. in lemm. ἐπὶ τῇ κισθάρῃ) πρὸς τῇ κισθ. V. 2. in not
marg. dele ὁ Λωκρος; legitur enim in cod. ὁ Λωκρος; qua r
ex ω fit ο. vid. supra ad epigr. 525, 1. V. 3. Siglam initialem, q
scriba appicta erat, prior librarius induxit. Idem, quum ille
Λωκρος scripsisset, Λουκρος inde fecit; et sic passim alterius li
scripturam prior correxit. Unde satis redarguuntur, quae in pri
commentarii legis „quae sequuntur usque ad p. 644, recentior
Videtur potius alter librarius a priori ad describendum institutus f
V. 16. dele not. Jac. marg. Nr. 587. in lemm. θερμοχυν) θερ
i. e. θερμοχύτην, quam vocem lexicis adde. Nr. 589. V. 1. μητρ
μητρυν. Nr. 591. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. ἐπὶ π
ἐπιστηγῃ. Nr. 598. V. 1. ὠνήρ) ὠνήρ. Constanti codicis usu sp

lenis substantivi, adjectivi, particulae, verbi articulo adhaerentium praefertur huius spiritui aspero. V. 3. *πρώτος τῶν*) *πρώτος τῶν*. V. 4. in comm. *ὠκαμίρου*) *οικ.* Nr. 599. V. 4. in not. Jac. marg. *προδ' ἐντι*) *προδέντι*. V. 5. *δὲ χῶτι τοῖς*) *δέχ'ωτι καὶ τοῖς*. Nr. 600. V. 1. *τι*) *τί*. V. 4. *τιν*) *τιν'*. V. 5. *ἐνιδρυνται*) *ἐνιδρυνται*. Ib. in not. Jac. marg. *πελωρι σταῖ*) *πελωριται*. Nr. 602. V. 7. *ἐλεγὸν ποτε*) *ἐλεγὸν ποτε*. et *νῦν δ' ἐμὶ*) *νῦν δέ μιν*. Nr. 604. V. 2. *ταῦξαι τὸ θ'* *ἐραίων τῆς*) *ταῦξαι θ' ὡραίωντας*. V. 4. in comm. *ποθ' ἐρῆν*) *ποθ' ἐρῆν*. Nr. 605. V. 2. in comm. „*ἴσα* est in apographo, fortasse tamen *ἴσα* in P. habetur“ imo, illud, at *ἴσα* ex more. Nr. 606. in lemm. *τοπ.*) ita rectissime ab Ill. Jac. emendatum; lectionem membr. intuens, *τοπ.* ³ *π* *σις* *λουτῆ*, stupendam et ridiculam scribae ignorantiam non poteris quin admodum rideas. V. 4. *σις* *ορδῆς*) *ἐσὸρ*. Nr. 608. “*H* et *ῆ*) *ῆ* et *ῆ*. Non male, si pone vocem *τίαν* interrogandi signum figas. Nr. 610. V. 1. *ἔστ(ν)* *ἔσιν*. Nr. 616. in lemm. scr. *λουτῆ*. Nr. 617. V. 2. *τῆνδε*) *τῆνδε* etiam hic alter. V. 3. *θεοῖσιν*) abest lit. parag. V. 5. *αἰδ'*) *αἰδ'*. Nr. 622. V. 1. 3. *εἴτε σε*) *εἴτε σε*. Nr. 625. in comm. *λινῶ*) Si vere sola lineola recta voci superscripta esset, lubenter Bruckio auscultarem *Λινῶ* interpretanti; atqui uncinulus lineae adhaeret introrsum descendens, quare dubium esse nequit, *Λινῶ* de notari. Nr. 629. V. 1. *Αἰθε εἰ*) *αἰθε σε*. Nr. 630. V. 1. *ταδ'*) *ταδ'*. Nr. 636. V. 1. in comm. *τοῦτ' ἰδῶν*) *τοῦτ' ἰδῶν*. Spiritus lenis ante *ιδῶν* cum rasurae vestigia satis superque Jacobsii correctionem deinde. Nr. 642. V. 4. in comm. *βρωματόμιξαπᾶτη*) *βρωματόμιξ* *πᾶτη*. Nr. 654. in lemm. *τ*. Utrum accipiam pro *τῆς πενίας*, an pro *ἵππον*, vehementer ambigo. Illud insolentius foret, huic juxta positum *κον* obstatet; attamen hoc per epexegetin poterat adjici. Nr. 656. in lemm. comm. *χαλᾶ*) recte, h. e. *χαλκην*. *χαλκῆ* (sc. *οἰκία*) autem probabiliter eadem est ac *χαλκιοικος*, domus aerarii. In Plau. scriptum minor *χαλκῆ* (*χαλκην*). Tum *ὁ ἐκ τ'*) Equidem o membr. exscripsi *ἐκτίσιν*, quod sine dubio ad palatium pertinet; quare V. D. male recepissee videtur. Nr. 659. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 660. in lemm. supra textum ed. *ἄδηλον* habetur; in cod. *ἀδέσποτον*. Quam vocum absolutam esse synonymiam, nunquam mihi satis persuadere potui. An forte hoc modo differunt, ut illud sit, quod nequit auctori evidenter adscribi, sed cujus tamen auctores fama feruntur, et

quidem plures duobus, (nam si ambigeretur inter duos solum
alteri solebat *οι δε φας* addi,) hoc vero, de quo ne suspicio q
certi alicujus auctoris est. Nr. 665. V. 3. *κῆποις* κῆποι. Nr.
V. 9. *εἰβοτρυν* εἰβοτρυν. Nr. 669. V. 7. *ῥῖνιδε* ῥῖνιδε. Nr.

In lemm. *θαλα*) Sic in membr. quoque, unde discas, quomodo
Tau in Pi coalescat. Quam crebram confusionem beatum B
quum reliquas omnes in his literis usu venientes diligenter perce
ae plene enumeraverit, sicco pede transiisse, pacis indigne fe

Ib. deinceps *ἐνῶ ε)* ἐνῶ *ρ)* ε. Nr. 674. in lemm. *ενε*) sc
Nr. 687. V. 2. dele not. Jac. marg. Nr. 690. V. 2. *ἐπεξεν*) ἐ
Nr. 699. V. 1. *πῖεν*) πῖεν ex more. Nr. 703. V. 5. *ῥε*
οἰσάσκει. cf. Greg. Cor. p. 208. med. V. 6. *βασιλεῖς*) βα
Nr. 732. V. 2. *πλάστης*) πλάσας. Nr. 733. V. 1. in comm.
imo potius *τᾶνδς* ex more. Nr. 736. V. 1. *ἀλλὰ οἱ*) ἀλλὰ *οι*. Nr.
V. 1. *τᾶδ' ἐμάχ)* τᾶδε μάχ. Nr. 759. V. 3. dele not. Jac.
Nr. 742. V. 4. in comm. *τέχνα*) Minime; etiam in membr.
Pl. et Br. lectio; sed iota, quod erat adscribendum, superscrip

τέχνα δ'. cf. Bast. p. 719. Nr. 743. V. 1. *αἶδε*) αἶδε. V. 4. *ἰλ*
ἰλλερίων. Nr. 744. V. 2. in comm. *ᾤξετε*) ᾤξετε. Nr. 745.
οἱ θάμ' ἐν) οἱθαμέν. Nr. 756. V. 4. in comm. *σλήνοισ*) σ
In marg. cod. sic repetitur hic versus: *εἰ ληροῖς κομῶν βάσαν*
λίθος. Nr. 760. in comm. „In Anal. legitur nescio unde: *εἰ*
ἄρμ', ἐλατήρ, πῶλοι, ζυγοί, ἡνία, νίκη“. Caetera male, at *πῶλοι*
legitur in membrana, non, quod in contextu posuit, *ἵπποι*. Nr.
V. 1. *μ' ἐτίλσους)* με τίλσους. Nr. 764. V. 4. *μυιάων)*
Nr. 766. V. 5. in comm. *οἶδε με)* οἶδε με. Nr. 773. priorem
post vocem *τιγανον* finit, in altero autem *δῆ* subscriptis pun

letum habet. cf. Bast. p. 856. pr. Nr. 777. V. 4. *ἐθεῖρας)* ἐ
Ib. *εἰς)* εἰς. Nr. 778. V. 1. in not. Jac. marg. dele verbum
Nr. 788. V. 7. *ἀμπαίονται)* ἀβ παίονται. Nr. 792. V. 1.
νεκία ex vulgari cod. in his usu. Nr. 795. V. 1. *τῆνδε)* τῆνδε.
“II) utrumque in ms. spiritum praefert; uter prius, uter serius
fuerit, ex eorum ductibus non liquet; at epigr. 795, 1. quum p
ῆ ab initio asperere adspirasset librarinus, post lenem praetulit.
simile, quemadmodum hic primum peccaverat, illic quoque eum p
Nr. 799. V. 1. in comm. *μονοίλιος)* fuit *μονοήλ*; post vero
mutatum; idem in epigr. seq. versu primo factum. Nr. 808. V.

ερθεν

ερθεν
comm. *ἔπεν* *ερθεν*(*ῖσαι*) *ῖπενερθενῖσαι*. Hoc est rectissime *ῖπενερθεν*
ῖπενερθενῖσαι. Iota enim et syllabae *ερθεν*, quae omissa erant, super-
scripta. V. 7. dele not. Jac. marg.; nam in cod. legitur *διὰ* i. e. *διαν*.
Nr. 816. V. 1. *πηνελοπειης*) *πηνελ*. Nr. 817. V. 4. *σπεπασμασιν*)
abest lit. parag. Nr. 822. V. 1. *ὑπε*) *ὑπη* ex more. Post hoc epigr.
in comm. „Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem
hujus tituli, ab alia manu, rudior illa et difficilior, sunt addita“. Puta
illam, a qua diversi argumenti epigrammata Pauli Silentarij
ecphrasi in libro nostro praefixa sunt. Simul existunt cuncta ejus
hominis scripturae compendia; quam ob rem ejus stylum jure quis
dixerit lectu difficiliorem, non item rudior. Nr. 824. V. 5. *κάμει*
καί) *κάμει τίς*.

X. *Επιγραμματα προτριπτικά.*

Nr. 4. V. 4. *πρηγίλως*) *πρηγίλως*. V. 6. *πηλοδομει*) *πηλοδομει*.
Nr. 7. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr. 11. V. 4. dele not. Jac. marg.
Causam erroris recte exposuit Bast. p. 715. pr. „Facile autem apparet,
i lineola exigua in medio accedat, e syllaba *ου* fieri litteram *α*“. vid.
etiam tab. I. nr. 10. vocem *ἑπισυνπεπωκύτα*; unde patet, neque illa
in medio lineola opus esse, ut ex *ου* fiat *α*, sed plane non posse nisi
ex verborum sensu discerni. Nr. 12. V. 3. *μη φέρδαν*· *ὑσοι δὲ βαρεῖ*
όνου) *μηφερδανουσονδεβαρηγονου*. Insigne exemplum molestissimae plu-
rium in libris mss. vocabulorum copulationis. Quod in universum di-
catur, hic alter librarius etiam saepius quam prior ille uno tenore et
hisque tonis et spiritibus plures deinceps voces exaravit. V. 5. *πρωι*)
πρωιῇ. Nr. 19. V. 1. in comm. *παριδων*) fuit ante *παριδων*. Nr. 21.
V. 8. ib. *ναϊκακοῖς*) *ναϊκακους*. Quam vocis formam, sublati duobus
punctis superscriptis, quae saepissime redundant, an tueri possint eruditi,
ipsi videant. Nr. 23. V. 4. *πελάγη*) *πελάγει*. Nr. 35. V. 3. in not. Jac.
marg. dele *παίρη*. Nr. 38. Tertium in membr. *ῶρη*, quare et illis
addendum censeo iota subscriptum. Creberrime enim hoc in cod. nostro
omittitur, at raro redundat, praesertim apud hunc posteriorem scribam.
Etiam ad sensum hoc illi praestare arbitror. Nam nisi infinitivo vim
imperativi adserere velis, commode subaudire licet *προσῆκει*. Nr. 41.
V. 2. *τάλλα*) *τάλλα* ex hujus libr. more. Nr. 45. V. 3. *τύφον*) *τύφον*
ex utriusque libr. more. Nr. 48. V. 5. in comm. „In Pal. *οὐδὲν* esse

videtur". ita est. Nr. 50. V. 1. οὐ φημι) οὐ φημι. Nr. 51. V. 1. ἀμείνω. An linea superimposita evanuit? Nr. 64. in comm. „obscure lemma et fortasse mutilum". Quidam verba: εἰς ἄρχοντα μετὰ διαδοχῶν διατὰ τὸ ἀναπράττεσθαι accipi possint de archonte (ex nomine scilicet) summo cum desiderio muneris vices (Ἀμιστωδῆς) exspectatum ob quaestum. φροῦν μετὰ τῇ significare: aspirare ad aliquid, aliquid, nihil prohibet; ἀναπράττεσθαι autem perinde ac πρᾶττεσθαι est: rem facere. αἱ διαδοχαὶ sunt muneris vices. Nr. 5. πρᾶττεσθαι πολλῇ σοι. Nr. 79. V. 5. πρεσβῆτα) πρεσβῆτα. Nr. 89. ἀντιπαθῆς) ἀντιπαθῆς, quemadmodum Pl. cum caeteris codd. Nr. 90. V. 3. γὰρ σὲ) γὰρ σὲ. Nr. 101. V. 1. ἡνίδε) ἡνίδε. cf. Greg. Cor. p. 101. V. 5. μῆδῃ) μῆδῃ. Nr. 102. V. 2. in comm. παλιγγενεμένην) παλιγγενεμένην. Priorem accentum ea de causa additum habes, quoniam longior et laxior vox videbatur, quam ut potuisset uno cum tono tota pronuntiare. Nr. 6. εἰς τινεῖς) εἰς τινεῖς. Nr. 106. dele not. Jac. marg. Nr. 107. V. 5. ἄνεμός ποτε) ἄνεμος ποτε. Quum prior codicis librarius accedens voculae ποτε nunquam demeret, sed transferret tantummodo ex ea in alteram syllabam, hic contra non solum ipsam non imponit, sed praecedenti quidem vocabulo addit. Caeterum hic sequior scriba in multis tamen rebus propius ad nostram tonorum rationem accedit, ut ille alter. Nr. 123. V. 5. τᾶλλα) τᾶλλα. Nr. 124. V. 2. ἐστὶ) ἐστὶ. Nr. 126. V. 2. in comm. κακόν) κακόν ob caesuram.

XI. Επιγραμματα συμποτικα και σκωπτικα.

Nr. 11. V. 2. in comm. οὐδέν) οὐδέν. V. 4. ὀρχηστῶν, αὐτοῖς. Nr. 12. V. 4. Ἰδῆω) αἶδω. Nr. 13. V. 1. ἡ ὥς. V. 4. ἐς) εἰς. Nr. 14. V. 5. ἐξ ἧς) ἐξ ἧς. Nr. 16. V. 2. in comm. ἐγχεῖς) μωρότερος. Non sunt duae voces in membr., sed una tantum prior accentus ob immensam vocabuli longitudinem additus. Nr. 17. ἐστὶ) ἐστὶ. Nr. 18. V. 5. Βοῦβαστις) βουβάστις. Nr. 19. V. 4. αὐτοῖς. Nr. 20. V. 1. in comm. καμασῆνας) καμ σηνας. V. 2. αἶδετε. V. 6. δέχεθ') δέχετ'. Nr. 25. V. 3. ὀλιθῶν) ὀλιθῶν. Nr. 29. ἐστὶν ἱτοιμά σοι) ἐστὶν ἱτοιμά σοι. Nr. 29. V. 6. μῆνιτ') μῆνιτ'. Nr. 30. V. 4. ταρβῶ) ταρβω. Nr. 32. V. 4. χῶ) χῶ ex more. Nr. 35. μνάς) μνάς. V. 5. ὠόν) ὠιόν ex more. Nr. 40. V. 3. dele not. Jac. Nr. 41. V. 5. κῶμοι) κῶμοι. Nr. 43. V. 1. τοῦν) τοῦν ex more. Nr. 44. V. 7. ἦν) ἦν. Nr. 45. V. 1. in comm. ὅς) ἐς. V. 2. ἐστὶ

V. 6. εὐφροσ.) εὐφροσ. Nr. 46. in lemm. κυζικηνού) κυζικ. Nr. 47. V. 4. in comm. ἀρνώ) Sic sane scriptum fuit ab initio; sed post, sicuti videtur, ab ipso librario in ἀνένω mutatum. V. 10. οἰδέν) abest lit. parag. Nr. 48. V. 7. in comm. μὴ ἀμαξας) μὴ αμ. Nr. 60. V. 10. δ') in cod. deest. Nr. 61. V. 3. in comm. οὐδέδιδάχθη) Quod ex cod. more οὐδέδιδ. est; οὐδέ enim saepissime accentu suo caret. Nr. 64. V. 5. ἦρομεν ἦδη) ἦρομενηδῆ. V. 12. ἄρ') ἄρ'. Etiam hic alter libr., quando bisyllabae particulae, syllaba prima tonum recipiente, apostropho decurantur, acutum in gravem transire jubet. Paulo post in novo horum epigr. titulo ἀποσώπτοντας) scr. ἀποσώπτοντος. Nr. 66. V. 2. ἀν-Θρακίη) ἀνθρακίη. V. 5. in comm. „Caeterum hic versus ab alia manu additus, caractere neglecto, satis antiquo tamen“. Quod si verum esset, certo certius notassem. Non enim, haec talia praeterire, moris est. Characterem interdum negligi, haud infitias eo. Nr. 69. V. 2. γίγνεται) γίνεταί ex constanti cod. usu. Nr. 70. V. 1. Γρηῦν) γρηῦν. Nr. 71. V. 1. αὐτή) αὐτη. Nr. 72. V. 3. dele not. Jac. marg. V. 5. in comm. ζῶσαι) ζῶσαι) Scripserat libr. initio ζῶσαι βλεπουσαι; mox errorem sentiens, β lenissima mutatione (prolongato sc. ejus anteriore ductu) in α trans-formavit, et superne αi adscripsit, ut habeamus hoc modo καi λεπουσαι, vel, quoniam apud hunc posteriorem scribam π α σα plane dignosci nequit, καi λεσουσαι. Oblitus est autem, ut veriorlem lectionem abolveret, v adjicere; quo facto recte proveniret καi λείσουσαι. Similitudinem litterarum β et π egregie discis ex Bast. tab. I, 6. vocibus ἔχρον et ἄκρον; sed eandem litteris π et σα faciem esse in quibusdam add., nisi id nemini ignotum putabat, male Bastius attingere praetermisit. Nr. 73. V. 1. in comm. ὅτῃ νεία) ὅτῃνεία. V. 2. νῦν δ' ἐθέλει) ὅν δεθέλει. Nr. 73. V. 7. ἦν τι) ἦν τί. Locus me admonet, ut scribam utrumque ἦν plane non nosse observem; ubique ἦν scriptum. Quae omni ratio nititur haud dubie vaga notione tenoris inflexi ex contractione oriundi. Nr. 74. in lemm. scr. γεῖαν. Nr. 75. V. 6. ὁμοίον) ὁμοίον. Illud rectius. cf. Grog. Cor. p. 26. 318. al. Nr. 77. V. 3. στρατοφών) et v. 6. στρατοφών. Ib. ὁμόσαι) ὁμόσαι. Nr. 78. V. 2. ἦ) ἦ. Nr. 79. V. 5. in comm. δίδεταί) fuerit ita; nunc certe δίδεταί. Nr. 81. V. 3. πλαταιαί) πλαταιαί. V. 5. εἰ δ' ἔτα) εἰδέτα. Nr. 84. V. 6. in comm. ἔντε τριαζ.) Etiam in cod. junctim habes scriptum; prior tonus ob similitudinem vocis extensionem appositus. Nr. 85. V. 5. in comm. καὶ τί) αὐ) καὶ τι γαῖ. Nr. 86. V. 1. εἰτ') bis εἰτ'. Nr. 88. V. 1. in comm.

„ῥῆσιν P. sed v atramento inductum“ non inductum; imo v ἐν
 πνεύματι in membr. nostris ante lit. x haud raro usu venit, ubi x
 brevis. Nr. 89. V. 1. χαμαὶ τι) χαμαὶ τί. Nr. 91. V. 3. καὶ βέβαιον
 παύσασθαι. Nr. 94. V. 2. in comm. ἀπὸ γλῶσσης) vid. quae modo dixi
 Nr. 88, 1. Idem hēri scito ante lit. γ (cf. epigr. 100, 1. et 407,
 ac, si recte memini, etiam ante ε. Nr. 95. V. 1. dele not. Jac. m.
 lb. V. 3. ψιλῶς) ψιλῶς. Nr. 102. V. 1. ποτ') ποτ'. Miror. Nr. 107.
 comm. „In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente“. Lemma
 habet; numerus atque initii nota neutiquam desunt. Nr. 105. V. 1.
 δ' ἐπαθείδεν) ὅς δ' ἐπαθ'. Nr. 110. V. 8. γὰρ οἶμαι) γὰρ οἶμαι. Nr.
 V. 2. in comm. ἀπηγχόνησεν) abest lit. parag. Nr. 115. V. 2. in
 Jac. marg. ἰαοῖν) ἰᾶσιν i. e. ἰαῖν. Nr. 119. V. 1. in comm. ὁ ἰατρός.
 ὁ ἰατρός. Subscripta puncta pariter ac spiritus lenis et superscripta
 calis η ab homine nostras aetatis oriunda; quod occasionem dat
 nendi, etiam alibi passim ab isto homuncione membranam nostram c
 maculatam esse; quam detestabilem vetustissimi libri profanationem
 ei cessasse cuperem, ut pro sana nactus esset chiragricam manum. Ist
 modi interpolationis proximum exemplum habes Nr. 124. v. 2., ubi
 recte monet, codicem praebere ἐτέρησεν. At calami ductus, quo ἐτέρη
 vel potius, quicquid contradicat Clar. Ed., ἐτίρησεν in ἐτέρησεν
 illius, si Dis placet, correctoris est. Nr. 125. V. 3. dele not. Jac. m.
 Nr. 127. V. 1. Ἐριννύες) ex more ἱριννέες. V. 3. σοῦ) σοῦ. Nr.
 V. 2. in comm. φῆς σονε.) φῆσι σον. sicut Pl. Nr. 140. V. 3.
 παῖν) οὐπαιν. Nr. 141. V. 4. Θερμοπυλῶν) Θερμοπ. V. 5. ὥς
 ὥς τι. V. 6. ἐνθάδε μοι) ἐνθάδε μοι. Nr. 143. V. 4. in co
 μελέται) μελεται. Nr. 145. V. 1. Σέξτου et Σέξτος) σέξεν et σέ
 Nr. 157. V. 2. κομιδῇ) κομιδῇ ex more. Nr. 169. V. 2. χαλκ
 χαλκούς. Nr. 181. V. 1. ἤδαιμιν) ἤδαιμιν. Jota a priori libr
 superscriptum. Nr. 185. V. 1. ἀπέλυ πόλιν) ἀπέλυ πόλιν. Lin
 recenti isto nequē sublitā. Nr. 190. V. 2. ὄνθ' ὄλον) ὄνθ' ὄ
 Nr. 191. V. 2. ἔχεις) ἔχει. Nr. 195. V. 4. κροτάλων) κροτάλω. Nr.
 V. 1. βίτω) βίτω. In qua voce βί a priori libr. adjecitum est. Nr.
 V. 1. in comm. ἰχθῶν Br.) eodem modo in membr. Nr. 202. V.
 in not. Jac. marg. ὠνῆσαι) ὠνῆσαι. Nr. 209. in lemm. παρορ
 παρορῆ i. e. παρορῆν. Nr. 210. V. 6. dele not. Jac. marg. Nr.
 V. 3. in comm. καταγλωσσ') καταγλωσσ'. Nr. 222. V. 2. in co
 „etiam v. 2. λίχαι καὶ λίχων“ imo λίχ. γὰρ λίχ. Nr. 226. V. 2.

σε) ἄφρα σε. Nr. 227. V. 2. σὺ τι) σὺ τί. Nr. 228. V. 1. τις) τίς et ἀπίκτανεν) ἀπίκτοσιν. Nr. 256. V. 2. in comm. „δῑ κινύρης. P. Scripsi καί; de quarum particularum similitudine in codd. dixit Schaefer.“ In membr. habes δῑ κιν.; ergo vox pro dēleta habenda est; an in archetypo compendium particulae καί scriptum fuerit, quod libr. primo oculorum obtutu perperam pro δῑ acciperet, equidem non quaero. Nr. 239. V. 1. Οὐτε) Habes in cod. per correctionem in loco et οὐτε et οὔτε. V. 3. Ἀρπυιῶν) ἀρπυίων. V. 5. ὥτε σε) ὥς σε, ex huius alterius scribae constanti usu. Idem habes epigr. 253. 5. et 352. 7. Nr. 241. V. 1. Θεόδωρε σοῦ) Θεόδωρε σοο ex more. Nr. 265. V. 5. in comm. καταλέξη) καταλέξη. V. 6. Πρωταίως οὐδαίς) Πρω. δ' οὐδ. Nr. 276. V. 1. ποτε) ποτί, sicuti epigr. 279. v. 1. Nr. 285. V. 1. ἄλλο) ἄλλ' i. e. ἄλλως. Nr. 288. V. 1. ῥαφιδεύς) ῥαφίδαε. An pro ῥαφίδες? Nr. 290. V. 1. τις) τίς. Nr. 297. V. 4. νῦν δ' ἴθι) νῦν ἴθι. Nr. 300. V. 2. σίγα) σίγαι ex more. Nr. 302. V. 2. in comm. καί αἰτός) αὐτός. Id cur καὐτός esse nequeat, non video. Sic saepius scribendi notae ad sensum, non ad litteras significant. Nr. 308. supra textum Δουκάλιον. Tandem aliquando Cl. Editor hanc nominis formam adhibet, quae in ipso cod. jam dudum invaluerat, quemadmodum ex comm. intelligere licet. Fere similiter supra peccatum est in casu secundo nominis Λεωνίδαε, ubi saepe Λεωνίδα loco Λεωνίδου expressum fuit, et vice versa, renuente libro ma. Nr. 309. V. 4. τι) τί. Nr. 315. V. 1. Ἀντίοχος) ἀντιόχος. Nr. 319. V. 4. primum ἦ aliena manu additum. Nr. 322. V. 3. κηλίδες) κηλίδες. Nr. 325. V. 4. in comm. „καλέσημι P. ultima littera atramento inducta“. Potius sic: καλεσηῖα. Nr. 328. V. 4. εἰς) εἰς. V. 9. in not. Jac. marg. διοθες) imo, δεσθες, proinde, littera sibilante exstirpata, rectissime. Nr. 330. V. 7. οὐκ ἀφ' ἧς εἰ) rectissime; sed a librario, qui ejus locutionis sensum non satis assequeretur, monstrum quoddam lectionis habemus: οὐκ ἀφ' ἧς εἰ. An cogitavit ignarus homo de ἀφ' ἧς εἰ, aut vero de ἀφ' ἧς εἰ (ἀφ' ἧς cum significatu: dealbor), ubi nihilo secius * ad antecedentem voculam pertineret. Ntrum satis graecum videtur. Nr. 332. V. 6. οὔσαν) οὔσαν. Nr. 335. V. 2. in comm. κοπίση) κοπίση i. o. κοπιη. Nr. 340. V. 4. dele not. Jac. marg. Nr. 348. V. 2. in comm. παντο-λίτω) παρολίτω. Quam vocem lexicis adde. Nr. 352. V. 7. in comm. ὥς με) ὥς με. V. 11. ἦδε) ἦδε ex more. Nr. 358. V. 1. Πουφινανός) ρουφην. Nr. 360. V. 1. ἐγένον) Sic legitur in membr.

satis certo. Nr. 362. V. 3. τῷ φανός, ἄτις) ταφαισσαντις per ignorantiam. V. 5. ἦ) ἦ. Nr. 363. V. 1. γῶ) γ'ω. Nr. 373. V. 1. ἔ. Abest lit. parag. Nr. 384. V. 2. in comm. πλῆθοις) πλῆθους. Ita accipiendum: Librarius profecto primitus scripserat πλῆθοις; extemplo correxit, priorem tonum inducens, alterum imponens, medium literas θ ductum per vocalem o porrigens, ut eo modo e contingeret. Nr. 386. V. 1. τις) τίς. V. 5. ἦν) ἦν. Nr. 410. in lemm. supra contextum posito εἰς ποδάγγρον) male; in mendis ποδάγγρον, quemadmodum epigr. 414. Quamvis enim haec grammata genus spectare videantur, tamen certum aliquem hominem dicere putanda sunt. V. 1. δαμάτεια) δαμάτεια. Quod probe tantum. V. 6. γίγνεται) γίνεαι. Nr. 410. V. 1. βακτροπροσάι^ω βακτρον πρ. Nr. 411. in lemm. ἐκπύρ nullo modo ἐκπρον potest. Accentu, si careremus, interpretarer vel ἐκπρωθεν, vel πύρων. Ut nunc res habet, forsitan in antecedente voce mentis latet; recte fortasse explicaveris: εἰς βαλαρελου ἐκπύρουν. Nr. 421. V. 1. γίγνεται) Alterum Gamma abest, ut semper. Nr. 421. V. 1. Ed. emendationem suam iusto obscurius in comm. proponit; etiam a cod. abuisse, non diserte monet, licet quodammodo ex varr. le suspicari possis. Nr. 424. V. 2. Ἐρυνναι) Alterum Ny ex const. cod. usu deest. Nr. 425. V. 1. Γινώσκεις) γινώσκεις, ut constat. Nr. 434. V. 2. ὄρε) ὄρε. Nr. 440. in lemm. supra textum πιστακον) πιστακ i. e. πιστακος. An ejus nomen Πίταξ fuit, quod vocem, a Schneidero male praeteritam, reperire licet in Suic. thes. eccles. sub voce Πιτάκιον. Post haec in comm. „Sequuntur in epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis cod. partibus supplementa addidit“. Est ea manus, quae in primis cod. foliis illa diversi argumenti epigrammata scriptavit; quod nisi agnoscere possis ex pari calami ductu, quomodo hic paulo negligentius quam illic literas formavit, nihilo minus eisdem plane scribendi compendiis, quibus utrobique usus est, prod

XII. Στρατωνος μουσα παιδικη.

Nr. 4. V. 7. τις) τίς. Nr. 6. V. 2. τοῦτό ποθ' τοῦτο π. Nr. 7. V. 2. ἐπνοίη) ἐπνοίη. Nr. 9. V. 1. οὐ) οὐ. Nr. 15. V.

in not. Jac. marg. dele γραφικοῦ P. Nr. 18. V. 2. ἐστὶ το) ἐστὶ τι.
 Nr. 24. V. 1. Εἰ μοι) ἐμοι. V. 2. οἷσα) Non anto, sed tantum post
 haec in textu erant puncta figenda; namque sic incipit in cod. versus.
 Nr. 32. V. 2. Primum ὥρη) ὥρη. V. 4. in comm. νυνὶδε) νυνὶ δι.
 Nr. 34. V. 1. παιδοτριβήν) παιδοτριβή. Nr. 35. V. 1. ποτ') πότε.
 V. 3. τις) τίς. Nr. 36. V. 2. ἐπιστ) ἐπισ. Nr. 43. V. 3. ἐρωμένον)
 ἐρωμένον. Nr. 44. V. 4. ἄλλο τι) ἄλλοτι. Nr. 45. in lemm. supra
 editionis textum posito Ποσειδίππου habes. Viget et praevalet in cod.
 forma ποσιδ. Nr. 48. V. 4. in comm. „Graevius, distinctione post
 φλῆξαι posita, ἥδη conjunxit cum sequentibus“. Recte Graevius;
 etiam in cod., ubi rarissimae sunt distinctiones, ita distinctum. Nr. 51.
 V. 1. ἔγχε) ἔγχε. Nr. 52. V. 2. ψυχᾶς) ψυχᾶς. Nr. 56. V. 7.
 ἱερά πόλις) ἱεράπολις et α) α. Nr. 58. V. 2. in comm. δονήσας)
 Multa a viris doctis tentata; in membrana habes δονήσας. Nr. 61.
 V. 1. κατέτηκ') κατατηκ'. Nr. 64. V. 5. dele not. Jac. marg. Nr. 68.
 V. 1. λύσσαι) Sic revera h. l. etiam in ms.; quod tamen fit non nisi
 rarissime. Idem de verbis γίνομαι et γινώσκω valet, quae a priori
 libr. nusquam, ab altero bis terve cum duplici Gamma reperiuntur.
 Nr. 69. V. 1. in comm. γαννυμῖδε) Syllaba ει non plene, sed per
 compendium scripta; quod commode eandem etiam cum diacresi de-
 notare censendum est. Nr. 72. V. 6. ἐπὶ σοῖς) ἐπ' ἰσοῖς. Nr. 80.
 V. 3. in comm. πρὸς σὲ) πρὸς σὲ. Nr. 81. V. 1. in comm. τάν) ταν.
 Nr. 82. V. 2. φάνιον) φάνιον, quemadmodum epigr. 83, 4. 5. Nr. 84.
 V. 4. in comm. ἀπιστέπτει) ἀπιστέπτει. V. 6. dele not. Jac. marg.
 Nr. 85. V. 1. in comm. „πλάγους. P. πλάγους Br. qui vulgarem for-
 mam in praecedente epigr. reliquit“. At revera ipsa membr. offert
 πελάγους hoc posteriori loco. V. 8. φίλω) Utrum hoc sit, an φίλω
 scriptum, parum liquet; magis tamen alterius (φίλω) speciem vox
 refert. Nr. 90. V. 8. μόνον) μόνον. Nr. 91. V. 5. ἐπηγάσσαθε)
 ἐπηγάσσαθε. Nr. 93. V. 7. in comm. λεπτήντω) λεπτήντω. V. 11.
 εἰς) εἰς. Nr. 97. V. 5. τά θ') τὰθ' et ἴσα) ἴσα. Nr. 99. V. 1. in
 comm. οὐδεμαθὼν περ) οὐδ' ἔμαθ' ὅν περ. Nr. 102. V. 5. χούμους)
 οὐμός et hoc περ altero loco. V. 6. μέσση) μέσση. Illud vero loco
 secundo exstat. Nr. 105. V. 2. πίταμαι) πίταμαι. V. 3. τι) τι.
 Nr. 108. V. 4. ὀξηρῶ) ὀξηρῶ. Nr. 117. V. 1. τόλμα) τολμά.
 Nr. 118. V. 1. in comm. ἀρχεῖν) ἀρχεῖν. Nr. 132. V. 1. Οὐ σοι) οὐ
 σοι. Nr. 134. V. 4. τῶνδρος) τῶνδρος. Nr. 136. V. 1. in comm.
 μή με scribe pro μή μ'. Nr. 137. V. 6. in not. Jac. marg. dele ἔχτα P.

Nr. 139. V. 1. Ἐστὶ τι) ἐστὶ τι. V. 5. Μενέξερ) μινέξιε. Nr. 141. V. 1. τοῖμα) τόλμα. V. 5. in comm. τοίγα) τοί γάρ. Nr. 143. V. 1. Ἐμῇ et ἐμῇ ἐρμῇ et ἐρῇβω. Nr. 144. V. 4. οἱ ἰδρας) οἰδρας. Nr. 147. V. 1. in comm. ἀρπασαι) ἀρπασαί. Nr. 148. V. 4. ἀνταρσώτατον) ἄνταρσώτατον. Nr. 150. V. 3. Μοῖσαι) μοῖσαι. V. 9. δεδοίκαμε) αἱ) δίδωμαι μέλ. Nr. 153. V. 4. γίγναι ἱερῶν θεῶν) γίγναι ἱεροσθεῶν. Nr. 160. V. 1. τίσαι) τίσαι. Nr. 163. V. 4. Εἰβύτω) ἐν βύτῳ. Nr. 166. V. 1. τοῦτο γ' ἔχειν) τον τογ' ἔχειν. Nr. 168. V. 1. Νάννο) Νάννο. V. 4. εἶπας) εἶπας, sicut v. 5. εἶπὼν) εἶπον. Nr. 171. V. 1. ἐδόν. Nr. 174. V. 3. γίγνον) γίνου. Nr. 178. V. 2. ἀνταρσώ) ἀνταρσώ. Nr. 180. V. 3. ἄλλο τι) ἄλλ' ὅτι. Nr. 182. V. 1. ταῦτά με) ταῦτα με. Nr. 185. V. 2. in comm. χεῖλαι μὴ φιλοῖς) Fuit initio scriptum χεῖλαισιν φιλοῖς. Post a prioris vocabuli littera ultima Ny ad p. pinquum Eta linea recta a librario est ducta, quo Ny illud speciei litterae My sumpsit. Nr. 185. V. 2. in comm. παιδας) Vere sic habet membrana. Num etiam in hoc dialectus viget, quemadmodum in παῖδες et παιδῶν vigere scimus? cf. Greg. Cor. p. 317 et 658. Certe n. ita multo post epigr. 194, 1. et 195, 5. recte παῖδας exhibet. Nr. 187. V. 1. ἀναγιγνώσκουσιν) ἀναγιν. Nr. 193. V. 1. in comm. οὐδὲ σμυρναῖαι) οὐδὲ σμυρνον. Nr. 195. V. 4. Κυπριογενούς) κυπριογενούς. Nr. 202. V. 1. in comm. ἀγάγιν δέ με) ἀγάγιν δέ με. Bast. p. 855. pr. „Omissio accentus vel spiritus in voce plene integrisque litteris scripta dubitationis index est, aut significat, librarium vocem pro corrupta habuisse“. Quod poteram in hisce additamentis meis saepenumero monere, semel advertendum duxi. — Ib. Δάμει) δάμει ex more. Nr. 206. V. 5. Κῆρι) κῆρι. Nr. 208. V. 6. Θίγεις) Θίγεις. Nr. 211. V. 1. οὐδ' ἔτι) οὐδ' ἔτι. V. 7. ἄλλη δ' ἄλλῃ δ'. V. 1. in comm. ποῦν) ποῦν ex more. Ib. Nr. 216. V. 1. νεύοντες) νεύοντες. cf. supra ad 202, 1. Nr. 218. V. 2. εἰπὼν) εἶπον ex more. Ib. Πείρι) πείρι. Nr. 222. V. 5. in comm. „κύκλως an κύκλως“ ambiguum in P.“ Hoc in marg., illud in textu reperiri scito. Nr. 226. V. 3. ib. ἡ με κατονν.) ημεκατονν. Nr. 230. V. 4. ib. αἰ ποδ') καὶ οὐ ποδ'. De tono libr. vehementer dubitabat. Nr. 234. V. 1. Κυμωδέ) κύμωδε. Nr. 249. V. 5. μελίπαιδας) μελίπαιδας. Nr. 255. V. 1. ἀκοινώτη) scr. ἀκοινώνητε. Nr. 258. V. 1. τις) τις.

XIII. *Επιγραμματα διαφορων μετρων.*

Nr. 6. in comm. „Nomen auctoris non adscriptum in membr.“
 Quidni adscriptum sit? Habes in libr. ma. τοῦ αὐτοῦ ἑνδεκασυλλάβιον
 τρίμετρον οὕτω καλούμενον. Nr. 9. V. 1. Ἀιγῶν) αἶγαιον. Nr. 10.
 V. 2. in comm. λιμένοσκόπῳ) λιμένος κόπῳ. Nr. 11. in lemm.
 ὑποχρηματιξ) ita sane perperam h. l. scriptum exstat pro ὑποχρημα-
 τικόν, quod habes epigr. 21. Nr. 12. V. 2. ἄλός) ἄλος. Nr. 12. V. 5.
 in comm. ῥάσθη) ῥάθῃ, ergo, si deficientem tonum exceperis, rectis-
 sime. Ib. Nr. 13. V. 5. κωδωνῖαι τας) „abundante ῖ, ut passim“. at le-
 gitur in membr. κωδωνῖαι τας. Nr. 14. V. 4. Ἰσθμοῖ) ἰσθμοί. „Μοχοί
 Paphiorum pro μυχῷ positum esse, monuit me Cel. Valckenaer.“ vid.
 Greg. Cor. p. 367. 43. Nr. 15. in lemm. comm. „ε̃ μέτροις (scr.
 ε̃ μέτροις i. e. ἑξαμέτροις)“. Rectissime cod. praebet ἑμέτροις.
 Nr. 18. in lemm. ἑνδεκασυλλάβ) scr. ἑνδεκασύλλαβ) hic et epigr. 19.
 Nr. 20. V. 1. in comm. „ὦπις an ὠλπῖς obscurum in P.“ Neutrum,
 sed ὠπις, unde librarium dubitasse colligas. Nr. 21. in lemm. ἑμέτρῳ)
 posset accipi pro ἑμμέτρον; at in cod. ἑμέτρῳ i. e. πενταμέτρον.
 V. 6. in comm. διθυραμβόχαρα) διθυραβοχαρα. Nr. 22. sic a libr.
 in versus descriptum est. Tres versus primi, quemadmodum in ed.
 nostra dispersitos esse vides; tum vero τόνδε — ἔρωτος || ποῦρων ||
 ἐπέφτατος || δὸς || δέχθαι. Nr. 23. V. 1. dele in not. Jac. marg.
 εἴτε κακόν. Jota enim, in literarum serie omissum, superscriptum est.
 V. 6. ἡδονῶν) ἡδονάν. Nr. 24. V. 2. in comm. σειμόνη) σειμονη.
 Nr. 25. in lemm. ε̃ μέτρον) scr. ἑμέτρον. Nr. 27. in lemm. ἐναλλάξ)
 ἐναλλάξ. Nr. 28. in lemm. αὐτ) scr. αὐτ̃. Paulo post δ̃ ποδ̃). δ̃ ποδ̃
 i. e. τετράποδον. V. 10. in comm. φορηθεῖς) Voluit Cl. Ed. φορηθείς,
 quod in cod. sic habetur. Nr. 30. in lemm. ἑμέτρῳ) scr. ἑμέτρῳ.

Explicit, spero, feliciter.

Sigla haec [P], qua singula quaevis ordiens membranae paginae denotatur, quum operarum culpa ineptis saepenumero locis in textu voluminibus sit posita, rectius sic collocatur: P. 54 b. codicis est ponenda est ante *Χρῆς τῆν*. P. 57 et 69. editionis omnino delenda. P. 72. cod. ante *βοτρύχον* addenda. P. 77. ad *φῶν*. ponenda. P. ad *αὐτῆς ὀργῆ*. P. 79. ad *Ἐν τῷ ΙΑ* addenda. P. 81. ante *ἐξ αὐ* collocanda. P. 85. ante *μη τις*. P. 87. *ως προτ.* P. 89. *ἤξειν*. P. *δεῦρ*. P. 91. *χρωμ.* P. 92. *παντού*. P. 94. *ἀπτητ*. P. 96. *Αρν.* P. *τοῦτο*. P. 100. *πριν*. P. 102. *εἰρη*. P. 104. *φαίνεται*. P. 106. *μη*. P. 108. *οὐδ' ὅσον*. P. 110. *εἰ*. P. 112. *χλαίνα*. P. 114. *ἐπατ.* P. *Ζηλ.* P. 118. *μηρ.* P. 120. *ποιμῖσον*. P. 122. *βυλλειν*. P. 124. *εἰ*. P. 126. *ἐξεγεν.* P. 129. *υβρις ἐμην*. P. 131. *ὑδασι*. P. 133. *κα*. P. 155. *ζωνην*. P. 158. *συμβολον*. P. 140. *δεχνυται*. P. 144. *δισκ*. P. 146. *ἀνθετο*. P. 148. *δεχυνσο*. P. 156. *αντ*. P. 157. *τῆδε*. P. 159. *παρμῖς*. P. 161. addenda ante *Τρυγλαν*. P. 162. ponenda *ἄρουν*. P. 163. *θηγεν*. P. 164. *κισται*. P. 165. *η φευγε*. P. 166. *ἀγναι*. P. 169. *και γλυκυν*. P. 170. *και θυροσιν*. P. 172. *τη πυνι*. P. 174. *αλος*. P. 181. *ἄβρων τε*. P. 182. *τον βαρυν*. P. 183. *αἰγυδι*. P. *εὐχομενοις*. P. 187. *μασιγα*. P. 191. *ἀντιος*. P. 193. *ἰσιν*. P. *σφαιραν*. P. 197. *Παρμενις*. P. 200. *ευαγρει*. P. 204. *τρεψαμ.* P. 207. *Ἀρταμι*. P. 207. *τετραειτ*. P. 208. *και ταν*. P. 210. *ἐπλεκ*. P. 211. *και τον σμερδ*. P. 214. *εὐθετον*. P. 215. *ἀλλ' ἐμολες*. P. 216. *ὕμ*. P. 218. *και πηρην*. P. 220. *Μιλητος*. P. 221. *ἐρεφον*. P. 222. *καλον*. P. 225. *πυρ*. P. 227. *Τρεια*. P. 229. *γελωτι*. P. 230. *αμμ*. P. 232. *τας δ' ὑπερ*. P. 233. *σῆμα*. P. 234. *ἐλπιδας*. P. 235. *παρθενη*. P. 236. *παιγνιον*. P. 237. *θηρευων*. P. 238. *ζεσο*. P. 239. *εἰ γαρ ἰσ*. P. 240. *και γοερον*. P. 243. *ἄερξου*. P. 244. *ἰσπασεν*. P. 246. *θαροσ*. P. 248. *ὁ ἐλημυν*. P. 250. *μυρεθ*. P. 252. *ὠλετο*. P. 253. *παντοθ*. P. 255. *τυμβον*. P. 259. *οὐ θαπτετε*. P. 261. *ἤρπασεν*. P. 265. *Τλ*. *σιμνη*. P. 267. *Θρεψας*. P. 268. *ἀλλὰ προμηθ*. P. 273. *Ἀντ*. P. 275. *πρωῖον*. P. 281. *ταλα*. P. 283. *ἡρεμα*. P. 285. *πολλαν*. P. 291. *και μουρας*. P. 293. *πυρκαϊη*. P. 294. *φθεγγατο*. P. 298. *οὐκ*. P. 299. *τοσσον*. P. 300. *πλουτος*. P. 307. *ἐν βιοτῃ*. P. 307. *καππασιν*. P. 309. *μοιραν*. P. 311. *ἄλλον*. P. 313. *δαινος*. P. 313. *λειψανον*. P. 314. *οὐκ ἐτλη*. P. 315. *βουλήθεν*. P. 318. *λαῖνον*. P. 319. *τη φιλοκ*. P. 321. *ἐφθιτο*. P. 322. *ἡδ*. P. 323. *ὠδινες*. P. 325. *μουνος*. P. 327. *και βιοτον*. P. 329. *ἐμπα*. P. 330. *τουνεκα*. P. 331. *ἦντεο*. P. 334. *των Ἀβρ*. P. 336. *οὐκ*.

P. 339. *ἡνικα*. P. 341. *αι, αι*. P. 343. *πασιν*. P. 344. *μηκετ'*. P. 346. *Χριστος ἀναξ*. P. 348. *και νυν*. P. 349. *ἡ θρουψ*. P. 351. *αὐθις*. P. 354. *κλινουσατε*. P. 357. *λαες*. P. 359. *δενδρω*. P. 362. *ὅσων*. P. 363. *addenda ante και ψυχας ἀνδρων*. P. 364. *item addenda ante Σιγησας ἀρυσαι*. P. 366. *γῆρασκειν*. P. 368. *ἡπιος*. P. 370. *δελφινες*. P. 372. *ἡκει*. P. 374. *την ἐμε*. P. 377. *addenda ante ἀνδρεων κελαρυζε*. P. 380. *ἐκ ταυτης*. P. 382. *εἰκονα*. P. 385. *την τιμην*. P. 386. *την σην*. P. 389. *ἀριςον*. P. 392. *εὐθυνει*. P. 394. *ἡτις*. P. 396. *θνησκουν*. P. 398. *νηχομενων*. P. 400. *τεττιξ*. P. 402. *μοσχος*. P. 403. *πιττ*. P. 404. *εἰδωλον*. P. 406. *ὀλλυμενη*. P. 407. *νυν μοι*. P. 409. *ωραιου*. P. 411. *ἀνδρων*. P. 413. *θυμοιθεις*. P. 416. *addenda ante ξεινον μορσοπολον*. P. 417. *λην*. P. 418. *addenda ante χειματος ἡνιμοεντος*. P. 419. *οἱ δ' απαλον*. P. 420. *οὐ σ' ἐπιγ*. P. 422. *και κοιμω*. P. 423. *ἡς θεος, ἡς γ*. P. 429. *τρηχισαι*. P. 431. *αὐλια*. P. 433. *ῥεξω*. P. 434. *μηνισας*. P. 441. *πνεργον δορυ*. P. 448. *Χριστιανοι*. P. 454. *ναιετ'*. P. 456. *ἀμριζοητα*. P. 457. *χορδας*. P. 461. *ναματι*. P. 462. *οὐ ποθειει*. P. 466. *ἐδρακον*. P. 472. *ὑδασι*. P. 475. *μηποτε*. P. 475. *και τοδε*. P. 477. *εἰ οι*. P. 481. *ἀνερα*. P. 482. *ὄψε μεν*. P. 485. *ἡσκημαι*. P. 488. *ἐν ᾧ το χ*. P. 490. *πειθομενος*. P. 492. *καρφισι*. P. 494. *ἡπιη*. P. 495. *ἐχθρα*. P. 497. *οἱ βασκ*. P. 499. *οὗτοι τον Θαν*. P. 501. *ζωομεν*. P. 506. *πως δυναμαι*. P. II, 319. *editionis omnino delenda*. P. 511. *Βακχε φερων*. P. 513. *ἐγκεφαλον*. P. 514. *ἡνδεποτε*. P. 515. *ενθερος*. P. 517. *ελπισιν*. P. 518. *βοσρεχια*. P. 519. *ἐκβαλε*. P. 522. *Ζεν*. P. 525. *πεντ' ιδεν*. P. 526. *ως περιχ*. P. 530. *ἡαι δια τουτο*. P. 531. *αν μη π*. P. 532. *Γλανκε*. P. 535. *την Εχ*. P. 536. *χειλσι*. P. 537. *ζην*. P. 539. *φαιδρος ἐγραψε*. P. 540. *ἀλλ*. P. 541. *ἐκ θρους*. P. 547. *εἰ φιλεις*. P. 551. *ἡγομεν*. P. 553. *μη μοι*. P. 556. *γενομενος*. P. 557. *ου θερεος*. P. 559. *Λαοδικη*. P. 562. *χαλκον ἐχων*. P. 564. *αὐταρ ὁ παις*. P. 569. *addenda ante 'Εκ Διος*. P. 570. *τους μελανοφθ*. P. 572. *νευσομεν*. P. 574. *παντων*. P. 576. *ἐκκρουσον*. P. 577. *Κεκροπιαν*. P. 578. *και Ζηρος*. P. 580. *καλπιν*. P. 582. *δινυνις*. P. 584. *ἀργυσις*. P. 585. *τωδ' οσον*. P. 586. *θυμβος*. P. 588. *ὀπτωκαιδεκ*. P. 590. *τωνδρος*. P. 592. *τις τοσος*. P. 594. *οισω και*. P. 596. *και σε π*. P. 598. *την αυτην*. P. 600. *υερον*. P. 602. *τις κρυψαι*. P. 604. *δαιμων'*. P. 606. *αλλα μεν ην*. P. 610. *Αβδηρα*. P. 611. *addenda ante ανθημεν τοδ' ἀγαλμα κορ*. P. 613. *σημαινε*.

NOTARUM CRITICARUM
IN
CORPUS EPIGRAMMATUM
QUAE
IN ANTHOLOGIA PALATINA ET PLANUDEA
IN MARMORIBUS ET ANTIQUIS
SCRIPTORIBUS
SERVATA SUNT
PARS ALTERA.

IX.

ἀρχὴ τῶν ἐπιδεικτικῶν ἐπιγραμματῶν.

Οὐδὲ τοῖς παλαιοῖς ἡμέλῃται τὸ ἐπιδεικτικὸν εἶδος, ἀλλ' ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν εἶρεῖν καὶ ἐμνηστίας ἐπίδειξιν, καὶ πραγμάτων γενομένων ὄντως, ἢ ὡς γενομένων ἀφήγησιν.

Nr. 1. πολυαῖνον σαρ. εἰς δορκάδα ἦν ἐθῆλασεν ὄφις, ὅθεν πινὼν ὁ νεβρὸς ἐν ἀπέψνξεν. Br. II. 287. nr. 4. An. II. 2. p. 329. V. 2. εἰδοῦσα. P. Pl. οἰδούσης. Br. c. Scaligero in not. mst. qua correctione et versus juvatur et sensus. — πικρὸν. P. πικρός. Plan. fortasse rectius, ne ἔχis epitheto careat. λυγρὸς tacite recepit Br. sine dubio, quia πικρὸν versu 4to recurrit. V. 3. ἰομιγῇ. P. ἰομιγῇ. Pl. Br. θηλίν. P. θηλίν. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. V. 4. ἔβρωξε. P. ἔβρωξε. Pl. Br. Eandem varietatem vidimus p. 287. nr. 506. v. 8. ἔβρωξε Schaefero monente restitui. ἀναβροχθὲν habetur ap. Homer. Od. λ. 585. ubi vid. Eustath. ad p. 458. 42. ἀναβρόξε Od. μ. 240. ubi Eustath. p. 485. 14. θέμα βρόχῳ ἄχρηστον εἶναι monet; quod tamen non impedit, quominus aoristus verbi simplicis in usu fuerit. ἀναβρόξασα est etiam ap. Apollon. Rhod. IV. 826. ubi vid. Br. — V. 5. νηλαίη. P. νηλεῖ. Pl. Br.

Nr. 2. τιβερίου ἴλου. εἰς τὴν αὐτὴν. Br. III. 7. nr. 1. An. III. 1. p. 13. V. 2. δακέτων. P. Br. δακετῶν. Pl. Sic scribitur ap. Aelian. H. An. I. 57. in Fragm. Nicandri Ib. L. X. 49. et in decem saltem aliis locis ap. eundem. Etiam alibi saepissime. Ap. Themist. Or. XXII. p. 282. Α. μετὰ δὲ ἅπαντα δακετῶν θανάσιμων. scr. μετὰ . . . δακέτων. Structuram ἣ φοινὴ δακέτων illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 2. ἴον. P. Sed v. 3to ἰωῖ idem Cod. V. 3. vulgo post ἀμέλλας distinguitur. Rectius Br. χεῖλεσι cum ἀμέλλας conjunxit.

Nr. 3. ἀντιπάρων, οἱ δὲ πλάτων εἰς καρύην πεφυτευμένην ἐνοδαῖ. Br. I. 173. nr. 20. inter epigr. Platonis. An. I. 1. p. 352. V. 3. ἀκρομόνας. P. ut etiam nr. 21. v. 4. p. 367. nr. 64. p. 423. nr. 384. v. 12. p. 452. nr. 563. v. 6. V. 5. εἰ γάρ. P. ἦ γάρ. Pl. Br. V. 6. ἐς ἐμὴν. P. Ald. 2. 3. ed. Nic. Sab. ἐπ' ἐμὴν. Vulgo et Br. Eurip. Phoen. 622. εἰς πόλλ' ἄθλια πέφυκ' ἐγώ. ubi vid. Valkenar. — Nr. 4. κίλλενίου. εἰς ἀχράδα κεντρισθεῖσαν εἰς ἄπιον ἡμερον. Καλλινίου.

Plan. p. 25. St. *Κυλλήριον*. Br. II. 282. nr. 1. An. II. 2. p. 1. V. 1. *νοθή*. P. *νόθης*. Pl. Br. Cf. Cuperi Obs. I. p. 117. V. 5. *πολλή σοι*. P. Pl. Pronomen sciendum videtur.

Nr. 5. *πάλλαδ' εἰς τὸ αὐτό*. Br. II. 428. nr. 105. An. p. 219. In Plan. p. 27. *ἄθλον εἰς ἀναδινδράδα*. in quo *λε* *ἀχράδα* corrigendum esse non fugit Scaligerum. V. 1 et 4. *ὄχνη*. Pl. Br. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem *ἀχράδα* sum. *ἢ μὲν*. P. *ἢ μὲν*. Pl. *ἤς μὲν*. Br. A membr. non recedendum. ad p. 156. nr. 84. v. 6. V. 2. *φλοιῷ φύλλον*. P. *φλοιῷ φλοιῷ*. *φλοιῷ πτόρθον*. Br. Satis pro arbitrio. *φύλλον* si genuinum est, germine accipi debet, quod cortici arboris inscritur. De floribus pari constat. — *πτόρθον* .. *ρίζωθεις*. P. *πτόρθον* ... *ρίζωθεις*. Br. quod recipere non dubitavi. — *τοῦ ἀμειψας*. P. *τομή* .. *ἄμειψεν*. Pl. *τομή* .. *ἄμειψεν*. Br. Non bene haberet: *πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ* 'Ριζώθη, *δένδροιο τομὴν καρκὸν ἀμειψας*.

Nr. 6. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό*. Br. II. 429. nr. 406. An. p. 250. V. 1. *ἀχράς ἦν*. P. *ἔην*. Br. *ὄχνην ἔθηκας*. P. Loco *νοθήν*, quo metrum evertitur, *ὄζον* vel *ἔρνος* ponendum existit. Sed fortasse scribendum: *μυρίπνοον, ὦνερ, ἔθηκας*. — V. 2. P. *ἐνείς* scripsi sine haesitatione. De litteris *ν* et *ρ* inter se permutatis vid. ad p. 205. nr. 348. v. 4. *ἐνείνας* idem quod *ἐμπήξαι* vide quomodo Br. totum hoc distichon immutaverit: 'Αχράς ἔην· εἰς κλωσὶ μυρίπνοον ἦμα· Δένδρῳ πτόρθος ἐρεῖ, τὴν χάριν φέρω. maximam partem ex praeposteris conjecturis Salmasii, qui *χεροῖ* intactum reliquerat. — P. Nr. 7. *ἰουλίου πολυαῖνον εἰς ἐπὶ ξενῆς εὐξάμενον ἐν τηῖ ἰδίᾳ πατρὶδι τελευτῆσαι καὶ ζῆν ὑπόλοιπον χρόνον*. Br. II. 287. nr. 1. An. II. 2. p. 327. V. 1. *με*. P. Pl. *δ' ἐμὲ*. Br. In membr. Palat. cum hoc epigr. cohaerens distichon Nr. 8. quod inde separatim dedit Plan. p. 1. cum inscriptione 'Ιουλίου Πολυαῖνον. Ad praecedens epigr. pertinere satis apparet; sed auspiciari quis possit, illud proximo distichon addendum esse. V. 1. *βιότον*. P. et quaedam edit. Plan. *βιότο*. tres, Junt. Nic. Sab. — *κλέπτει χρόνον*. P. et Codd. Plan. *νόον*. vulgo.

Nr. 9. *τοῦ αὐτοῦ. ὁμοίως ἐπὶ τινι εὐξάμενῳ ἐν πλοῖῳ καὶ ἐν αὐτοῦ πατρὶδι ὑποστρουγῖν*. Br. II. 287. nr. 2. An. II. 2. p. 1. 'Ιουλιανοῦ inscribitur ap. Plan. p. 41. St. V. 3. *δύτης*. P. *δοῦ*.

Br. Vide de illa optativi forma ad p. 158. nr. 91. v. 6. — *σάωσεις*. P. Br. *σάωσεις*. plurimae editt. Plan. Nonnullae *σάωσεις*. Passim haec tempora inter se permutantur. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Tyr. 792 (785). Hoc loco *σάωσεις* videtur verius. V. 4. *καὶ καμάτων*. P. Br. *καὶ καμ.* Pl. Portus *καμάτων*, ubi aerumnae quiescunt. V. 5. 6. in membr. cum hoc nostro epigr. cohaerent, probantibus Grotio et Charadono in *Mélanges* T. I. p. 390. Ap. Plan. p. 70. St. tamquam peculiare epigr. exhibentur, *Ἰουλιανοῦ* inscripti; unde Br. hoc distichon inter *Juliani Aegypt.* epigrammata exhibuit nr. 44. An. II. 3. p. 386. *Palladae* tribuitur in Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99.

Nr. 10. ἀντιπάρου θεσσαλονικίως εἰς πολύπονν καὶ αἰτὸν διὰ τὸ τὸν αἰτὸν δραξάμεν^τ αὐτὸν ὑπὸ ἐκείνου πλεκτάνων ἀγρευθῆναι. Br. II. 120. nr. 44. An. II. 1. p. 324. V. 1. εἰναλίη. P. εἰναλίη. Pl. Br. V. 2. ἡελίω. P. πολλόν. Frustra Scaliger in not. πείλλον tentat. V. 3. πέτερη ἱκελος. Facile vocalium concursum tollas, scribens, ἱκελος πέτερη χροα. sed non necessarium. Od. v. 157. νῆθ' ὁσῶν ἱκελον. Moschus Eid. II. 47. νηχομένη ἱκέλη. Obiter corrige Oracul. Sibyll. II. p. 252. μηδ' ὥς πετροφνῆς πολύπονν κατὰ χροαίαν ἀμείβειν. vulgo, κατὰ χώραν. V. 5. πλοχμοῖς δ' εἰλ. Pl. Br. δ' om. P. Post ἄλλα ut distinguatur, rhythmus suadet; sed ἡ δα nunquam nisi initio enuntiationis occurrit. Offendit hic etiam acutus artis metricae explorator Eduardus Gerhardius in *Lectt. Apollon.* p. 229. qui corrigit: πῖσεν εἰς ἄλλα· δύμορος, αἰ αἰ, Ἄμφω. . . . ubi poëtae lamentatio de raptore non satis placet. Suspicebam: πλοχμοῖς δ' εἰληθεῖς πῖσεν εἰς ἄλλα. δύμορος οἰκτρά Ἄμφω . . . quod ob summam similitudinem syllabarum ἦρα et πτρα satis lene videbitur. V. 6. ἄμφω. ἀμφοῖν tentabat Scaliger in not. mst. At vide Br. ad Apollon. Rhod. I. 1169. Sic etiam in δύο haerebat vir doctissimus ad Aelian. H. An. IV. 21. καὶ δύο δ' ἂν ἐπιθεῖτο καὶ τρισί. ut Ib. IV. 31. δύο ἐτῶν. in quo praeivit Thucyd. I. 18. III. 89.

Nr. 11. φιλιππον οἱ δὲ ἰσιδώρου. εἰς τυφλὸν καὶ χωλὸν ἀλλήλοισι τὸ ἑλλεπίς (Scr. τὸ ἑλλεπίς) δανεισαμένων. Br. II. 231. nr. 69. inter epigr. Philippi. An. II. 2. pag. 196. V. 2. εἰς αὐτούς. i. e. ἑλλήλους. Lucian. Philops. §. 29. Tom. VII. pag. 291. τί δέ, ἔφη, πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοσοφεῖτε; Cod. Paris. πρὸς αὐτούς. quod restituendum. Ap. Liban. T. IV. p. 714. 24. στάσις δέ ἐστιν, ὅταν τὸ διάφορον ἥς ἐπιθυμίας ταράττη πρὸς ἑαυτούς. nihil cum Reiskio mutandum.

Vid. VV. DD. ad Xenoph. Epist. p. 154. ed. Loeb. V. 4. ὁ
 γὰρ P. ἀπεφάρτα. Fl. Er. Item xx. 17. v. 4. libri fluctuant
 ἀπεφάρτα et ἀπεφάρτα: ut etiam p. 284. nr. 455. v. 2. At ro-
 tiores poetae argumentum omisisse non videntur, nisi metri qu-
 necessitate coacti. Codicis in hac re nulla est, aut certe exigua au-
 riza, quippe qui septentis in locis ὁ exhibent, ubi ὁ necessarii-
 quatur. Sic v. c. p. 404. nr. 394. 4. πρὸς ἀνδρῶν, pro αἰνῶ
 p. 410. nr. 322. δι' ἑστῆσαν p. 417. nr. 404. ἀνδρῶν. p. 428. nr.
 394. p. 428. nr. 411. ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν. p. 433. nr. 455.
 γενέσθαι, pro ἀπεφάρτα. p. 434. nr. 455. ἀνδρῶν. p. 439. nr.
 394. p. 444. nr. 404. ἀνδρῶν, pro ἀνδρῶν. p. 444. nr. 404.
 ἀνδρῶν. p. 444. nr. 404. ἀνδρῶν. p. 444. nr. 404. ἀνδρῶν.
 nr. 404. ἀνδρῶν. Hae comit in triginta paginis. Similis e-
 veris ab ὁ et ὁ ἀνδρῶν fluctuatio ap. Pindarum, ubi Boe-
 tiorum am non argumentum restituit. Vid. v. c. p. 462. —
 eis ἄνδρ. P. Pl. Er. Verus sensus non habet Stephan. in not.
 Epigr. Sch. p. 371. sed generalium locutionem eis ἄνδρ. primis in
 G. Caeteris in Lamp. Crit. T. III. p. 385.

Nr. 12. ἀνδρῶν eis το αἰ ἄνδρ eis το αἰ ἄνδρ. Br. II.
 nr. 34. inter epigr. Leonidae Alexand. An. II. 2. p. 104. — Nr.
 πρὸς ἀνδρῶν eis το αἰ ἄνδρ eis το αἰ ἄνδρ. Br. II.
 ἄνδρ. Br. I. 17. nr. 1. An. I. 1. p. 339. V. 1. eis P. P.
 novum in Pal. lemma: eis το αἰ ἄνδρ eis το αἰ ἄνδρ. eis το αἰ ἄνδρ.
 eis ἄνδρ. eis ἄνδρ. eis ἄνδρ. Hinc fuit, ut hoc epig-
 rāo diceretur in Flax. p. 4. Sc. ubi primum dictionem Pl.
 reliqua ἀνδρῶν innotuerunt. V. 4. ὁ δ. P. ὁ δ. Er. c. Pl.
 αἰ. P. αἰ. Fl. Er. Nemo tamen habet nr. 11. v. 3. πρὸς
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν πρὸς αἰ. ἀνδρῶν. Similiter pro
 eis pro tempore praetentis p. 444. nr. 34. eis eis γὰρ. ἄνδρ.
 πρὸς ἀνδρῶν ἄνδρ. ἀνδρῶν. ἄνδρ. ἄνδρ. ἄνδρ. ἄνδρ.
 ἀνδρῶν. P. ἀνδρῶν. Fl. Er. Hic ἀνδρῶν multo, aut ἄνδρ.
 Equidem acquiesco in vulgata, quae coeci gressum sublimidum
 plantae vestigium solo impotentis, sed dignis iter praetentantis p-

Nr. 14. ἀνδρῶν ἀνδρῶν. eis το αἰ ἄνδρ eis το αἰ ἄνδρ. Br. II.
 nr. 34. inter epigr. Leonidae Alexand. An. II. 2. p. 104. — Nr.
 πρὸς ἀνδρῶν eis το αἰ ἄνδρ eis το αἰ ἄνδρ. Br. II.
 ἄνδρ. Br. I. 17. nr. 1. An. I. 1. p. 339. V. 1. eis P. P.
 novum in Pal. lemma: eis το αἰ ἄνδρ eis το αἰ ἄνδρ. eis το αἰ ἄνδρ.
 eis ἄνδρ. eis ἄνδρ. eis ἄνδρ. Hinc fuit, ut hoc epig-
 rāo diceretur in Flax. p. 4. Sc. ubi primum dictionem Pl.
 reliqua ἀνδρῶν innotuerunt. V. 4. ὁ δ. P. ὁ δ. Er. c. Pl.
 αἰ. P. αἰ. Fl. Er. Nemo tamen habet nr. 11. v. 3. πρὸς
 ἀνδρῶν ἀνδρῶν πρὸς αἰ. ἀνδρῶν. Similiter pro
 eis pro tempore praetentis p. 444. nr. 34. eis eis γὰρ. ἄνδρ.
 πρὸς ἀνδρῶν ἄνδρ. ἀνδρῶν. ἄνδρ. ἄνδρ. ἄνδρ. ἄνδρ.
 ἀνδρῶν. P. ἀνδρῶν. Fl. Er. Hic ἀνδρῶν multo, aut ἄνδρ.
 Equidem acquiesco in vulgata, quae coeci gressum sublimidum
 plantae vestigium solo impotentis, sed dignis iter praetentantis p-

Plan. Br. V. 6. εἰληδόν. P. Br. εἰλιδόν. Plan. εἰληδὰ est ap. Arat. Phaen. 917.

Nr. 15. ἀδίσποτον. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλ' ἐρωτικόν ἐπι-
γραμμα. Br. III. 160. nr. 46. An. III. 1. p. 314. Inter Callimachea
relatum p. 530. ed. Ernest. nescio qua auctoritate. V. 1. Distinxi post
λογιζόμενος· οὗτος est loco vocativi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV.
p. 460. Ruhnck. ad Timae. p. 279. V. 3. ἐνδοθε. Pl. ἐνδόθε. Br.
minus recte. In Pal. accentus non appositus. — γάρ μιν. P. γάρ μοι.
ed. Flor. Ald. 1. Junt. μιν. Ald. 2. 3. Nicol. Sab. Steph. Br. Prae-
tuli id, quod a membr. lectione proxime abest. Dativus cohaeret cum
verbo. — Pro ἄψον quaedam editt. vett. ἄψων.

Nr. 16. μελεάγου. καὶ τοῦτο ὁμοίως ἐρωτικὸν δια τὰ φνῖαν τ
ἐκλεξαμένον. Br. I. 17. nr. 54. An. I. 1. p. 70. V. 3. ἡ γὰρ τοι. P.
Pl. ἡ γὰρ Eqs. Br. ὁ παῖς scribingendum suspicabar equidem. Nomi-
nativum subaudiri posse existimat Graefius. — κατήρυσεν. P. Plan.
κατήρτισεν. Scaliger in not. mst. Rectius Br. κατείρυσεν. Nicand.
Ther. 552. ἀσιόροιο κατείρυσεν αὐθата μόσχου. — Nr. 17. γερμανξ
γρ. ἀθριαν
ῥαρος. εἰς λαγῶν ἐπὶ κυνῶν διοκόμενον ὃν ἐκπεσόντα εἰς θάλασσαν
ῥηπασε κύων θαλάσσι. Br. II. 286. inter epigrammata Hadriani nr. 3.
An. II. 2. p. 526. In Plan. p. 44. St. Germanico inscriptum. V. 1. ἐς
ποτί. P. ἐς ποτε. Pl. Br. V. 3. ἀλλοῦδ'. P. V. 4. ὀρφάνισεν. P.
ὠρφάνισεν. Pl. Br. Vid. ad nr. 11. v. 4. — V. 5. αἰνός. P. αἰνώς.
Pl. αἶνος. Vid. Valken. ad Ammon. p. 14. s.

Nr. 18. γερμανικ^ο καίσαρ εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως· ἔστι δὲ κρείττ'
τοῦ προτε^ρ ἐπιγράμματος. Br. II. 159. An. II. 2. p. 18. V. 2. πεζοί
καὶ θ. P. καὶ om. Pl. — P. Nr. 19. ἀρχίου μυτιλην εἰς ἔπνον
ἀθλοφόρον γηράσαντα καὶ ἀντι στεφάνον ζ νίκης μύλ' ἀνταλλαξά-
μενον. Br. II. 98. nr. 24. An. II. 1. p. 264. V. 1. αἰετός. Avium
nominibus equi interdum appellabantur, ut Αἰθρία p. 238. nr. 212.
In fr. Antimachi ap. Pausan. p. 650. in Schellenb. Reliqq. Antimachi
p. 65. ἐπαίνεται ἥλασεν ἵππῳ, Καίρῳ τε κραίπνῳ καὶ Ἀρίονα
Θελπονσαῖον. cogitabam de Κίρκον, qui ἐλαφρότατος πετεηνῶν ap.
Homer. Ἰλ. γ. 159. ἐλαφρὸς ἥντε κίρκος. Antimach. in Schol. ad Ly-
cophr. v. 245. — V. 5. νεμέτη. P. νεμέτη. Pl. Br. V. 6. ἡτόνας. P.
V. 7. κλοιῷ δειρή. P. κλοιῷ δειρήν. Pl. Br. χαλινόν. P. χαλινῷ. Pl. Br.

V. 8. *Παῖ*. P. *ἐλά*. Pl. *ἀλεῖ*. Br. c. Piers. ad Moer. p. 18. Videtur necessaria sit mutatio. Quum lapis molaris dicatur *ἐλαύνεσθαι*, e de equo saxum circumagente *ἐλαύνειν* usurpari posse videtur. *θηυῖς*. P. Vid. ad p. 238. nr. 209. v. 3. — *ὀκρίοντα*. P. Br. *ὀκρυό*. Plan. Vid. ad p. 217. nr. 67. V. 9. *ἰσαν*. P. *ἰσην*. Pl. Br. *ἦρα*. P. Pl. Br. *Ἡρακλῆϊ* scripai ob rhythmum bucolicum.

Nr. 20. εἰς τὸ αὐτὸ ὁμοίως. ὅτι ἐπὶ ἀλφειῷ ἡγωνίζον καὶ ἐν νεμέῳ ὃ παρακασταλίαν ὃ ἐπὶ τ' ἰσθμῷ ὃ ἐν πιθοῖ ὃ ἐν πίσσι ὃ ταπολὺ θρέλλῃ ὀλυμπία. οἱ πολοδάμνς. Inter Archiae epigramm edidit Br. II. 98. nr. 25. An. II. 1. pag. 265. In Plan. pag. 48. *Λεοντίως* inscriptum. V. 1. ὃ πρίν. P. ὃ τὸ πρίν. Plan. ὃ πρίν. Br. nescio quare. V. 4. *πηγροῖς*. P. Pl. *πταροῖς*. Br. Duplicem crediderim comparisonem, ut ap. Hesiod. Theog. 268. de Har αἱ ῥ' ἀνέμων πνοῆσαι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται. Unde legendum simabam: *πῶλος ὃ πρίν πτηνοῖς, ἴσα δραμῶν τ' ἀνέμοις*. — Nr. ἀδέσποτον εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τ' ἐπὶ. φεῦ τῆς ὕβριως. Br. 240. nr. 420. An. III. 1. p. 111. s. V. 1. *πάτρι*. P. *πατρί*. Br. *κῆν ἰσθμόν*. P. *κῆν Ἰσθμῷ*. Br. c. Plan. *κηπινέμειον*. P. *κῆπινέμ*. ed. Flor. pr. Alld. tres. Nic. Sab. *κῆπὶ νέμειον*. Asc. St. Br. *ζῆνα καὶ ἀρκαδικᾶς*. P. *ζῆνα καὶ ἀρκαδικοῦς*. Pl. Br. In lea membr. *Ἀρκαδίας* latere suspicaria. — *ἀκρεμόνας*. P. ut nr. 5. nr. 64. v. 4. — V. 5. *νισυρήτιδος*. P. Plan. *Νισυρήτιδος*. Br. Strabo L. X. p. 748. C. T. IV. p. 347. ed. Lips. — V. 6. *δ*. P. ut nr. 19. v. 8.

Nr. 22. *φιλίππου θεσσαλ* εἰς δάμαλιν ἔγνων μέλλουσαν θῆτη ἄρτέμιδι ὃ διατοπαρα (παρὰ τὰ?) τεκνῖν ἀπολυθεῖσαν. I 219. nr. 26. An. II. 2. p. 167. V. 1. *λητωῖδῃ*. P. *λητωῖδε*. P. V. 2. *θαῦμα*. P. *θῦμα*. Pl. Br. V. 5. *ἐδίναζεν*. P. *ἐδίναζε*. P. Pro οὐδ' Scaliger in not. mst. οὐς tentat; quod non necessa *Dea quum partibus praesit, neque parturientes caedendas es* dicat. — V. 6. *ἔμαθεν*. P. Pl. *ἔμαθε*. Br.

Nr. 23. ἀντιπάτρου εἰς γειγονον μέλλον θνήσκειν καὶ τοῖς παραινοῦντα ἔχουσιν τῶν ἐπὶ γῆς ἔργων. φεύγειν δὲ τὴν ναυτη τὰ τῆς θαλάσσης ἔργα. Br. II. 121. nr. 47. inter epigr. An.

Thessal. An. II. 1. p. 327. V. 2. ἀίδαν. P. αἰδῶν. Pl. Br. Pro
ἔρρεεν Scaliger in not. mst. ἔρρεπεν corrigit, eleganter sane de mo-
rituro. — V. 3. νήεσσιν ἰώ. P. Br. νήεσσιν ὦ. ed. Flor. pr. Ald. 1. 2.
νῆεσσιν et νῆεσσιν. aliae. De ἰώ cum ὦ confuso vid. ad p. 111.
nr. 163. v. 5. — V. 4. ἀροτρητὴν. P. ἀροτρητήν. Pl. Br. V. 6.
ἀτειρῆς. P. ἀτηρῆς. Pl. Br. P. V. 7. 8. In marg. ση. ὠραῖον τὸ
δίστιχον. — Nr. 24. λεωνίδα ταραν^τ εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴν θαυ-
μάσιον ἐπίγραμμα. Br. I. 233. nr. 49. An. I. 2. p. 106.

Nr. 25. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἄρατον τὸν ποιητὴν πὸν τὰ φαινόμενα
γράφαντα θαυμαστ^ο. Br. II. 19. nr. 49. inter epigr. Antipatri Si-
donii. An. II. 1. p. 51. V. 4. ὀλλόμενος. P. ἀλλόμενος. Pl. ἰλλόμενος.
Br. ex uno Cod. Plan. In idem Scaliger inciderat in not. mst. —
V. 5. εἶναι ab αἰνείσθω pendet, cui verbo dicendi vis inest, quasi
dictum esset: καὶ λεγέσθω εἶναι Διὸς δεῦτερος. Aliter tamen haec
expediebat vir doctissimus ad L. Bos p. 591. εἶναι imperativi loco
habendum esse existimans. Et certe infinitivus passim imperativum
comitatur. Od. κ. 404. κτήματα . . πελάσσετε . . αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι
καὶ ἄγειν ἐρίφρας ἐταίρους. Infra p. 412. nr. 330. v. 4. 5.

Nr. 26. ἀντιπᾶτερ Θεσσαλ^ο εἰς τὰς ἐννέα λυρικὴ ποιητρίας ἦγον
πρῆξιλλαν: μοιρῶ: ἀνύτην: σαπφῶ: ἤρινναν: τελείωσαν: κόρινναν:
νοσσιδα. μύρτιν. Br. II. 114. nr. 23. An. II. 1. p. 303. V. 3. μοιρῶ.
P. μυρῶ. Pl. Br. Illud habet etiam Athenae. p. 490. E. et magis
probat Salmas. de Modo Usu. p. 42. Vid. supra ad Meleagri Prooem.
v. 5. p. 81. V. 4. σαπφῶ. P. V. 5. ἀγακλέα. Vid. ad Append.
Epigramm. nr. 54. v. 7. V. 10. τέκεν. P. τέκε. Pl. Br. — Nr. 27.
ἀρχλου οἰδὲ παρμενίωνος εἰς τὴν ἡχῶ δια τὸ ὑστερόφων^ν ὅτι τὰ
ἀποτέλεν ἀποκρίνεται. Br. II. 95. nr. 15. An. II. 1. p. 257. Soli
Archias inscribitur in Plan. p. 50. St. V. 3. εἰς σέ. P. Pl. εἰς σε.
Br. — Nr. 28. εἰς μυκῆνας τὴν ἀγαμμενον πόλιν. Ἑπαινος πομπηίου.
οἱ δὲ μάρκου νεωτέρου. Br. II. 105. nr. 1. An. II. 1. p. 276. V. 3.
τίς. P. V. 5. εἰ δὲ με. P. Pl. εἰ δ' ἐμέ. Br.

Nr. 29. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς τὸλμαν τὴν ἀρχὴν τῶν νεῶν ὅτι
τὸλμ^ς ἔνεκα καὶ κέρδ³ θαλάσσης ἐγχειροῦσιν ἄνθρω^π. Br. II. 175. nr. 24.
An. II. 2. p. 55. — V. 2. κέρδεσιν. De navigatione Liban. T. IV.
p. 992. 11. τὸ γὰρ δὴ πλεῖν αὐτοὺς ἔρωε ἡνάγκηζε τοῦ πλείονος, καὶ

τοῦτο τολμᾷ. Scr. τολμᾷ. P. V. 3. novum in Cod. Lemma: ὁ
 κίρδος ὅς τοι μὲν ναυτικὴν κατεσκεύ^{ασ} ὅς τοῦτο μακάριον ἦν εἰ ἀπὸ τῆς
 χέρσου μόν' ἔζων οἱ ἄνθρωποι. — ἐνέικας. P. ἐνῆκας. Pl. Br. V. 5.
 εἰ ἀπὸ. P. εἰγ' ἀπὸ. Pl. Br. Haec lectio si vera esset, Archias dice-
 ret, auream hominum vitam fore, modo navigatione non uterentur
 particulā αὖν ad ἦν subauditā. At hoc dicere non potuit, navigationem
 sublata statim omnia aureae aetatis bona adfore; sed hoc potius
 aureum vere tempus fuisse illud, quum homines ab avaritia et sce-
 lеста audacia alieni, mare e longinquo spectarent. Quare leni mutatione
 scripsi: εἴτ' ἀπὸ χέρσου. Sic plane Theocrit. Rid. XII. 16. ἡ ῥα τοῖς
 ἦσαν Χρύσειοι πάλοι ἄνδρες, ὅς' ἂν: γίλησ' ὁ φιληθεῖς.

Nr. 30. ζηλωτοῦ, οἱ δὲ βάσσου εἰς πύκνην ὑπὸ ἀνέμῳ κλασθεῖσαν
 ὅς μέλλουσ' ναῦν γίνεσθαι. Br. II. 400. nr. 1. An. II. 3. p. 185. —

Nr. 31. εἰς τὴν αὐτὴν ὁμοίως ἵπο τοῖς ἐκρίζουθεῖς καὶ μέλλονσιν
 κατ'σκεινάζεσθαι ναῦν: ὅς διὰ τὸν μεμφομένην. Br. II. 400. tamquam
 Zeloti nr. 2. cui inscribitur in Plan. p. 78. St. An. II. 3. p. 183. —

Nr. 32. ἄθλων. εἰς ναῦν ἀρτι κατ'σκεινασθεῖσαν ἦν ἐκ τ' αἰγιά-
 ῃσσεε θαλαῶς μὴπ τῆς κατασκευῆς δεξαμένην τὸ τέλος. Br. II.
 243. nr. 454. An. III. 2. p. 120. V. 1. ζοθῖαισιν ἐπὶ προκάλασι. E.
 Br. φοθῖησιν et προκάλησι. Pl. V. 3. ἀνέμεινε. P. ἐπλήμμενεν. II.
 ἐπλήμμενεν. Pl. Br. V. 5. τὰν δειλαιαν αἰεὶ κλόνος. P. τῇ δειλαι-
 αἰεὶ κλόνος. Plan. ὀκνάδα τὰν δειλαιαν, αἰεὶ κλονον. Br. Vera est lectio
 membr. αἰεὶ cum δειλαιαν jungendum. κλόνος de undarum vi et impetu
 nr. 41. ἄγριον οὐδ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤγαγε φατί.

Nr. 33. εἰς ἐτίραν ναῦν ὁμοίως πύκνην. Br. II. 282. nr. 2.
 An. II. 2. p. 317. V. 2. In hujus versus loco in Pal. legitur penta-
 meter epigrammatis nr. 36. πόντος κῆν χέρσους εἰς ἐμὲ μενέμενος.
 Ibi autem nota appicta: ζτ. στιχ. κάτω. errore librarii, qui hanc no-
 tam nostro epigrammati adscribere debuisset. In inferiore pagina
 margine legitur: ζτ. X. ἔτλην· φεῦ πάσαις ὀκνάαις μοῖρα κλύδωνι.
 Haec omnia recte exhibentur in Plan. p. 78. St. — Nr. 34. εἰς ἐτίραν
 ναῦν ἦν οχι (Scr. οἷχ ἡ) θάλασσα κατ'εθαιρεν ἀλλὰ πῖρ ἀπὸ τῆς
 τύχης: ἀντιφύλ' βυζαν. Br. II. 176. nr. 26. An. II. 2. p. 56. V. 1.
 με τρίψασαν. P. et omnes editt. Plan. vett. μετρήσασαν. Asc. Steph.
 V. 6. χέρσου. P.

Nr. 35. τοῦ αὐτοῦ. εἰς ἑτέραν ὁμοίως ἀτελεστον ὑποθαλάσ^ς κατα-
 συρρεῖσαν. Br. II. 176. nr. 25. An. II. 2. p. 55. In Plan. p. 78. St.
 Cyllenio inscribitur. V. 2. Vid. ad nr. 33. — Nr. 36. σκοπὸνδον. εἰς
 ἑτεραν υποπυρος καταφθαρεῖσαν ἧς οὐκ ἐκυρίευσε θάλασσα. Br. III.
 6. nr. 5. An. III. 1. p. 11. V. 1. πελάγευς. P. Br. c. Steph. πολέμου.
 editt. vett. Plan. V. 2. καὶ τοσσάκις. P. καὶ τοσσάκις. Pl. Br. Ele-
 ganter correxit Schaeferus in not. mst. τοσσάκι, καὶ χαρ. ubi τοσσάκι
 jungendum cum ἀνύσσα. Littera σ nata ex ῥ i. e. καί. Vide Append.
 ad Dionys. de Comp. Verb. ed. Gölleri p. 272. Hinc corrige ap.
 Gregor. Naz. Carm. XIII. 61. T. II. p. 86. D. θηρὶ λυγρῶς σάινοντε
 πρὸς ψύχοντε τὸ θαῦμα. pro ψυχρῶ καί. Ob illam similitudinem καὶ
 omissum ap. Dion. Chr. Or. I. p. 46. 4. καὶ πόθ' ἂν εὐροιμεν. ubi
 Codd. Monacenses duo copulam vulgo omissam suppeditant. Quum
 illa sigla simillima sit etiam litterae ρ, ap. Aelian. H. An. I. 25. natum
 lectionis monstrum: τὸν καινεαρον. pro τὸν Καινεία καὶ τόν. Ibid. c. 26.
 καὶ εἰσι ζηλότυποι. Cod. Monac. καὶ εἰαὶ καὶ ἡλότυποι. librarius
 litteram ζ cum illa nota confudit. Saepissime autem permutari cum ὡς
 docuit Schaefer. ad Gregor. Cor. ubi v. Indic. in καί. V. 6. ὕδα-
 α
 τος. P.

P. Nr. 37. τυχλίου φλάκκου εἰς πηγὴν ἐπάνω μ' ἡσυχίας. Inter epigr.
 Statyllii Flacci, cui inscribitur in Plan. p. 88. St. edidit Br. II. 263.
 nr. 6. An. II. 2. p. 271. In Plan. discerptum est in duo disticha,
 quorum alterum ἀδέσποτον. In tribus autem Codd. ap. Br. eadem
 junguntur. V. 2. ἡσυχίης. P. ἡσυχίως. Pl. Br. Scripsi Ἠσυχίης, quod
 nomen Nymphae est et fontis. V. 3. ἡ κρήνη. P. Br. cum edit. Flor.
 pr. Ald. 1. εἰ κρήνη. Ald. 2. 3. Asc. St. V. 4. ὦ. Pl. Br. ὦ bis P. —
 Nr. 38. ἀδέσποτον, εἰς ἑτέραν πηγὴν ἄρ' ἔν ὕδωρ φέρονσαν καὶ τοὺς
 μαλακοὺς ἀπελλέγγουσαν. Br. III. 190. nr. 197. An. III. 1. p. 403.

Nr. 39. μουσικίου. εἰς ἀφροδίτην ῥ τὰς ἐννέα μούσας χλευαστικόν.
 Br. I. 175. nr. 50. inter epigr. Platonis. Ap. Plan. p. 11. St. in-
 scribitur: Μουσικίου, οἱ δὲ Πλάτωνος. Huic tribuitur ap. Diogen.
 Laërt. III. p. 184. ἄδηλον est ap. Stobae. Flor. LXI. p. 388. 29.
 Gesn. p. 251. Grot. V. 1. μούσαισι. P. Pl. μοῖσαισι. Br. Hinc colo-
 rem duxit Gregor. Nazianz. supra p. 343. nr. 128. — V. 2. ἔρων. P.
 ἔρον. Pl. Br. ἔρωτ'. Diogen. Membranarum lectionem reposui, Schae-
 feri sententiam secutus. ἔρων commemorat Tzetza ad Hesiod. p. 136.

γέλων pro γέλωτα exemplis illustravit Pierson. ad Moer. pag. 10.
 Vid. Spanh. ad Arist. Ran. v. 45. Theodor. Prodrom. de Amor. Rhod.
 et Dos. L. II. p. 62. ἡ που τὸ δείκνον (Scr. τοῦ δείκνον) τὴν χαρὰν
 καὶ τὸν γέλον Ἐπὶ στεναγμοῦς ἀξιοῖς ἐπιστρέφειν; — ὕμιν. P. ὕμιν.
 Pl. Br. V. 3. χαῖ μούσαι ποτι κύβρι. P. μούσαι. plurimi. μούσαι. L.
 V. 4. ἡμῖν δ' οὐ. P. Pl. ἀμῖν οὐ. Br.

Nr. 40. ζωσίμου^τ θασίον. εἰς ἀναξιμεν³ ἀσπίδα^{αξ} οτι^τ ὅς^θ ἐν ναυαγίᾳ
 περιπεσὼν ἐπιταύτης ἐνηξᾷ καὶ ἐν πολέμῳ πολλὰ^τ διὰν ἐρρησ θάνατον.
 Br. II. 453. nr. 4. An. II. 3. p. 298. V. 2. ἀνιξαμένους. P. ἀνα-
 μένους. Pl. Br. V. 4. νηξαμένης. P. νηξάμενον. Pl. Br. V.
 θάνατον. P. θανάτων. Pl. Br. — Nr. 41. θείωνος ἀλεξανδρε^τ εἰς τὴν
 αὐτὴν ὁμοῖ^ε οτι^τ τὸν ἀπολωλὸ^τ μονοσοτησαστιδος κύριος ἐπὶ ταύτης
 οχοῦμενος ἐσώθει. Br. II. 405. nr. 1. An. II. 3. p. 194. V. 1. ἐπιήρ-
 νος. P. Br. γς ἐπίκρηνος. Plan. Facile permutantur litterae κ et
 λ. Apud Aelian. H. A. II. 13. οὐχ ὁρᾶται δὲ τοῦ κήτους ἔρρημος. fortas-
 scribendum: τοῦ ἡγέτου ἔρρημος. sine duce. Ap. Orph. Argon. v. 128.
 de Sirenibus, δεινὰ δ' ἀνεστονάζησαν, ἐπεὶ πότμος ἦις λυγρὸς Μοῖ-
 ριδίου θανάτοιο. quum ἦις non significet venire, Hermannus ἤλυ-
 in textu posuit. Possit etiam scribi: ἐπεὶ πότμος κίχης λυγρὸς.
 V. 4. ἐπλεθ' ἀλῆ. P. et Lectt. Ald. 1. Vulgo ἐπλετ' ἀλῆ.

Nr. 42. ἰουλίῳ λεωνίδου εἰς ἑτέραν ἀσπίδα μυρτίλου ταμοῦ^τ θρῆ-
 σασαν. Br. II. 195. nr. 15. An. II. 2. p. 96. V. 1. εἰ ἐνὶ. P. εἰ
 ἐνὶ. Pl. Br. V. 3. ἀργεστής δ' ὄτ'. P. δ' om. Pl. Br. Vid. ad p. 5.
 nr. 10. v. 69. — ἀσπίδ' ἔσχον. P. ἀσπίδα δ' ἔσχον. Pl. Br. V.
 κύματι. P. ὕδατι. Pl. Br. κύμασι malim; certe pluralis in talibus us-
 tator. — Nr. 43. εἰς τὸν ἐν αὐταρκείᾳ βιοῦντα παραινέσεις. παρμ-
 νίωνος μακρόδ/. Br. II. 203. nr. 10. An. II. 2. p. 115. In marg. P.
 appictae siglae σμ. ^p ^p V. 1. τραπέζας. P. τραπέζαις. Pl. Br.

P. Nr. 44 et 45. Post Parmenionis epigr. sequitur in Cod. P.
 versus: Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπεν βροχόν· ἀντάρ ὁ χρυσός. cum lem-
 mate in marg. στατυλλίου Φλάκκου, ὅτι ὁ τὸν χρυσὸν κρύψας
 εὐρὼν ἀνῆψεν ὃν ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ εἴρε βροχόν. Tum sequitur in-
 scriptio: Πλάτωνος τ' μεγάλ'. Eadem inscriptio repetitur in nova p-
 gina, ubi sequitur distichon nr. 44. cum lemmate: στατυλλίου φλάκκου

τοῦτο εἰς ἄνθρωπον διαπενίαν μέλλον ἀπαύξασθαι· ὃς ἐν τ' δεινῷ
ἐνῶ τὸν βρόχον ἀνάγειν ἔμελλεν χρυσὸν εὐρών κεκρυμμένον ἀπῆλθε κατ'
λεῖπ' τ' βρο^χ. Haec fortasse pertinent ad nr. 45. quod lemmate caret.
Prius distichon *Platoni* tribuit Diogen. Laert. L. III. p. 184. *Sta-*
tyllio Planud. p. 116. St. ubi alterum *Platoni* inscriptum et *Antipatro*.
Rectius fortasse Diogenis auctoritatem secutus essem. V. 1. *ἔλιπεν* et
ἔλιπε. P. *ἔλιπε*. Pl. Br. I. 172. nr. 18. — Nr. 45. Br. II. 263. nr. 7.
An. II. 2. p. 272.

Nr. 46. ἀντιπάρ^α μακεδόνας. εἰς γυναῖκα τυφλήν. et iterum in
marg. εἰς γυναῖκα τυφλήν ἔγκλον οὖσαν ὅ τεκούσαν ἀναβλέψαι (fort.
ἢ ἀνέβλεψε) παρελπίδα. Br. II. 119. nr. 41. An. II. 1. p. 322. In
Plan. p. 40. St. *Καλλινίου* inscribitur ex Cod. Ald. 1. nam in ed.
Flor. pr. et Ald. 1. nomen auctoris desideratur. — V. 1. πηρὸς ἅπαις
juncti: mulier coeca, quae liberis carebat. V. 3. εὐθύς. P. Pl. *νύον*.
Br. Inepte jungitur εὐθύς μετ' οὐ πολὺ· praeterea etiam nomine
mulieris aegre caremus. Quas ob causas suspicatus sum: τίποτε γὰρ
'*Ἀτθίς* ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ. quod nomen passim occurrit in Antho-
logia. Parum commode H. de Bosch Anth. Plan. T. IV. p. 267.
vulgatam tueri conatus, distinctionem post ἄελπτα posuit. At non
rectius μετ' οὐ πολὺ cum αὐτῆμαρ jungitur, quam cum εὐθύς. —
τριπόδητον φάος. P. *τριπόδητον φάους*. Pl. *τριποδήτου φάους*. Br.
quod unice verum. V. 5. ὑπήκοος. P. Pl. Br. In Lectt. Br. ἐπήκοος
corrigit, ut ap. Addaeum ep. 4. p. 407. nr. 303. *μόναις* οὔτε *γυναιξίν*
ἐπήκοος. Sed ὑπήκοος eandem vim habere videtur, quae preces audit
et ad eas respondet. — V. 6. ἡσελάων. P. ἡ Ald. 1. in Lectt.
Ald. 2. Nic. Sab. εἰ Br. ἡ vulgo in Plan. quod restitui. Quod si
poëta articulum cum copula junxisset, καὶ ἡ ἀργεννῶν σελάων φωσφόρος,
nihil ille offensionis habiturus esset. Hoc quum in illa verborum serie
fieri non posset, eum in sede minus commoda collocavit.

Nr. 47. ἀδέσποτον εἰς αἶγα θηλάζονζ λύκον ὃς αὐξηθεὶς τὴν
τροφὸν καταβέβρωκεν. Br. III. 241. nr. 422. An. III. 2. p. 114.
V. 3. *θήριον*. P. *θηρίον*. Pl. Br. — Nr. 48. ἀδέσποτον, εἰς τὰς δι'
ἀσέλγειαν μεταμορφώσεις τοῦ διός. Br. III. 161. nr. 53. An. III. 1.
p. 370. V. 1. Similiter Greg. Naz. Carm. LXI. 95. T. II. p. 142. B.
ἄθρει δὴ πρῶτιστον ὅς' ἔπλετο μαργουίνην, Ταῦρος, κύκνος, χρυσός,

ὄφει, πόσις, ἄρκτος, ἅπαντα "Ὅσα μιν ὠκίς ἄνωγεν ἔρως. ubi πόσις videtur vitiosum. — Nr. 49. ἄθλον εἰς τὴν ἑλπίδα ὅτι. Br. I. 286. nr. 659. An. III. 2. p. 222. V. 1. σὺ om. P. supplet Pl. Br.

Nr. 50. μμνίσκον. παραινέσεις εἰς τὸ ἀντιζῆν. Est ap. Planudis pag. 120. St. Br. I. 62. nr. 7. Inter Theognidea hoc distichon legitur vers. 773. (795. edit. Bekk.) — Nr. 51. πλάτωνος. ὅτι αἰὼν ἦγον οὐ πάντα ἐξάλλασσε. Br. I. 172. nr. 19. An. I. p. 352. Iterum legitur in membr. p. 568. V. 2. ἡδὲ. P. ἡδὲ. lo sec. — Nr. 52. καρπυλλίδους. εἰς ἀλίσια τινὰ ἀντιζῆτος κεφαλῆς ἀνθρώπων ἀγρεύσαν ὅτι ἐντὺ μέλλειν αὐτὸν ἐξορύττειν πρὸ τοῦ θάψαι αὐτὴν ἐντεχόντι θησαυρῷ κεκρυμμένον. Br. II. 401. nr. 1. Καρπυλλίδου. An. II. 3. p. 184. Καρπυλλίδου inscribitur in Plan. p. 38. V. 1. ἰχθὺς. P. ἰχθύας. Pl. Br. ἰχθύς scripsi, ut Od. ε. 53. μ. 33 et alibi. — τίς. P. ἀπ' ἡῖνος. P. ἀπ' ἡῖνος. Pl. Br. V. 2. ναυαγοῦ. P. Br. V. 3. νέκυν αἶα. P. τὸν interpositum est in Pl. Br. V. ἐπισκάπτων cohaeret cum τάφον; quare distinctionem delevi. V. δικάως. P. δικάσις. Pl. Br.

Nr. 53. εἰς ἱπποκράτην τὸν πῶν ἱατρὸν. τὸ ἐπαινούμενον ἐπὶ γράμματι ἀντιστρέφει. In marg. νικοδῆμ (Sic corrige in edit. nostra, ubi nescio quo errore, Planudis et Br. lectio νικομήδους repetita est, quam improbaveram in Animadvers. T. II. P. III. p. 129. vid. Catalog. Poëtar. Epigramm. p. 925. sq.) οἱ δὲ βάσσαν εἰς ἱπποκράτην τὸν ἱατρὸν ἀναστρέφοντα (L. ἀναστρέφοντα) θαυμάσι. Br. II. 38. nr. 8. An. II. 5. p. 131. V. 1. λαῶν. P. V. 2. ἦν σπάνις. Idem dicit Inscr. ap. Murator. T. II. p. 696. 5. in medicum, ubi scribendum: ἰητὴρ δ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦε, Χρησμοσύνην ἔλπιεν πολυκήριον ἐν νεκύεσσιν. — Nr. 54. μενεκρατ. εἰς τὸ γῆρας ὅτι ἀπὸν μὲν ποθεῖν (scr. ποθεινόν), παρὸν δὲ λυπηρὸν διὰ τὰ συμβαίνοντα. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 511. — Nr. 55. λυκελλί. In altero marg. λυκελλί. οἱ δὲ μενεκρατ σαμίων. Br. II. 342. nr. 120. An. II. 2. p. 511. V. 2. bis diversis manibus scriptus in P. πολλῶν. P. Pl. πολλός. Br. quae correctio minime necessaria.

P. Nr. 56. Φιλίππον θεσσαλ/. τοῦτο δις αἰσῶς κεῖται, καὶ ἐν τοῖς ἐπιταφείοις, καὶ ἐν τοῖς ἐπιδικαστικοῖς. (In Sepulcralibus non est.)

Br. II. 231. nr. 71. An. II. 2. p. 198. V. 2. ἐκβαίνων. P. Pl. ἐμ-
βαίνων. ed. Nic. Sab. et Scaliger in not. mat. εἰςβαίνων. Br. Praetuli
ἐμβαίνων, ut unius certe editionis auctoritate firmatum. ἔθωρ ἐμ-
βαίνων pro εἰς ἔθωρ. ut Euripid. Heraclid. 840. ἐμβήσας νιν ἵπτεον
δίφρον. Praepositio additur Ibid. 168. παίδων δὲ τῶνδ' εἰς ἄντλον
ἐμβήσεις πόδα. Caeterum tam pusillum est discrimen inter ἐκ et εἰς
(v. Porson. Advers. p. 47.), ut Brunkium recte emendasse vix dubi-
tem. — V. 2. ἐφυνγεν. P. Pl. ἐφυνγε. Br. V. 3. ὀλισθῶν. P. V. 7.
διείλατο. P. διείλετο. Pl. Br. Illam formam Grammatici improbant.
Vid. Herodian. Fragm. ab Hermanno editum p. 314. Fischer. ad
Velleri Gramm. T. III. 1. p. 24. Sturz. de Dial. Alex. p. 62. not. 31.
Non tamen propterea proscribere ausus sum, ut nec Dorvill. ad Charit.
p. 334. nec fortasse Schaefer. ad Julian. Or. p. XXIII. — V. 8. ὅλως.
P. ὅλος. Pl. Br. At hoc friget, dum alterum argutius est dictum.
Nam nec caput sine trunco, nec truncus sine capite pro homine ha-
beri potest. nr. 74. v. 4. εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης.
Contra ap. Lucian. Deor. Dial. XX. 15. T. II. p. 71. καὶ ὁ μὲν
Ἔρως, ὅλως παρελθὼν εἰς αὐτήν. praefendum ὅλος ex Cod. Paris.
Ap. eund. in Diss. c. Hesiod. §. 2. T. VII. p. 148. ἡ γὰρ ἐψεύσω, εἰ
καὶ πικρὸν εἰπεῖν, οὐχ ὡς ὑποσχόμενων σοι τῶν Μοισῶν. fortasse
scribendum: οὐχ ὅλως ὑποσχ. ut p. 210. οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτόν.
Palaeph. de Incred. c. 3, 5. οἰκέτας δὲ εἶχον οὐδ' ὅλως. Polyb. XX.
5. 10. T. IV. p. 127. τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός.
Obiter corrige in Navig. §. 20. T. VIII. p. 173. καὶ ὅλως εἴ που τι ἡ
συνηγεφίς, ἡ ἔνυδρον. pro, εἴ που τι ἡ.

Nr. 57. παμφίλου εἰς τὴν χειρὶ δόνα τὸ μυθολογοῦν περὶ τ' τηρέως.
Br. I. 258. nr. 1. An. I. 2. p. 180. In Plæn. p. 85. Palladae in-
scribitur. V. 3. παρθενίης. P. Pl. Παρθενίας. Br. quasi proprium
nomen sit. — ἡ τοι scribendum existimat Schaefer. ad Gregor. Cor.
p. 643. At ἡ bene habere videtur post interrogationem, hoc sensu:
an hoc quidem manifestum est, quod pudicitiam tibi ereptam doles? —
V. 4. βισσάμενος. P. Br. βιασάμενος et βιασσάμενος. Pl.

Nr. 58. ἀντιπάτρου εἰς τὸν κολοσσόν ρο. εἰς τὸν ἐνεφίσωι ναὸν
της ἀρτεμίδος ὅτι πάντων τῶν θεαμάτων ὑπερέειχεν: νῦν δε πάντων
ἔστιν ἐρημότερος: καὶ κακοδαίμον ἔστι ροστίη τ' ἡν χάριτι δ' ἰωανν^{*)}

*) Scr. κακοδαίμονιότερος.

τ̄ ^αΘεολόγ. Br. II. 20. nr. 52. An. II. 1. p. 53. V. 1. *κρανάας*. S. *κραναās*. Laudatur hic versus ap. Dracon. de Metr. p. 31. 5. V. 2. ζῆνα. P. Br. ζῆνα. Pl. V. 3. πόντον ται. P. κάπων τ̄ Pl. Br. Membran. lectio orta ex mutilatione primi vocabuli: πων τ̄ V. 4. laudatur ap. Dracon. l. c. p. 78. 9. V. 5. *Μανσώλοιο* Br. Steph. *Μανσολοῖο* plurimae editt. vett. et Pal. *Μανσώλος*. exhibe ap. Lucian. Necyom. §. 17. T. III. p. 22. contra *Μαύσολε* Ib. D. Mort. XXIV. §. 2. T. II. p. 216. Item *Μαῖσωλος* ap. Suid. T. p. 510. *Μανσώλου*. Ib. p. 152. at *Μανσωλόν*, in *Διξιππος*. T. p. 524. Etiam ap. Strabon. L. XIV. p. 656. T. V. p. 615. co fluctuant inter *Μανσώλος* et *Μαῖσωλος*. Nec inter Grammaticos tono constat. Eustath. quidem ad *Ίλ. β.* p. 255. 31. quum monuit de oxytonis in *τωλός*, nomen *Μανσωλος* ait *προπαροξυτονεῖσθαι* quod σ haberet ante *ωλός*, non τ. Contra Stephan. Byz. in *Αἰτω* idem nomen tamquam exceptionem a regula ponit. Supra in ep. Gregorii p. 351. nr. 184. *Μανσωλοῦ* dedimus cum membr. — *πῆνιδε*. P. *τε κῆν ἰδε*. Pl. *τε πῆνιδε*. Br. *καὶ ἡνίδε* tentabat Scali in not. mat. *ἡμαύρωτο δὲ κῆριπε*. Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. *ἀντιδ.* p. 402. et similiter Ed. Gerbardius in Lectt. Apollon. p. 1 *κείνα μὲν ἡμαύρωτο καὶ ἤριπε*. His, ni fallor, praestat correctio V. D. (qui Bentlejus esse videtur) ad calcem Callimachi editi Londi 1741. pag. ult. *τί κείνα δέ;* quam commemoratam a Roschio T. p. 493. in textu posui. — V. 8. *ἐπανγασατο*. P. Pl. Quum ibi v. 2do *κατηνγασάμην* exhibeatur, Brunkii correctionem recepi. Recte fortasse v. 2do scripasissem *κατανγασάμην*. Sed sic supererat etiam *αἰώρημα* et *ἡέλιος*, quorum alterum saltem in *αέλιος* mutandum.

Nr. 59. ἀντιπάτρων εἰς οἶκον τινα ἐν ρώμῃ ἔχον γραφὴν ἐν ἧσαν νίκῃ ^γἐγεγραμμένοι ^μΔ ^ςτίσασαες δαίμονες. ἀθηνᾶ ἀφροδί. ἡρακλ. ἄρης: καὶ δια μὲν ^ντ̄ ^ςηρακλ/ το τῆς ρωμ ἀνιχτ̄ αἰνίττεται: δια ^ςτ̄ . . . reliqua erasa. Br. II. 113. nr. 19. An. II. 1. p. 300. V. αἰωροῦσιν τὰν περὶ γων. P. αἰωροῦσι τανπτερ. Pl. Br. V. 2. νῖ καὶ ἰσηρ. P. νῖκαι ἰσηρ. Pl. Br. V. 3. *πολεμαδόκον*. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. *πολεμοδόκον*. Ascens. St. Vid. ad p. 10 nr. 122. v. 1. V. 4. τὰν ἀλκ. P. ἀμφίβοντον ἄρη. Ib. librario cigitanto de ἀμφιβότον. ἀπόβητον. Pl. Br. V. 5. *εὐόροφον*. P. εὐόροφ. Pl. Br. V. 6. *γυῖαν πατρ.* P. Γαῖε. Steph. Br. Reliquae editt. Γαῖ

V. 7. ὁ μὲν ὁ βοιωτῆς ἀ δὲ κύρις. P. Prius ὁ omnes omittunt. ἀ δὲ γε. Plan. ἀ δὲ σε. Br. quodd verum. Hanc enim sedem pronomem se occupare solet. Vid. ad p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 60. διοδωρον. Br. II. 186. nr. 4. An. II. 2. p. 78. V. 2. σύμβολά εἰμι. P. σύμβολον. Br. c. Salm. — Nr. 61. ἀδίοποτον. εἰς γυναῖκα λυκαῖναν. τὸν ἴδιον υἱὸν κτείνασαν. Br. III. 247. nr. 455. An. III. 2. p. 131. Iterum est in Pal. p. 240: in marg. V. 2. ἐόντα. P. 2. ἰόντα. P. 1. Pl. Br. P. V. 3. novum lemma: ὅτι λυκαῖνὰ γυνὴ τὸν υἱὸν Θεασαμένη ἐκ τῆς μάχης φεύγοντ^ς τὴν λόγ^ς ἐπάσαμ^ς (L. σπα-σαμένη) ως δειλον ἀπεκτείνεν. — ἀντίη. P. 1. 2. ἀντίον. Br. V: 4. ῥηξαμένα. P. 1: Br. ῥηξαμένη. P. 2. Pl. V. 5. προσάδαν. P. 2: πρὸς ἄδαν. P. 1. Sic quoque Ald. 1. in Lectt. Ald. 2: 5. ποθ' ἄδαν. Flor. pr. Asc. St. Br. — V. 6: ἔψευσα: P. 1. ἐψεύσω. P. 2: Pl. Br. γενέτην. P. 1. 2. γενέταν. Pl. Br.

Nr. 62. εὐννοῦ οἰκελιώτου. εἰς ἴλιον τὴν πόλιν ἣν ἐπύρθησαν ἄλληνες ὅτι διατον ὕμνηρον ἀειμνησ^ς μαλλον ὧ^ς αἰὼν γέγονεν. Br. I. 166. nr. 14: An. I. 1. p. 326. V. 2. τάν. P. τήν. Pl. Br. ἐν πύργοις. P. ἐπύργοις. Pl. Br. κληζομένην. P. κληζομένην. Pl. Br. — Nr. 63. ἀσκληπιῶδου εἰς τὴν πόλιν ἡγούν πατρίδα ἀντιμάχου τ^ς κολοφωνίου ποιη^ς. Br. I. 219. nr. 36. An. I. 2. p. 54. V. 1. λυδῆ. P. Gentile ὀξυτονεῖται. Λυδῆ nomen est mulieris. Vitiose ap. Athen. L. XIII. p. 597. A. Κλίσαρτος . . τῆς βαμβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς, ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δὲ ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποιήμα Λυδῆν. Scr. Λυδῆς et Λυδῆν. V. 3. λυδῆν. P. Λυδῆν. Br.

Nr. 64. ἀσκληπιῶδου, οἱ δὲ ἀρχίου. εἰς ἡσιόδον τὸν ποιητὴ διατὴν εὐμονοίαν αὐτοῦ ὅτι παρα τ^ς μονῶν ἔλαβεν αὐτὴν τ^ς ἐλικω-τιάδων. Br. I. 218. nr. 31. An. I. 2. p. 54. Asclepiadi soli inscribitur in Plan. p. 368. St. V. 1. μεσαμερινά. P. μεσημβρινά. Pl. Br. Hesiodus ap. Themist. Or. XIII. p. 170. C. ὁ αὐτοδιδάκτος ποιητῆς vocatur. Rectius, ni fallor; ὁ μόνσοδιδακτος. V. 4. ἀκρεμόνα. P. ut nr. 22. v. 4. Suid. T. I. p. 92. ἀκρεμόνες. κλάδοι. βλαστοί . . ὀξύνεται ἀκρεμών; ὡς ἡγεμών. V. 5. κρήνας: P. κρήνης. Pl. κρήνας. Br. V. 8. ἡμίθειον. P. Pl. ἡμιθίων. Br. c. Salm. et Davisio ad Maxim. Tyr. Diss. XXXVIII. 2. p. 219. ed. Reisk. De horum vocabulorum permutatione vid. ad p. 101. nr. 94. 4. p. 229. nr. 161. 4: — Nr. 65.

ἀδίσποτον. εἰς τινὰς ἐπαινετοὺς ἄνδρας ἐξεκαινόμεν ^ε — ^{δχ} ^ε (πατριδ
Br. III. 290. nr. 654. An. III. 2. p. 252. V. 1. πολυδένδρεος.
πολυδένδρεον. Pl. Br. V. 2. τητ πόλει. P. τηδε πόλει. Pl. Br.
Cod. Medic. ap. Bandin. p. 99. hoc distichon inscribitur *Crinagor*
cujus epigr. sequitur in Plan. p. 52. St.

Nr. 66. ἀντιπάρ ^ξ οἰδωνίου. εἰς σαπφὴ τὴν μυτιληναίαν ἐγ
μασι. Br. II. 19. p. 46. An. II. 1. p. 48. V. 1. μναμοσύναν.
μνημοσ. Br. V. 2. μοῦσαν. P. μοῖσαν. Pl. Br. Minime necessaria u
tatio. — μὴ ἔχουσι. Sic μὴ indicativum haud raro adsciscit,
solum in re perfecta. Meleager p. 113. nr. 177. ἀλλ' ἐσοῦνται,
πὺν νῦν φυγαῖς ἄλλα τίθησι λίνα. Lucian. T. IX. p. 241. δέδια,
πὺν ἐπφδὴ τὸ ἤκουσμένον ἐστὶ. Plato in Phaedon. p. 84. E. φοβεῖσθ
μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι ἢ ἐν τῇ πρόσθεν βίῃ.

Nr. 67. ἀδίσποτον εἰς τάφον μητρῆς (μητρειᾶς) ὃν σπρόγον
στέφων συμπεσοῦσα τούτον ἀπέκτεινεν. Br. III. 242. nr. 432. An.
2. p. 118. In Plan. p. 70. St. *Callimacho* inscribitur. V. 1. μικρ
P. Pl. μικρὰν corr. Bentlejus, assentiente Hemsterhusio. At v
annon parvitas quoque cippi, unde nihil plane timebatur periculi,
malitiosum novercae animum significandum faciat. V. 2. βίου.
βίον. Pl. Br. βίου servari posse existimabat Schaefer. in not. 1
ἡλλάχθαι τρόπον (ἀντί) τοῦ βίου. Cf. Steph. Thea. T. I. p. 3.
D. E. At sic καὶ ante τρόπον vix locum suum tuebitur. V. 3. κα
θεῖσα. P. Pl. κλινθέντα. Br. c. Toupio. Vulgatam de statua nover
in tumulto cubare visae, interpretor. V. 4. φειγε μητ. P. — Nr.
ἀδίσποτον. Br. III. 242. nr. 431. An. III. 2. p. 118. V. 2. σώζου
P. Pl. σώζουσι. Br. φαιδρην. P. φαιδραν. Pl. Br. — Nr. 69. π
μενίανος ^ο μακεδ/. Br. II. 202. nr. 7. An. II. 2. p. 114. V. 1. ο
μηνος. P. δόσμηνης. Pl. Br.

P. Nr. 70. μνασάικον. εἰς χελιδόνα δια τομυθευόμενον περὶ α
καὶ τηρεῖ ^{τ3} στί την γλωσσάν αὐ ἐξετεμέν. Br. I. 192. nr. 9. An. I.
p. 402. In Plan. p. 49. St. auctoris nomine caret. V. 1. μινυρομ
P. μινυρομένα. Pl. Br. V. 2. τηρίως. P. τηρίος. Pl. Br. Simil
Codd. passim fluctuant inter formas Ἄρεος et Ἀρεως. Vid. Inter
ad Greg. Cor. p. 607. s. — Θεμιτῶν. P. Pl. Θεμιτων. Br. V.
χελιδόν. P. Br. χελιδόν. Pl. V. 4. παῦς. P. παῦσαι. Pl. Br. Hia

excusat distinctio. Eadem in sede ante ἐπεὶ Od. ν. 133. ξ. 69. hiatus admisit poeta. — κατόπιν δάκρυα. P. δάκρυα τὰ κατόπιν. Pl. δάκρυα καὶ κατόπιν. Br. qui hanc verborum collocationem ob inanem causam praetulit. Vid. ad p. 108. nr. 145.

Nr. 71. ἀντιφύλον βίζαν^τ εισδρὺν δια το εὐσπον^υ τ δένδρου καὶ την αναυπασιν (Scr. ἀναπαισιν) τ ὑπεισερχομένων. Br. II. 172. nr. 12. An. II. 2. p. 46. V. 3. φωτῶν. P. Pl. Br. φωτῶν emendavi; quod ante me vidit V. D. in Addend. ad Callimach. ed. Londin. 1741. quod didici ex notis H. de Bosch, qui T. IV. p. 244. 487. 502. multa frustra molitur, ut vulgatam sinceram esse doceat. V. 4. ἔνδιοι. quod Buhlus dicit ad Aratum v. 224. ἔνδιον mediam semper producere, id hoc loco refellitur. Callim. II. in Cerer. 39. ποτὶ τῶνδ' ἰον ἐπιούωντο. V. 5. κῆμὲ τὴν ὑμετέρου. P. κῆμὲ τὸν ὑμετέρου. Pl. κῆμὲ τὸν ὑμετέρου. Br. κόμαισιν. P. κόμαισι. Br. κόμησι. Pl. V. 6. φυγάδων. P. φυγάδα. Pl. Br.

Nr. 72. ἀντιπάτρου ὅτι η τροσ ἐρμὴν θνατα εὐκολος. ἡ δὲ πρὸς ἡρακλέα δύσκολος βουγατος γὰρ ἥ γαστρίμαχος. Br. II. 13. nr. 28. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἐν δέ. P. Pl. ἐν τε. Br. Vid. ad p. 165. nr. 131. V. 5. τί δὲ πλέον esse videtur in P. τί δὲ τὸ πλέον. Pl. Br. V. 6. λύκος. P. λύκοις. Pl. λύκων. Br. genitivo ab ὑπὸ pendente. Sed genuinum est λύκοις. Sic variatur structura in Agathiae Prooem. v. 119. p. 87. εἴτε καὶ εὐποίητον ἐπὶ βρέτας, εἴτε καὶ ἄλλης Τέχνης... ἀέθλοις. p. 375. nr. 116. καὶ παρὰ τύμβον .. ὤρμισεν, οὐκ Ἰθάκῃ. Liban. T. III. p. 111. 29. διὰ γε τὴν ἀλήθειαν ἀθῆτος, ἀλλ' οὐ ταῖς διαλλαγῇς. Lucian. T. V. p. 258. εἰ γυναῖξιν ὠραίαις, καὶ μετὰ παιδῶν τὸ καλὸν ἀνθούτων ὀμιλεῖς. Paulo diversum est hoc ap. Oppian. Cyn. II. 112. ἐπεὶ πόνον ἄλλον ἐμῆλλεν Οὐχ Ἥρῃ τελέειν, οὐδ' Εὐρυσθέως ἐνιπαῖς. ubi quod vir doctissimus malit, Ἥρῃς, mihi quidem vulgatae non videtur praeferendum. — Nr. 73. ἀντιφύλον βίζαν^τ

εἰς τὸ σὺντριμμα τῆς θαλάσσης τ εὐβοϊκοῦ κόλπ^υ τοκαθεκάστην ἡμ ἐν τῷ εὐρίπω γινόμενον. Br. II. 178. nr. 32. An. II. 2. p. 59. V. 5. ματεῖω. P. ματεῖω. Pl. Br. Pro οὐδ' rectius, ni fallor, scribes: οὐ δὲ ματεῖω. non autem (ut Aristot. quondam fecit) in naturam inquiri tuam.

Nr. 74. ἀδίσποτον εἰς τινὰ ἀγρὸν ἀχμενίδου ἀπαλλων εισαλλον^ο μετερχμενον. Br. III. 238. nr. 410. An. III. 2. p. 105. In Plan. p. 110. St. Luciano inscribitur. V. 2. ἐξέτερον et ἕτερον. P. V. 3.

με πόντ' P. με ποτ' Br. c. Plan. unde etiam καὶ γὰρ κείνος sum-
pro ἐκείνος, quod est in P. — Nr. 76. εὐήτον ἀσκαλωνι εἰσαμπεῖ^τ
ἦν τραγὸς κατέφ/. Br. I. 165. nr. 7. An. I. 1. p. 322. Habetur
Suid. T. I. p. 354. V. 2. ἐπισπεῖσαι. Ex Cod. Lugd. Suidae ἐ-
λεῖναι profert T. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1132. not. 50.
exemplari Jacobi Gronovii nihil varietatis notatum. sol. P. Suid. c.
Pl. Br. — Nr. 78. ἀντιπάτρει. εἰς κύσσεφον καὶ κίχλην ὑπὸ πύ-
ἀγρευθέντ' ὅς τ' κοσσοῦρου διατινα^z τυ^z ἦ καὶ τομουσικὸν ἀποδράσαι
Br. II. 23. nr. 62. An. II. 1. p. 59. V. 1. δισοᾶν. P. δισοᾶν. Pl.
V. 2. ἐππεία πάγα. P. ἐππεία πάγα. Pl. Br. V. 3. ἀλλὰ μέν. P.
inscrip. Pl. Br. κίχλας. Pl. Br. κίχλης. P. ἰούς. P. V. 4. θεραιοπέδ-
P. θεραιοπέδας. Pl. Br. P. V. 5. ἄδ' P. ἄ δ' Pl. Br. ἦν ἄρ'. P.
ἦν γάρ. Br. frustra. Archias, qui hoc epigr. ante oculos habu-
pag. 414. nr. 343. ἦ ἄρα πολλὴν καὶ κοφὰι πτανῶν φροντίδ' ἔχο-
πάγαι.

Nr. 77. ἀντιπάτρου θεσσαλ^o/ εἰς ἦραν καὶ εἰς γανυμὶ τον ἀρ^δ-
σθέντα ὑπὸ δι^o ζηλωτοπία θανμάσιος: ὅς βεπε μοι τον σεμνὸν δια^λ
τ^o θεῶν ὑπατ^o παιδικῷ κἀλλους ηττόμενον. Br. II. 120. nr. 43. An.
1. p. 324. In Plan. p. 116. St. inscriptum: Ἀριστωνος ἢ Ἐρμιόδο-
V. 1. πέθ' P. V. 2. θυμοβόρον. P. Br. θυμοβόρου. Pl. V. 5. ἔτε-
P. ἔτεκε. Pl. Br. τοὶ γάρ. P. V. 4. ἐπὶ τροία. P. Τροίαν. Pl. Τρο-
Br. Saepo in Cod. Pal. ἰῶτα dativo adscribendum omittitur. ἔ-
etiam cum verbis motus dativum adascit interdum. Apoll. Rh.
1025. ἐπὶ σφισι χεῖρας ἄειραν. Aeschyl. Prom. 1088. ἐπ' ἐμοὶ ἐ-
στίζουσα. Id. VII c. Theb. 283. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάντου-
πολίταις Χερμάδα. Ib. 529. κλείοντ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάντεσθαι βί-
Vid. Valken. ad Eurip. Phoen. p. 29. Abresch. Anim. ad Aesch. T.
p. 68. a. — V. 5. αἰτός. P. αἰτός. Pl. Br. quod recepi, quam-
non ignarus, quid de prima huius vocabuli syllaba doctissimi quid-
viri ad Tragicos atticos statuerint.

Nr. 78. λειωνίδου ταραν. εἰς ἀρχάδα το φοντὸν δια το πάντοτε β^τ
παρκοῖς ὡμοῖς τε ὅς πεπαίρει. Br. I. 231. nr. 44. An. I. 2. p. 10.
V. 3. κλάδοισι. P. Pl. Br. Metro claudicante. Hermann. ad Orp.
p. 824. κλαδεῖσι vel κλαδόνεσσι tentabat; ὀππόσα μῆλα κλάδοι-
H. de Bosch. At γὰρ abasse non potest, Vere et eleganter Lobecki-

κλαδίοις, ad Soph. Ajac. p. 560. — ἐφέλκει. P. Br. ὑφέλκει. Pl. — Nr. 79. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου εἰς τὴν αὐτὴν διατο πολλὰς παρα τον (Scr. τῶν) διερχομένων λιθάσσεσθαι. Br. I. 232. nr. 46. An. I. 2.

p. 104. V. 1. αὐτοθελῆς. P. αὐτοθελείς. Pl. αὐτοθελής. Br. V. 2. τύπτε με. P. Br. τύπτε τε. Pl. — Nr. 80. τοῦ αὐτοῦ λεωνίδου. εἰς ἀστρονόμους χλευαστικὸν διατομηδὲν ἐπίστασθαι αὐτοὺς μητε ^{εἰ} ἐπιγ^ε μητε ^ε ἐν οὐρανοῖς. Br. II. 190. nr. 2. An. II. 2. p. 88. V. 3. ἔτικτεν. P. ἔτικτε. Pl. Br.

Nr. 81. κρινάγορου. ὅτι καὶ νεκροὶ πολλὰς ^ε πάσχουσιν ἀναίσθη^ε τ² μὲν ἀλλομῶς πάσχουσιν ὅ βλέπε τὸν μαυρικίου τάφον ὅ τὸν ἀμαντίου ὦν ὁ μὲν ἐξεβλή^ε ὅ κατεσπάρη ὁ δὲ ξεροῖφη ὅ κατεσπάρη. ὁ μὲν ἐπι-^ε λειον οὐδε πικ^ω ^ε ταυ βασιλέων. τί δ' ἂν ἐπ' περὶ λοιπ^ε ἀνῶν. Br. II. 149. nr. 34. An. II. 1. p. 407. V. 1. μὴ εἴπης. P. Br. εἴποις. Pl. βιότου. P. Br. βιοτῆς. Pl. quod praetuli, ne hiatus praeter necessitatem cumlarentur. Sic p. 374. nr. 113. τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὄρος. — V. 2. ἔτεροι. P. ἐτέρων. Pl. Br. A membr. lectione non recedo. V. 5. μετοχλήσαντες. P. μετοχλίσσαντες. Pl. Br. — Appictae sunt in Cod. siglae σμ. ^ρ ^ρ ω χ.

Nr. 82. ἀντιπάτρον Θεσσαλονιξ εἰς ναυηγὸν ἐν τῷ λιμ^ε ναυαγήσαν^ε τ² διαμείθην. παραίνει οὖν ο γράψ^ε μὴ πιστεύειν θαλάσση. Br. II. 122. nr. 51. An. II. 1. p. 331. V. 1. ἐπ' ἀγκύρη. P. Pl. Br. ἐπ' ἀγκύρησ^ε scripsi, quo et hiatus vitatur, et ejusdem terminationis repetitio. Eurip. Helen. 1077. ἐάν περ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβω. Lucian. T. IV. p. 261. καὶ ἐπ' ἀγκυρῶν πλησίον ὀρμισάμενοι. Pollux I. 103. ἐπ' ἀγκυρῶν ὀρμισάμεθα. — V. 2. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. Br. Saep̄ ei optativo jungitur, praecedente imperativo aut futuro. — Nr. 83. φιλίππ^ε. Br. II. 252. nr. 72. An. II. 2. p. 199. Post v. 1. sequitur in Cod. titulus: Φιλίππου εἰς κρηνητικὸν κύνα. Tum P in nova pagina novum in marg. lemma: Φιλίππου εἰς κρηνητικὸν κύνα: ὅτι κύνες ἐν^ε νη^ε ἐν ὑπάρχον καὶ τοὺς δελφίνας θεασαμένου χορευοντ^ε ἐρριψεν ἑαυτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ ὡς ἐπιθῆραν ὅ ἀπώλε^ε τ². Br. II. 252. nr. 72. An. II. 2.

*) ἐπὶ ῥωμανόν.

p. 199. V. 2. *πελάγους*. P. Br. *πελάγευς*. Pl. V. 3. *θηροίν*. *θηροί*. Pl. Br.

Nr. 84. *ἀντιφάνους* εἰς *τινα νομία* ^θ *θεασάμενον* ^θ *θραῦσμα* ^θ *νηο*
θαλάσση καὶ *βουληθέν* ἐξελκναι *ὑπεσπας* εἰστόν *βυ* καὶ *ἀπ*
 Br. II. 205. nr. 6. An. II. 2. p. 124. V. 1. *πλακτόν*. P. *πλαγκ*
 Pl. Br. *ἐπανκτῆς*. P. *ἀπ' ἀκτῆς*. Pl. Br. *ἐπ' ἀκτῆς*, *prope littus*, ju
cum πλαγκτόν. V. 2. *βλοσυρῆς*. P. *βλοσυροῖς*. Pl. Br. V. 5. *ἐο*
 P. et edit. St. *ἔσχε* Br. c. plurimis editt. — *ωδι* *ἐκείνην*. P. *ὦ δι*
 Ald. 3. Asc. St. Br. Reliquae minus recte *ὦ δι*. — Nr. 85. *φιλιπ*
θεσσαλ εἰς *τινα ναυαγίσαντα* μετα *τ' ἰδι* *πρς* *ξ* *τ' μιν* *πρεσβ* *τε*
τήσαντος *ὁ τόν* *εἰὸς* *ἐπὶ* *τ' σωματι* *τ' πρς* *βασταζόμεν* *δισουθη* *εν*
χέρσ: Br. II. 229. nr. 63. An. II. 2. p. 193. V. 2. *φύσεως*. P.
φύσιος. Pl. V. 5. *ἤγαγεν* εἰς *λιμ*. *δδ*. P. *ἤγαγε* *δ'* εἰς *λιμέναις* *με*
 quod c. Br. ob commodiorem particulae adversativae sedem praet

Nr. 86. *ἀντιφίλου*. εἰς *μῦν* *ενδακοντ'* *οστρεον* *ξ* *τοῦ* *ὀστρείου* *ε*
πνύξαντος *ξ* *ἀποπνήξαν* *αὐτόν*. Br. II. 175. nr. 22. An. II. 2. p.
 V. 2. *δῶμα*. P. *δῶματα*. Pl. Br. Distinxi post hanc vocem, *π*
φάγος ἐρπηστής jungens. *ἐρπηστής*. Asc. Steph. *ἐρπηστής* reliquae e
 ut P. Br. Ad Nonni Dion. p. 142. 1. Falkenburgius notavit:
archetypo ἐρπηστήρ per *ῆ* in medio invenitur, nusquam per
 Vid. ad p. 407. nr. 302. — *λυγνοβόρος*. P. Br. cum plurimis e
 Plan. *λυγνοβόρος*. Asc. Steph. correctore fortasse cogitante de Ba
chomyom. v. 179. V. 3. *διεραιο*. P. *διεροῖο*. Pl. Br. *νωθῆν*. P. *νό*
 Pl. Br. *νόθη* *σέρξ*, et supra nr. 4. *νόθης* *ὀπώρης*. V. 5. *ἀρμό*
 P. Pl. quod ob duplicem auctoritatem servavi. *ἡρμόδογ*. Br. for
 rectius. Cf. ad p. 359. nr. 11. v. 4. V. 6. *τίμβον*. P. Br. ed. I
 pr. Ald. 1. Asc. *πότμον*. Cod. Ald. in Lectt. 1. Ald. 2. 5. N
 Sab. Steph.

Nr. 87. *μάρκον* *ἀργενταρι*. εἰς *κόσσυφον* *παραινεσις* *μὴ* *καθίζε*
αὐτόν *παραδρῦν* *διατοιξοφόρον* *εἶναι* *τοδενδρον* *ξ* *ἀλίσεσθαι* *τόν*
συφον *υποτ'* *ἔξου*. *μᾶλλον* *μὲν* *οὖν* *εν* *αμπελω* *καθίζεσθαι*. Br.
 273. nr. 28. An. II. 2. p. 295. V. 1. *νῦν* *lineae superscriptum*.
τ' ἐκείνη. esse videtur in P. *τε* *μίσγ*. Br. c. Plan. V. 6. *στομα*
 P. *στόματος*. Pl. *στομάτων*. Br. Vid. ad p. 236. nr. 203. v. 2

V. 8. α δέ. P. η δέ. Pl. Br. — Nr. 88. εἰς ἀήθονα ὑπ' ἀνέμου
 ἐμπεσοῦσαν εἰς θάλασσαν ὧσθεῖσαν ὑπὸ δελφίνος. φιλλίππου Θεσσα-
 λονιξ. Br. II, 220. nr. 32. An. II. 2. p. 171. V. 2. πνεῖ γάρ. P.
 Pl. ἐκ γάρ. Br. tacite in textu posuit. πνεῖ positum est pro ἔρχεται,
 verbo ad proximum ἀνέμος accommodato. P. V. 3. Superscriptum:
 Φιλλίππου. In marg. ὅτι πεισοῦσης τῆς ἀηθόνης ἐν θαλάσῃ, δελφίς
 τοῖς νῶτος ἐδέξατο. ἠδεκλαδουσα τουτον ἑτέρῃ ἕως εἰς τὴν γῆν ἐξ-
 ἔπασεν. V. 3. μελίγερυν. P. μελίγηρον. Br. V. 6. στομάτων. P. Br.
 στόματος. Pl. ut nr. 88. v. 6. — V. 8. ἀρειύνιος. P. ἀριόνιος. Pl. Br.

Nr. 89. φιλλίππου Θεσσαλ. εἰς γραῦν τινὰ ταλαίπωρον καὶ πειν-
 ῶν ἥτις συνέλεγεν τ' ἀπὸ τ' ³θεριζόντ' ⁴πίπτοντ' ἀσταχὺ ἢ καὶ ἑτε-
 ρόθεν ἐκ τ' καίματος καὶ κατεκαυ μεθῶν ⁵συνήγαγεν ἀσταχῶν.
 ὅς της πενίας. Br. II. 234. nr. 80. An. II. 2. p. 205. V. 1. λιμὸν
 ἐξυρῆν. De genere vocis λιμός vid. ad p. 59. nr. 99. v. 4. V. 3.
 ἐκ καλάμης. parum placet, sequente ἐκ σταχῶν. Fortasse scribendum:
 ἢ δ' αἱ καλάμης συνέριθοι. quae olim cum ea stipulam collegerant.
 Similiter ap. Theophyl. Simoc. in Prooem. ἀπορ. φνοικ. ὥσπερ παρὰ
 τῷ Διοκρῶ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μελῳδίας τέτιξ ὁ συνέριθος. Epigr.
 ἐδέσπ. in Append. nr. 298. T. II. p. 851. πίστιν ἔχων . . ἐμῶν
 ἐπένων συνέριθον. Apoll. Rh. III. 942. ἢ τοι συνέριθος ἀέθλων
 ὀσσεται. V. 4. πῦρ καὶ ἦν. P. et plurimae editt. Plau. πυρκαϊήν.
 Ald. 2. 3. Br. Ap. Themist. Or. V. p. 68. B. καὶ τοῦτον οὐ χρη-
 μάτων ἀφαίσεις, οὐ πῦρ κατὰ τὸν νόμον πόποτε ἐβιάσατο. Optime
 Harduinus: οὐ πυρκαϊά. νῆσαν in hac re solemne. Liban. T. IV.
 53. 2. ἐπιθήσας τοῖς νεκροῖς τὰς συνεχεῖς πυράς. Marg. edit. Morell.
 ἐπιθίεις καὶ ἐπιούσας. Scr. ἐπινῆσας τοῖς νεκροῖς. Fortasse Ibid.
 1049. 13. ἄτε οὖν οὐκ ἀκριβῶς καταλύσαντες τὸ φορτίον, ἀλλὰ
 ῥαθυμῶς. legendum κατανήσαντες. quod opus in plaustris non bene
 extruxerant, sed negligenter.

Nr. 90. ἀλφειὸν μετληναῖον εὐχή πρὸς τὸν ποσειδῶ παρὰ τινων
 πλεοντ' ἀποσυρίας. Br. II. 129. nr. 6. An. II. 1. p. 346. V. 2. εὐ-
 βοίβης. P. — Nr. 91. εἰς ἐρμῆν τὸν ἐν κορυξ ²εὐ. ἀρχίου νεωτέρου.
 Br. II. 97. nr. 20. An. II. 1. p. 261. V. 1. κωρύκιον. P. κωρυκίων.
 Br. V. 2. πρὸς γελ. P. οση. Ib. In marg. τῇ: ^{νῦν}Θυσίαι. i. e. νῦν τῇ
 Θυσίᾳ. quam glossam textus Reiskianus exhibet.

Nr. 92. ἀντιπατὴρ θεσσαλ⁹/ ἐπὶ φιλοξενία τινος σοφοῦ ὃς τῷ ξε-
 ς
 ραν ταῦτα πρὸς εἶπε τὰ μέλιτος γλυκιστεραιήνη: προσοίμι ὁ τέτ-
 Br. II. 116. nr. 50. An. II. 1. p. 311. V. 5. Scr. τοῦνεκά σοι. Sic
 et plures editt. Plan. τοῦνεκα οὐ. St. Asc. ἀμειβομένην δ' ἐθέλ. P.
 τοῦνεκά σε πρώτως μὲν ἀμειβομαι· ἔν δ' ἐθ. Br. ad mentem Sa-
 Malim: τοῦνεκα νῦν. Facilius enim, ut mihi quidem videtur, p-
 nomine in hoc contextu careas, quam temporis significatione. Qu-
 dedi ex correctione Scaligeri in not. mst. ἀμειβομιν, quamvis
 Cod. lectionem proxime accedat, vereor tamen, ne remunerandi sig-
 ficatione sçloecum sit. Verrum videtur ἀμειβομαι. — ἐθέλωσιν.
 ἐθέλωσαι. Pl. ἐθέλωσαι. Br. V. 6. κείσετα. P. et plurimae editt. Pl.
 κείσετα. Asc. St. Br. De harum terminationum permutatione dixi
 p. 174. nr. 191. 7. — θελίωιν. P. Pl. σελίω. Br.

θεσσαλ⁹ / ς
 Nr. 93. ἀντιπατρὸν οἰδῶντι πρὸς πείσωνα γενεθλιακῇ βίβ⁹
 ς
 δῶρον ἐκπονη ἐν μιᾷ νυκτί. Br. II. 113. nr. 17. An. II. 1. p. 311.
 V. 5. αἰοιδόν. P. Pl. αἰοιδῶν. Br. Illud verum: nec dedignetur poet-
 V. 4. σπεισόμενος. P. πεισόμενος. Pl. Br. — Nr. 94. εἰς πολυ-
 ς
 καὶ λαγων προεγράφη ἐν τοῖς ἐμπρος. κῆται δισσοῦς. ἰοιδῶν
 αἰγιάτου. Br. II. 473. nr. 1. An. II. 3. p. 329. Cf. nr. 14. Capter
 quod lemmatis auctor ait, hoc epigr. etiam in superioribus legi, in-
 fallitur. V. 1. τύννηχος. P. Br. γύννηχος. Pl. Cf. p. 241. nr. 3.
 V. 3. ἀλλ' ὄγ' ἐφ. P. Br. ἀλλ' ὁ δ' ἐφ. Pl. συνήδησε. P. Br. ἐνίδῃ.
 Plan. V. 5. δ' post ἀγρευθεῖς addit Pl. Br. omittit P. nec necessari-
 V. 6. ζῶν. P. quod restitui cum ἔχθρην junctum. ζωῆς λῦτρα. Pl.

¶ Nr. 95. ἀλφειοῦ μετληναίου. εἰς ὄρνιν τρέφουσαν νεοττοῦς
 ἐν χειμῶνι τούτους ταῖς πτέρξε σκεπτάσασαν ὑπὸ χιῶνος παλινφθεῖ^{ως}
 ἀπειδαν. μέμφεται ὅν πρόκνην } μῆδειαν τ' ἴδια τέτρα ἀπαστον
 Br. II. 131. nr. 12. An. II. 1. p. 351. V. 1. χειμερίως. P. Br. 1.
 μερίαις. Pl. παλιννομένη τιθάς. P. παλιννομένα τιθάς. Pl. Br. A.
 Diosem. v. 228. τιθαῖ ὄρνιθες, καὶ ἀλέκτορες ἐξεγίνοντο. V.
 ς
 οὐράνιος. P. V. 4. αἰθίρος οὐρανίων. P. Pl. αἰθίρος ἢδ' αἰνῶν τα-
 correxit Br. Facile tulerim οὐρανίων νεφῶν. ut p. 386. nr.
 οὐρανίων ἀπτόμενον νεφῶν. quamvis idem adjectivum v. 3mo legi
 Sed αἰθίρος in αἰθριος mutandum videtur; quam correctionem nost-

unice probat V. D. in Annal. Heidelberg. ann. 1811. nr. 25. p. 400. Similem tautologiam ap. Alciphron. I. 10. p. 40. καθαράν αἰθρίαν γενέσθαι αἶρι, νοστήσομεν. sustulit Berglerus, περινοστήσαμεν corrigens.

Nr. 96. εἰς ἀντιγέννη τὸν γελωτοποιὸν παραίνεσις ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ βιοφελῆς. ἀντιπάτρον. Br. II. 121. nr. 46. An. II. 1. p. 327. In Plan. p. 108. St. ἀντιπάτρον θετταλοῦ. V. 1. ὁ γελῶσις. P. γελῶσις. Pl. Br. *Celous* fuit ille, non γελωτοποιός. Vid. Interpr. Steph. Byz. in Γέλα. Gentile γελῶσις frequens ap. historicos. V. 2. νεύματος εἰς αἶθαν. P. νεύμενος εἰς αἶθην. Pl. Stob. Tit. V. p. 64. Gesn. p. 39. Gr. et Br. — Nr. 97. ἀλφειοῦ μυτιληναίου. εἰς ὄμηρον τὸν ποιητὴν ὅτι διὰ τὴν εὐμουσίαν αὐτοῦ πᾶσα ποτ' ἀντίκειται αὐτοῦ ὡς ἰδίου πολίτου. Br. II. 129. nr. 5. An. II. 1. p. 346. V. 2. βαράθρων. P. βάρθρων. Pl. Br. Ap. Apollon. in Lex. Homer. ἐπταπόδην . . . ἐπτα ποδῶν βάραθρον. recte βάρθρον correxit Heynius ad Homer. T. VII. p. 126. Libanii loca, in eundem modum corrupta, emendavi in Append. ad Porson. Advers. p. 322. — V. 4. ἥδε τόν. P. Pl. ob quam lectionem Steph. vers. 3to scripsit: καὶ μόθον αἰάντισον ὑπὸ στεγάνῃς πόλχος. merito improbante Brunkio, qui eleganti emendatione correxit ἐκδετον. V. 6. γαίης ἀμφ. κλίματα. universus terrarum orbis.

Nr. 98. στατυλλίου φλακκ. εἰς σοφοκλέα τὸν τῶν τραγωδιῶν ποιητὴν ἔπαινος διόλου τ' ἐπιγράμματος. Br. II. 264. nr. 9. An. II. 2. p. 273. V. 1. δισοοὶ τε. P. σε. Br. V. 4. βύβλαχαροι τυπίης. P. χοροτυπίης. Br. V. 5. ἐπεί. P. ἐπί. Br. Vid. ad p. 324. nr. 74. v. 1. Ap. Maneth. L. IV. 262. πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει. fortasse scribendum: πάντ' ἐπεί ἐκ γαίης. Quae Dorvill. conjecit ad Charit. p. 749. non satisfaciunt. V. 6. φθηγόμενον. P. φθηγόμενον. Br. nescio quare. — στόμασιν. P. στόμασι. Br. — Nr. 99. λαινίδον παραντιν. εἰς τράγον καταβεβρωκότα ἄμπελον πρὸς ὃν ἐκίνη ὅτι πάλιν ἢ εἶξα ἀνηση ετερον κλημα βοτρυνφορον ἵνα σοι θυομένῳ σπείση ἐπιβώμει. Br. I. 256. nr. 61. An. I. 2. p. 117. V. 1. ἐν ποτ' ἄλωι. P. ἐν ποτ' ἄλωι. Br. et certe κατ' ἄλωιν scribitur ap. Homerum, observante Eustathio ad Ἰλ. p. 925. 12. Erant tamen, qui distinguerent inter ἄλωι et ἄλωι. Vid. Ibid. p. 1299. 7. Nec ipse Br. ἄλωις dubitavit scribere in ep. Isidori p. 291. nr. 532. v. 5. ubi nulla est in codd. lectionis diversitas. Cf. Steph. Thes. Gr. L. T. I. p. 328. F. C.

V. 3. τῷ δ' ἔπος, ἡ οἶνῃ sc. Sed malim certe: ἡ δ' ἔπος ἐκ γ' ὅσον ἄπνε. — κείρε. P. Br. τείρε. Pl. V. 5. γλῶκῃ in P, omia accessit ex Pl. Br.

Nr. 100. ἀλφειοῦ^τ μινυληναίων. εἰς δὴλον τὴν νῆσον αἰπενος (Scr. E. nos) ὅτι ἐν αὐτῇ γεννῇ ὅτε ἀπόλων καὶ ἡ ἄρτεμις. Br. II. 130. nr. 10. An. p. 350. P. V. 3. novum lemma: εἰς δὴλον τὴν νῆσον τὴν τροφ' ἀρτέμιδος ἀπόλλωνος, — μὰ . . τίου. P. τεούς . . δαίμονας. editt. Plan. pra Steph. ubi θεούς. V. 6. ἄρτεμι . . , λέγει. P. ἄρτεμις λέγει. Pl. ἡ σέ. P. ἡ σε. Pl. Br. — Nr. 101. εἰς μυκίνην τὴν διαμέμονον μενελάου. πολὶ τὴν ποτὶ πολύχρυσον: οὐκ ἔρημον οὖσαν δ' ἡ μήδε ἡ πόλεως σώζουσαν: ἀλφειοῦ μινυληναίων. Br. II. 130. nr. 8. An. II. p. 347. In Plan. p. 66. St. Antipatro Thessalonicensi inscribunt. V. 1. μὲν ὀνόματι. P. ἐν ὄμμασιν. Pl. Br. Ap. Themist. Or. p. 240. C. εἰ δύναται μοι στέγειν τὰ ὄμματα. Cod. Monac. τὰ ὀνόματι. Crebra utriusque vocis permutatio. V. 2. πολλῶν. P, Pl. πολλόν. metro claudicante. οὐ πολλόν γ' corrigebat Hermann. ad Orph. p. Lenius videbatur, οὐ πολλῶ γ'. Ap. Plutarch. Vit. Lycurg. c. ἄμεις δὲ γ' ἐσσομένεσθα πολλῶ κάρηνοις. vett. editt. πολλῶν. Opp. Cyneg. II. 327. οὐ πολλῶ τοιῶν μειζονες. Ib. 552. οὐ πολλῶ μείζονες. utroque loco in editt. ante Schneiderum πολλόν, quod etiam h. habet. Homer. Ἰλ. ζ. 479. πολλόν ἀμείνων. Similiter in Orat. He Att. in Oratt. Gr. T. VIII. p. 36. 32. τοσοῦτων μέγιστον. Reis cum Stephano τοσοῦτῃ corrigit. V. 3. καὶ σέ. P. Pl. καὶ σε. παρερχόμενός τε. P. Aldd. tres. Asc. γε. St. Br. Μυκίνην om. Μυκίνη Br. c. Scaligero in not. mst. Librorum lectio servari p. videbatur. — V. 4. αἰπολίον. Ob sequens αἰπολικόν μῆντημα mal. ἔγνωκα, σκοπέilon παντός ἐρημοτέρην. p. 362. nr. 29. ἐρημαίῳ Μυκίνη, Εἰ καὶ ἀμεινοτέρη παντός ἰδεῖν σκοπέilon.

Nr. 102. ἀντωνίου ἀργείου εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν μυκῆν δ' ὅτι τ' ἀτρειδῶν περσέως ἐχηματίζε. (i. e. ὀνομάζετο.) Br. II. An. II. 2. p. 225. V. 1. ἀκρέπτολις. P. V. 3. ἀνέισα. P. ἀνέϊ. Pl. Br. quae vera correctio. — Nr. 103. μούνδου μουννατίου. εἰς αὐτὴν πολὶ μυκῆν καὶ ὅτι τὴν τύχην ἀλλάξασα μηλόνομος γέγονε βοίνομος ἡ τὴν πολυθρύλητον ἔλιον ἐκπορ^{εν}θησασα. Br. II. 2

An. II. 2. p. 225. V. 1. τῶν ἀτρείδων. P. τὸν Ἀτρείδων. Pl. Br. V. 2. γενεῆς. P. V. 4. πότ' ἡμιθ. P. ποθ' ἡμιθ. Pl. Br. V. 7. 8. omissi in Plan. accesserunt ex Pal. ubi ἰλᾶον ἀναμέσει με μελημένον, Praeclare haec emendavit Salmas. cujus lectiones Br. recepit. V. 8. μήκ' ἐθ'. P. οὐκέθ'. Br. Vid. ad p. 224. nr. 121,

Nr. 104. ἀλφειοῦ μετεληναίου εἰς τὴν αὐτὴν πο^θ ἢ εἰς τε ἄργος ἢ τὴν ὅλην Ἑλλάδα ἢ ὅτι ἐσβες τὰ τ' ἡρώων οὔτινες τὴν τροίαν ἐξ-
επόρθης. Br. II. 130. nr. 9. An. II. 1. p. 348. V. 3. ἐσβείσαθ'. P. Pl. Br. ἐσβεσθ' Scaliger in not. mst. ἐσβηθ' voluisse videtur, aut ἐσβίσθηθ' ἤρ. extinctae estis. Vulgatam expressit Grotius: *Perdita per vos est Heroum gloria*. At verisimilius est, ποῖτᾱν voluisse dicere, urbes illas, heroum patriam, quarum illi et splendore et opibus gloriabantur, extinctas i. e. eversas et vastatas esse, V. 4. ἤρειψαν. P. ἤρειψαν. Pl. Br. θειοδόμον. P. Pl. θειώδομον scripsi cum Br. V. 5. ἐστὶν πόλις. P. ἐστὶ πτόλις. Pl. Br. V. 6. εὐμήκων αὐλῶ. P. et quaedam editt. Plan. εὐμήκων. Br. c. aliis. — Nr. 105. εἰς πῖτον κλασθεῖσαν ἐπ' ἀνέμων ἐνόρσοι μελλῶς δε κατασκευάζεσθαι ναῦν. Br. III. 252. nr. 383. An. III. 2. p. 89. V. 2. γενεαμέναν. P. γε-
σαμένην. Pl. Br.

Nr. 106. εἰς ναῦν πυρποληθεῖσαν ἐν γῇ ἣν οὐ διεφθερε θάλασσα. λεωνίδ' ταραντίν. Br. I. 236. nr. 62. An. I. 2. p. 118. V. 1. μ' ἐφλεξε. P. μ' ἀνέφλεξε. Pl. Br. Illud ob Cod. auctoritatem praetuli. V. 2. κειρομένη esse videtur in P. κειραμένη. Pl. Br. Diversa est ratio praesentis p. 360. nr. 15. v. 5. — V. 3. ἡόνος. P. ῥόνος. Pl. ῥόνος. Br. — V. 4. γεινομένην. P. γειναμένην. Pl. Br.

¶ Nr. 107. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς μικρὰν ναῦν ἐρίζουσαν ἐπ' εὐ-
πλόῳν ταις μεγάλαις ναοῖν. Br. I. 252. nr. 48. An. I. 2. p. 105. In Plan. p. 80. St. Antipatro Thessalonicensi inscribitur. V. 4. πον-
τοπορεύσαι. P. ποντοπορεύσας. Pl. Br. V. 2. δι' ἰθύνειν. P. V. 3. θαλάσση. P. ut v. 5. ἐτέρη. — Nr. 108. ἀδίσποτον εἰς τὸν δια τω-
θαστικὸν ως ἀποτ' ἔρωτος. Br. III. 161. nr. 54. An. III. 1. p. 317. —
Nr. 109. εἰς ἀσπίδα στρατιῶ ἐν ᾗ^τ ἢ ἐν πολέμῳ εὐώθη ἢ ναυαγῆς^α
ἐπλεως μετανιτῆς ὡς ἐπισχεδῖς νηξ^η τουλίον διουκλέους. Br. II. 182.
nr. 3. An. II. 2. p. 75. V. 4. ὀλλυμένους. P. V. 5. ἐν τε. P. ἐν δι. Pl. Br.

Nr. 110. ἀλφειοῦ μετληναίου. παραίνεις εἰς τὸ βιοῦν ἐναυ-
 τία. ζτ. τομέτρον τοῦ ἐπιγράμματος. In marg. siglae ^ρ ω ^ρ χ. Br.
 129. nr. 4. An. II. 1. p. 345. V. 1. 2. laudat Draco de Metris. p.
 17. — Nr. 111. ἀρχίου μετληναίου ἔκαινος θραῖν ὅτι γεννημῆς
 μὲν ἄνωγ' οὐδ' ὄντι τέλει τούτων δι' χαρμόσυνα ἡ τέλει ἀγούσιν. Br.
 100. nr. 31. An. II. 1. p. 270. V. 1. τίς. P. V. 2. μητέρας. P.
 ματέρας. Br. V. 6. φθίμενος. P. φθίμενος. Pl. Br.

Nr. 112. ἀντιπάτρ' ^οθεσσαλ' εἰς τινα μαντευσάμενον περὶ
 ταυτοῦ ζωῆς ἕως πόσ' ἐκταθήσεται χρ. (i. e. χρόνων. annorum.) Br.
 110. nr. 6. An. II. 1. p. 291. V. 1. τρεῖς. P. τρεῖς. Pl. Br. V.
 ἐπὶ τούτους. esse videtur in P. τούτοις. Pl. Br. ἐπὶ τούτοις. praeter
 Quum in οἱ δὲ ellipsis sit valde obscura, suspicatus sum: ἡ δ' ἐπὶ
 τούτοις (βιοτῇ scil.) Νέστορι, ἀρκυῖ sc. sive διδόσθω. Graefius
 not. mst. tentabat: οἱ δ' ἐπὶ τούτοις Νέστορικαι· Νέστωρ δ.
 vereor, ut καὶ commodè abesse possit. — Nr. 113. παρμενίωνος.
³ ^τ
 τινα ὑποκόρων τὴν νύκτα καὶ ἀπαλλάξαν. Br. II. 203. nr. 1.
 An. II. 2. pag. 115. V. 1. πόρις posteriorem syllabam perperam
 corripit; qualia ex serioribus nonnulla attuli supra in not. ad
 Epigr. Gregor. Nazianz. Tom. I. pag. 328. nr. 11. vers. 5. Orac.
 Sibyll. p. 626. πάσας δ' ἐκ βάθρων εἰλεν πόλεις ἐν περὶ πολλῶν. M.
 metho L. IV. 212. σαρκεῖς δ' ὑδρομόντις ἔρεξεν. ubi Dorvill. ad Char.
 p. 749. comparat Theocrit. Eid. VIII. 45. ἐνθ' ὅς, ἐνθ' ἀλγες διδυματόν.
 quamquam h. I. ὅς pro singulari haberi potest. — πορέσαντόμε.
 μου. Pl. Br.

Nr. 114. εἰς παιδίον μέλλον κρημνίζεσθαι. παρμενίωνος μακίδωνος.
 106. Br. II. 202. nr. 8. An. II. 2. p. 115. V. 2. μοῖρα. P. μοῖρα.
 Br. Quum in Μοῖρα posterior syllaba constanti poetarum usu cor-
 rumpitur, Passovius in not. mst. corrigit probabiliter: Μοῖραι νηπιόχου
 ἄφοβον. nisi fortasse Parmenio brevem syllabam in pentametri caesura
 posuit, cujus licentiae exempla apud seriores haud pauca extant.
 P. V. 3. novus titulus praefixus in Pal. παρμενίωνος μακιδωνος. et in
 marg. ἀφ' ὑψηλῶν περὶ αὐτῶν ἡ μὴρ παραστασα τὸν μαζὸν ἐκ τῶν
 δειξάσα τοῦ θανάτου ἐρρύσατο. quae cum praecedente pagina cohae-
 rent. — ἐξόπισθε. P. ἐξόπισθεν. Pl. Br. μετέστρεψε. P. μετέστρεψε.
 Pl. Br. Similiter στρέψας et τρίψας confusa ap. Liban. T. IV. p. 62.

14. (Cf. Bast in Epist. crit. p. 81. ed. sec.) et *στέργουσι* cum *τρίφουσι*. Ib. p. 810. 19.

Nr. 115. ἀδίσποτον εἰς τὴν ἀσπίδα ἀγίλλ^ε ἦν ἔλαβεν ὀδυσεὺς παρωσάμενος αἶαν. Br. III. 233. nr. 390. An. III. 2. p. 92. V. 1. ἔκτορος. P. V. 2. ἦρε. P. εἰλε. Pl. Br. ἦρε revocavi: acutum, quod Ulysses abstulit, i. e. ἔλαχε, εἶχε. Vid. Stephan. Thes. Gr. L. I. p. 206. s. V. 4. ὤμισεν. P. ὠρμισεν. Pl. Br. Post hunc vers. in Pal. legitur v. 1^{mus} epigrammatis sequentis, tum ultimum distichon hujus epigr. Post illud tres reliqui versus nr. 116. Hic error ita propagatus est in Planud. p. 28. St. ut postremum nostri epigr. distichon h. l. omissum sit, versus 5us autem legatur post v. 1. epigrammatis proximo loco sequentis. — Nr. 116. εἰς^α αὐτὴν ἀσπίδα. ὁμοίως ὅτι τοῦ ὀδυσεὺς ναυαγίουαντος ἐν τῷ τάφῳ τοῦ αἶαν ἡ θάλασσα ταύτην ἐξήνεγκε δεῖξασα τὸν ταύτης ἄξιον ἀσπιδιώτην. Br. III. 233. nr. 391. An. III. 2. p. 93. V. 3. αὐτὸν σε καλίουσα. P. ε' ἐκκαλ. Pl. Br.

Nr. 117. στατυλλίου φλάκκ^υ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἀχι^ο ὅτι πύρρος τὴν πολυξένην ἐσφαγίασεν ἀνίκη ἡ ταλαίπωρ ἐκάβη ἐπὶ τοῦ ἰδίου κόλπου τὸ αἶμα τῆς θυγατρὸς ὑπεδέξατο. Br. II. 264. nr. 10. An. II. 2. p. 273. V. 3. πολυκλαύτοιο. P. πολυκλαύτοιο. Pl. Br. De his formis crebro confusis vid. Heinr. ad Musae. v. 236. p. 132. Astius in Addit. ad Platon. Phaedr. p. 665. ad calcem Platon. de Rep. — V. 5. εὐξενίους. P. ἀξονίους. Pl. Br. Sic etiam nr. 122. v. 4. εὐξείνα et ἀξείνα confusa. Minus recte cogites de ἀξείνοις δεσμοῖς, ut Hectoris zona intelligatur, quam ab Ajace acceperat. Vid. p. 228. nr. 152. v. 5. V. 6. φθιμένης. P. φθίμενος. Pl. Br. quod membr. lectioni procul dubio praeferendum. V. 7. ὠδύσασ. P. ὠδύσσαο. Pl. Br. Quum verbum ὠδύσασθαι accusativum non ferat, Schaeferus Meletem. p. 109. probabiliter correxit: ἐμῇ ὠδύσσαο νηδυῖ, ut νέκυι ap. Homer. 'Il. XVI. 526. ubi Cod. Lips. νέκυν. Ejusdem contractionis exempla sunt ἰξυῖ. Od. ε. 231. οἴξυῖ. Ib. η. 270. πληθυῖ. Ib. λ. 514. π. 105. ὀρχησσι καὶ ἀοιδῇ. Ib. φ. 605. Hujus generis quaedam excitavit Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 425. Mihi in mentem venerat: τί τοσοῦτον ἔμην ὠνόσσαο νηδύν; quid erat, quod tantopere in mea vituperares sobole? Dionys. Perieg. v. 194. οὐ μέντοι πάλιν γε νομοῖς ὠνόσσατο βούτης. Facile tamen huic conjecturae praestantissimi viri correctionem

praetulerim. — αἰακίδῃ. Br. conjunxit cum superioribus, ut est etiam in Plan. Mihi elegantius cum sequentibus videbatur cohaerere.

Nr. 118. βησαντίνου. ἐπὶ το ταχὺ τον βιον παρέρχεσθαι. In Theognidea legitur v. 539. (527. ed. Bekk.) Cum Theognidis et Biantini nomine in Stobaei Flor. Tit. CXVIII. p. 589. 1. V. 2. ἀπονοσσομένης. Vulgo. ἀπονισαμένης. P. quod restituendum. In eod. nostra minus recte littera sibilans duplicatur. νισομαι prima producta est ap. Homer. Ἰλ. ψ. 76. Hinc descendit ἐνισάμην. — Nr. 119. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τινι ἄρχον παραίνεσις φεύγειν τοὺς κόλανάς παλλακῶν. In Plan. p. 63. St. Βισαντίνου inscribitur. Br. Polladae tribuit

436. nr. 134. An. II. 3. p. 262. — Nr. 120. λουκίαν σαμωσατέ φαῖλον καὶ δῆξιον τοῦ αὐτοῦ. Sic Pal. Luciano tribuit Pl. p. 40. St. Br. II. 315. nr. 32. An. II. 2. p. 432. V. 2. χάρις. Brevis syllaba in caesura, ut passim in epigr. Luciani et Lucillii. Nr. 121. ἄδελον ἐπὶ τίνι ἢ τίνος ἐστίν. Legitur iterum pag. 436. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. VI. 1. p. 334. nos in Paralip. nr. 436. p. 652. V. 1. σπάρτας. P. 2. σπάρτης. P. 1. V. 2. κλειώ. P. 2. κλαίω. P. 2. — ἢ προμάχων. utroque loco. Vitiosa lectio, pro qua fortasse legendum ἐν προμάχοις.

Nr. 122. ἀδίσποτον εἰς χελιδόνα τέττιγα καταπιούσαν τὸν μουσικὸν μέμψις. Iterum legitur p. 413. cum lemme: εὐήνον εἰς χελιδόνα τέττιγα κατεσθίουσαν. Hinc inter Eveni epigr. exhibuit Br. 166. nr. 13. An. I. 1. p. 325. V. 1. λάλος λάλον. καλὸς καλόν, suspicabatur Wakefield. in Silv. crit. T. II. p. 145. V. 2. post τέττιγα lacuna est in P. 1. τέττιγα πτανοῖς δαῖτα γέρις τέκεισιν. P. 2. τέττιγα πτανοῖς. Pl. Quod librarium Cod. Pal. voluisse ex accentu fit probabile. Quae si sincera est lectio, nihil amplius indicat quam avicularum pullos, aviculas ipsas. Jejunum epitheton non ferens Br. τέττιγα ἀπτήσιν correxit. ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί. Apoll. Rhod. I. 1299. κηρύλον ἀπτήνα σπύρον. Lycophr. 250. ὅπότε ἀπτήνεςσι φέβουσι ὀρταλίχοισι Μήτιρ. P. V. 3. novum lemma: μέμψεται χελιδόνα ὡς κατὰπιούσαν τὸν τέττιγα δικαίως. ἀμφοτέροι γὰρ οἰδῶν. Huc facit Plutarch. T. II. p. 727. E. de hirundine: σαρκοφάγος ἐστὶ καὶ μάλιστα τοὺς τέττιγας ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας ἀποκτίνει καὶ σιτεῖται. Clemens Alex. Strom. V. p. 660. 33. διώκει δὲ ἄρα καὶ τέττιγας τοῖς μουσικοῖς, ὅθεν ἀπωθεῖσθαι δίκαιος. V. 4. εὐξείνη. P. 1. ἁ ξείνη. P. 2. Vid. ad nr. 117. v. 5. In Eudociae Martyn

S. Cypriani in Bandin. Catal. T. I. p. 251. *ἔρχομαι ἀπτερώς καὶ μοι τάχος ἄνδανε.* scr. *εὐπτερώς.* Lucian. Jup. Consult. §. 19. T. VI. p. 221. *ἐπίτονον γὰρ τινα καὶ οὐκ ἄμοιρόν μοι δοκοῦσι βιοῦν τὸν βίον.* Cod. Paris. *ἐπίτονον et οὐκ εὔμοιρον.* quod editor Halensis recte in textu posuit. Ap. Liban. T. IV. p. 852. 10. *οὐ δένδρα ὕψεται μακρὰ καὶ εὐκάρπα στοιχηδὸν ἐστῶτα.* scr. *ἄκαρπα.* Ibid. p. 1070. 13. *ἔγωγε οὖν ἐξ ἀπορίας ἠπόρημα.* scr. *εὐπορίας.* ob abundantiam *eg eo.* — Caeterum in fine alterius distichi Schaefero monente interrogandi signum posui. V. 5. *ποῦχί.* P. 1. 2. *οὐχί.* Pl. Br. Copula non sine gravitate quadam interrogationi additur. p. 126. nr. 246. *καὶ τίς ὑποταλῆ;* ut etiam imperativo. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 280. — V. 6. *ὄλλουθ'.* P. 1. *ὄλλυσθαί.* P. 2. — Pro ὑπνοπόλους scr. ὕμνοπόλους. — *στόμασι.* P. 1. Br. *στόμασιν.* P. 2. Pl.

Nr. 123. *ἀδίοποτον. εἰς αἶψα τυφλώττορες. ἣν ἐκέντησεν ἀχράδος.*
 ὁ *ἀκαν καὶ ἀνέβλεψ.* Iterum legitur p. 415. cum lemme: *τοῦ αὐτοῦ.* (λεωνίδου scil.) *ἐπὶ αἰγὶ τετυφλωμένη κεντηθείσῃ ὑπ' ἀχράδος καὶ βλεψάσῃ.* Hinc *Leonidae* nomen adscribi debuisset existimes. Sed in Plan. p. 59. St. *Antiphilo* inscribitur. Inter *ἀδίοποτα* exhibuit Br. III. 240. nr. 421. An. III. 2. p. 113. Ad historiam cf. Aelian. H. An. XIV. 27. V. 1. *εἰχθονίης* aut *ἐκχθονίης.* P. 1. *ἐκ θοίνης.* P. 2. Pl. Br. *ἐν θοίνης* corr. Jos. Scaliger in not. mast. *ἐξ ἀλαῆς* Br. Non temere spernenda videtur lectio *ἐκ θοίνης*, eo sensu, quem aperuit Stephan. ad Epigr. Select. p. 298. capellam ex victu pyri sylvestris visum recepisse, quum spina ipsi oculum vulnerasset. V. 3. *ἐτέρην.* P. 1. 2. Pl. *ἐτέραν.* Br. qui tamen *κύρην* non mutavit.

Nr. 124. *ἄθλον ὑποτιν^ο εἰς δάφνην το^τ φν.* Br. III. 231. nr. 382. An. III. 2. pag. 89. In Plan. pag. 26. St. lemma: *εἰς δάφνην ἀξίην κοπτομένην.* — *πορεύεται et ἀναμίγνυται.* P. *πεπόρευτο et ὅτ' ἐμίγνυτο.* Pl. Br. Ex utraque lectione hunc versum concinnavi: *πῶ Φοῖβος πεπόρευται; Ἄρης ἀνεμίγνυτο Δάφνη.* hoc sensu: *dum Phoebus abest, Mars cum Daphne rem habuit.* — Nr. 125. *ἄθλον ὅτι οἱ καλτοὶ*
παρὰ τῶι ποταμῶι ῥήνῃ δοκιμάζουσι τὰ ἐὰν τέκνα γεννώμενα. ἀν γὰρ ἀποπτύσῃ ταῦτα τὸ ὕδωρ ὡς νύθα (scr. νόθα) ταῦτα καὶ συγγήσια ἀποκέμπουσι. Br. III. 150. nr. 32. An. III. 1. p. 285. Ad illam vim Rheno tributam respexit Georg. Pisid. de Expedit. Heracl. I. v. 41. *γένου δικαστῆς.* Κελτικῶ *Ῥήνῃ* πλὴν *Γένον* δικαστῆς. (sic distingue).

quorum verborum sensus fallebat Jos. Mar. Quercium in Append. Scriptt. Byzant. p. 25. Cf. Gregor. Nazianz. T. II. p. 114. C. L. T. IV. p. 1110. — V. 4. ^{κόλπων} ὀλισθήσῃ διαλώπων. P. ὀλισθήσας κόλπων. Pl. Br. Gregor. Naz. Carm. XIII. 45. T. II. p. 86. C. ^{κόλπων} Μητρὸς ὀλισθήσας πρῶτον ἀγῆνα δάκρυ. Ib. Carm. XVI. p. 88. B. ἐπὴν διὰ γαστρὸς ὀλισθῆ. — V. 5. ^{ἐπιπιαζον}. P. νηπι. Pl. Br. Hoc verum. προχέει. P. προχέη. Cod. in Lectt. Ald. 1. Ald. 2. Nic. Sab. probante Schaefero ad Theocrit. p. 122. Si ὀλισθῆ genuinum est, scribendum esse apparet πρῶτον τε χεῖρ δάκρυ. conjunctivo post conjunctiones temporales vid. ad p. 119. nr. 21. V. 6. θῆκε νέον. Pl. θῆκεν ἰόν. P. Br. Cf. ad p. 358. nr. 92. p. nr. 401. Gregor. Naz. Carm. XIX. 7. T. II. p. 88. B. πόρτις διάλυξεν ἰόν κευθμῶνα τεκοῖσῃς. Scr. διάλυξε νέον. vix reliquit. Δρ. Mamethon. II. 279. οὐ γὰρ τοῦτ' ἰοὺς οὐδ' αὖ φιλοῦσαι συνεκρ. scr. οὐ γὰρ ἰοὺς τίονσ'. ubi minus recte Dorvill. ad Char. p. 10. οὐ γὰρ τοὺς τίονσ'. μοιχοῖς subaudiens. — V. 8. περικεμένον. Pl. Br. ἐλεγγυάμον. P. Pl. ἐλεγγυάμον. Br. c. Scaliger not. mist. — V. 10. ἀλλήθια οἶδς. Hunc hiatum Homerī tuetur s. titas. V. 11. μήσσο. P. μήσσαι. Pl. Br.

Nr. 126. τίνας ἂν εἴποι λόγους κλυταίμιστρα ὄρεσι μέλλον^τ σφάζει. In marg. ἀδίσποτον. εἰς κλυταίμιστρ^τ υπο ὀρέστον ἀνιστήν. Br. III. 145. nr. 16. An. III. 1. p. 277. V. 2. γαστήρ ἢ. In eisdem verbis, sed in structura diversa, utitur Musaeus v. 159. γαστήρ ἢ σ' ἐλόχευσέ, μακαρτάτη. ἢ γαστήρ σ' ἐλ. Scaliger in not. γαστέρος ἢ σ' ἐλ. Br. Quamvis interdum fiat, ut substantivum, prænomen relativum collocatum, in casu pronominis ponatur Heindorf. ad Platon. T. I. p. 47. sq.), nominativi tamen sic ut exemplum non novi. Quare vide, an scribendum sit: γαστήρ ἐλόχευσεν. Even. p. 459. nr. 402. μηρῶν ἐξελόχευσα τέποις. Argon. 43. ἢ ὅσον Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα. — Nr. 127. ³πρεσβύτας δια το εἶναι αὐτοὺς ὀφειλόμενοι καὶ πικρῇ ἀδίσποτον. I. legitur p. 568. εἰς γέροντα ὀφειλόμενοι. Br. III. 237. nr. 404. An. 2. p. 102. V. 1. ἂν περιλειφθῇ μικρόν. Elumbibus numeris quocumque modo medearis, voce μικρόν post ἂν posita. V. 3: οὕτως ἀπ' αὐτοῦ. P. 1. οὕτω ἀπ' αὐτοῦ. P. 2. οὕτως ἀντλήσας. Pl. Br. V. 4. γίνεται. Pl. — Nr. 128. ἄθλος εἰς δράκοντα ἐκπύοντα.

δλον. Br. III. 146. nr. 20. An. III. 2. p. 278. In Plan. p. 126. St. hi versus cohaerent cum proximis p. 129.

Nr. 129. νύκτορος εἰς τον αὐ ὁμοίως. Br. II. 344. nr. 3. An. II. 5. p. 6. V. 1. τὸ δ' ἔτι. P. ἦν additum in Pl. Br. V. 2. γένον. P. γένειον. Pl. Br. V. 3. in marg. ἡ αὐτὴ ἔννοια. P. κηφισός. Ib. κηφισός plures editt. vett. Plan. quam formam praetuli cum Schaefero ad L. Bos p. 467. Altera magis probabatur Wesselingio ad Diodor. T. II. p. 110. 34. — εἶσω ῥέον. P. Pl. ῥέον εἶσω. Br. quo versus hiatus oneratur, et numeri corrumpuntur. In Κηφισός ultima vi arseos produci- tur; nisi fortasse scribendum: πᾶς δ' ἄρα Κηφισός οἱ ἔσω ῥέον. P. V. 4. novus in Pal. praefigitur titulus: εἰς τὸν ἐν πυθεῖ (Scr. πυθοῖ) δράκοντα. In marg. εἰς τὸν αὐτὸν δράκοντα. V. 5. κηφισόν. P.

Nr. 130. ἄδηλον: εἰς ἐλαῖαν βασιλίσσουσαν ἄμπελον ἑ θλιβομένη. Br. III. 251. nr. 381. An. III. 2. p. 88. V. 2. ἄρατε. P. αἰρετε. Pl. Br. Imperativum aoristi restitui, qui recte sic ponitur. — Nr. 131. εἰς πείκην ὑπὸ ἀνέμῳ κλασθεῖσαν ἐν ὄρεσιν ἑ μετὰ ταυ ναῦν γεγνηῖαν. V. 2. ἐξεκύλισσε. P. Pl. ἐξεκίλισε. Br. cum tribus Plan. Codd. —

Nr. 132. ἀδίσποτον εἰς ἱππόλετον ἑ φαιδρὸν τὴν θησέως γυναῖκα: ἑ ὅτι ἑ μὲν διασωφροσύνην ἡ δὲ δε ἔρωτ' ἐτελεύτησαν. Br. III. 249. nr. 464. An. III. 2. p. 136. V. 1. κατεναντιον. P. et quaedam editt. Plan. κατ' ἐναντίον. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. V. 3. κτεῖνεν. P. Pl. Stob. p. 64. ed. Gesn. κτεῖνε. Br. V. 4. ἀγανὴ πέφηνεν σωφροσύνα. P. ἀγνὴ πέφηνε σωφροσύνη. Pl. ἀγανῆς et ἀγνῆς confusa etiam p. 473. nr. 688. v. 3.

Nr. 133. ἀδίσποτον. ἄδηλον εἰς τὸν μελλον δις γαμεῖν παρα- νεσις. Br. III. 237. nr. 406. An. III. 2. p. 103. V. 1. εἰ τίς. P. —

Nr. 134. ἄδηλον εἰς τὴν τύχην ἑ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀβέβαια πράγματα ἀμφότερα ἑ ὅτι οἱ πρὸς ταῦτα κεχηρότες ἑαυτοὺς διαπαίζουσιν ὡς περ ὄνειρόσσοις ἀποτρέπεται οὖν ἀμφότερα δια τῆςδε τῆς παραινέσεως.

Recentiore manu adscriptum: ἀδίσποτος νομίζω δ' ὅτι παλλαδᾶ ἔστι ἑ αἰλεξανδρέως. Inter *Palladae* epigr. exhibuit Br. II. 437. nr. 140. An. II. 3. p. 264. In Plan. p. 33. St. est ἄδηλον. V. 2. σφετέρως. pronom. possessivum pro personali; fere ut ἐς ἡμετέρων dicitur pro ἐς ἡμᾶς. Vid. Wessel. ad Herodot. I. 35. VII. 8. Bekker. in Ephem.

Jen. an. 1809. nr. 247. p. 159. — V. 3. πολυπλανέες. significatio transitiva, ut ap. Musae. 175. τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε; λέιθους. ubi vid. Heinr. p. 175. μερόπιοι. P. V. 6. ὡς ἔπνω ὡς ἐν ἔπνω. Pl. Br. Praepositionem, ut non necessariam, non ad V. 6. πολυνώδινε. P. πολυνώδυνε. Pl. Br. V. 7. παίζετε ἴτε θεοὺς. P. παίζετε, στροφίετε ὄσους. Pl. Br. ex Planudis conjectura procul dubio. Sed aliud quid latet. Suspica-bar: παίζετε, τὰ (hoc quidem, ni fallor, ad membr. vestigia satis probabiliter.) q (vel θλάτε), ὕσους ἐμεῦ. i. e. συντρίβετε, contundite. Vid. Intro. ad Aristoph. Plut. 694. Eustath. ad Ἰλ. ε. p. 409. 46. Hiatus in poematio non debet offendere. Poasis etiam θλίβετε suspicari θέλοστε; sed θλάτε videtur verius. Caeterum cf. Inscr. in An. Lat. Burm. T. II. p. 256. *Effugi tumidam vitam. Spes, forma, vultus Nil mihi vobis um est: alios deludite quae so.*

Nr. 135. In Pal. hi versus cohaerent cum praecedente epigrammate Plan. p. 33. St. desiderantur. Separatim eos exhibuit Br. l. c. nr. V. 3. prorsus alienus; et fortasse a sciolo additus, qui hos versus ἀδύλους esse et obscuros indicare voluit. — Nr. 136. κίρον τ' ποιηήνικα ἐμελλεν ἐξορίζεσθαι ἐκ τῆς πόλεως θρήνος ὃν εἶπε αὐτῇ τηῖ πύλῃ τῆς ἀκροπόλ. Br. II. 454. nr. 1. An. II. 5. p. In Plan. p. 110. St. ἀδύλον. Tamquam Moschi hos versus Theocriti subjunxit Valkenar. p. 380. Vid. Catal. Poët. epigramm. p. 8. Priores versus expressi sunt ex Nonni Dion. L. XX. 372. p. 552. Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης, "Ὡς κεν ἀεθλεύει καὶ ἰχθυόβολεῖν ἐς ἀγῶνα. quod cl. Passovius me monuit. — Sequitur in Pal. initium Eidyllii Theocritei XX. Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε. cum in marg. τοῦτο οὐκ ἐπιδεικτικόν, ἀλλὰ ἐρωτικόν. καμῶς οὖν ἐντελεῖται. Omisi hos quatuor versus ab hoc loco alienos.

P. Nr. 137. ἡμίσηρος αἰτήσας ἀδριανὴν τὴν βασιλεῖ τροφὴν. In p. γραμματικοῦ τινὸς ἡμιξήρου πρὸς ἀδριανὴν τὴν βασιλέα. Br. II. nr. 4. An. II. 2. p. 316. V. 1. μου. P. Pl. μεν. Br. Male. In ipso enim malum versificatorem se praestiterat ille, quod syllaba μου ter intra duos versus iteraverat. V. 2. ἡμίτομον. P. ed. Ald. 1. ἡμίτονον. reliquae. V. 4. εἰς ὁρώων. P. — Nr. 138. εἰς στίον μὲν ὄντα πένητα γηράσαντα δὲ πλοῖσιον γεγόμενον. ἀδίστα Br. III. 243. An. III. 2. p. 121. V. 3. οὐδὲν εἶχον. P. οὐδεὶν. οὐδὲ ἔν. Br. Vid. ad p. 306. nr. 629.

Nr. 139. κλαυδιανού εἰς μιμάδα γηράσασαν. In marg. εἰς μιμάδα γηράσασαν καὶ καλλωπιζομένην. ἤγουν ἀλειφομένην τ. τῶν γυναικῶν μαργανείματά· Br. II. 447. nr. 2. An. II. 3. p. 290. Ante v. 3^{iam} aliquid intercidisse recte monuit Reiskius. V. 4. αἶρη. P. αἶγην. Gesner. αἶγῃ· Br. V. 4. χεράσεται. Conspirat Theophyl. Simoc. nr. 3. ὁ φρικτός σοι κόσμος παρῴχηκε, καὶ ἑντίδων ἐγγὺς ἡ εὐπρέπεια, σὺ δὲ χαράττεῖν ἐπιπρέπεις τὴν ἀλήθειαν ἐπιπλάστω κόσμῳ τοὺς ἐραστάς ἐκφαυλίζουσα . . . μέμνησο καὶ θανάτου· τοῦτω γὰρ ἐγείτνιαίσω.

Nr. 140. τοῦ αὐτοῦ εἰς δοῦλον τυπηθέντα παρ' αὐτοῦ. In marg. κλαυδιανού εἰς δοῦλο/ τινά τυπηθέντα παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπι-
θῶναι σέλλιον ἐν ἀκροάσει. Notanda in his forma τυπηθείς, a futuro ionico τυπησῶ derivata. Br. II. 447. nr. 3. An. II. 3. p. 291. V. 1. χαλκιοέπεζαν. P. χαλκιοέπεζον. Br. V. 3. plures, etiam Ruhnkienius; Στελιχῶνος: quod minime necessarium. Ut οἶκος Ἑλικῶνος de biblio-
theca est in ep. ἀδιοπ. 70. inter Planud. nr. 70. T. II. p. 644. sic h. l. πρόθρηα Ἑλικῶνος de auditorio possunt accipi; ubi recitationes fiebant. Vid. Catal. Poët. p. 872. — V. 2. τίς. P. V. 4. ἰὺν. P. Br. Θύρηξε νόον. corrigebat Reiskius, quod recepi, quum Cod. lectio metrum jugularet. Mutillum esse hoc epigr. Brunkio asseveranti non credo.

Nr. 141. εἰς ληθαργικὸν καὶ φρενοπλήγη ὅτε μαχεσάμενοι ἀλλήλους ἔασαντο. ἀδιοποτον. Br. III. 258. nr. 411. An. III. 2. p. 105. V. 1. παρακλ. P. παρ κλ. Pl. Br. V. 2. ἀπεικίδεσαν. P. ἀπεικίδαυαν. Pl. Br. V. 3. ὑποτολύσης. P. V. 4. ἔτυπτε. P. Pl. ἔτυψε. Br. Vid. ad p. 274. nr. 434. v. 2. — V. 6. ἔπνωι. P. Br. i. e. εἰς ἔπνον. Vid. ad p. 79. nr. 12. ἔπνον. Pl. — Nr. 142. ἀδιοποτον. εἰς πᾶνα παρα ὁδοιπόρων ἐστῶτα ἐπὶ τινι πηγῇ. Br. III. 204. nr. 261. An. III. 2. p. 21. V. 1. νυμφῶν. P. Pl. νυμφίων. Bt. V. 2. κέκευθε. P. Pl. λέλογχε tentabat Br. Frustra. κέκευθε passivè significat. Aesch. VII c. Th. 589. μάστις κέκευθε πολεμίας ὑπὸ χθονός. quam lectionem tuetur Hermann. in Comment. in Pindar. p. 291. Cf. Musgrav. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 987. pag. 439. ed. Erf. — V. 3. ἄμμι. P. ἄμμιν. Pl. Br.

¶ Nr. 143. ἀντιπάτροῦ εἰς πρίηπον ἢ καὶ πᾶνα ἐστῶτας ἐπ' αἰγιαλῷ· μᾶλλον δ' εἰς ἀεροδίτης ἄγαλμα. Br. II. 21. nr. 53. An. II. 1. p. 54. — Nr. 144. ἀνύτης. εἰς τὸ αὐτὸ εἰς ἀεροδίτης ἄγαλμα ἐστ' ἐπ' αἰγιαλῷ καὶ ἀποσκοποῦντος πρὸς τὸ πέλαγος. Br. I. 198.

nr. 5. An. I. 1. p. 425. V. 2. ὀρεῖν. P. Br. ὀρεῖν. Pl. V. 3. ναίει. P. Pl. ναίταισι. Br. fortasse rectius. V. 4. δειμαίνει. P. Br. δειμαίνει plurimae editt. Plan. V. 4. λαμπρόν. P. et Plan. p. 57. St. At p. 540. ubi hoc epigr. iterum legitur, λιπαρόν. Hoc cum Br. requum λαμπρόν a librario ex vera. 2do repetitum esse apparcat. Nr. 145. εἰς διογίτην τὸν πίνα καὶ προῖσον τὸν λεδόν. γνώμη θαύσιος. ἀδίσποτον. Br. III. 248. nr. 458. An. III. 2. p. 133. V. πλείων. P. πλείων. Pl. Br.

Nr. 146. εἰς ἐλπίδα καὶ νύμειον: ἀδίσποτον. Br. III. 173. nr. An. III. 1. p. 355. V. 1. ἔτεξε. P. Pl. ἔτεξε. Br. aine causa id. V. 2. μηδὲν ἔχης. P. Pl. μηδὲν ἄγαν. Br. c. Graevio in Lectt. He c. 14. Quae probabilis emendatio, non tamen omnino certa. Ne enim secundum vulgarem opinionem, fructum bonorum hominibus videns, impedire videtur, ne, quae nos adepturos esse speremus, ciscamur. Cf. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123.

Nr. 147. ἀνταγόρου ῥοδίου εἰς γέφυραν ἣν ἐποίησε ξεινοκλῆς. Br. I. 138. nr. 62. tamquam Simonidis, cui inscribitur in Plan. p. St. An. I. 1. p. 240. V. 3. τοῖον γὰρ ξεινοκλῆς. P. τοῖον ἀκλῆς γάρ. Pl. ubi Brodaeus ξεινοκλῆς emendavit, quod Br. rec. At Plan. sedem conjunctionis mutasse videtur, quia ὁ producti non putabat. Sic tamen Leonidas p. 489. nr. 1. ὁ λιμενίτας. p. nr. 5. ὁ λιμενορμίτης. Aratus Phaen. 719. ταίρω συμφοροῦνται λοφίη τε καὶ οὐρή. Anyte infra p. 478. nr. 745. ὄμμα κατὰ λασίαν. V. 3. ἀσφαλῶς ὕμνιν. P. ἀσφαλὲς ὕμνιν. Pl. Br. — V. 4. ποταμῷ. P. ποταμοῦ. Pl. Br. — Nr. 148. ἀδίσποτον εἰς ἡράκλειτον τὸν λόσοφον καὶ δημόκριτον. Br. III. 237. nr. 408. An. III. 2. p. V. 2. νῦν ὁ βίος ἔστ'. Brevis syllaba in caesura facile evitari potest si scripsisset poeta: νῦν ὁ βίος πολλὸν ἐλεινότερος. Sed nihil vitiosum mutandum. V. 5. αὐτούς. P. αὐτός. Pl. Br. μεριμνῶν. P. μεριμνῶν. Pl. Br. V. 6. σοί. bis. P. Pl. σοι. Br.

Nr. 149. ἀντιπάτρων εἰς ἀριστείδην πένητα οὗ βίος ὅλος ἦν. δάμαλιν ἐπροβα: ἅπερ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀπώλειεν. Br. II. 33. p. An. II. 1. p. 91. V. 5. ἡματι δ' αὐτῷ. i. e. τῷ αὐτῷ. Vid. ad p. nr. 532. v. 6. V. 4. Θῆρες οἶν. P. Plan. Θῆρ τις οἶν. Br. fructu. V. 6. ἐκρέμασεν. P. Pl. ἐκρέμασε. Br.

P. Nr. 150. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν ἀριστείδην τὸν ἐλεινότερον. Br. II. 33. nr. 94. An. II. 1. p. 91. Legitur iterum in Cod. p.

Philippo Thessalonicensi inscriptum. Eadem est varietas in Plan. pag. 31. et 32. St. ubi in primo tantum disticho pauca sunt mutata. V. 1. ἀριστεῖδῃ. P. V. 3. ἔκτανεν ὡδῖς. P. 1. Pl. ἔκτανε δ' ὡδῖς. P. 2. Br. V. 4. πενήτης δ' ὦλ. P. 1. 2. δ' om. Br. V. 5. δ' ὄγ' ἰμάντι. P. 1. Pl. Br. πεδ. δ' ἰμάντι. P. 2. λυγῶσας. P. 1. Pl. Br. πεδῆσας. P. 2. — Nr. 151. ἀντιπάρχου εἰς κόρινθον τὴν πόλιν ἥνικα ταῦτ^{οι} οἱ ῥωμαῖοι ἐπόρ. Br. II. 20. nr. 50. An. II. 1. p. 52. V. 6. ἐξέφαγεν πόλ. P. ἐξέφαγε πτόλεμος. Pl. Br. — V. 8. ἀλκύνοντες. P. ἀλκύνοντες. Pl. Br. In aliis locis Cod. Pal. ἀλκυνῶν et ἀλκυνόντες exhibet.

Nr. 152. εἰς ἔλιον τὴν πόλιν ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Br. III. 55. nr. 65. An. III. 1. p. 93. V. 1. πόθ'. P. V. 2. ἐτάλασεν. Pl. Br. ἐτάλασεν. P. δεκίτης. P. et plurimae editt. Plan. ζαμενῆς ed. Flor. pr. Ald. 1. — V. 6. ἐριπτόμαν. P. ἡριπτόμαν. Pl. Br. — Nr. 153. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν τὴν πολυθρυλλῆ. ἔλ/. Br. III. 54. nr. 61. An. III. 1. p. 91. V. 1. ὦ πόλι. in nostro est Apogr. et in Plan. ὦ πόλι in membr. Palat. esse ait Br. πῆ in hoc disticho semel scribitur sine jota, bis jota adscripto. Sic v. 3. πῆ. v. 4. πῆ. V. 2. κρααστα esse videtur in P. — Nr. 154. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἀθηνῆς ἐν ἑλίω. Br. III. 54. nr. 60. An. III. 1. p. 91. Bis legitur in Plan. p. 40. tamquam *Agathias*; p. 102. ἀδέσποτον. Secundo loco eodem dorismos exhibet, quos Palat. V. 2. ἀ τλάμων. P. ἡ κλήμων. Pl. 1. Br. V. 4. ἀπ' ἐδρέψω. P. P. V. 5. θνάσκειν. P. — ἄθισμον. P. ἄθισμος. Pl. Br. V. 6. τὰς πάτρας. P. τῆς πάτρης. Pl. Br.

Nr. 155. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν: ὅτι ῥωμαῖοι ἐκεῖ ἀνξήσαντες ἀνταπεδωκαν τ' ὕβριν ταῖς ἐλλήνι πολεσῶ. Br. III. 55. nr. 62. An. III. 1. p. 92. V. 1. τίς. P. γελάσης. P. et quaedam editt. Plan. γελάσσης. Br. c. plurimis. V. 2. ταῦτα τέλεισε τύχα. P. ταῦτ' ἐτέλεισε τύχη. Pl. Br. Hoc loco *Agathias* augmentum ob pleniorē sonum videtur neglexisse. V. 3. δὲ τίς. P. μὴ πένθειο δαρδανικῆς. P. μὴ πένθειο δαρδανικοῖς. Pl. μὴ πένθει. tacite recepit Br. Vera procul dubio correctio. — V. 4. αἰνεάδων esse videtur in P.

Nr. 156. ἀντιφίλου βυζαν. εἰς τὸν δούριον ἵππον ὃν ἐπιπὶ κατεσκέυασ. Br. II. 171. nr. 10. An. II. 2. p. 44. De equo Trojano locus

est Jo. Lydi de Mensib. p. 124. in hunc modum corrigendus: *δορυρίον* (*δορύριον* ed. Schow.) *ἵππον ὁ Εἰφορίων φησί, γενέσθαι τοῖς Ἑλλήσιν ἵππον λεγόμενον ἑτεροί φασι, πύλην vulg.) γενέσθαι οὕτω προσγορευομένην ἐν τῇ Τροίᾳ, δι' ἧς ἐπὶ οἱ Ἕλληνες.* V. 2. *ἱστορίης. ἡλικίης* corrigit Medenh. Amoen p. 44. praeter necessitatem. V. 4. *ἐπὶ τῶτον.* P. Pl. *ἐπὶ* Br. Scripsi *ἐπὶς τῶτον. ex equo emergunt, produnt, sub tergo latuerant.* Sic dicitur *ἐπεκρίσθαι, ἐπεξίχθαι.* S. Apoll. Rh. l. 912. *πρυμνήσια δὲ ἐρίσιν Ἄργος ἄσιν ἐπὶς* Ib. 11. 5. *ἦριον Αἰγαίωτος Τυτθὸν ἐπὶς Φυγίης παρεμύτρει* *ἐπὶρ* et *ἐπὶς* confusis vid. Br. ad Apollon. Rh. III. 608. 1319.

Nr. 157. *ἀδίσποτον. εἰς ἔρω ὅτι οὐ θεός ἀλλὰ πάθος ἔμπλεον.* Br. III. 249. nr. 465. An. III. 2. p. 137. V. 4. *θεοδηλῆτον.* Pl. Stob. Tit. LXI. p. 390. Br. *μιασματίας. P. φονίης.* Pl. Br. V. 5. *αἰτοῖς. P. αἰταῖς.* Pl. Stob. Br. Si *ma* filio periit, *αὐτοῖς* bene habet. V. 6. *ποιμένος. P. ποίνιμος.* Stob. Br. *ἔκτεινεν. omnes. ἔκτεινε.* Br. V. 7. *οὐτ' αἶδος.* brevis in caesura producta. *αἶδω* corrigebat Herm. ad Orph. p. 768. etiam scribi: *οὐτ' Ἀρεως, οὐτ' Αἶδος.* V. 8. *λευόμεν. P. σομεν.* Pl. Br.

Nr. 158. *ἀδίσποτον εἰς κόρας τρεῖς κλέως λαχούσας π* *τεθνηξέ.* Br. III. 249. nr. 463. An. III. 2. p. 136. V. 1. *ποτέ. P. τρισσαί ποτε.* Pl. Br. *ἀλλήλοισιν. P. ἀλλήλησιν.* Pl. *λασιν.* Br. V. 3. *τρεῖς. P. et plures editt. Pl. τρεῖς.* Br. c. *χειρῶν* Vid. nr. 112. v. 1. — *χρεῶν. P. χειρῶν.* Pl. Br. i. e. *ἐκ* Sed malim sane: *καὶ τρεῖς μὲν Κηρῶν ἔβαλον κύβον. i. e.* Cf. supra nr. 111. v. 4. Sic p. 400. nr. 269. v. 6. *χρηῶν* est pro *κηρῶν.* Ap. Themist. Or. XXXI. p. 360. A. *ἔχειν* τὰς erat qui corrigeret τὴν *χρεῖαν.* Vulgatam tueri conatus sum pendice ad Gölleri ed. Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 252. P. *πασίαν.* Pl. Br. V. 4. *εἰπύλιωθε πέσημα. P. in marg. ωλίσθησε.* Pl. Br. V. 6. *ἐς δ' αἰδην. P. εἰς αἰδην δ. Pl. ἦλυθεν. P. ἦλυθεν.* Pl. Br. Correctorem in membr. errasse quum *ἔλαχεν* scribere vellet; *ἔλαχον* certe suavius. V. 7. *ἀψ*

Nr. 159. *ἀδίσποτον εἰς κρανίον ἀνθρωπίνου.* Br. III. 249.

An. III. 2. p. 134. Cf. de hoc epigr. Huschk. in Anal. cr. p. 140. V. 1. κατ' οἰχομένον. P. ἐσάθρων. P. P. V. 3. novum in Cod.

lemma. ἀδίσποτον ἐπὶ κρανίῳ ἀνθρῶ ριφθέντα παράτινος καὶ τὸν
 ῥίψαν^π ἀπὸ τινος τύχης τυφλώσαντ' — δεξιτερήν. P. Pl. Br. quod
 Huschk. sic accipit, ut dextram ille in terram extenderit, saxum
 sublaturus. Similiter Eurip. Helen. 1101. ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
 ῥιπτοῦντε. Vulgaris dicendi ratio tulisset, χεῖρα τῇ χθονὶ ἐπέρριψε.
 In vulgata tamen non acquieverunt viri doctissimi Scaliger in not. mst.
 et Hub. van Eldick ap. H. de Bosch. T. IV. p. 488. s. δεξιτερῇ le-
 gentes, probante Hermann. Hac lectione admissa, improbus ille cra-
 nium in terram projecisse, illudque insuper saxo petivisse putandus
 est. Mihi alterum horum videbatur sufficere. Similiter ap. Philostr.
 Imagg. I. 2. p. 765. τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ τὰ στέρνα ῥίψας. quod
 item depravatum videbatur Wytenbachio in Epist. cr. p. 276. κύψας
 aut τρέψας corrigente. V. 4. δοκίων. P. δοκίοντ'. Pl. Br. Illud
 existimandi sensu accipiebat Hermannus, δοκίων ad orationis subjectum
 referens. Tum vero, ni fallor, dicendum erat: κωφὸν μὲν δοκίων,
 ἀλλ' ὅθ' ἐπνευσε δίκης. V. 6. πήρωσεν. P. πήρωσε. Pl. Br. V. 5.
 κολάζετο. P. ἐκολάζετο. Pl. Br. — εἰς αἶδην. ὡς ἄλιτεν Lobeck ad
 Soph. Ajac. p. 284. cui correctioni obstat brevis syllaba. Mihi in
 mentem venerat: καὶ παλάμης ἀλίτημ' ἐκολάζετο. Reisigius ad Xeno-
 phont. Oecon. c. XVIII. p. 208. corrigendum existimabat: καὶ πάλιν
 εἰς αἶδην ἐκολάζετο. Postea idem, quod Hermannus me perquam hu-
 maniter per litteras docuit, lectionem vulgatam εἰς αἶδην ad hominis
 coecitatem retulit. Dici enim κολάζεσθαι εἰς αἶδην, ut τύπτεσθαι
 εἰς ... et similia. Idem tamen malebat, εἰς αἶδην κωμάζετο i. e.
 ὑβρίζετο, ἐκωμωδεῖτο; aut etiam κοιλάζετο, ut significaretur, illum,
 oculo excusso, αἶδην i. e. coecum esse redditum. — V. 8. ἐκλαυσεν.
 P. Pl. ἐκλαυσε. Br.

Nr. 160. ἀδίσποτον εἰσηρόδοτον τὸν ιστορικόν. Br. III. 263.
 nr. 532. An. III. 2. p. 166. V. 1. ἐκάστη. P. ἐκάστη. Pl. Br. —
 δ
 Nr. 161. μάρκον ἀργενταρίου εἰσησιο τὸν ποιητήν. Br. II. 268. nr. 9.
 An. II. 2. p. 282. Ap. Plan. est ἀδίσποτον. V. 1. et 3. βέβλον. P.
 βίβλον. Pl. Br. — ταῦτ' ἐβ. P. τοῦτ' Br. c. Pl. Praetuli pluralem.
 Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 4. p. 602. nr. 218. — Nr. 162. ἀδίσποτον.
 εἰς κάλαμον γραφεῖα. Br. III. 232. nr. 387. An. III. 2. p. 90. V. 2.
 οὐσύνον, οὐ μῆλον. P. οὐ οὐκ' οὐ. Pl. quod Br. recepit, etiam οὐ μῆλα

corrigenz, non sine metri detrimento. Diversi numeri crebro conjunguntur. Vid. Schaefer, ad L. Bos p. 559. In Orphei Argon. v. 642. ἡ σίας, ἡ πόρτιν παραίν. non erat cur cl. Vossius corrigeret: ἡ σία δ' ἡ πόρτιν. V. 3. ἀνὴρ ἐμήσ' ἐλικωνίδα, cum similibus latinis comparavit V. D. ad L. Bos in Indic. V. διδάσκειν p. 862. Eleganter μετῴδαι pro διδάσκουσαι. Alciphr. L. II. Ep. IV. pag. 272. κνβερονᾶν ἡ πρωρατείειν ἕως δεῦρο παραγίνη ... μνηθίσσεται. Heliodor. L. II. 52. p. 158. τὰ σαφέστερα δὲ εἰς αὔριον μνηθίσση. — V. 5. ἐνθεον. P. ἐνθεος. Pl. Br. — V. 6. λαλῶ. P. Br. λέγω. Pl.

Nr. 163. ἀδίσποτον εἰς αἰνείαν τὸν ἥρωα ὅτι τὸν ἱαντ^υ πρῶ^σ ἐβαστ^σ. Br. III. 244. nr. 458. An. III. 2. p. 121. V. 1. ἥρωα. P. ἥρωε. Pl. Br. V. 4. τωῖδε. P. τῷ δέ. Pl. Br. — Nr. 164. ἀδελον. εἰς δικαιοσύνης σγαλμα. In marg. ὦ. Br. III. 194. nr. 217. An. III. 1. p. 415. Sequitur in membr. epigr. Antonii Sidonii, quod dedimus p. 197. nr. 291.

δρ.
P. Nr. 165. παλλαῖα ἀλεξαν εἰς τὰς γυναῖκας ψόγος θαυμασίως. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἥρις τῆς τοῦ διὸς γαμετῆς. Br. II. 408. nr. 11. An. II. 3. p. 205. V. 1. ἔστι. P. ἔστι. Pl. Br. V. 2. Vulgo distinguebatur post ἀντιδοθεῖσα et ἀνιερὸν, unde fiebat, ut verba τοῦ πρὸς ἀντιδοτον tautologica essent primi versus repetitio. V. 5. ἡε^σ μαρ. P. ἡδέ. Pl. Br. Cf. p. 320. nr. 713. v. 7. V. 5. ἀμέριμον. P. ἀμεριμος. Pl. Br. V. 1. μιγνυμένη. P. μιγνυμένη. Pl. Br. — Nr. 166. τοῦ αὐτοῦ παλλ^{αδ}/ ὁμοίως εἰς τὰς ἀντ^υ γυναῖκας ψόγος. Br. II, 409. nr. 12. An. II. 3. p. 206. V. 6. ὀδυσειη^α πηνελόπεις. P. ὀδυσειη^{αδ} πηνελόπη. Pl. Br. — Nr. 167. τοῦ αὐτοῦ παλλ^{αδ}/ ὁμοίως εἰς τὰς αἵτ^{αε} γυναῖκας ψόγος. Br. II. 408. nr. 10. An. II. 3. p. 204. V. 1, γυναῖκας. P. V. 4. πάντοτ' ἀναπτ. P. Pl. πάντοθ' malit Br. ex quaris materia accensum.

Nr. 168. ὁμοίως τοῦ αὐτ^υ εἰς τὴν ἱαντ^υ γαμετὴν ἄνδρα^ζ. Idem lemma in marg. repetitur. Br. II. 408. nr. 9. An. II. 3. p. 203. V. 1. μῆνιν τ' οὐλ. Pl. In μῆνιν posterior syllaba producitur, quamvis in thesi, ut in ep. Lucillii p. 520. nr. 80. Ἄπιν· οἰδένα γάρ. ubi vid. Br. in Lectt. p. 202. Facile hoc evitari potuisset verbis transpositis: οὐλομένην μῆνιν γαμ. Sed cave credas, Palladem sic scripsisse, qui

ad initium Iliadis respiciens, verba eodem ordine collocavit, quo ibi sunt posita. V. 3. πολέμῃνος. P. πολέμῃνις. Pl. Br. τριχόλωτον. P. διχόλωτον, Plan. Br. fortasse rectius. V. 4. γυναῖκος. P. γαμετῆς. Pl. Br.

Nr. 169. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ^ταν. νομίζω ὅτι κερα ἦν παράξενος. Falsum lemma. Br. II, 415. nr. 41. An. II, 3. p. 222. V. 3. εἶθε σὺν δαν. P. δὲ interposuit Pl. Br. Sic nr. 167. εἶθε δὲ μήτε γυνή. V. 4. ὀλλοι. P, ὀλλοῃ. Pl. Br. Bene habet indicativus. Aelian. V. II. I. 15. μὴ πρότερον ἐπιβαίνειν τὸν ἀρῶνα τῇ θηλείᾳ, πρὶν ἢ φιλήσει αὐτήν. Lucian. Dial. Mort. VI. p. 146. μὴ γε πρότερον σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας. — V. 5. πρὶν produciatur, ut Od. o. 394. πρὶν ὥρῃ καταλέχθαι. Vid. Schütz. ad Aesch. Prom. v. 481, Herm. ad Orph. p. 700. s. — V. 6. τὴν ἑλένην δ' ὅ π. P. τὴν δ' Ἑλέν. ὁ. Pl. Br. — Nr. 170. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν γαστέρα παραίνεσις ἀρίστη. Br. II. 427. nr. 96. An. II. 3. p. 245. V. 1. ἤσχηνα. P. Pl. Br. ἴσχηνα corrig. Scaliger in not. mast. Propius etiam accederet ad vulgatam, ἴσχηνα. vid. Porson. ad Eurip. Orest. 292. Si vera est vulgata, αἰσχύνειν significat h. l. pudorem incutere. V. 2. σωσροσύνη. P. ἀργεναον. P. In marg. ἀργάλλον. Sic Pl. Br. P. V. 4. ἐπὶ τασσομένην. P.

Nr. 171. τοῦ αὐτοῦ παλλ^{ad} δια τὸ καταφρονεῖσθαι τὴν παιδείαν. Br. II. 416. nr. 43. An. II. 3. p. 222. V. 2. τέχνης. Pl. Br. — V. 4. ἐμοί. P, Pl. Br. ἐμή. Scaliger in not. mast. — Nr. 172. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἐλευθέρῳ ζῇν: μετ' ὀλιγαρκίας. Br. II. 429. nr. 108. An. II. 3. p. 251. V. 1. μέλλει. P. μέλει. Pl. Br. Apud Liban. T. IV. pag. 543. 9. ἀλλ' ἐπειδὴ μοι προσδοκώμενος αὐθις ἔμελλε πόλεμος. Reiskius ἦξειν excidisse censebat. Tu scribe: ἔμελε πόλεμος. quia bellum denovo imminens cordi erat. Sic quoque ap. Dion. Chrysa. Or. VII. p. 273. 3. ἀλλ' ἴσως γε οὐδὲν ἦντον ἔμελεν (vulgo ἔμελλεν) ἐκείνη τῇ πόλει παῖδας πρσδοκᾶν ἰσομένους. V. 3. ἐλευθερίῃ. P. συνοικῶ. Rectius, ni fallor, scribes et distingues: ἐλευθερίῃ δὲ συνοικῶν, Ἑβραϊτὴν πενήτης πλοῦτον ἀποστρέφομαι. — Nr. 173. τ' αὐτοῦ τωθαστεῖς εἰς τοὺς γραμμα^{τ3} δια το^z την αἰ^z αποκαταῖ^z ἀρχεσθαι. Br. II. 416. nr. 42. An. II. 3. p. 222. V. 3. πάλιν om. P. supplet Pl. Br. V. 5. ἐλώρια. P.

Nr. 174. τοῦ αὐτοῦ τωθαστεῖς ὁμοίως εἰς τοὺς γραμματι^ξ ὥτε πεί-

πονται (fort. *πένονται*) καὶ μισθὸν ὀλίγ' ὑπὲρ τῶν παίδων λαμβάνειν (λαμβάνουσιν?). Br. II. 417. nr. 46. An. II. 3. p. 224. In Plan. p. 23. St. tria priora tantum disticha leguntur. V. 1. *πεχόλωτο*. P. *πεχόλωτο*. Pl. Br. V. 4. *βύβλωι*. P. Br. *βιβλῳ*. Pl. ut nr. 161. v. 1. Cf. de hoc loco cl. Wyttenbach. Bibl. crit. P. XII. p. 24. V. 5. *τιθεῖ*. P. Pl. *τέρει*. Br. — *τὸν θρόνον*. Vid. p. 667, nr. 14. *θρόνον* pro *ῥον* scribendum ap. Liban. T. III. pag. 204. 5. Vid. Append. ad Gölteri edit. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 244. V. 8. *τὸ ἔθος*. P. *ἔτος* corr. Br. Non liquet. Codicis lectionem acceperis de munusculo (*dem Herkömmlichen*), paedagogis nutricibusque a ludimagistris tribui solito. V. 9. *ἄγοι*. P. *ἄγη*. Br. Scr. *εἰ δέ τις . . ἄγοι*. quamvis ap. scriptores recentioris commatis *ἦν* cum optativo reperitur. Vid. Schaefer. Meletem. p. 87. Etiam apud Alciphronem L. III. 65. p. 436. καὶ ἦν μοι *ρέυσει* τοῦ χρόνου προϋόντος *δαψιλέστερος*. malim sane: καὶ εἰ μοι *ρέυσει* . . . *δαψιλέστερος*.

Nr. 175. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως *τωθαστικόν*. Hoc loco in Cod. nonnisi primum distichon exhibetur; integrum infra p. 440. Br. II. 416. nr. 44. An. II. 3. p. 223. V. 3. *ἔλυσε*. P. *ἔλυσεν*. Pl. Br. V. 4. Hunc versum omittunt vett. editt. Plan. In ejus locum hic substitutus in Ald. 3. *ὥστε με τοῦ τε πιεῖν, τοῦ τε φαγεῖν ἀπορεῖν*. quem sequentes editt. inde arripuerunt. V. 5. *οὐ μοι*. P. *οὐ μου*. Pl. Br. — *θεωῖ φίλε*. P. Plan. *Θεόφιλε*. Br. metro pessumdato. — Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ. *κληθέντι ἐπ' ἄριστον*. Br. II. 427. nr. 98. An. II. 3. pag. 246. P. V. 2. novum lemma: *τοῦ αὐτοῦ κληθέντι ἐπ' ἄριστ' καὶ ὑστερήσαντι*. V. 4. *αἰσθημένη γέγηθεν*. P. *τρέφεται*. Pl. Br. ex Planudis, ut videtur, correctione. Malim: *ἀλλὰ μόνον τριῆς τρέπεται αἰσθημένη*.

Nr. 177. *ἀδίσποτον εἰς τὸν τὰν αἶαντος ὑπὲρ τελαμωνίου*. Br. III. 248. nr. 456. An. III. 2. p. 131. V. 2. *ἐπέων πακῆς*. P. Pl. *αἰκάκης* corr. Toup. In Cur. nov. p. 207. *ἐπέων δεδαοῖς*. Br. *χαλεπῆς*. Ruhnk. ad Timae. p. 16. probante Wyttenbachio in Bibl. cr. T. III. 2. p. 110. Cf. H. de Bosch. T. IV. p. 136. Non liquet. V. 3. *οὐκέν' ἐμ*. P. et duo Codd. Pl. ap. Br. *οὐκέντι μίμν*. Illud est ap. Homer. *Il.* o. 727. — V. 4. *μίμνειν δ' οὐκέν' ἔτλη*. P. *μίμνειν δ' οὐκ ἔτλη*. Pl. Br. Non dubitavi reponere: *μίμνειν δ' οὐκέν' ἔτλη* . . . Nam et per se probabile est, quid Ajax responderit, ab auctore fuisse commemoratum.

et plane id docet Philostrate. in Heroic. c. II. 9. p. 681. ὁ δὲ ἀσελγέ-
στατος τῶν ποιμένων· Αἴας δ' οὐκ ἐτ' ἔμιμνε· μέγχι τοῦδε τὸ ἔπος
αὐτῷ ἐπεῖρά φησιν, οἷς δειλῷ· ὁ δέ, ἀλλ' ἔμιμνον, εἴπει βοήσας
ἐκ τοῦ τάφου φρικῶδεις τι καὶ ὕρθιον. Non minus bene haberet:
μίμνον. Membranarum autem lectio magis favere videtur correctioni,
quam in textu posui,

Nr. 178. εἰς ῥόδον τὴν νῆσον ἀντιγίλου βυζαν. ὅτε νέρων ἐν αὐτῇ
παρ' ἐγένετο δια τὸν κολ/ (i. e. κολοσσόν.) Br. II. 174. nr. 19. An. II.
2. p. 51. V. 1. ἀελίου. P. ἀ ῥόδος. P. ἡ ῥόδ. Pl. Br. in ἀελίου tamen
et ἄλλης nihil mutans. V. 3. γενεάν. P. με νέα. Pl. Br. V. 6. ὅς δ'
Pl. Br. ὁδ' ἤδη. P. — Nr. 179. λεωνίδα ταραντίν εἰς τὸν ἔρωτα.
Br. I. 231. nr. 43. An. I. 2. p. 165. V. 1. λιβανώτου. P. λιβανωτοῦ.
Pl. Br. V. 3. ὁψὲ πόθ'. P. — Nr. 180. παλλαδᾶ εἰς τὴν τύχην γε-
γομένην καπηλείον. Legitur iterum p. 669. Br. II. 422. nr. 72.
An. II. 3. nr. 237. Ad hoc epigr. et proxime sequentia facit inprimis
Jo. Lydus de Mensibus p. 52. ὅτι τὴν ἰσταμένην ἐν τῷ Βυζαντίῳ
στήλην τῆς Τύχης Πομπηΐος ὁ μέγας ἔστησεν, ἐνταῦθα τὸν Μιθρι-
δάτην συγκλείσας μετὰ τῶν Γότθων, καὶ τούτους διασκεδάσας τὸ
Βυζάντιον εἰλε· καὶ μαρτυρεῖ τὸ ἐπὶ τῆς σπείρας τοῦ κίονος ἐπί-
γραμμα Λατίνοις γράμμασι, ὃ δηλοῖ τάδε· Τῇ Τύχῃ τῇ ἐπαναστατικῇ
διὰ τοῖς νικηθέντας Γότθους· ὁ δὲ τόπος ὕστερον καπηλεῖον
ἐγένετο. — V. 3. μεταντλώσα πάλιν. P. 1. Pl. Br. μεταντλώσα π.
P. 2. Ut metrum constaret, Scaliger correxit in not. mst. μεταντλοῦσ'
ἐμπάλιν. Praetuli quod proximum erat: μεταντλοῦσ' αὐ πάλιν.
Sic etiam p. 589. nr. 130. pro εἶπα καὶ πάλιν εἶπα. scripsi: εἶπα
καὶ αὐ πάλιν εἶπα. De his adverbis juxta positis vid. Davis. ad
Maxim. Tyr. p. 114. ed. R. et Schaefer. Meletem. p. 39. In Oracul.
Sibyll. L. III. p. 427. ἄλλος ἀπ' Ἰταλῆς λυμητῆς πάλιν ἤξει. scri-
bendum videtur: λυμαντῆς αὐ πάλιν ἤξει. et proximo versu, κατα-
πρηγῆς ἔρπουσα. pro ἔρπουσα. In Eudociae Martyr. S. Cypr. p. 229.
v. 75. εὐδένδροιο πίδαοιο λιασθέντα πάλιν αὐτὸς Διζόμενος ἐσάσας.
scr. λιασθέντ' αὐ πάλιν.

Nr. 181. τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως εἰς τὴν τυ. Br. II. 422. nr. 73.
An. II. 3. p. 238. In Cod. iterum legitur p. 669. junctim cum prae-
cedente. — Nr. 182. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τυ. Br. I. c. nr. 74.
An. I. c. V. 3. διδάξον. P. διδάσκον. Pl. Br. Lenius videbatur διδάξο,

α δεδίδαγμαί, ut δέξο α δέδεγμαί. — V. 4. ἀποτρεχέις. P. ἀντρεχέις. Pl. Br. Hoc restitue Libanio T. IV. p. 1097. 7. τεχνίτης καλεῖσθαι βουλόμενος ἀγαθός, ἐραστής ἀντηχῆς ὀνομάζομαι. pro vulgato εἰτρεχῆς. Ap. Themist. Or. II. p. 26. D. ἐγὼ δὲ οὕτως ἀτρεχέις καὶ ἀνίκοις Ἀριστοτέλους. H. Stephanus tentabat οὕτως ἀντηχῆς, vel οὕτω παγίς. Prius praetulerim. Sed verum fortasse servavit Cod. Monac. nr. 113. οὕτως ἀτελής. pro ἀτίλειος; ut ἀρτιτελής. Sic Hom. Hymn. in Cerer. 486. ὅς τ' ἀτελής, ἰερῶν ὅς τ' ἄμμορος.

Nr. 183. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν τῆς τύχης ναὸν γενόμεν¹ κατη). Br. II. 423. nr. 75. An. II. 3. p. 258. V. 5. στέρε. vitiose in Anal. σθένε. —

P. Nr. 184. ἀδίσποτον εἰς πίνδαρον τὸν ποιη²τ³ εἰς τοὺς λοιποὺς λυρικούς: εἰσὶ δὲ λυρικοὶ τόσος πίνδαρος: βακχεῖ. σαπφώ: ἀνακρέων: στήσιχορ. σιμωνιδ²: ἔβρικος: ἀλκαῖος. ἀλκμαῶν. ὁμοῦ⁴ θ. Br. III. 260. nr. 519. An. III. 2. p. 154. V. 3. ἀπορεῦμα. P. ἀπὸ ῥέγμα. Vulgo. ἀπόρεμα tentabat Scalig. in not. mst. V. 8. ἰσπεῖσεν. P. Pl. ἰσπεῖσι. Br. V. 9. θηλυμελεῖς. P. et omnes editt. vett. Pl. praeter Flor. et Ald. 1. ubi θηλυμανεῖς. Illustrat hoc epitheton Welker. in Fragm. Alcmænis p. 8. V. 10. ἀρχὴν οἶ. P. οἷ. Br. ἀρχὴν τῆς. Pl. — Nr. 185. ἀδίσποτον εἰς ἀρχίλοχον. Br. III. 257. nr. 503. An. III. 2. p. 147.

Nr. 186. ἀντιπάτρον θεσσαλονικί⁵ εἰς ἀριστοφάνην τὸν ποιμ⁶νόν. Br. II. 115. nr. 25. An. II. 1. p. 306. V. 2. ἔσεισε. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi ἔπεισε. V. 3. ἡνιδ⁷. P. διόντισσα. P. διόντισσος. Plan. Br. V. 5. ἐλλάδος ἡθεοιν. P. et omnes editt. Plan. ἡθεοιν Ἑλλάδος. Br. V. 6. στίξας. P. Br. στίξας. Pl. ἄξιε. P. ἄξιε. Pl. Br. Mihi Antipater scripsisse videtur ἀστικῶ, i. e. ἀστικῶ. Vid. Ruhnk. ad Longin. p. 259.

Nr. 187. ἀδίσποτον εἰς μένανδρον τὸν ποιμ⁶νόν. Br. III. 268. nr. 560. An. III. 2. p. 178. V. 1. στομάτεις. P. V. 4. ἐντρεχίην. P. εἰστροχίην. Pl. Br. A membr. lectione recedere non sum ausus, quamvis Planudeam exemplis egregie adstruxit Dorvill. ad Char. p. 343. Et enim εἰστροχῆς opponitur τῷ εἰσρεῖ, hebes et stolidus ingenioso, ap. Libanium T. IV. p. 46. 2. quod Demostheni debet Or. de Symm. T. I. p. 187. 6. apud quem in Or. Olynth. III. p. 34. 12. εἰστροχῆς et εἰσρεῖν iunguntur; utque εἰστροχῆς nihil differt ab εἰστροχος ap. Arrian. Exped. Alex. VII. p. 502. ita ἐντρεχίς etiam de eo usurpari posse

videtur, qui peculiari ingenii felicitate utitur. Facit huc Isocrat. in Arcopag. c. 18. T. I. p. 147. καὶ τοὺς εὐτραπέλους δέ, καὶ σκώπτειν θνητάμινους, οὓς νῦν εὐφρεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκείνοι δὲ οὐτε χεῖς ἐνύμιζον. ubi vid. Coray. T. II. p. 112. — V. 5. ζώεις εἰς. P. Br. ζώεις δ' εἰς. Pl. ἐστ' ἐν, A. ἐκ σέθεν. P. ἐστὶν A. τοῦκ σέθεν. Pl. Br. quod Planudis conjecturae deberi existimo. κλέος ἐκ σέθεν est gloria a te orta et profecta, civitati per te conciliata. Jam si poëta dicere voluit, Athenarum gloriam per Menandrum nubes attingere, ἐν Ἀθήναις locum non habere apparet. Suspiscabar, ἀλλ' Ἀθήναις, ubi ἐστὶ subaudiendum; aut ἔσσετ' Ἀθήναις. At sic tamen articulus ante κλέος parum commodus. — V. 6. περάτων. Pl. Br. νεφείων. P. οὐρανίων νεφείων. p. 372. nr. 95. v. 4.

Nr. 188. ἀδίσποτον εἰς πλάτωνα τὸν μέγ' ἀθηναῖον ἱερὸν φιλόσοφον. Br. III. 265. nr. 543. An. III. 2. p. 171. V. 1. εὐγλώττον. P. Br. εὐγλώσσον. Pl. V. 2. σελῖς. P. Br. πόλις. Pl. V. 3. εἰς θεόν. P. sine τε, quod interposuit Pl. Br. V. 5. μυκτῆραι. P. μυκτῆρι. Br. c. Salm. κρητῆρι. Pl. Diogen. Laërt. L. III. 8. p. 169. de Platone: μίξιν τε ἐποιήσατο τῶν τε Ἑρακλειτείων λόγων καὶ Πυθαγορείων καὶ Σωκρατικῶν. — V. 6. σῆμα sincerum non videtur. Vide an fuerit: κάλλιτον σεμνῆς κρᾶμα διχοστασίης. Facile κρᾶμα in ἡμᾶ depravari potuit; σ autem a praecedente adhaesit vocabulo.

Nr. 189. ἄθλον εἰς σαπφὶ τὴν μυτυλῆναϊαν. Br. III. 260. nr. 21. An. III. 2. p. 157. V. 1. ἤρης. P. V. 2. ἀβροπόδων. P. Br. ἀροπόδων. quaedam editt. vett. ἀβρὰ ποδῶν ceterae, quod merito probat Schneider. in Lex. Gr. T. I. p. 3. et Schaefer. ad Greg. Cor. p. 826. not. — βήματ' ἔλισσ. P. βήματ' ἐρεισάμεναι. Pl. βήμαθ' ἔλισσ. Br. P. V. 3. novum lemma: εἰς σαπφὶ τὴν μυτυλῆναϊαν μελο. — στήσασθε ηχορόν. P. θεῇ χορόν. Pl. Br. — ὕμμι. P. ἀπάξει. P. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. ἐπάφξει. reliquae editt. Pl. V. 4. post χρεσίσην lacuna est in P. χερσὶν supplet Pl. Br. V. 6. εἰσάειν. P.

Nr. 190. ἄθλον εἰς Ἡρινναν τὴν λεοβίδα. εἰ εἰς τὸ ποιημάτων αὐτῆς τὸ θαυμάσιον. Br. III. 261. nr. 523. An. III. 2. p. 161. V. 1. ἀδύ τοι (sic) μικρ. P. ἀδύ τι. Pl. Br. Scabra et hiulca oratio, cui mederi conatus scripsi, εἰ δέ τι μικρόν. Recte nunc se excipiunt particulae, εἰ . . . ἀλλά. Sic Sappho ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 354. αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει. Herodot. VII. 16. p. 518. εἰ σέ τοι οὕτω δεδοχται . . . ἀλλ' ἤδη ἔημε. Plat. in Lach. p. 183. A. εἰ δὲ ἐκείνους ἐλελήθαι, ἀλλ' οὐ τούτους γὰρ τοὺς διδασκάλους αὐτῶν

ἀλλήθεν αὐτὸ τοῦτο. De Aeschÿlo dicere solebat Sophocles, οἳ εἰ καὶ τὰ δῶντα ποιεῖ, ἀλλ' οὐκ εἰδώς γε. ap. Athen. L. I. p. 22. A. — V. 5. οἱ δέ. veteres quaedam editt. οὐδέ. unde Scaliger in not. mst. Ὀμήρου Τοῖς δέκα παρθ. Bene habet οἱ δέ et Ὀμήρου. — Ἰσοὶ ὁμίῳσι. P. Propert. I. 9. 11. *plus in amore valet Mimnermi versus Homero.* Vid. de hac breviloquentia in comparationibus ad pag. 95. nr. 48. p. 130. nr. 262. τεθήπαμεν ὄμμα χειραῖς; Οἷα πολίγληνον βογκόλον Ἰναχίης. ubi Scaliger βογκόλον tentabat. V. 4. ἐννεα καὶ δεκάτιες. P. ἐννεακαίδεκιτες. Pl. Br. V. 5. ἐπηλεκάτη. P. V. 8. ἤρινα. Notanda ultimae in hac voce productio ante σ. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. Herm. ad Orph. p. 714.

Nr. 191. ἄθλον εἰς τὴν βίβλ' / λυκόφρονος τὴν καλούμεν ἄν-
ξάνδραν. Br. III. 269. nr. 564. An. III. 2. p. 180. Cf. Lycophron:
v. 1467. εἰ. — V. 2. αἶκε τίχῃσι. ed. Flor. Aldd. tres. τίχῃσι. P. τίχῃσι
reliquae editt. Pl. V. 3. κασάνδρη. P. V. 4. οὔσι. omnes. P. ὄν. Br.
nescio quare. V. 5. ἦν δέ. P. et nonnullae editt. vett. Plan. εἰ δέ:
Asc. St. Br. Versus male tōrnatus. V. 6. νῆσι. Pl. Br. νῆσι. P. Vid.
Toll. ad Apoll. Lex. Homer. p. 476.

Nr. 192. ἀντιγίλου βύζαν εἰς τὰς ὁμίῳου βίβλ' ἦγον εἰς τὴν
Ἰλιάδ' / καὶ ὀδύσσειαν. θαυμαστὸν ὄλον τὸ ἐπὶ γράμμα. Br. II. 172.
nr. 11. An. II. 2. p. 45. V. 1. τίνες. P. Br. qui in Lectt. probat
τίνος, nolente Schaefero, cujus iudicium secutus sum. V. 2. μαιονίδου.
P. Pl. μαιονίδεω. Br. Carmina cum puellis comparata, qualis imago
obversabatur Pindaro Isthm. II. 11. οἱ δ' ἐπὶ ἔργαντο γλυκεῖαι Μελί-
φθογγοι ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσσωπα . . . δοῖσθαι. non ve-
nales prostabant, a Terpsichora venum expositae, meretricio cultu,
pretiosis metallis exornatae, ut emtores allicerent scil. V. 3. χειρὼν
ἐκτορέας. P. χειρὸς ἐκτορέας. Plan. χειρῶν ἐκτορέαν. Br. Restitui
lectionem Plan. in qua χειρ^ο facile pro χειρ^ω haberi potuit; praecipue
in versus exitu. V. 4. δεκίτους ἄθλα. P. τ' ἄθλα. Pl. δεκίτες τ'
ἄθλα. Br. Copula requiri non videtur. Verba ἄθλα πολέμοις habenda
sunt pro appositione eorum, quae praecedunt. — V. 8. αἰών. Non
ponitit correxisse: εἰπεν ἔχειν Ἑλικῶν ἑνδεκα Πιερίδας. — Nr. 193.
εἰς τὴν ἱστορίαν / φιλοστοργίῳ τοῦ ἐκ κακπαδοκίας. εὐνομιανοῦ.
Br. III. 275. nr. 587. An. III. 2. p. 192. ubi de εὐνομιανοῦ dixi.

Nr. 194. εἰς τὴν αὐτὴν τ^ε αὐ φιλοστοργίου τοῦ ἀρριανοῦ εἰς πᾶς
 κακίας πεπλημ^{ωε}: οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἵστομε^{η<}: ἡ ψόγον τ^ε ὀρθοδόξ. Br. III.
 275. nr. 588. An. III. 2. p. 193. V. 3. τοὺτους ἀνεγράψατο λόγους.
 P. verba transposui cum Br. et Salm. Fortasse tamen praeterea scri-
 bendum: λόγους ἀνεγράψατο τόσσους i. e. τοσοῦτους. Vid. Steph. Thea.
 T. III. p. 498. C. D. Ap. Liban. T. IV. p. 816. 21. τοῦ τόσου τὸ
 ξίφος. scr. τοῦτό σου τὸ ξ. Ibid. post paucas lineas lege: τί δὲ του-
 τους ἴφορᾷ; pro ὑφορᾷ. V. 3. εἶπεν ἐφ. P. ἐνθεν ἐφεξῆς. Br. εἰς
 ἐν. corr. Godofr. in Prolegg. ad Philost. Histor. Scripsi εἰτα ὃ ἐφεξῆς.
 Cujus correctionis me nunc poenitet. Unice enim vera est emendatio
 Schaeferi, εἶπεν ἐφεξῆς. Vide virum eximium ad Apollon. Rhod.
 T. II. p. 262. et Reiz. Praef. ad Herodot. p. XVI. Eadem conjunctio
 restituenda in Append. Epigr. nr. 152. v. 2.

P. Nr. 195. ἀδέσποτον εἰς τ^ε πάτρια (πάτρια) ἀναξαρχῶ. Br. III.
 278. nr. 589. An. III. 2. p. 198. De moribus Anazarbae interpretatur
 Schaefer. ad L. Bos p. 134. Mihi de originibus videtur explicandum.
 Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 449. Bast. Epist. crit. p. 52. ed.
 sec. — V. 1. ἀσκληπιάδης. P. terminatione praecedentis vocabuli
 perperam repetita. Ἀσκληπιός. Br. Vid. Musgr. ad Euripid. Suppl.
 v. 715.

Nr. 196. μαρίνου νεαποῦτ^ε εἰς τὸν βίον πρόκλ^υ. Iterum legitur
 p. 674. Br. II. 446. An. II. 3. p. 289. V. 1. κευχαριμένε. P. 1.
 κευχαρισμένα. P. 2. Br. — Nr. 197. μαρίνου νεαποῦτ^ε καὶ διαδόχον
 τῆς σχολῆς πρόκλ^υ τοῦ φιλοσόφου ἐν ἀθήναις. Iterum p. 674. cum
 lemmate: εἰς πρόκλον τὸν φιλόσοφον μαρίνου τοῦ γράψαντος τὸν τοῦ
 φιλοσόφου βίον. Br. III. 277. nr. 594. An. III. 2. p. 196. Hoc cum
 praecedente epigrammate jungendum existimabat Boissonadus V. cl. ad
 Marini Vit. Procl. p. 143. s. secutus suctoritatem Cod. Coislin. et
 Taurin. Duo esse epigrammata eaque recte distingui in Pal. mihi
 persuasum habeo; quod autem hos versus non Marini, sed alius cu-
 jusdam scholae Platonicae versificatoris esse censet vir doctissimus, id
 verissimum existimo. V. 2. ὅτι. P. 1. ὅτι. P. 2. Pl. Br. V. 3.
 βοηθῶν. P. 1. βοηθῶον. P. 2. Pl. Br. V. 6. ἐσσομένοισι. P. 2.

Nr. 198. ἀδέσποτον εἰς νόνον τὸν ποιητ. Br. III. 276. nr. 591.
 An. III. 2. p. 195. V. 1. ἐμῇ lineae superscriptum in P. γαρή. Ib.

V. 2. φοινήντι. P. Br. φοινήντι. Pl. — Nr. 199. εἰς ὀρειβάσιον τὸν ἱατρὸν. Br. III. 275. nr. 586. An. III. 2. p. 192. V. 1. laudat Draco de Metr. p. 67. 11. — Nr. 200. λείοντος φιλοσοφ^ς εἰς βιβλ^{ον}ον μηγ^α. Br. III. 128. nr. 1. An. III. 1. p. 246. V. 1. περὶνος. P. περίνος. Br. mediā correptā, ut in similibus passim. Vid. ad p. 317. nr. 700. v. 4. — Nr. 201. τοῦ αὐτοῦ λείοντος φιλοσόφου εἰς τὴν βιβλ^{ον}ον παν^α ἀστρολογ^α. Br. III. 128. nr. 2. An. III. 1. p. 247.

Nr. 202. τοῦ αὐτοῦ λείοντος εἰς τὰς βιβλ^{ους}ον προκλ^{ον}ον καὶ θέωνος: τῆς μὲν θέωνος ἀστρονομικ^α/ τῆς δὲ προκλ^α γεωμετρικ^{ης}. paulo inferior: ἀμφότεροι τ^ε τ^ε χριστιαν^{ων} πίστεως ἀλλότριοι. Br. III. 128. nr. 3. An. III. 1. p. 247. V. 3. Hunc versum delendum existimabant Reisk. et Purgold. in Obs. crit. p. 281. V. 6. τετεύχατε. P. τετευχάτην excidit Brunkio. τετεύχατον C. de Pauw. Schaefer. in not. mst. comparabat Xenoph. Anab. IV. 1. 19. ubi τεθνάτην. τέθνατον in Cod. Paris. invenit Gailius Oeuvres compl. de Xenoph. T. VII. p. 252. V. 7. προκλ^{ον}ον γάρ. P. μὲν. Br. V. 9. post λαμβάνων comma ponendum. V. 15. τοῖς ὅλοις. P. λόγοις suspicabatur Salm. in marg. Ap. Guy. In eadem chorda erravi in Animadversas. T. III. 1. p. 345. Liban. T. IV. p. 38. 2. εἰ δ' ὑμεῖς τι πταίετε (male Reisk. πταίετε), τοῖς ὅλοις ἐπτακίετε ἂν εἴητε. Vid. Schweigh. ad Athen. T. IV. p. 592. Schaefer. ad L. Bos p. 409. s.

¶ Nr. 203. φωτίου ^χπρια^ς ^εκωνσταν^τ εἰς τὴν βιβλ^{ον}ον λευκίπ^η ^εἄλλοι δε^ε φασι^ν λείον^τ τουφιλοσόφου. Br. III. 129. nr. 4. An. III. 1. p. 249. Cf. Chardon. de la Roch. Mélanges T. II. p. 26. V. 1. σῶφρονα βίον. Metrum vacillat fortasse auctoris culpa. Fieri tamen possit, ut ille scripserit: ἀλλὰ σῶφρονας βίους. V. 2. ὥσπερ. P. Audacter Br. ὁ Κλειτοφῶντος μὲν παρεμφαίνει λόγος, Reiskio praeunte. Scripsi ὥσπερ, una littera mutata. Verba sic ordinanda: Ὁ Κλειτοφῶντος λόγος ὥσπερ ἐμφαίνει ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ βίον σῶφρονα (aut βίους σῶφρονας), Λευκίπης δὲ βίος σῶφρονέστατος πάντων, πάντας ἐξίστησι. Lenior foret oratio, si versus 2us primum praecederet. — In Λευκίπης auctor mediam imperite corripuit. V. 7. εἰ... θέληεις φίλος. P. θέλεις, φίλε. Br. c. Salm. Illud restituere non dubitavi. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 8. μὴ τήν. noli ea tantum contemplari, quae ornatus causa historiae sunt addita, sed praeterea ejus finem

disce. V. 9. ^{πρῶτα} πρόστην. P. πρόσθε marg. Ap. Guy. Nihil horum videtur verum; quare depravatam lectionem, quamvis metro reluctantem, in textu retinui. Malim: τὴν τοῦ λόγου δὲ πρὸς τί συνδρομὴν μάθε. i. e. πρὸς τί τείνει. historiae quo tendat cursum vide. Lectioni πρὸς τὴν Chardonem patrocinarī miror. V. 10. νυμφοστολεῖ. In Oratione Themistii, quam nuper ex Cod. Ambrosiano edidit A. Majus (Mediolani. 1816.) p. 64. legendum: 'Ἡμεῖς δὲ . . . παιδοτροφοῦμεν αὐτῶν τοὺς τίους, καὶ νυμφοστολοῦμεν τὰς θιγατέρας, οὐχ ὡς Σκιδίας μισοῦντες, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους φοιδοῦς ἀξιοῦντες. In Cod. vitiose, νυμφοτροφοῦμεν.

Nr. 204. εἰς τὸν αἶαντος λίθον ὃν αὐτὸς ἐδίσκευσεν ἀγαθίου σχολαστιᾶ. Br. III. 62. nr. 67. An. III. 1. p. 108. V. 1. ἀνοχμάσεως. P. et plurimae editt. Plan. Litteram sibilantem duplicavit Steph. Br. V. 2. ἀκοντιστήν. P. Pl. ἀκοντίστην. Br. — ἐκτορέον. P. — V. 4. ἐξεκίλισα. P. ἐξεκίλισσα. Pl. Br. Vid. ad p. 154. nr. 72. — V. 6. λευγαλῆς αἰσχα. P. sed litteris appictis error librarii emendatus. V. 7. μέ τι κρ. P. τις. Pl. Br. ἐπὶ χθ. P. et editt. Pl. In marg. Wech. ὑπό, quod Br. reposuit. V. 8. γινόμενος. P. γιγνόμενος. Plan. — Nr. 205. ἀρτεμιδώρου γραμματικῇ ἐπὶ τῇ ἀθροίσει τῶν βουκολικῶν ποιημάτων. Br. I. 263. nr. 2. An. I. 2. p. 191. V. 1. πόκα. P. — Nr. 206. ἐπιθίου ἀθηναίου στίξαντος τὴν καθο^α. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. V. 2. ξυσμᾶων λεπτὸς τὰςδ. P. ξυσμᾶων λεπτὸς τὰς ἔχ. Pl. Br. quae vera lectio. In Pal. δ temere additum, ut saepe. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — V. 3. ^{τε}κεμμη νεων. P.

Nr. 207. ἄδελον εἰς τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτητοῦ τοῦ φιλοσόφου. Br. III. 272. nr. 574. An. III. 2. p. 186. V. 1. τεὸν ἐπὶ καθεο. P. τεῶ ἐνικάτθ. Pl. Br. Simonid. in Append. nr. 83. p. 786. παῦροι μὲν θνητῶν στίρνοις ἐγκατέθεντο. Musae. de Her. et Leandr. v. 271. δεῦρο, τοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις. Theocr. Eid. XVII. 14. ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο Βορλάν. — V. 2. εἰς ἀφίκηαι καὶ. P. εἰσαφίκοι καὶ. Pl. εἰσαφίκηαι ἐς. Br. Facile καὶ et ἐς permutantur. — οὐραν. κενεῶν. Nonn. Dion. XIV. p. 386. 3. ἡερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῃ. V. 3. ἐλαφρίζων. P. ἐλαφρίζων. Pl. Br. —

Nr. 208. τὸ ἐγχειρίδιον ἐπικτητοῦ παραινέδ' εχει βιοφελῇ. Br. III. 272. nr. 575. An. III. 2. p. 186. V. 3. εἰς ἀφ. P. V. 4. ἀψίδα. P.

¶ Nr. 209. ἄθλον ἀπὸ ἔξεντ^υ πρὸς στρουθίων. Br. III. 255. nr. 397. An. III. 2. p. 96. V. 1. μετουλάζει. P. μέγα κλάζει. Br. c. Rubenkenio. Verecor, ne alti clamoris commemoratio ab h. l. aliene sit. Nec mutatione opus. 'Il. v. 280. οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρηγίει ἐν φρεσὶ θυμός, 'Αλλὰ μετουλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἔξει. ubi vid. Heyn. T. VI. p. 418. Ap. Philostr. Imagg. II. 22. p. 846. legitur: ὅτι ἡ γῆ τῷ Ἀνταίῳ συνεπάλασε, κυρτομένη καὶ μετουλάζουσα, ὅτε ἐκινεῖτο. Vett. editt. μετοχλίζουσα. quam lectionem tuetur Heyn. Opusc. Acad. T. V. p. 132. nescio quam bene. — πετομένη. P. πατωμένη. Br. ex Salmasii, ut videtur, emendatione. — V. 2. ἔρρεξεν. P. ἔρξε. Br. ut ἔρηξε. p. 137. nr. 287. ἔριψε. p. 578. nr. 141.

Nr. 210. εἰς βιβλον τακτιξ^τ οὐρβινίου ἀπούπα^τ. ἦν δὲ ἡ βιβλος πόνη^μ ἀδριανοῦ βασιλ^ε/ ἢ ὡς ἄλλοι τινὲς τραϊανοῦ καίσαρος. Br. III. 276. nr. 590. An. III. 2. p. 194. V. 1. ἐγκύμονα βιβλον. P. ἐγκύμον βιβλῳ. Br. c. Salm. ob τίρπεό μοι. At vide, ne in hoc ipso verbo vitium haereat. Quid res postularet, vidit Grotius: *Armigeris foetum eudoribus accipe librum*. Suspicebam: τῇ πολέμον κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βιβλον. i. e. λάβε. Quamvis enim apud antiquissimos poetas τῇ casum adjunctum habuisse non videtur, inter recentiores tamen fuerunt, qui accusativum adderent. Leonid. Tarent. p. 409. nr. 316. τῇ τοῦθ', 'Ἡράκλεις, ἄλλο τὸ τοῦτο, 'Ερμῆ. Simm. Or. v. 5. τῇ τοῦτ' ὡν νέον ἀγνάε ἀηδόνο, πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο. Sic etiam ii, qui ap. Homer. Od. x. 287. exhibebant et distinguebant: Τῇ τὸδε φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης ἔρχεσθ. ubi vid. Eustath. p. 396. 42. cui similis est locus 'Il. ξ. 219. τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα, ταῷ δ' ἐγκάτθεο πόλπω. Utroque loco nunc δ' in altero membro omititur. Vid. Clark. J. c. T. II. p. 74. ed. Ern. Heyne ad 'Il. T. VI. p. 571. In hac lectione nec πολέμον videbitur supervacaneum, quum sic appareat, quod genus καμάτων significetur. V. 3. ἀεργίη. P. ἀεργίη. Br. V. 5. στρατίῳ. P. V. 6. οἶδα. Grotius hoc versu et sequente οἶδε videtur legisse: *Ille scit et pugnas et Martia facta docere, Ille scit occiduo positas in littore gentes . . . mecum perdere*. V. 8. καὶ ante vocalem productum auctoris negligentiae tribuit Herm. ad Orph. p. 729. V. 10. πετράων δ' ἐφ. P. — V. 12. ἡώς. P.

Nr. 211. εἰς νικαν^{δρ}. ἄθλ). Br. III. 271. nr. 563. An. III. 2. p. 185. V. 2. verba ἔλλαχεν ἑγχοσ a recentiore manu sunt addita in P. —

Nr. 212. εἰς τὸν αὐ ὁμοίως. Br. I. c. nr. 568. An. III. 2. p. 182. V. 2. περι. P. περί. Br. περί scripsi. Apollon. Rhod. I. 65. ὅν περί πάντων Αἰητοῦδης ἐδίδαξε. ubi vid. Henr. Steph. et Br. ad v. 670. — Nr. 213. εἰς αὐ ὁμοίως. Br. III. 270. nr. 567. An. III. 2. p. 182. V. 1. ἐνι πτολίμοισι. P. ἐνι πτολίεσσι. Pl. Br. quod sensus unice postulatur. — Nr. 214. λέοντ φιλοσοφ. εἰς^ο φιλοσοφ πορφύριον. Br. III. 129. nr. 5. An. III. 1. p. 250. V. 1. κογχύλη. P.

Nr. 215. ἀντιπάτρου μακεδόνος εἰς κλεονίχην. Br. II. 122. nr. 52. An. II. 1. p. 331. V. 1. αἰε. P. αἰε. Pl. Br. V. 2. κλεονίχης. P. κλεωνίχης. Pl. Br. nescio quam bene. Ille fortasse Κλευνίκας scripserat, ut ap. Theocr. Eid. XIV. 13. Ἄπης καὶ Κλευνίκος. Vid. Koen. ad Gregor. p. 358. ed. Lips. — V. 3. μελαίνην. P. V. 4. ἀπεπλάσατο. P. Pl. In marg. Wechel. γρ. ἀπεσπάσατο. Hinc Br. ἐπεσπάσατο. Codicis tamen lectio servari posse videbatur, quum Cleonice in Hellesponti fluctibus mersa Helles mortem, quamvis invita, quodammodo imitata sit et effinixerit. De puella altius praecincta Paul. Sil. p. 128. nr. 255. Φοίβης εἶδος ἀπεπλάσατο. Callimachi Fr. 194. τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξεν ἀπεπλάσατο. V. 5. ἦροῖ an ἦροῖ ambiguum in P. Ἡρω. Pl. Ἡροῖ. Br. — P. Nr. 216. ὀνέστον κορινθίου εἰς θήβας τὴν πόλιν ἣν ἔκτισε κάδμος. Br. II. 290. nr. 7. An. II. 2. p. 538. V. 1. ἀθέμιτος. P. ἀθέμιτον. Pl. V. 5. ἐκεράσατο. P. ἐκεράσσατο. Pl. Br. V. 6. δ' εἰς. Vix dubito, Onesten scripsisse κείς, verbis in hunc modum distinctis: ἰδ' ὡς ἐκεράσσατο Θήβην Δαίμων ἔσθλα κακοῖς, κείς ἐν ἔμειξεν ἴσα.

Nr. 217. μονκίου σκενὸλ^α εἰς αἰγῶν ποιμνιον δια τὸ σικετᾶν ἐν ταῖς νομαῖς. Br. II. 265. An. II. 2. p. 275. V. 1. αἰ χιμ. P. V. 3. γυρά. P. Br. πυκνά malebat Ruhnck. Ep. cr. pag. 120. ἀλλήλαισι. P. ἀλλήλαις. Br. cum Salm. V. 4. ὑλοβάτην. P. ὑλοβάτην. Br. Antiphan. ap. Athen. L. IX. p. 402. E. βοῶς ἀγέλαος, τράγος ὑλοβάτης. in membr. Venet. ὑλοβάτας. in Msc. Epitom. ὑλοβάτας. editt. vett. ὑλοβάτης probabat Casaubonus ad L. IX. p. 374. E. ubi ὑλοβάτας δέλφας. Formam ὑλοβάτης, quae dubia videbatur Schneidero in Lex. Gr., praestat Agathias p. 146. nr. 32. v. 2. Theaetet. Schol. in Planud. nr. 233. T. II. p. 233. — V. 5. ἀποπαύσατε. Br. c. Reiskio, interrogandi signo post πυγμαχίης posito. Servavi lectionem Codic. ἀποπαύσατε, distinctione mutata.

Nr. 218. *μειλιανοῦ νικαίου εἰς ναῦν ἀπολόσας τοὺς πλωτῆρας.* Br. II. 275. nr. 3. An. II. 2. p. 301. V. 4. *λεσομένων.* P. Pl. Br. Probabiliter Stephan. cum edit. Ascens. *δικομένων.* Idque expressit Grotius: *quum desint religent qui mea vincla viri.* Ap. Lucian. in Lucio §. 7. Tom. VI. p. 159. *ῥόδα ... τὰ μὲν οὕτω γυμνά καθ' αὐτά, τὰ δὲ λελυμένα, τὰ δὲ στεγάνοις συμπεπλεγμένα.* ubi merito haesit Gronovius, nihil difficultatis erit, si legeris: *τὰ δὲ δεδεμένα. rosae in fasciculos collectae.*

Nr. 219. *διοδώρου σαρδιαν. εἰς νέρωνα τὸν βασι* [ὅτι ἀπέπλεε ἀπὸ σκύρου πρὸς τὴν ἰλιον]. Verba uncinis inclusa in Cod. cancellata sunt. Br. II. 186. nr. 6. An. II. 2. p. 79. V. 1. *ἔπλων.* P. Ald. 2. 5. Nic. Sab. *ἔπλω.* ed. pr. Flor. Ald. 1. Junt. Br. V. 2. *μενεπτόλεμος.* P. *νεοπτόλεμος.* Pl. Br. fortasse rectius. Cod. tamen lectio defendi posse videtur. Neoptolemum significari satis apparet cum ex reliquis, tum ex patronymico *Ἀχιλλείδης*; epitheton autem *μενεπτόλεμον* non vacat, sed ad Nerouis quoque laudem nonnihil facit.

Nr. 220. *θαλοῦ μίησιου εὐστINAS ἐπιπλατάνω φιλοντ.* Br. II. 165. nr. 4. An. II. 2. p. 30. V. 3. *δ' ἄν.* P. *δ' ἄρ.* Br. c. Salm. *δ' αὖ.* Reisk. De *ἄν* et *ἄρ'* confusis vid. ad p. 215. nr. 48. v. 2. V. 6. *Παφίης ἐτάρους.* Vix sincera lectio; *ῥάρους* coniecisse non poenitet. Agath. p. 499. nr. 68. *κνυριδίους ῥάρους.* Leontius in Planud. nr. 272. T. II. p. 708. *ἀγνός Κνυριδίων ῥάρων.* Item p. 417. nr. 362. *εὐναίων ῥάρων βεβητημένος ὀρμη.* Orph. Argon. v. 1355. *εἰ δ' αὖ κνυριδίοις ῥάρους λίαν τρε κλισθεῖσα Παρθενίην ἤσχυεν.* Musae. 151. *Κνυριδίων ῥάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.* Ib. 230. *παννυχίαν δ' ῥάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους.* Hesiod. Theog. v. 205. *παρθενίους τ' ῥάρους.* Apoll. Rhod. III. 1102. *ὥς γατο, μελιχίοισι καταψήχων ῥάροισι.* — Nr. 221. *μάρκων ἀργενταρι ἐπισφραγίδι ἐχούσι* *ἔρω ἡνιοχὸν λίοντ.* Br. II. 272. nr. 27. An. II. 2. pag. 294. V. 3. *ὥς τὰ μὲν.* P. *ὥς τὰ μὲν.* Pl. Stob. Tit. 61. p. 388. P. V. 5. *θυμᾶζων.* P. duo codd. Plan. ap. Br. *δαμάσων.* Vulg. V. 6. *ὀλίγων.* P. edit. Flor. Aldi et Codd. duo Plan. *ὀλίγων.* Vulg.

Nr. 222. *ἀντιφίλου βυζαν εἰς δελφίνα βαστάσαντα ἄνδρα νατηγόν* *καὶ διασίσαν αὐτὸν ἰωστῆς χέρσου.* Br. II. 178. nr. 34. An. II. 2.

p. 61. V. 2. *λοφίης*. P. *λοφιῆς*. Pl. Br. V. 3. εἰς ψαμ. P. εἰς. Pl. Br. *ἐκόμισα*. P. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. reliquae et Br. *ἐκόμισσα*. — τὸ δὲ πλεόν. P. Pl. Br. *τί δὲ πλεόν*; corrigendum existimat Schaefer. in not. mat. idque mihi quoque videtur verum. — εἰς γῆν. P. εἰς. Pl. Br. ut initio verus membr. Pal. — Nr. 223. *βιάνορος εἰς ἀέτον τοξενθίντα ὑπὸ κρητὸς καὶ τὸν τοξένουσα διατοῦ αὐτοῦ βίλοντε πτείναντῃ*. Br. II. 156. nr. 10. An. II. 2. p. 10. V. 3. *θεὸν δ' ἐπετείνατο*. i. e. *ἀλλ' ὁ Κρηῆς ἐπετείνατο νευρήν*. nominativo ex praecedente accusativo assumendo, fere ut ap. Apollodor. I. p. 21. *ἡ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ (οἱ παῖδες) ἐπιτοξένουσιν αὐτόν*. Infra p. 430. nr. 420. *χρυσὸς ἔρωτος αἰὲ παμῖνιος· ἐσβέσθη δὲ (ὁ Ἑρως) Οὐδὲ τούτ' ἐν πολλῷ τιττόμενος πελάγει*. V. 5. *ἔλαθεν μόνος*. P. νόμος. Pl. Male haec olim tentavi. Vid. Addend. T. III. 3. p. 2. Codicis lectio tamen genuina non videbatur Graefio in Epist. cr. in Buzol. p. 107. ubi φόνος corrigit. — V. 8. *δισσῶν θανάτων*. pro *θανόντων*, si sincera est lectio. De plurali *θάνατοι* dixi ad p. 325. nr. 745. v. 4. Apud Lucian. in Lucio §. 23. T. VI. p. 158. *ἐγὼ δὲ ἄξιον κρημνοῦ καὶ θανάτων ἄλλων εἰπὼν εἶναι τὸ ὑπὸ γράτας ἀλῶναι*. vehementer friget ἄλλων. Scribendum videtur, *θανάτων πολλῶν*. Sic in Judic. Vocal. §. 12. *πόσων θανάτων τὸ ταῦ ἄξιον εἶναι νομίζετε*; Aeschin. in Axiocho §. 12. *τὴν ἀπότευξιν ἀλγεινὴν καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω*. Aristoph. Plut. 433. *θανάτους εἰκοσιν*.

Nr. 224. *κριναγόρου ἐπὶ τηῖ αἰγὴ ἧς ὁ καίσαρ τὸ γάλα ἡσθιεν καὶ πλέων σύμπλουν ταύτην ἐκόμιζεν*. Br. II. 147. nr. 26. An. II. 1. p. 402. V. 3. *ἐπεὶ τ' ἐφρ*. P. *ἔπειτ' ἐφρ*. Pl. *ἐπὶ αἰνε τ'* Br. Cf. Herm. ad Orph. p. 770. — *ἐφράσατο*. P. et quaedam editt. Pl. reliquae *ἐφράσσατο*. V. 4. *καίσαρ*. P. ut in lemmate. *νησοῖν*. P. *νησοί*. Pl. Br. *εἰργάσατο*. P. *ἡγάγετο*. Pl. Br. Illud restitui. — Nr. 225. *ὄντιστον εἰς ἀσωπι τὴν κρήνην καὶ πηγασίδα*. Br. II. 289. nr. 4. An. II. 2. p. 334.

Nr. 226. *ζωνᾷ σαρδιαν εἰς σίμβλα μελισσῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ μελισσοκόμου*. Br. II. 81. nr. 6. An. II. 1. p. 206. V. 1. *αἰ δ' ἄγετε*. P. Br. *αἰ δ' ἄγετε*. Pl. V. 2. *ἡ θυμέων*. P. *ἡ θύμων*. Pl. metro reclamante. *ἡ δὲ θύμων*. Br. Rariorem genitivi formam, quam membr. repraesentant, recipere non dubitavi. ἀπὸ πυρίων est ap. Herodot. II. 36. p. 120. ubi vid. Wesseling. qui similem formam *πεσσιῶν* L. I. 94. p. 48, 69. in variis lectt. latere passus est. Plura vid. ap. Interpp.

Gregor. Cor. p. 380. a. ed. Lips. — V. 3. *μάκωνος*. P. *μάκωνας*. Pl. Br. — *ἀσταφείνιδι παρώγα*. P. *ἀσταφείνιδα ῥῶγα*. Pl. Br. De *ῥῶγα* et *ῥῶγα* dixi ad p. 144. nr. 22. Schol. ad Nicandri Ther. 716. p. 41. *φαλάγγιον ῥῶξ καλεῖται, διὰ τὸ ῥῶγι σταφύλης εἰκέναι*. In epigr. Philippi p. 452. nr. 561. membr. *ὀμασποράγας*. Contra p. 185. nr. 258. *πίδακα ῥῶγος*. Hesych. *ῥῶξ, ἡ τῆς σταφύλης, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν*. Id. p. 1131. *ῥῶξ, νόκκος*. et p. 601. *μικρόῤῥῶξ. μικρόβοτρυς*, laudatum inveni ex Platon. de LL. VIII. V. 6. *μελισσοσυνας*. P. *μελισσοσόςος*. Pl. Br. P. V. 7. *τὸ μὲν αὐτός, ὃ δέ*. Accuratus dixisset: *τὸ δὲ καὶ ὑμῖν λίπη*. Frustra tamen Salmasius in Ap. G. idē tentat. Ita p. 406. nr. 303. *ὃ μὲν (ταῦρος) ὠρμήθη πρῶτον αἶτε· τοῦ δ' (eiusdem tauri) ἀπαλοῖο . . . λόγῃν ἦκε διὰ προτάφου*. Et passim sic Homerus et Herodotus, ex quibus exempla collegit Bekkerus in Ephemer. Jenens. an. 1809. nr. 248. p. 63. V. 8. *λίπη*. P. *λίπη*. Br. c. Plan.

Nr. 227. *βιάνορος εἰς ἀλῆτα ἀγρεύσαντα ὀπάπουν καὶ διὰ τοῦ ὀπάπουδος λαγῶν*. Adscripta sigla ζτ. Br. II. 154. nr. 2. An. II. 2. p. 5. V. 2. *ἰχθύα*. P. *ἰχθύν*. Br. c. Salm. in Ap. G. De illa forma hodie non dubitatur. In Anthologia occurrit *ὄφρυα* p. 597. nr. 186. V. 1. *ὄφρυα*. p. 601. nr. 213. Vid. Herm. ad Orph. p. 814. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — V. 5. *δισκηθεῖς*. P. *διακευθεῖς*. Br. Mutandi causa non erat. Eustath. ad Od. θ. p. 301. 22. *ὅθεν ὃ δισκος γίνεται· τὸ δὲ ῥῆμα τούτε, διακίω ἐνταῦθα· ὡς δηλοῖ τό, ἐδίσκειον ἀλλήλοισι. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ διακίειν*. Hesych. *διακίειν, δίκειν, ὑπερβάλλειν*. V. 6. *παχυσχοίνω*. P. Br. *βαθυσχοίνω* tentaveram, assentiente H. de Bosch T. IV. p. 292. nolente Schneidero, qui lepores in juncis latere negat. At quid vetat, quominus ille e solitis Instris excitatus, ibi perfugium quacumque prae lassitudine somno oppressus? Hub. van Eldick malebat *μυχῇ σχοίνων*. Quanto felicius cl. Graefius Epist. cr. in Bucol. gr. p. 115. *ἐμπισσι δειλῇ Πτωκὶ ταχὺς· σχοίνω κῆτε γ. ἔπν*. — V. 7. *τόνδε*. P. *τὸν δέ*. Br. — *ἐπ' ἄγρη*. P. *ἐπ' ἄγρ*. malebat Reiskius. Fortasse *ἐπ' ἄγρης ἐμβυθίης, simul cum praeda ex mari*. Vid. Abresch. in Dilucid. p. 697. Annot. ad Nov. Test. p. 576. Hermann. ad Hec. p. 97. — Post *ἐμβυθίην* Br. commate distinxit. — *ἦντλας*. P. Br.

Nr. 228. *ἀπολλωνίδου εἰς μελίταιν τινα γυναικα τὸν ἴδιον τῶν ἀκούσασαν ναγαῆσαι ἔξενον τινὸς ὡς τὸ ἔχειν σῶμα θαύσασαν*:

εἰτα επανηλ^θ ε³ ο υἱος αυ. Br. II. 136. nr. 17. An. II. 1. p. 365. V. 1. μελίτεια. P. μελίτινα. Pl. μελίτιννα. Br. V. 5. εἶτα δ' ὥς εἰσεῖλα. Rectius hoc videbatur quam ὥς. Certe si ὥς in fine esset enuntiationis, ut ὄρνιθες ὥς, acuendum id esse nemo dubitaret. At h. l. eadem est ratio. V. 6. ἐκ γαίης. P. et duo Codd. Plan. ap. Br. ἐς γαίην. editt. vulg. et Br. Αἰγίης corrigebat Salmasius. Recte mihi emendasse videor: ἐνκταίης σῶος ἀπ' ἐμπορείης. *salvus rediit, rebus bene et feliciter gestis*. Mutatio minima. — V. 7. μοίρης λάχον. De constructione verbi λαχεῖν cum genitivo vid. Br. ad Sophocl. Electr. v. 364. Erfurdt. ad Antig. 695.

Nr. 229. μάρε^α ἀργενταρίον εἰς λάγνον οἶνη^α. Br. II. 270. nr. 18. An. II. 2. p. 288. V. 2. μακροφάρυξ. P. Flor. Ald. 1. 2. Asc. μακροφάρυξ. Ald. 3. St. Br. Vid. ad p. 291. nr. 536. v. 4. V. 3. μύστι. λάγ. P. Br. μυσιλάγννε. Pl. V. 5. ἄμικτος. P. παρείης. Ib. παρείναι. Pl. Br. Vitium esse crediderim in ὄφελος. Fortasse: αἰθ' ἀφελῆς καὶ ἄμικτος . . . παρείης. *integra et intacta*. Hesych. ἀφελῆς, ἀσινῆς, καθαρός. De puella usurpatum ἀφελῆς *simplicem* significat, nulloque fuce corruptam; ad vinum translatum non multum differt ab ἄμικτος. — V. 6. ἄφθορος. P. ἔφθορος. Pl. Br. De permutatione litterarum ν et ρ vid. ad p. 205. nr. 348. Hinc corrige ap. Io. Lydum de Mens. p. 93. ἐπειδὴ ἐξ ἀργιότητος καὶ ἀγορίας (ἀγορίας Cod. quam vocem temere expulit cl. editor) τῆς κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀρχομένου τοῦ σπερματικοῦ τόκου θηλύνεσθαι. — Vulgo post ἄφθορος inciditur. Noli dubitare jungendum esse, ὥς κούρη ἄφθορος.

Nr. 230. ὀνέδτον εἰς τὸν ἐλικῶν^α ἢ εἰς τι μονοσίον. ζτ. Vid. ad p. 378. nr. 140. v. 1. — Br. II. 289. nr. 3. An. II. 2. p. 334. V. 3. οὔτως καὶ. P. οὔτω καὶ. Pl. Br. οὔτως etiam aute consonantem locum habere videtur. Vid. ad p. 169. nr. 161. v. 4. ad p. 509. nr. 18. Sed molestum est καὶ. Fortasse: οὔτω αἰεὶ σοφίης πόνος ὄρθιος. Sic hoc distichon habendum est pro exegesi prioris, non, ut olim minus recte statui, pro apodosi comparisonis. — Nr. 231. ἀντιπάρου σιδωνιον εἰς πλάτανον ξηράν βασιτάζουσιν ἄμπελ^ο. Br. II. 16. nr. 38. An. II. 1. p. 43. V. 2. ὀθνεῖη . . . κόμη. P. V. 3. ὀροδάμονος esse videtur in P. V. 4. ἀποτηλοτέρη. P. ἀπετηλοτέρη. Pl. Br. V. 5. τίς. P.

P. Nr. 232. φιλίππου θεσσαλο^α. ζτ. ἐπὶ τινι το ἐπίρ. ζτ. Br. II.

228. nr. 58. An. II. 2. p. 188. V. 1. ἀδριακοῖο νέτους. de testa videtur accipiendum, quae olim vino Adriaco inservierat. Vid. Addend. T. III. 3. p. 19. V. 3. τρυφερὴν καλίσβην. accipe de arundinibus in tugurii modum contextis, ad quas vites applicantur. V. 5. αἰεὶ τε. P. αἰεὶ τε. Pl. Br. ἡ γερὰν δέ. P. γάρ. Pl. Br. Contra ap. Lucian. Dial. Deor. XIX. T. II. p. 54. ὁ Ἄρης γὰρ οὐ φοβερώτερος ἦν; verior est Cod. Par. lectio, ὁ Ἄρης δέ.

Nr. 233. ἐρυνύον (sic) ἐπὶ τινι ἀνθρώπῳ τέμνον δρὲν ὃν ἔνυψ^ε
 δῶξ ἦτουν (ἦγουν) φαλάγγιον καὶ ἐξέκοπη τὸν πο.^{δα} Br. II. 297. π. 9.
 An. II. 2. p. 359. V. 1. μίνδων. P. μείδων. Pl. μίδων. Br. Μείδων
 est ap. Suid. T. II. p. 547. — V. 3. μελαίνη σηπεδόνι. P. μελαίνη
 σηπεδόνη. Pl. Br. σηπεδόνι tamen est in Ald. 1. 2. Nec μελαίνη
 graecum est, nec σηπεδόνη alibi occurrit. Scripsi, monente Schaefero,
 μελαίνη σηπεδόνι. V. 4. σαρην καταστραγάλους. P. σάρκα καὶ ἀστραγ.
 Pl. Br. κατ' servari posse videbatur. V. 5. ἀπὸ τῆς. P. Pl. Br. ἀπὸ
 τεῦ corr. Joa. Scaliger in not. mst. Mire H. de Bosch T. IV. p. 191.
 ἀπὸ γῆς. Idem p. 482. commemorat conjecturas Wyttenbachii, ἀπὸ
 τευ (ἀπὸ τεῦ), de te amputatum est, et H. van Eldick, ἐμῆθη
 θέποδος, legentium. At mihi nunc verba ἀπὸ τῆς h. l. non magis
 videntur sollicitanda, quam p. 407. nr. 305. ἐμοὶ δ' ἀπὸ τῆς οὐκίτι
 τερπνὸν ὕδωρ. i. e. ἀπὸ τούτου. Simile est ἐκ ταύτης ap. Herodot. IV.
 43. ἐπὶ ταύτης. ap. Diodor. Sic. XVII. 95. quae loca excitat Schaefer.
 ad L. Bos p. 43. — V. 6. μουνόποδα. Habet Manetho L. I. 137.
 χυλοὶ, μουνόποδες, ξύλινον προσκειμένοι ἄρθρον. — σικπάνιον. P.
 σικπάνιον. Pl. Br.

Nr. 234. κριναγόρου π φιλοσοφίας εἴ ὅτι μόνη ἀρετὴ τίμιον πῆγμα.
 Br. II. 149. nr. 33. An. II. 1. p. 406. V. 1. αἰ δειλ. P. Br. ὡ δειλ.
 Pl. κεναῖς ἐπ' ἐλπ. P. κεναῖς ἐπὶ ἐλπίσι. Br. c. Plan. hiatus molesto.
 Inserui ἔρ', quod ante ἐπ' facile potuit excidere. — V. 3. ἐπ' scripsi
 ob anastrophe. V. 4. οὐδὲ ἐν. P. Br. οὐδέιν. Pl. Vid. ad p. 306.
 nr. 629. — V. 5. ἀμυδρά. P. V. 6. μέθαις. P. μέθες. Pl. Br. —

Nr. 236. τοῦ αὐτοῦ εἰς γῆν αἰγύπτου καὶ λεβύης ὅτι τὸ εἰ βασι-
 λίων κῆδος ἀμφοτέρως συνῆψεν πτολεμαίων δηλ. Br. II. 145. nr. 19.
 An. II. 1. p. 394. V. 5. 6. Transpositi versus in P. sed error litteris
 adscriptis emendatus.

Nr. 236. βάσσαν λολλίου εἰς αἰνείαν τὸν τραῦα ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἠγέρθη

ἡ μεγα^ς πό^ς ῥωμαίων. Br. II. 161. nr. 4. An. II. 2. p. 22. V. 3. σί. P. ed. Flor. Ald. 1. σοί reliquae editt. Br. In Ἰταλός prima h. 1. producitur, ut in Orac. Sibyll. IV. p. 517. Ἰταλός ἀνθρώποι πόλεμος μέγας. Quod quum tantum in Ἰταλίδης, Ἰταλία, et in casibus obliquis vocis Ἰταλῆς fieri existimaret Passovius, in not. mst. verba sic censebat transponenda: ἀλλὰ σοί, Αἰνείας, Ἰταλὸν στύλος ἱερὸς ἦδη. Verum in Ἰταλῆς quoque primam produxit Thall. Miles. p. 261. nr. 373. Ἰταλῆς ὠκυμόρους. Quare modus primae syllabae in Ἰταλός etiam a sede, quam in versu obtinet, pendere videtur, ut ap. Latinos, ubi Virgil. Aen. VII. 643. quibus *Itala jam tum Floruerit terra alma viris*. Ibid. IX. 698. *volat Itala cornus Aëra per tene-rum*. — V. 5. ἡ γάρ. P. Br. ἡ γάρ. Vulgo.

Nr. 237. ἐρυνκίου εἰς ἄγαλμα φήμινον ἡρακλῆους. Br. II. 296. nr. 4. An. II. 2. p. 355. V. 1. πρὸς τω. P. V. 2. ὅτφ. Vid. ad p. 155. nr. 76. P. V. 3. In marg. ζήτει διὰ τὰ σφάλματα. — ληόντω πάλα. P. λειοντοπάλα. Pl. Br. — οὐδὲ τά. P. Pl. οὐ τὸ τὰ τόξα malebat Schneiderus. Divisi οὐδέ. Interrogationibus δὲ vim addit. Vid. ad p. 289. nr. 519. V. 5. ἀλκείδα. P. — Nr. 238. ἀντιπάρου εἰς ἀπόλλωνα καὶ λη^τ τήν^τ αὐ^τ μητέρα. Br. II. 14. nr. 30. An. II. 1. p. 38. V. 1. ἀπόλλων. P. ὠπόλλων. Pl. Br. ἐν ἄτα. P. ὄνατᾶ. Pl. Br. V. 2. αἰγλαίης. P. ἀγλαίης. Pl. Br. λητοί. P. V. 3. οὐθ' ὅτι. i. e. ὅτι καὶ τῆςδε Ζεὺς οὐ μάτην (non sine causa) ἤρατο. V. 5. ἡρη νέμειση τόν. P. V. 6. εἰληθυίης. P. Pl. ἐληθυίης. Br. c. Huetio. Vid. ad p. 186. nr. 244.

Nr. 239. Κριναγόρου εἰς βιβλ^ο/λυρικὴν ἀνακρεον^τ. Br. II. 143. nr. 14. An. II. 1. p. 590. V. 2. post Χαρίτων incidit Br. Junxi hanc vocem cum Ἀνακρέοντος; carmina Teji poetae intelliguntur. V. 3. αἰς ὁ τῆϊος ἡδὺς πρίσβης. P. Dorvillius quum ia apogr. interpolato invenisset scriptum: αἰς Ἀνακρίων ἡδὺς πρίσβης ὁ τῆϊος, verba transposuit: αἰς πρίσβης ἡδὺς Ἀνακρίων ὁ Τῆϊος, quod Br. audacter recepit. Si Crinagoras scripsit, quod in marg. posui: αἰς ὁ Τῆϊος κύκνος — glossator πρίσβης, aut ἡδὺς πρίσβης adscribere potuit; nisi ἡδὺς fortasse ortum ex mutilato et corrupto κυκν^ο. Leonid. p. 210. nr. 19. τὸν χαρίεντ' Ἀλκαῖνα, τὸν ὑμνητῆρ^ε ἑμναίων Κύνων. Antipater p. 212. nr. 30. κύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τῆϊος ἐνθάδε κύκνος Εὐδα. Priore correpta κύκνος legitur p. 107. nr. 154. v. 5.

apud Tragicos saepius. V. 4. in marg. ἱαμβικόν. V. 5. ἀντωνίη. P. ἀντωνίη. Br. c. Dorvill. V. 6. ἡνεγκαμένην. P. Nomini ἀντωνίη participium accommodavit Br.

Nr. 240. φιλίππου ἐπὶ κρωτὶ μέλλον τῦψαι παιδί (L. παιδίον) ἥγουν κορύψαι. ὃν κατὰ τῦψασι τὸν ὁδὸν ἀπέπειν. Br. II. 231. nr. 70. An. II. 2. p. 197. V. 1. ἀπὸ πλαν. P. καλύπτρης. Ib. *Calyptrae filium* interpretor. κορύπτων. Br. cum nonnullis editt. Plan. κορύπτης. Cod. Ald. 1. in Lectt. Ald. 2. 3. Nic. Sab. In marg. edit. Wech. γρ. καὶ κορύπτης. ἢ ἢ τὸν παῖδα τῆς κορύπτης· ἢ κορύπτων νύκτας, καὶ καὶ κορύπτων καὶ ὠδῶν. V. 3. ἀπορύχτας. Malim, ἐπιρύχτας, *irruptens*, vinculis ruptis; vi neutra, ut Soph. Aj. 774. οὐποτ' ἐκρήξει μάχη. — V. 5. δεχαρίσατο. P. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ἐχαρίσατο. reliquae editt. et Br. — ζῶαν. P. ζῶν. Pl. Br. ἀρ' ἀπὸ Ἡρῆς. Hiatus sustulit Herm. ad Orph. p. 770. ἀρὰ γ' ἀπ' Ἡρῆς corrigens. Quum sic tamen hiatus relinquatur (quomvis ille minus molestus. vid. ad p. 241. nr. 230.), correxerim: καὶ γὰρ ἀπ' Ἡρῆς Ἡρακλῆς . . . qua emendatione etiam oratio melius vincitur: *Junonis enim odiis exercitatus Hercules puerilis aetatis didicit misereri*. P. 587. nr. 124. καὶ γὰρ μοι ἐνὸντιος ἦλθε. p. 593. nr. 159. καὶ γὰρ δὴ τὰ σά, κοῦρε. p. 613. nr. 25. καὶ γὰρ εὖκαθ' οὕτως. Theogn. 179. καὶ γὰρ ἀνὴρ πανὴν διδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν, οὐτ' ἔρξαι δύναται.

Nr. 241. ἀντιπάτρου εἰς ἀπόλλ' εἰ ποσειδῶνα εἰ τὸν δία εἰ ἄμμα-
να: ἀρμόττει δὲ μᾶλλον εἰς τὸν εὐαγόραν. τωθατικόν. Br. II. 6. nr. 2. An. II. 1. p. 16. V. 1. καβαλλῆς. P. adscriptum ἐπύφορβος. V. 3. παιδικός. P. Pl. παιδικά. Br. versum hiatus onerans. Notanda potius significatio vocis παιδικός, de puerilis amoris sectatore; ut παιδικῶς ὁμιλεῖν, more eorum, qui pueros sectantur, ap. Lucian. in Amor. §. 17. — V. 5. ὦν χαλκός. P. et fere omnes editt. Plan. ὦν καλός. Steph. ex prava Brodae correctione. — αὐτὸς ἐναγής. P. ἀλίσκει. Plan. quae lectio altera est paulo verecundior.

Nr. 242. ἀντιφίλου βύζαν εἰς γλαῦκον τινὰ πίνητα ἐν ἀκατίῃ πλόντα εἰς τὰ τῶν βίου ἀποριζόμενον εἰ ἐν αὐτῇ ἀκατίῃ θνήσκον. Br. II. 180. nr. 41. An. II. 2. p. 65. V. 1. νησαίοιο. P. Br. fretum inter insulam et continentem intelligens. Νησαίοιο. Pl. de flumine Nesso sive Necto interpretabar equidem, assentiente H. de Bosch T. IV.

p. 315. s. *Νέσσοις* vulgo scribitur ap. Aristotel. Hist. An. VI. c. 31. Vid. Schneider. T. III. p. 517. Etiamnum *Νεοταίοιο* legendum existimo. Perperam legitur in Theophyl. Inst. reg. II. 19. *ἂν δὲ φίλιππος νομισθῇ, στενοχωρεῖται τὰ βασίλεια νησαίοις ἵπποις καὶ Ἰταλοῖς.* *equis insularibus* vertunt. Tu scribe: *νησαίοις*. Vid. Interpp. Hesych. V. *νησαίας ἵππου*. T. II. p. 679. — V. 3. *ἐντροός*. P. V. 3. *ἡδ' ὄτ' ἔκν*. Br. cum editt. Plan. ante Steph. qui *οὐποτ'* exhibuit. *οὐδ' ὄτ' ἔκν*. P. ut legendum esse docui in Emendatt. in Epigr. p. 34. Cod. Palatino nondum comparato. *ἐκνωσεν*. P. *ἐκνωσε*. Pl. Br. V. 5. *αἰλίοιο*. P. *άλίοιο*. Pl. Br. *οὐδ' ἄρ' ἔμ*. P. *οὐδ' ὄτ' ἔμ*. Pl. Br. sensu iubente. — P. V. 6. In marg. *ἔτι τὸν ἐλλεινὸν γέροντα μετὰ τῆς ἰδίας νῆος κατέκασαν*. V. 7. *ἐκλυσαν*. P. *ἐκλεισαν*. Pl. ex editorum correctione. In Ald. 2. est *ἐκλυσαν*, et sic, aut *ἐκλυσσαν* in Codd. De *ἐκλεισαν* cogitabat Br. Verum procul dubio *ἐκανσαν*, quod in textu posui. Similiter ap. Phleg. Trall. de Mir. p. 18. ed. Fr. scribitur, *τὴν μὲν ἀνθρωπον κατακλείειν*, pro *κατακαίειν*. Vid. Bast. Epist. ad Boisson. p. 62. ed. sec. — *τοφραγεραῖός*. P. *τόφρα γεραῖός*. Pl. *τόφρ' ὁ γερ.* correxit Br. De *τόφρα* pro *ὑφρα* posito vid. Br. ad Apoll. Rh. IV. 1487.

Nr. 243. *ἀπολλωνίδου εἰς ἀρίστηπον ἐκ περὶ σωθέντα εἰς ὑπὸ κεραννοῦ ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπαλλάξαν*. Br. II. 137. nr. 20. An. II. 1. p. 368. — Nr. 244. *τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλάφους ἐν ποταμῷ κρυστάλλῳ πεδηθεῖσας εἰς ὑποκνηγὰς ἐναν ἀγρευθεῖς*. Br. II. 135. nr. 15. An. II. 1. p. 368. Cf. Virgil. Georg. L. III. 569. sqq. V. 3. *ἐφόρμισαν*. P. *ἐφώρμισαν*. Pl. Br. Vid. ad tp. 359. nr. 12. — *ἐλπιδι φροῦδοι*. P. *ἐλπίσι χρησταῖς*. Pl. *ἐλπίσι φροῦδαις*. Br. c. Pierson. Restitui lectionem membr. monente Schaefero, hoc sensu, montes reliquerant illi (*φροῦδοι*, *abierant*), sperantes fore, ut aqua genua foveret. — Sic etiam in seqq. melius procedit narratio, quam si jam ante significatur, spem cervorum vanam fuisse. V. 4. *ἄσθμασιν ὠκὺν γόνον*. P. *ἄσθμασιν ὠκὺν γόνν*. Pl. *νάμασιν* Br. c. Ruhkenio; quod mihi non videtur necessarium. *ἄσθματα ποταμοῦ*, aura est calidior, vel calor ipse, qui aquis continetur. P. 491. nr. 12. *φρυγόντες ὀπωρινῷ κυνὸς ἄσθμα*. Nonn. Dion. 1. 2. *μογοστόκον ἄσθμα κεραννοῦ*. Manetho IV. 274. *ἄσθματόκοιο λλοντος*. V. 6. *χειμερίης*. P. *χειμερίη*. Pl. Br. Graefius ad Meleagr. p. 62. corrigi: *χειμερίου στυγερεῇ δῆας πάγοιο πέδη*.

Mihi vulgata non videtur sollicitanda. V. 8. *στάλικα*. P. *στάλικας*. Pl. Br. fortasse rectius.

Nr. 245. ἀντιγραφὸς εἰς νύμφην κόρην φρυγούσαν ἐκ τ' θαλάμου ἰ
ἐπὶ κυνῶν διασπας. Br. II. 206. nr. 9. An. II. 2. p. 126. V. 1. ἐπὶ
παράστασιν. P. ἐπὶ παστάσιν. Pl. Br. Syllabarum temere insertarum
exempla collegimus ad pag. 73. in Christ. Ecphr. vera. 310. Pauca
hujus generis addam. Ap. Liban. T. IV. p. 227. 16. λύων ἐμαντῶ
τὴν ἐπὶ τοῖς παρελθούσι λύπην. scr. ἐπὶ τοῖς παροῦσι. Ib. T. III.
p. 400. 10. ἀντὶ τῶν ἀπολογουμένων τῶν ἐν Πυλαίᾳ διοικεῖν. Scr.
τῶν ἀπολομένων τὰ ἐν Πυλ. ut loco Phocensium, qui per eum per-
ierant, res Amphictyonicas administraret. Ap. Philostr. Imagg. I.
11. p. 781. τὰ στεγάζοντα κατὰ τοῦ στέγνον. in στάζοντα recte mu-
taverunt Wytttenbach. et Koen. Vid. Boissonad. ad Greg. Cor. p. 155.
Ibidem pro ῥίζας γὰρ βαλομένη ταῖς κορυφαῖς. legendum ταῖς κόραις
c. Heynio in Opusc. Academ. T. V. p. 44. Heliadibus sc. Obiter
ibidem corrige cum Cod. Guelph. αὔραις γὰρ καὶ κρυμοῖς, οἷς ἀναδι-
δωσι, λιθορργήσῃ. pro λειτουργήσῃ. — V. 3. μοῖνῃν. P. Br. μόβοιν.
Pl. mira aberratione. V. 4. παρθενικαῖσι. P. παρθενικῇσι. Pl. Br.
V. 6. ἄφνω. ἔσχ. P. Br. αἴφνης. Pl. probante Hermanno ad Orph.
p. 770. Mihi ἄφνω videbatur lenius. Apollon. Rhod. L. IV. 580.
αὐτίκα δ' ἄφνω ἴαχεν. — Nr. 246. μαρὰ ἀργενταρῇ εἰς οἰνητῇν
λάγνον κλασθεῖσαν ὑποβὸν λίθον. Adscripta sigla Ὡ. Br. II. 272.
nr. 26. An. II. 2. p. 294. V. 1. ἡλεία. P. ῥῥεῖα. Pl. ῥῥεῖα Br. cum
Scaligero in not. mst. V. 3. τηλόθι. P. τηλόθε. Pl. Br. — εἰς σε. Br.
εἰς σέ. P. et plurimae editt. Plan. V. 5. πυκνά. P. Br. πολλά. Pl.
V. 6. γινόμενος. P. γιγνόμενος. Pl. Br. — Nr. 247. φιλέππ εἰς πλά-
τανον ἐκρίζωθησαν ὑπὸ ἀνέμων. Br. II. 229. nr. 64. An. II. 2. p. 193.
V. 1. εὐθαλή. P. Una littera mutata scripsi εὐθηλή. εὐθαλία Br. cum
Plan. In εὐθαλῆς media ubique corripitur, Anytes loco excepto
p. 409. nr. 313. εὐθαλία φύλλα. Sed ibi quoque εὐθηλία legendum
videtur. P. V. 3. In marg. Cod. ὑπολαμβάνω ὅτι ὕψικνεοι οἰνητὸν
αὐτὴν κατεσκεύασαν. fortasse: ὅτι τι σκεῦος οἰνητὸν αὐτὴν κατεσκεύ-
ασεν. Prava conjectura, ducta ex nr. 232. — V. 6. κλινομ. vinum,
quod alios dejicit, me erexit.

Nr. 248. βοήθου τ' ἐλεγειογραφῇ εἰς πυλάδην τὸν ὀρχιστ' ὑποκρί-
νόμενον τὸν διόνυσον. Br. II. 127. An. II. 1. p. 343. V. 3. ὀρχήσατο.

P. *ώρχήσατο*. Pl. Br. Vid. ad p. 359. nr. 11. γ. 4. — Nr. 249. *μακκίον* (Sic saepe; *μαικίον*. Plan.) εἰς ἀναθενδρα ἐπὶ πανὸς *γυλατ-^δτομένην*. Br. II. 239. nr. 10. An. II. 2. p. 222. V. 1. *γλανκάν* et *τάνδε*. P. Pl. Br. in seqq. tamen nullum dorismi vestigium. V. 2. *ιδρυθείς*. P. *ιδρυθείς*. Pl. Br. Cf. Br. ad Apoll. Rhod. III. 1269. IV. 532. — *πᾶν*. P. et ed. pr. Flor. V. 5. *ἦν δὲ χειρὶ ἡ φανοση*. P. *ἦν δὲ χειρὶ παύσης*. Pl. Br. — *κλοπή*. P. *κλοπή*. Pl. *κλοπίμη*. Br. citra necessitatem. Od. XIII. 298. *μύθων κλοπίων*. Ep. ad. in Plan. nr. 123. T. II. p. 662. *στείχειν κλοπὴν ὁδόν*. — V. 6. *ὀζαλήν*. P. Br. *ἄζαλήν*. Pl. — *τήνδε*. P. Pl. *τοῖδε*. Br. Quum *καρηβαρήν βάκτρον* circumscriptio sit *βάκτρον καρηβαρόντος*, baculi, cujus pars superior crassior est et nodosior, bene habet *τήνδε*, et eleganter jungitur cum ea voce, quae periphrasin facit.

Nr. 250. *ὄνίστον εἰς θήβας τας ἐπταπύλους αἰ ἀμφίων καὶ ζῆ^δ μετακινθάρ ὠκοδόμησαν*. Br. II. 290. nr. 6. An. II. 2. p. 336. V. 1. *κατ' ἡριφίην*. P. *κατηρείφθην*. Pl. Br. V. 2. *θήβης*. P. *θήβη*. Pl. Br. V. 3. *δέ μοι*. P. Pl. *δ' ἐμοί*. Br. V. 4. *πέτροις . . . αὐτομόλοις*. P. Pl. *πέτροι . . . αὐτόμολοι*. Br. verissime. V. 5. *ἀμφίων*. P. Pl. *ἀμφίον*. Br. metro vacillante. — *ἐπτάμιτον*. P. *ἐπτάπυλον*. Pl. Br. Philostr. Imagg. L. I. 11. p. 779. *φιλότιμοι καὶ ἡδεις οἱ λίθοι καὶ θητεύοντες μουσικῇ· τὸ δὲ τείχος ἐπτάπυλον, ὅσοι τῆς λύρας οἱ τόνοι*. Ibid. paulo ante vulgo legitur: *ἔδει δέ, οἶμαι, τὴν γῆν, ὅτε πάντων γενέ-
τειρα καὶ μήτηρ, καὶ αὐτόματα ἦδε τείχη διδωσιν*. Restitue *οὔσα*, quod Olearius delevit post *μήτηρ*, et scr. *καὶ αὐτόματα ἦδ' ἡ τείχη διδωσιν*.

Nr. 251. *εὐήνου γραμματιξ εἰς τοὺς σκώληκας τοὺς τὰς βίβλ³ βε-
βρωσκούσας ἤγουν σῆτας*. Br. I. 167. nr. 16. An. I. 1. p. 328. V. 2. *κλέμματα*. P. Br. *κτῆματα* tentabat Br. *κλήματα* Jensius. In hoc nuper etiam incidit Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. idque calamistrato hujus epigr. stilo convenire existimat. Fortasse recte. Ipse incideram in *λέμματα*, *sapientiae corticem*, i. e. chartas, quibus doctrinae thesauri quasi involuti tenentur. Sic etiam appellari potuit involucrum, quod scripta volumina circumdabat. Vid. Interpp. Hesych. T. II. p. 449. 10. Nec displicuerit, *σοφίης σκέμματα*, *cogitata sapientiae* i. e. sapientum. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. III. p. 822. D. E. In Theodos. Esp. Cret. V. 32. *ὦ χορὸς νέων, Ὅσοις*

Ὀμήρου γρόντις ἦν (Vulgo ἦ) τῶν σκευμάτων. V. 4. πλαττομένη
 προ ἀποπλαττομένη. V. 6. ἐν ψήφῳ δόξαν ἐπεισαγάγη. P. ἐψήφα
 δόξεν ἐπεισαγάγης. Br. c. Salm. quod minime est perspicuum. Suspi-
 cabar: βάσκαρε, τὸν σίφων ὁξύν ἐπεισαγάγης. ne acutum admoreas
 rostrum. Culices αἵματος σίφωνας appellat Meleag. p. 109. nr. 151.
 Sic autem tincae rostrum appellari potuit, quod eo chartae pertun-
 duntur; fere ut alia quaedam pars in Eurip. Cycl. 438. ubi vid. Musgr.
 Non multum autem differt σιφωνοξύν a lect. membr. ψηφωδοξάν.

Nr. 252. ἀδέσποτον εἰς ὁδε τινα ὑπὸ λύκων διωκόμενον καὶ εἰς
 ποταμὸν ἑαυτὸν εἶπεν ὃν οἱ λύκοι εἰς αὐτὸν τοῦ ὕδατος εἰδίωξ. Br. III.
 240. nr. 418. An. III. 2. p. 110. V. 1. ἐς βοθ. P. εἰς. Pl. Br. V. 2.
 λύκων εἶδεν. P. εἶδε λύκων. Pl. Br. V. 3. ἀγρεύσαντο. P. ἀγρεύσαντο.
 Pl. Br. Sic infra nr. 354. v. 4. συναγύν. — διδάτος. P. ἔβρεχε. P.
 Pl. ἔβρεχε tacite scripsit Br. At βρύχειν quoque mordendi sensu fuisse
 usurpatum, docet βρονχιδύν. p. 420. nr. 371. εἰνάλιος τόνδ' αἶψα πῶν
 βρονχηδὸν ὁδοῦσι μάργε. ἀλλήλους ὁδῶξ βρύξουσιν ap. Lycophr. 545.
 ad utrumvis verbum referre licet. Facit huc βρονχμός, morsus, ap.
 Nicandr. Ther. 716. σήματά τ' ἐν βρονχοῖσιν. Schol. τὰ ἐν τοῖς
 δῆγμασι γινόμενα σημεῖα. — V. 4. δραξάμενος. P. Br. πλεξά-
 μενος. Pl.

P. Nr. 253. φιλίππου Θεσσαλ^ο ιστὰς ἑκταπύλους θήβας ας
 ἑπολίας κάδμος. Br. II. 220. nr. 31. An. II. 2. p. 171. V. 3. πέν-
 θεις. P. οἰκτρὸν αἰεὶ πολλέθρον. lectio sincera non videtur. Nam
 urbs, in qua bona malis compensabantur, non semper, nec in omnibus
 miseranda erat. — Nr. 254. τοῦ αὐτ^ο φιλίππ^ο εἰς φιλαίνιον γυναιξ^α π^α
 παντα τα τεκν^α ἐτεθνήκεισαν. Br. II. 229. nr. 65. An. II. 2. p. 194.
 V. 1. βαρύνπενθος. P. Pl. et codd. Plan. quod analogiae adversatur.
 Hinc βαρυνπενθής Br. c. Scaligero. Scripsi, distractis, quae tomere
 coaluerant, βαρὺ πένθος, quod cum ἰδοῦσα cohaeret. V. 3. ἐφόρμισα.
 P. et plures editt. vett. Plan. ἐφόρμισα reliquae et Br. Sane, qui
 ἰώλπειν scripsit, non ἰόλπειν, cum verisimile est etiam ἐφόρμισα
 scripsisse. Vid. ad p. 359. nr. 11. 4. — ἦ γάρ. καὶ γάρ legendum
 suspicabar; sed hoc quoque loco hiatus excusationem habet ab inter-
 punctione post quartum pedem. — Nr. 255. τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀριστ^α
 τὸν πένγτα οὐ πασακτῆσις βοῦς καὶ προβατὸν ἔν. Br. II. 33. nr. 94.
 An. II. 1. p. 91. Praeter primum distichon hoc epigr. conspirat cum

epigrammate Antipatri Sidonii p. 380. nr. 150. V. 3. ἀμφοτέρην. P. ἀμφοτέρων. supra. V. 5. δ' ἰμάντι. P. δ' ὄγ' ἰμ. supra. — καταχνέως ἄμμα. P.

Nr. 256. ἀντιφάνους εἰς μὴλ' τὸ δένδρ' οὗ τον καρπὸν αἱ κάμπαι κατέφαγον. Br. II. 206. nr. 8. An. II. 2. p. 124. V. 2. ἀκρεμόνος. P. Vide ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 5. καρποφόρος. P. καρποφόρος Br. c. Salm. emendavit. V. 5. εἰς πολὺν ὄχλον. non videtur sincerum. Scribendum videtur, εἰς πολὺν ὄλβον. divites et beatos, invidia persequitur. ὄχλον depravatum in Fabul. Aesop. nr. 104. ed. Haupt. in ὄρεθον mutandum suspicabar in Addit. ad Athen. p. 208. in κόλον Schaefer. in Aesopo Heusinger. pag. 131. in ἀρχὸν denique Schneiderus in Fab. Aesop. ex Cod. Aug. nr. 108. omnes eodem sensu. — V. 6. πορθεῖ καὶ τοῦτους γῆραν αἰεὶ μ' ἔλεγεν. P. Temere Br. τοῦτον ἄγει οὐ φθόνος, ἀλλὰ φθύρος. Aliquanto melius Salm. in Ap. Guy. καὶ τοῦτοις κῆρας ἄγει μελίας. sensu tamen parum commendabili. Fortasse scribendum: ὅς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτον κῆρα κάλει μεγάλην. Κῆρ de quavis re perniciosa obvium. Od. p. 500. Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν. Sphinx κῆρ ἀναπαξάνδρα. Aeschyl. VII. c. Th. 761. Furiae φθεραιγενεῖς κῆρας. Ib. 1053. Eleganter Br. ap. Oppian. Cyn. II. 288. de serpentibus: πικρῶν μὲν ἐπὶ χθόνα λείψανα κηρῶν ἔξεπισσε. pro θηρῶν. Facile tamen illi emendandi conatui meo praetulerim lenem Graefii correctionem in Epict. cr. in Bucol. gr. p. 125. ὁ φθόνος εἰς πολὺν ὄγκον ἀποβλέπει· ὅς δὲ τὰ μικρὰ Πορθεῖ, καὶ τοῦτου χείρωνα διτ' με λίσγειν.

Nr. 257. ὑποκλωνίδου εἰς πηγὴν ὀνομαζομένην καθαρήν. Br. II. 134. nr. 11. An. II. 1. p. 359. V. 1. ἡ καθαρή. P. Pl. ἦν καθ. Br. Male. Junge: (ἐγὼ) ἡ καθαρή οὐκέτι βλύζω. V. 3. παρακλίντορος. P. — τορας. Pl. Br. V. 5. Scr. γλυκύν. — P. Nr. 258. εἰς τὴν αὐτὴν πηγὴν ἀντιφάνους μεγαλοπολίτου. Br. II. 205. nr. 7. An. II. 2. p. 124. V. 4. ἀνδροφώνον. P. ἀνδροφόνος. Pl. Br. κηλιδ'. P. Br. κηλιδ' plures editt. vett. Plan. — Nr. 259. βιάνορος εἰς δόμ' καταπίσσει ἐνῷ ἦν βρέφος καὶ διεσω. Br. II. 155. nr. 7. An. II. 2. p. 10. V. 2. ζεφύρου ἐλαφρ. Quint. Smyrn. VII. 559. de Minerva, φέρειν δὲ μιν ἱερὸς ἀῆρ Εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην ἀνέμοιοι. V. 3. ἔρεπιον. P. ἐρεπίον. Pl. Br.

Nr. 260. σκουνδον σαραν εἰς λαῖδα τὴν ἱταίῳ δια το γηράσκειν.

Br. II. 306. nr. 2. inter epigr. Epigoni Thess. cui tribuitur in Plan. p. 104. St. fortasse quod proximum epigr. illius est ποῖται. An. II. 2. p. 406. V. 3. τί δὲ κύπρις ἐμοῦ ἔτι. P. In Plan. omnino male: οὐδ' ἡ Κύπρις ἐστὶν ἐμοὶ ὅσον ὄρκος γνώριμος. quaedam editt. vett. γνώριμον. In marg. Wechel. γρ. τί δὲ Κύπρις ἐμοὶ πλεον, ἢ ὄρον ὄρκος. quod membr. lectioni facile praetulerim. Saltem scribe: ἐμοὶ γ' ἔτι. V. 4. γνώριμον. P. γνώριμος. Br. „Ad talia neutra librarii passim offenderunt, sic ut aut genera exaequarent, aut alias turbas facerent. . . Talibus locis auctoritate optimorum librorum illa constructio vel tenenda vel restituenda. Rursus caveamus, ne invidis scriptoribus illam elegantiam scilicet obtrudamus.“ Verba sunt praestantissimi Schaeferi ad L. Bos p. 535.

Nr. 261. ἐπιγόνου Θεσσαλ^ο/ εἰς ἄμπελον γηράσασαν καὶ μὴ καρ^π. Br. II. 306. nr. 1. An. II. 2. p. 405. V. 2. τετανῶν. P. Pl. πεπάνων Br. cum Valken. ad Ammon. p. 175. quem imitari non sum ausus. τετανοὶ βότρυες, ut φαροί, acini esse videntur succosi, quo fit, ut pellicula laevis appareat et splendida. Bene sic respondet v. 4. σταφυλῇ γήρως αἰσθάνεται ἐντιδών. Stephan. Thes. T. III. p. 1305. C. „τετανός opponitur rugoso, faciesque hominis τετανός dicitur, quae tenta et plena humore, cutis superficie nitet, laevoreque habet, et nullis sulcatur rugis. Quo sensu Galenus L. 5. τῶν κατὰ τόπους dicit, τετανόν καὶ καθαρὸν διαφυλάττει τὸ πρόσωπον.“ Nicand. Alex. 343. ἀμφὶ δὲ οἱ γυλοὶ τετανὸν περιφαίνεται ἔρφος. Ib. 464. αἰμ' ἀναλόμενος τετανὸν τ' ἰσκληκότε ῥινόν. — κομησαμένη. P. νομισσαμένη. Pl. Br. — V. 3. ἰδ' ὁ χρ. P. Br. ἰδ' ὡς χρ. Pl.

Nr. 262. φιλίππου Θεσσαλ^ο/ εἰς ἀριστοδίκην εἰς τινος (L. ἥς τινος) τὰ τέκνα τὰ μὲν νόσος τὰ δὲ πείλαγ ἀπώλεσεν. Br. II. 230. nr. 66. An. II. 2. p. 194. V. 4. νούσω. P. — ἤμυσαν. media correpta, ut pag. 408. nr. 309. et in epigr. Gregor. Naz. Pal. pag. 339. nr. 96. Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἐξαπίνης. Alibi producit. P. 228. nr. 88. p. 286. nr. 498. p. 320. nr. 715. Oppian. Hal. II. 307. Apollon. Rh. II. 582. — V. 5. αἰσί. P. αἰεὶ omnes editt. vett. praeter Asc. et St. — Nr. 263. ἀντιφίλου βυζαν^τ εἰς γραῦν τινα εὐβονί^ο οἰωνομένην ἐπιλε. Br. II. 174. nr. 18. An. II. 2. p. 51. V. 3. περιέζουσα. P. περιάζουσα. Pl. Br. καὶ εἰ β. P. καὶ ἦν. Pl. Br. V. 5. ἦν ποθ' ἄμαρτος. P. et editt. Plan. ἦν ποθ' ἀμάρεγ^η Br. cum quatuor Codd.

Plan. εἰποθ' ἀμάρτοι Schaeferus corripbat in not. mat. idque videtur verius

Nr. 264. ἀπολλωνι οἱ δὲ φιλίππου εἰς τέττιγα ἰξυθέντα. Br. II. 138. nr. 25. An. II. 1. p. 371. V. 1. πρῶνας. P. *summis in ramis fruticeti sedens*. πρῶνες ὕλης sunt in ep. Alcaei p. 180. nr. 218. ubi ὕλης nostro θάμνου respondet. Vid. Steph. Thes. T. I. p. 1499. F. G. ἀμφὶ κλώνας. Br. V. 2. μέσον. P. μέσου. Br. P. V. 3. In marg. Cod. εἰς τέττιγα ἰξυθέντα παρὰ Κρίτωνος ἰξυτοῦ. — θανίζων. P. ῥαπίζων. Br. c. Reisk. — δαῖδαλον. P. δαῖδαλ'. Br. c. R. Distinctione mutata; auctore Schaefero, δαῖδαλα junxi cum πατωργάνηζε. V. 4. τῆς ἐρημίας pondet a praepositione verbi. Vid. Abresch. Lectt. Aristaeen. p. 277. Sic fere Apoll. Rh. IV. 25. κατεγέματο φωριαμοῦ i. e. κατὰ φωριαμοῦ. Salmassius corr. τὴν ἐρημίαν. ut Greg. Naz. Or. XXXIV. p. 554. A. de cicadis: ὅταν καταφωνῶσι τὰ ἄλογα. — V. 6. Hunt versum omisit Jens. et Reisk. — ἀσάρκου νῶτα δούταν. P. i. e. τὰ τοῦ ἀσάρκου τέττιγος; nec opus scribatur cum Br. ἀσάρκα. Recepi tamen ejusdem νῶτ' ἰδουνακεύσατο; quia nulla h. l. causa erat, cur augmentum omitteretur.

Nr. 265. τοῦ αὐτοῦ εἰς αἰτὸν τοξευθέντα ὑπὸ κρη εἰ τὸν τοξεύσαντα ἐν τῷ κυτ' ἀπὸ πτείναντά. Br. II. 137. nr. 21. An. II. 1. p. 368. V. 1. ἰοτυπίς. P. ἰοτυπής. Pl. Br. V. 3. ξέινον. P. πῖνον. Pl. Br. ex Planudis fortasse conjectura. Post πάλιν lacuna est in P. παλινδρομέοντε κατέντα. Br. c. Plan. V. 4. ἡέριον. P. ἡερόθεν. Pl. Br. ἡερίον (sic) servavi, quum ob praecedentis versus defectum nihil certi de sensu hujus loci statui posset. — ἔθανεν. P. Pl. ἔθανε. Br. V. 6. ἀνχεῖσθ' P. ἀνχεῖθ' Pl. Br. — Nr. 266. ἀντιπάτρον εἰς μαρσάν τὸν ἀνλγτήν διατι γλαφυρὸν καὶ ἐμμελες αὐλεῖν. Ineptum lemma. Br. II. 116. nr. 29. An. II. 1. p. 310. In Plan. p. 13. St. *Philippo* inscribitur. V. 2. γλαφυρῶϊ. P. γλαφύρῳ. ed. Flor. Ald. 1. Junt. Nic. Sab. γλαφύρῳ reliquae. De Glaphyro tibicine vid. Juvenal. VI. 77. ibique Interpretes.

Nr. 267. φιλίππου θισσαεὶς εἰς δάμιν τινα ἐν τῷ ἱκαρίῳ πελάγῃ καταποντωθέντα. Br. II. 233. nr. 77. An. II. 2. p. 204. V. 1. Versum in membr. mutilum sic implevit Plan. Ἱκαρίην τὸ πάρος πλώων. jejuno additamento. Quod olim suspicatus sum: Ἐμπορος Ἱκαρίην .. ordo litterarum redarguit. Vide Prolegg. §. II. p. XLI. s. §. III. pag. XLIII. Quae H. de Bosch hic tentavit T. IV. pag. 310. et in Tom. IV.

Addendis p. 493. rem non conficiunt. Sensui et numeris satisfaceret: *Ἰκαρίην πλώων ἔτι παῖς ἄλα.* V. 5. οἰκτίστωι. P. οἰκτίστως. Pl. Br.

Nr. 268. ἀντιπάρου θεσσαλ/ εἰς κύνα θηρεντία ἐν αὐτῇ ἄγραι
τεκνοσαν εννιάσκύλακας. Br. II. 118. nr. 38. An. II. 1. p. 319. V. 1.
κατ' ἰχνος. P. κατ' ἰχνηος. Ik. male omnino; semper enim scribitur
κατ' ἰχνος. ut Eurip. Hec. 1059. Rhes. 690. Aelian. H. An. XIII. 11.
ἡ δὲ ἀλώπηξ καὶ αὐτὴ κατ' ἰχνος ἐστὶ. Fortasse, ἄττις. Reiskius
corr. κατ' ἰχνος. Veram lectionem restitui ex Clem. Alex. Strom. IV.
p. 592. 7. qui h. v. sic laudat: *κρήσσα κύων ἐλάφοιο κατ' ἰχνηον ἰδραμε
γοργῶς.* Sic Quint. Smyrn. VIII. 361. *χαζομένοισιν ἐποντο κατ' ἰχνηον.*
Apoll. Rhod. I. 675. *ὥς δ' ὁπότε ἀγραύλοιο κατ' ἰχνηι σημαντῆρος
Μιρία μῆλ' ἐφίπονται.* Frequens est μετ' ἰχνηα. Matro ap. Athen. IV.
p. 135. C. *τῷ δὲ μετ' ἰχνηα βαῖνε θεά.* Apoll. Rh. I. 741. In Od.
β. 406. γ. 30. et alibi. *Ιχνη* et *Ιχνηα* permutata in Hymn. Homer. in
Mercur. v. 76. ubi vid. Hermann. p. 5. et ap. Xenoph. Anab. I.
6. 1. — *γοργῇ.* P. *γοργή.* Br. Ex *γοργῶς* ap. Clementem feci *Γοργώ*,
quod canis nomen ap. Hygin. Fab. CXXXI. p. 253. — V. 4. *ἄμφω*,
εὐαγρ. Nisi distinctio hiatum tolerabilem reddit, legendum: *ἀμφοτέρ'*,
εὐαγρ. V. 6. *τοπάδων.* P. *τοπάδος.* Br. Illud generali sententiae
convenit. Caeterum poeta scripsisse videtur: *φεύγῃτε Κρησῶν, Ἀεμ-
μίδες, ἐκ τοπάδων τέκνα διδασκόμενα.* aut: *Κρήσας . . . ἐκ τοπάδος.*
Sic non Creticae tantum ferae, sed omnes, monentur, ut Creticae
matris catulos timeant. Quanta autem Creticorum canum praestantia
fuerit, nemo ignorat. — *διδασκόμενας.* P. Br. *διδασκόμενα.* Reisk.

Nr. 269. τοῦ αὐτοῦ εἰς ναυηγούς τινα μαχομένους ἔγενεν σάνι.
Br. II. 120. nr. 42. An. II. 1. p. 323. In Plan. p. 74. St. Philippo
inscribitur. P. V. 3. ὦν τὸν μὲν κύων θαλάσσιος καταβέβρωκεν,
ὁ δὲ διίσω. marg. P. εἴψε. P. Pl. Br. Verbum rei vix satis convenit;
quare εἴψε tentavit H. van Eldick in Not. Boschii T. IV. p. 493.
Minore etiam mutatione scripseris: *δύψε μὲν.* quo verbo transitive usus
est Apollon. Rhod. I. 1007. *ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρόν ἀθροοὶ ἴδωφ
Δίπτιντες κεφαλὰς καὶ στήθεα.* ubi versum Antimachi in Scholiis
commemoratum: *ἦντε τις καύηξ δύνῃ ἐς ἄλμυρόν πέλαγος.* sic fortasse
correxeris: *ἦντε τις καύηξ ἄλμυρόν ἐς πέλαγος δύνῃ.* sive *Δύπη.*
Cf. Schellenberg ad Antim. Reliqq. p. 95. a. Neutra significatione illud
verbum est ap. Apoll. Rh. I. 1326. Lycophr. 164. 715. — V. 4.
δίκη. P. et editt. vett. Plan. usque ad Ascens. quae *δίκη* dedit. Sic

Br. — V. 5. νῆχε δ' ὁ. P. νήχε-θ' ὁ μὲν. Pl. Br. — ἀλὸς παναλάστωρ. P. ἄλιος παναλ. Pl. Br. qua correctione rhythmus corrumpitur; quod ferendum tamen existimabat Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 223. Non dubitavi corrigere: τὸν δ' εἶλε κύων ἀλός· ἡ παναλάστωρ K. quo rhythmus bucolicus restituitur, sensus erigitur. — V: 6. χηρων. P. Pl. Κηρών. Br. c. Brodaeo. Vid. ad p. 381. nr. 158. v. 2. p. 198. nr. 256. In Theodosii Expugn. Cretae II. 52. (In Append. Corp. Scr. Byzant. Romae: 1777. p. 363.) ἀλλ' εἶχε κηρὸν ἡ φάρετρα καὶ βίλος. Interpres κηρὸν accepit pro κῆρα. Tu scribe: εἶχε καιρόν. Ib. 130. ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ κρατῶν Νικηφόρος οὐκ εἶχε καιρὸν ἀγνοεῖν ... τὰς στρατοφυγίας. Ib. III. 166. πλὴν εἶχε καιρὸν ἐμποδῶν τῶν πραγμάτων. Diodbr. Sic. XV. I. p. 4. τὸ μῖσος τῶν ἀδικουμένων ἔλαβε καιρὸν ἀμύνασθαι τοὺς προηδικηκότας.

Nr. 270. μάρκου ἀργενταμί ἐπὶ τινὶ ἐν νυκτὶ μετὰ κυθάρ κωμα-
ζον. Br. II. 271. nr. 23. An. II. 2. p. 292. V. 1. ἄστρον. P. ἄστρον.
Pl. Br. V. 2. λείσων. P. ἐβαρυναύρος. P. ἐβάρυνα χορούς. Pl. Br.
quod sensum expeditum non habet. Probabiliter et ingeniose Orelli
in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 404. tentavit: ἐβάμυν' ὄαρου.
Schaeferus in not. mst. ἐβάρυν' ὄαρου. nec aliorum turbavi somnos.
Docta emendatio; quam veram dicerem, si de forma ἄρος satis constaret,
ex qua ὦρος contractum videri potest. Etym. Magn. p. 106. ed. Lips. in ἄωροι. ὦρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος· πολλὰν καὶ
κανθῶν ἤλασεν ὦρον ἄπο. (Vid. Fragm. Callim. nr. CL. p. 501.)
καὶ Σαπφώ· ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χυτ' ἔμειρος. — V. 5. στρέψας. P.
στέψας. Pl. Br. Sic in epigr. ex Plautud. T. II. p. 731. nr. 350.
κατέστρεψε. edit. pr. κατέστρεψε. Infra p. 530. nr. 163. καταστρέψη.
Cod. Pal. καταστρέψη. Plan. In Fragm. Antimachi ap. Etym. M.
p. 443. l. 55. πλῆσεν δ' ἄρ' ἐπιστρέψας τὸ δέπαστρον. scribe: ἐπιστρέψας.

Nr. 271. ἀπολλωνίδου εἰς ἐν βοσπόρῳ θάλασσ' ὅτι ἐν αὐταῖς
ταῖς καίμεναις (scr. ταῖς καλούμεναις) ἀλκωνοῖδεις ἡ ἀριστομένην
κατεπον. Br. II. 135. nr. 13. An. II. 1. p. 361. V. 1. καὶ ποτς. P.
καὶ ποτς. Pl. Br. δινήεις ^{θεῖα} ^{βόσπορος} αφοβος P. δινήεις. edit. vett. Plan.
δινήεις. Steph. καὶ ποτς δὴ νάσις. Br. ex conjectura. Erat quum
ναύτας desiderari suspicarer. Sed vide, an varians lectio in membr.
superscripta, sive glossam vocare malis, eo ducat, ut legamus: καὶ
ποτς δὴ δινηεῖς (aut, ποτς δινηεῖς) αφοβος πόρος. *num unquam*

non timendus undas volvis? „Verbum *δενεῖν* et *δενεῖσθαι* instar multorum similitum vim habet activam vel neutram: significans vel aliud rotare, vel semetipsum, sive vagari, currere, versari, quod plerumque forma media *δενεῖσθαι* dicebatur.“ Verba sunt Valkenarii ad Theocr. Adon. p. 376. A. B. Vid. supra ad p. 119. nr. 212. V. 2. *καὶ αἰα*. P. *εἰ καὶ ἐν αἰα*. Pl. Br. Etiam *εἰ κῆν* bene haberet et *καὶν*. V. 5. *γαῖα*. P. Pl. *μαῖα* scripsi auctore Munkero ad Hygin. p. 133. probante Br. Eadem verba permutata ap. Aeschyl. Choëph. v. 41.

Nr. 272. *βιάνορος εἰς ἀπολλῶν^α ἰερῷ ὄρνιτι ἐν τύμβῳ γελομένον ἄγχιος θασάμεν^ε ἐ ζητῶ^ε ἐν αὐ ὕδαρ*. Br. II. 155. nr. 4. An. II. 2. p. 7. V. 2. *κρωσσίον*. P. *κρώσιον*. Br. *ὄμβροδόκην*. P. *ὄμβροδόκον*. Br. c. Salm. in marg. Ap. Guy. analogia sic postulante. V. 4. *ἐκαιρομάνεις*. P. Br. *ἐκαιρονόμεις* corrigit Schneider. in Lex. Gr. Ex plurimis verbis a *μαίνω* derivatis, et in *-μαίνω* exeuntibus nullum est, quod vim transitivam habeat. — V. 5. *ψαλμῶν σφαιῖρον ποτόν*. P. *χερμάδας ἐκ ψάμμων αἰῶν ποθίν*. Br. quae nimia est mutatio. Duabus litteris leviter immutatis scripsi: *χερμάδα δὲ ψάμμων σφαιῖρων*. *glaream conglobans, stipans*. V. 6. *λαοτίνακτον*. P. Audaci iterum mutatione Br. *ἐφθαλ' ἀνιμάσων λαοτίνακτον ὕδαρ*. ubi nihil verum, praeter *λαοτίνακτον ὕδαρ*, quod per epexegetin junctum cum *πότον*. Verba *ἐφθάνον ὕδαρ ἄρπαγι χεῖλαι* significant, aquam glarea injecta subalientem rostro raptim occupavit; pro: *ὕδαρ λάσει τιναχθὲν χεῖλεσιν ἤρπασε* (*πρὶν πάλιν καταπεσεῖν*) *εἰς πότον*. Sic Bisanor p. 278. *ἀντι δὲ τούτων Ἀντὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεῖματος ἐφθάνετο*. i. e. *ἀφῆρπασθη*. — In verbo *μαιμάσων*, quod festinantis corvi cupiditatem bene significat, nulla mutandi causa apparet.

Nr. 273. *τοῦ αὐτοῦ εἰς τεττιγ^α ὃν ἰξοεργος τις κριτ^α ὥσπερ στροθίον ἐθήρασεν*. Br. II. 154. nr. 3. An. II. 2. p. 6. V. 2. *φθίλγαστο διγλώσσφ*. Simmias p. 235. nr. 193. *τέρπνα δ' ἀγλώσσον φθιγγομέλια στόματος*. Hinc suspicabar legendum esse: *φθίλγαστ' ἐν ἀγλώσσφ*. Sed vide Schneider. ad Aristotel. Hist. An. IV. 9. p. 245. V. 4. *ἰξοβολῶν*. P. *ἰξοβολών*. Br. c. Salm. V. 6. *ἄγρην ἄρην* suspicabar, quod de *instrumentis* artis aucupatoriae aptius quam *ἄγρα*. De *artificio* supra p. 397. nr. 252. *ἐφθάνε δ' ἄνδρα . . . θηρῶν αὐτοδιδασκός ἄφης*. — Nr. 274. *φιλίππου εἰς θαμάλ' ἀροτρεύνουσαν ἧς ἐ ὁμοιοσ^θ* (L. *μόςχος*) *ἐπικολοῦν μυκώμενος*. Br. II. 228. nr. 59. An. II. 2.

p. 189. V. 1. *γυρητόμον*. P. Pl. In edit. Nic. Sab. *γυητόμον*, quod metro adversatur, sensui satisfacit. Apoll. Rhod. I. 1215. ὁ μὲν νεοῦν γύας τέμνεσκεν ἀρότρη. Sed vide an fuerit, τὸν ἀρουραῖον γυητόμον. Quod Porson. dicit ad Eurip. Phoen. 655. semper γύας scribendum esse, id procul dubio verum est, ubi prior corripitur. In Platon. Epist. I. pag. 310. A. legitur sine lectionis diversitate: οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρέθοντες αὐτάγκυς γυῖαι (α γυῖης), ex poeta nescio quo. Gregor. Naz. Carm. de Reb. Suis v. 78. Opp. T. II. p. 32. C. οὐ γῆς πυροφόρου γυῖαι καὶ ἄλσα καλὰ. Hesych. γυῖη. ἀργυιά. Cacterum quod Steph. in Thes. Gr. T. I. p. 892. ait αὐλακα γυρητόμον dici, quia aratrum in fine agri vertatur, id non satisfacit. — V. 3. ἀροτροπόνου. P. Pl. ἀροτροπόνους. Br. c. Scalig. in not. mat.

P. Nr. 275. μακεδονίου εἰς κόδρον τινὰ κνηγέτην ἄριστ. Br. III. 121. nr. 36. An. III. 1. p. 236. In Plan. p. 96. St. inscriptum Μακεδονος. V. 1. ἔκτανεν. P. V. 3. αἶθρι. P. αἶθρη. Br. ἀν' αἶθρην ed. Steph. οὐδ' ἂν αἰθέρα. ed. pr. Flor. A. 1. Asc. ἀν' inseritur in Lectt. Ald. 1. unde sic A. 2. 5. ἐν αἶθρα Jos. Scaliger in not. mat. — Ptolemae, epigr. in Append. T. II. p. 782. nr. 70. τὰ κατ' αἶθρην τεῖρεα. Lycophr. v. 700. τείνει πρὸς αἶθραν κρᾶτα. τὸν αἰθέρα λέγει. Schol. Quint. Smyrn. XIV. 197. μακροὶ δὲ οἱ ἄχρeis ἐπ' αἶθρην Ὀλοὶ ἀπηξήγντο. — Nr. 276. κριναγόρου ἐς γραῦν πενηχρὲ ἐν τῷ ἀποκλονεῖν τὰ ἑαυτῆς ῥάκη ἀποκνηγήσαν. Br. II. 148. nr. 31. An. II. 1. p. 405. V. 1. ἀπὸ κλ. P. κροκάλαισι. P. Br. κροκάλησσι Pl. V. 5. πενίη. P. Pl. πενίη. Br. V. 6. θαρσῆσαι. P. θαρσῆσαι. Pl. Br. De constructione verbi θαρσῆσθαι cum accusativo rei, cui quis confidit, vid. Heindorf. ad Platon. p. 228. Boisson. ad Philostr. Her. p. 364.

Nr. 277. ἀντιφίλου εἰς χαιμάρῃον δαγδέως καταφερόμενον τωδαστιξ. Br. II. 177. nr. 31. An. II. 2. p. 59. V. 5. ὄμβροισι. P. ὄμβροισι. Pl. Br. frequenti terminationum οῖσι et οῖω permutatione. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. Non recessi a Cod. Homer. Il. p. 389. βοὸς μεγάλοιο βοῖσιν . . . μεθύνουσαν ἀλοιφῇ. Oppian. Cynege. II. 576. δέρας ἔπνευσαν μεθύνοντες. Id. Halient. V. 603. αἱ δ' ὅταν ἐμπελάσσωσι βορῆς μεθύνουσαι ἔρωτι. Nonn. Dion. II. p. 74. 18. ἤρπεν οὐρανίῳ μεθύων φλογόντι βελέμην. V. 4. θολεραῖς ἡράνισ' ἐν νεφέλαις. P. Plan. θολεραὶ δ' ἡράνισαν νεφέλαι. Br. tacite recepit. Scripsi ἡράνισαι, praeunte Huetio. θολεραῖς νεφέλαις pro παρὰ τῶν

νεφελῶν, α πυθίβυς accepisti mutuo. — V. 5. ἡελίῳ. P. V. 6. ποταμῶν. P. ποταμόν. Pl. Br. Cod. lectio elegantior.

Nr. 278. βιάνορος εἰς λάρνᾱκα λείψανα φέρονσαν ἀνδρός, ἣν χει-
μάρζον^ας πατίσκειν. Br. II. 155. nr. 5. An. II. 2. p. 9. V. 1. πα-
τρώων. P. πατρώων. Pl. Br. κομίζουσαν. P. κοιμίζουσαν. Pl. Br.
V. 4. εἰς ἐθ. P. — Nr. 279. βάσσαν εἰς ταὺς τριακοσίους ἄνδρας
τοὺς σπαρτια. Br. II. 162. nr. 7. An. II. 2. p. 24. V. 4. καὶ στέρνοις.
P. κὴν στ. Pl. Br. Praepositione nihil opus. V. 5. εἰς ἐμόν. P. Pl.
Br. Somnus aut quies, qua manes fruuntur, vix dici potest Charontis
sompnus; nec bene habet ἀναπαύεσθαι εἰς ὕπνον. Quare scripsi mu-
tatione lenissima: καὶ αἰσιμον ἀμπαύσασθαι ὕπνον. jam debito somno
frui mihi. V. 6. ἀνιμάτου. P. ἀνιμήτου. Pl. Br. Hoc recepi propter
ῥῆμος.

Nr. 280. ἀπολλωνίδου εἰς λαίλιον ἵκατ ἑταίρων. Br. II. 157.
nr. 22. An. II. 1. p. 368. V. 1. λαίλιος. P. Αἰλιος. St. c. ed. Ascens.
Prius verum esse litterarum initialium ordo docet. Vid. ad p. 400.
nr. 267. — ὑπάτων. P. ὑπάτων. Pl. Br. V. 2. εὐρώτα. P. εὐρώταν.
Pl. Br. V. 4. In marg. ζτ. τὴν ἐννοίαν τῆς γραφῆς. P. V. 5. ζτ.
τὴν τοῦ γράμματος ἐννοίαν. marg. P. Obscurum epigr. in quo pri-
mum distichon non bene coit cum sequentibus. Fortasse ex duobus
diversi argumenti epigrammatis conflatum. — κίττε. P. κίτται. Br.
κίττας. Pl. V. 7. ταῖσα. P. Br. ταῖςδε. Pl. V. 8. post ποθεῖ lacuna
est in P. Verba γάρτος ἡμετέρης ex Plan. addidi Br.

Nr. 281. ταῦ αὐτοῦ εἰς πῶλ⁹ σάρκαν ἀνθρωπίας σικιζόμενον.
Br. II. 136. nr. 18. An. II. 1. p. 366. V. 1. ξυνόν. P. ξείνον. Pl.
μασσόμενον
Br. V. 2. ὑπ' ἀνδρ. P. ἐπ' ἀνδρ. Pl. Br. φρεσσομενον. P. φρεσσο-
μενον. Pl. Br. De horum verborum permutatione egit Schaeferus ad
Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 195. a nostro loco non omisso. De
equo Mich. Psell. in Append. nr. 52. T. II. p. 776. ἐμπνοὺς ἀληθῆς
καὶ φρεμάξεται τάχα. Aelian. H. An. VI. 44. οὐκοῦν ἐρεῖ τοῦ δεσπό-
του δομύτατα, καὶ προσιώντος ἐφρεμάττετο, καὶ ἐπικροτοῦντος ἐφρύν-
τετο. qui locus notandus. V. 3. παλαιός. P. i. e. παλαιός, quod olim
non satis circumspicere damnavi. Exemplum huius correptionis dedi
in Addit. ad Athen. p. 113. et supra ad Philippi Cor. v. 12. p. 45. Cf.
Gaisf. ad Hephaest. p. 216. — πολίος. Pl. Br. quod et ipsum est elegans.

№. 282. ἀντιπάτρου ^δμακε εἰς δάφνην τὸ φυτόν ὑποτιν κοπτόμε-.

Br. II. 119. nr. 40. An. II. 1. p. 321. V. 1. δένδρον. P. δένδρεον.
Br. V. 2. φείσασθε δμ. χερσὶν ἰτοιμοτόμοις. P. φείσασθαι scripsi
cum Reiskio, qua tam leni correctione sensus egregie restituitur.
Minus feliciter Salm. ejus correctionem recepit Br. τὸ δένδρεον, ἥ
ποτε δάφνη· φείσασθε δμῶν χεῖρες ἰτοιμοτόμοι. V. 3. τίς. P.
V. 4. χθαμαλήν. P. χθαμάλην. Br. — εἰς χύσιν. P. εἰς. Br. — V. 5.
ἐπ' ἐμεῦ. P. ἀπ' ἐμεῦ. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. V. 6.
πανθίλῃς. P. πανθηλῃς. Br.

№. 283. κριναγόρου εἰς γερμανικὸν τὸν ³πῶα νέωνος ὅτε τοὺς
πελτ κατεπολέμησεν. Br. II. 148. nr. 28. An. II. 1. p. 403. In Plan.
p. 6. St. *Basso* inscribitur. V. 1. πυρρήναϊα. P. πυρηναῖα. Pl. et
Draco de Metris p. 78. 7. — βαθυάγνεις. P. βαθυαγγίεις Draco
cum edit. Flor. Aldd. 3. Junt. Nic. Sab. — De litterarum γη et γγ
permutatione dixi ad p. 113. nr. 179. v. 8. — №. 284. κριναγόρου
εἰσὶν κατέπτωσιν τῆς κορίνθου. Br. II. 145. nr. 20. An. II. 1.
pag. 3y4. V. 2. ἀμμορίη. P. ἀμμορίης. Br. V. 3. καὶ γὰρ ἡ χθα-
μαλωτέρη. P. αὐτίκα καὶ πόντου. Br. qui in Lectt. audacius etiam
corrigit: ὡρεῖς ἡ πόντου χθαμ. εἶδε Κόρινθε Κεῖσθαι, ἡ Λιβ. hiatus
pentametrum onerans. In marg. Ap. G. et R. corrigitur: αὐτίκα καὶ
Γαζῆς χθ. probante Hermanuo ad Viger. p. 757. ed. sec. Huic cor-
rectioni favet, quod Gaza paulo ante Crinagorae aetatem ab Alexandro
Judaeorum rege diruta erat. Vid. Joseph. Antiqq. XIII. 21. Equidem
suspicabar: αὐτίκα δ' Αἰγείρης χθαμ. quod nec ipsum longe abest a
membr. lectione. Philo Opp. T. II. p. 514. κατὰ Πιλοπόννησόν φασε
τρεῖς πόλεις Αἰγείραν, Βοδράν τε καὶ ὑψηλὴν Ἑλικίαν, εὐδαίμονας
τὸ πάλαι γενομένας, πολλῇ τοῦ πελάγους ἐπιπλυσθῆναι φορᾷ. —
εἶδε κεῖσθαι. ut Antipat. p. 427. nr. 408. εἶδε με παντοίοισιν ἔτι
πλάττεσθαι αἰταις. Vid. Hermann. ad Orph. p. 213. ad Viger. p. 757.
ed. sec. V. 5. δεθείαα. P. δοθείαα. Br. cum Reiskio. Junga δια-
δοθείαα.

№. 285. φιλίππου θεσσαλ^ο εἰς τὸν καίσαρος ἐλέφαντα τὸν θαν-
μάσι. Br. II. 220. nr. 29. An. II. 2. p. 169. V. 1. φαλαγγομάχος.
P. — μάχας. Pl. Br. Per se utraque forma bona. Vid. Interpp. ad
Moer. p. 260. Hoc loco metrum alteram commendat. Cf. ad p. 529.
nr. 155. v. 1. — V. 2. μυριόθους. ad magnitudinem referendum.

Obiter corrige Oppian. Cyn. II. 491. de elephante: *πείνοις* (sic Cod. reg. *πείνα* vulg.) γὰρ γενέσσιιν ἐπὶ ῥέβια τέχιστα τοῖα *Εἰκὲλα* χαλιδόδουσαι ἐπ' ῥέβανόν ἀντέλλοντα. Ἀλλ' οἱ μὲν πείθουσι ὁλοοὺς ἐνέκιν περ ὀδόντας. Sic scribe cum Cod. reg. ubi *πείθουσι*. *Sunt qui nobis persuadere conentur, ut, quas cornua sunt, ea dentes vocemus.* Vulgata sensu caret. — V. 3. *φωιστείλας*. P. *φόβφ' σταίλας*. Pl. Br. *ζυγοδέσμοις*. P. *ζυγοδέσμονς*. Pl. Br.

Nr. 286. *μάρκου ἀργενταρι*.⁸ Br. II. 267. nr. 8. An. II. 2. p. 281, V. 1. *ἔπνον ἀφ' ἡερασας*. P. P. V. 2. *εἰς ἀλλέτορα τὸν ὄρνιν τινέ*^u *ἔκνυπνίσαντα ἡδέως ποιμ.* marg. P. V. 4. *ᾠστόκον . . . ἀγέλην*. P. *ᾠστόκον . . . ἀγέλης*. Pl. Br. Sic olim fuisse *πείσης* docet. V. 5. *ναί*. P. Br. *μά*. Pl. V. 6. *ἀλλ' ἔξεις*. Nondum poenitet coniecime *αἰμάξας*, quod exemplis adstruxi in Animadversas. Similiter Ruhnken. ap. H. de Bosch. T. IV. p. 329. *αἰμάξεις* tentavit, quod propter asyndeton minus probabat Eldikius ib. p. 495. *ἀλλ' ἔξεις* volebat Huschk. in Anal. crit. p. 78. Orellius denique in Append. ad Or. Isocr. π. *ἐντιδ*. p. 404. *ἀλλ' ἔξεις ὤνον, mercedem habebis*. V. 7. *ὠμόσαμεν*. P. Pl. *ὠμοσάμην*. Br. Nulla emendandi necessitas.

Nr. 287. *ἀπολλωνι εἰς αἰτὸν ἐν ῥόδῳ παραγινόμενον ὅτε ἰείρην*^δ *φύμαξ*.⁴ Minoribus litteris adscriptum *τὴν ἰστορίαν*. Br. II. 155. nr. 14. An. II. 1. p. 362. V. 3. *ἀερθης*. P. — Nr. 288. *γεμίνου εἰς*^{εἰ} *φιλιππον τὸν βασιλ μακεδονίας ὅτε τοὺς ἑλλήν ἐταπείνσ*.^ω Br. II. 280. nr. 5. An. II. 2. p. 312. V. 1. *κεκροπιδεσαι*. P. *κεκροπιδαισαι*. Pl. Br. Propius erat *κεκροπιδησαι*. Sic p. 228. nr. 154. *ἰναχιδεσαι* scriptum pro *ἰναχιδησαι*. V. 2. *φιλιππίης*. P. *φιλιππειης*. Pl. Br. V. 4. *μαχηθονίης*. P. *μακηδονίης*. Pl. Br.

Nr. 289. *βάσσαν εἰς τὰς καφηρίδας πέτρας ἐνατὸ ἤψε τὰ πυρὶ*^ε *γαύκλιος. εἰ τοὺς ἑλλήν μετ' τ' νεῖ εθρυσεν*. Br. II. 161. nr. 5. An. II. 2. p. 22. V. 1. *νόστον*. P. et editt. Plan. usque ad Plan. ubi *νόστον*. Sic Br. V. 3. *ψεύστας*. P. *ψεύστης*. Pl. Br. fortasse rectius. Illud tamen ob terminationum varietatem suavius ad aures accidit. V. 4. *οἶλας*. P. *οἶλα*. Pl. Br. Vid. Hesiod. Theog. v. 867. V. 7. *ἀνίκατος*. P. *ἀνίκτης*. Pl. Br. V. 8. *σοὶ γὰρ πᾶν Ἑλλάς*. P. Pl. Br. qui sic interpretatur: *propter te Graecia omnigenas lacrimas fudit.* At *πᾶν δάκρυ* sic graece non dicitur. H. de Bosch. T. IV. p. 313.

tentabat: σὴν δ' ἀπάτην Ἑλλ. σive σοι γὰρ πᾶς Ἑλλὰς ἔδωκε δίκην. Eldikius autem ib. p. 494. σοι χαρμὴν Ἑλλὰς ἔχουσι δάκρυ. *quas Graecia profudit lacrimas, eas tibi laetitiae fuisse.* Bene ad sensum; sed γὰρ abesse nequit. Scripsi, una littera addita, altera leviter immutata: σοι γὰρ ἄποιεν Ἑλλὰς ἔκλανε δάκρυ. *Graecia tibi poenas solvens lacrimas fudit;* ob filium injusto judicio oppressum scilicet. Sic ἄποινα est ap. Aeschyl. Pers. 805. κακῶν ὕψιστ' ἐπαμύνει παθεῖν, "Τβρεως ἄποινα καὶθίων φρονημάτων. Ap. Pindar, Ol. VI. 28. ὄφρα πελώριον ἄνδρα . . . αἰνέσω, πυγμαῖς ἄποινα. Pyth. II. 24. ἐτέλεισεν ἄλλος ἀνὴρ Εὐαχία βασιλεῦσιν ὕμνον, πυγμαῖς ἄποινα. et alibi. Vid. Bökh. Not. crit. ad Pindar. p. 564. Apollon, Rhod. II. 967. καὶ οἱ ἄποινα Ἰκπολύτη ζωστήρα παναίολον ἐγγυάλιξεν. Est autem ἄποινα ambiguae significationis vocabulum de retributione quascunque. Mosch. Eid. VI. 6. τόσσον ὅμως φιλέωμ' ἐχθαίρετο, πάσχε δ' ἄποινα. Vid. Matth. Animadverss. ad Homer, Hymn. p. 332.

Nr. 290. φιλιππου θεοσὶ εἰς λυσιστρατον τινα γενομενον ἐν ναυαγίῳ μόν' σωθέντα. Br. II. 214. nr. 12. An. II. 2. p. 153. V. 1. αἰξαοῦ. P. ἐκ ζαοῦς. Br. c. Pl. ἀνεμος ζαῖς. Ἰλ. μ. 157. Od. ε. 368. ὄρεσεν ἐπὶ ζαῖν ἀνεμον. Od. μ. 313. Quint. Smyrn. III. 619. V. 3. μυχῶν. P. βυθίτης. lb. βυθίτης. Pl. Br. Similiter peccatum p. 273. nr. 429. v. 1. p. 420. nr. 375. v. 3. in παροδίτην. — ἐξηρέετο. P. ἐξηρέετο. Pl. Br. V. 4. ὤλισθεν. P. ὤλισθεν. Pl. Br. Qui ἐξηρέετο scripsit, nec ὤλισθεν scribere non potuit. Et sic jucundior existit pedum varietas. Cf. ad nr. 254. v. 3. — πτύσας, *eruptam excitans* interpretatur H. de Bosch. Depravatam esse lectionem dubitare noli. εἰς ἄλλος πτύσας tentavit G. Wakefield, cujus simile exemplum desidero. Nam οὐρανοῦ et αἰθέρος πτυχαί, quod ap. tragicos occurrit, huc non facit. Suspicebar: εἰς ἄλλος πλάκας. Pindar. Pyth. I. 45. εἰς βαθεῖαν πόντον πλάκα. Epigr. in Append. nr. 283. T. II. p. 847. κατ' Αἰγαίην πόντον πλάκα. Arionis Hymn. v. 18, ἄλκα Νηρείας πλακός. et ne de plurali dubites, Oppian. Hal. II. 186. ὄστρακον αὖ βυθίας μιν ἔχει πλάκας. — V. 5. φορτὶς δὲ οὔρεν αἶδαν πλανώμενον. P. φ. δ' εὔρετ' εἰς αἶδαν πλανώμενος. Pl. cui lectioni succurrit Br. distinguens post αἶδαν. Vestigia membr. magis premens suspicabar legendum: φορτὶς δ' εὔρετ', ἐν αἶδα πλανωμένων Ἀρωγοναῖτας δαίμονας λ. ἰλ. i. e. δαίμονας ἀρωγοὺς τῶν ναυτῶν ἐν ᾗδῃ (in Orci faucibus) πλανωμένων. Mare tempestatibus commotum cum Orco

comparatur p. 306. nr. 630. οὐπω χεῖλος ἔμυσε, καὶ ἦν ἴσος αἶδις πόντος. — V. 7. νεγκύρωι. P. νεγκόρω. Pl. Br. V. 8. ἐποίμασιν. P. ἐποίμασαν. Pl. Br.

P. Nr. 291. πριναγόρου εἰς ῥώμην τὴν πο) διὰ τὸ ἀήτητον αὐ
τότε εἶναι. γυνὴ δὲ πάσης θρῆος ἐστὶν ἔλκενι. Br. II. 148. nr. 29.
An. II. 1. p. 403. V. 1. πλημῦραν. P. Vid. p. 363. nr. 32. —
ἐγείρη. si Oceanus omnes suas copias (i. e. populos ad Oceanum ha-
bitantes) emisierit, Germaniaque turba sua emissa Rhenum siccaverit,
ut Persarum olim copiae flumina Graeciae. Huic meae interpretationi
favet H. de Bosch T. IV. p. 482. Cf. Tristan. T. I. p. 166. ἐγείρειν
in hac re proprium vocabulum. Dionysius Perieg. v. 202. ἄλλοτε μὲν
πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε Ἀμπευσις ξηροῦσιν ἐπιτροχάει
φασμάθοισιν. Vitiosa tamen videbatur lectio Wyttenbachio V. cl. qui
in Bibl. crit. III. 12. p. 36. ἀνείρηγ legendum suspicatur: „si oceanum
omnem aestus accessum in se collegerit; quo facto hostibus fines ro-
manos aggredi tentantibus, siccum litus et vadum praeberetur.“ Contra
Eldikius ap. Boschium l. c. malit: πᾶσαν πλημῦραν ἐραύρηγ. ut anti-
thesis magis appareat. V. 2. ῥῆνον πάντα πῆγ. P. V. 3. ῥώμης δ'
οὐδ' P. δ' om. Pl. Br. Interdum δὲ sic ponitur in antithesi, prae-
sertim praecedente conjunctione εἰ aut ἦν. Od. π. 274. εἰ δὲ μ' ἐτι-
μίσουσι δόμον κάτα, οὐν δὲ φίλον κῆρ Τετλάτω ἐν στήθεσσι. et
iterum v. 276. ἦνπερ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε, ἥ βέλειον
βάλλωσι, οὐδ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι. Timocr. ap. Plutarch. Vit. Them.
c. 21. ἀλλ' εἰ τίγες Πανσάναν αἰνεῖς . . . ἐγὼ δ' Ἀριστείδην αἰνέω.
Aeschyl. Eumenid. 873. ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστὶ σοι Πειθοῦς σέβας . . .
ἔν δ' οὐν μένοισι ἄν. Cum οὐν etiam in Platon. Menon. p. 98. B.
ἀλλ' εἴπερ τι ἄλλο φαίην ἂν εἰδέναι (ἄλλα δ' ἂν φαίην), ἐν δ' οὐν καὶ
τοῦτο ἐκείνων θείην ἂν ὧν οἶδα. Alia vid. ad p. 52. nr. 12. v. 7.
Quum tamen h. l. δὲ in Plan. omitteretur, (quae particula etiam aliis
in locis temere inserta est. Vid. ad p. 52. nr. 11. v. 69.) illud in
varias lectiones relegandum putavi. — V. 5. καὶ ἐραῖ. Ne καὶ in hac
sede ante vocalem produceretur, ῥ' interponendum suspicabar. Vide
tamen, an hiatus ille tolerabilior inde fiat, quod καὶ etiam significans
paulo majore cum vocis elatione pronuntiatur. Vid. Gerhard. Lectt.
Apollon. p. 165. s. — V. 6. αὐ^α χεονό. P.

Nr. 292. ὀνίστου εἰς ἀρίστην γυναῖκα, ἧς ἐν μιαῖ ἡμέραι διὰ

παῖδες τεθνήσκουσιν ὁ μὲν ἐν γῇ, ὁ δ' ἐν θαλάσσῃ. Br. II. 290. nr. 8. An. II. 2. p. 338. V. 1. ἐσάκουσε. P. ἐσάκουε. Pl. Br. — Nr. 293, φιλέππε θεσσαλ^ο/ εἰς λεωνίδα^ν τὸν σπαρτιάτην ὅτε ξέρεξε^τ αὐ^ν ὑπερ-
 α^θγας ἢ νεκρὸν ὄντα μετ⁺ τῆς πορφυ^ν χλανίδος ἐσέπαυ^ς. Br. II. 228. nr. 60. An. II. 2. p. 189. V. 2. εὐχλαίνον. P. et Lectt. Ald. pr. unde Ald. 2. 3. ἐχλαίνον reliquae. V. 3. ἤχησεν. P. Pl. ἤυσεν. Br. nescio quare. Caeterum καὶ . . . δὲ hoc loco sibi valde displicere monebat Schaeferus in not. mst. suspicatus, aut δὲ delendum, aut ἐν νεκρῶν δ' ἤχ. legendum esse. Prius equidem malim. V. 5. ἀσπίς ἐμοί. P. ἀσπίς μοι. Pl. Br. minus bene. — αἶρε. P. ed. Flor. Ald. 1. Br. ἔρρε reliquae. Ap. Aelian. H. An. XIV. 11. καὶ εἶγε τις ἐπάρξειτο τοῦτων διώκειν τινά, προσαπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ. Schneiderus, Abreschio praeunte, scripsit, προσαπερεῖ. Fortasse scribendum: πάρος ἀπερεῖ. prius quam illum assequatur sc. V. 6. κήξω. P. ἤξω. Br. cum Plan. Scripsi χῆξω. καὶ h. l. consequentiam significat.

Nr. 294. ἀντιφίλον βυζαν^τ εἰς τὸν αὐτὸν λεωνι^δ παρὰ ξέρεξον πορ-
 φυρῇ χλανιδι^ο σκεπαζμ^ο ἢ μηδεχόμενον. Br. II. 179. nr. 38. An. II. 2. p. 63. V. 1. λεωνίδη. P. λεωνίδα. Pl. Br. V. 2. ταρβήσας. P. Pl. θαμβήσας tentabat Scalig. in not. mst. Suid. ταρβεῖ, φοβεῖται, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν. Vid. Br. ad Sophocl. Oed. Colon. v. 293. — V. 3. ἔχοι. P. ἔχει. Pl. Br. Membr. lectio procul dubio verior. V. 6. θνάσκει. P. ἐλευθερίης. P. ἐλευθερίας. Pl. Br. — Nr. 295. βιάνορος ἐπὶ ἵππῳι ὠκντάτωι μὴ βουλ^ο/λομένωι εἰσελθεῖν ἐν νηϊ. Br. II. 156. nr. 11. An. II. 2. p. 11. V. 3. πῶλον . . . χρη-
 μέθοντα. Oppian. Cyn. I. 234. καὶ χρημέθων πρὸς πῶλος. Brodaeus χρημέτων corrigebat. Ap. Tzetz. in Posthom. 142. σὺν δ' ἵππος χρε-
 μέτῳε πανεῖκελος μερομένοισιν. scribe: χρημέτῳε (aut χρημέτισσε)
 πανεῖκελα μερομένοισιν.

Nr. 296. ἀπολλωνίδου εἰς σκύλλ^ο τοντας αγκυρ^ο τῶν περικυκλ^ο
 νουσ^ν νυκτὸς ἀποκείραν. Br. II. 136. nr. 16. An. II. 1. p. 563. V. 1. σκύλλος. P. Pl. Σκύλλης. Br. sine causa idonea. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 622. V. 2. ἤλαυνεν. P. Steph. ἤλαυνε. Br. c. plurimis editt. Plan. — εἴρετο. P. εἴρατο. Pl. Br. Vid. ad p. 224. nr. 119. v. 1. — V. 3. νερῆος. P. νηρῆος. Pl. Br. Vid. p. 170. nr. 164.

v. 1. — ἐποκλείσας. P. ὑποκλώσας. Pl. Br. V. 5. ἐπὶ γῆν. P. ἐπὶ γῆς. Pl. Br. *ad, prope terram.*

P. Nr. 297. ἀντιπᾶτρ^u εἰς τὸν καίσαρα μέλλοντα ἀπαῖρ^h ἐπὶ τοῖς παρδ³ ἤδη ἔποσπόνδ³ γινομένοις. Br. II. 113. nr. 20. An. II. 1. p. 301. V. 1. ἀπ' εὐφρήτην. P. ἐκ' Br. c. Salm. Ap. Tzetz. Posthom. v. 77. ἀπ' ὄμμασι πῖρ ἀμαρτίσων. acg. cum Niclasio, ἐκ' ὄμμασι. — V. 3. δῆμις. P. δῆεις. Br. V. 6. ἡλένωι. P. ἡλίφ. Br. c. Salmas. — Nr. 298. ἀντιφίλον εἰς τινα τιφλὸν ὃς ἀνελθὼν εἰς τὸ ἐκλινοῖν ἱερὸν τῆς τελετῆς γινομένης ἀνέβλεψε ὁμοῦ δὲ μετεῖχε τῶν μυστηρίων.

In marg. οὕτως καὶ σὺ βλέψαις νῆε τ^h ἐξανασηνάφ^h (?) ὥς ὁ ἐν ἱλαρίνοι τιφλός. Br. II. 178. nr. 33. An. II. 2. p. 60. V. 1. ἀντιφίλον εἰς τιφλὸν φεῦσμα παράδοξον. marg. P. Excitatur hic versus ap. Dracon. de Metris p. 84. 16. V. 2. οὐ μόνον. P. οὐ μούνον. Pl. Br. V. 5. δηιοῦς. P. Vid. ad p. 361. nr. 19. v. 8. — V. 6. ὄμμασι τρανότερον. P. ὄμματι τρανοτέρῳ. Pl. ὄμμασι τρανότεροις, Br. Membran. lectioni inhæsi, quum κηρύσων τρανότερον bene dicatur. Philodem. in Plin. nr. 234. T. II. p. 696. ἃ κεφαλὰ γὰρ μανύει τρανωῖς Πᾶνα τὸν αἰγύπτερον.

Nr. 299. Φιλίππου θισσαλ^o/ εἰς ταύρους ἔλκον^τ ταῦν παρὰ τὴν^u ρεῖμ^u τοῦ ποταμοῦ. Br. II. 219. nr. 27. An. II. 2. p. 168. V. 4. μακροτόνον. Pl. Br. μακροτερῶν. P. quod ex μακροτέρων, ni fallor, depravatam. V. 6, κέν. P. κέν. Pl. κήν. Br. — Nr. 300. ἀδαίον εἰς πινυκίστην ταύρον τὸν καλούμενον ζόμβρον λοχεύσαντα. τίς δὲ ὁ πινυκίστης οὐκοῦδα. Br. II. 241. nr. 2. An. II. 2. p. 228. V. 2. ἵπκω. P. V. 3. πρειῶν ἄτε. P. πρειῶν ἄτε. Br. qui tamen πρηγοτῆρ malit cum Dorvillio. πρηῶν scripsi cum Ruhnkenio. Iis, quae in Animadversionibus ad hanc lectionem stabiliendam attuli, adde Opp. Cyn. I. 417. νύνης . . . ζατρεφείες, προίνεσιν εὐκίστες ἀφρολόφοισιν. Ib. II. 516. φαίης κεν ἰδὼν ἔλτεσαντα Ἡ πορυφήν ὄρεος παναπειρίτον, ἣ νίφκ αἰνόν . . . ἐπὶ χίρσον ὀδεύειν. — τοῦ δ' ἀπ. Expectabatur, ὃ δὲ (Πενκίστης) διὰ κροτάφων αὐτοῦ etc. Sed vid. ad p. 393. nr. 226. v. 7. V. 4. παιονίδα λόγχην, Brevis syllaba producta ob sequens λ. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 3. — κροτάφων. P. κροτάφου. Br. c. Salm. V. 6. κόμπου μή. P. cum nota γε in marg. κόμπου ἔχει. Br. cum Heringa et Dorvillio.

Nr. 301. σεκοίνδου εισῶνον ἐνάλωνι ἀναγκαζόμενον μετα ἵπκω

συμπατεῖν τ' ἀσταχύν. Br. III. 5. p. 2. An. III. 1. p. 10. V. 1. ὀγκιστήν. P. ὀγκηστήν. Pl. Br. De hac voce doctissimus Schaeferus haec monuit in not. mast. „Ὀγκηστής non videtur graecum; ab ὀγκάομαι „debet esse ὀγκητής; ut ναυχητής a ναυχάομαι, βρυχητής a βρυχάομαι, μυκητής a μυκάομαι. Obiter Lexicis addatur μυκήτωρ e „Nonno notatum a Musgravio ad Eurip. Bacch. 1155, (1157.). In „ὀγκιστής Codicis Pal. 10 ortum ex ἡ, ut innumeris in locis. Vid. „Ind. ad Gregor. Cor. p. 993. In Schol. Townl. ad Homer. ap. „Heyn. T. VII. p. 658. scribe: ἀντιμαχητὺς pro ἀντιμαχιστὺς. ubi „Victoriana ib. p. 806. (cf. Heyn. Praef. ad T. III. p. CII.) ἀντι- „μαχηστής habent, quod non minus falsum, quam ὀγκηστής. Etiam „in Schol. ad Nicandri Ther. p. 74. ὄνου τοῦ βρωμήτορος, ἤγουν τοῦ „ὀγκαστικοῦ (sic vulgo), ὀγκητικοῦ scribendum erat, non cum viro „doctissimo, τοῦ ὀγκητικοῦ. Certe in lectione Cod. Gotting. ὀγκιστι- „κοῦ nihil aliud latet.“ Haec viri eximii observatio, ex instructissima accuratae eruditionis penu prolata, nisi sero ad me pervenisset, ὀγκη- τής in textu legeretur, non ὀγκηστής. — V. 2. δρόμων. P. δρόμον. Pl. Br. Inter ὦι et ὄν in Codd. perparum interest. V. 5. πάλοισιν. P. πώ- λουσιν. Pl. Br. V. 6. πῦν μοι. P. Br. ἦν μοι. Pl. — σκολιήν. Fortasse σκληρήν. Certe quo sensu h. l. dictum sit σκολιήν, non video.

P. Nr. 302. ἀντίπα εἰς πᾶς ἔρπον ὅπερ διεχρήσαντο μέλισσαι. Br. II. 123. nr. 53. An. II. 1. p. 332. V. 2. ἐρπυστήν. P. Pl. ἐρ- πηστήν. Br. nescio quare. Vid. ad p. 370. nr. 86. et p. 511. nr. 33. In Oppian. Cyneg. II. 235. θρασὺν ἐρπυστήρα. edit. Aldin. ἐρπηστήρα. Ib. II. 270. ἀθίσφατος ὄχλος ἐρπυστήρων. nonnulli ἐρπηστήρων. ζῶα ἐρπυστικά. Gregor. Naz. Opp. T. I. p. 553. F. V. 3. ἐπισμένον. P. ἐστιγμένον. Pl. Br. ex prava correctione. Illud sincerum: qui saepe melle vestro nutritus fuerat, eum nunc aculeis confecistis. ψίω. τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψυμίσαι. καὶ ψισθεῖεν, τραφεῖεν διὰ ψιχῶν. Suid. Ap. Lycophr. v. 639. Codd. fluctuant inter ψίσται, ψύσται, ψήσται, quorum novissimum magis probat Müllerus T. I. p. 113. — αἰεί. P. αἰ, αἰ. Pl. Br. Vid. ad p. 214. nr. 40. v. 5. — V. 4. κέντροις δ' οἷδ' ὄφ. P. κέντροις οἷδ' ὄφ. Pl. Mutata distinctione Br. a Brodaeo: εἰτ' ὄφλων φωλεὰ μεμφόμεθα; Scripsi, una littera mutata: εἰ δ' ὄφλων φ. μεμφόμεθα, Πείθεο ... qua admissa, ultimum distichon, quod antea male pendeat, nunc cum reliquis optime jun- gitur. — V. 5. λυσιδίκη. P. λυσιδίκη. Pl. Br. — μὴ δὲ μελίσσαις. P.

μηδὲ μέλλσας. Pl. Br. In plurimis editt. vett. Plan. *μηδὲ*. — V. 6. *μέλι*. Quae vulgo de *melle amaro* tradunt (Vid. Animadvers. T. I. 1. p. 7. et 35.), nihil huc faciunt. Comparatio cum serpentibus efficit, ut scribendum existimem: *κακείναις πικρὸν ἔνεστι βίλος*.

Nr. 303. *ἀδαιὸν εἰς κίνα ἔγκυμον οἶσαν* (Scr. *ἐγκυμονοῦσαν*) *ἐκύλακας*. Br. II. 241. nr. 4. An. II. 2. p. 232. V. 1. *τῇ*. P. V. 2. *ἔπορεν*. P. Pl. *ἔπορε*. Br. V. 4. *σάειζεν*. P. — Nr. 304. *παρμενίων εἰς ξίφην ἑ τοὺς τριακοσίους σπαράτ.* Br. II. 202. nr. 9. An. II. 2. p. 114. V. 2. *ναίτην*. Saepe sic de illa expeditione veteres. Duobus locis Libanil in Additam. ad Athen. p. 354. excitatis adde tertium T. III. p. 424. l. 15. *τί τῶν κακῶν εἶδαι δοκούτων πρότερον ἐπιδεν ὁ ἥλιος; πῶϊον γὰρ ἐπὶρ θαλάττης; πῶϊον δ' ἡπείρου πλοῦν;* ubi fortasse scribendum: *πῶϊον γὰρ ἐπὶρ θαλάττης πόρον; πῶϊον δ' ἡπείρου πλοῦν;* — V. 3. *τρισοῖς*. P. *τρισαῖς*. Plan. Br. *ἔυτετε*. Ruhnkenium *ἔυθειεν* margini allevisse monet H. de Bosch. T. IV. pag. 195.

Nr. 305. *ἀντιπα εἰς εἰαν διατοῦδροποι κακῶς διατεθιν εἰ πᾶν τὸν οἶν ἀπάσασθαι*. B. II. 7. nr. 7. An. II. 1. p. 19. V. 1. *ἀκρίτου*. P. *ἀκρήτου*. Pl. Br. *ὔδατος ἀκρήτου*. ut ἐπ' ἀκρητῶν γάλα πίνων. Homer. Od. IX. 297. V. 2. *λεχέων*. P. *κοτίων*. Pl. Br. ex diversa fortasse hujus epigrammatis recensione. V. 3. *ἀπεχθομένην ἀφροδίτην*. P. *ἀπεχθόμενων ἀφροδίτη*. Pl. Br. V. 4. *πεύθεσθαι*. P. *πεύθειαι*. Pl. Br. Similiter peccatum ap. Liban. T. IV. p. 339. 12. *ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ συμφορὰν ἐτίραν ... τοῦτο ἐκείνος ἡγήσασθαι*. Cod. Bavar. *ἡγίσται*. Distingue: *ἀλλ', ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ συμφορὰν ἐτίρας ... τοῦτο ἐκ. ἡγίσται*. Contra ap. Aelian. II. An. VII. 9. *ἐν ἄλλαι γὰρ ἡρῇ τρέφεται*. scr. *τρέφεσθαι*. qui infinitivus a praecedente *λέγονται* pendet. — V. 6. *ἀπὸ τῆς*. ab eo inde tempore. Vid. Schaefer. ad L. Bos pag. 547. coll. pag. 443. et quae supra diximus ad pag. 594. nr. 233. v. 5.

Nr. 306. *ἀντιφι εἰς μονοῦν ἐκ δέρματος πετσεκνεασμῖνα ἐπὶ τιν σαβίνου στρατηγοῦ*. Br. II. 176. nr. 27. An. II. 2. p. 56. De navigiis coriaceis vid. Wernsdorf. ad Awien. Orb. marit. v. 107. Poët. Lat. min. T. V. P. III. p. 1184. V. 1. *ύλοτόμων*. P. *ύλοτόμοι*. Pl. Br. V. 6. *πικτόν*. P. Br. et tres Codd. Plan. ap. Br. *πηκτόν*. Pl. *πικτὸν* malebat H. van Eldick ap. Bosch. T. IV. p. 494. Mihi cymbae illae

coriaceae, quod complicatae in plaustis vehabantur, *πυκνὸς φόρτος* appellatae fuisse videntur. — *ἀειρομένας*. P. Pl. *ἀειραμένας*. Br. qui in sensu hujus distichi a vero aberravit. — *ἀμαξίτην*. P. *ἀμαξείτην*. Plan. Br.

Nr. 307. *φιλίπ^σ εἰς τὸν καισαρ^σ βωμόν διὰ τὸ ἀναβλαστῆς ἐν αὐτῷ δάφνην*. Br. II. 228. p. 61. An. II. 2. p. 190. V. 1. *δάφνη ποτέ*. P. *ποτε δάφνη*. Pl. Br. rhythmus versus vitiat. — *ἀνέτειλεν*. P. *ἀνέτειλε*. Pl. Br. V. 2. *μελαμπέτιλον*. P. quod ex *μελαμπέτηλον* depravat. *μελαμπέταλον*. Pl. Br. Sic *εὔπεταλον* ap. Pallad. p. 515. nr. 54. v. 5. Anacr. XVIII. 16. et *ἐκπέταλον* ap. Polluc. X. 82. Athen. p. 468. E. p. 494. E. V. 4. *θέλει*. P. *φιλεῖ*. Pl. Br. P. V. 6. *μὴ τίττειν*. *μὴ οὐ* corrigit Scaliger in not. ms. quod non necessarium. — Nr. 308. *βιάνορος εἰς ἀρῶν τὸν μινυμαῖον καὶ τὸν δελφῖνα*. Br. II. 156. nr. 8. An. II. 2. p. 8. V. 2. *ὑπερβύθιον*. P. Pl. Br. *ὑποβρύχιον* corr. Schneiderus in Lex. Gr. Interim divisi vocem; sed scribendum videtur: *θῆκαν ὑπὲρ βύθιον*. De qua voce cum *ὑπέρ* confusa vid. ad p. 381. nr. 156. et p. 535. nr. 200. — V. 4. *σύνθρονον*. P. Pl. *σύνθροον*. Br. ex duobus Codd. Plan. Sic Nonnus Dion. I. p. 38. 20. *Θῆλυ μέλος πλέξωσιν ὁμόθροον ἄρσενι μολεπῇ*. — *νήχεται*. P. *νήχεται*. Pl. Br. V. 5. *ἄρα*. P. *ἡ ἔα*. Pl. Br. Vid. p. 273. nr. 429. v. 3. — V. 6. *ἰχθῦς*. Cur non *ἰχθύας*?

Nr. 309. *ἀντιπάρου εἰς γράν πυρανακαίνουσας καὶ ὑπόφορον βρον θανουσαν*. Br. II. 37. p. 109. V. 1. *χειμέριον*. P. Pl. *χειμερίην*. Br. qui tamen p. 372. nr. 59. non haesit in *χειμερίοις νιφάδεσσι*. — *ἄνθρακι*. P. *ἄνθρακα*. Pl. Br. *γοργῶ*. P. *γοργῶ*. Pl. Br. V. 2. *γοργῶν*. Pl. Br. In Cod. *γοργῶν* est, quod nunc magis prob. Vid. ad p. 176. nr. 203. V. 3. *κατήμυσεν*. Errantem circa hanc vocem in viam deduxit Schaefer ad L. Bos p. 569. Vid. p. 286. nr. 498. Apollon. Rhod. II. 862. *κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι*. De prosodia penultima syllabae vid. ad p. 399. nr. 262.

Nr. 310. *ἀντιφύλ^τ βύζαν^τ εἰς μὲν φαγόντα ῥίνημα χρυσῶ^τ ὑποβαρὺς κρατηθὲν ἢ ἀνατμηθὲν*. Br. II. 175. nr. 21. An. II. 2. p. 53. V. 1. *ψῆγμα πυρον*. P. *ψῆγμα πυρόν*. Pl. *ψῆγμ' ἄπυρον*. Br. c. Scalligero, magis tamen pronus in *ἀπύρον*. Scolia nr. 19. *ἄπυρον καλὸν χρυσεῖον*. Euripid. Danaë v. 30. *ὡς ἄπυρος χρυσοῦς γεγώς*. Jam ad sensum nihil interest, utri substantivo epitheton jungatur. *ψηγμαῖον*

χρυσός Græchus tentabat in not. met. In *ἔπειτα χρυσός* sp. Bandia. in Cat. Bibl. Laurent. T. I. p. 106. *ἡ μὲν ἀποψῶν τὰς χρυσοῦς πάντων ψύχας*, quod ridicule vertitur: *vel aureas mas omnium vorans animas*. scr. *ψύχας, ramenta*. In Luciani *Sōmn.* a. Gallo §. 16. T. VI. p. 313. *εἶτα ὤκνον ὁ καποδαίμων κᾶν ὀλίγα τῶν ψυχμάτων ἦσιν εἰς τὸνδε τὸν βίον*. melius sic Cod. Parla. quam vulgo, non tamen integre. Fortasse, ne accusativus pendeat, scribendum: *κᾶν ὀλίγα τῶν ψυχμάτων ἔλκειν*. — V. 4. *ἔθης*. P. *θῆς*. Plan. Br. V. 5. *δ' om.* P. supplet Pl. Br.

Nr. 311. *φιλέππου θεσσα* εἰς *πυργητικὴν κίνα ἐλπωθεῖσαν ταυ-
δοῖον* ἢ *μέλλουσαν τίπτειν οἰδῆραι τεμθεῖς τεκεῖν*. Br. II. 221. nr. 34. An. II. 2. p. 172. V. 2. *εἰλωδῇ*. P. *ἡλκωδῇ*. Pl. Br. V. 3. *σγ-
κατέμνει*. Joann. Lydus de Mens. p. 110. Caesarem nomen acceptius narrat *ἐκ τῆς ἀνατομῆς τῆς γαστροῦς Λυρηλίας* τῆς αὐτοῦ μητρὸς, *ὡς δῆθεν ἀπομειούσης ἐγκύμονος*, αὐτὸν ἀποτμηθεῖσθαι ἐκείνης *ληφθῆναι*. Pro voce depravata editor scriptori ἀποπνεύουσης, formam ionicam, obtrusit. Scr. *ἀπομνούσης*. Haec verba et active et neutra- liter significant. — V. 5. *ἰσιδαροτύμην*. P. *ἰσιδηροτόμ*. Pl. Br. V. 8. *γαστέρας ἡμετέρας*. vix sincerum. Num scribendum: *γαστρί-
σθλυτέρας*, aut, quod etiam lenius, *σθλυτέραν*?

Nr. 312. *ζωνᾷ σαρκίαν* εἰς *δρυνήμερον παραίνεσις* ^θ *μηνοῦ* ^τ *δυ-
τὸν* *μου* *τὸν* *φάσκον* *ἀπο* *δρυὸς* *ἢ* *πέτρ* *τὰ* *τ'* *ἀνδρώπων* *γενέσεις*. Br. II. 81. nr. 5. An. II. 1. p. 205. V. 1. *τῶν βαλ*. P. Pl. *τᾶν βαλ*. Br. V. 4. *πρίνον*. P. Pl. *πρίνον*. Br. Sic autem brevis syllaba est in caesura. Scribendum videtur: *ἢ πρίνον, καὶ τὰν αὐαλ*. V. 5. *κουα*. P. *κουαλ*. Pl. *κουαί*. Br. V. 6. *ἦντι*. P. *ἐντι*. Pl. Br. — P. Nr. 313. *ἀνύτης* *μελοποι* *εἰς* *δάφνην* *ἢ* *πηγὴν* *παραίνεσις* *ἡδεῖα*. Br. I. 193. nr. 6. An. I. 1. p. 425. In Plan. p. 27. St. est *ἀδέσποτον*. V. 1. *ἐπὶ* *καλὰ* *δαίφ*. P. *ἐπὶ* *τῆςδε*. Pl. *ἐπὶ* *ταῆςδε*. Br. Fortasse: *ἔξω* *ταῖς* *ἐπὶ* *καλὰ* *δάφνας*. — *δάφνης*. Pl. In *εὐθαλῆς* alibi media corripitur; et hoc loco dorica esse videtur forma pro *εὐθαλῆς*. ut *νεοθαλῆ* in Melesgri Prooem. v. 53. *νεοθαλεῖ* in Eurip. Iphig. Aul. 188. et in versu paroemiaco, *εὐθαλεῖ τ' εὐκαρτεῖα* in Ej. Troad. 221. ubi vid. Seidler. p. 32. — V. 4. *τυπτόμενα*. In Apogr. Ruhnken. adscripta conjectura *ψυχόμενα*, quam probat Bosch. T. IV. p. 249.

Nr. 314. *τῆς* *μυτῆς* *εἰς* *ἐρμ* *ἐν* *τριώδω* *παρ* *αἰγία* ³ *ἵσταμένον* *ὁμοίαι*

Br. I. 198. nr. 9. An. I. 1. p. 427. V. 4. ἀπραῖς κράνα. P. ἐκρασῖ κράνα. Pl. ἀχραῖς κράνη. Br. prius verum. ἀχραῖς ἀδιαντον. Nicand. Ther. 846. — ὑποῖαζει. P. Pl. Br. κράνα ὑποπροχέει eleganter emendabat Schaeferus ad L. Bos. p. 505. — Nr. 315. νικίου. καὶ τοῦ παρ' αἰνετικόν ἐπὶ τὸ καθίσθαι ἐπαιεῖρ ἔπηγαῖς ὥρα θέρ. Br. I. 248. nr. 4. An. I. 2. p. 154. V. 5. μῦσε. P. μῦσαι. Pl. Br. ἀποπρόδι. P. ἀπόπροθεν. Pl. Br. Illud restitui, proximo ἄν in τὰν mutato; quamquam fortasse nec hoc necessarium, quum hiatus in hac parte versus heroici post intercapedinem nihil offensionis habuisse videatur. — ἐπιγγισίλλω. P. ἐπὶ Γίλλω. Pl. Br. — V. 4. σιμῶς. P. Pl. Br. Σίμος scripsi, ut p. 201. nr. 310.

Nr. 316. λωνίδου ταραν ἐπ' ἀγάλμασιν. ἐρμ' ἔφηρακλούς κειμένους ἐν παρόδοι παραίνεσις ἐλληνίξ: — ὥστε ἀπαφ φέρειν ἐκάστωι ἀπό τε τ' ἀχραδων ἑ-τ' βοτρυ: Br. I. 227. nr. 29. An. I. 2. p. 87. V. 1. στήχοντες. P. στήχοντες. Pl. Br. — αἶτε. P. Br. οἶτε. Pl. — πόντ'. P. Vid. ad p. 312. nr. 664. V. 2. οἶτε. Pl. αἶτε. P. Br. V. 6. αἰτῶμαι-παραθῆς. P. αὐτῶ μοι παραθῆς. Pl. αἶν' ὡμάς παραθῆς. Br. c. Salm. αἶτε servavi. Caeterum quantopere hoc distichon criticos exercuerit, vide in Animadversionibus. Adde conjecturam Eldikii ap. H. de Bosch. T. IV. pag. 492. ἀλλ' ὅδε δ' αἶ τις Ἀμφῶν νῶν παραθῆτ' ἀχράδας. Nihil facile ad sensum desideraretur, si scriptum repetiretur: ἀλλ' ὁ λαγύκτας, Κῆν ὡμάς παραθῆς ἀχράδας, ἐγένηκαφεν. sive etiam αἶ κῶμάς. i. e. εἰ καὶ ὡμάς. Casaubonus aliquid excidisse arbitrabatur. — ἐν κέκαφεν. P. V. 7. ὥσ' αὐτως. P. τοῦς. P. Pl. τῶς. Br. αἶτε h. l. et versu sequi. P. οἶτε bis Pl. χύλαν. P. χίδαν. Br. χίδην. Pl. Leonid. in Planud. nr. 306. T. II. p. 718. χύδαν σεσαλαγμένον οἶνω. — V. 8. εὐτρέπικεν. Ex h. l. Schneiderus verbo εὐτρέπικεν deverandi significationem tribuit. De sinceritate lectionis dubito cum Casaubono, qui ἐξέπειν tentabat in not. mst. non satis feliciter. V. 10. ἄμφω μὴ κοινά. P. κοινῇ. Pl. κοινῇ. Br. ἄμφω si sincerum esset, pro ἀμφῶν acciperes. Vid. ad p. 359. nr. 10. v. 6. Sed recte me emendasse existimo, praeceunte Eldikio l. c. ἀλλ' ὁ φέρων τι, Ἀμφίς, μὴ κοινῇ, τοῖς δυοῖ παρτιθέτω. quod et sensui est accommodatissimum, et elegantem facit repetitionem, similem illi, μισῶ τὰν μετοχάν, οὐδ' ἥδομαι. V. 11. τὴν τοῦθ'. P. τῇ τοῦθ'. Pl. Br. Vid. ad p. 390. nr. 210. v. 1. — ἄλλοτε τοῦτο. P. ἄλλοτε τοῦτο. Pl.

ἄλλο τὸ τοῦτο. Br. Malim cum Casaubono, ἀλλὰ τὸ τοῦτο. V. 12. ἔρμα. P. ἔρμα. Pl. Br. λίος. P. Br. λύει. Pl.

Nr. 317. ἄδηλον. μισρὸν τὸ ἐπίγραμμα ὀλ/ καὶ αἰσχρογρότατον. Br. III. 159. nr. 40. An. III. 1. p. 510. V. 1. λαπόρεζον. P. λαπό-
πυγον. Br. λακέρεζον dedi cum Toupio in Add. In Theocr. p. 592. λακέρεζα κορώνη notum ex Hesiod. E. κ. H. 747. unde λακέρεζα κίων
ap. Platon. de Rep. X. 8. p. 607. B. T. VII. p. 308. λακέρεζα,
λοιδωρος, γλίερος. Hesych. quod de Satyro commode dicitur. Ma-
sculae terminationis aliud exemplum reperiri non videtur. V. 2. τὰν
ὄχναν. P. i. e. τὰν ὄχνα. Satyrum tibi finge sub piro collocatum,
in cuius calvum caput arbor poma decutit. Eleganter tamen Br. ἐπὶ
τὰν αἰγᾶν. — V. 4. χιμέρας ἔβλεπον. P. τὰς χιμάρας ἔβλεπον. Br.
quod recepi, quum a me impetrare non possem, ut jejunum ἔβλεπον
in textu relinquerem, praesertim cum manifesta sit imitatio loci Theo-
criti Eid. V. 41. ἀνίκ' ἐπύγιζόν τε, τὸ δ' ἄλγεος· αἱ δὲ χιμαίραι
Λίδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρέπη. — V. 5. ὄντως ε
οὐ μα. P. V. 6. καὶ τόν. P. καὶ scripsi cum Ap. Guy., nihil praeter-
terea in hoc disticho mutans, nisi accentus et spiritus perperam in
Cod. positos. — Ἐρμαφρόδιτε. ut ap. Theocrit. Eid. XXVII. 3. μὴ
καυῶ, σατυρίσει. Etymol. M. p. 340. ed. Lips. Ἐρμαφρόδιτος ...
τὸν αἰσχρὰ καὶ ποιοῦντα καὶ πράττοντα. Item Suid. T. II. p. 857.
Jam tres hoc disticho videntur loqui, duo caprarii et Satyrus, qui se
turpia passum esse negat. Fortasse legendum: ὄντως σ', Ἐρμαφρόδιτε,
πεπύγικεν; — ἀπὲργεῶν, idque videns, referendum ab πεπύγικα,
quod ex praecedentibus subaudiri debet. Jam vide, quomodo Toupio
in membr. lectionem grassatus sit: οὕτω σ', Ἐρμαφρόδιτε, πεπύγικα
καὶ μὴ τὸν Ἐρμᾶν, αἰπόλε, καὶ αὐτὸν, αἰπόλε, ἀπὲργεῶν. et Brun-
kiius, illo tamen modestior: ὄντως Ἐρμαφρόδιτον ἐπίγισας; οὐ μὴ
τὸν Ἐρμᾶν, αἰπόλε. καὶ τὸν Πᾶν, αἰπόλε, ἀπὲργεῶν. — V. 6.
Scr. Πᾶν.

Nr. 318. λεωνίδου εἰς ἐρμᾶ ἄγαλμα ἱσταμὲν ἐπίτινος πρῶν πε-
ραίνεται ἢ εὐκτικόν. Br. I. 234. nr. 56. An. I. 2. p. 113. V. 1.
πρῶνα. P. περῶνα Br. c. Heringa. πρῶν erat in Cod. supra nr. 300.
v. 3. — P. Nr. 319. φιλοξέν εἰς ἐρμου ἄγαλμα οπερανέθη τέληποι
μυρ. Br. II. 58. An. II. 1. p. 181. V. 1. ἔρμα. P. Ἐρμα malit Dor-
vill. ad Char. p. 433. Mihi poeta in alliteratione elegantiam videtur

aucupatus esse. V. 3. ἀπὸ σταδ. ad viginti stadiorum spatium, Reiskius probante Schaefero ad Longum p. 329.

^δ
Nr. 320. ^τλεωνι ^τταραν εἰς ἀφροδίτην ὡς ἀπὸ ^τποταμῦ εὐρώτα ^τἐν σπαρ. Br. I. 253. nr. 50. An. I. 2. p. 106. V. 1. εἰπέ ποκ. P. εἶπε πόκ' Br. εἶπέ ποτ' Pl. ποτάν. P. ποτὶ τάν. Pl. ποττάν. Br. V. 4. εἶπεν καί. P. εἶπε. Pl. Br. V. 5. οἱ δὲ tam alieno loco positum, corruptelae suspicionem movet. Fortasse scribendum: ἀναιδέες, οὐ δὲ λίγουνσιν ἴστορες. i. e. ἀναιδέες εἰσιν, ἀλλ' οὐχ ἴστορες, οἱ λίγοντες, ὅτι . . . Venerem tamen ap. Spartanos armis instructam fuisse, dixerunt multi interque eos Themist. Or. XIII. p. 177. Α. ὁρθῶς δὲ ἄβα ὁ Λυκοῦργος (ἐποίησας sc.) ὀπλίζων ἐν τῇ Σπάρτῃ καὶ τὰ Ἀφροδίτης (subaudi ἀγάλματα) καὶ τὸν Ἀφροδίτης στρατὸν, τὰς Χάριτας καὶ τὸν Ἑρῶτα, ὅτι μᾶλλον ἀμείνω (vid. ad Palat. p. 93. nr. 35. v. 6.) καὶ ἐγγυτέρω (cf. Orat. XV. p. 197. C.) τὰ τῶν Θεῶν τούτων τρόπαια, ἢ τὰ τῆς Ἑννοῦς.

^ζ
Nr. 321. ἀντιμα ^τεἰς ἀφροδί ^τὀπλοφοροῦσαν. Br. I. 167. An. I. 1. p. 329. V. 2. μάτην. P. μάταν. Pl. Br. V. 3. ἔντα σοι. Pl. Br. Rectius ἔντα σοί. P. Fortasse tamen distinctione mutata scribendum: τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθάψε μάτην ἔντα; σοὶ γὰρ ἔρως . . . Armis enim Veneri opus esse, hoc epigrammate non dicitur; negatur potius, arma opus esse ei, cui longe alia data sint munia. Observabatur Antimacho Ἰλ. ε. 428. 29. Sic etiam γὰρ suum locum obtinet. —
^ε
αἶτε . . . τέρψεις. P. Br. αἶτε τέρψεις. Pl. V. 5. καθίστρωνίδι. P. μέθες τριτωνίδι. Pl. Br. V. 6. σὺ δ' εὐχεται ἄν. P. εὐχέταν. ed. Flor. εὐχάιταν reliquae editt. Br.

^δ
Nr. 322. ^τλεωνι ^τταραν εἰς ἄριως ναὸν ἐν ᾧ τις ἀνέστη λάφυρον ^τἀνάρμο. Br. I. 232. nr. 47. An. I. 2. p. 105. V. 1. excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 63, 19. V. 2. ἄρηως. P. ἄρηος. Pl. Br. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 608. — V. 3. κλωνοί. P. κῶνοι. Pl. Br. V. 4. κλαμαραί. P. κλαδαραί. Pl. Br. δόρατα λεπτά καὶ κλαδαρά. Polyb. VI. 25. 5. τὸ δὲ δόρυ κλαδαρόν (vulgo πλαδαρόν) ap. Eundem T. V. p. 95. nr. CVI. — Displicet in poeta elegantiae studiosissimo repetitum epitheton ἄκλαστοι. Suspiciabar ἄθλαστοι κῶνοι, galeae nullis ictibus percussae, quassatae. Nec ἄθραστοι male haberet. V. 6. est ap. Dracon. de Metr. pag. 78, 4. V. 7. τίς. P. V. 8.

νυμαΐδιον. P. νυμαΐδιον. Pl. Br. V. 9. διοξίππειο. P. διοξίππειο. Plau. Br.

Nr. 323. ἀντίπα ὁμοίως εἰς ὕψα ἀνατεθὲν τῷ ἄρτι ἀναιμακτα. Br. II. 14. nr. 29. An. II. 1. p. 37. V. 1. ἀγόρευκτα. οὐχ αἰμοφύρεκτα i. e. αἵματι μολυνσμένα. ut est in Od. v. 348. κάλχη φορεταῖς πέπλοις. Lycophr. 863. V. 3. ἀνκεμάσας. P. ut nr. 316. v. 6. ἐνκίκαφεν. — κόσμον ἄκοσμον. Clem. Alex. in Paedag. p. 514. οἶον δὲ κόσμον ἐξ ἀκοσμίας κτίσας, "Τῆς ἀμόρφου τόδε τὸ πᾶν καταρτίσας. Sic haec scribenda videntur. Paulo ante scribe: καὶ τὸν πόλον εἰν ἀοτράσι νημερτῇ δρόμον. pro πολοῦσιν ἄστρα. V. 6. πλάθιν. P. πλάθειν. Ald. 1. Junt. κείσθαι. reliquae. V. 7. ὕς. P. ἄδε. Pl. Br. ἄδε Draco de Metr. p. 82, 26. — P. Nr. 324. μνασάλλουσιν εἰς εἰρήνην κειμὴν ἀνάθημα τῇ ἄφρο. Br. I. 191. nr. 7. An. I. 1. p. 401. V. 2. πάρη. P. πάρι. Pl. Br. V. 3. ὦδε οὔτ' P. ὦδ' οὔδ' Pl. Br. V. 4. μένεται. P. μενέτω. Br. νίμεται. Pl. quod Schaefero monente restitui: *agrestis Musa in sylvis errat*. Vid. Ernest. ad Od. v. 164. p. 245.

Nr. 325. ἄθλον ἐπὶ τινι ἀρμόντι το ἐπύραμμα. Br. III. 255. nr. 399. An. III. 2. p. 99. V. 1. ἀλκλαίστον. P. ἀλκκλίστοιο. Br. In terminatione nihil videbatur mutandum. — ἐν βίτῳ. P. ἐν praetuli c. Br. ob rhythmum bucolicum. — V. 2. ἀπαινμένα. concha elgta circumdata et involuta dici poterat τὸ γῆκος ἀπαινέσθαι, sibi summasse et decerpisse. Mosch. Eid. II. 66. ἡ δ' ὕακινθον, ἡ δ' ἰόν, ἡ δ' ἐρ- πύλλον ἀπαινέτω. Similiter ap. Apoll. Rh. IV. 679. terra dicitur βολαῖς ἡλίοιο Ἰκμάδας αἰνυμένη. Br. cum Salmasio ἀναινομένα. — V. 3. κόλποις. P. κόλπων. Br. ἐντοθεν. P. ἔντοσθεν. Br. V. 4. ἀβρός. P.

Nr. 326. λεωνίδ' ταραντίν εἰς πηγὴν καὶ νύμφ' τὰς ὑδράδας. Br. I. 255. nr. 58. An. I. 2. p. 114. V. 3. κρηναίων. P. κρητίων. Br. Malim fere: πέτρα τε κρητίων (in Var. Lect. male κρηναίων exhibitum). ut illa ipsa rupe intelligatur, unde aqua desiliebat. V. 4. κοῖραι μερία τεγγόμενα. P. κοῖραι μερία τεγγόμεναι. Br. c. Heringa. At frigent μερία ταῦτα, quasi nunquam non conspicua essent venusta puellarum ibi lavantium femina. Nihil mutandum videtur. Poeta pergit in locorum recensu: καὶ κόσμα ταῦτα (et pulchra haec loca circumjacentia) ἐν ὕδασι νύμφων (pro ἐν νύμφεσσιν ὕδασι) οἱ κοῖραι (Νύμφας sc.) τεγγόμενα. — V. 5. ἀριστοκλή σε δ' ὁδοιπὸρος εἰπερ ἀπῶσα. P. Ἀριστοκλῆς δὲ σ' (pro σοι) ὁδοιπὸρος, ἤπερ ἀπ. Br. Quid

vetat, quominus ipse Aristocles ὀδοιπόρου nomine significetur? Quare una littera leviter immutata scripsi: Ἀριστοκλῆς δ' ἰδ' ὀδοιπόρος ἦπερ ἀπῶσα Δ. V. 6. τοῦτ' δ. γέρας. P. τοῦτο διδ. κέρας. Br. cum Salm. quod recepi. Aristocles ecce hoc cornu hic dedico, quo iter per haec loca faciens, aqua hausta sitim depuli. — Nr. 327. ἐρμολοντος ὁμοῖ εἰς πηγὴν καὶ νύμφ' τὰς ὑδριάδας. Br. II. 252. nr. 1. An. II. 2. p. 245. V. 2. εἶσατο. P. Br. εἶσατο. Pl. ἀντιτάσας. Pl.

Nr. 328. δαμοστράτου ἀνάθημα ταῖς νύμφαις. Br. II. 259. An. II. 2. p. 262. Non satis constat, an poëta fuerit Damostratus. — V. 1. νηιάδες. P. et Dorv. ναϊάδες. Br. V. 3. ἔρμιν. P. ἔρμιν. Br. — V. 4. παπρωναλάσια. P. κάρων λάσια. Br. c. Heringa. — Sequitur in Cod. ep. Leonidae Tar. quod exhibuimus p. 203. nr. 334. — Nr. 329. τοῦ αὐτοῦ (Λεωνίδου sc.) εἰς τὰς νύμφας παρὰ τιμοκλέους κηπούρου. Edidit Huschke in An. crit. p. 202. nos in Paralip. I. nr. 44. p. 652. V. 1. δώρον γένος. nomen fortasse proprium. Plurimis tamen videbatur depravatam. κοῦραι Διός, volebat cl. editor. διερὸν γένος, Graefus in not. ad Nonni Hymn. p. 37. Certo vox γένος ex hac sede non debet expelli. Ἰλ. ε. 538. ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα. Callim. H. in Del. 109. Νύμφαι Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἶπατε πατρί. Ib. 256. Νύμφαι Ἀηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο. V. 4. ἐπισσόμεναι. P. Huschk. in Apogr. sui marg. invenit, ἐποσσόμεναι. s. ἐπισσινόμεναι. Hoc recepi. In Tzetzae Posthomerici v. 119. corrupte exhibetur: Πενθεσιλείη Ἥρη ὄνειρον ἔηκεν ἀτερπεία δακρυρόντα, Πότμον ἐπισσινόμενον μεγαθύμου Πενθεσιλείης. Legendum videtur: ἐποσσόμενον, somnium, quo imminens Penthesileae fatum portendebatur.* — V. 3. ἔρμι. P. ἔρμιν scripsi. V. 4. ὦρια. P. ὦρια. Huschk.

¶ Nr. 330. νικάρχου εἰς πανὸς ἄγαλμα ἱσταμένον ἐπὶ πηγῇ πόλη (Ι. πολλῇ) δένεσι φλυαρία ἐν τοῖ γράμμα. Br. II. 351. nr. 8. An. II. 3. p. 27. V. 2. αἰγινόδην. P. αἰγινάτην. Br. nescio quare. αἰγινόδη Πάν. p. 151. nr. 57. v. 3. Homer. Hymn. in Pan. XIX. 2. αἰγινόδην, δικέρωτα. — V. 5. νήπτρα. P. νίπτρα. Br. c. Ap. G. — κρυστάλινα νύμφαν. P. V. 7. σεμνοῦ. P. σέμν' οὐ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 9. πίνης. P. ποιῆς. Reisk. probante Brunkio. Hoc mihi quoque videtur verissimum. — Nr. 331. μελεάργου εἰς ἐφύδατι καὶ

*) Sic nunc Bekkerus V. cl. dedit ex Cod. Vatic.

οἶνον κρηταμένους. Br. I. 52. nr. 113. An. I. 1. p. 124. V. 1. ἤλατ' σκοῦρος. P. Scripsi, ἤλατε ποῦρος, i. e. ποῦρος ὦν. Hoc mihi verius videtur, quam ἤλαθ' ὁ ποῦρος. Pl. Br. — V. 2. κελιόμενον. P. Pl. κελινδόμενον. Br. causa mutationis non reddita. V. 3. σὺν νύμφαις. cum Nymphis i. e. aqua mistus. Sensum huius loci recte aperuit Graecius.

Nr. 332. νοσοῖδος λεσβί^χ εἰς χρεσσοῦν ἀγαλμ̄ ἀφροδίτης ὅτι ἐν-
θης πολίταρ. Br. I. 194. nr. 4. An. I. 1. p. 415. In Plan. p. 341. St. est ἄδελφον. V. 1. ἐλθοῖσαι. P. Br. ἐλθοῖμεν. Plan. ἰδοῖμεθα. ἰδύμεθα videtur scribendum. V. 2. ὠχρεσώ. sive ὠσχερσώ. P. ὠς χρεσώ. Pl. quod non erat cur repudiaretur. ὁ χρεσώ. Br. — V. 5. πολύαρχος. Pl. et lemma Cod. nostri. Rectius πολυαρχίς P. Br. ἐπαρρομένα. P. Pl. ἀπαρρομένα nonnulli. Haec verba quum genitivum adsciscere soleant, suspicatus sum in marg. ἀπαρρομένα, ut de re adhuc durante. Sed frustra. Addendus potius hic locus exemplis rarioris structurae, de qua monuit Stephan. in Thes. L. Gr. T. V. p. 907. G. De ejusdem generis verbo ἀπολαύειν diximus in Additam. ad Athen. p. 121. a.

Nr. 333. μυασάλευ εἰς τὸν ἀφροδίτης ναὸν τὸν ἐν κνίδῳ. Br. I. 191. nr. 8. An. I. 1. p. 401. V. 1. χθαμαλόν. P. χθαμαλὸν χθ. Pl. Br. V. 3. αἰγείροιο. P. αἰγείροισι. Pl. Br. recte. Vid. ad p. 229. nr. 158. v. 1. — ἦς. P. ἄς. Pl. p. 71. et 341. St. Br. — Nr. 334. πέρος εἰς σατυρ̄ ἢ παν̄ ἀγαλμ̄ ἢ καὶ κρηίπου. Br. II. 4. nr. 3. An. II. 1. p. 12. V. 1. ἐπιβώσης. P. Br. ἐπιβώση. Pl. V. 2. μεγάλω. P. μεγάλον. Pl. Br. litteris ἰ et ῥ, ut saepe, confusis. Doricum μέγλω, de quo Salm. cogitabat in Ap. G. et R., ab h. l. alienum. — V. 3. ὡς ὅτε. P. Pl. ὡς ἂ γς. Br. quod recepi, ὡς corrigens. Nunc fere malim minore etiam mutatione: ὡς ὁ γς. Singulari pronominis plurale τούτων recte respondere, apparet ex Xenoph. Cyr. I. 6. 11. ὃ τε δ' ἄν πρὸς τοῖς εἰρημένους λαμβάνη τις, ταῦτα καὶ τιμὴν νομοιοῦσι. Ib. VIII. 3. 46. ἀρῖσσι γάρ μοι, ὃ τε ἂν καὶ σὺ ἔχης, τούτων μετέχων. ubi Stobae. τούτων. De plurali eodem modo ad εἴ τε relato vid. Abresch. ad Aesch. T. I. p. 186. Boisson. ad Philostr. p. 450. — περίετη. P. Br. πίνητι. Pl. — V. 4. κύριός εἰμι. P. Pl. κύριός ἐστι. Br. in textu; in Lectt. vulgatam probat. — τεχνών. P. τεχόν. Plan. Τίχων. Br. cum Reiskio. De Tychone loca veterum congressi in Animadversionibus.

Nr. 335. λεωνίδου ταραν^τ εἰσαγαλμαεργον. Br. I. 224. nr. 16. An. I. 2. p. 79. V. 1. τούγαλμαθ'. P. τώγαλμα ὁδ'. Salm. in Ap. G. R. τόδ' ἄγαλμα ὁδ'. Pl. Br. quae hiatus damnat. Si sincera est lectio membr., duo ille *simulacra* posuisse putandus est; quod cur non habeat locum? — μικαλλίωνος. P. μικαλίωνος. Pl. μικκαλίωνος. Br. quae est forma productior nominis Μικκος. pag. 167. nr. 151. pag. 201. nr. 310. — V. 2. ἐρμῆς δ' ἀλίδετον. P. ἐρμῆς δ' ἀλλ' ἴδε τόν. Pl. quod verum, modo δ' deleas. Codicis ΑΑΑΙΑΕ quid aliud est, quam ΑΑΑ' ΙΑΕ? Frustra Br. verbis transpositis: ἀλλ' ἴδε τόνδ' Ἐρμῆ, sive Ἐρμῆς. ἀλλὰ saepe post unum alterumve vocabulum collocatur. Cf. p. 89. nr. 9. v. 7. p. 168. nr. 158. v. 3. p. 175. nr. 198. v. 5. p. 371. nr. 93. v. 3. et multis aliis in locis. Articulus autem h. l. est in caesura pentametri, ut p. 592. nr. 149. p. 594. nr. 162. οἶμός ἐρως παρὰ τὴν Κύπριν ὑποτρέφεται. In Append. nr. 106. αἶδε καὶ Ἑλλάδι τὰν δουλοσύναν ἔπορον. Plura vide ap. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 135. s. De pronomine relativo et possessivo eadem ratione interdum in caesura posito vid. ad Append. Epigr. nr. 151. Ejusdem est licentiae, quod Tragici interdum et Lyrici articulum aut praepositionem in versus exitu collocant. Vid. Boekh. Not. crit. ad Pindar. p. 377. — V. 3. ἐξ οἴζυρῆς. P. Pl. ὅς ἀπ' οἴζυρῆς. Br. cum Salm. Vid. ad p. 248. nr. 282. v. 1. p. 255. nr. 536. v. 4. — ἡπίστασο esse videtur in P. ἡπίστατο. Pl. Br. V. 4. αἶν. P. Pl. αἶε corrigi Hermann. ad Orph. p. 723.

Nr. 336. καλλιμάχον εἰς ἀγαλμάτιον μικρονεπι προθύρῳ ἵσταμενον. Br. I. 468. nr. 52. An. I. 2. p. 285. V. 1. αἰετίωνος. P. ἡετίωνος. Pl. Br. ἐπίσταθμος. P. Br. ἐπὶ σταθμόν. Pl. V. 2. μικρῷ. P. V. 3. μούνον. P. Pl. γυμνόν malim cum Br. ἀνδρὶ πειλῶ. P. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ. Pl. Br. Sed tum scripsisset Callimachus: ἀνέρι δ' ἱππεῖ. Verisimile autem illum dedisse: ἀνδρὶ δὲ πεζῷ . . . πεζὸν καὶ παρηνότατο. Sic certe καὶ vim suam habet. Quum autem totius epigrammatis sensus obscurus sit, de singulorum verborum lectione difficile est statuere. Nec θυρωθεὶς fortasse sincerum.

P. Nr. 337. λεωνίδου ταραν^τ ἐπὶ ἔξευτῇ παρα τοῦ πανός. Br. I. 224. nr. 17. An. I. 2. p. 80. V. 1. λαδόγηρα. P. λαγόδηρα. Br. cum Salin. in marg. Ap. G. R. — πετεινά. P. πετηνά. Br. Sic iterum p. 418. nr. 362. v. 22. Nec minus fluctuant libri inter πετεινά et πετηνά. Vid. ad p. 143. nr. 16. v. 3. ubi Br. non haesit in πετεινῶν.

ut nec ap. Theognid. 1055. (1096.) — V. 3. ἐλπωρόν. P. ἔλπωρόν. Br. c. Salm. Apollon. Rh. I. 1227. de Nymphis: αἱ γε μὲν ἔλπωροι ἀπόπροθεν ἰσχυρόντο. Nicand. Ther. 55. κοῖλα καὶ ἔλπωρέας εἰνάς. V. 4. συναγείω. P. συναγρεύω scripti. Sic p. 397. nr. 252. ἀγέσαντο scriptum pro ἀγρεύσαντο. συναγρεύω Br. c. Salm. Praesens tempus bene habet.

Nr. 338. Θεοκρίτου σαρὰν εἰς δάφνιν τὸν αἶπολ ὃν ἐν τοῖς βοι-
πολικοῖς ἀδελφοῖς ποιήμασιν. Br. I. 376. nr. 3. An. I. 2. p. 192. V. 1.
φυλλοστρωτῆ. P. φυλλοστρωτῆ. Br. c. Steph. Notanda forma adjectivi.
φυλλοστρώτους χαμείνας est in Rheso v. 9. — κεκμακώς, P. κεκμακός.
Br. c. Steph. V. 2. ἀμπαῖω. P. ἀμπαῖων. Br. c. Steph. ἀρτιπαγῆς
δ' ἄν. P. ἀρτιπαγῆς δ' ἄν. Br. c. St. V. 3. δ' ὅτε πᾶν. P. δὲ τι
πᾶν. Br. Scripsi δὲ τὴν, i. e. αἶ. Pronomen est in antithesi. V. 5.
ἄντρον εἶω. P. ἄντρον εἶω. Br. c. St. Odys. XI. 578. δῖοντρον εἶω
δύνοντες. Et sic in Hymn. Homer. in Mercur. v. 6. Hermannus
correxit p. 47. ἄντρον εἶω δύνονσα, pro ναίονσα. — V. 6. καταγό-
μενον. P. καταγρόμενον. Vulgo, unde Brod. καταγρόμενος. καταγρόμενον
Br. c. Toupio, qui etiam καταγρόμενος tentat. Non liquet.

Nr. 339. ἀρχίου μεταληναίου εἰς κύρακα καὶ σκορῶν ὃν α κύραξ
μελλ' ἐσθίειν ἵπαντ' πλὴν ἀνηρεθῆ. Br. II. 97. nr. 21. An. II. 1.
p. 261. V. 1. μελάντερον. P. μελάντερος. Pl. μελάμπερος in Stobaeo
Grot. p. 59. fortasse ex emendatione Scaligeri; nam vulgo ibi με-
λαινίτερος. Μελανόπτερος ὄρνις corvus est in Orac. Sibyll. p. 152.
Grotiana lectio si vera esset, νωμῶν intransitive significaret, ut h. l.
accepit Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 310. At lenissima est Br. cor-
rectio μέλαν πτερόν, probata illa etiam Erfurdio ad Sophocl. Phil.
v. 710. p. 218. Verbum νωμῶν movendi, agitandi significatione
ubique obvium, — V. 4. ἐνκέντρον. P. ἐνκέντρον. Pl. Br. V. 5. ζωῆς
μὲν. P. ζωῆς μὲν. Pl. Br. — ἰδ' ὅσον. P. Pl. ἰδ' ὡς ἄν. Br. cum
Scaliger. in not. mat. Saepissime sic ἰδ' ὡς occurrit in Anthologia.
Vid. ad ep. ex Planud. nr. 182. — Sequitur in Cod. distichon, quod
dedimus p. 375. nr. 122. et epigr. Eveni, quod extat p. 375. nr. 122.

Nr. 340. διοσκορίδον εἰς τοὺς αἰλούς τοῦ φενγὸς ὑάγν. Br. I.
496. nr. 15. An. I. 2. p. 380. V. 3. ἐνεδύσατο. P. ἀνελύσατο. Br. c.
Reiskio. — V. 4. οὐπερ αἰέσας ἐγνώθη φοῖβον κείνον ἔδειξεν ἔμ-
P. οὐ παρατίσας ἐγνώθη, φοῖβον τῷτον. Br. c. Reiskio. In Lect.

idem corrigit: πάρος οἷος δοῖσθαι Ἐγνώσθη, Φοῖβον τοῦτον ἰδ. ἱρ. quae conjectura nec sensu, nec facilitate commendatur. Emendavi olim: εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν πατρός ἐῖρεμ' Ἀθῆνης ἔχον ἔφη, Φοῖβον κείνον ἔλεξεν ἱεὺς. Si Marsyas patris Hyagnidis inventum Minervae opus esse dixit, illum contentio cum Apolline mendacii arguit. Quod sensum habet minime absurdum. Sed minore fortasse mutatione legendum: οὐ δὲ Κελ. ποιμὴν, πατρός οὐνεκ, ἀέισας Ἐγνώσθη. Φοῖβον κείνον ἔδειξεν ἱεὺς. nec tamen Marsyas, quod ad patrem attinet inventumque patris, cantu innotuit: Apollinis contentione demum celebritatem nactus est, Illic paucae tantum litterae leviter immutatae. De εἰ δὲ et οὐ δὲ inter se permutatis dixi ad p. 243. nr. 238. v. 3. nec de πάρος in πατρός (πρός) mutato dubitari potest. In verbis πατρός οὐνεκα ironia est haud inelegans. Vid. Schaefer. ad Longum p. 421.

Nr. 341. γλαύκον εἰς δάφν τὸν αἰπόλον. Br. II. 347. nr. 2. An. II. 3. p. 14. V. 2. ἐρίφους. P. ἐρίφως. ed. Flor. Ald. 1. Br. Reliquae ἐρίφους. Non erat, cur ob leviores quosdam dorismos etiam ἐρίφως huic epigr. obtruderetur. P. V. 3. γλαυκὸν τὸ γράμμα. marg. P. — V. 5. ψωφίδιον. P. Pl. ψωφίδιον, Br. Vid. Luc. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 361. — Nr. 342. παρμενίωνος μακεδόνος π τῆς τάξεως τ ἐπιγραμμάτων. Appicta sigla Cμ. Br. II. 201. nr. 1. An. II. 2. p. 211. V. 1. φημι πολιοτεχίην. P. φημι πολιοτεχ. Pl. Br. V. 2. σταδίω. P. et sic iterum v. 3. — V. 3. ἀνακνέουται. P. ἀνακνέεται. Pl. Br. Utrumque probum.

Nr. 343. ἀρχίον εἰς κόττερον δίκτεον ἐπαλίσματα. Br. II. 98. nr. 23. V. 1. αὐταῖς. P. Pl. δισσαῖς. Br. αὐτὸς sic usurpatur p. 523. nr. 731. ἄμπελος οἷς ἤδη κάμακι στηρίζομαι αὐτῷ σκηπανίῳ. et sequente σὺν, ar. Homer. Ἴλ. ε. 194. ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς Ἀντῇ σὺν φόρμιγγι. unde Orpheus Argon. 111. ἡδ' ἐπέρσα Ἀντῇ σὺν φόρμιγγι. et alibi. V. 3. θώμιξ. P. θώμιγξ. Pl. Br. fortasse rectius. Sed illud quoque reperitur, ut φάρυξ. Etym. M. p. 417. ed. Lips. θώμιξ. λεπτὸν σχοινίον. Cf. Interpp. ad Hesych. T. I. p. 1753. 14. — V. 4. πλεκτών. P. pag. 420. nr. 370. πλεκταὶ δεικνέδων παγίδες. Artemidor. II. 14. p. 164. σαγήνη, καὶ γρίπος, καὶ ἀμφίβλητρον, καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ λίνων κλέκται. Cod. Venet. πίπλεκται. — αὐθι μεθ. P. αὐθι. Pl. αὐ μεθέχε. Br. At αὐθι doctior est lectio, quo adverbio etiam Callimachus usus est pro αὐθις. Lav. Pall. 103.

τὸ μὲν οὐ καλινάγρετον αὐθι γένοιτο. Hym. in Del. 44. οἱ μὲν ἴ-
 σ' οἷα ἴδον αἰθι. Vid. Bentley. ad Fragm. 286. p. 559. ed. Ern —
 V. 5. ἱερὸν. P. ἱερὸν. Pl. Br. ἔτμον. P. ἔτμον. editt. ante St. qui
 ἔτμον exhibet. — πολλή. P. πολλή. Plan. Br. πταπώ. P. Br.
 πτηρῶν. Pl.

Nr. 344. ^δλεωνίδα ἰσόφτηγον. οἷτος ἀλεξάν ἦν. In marg. leonids
 αλεξανδρίως. εἰς ἐκτὸν δια το ποιεῖν ἐπιδεξιὸς τε ἐπηγράμματα.
 Br. II. 195. nr. 27. An. II. 2. p. 100. V. 4. οἶρανιην. P. Pl. οἶρα-
 νίης. Br. c. Scaligero, constantem tamen librorum lectionem per la-
 tinismum defendi posse existimans. In marg. notae numerales, ζι. —

Nr. 345. τοῦ αἵτου ^δλεωνι εἰς μηδεῖαν τὴν κολῖδα. Br. II. 196.
 nr. 31. An. II. 2. p. 103. In Plan. p. 119. St. *Archiae* inscribitur.
 V. 1. οὐ τόσον Ἀ. P. et plurimae editt. Plan. οὐδ' inseruit Steph.
 Οὐχί τόσον malit Br. V. 3. φονεῖται. P. Pl. Br. Agitur de re certa,
 non de supposita. Quare φονεῖται scripsi auctore Schaefero.

Nr. 346. ^δτ' αἵτου ὁμοί' ἐπι τηῖ αὐτῇ ἴπο. Br. II. 99. nr. 26.
 inter epigr. *Archiae*, cui tribuitur in Plan. p. 120. St. An. II. 1.
 p. 266. V. 2. γραπτῆς νοσοτροφεῖς πυκτιδι. P. γραπτῇ πυκτιδι
 νοσοτροφεῖς. Pl. Br. Ordo verborum, quem membr. praestant, de-
 fendi possit similibus locis, ubi correptiones sunt non minus durae,
 ut in ἐπιπύκτος p. 115. nr. 187. v. 1. ubi vid. Non tamen poenitet
 lenem verborum transpositionem adoptasse. — Nr. 347. τοῦ αἵτου
 εἰς βοας ελκοντας γαῦν ἐν ποτα^μ. Br. II. 197. nr. 36. An. II. 2.
 p. 104. In Plan. p. 43. St. hoc quoque epigr. *Archiae* tribuitur.
 V. 2. πὴν πόντου. P. πᾶ. Pl. κῆ. Br. ἐγελκόμεθα. P. Br. ἀγελκόμεθα.
 Pl. V. 3. εἰρήνης. P. Pl. Br. Scripsi εἰρησίας, quod sensus flagitat.
 Apud Libanium T. IV. p. 961. ε. boum usus εἰς τὰ τοῦ πολέμου
 commemoratur: τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφήν ἐξ αὐτῶν ἄγοντες· τοῖτο
 δὲ τὰς ἀσπίδας ποιοῦντες. quae verba audaci conjectura sollicitat
 Reiskius. Scribendum suspicor: τοῦτο μὲν εἰς τὴν τροφήν, ἐξ ἀγρῶν
 ἄγοντες· τοῦτο δὲ, τὰς ἀσπίδας ποροῦντες. — V. 4. δελφίνας
 γαίης. P. δελφίνας γαίη. Pl. Br.

Nr. 348. ^δτ' αἵτου ἐπισταφυλοκλέπτη. Br. II. 199. nr. 42. An. II.
 2. p. 107. *Archiae* inscriptum in Plan. p. 103. St. V. 2. φωιδίς. P.
 φ. In superiore paginae margine: ζι. ὅτι πάντα τὰ ἐπιγράμματα
 λεωνίδου ἰσόφτηγα: ζι. οἱ δὲ οἱ στιχοὶ ἕνα ἀποτελοῦσιν ἀριθμὸν, καὶ

οἱ δύο ὁμοίως. — Nr. 349. τοῦ αὐτοῦ λεωνι ἐπιτοῖς γενεθλίοις νέρωνος καίσαρος. Br. II. 192. nr. 10. An. II. 2. p. 91. V. 2. σωρὸν ἀξεσφορίης. P. ζωρὸν ἀξεστορίην. Br. cum Ruhkenio et Toupio. δῶρον Ἀξεστορίης suspicabatur Graef. in not. mst. Illam tamen catachresin in nostro poeta damnare non ausim. Non multum abhorret, σωρὸν γὰρ εἶχε ῥημάτων in ep. Theocriti p. 459. nr. 607. v. 6. et Libanii T. IV. p. 139. 19. φέεται γὰρ ἐξ ἐκατέρου λόγων σωρός. Similiter ἔσμος γάλακτος in Eurip. Bacch. 709. τοσοῦτος σωρὸς καὶ ἔσμος σοφίας. Themist. Or. XXIX. p. 345. D. Cf. Porson. Advers. p. 266. (255. ed. Lips.). — V. 3. post πάππον ad versum implendum Br. inseruit τριῶν c. Toupio.

Nr. 350. τοῦ αὐτοῦ ἐπιδωρ^τ σταλεῖσιν αὐτὸν παρα διονυσίου ἦγον καλαμ^α καὶ χάρτισι. Br. II. 195. nr. 25. An. II. 2. p. 98. V. 1. ιτρια. P. ἦτρια. Br. c. Heringa, i. e. ὕφασμα λεπτόν, aptum ad papyri texturam significandam vocabulum. — ἀτονώδεα. P. χιονώδεα. Br. c. Toupio. Alii aliter, nemo eventu satis prospero. Fortasse: ἀτομώδεα, atomis similia, i. e. tam tenuia, ut dividi nequeant. Aut, si hoc epitheton fortasse magis exiguitatem, quam tenuitatem significare posse videatur, corrigas licet, ἦτριά. μοι βύβλιν ὕμενώδεα. — καλάμοισιν. P. καλάμοισι. Br. V. 2. πέμπει. P. πίμπει. Br.

Nr. 351. τοῦ αὐτοῦ εἰς παιδι^ο μίλλ^ο κρημνίζεσθαι ὕπερ ἢ μῆρ τὸν μαστ^α δειξασα τοῦ κρημν^η ἐλυτρώσατο. Br. II. 196. nr. 29. An. II. 2. p. 101. In Plan. p. 19. Archias est. V. 1. ἀπὸ κρ. P. ἐπὶ κρ. Pl. Br. Nec illud sensu caret. V. 2. ἤρχετο. ἦντετο Vir doctus tentabat ap. H. de Bosch. T. IV. p. 229. — V. 3. μεθ' ὠδήγησεν. P. — V. 4. ῥύτορα. P. Br. λύτορα. Pl. et ap. Dracon. de Metr. p. 63, 21. Membranis adhaesi. ῥύτορι βουκολίων. p. 147. nr. 37. — Nr. 352. τοῦ αὐτοῦ εἰς Νέρωνα τὸν καίσαρα. Br. II. 191. nr. 9. An. II. 2. p. 90. V. 4. βωμοῖς. P. βωμοῦς tentabat Abresch. et Jensius. Hunc tamen in Corrigen. pag. ult. hujus conjecturae poenituit, βωμοῖς est pro ἐν βωμοῖς, παρὰ τοὺς βωμούς. Br. ad ineptam confugit enallagen.

Nr. 353. τοῦ αὐτοῦ εἰς πάππον τινα σοφὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ γενεθλίοις. Br. II. 195. nr. 26. An. II. 2. p. 100. V. 2. βεβαιώτατε. P. βεβαιότατον. Br. c. Reiskio. Rectius Ruhkenius βεβαιωτάτη. Sed si jungas βεβαιώτατε ἐν φιλή, nihil mutandum esse apparet. Bene autem

dicuntur, καὶ λόγον ἀκριβοῦν καὶ βίον, de eo, qui et orationem diligenter efformat, et vitam ad elegantiam expolire studet. — V. 4. αἰδοπόλων. P. αἰδοπόλος. Br. c. Heringa. Illud restitui: εἰς τὰ αἰδοπόλων. de quo genere vide⁸ VV. DD. ad L. Bos p. 691. — Sequitur in Cod. epigr. quod dedimus p. 576. nr. 124. — Nr. 354. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ νόσω θλιβομένοις ἢ ασχαλλοῦσι. Br. II. 197. nr. 55. An. II. 2. p. 104. In Plan. p. 7. St. est *Archiae*. V. 2. θλίβομαι ἐν δ. P. θλίβομαι, ἐν δ. Pl. Br. Saepe sic ultimae verborum syllabas a librariis neglectae.

Nr. 355. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ὀργάν^ω τινι μαθηματικῷ ὄψρον στ^τ·λεν παππ τω νέρωνος. (Scr. σιαλέντι ποππαίε τῇ νέρ.) Br. II. 191. nr. 8. An. II. 2. p. 89. V. 3. σεβαστίας. P. σεβαστιάς. Br. — Nr. 356. τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τ^τ ποιημάτων. Br. II. 195. nr. 14. An. II. 2. p. 95. In Plan. p. 65. St. ἀθλιον. P. V. 2. ἔω; δ ω τὰ ἰσίγησα λιωνίδου ἀλεξαν. marg. P. — Nr. 357. ἀδίσποτον εἰς τοὺς δ ἀγῶνας τοὺς ἐπιτελομένους ἐν τῇ ἐλλάδι. Br. III. 247. nr. 453. An. III. 2. p. 129. V. 4. ἀθλα. P. κότινος. Liban. T. IV. p. 654. 26. in Declamatione Avari: τοῦτο καὶ τοὺς ἀθλίους ἀθλητὰς ἀποκώ-λεπεν· οἱ περὶ ὅσους τὸν Ὀλυμπίῳ κότινον ἔλλο τε ἢ κότινον εἶναι, οἰδημάτων μὲν καὶ τραυμάτων ἐπαναῖος γέμοντες. Scr. περὶ ὁμοῖοι.

Nr. 358. ἐν τῷ παιδονί τῷ διαλόγῳ πλάτων^ο νοθευομένης ἐπὶ παναιτίου τοῦ ῥοδίου. — In marg. ἀθλιον: ὅτι ὁ πλά διαλόγος ὁ ἐν τῷ παιδονί νοθεύεται ἐπὶ παναιτίου τοῦ φιλοσόφου ἦν δὲ ὁ παναιτίος ῥόδιος. Br. III. 266. nr. 548. An. III. 2. p. 173. Secundum Fabric. Bibl. gr. T. III. p. 73. hoc epigr. in Codice quodam *Leonidas Alexandrino* tribuitur. Mihi *Diogenis Laërtii* ingenium sapit. V. 1. δῖο. Vulgo. δῖω. editt. vett. Plan. et P. πλάτωνος. P. πλάτωνε. Pl. Br. Manifestum est, membr. lectionem ex πλάτωνε depravatam esse. Bene habet δῖω Πλάτωνε, ut in Platon. Euthyd. p. 273. D. ἐν ἐλασσά-την οἷν ἄμφω βλέψαντες εἰς ἀλλήλων. ubi vid. Heindorf. T. III. p. 307. Sic etiam ap. Homerum in optimis Codd. pluralis cum duali jungitur. Vid. Bekker. in Ephem. Jenens. an. 1809. nr. 243. p. 124. Hinc ap. Oppian. Cyn. I. 407. probaverim lectionem Cod. Veneti: τοὶ πρόσθεν δὲ τ^τ ὑλίζοιτ^τρω πόδες (vulgo πόδες) ἔστων. Sic fere idem II. 165. βλαστροὶ θυγῶν μεδίοντε λίοντες. — V. 3. μετέλθει.

P. μ' ἐτέλεισσε. Pl. Br. — παραίτιος. P. παναίτιος. Pl. Br. — ὅς ῥ' ἐτέλεισσε. P. ἐτάλασσε. Pl. Br. V. 4. καὶ μὲ νόθον τέλλουσι. P. Pl. τέλλουσι scripsi. At Panaetius me inter spurios retulit dialogos! Non mirum. Qui enim animam mortalem esse demonstrat, is me quoque spurium dicere poterit. — Fortasse tamen τέλλουσι mutari non debuit, subaudito ἄν. Αἱ lacius Br. ὅς ῥ' ἐτάλασσε καὶ ψ. θν. καὶ νόθον ἐπτελέουσι. Repetitio ejusdem verbi Diogene Laërtio, vel simili versificatore, qui in talibus argutam quandam elegantiam aucupabatur, dignissima. Grotius hoc distichon sic vertit: *Quid dicat non curo Panaetius: illius haec sunt, Mortales animos dicere, neque nothum.*

Nr. 359. ποσειδίππων, οἱ δὲ πλάτωνος τ' κωμικοῦ: παραίνσεις εἰς τὸν βίον χρήσιμ/ αποτρεπτικῇ. Br. II. 49. nr. 16. An. II. 1. p. 149. In Plan. p. 16. St. tribuitur *Crateti Cynico*. Sic quoque ap. Stobae. Tit. XCVI. p. 530. Gesn. Conf. Auson. Eid. XV. et Gregor. Naz. Carm. XIV. 59. sqq. Opp. T. II. p. 89. Carm. XV. p. 90. s. — V. 1. τάμοι. P. Pl. Br. qui in not. ad Aristoph. Plut. p. 291. τῶμῃ corrigit ex cod. reg. Stobaei. Vid. ad p. 126. nr. 246. v. 5. ad p. 139. nr. 302. v. 1. V. 4. ἔχεις. P. ἔχης. Pl. Br. V. 5. οὐκ ἀμέριμος. non sine aerumnis eris. Aliter cl. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 401. — V. 6. ζῆς ἔρ'. P. Pl. ζήσῃ. Br. Vulgatam tuetur parodia nr. 360. v. 6. — ἐρημότερος. P. et plurimae editt. Plan. ἐρημότερον. aliae. — V. 9. τοῖν δυοῖν. P. Pl. τοῖνδε δυοῖν. Br. Facile δὲ ante δυῖν potuit excidere. — ἢ τὸ esse videtur in P. ἢ τό. Pl. — V. 10. μήποτε ἢ τὸ θανέιν. P. μηδέποτε ἢ τὸ θανεῖν. Pl. Br. Valde discrepat lectio hujus distichi ap. Stobae. quam in var. lectt. posui. — Nr. 360. ἐκτου ἐναντίου προτρεπτικῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπόθειαν μητροδώραν. Br. II. 476. nr. 1. An. II. 3. p. 434. V. 1. ἀγορῇ. P. V. 2. κῆδεα. P. et plurimae editt. Plan. κήδεα. St. Ap. Gregor. Naz. de Reb. Suis v. 29. Opp. T. II. p. 31. D. καὶ κῆδεα ληγὰ Σίω, ἄναξ, θεράποντος ἐκὰς βάλε. scr. κήδεα. — V. 3. θαλάσση. P. ἔχης. Ib. V. 10. βίω. i. e. βίω. P. βίον. Pl. Br. Cod. lect. praetuli.

Nr. 361. λεοντ φιλοσόφου εἰς παρ φθαρεῖς ὁμηροῦ κεντρα. Br. III. 129. nr. 6. An. III. 1. p. 250. — P. Nr. 362. εἰς ἀλφειὸν ποταμὸν δια τὸ περὶ αὐτοῦ μυθολογούμενον καὶ τῆς πηγῆς ἀρεθουσις ἐν οὐκίλῃαι. Br. III. 146. nr. 21. An. III. 1. p. 279. Majoris poematis fragmentum esse videbatur Huetic, assentiente Brunkio. Vix crediderim. Inter

μελετήματα referendum, qualia recentioris aevi poetarum stili exercendi causa componebant. Non optimae aetatis esse censebat Grotius. Vide H. de Bosch Tom. IV. pag. 160. Caeterum cf. Nonn. Dion. XIII. p. 370. 13—17. Ib. XXXVII. p. 928. 7—10. Versus istos ad Nonni exemplum factos esse censet Hermann. de Sectis Poetar. Epicor. p. 690. V. 2. *πισαίων*. P. Br. *πισσαίων*. Pl. V. 3. *ἐκ δ' ἐς Π.* *ἐπὴν δ' ἐς*. Pl. Br. V. 4. *ἀμετρίτοις*. P. *ἀμετρίτοις*. Pl. Br. V. 6. *ἀγρὸς οἰκίτης*. P. *ἐγρὸς ἀποιίτης*. Pl. Br. ex Musaeo v. 207. V. 8. *ἀποτμήσσα*. P. *ἀποσμήσσα*. Pl. ex Od. ζ. 226. *ἄνθεα πικρά*. de spuma maris. *ἄνθος* de spuma vini Archestratus ap. Athen. I. p. 29. B. *ἤδη καὶ γεράον, πολλὸν σφύρα κρᾶτα φοροῦντα Οἶνον, ἐγρὸν χαίτας λευκῷ* (f. *λευκῇ χαίταν*) *πεπνηασμένον ἄνθει*. — V. 11. Post h. v. Brunkius lacunae signum posuit. V. 12. *γονίη*. P. *γονίη*. Pl. Br. V. 15. *πότμον*. P. *πόντον*. Pl. Br. Similiter *πόντος* et *ποταμός* confusa videntur in Append. nr. 67. T. II. p. 781. — *μυγήαι*. P. Pl. *μυῖναι*. Br. quod verum, modo *μῖναι* scribas. De littera γ temere sic inserta dixi ad p. 260. nr. 367. — V. 16. *ὄρη*. P. *ἐν. ὄρη*. Callimach. Fr. CXVIII. *ἐνταῖς ὄρησι τοῖς ἐχθροῖς*. — V. 21. *εὐειδέης*. P. *εὐειδής*. Pl. Br. *ἀνεκώτερο*. Fortasse: *ἄμ' ἐκώτερο*. — V. 22. *μυρομένη*. P. qui etiam versu sequ. jota adscribendum bis omittit. — V. 23. Post hunc versum apud Br. iterum est lacuna, quae est etiam in Cod. Lasqaris. — V. 24. *ἔλαθεν*. P. Pl. *ἔλαθε*. Br. — V. 25. *ἀγάμων*. P. Pl. *ἄγαμον*. Br. c. Scaligero in not. ms.

Nr. 363. *eis ἔαρ μελεάχρον*. Br. I. 31. nr. 110. An. I. 1. p. 119. In Plan. p. 124. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *ἀπαιθέρος*. P. P. Nova inscriptio: *eis ἔαρ χειμῶνος λίγον*. In marg. *eis το ἔαρ χειμῶν λήξαντος*. *ἐπὶ τοῖς ἀρίστη ἔαρ ὅλον μιμουμένη. καὶ πᾶλλος χειμῶνων ζωγράφουσα τοῖς ἔπεισιν. ἄδουαν χειλιδόνες ἐ τέτιγ τερετίζουσιν. ἀηδῶν ἡδέτερον λῖϋ ἐ μαικώτερον φθίγγεται χέλιος ἐ τ: λοι ομοίως*. Plura in hoc Eidyllio conspirant cum *Ἥθοποιῷ Προκοπίου*, quam ex Cod. edidit Boisson. ad Marin. p. 76. ubi inter alia scribendum: *σκιρτᾶτε νῆρ, αἶγες, καὶ τοῖς πεδήμασι πρὸς οὐρανὸν ἐγείρεσθε μέσον· ἐμπίπλασθε π. τ. λ.* Tum fortasse: *ἔξω τὰ πολλὰ τῶν κηρίων*. pro *ἄξω*. Denique: *αἶγες τὸ ξίφος καὶ προσγελά τὴν τεκοῦσαν, καὶ βέλους* (scr. *βέλος*) *τι μικρὸν ἐγκατέθηκε*. aut fallor, aut scribendum: *αἶγες τὸξον ὑψίως*. quod in Cod. sic scriptum: *τοξήψος*. Arcus Amorem decet, non gla-

dius. ὑπόσε αἶρειν saepius est ap. Homerum. Ἰλ. κ. 465. 505. ε. 325. Od. θ. 375. ε. 240. et alibi. — V. 2. πορφυρέη ὥρη. Opp. Cyn. I. 461. de vere: ἀμφὶ δὲ πάντη Εὐστέφανοι λειμῶνες ἀνήροτα πορφυρέουσι. quae lectio non videtur permutanda cum πορφυρέουσι. ut nec II. 592. χρυσῇ πορφυρέοντι. Cf. Arat. 158. εἰν ἄλλι πορφυρεούση. Dionys. Perieg. 1122. ἀμέθυστον ὑπὲρμα πορφυρέουσαν. — V. 4. ἐκόμισσε πετίλοις. P. ἐκόμισσε πετῆλοις. Pl. ἐκόμῃσε. Br. c. Huetio. In Cod. Plan. ap. Br. ἐκόμασε. Erat, qui ἐκόσμησεν ederet. Ap. Liban. T. IV. p. 885. 6. μισθὸν δὲ ἔθηκεν ἐς μέσον τῷ κεκομηκότι τὰ ὅπλα. Reisk. corr. τῷ κεκοσμηκότι. Scr. κεκομικότι. εἰ, qui Achilles occisi corpus portasset. V. 10. ξεφύρωι. P. ξεφύρον. Pl. Br. — V. 11. φερεσταφύλω διονύσω. P. V. 13. τευχήεντα. P. τεχνήεντα. Pl. Br. μέλαιοις. P. V. 14. μέλη. P. μέλει. Pl. Br. οἰμβλῶ. P. V. 17. χελιδόνες δ' ἀμφί. P. δ' οἱ. Pl. Br. et sic iterum v. 18. κύκνος δ' ἐπ' ὕχθισι. P. κύκνος ἐπ' ὕχθαισιν. Pl. Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. — ἀηιδῶν. P. V. 19. ἐκ δέ. P. εἰ δέ. Pl. Br. — τίθηλεν. P. τίθηλε. Pl. Br. V. 20. εἵκομα. P. Br. εὔκολα. Pl. V. 21. καὶ ναῦται δὲ πλώουσιν διόνυσος. P. καὶ ναῦται πλώουσι Διώνυσος. Pl. Br. V. 22. πετεινά. P. πετεηνά. Pl. Br. Vid. ad p. 415. nr. 337. v. 1.

Nr. 364. νέστορος λαρανδῆ εἰς τὰς μούσας. Br. II. 544. nr. 1. An. II. 3. p. 5. V. 1. μούσαι. P. V. 3. dedi lectionem Cod. Pal. ὅσσοις γὰρ προχέουσιν ἀοιδότοκοι πόμα πηγαί. Br. quae nimia est mutatio. ποθέουσιν probabiliter corr. Reiskius. — V. 4. λιγνρῇ. P. —

Nr. 365. ἰουλιαν καίσαρ. τοῦ παραβάτου εἰς ὄργανον μονακῶν· τοῦτο δὲ π⁶ πολλὴ ἐπαινεῖται τὸ ἐπίγραμμα. Br. II. 403. nr. 2. An. II. 3. p. 189. V. 4. ἐπὶ ταρ. P. Pl. ἀπό. Br. quem secutus sum. V. 6. χειρῶν. P. χειρός. Pl. Br. P. V. 8. οἱ δ' P. οἱ δ' Pl. Similiter Nonn. Dion. III. p. 98, 15. de tibicine: σύνθρονον ἐκρούσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ Ἀντικυλοὶ ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες ἀοιδήν. — Sequitur in Cod. epigr. Antipatri Thessal. quod dedimus p. 178. nr. 208.

Nr. 366. ἀποφθίγμα τ ζ σοφ²: κλειόβουλος μέτρον ἄριστ. χίλων. γυνῶθι σαντόν. περιανδρ. ὀργῆς κρα. ³πιττακός. μηδὲν ἄγαν. σόλων. τέλος ὁρᾶν βίου. βίας. τοὺς πλεον κακ. θαλῆς ἐγγύην φενῇ. Br. III. 149: nr. 30. An. III. 1. p. 284. Cf. Hygin. Fab. CCXXI. et Scholion ad Dion. Chrys. quod ex Cod. Paris. edidit Boisson. ad Mar. Vit. Proclū p. 99. s. V. 3. κολλῇ. P. σαντόν. Ib. σεαντόν. Pl. Br. V. 4.

ἔτασαν γ. P. ἔτασε. Pl. Br. V. 5. μυτιλίνης. P. μετυλήνης. Pl. Br. — V. 7. Βίας. Ap. Liban. T. III. p. 56. 18. Βιαντος . . . τοῦ Σόλωνος ἑταίρου, φίλου τῷ Περσῶ, τοῦ πάντας ἀνθρώπους ἐκ Δελφῶν νομοθετοῦντος. Reiskius novissima verba ad Apollinem Pythium referenda esse existimans, ἀφ' . . . νομοθετοῦντι corrigit. At cur non Bias, sicuti et caeteri illius aevi sapientes, quorum sententiae in templo Delphico omnium oculis erant propositae, hanc ipsam ob causam mortales docere et monere dicatur?

Nr. 367. λουκιανοῦ σαμοσατῶς το ἐπιμλῶ ἄθλου. εἰς θήρωνα τὸν εἶδὸν μενίππ' ἀσώτως βιοῦντα ἐπόθεσις ἀρίστη. Br. II. 314. nr. 10. An. II. 2. p. 430. V. 2. δυνάμεις. P. δαπάνας. Pl. Br. V. 4. πενίη. P. V. 6. ἐπὶ μῆλια δοῦς. P. ἐπιμείλια. Pl. ἐπὶ μείλια. Br. ex duobus Codd. Plan. Vid. Heyn. ad 'Il. ε. 147. T. V. p. 557. Br. ad Apoll. Rhod. L. IV. 1549. V. 7. θήρωνα περιγρίνας ἤλυθε πλοῦτος. P. θήρωνι παρ' ἐλπίδας. Pl. Br. ex Planudis praecul dubio correctione. In γρίνας latere φερνῆς non dubito; sed quod in marg. conieci: θήρωνα περὶ φερνῆς κλύσε πλοῦτος, eo laborat incommodo, quod sic brevis syllaba in caesura relinquitur. Scribe itaque minore mutatione: αἰτάρ ἐπεὶ θήρων' ἐπὶ φερνῆς ἤλυθε πλοῦτος. i. e. ἐπήλυθε. inopinato accesserunt opes. Frequens permutatio praepositionum ἐπὶ et περὶ. V. 9. κοίμον. P. κόσμον. Pl. Br. V. 11. οὔτως. P. Br. οὔτω. Pl. V. 13. ἰδάκρυς. P. Pl. ἰδάκρυς. Br. ex tribus Codd. Plan.

Nr. 368. εἰς οἶνον ἀπὸ κρεθῆς (ὡν) βασι) τ παραβάτ. Br. II. 403. nr. 1. An. II. 3. p. 403. P. V. 3. In marg. λουκιανοῦ καίσαρος
 εἰς οἶνον αποκρι. — ἡ ῥά νύ σε κέλτοί. P. ἡ ῥά σε. Pl. Br. V. 4. τῇ πενίῃ. P. V. 6. βρόμον. P. Pl. βρόμον. Br. sic in membr. esse existimans, deceptus per Salm. Ex. Plin. p. 154. G. Sincerum test βρόμον. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 769. 1. — Nr. 369. κερύλλον. Br. II. 491. nr. 1. An. II. 3. p. 369. V. 1. πᾶν καλόν. P. et plurimae editt. Plan. πᾶν κακόν. aliae. πάγκαλον. Br. recte. Non enim quodvis epigramma, quum est δίστιχον, continuo pulchrum est. Passim sic γ pro γ scriptum. Vid. supra ad p. 410. nr. 323.

Nr. 370. τιβερί ἴλου εἰς δορυάδα ἐν θαλάσση πεσοῦς ἔ' ὑπὸ δεικνύων σαγηνευθεῖσαν. Br. III. 7. nr. 2. An. III. 1. p. 15. V. 3. πόντω. P. ἐνέδραμον. P. ἐπέδραμον. Pl. Br. — εἰτά με. P. Pl. εἰτ' ἐμέ. Br. V. 6. οὐδ' ἀδ. P. οὐκ ἀδ. Pl. Br. V. 7. ἄγρην. P. ἄγρης.

Pl. Br. — Nr. 371. ἄδηλον εἰς λαγῶν ἐμπεσον εἰς θάλασσαν ὅν κύνων θαλάσσιος ἤρπασεν. Br. III. 239. nr. 417. An. III. 2. p. 109. In Planud. p. 44. St. Tiberio, inscribitur. V. 1. δίκτυον. P. Pl. Br. δίκτυον . . πολυπλόκον corr. Jos. Scaliger in not. mst. Et hoc bene haberet, nec vulgata male. δίκτυον ἐκθρώσκειν est ἄλματι δίκτυον φεύγειν. Sic Sophocl. Trach. 506. πάμπληκτα παγκύνεα τ' ἐξήλθον ἀεθλ' ἀγώνων. ubi cf. Musgrav. Vid. Matth. Gr. gr. p. 585. — V. 3. Scr. ε δ' pro ο δ'. — ταχινῶς. P. ταχινῶς. Pl. Br. Num ad ταχινῶς subaudiendum ποσὶ, ut ad ἀμφοτέροις ap. Lucian. in Lucio §. 28? Non puto. — ἀλυσκάζων. ἀλυσκάζων nonnullas editt. Plan. — V. 6. νυσίν. P. νυσί. Pl. Br.

Nr. 372. ἀδηλόν εἰς τέττιγα ὑπάρχον κράτηθ' ἔντα. Br. III. 240. nr. 419. An. III. 2. p. 111. V. 1. ῥαδινοῖς ὑπὸ ποσσίν. Non poenitet conjecisse! ῥαδινοῖς ποσσίν ἰστών. Bacchylid. fr. IX. 6. αἰθ' ἄραχν' ἰστοί. Philostr. Imagg. II. 29. p. 364. in descriptione telae araneae: περιήπται δὲ τῇ μηρίνθῃ λεπτοῖς ἰστός. Gregor. Naz. Or. XXXIV. p. 554. D. αἱ δὲ ἀράχλαι διὰ λεπτῶν οὕτω καὶ αἰρίων σχεδὸν τῶν νημάτων πολυειδῶς διατεταμένων, πολυπλόκους τοὺς ἰστούς ἐξ-εφαίνουσι. — V. 2. ἔνδειον εἶχε. P. Br. ἔνδον ἔχευε. Pl. V. 3. ἀλλοῦμιν. P. ἀλλ' οὐ μιν. Pl. οὐ μὴν librarium voluisse, non dubito. Scripsi οὐ μὰν c. Br. — ἐπαιάζοντα ποδίστραις. P. ὑπαιάζοντα ποδίστραις. Pl. Br. ποδίστρας νευροπλεκεῖς habet Philipp. p. 161. nr. 107. v. 6. — V. 5. καὶ τόδ' Pl. Br. καὶ τότ' P. quod friget.

Nr. 373. ἀδηλόν εἰς τέττιγα παρὰ ποιμὲν μωρὸν ἀγρευθῆν: οὐ (οὐ) μὴδεῖς θύναται ἀπογεύσασθαι. Br. III. 239. nr. 416. An. III. 2. p. 109. V. 1. τίπτει με. P. τίπτ' ἐμέ. Br. Rectius fortasse, τίπτει με. V. 3. νυμφῶν. P. Pl. νυμφέων. Br. quod ob ionicum epigr. characterem non repudiavi. — παροδίτην. P. παροδίτην. Pl. Br. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. — V. 6. ψάρας. P. ψᾶρας. Pl. Br. P. V. 8. εἰ φθόνος. P. τίς φθ. Pl. Br.

Nr. 374. ἀδηλόν εἰς πηγὴν. ἔχονταν πλατάνους καὶ εὐθαλίς δάφνας. Br. III. 227. nr. 363. An. III. 2. p. 79. V. 1. καθαρηνμε. P. τε. Pl. Cf. p. 398. nr. 257. V. 2. ἀμυλῶζει. P. Br. Steph. ἀναβλύζει vett. editt. Plan. V. 3. δ' αὖ πλ. P. Pl. δὲ πλ. Br. δ' εὖ malit Passov. in not. mst. — ἡμεροθάλλει. P. et edit. pr. Flor. ἡμεροθαλλέει. Vulgo. ἡμεροθαλλέει probabiliter corrigit Graef. ad Meleagr. p. 50.

ἀθαλλῆς habetur ap. Plutarch Vit. Pompeji. c. 31. T. IV. p. 129. ed. Cor. et in Orac. ap. Athen. L. XII. p. 524. B. καὶ δένδρεον αἰὲν ἀθαλλῆς. ut Schweigh. edidit pro αἰεθαλλῆς. Sed ibi legi possit etiam: δένδρεον αἰὲν ἀθηλῆς. πρίνου ἄνθει ἐρεθάλλου ex Simonide excitat Plutarch. V. Thes. c. 17. T. I. p. 12. ed. Cor. Hesych. ἐρεθαλλῆς. μεγάλως θάλλουσαν. — V. 4. σκιερὴν ψ. κλισίην. P. σκιερῇ . κλισίῃ. Pl. Br. Si membr. lectio sincera est, sic accipi debet, ut ipsa fontis ripa, quae sedem gelidam offert, σκιερῇ κλισίῃ dicatur; quasi esset: ἔχουσα σκιερὰν καὶ ψυχρὰν κλισίαν. — V. 5. οὔνεκα. P. τεῦνεκα. Pl. Br. — ἀλάλκω. P. ἀλαλκῶν. Pl. Br. ἀλαλκεῖν dedimus supra p. 208. nr. 8. v. 7. pro ἀλάλκω. ἀλαλκῶν est ap. Hom. Ἰλ. ε. 605. ubi Codd. nonnulli ἀνάλκων. — V. 6. κόπον. P. πόνον. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 199. ὁππότε θηλυτίρη γὰρ ἔχει τόκον Εἰλειθυίης. Br. conjecit, μόγον. Propius aberit, κόπον aut πόνον. Bion. Fragm. XV. 16. εἴρια δ' ἀνδ' ὅπλων ἰδιδάσκετο, καὶ χειρὶ λευκῇ Παρθενικὸν κόπον ἔχεν.

Nr. 375. ἄθληον, εἰς βότρυν ὤρον κοπέντι: παρὰ τινος ὀδίτω ἀθληάγον καὶ απορριφεν. Br. III. 232. nr. 386. An. III. 2. p. 89. V. 2. ἐξέταμεν. P. Pl. ἐξέταμε. Br. V. 3. ἀπο μιν. P. ἀπό μιν. plurimae editt. Plan. χαμάδεις. ed. Flor. Ald. 1. Junt. ut Ἰλ. η. 190. τὸν μὲν παρ' πόδ' ἰὸν χαμάδεις βάλε. Od. δ. 114. δάκρυ δ' ἐπὶ βλεφάρων χαμάδεις βάλε. V. 4. νισομένοις. P. νισσομένοις et νισσομένοις. editt. Plan. V. 5. λυκοῦργος. P. λυκοῦργω. Pl. Br. quod leniorem structuram habet. V. 6. legendum videtur: ὅτι οἱ αἰετὶς verbis sic junctis: Διονύσιος αὐτῷ ἀνάραιος εἶη, ὅτι οἱ, οἷα λυκοῦργος (ceu alter Lycurgus), αὐξομένην εὐφροσύναν ἔσβησε. — αἰξομένην εὐφροσύνην. Br. Doricae terminationes sunt in P. Pl. — V. 8. πᾶδες. P. κήδεος. Pl. quod praecedenti ἀκηδέστως melius respondet.

Nr. 376. ἄθληον εἰς πενὶ ἔπ' ἀνέμων βλισθεῖ (Scr. βληθεῖσαν) καὶ μέλλουσαν γίνεσθαι ναῦν παραίνεσις. Br. III. 231. nr. 385. An. III. 2. p. 89. V. 1. τίπτε με. P. Pl. τίπτε ἑμέ. Br. Illud videtur verius. Vide nr. 375. v. 1. — ἀλώσιμον. P. τέκτον. P. Br. τέκτον. ed. pr. Flor. τέκτων. reliquae editt. Plan. — V. 3. ὃ τοι. P. ὅτι. Pl. Br. interrogandi signo post χθονὶ posito. Sed sic metrum vacillat. Ex membranar. lectione locus sic videtur restituendus: ὅτ' εἰ Βορέης μ' ἐδίωξεν ἐν χθονί, πῶς ἀνέμους φεύξομαι ἐν πελάγει; pro: εἰ γὰρ B... πῶς φεύξομαι ἀνέμους; Similia quaedam, ubi enuntiatio interrogativa eum ὅτι conjuncta est, vid. ap. Erfurdt. ad Soph. Antig. 2. p. 7.

Nr. 377. παλλαδᾶ σκοπεῖς εἰς τραπεζαν. μᾶλλον δὲ τωθασιεῖς.
 ἔστιν δὲ πάνταριστον. In marg. siglae σμ. ^ρ. et ad ultimum distichon ^ρ/_μ (i. e. χρήσιμον) bis. Br. II. 411. nr. 21. An. II. 3. p. 210.
 In Plan. p. 178. St. est ἄδελον. V. 1. ὑπερθε. P. ὑπερθεν. Pl. Br. V. 2. αὐτῶν. P. αὐτόν. Pl. Br. V. 5. βαρβίβλους. P. βαρβίλους. Pl. βαρβύλους. Br. τιληκον. P. in marg. γρ. τιλήκον ἄρ' ἀνδράσι νεκροῖς. — τί τηλίκον. Pl. Br. — V. 6. γίνεται. P. γίγνεται. Pl. V. 7. κεκλημένοι. P. κεκλημένοι. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. p. 174. — V. 9. ὄρβια καὶ μύσχια. P. ὄρνια καὶ μύσχια. Pl. Br. — μίαν δ' ἐπεπίνομεν. ut ap. Theogn. 484. (492.) ὃς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ. Cf. VV. DD. ad L. Bos p. 240. s. Ap. Aelian. H. An. XVII. 57. οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον (Scr. ἐξῆς ἐπιον), καὶ ἀμυστί, καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ. κύλικας non addendum cum Gesnero, sed subaudiendum. — V. 10. σεῦ. P. σευ. Pl. Br.

Nr. 378. ^α τ' αὐτοῦ εἰς ἀνδροφόνον: ὠραῖον. Br. II. 436. nr. 139. An. II. 3. p. 264. V. 1. ἀνδροφόνῳ et παραστειχίον. P. παρὰ τειχίον. Pl. Br. V. 2. σαραπιοναρ. P. V. 3. κατακτείνουσ. P. — κείμενος. Pl. Br. ἀνίστω. P. ἀνίστω. Pl. Br. Corrector membr. Pal. cogitabat de ἀνάστα, pro quo ἄνστα est ap. Theocr. Eid. XXIV. 36. — V. 4. μετὰ βάς. P. — ὦ τάλας. Sic omnes, correpta syllaba posteriore, ut ap. Theocr. II. 4. invito Graefio, qui τάλαν corrigit in notis mst. et in Epist. crit. in Buc. gr. p. 11. P. V. 5. θαυμαστον οὐλ/το επιγραμμα. marg. P. — V. 6. τειχίον. P. τειχίον. Pl. Br. V. 7. ἔθυσεν. P. ἔθυε. Pl. Br. V. 9. ἀπέχρησε. P. ἐχρησε. Pl. Br. ubi ante πάλιν distinguitur. Sed rectius hoc adverbium jungitur cum ἐχρησε, quod verbum alias nimis nudum. Graefius l. c. servata lectione Cod. in ἀπέχρησε, corrigit: ἀλλ' ὁ Σάραπις ἀπέχρησεν, πάλιν νυκτὸς ἐπιστάς. Vel sic distinxerim: ἀλλ' ὁ Σ. ἀπέχρησεν πάλιν, νυκτὸς ἐπιστάς. V. 12. δ' εὖ ἴσθι. P. δ' ἴσθι. Pl. Br.

Nr. 379. καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Tum ἄδελ/ ^ο εἰς πονηροὺς καὶ κακοὺς. Br. II. 414. nr. 36. An. II. 3. pag. 219. In Plan. pag. 105. ἄδελον. — V. 1. et 3. καὶν ὕς. P. et plurimae editt. Pl. Quaedam μῦς. Nimis argute Br. v. 1. ὕς. v. 3to μῦς exhibuit. Si quid mutandum, utroque loco malim μῦς. Sed membr. lectio bene habere vi-

detur. — V. 2. προῖκε. P. προσῖκε. Pl. Br. Sic nr. 367. v. 9. ποιμον pro νόσμον. V. 3. ἄν ὅς. P. πᾶν ὅς. Pl. Br.

Nr. 380. γραμματιῶ^ο τιν ἐπὶ το μὴ δῖνασθαι τοῖς ποιήμασι παλ-
λαδᾷ ἐξισούσθαι. Br. III. 250. nr. 468. An. III. 2. p. 138. V. 1.
εἰ δύναται . . . τολμῶεν. Sic diversi modi iterum junguntur p. 455.
nr. 518. εἰ δ' αὖ πεισθήσει τις . . . καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς
βυθός. p. 599. nr. 201. εἰ γὰρ ὕνειρον ἰδὼν οὐκ ἤλυθεν, εἴτα παρείη
αὔριον. — V. 2. ἀγιδονίσιν. P. Ad hunc vers. cf. Huschk. in Anal.
crit. pag. 75. s. — V. 4. ποιῖν. P. ποιῆν. Pl. Br. — Nr. 381.

ὀμηρονέντῳ εἰς λῆανδρον ἑ ἡρώ τὴν οἰστιάχ. (σηστιάδα. Br.) Br. III.
148. nr. 28. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἀκτῇ et προχοούσῃ. P. προχοούσῃ.
Br. Scripsi ἐπὶ προχούσῃ. ex Od. ω. 82. Sic etiam ap. Demosthen.
Bithyn. ap Steph. Byz. p. 384. ἄκρη Ἡραία τρηχούσα πολυσκαλῆς.
legendum videtur: προχούσα. (Ib. v. 4. lego: φαίης κεν ἰδὼν βεθυ-
δινέα πάντῃ ἔμμεναι.) Arat. 949. παρ' ἡϊόνι προχούσῃ. Orph.
Argon. 379. ἀθρεῖτε σκοπιῆς προχόντα κολωνόν. Ib. 501. πορύνοντες
ἐπὶ κροκάλαις προχούσαις Δείπνα. — V. 2. εἰς ἀναβάσα. P. V. 3.
πύργῳ ἐφ' ἐστῆκε. P. ἐφειστήκε. Br. ex Ἰλ. ζ. 375. Sed ibi Ari-
starchus ἐφειστήκε, quod etiam h. l. restituendum ob auctoritatem Cod.
Cf. Heyne ad Ἰλ. T. IV. p. 624. T. V. p. 267. — V. 4. περὶ καλλίς.
P. V. 5. οἰαμένη. P. οἰομένη. Br. Od. β. 351. V. 6. ἐκπεράσσει. P.
ἐκπεράσσει. Br. ἐκπεράσσει. Reisk. Brunkiana lectio omnino verior.
Ductum videtur hoc hemistichium ex Od. α. 323. ἦτ' ἐκπεράξ μεγα
λαῖτμα. V. 8. ποτιξερὸν. P.

Nr. 382. ὁ πρῶτος ἤχους ηκουσας ὀμηρονέντρων. Br. III. 149.
nr. 29. An. III. 1. p. 284. V. 2. ἔτυμον ἐρίω. P. ἔτυμον ἐρίω. Pl. Br.
Cf. Ἰλ. κ. 554. Od. δ. 140. — δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. P. V. 5.
ὀμηρονέντρων ὁμοίως τῇς αὐτῆς ὑποθέσεως. marg. P. ἡ δ' θεός. P.
ἡ θεός. Pl. Br. τοὶ δέ. P. Pl. τοὶ δ' ἐφθ. Br. — V. 6. εἰ δῆ. P. Pl.
εἰ δέ. Br. ut est Od. α. 497. τοῦ καί. P. τε καί. Pl. τε καί. Br. ut est
Od. α. 497. Ibi vulgo τεῦ scribitur, male, quum pro του sit positum,
quod ipsum ille fortasse in suo Odysseae invenit Codice. — ἀκούσι.
P. ἀκούσι. Pl. Br. Ap. Homer. vulgo est ἄκουσε, in Codd. autem
nonnullis ἀκούσῃ. Cf. p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 7. αὐθις. P.
αὐτις. Pl. Br. — V. 8. διεξέρχεται. P. διεξέρχεται. Pl. Br. Cf.
Ἰλ. κ. 432. V. 10. ἐπακούσαις. P. et plurimae edit. Pl. et Br. Sic
Ἰλ. v. 250. ἐπακούσῃ. edit. Flor. Ald. 1.

Nr. 383. *μήνες αἰγυπτίων ἐν τάξει διεπών.* Br. II. 510. An. II. 3. p. 398. V. 2. *φωφί.* P. *φωθί.* Pl. *πωφί.* Br. Sic ut est in Cod. legendum esse statuebat Scaliger in not. mst. — V. 6. omissus in Pal. suppletur in Plan. In marg. Pal. *λείπει ὁ ἐπαγόμενος μήν.* — V. 7. *ἄρεως.* P. *ἄρεος.* Pl. Br. Vid. ad p. 113. nr. 180. Ap. Herodotum passim librarii atticam formam substituerunt ionicae. Vid. Werfer. in Act. phil. Monac. I. p. 85. *Ἄρεω* dixit Archilochus ap. Eustath. *Ἰλ.* ε. p. 518. *παῖδα Ἄρεω μετρήνον.* Vid. Liebel. Reliqu. Archil. p. 99. — V. 9. *δρεπάνησι φυλάττει.* P. *δρεπάνοισι φυλάσσει.* Pl. In marg. ed. Wechel. *γρ. χαράσσει.* Servavi *δρεπάνησι.* quae forma est v. 1mo et iterum nr. 384. v. 14. — V. 11. *ἐπηφί.* P. Pl. *ἐπιφί.* Br. V. 12. *φουίζων.* P. *φουίζον.* Pl. Br.

Nr. 384. *μήνες ῥωμαίων.* Br. H. 519. An. II. 3. p. 413. Haec disticha mensium adscripta fuisse videntur. Singuli menses loquuntur. In Pal. unicuique disticho mensis, ad quem pertinet, nomen adscriptum. V. 1. *ὕπελιου.* P. *ἐπ' ἡλίου.* Pl. *ἐπ' ἡώου* corr. Jos. Scaliger. *ἀνοιγομένιοιο θιρέτρον.* Br. inaigni audacia. — *Θύρετρα.* Lucian. T. VIII. p. 72. *ἐν ἀρχῇ δέ, καὶ ἐν Θύραις, καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ . . . τοῦ ἔτους.* V. 2. *αὔσονιοις.* P. Pl. *αὔσονίης.* Br. verissime. — *ἡέλιος.* P. V. 3. *θαμνηῖσι γύν.* P. Br. *θαμνηῖς γαῖην.* Pl. quod ex γυῖην ortum. Vid. ad p. 401. nr. 274. v. 1. V. 5. *γλάγος ἦδη.* P. Pl. *ἦδύ.* Br. c. Huetio. Et sic Scaliger in not. mst. V. 7. *τῆμος.* P. *τῆμος δέ.* Plan. *τῆμοςδε.* Br. *τῆμόςδε* scripsi. j. c. τότε. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 49. — V. 8. *ρίζη ἐπακροτάτη.* P. *ἐπ' ἀκροτάτη.* Plan. *ἀγροτίρη.* Br. quod sensu flagitante recepi. — V. 10. *ἔγειν.* P. *ἄγειν.* Pl. Br. V. 12. *ἀκρεμόσιν.* P. Vid. ad p. 358. nr. 3. et p. 367. nr. 64. V. 13. *καρκίρος.* P. *καρκίνον.* Pl. Br. *μετὰ γίσσεται.* P. *μετανέισται.* Pl. Br. Codic. lectio fortasse non mutanda. Ap. Maxim. π. κατ. v. 163. male excusum *μετ' ἀνεισομένης*, pro *μετανεισομένης.* V. 14. *καρφαλέας.* P. *καρφαλέους.* Pl. Br. V. 15. *δὴν* esse videtur in P. Scripsi *δρῶ.* Vulgo *πυρῶν.* in Plan. *πυρὸν* Br. c. Scalig. P. V. 17. *ἐπὶ πᾶσι.* P. *ἐπὶ πάσῃ.* Pl. *ἐκ πάσῃ.* Br. Scripsi *ἐπὶ πᾶσιν* cum Cod. *praeterea*; sed *πάσῃ* videtur verius. V. 18. *γίνεται.* P. Br. *γίνεσται.* Pl. V. 19. *πέλει.* P. Pl. *πέλοι.* Br. c. Scalig. — *ὅς μεθ' ἡνῶ ἐπισκιάγω.* P. *ὅς μεθ' ἡνῶ* Ἰδὺ ἐπισκιάγω. Pl. metro claudicante, cui succurrebat Scaliger corrigens, *ἦδὲ ἐπισταλάω.* Secutus sum Br. verissime emendantem: *ὅς μεθ' ἡνῶ*

ἡδυνεῖ κατὰ γὰρ. V. 21. ἀθηναίη. P. ἀθηναίης. Pl. Br. V. 22. ἔχειν. Ingratum asyndeton. Alter infinitivorum pro imperativo videtur positus, junctis vocibus ὥριον καρπὸν. Tum scribere licet: ἀποθλίβων μνηστῆρι ἔχειν (i. e. ἔχε) καμάτων, aut ἀποθλίβειν (pro ἀπόθλιβε) μνηστῆρι ἔχων. — V. 24. φηγεῖδανή. P. ῥεγεῖδανή. Pl. Br.

Nr. 385. στεφαν^χ γραμματεῖς ἀκροῦσι εἰς τὴν ἰλιάδα. Supra scriptum: ἀκροῦσι εἰς τὴν ἰλιάδα καταραψωδῖαν στεφ^α. Sunt eadem, quae in vulgaribus Homeri editionibus singulis Iliadis libris praefixa leguntur. V. 5. Scr. *El.* Vid. Eustath. ad *Il.* p. 386. 45. — ἄκη τε ὁ. P. ἄρη^α τε. Vulg. V. 7. Prior in *Aias* corripitur. Vid. ad p. 236. nr. 200. vers. 3. — V. 14. λεχέσσαι τε ὑπνωσι. P. ὑπνῳ λεχέσσαι τε. Vulg. V. 18. ἀχλὺ^ι. P. ἀχλῆ^ι. Vulg. V. 19. ἔκτορε. P. ἔκθορε. Vulg. V. 20. κρατερῶς, quod in Pal. deest, addidi ex Cod. Iliad. Vratial. ubi hic versus sic legitur, ut dedi. In editis habetur sic: Φῖ, μόγος Διακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

Fr. Nr. 386. εἰς εὐμορφ^ο κολυμβῶσαν εἰς τὸν ναῦλ^ο. Br. III. 163. nr. 63. An. III. 1. p. 323. Cf. Nonn. Dion. VII. p. 214. 18—24. V. 1. πρῶταν. P. Etiam in ed. pr. Flor. πρῶταν. — ε' ἐβόασεν. P. Sic est in membr. non ε' ἐβόασεν, ut olim, oculis fallentibus, scribi existimabam. σε βόασεν. P. Br. — Nr. 387. 388. 389. ἀθριαντοῦ^ο καίσαρ. εἰς τὸν ἔκτορα. οἱ δὲ γερμανικοῦ. ἠούχιος δὲ εἰς τιβέριον τὸν καίσαρα ἀναφέρει αὐτό. Br. II. 285. nr. 2. An. II. 2. p. 324. V. 1. ἀκούοις. P. ἀκούεις. Pl. Br. Vid. ad p. 444. nr. 508. — V. 2. ἐπὶ πατρίδος βαιόν. P. βαιὼν ἐπὶ πατρίδος. Pl. Br. — V. 5. μυρμηδόνες δ' ἀπόλοντο. Aldus invenit in Cod. quodam: Θεσσαλίη δ' οὐκ ἔστι. quod ex Lectt. Ald. pr. in quasdam editt. vett. transit. — V. 6. αἰνιάδας. P. In seqq. lemma est in Planudea: τούτους ὑπέγραψε λάθρα σπαρτιάτης Δημάρατος· θάρσυνοι· οὐ. . . Recte. Significatur Trojanum. — λείσοισι. P. λείσοσσαι. Pl. Tum in Plan. Ζητηθεὶς δ' ἐπὶ τοῦ βασιλέως, αὐθις προσέθηνεν· εἰμί. . . V. 3. om. Plan.

Nr. 390. μνησθέντες σμυρναίου εἰς γυναικα τίτταν καὶ παῖδας^ε τὰ ἐὰν τέκνα θάπτονταν ἢ καίουσιν. Br. I. 476. nr. 1. An. I. 2. p. 311. V. 3. ἀνέμεινεν. P. ἐν δὲ πυρὶ. Sic avarus ap. Liban. T. IV. p. 659. 17. καὶ τὸ βρέφος ἀρπάσας θύειν ἐσπούδαζον. ubi Reiskius rhetoris mentem non cepit. — ἔθηκε. ἔγχε suspicabatur

Wakefield. in Sylv. crit. T. II. p. 153. V. 5. Vulgo distinguitur: *τί γάρ πλὸν ἴδιε μαστοὶ Κάμνεται*; aliter distinxi ad mentem Schaeferi. — Nr. 391. *δοτίμου* (sic) *εἰς τὴν πάλην ἀνταίου καὶ ἡρακλ/ τὴν μυθολογούμενην*. Br. I. 251. nr. 5. An. I. 2. p. 161. Quidam hoc epigr. retulerunt ad Callimachum. In Plan. *δοτίμου*. V. 1. *πάλης*. P. *πάλας*. Pl. Br. V. 2. *ἄδε*. P. Br. *ἄτε*. Pl. V. 3. *χάλκους ἀμφί*. P. *χαλκίου ἀντί*. Pl. *χαλκίου ἀμφί*. Br. V. 4. *εἴσεται*. P. quam lectionem frustra commendat Dorvill. ad Char. p. 514. *οἴσεται*. Pl. Br. V. 5. *Ἀνταίου τὸ πτώμα· πρόπει δ' Ἥρ.* P. Pl. δὲ Br. inseruit ante *τέ*, delevit post *πρόπει*. Genuinam Cod. lectionem restitui. [Cf. Hand. praefat. ad Gronov. Diatr. p. XIII. sq. G. H. S.]

Nr. 392. *ἄθληον εἰς πηγὴν*. Br. III. 190. nr. 196. An. III. 1. p. 403. V. 2. *ἱερᾶς πόλεως*. P. Pl. *Ἱεραπόλεως*. Br. quae non necessaria correctio. Steph. Byz. *Ἱερὰ πόλις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας*. ubi vid. L. Holsten. p. 143. Ut calidae illius urbis aquae nobilissimae, ita frigida aqua deterrima videtur fuisse. — Nr. 393. *παλλιδᾶ εἰς π³ ἐν αἰγύπτῳ ἄρχοντας*. Br. II. 435. nr. 135. An. II. 3. p. 262. V. 4. *ἀρετῆς*. P. Pl. „Provinciae quos vidit in Aegypto praesides, feroces et rapaces innuit, quae animi vitia vocat *instrumenta imperii, ὄργανα τῆς ἀρχῆς*. Quod vulgo legitur, *τῆς ἀρετῆς* ineptum est.“ Br. Horum vocabulorum permutationem attigi in Additam. ad Athen. p. 184. Ap. Lucian. Vit. Auct. §. 10. T. III. p. 92. *κατάλοιπες γὰρ τὰ τοιαῦτα τῆς ἀρχῆς*. Belinus corrigit, *τῆς ἀρετῆς*. Plutarch. Vit. Marcelli T. II. p. 232. 4. Coray dedit cum Vulcob. *πεῖραν ἀρετῆς καὶ πίστεις αἰεὶ τῷ Μαρκελλῷ δεδοκότας*. pro *ἀρχῆς*.

P. Nr. 394. *τον αὐτοῦ εἰς φιλαργύρους*. Br. II. 429. nr. 110. An. II. 5. p. 252. V. 2. *τὸ ἔχειν*. ut in praecedente epigr. v. 3. *τὸ ἄγνόν*, nullam ob hiatum offensionem habet. Vid. Herm. ad Orph. p. 733. — V. 2. *καὶ τὸ μὴ ἔχειν σε λύπη*. P. *καὶ μὴ ἔχειν σ' ὀδύνη*. Pl. Br. — Nr. 395. *εἰς σκενασίαν ποταῦ ἐκχ^τ τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 412. nr. 25. An. II. 3. p. 213. V. 1. *ὄμηρος*. P. Pl. *Ὀδυσσεύς*. tacite recepit Br. Sic Grotius: *Dulcius ut patria nihil est, eum dixit Ulysses, Enchyta Circaeae non habuere dapes*. Vera emendatio. Error ortus ex similitudine compendiorum *μ* et *ο*. — *ἥς πατρίδος*. P. γ' *ἥς*. Pl. unde γῆς fecit Scaliger in not. mst. Membr. lectionem tuentur optimae editt. Odyss. IX. 34. Cf. infra nr. 458. v. 5. — V. 2. *ἔχοντον*. P. Pl. *ἔχοντον* certatim corrigunt. Vid. Pierson ad

Moer. p. 85. Idem placentae genus *ἐπίχυντον* appellabatur. Athen. L. XIV. p. 645. B. C. Pollux VI. 77. et Palladae aetate fortasse *ἐκχυντον*. De veritate lectionis non dubitasse videtur Stephan. Thea. L. Gr. T. IV. p. 499. G. — *ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης*. P. Pl. *τῆς Κίρκης*. Br. quod magis probat etiam Schaeferus ad Gregor. Cor. p. 45. Cf. eundem ad L. Bos p. 537. — V. 4. *πηνελόπας*. P. Pl. *πηνελώπαις*. Br. c. Brod. et Stephan. Veteres nunquam aliter sunt locuti.

Nr. 396. *παύλου σελεκτιάρλου εἰς πότνον ἐμπεκτονότα εἰς δίκτυον καὶ ἐξολιοθήσαντα*. Br. III. 95. nr. 72. An. III. 1. p. 174. V. 2. *συγκίχλη*. P. *σὺν κίχλη*, Pl. Br. V. 4. *ἐρημοφίλους*. P. *ἐρημόφιλος*. ed. Asc. St. Vetustissimae editt. *ἐρημοφίλας* et omnes Planud. codd. ap. Br. Nec aliud quid vult lectio P. *ἐρημοφίλας καὶ ἀγέτων*. ep. in Plan. nr. 256. Ejusdem generis est *γυναικοφίλας* ap. Theocrit. Eid. VIII. 60. V. 6. *εὐμόλῳ* i. e. *εὐμόλῳ*. P. *εὐμόλῳ*, Plan. Doticum *εὐμόλῳ*, quod Br. dedit, ab hoc epigr. alienum.

¹ Nr. 397. *παλλαδᾶ εἰς λάκονα φρυγοπέλερ ὃν ἡ ἴδια μήτηρ ἀπεφαῖς*. Legitur iterum pag. 240. in marg. — Br. II. 427. nr. 99. An. II. 3. p. 246. — V. 1. Suid. in *δῆριν*. T. I. p. 548. V. 1. 2. Idem in *δορ*. T. I. p. 241. V. 2. 3. Idem in *ζῶων*. T. II. p. 14. V. 3. *μητρί*. P. 1. 2. *ματρί*. Suid. Pl. Br. Hic tamen v. 1. *μήτηρ*. v. 2. *ἀναχομένη* non mutavit. V. 4. *κρατερῆς*. P. 1. 2. *Σπάρτης*. P. 2. *κρατερᾶς σπάρτας*. Suid. Pl. Br. Sed *κρατερᾶς πάτρης πέτρας δεσπᾶ* legitur in Cod. Lugd. ap. Suid. in *ζῶων*. T. II. p. 14. V. 5. *μήτηρ*. P. 1. 2. *μάτηρ*. P. Br. — *ἀκούσω*. Vid. Praefat. ad Tom. I. p. L. not. 49. Rectius Theocrit. Eid. XXIX. 21. *ἀγαθὸς ἀκούσαι ἐξ ἀοτῶν*. et Eid. XVI. 30. *ὄφρα καὶ εἰν αἰῶνα πεπρωμένους ἐσθλὸς ἀκούσῃ*. Ap. Lucian. Bis Accus. §. 17. T. VII. p. 71. *εἰ δὲ πάρο μετ' εὐνοίας ἀκούσατε*. nemo haesit. Probatus usus *ἀκούσατε* requirit. Ap. Eundem T. VI. p. 157. *οὐδ' αὐτὸν ἴσως συνέντα ὃ τι ἀκούσει*, male Belinius tentavit *ἀκούσει*. Ibid. in Vitar. Auct. §. 26. T. III. p. 113. *τί δέ, εἰ ἀκούσεις ἄλλα πολλὰ*. pronom erat *ἀκούσεις* corrigere. Sed recte Cod. Par. *ἀκούσεις*. Ap. Theophyl. Simocatt. Ep. 21. *σειρήνων γὰρ ἡ μοιρῶν ὀδυρομένων ἀκούσασιν*. adde *ἐκ*. Cod. Par. *ἀκούσομεν*, probante cl. Boissonade ad Marin. Vit. Procl. p. 79. — V. 6. *σωζομένη*. P. 1. 2. *σωζόμενα*. Pl. Br. *σωζομένη* corr. Johnson in Delect. Epigr. p. 2. frustra.

Nr. 398. *Ἰουλιανοῦ ἀποῦπα αἰγυπτίου εἰς ναὺν ἐμπροσθεῖσαν*.

Br. II. 503. nr. 45. An. II. 3. p. 386. V. 2, *δημηρίας*. P. *μητρίας*. Pl. *μητρίαιον*. Br. quod verum. — Nr. 399. *εἰς γνωστὴν*. In membr. nomen auctoris non subscriptum; sed quum in proximo epigr. lemma sit: τοῦ αὐτοῦ παλλαδᾶ. non dubitavi *Palladas* nomen praefigere. Inter *ἀδίσποτα* retulit Br. III. 278. nr. 597. An. III. 2. p. 198. V. 3. *ἀπαστρέπτουσιν ἀδύτως*. P. *ἀποστρέφουσιν ἀλήκτως*. Br. c. Salm. *ἀπατρέφουσιν ἀλήκτως* malebat Ruhnck. Epist. cr. p. 117. *ἀδύτων* Bernard. in Epist. ad Reisk. p. 506. *ἀδούπως* fuisse suspicer, ut fulgur significetur, quod coruscum quidem, sed sine tremendo fragore cadat; aut *ἀλέκτως*, quod etiam lenius et argutius. Suspectum tamen etiam *ἀποστρέπτουσιν*, quod ex v. 2^{ae} repetitum videri potest.

Nr. 400. τοῦ αὐτοῦ παλλα. *εἰς τὴν φιλοσοφίαν ὑπάτιαν τὴν θείωνος θυματίρα*. Br. II. 450. nr. 115. An. II. 3. p. 254. Legitur iterum p. 669. sine auctoris nomine, In Plan. p. 108. St. *ἄδελον*. V. 4. loco altero in marg. γρ. *ὑπάτια σεμνὰ τῶν λόγων εὐφορβία*. In textu autem, *σεμνὴ εὐφημία*. — Nr. 401. *ἄδελον εἰς ἐπιστολήν*. Tum additum: καὶ τοῦτο παλλαδᾶ. Br. II, 433, nr. 125. An. II. 3. p. 258. In Plan. p. 119, *ἄδελον* est. In marg. Cod. Pal. sigla *μ*,

P. Nr. 402. *Ἀδριανοῦ καισαρ. εἰς τὸν τάφον πομπῆϊον ἐν αἰγύπτῳ*, Br. II. 286. nr. 6. An. II. 2. p. 326. — *τῶν ναοῖς*. Plan. et ap. Appian. II. de Bell. Civil. p. 481, T. II, p. 293, ed. Schweigh. qui scriptor auctoris nomen ignorat, Hadrianum autem Pompeji sepulcrum renovasse et ornasse narrat. Vid. ibi Schweigh. p. 767. Dio Cassius autem L. LXIX. 11. p. 1159. Hadrianum, dum parentaret Pompejo, καὶ τοῦτ' ἐπὶ ἐπος ἀπαρξέψαι narrat. — *βρίθειν* et genitivo jungitur et dativo. Ap. Maxim. π. κατ. v. 86. scribe: *ἔδνοις βριθοῦσαι χλιδανῇν, ἐλευκῶνιδα νύμφην*. pro *ἔδνοις* et *χλιδανῇ*.

Nr. 403. *μακκίον εἰς ληνόν*. Br. II. 239. nr. 11. An. II. 2. p. 223. V. 2. *ἤγεο*. P. *ἤγχο*. Br. *ἤγχο* scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Schol. Apoll. Rhod. p. 176. et in Indic. v. *Imperativ.* p. 663^b. V. 3. *λευκῶσαι* et *ἐπιρρῶσαι*. P. *λευκῶσαι* et *ἐπιρρῶσαι*. Br. — *γαίρον*. P. *γαῦρον*. Br. V. 4. *λάτρην*. P. *χλαῖναν* ex conjectura, cui ipse non satis confidebat, Br. Junxi interim *χορείην λάτρην, choream operi inservientem*; aliud quid tamen ab auctore scriptum fuisse suspicatus. V. 6. *λασίη*. P. *λασίη*. Br. — Nr. 404. *ἀντιμίλον εἰς σμίλον μελισσῶν*. Br. II. 177. nr. 29. An. II. 2. p. 58, V. 1. *ἃ καλόν*. P.

ἄ. Br. Quaedam exemplaria ἄ habere monet Stephan. in Thes. Gr. T. I. p. XIX. C. ἄσκαλον tentabat Scaliger in not. mast. — V. 2. αἱ πλαστοί. P. Pl. ἄπλαστοι. Br. vere, modo ἄπλαστοι legas. Bene haberet etiam, ἄπλαστοι δὲ χειρῶν. Sed illud lenius, et facilius apparet, quomodo ex καὶ πλαστοι vulgata originem ceperit. — χειρῶν. P. et omnes editt. vett. Plan. κηρῶν. ed. St. χειρῶν tentabat Scaliger. — V. 3. ἀνθρώποι. P. ἀνθρώπων. Pl. Br. μακίλλαις. P. μακίλλας. Pl. Br. V. 5. γλανκοῦ. P. γανλοῦ. Pl. Br. — V. 6. post πηγάζει delo comma. — σκῆνις. P. σκῆνις. Pl. Br. Vid. ad epigr. Plan. nr. 265. — δαψηλῆς. P. in marg. γρ. δαψαλῆς. δαψηλῆς. Pl. Br. ἐξ ὀλίγου. P. ἐξ ὀλίγου. Pl. Br. Sic in Lex. Zonarae p. 1441. οἱ λόγοι legitur pro ὀλίγοι. Ex hoc fonte correxi locum Luciani adv. Indoct. §. 25. in Append. ad Porson. Advers. p. 301. Supra etiam p. 327. nr. 10. v. 4. λόγων et ὀλίγον confusa. Ap. Pausan. I. 19. 2. T. I. p. 69. sine haesitatione scribendum cum Kühnio: ἐν ὀλίγοις θῆας αἴξιν. pro ἐν λόγοις. Vid. T. Hemsterh. ad Luci. T. I. p. 172. ed. Bip. De horum vocabulorum permutatione vid. Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. pag. 44. et pag. 119. — V. 7. ποιμαίνεσθε. P. Br. ποιμαίνεσθε. Plan. De conjunctione imperativi cum optativo dixi ad pag. 264. nr. 391. v. 1.

Nr. 406. διδοῦρον εἰς δροῦσον τινα εὐχὴ ὁμοία τ^π προσὶ αὐτοῦ^π νίμεις εἰ ἀδράστεια. Obscurum lemma. Br. II. 186. nr. 5. An. II. 2. p. 78. V. 1. φυλάσσει. P. φυλάσσει. Pl. Br. V. 3. ἡ δὲ σὰ νεῦρα. P. ἡδὲ σὰ νεῦρα. Pl. Br. — Nr. 406. ἀντιγόνου παρατίον (L. παραστίου). εἰς βάτραχον ἀποπνηγνέντα ἐν οἴνῳ. Falsum lemma. Br. II. 244. An. II. 2. p. 239. In Plan. p. 82. St. ἐπιγόνου δετταλοῦ inscriptum. V. 1. κρήνη ἐμέ. P. κρηνὶς με. Pl. κρήνη με. Br. V. 2. ἔσχην. in marg. γρ. χεῦν. P. Correctionem exhibuit Br. ἔσχην. Pl. Hoc ut pro veriore lectione habeam, efficiunt verba ἐπὶ σταγόνιν. V. 3. his legitur, et quidem primum γίλος κείνος. P. tum κείνας γίλος, ut in Pl. Br. V. 4. λουόμενος. P. et omnes editt. Plan. praeter Steph. ubi λυόμενος. V. 5. ἐκώμασα. P. ἐκώμασα. Pl. Br. i. e. παρῆλθον. Nonn. Dion. V. p. 172. 27. μετὰ προτέρους ἑμμεναίους Εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ. — V. 6. πίνουσιν. P. πίνουσι. Pl. Br.

δ
Nr. 407. ἀντιπάρου σι εἰς βρέφος ἀπὸ πηγῆν ἐν θαλάσῃ.

(In edit. nostra gentile *Καρυστίον*, nescio quo errore, ex praecedente epigr. perperam repetitum.) Br. II. 35. nr. 103. An. II. 1. p. 98. — Nr. 408. ἀπολλωνίδου οἱ δὲ ἀντιπάτρου εἰς δῆλον τὴν νῆσον. Br. II. 118. nr. 35. inter epigr. Antipatri Thess. An. II. 1. p. 316. Antipatri esse apparet ex ep. Alphei p. 372. nr. 10. V. 1. εἶθε μεῖ P. εἶθε με τλάξῃσθαι. De constructione vid. Hermann. ad Orph. p. 213. V. 2. ἀλωομένην. P. ἀλωομένη. Pl. Br. Hanc verbi formam attigit Bekker in Ephem. Jemens. 1809. nr. 245. p. 138. Est ap. Quint. Sm. XIV. 63. ἀλωομένοισι δὲ ἀκαμάτοις θαλάσσης. Simile est μνωομένην ap. Homer. Od. δ. 106. — πλάξῃσθαι. Quum Athenienses Delum vendituri essent, Lollianus Sophista dixisse fertur: λῦσον, ὦ Ποσειδόν, τὴν ἐπὶ Ἀήλῳ χάριν, συγχώρησον αὐτῇ πωλουμένην φυγεῖν. ap. Philostr. Vit. Soph. I. 24. p. 527. in quo dicto nihil est memorabile. Sed ille dixisse videtur: λῦσον . . . τὸν ἐπὶ Ἀήλῳ χαλινόν. quod de insulae radicibus argute dicitur, ut de anchora (vid. Rittersh. ad Oppian. Hal. I. 191. p. 186.), et de quovis retinaculo. Aeschyl. Prom. v. 564. τίνα φῶ λεύσσειν Τόνδε χαλινούς ἐν πετρίνοισιν Χειμαζόμενον. — ¶. Novum lemma: ἀντιπάτρου εἰς δῆλον τὴν νῆσον. In marg. δῆλον ἐκκυλίσαντο καὶ οὐνομα κυκλάδες εἰσίν. — V. 5. ὄψεσθαι ἤρη. P. ὄψε πη ἤρη. Pl. ὄψε μοι ἤρη. Br. quae vera videtur emendatio.

Nr. 409. ἀντιφύουσιν εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν ἢ μετὰ μούσῃς ἢ πίνειν ἑορταζόμενον. Br. II. 204. nr. 5. An. II. 2. p. 119. V. 1. λωτοῦ χέλυσ. P. λωτός, χέλυσ. Br. c. Ruhnkenio; in qua lectione asyndeton displicet. λωτοῦ μέλος corr. Toup. Em. in Suid. T. II. p. 278. ed. Oxon. quod velim inveniri in Cod. aut χέλυσος κρότος, aut ejusmodi quid. — V. 3. ἢ πένκας κοῦροι. P. ἢ πεῦκαι. Ruhn. παρθενικαί, κοῦροι. Br. ab interpolato apographo deceptus. — λειτά. P. ut p. 283. nr. 478. v. 4. — V. 4. λαθροπόδας. P. quod est α λαθροπόδης. λαθροπόδας. Br. — τρώκτας. P. τρώκταις. Br. τρώκτης, ὁ ἐκ παντός κινδαινων. Suid. Vid. Boisson. ad Philostr. Her. p. 660. V. 5. τερίμνηστιν. P. δεινήστιν. Br. c. Toupio. Mihi in mentem venit: οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε πάλαι· νῆστιν δὲ παρ. V. 6. φάργα. P. φάργας. Br.

Nr. 410. τυλλίον σαβὴν εἰς μὴν φάγον κισθάρας χορδὴν καὶ περιπλακύντ' ἐν αὐτῇ ἢ ἀποπνυγέιντα. Br. II. 281. nr. 9. An. II. 2. p. 315. γεμίνου inscribitur ap. Plan. p. 30. St. V. 2. ληϊζόμενος. P. ληϊζόμενος. Pl. Br. — V. 5. νευρολάλον. Habet hanc vocem Etym.

M. p. 545. ed. Lips. cum explicatione *εὔφανος*. — V. 4. ἀπεβρόχησεν. P. ἀπεβρόχισεν. Pl. Br. V. 5. τόξων. Suspicius eram, *Λοξίου εὐστοχίην θαυμάζομεν*, ὅς γε . . . probante Boschin T. IV. p. 252. sed vera est vulgata: solemus mirari *arcus* scopum recte ferientes; at Phoebus etiam *cithara* ad inimicos puniendos utitur. In fabula Gabriæ ap. Bandin. Catal. Msc. gr. T. I. p. 30. πρὸς τοξικὴν ἔριζι περὶ *λοξίας*. scribe: *πατρὶ Λοξίας*. Cf. Fabul. Aesop. nr. 551. ed. Fur. Bahriæ fab. nr. 17. p. 125. ed. Schneid. V. 6. αὐτοχόν. P. εὐστοχόν. Pl. Br.

Nr. 411. μακκλον παραινετικον εἰς τινὰ φιλ^ο/ ἤγουν πορνηλ^ο/ τὴν αὐτου φιλιαν ἀντ' ἀλλαξάμεν. Br. III. 332. (ed. Lips. II. 220. nr. 1^a). An. II. 2. p. 211. In Plan. p. 114. St. est *ἄθηλον*. In Musam juvenilem referendum. V. 1. οὐδ' ἐπὶ. P. et plurimæ editt. vet. Plan. *ἔτ.* Steph. Br. quod sensui videtur accommodatius. Verbum *τέρπεσθαι* cum dativo solet jungi, nulla intercedente praepositione; interdum etiam cum ἐπὶ. Vid. Jensiū ad Lucian. T. I. p. 238. V. 2. μουσοχαρῇ. P. μουσοχαρεῖ. Pl. Br. — V. 3. ἀπ' ἐλπίδος. P. Pl. ἐκ' ἐλπ. Br. ἐπ' ἐλπίδος malebat Schaefer. Meletem. p. 92. ut *ὀχέεσθαι ἐπ' ἐλπίδος*. V. 5. εἰκομεν. P. εἰκωμεν. Pl. Br. — Nr. 412. φιλοδήμων ὁμοίως εἰς σῶνυλον τινὰ φιλ. Br. II. 91. nr. 30. An. II. 1. p. 240. V. 2. καυλοῖτο. P. καυλοῖ. Pl. Br. — σῶνυλε. P. Pl. Br. *Σωούλε* scripsi, ut est ap. Lucian. in Somn. §. 29. T. VI. p. 536. Cf. Bast. Ep. crit. p. 243. s. ed. 2da. — V. 3. ζαλαγεῖσα. P. Pl. *λαλαγεῖσα*. Br. ex conj. Stephani. *σελαγεῖσα*. Scaliger in not. mss. Quum non satis constet de natura *τῆς μάλινης*, difficile est de epitheto statuere. — V. 4. ἀφρογῆ. *πέταλα* intelligebam *ἀφροῖδῃ*, *δροσερά*. i. e. tenerrima, spumæ et rosi comparanda, fere ut *δρόσοισιν ἐπισκουμένην κώδειαν* in Nicandri Georg. ap. Athen. XV. p. 684. A. ubi vide Schneiderum ad calc. Theriac. p. 297. Schneiderus tamen malebat *ἀφρογῆ* in Lex. Gr. *ἀφρογῆ* Meineckius in Cur. Crit. in Fragm. Comic. p. 19. not. — V. 5. ἀκρίς. Cf. Plutarch. T. II. p. 668. B. In fine hujus distichi interrogandi signum posui, quo sensus juvatur et illustratur. — V. 6. σῶνυλε. P. Bl. Br.

Nr. 413. ἀντιγίλου βυζαν εἰς νῆσον τριβυθον. ἐνῇ τιματὶ ὁ ἄγιος μαρ ἀλέξανδρ^ο. Br. II. 177. nr. 28. An. II. 2. p. 57. V. 2. νῆσις. P. νησίς. Pl. Br. V. 3. ἐπὶ πολὺ. P. ἐπὶ πούλῳ. Pl. Br. —

ἄγχου. Vid. Jac. Gronov. ad Herodot. p. 191. 26. (p. 119. ed. Wess.) In Sophocl. Trach. 962. recentiores quaedam editt. ἄγχον exhibent scriptum, fortasse casu. P. *Εἰς τὴν τερέβινθον*. marg. Pal. et siglae $\frac{\rho}{\mu}$ $\frac{\rho}{\omega}$ et *θανμαστόν*. Superscriptum: *ἡ τερέβινθος νηϊδίων ἵσται σύν-εγγυς περιγῆπον*. Vid. DuCang. in Glossar. V. *πρίγκιπος*. p. 1227. — V. 4. *τοῦτο, μόνον* sc. *ὅτι μείζονες εἰσιν*. V. 6. *ψάμμον ἐπιστρέφεται*. Haec est legitima huius verbi rectio. Unde corrigendus Theognis v. 432. (440.) *τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται*, pro *τὸν ἰδιον*. In Cod. Mutin. *των δ' αὐτοῦ κιδιον*. Philostr. Iunior. Imag. V. p. 869. *ἐκότερον ἐκότερα χειρὶ προλαβών* (Scr. *προβαλὼν*), *οὐδὲν ἐπιστρέφῃ τῆς μητρὸς*. Ib. VI. p. 870. *ὁ δὲ ... ἀτενὲς ἐς τὸν Ὀρφέα βλέπει, οὐδ'* (*malim οὐδὲν*) *ἐπιστρεφόμενος τοῦ πτωχὸς πλησίον ὄντος*. Vid. Boisson. ad Philostr. Heroic. p. 634.

Nr. 414. *γαμίνου εἰς παλλουραν θαμν'*. Br. II. 281. nr. 8. An. II. 2. p. 315. V. 1. *ῥὸς ἐν*. P. *οἶος* corr. Scaliger. *οἶον*. Reisk. *ἀλλ' ἔμ' ἐν ἔρκει*. Br. V. 2. *ἀφορῶν*. P. *ἄφορον*. Salm. *τίς γ' ἄφορον*. Br. nihil monens de correctionibus suis. Sensui satisfaceret: *εἰμὶ δ' ἐν ἔρκει*. *Τίς μ' ἄφορος λέξει...* Sed aliud quid latere puto. — Nr. 415. *ἀντιφίλον βυζαν*. εἰς ναῦν *ἐταιρικὴν ἐν ἣ πόρνα διεπύρην θάλασσαν τὴν κακὴν ἐμπορείαν μετερχόμεναι*. Br. II. 169. nr. 1. An. II. 2. p. 36. V. 1. *σὺν ἔμπορος*. P. *συνέμπορος*. Br. V. 2. *ἐναυσταλόγε*. P. *ἐναντολόγε*. Br. c. Jens. — V. 3. *κεῖθεν* est pro, *ἐκ τούτου τοῦ κέρδους*. Navis loquitur, appellata *meretrix*. Ea se ex lucro, quem herus lenocinium exercendo fecerit, exstructam esse narrat. Hinc etiam Veneri cara. Quod vero v. 1. 2. se olim *συνέμπορον ἀνέρε κέρδους* fuisse ait, id non de nave, sed de ipsis meretricibus accipiendum. — *λεύσει*. P. *λεύσση*. Br. c. Jens. *curandi et prospiciendi* sensu accipe. V. 5. *ἐταίρειος*. in marg. *ἐταιρείσιος ἔμοι στόλος*. P. — *ἐταίρειος μὲν*. Br. c. Salm. — Repetitum *λεπτά* et *λεπτόν* me quidem non offendit; quamvis facile *λευνὰ κάρπασα* correxeris. — *κάρπασα*. Br. c. Jensio. quod non necessarium. Strabo L. VII. 2. 3. T. II. p. 336. *ἰρρεῖαι λευχίμονες, καρπασίνας ἐξαπτίδας ἐπιπεπορημέναι*. Suid. T. I. p. 142. *ἀμοργίς ... ἵσται δὲ σφόδρα λεπτόν ὑπὸ τὴν βύσσον, ἣ τὴν κάρπασον*. Vid. Salmas. de Hyl. Iatr. Hom. c. 81. p. 111.

Nr. 416. *φιλίππου θασσαλ'* εἰς ναῦν *ὁμοίως καὶ αὐτὴν πόρν*

μετάγουσαν τὴν σφαλὴ ἐργασίαν. Br. II. 219. nr. 28. An. II. 2. p. 168. In Plan. p. 80. ἀδελφον. V. 1. ἱαμβικὸν τὸ μέτρον. marg. P. — V. 4. εἰμι τάν. P. γάρ. Br. c. Plan. Etiam ap. Liban. T. III. p. 35. 12. οὐτ' ἂν οὗτος ἂν ἐχρηζέ τῶν ποιητῶν εἰς τὸ πείθειν. scribendum videtur: οὐ γὰρ οὗτος. — V. 5. οὐκ ἐστὼ. in marg. οὐκ αὐτῷ βαρύν. P. V. 6. βαστάζω ξίνον ὥς ποτ' ἐπὶ. P. βαστάζω ξίνον ὥς ποτ'. Pl. Br. ubi etiam πάντα ξίνον jungitur. In hac lectione primum displicet hoc, quod navis illa τοὺς ξίνους tantum dicitur recipere: tum quod verbis ὥς ποτς ... meretrix in navem mutata esse significatur. Utrique incommode medetur correctio nostra: ἐλθόντα δέχομαι πάντα· βαστάζω ξίνον, Ἄστον τ' ἐπὶ γαλῆς. . . Sic ξίνος et ἀστος jungi solet. Infra p. 433. nr. 435. ἀστοῖς καὶ ξεινοῖσιν ἴσον νέμει ἄδε τράπεζα. Philippo nostro observatum esse dixeris epigr. Anacr. p. 166. nr. 143. τὸν δ' ἐθέλοντα Ἄστων καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι. p. 213. nr. 35. ἄρμενος ἦν ξεινοῖσιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς. Pindar. Ol. VII. 90. καὶ ποτ' ἀστων καὶ ποτὶ ξείνων. Ib. XIII. 2. ἄμμερον ἀστοῖς, ξεινοῖς δὲ θεράποντα. Oppian. Hal. V. 469. θάμβος ἔν ξεινοῖς καὶ ἐνναετρῶν ἰδέσθαι. Vid. Boisson. ad Marini Vit. Procl. p. 95. Innumeris iu locis autem ᾱ et ω̄ inter se permutantur. Ap. Apollodor. II. 7. 2. ἀστων ex praecedentibus syllabis ᾱς τῶν natum, idque ut supervacaneum recte delovit Heynius. Cf. ad p. 511. nr. 27. v. 2. — V. 7. ἐρίσσετε. P. ἐρίσσετε. Pl. Br.

Nr. 417. ἀντιπάρου εἰς κύνα μῖδον διψήσαντα καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλλάξαν. Br. II. 23. nr. 64. An. II. 1. p. 60. V. 3. ὤρυσεν. P. Pl. Hoc quum Br. dedisset in textu, in Lectt. ὤρυσσε corrigit. — V. 5. πίπτει δ'. P. πίπτε. Pl. Br. αἰ δ' ἐβλυσαν παρὰ νόμφαι. P. Pl. εἰτ' ἐβλυσεν· ἢ ἄρα. Br. Leniore imitatione scripai: ἢ δ' ἐβλυσεν· ἢ πίδαξ sc. — παρὰ verissime mutatum in ἢ ἄρα. V. 6. πταμένωι. P. Pl. πταμένων. Br. c. Steph. et Scaligero.

Nr. 418. τ' αὐτου εἰς μν) ὅτι το παλαιὸν γυναῖκες ἡλότερνον πρηνὴ τὴν ἐξύδατος τέχ' φανῆναι. ως δηλοῖ τὰ ἐπιγράμματα. Br. II. 119. nr. 39. tamquam Thessalonicensis, et cum eo H. de Bosch. T. III. pag. 426. Praecedens epigr. Br. pro arbitrio retulit ad Sidonium. An. II. 2. p. 320. Illustravit J. C. Schwarz in Nov. Miscell. Lips. T. IV. p. 96. V. 2. προλίγει. P. προλίγη. Br. c. Salm. V. 3. χορῶν.

P. *χερῶν*. Br. c. Boivin. Non haesit in lectione membr. Grotius, quum verteret: *flava Ceres choreas en Nymphis imperat*. Eadem vocabula permutata videntur p. 449. nr. 542. v. 4. — V. 4. *ἀλόμενον προχίην*. marg. *τροχίην*. P. — V. 5. *δινεύουσιν*. P. *δινεύουσιν*. Br. cum apogrr. — V. 6. *στροφᾷ πινύρων*. P. syllaba *ται* sequente *π* absorpta. — V. 7. *εἰ δίχα*. Frustra haec tentavit Bernardus in Epist. ad Reisk. p. 506. *εἰ* causam reddit; quod non solum post verba affectuum locum habere constat. Vid. ad p. 541. nr. 249. v. 2.

P. Nr. 419. *πριναγόρου εἰς τὸν σεβαστὶ καίσαρα τὸν αἰγυπτίον θαυμα*. Br. II. 145. nr. 21. An. II. 1. p. 396. V. 1. *ὀρκωναῖον*. P. *Ὀρκωναῖον* scripsi. Alii *Ἐρκωναῖον* magis probabant. V. 2. *ἐλθης*. P. *ἐλθῃ*. Br. c. Dorvill. ad Charit. p. 423. V. 3. *εἶσω*. P. *εἶσιν*. Br. V. 5. Verbum *ἀποφαιδρύνεσθαι*, quo Lexica nostra carent, legitur etiam ap. Quint. Sm. VIII. 487. et ap. Polluc. IV. 31. VII. 124. — V. 6. *ἡπείρων ἀμφ*. totius orbis terrarum. Vide ad Christod. Ecphr. v. 379. p. 32. — Nr. 420. *ἀντιπάτρον εἰς ἐρῶντα προς κλειμβροτ*. Br. II. 7. nr. 5. An. II. 1. p. 18. V. 1. *τελέμβροτε*. P. *τηλέμβροτε*. Pl. Br. Non apparet, unde auctor lemmatis *κλειμβροτον* suum sumserit. V. 5. *παιώνιος*. Eadem vox margini adscripta Cod. P. — V. 4. *τιπτόμενος*. P. Pl. Br. *τεγγόμενος* corr. Huetius, probante Wyttenbachio ap. H. de Bosch. T. IV. p. 489.

Nr. 421. *ἀντιπατρὲ μακρόδ^ο εἰς τὰς κυλάδ^ο νήσου^ο. ὅτι ἐν παλαιῇ^{οι} ἀνερχμ^{οι} δια τὴν τ^{οι} πολέμ^{οι} συνέχειαν*. Br. II. 118. nr. 37. An. II. 2. p. 318. V. 4. *δ' ὠλέσας*. P. Reisk. *τ' ὠλέσας*. Br. — V. 5. *ἐνα τρόπον*. P. *ἐὼν τρόπον*. Br. c. Heringa. Si quid mutandum, praeferam, *ἐδίδαξε νέον τρόπον*. Sed nihil temere novandum. Omnes illae insulae ejusdem erant conditionis et sortis, qua prima Delus fuit, insula olim omnium beatissima. — *ἡ τότε λευκή*. P. *ἡ ποτε κλεινή*. Br. cum Heringa et Reiskio. Si sincera est membr. lectio, *τότε* olim significat. Vid. Abr. Diluc. Thuc. p. 313. 420. Br. ad Aristoph. Lysistr. 1023. Facile tamen adducar, ut *ἡ ποτε* praeferam. Sic etiam ap. Aratum Phaen. v. 32. *οἱ μὲν τότε κουρίζοντα ἄβυσσόν ἐν εὐώδει . . ἐγκατέθεντο*. rectius Codd. *οἱ μὲν ποτε*. — *λευκή* est *λευκρά*. Callimach. Hymn.

*) Scr. ὅτι ἐκπαλαί ἦσαν ἔρημοι.

in Cer. 123. λεκόν ξαρ, λεκόν δὲ θίρος. Schol. λαμπρόν. Apollon. Rhod. IV. 113. λευκῆσιν ἐνισκίμψασα βολῆσιν. Vide Pierson. ad Moer. p. 477.

Nr. 422. ἀπολλωνίδ^s παρα γυναικὸς φι^s προστⁱ ἄνδρα διαγένη. Br. II. 136. nr. 19. An. II. 1. p. 366. V. 1. εἶπεν. P. Pl. εἶπε. Br. V. 2. σπεῖσαι. P. Br. σπέσσαι. Pl. V. 3. ἐταίρην. P. ἐτέρην. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 45, 20. καὶ τοι τὴν τοῦ ἰσχύος αὐτῶν εἰς ἐταῖρον ἂν διαβαίῃ. scribendum videtur, εἰς ἕτερον. Contra Ibid. T. IV. p. 1045. 3. τάχα τῶν ἐτέρων ἀνέλω τὸ πικρὸν ἐργαστήριον. scr. τάχ^s ἂν τῶν ἐταίρων ἀνέλω. — V. 4. διογένη. P. Br. διογένη. Pl. — V. 5. μήνεις tamquam persona et daemon *Irae*, qua Philinna perjurum persequabatur maritum. Cacterum de *ruina* thalami hoc disticho agi etiam nunc existimo, licet Boschius, Grotii interpretationem secutus, gravo recens nuptorum dissidium significari arbitretur.

Nr. 423. βιάνορος εἰς σάρδεϊς τὴν ποⁱ διὰ τὴν προτέραν εὐδα-
μονίαν πρὸς τὴν νῦν ἐρήμωσιν. (scr. ἐρήμωσιν). Br. II. 157. nr. 12. An. II. 2. p. 11. V. 1. τὸ πάλαι. P. τοπάλαι. Pl. Br. V. 2. ἂ
βασιλεῖ π. ἐν αἰοῖδε. P. ἂ βασιλεῖ π. ἐν αὐαῖδε. Pl. αἰε βασιλεῖ. Br. Membr. lectionem teneri posse putabam: Sardes, quae in Asia regi Persarum alterius Persidis instar eratis. *Ἀσιας* accipiendam de Asia Lydiana proconsulari, quae a Caria, Bithynia et Phrygia distincta, sic a Romanis appellabatur. Vid. Salmas. in Plin. p. 564. Selden. ad Marm. Oxon. p. 61. — V. 3. κρουῶ. P. κρουῶ. Pl. χρουῶ. Br. quae vera correctio. — τὸ παλαιόν. P. ut quaedam editt. Plan. Aliae το-
πάλαιον. V. 5. δὲ ὕλιν. P. Pl. Br. Hiatus sustuleris scribendo: νῦν δ' ὅλαι, ὡ δὲ στήνοι. aut, νῦν δ' ἄρ' ὅλαι. Graefius in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 107. corrigit: νῦν δὲ τόσαι. V. 6. ἐξ ἀφανούς. P. ἐξ ἀχανούς. Pl. Br. *terra immensum in modum hians, in profundum cecidistis. ἀχανεῖς*, τὸ πολὺ κεινός. Lexic. Darmstad. in Addend. ad Greg. Cor. p. 893. Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 332. D. E. ὡς τὸν πηλὸν εἰς ἀχανεῖς ἐκπίπτειν βάθος. Suid. in ἀνέχει. T. I. p. 202. οἱ πρὸς ἀχανεῖς θιόντες ἰστίοις πέλαγος. Plutarch. T. II. p. 76. C. At vide, an non etiam ἀφανούς eodem sensu dicatur. Certe Suidas in ἀχανεῖς πέλαγος . . . ἀχανεῖς, ἀφανεῖς, ἀφεγγεῖς. Lycophron p. 1277. de flumine Titone (ὃ οὐκ εἰς θάλασσαν ῥέει, ἀλλ' ἐπὶ γῆς καταπί-
νεται, ut est in Schol. p. 986.) Τιτώνιον τε χεῦμα τοῦ κατὰ χεῖρας
ἀνόντος εἰς ἄπαντα νευθμῶνος βάθη. — V. 7. Βούρα καὶ ὡς Ἐλίστη.

P. Pl. Βούρα κ' ἴσ' Ἑλίη. Br. κεκλασμένα. P. κεκλασμένα. Br. c. edit. Flor. et tribus Aldd. κεκλωσμένα. Asc. Steph. Dura Brunkii ratio, nec contextui satis accommodata, qui antithesin postulat; etiam hiatus, quamvis in caesura, molestior. Suspiscabar: Βούρα κ' ἴσθ' (i. e. κ' ἴσθαι), Ἑλίη τε, κεκλωσμένα. ubi dualis participii ultimam producit. Quod si quis tamen malit, ob singularem verbi praecedentis, κεκλωσμένη, non refragabor. De κ' ἴσθαι, quin recte jungatur cum duobus substantivis, dubitari non potest. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 487. De locis et regionibus κ' ἴσθαι usurpatur ap. Callim. H. in Del. 168. ἀμφοτέρη μεούγεια, καὶ αἱ κελάγουσι κ' ἴσθαι. Diodor. Sic. V. 50. ἡ χώρα ἐκ' ἴσθαι πεδίοις. Usus hujus verbi de locis depressioribus illustravit Dorvill. ad Char. p. 489. — V. 8. ἐν βυθίοις. P. Pl. ἐμβυθίοις. Br. verissime.

Nr. 424. δοῦριδος τ' ἱλαίου εἰς τὸν κατακλυσμόν τῆς Ἰφίσου. Legitur iterum p. 432. cum lemmate: δοῦριδος εἰς τὸν κατακλυσμόν Ἰφίσου ὃν ἔκαθεν ἐπὶ λουιμάχου τοῦ βασιλέως ἐνὸς τῶν διαδόχων (L. διαδόχων). et supra scriptum: ἱλαίης καὶ ἱλαίης διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ αἰσία πόλις, ἡ δὲ ἐνρῶπις. οὕτω πορφύριος· ὁ δοῦρις ἱλαίης ἦν ἀπὸ τῆς πόλεως ἱλαίας, ὅθεν καὶ κόλπος ὁ ἐλαιατικός ὀνομάζεται. — Br. II. 59. An. II. 1. p. 182. Cf. Steph. Byz. in Ἐφέσος. P. V. 4. εἰς τὴν καλὴν καὶ ἐριπόδητον Ἰφίσον. marg. Pal. μακρῶν. P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. μακρῶν. Br. cum Salmas. Membranarum lectionem damnare non audeo, quum μάκαρα ἔτη annos significare possint in beata tranquillitate transactos, intra quod tempus cives plurimas opes collegisse probabile sit; vel simpliciter opulentos annos: ut ἀνδρὸς μάκρος Homer. Ἰλ. λ. 68. Ὀδ. α. 217. Rarior quidem usus hujus adjectivi ad res translati, non tamen propterea damnandus. — In-
teriori margini adscriptum: θαυμαστόν. V. 5. ποῦ σῶωτ. P. Scr. ποῖ, quod Bothius monuit. ἔτρεπον. P. 1. 2. ἔτραπον. Br. c. Steph. quam correctionem temporum requirebat ratio. — ὄμμα. P. 1. 2. Steph. Byz. ἄμμα. Plan. V. 7. Dactylos in hoc versu poeta de industria cumulassee videtur. V. 8. πεπταμείοις. P. 1. 2. Pl. Steph. Byz. πεπταμένα. Br. c. Salm. At ποταμοὶ πεπταμένοι flumina sunt late effusa et extra ripas vagantia; ut πέλαιος πεπταμένον, latum mare, ap. Arat. v. 288.

Nr. 425. ἰωάννου ποιητ' τοῦ βαρβονάλου εἰς τὴν κατάπτωσιν
Του. IV.

βηρέτον ἐπὶ σεισμῷ. Br. III. 13. nr. 8. An. III. 1. p. 21. V. 1. εἰ
 ἐγὼ. Similiter in epigr. ap. Liban. Tom. IV. p. 778. 50. quod sic
 emendandum: ἢδ' ἐγὼ ἢ τλήμων ὀλοήσομαι οὐνεκα κούρης· Τῇ γ' ἔπε
 πόλλ' ἔπαθον ποθέουσα τε μαρναμένη τε. V. 2. κίμαι δ. Hiatus
 negligentiae videtur tribuendus. κίῤῥομαι de urbibus dirutis passim.
 Ap. Liban. T. IV. p. 1095. 11. καθήστο γυνή κειμένη, σημαίνουσα
 πόλιν. In Cod. Bavar. καθέται et κειμένην. unde scribendum: κάθηται
 γυνή, κειμένην σημαίνουσα πόλιν. Mox: τὸ πρόσωπον ἐγκάρσιόν τε
 ἐστί, καὶ εἰς ἕτερα νένευκεν, ὥσπερ κειμένην μαθεῖν τὴν πατρίδα
 μὴ ἀνεχομένην. Scr. μὴ ἀνεχομένης. V. 5. στοναχίσατε. P. Pl. στο-
 ναχίσετε. Br.

Nr. 426. ² τ αὐτ εἰστο αὐτὸ ὁμοί διατὸ ἐπὶ σεισμοῦ καταπτεῖν
 ἕως ἰδαφ. ³ Br. III. 13. nr. 9. An. III. 1. p. 21. Inter primum et
 secundum distichon spatium est relictum in P. In Plan. p. 102. St.
 in duo epigr. divisum est. V. 1. Χαρίτων scripsi initiali majore.
 V. 5. γράψασθ'. P. γράψαθ'. Pl. Br. V. 6. βήρτος. P. βηρτός. Pl.
 Br. — Nr. 427. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ὅτι
 ἡ βήρτος ἄοικος ἔμεινεν ἕως νῦν. Br. III. 13. nr. 10. An. III. 1.
 p. 22. V. 4. δονήσεις κώπην. P. Br. δονήσαι κώπην. Pl. δονεῖν
 κώπην dici posse non videtur. Scripsi κώπην. i. e. οὐκ δοῖται κώπης
 εἰς ἄλλην πλειόη πόλιν. — Nr. 428. ἀντιπάρου Θεσσαλονικ/ εἰς τὴν
 καταπτωσὶ τῶν βισσῶν. Br. II. 112. nr. 114. An. II. 1. p. 296.
 V. 5. ἀλλὰ μοι. P. Pl. ἀλλ' ἐμοί. Br.

Nr. 429. κριναγόρου εἰς τον ἐν ναυπλ² σκοπόν. Br. II. 140. nr. 2.
 An. II. 1. p. 378. V. 1. ἀρίστω. P. ἀριστώ. Br. — V. 3. ἐπὶ
 νύκτα. P. ἐπὶ Br. cum omnibus, qui hoc epigr. ediderunt. — ταφ-
 ρείης. P. παφρρείης. Br. — V. 4. δέσμορος. P. δέσμορον. Br. c.
 Salm. pronus tamen magis in δέσμορον. Hoc mihi quoque videtur
 elegantius. Servavi tamen lectionem Cod. quum Nauplii πρὸς vocari
 possit δέσμορος ab effectu. P. Sequitur in Cod. epigr. Duridis, quod
 dedimus p. 430. nr. 424.

Nr. 430. κριναγόρου εἰς προβατ τρίγων καὶ νῦν εἰς τοιαῦτ⁰ πρό-
 βατα οὐκ ἐν ἀρμενία μόνον ἀλλὰ εἰς ἐν σαρδία. Br. II. 146. nr. 22.
 An. II. 1. p. 397. Musmones describi existimat Belin de Ballu ad
 Oppian. Cyneg. II. 377. quem vide p. 292. sq. V. 1. ἐντὸς ἀράξειο.

P. *ἐνθ' ἃ γ' ἀράξωι*. Br. c. Pierson: ad Moer. p. 422. In marg. Ap. G. R. *ἐνθ' ὃ δ' Ἀρ*: Possit etiam scribi: *οὗτό γ' Ἀράξωι*. . . V. 3. *χαίται*: P. *χαῖται*. Br. c. Salm. — *μήλοισ ἄτε ποῦ*. P. *μήλων ἄτε ποῦ*. Br. c. Salm. Hic versus nondum persanatus. Num scribendum: *χαίται δ' οὗ μήλοιο γένους*? — *μᾶλλοις*. Br. Scripsi *μαλλοῖς* cum Codice. *ἐπὶ μαλλοῖς* videtur dictum, ut ap. Oppiani: Cyn. II. 519. de elephanto: *ἰφθιμον δὲ κάρηνον (ἔχει), ἐπ' οὔσας βαιοτέρουσι*: Homer. Od. p. 308. *εἰ δὲ καὶ ταχὺς ἔσσι θεῖον, ἐπὶ εἰδεῖ τῶδε*: Hesiod. Theog. 153. *ἰσχυρὸς δ' ἄπλωτος; κρατερῇ, μεγάλῃ ἐπὶ εἰδει*. — V. 5. *τριτοπαῖ ἀνι*: Ut hiatum tolleret, *τριτοπαῖ ἀνι* correxit Hermann. ad Orph. p. 771. quam formam utinam exemplis firmasset: Nunc vocalium concursus nihil offensionis habere videtur, quum diphthongus sit in arsi. — V. 6. *θηλῇ*. Ap. Liban. T. IV. p. 812. 25: *ἔπειτα τενοῦσα τὴν μισοτύραννον θῆλυν ὑπανέτεινε*. scr. *θηλῆν*: Mox I. 35. *τυραννοκτόνον οὐκ οὔσι μητέρα*. scr. *ἔχουσι μητέρα*: V. 8. *Θυμιαστὺν* in margi.

Nr. 431. *εἰς κλέπτῃν εὐρον σπάσθην χρυσήν*. Br. III. 234: nr. 456: An. III. 2. p. 121. *ἀνέρα*: P. *ἄρεα*. Pl. Br. — Nr. 432: *θεοκρίτου εἰς θύραιν τὸν αἰπόλον ὀδινρόμενόν αἶγα ἦν λεῖξ* (i. e. *λύκος*) *κατέφαγεν*. Tum paulo post: *οὗτος ὁ θεοκρίτ' ὃ τ' βουκολικά γράψ*. Br. I. 378. nr. 6. An. I. 2. p. 197. V. i. *ὦ δειλ*. P. *ᾶ*. Br. c. vulg. *τί τοι πλέον*. P. et iterum in marg: *τί τὸ πλέον*. Br. c. vulg. Cf. Valken. pag. 150. A. B. Schaefer. ad L. Bos pag. 776. Supra etiam p. 232. nr. 175. *τί τοι πλέον* est in Cod. Pal. — *κατὰ ταξείς*. P. V. 2. *διγλήνως*. P. *διγλήνοντ*. Vulg. Br. — *ὀδυρώμενος*. P. — V. 4. *ἔμφι πιάξ*. P. — V. 5. *καλεῦντι*. P. *κλαγγεῦντι*. Br. c. vulg. De cane Nicander Ther. 674. *καὶ τὴν μὲν κλάγξας ἀφεικῆς βάλε*. Leonidas ep. p. 192. nr. 262. *κλαγγάν τ' οὐχὶ τρέσαντα κυνῶν*. Pollux V. 86: ubi vid. Jungerm; T. I. p. 523. Schneider. ad Xenophont. de Venat. V. 5. p. 342: Verbi *κλαγγέω* aliud exemplum non novi. — V. 5. *τί τοι πλέον*: P. *τί τὸ πλ*. Br. c. editt. — *τῆνας*. P. — V. 6. *ὀστίον*. P. *ὀστέον*: Vulg. *ὀστέων*. Br. cum Reisk. Saepe ante *οὐδὲ* negationem omitti docuit Schaeferus l. c. nec nostro loco neglecto. Hinc ap. Artemidor. Onir. II. 12. p. 154. fortasse probanda lectio Cod. Veneti, *αἰγες δὲ λευκαί, οὗτε μέλαιναί ἀγαθόν*. Caeterum vide, an fortasse probum sit *ὀστίον*, quod quamvis alibi non occurrat, multa tamen sui similia habet. — *λείπεται ἀποχομένης*. P. *λείπεται διχομένης*. Br. cum

editt. Vid. Steph. Thes. Gr. L. II. p. 1257. B. — Sequitur in Cod. vers. 7—12. epigrammatis Theocritei, quod dedimus integrum p. 433. nr. 438. Tum spatii relicto ejusdem epigr. v. 15—18. cum novo lemmate.

P. Nr. 433. τοῦ αὐτοῦ Θεοκρίτῃ παίγνιον εἰς δάγν' τοῦ αὐτοῦ. *Ἰωάννα ὡς περ καὶ τὰ βουκολικά· οὐντος γὰρ παλαιὰ εἴρασε.* Br. I. 577. nr. 5. An. I. 2. p. 196. V. 1. λῆς. P. τὰν μοισᾶν. P. τὰν νομ-
φᾶν. Br. c. editt. — V. 2. κηγῶ. P. κηγῶν. Br. c. editt. κέγῳ.
Dorvill. ad Char. p. 177. — ἀειρόμενος. P. ἀειράμενος. Br. c. editt.
Illud fortasse tuearis. Cf. ad p. 360. nr. 13. v. 5. Sed nolui repugnare
auctoritati aliorum Codd. praesertim in tanta erroris facilitate. —
V. 3. ταξῦμαι. P. probante Dorvillio l. c. ἀρξέσμαι Br. c. editt.
Eid. VII. 95. ᾧ τὸν γραίρειν ἀρξέσμαι. Hoc praetuli, Toupio etiam
assentiente. — βοῦκόλος. P. βοικόλος. Br. — ἐγγύθεν ἀρεῖ. P. ut est
Eid. VII. 72. ἄμμιγα θελξέι. Br. cum editt. — V. 4. κηροδέτω. P.
κηροδέτω. Br. c. editt. — V. 5. λασιαίχενος. P. λασίας θρῆς. Br. c.
editt. ἐγγύθεν ἄντρον. P. ἄντρον ὅπισθεν. Br. cum editt. Certe in
membr. lectione nec ἐγγύς . . . ἐγγύθεν in eodem versu ferri posse
videtur, nec ἐγγύθεν intra tres versus ter recurrens. Fortasse scri-
bendum: στάντες λασιαίχενος ἔμπροσθεν ἄντρον. ex Theocr. Eid. IX.
5. ἐμὲν δὲ τὸ βουκολιάσθην ἔμπροσθεν. aut cum vulgatis: λασιαίχενος
ἄντρον ὅπισθεν. — V. 6. αἰγισβάταν. P. Br. αἰγισβόταν. Vulgo. —
ὄρφανίσσωμε. P. ὄρφανίσσωμε. Br. — In Cod. Pal. cum hoc epigram-
mate junguntur duo disticha (v. 3—6.) epigr. Theocritei, quod dedi-
mus p. 204. nr. 340.

Nr. 434. τ' αὐτοῦ εἰς ἑαυτ' ὅτι Θεοκρίτος σφραγισμένος ἦν. Br. I.
265. tamquam *Artemidori Grammatici*, cui inscribitur in edit. Theo-
criti Aldina. An. I. 2. p. 190. — V. 1. χῖος. P. χῖος. Br. Theocri-
tum Chium cum Syracusano confudit Tzetzza in Chil. I. 67. v. 1065.
Theognidis nomen eundem expulit ex Athen. I. p. 14. E. Vid. Addi-
tam. An. in Athen. p. 9. — V. 1. τὸδ' ἔγρα. P. τὰδε γρ. Vulgo.
τὸδ' ἔγραψα. Br. quod recepi. V. 2. σφραγισμένων. P. et ed. Flor.
σφραγισμένων. Br. c. vulgat. — V. 3. περιλειπής. P. περιλειπής. in
Argum. Carm. Theocr. De περιλειπός vid. Schaefer. ad Theocr.
p. 210. et in Indic. crit. ad Apollon. Rh. T. II. p. 673. — φιλήτης.
P. ed. Flor. Br. φιλήτης. Vulg. Sine lectionis diversitate *Φίλητος* est

supra nr. 422. p. 632. nr. 116. et alibi. — V. 4. ὀθνεῖαν οὕτω^τ ἐφαλκυσάμαν. P. ὀθνεῖην οὐποτ' ἐφαλκυσάμην. Br. c. vulg.

Nr. 435. ^τ αὐτ' εἰς τραπέζην καίκον διασυρτιζ^ε η μάλλον τωθαστιζ^ε.
et paulo post: ταῦτα τὰ ἐπιγράμμ^α ἐν σφρακούσαις ἐγράφησαν. Br. I. 382. nr. 21. An. I. 2. p. 208. In Plan. p. 28. St. Leonidas inscribitur. V. 2. ἀρχομένης. P. ἐρχομένης. Pl. Br. Ap. Liban. T. IV. p. 1065. 17. ἀλλ' ἀπέχονται μὲν τῆς θήρας θεοῖς. Scr. ἀπάρχονται. — V. 3. ποφασιν. P. Caeterum hoc epigramma neque διασυρτικόν est, neque τωθαστικόν. Cohæret cum eo in Cod. Pal. nr. 436. nec spatio relicto, neque lemmate appposito. Edidi in Paralip. I. nr. 45. p. 653. Sensus et argumentum obscurum. V. 1. τωῖ πολλανος. P. Scripsi τῷ πόλλωνος. Codicis tamen lectionem pro genuina habere videtur doctissimus Welker in Fragn. Aloman. p. 43. ubi ὁδμος, πρῶτος, ὀπάρα et καλύφανος comparat. Cum hoc tamen Dorismo caetera in his veribus non conspirant, et incerta omnino huius versus, si modo versus est, lectio. Nomen videtur depravatum, verborum sedes permutatae. Trimeter habebis integrum, verbis in hunc modum scriptis: Ἀρχαῖα Γέλωνος ταῦτα τὰναθήματα. Reliquae aliis tentanda et corrigenda relinquo.

Nr. 437. ^τ αὐτοῦ εἰς φάλη^τ παλγνιον. Leguntur hoc loco sex priores versus epigrammatici Theocritei, cuius fragmenta leguntur p. 432. Etiam Plan. p. 27, St. nihil nisi fragmenta exhibet. Omnia conjunxi h. l. sicuti in editionibus Theocriti, etiam antiquissimis, habetur. Br. I. 577. nr. 4. An. I. 2. p. 194. V. 1. τόθι ταί. P. τῷς αἰ. Br. c. editt. quae lectio depravata videbatur Valkenarior. τῷς tuetur Hermannus. Membran. lectionem restitui. τόθι pro οὗ, ubi, est ap. Antiphil. p. 427. nr. 404. v. 5. Callimach. H. in Jov. 32. in Nicandri Alex. g. 13. 123. 270. 603. (590.) et alibi. Vid. Hermann. ad Orph. Argon. 631. ad Homer. Hymn. in Vener. 158. p. 97. — V. 2. εἰρήσεις. P. εὐρησεις. Br. c. editt. V. 4. παιδογόνως. P. Rr. παιδογόνω. nonnulli. — V. 5. ἔρμος δ' εὐδ' ἑρόν. P. καπός δὲ σκυράς. ed. Flor.

*) i. e. φάλητα. quod φάλλον significat. In illa voce vehementer trepidant Interpp. Luciani Jov. Trag. §. 42. T. VI. p. 275. Σπύθα: μὲν ἀκνώκη θύοντες ... καὶ Κυλλήνιοι φάλητα. Cf. Schol. ad Aristoph. Achara. v. 262.

est bucolicus, tum v. 6. verbum ἀθρήσας, quod, ut cum ὄφρα quodammodo conveniret, Plan. mutavit in ἀθρήσεις, Br. in ἀθρήσης. Deleto κατὰ, quod male abundat in hac constructione, versus rhythmum restitui; post ὄφρα autem excidit μάθῃ τις, vel ejusmodi quid, quod cum ἀθρήσας cohaeret. Haec expedita sunt, nec elegantia carent. — παρὰ τρόπον. Plan. παρ' ἀτραπόν. P. Ap. Aelian. Hist. An. XII. 15. τὴν τρόπον Gesnerus recte mutavit in τὴν ἀτραπόν. Sed vel sic dubito, an omnia in illo loco jam satis emendate legantur.

Nr. 440. μόσχον συραξ ἔρως δραπέτης. οὗτος ὁ μόσχος ποιητὴς ἔστι τῶν καλουμένων βουκολικῶν ποιημάτων. ὃν πρῶτος θεωρεῖται. δεύτερος αὐτός ὁ μόσχος. τρίτος βίων σμυρναῖος. et paulo post: οὗτος τοῦ χρόνῳ καθορῶν ὁ μὲν γινώσκων οὕτως ποιήμασιν αὐτοῦ ἐτίμοις ἐνέτιγεν. (Scr. ἐνέτιχον.) Br. I. 404. nr. 3. Cf. Plan. p. 37. St. Stobaei Flor. p. 391. Gean. p. 255. Grot. V. 3. ἔστι δ. P. V. 4. μοσχὸν τοῦ. P. V. 5. τοῦ δ' ὡς ξίτης. P. εἰ δ', ὡς ξ. Br. c. Grot. τὸ δ', ὡς ξ. Valken, cum Vulcanio et Heinsio. V. 6. ἔστι. P. ἐντί. Br. μάθει, P. 7. αὐτοῦ. P. αὐτῶ, Br. c. al. V. 10. ἣν δὲ χολαί. P. Ingeniose H. van Eldik. sp. H. de Bosch. T. IV. p. 489. φρὴν δὲ χολαί. mel in ore, fel in corde, Cf. Plant. in Trucul. L. 2, 76. V. 13. μήκυλλα, P. μικκύλα. Valk. cum aliis, τήνως. P. τήνω. Br. et alii, V. 14. καὶ αἰδῶ. P. καὶ εἰς αἰδῶ. Vulg. Praepositione nihil opus, quum αἰδῶν etiam quadrisyllabum sit. Vid. ad p. 305. nr. 624. v. 2. — V. 16. ὄσον. P. αἰς. alii. — ἐπ' ἄλλως. P. quod ex ἄλλως depravatum est, ἄλλους. Vulg. V. 17. σπλάγγνοις δέ. P. V, 18. ἐπὶ τῷ. P. Valk. et al. ἐπὶ τῷ. Br. metro claudicante. V. 19. τινθὸν ἐπὶ. P. ἐπὶ. Br. ἐπὶ. alii, Vid. ad Christod. Ecphr. v. 58. p. 25. — P. V. 22. ὁ μόσχος καὶ αὐτὸς συρακούσιος ἦν, ὡς λόγος. marg. Pal. — πάντα μὲν. P. ταῦτα Br. c. auctoritatem Codd. Eadem vocabula tamen interdum permutantur. V. 22. δέ οἱ αὐτῶ. P. ἐν αὐτῶ corr. Schaeferus p. 234. illa pronomina junctim ferri posse negans. [Cf. quae monui ad Gregor. Corinth. p. 86. et p. 872. sq. G. II. 8.] — V. 23. ἐνοῖσα. P. ἐοῖσα. Vulg. ἐναίθει. P. ἀναίθει. vulg. Mihi illud quoque bene habere videtur. V. 25. πότε, P. κλάοντα esse videtur in Pal. In marg. bis κλάοντα. V. 26. γελία. P. γελία. Br. et Valk. ex Codd. V. 27. φαρμακούντα. P. in marg. φάρμακοντι. Hoc in editt. φαρμακούντα genuinum videbatur Valken. V. 29. μὴ τοῦ θίγης. P. Scripsi μὴ τῷ. Id Valkenariorum quoque praestare videbatur vulgato μὴ

τε, dissentiente Schaefero. Pro meo sensu pronomen vi non destituitur. — *πλαναί*. P. *πλάνα*. Vulg.

Nr. 441. *παλλαδᾶ ἀλεξανδρ^ε εἰς ἡρακλ^ε*. Br. II. 435. nr. 53. An. II. 3. p. 261. V. 3. *μη δέ ποτ' ἤτηθεῖς*. P. et ed. Flor. *μηδέποθ' ἤττ*. Br. c. vulg. V. 5. *προς ἔειπε*. P. — Nr. 442. *ἀγαθίου σχολαστικοῦ μυριναίου εἰς ἀλίτα πινῆ οὔτινρ^ε ἡράσθη πόρῃ πλουσία*. Br. III. 55. nr. 64. An. III. 1. p. 94. V. 1. *τίς*. P. V. 3. *μιν θῆκε*. Causa non erat, cur poëta augmentum omitteret; *ἔθῃκε* videtur scripsisse. V. 4. *ὄγον*. P. — Nr. 443. *παύλον σίλιν τ^ε κυρον εἰς ἔρωτα^α ως πρ^α τὴν ἀφροδίτην*. Br. III. 85. nr. 43. An. III. 1. p. 155. V. 1. *κοιλῆνης*. Vld. H. de Boesch. T. IV. p. 260. Ap. Aelian. H. An. I. 45, *καὶ ἐνταῦθα κοιλάνας τὸν τόπον*. scr. cum Cod. Monac. *εἰ κοιλάνας*, — *παφίη*. P. unde error ejus, qui lemma concinnavit. *παφίη*. Pl. Br. Stob. Flor. p. 390. 53. V. 4. *φλογερῶν*. P. *φλογίον*. Pl. Br. Utrumque probum. Theocr. Eid. II. 133. *Ἐρως . . πολλάνης Ἀφαιστοῖς σίλας φλογερώτερον αἶθε*. — V. 5. *μαχέδι*. P. *μαχλάδι*. Pl. Br. γνιωκόρον an γνιωβόρον ambiguum in P. Cf. Ruhnck. Ep. crit. p. 81. V. 6. *ἐπὶ ῥηπίζει* et *ἐφ' ἐλκομένη*. P. Verbum *ἰπορικίζων* Lexicis addendum.

Nr. 444. *ἐρατασθίνου σχολαστικοῦ εἰς παρθένιον*. Br. III. 93. nr. 73. inter epigr. Pauli Silentarij. An. III. 1. p. 174. *Paulo* tribuitur in Plan. p. 20. St. et in Stob. Flor. p. 64. Gean. V. 2. *ᾧλεσθ' ἐν*. P. *ᾧλεσεν ἄν*. Pl. Stob. quod verius videtur. V. 3. *ἐθισμῶς*. P. *ἐνθίσμῶς*. Pl. Stob. Br. Utrumque bene habet, ut *ἐννόμῶς* et *ἐννόμῶς*. — Nr. 445. *ἰουλιαν^ο αἰγυπτ^ο εἰς τατιανον τινα θαυμάσιον ἄνθρωπον*. Br. II. 502. nr. 39. An. II. 3. p. 384. V. 3. *τητιανέ*. P. *Τιτιανέ*. P. *Τατιανέ*. Br. cum auctore lemmatis. — *βίοιο γαλήνη*. P. *βιότοιο γαλήνη*. Pl. Br. P. V. 5. *αὔξων*. P. *αὔξαν*. Pl. Br. *πρὶν*, in marg. *πλήν*. P. *γάρ*. Pl. Br. quod sensus postulat. V. 6. *πλοῦτος*, P. *πλοῦτον*. Pl. Br.

Nr. 446. *τ^ο αὐτ^ο εἰς βίον παραινεν^ο*. εἰς τὸν βίον ὅτι καλός. Br. II. 503. nr. 43. An. II. 3. p. 386. V. 2. *ἄχη*. P. Br. *ἄκη*. Pl. quod tueri conatur Bosch. T. IV. p. 226. V. 7. *ἐπάσαι*. P. Br. *ἐπάξαι*. Pl. — Nr. 447. *τ^ο αὐτου εἰς λακαινα γυν^ς τὸν ἴδιον εἰόν ἀποπεινάσαι*. Br. II. 504. nr. 47. An. II. 3. p. 387. Legitur etiam supra p. 241.

in margine. V. 1. 2. Suid. T. II. p. 569. — Nr. 448. ἐρωτήσας ὁμήρου. Br. III. 148. nr. 27. An. III. 1. p. 283. V. 1. ἢ ὃ ἔχοντι. P. ἢ ὃ ἔχει ἰχθύς. Br. ex Certam. Hom. et Hesiod. p. 497. ed. Lips. θηρήτορες ἢ ὃ ἔχει ἰχθύς. in Vit. Homeri Pseudo-Plutarchi. V. 2. ἀντ' ἀποκρίσεως. P. λιπόμεθα ὅσος. P. ἄσος ἔλομεν, λιπόμεθα ἃ δ' οὐχ. Br. ex Vit. Homer. in Opp. Herodoti p. 760.

Nr. 449. τιν' ἂν εἴποι λογ' ἔρωσι ἐρῶν. Br. III. 141. nr. 1. An. III. 1. p. 273. V. 3. ἰσοφαρίζει. P. — Nr. 450. στί οὐς εἰπὼν Φιλῆμυρ εἰς εὐριπί. Br. II. 61. An. II. 1. p. 187. V. 1. in marg. θαυμαστον. V. 2. αἰεθῶσιν. P. φασὶ τινές. P. ὡς φασὶν τινές. Pl. V. 3. ἀπ' ἡγῆ. P. — Nr. 451. τιν' ἂν εἴποι λόγους πρὸς προκὴν ἑ ἀδελφὴν φιλομήλη. Br. III. 141. nr. 2. An. III. 1. p. 273. V. 3. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. ἔδνα. P. — γλῶσσαν ἐθέρισσε. Soph. Aj. 273. τοῦ μὲν περὶ αἰὶν καὶ γλῶσσαν ἄφραν ῥιπτεῖ θερίσας. — Nr. 452. εἰς το αὐτο. Br. I. c. V. 3. ὤπασε. P. V. 4. ἐρξας. P. ἔρξας. Pl. et statim ἔρξαι. P. — V. 5. δ' ἐνόσφησε. P. δὲ νόσφησε. Pl. δ' ἐνόσφησε. Br. — Nr. 453. τιν' ἀνείποι λογ' μετ' αὐτὸ μελλοντ' βοῆς θέτεσθαι τ' δαίτ' ἐ μνησκόμενον. Idem lemma in Plan. p. 33. St. Meleagro poetæ hoc epigr. tribuit Br. I. 33. nr. 116. An. I. 1. p. 127. quod probabile. Nihil est in hoc tetrasticho, quod Meleagrum, Althææ filium, loqui fidem faciat. V. 1. θαυμαστόν. in marg. P.

P. Nr. 454. τίνας ἂν εἴποι λογ' καλλιόπῃ εἰς γεωργί. In marg. ὠραίων. Dedi in Paralip. I. nr. 46. p. 654. Scriptus videtur versus in Georgium Pisidam, nobilissimum apud ætatis poetam. — Nr. 455. τιν' εἴποι λόγ' ἀπολλων περὶ ὀμηρον. ἂν in lemmate omissum, ut infra nr. 477. 8. 9. Br. III. 146. nr. 19. An. III. 1. p. 278. ἐγώ. P. ἐγών. Pl. Br. — Nr. 456. πασιφάνης δια τ' ἔρωτα του ταυρου. Br. III. 141. nr. 3. An. III. 1. p. 274. — Nr. 457. τί ἂν εἴποι ἀχάλλεος τρωθεντ' ἀγαμύν. Br. III. 142. nr. 7. An. III. 1. p. 275. V. 1. ἐμόν. P. Pl. Br. ἰόν. Draco de Metr. p. 96, 25. V. 2. σταδίοισιν. P. σταδίον. Plan. Br. Veteres eodem sensu etiam dixisse ἐν σταδίῳ μάχεσθαι, suspicatur Schaefer. ad L. Bos. p. 266. V. 3. βλάβη. P. et iterum in marg. λείβη. Pl. Br. — V. 4. πῆμα φανει. P. πῆμ' ἦκε. Pl. Br. μίγα πῆμα. Ap. Apollon. Rhod. IV. 4. ἦδ' ἔμιν ἄτης πῆμα δυσμειρον.

scribendum videtur: ἥτις μίγ' ἄτης πῆμα. Certe μιν c. Brunkio ad remotum κάματος referri posse non videtur. — V. 5. πίνθεις πάσχεις. P. πῆματα π. Pl. Br. V. 6. πᾶσιν. P. Pl. πᾶσι. Br.

Nr. 458. τί ἂν εἴποι ὀδυσσεὺς ἐπιβ⁶ τ' ὑδάκης. Br. III. 146. nr. 18. An. III. 1. p. 278. V. 2. οὐδας. P. V. 5. γλύκιον ἦς. P. γλύκιον γ' ἦς. Pl. Vid. ad p. 426. nr. 595. v. 1. — Nr. 459. τί ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς ορῶν τ' ὀδυσσεῖα ἐναδῆι. Br. III. 145. nr. 17. An. III. 1. p. 278. V. 2. ἄμῃ ἢ οὐ μῃ obscurum in P. — Nr. 460. τί ἂν εἴποι ἀχιλλεὺς ορῶν τα σπλά κείμενα. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 283. nos in Paralip. I. nr. 47. p. 654. V. 3. οἶδα νῦν ὅτι πολλὰ τ' ἐφ'. P. Scripsi certa emendatione: οἶδα δὲ νῦν ὅτι Παλλὰς ἐφ'. — V. 4. ἡμετέρης. P. ἡμετέρην scripsi cum cl. editore. *) — Nr. 461. τίνας ἀνέμποι λογ³ ο πύργ⁰ ἐπιβας τροίας. Br. III. 144. nr. 12. An. III. 1. p. 276. V. 5. ὀλεῦσαι. P. ὀλέσσαι. Plan. Br. V. 7. ἀνέσαι. P. ἀνέσει. Pl. quod in ἀνέσαι mutat Brodaeus, assentiente Scaligero in not. mat. Recte, modo α duplicatur.

Nr. 462. τί^α ἂν εἴποι λόγους^{αν} δειανηρα^φ τ^α πύργ^{αν} πορ^φ την^{αν} τροίαν. Br. III. 144. nr. 13. An. III. 1. p. 277. P. V. 2. ὡς ἐκ προσώπου δειανηρας τὸ ὄλον. marg. P. ἀχιλλεῖως. P. ἀχιλλέος. Pl. Br. V. 6. ἀνέσαι. P. et vett. editt. Pl. ἀνέσαι. Steph. — Nr. 463. τιανείποι ἐκτορ^α ὄρ^α τον^α ἀχιλλεα^α εν^α τοῖς σπλοῖς. Scripsi "Ελεως c. edit. Flor. Ald. 1. et Nic. Sab. Br. III. 144. nr. 10. An. III. 1. p. 276. V. 2. εἰ ῥήγιον. P. εἰ ῥίγιον. Pl. cum interrogandi signo in fine. εἰ Br. Hoc quum inolestum sit initio ῥήσεως, vide an corrigi debeat: ἐντεσιν ἀθανάτοις ἢ ῥίγιον ἔσεται ἄλγος. — ἄλγος. P. V. 4. ὅς ποτ' ἂν. P. in marg. ὡς. ὀππόταν. Pl. Br. Ne in ὀππόταν πύργην haereas, indicativum sic posuit etiam Paul. Sil. p. 466. nr. 651. κροκόπελος ὅταν περικιδνεται Ἡώς. Vid. supra ad p. 94. nr. 41. v. 5. Hermann. in Addend. ad Orph. p. XII. corrigi: καὶ γενετῆρι, "Οσοσμ' (auguror), ὅτ' ἐντα ταῦτα. Si emendatione opus est, malim sane: οὗς πόριμον ἐντα ταῦτα θεὸς π. α. τ. ἢ quorum perniciem deo

*) In marg. ὡς ὥδε ἀντιβλήθη. i. e. hucusque codex cum autographo comparatus est. Quae nota in pluribus Cod. Pal. partibus recurrit.

Achilli arma tribuit. In πότμος priorem corripuit Soph. in Antig. v. 83. Oed. Tyr. 271. Orpheus Argon. 1298. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότμον παρέμειψε θύοντα Ἀργῶ. et v. 1294. si vera est correctio Hermannii: δεινὸν δ' ἀνεστονάχσαν ἐπεὶ, πότμος ἤλυθε λυγρὸς. Bion Eid. I. 43. δύσποτμος, μείνον. Ep. in Palat. p. 255. nr. 334. δύσποτμος ἐκ γενεῆς. Ep. in Append. T. II. p. 820. nr. 201. ἡ μᾶλα δὲ περὶ οὗτο λυγρὸν πότμον ἐκλυε πάτρα.

Nr. 464. *τιαναικοὶ παρὶς τρωθὲν μενέλ/*. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 285. nos in Paralip. I. nr. 48. p. 654. In lemmate pro παρὶς videtur scribendum Πάνδαρος. — V. 1. ἔρρετε οἱ. Fortasse ἔρρετε δὲ. Proxima ducta ex Ἰλ. ω. 239. ἔρρετε λαβητέρες, ἐλεγγίης. αἰγιαλῆς. Hesych. Αἰγιαλῆς. οἱ παρὰ Ἀγαμέμνονος στρατευόμενοι, οὖν δὲ Ἀχαιοὶ ἐν Σικυῶνι. Vid. Valken. ad Herodot. p. 406. 83. —

Nr. 465. *τὴν ἂν εἴποι λόγους αἰθεῖα παρὰ καλ/ τὸν μάλα γρον.* Edidit Huschke. An. cr. p. 283. Paralip. I. nr. 49. p. 655. Loc. de Althaea ap. Apollodor. I. 8. 2. p. 5. mutilus est, et sic, ni fallor, scribendus: ἔγγονος δὲ Ἀλθαία παῖδας (sic Codd.) ἐξ Οἰνῶς . . . καὶ Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἀρσῶς γεγενῆσθαι φασί. Nomen alterius filiorum excidit, una cum copula, quae in Codd. desideratur, V. 1. ἀλεγιζή. P. ἀλεγιζέας scripsi, quum ἀλεγιζέσθαι non usurpetur.

Nr. 466. *τίνας ἂν εἴποι λόγ³ αἰμίστ⁶ τ⁵ ἀδμητ⁸ ζουξαν⁷ λεοντ⁹ α¹/* παπρ¹ εἰσποσημα. Edidit Huschke. in Anal. cr. p. 284. nos in Paralip. I. nr. 50. p. 655. V. 1. ἔσπεψαν. P. ἔσπεψαν videtur legendum. Vid. ad p. 197. nr. 293. V. 2. Comparat cl. editor Eurip. Helen. 1449. πάσαν δὲ χρῆν γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὑμνηδίας Ἑλένης. — Nr. 467. *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ πηλεὶς ἀκούων ὁ ἀπομαχος⁵ ἐστιν ἀχάλλ/*. Edidit Huschke. l. c. p. 285. Paralip. I. nr. 51. p. 656. V. 2. ἀριστεύειν. Ductum ex Ἰλ. λ. 782. V. 3. Cf. Ἰλ. π. 281.

Nr. 468. *τὴν ἂν εἴποι λόγ³ ἡ ἡρα ἀποθεωθεῖν ἡρακλῆους.* Br. III. 142. nr. 4. An. III. 1. p. 274. V. 2. πόρον. P. πόνος. Pl. Br. — Nr. 469. *ἄλλο εἰς τὸ αὐτό.* Br. l. c. V. 1. χάριν ἐπέλεσε. P. ἐξετέλεσε. Pl. Br. — Nr. 470. *τι ἂν εἴποι ἀχάλλ/ πρ⁹ τ⁸ αἰάντα φιλοθῆναι.* Edidit Huschke Anal. cr. p. 282. qui in lemmate φίλον θῆναι exhibet uncinis inclusum, φιλοθῆναι sincerum est, modo Ὀδυσσεὶ addas.

Cf. Suid. in *φιλωθέντες*. T. III. p. 612. — Paralip. I. nr. 52. p. 656. V. 3. *ἤλιεν*. P. V. 4. *Ζεὺς δέ*. P. Scripsi *τε*. — In fine versus *ἐρινός*. P. Vid. ad p. 234. nr. 88. 'Ιλ. τ. 87. *ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡρεσφότις Ἐρινός*. V. 5. *αἶθε*. P. *αἶθε*. Huschk.

Nr. 471. *τὴν ἂν εἴποι λόγ³ νίστωρ ἀκούσ³ ὄδου³ ἐπανελθόν³*. Edidit Huschke in An. cr. p. 285. Paralip. I. nr. 53. p. 657. V. 2. *ἀφίκαται*. P. Addidi litteram paragogicam. V. 3. *ἔθνεα*. Erat qui *ἤθεα* mallet. Membr. lectionem tuetur cl. editor, quamquam illi conjecturae speciem conciliet Heliodor. II. p. 97. *πολλὰ μὲν αἰ πόλεις, πολλῶν τε ἀνθρώπων ἤθη τε καὶ νοῦς εἰς πείραν ἤκουσιν*. Orpheus Argon. 1280. *γνώναί τε πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν*. De illorum vocabulorum permutatione dixi ad Christodor. Ecphr. v. 406. p. 55. — P. Nr. 472. *εἰς τὸν ἂν ὄδουσία*. Edidit Huschk. l. c. p. 286. Paralip. I. nr. 54. p. 657. — Nr. 473. *τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἀγαμέμνων καθοπλισθὲν ἀχιλλ³*. Br. III. 143. nr. 9. An. III. 1. p. 276. V. 3. Junxi *φθισήνορα χεῖρα*.

Nr. 474. *τίνας ἂν εἴποι λόγ³ εἰδοθία οῤῥωσα³ ἔλεν³ εἰς τὴν φάρον*. In marg. *θαυμαστόν*. Br. III. 145. nr. 14. An. III. 1. p. 277. V. 1. *γενέθλη*. P. Br. *γενέθλης*. Pl. Cf. Lennep. ad Coluth. v. 246. *ἰλήποις, Διώνυσος, καὶ εἰ Διὸς ἐσσι γενέθλης*. — *σόν*. P. Br. *σίο*. Pl. — V. 2. *εἰς ὀρώ*. P. — *ἀτρεκ*. γάρ. P. Pl. *δέ*. Br. qua correctione carere possumus, si haec enuntiatio interrogative accipitur. Coluth. v. 306. ed. Bekkeri: *ἀτρεκίως, ὃ ξεῖνε, τῆς ποτὶ πυθμένα πάτρης Τὸ πρὶν ἐδωμήσαντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων*; De γὰρ in interrogatione vid. Herm. ad Aristoph. Nub. v. 192. p. 56. — Nr. 475. *τίνας ἂν εἴποι λόγ³ ἑλένη οῤῥωσα³ τονμεν³ καὶ τονκαρ³ μονομαχ³*. In marg. *θαυμαστόν*. Br. III. 142. nr. 6. An. III. 1. p. 275. V. 1. *δορισθενές*. P. *δορυσθενέες*. Pl. *δορισθενέες*. Br. — V. 2. *ἀκμής*. P. Br. *ἀκμή*. Pl. V. 3. *ἔλημ*. P. *ἔλοι*. Pl. Br.

Nr. 476. *τί εἴποι ἔκτωρ τοῦ πατρὸς σου μὴ δυνήθεις βασιλεῖς το δορυ ἀχιλλ³*. (τοῦ ἀχιλλ. Plan. Scripsi τὸ ἀχιλλ.) Br. III. 143. nr. 8. An. III. 1. p. 275. V. 1. *ἀσθενῶν*. P. Br. *οὐ σθένων*. Plan. Ibid. p. 8. St. additur: *τοῦ πατρὸς σου ἀπόκρισις*. ὦνησα. θάττον σ' εἶλε Πηλεῖον δόρυ. quod in Ascens. primum, ni fallor, legitur. In marg. Wechel. etiam alia reperitur *ἀπόκρισις*.

ἀλλ' εἰ τὸ δοῖρας κίνο πάλλειν ἴσθαιον;
οὐδ' ἂν τὰδ' ἔκτωρ ἔσθεν' ἀλλ' ἱμῖν θαμνέ
πάντ' ἂν τὰγ' αὐτοῦ σκεῖ' ἀφ' ἧ' ἀνελλιπή.

Nr. 477. τί εἶποι ἡ θεῖς του τέλεγον^ο κελισθίντος ὑπο τῆς
ἀμπέλου. Br. III. 142. nr. 5. An. III. 1. p. 274. V. 1. πράζομεν. P.
προξωμεν. Pl. Br. V. 2. κλίνῃ ἐξ δλ. P. ἐν Ἀλ. βελλέμοις. Pl. Br.
Scripsi κλίνῃ ἔξ Ἀλεξ. In Ἀλέξανδρος prima producitur, littera ἰ
pronuntiando duplicata; ut in Αἰόλου ap. Homer. Od. x. 36. 60. ubi
erant, qui Αἰόλλου scriberent. — Nr. 478. τί εἶποι ο πριαμος του
ελεον^ο διδοντ^ο βουλ^ο τῶ ἑλλῃσιν ἱναληφθητροια. In marg. Θαναμαστόν.
Edidit Huschk. Anal. cr. pag. 287. Paralip. I. nr. 55. pag. 658. —
Nr. 479. τί εἶποι περσεῖς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν^ο τ^ο κητ^ο τ^ο ανδραμι^ο
μη θελο^ο αυ λαβ^ο. Huschke l. c. Paralip. I. nr. 56. pag. 658. —
Nr. 480. τί εἶποι ἱππυδαμια με^ο τ^ο ἀναίρεσιν^ο τ^ο οονομάον^ο πιλοπ^ο
θελησαντ^ο αυ λαβ^ο. Huschke l. c. Paralip. I. nr. 57. p. 659. V. 2.
ταύτη. P. ταύτη. Huschke:

P. Nr. 481. ἰονλια^ον σχο^ολ^ο του^ο μετω^ορ^ο βραδευ^οτου^ο παρελθόντος.
Epitheto του^ο μετω^ορου ornatum etiam Palladas p. 447. nr. 529. —
Br. III. 243. nr. 433. tamquam ἄδηλον. ut est in Plan. p. 70. St.
An. III. 2. p. 119. Cf. Addenda T. III. 3. p. 131. V. 1. ἐσπέριος. P.
ἐνστέγιος. Pl. Br. quod famuli nomen. At famulus nihil impedit quominus
Hesperius appellatus fuerit; quo admissio, argutior etiam evadit sensus.
V. 2. ὥς μὲν, ὁ ἕπρος sc. ὥς δέ, servus Hesperius. — ἐπὶ βρίας. P.
δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ὁ δέ. P. ὥς δέ. Pl. Br. Subaudi
ἕπρος. V. 4. margini adscriptum Ὠραῖον. — Sequitur in Cod. epigr.
Palladae, quod dedimus p. 384. nr. 178. In fine adscriptum: ἀγαθόν.

Nr. 482. ἀγα σχολαστι^ος εἰς τὰ λυτὰ ζῆνων^ο τ^ο βασιλέως. Br. III.
60. nr. 72. An. III. 1. p. 99. In lemmate Br. εἰς τὰ βλαν dedit c.
Salm. Codicis lectioni, quam habet etiam Plan., patrocinatur Dorvill.
in Vanh. crit. p. 252. — V. 1. ῥέξαμεν. P. ῥέζομεν. Pl. Br. In
generalioribus enuntiationibus saepe εἰ futuro jungitur, sed plerumque
ita, ut futurum sequatur, aut optativus cum ἄν. Causam satis gravem
non videham, cur a membr. lectione recederem. Augmentum poeta
omisit in rhythmī bucolici gratiam. V. 2. εἰς. P. ἐς. Pl. Br. V. 4.
ἀναπνεύσοις. in marg. πνεύσωσι. P. ἀναπνεύσωσι. Pl. Br. μύρον. P.

μοῦνον. Pl. Br. — V. 4. λύβος. P. λίβος. Pl. Br. V. 6. κύβον. P. κύβων. Pl. Br. V. 7. ποιηλότευκτος. P. ποιηλ. Pl. Br. — θίτις. P. θίσις. Pl. Br. V. 8. ὀπισθοδιέκην εἰσοδον. P. ὀπισθοδιέκην εἰς οὐδόν. Pl. Br. — V. 9. ἔχεν. P. Pl. ἔχς. Br. V. 11. ὅς τε. P. ὅς δέ. Pl. Br. μονάδα. P. μονάδα. Pl. Br. — V. 12. πομάτην. P. πυμάτην. Pl. Br. V. 13. ἐν omissum in P. supplet Pl. Br. V. 14. ἐνδεκάτην. P. Br. ἐνδεκάτης. Pl. — V. 18. πεντ' ἐπὶ καὶ δεκάτωι. P. junctim Pl. Br. Sic et v. 18. ὅπῳ καὶ δεκ. P. πανομοίος. P. παρομοίος. Pl. Br. Illud revocare non dubitavi. Eadem varietas occurrit p. 558. nr. 367. Sic etiam παναίτιος et παραίτιος permutantur p. 416. nr. 358. πανέσχaton et παρέσχaton ap. Apoll. Rhod. IV. 308. πανεύκλος et παρείκλος Ib. III. 1196. — εἰσέτι ἄλλας. P. δ' inserit Pl. Br. — V. 23. ψηφάδα γάρ ἰσθμοῦ. P. ψηφῖδας ἀριθμοῦ. Pl. ἀπ' ἡθμοῦ. Br. c. Salm. Hoc recepi. Error inde ortus videtur, quod scriptum esset, ἀπ' ἡθμοῦ, unde ἀριθμον factum et ἀριθμοῦ, frequenti permutatione litterarum ρ et φ, η et ις. Vid. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 429. [ἡθμός et ἰσθμός confusa etiam in Xenoph. Mem. I. 4. 6. G. H. S.] — P. V. 24. ἀγαθίου μυριναίου. marg. P. κευθομένη. P. ed. pr. Flor. Aldd. tres. κευθομένην. Steph. κευθομένης. Br. c. Salm. κευθομένην. malebat Dorvill. quod ut lenissimum recepi. V. 26. πρόσθε μεριζομένης. Sensus videtur requirere, ut scribatur: πρόσθεν ὀριζομένης. octo disjunctae sunt continuo, quae antea junctae erant; aut: πρόσθ' ὁμῇ ἰζομένης. De ὁμῇ vid. Bentley. ad Callimach. Fr. CCXCIII. Intrpp. Hesych. T. II. p. 747. 15. V. 27. ἐπεὶ κοίρανος αὐτός. P. καὶ post ἐπεὶ suppledit Plan. κοίρανος ἀνδρῶν. Br. nescio unde, neu fortasse consulto.

Nr. 483. εἰς τινὰ ἀπὸ περσεύας πεισύντα. Br. III. 248. nr. 461. An. III. 1. p. 134. In Plan. p. 27. St. lemma est: εἰς τινὰ θυνόντα ἐπὶ πλεσιμονῆς περσεικῶν μῆλων. V. 2. Scr. Θεογνώστου. — Nr. 484. ^ω ^τ παλλαδᾷ εἰς τινὰ αὐτ πεμψαν σιτεναιμ/. V. 1. ἔλαβεν ποτί. P. Pl. V. 2. πόντον ἐπιπλείων. P. πόντον ἐπιπλώων. Pl. Br. Etiam in Od. ε. 284. εἶδατο γάρ οἱ πόντον ἐπιπλώων. vulgo ἐπιπλείων legitur. ut Od. ο. 34. πλείειν. Verbum itaque servavi, πόντον in πόντον mutato. Od. δ. 842. ἐπέπλεον ἕγρα κέλευθα. Ἴλ. γ. 47. ἐν ποντοπόροις νίεσαι πόντον ἐπιπλώσας. Ἴλ. ζ. 291. ἐπιπλώς εὐρέα πόντον. Genitivum junxisse, videri possit Arat. Phaen. 922. κωφῆς ἀλός ὀπύστε πολλοὶ Ἄνθρωποι ἐπιπλείωσι. sed, recte ibi Scholiastes: κωφῆς καὶ ἄν-

μισοθήτον εὐθης τῆς θαλάσσης. — ἤτει. P. ἦν τι. Plan. Br. V. 3. αἰόλος. P. Vulgo αἰόλος. Sed vid. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 300. — ἀνεμώλιον ἦτορ. P. ἦτορ. Br. c. Salm. ἀνέμων πλεον ἦτορ. Pl. A membr. non recedo, nec Grotius-recessit vertens: *Aeolus at meus hic, vento cui, credo, tumet cor*. Stolidi significat superbia. Coluth. 177. οἷα δὲ πυθιδαις ἀνεμώλιος. Oppian. Hal. V. 95. αἰκὴ δ' ἀνεμώλιος ἄφρων. — V. 5. καὶ πνεύματα. P. Pl. Br. val tentabat Scaliger in not. mat. ποτὶ ὄφρα. Casaub. Suspiscabar, κατὰ πνεύματα.

Nr. 485. ἐκ τῶν ἡμιδογ αἰθιοπικῶν. Heliodor. L. III. 2. p. 173. ed. Bip. p. 109. ed. Coray. In Cod. Pal. versus non distincti. V. 1. θέτιν. P. θέτι. Vulg. V. 2. νιότος. P. νηρίως. vulg. Vid. ad p. 169. nr. 164. v. 1. In Cod. Monacensi Heliodori nr. 157. duo versus in unum contracti: τὰν θέτιν ἀθανάταν εἰναλῖαισ νόραν. V. 4. Παγίη. Rectius scripseris Παρίαν. ut v. 10. θυηπολίαν. V. 5. ἃ τόν. P. ἦ τόν. Vulg. δουρομανῆ. Cod. Mon. δουριμανῆ. Vulg. Utrumque bonum. Illud est p. 450. nr. 553. — τὸν δ' α. P. τὸν ε'. Vulg. πολέμωι. P. πολέμων. Vulg. V. 6. ἐξέτεπεν λογόνων. P. λαγόνων. Vulg. ἐξέτιν. Cod. Monac. et sic v. 8. τίκε. V. 11. πυθιδῆ. P. πυθιδῆ. Vulg. ἔλβια πυθιδῆ χθονὶ πευθόμεναι. Cod. Monac. V. 12. ἐμένειν. Vulg. et in Cod. Monac. nr. 157. ἐμένειν. P. ut editor Bipont. correxit, consentiente optimo Salmasii Codice. Vid. Coray T. II. p. 378. Nec aliter est in altero Cod. Monacensi nr. 96. — τὰνδε. P. et alter Cod. Monac. τῶνδε. Vulg. V. 14. θέτιν. P. θέτι. Vulg. — Nr. 486. παλλὰδ εἰς το σιτευσιμον. Br. II. 410. nr. 18. An. II. 3. p. 208. V. 1. λικαράν. P. πήραν. Pl. λαπάραν. Br. c. Salm. procul dubio vero. — ἀπὸ σφαῖρας. P. ἀποσφαῖρας. Br. ἀποσφίγγας. Plan. Grotius: *quod mihi mittebas clausum isiciamque vocabas*. Membran. lectio ferri posse non videtur. ἀποσφίγγας. ut in ep. Lucill. p. 556. nr. 210. ἀποσφίγγας μήλινα λωμάτια.

Nr. 487. εἰς τινα πεμφαν αὐτῷ ἱσχαδ. Iterum legitur cum eodem lemmate, quamvis falso, p. 549. Br. II. 411. nr. 23. 'An. II. 5. p. 211. V. 1. σηαζομένων. P. 1. συαζομένων. P. 2. Pl. (ubi in Ald. 1. et Asc. σηαζομένων.) Br. προῦθης. P. 2. προῖθης. P. 1. Pl. Br. — V. 2. γυπαλίον. P. 1. διγαλίον. P. 2. PK Br. V. 3. συαθίντα. In Ald. 1. et Asc. σηαθίντα. — μαθών. omnes, praeter Br. qui Μάθων dedit ut nomen proprium. Frustra. V. 4. οβίσον is

δίψης. post illam, quam carne suilla excitasti, sitim, vino me Cyprio reficias, sitimque restinguas. Durius dictum, σβέσον με ἐκ δίψης, pro βίψαν ἐμὴν σβέσον.

Nr. 488. τρέφονος εἰς τερπ⁷ τὴν κιθάρῳ τελειήσασαν ὑπο πλ⁶η⁶ σκον. Inepte. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. V. 1. τέρπην. P. In marg. οὐδ', librarius fortasse cogitante de τέρπον^ο. Τέρπης. Pl. Br. Vid. Suid. T. I. p. 486. ubi nunc non dubito, quin legendum sit: Τέρπον (vulgo τρεπάνδρον) ἄδοντας καὶ πεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδὴν, ἐμβάλλοντες εἰς τὸν φάργγα σῶκον ἀπέπνιξεν. — σκιαδεσιν αἰδῶν. P. σκιαδῆσιν αἰδός. Pl. σκιαδεσιν (in Carneorum festo) αἰδῶν. Br. posterius cum Salm. quam correctionem ἐφόρμιγγα postulabat. Licet tamen scribere minore mutatione: Τέρπης εὐ φόρμιγγα κρέκων, σκ^αιδεσιν αἰδῶν. Et hoc fortasse verum, quamvis Brunkiana lectio elegantior. V. 2. κάτθαν' ἐνοστήσας. P. κάτθανεν ἐξάπντης. Br. ex Planudis, ni fallor, correctione. Reconditiorem lectionem latere non dubito. Suspicebam ὀχθήσας, suspirio edito, exspiravit. ὀχθήσας, δεινοπαθήσας, στενάζας. Etym. M. p. 585. ed. Lips.

P. Nr. 489. παλλαδᾶ ἐπιβερε^ε/ δυο αμα τεχθεῖσι εἰ παρ^δ χρημ^δ ἀπο. Br. II. 415. nr. 37. An. II. 3. p. 220. V. 1. ἔτεκεν. P. Pl. ἔτεκε. Br. — Nr. 490. τῆς χαρμ^λ/ηλιοδούρου. Apud Heliodor. VIII. 11. T. II. p. 250. Exhibuit Huschke An. cr. p. 288. nos in Paralip. I. nr. 58. p. 659. V. 2. τὰ δύκητα. P. τὰ δόκητα. Vulgo. quod quomodo cum metro conciliari possit, non video. In fr. Hermippi ap. Athen. I. p. 28. A. male excusum: τὰ γὰρ τάνανθ' ἔμαθ' αἰσῶς. pro γὰρ τ' αἰν. ut recte in edit. Homeri Od. a. 152. Ibid. versu proximo: Φοινίκη αὖ (Codd. δ' αὖ) καρπὸν φοινίκος delendum αὖ, quod metrum possumdat. — Pro πέλει Huschkius μέλει corrigit. — Nr. 491. μονοστ^ζ εἰς ἐβδομαδ^δ/ θίωτος. Separatim legitur hic versus etiam ap. Plan. p. 125. St. in Anal. T. II. p. 405. Idem insertus poematio, quod vulgo sine auctoris nomine legitur. Vid. An. II. 3. p. 196. — Nr. 492. 493. 494. στρα. Fortasse στρατιώτου. Tamquam Stratonis hos versus edidit Huschk. An. cr. p. 288. V. 1. post θώρηξ fortasse ἄορ excidit.

Nr. 495. εἰς ἀγαμέμνονα. Esse deberet, ὡς ἀγαμέμνονος. Br. III. 145. nr. 15. An. III. 1. p. 277. V. 2. μὴ κέτι. P. δολοφρονέουσιν γυναιξί. P. γυναιξί δολοφρονεούσαις. Pl. Br. Quum post Homerum
Tom. IV.

plures participia masculinae terminationis cum substantivis feminini generis conjunxerint (vid. Clark. ad 'Il. ε. 778. Herm. ad Orph. p. 346.), nihil in textu ausus sum mutare. Disputaverunt de illa generis enallage Dorvill. ad Char. p. 153. ad Coluth. v. 81. p. 27. Musgrav. ad Soph. Trach. 794. Ap. Manethon. V. 23. ὁ δὲ χροὸς Κοσμήται (L. κοσμεῖται) κοχλάδεσιν ἀλὸς περιποφύροντος. pro περιποφύρουσος. fortasse locum habuerit observatio Schaeferi ad Apollon. Rh. T. II. p. 306.

Nr. 496. εἰς τὴν αἶρεσιν τῶν στοῖκων καὶ τῶν ἐπιπορευίων τίος δὲ τὸ ἐπίγραμμα ζτ. τέον. (i. e. ζητητίον.) Br. II. 257. nr. 1. *Albe-
naeo* id tribuens cum Diogene Laërt. VI. 14. VII. 30. In Plan. p. 11. St. est ἀδέσποτον. An. II. 2. p. 256. — V. 1. πανάρισται. P. πανάριστα. Pl. Br. — V. 2. σελίσιον. P. Pl. σελίσι. Diog. Br. V. 3. τὰν ἀρίστον ἀρετὰν ψ. P. ex διττογραφίᾳ. ἀρίστον in reliquis non reperitur. V. 4. βίοντος et πόλιος. P. βίοντον. Pl. βιοτὰν. Diog. Br. πόλιος. omnes. In marg. Cod. adscriptum, ὠραῖον. V. 5. ἡδὺ πῆδ. P. ἀδυναθῆμα. Diog. loco sec. Br. V. 6. ἡ μία τῆς. P. ἡ μία τῶν. Pl. ἡ μία τῶν. Diog. ἤνυσε. omnes. ἤνεσε. Br. c. Meibomio; quae verba confusa in Palat. p. 317. nr. 701. Vulgatam sic explicat: doctrinam de voluptate una Musarum sibi sumsit elaborandam et perficiendam. ἀνύειν de artifice est p. 710. nr. 51.

Nr. 497. κράτῆτος εἰς ἔρωτα. Br. I. 186. nr. 1. An. I. 1. p. 58. Eidem hos versus tribuit Diogen. Laërt. VI. p. 356. et Suid. in Κρά-
της. T. II. p. 370. In Plan. p. 38. St. ἀδελον. — V. 2. μὴ ταῖα. P. V. 3. θεραπείᾳ. P. θεραπεία. Br. ἡρτῆσθω. P. ἡρτῆσθω. Br. Duos versus contraxit Suidas: εἰ δὲ μὴ (Scr. μὴδὲ) τοῦτο δύνανται βρόχος. — Nr. 498. εἰς πέρσιν μητροφθορον. Br. III. 285. nr. 635. An. III. 2. p. 219. V. 1. μὴ θάπτε. P. θάψης. Pl. Br. μὴ θάπτειν suspicabar, qui infinitivus cum imperativo junctus nihil offensivis habet. 'Οδ. κ. 404. κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα. Αὐτὸς δ' αἰψ' ἵεναι. Apollon. Rh. IV. 760. αὐτὰρ ἔπειτα Ἐιδίῳ εἰς ἀκτὰς . . . εἰπὲ δὲ κοιμήσασθαι φῦσας πυρὸς . . . ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἐλθεῖν. Opp. Cyn. I. 35. μέλπε μόθους . . . μέλπε γένη σκελῶων . . . Ἐχθεῖά μοι θήρεα λέγειν, φιλοτῆτας αἰδεῖν. Apud Eundem I. v. 28. μὴ γένος ἡρώων εἶπης . . μὴ μοι βροτολογιὸν αἰδέσθαι. soloecismum sustuleris, αἰδεῖν corrigens, quo ducit etiam lectio Cod. Vatic. αἰοιδόν. — V. 2. πάντων μήτηρ. P. μήτηρ πάντων. Pl. Br.

Nr. 499. εἰς τὸν χρόνον ἄδηλον. Br. II. 244. nr. 440. An. III. 2. p. 122. In Plan. p. 121. St. hoc epigr. cum duobus sequentibus coaluit. V. 1. ἀργαλίως. P. Pl. *aegre progreditur et lento gressu.* ἀρκαλίως tacite scripsit Br. — πατέρων. P. παρίρων. Pl. Br. — V. 5. ἄριστος. P. ἀόριστος. Pl. Br. V. 6. ἀεὶ om. in P. accessit ^{οι} ^τ Pl. Br. — Nr. 500. ἄλλ. εἰς τὴν καταπτοιν βην. (Scr. in edit. Bheruot.) Br. III. 244. nr. 441. An. III. 2. p. 123. V. 2. ἀπό θν. P. — Nr. 501. εἰς τὴν πο. βην. (Scr. Bheruot. Vid. ad p. 431. nr. 425. v. 6.) Iterum legitur p. 548. tamquam *Palladae*, qui illum Beryti casum non vidit. V. 1. οἱ νέκυσ προτέρων. P. 1. Pl. Br. οἱ πρότεροι νέκυσ. P. 2. V. 2. δὲ ζῶντες. P. 1. Pl. Br. δ' οἱ ζῶντες. P. 2.

¶ Nr. 502. παλλαδᾶ προς τινα φι). In interiore marg. ξένονπερὶ ^τ κονδῖ. fortasse pro, ζητητέον περὶ κονδίτου. Br. II. 412. nr. 26. An. II. 3. p. 214. V. 1. ἔσχεν. P. ἔσχε. Pl. Br. — V. 4. ῥωμαϊκώτατος. P. Pl. ῥωμαϊκώτερος. Br. praeter necessitatem. V. 5. σκεύασον μοι οὖν μοι. P. V. 6. χρήζει. P. χρήζειν. Pl. Br. Causa satis gravis non videbatur, cur a Cod. lectione recederem. λέγουσι orationi interjectum, ut *φασί, οἶμαι* et similia. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 60. — Nr. 503. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 429. nr. 109. An. II. 3. p. 252. V. 1. διζυφοῖς. P. Pl. Sic etiam v. 2do διζυφον. quod quid esset, nemo dicere potuit. ζωῦφιοις et ζωῦφι ἐν. Br. c. Toupio Em. in Suid. T. I. p. 242. qui *pediculos* intelligit. Correctio parum firma. — V. 4. γέγονα. in marg. καὶ γέγονεν. P. Sic Pl. Br. „Interpolatum videtur a librariis hoc epigr., in cuius versu 3to ἡπιάλω πάμων ... περιῆψα olim lectum fuisse probabile est. Addita caetera ad suppleendam lacunam.“ Br. parum probabiliter. — Sequitur in Cod. versus:

ἴπποι γὰρ σσηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν.

sine auctoris nomine, aliove lemmate. Est is Nicandri in Ther. v. 741. ubi vid. Schneider. in Cur. posterior. p. 263. Legitur in Plan. L. I. p. 85. St. Νικάνδρον inscriptum. In vett. edit. omnibus, etiam in Cod. ap. Bandin. Catal. Msc. Bibl. Laur. T. I. p. 100. Παλλαδᾶ.

Nr. 504. εἰς τὰς μούσας ἄδηλον. Br. II. 513. An. II. 3. p. 403. V. 4. εἶρε. in marg. ἤρε. P. εἶρε. Br. ἤρε. Pl. V. 8. Hunc versum, qui in P. et Pl. legitur, ut supervacaneum, uncinis compescui. V. 9. βίον τε καί. Pl. Br. το om. P. Senioris poetæ hi versus sunt, apud quos καὶ saepissime producitur ante vocalem, contra legem a veteribus

observatam. Vid. Spitzner. de Product. Brev. Syllab. p. 56. et de Versu heroico p. 108. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 167.

Nr. 505. εἰς τὰς αὐτάς. Br. II. 520. An. II. 3. p. 415. De Musærum imaginibus earumque attributis consule Viscont. in Mus. Pio-Clement. T. I. p. 39. sqq. ubi hoc poemation sæpe in testimonium vocat. V. 2. εἶκελον ἀτρεκίη. P. εἶκελος ἀτρεκίη. Pl. δεικελον tacite correxit Br. Πείης δεικελον est p. 129. nr. 260. Agath. in Planud. nr. 352. p. 725. Idem in Pal. p. 380. nr. 153. Τριτογενοῦς δεικελον. — V. 3. ἀκούσης. P. unde ἀκούσης scripsi. Vid. ad p. 222. nr. 227. v. 7. ἀκούσεις. Pl. Br. quod in serioribus ferri posse, docui in Praefat. ad T. I. p. L. nr. 49. Vid. supra ad p. 426. nr. 397. V. 4. ἐριήμονα. P. εὐρήτορα. Pl. Br. εὐρήμονα Salm. in in not. inedit. Dedi quod proximum erat, εἰδήμονα. Supra nr. 496. ὦ στοϊκῶν μέθων εἰδήνοτες. In Appendic. nr. 354. T. II. p. 869. τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα. — V. 5. λγαίνει. P. λγαίνει. Pl. Br. V. 6. ἐπὶ σπείρονάς με λίσσης. P. ἐπισπείρουσα μελίσσης. Plan. Br. Christod. Ecphr. v. 109. de Erinna: ἐπὶ σιγῇ περικλῆς ἑαυτάμιγγας ἐπισταλάουσα μελίσσης. μελίστας malit Viscont. l. c. p. 36. me non probante. — V. 7. θάλεια. P. et omnes editt. vett. Pl. θαλίη. Steph. Illud cum Br. restitui. Media in θάλεια corripitur, ut in ἐπειή. Vid. ad p. 224. nr. 120. ad p. 246. nr. 265. ultima producitur ante μ. Vid. ad p. 215. nr. 31. Spitzn. de Product. Brev. Syll. p. 16. — V. 8. ὥσιον θηϊτέρησαι. P. θυμέλῃσαι. Pl. Br. V. 9. σῆς. P. et quaedam editt. Pl. τῆς reliquae et Br. — P. V. 14. ἀστράην παλ. ἀν. Sic αἰθέροις παλινδίνητον ἀνάγκην est in Nonni Dion. II. p. 56. 19. Supra Claudian. p. 53. nr. 19. ἐμβεβαῶς κόσμοιο παλινδίνητον ἀνάγκην. — V. 15. σκέπτο. P. σκέπτεο. Pl. Br. — V. 17. φθεγγομένη. P. Br. φθεγγομένης. Pl. θελξίφρονα παλμόν. P. Pl. θελξίφρονη παλμῶ. Br. φθίγγεσθαι παλμόν argute dictum, ut φθίγγεσθαι φθογγήν. vocis loco jucundo manuum motu utor. Ad sensum facit Nonnus Dion. V. p. 146. 3. καὶ παλάμας ἐλέλιξε Πολύμνια, μαῖα χορεΐης, Μιμηγὶν δ' ἐχάραξεν ἀνανδὸς εἰκόνα φωνῆς· φθεγγομένη παλάμῃσι σοφὸν τύπον ἔμφρονι σιγῇ. De eadem re Idem IV. p. 110. 35. ὄρθια ἐνεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῶ. L. XIX. p. 522. 21. πολυστρεπτοῖς δὲ τέχνης Σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλή χειρ. V. 18. νιέματι. Nonn. Dion. L. XIX. p. 520. 29. σιγὴν ποικιλούμεθον ἀνανδρεῖ χειρὶ χαράσσων .... Νιέματι τεχνήεντα νοήμονα ἔρῃθμόν ἐφαίνων.

Nr. 506. πλάτωνος εἰς τὰς μούσας. Br. I. 171. nr. 12. An. I. 1. p. 346. — Nr. 507. καλλιμα^ζ εἰς τον^τ αρα. In fine adscriptum, ὠραῖον. Br. I. 469. nr. 35. An. I. 2. p. 287. V. 1. αἰοδύν. P. αἰοιδῶν. Br. c. Scalig. et Benth. V. 2. ἀλλ' ὀκνέω μῆ. P. quod Benth. comparat cum Latinorum, *haud scio an*. Proprie est: *Cunctor, an non dicere debeam*. . . Quod Victor. in suo Cod. reperit, οκαιω μῆ, id facile apparet, ex ὀκνέω μῆ depravatum esse. ἀλλ' ὅχ' ἄκρον. Br. c. Ernestio. V. 4. ἀρήτον. in marg. ἀρήτον, ἀντὶ ἀράτου. P. σύντονος ἀργεννίη. P. σύμβολον ἀργεννίης. Br. c. Ruhnken. quae elegans correctio, non item necessaria. Est autem h. l. σύντονος ἀργεννίη, opus indefesso studio *vigilatum*. Theophyl. Sim. Ep. LIV. ἡ σύντονος ἀργεννία παρώχκε. Plutarch. T. II. p. 36. B. ὁ μέγας καὶ σύντονος πόνος. Pratin. ap. Athen. L. XIV. p. 624. F. μὴ σύντονον δίωκε ἀλλ' ἀνειμένην Ἰαστὶ μοῦσαν. quod fortasse observabatur Aeliano H. An. XII. 46. καὶ ὡς ὅτι μάλιστα πειρᾶται τοῦ μέλους ὑποχαλᾶν, καὶ ὃ τε ποτέ ἐστι τῆς μούσης σύντονον ἐξ.

Nr. 508. παλλαδᾷ εἰςτινα φη. Br. II. 437. nr. 143. An. II. 3. p. 265. In Plan. p. 39. St. est ἄδελον. V. 1. τίς. P. V. 2. γίνεται. P. γίνεταί. Pl. — V. 3. εἰ θέλοι. P. εἰ μέλλει. Pl. Br. Illud restitui, sed θέλει videtur corrigendum. Ap. Lucian. T. IX. p. 1. εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα. recto Cod. reg. ἐθέλεις. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 56. Ap. Aeschyl. Choëph. 102. λέγεις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον. sensus non est: *si quid haberes melius, id diceres*. sed potius: *si quid habes melius, id proferas*, quaeso. Quare scribendum: εἴ τι τῶνδ' ἔχεις. Sic Ibid. v. 663. ἄνοι, λέγουτ' ἄν, εἴ τι δεῖ. — V. 4. κακήμερος. P. καχήμερος. Pl. Br. Cod. lectionem restitui monente Schaefero in not. mst. ubi haec addiderat vir eruditissimus: „Nota sunt composita ex ἵππος. Cf. Io. „Mich. Heusinger Emendatt. p. 340. ad Ciceron. Offic. init. p. 2. „Perperam Eustath. ad Ἰλ. p. 524. 7. ed. Rom. tantum in nominibus „propriis id fieri statuit. Rectius Tzetzta ad Lycophr. p. 837. ed. Müll. „Hujus generis sunt κακομιλία. Vid. Hemsterh. Add. ad Hesych. „T. II. c. 112. προκίφαντος, vox saepe ap. Grammaticos et Lexicographos obvia, ut ap. Suid. T. II. p. 378. Etym. M. p. 539. 45. „λεωνηπατίας. Plutarch. T. V. P. III. p. 1266. ed. Wytttenb. φοινικισμῶν denique, a Lexicographis omissum, quod certa emendatione „Epicharmo Athenaei p. 398. D. restituit Porson. in Advers. p. 113.“

Haec ille. Quaedam hujus generis vid. ap. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 345. a. In fine epigr. adscriptum *ἀστέιον*.

Nr. 509. *ἐν τῷ η̅ροδο̅*. Herodot. L. VIII. 96. p. 664. *κολιάδης* et *φρίξουσι*. P. *φρύξουσι* correxit Kuhn. ad Pausan. I. pag. 2. — Nr. 510. *ἄδηλον*. Edidi in Paralip. I. nr. 62. p. 660. V. 1. *πριτωρίαν ὅς με σόλον*. P. quod leni mutatione correxi. Scriptum est hoc distichon in Meltinam, Solonis filiam, quam Critonianus statuarius sua manu fictam posuerat. De penultima in *Κριτωνιανός* ob metri commoditatem correpta vid. ad p. 317. nr. 700. Sic *Ἰουλιανός*. p. 327. nr. 747. p. 708. nr. 45. *Λουκιανός*. in Append. Epigr. nr. 49. T. II. p. 772. *Ἐπριανός*. Eudocia de S. Cypri. II. 361. in Bandin. Catal. Mss. T. I. p. 239. — *ἐτέκνωσεν θηλήθην*. P. Notanda syllaba *θη* ex *ἐκ* enata; quod non mirabuntur, qui Codd. tractarunt. Nam *ἐκλήθην* corrigendum esse, dubitare noli. Caeterum malim *τέκνωσεν*, ut *πλάσθην*, ubi Cod. *ἐπλάσθην*. — Nr. 511. *ἄδηλον*. Edidi in Paralip. I. nr. 63. p. 660. Argumentum obscurum.

Nr. 512. *ἄδηλον*. *εἰς βιβλ̅*. Paralip. I. nr. 64. p. 660. V. 1. *εὐμένεις*, P. *εὐμενίως* correxi. Scripti sunt versus ad praeceptorem quendam imperatoris nescio cuius. V. 1. *πρώτοις* depravatam videtur ex nomine proprio, ut *Πρόκλειος*, aut simili. V. 2. *δεδογμένα*. Scr. *δεδειγμένα*. quod cum *δρῦα* bene conspirat. Cf. Aristoph. Ran. 1064. Supra Dioscorid. p. 413. nr. 340. v. 2. — V. 3. *διδάσκαλε ἴλαος*. De hiatu vid. ad p. 241. nr. 230. — Nr. 513. *πριναγύρ̅*. Edidit in Paralip. I. nr. 65. p. 661. Est fragmentum epigrammatis in comœdum. — Nr. 514. *ἄλλο*. Dedi Ibid. p. 661. nr. 66. V. 1. *ἔξεξέ με*. P. ubi librarium voluisse *ἔξεξέν με*, non dubito. Sed sensus minime expeditus. Fortasse agitur de statua Hymenaei, in domo Praxillae recens nuptae dicata. Tum legeris: *ἐς δόμον ἔξεξέν με*. Ludero videtur poëta in verbis *ἔξεξέ* et *νεόζευκτος*. — V. 2. *θαλαμους*. P.

Nr. 515. *ἄδηλον*. Br. III. 160. nr. 50. An. III. 1. p. 316. V. 1. *τρεῖς εἰσιν αἱ Χάριτες*. P. *αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσι*. Pl. Br. Bene habet membran. lectio, modo inutilem articulum deleas. — *οὐ δὲ μία*. P. *οὐ δὲ μία*. Pl. *οὐ δὲ δὴ μία* scripsi. Vid. ad p. 100. nr. 83. v. 1. In Arriani Anab. Alex. M. V. 11. p. 313. ed. Schm. *οὐ δὲ δικαίως μένουσιν κατὰ χώραν*. praeclare Coray ad Plutarch. Vit. T. V. p. 452. correxit: *οὐ δὲ καὶ ὥς μένειν*. Lenius fuerit etiam: *οὐ δὲ δὴ καὶ ὥς*.

In Eudociae Martyr. S. Cypr. v. 306. in Band. Catal. T. I. p. 232. ἀλλ' οὔ λυκάβας τίλος ἔλλαβε. scr. ἀλλ' ὅτε δὴ λυκ. In Alciphron. L. II. ep. IV. p. 248. ed. Bergl. ἀλλὰ καὶ τοῦτο γε δῆλος ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς τὰμὰ πεπεισμένος. Wagnerus alterum δῆλος delevit, quum prius depravatum sit. Scribendum videtur: ἀλλὰ καὶ τοῦτο γε δὴ ἐκ τῶν ἐπ. ὧν ἀνέγνων, δῆλος ἦν ὁ βασιλ. τ. π.

P. Nr. 516. προναγόρου, ἀδιανόητον παντελῶς. Br. II. 149. nr. 32. An. II. 1. p. 405. Nonnisi ultimum distichon legitur in Plan. p. 87. St. V. 1. ὅπου. causam reddit. Vid. Reitz. ad Lucian. T. IV. p. 435. Coray ad Plutarch. T. I. p. 376. Werfer. in Actis Philol. Monac. T. I. p. 118. — V. 4. πῖαρ ἄπεισι νόσον. P. Br. ἄπιστον ὕσον. tentabat Jos. Scaliger in Ep. ad Salmas. nr. 248. p. 556. ed. an. 1627. probante Chard. de la R. in Mag. encycl. an. V. T. II. p. 29. Lenis correctio, sed vide, an non illud ἄπιστον ὕσον pro rei, de qua agitur, natura nimium videatur. Schneiderus ad Aelian. H. An. I. 37. p. 41. corrigit: νεφρῶν vel νεβρῶν πῖαρ ἀπεσσίνοσον, unde vocem ἀπεσσίνοσος in Lexicon retulit, ἀπεσσίπνοσος est ap. Nonn. Dion. VII. p. 206. 10. XII. p. 348. 22. ubi ἀπεσσιπότοιο excusum. • Heyn. in Ephem. Goett. an. 1812. nr. 80. p. 800. χρίονται νεφροῖς πῖαρ ἔπεισιν ὕσον. i. e. ὕσον πῖαρ ἔπεισι νεφροῖς. adipe illo, quo renes obducuntur; quod vulgo est λίπος ἐπινεφριδίων. Mihi νεφρῶν πῖαρ ἀπὸ στίματος in mentem venerat, pinguedinem savi renium. 'Il. λ. 550. οἳ τε (κύνες) μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλίσσθαι. Sevo ex hibus ducto facillime canes decipi posse apparet, ut boves, non homines, appropinquare existiment. Nihil harum emendationum satis certum. — V. 5. ὦ καλόν. P. ὦ κακόν. Pl. Br. V. 6. ῥήτεροι. P. ῥήτεραι. Pl. Br. ἀγαθῶν. P. in marg. ἡ ἀγαθόν. ζτ. — ἀγαθόν. Plan. Br.

Nr. 517. ἀντιπατρ θεσσαλ/. Br. II. 116. nr. 28. An. II. 2. p. 310. V. 2. αὖ δὴ καὶ μελπομένα. P. σοὶ δ' εἶκει μελπομένη. Pl. Br. Sic ἦκε et εἶκε confusa p. 159. nr. 97. v. 4. — γλάφυρε. P. Br. γλαφύρα. Pl. De Glaphyro tibicine vid. ad Juven. Sat. VI. 77. — V. 3. οἶκ ἐν ἀθήνῃ. P. οὐκ ἐν ἀθήνῃ. Pl. Br. V. 4. ἔρῃςιν. P. Pl. ἔρῃσι. Br. Ad λωτοὺς in marg. Cod. notatum, γρ. αὐλοῦς. V. 5. ποικιλότεραι σάφ' ἐπνώσαι κεν. P. παικιλότεραι· σάφ' ἐπνώσαι. Pl. ποικιλότεραι· ἀφηνώσαι κεν. Br. cum Eldikio, quem vide inventum

suum explicantem, ap. H. de Bosch T. IV. p. 485. Verbum ἀγχιπνίζειν nonnisi Lucae auctoritate munitum in Lexicis prostat. Simile ἀγχιπνίζειν est ap. Athenae. in fr. Phylarchi L. X. p. 438. D. in Bekkeri Anecd. I. p. 473. Caeterum ad analogiam aliorum adjectivorum, quae a τέρεσθαι derivantur, scripsi ποιηλοτερπής. Inter haec παντερτής, quod dubium videbatur Schneidero, legitur ap. Plutarch. T. II. p. 1104. F. ἰαχᾶς τε παντερτέος αἰλῶν. — ἀγκαλίσιν. P. PL. ἀγκαλίσιν. Br. — Nr. 518. ἀλκαίον μεσσηνί. Br. I. 489. nr. 15. An. I. 2. p. 356. Iterum legitur in Cod. post nr. 520. distichorum ordinis permutato. V. 1. τεύχζεν. P. 1. 2. τεύχη ζεῖ. Pl. Br. — πάντα γιλιπποι. P. ῥέξε φιλίππων. Pl. Br. qui in Lectt. illud praefert. — V. 3. γθὼν μὲν δῆ. P. καὶ γὰρ γθῶν. Pl. Br. σκήπτροισι. P. σκέπτροισι. Pl. Br. V. 4. δίδμηται. P. δίδμανται. Pl. Br. Etiam Cod. lectio bene habet.

Nr. 519. εἰσὶν αὐτὸν οἷς ἡναγκαζέτο πειν πόρον. (πίνειν.) Legitur iterum p. 508. cum lemme: ἀλκαίου εἰς Φίλιππον. Hinc auctoris nomen (quod etiam Planud. habet p. 172. St.) et tertium distichon addidi, quo membr. loco priore carent. Br. I. 489. nr. 14. An. I. 2. p. 356. V. 1. πίομαι Ἕλληνες. P. 1. ὦ ληναῖς. P. 2. Br. Ἕλληνες passim in similibus vocabulorum locum irrepsit. Vid. Additam. An. in Athen. p. 137. V. 2. νηδύν. ἀνδρομίῳ νηδύν, verbis transpositis, Graefius Ep. crit. in Bucol. gr. p. 46. Sed vid. ad p. 519. nr. 75. p. 535. nr. 199. — V. 3. ἔγκαρον. in marg. ἔχερον. P. 1. ἔγκαρον. P. 2. Pl. Br. V. 5. 6. om. P. 1. supplet P. 2. Pl. Br. — Nr. 520. εἰς τὸν αὐτὸν. Br. III. 271. nr. 570. An. III. 2. p. 183. In Cod. sequitur epigr. quod dedimus nr. 518.

Nr. 521. εἰς σαπφῶ παρα τῶν μουσῶν κημωμένης. (L. ποιημένης, αὐτῆς sc.) Br. III. 261. nr. 522. An. III. 2. p. 158. V. 1. γε ὀλίγον. Poëta, priscum dicendi genus aemulatus, hiatum vitare noluit. — V. 2. τῷ πρώτῳ. P. τῷ πρώτον. Br. Sed illud dictum videri potest pro ᾧ πρώτῳ. — V. 3. σαπφοί. P. κρίσιν ἐνοῦμεν ἄφθιτον εἶμεν. P. σοὶ θῆν χρυσὸν ἐνείμαμεν. Br. c. Toupio, in Lectionibus tamen magis probans, σοὶ γὰρ. Auri aliena mentio. Quare reposui: σοὶ γὰρ χρυσὸν ἐνείμαμεν. . . praeterea εἶμεν fortasse mutandum in ἄμμεν; quamvis hoc non omnino necessarium. Hedera quodvis poeticae facultatis genus significari, constat ex Horat. I. Carm. I. 29. Ibyci, poetae lyrici, tumulus πολὺν χεῦτο κισσόν in ep. p. 520. nr. 714. Catullus hedera juvenilia cinctus Tempora. ap. Ovid. III. Amor. X. 61. —

V. 4. *ἐρισφάραγος*. P. *ἐρισμάραγος*. Br. Illud restitui. Homer. Hymn. in Merc. v. 187. ἄλλος ἐρισφαράγου γαιήοχου. Pind. Isthm. VIII. 48. βαρυσφαράγῳ πατρί. — σὺν δὲ πατρί. P. σὺν τε. Br. — V. 5. *μέλψαι*. P. idque Toupius servavit cum Reiskio. *μέλψη*. Br. — V. 6. *ἴσσαι ἡπεδανά*. P. in qua lectione primus haesit Br. qui dedit *ἴσσαι ἡπανία*. quod elegans et fortasse verum. Cf. ad p. 152. nr. 239. n. 6. Non tamen ausus sum lectionem membr. proscribere, quum *ἡπεδανός*, (*imbecillus*, *debilis*, i. e. robore *carens* et viribus), simpliciter pro *ἐνδεής* usurpari potuerit. Ut h. l. *ἡπεδανή*, sic *ἡπεδανὰ κόραι* in Adag. Andr. Schotti p. 502. nr. 31. Versus, qui sequitur in Cod., ineptum est commentum Crammatici: *μ . . . μαθεῖς ὄ: μοι ἐν ὕπνιον*. Scr. *μαῖα ἐμὰ, θεῖός μοι ἐνὺπνιον*. ex 'Il. β. 55. *κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἦλθεν ὄνειρος*. et 'Od. ξ. 495.

P. Nr. 522. *εἰσομηρ*. Br. III. 247. nr. 451. An. III. 2. p. 128. V. 1. *μέγα ἔργον*. Vid. ad p. 310. nr. 650. γ. 1. — V. 3. *γέροντα αἰῶνιτε αἰε νέον*. P. *γέροντ' αἰῶνιτ' ἐς αἰε νέον*. Br. c. Reiskio, quod sine dubio verum. V. 4. *ἡμετέρων*. Br. c. Jens. et Reisk. Restitui *ἡμετέρων* ex Cod. Pal. — Nr. 523. *εἰς μούσαν*. Br. II. 255. nr. 7. inter epigrammata Dionysii, cui inscribitur in Plan. p. 8. St., An. II. 2. p. 253.

Nr. 524. *εἰς διονυσῶ ὕμνος ἀδίσποτον: μέλπωμεν βασιλῆα φιλεῦον εἰραμώτην*. (Novissimum hoc epitheton explicat Nonn. IX. p. 250. 13.) Br. II. 517. An. II. 3. p. 408. V. 6. *εὐάπελον*. T. *εὐάμπελον*. Pl. Br. *ἐγχεσίκωμον*. in marg. *ἐγχεσίκωμον*. P. *ἐγχεσίκωμον*. Pl. Br. V. 8. *ὑπεροπῆα*. P. V. 9. *θυρσοφόρον, θρηῖκα*. P. Pl. Eudocia p. 123. *θρηῖκα, θυρσοφόρον*. Br. quem non ausus sum imitari. In *θρηῖκα* media producitur. Vid. Dorvill. in Vann. cr. p. 386. Tum in *διασώτην* τ matum esse videtur, ut p. 530. nr. 146. in *διακοσίους*. Idem fit in *πόλιας* ap. Homer. θ. 560. in *Αἰθιόπιον* ap. Dion. Perieg. v. 38. in *διανεῖως* in versu Corinnae ap. Hephaest. p. 9. l. 7. — V. 13. *μαινόλιον*. Maxim. π. κατ. v. 83. *ἢ καὶ μαιονίησιν ἐφ' Ἰάσον ἰνδάλλεται*. Scr. *μαινολίησιν*. quod lenius quam *μαινομένησι* Dorvillii ad Char. p. 745. *μεθυώτην*. P. et omnes edit. Plan. praeter Steph. ubi *μεθυώτην*. Simile est illi nr. 525. v. 25. *ὠρσοιδώτης*. v. 2. *βιοδώτης*. et *βιοδώτης*. Hymn. Orphic. XXVIII. 2. *ὀλβιοδώτης*. Ib. in Prooem. v. 35. *μεθυώτας* legitur etiam ap. Anacr. XXVII. 4. ubi quaedam

editt. *μεθυσότης* exhibent; sine diversitate lectionis Orph. Hym. XXVII.

1. — V. 14. *νεβρώδεα*. P. *νεβρώδεα*. Pl. Br. V. 15. *ξενόδτην*. in marg. *ξενιδότην*. P. *ξενωδότην*. Pl. et Draco de Metr. p. 70. 16. *ξενιδότην* non deterius, iudice Brunkio. V. 16. *ὀρέσκιον*. P. *ὀρέσκον* malit Lobeck. ad Ajac. p. 244. — V. 18. *ἐπηνώδεα*. P. *ἐπεινώδεα*. Pl. Br. *ἐπνοχορῆα*. in marg. *ἐηνοχορῆα*. P. *ἐηνοχορῆα*. Pl. *ἐπεινορῆα*. corr. Scaliger in not. mst. — V. 19. *σεμελεγενέτην*. P. *σεμελεγενέτην*. Pl. Br. V. 20. *τερηνολέτην*. P. *τερῆηνολ*. Pl. Br. — V. 22. *φιλομανῆ*. in marg. *φωρομανῆ*. P. *φηρομανῆ*. Pl. Br. V. 23. *χαλίσχροα*. P. *χαλίσχροα*. Pl. Br. V. 24. *ψυχοπλανῆ*. P. Pl. Eudoc. *ψυχολάνην*. Br. quod me invito in textu remansit. — V. 25. *ὠρενομιστήν*, *ὠρεσιτροφον*, *ὠρεσιλοικον*, P. *ὠριον*, *ὠμηστήν*, *ὠρεσιτροφον*, *ὠρεσιλοικον*. Pl. Eud. Sic etiam p. 543. nr. 271. v. 2. *ὠμιστήν* scriptum in Cod. pro *ὠμηστήν*. — *ὠρεσιτροφον* plures editt. Plan. Scripsi *ὠρεσιτροφον* c. J. Scaligero. Idem in novissima voce tentavit *ὠρεσιδοικον*, quod Br. dedit. Hoc mihi verius videtur quam *ὠρεσιφοίτην*. In fine ultimus versus ter repetitur in Pal. aut mystico quodam usu, aut librario ludente.

P. Nr. 525. *εἰς ἀπόλλωνα ἀδίσκοτον*. In marg. *ἕμνος εἰς ἀπόλλωνα κατα στοιχεῖον ἀποτ' ἄβ' μέχρι τοῦ ὦ. ἡρώεα/ τὸ μέτρον*. Br. II. 518. An. II. 3. p. 411. V. 1. obscurum, utrum *ἕμνομεν* sit in Pal., an *ἕμνώμεν*. Hoc in ultimo versu diserte exhibetur. *ἕμνείω*. Pl. — *ἀβροχαίτην*. P. V. 12. *λεροθηγία*. P. *λερογηθία*. Pl. Br. — V. 13. *μυστιπόλον*. P. Br. *μυστοπόλον*. Pl. V. 14. *νεβροχαρῆ*. P. Pl. *νευροχαρῆ*. Br. Hinnuli nihil ad Apollinem, Sed *νευροχαρῆς* dicitur, ut v. 3. *βελουσιχαρῆς*. In *νευ* et *νεβ* permutandis error est librarii, ut in *αὔρα* et *ἄβρα* (v. Dorvill. ad Char. p. 45.) *καλαῦρον* et *καλάβρον*. vid. Lennep. ad Coluth. v. 107. p. 34. Br. ad Apoll. Rh. IV. 974, [Add. Jo. Mich. Heusinger. not. ad Aesop. XXXIX. 1. p. 114. ed. Lips. G. H. S.] — *νηφαλιῆα*. P. *νηφαλιόντε*. Pl. V. 15. excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 70, 18. — V. 21. *ὑψοντα*. P. unde Br. in Lect. *ὑψήεντα*, aut *ὑψιμέδοντα* legendum existimat. *ἐτέοντα*. Pl. *ἐτέωντα* Codd. Plan. ap. Br. Hae lectiones a lectione membr. Pal. parum discrepant, cum litterae *ψ* et *τ* tam inter se similes sint in Codd., ut interdum vix discerni queant. — V. 23. *χημαγύρην*. P. *χηραμ*. Pl. Br. *χρισόχροον*. P. *χρυσόχροα*. Pl. Br. V. 25. *ὠκύπαρον*. P. *ὠκύπον*. Pl. Br. Syllabarum sic temere insertarum exempla dedi ad p. 396. nr. 245. v. 1. —

ὠρεσιδαίτην. P. Pl. Br. ὠρεσιχοίτην. Scaliger in not. mst. — V. 6. om. in Plan. et Br.

Nr. 526. ἀλφειου μειτυ) εἰς ^ζ τὸ ζώμαίων. Br. II. 129. nr. 7. An. II. 1. p. 347. V. 4. δ' ὁμως. P. in marg. οὐρανὴ δ' οἶμος. Sic Pl. Br. — Nr. 527. ἐκ ^τ ηροδο. Br. III. 248. nr. 457. An. III. 2. p. 133. Oraculum Hipparcho per somnium datum ap. Herodot. V. 56. p. 398. — V. 2. ἀδικων. P. Pl. ἀδικῶν. ap. Herod. Br. — ἀποτίση. P. ἀπορίσει. Pl. Br. — Nr. 528. παλλαδᾶ. Edidit Reisk. inter Jensiāna p. 144. nr. 723. nos in Paralip. I. nr. 67. p. 661. §. V. 2. παλλαδᾶ τοῦ μετεώρου (vid. ad p. 440. nr. 481.) εἰς τὸν οἶκον μαρίνητ. V. 3. φόλλην. P. φόλλιν. dedi c. Reisk.

Nr. 529. εἰς κλινάριον πορὶν αποδαφνης. Br. III. 164. nr. 71. An. III. 1. p. 326. λέκτρον . . . ἐτύχθη. P. λίχος . . ἐτύχθη. Pl. Br. qui tamen ἐτύχθη non improbat. Etiam λέκτρον fortasse defendas. Apollon. Rh. I. 748. Τηλεβόας μάρναντο καὶ νίεε Ἥλεκτρώωνος. praeceunte Hesiod. in Scut. Herc. v. 3. quamquam in nomine proprio talis correptio excusabilior. Color ut ap. Nonn. Dion. XLII. p. 1100. 29. de Daphne: Φοῖβον λέκτρα φεγούσα, κόμην ἐστέψατο Φοῖβος. — Nr. 530. εἰς ^ζ ἀνάξιον. Br. III. 168. nr. 88. An. III. 1. p. 337. V. 2. ὡς ὅτι. Vid. ad p. 321. nr. 718. v. 4. — ὅτι μέχρη σοῦ. P. ὅτι καὶ μ. Pl. Br. Minore mutatione scripsi: ὡς ὅτι μέχρης σοῦ. In his particulis, μέχρης, ἄχρης, οὕτως similibusque librarii saepe numero litteram finalem omittunt, praesertim sequente consonante. Adjecto καὶ non opus esse, docet locus Plutarch. T. II. p. 799. C. de Atheniensibus: φοβερός ἐστὶν ἄχρη τῶν ἀρχόντων, εἴτα φιλόκωνθος ἄχρη τῶν πολεμίων. Quod si quis tamen Planudeam lectionem ob sensum minus ambiguum praetulerit, equidem non refragabor.

Nr. 531. εἰς ἱσαίρους διατο ταχος. Post Reiskium p. 144. nr. 724. dedi in Paralip. I. nr. 68. p. 662. — Nr. 532. εἰς κολοκην. Reisk. I. c. nr. 725. Paralip. I. nr. 69. p. 662. V. 1. κολόκυντε. P. κολόκυνθε. Reisk. Versu sequ. κολοκυντων. Vid. Plan. nr. 257. T. II. p. 697. Utroque modo scribitur. Vid. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 319. — οὐ σικύων γένος ἐφάνη διαρὸν γένος. P. prius γένος om. Reisk.

Nr. 533. εἰς τον απο κον (κοντοῦ scr.) κατέρχομεν/θηριομάχ-. Reisk. p. 144. nr. 726. Paralip. I. nr. 70. p. 663. V. 1. δ' ἐς. P. εἰς.

Reisk. V. 2. ἀνεγρομένοινοιο δ' ὑπερθεῖν. P. ὑπαίθειν. Reisk. quod subitus significare censet. Scripsi: ἀνεγρομένου δ' ὑπέρθεθιν. Haec permutata in Coluth. 119. et alibi. Vid. ad p. 270. nr. 421. v. 7. — V. 4. οὐδὲ λάβειν, ὃ θῆρε τὸν ἄνδρα sc. Nominativus ex praecedente casu obliquo assumendus. Vid. ad p. 392. nr. 223. v. 3. — μεταχον. P. μέγ' ἰαχον. Reisk. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον. Ἰλ. β. 333. 394. 506. αἱ δὲ μέγα ἰάχοντες. Ἰλ. ξ. 421. βῆ ῥα μέγα ἰάχων. Ἰλ. ρ. 215. — Nr. 534. ἄδῃλον εἰς αργεμεν. Br. III. 148. nr. 24. An. III. 1. p. 282.

Nr. 535. εἰς διόνυσσον. Alteri versui in Cod. adscriptum: εἰς³ οδοιπορ. Recte hi versus junguntur in Plan. p. 116. St. Br. III. 241. nr. 427. An. II. 2. p. 115. V. 2. ξείνοισ. P. ξείνοισ. Pl. Br. ναίτας. P. ναίταις. Pl. Br. Huius versui adscriptum ὠραίον in P. — Nr. 536. εἰς ἀλφειὸν ποταμόν. Br. II. 344. nr. 2. tamquam Nestoris, cui hic versus inscribitur in Plan. p. 106. St. An. II. 5. pag. 5. Similiter Nonn. Dion. XIII. pag. 370. 15. καὶ ἀχροτάτος διὰ πόντον ἔλκει δοῦλον Ἰρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ, θερμόν ἔχων ψυχροῦ δι' ὕδατος ἀπτόμενον πῦρ. — Nr. 537. εἰς ἡνιόχ³ (i. e. ἡνιόχους.) νλοτορος νικαίως. Br. II. 344. nr. 4. An. II. 3. p. 6. V. 1. θρηλῆσαντες. P. θρυλλῆσαντες. Pl. Br. Vid. de hac orthographia Ernest. ad Homer. T. II. p. 465. s. Heyn. ad Ἰλ. T. VIII. p. 410. Schaefer. ad Dion. Hal. p. 122. — ἐπεπανοσά'. P. ἀπεπαῖσα'. Pl. Br. V. 3. καὶ δέ τις. P. ἦν δέ τις. Pl. Facile ἦν in καὶ corripitur. καὶν δέ τις. Br.

Nr. 538. ἔχει τὰ πᾶ γράμματα. — Nr. 539. ὅμοιον. Habet Plan. p. 25. St. cum lemmate: στίχοι ἔχοντες τὰ εἰκοστίσσαρα στοιχεῖα^o. V. 2. φθογγάζεται. P. φθογγάζετο. Pl. — Nr. 540. εἰς ηρακλῆς τον^τ ηρσιαιον. Br. III. 259. nr. 516. An. III. 2. p. 152. V. 1. εἴλεε. P. et Hesych. Miles. p. 21. εἴλυε. Pl. Br. εἴλεω nihil ab εἴλῳ discrepat. Strato p. 600. nr. 208. βιβλίδιον, ἧ ῥά σ' ἀναγνοῦς . . . κατὰ μηρῶν εἰλήσει δροσερῶν. Vid. Valken. ad Theocr. Adon. p. 247. C. In εἰλῳ media producitur ap. Sophocl. Philoct. 698. ut etiam in εἰλῳς apud Nicand. Ther. 143. Apoll. Rhod. I. 1144. Contra corripitur ὦ in εἰλῳς Nic. Ther. 568. in εἰλίετας ap. Eund. Alex. v. 17. et ap. Arat. Phaen. 432. — V. 2. μάλα το. P. τοι. Pl. Br. ἀτραπητός. P. et quaedam editt. Plan. ἀτραπιτός reliquae et Br. — V. 4. εἰσάγγη. P. — ἡέλιον. P.

Nr. 541. ἀντιπάρου εἰς ποτηρ/. Br. II. 112. nr. 15. An. II. 1. p. 297. V. 1. διογεν^{θεις}ς. P. θειογέν^{θεις}ς. Pl. Br. Refert haec Br. ad Theogenem Apolloniatem mathematicum, de quo Sueton. in Vit. Aug. c. 94. Vid. Salm. ad Scr. Histor. Aug. T. II. p. 733. V. 3. σφαίρη^σ. P. σφαίρης. Pl. Br. — ἡμῶν. P. Pl. ἡμίων. Br. V. 4. τὰ βορέη. P. τάν. Pl. Br. P. V. 5, μὴ κέτ'. P. ἀρητον. Ib. ἀρκτον. Pl. — δισοᾶ γάρ. P. δοιᾶ δ' ἐν. Pl. δισοᾶ δ' ἐν. Br. Restitui γάρ, quod orationem non minus bene vincit, quam δέ; quamquam hoc ob sequentem imperativum lenius est. Sed ἀθρεῖ idem hoc loco valet, quod ἀθρήσεις.

Nr. 542. κριναγόρου. Br. III. in Lection. p. 164. (ed. Lips. T. II. p. 140. nr. 47.) An. II. 1. p. 418. Vid. Porson. in Advers. p. 274. V. 1. θάρσει sic accipi posse videtur. Confide fabulae, vel quatuor personis scriptae, i. e. noli dubitare, ejusmodi quoque fabulam a pantomimis representari posse. Sed licet etiam conjungere: γράφον μῦθον τέτταροι προσώποις διαπλασθέντα, καὶ ἔτι πλείουσιν. — τέτταροι. P. τέταροι. Jens. τετόρεσαι corr. Porson. — μῦθων. P. μῦθον. Reisk. in Anth. p. 145. nr. 727. — γράψα ἐνί. P. γράφον ἔτι. Reisk. Syllabae ὄν et ᾠ passim permutantur. Vid. Bast. Comment. Palaeogr. p. 771. Sed verior videtur correctio Porsonis γράψαι, quod cum θάρσει cohaeret. Idem corrigit: μῦθον καὶ τοῦτον. Sed τούτων non mutaverim. — V. 3. φιλωνίδι. P. Φιλωνίδη scripsi c. Schneidero; nec aliter Porson. Poëtam Crinagoras alloquitur, auctorem fabulae. Φιλωνίδου οὔτε Βαθύλλον Reisk. qui etiam v. 4. τοῦ μὲν ... τοῦ δέ corrigit. V. 3. βάθυλλον. Sic Cod. Pal. Βαθύλλον. Br. V. 4. χορῶν. P. χορῶν. Schneiderus et Porson. χερσῶν. Reisk. χερῶν dedi; de loquacibus pantomimorum manibus agitur. χορῶν et χερῶν confusa vidimus p. 429. nr. 418.

Nr. 543. Φιλίππου. Br. II. 229. nr. 62. An. II. 2. p. 191. Comparandus inprimis Heliodor. L. X. 29. 30. p. 329-393. Boettiger. de pugna cum tauris in Enchiridio Gothan. an. 1804. p. 52. V. 3. δεινδοτυπεῖς πώλους ζεύξει. P. Br. quod mire vertit summus Grotius: sed rapido saltu, velut alta evellitur arbor, Sic jacere in frontem fortia vincla parat. quasi legisset, δεινδοτυπεῖς πολλῶν ... Verum existimo, quod Schneiderus conjecit, κεντροτυπεῖς πώλους, et mox Reiskii correctionem ζεύξει, quam proximum ἐξεύλισε postulat. Equi dicuntur tauris ζευχθῆναι, dum ita adiguntur, ut juxta tauros per arenam decurrant, donec equiti desiliendi opportunitas offeratur. V. 4.

πλίγμα. Accedo nunc ad Is. Vossii sententiam, πλίγμα de *manuum vinculo* explicantis. Heliodor. l. c. p. 392. de Thessalo: ἐπιφύπτει δὲ ἑαυτὸν τῷ ἀγένοι τοῦ ταύρου. Oppian. Hal. II. 316. ἀντάρ ὁ χεῖρας πλίγδην οὐκ ἀνίσχιν ἀπ' ἀγένοσ. De arctiore complexu πλίγματα dixit Paul. Silent. p. 135. nr. 186. v. 4. — V. 6. τόσσην ἐξεκίλισε. P. τόσσην ἐξεκίλισσε. Salm. ἐξεκίλισε. Br. in Lectt. ad Theocr. XXI. 70. Vid. supra ad p. 154. nr. 72.

Nr. 544. ἀδδαιον εἰς λιθὸν βηρηλλ. Br. II. 242. nr. 6. An. II. 2. p. 233. V. 3. πλείοντα. *labia* per mare *navigantia* aut *natantia* mihi nunquam non offensioni fuerunt. Non poenitet, quod olim conieci: χεῖλη νοτερὴν λειοῦντα θάλασσαν. Leonid. p. 313. nr. 668. οὐδ' εἴ μοι γελώουσα καταστορέσει Γαλήνη κύματα. Aelian. H. An. I. 41. ὅταν μὲν ἢ ἐπέλθῃ καὶ λεία ἢ θάλαττα. *) Ib. X. 13. εὐήμερις τε οὔσης καὶ τῆς θαλάττης λείας. De Glaucō Philostr. II. 15. p. 833. φεῦ τοῦ βραχίονος, ὡς γηγύμνασται πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμπύπτων ἀπὸ τοῖς κύμασι, καὶ λειάνων αὐτὰ ἐς τὴν νηξίν. — νεύσει. P. νείσῃ. Br. — Nr. 545. κριναγόρου. Br. II. 144. nr. 15. An. II. 1. p. 391. V. 1. 2. laudat Schol. Aristoph. Eqq. 753. V. 2. κάλων. P. κίων. Pl. Br. Codicis lectio restituenda, quam tuetur Homer. Od. ε. 260. ubi Eustath. p. 222. 12. ὕρα ὅτι ὁ κάλος οὐκ ἐκτείνει τὴν λόγονσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ ὕστερον ἀττικῶς μεταθύνεται. Eadem forma seniores quoque passim utuntur. Vid. Achill. T. III. 3. p. 111. Ib. c. 4. p. 112. λαμβάνεται τοῦ κάλων. Cod. Monac. κάλων. Ib. V. 9. p. 202. πίμπει μοι κάλων. alii κάλων. — V. 3. δ' ἂ ἐκάλησται. P. V. 4. οὐς. P. Br. τοὺς ἐπεθ. Pl. — V. 5. τοῖς οἱ καὶ νεαρὸν. P. τοῖς σοὶ καὶ νεαρῶν. Plan. νεαρὸν. Br. — εἴη ἀρέσθαι. in marg. εἰνέρεσθαι. P.

Nr. 546. ἀντιφίλ. Br. III. in Lectt. p. 172. (ed. Lips. II. p. 160.) An. II. 2. p. 68. Cf. Huschk. An. cr. p. 120. s. V. 1. αἰτήν. P. αἰτῆς tamquam Cod. lectionem exhibet Br. quae est Salmasii correctio. V. 2. τέμματα. P. τέμματι. Reisk. V. 5. καὶ κῆ ἵπτοντα ἐν ἰδοίμῃ in marg. ἰδοίμῃ διήκονον ἡδὴ τράπεζαν. et in infima pagina: καὶ αἰετῶντα εἰδοίμῃ διήκονον ἡδὴ τράπεζαν. Probabat Huschk. apographorum

*) Ibid. in fin. ἐν γαλήνῃ δὲ ἐπὶ τῆς ἁμμον μόντης ἀλειούσαι. Scr. σαλεύουσαι.

quorundam lectionem: καὶ κε ὀνπῶντ' εἶδοιμι . . . quae mihi quoque vera videtur, modo εἶδοιμι corrigas. Saepe ᾱ et ε̄ permutantur. — Mox scripsi ἡδὲ τράπεζα cum Jensio et Huschkio. — V. 6. ἔστωμας πρώτη. P. Versui adscriptum ζτ. — ἔστω μοι Reisk. et Huschk. — πρώτη in σφρωτῇ videtur mutandum, quod etiam Meineckio in mentem venit in Cur. crit. ad Comicor. Fr. p. 19. not. 1. De similitudine litterarum στ et π dixit Bastius in Comment. Palaeogr. p. 931. et nos ad p. 316. nr. 692. v. 4. — V. 7. εἰ καὶ. P. εἰχε. Reisk.

Nr. 547. τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοι. ^{xx} μονοστιχον. Edidi in Paralip. nr. 73. p. 664. — P. Nr. 548. βιάνορος. Br. II. 158. nr. 15. An. II. 2. p. 15. V. 1. ὁ δειλός. P. ὁ δειλαιος. Pl. μελίσσας. P. Br. μελίσσας plures editt. Plan. Frustra hunc versum olim tentavi. Elegans est lectio et sensus perspicuus: vos non ut apes (i. e. beneficas, ut mellis decebat artifices) expertus est, sed viperis infestiores. Sed αἱ δ' depravatam. Suspica-bar καὶ δ' ἔχων (melius foret, καὶ γὰρ ἔχων); sed, ni fallor, legendum: ἀλλ' ἔχων ἥτε χειρότεροι. Refertur ἀλλὰ ad negationem in verbo ἀγνοίησε latentem. — V. 5. ἐναμάξαι. P. ἐνεμάξαι. Br. c. tribus codd. Plan. Vulgo ἐσεμάξαι. — Nr. 549. ἀντιφι. Br. II. 180. nr. 39. An. II. 2. p. 64. V. 2. ἡέλιον. P. et omnes editt. Plan. usque ad Steph. qui ἀέλιον dedit. In Plan. bis legitur hoc epigr. p. 55. St. Antiphilo, p. 89. Antipatro inscriptum. V. 3. ἀγρικώλας τετρώμεθα. P. ἀγρικύλα τετρώμεθα et τετρίμεθα. editt. Plan. ἀγρικώλαο τετρώμεθα. Br.

Nr. 550. ἀντιπατρ. ^u Br. II. 118. nr. 36. An. II. 1. p. 317. V. 1. κείνην. P. et editt. vett. Plan. usque ad Asc. ubi κλείνειν. κλείνην Steph. Br. V. 2. πτηνοὶ δηλε. P. In marg. πτηνοὶ τῆνε. Sic Pl. Br. — Βορηιάδαι. P. et sic Scaliger in not. mst. Vulgo, βορηιάδα. In Cod. Pal. adscriptum ὠραῖον, et in fine ζτ. — V. 5. ^{εε}ζωης. P. ζώεε. Pl. Br.

Nr. 551. ἀντιφιλ. ^u Edidit Br. in Lectt. p. 173. (ed. Lips. T. II. p. 167.) An. II. 2. p. 70. „Agit auctor de urbe quadam mari adiacente, quam hostes, recedente aestu, vi adorti erant, posteaquam ardeae conchulas quaerentes ipsis indicassent, undam nunc esse vadousam et transitum sinus meabilem.“ Verba sunt Huschkii in Anal. crit. p. 181. qui inprimis consulendus. V. 1. πολυάδων. quaedam apogr. κεκλυάδων. Apogr. Vossian. πολυκλιδίων. Populi cuiusdam nomen

latere, dubitare noli. V. 2. 3. nec oratio bene vincta, nec articulus locum habere videtur ante *προδότης*. Fortasse igitur scribendum: *τεῦ δὲ χάριν προδότης ὄρνις αἰεὶ λέγεται, Φοῖβος ἐρεῖ. qua de causa autem illa avis semper vocetur proditor, Phoebus indicabit.* V. 5. *εἰ ἐνάγιστον*. P. Corruptius etiam Apogr. Dedi ex certa correctione Ruhnkenii: *τεναγῖτιν ὅτι εἰς ἄλλα.* Apollon. Rhod. IV. 1264. *ἐπεὶ τεναγώδεα λείψω, Τῆλε περισκοπίων, ἄλλα πάντοθεν.* — V. 4. *φαρμείτην*. P. *φαρμίτην*. Ruhn. Praeterea etiam *ἰθμοιόλγῳ* depravatum. Num scribendum *δόρπον ἰθμοιολόγῃ*? ut *αιτιολογῇ* et similia. — V. 6. *πεζοβατεῖ* aut *πεζοβατέῃ*. P. Verbo *πεζοβατέων* augenda Lexica. *πεζοπορεῖν* dixerunt alii, et *πεζεῦσαι*. Sic Xerxis exercitus dicitur *πεζεῦσαι διὰ θαλάσσης* ap. Liban. T. IV. p. 242. Cf. Additam. ad Athen. p. 354. Dio Chry. Or. III. p. 41. 15. (T. I. p. 110.) *εἰ βούλοιντο μὲν ποιῆσαι πεζεῦσθαι θάλασσαν.* Philostrat. Imagg. I. 7. p. 774. *πεζεῦντες τὴν θάλασσαν τῷ Ἰσοκρίδῃ ἐντετύχηται, οἶμαι, παρ' Ὀμήρῳ.* Ibid. I. 29. p. 806. *κῆτος ἐν Αἰθιοπία, πεζεῦον ἐπὶ τὰς ἀγέλας καὶ τοὺς ἐν τῇ γῇ ἀνθρώπους.* — V. 8. *ἐκδῶν*. P. *ἐκδηῶν*. Jens. — *κόλῳν καὶ βριῶν*. P. *κόλῳν καὶ βριον*. Ap. Voss. quam lectionem, ab Huschkio probatam, recepi. Sic ap. Oppian. Cyn. II. 568. *κόλῳν τε γένεθλα.* Cod. Vat. *κόλῳν*. Hae quoque forma in usu fuisse videtur Schaefero ad Apoll. Rhod. T. II. p. 249. Quae in hoc epigr. obscura sunt, ea fortasse historia, ad quam refertur, aliquando inventa illustrabit.

Nr. 552. *ἀντιπάτρου*. Br. II. 111. nr. 12. An. II. 2. p. 295. V. 3. *φωνῶ*. P. *φωνέω*. Br. — Nr. 553. Nec auctoris nomen adscriptum in membr. nec aliud lemma; *Antipatro* tamen recte tribuisse videtur Br. Factum est enim interdum in membr. Pal. ut, quum ejusdem auctoris epigrammata se excipiant, nomen ejus nonnisi semel adscriberetur. — V. 2. In marg. *ὠραῖον*. — V. 4. *δουρομανίς*. Vid. ad p. 441. nr. 485. v. 5. — *δέχνται*. P. *δείννται*. Br. cum Holstenio ad Steph. Byz. p. 225. Membr. lectionem sine haesitatione restitui. Nicopolis Apollini Actiaco tamquam *ἀνάθημα* dicatum. Vide Fabric. ad Dion. Cass. T. I. p. 632. 5.

P. Nr. 554. *ἀργενταρίον*. Br. II. 529. (ed. Lips. II. p. 245.) An. II. 2. p. 286. — V. 1. *καλῶς*. P. *καλούς*. Br. c. Reiskio. V. 2. *τοῦτ'*. Reisk. mutavit in *πᾶσ'*. Certe *καίνο* et *τοῦτο* in una enuntiatione jungi non potest. Suspexabar olim: *οἶδα· πάλα κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐξήκει*

παίς. Nunc una littera mutata senaum restitui, scribens καλῶν προ καλῶ. Hoc cum v. 6to eximie conspirat; καίνο autem parzem obscenam significat. Vid. Animadversae. T. II. 3. p. 95. T. III. 1. p. 319. V. 3. his legitur in P. vocabulo αἰσχος primum omissio. Hinc Reiskius versum in Ap. Lipa. mutilum sic implevit: τόσους φέξαι κακόν. — V. 6. ησοι. P. ἦ σοί scripsi.

Nr. 555. κρινάγορον. Br. II. 146. nr. 23. An. II. 1. p. 399. V. 1. εἰ καὶ με. P. εἰ χοῖ με π. ἐροῦσι. Reisk. εἰ χοῖ με π. ἔχουσι. Br. c. Toupio. Interrupta oratio, enuntiatione conditionali interposita, pro: νῆσον τὴν μετρήσαι μὲν βαιήν, ἐπὶ μόνον σταδίου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἔχουσιν. — περὶ γράψαντες. P. V. 2. σταδίου. P. σταδίου. Br. — ἐπ' αὐλακα πῖα ἀρότρον. P. ἐν αὐλακῇ π. ἀροῦρης. Br. c. Toupio. Scripsi ἐπ' αὐλακῇ. Passim enim ἐπὶ reperitur cum dativo loci. Theocr. Eid. I. 150. Ὡρᾶν πεπλῦσθαι μιν ἐπὶ κράναισι δοκκοῖσι. Oppian. Hal. V. 369. αἰεὶ κυμαίνουσιν ἐπὶ φρεσὶ λύσαν ἔχοντες. Nonn. Dion. IV. p. 116. 5. οἷον ἔχεις ἐπὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην. Argum. Medea Eurip. φάρμακα πύλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λίβραις. — Recte repositum πῖα ἀροῦρης, ut est ap. Lycophr. v. 1060. Sic etiam ap. Hesych. T. I. p. 545. ἄροτρα legitur pro ἄροτρα, ubi vid. Intrpp. — V. 4. ὄψι. Eadem forma Philodemus videtur usus esse p. 513. nr. 44. v. 5. — V. 5. ὑπ' ἰχθύσι. P. ἐπ' ἰχθύσι. Br. cum Toupio. — καὶ ὑπὸ μαίρη. P. μαίρη. Br. c. Reiskio. Etiam dativus locum habere videtur, ut in ὑπὸ νυκτί, ἐφ' ἡλίῳ et similibus. — Si quem offendat καὶ productam ante vocalem, is legat: ἐπ' ἰχθύσιν, ἡδ' ὑπὸ μ. — V. 6. ε' ἥπιον. P. δ' ἥπιον. Br. — ἀτρεμῆ. P. V. 8. τῷ ἐπεωρίσθην. P. τῷ ἐπὶ ὠρίσθην. Br. c. Reiskio. Membranarum lectionem intactam reliqui, donec certius quid reperiat. Sensus esse debuit: nomen accepi; quo risui facta sum obnoxia.

Nr. 556. ζῶνα. Br. III. 531. (In ed. Lips. II. p. 69. nr. VI^a.) An. II. 1. p. 206. V. 1. νηηῖδες. P. In marg. δινηῖδες. Orta depravatio ex praecedentibus syllabis διαί. — νύμφαι ἐποχθ. παιδαντίδες. Br. V. 2. χθιζόν. P. χθιζός. Br. Distinctione mutata χθιζόν juncti cum εἶδότε. — κόμην. P. In marg. κόνιν, quod cum Br. praetuli. V. 4. ἡρέμα. P. — μάλα παρηῖδα. P. In marg. ὠραῖον. — μάλα παρηῖδων. Br. quod mihi elegantius videbatur, quam alius V. D. conjectura: καλὰ παρηῖδια. πύλα παρειῶν dixit Musae. 58. παρειῆς Christodor. Ephr. v. 14. κύλα προσώπων Coluth. 73. — V. 5.

ἰγών. P. *ἰγών*. Br. — *οὐκείρα*. P. *οὐκ ἄρα*. Br. — V. 6. *μοῦνον ἰγνώθην*. P. Metri defectum resarcivit Br. *ἐπεγνώθην*. Eleganter Schaeferus in not. mst. *ἔγεννάθην*. — *κραδίην*. P. *κραδίαν*. Br. — Nr. 557. *ἀντιπάτρ/*. Br. II. 16. nr. 59. An. II. 1. p. 44. V. 2. *τὸν πτ. P. σὸν*. Pl. Br. V. 5. *ὕσπλήγων*. P. Br. *ὕσπλήγγων*. Pl. Vid. ad p. 191. nr. 259. — Nr. 559. *ἐρυνίον*. Br. II. 297. nr. 7. An. II. 2. p. 358. V. 1. *παννυχος*. P. *πάννυχον*. Br. Pleonasmum in verbis *ὄλαν πάννυχον* illustravit Passov. ad Theogn. v. 441. p. 94. ed. Bekkeri, comparans inter alia epigr. ad. 543. (Palat. p. 386. nr. 188.) *φθίγμε Παναλλήνων πᾶσα νύκτε θεοῖς*. — V. 5. *χιμαρόσσαντος*. P. *χιμαροσφαντήρος* probabiliter correxit Br. quamvis hoc compositum alibi non occurrat. Nec *σφαντήρ* reperiri videtur, sed, quod a *σφαντήρ* derivatum est, *σφάντρια* sp. Suidam T. III. p. 415. — V. 4. *τηλόδι*. P. *τηλόδι*. Br. V. 6. *τραγίνου*. P. *τραγίνας*. Br. Nec hoc vocabulum alibi obvium. *Τραγινός* pro *hircino* usurpatum illustravit Schaefer. ad Longum p. 415. Meletem. p. 128. Adde Plutarch. V. Pyrrh. c. 11. ubi *τραγικοῖς κέραις*. Sed ibi Coray T. III. p. 12. ex Cod. SanGerm. *στρατηγικοῖς* edidit.

P. Nr. 559. *κρηναγῶρ*: *διατὸν πλοῦν τὸν ἐπ' ἰταλίας*. Br. II. 146. nr. 24. An. II. 1. p. 400. V. 3. *δηφίω*. P. *διφίω*. Br. Alibi est *διφάω*. — V. 5. *λάβε φίλος*. Br. In Cod. ductus sunt obscuriores, sed *λάβου* fuisse videtur, quod et versus requirit, et sensus. De verbo *συλλαμβάνεσθαι* vid. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 385.

Nr. 560. *τ' αὐτον*. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl. an. V. 4. p. 317. Mélanges T. II. p. 315. Nos in Paralip. I. nr. 74. p. 664. V. 1. *πασῶν ἐνοσίχθονος*. P. Aut fluminis nomen latere existimabat cl. editor in *ῥιγηλή*, aut legendum: *ῥιγηλὸς παῖς ὢν 'Βροσίχθονος*, *fili timende Neptuni*. Sejunxi voces, *ἐνοσι χθονός* scribens. Ne etiam *πασῶν* mutarem in *πάντως*, prohibuit Schaeferus, quem vid. ad L. Bos p. 189. Idem addebat in not. mst. „Sic etiam *ἀρκεδαιετός ἀνδρῶν* ap. Homerum, ubi nollem Heynius subaudisset *παρά*. T. VI. p. 163. Nulla enim in talibus ellipsis est.“ Vid. supra ad p. 114. nr. 181. In Fab. Aesop. nr. 25. p. 13. ed. Fur. *ἄρτος ἐκωνάτο*, *ὅτι φιλόανθρωπός ἐστι πάντων τῶν ζώων*. Ib. nr. 186. *ὅτι πάντων τετραπόδων ταχίως ἀποκύνει*. V. 2. *ἔρρει*. P. *αἶρει*. Chard. Cf. ad p. 405. nr. 293. v. 5. — V. 3. *οἶκεια*. P. *οὐκω*. Malim *οἷ* τε

V. 4. *εὐδαλεῖζομενη*. P. *ad* scripsi cum Chard. Duo haec verba in numeris in locis permutantur, editoribus interdum non advertentibus, interdum vulgatam male defendentibus. Vid. ad p. 192. nr. 263. p. 242. nr. 233. Ap. Alciphronem L. I. 53. p. 158. *εἰ γὰρ οἶδεν ἑαυτὴν χροῖμα σανδαράχης ἔχουσαν, οὐκ ἂν ἡμῶς εἰς ἀμορφίαν ἐβλάσφημε*. Berglerus monuit, posse etiam *οἶδεν* legi; quam notam Wagnerus simpliciter repetivit. Nihil certius, quam *οἶδεν* scribendum esse. Ap. Coluthum v. 190. *ἰμείρων δ' ὑπ' ἔρωτι καὶ ἦν οὐκ οἶδε δαΐκων Δύσπαρις*. *scr. οἶδε* c. Cod. Paris. quam lectionem neglexit Harlesius, restituit Bekkerus. Liban. T. IV. p. 114. 19. *ὡς γὰρ . . . ὁ Πάρις ἀδικοῖς ὄμμασιν οἶδεν Ἑλένην*. *Scr. ὡς γὰρ . . . οἶδεν Ἑλένην*. Ib. p. 689. 15. *πάντα δὴ τὸν χρόνον τοῦτον οὐδ' ἔν οἶδεν ἐν ἑαυτῷ*. Morell. *οἶδεν*. *Scr. οἶδον*. Ib. p. 1153. 2. *ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μόνην ἐν τοῖς τοιοῦτοις καταφυγὴν οἶδε τοὺς βωμούς*. *Scr. οἶδε*. ille unum illud, quod in talibus patet, *perfugium, aras respexit*.

Nr. 561. *φάλλιπον*. *εἰς ἀμπελον σκαπτικον*. Br. II. 250. nr. 68. An. II. 2. p. 195. V. 2. *βορβόλου*. P. Br. *ἡ βορέλου*. Pl. *Βορβόλου* malebat Br. Sed vid. ad p. 186. nr. 245. V. 3. *νοφόβλητος*. P. *νοφοβλήτες*. Pl. Br. *κρυμωδεα*. P. *κρυμώδεες*. Pl. Br. V. 5. *ὄμφακο-^ωρας*. P. *ὄμφακοράγας*. Pl. Br. Vid. ad p. 592. nr. 226. γ. 3. — *ἐγαίνετο*. P. *ἐγείνατο*. Pl. Br. De his terminationibus permutatis vid. ad p. 54^b. nr. 54. — *ἐπὶ πάντους*. P. Superscriptum *ἀπεπάντους*, et in marg. *τοὺς ἀπεπάντους*, ut est in Pl. Br. — V. 8. *θερίσεις*. P. *θερίσης*. Pl. Br. — Nr. 562. *κρινάγρον εἰς τὸν καίσαρος ψιττανόν*. Br. II. 147. nr. 27. An. II. 1. p. 403. In Plan. p. 84. St. Philippo tribuitur. V. 6. *δαίμονι*. P. Pl. In marg. membr. *Καίσαρι*. sive ut varians lectio, sive ut glossa. Malim sane etiam nunc: *δέσποτα χαῖρ ἐνέπειν*. V. 7. *αἶσαι δέ*. P. *εἰς δέ σε*. Pl. vulgo. Rectius ed. Flor. *εἰς δέ σε*. Br. *ἀλλά σε*. Saltem *ἀλλὰ σε*. Recepi lectionem Planudeam, quae nec a Cod. Pal. lectione multum abhorret. *ἀνακρίεσθαι εἰς τινα* dictum fere ut apud Plutarch. T. II. p. 525. C. *δημάδης εἰς τὴν γαστέρα ἐδημαγώγει*. Aelian. H. An. V. 36. *εἰς τὸ ἀγεννὲς σκαπτόμενος, καὶ εἰς ἀργίαν εὐθύνόμενος*. Liban. T. IV. p. 706. 8. *πολλοὶ ἐθανμάσθησαν εἰς ἀρετάς*. In his omnibus praeposito designat objectum, quod vocant, ad quod actio dirigitur. — V. 8. *ἀνιλεντος*. P. *ἀνιλευστος*. Pl. Br. — Nr. 563. *λεωνίδα εἰς δημόκριτον φουτοκόμον*.

Br. I. 232. nr. 43. An. I. 2. p. 103. In Plan. p. 25. St. *Philippe* inscriptum. V. 3. *λευκοπρωος*. P. *λευκοσπυρος*. Pl. Br. — *εφωδιος*. P. *εφωδιος*. Pl. Br. V. 5. *εχρην*. P. Br. *εχρην*. Pl. quae crebro permutata. Vid. Coray ad Plutarch. Vit. T. IV. p. 331. Wasse ad Thucyd. I. 55. Eadem cum *ισχηρῶ* permutantur. Cf. Eund. ad Thucyd. VIII. 10. — V. 6. *αρητον*. P. Pl. *αχραντον* Br. tacite recepta. Vera videtur correctio. Sic Grotius: *Si vis Arboris intactae carpsae primus opes. εχραντον, αμολυτον . . . εχραντον, ου μηδεναι τδε ηφατο*. Etym. M. p. 165. ed. Lips. — *ειρομονος*. P. Vid. ad p. 423. nr. 384. v. 12. — V. 5. iterum scriptus in infima pagina.

P. Nr. 564. *αιολον*. Br. I. 249. nr. 7. An. I. 2. p. 155. V. 1. *αιολον*. P. Pl. *αιολε*. Br. quam correctionem hiatus damnat. *εαυ αιολον* est *ver varium, floribus pictum*. Callimach. ep. Etym. M. in *βειδον*. p. 177. ed. Lips. *καλα τε καὶ αιολα βειδε' εχουσαι. σημαίνει δι τε ποιυλλα η πορροτα ιματα*. Vid. Spanh. ad Callim. p. 235. — *ιμεροθαλις*. P. *ιμεροθαλις*. Pl. Br. *ιμεροθαλις* legitur p. 421. nr. 374. ubi vide. *ευθαλις* doricæ pro *ευθελις*, media producta, est p. 409. nr. 313. — V. 2. *εσφορτους*. P. In marg. *εσφορτοις. εφ' εσφορτοις*. Pl. Br. V. 3. *ηδύπνοον*. Rectius fuisse *αδύπνοον* scripseris. — *εεθινα*. P. *εεθισσο*. Pl. Br. — Nr. 565. *καλλιμαχορ*. Br. I. 469. nr. 36. An. I. 1. p. 292. V. 1. *επικισσοῦ*. P. *επι κισσόν*. Pl. Br. — Nr. 566. *του αυτου*. Br. I. 465. nr. 17. An. I. 2. p. 272. V. 2. *μικροτατον*. P. et plurimae editt. Pl. Br. *μικροτατον*. ed. Asc. Steph. — V. 3. *ο δι. P*. Br. *ως δι.* editt. vett. usque ad Steph. V. 6. *δι ανταξ. P. δι ανταξ.* Pl. Br.

Nr. 567. *αντιπατρον*. Br. II. 117. nr. 52. An. II. 1. p. 312. V. 1. *αντιοδημια*. P. *αντιοδημις*. Pl. Br. De hac mima disputatur in Memoires de l'Acad. des Inscr. T. III. p. 245. V. 2. *προκιδων*. P. *προκιδων*. Pl. Br. qui illud tamen magis probat. Eadem est lectionis diversitas ap. Lucian. T. VIII. p. 328. 10. Vid. imprimis Schaefer. ad Greg. Cor. p. 541. V. 4. *αλανων*. Quum in hac voce media constanter corripiatur, corrigendum cum Bothio in not. mss. *Αλσιδος αλανων*. Vid. Philipp. p. 399. nr. 262. *επι στήλαις μὲν ανδρων, Μεμφομένη δι βυθοις αλκωνις βλέπεται*. Apollon. Rhod. I. 1085. *πρωται' αλκωνις λυγρη' οπι θεισιζουσα Αηξιν ερινομενων ενιμων*. — Nr. 568. *δισκοριδον*. Br. I. 498. nr. 22. An. I. 2. p. 388. V. 5. *επ' αυλιον*. P. Br. *επαυλιον*. omnes editt. vett. Pl. usque ad Steph. — V. 6. *παν εγιν*. P. et editt. vett. Plan. *παντ*. Steph. Br. — *γεωργος*. P. *γεωργου*. Plan. Br.

Nr. 569. *ἐμπεδοκλῆς*. ³ Dedi in Paralip. I. nr. 75. p. 665. Diversas lectiones recensuit Sturzius in Comment. de Empedocle p. 466. s. V. 1. 2. Plan. p. 117. ex Diog. Laërt. VIII. 77. Cf. Clem. Alex. VI. p. 627. D. V. 3—7. Plan. l. c. cum lemmate, *εἰς τὸν αὐτόν*. ed. Flor. Diog. Laërt. VIII. 62. ubi et quinque alii versus adduntur, qui omnes positi erant in initio *τῶν καθαρῶν*. V. 4. *ἀνακραπολῆος*. P. *ἄκρην πόλιος*. Diog. *πόλιος* etiam editt. vett. Plan. usque ad Steph. qui *πόλιος* exhibet. Restitui *πόλιος*, in qua voce ἔ interdum obmutescit. Vid. supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Brunk. in Lectt. p. 216. — P. V. 7. *περίστρεπτος*. P. *περίστρεπτος*. Diogen. Vid. supra ad p. 197. nr. 293. v. 6. et ad p. 401. nr. 270. — *θαλείσιος*. P. Pl. *θαλείσιος*. ed. Flor. *θαλείης*. Diog. *στέρπειν τε τεθαλῶς*. corr. Scalig. in not. mst. Sequuntur in edit. Steph. quinque versus, ex Diog. Laërt. l. c., qui in antiquioribus editt. desiderantur.

Nr. 570. *φιλοδήμων*. Br. III. in Lectt. p. 144. (In ed. Lips. T. II. p. 73.) An. II. 1. p. 244. Addend. T. III. 2. p. 472. s. Cf. inprimis Prolegomena ad Philodem. de Musica in Volum. Herculan. T. I. p. 5. 6. Huschk. Apal. crit. p. 149. Chard. de la Roch. Mélanges. T. I. p. 210. V. 1. *ξανθοκηρόπλαστε*. P. *ξανθ', ὡ κηρόπλαστῃ*. editor Philodemi, assentiente Chardono; parum commode. *Ξανθὼ* acripsi cum Huschkio, ob *Ξανθάριον* v. 6to. ut in alio Philodemi epigr. p. 595. nr. 173. *Δημῷ* et *Δημάριον*. — *μυρόχρος*. P. *μυρόχρος*. Italus. De *μυρόχρος* cogitabat Br. — *μουσοπρόσωπε*. Non satis probans hanc lectionem editor Italus, *cerebreso* tamen *probas* eam condonandam existimat. *σιμοπρόσωπε*, ut aptius de spe, tentabat Ruhnck. assentiente Eldikio in Bibl. Crit. P. XII. p. 88. *μυρόχρος*, *μουσοπρόσωπε* Bastius in Epist. crit. p. 76. not. 29. ed. sec. caeterum de sensu totius epigrammatis ambigens. — V. 3. *ψίλον μοι*. P. *ψάλλον*. . . *μόρον* suspicabatur Schneiderus, quod dici posse dubitabat Huschkius. *ψίλον* corr. editor Italus, qui *ψιλοῦν μόρον* interpretatur, *attenuare unguentum*. De *σπίσιον* cogitabat Br. In Ap. Gothano margini appictum *H*, quod indicare videtur, *ψῆλον* esse legendum; quod in textu posui, a *ψάλλω*. Tum *μόρον* idem fuerit, quod paulo post τὸ γλυκύ μέλος; nam de suavis rebus et iacundia usurpari solet. Vid. Animadversa. T. II. 2. p. 285. Sed valde suspicor, Philodemum acripsisse: *ψῆλόν μοι χερσὶν δροσινᾶς μόρον*. psalle mihi manibus unguentum stillantibus. Pro *δροσινᾶς* (sic Ruhnck. In Cod. haec vox agenda caret)

δρῶσι μαι malebat Italus, non improbaute Huschkio. — V. 4. δὲ ποτε. P. δεσπότῃ Schneiderus, δῆποτε Huschk. δὲ ποτε Italus, metro vacillante. — V. 7. 8. separatim exhibuit Br. in Lött. p. 144. ex Salm. Exercitt. Plin. p. 850. A. — εὖ καὶ αἰς. P. οὖν αἰέτις scripsi eum Salmasio. In edit. nostra autem vitiose excusum οὖν αἰέτις. — ὠνθρωποτοκονλύφος. P. ἄνθρωπος τόκων γλύφος Salm. Una littera leviter immutata Chardonius: ἄνθρωφ', ὁ τοκογλύφος. Sic passim nominativus cum vocativo jungitur. τοκογλύφος et τοκογλύφειν fere in contumeliam videtur dictum. Plutarch. T. II. p. 18. E. μοχθηροὶ μὲν αἰεὶ λόγοι καὶ ψευδεῖς ... τοκογλύφῳ πρεσβυτέρῳ πρέποντες. Vid. Bergler. ad Alciph. I. 26. p. 102. τοκογλύφον et ὀβολοστατήν jungit Jo. Lydus de Mensib. c. 3. p. 3. — V. 8. δεῖ σε βίου αἰεὶ. P. δεῖ σ' ἄβιον ναίειν. Salm. quod utroque pollice probat Italus editor, aliam quorundam conjecturam, δεῖ σε βιοῦν αἰεὶ, majoribus premi difficultatibus censens.

Nr. 571. εἰς τοὺς ἐννεα λυριμούς. Br. III. 260. nr. 520. An. III. 2. p. 156. V. 2. ἡδὲ μάλι ῥοδόγγον. P. junctim Pl. Br. — V. 5. ἄλκαρ. P. ἀλκαμάν. Pl. Br. V. 5. ἀνακρίοντι. P. ἀνακρίονται. Pl. Br. V. 6. πύκνω. P. πύκνω omnes edit. vett. πύκνος ed. Steph. De σακφοῖ cogitabat Scaliger in not. met. μεθάρξ Br. c. Reiskio. In Codd. nonnullis Plan. ap. Br. αἰολίδῃ legitur pro αἰολίδι. Hinc suspiceris scribendum esse: Ἀλκαῖος ποίμῃ Ἀλκιος Αἰολίδῃ. ubi de festis et solemnibus inter Aesoleuses Lesbi celebratis cogitandum. V. 7. ἐνθρῶν. P. ἐνθρῶν. Pl. Br. ἐνείτα. P. ἐνείτη. Pl. Br. — Nr. 572. λεοντῆλιον. Br. II. 194. nr. 23. inter epigrammata Leonidas Alexandrini. In Plan. p. 54. St. est ἄθληον. In Cod. Bibl. Laur. T. I. p. 99. etiam Lucillio inscribitur. An. II. 2. p. 98. V. 5. καὶ με. P. κέμι. Pl. Br.

Nr. 573. ἀρμυρανός. Br. II. 389. nr. 25. An. II. 3. p. 147. In Plan. p. 15. St. inscribitur Lucillio. V. 1. ἄνθρωπε ἤλιο. P. ἄνθρωφ' ἤλιο. Pl. Br. — V. 2. ὀνειδισιον. Maxim. π. παταρξ. v. 108. μέθῃ ἐνειδίῃ καὶ τε κληγῆσιν ἰάπτοι. Scr. ὀνειδίῃ καὶ τοι. Cf. Dorrill. ad Char. p. 765. In Budoc. Martyr. S. Cypr. v. 180. ὀνειδισίος βάλῃ μέθοις. Cod. ὀνειδισίος. — V. 3. ἰστρυγμαμένω. P. ἰστρυγμαμένω. Pl. Br. — V. 4. συγκαλίων .. γαλῶν. Liban. in Epist. DLXI. p. 271. Πουφίνος ὁ πολλὰ δὴ παρὰ τοῦ δαιμονίου κληγμένω, αὐτοῦ ἐπὶ ἀκρόματι τῶν ἀγγέλων (scr. ἐγγέλων, ne cum Wolfo de

proverbiali locutione cogites, nec τῶν ὧτων corrigas cum Wetstenio ad Luciam. T. VII. p. 573.) καὶ τὸν αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲν γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν αἰὶ φρεσὶν λόγον τρεπόμενον. Ap. Eund. T. IV. p. 219. 1. ἰκανὸς παραμυθῆσασθαι, παραγαγεῖν τῷ λυπούμενῳ μὲν, συνησθῆναι. mutila verba in hunc fere modum resarcienda videntur: περιαλεῖν τῷ λυπούμενῳ, τῷ ἡδομένῳ συνησθῆναι. V. 4. συγγελάωνται. P. Pl. σὺν γελάωνται. Br. quod verum. P. V. 5. κλανθομοῦ. P. Br. κλανθομοῖα. Pl. οὐδὲ γὰρ. P. οὔτε. Pl. Br. V. 6. κλαιωμιλίη et γελωμιλίη. P. Jota subscripsit Br. καὶ κλαίω μιλίη καὶ γελῶ μιλίη. Vulg. Notanda duplex participii κερημένος constructio; primum cum genitivo (ut in Eurip. Cycl. v. 88. τεύχη φέροντας κενά, βορᾶς κερημένα. Ion. 1199. καὶς αὐτὸ γέλλη πῶματος κερημέναι καθῆκται.): quum nihil opus habeas nec fletu, nec risu; tum cum dativo: et risu et fletu in alterius gratiam usus.

Nr. 574. nomine auctoris caret in membr. Fortasse Ammiani est. Lucillio inscribitur, ut praecedens, in Plan. p. 54. St. Inter ἀδέσποτα retulit Br. III. 290. nr. 653. An. III. 2. p. 231. V. 1. ὁ τριδύστηνος εἰναξ. P. τριδύστηνος. Vulg. τριδύστηνος. Br. Ἀγάναξ. Pl. Br. ἄγανωρ. Jos. Scaliger in not. ms. V. 2. νοῦ βλοτον. P. κᾶβλοτον. Pl. Br. ἐβρίωτον requirebatur. In Cod. lectione, οὐ βίωτον βλοτον, nihil est, quod desideres. Similia vid. ap. Valkenar. ad Phoen. p. 599. Koen. ad Gregor. Cor. p. 98. ed. Lips. — Nr. 575. φιλικῶν εἰς ὄμηρον. Br. II. 218. nr. 24. An. II. 2. p. 166. V. 1. οὐρανόν. P. οὐρανός. Pl. Br. V. 3. γλυκὺν ἄμα. P. γλυκὺν νᾶμα. Pl. Br. — ἀροτήσιμον. P. Pl. ἀροτήσιμον. Br. c. Dorvillio, frustra renitente Boschio T. IV. p. 337. et p. 496. V. 5. βαθὺ κλίος. P. et vett. edit. Plan. βαθυκλίος. ed. Steph. Br.

Nr. 576. ^zνικαφ. Br. II. 352. nr. 11. An. II. 3. p. 50. V. 2. τοῦμὸν ἀρκάξασα δῶρον. P. ἀρκάξασα δ' ἑμὸν δῶρον. Pl. Br. quod Planudis commentum esse, dubitare noli. Τυτὸμὸν primo loco collocandum erat. Scripsi itaque minima mutatione: τοῦμὸν δ' ἀρκαλίς δῶρον ἔχει παλάμη. Ne de mobilitate illius adjectivi dubites, Oropian. Hal. II. 388. καράβη ἀρκαλίη τε καὶ εὐάντης ἰδαδῆ. Ib. III. 234. παρίσχει φορβὴν ἀρκαλίην. — V. 4. οὐ εἰ. Pl. Br. Accentus omisit h. l. Pal. Sed οὐ εἰ scribendum ob antithesin. — ἰδογμέτισον. P. sine littera paragoga Pl. Br. — Nr. 577. πολεμαίον νισται. Br. II. 66. nr. 2. An. II. 1. p. 196. V. 1. θνητός ἐγώ. P. θνατός

ἐγώ. Pl. Br. ἔφον pro ἐγώ. Cod. Laur. ap. Bandin. T. I. p. 489. V. 3. ποστ γαίης. P. Pl. Br. γαίης ποσίν. Cod. Laur. l. c. et Synes. ad Paeon. p. 311. D. ed. Pet. quod alteri merito praefert Hermann. ad Orph. p. 750. V. 4. θεωτροφίης. P. Br. θεωτροφέας. Cod. Laur. θεωτροφέας. Plan. Mira in hoc tetrasticho commistio dialectorum.

Nr. 578. ^ο λόντ φιλοσόφου εἰς κωνίνα ἀπολλωνίων. Br. III. 130. nr. 8. An. III. 1. p. 252. V. 2. περισκελής. Vid. de hac voce Lo-beek, ad Soph. Aj. p. 317. V. 4. εἰ δ' αὖ. P. ἄν. Br. εἰ πεβιστήοι καὶ μεταλλεύουσιν. Ne quis corrigendum existimet, πεβιστήοι τις ἐς ἐμους μ., sic diversos modos junxit Musaeus v. 203. σὸν δ' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα πειρήσω, Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ἄπλοον ἔσεται εὐδωρ. Liban. T. III. p. 273. πρῶτον μὲν γὰρ τῶν ἀποποιάτων ἂν ᾦν, εἰ βασιλεῖς μὲν τοῖς αὐτῶν σώμασιν οὐκ ἀποκνοῦσι τὴν ἀσκή- λειαν ἡμῖν κατακτούμενοι, ἡμεῖς δὲ μηδ' ὧν ἐπὶ τῆς ἀογαλίας ἐρτα- ζόμεθα λόγων τὸ μέρος ἐκείνοις ἀναθείημεν, ἀλλ' οὕτως πόρρω πεισόμεθα τοῦ προσήκοντος, ὥστ' οὐδὲ πολλοσὺν συνθίγομεν λόγον. . . Cf. ad p. 156. nr. 183. V. 7. εἰσακρίθησεται. P. εἰς φηθήσεται. Br.

Nr. 579. ^ο τ' αὐτ' εἰς κηρύκιον. Br. III. 130. nr. 9. An. III. 1. p. 253. V. 2. θριδακίης. P. θρινακίης. Br. — P. Nr. 580. εἰς μὴν. τί αὐτῶν ἕναστος ἤλαχεν: γηοῦν ὁ μ' ἡ ὑπάτων: ὁ β' ἐπισκόρον: ὁ γ' ἐπικόλεμον. ὁ δ' ἐπὶ τὸ ἔαρ: καὶ οἱ λοιποὶ ὅμοι. Br. III. 130. nr. 7. inter Leonis Philosophi poemata; nescio qua auctoritate. In Plan. enim p. 124. St. auctoris nomen non magis adscriptum, quam in membr. P. An. III. 1. p. 251. V. 1. ὑπάτων πρῶτος: ὁ δὲ δ. P. Pl. ὁ πρῶτος: ὁ θυν. Br. fortasse recte. Si tamen δὲ in altero hemi- stichio bene habet, metro vacillanti medearis verbis transpositis: πρῶτος μὴν ὑπάτων: ὁ δὲ δεύτερος. Nisi fortasse brevis syllaba in caesura ob interpunctionem ferri debet. V. 3. ροδεδάκτυλον. P. et editt. quae- dam vet. ροδεδάκτυλος. Ald. 1. 3. et Cod. Lasc. Hanc insolentiorum genitivi formam Br. tueri conatur in Lectt. p. 160. Sed si voci εἶσρος epitheton addere volebat poeta, cur non ροδεδάκτυλον scripsit, vitata ejusdem terminationis repetitione? V. 6. ἐρισταφύλω et βακχω. P. ἐρισταφύλω. Vulg. Vera lectio non fugit Huetium. Eandem lectionis varietatem notavimus ad p. 176. nr. 195. v. 2.

Nr. 581. εἰς μονημέριον. ἡγ' οὐκ αὐνηγίσιον ἦν αἰ ἐγανέκοντ

ἄνδρ' πρὸς θήρας. Br. III. 131. nr. 10. inter Léonia poëmata, cui inscribitur in Plan. p. 1. An. III. 1. p. 253. V. 2. πασιγνήτη. P. πασιγνήτη. Pl. Br. V. 4. μὴ δέ. P. μηδέ. ed. St. Br. — Nr. 582. ^{53.} εἰς ἱβήρας ἔ' ἀρμενίους ὅτε ἐπετάγησαν τῷ τῶν ρωμαίων βασιλεῖ. Edidi et illustravi in Paralip. I. nr. 76. p. 666. — Nr. 583. εἰς θουκυδίδου βιβλίον. In marg. εἰς θουκυδίδην: τὸν γράψαντα τὸν ^ο πελοποννησιακὸν πόλεμ. Br. III. 265. nr. 539. An. III. 2. p. 169. V. 1. εἰ δέ γε πάμπαν Νῆϊς ἔφες μουσέων. P. Pl. εἰ δὲ πέφυκας Νῆϊς μουσάων. Br. cum Cod. Mediceo ap. Bandin. T. II. pag. 622. Codicis lectionem restitui, (quam tuetur imitatio supra p. 387. nr. 191. εἰ δὲ νῆϊς ἔφες Μουσέων. His praeivit Poëta, quem Callimachum esse censet Hemsterh. ad Fragm. Call. CXI. νῆϊδες οὐ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.) quamvis πάμπαν mihi hodie non magis quam olim placeat. Per se bene dici πάμπαν νῆϊς nunquam dubitavi (sic ap. Orpho. Arg. 958. πάμπαν ἐπιστάμενος; ubi φάρμακα non videtur necessarium); sed exempla a Boeschio prolata T. IV. p. 301. non efficiunt, ut hoc loco πάμπαν commode videatur positum. Qui enim Musarum *proreus* *expertes* sunt, iis non a Thucydide tantum, sed a multis aliis, qui longissimo intervallo ab historicorum principe distant, abstinendum est. Sensus tale quid videtur requirere: εἰ δέ γε σεμνῶν (aut εἰ δ' ἀγέλᾶστων) Νῆϊς ἔφες Μουσέων. — V. 2. ἂ μὴ νοήης. quae nota intelligas. νοήεις. Pl. Br.

Nr. 584. εἰς τὸ ἄγαλμα εὐνόμου τοῦ καθαροῦ ἐστῶτος etc. Br. III. 185. nr. 175. An. III. 1. p. 388. V. 1. ποτεινικῷ. P. ποτ' ἐνίκων. Pl. Br. V. 6. σπάρτην ὁ λωκρός. P. σπάρτην ὁ λοκρός. Pl. Πάρθιν. Br. De diversitate circa nomina in hac historia dixi in Animadvers. T. III. c. p. 159. Σπάρτην servavi ob auctoritatem membr. V. 3. μεσοῦσα. P. μεσεύσα. Plan. Br. V. 4. ἀπεκρέμασιν. P. Plan. — μασε. Br. — ἔμενεν. P. Pl. ἔμενε. Br. Suspicebar' ἔμολεν. Sed nunc ἔναμεν legendum existimo, ἢ χορδῇ scil. Cf. ad p. 122. nr. 227. v. 6. — V. 7. ἀπ' αὐτομάτου. P. αὐτομάτω. Pl. Br. ἐπ' αὐτομάτῃ. ed. pr. Flor. — ἐπιστάς. P. Pl. Br. Scripsi ἐπιστάς ex verissima emendatione Schaeferi. Ap. Antigón. Car. c. 1. in eadem historia; ἔδοντας αὐτοῦ, μεταξὺ τέττιξ ἐπὶ τὴν λύραν ἐπιστάς ἦδεν. Sic Cod. Vulgo ἐπιστάς. Conon c. 5. τέττιξ ἐπιστάς τῇ κιθάρᾳ, τὸ λεῖπον ἐπεπλήρωσε τῆς ψῆδης. Vid. Bast. Epist. cr. p. 80. ed. sec. V. 8. πώτραις. P. Pl. librarii oculis ad v. 6um aberrantibus. τοῦλλαις

dedi cum Br. Clem. Alex. in Cohort. p. 2, 18. καὶ τοῦ τέττιγος τῷ
 ἔσχατι ἀρμολάμενος ὁ ψῶς τὴν λείπονσαν ἀνεπλήρωσε χορδῇ.
 Julian. Epist. XLI. p. 421. καθαρὰ τὸν ὄρθον ἔδοντι, πρὸς τὸ
 ἀλλεῖσκον τῆς χορδῆς ὑπὸ τῷ τέττιγι τὸ ἴσον ὁ Πύθιος ἀντιφθίγγεται.
 Theoph. Simoc. in ἀπορ. φvs. Prooem. εἰ δέ τι καὶ τῶν ψιδιῶν ἔξω
 γενομένην ἐνθμῶν, ὑπὸ πηχίτι φιλοτίμως μοι τὰ λειπόμενα ὥς τι
 ὁ παρὰ τῷ Λουκῷ τῷ Εὐνόμῳ τῆς μαλῆδίας τέττιξ συνίριδος. —
 V. 9. ἔξενάσασον. P. Pl. Br. Scripsi sensu flagitante: ἔξ ἐντάσσαν.
 see *chordas pulsabam*; seoptima ubi opus esset, cicada utebar. Nu-
 merale ἔξ saepe in compositione editores sefellisse, recte monuit Br.
 ad Medb. 1181. — ὅτ' ἱβδ. δι μ' ἰλοῖμαν. P. ὅθ' ἱβ. δι μαλοῖμαν.
 Pl. Br. P. V. 10. τὰν τούτων. P. τὰν τούτῳ. ed. Flor. Aldd. tra.
 Asc. κὰν τούτῳ. Steph. τὰν τούτῳ. Br. τούτου scripsi, ut v. 7.
 αὐτομάτου. V. 11. μωσαμβρινός. P. μωσαμβρινός. Pl. Br. μωσῆμβριος
 malebat P'asson. in not. mst. ut etiam in ep. ex Plan. nr. 227. v. 5.
 in Append. nr. 100. v. 1. De hoc adjectivorum genere dixit Ruhn-
 k. Ep. cr. p. 165. qui recte observat, in θαμινός, ὅπωρινός, ὀρθρινός,
 penultimam modo contrahi, modo porrigi; quod de reliquis concedens
 Graecus ad Meleagr. ep. 75. v. 1. in ὀρθρινός mediam corripī non
 vult. In μωσημβρινός eadem est quantitatis ambiguitas; nec pauca
 sunt loca, ubi media contrahatur sine suspitione depravatae lectionis.
 Orph. Argon. 1130. ἄσπον ἐπισκιάσασα μωσημβρινόν ἤϊε Φλόγη.
 Apollon. Rhod. IV. 1505. μωσημβρινόν ἡμαρ ἀλόσκων. Nicander.
 Ther. 401. μωσημβρινόν αἰζαντος. Theocr. Eid. I. 16. οὐ θέμις, ὃ
 ποιμάν, τὸ μωσαμβρινόν, οὐ θέμις. Meleager in Pal. p. 255. nr. 196.
 μωσημβρινόν ὕπνον ἀγρεύσω. Manetho II. 47. δε δὲ μωσημβρινός
 ὑφοῦ. V. 13. ὅτε φθίγγ. P. ὅνα. Pl. Br. fortasse recte, quum τόνα se-
 quatur. Sed v. 9. etiam ὅτε legitur. V. 15. συμφωνῶν. P. συμφώνων. Pl.
 συμφώνῳ. Br. quod verum. — ἰγῶ. P. Pl. ἰχῶ. Br. cum pluribus.
 V. 15. ἔξεθ'. P. ἔζεθ'. Pl. Br.

Nr. 585. εἰς μωσαῖριον ἔχον ἀφροδί^τ. καὶ ἔρωτα. Br. III. 251.
 nr. 578. An. III. 2. p. 88. V. 3. παρίχνασιν. P. παρ' ἰχ^ν. Pl. Br.
 V. 4. μηρῶ. P. μηρῷ. Pl. Br. ἀφροδίτας. P. ἀφροδίτης. Pl. Br. —
 Nr. 586. κρημνὰ χαρτουλαρίων ἀμοιβᾶτον. Br. III. 15. nr. 3. An. III.
 1. p. 25. V. 1. φυτῶν στίχας. Nonn. Dion. XIV. 586. 8. ἀγριᾶδες
 στίχας ὕλης. V. 4. ἰρις. P. Ἥρης. Pl. Br. V. 5. παμφίλη. P. κᾶν
 φίλη. Pl. Br. — Nr. 587. ἐντολίμου ἰλλουστρίου εἰς θερμεχ^ν. Br. III.

8. nr. 2. An. III. 1. p. 14. In Plan. p. 379. St. est *ἀδελον*. — Nr. 588. *ἀλκαλον*. Br. I. 488. nr. 9. An. I. 2. p. 351. V. 1. *ὀρηῆς*. P. *ὀρηῆς*. Pl. *ὀρηῆς*. Br. Jota addendum videtur. — *τὸν χαλ*. P. *τὸ χ*. Pl. Br. *λῆμα*. P. *λῆμμα* editt. vett. *λῆμα*. Steph. *λᾶμα*. Br. Vid. ad p. 149. nr. 50. v. 2. — V. 3. *παρ' αἰμ*. P. Pl. *γάρ*. Br. quae necessaria emendatio. — *παλευσας*. P. *παλαισας*. P. Br. Obiter corrige Proclum de Palcrit. p. 82. ed. Creuz. *φενκτίον τὰς συντροφους ἡμῖν αἰσθήσεις, τὰς τὴν διάνοιαν ἀπαλευούσας*. Cod. Darmstad. *ἀπατώσας* ex glossa. Werfero *ἀπαλαιώσας* in mentem venit. Scribendum: *τὰς — παλευούσας*. quod vocabulum illustravi in Addit. ad Athen. p. 123. 3. Add. Coray ad Plutarch. V. Syll. c. 28. T. III. p. 385. ubi inter alia vir doctissimus: *ὅτι δὲ τὸ Παλευεῖν συγγενὲς ἐστὶν ὄνομα τῇ Πάλῃ καὶ τῇ Παλαίῳ, δηλοῖ μὲν καὶ Φῶτιος λέγων „Παλευσαι, ὑπαγαγίσθαι, ἀπὸ τῆς Πάλῃς ἢ τοῦ Παλαίῳ“ δηλοῖ δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῶν συνηθία, Παλειὼ λέγουσα τὸ Παλαίῳ*. quae inprimis ad nostrum locum faciunt. V. 5. *ἐκόνισεν. ἐκόνισ* scribendum, si recte judicat Bekker. in Ephemer. Jen. an. 1809. nr. 247. p. 152. — V. 7. *μῶνος*. P. Pl. *μῶνος*. Br. quae inutilis correctio.

Nr. 589. *εἰς ἄγαλμα ἦρας θηλαζούσ τὸν ἡρακλῆα*. Br. III. 202. nr. 254. An. III. 2. p. 19. — P. Nr. 590. *εἰς ἄγαλμα ἦραιστ' εἰ ἀθηναῖς καὶ ἐρεχθεῖ*. Br. III. 199. nr. 243. An. III. 2. p. 14. — Nr. 591. *εἰς ἄγαλμα ἀφροδι καὶ ἄρε*. Br. III. 200. nr. 244. An. III. 2. p. 14. V. 1. *εἰς*. P. *εἰς*. Pl. Br. V. 3. *μολῶν*. P. *μολοῖν*. Pl. Br. *αἶγῃ*. P. *αἶγλῃ*. Pl. Br. V. 4. *σκοπίων*. P. *σκοπίων*. Pl. Br. — V. 5. *κῆρη*. P. *κηροῦ*. Pl. Br. Philipp. ep. 42. *ἔρρε καὶ ἐν κηρῷ παιδοκτόνα*. — Nr. 592. *εἰς ἀσπίδα περιεχ' ἑ γένναν τ' ὄρε*. Br. III. 231. nr. 579. An. III. 2. p. 88. — Nr. 593. *εἰς ἀγαλμ' μηδείας*. Br. III. 215. nr. 303. An. III. 2. p. 51. V. 2. *μαρμαῶν*. P. — Nr. 594. *εἰς αὐ*. Br. III. 12. nr. 7. An. III. 1. p. 21. Joanni Barbucallas tribuit Plan. p. 380. St. ubi praecedat illius in Socratem distichon. Idem in illo quoque Codice, unde Anth. Palatina derivata est, praecessisse, ex lemmate nostro huic disticho adscripto probabile fit. — Nr. 595. *εἰς εἰς/ ἀπαιλ³*. Br. III. 218. nr. 314. An. III. 2. p. 62. *ἄριστος* in marg. legitur cum signo referente ad eum locum, quo nos hanc vocem posuimus cum Br. Sed non dubito, legendum esse: *αὐτὸς ἑαυτὸν ἄριστος*

ἐν εἰκόνι γράψεν ἀπείλη. — Sequitur in Pal. distichon in Solonem, quod dedimus p. 220. nr. 86.

Nr. 596. εἰς εἰκ^ο / χεῖλωνος. Br. III. 257. nr. 507. An. III. 2. p. 149. V. 1. δοριστίφανος. P. δοροστίφανος. Diog. Laert. I. 73. Br. Utrumque bene habet. χεῖλωνα φέτ. P. χεῖλων' ἐφύτ. Br. c. Diog. V. 2. σοφία. P. σοφίη. Br. c. Diog. — Nr. 597. κομητᾶ σχε' ἐνα-
ζαρβῶ. (ἐν ἀναζαρβῶ. Plan.) V. 6. ζώγησεν. P. ζώγησε. Pl. Br. V. 8. ὄλωσ. P. ὄλος. Pl. Br. καὶ producitur ante ὄλος, quod in hoc versificatore ferendum existimat Gerhard. Lectt. Apollon. p. 166.

Nr. 598. θεοκρί^τ εἰς ἀνδρίαν^τ πεισανδρ^ς. Br. I. 381. nr. 19. An. I. 2. p. 206. V. 1. τὸν τωῖ. P. τοῦ. Br. c. editt. vulg. Scripsi τῶ. — ζήρος, P. ζανός. Vulg. Br. — ὑμῖν. P. ἔμιν. Br. ὕμνιν scripsi cum editt. Theocr. V. 2. λειοντομ. P. λειοντομ. Br. c. editt. ¶ V. 5. ἔτ' ἄνωθεν. P. ἐπάνωθεν. Br. c. editt. Theocr. Eid. VII. 4. εἴ τί περ
ἰεθλὸν Χαῶν τῶν ἐπάνωθεν. ὠκαμίρον. P. ὠπ' Καμίρον. Br. cum
editt. — V. 5. χῶσους. P. χῶσους. Br. c. editt. V. 7. ἔτασεν ἐνθ.
P. ἔτας' ἐνθ. Br. ποιήσας. P. ποιήσας. Vulg. Illud, quod Atticorum
esse dicit Hermann. in Praef. ad Hecub. p. XXV., Doriensibus aliū
tribuunt. Vid. Intrpp. Greg. Cor. p. 75. ed. Lips. μῆαίν. P. μασίν.
Br. c. editt. Additur in Pal. versus: ὅτι δεξιὸς ἦε ἐπεὶ ποιῆσαι. qui
huc traductus est ex epigr. quod dedimus p. 512. nr. 664. — Nr. 599.
τ' αὐτ' εἰς ἀνακτορὸν ἀνδριάντα. Br. I. 380. nr. 15. An. I. 2. p. 202.
V. 4. ἐντὶ π. ὠδοποιού. P. εἴ τι π. ὠδοποιῶν. Br. c. editt. V. 5.
χῶτε καὶ τοῖς. P. καὶ vulgo recte abest. ἤδετο. P. ἄδετο. Br. c. editt.

Nr. 600. τ' αὐτ' εἰς ἐπιχαρ^μ ἀνδράν^ς. Br. I. 380. nr. 16. An. I. 2. p. 203. V. 5. οἱ συρακούσας. P. τὸν συρακούσας. Vulg. τοὶ Σαρα-
κούσας. Br. c. Scalig. — πελωρί σταῖ πόλει. P. πελωριστῇ. Vulg.
πελωρεῖς τῇ πόλει. Br. c. Scal. ut intelligantur Pelorenses, qui Syra-
cusae vitae sedem fixerint. De his autem nihil aliunde constat. πε-
δοριστῇ scripsi cum Tyrwhitto, de urbe magnifica accipiens verba.
πεδαωριστής. Ἰππος φρουραγματοῖς, καὶ μετεωριστής. Hesych. Vid.
Valken. ad Phoenias. v. 1034. V. 6. ὅσ'. P. οἱ. vulgo. ὥς scripsi
cum Salmasio. — V. 7. σωρὸν εἶχε ῥημάτων. P. σωρὸν γὰρ εἶχε
ρημάτων. Vulgo, unde γὰρ restitui. Σωρὸς ῥημάτων de eloquentiae
copia, qua Epicharmus instructus fuit, accipiendum. Cf. ad p. 415.
nr. 349. — μεμνημένους. P. μεμνημένοις. Vulg. μεμνημένοι. Br. c.

Scalig. V. 8. ἐπιχειρεμ. Errorum nostrum circa hanc vocem humaniter castigavit Schaefer. ad L. Bos p. 304. Ap. Liban. T. IV. p. 815. 23. ταῦτά σοι τῆς καλῆς τ' ἐπιχειρεμ τυραννίδος. Scr. τάπιχειρεμ. V. 9. πολλά γάρ. P. et vulg. πολλά καί. Br. ε. Toupio, non adstipulante Valkenario. Et cur non haec quoque causam praecedentium continent? — ζωάν. P. Br. c. plurimis. ζοάν. editt. vett. ζόαν unice probat Schaeferus in not. ad Theocr. p. 229. Vid. Porson. ad Eurip. Hec. v. 1098. In edit. nostra in var. lect. corrige: *Fort.* ζόαν. pro ζοάν. — τοῖς πᾶσιν. P. πασιόν. Vulg. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 6. Mihi ad Epicharmi laudem gravius, et ad genus poësius, quod illustravit, accommodatius esse videtur, si ea scripasisse dicitur, quae non pueris tantum, sed omnino omnibus prodesse.

Nr. 601. εἰς ἀγαλμ̄ ἀφροδι^τ. Br. III. 175. nr. 127. An. III. 1. p. 362. V. 1. ἀεξιμένης. P. ἀλεξιμένης. Br. ἀφροδίτα. P. ἀφροδίτα. Valken. ad Hippol. p. 166. ἀφροδίτας. Br. V. 2. εἶσατο. P. ναυτηλῆς. Id. φύλακα Codicis servavit Br. et Valk. quae ratio post ἀφροδίτα est durissima. Non enim simulacrum illud, quod Aëximenes Veneri dedicat, sed Venus ipsa navigationem tueri dicenda est. Quare φύλακα scripsi. Praeterea autem corrige: τῇ πάσης ναυτιλῆς φύλακι. Non minus bene haec haberent sic scripta: τὸ ζόανον . . . Ἀφροδίτας . . . τῆς π. ν. φύλακος. — V. 3. χαίρω πότνια. P. χαίρεο. Br. parum felicititer. Scripsi: χαῖρ', ὦ πότνια.

Nr. 602. εὐνὸν ἀθηναι^ς. Br. I. 165. nr. 12. An. I. 1. p. 323. V. 1. ἀ ποτέ. P. V. 3. θαλάμαν. P. θαλάμψ. Br. solempni confusione litterarum ν̄ et ι. V. 4. ἄφαρ. P. τύπους. Orph. ap. Clem. Alex. p. 17. ὡς εἰποῦσα πέπλους ἀνεσώρετο, δεῖξε δὲ πάντα Σώματος οὐδὲ πρόποντα τύπον. — ἐξελόχευσα. edidi. fere ut Orph. Argon. v. 43. ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα. Ib. 253. ἀπὸ στηθῶν ὅπα λείριον ἐξελόχευσα. ubi V. D. ἐξανέχευσα proposuit. V. 5. ἀφροδίτης, quod in P. non compareret, c. Br. restitui. P. V. 7. τειρεσίην pro τειρεσίαν. ut Odys. λ. 32. 139. — χαλκος. P. χαλκίς. Br. quod verisimile. Chalcis, urbs Euboeae, opponitur Thebis; exemplum mutati sexus in puella Chalcidica, historiae de Tiresia, cui idem acciderat Thebis. Haec historia ridetur in Dialogo inter Lucianos XXVIII. T. II. p. 229. qui Luciani esse non videtur. Ibi p. 230. l. 7. 8. restituenda personarum distinctio, quam Cod. Paris. habet.

Nr. 603. ἀντιπαρ̄. Br. in Lectt. p. 155. (Ed. Lips. T. II. p. 114.)

An. II. 1. p. 342. V. 1. *διονύσειο*. P. *διωνύσειο*. Br. *θεραπνίδες*. P. *θεραπνίδες*. Br. Addenda haec forma Lexicis. Ap. Hesych. *θεραπνίδες*. *ἐριθός*. Isaac. Voas. ob litterarum ordinem corrigit, *θεραπνίδες*. Ibid. *θεραπνίς* reperitur. — *αἰδὲ σὰν τὰν*. P. *σαῶται* corr. Br. *Διονύσου μάντισμα σαῶτον*. Pausan. II. 51. p. 184. II. 37. p. 198. — V. 2. *ἐντίνουσι*. P. *ἐντίνουσι* scripsi c. Schneidero. Vid. Bekker. ad Coluth. v. 5. ubi nunc ex doctissimi editoris emendatione legitur: *ἡ χορὸν Ἰδαίην ἐπεντύνεσθε χορείαις*. — *θεᾶς*. P. *θεᾶ*. Br. *Δεδίθεᾶς*; praeterea *χοροστασίας* scribendum videtur. Similiter infra p. 659. nr. 153. *θεοὶ ποταμοὶ* legitur in Cod. pro *θεοί*. — V. 3. *ἐσργάζοντα*. P. *ἐσργάζοντα*. Br. V. 5. *εὐπτερον*. P. V. 6. *ἀδε πεμπτα*. P. Delevi particulam metro adversantem. V. 7. *δὲ ὄνομα ἐκπλαγίως λύσσα*. P. *τε νόημα ἐκπλαγίως λύσσα* Br. correxit verissime. Sic fere Sophocl. Trach. 630. *ὥς' ἐκπλαγῆναι τοῦμὲν ἡδονῇ πίαρ*. Eurip. Troad. 183. *φυγὴν ἐκπληχθεῖς ἤλθον φρίκα*.

Nr. 604. *νοσεῖδος*. Br. I. 195. nr. 9. An. I. 1. p. 418. In Plan. p. 501. St. *ἄδελον*. — V. 1. *θαῦμ' ἀρεταῖς*. P. Pl. *θυμαρίτας*. Br. c. Scaligero, pronior tamen in *Τιμαρίτας*. V. 2. *τὸ δ' ὡρ*. P. Pl. *τὸ δ' ὡρ*. Br. V. 3. *ἐσιδοῖσα*. P. Br. *ἐσιδοῦσα*. Pl. V. 4. *ποδ' ἑστῆ*. P. — Nr. 605. *τ' αὐτ.* Br. I. 196. nr. 10. An. I. 1. p. 419. V. 2. *ἴσα* est in apogr. fortasse tamen *ἴσα* in P. habetur. — Nr. 606. *εἰς τοπ.* ³ *εἰς λουτρ.* Br. III. 220. nr. 323. An. III. 2. p. 65. V. 1. *πυθίρην*. P. *πυθίρην*. Pl. Br. Forma *πυθείρη* habetur iterum p. 480. nr. 762. In Planudeis nr. 173. T. II. p. 678. nr. 210. T. II. p. 689. Oppian. Cyn. I. 59. 238. utroque loco Cod. Venet. *πυθείρης*. — Nr. 607. *εἰς λουτρ.* Br. III. 220. nr. 324. An. III. 2. p. 65. V. 1. Hiatus interpunctione excusatur. — Nr. 608. *εἰς αὐτό*. Br. I. c. nr. 325. An. I. c. p. 66. V. 1. *ἡ ταῖον*. P. Pl. *ἡ τοῦδε τήν*. Br. V. 1. *τοῖον τεύξεν*. P. *τεύξεν*. Pl. Br. quod verius videtur.

Nr. 609. *εἰς αὐτό*. Br. III. 220. nr. 327. 328. An. III. 2. p. 66. Junctim exhibentur duo haec disticha in P. separatim in Plan. et ap. Br. Hoc verius. Idem in utroque acumen. V. 1. *ἐκείνας*. P. Pl. *ἐκείνο*. Br. V. 2. *μούνας εἶσω*. P. *μούνας*. edit. vett. Pl. *μούν*. Asc. St. *μούνας*. Br. De correctione syllabae *ας* vid. ad p. 89. nr. 15. ubi adde Clark. ad Homer. *ἴλ. B.* 43. Gaisford ad Poët. gr. minor. T. I. p. 44. — *ἴσω*. Pl. Br. — Nr. 610. *εἰς αὐτό*. Br. III. 221. nr. 530. An. III. 2. pag. 66. V. 1. *ὁδογῆν*. P. *ὁπωπῆν*. Plan. —

Nr. 611. εἰς αὐτό. Br. III. 221. nr. 531. An. III. 2. p. 66. V. 1. λουτροῦ. P. λουτρῷ. Pl. Br. — P. Nr. 612. εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 352. An. I. c. p. 67. V. 1. ὡς δένδρον. Vide, an haec sint integra. Certum quoddam arborum fruticumve genus commemorandum erat, brevibus foliis suavisque odore. Fortasse scribendum: 'Ροῦς δένδρον. cf. Plin. H. N. XXIV. 11. s. 54. Friedemann. de Med. Pentam. Syll. p. 519. εἰς μὴν ἰὸν βραχὺφ. — ὀδωδὴν. P. Br. ὀπωπήν. Pl. ut nr. 610. V. 2. τὰδε. Ne brevis syllaba in caesura relinqueretur, Passovius in not. mst. τὰδι corrigendum censebat. Malim: τὰδε σμικρά. quae adjectivi forma praeter alios utitur Agathias p. 481. nr. 767. Et sic est in Planud. p. 352. St.

Nr. 613. εἰς λουτὸ μαρι. (Mariae, Stilichonis filiae, Honorii Augusti conjugis.) Br. I. c. nr. 534. An. III. 2. p. 67. — Nr. 614. εἰς λουτὸ μαρε παρακείμ τ ζευξιπῶ λιοντι σχο) τ μνηω. i. e. τοῦ μνωτωίρου. Vid. in Catal. Poët. p. 911. — Br. III. 106. nr. 15. An. III. 1. p. 199. V. 2. Obscurus versus propter rei, ad quam alludit, ignorantiam. — Nr. 615. εἰς λουτρον ἐν σμύρνη. Edidit Huschk. in An. cr. p. 275. Paralip. I. nr. 77. p. 666. s. V. 3. ῥύπω. P. V. 5. φρηνο φρης πᾶσι. P. παῖς latere suspicabatur Huschk. quod et mihi in mentem venerat, quum in corruptis syllabis, quae praecedunt, nomen proprium latere existimarem. Nunc me recte correxisse arbitror: φρην σοφή ὡς πᾶσιν Θ. ὡς ἑτέρον δὲ κᾶν τόντε. Littera σ depravata in ο, ut p. 473. nr. 687. v. 2. Nomen hominis corruptum. Prudentia Theodor. . . . hoc effecit, quae, ut in omnibus, ita in hoc quoque opere conspicua, integrum ejus animum probavit. πᾶσι est pro ἐν πᾶσι, praepositione ex altero membro orationis assumenda. V. 6. δεικνύμενος fortasse in δεικνυμένον mutandum. V. 9. Scr. φιλόπατριν, littera minuscula. V. 10. αὐτόν incommodum est post φιλόπατριν. Malis αἰέν, vel ejusmodi quid.

Nr. 616. εἰς ἑτ ρουτῷ. Br. III. 223. nr. 543. An. III. 2. p. 69. — Nr. 617. εἰς βαλανεῖον ψυχρόν. Br. III. 167. nr. 84. An. III. 1. p. 335. V. 3. αἰόλος. P. Pl. Vid. ad p. 441. nr. 484. v. 3. V. 4. μετοιχίας. P. μετοιχίας. Pl. Br. V. 8. μεσωρί. P. μεσωρί. Pl. Br. — Nr. 618. εἰς ἑτ λουτὸ ἐν βυζαντίω. Br. III. 221. nr. 335. An. III. 2. p. 67. P. Nr. 619. εἰς ετ λουτὸ ἐχ ἀγροδι λουομ ἐν βυζαν ἀγαθι σχο). Br. III. 49. nr. 47. An. III. 1. p. 82. V. 2. τὴν πρὶν ἀλεξάνδρον.

P. et plures editt. Plan. τὴν πρὶν ἐπ' ἀλεξάνδρῳ. ed. pr. Flor. — ὑπαρπαμένη. P. ὑπαρπαμένη. Pl. Br. Illud fortasse defendas. Vid. supra ad pag. 444. nr. 508. Reisk. ad Constant. Porphyr. pag. 138. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 345. — V. 5. βοῶσῃ. P. βοῶσῃ. Pl. λεγούσῃ. Br. nescio quare. V. 6. παρὶτῃ. P. — Nr. 620. πᾶσι σιάντα. εἰς λουτρὸν δίδυμον ἐνῶ λούον ἐ γυναιξὶς ἐ ἀνδρῶ. Br. III. 91. nr. 63. An. III. i. p. 169. V. 2. ἤρξῃ. P. εἰρξῃ. Pl. Br.

Nr. 621. εἰς τὸν λουτρὸν ἀδεσποτῶ. Br. III. 222. nr. 337. An. III. 2. p. 68. V. 2. τευξόμενοι. P. τευξόμεναι. Pl. Br. — V. 4. ἔδνα πορεῖν. Obiter corrige Maxim. π. καταρχ. v. 69. οὐνεκεν ἡμᾶσι τοῖςδε πόρων περικαλλία ἔδνα Κορυδαίνῃ οἰκοῖσιν τοῖς εἰσῆται ἄνασσαν. Scr. πορεῖν περικαλλίᾳ ἔδνα οὐ εἰσῆγὰν ἄνασσαν. quia illis diebus, splendidis datis muneribus, dominam domum duxit. V. 6. ἤξῃ. P. ἔξῃ. Pl. Br. — Nr. 622. εἰς αὐ. Br. III. 222. nr. 338. An. III. 2. p. 68. V. 4. λήψῃ. P. λήψῃ. Pl. Br. — Nr. 623. εἰς ἑτέρον εἰμορπον αἰπρου (sic) ποιητοῦ. κυροῦ Plan. p. 353. St. Br. II. 455. nr. 4. V. 1. χρυσοβαλλίμῳ. P. — Nr. 624. λιοντί σχαλ. εἰς ἑτ' λουτρὸν παρακίμῳ τ' δημοσὶ ἐνβύξαν. Br. III. 106. nr. 16. An. III. 1. p. 200. V. 2. εὐνεκεν. P. Br. οὐνεκα. Pl. V. 3. ἐκείνῳ. P. κείνῳ. Pl. Br.

Nr. 625. εἰς τὸν λουτρὸν ἐνλυκίμα πη v. Recte Br. ἐν Λυκίᾳ. Lineola enim transversa vocali imposita aut v significat, aut a. In Plan. legitur λυκίῳ, quod Brod. mutat in λυκείῳ. Br. III. 119. nr. 30. An. III. 1. p. 250. V. 1. τίς. P. πυλωρός. P. πυλωρός. Pl. Br. P. V. 3. τίς. P. ἐνὶ χεύμῳ. Ib. Br. ἐπὶ χεύμασι. Pl. V. 4. ἴδοι. P. ἴδῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. Infra p. 472. nr. 685. μὴ κίνει Καμαρίναν . . . μὴ ποτε κινήσας τὴν μείονα μείζονα θείης. quamvis h. l. formam conjunctivi homerici θείης restituere licet. Achill. Tat. VI. 7. p. 254. ὥστε ὑπεκοτῆσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς μὴ ὀχληφός εἴην. Ib. VI. 9. p. 256. ἀλλ' οὐκ ἔπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν ἴδοι (fort. ἴδῃς) σταρφότεροι θεομοῖς δεδωμένον. — V. 6. τίς γὰρ ἀνταφύροτο. Vid. ad p. 159. nr. 302. v. 1.

Nr. 626. εἰς τὸν λουτρὸν ὀνομαζομένην μαριαν σχαλ. Br. II. 512. nr. 4. An. II. 3. p. 401. — Nr. 627. εἰς αὐ τ' αὐ. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 402. V. 1. ταῖδ'. P. τᾶςδ'. Pl. τετυμμένους. P. πεπεδημένοι. Pl. τετρεμμένοι. Br. quod recipere non dubitavi. Anyte in Plan.

p. 218. ὑπὸ τὰν πέτρων τετραμέννα γὰρ ἀνάπανσιν. V. 5. αἶθε δὲ .. τοῦτο. P. αἶθε .. τοῦτω. Pl. Br. Junge: τοῦτω ὁμοῦ. *simul cum hac face*. αἶθε σβέσασαμεν. ut mox nr. 629. αἶθε σέ, Πίνδαρε, μάλλον ἡμοῖς ἐκάθηρα λουτροῖς. Vid. Abresch. in Lectt. Aristaen. p. 35. — V. 6. λωτροχεῦσιν. P. λουτροχοεῦσιν. Pl. Br.

Nr. 628. εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ καλόν^ε ἱππον ἐναλέξαν ἰὼ γραμματεῖς. Edidit Huschk. in An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 78. p. 667. V. 1. χρονίη et χρυσεῖω .. χαλινῶ. P. χαλινὸν intellige parietes auro coruscos, aediumque, quibus balneum illud circumdabatur, splendorem, quo illud, per longum tempus neglectum (χρονίη μάστιγι δαμέντα), denuo exsurgere videbatur: — Nr. 629. εἰσὶ λουτρὸν ἔχον πίνδαρον τ^{ον} αὐτ. An verum sit lemma, auctor ejus viderit. Iterum hoc distichon legitur p. 472. cum lemmate: ἰὼ ποιητοῦ τοῦ βαρβουνᾶ εἰς λουτρὸν ἔχον πίνδαρον. Br. III. 12. p. 5. An. III. 1. p. 20. — Nr. 630. εἰς θερματὰ βασιλικά λεοντὶ σχο). Br. III. 107. nr. 17. An. III. 1. p. 200. V. 5. ποτιδένεται. P. Pl. ποτιδένεαι. Br. quod sequentia requirunt. Sic mox nr. 657. δέρεται scriptum pro δέρεται. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 7.

Nr. 631. εἰς τα θερμά τα καμμένονία ἐν θυμένῃ ἀγαθίου σχο). Br. III. 50. nr. 48. An. III. 1. p. 83. Cf. Boissonade ad Philostr. Her. p. 462. V. 1. μολοῦντες. P. μολόντες. Pl. Br. Vid. ad p. 67. in Christ. Ecphr. v. 128. Illa forma legitur etiam in Orac. Sibyll. p. 82. εἰν αἶδαο μολοῦντες. — V. 2. ποδαλειρείης. P. et editt. vett. ποδαλειρείης. ed. St. P. V. 5: ὀρήγηφόρος. P. ὀροφηφόρος. Pl. Br. Hesych. ὀροφηφόρος. ζῶον πᾶν ὀστρακώδεσμον. — Nr. 632. εἰς τε θερμὴ ἀθλητῶν. Br. III. 251. nr. 472. An. III. 2. p. 159. — V. 2. φλοξίν. P. Pl. φλοξί. Bt. V. 3. ἐνεφθεν. P. Pl. ἐνεφθε. Br.

Nr. 633. εἰς λουτρὸν δαμοχάριδ^ο/ γραμματικοῦ. Br. III. 70. nr. 5. An. III. 1. p. 119. V. 1. ἡρη. P. τοῦτο τὸ λουτρὸν. P. τὸ λουτρὸν. Pl. τοῦτο λουτρὸν. Br. Bene habet lectio Planudea. Forma λουτρὸν obvia nr. 609. 611. 612. p. 483. nr. 783. — V. 2. τὸν χρ. P. τὸ χρσ. Pl. Br. — V. 4. ἀργυροῖς. P. ἀργυροῖς. Pl. Br. Ap. Oppian. Cyn. III. 307. optimi Codd. habent, χρσὶ δ' ἀργυρῇ. pro vulg: ἀργυρῇ. et iterum v. 399. ἀργυροῖς νότοις. Cf. Br. ad Apollon. Rhod. III. 835. IV. 474. — Nr. 634. ἄλλ/. Br. III. 222. nr. 559.

An. III. 2. p. 68. V. 1. *γεραγία*. P. *γερεαγία*. Pl. Br. quod formatum ut *φερεικος* ap. Hesiod. "B. καὶ 'H. 572. Athen. II. p. 63. A.

Nr. 635. *ἀλλ*/. Edidit Huschik. An. cr. p. 276. Paralip. I. p. 668. nr. 79. — Nr. 636. *ἀλλ*/. Br. III. 222. nr. 356. An. III. 2. p. 67. V. 1. *τοῦτ' ἰδών*. P. *τοῦτq ἰδών*. Pl. Br. Non dubitavi scribere: *τοῦτ' ἰσιδών*. quamvis epicos poëtas hiatum in verbo *ἰδεῖν* admisisse non ignorem. Vid. Hermann. ad Homer. Hymn. in Apoll. 255. p. 27. De *εἰσορᾶν* vid. ad p. 179. nr. 210. — *εἶπεν*. Si vera est lectio, poëta hoc dicit: Homerum, illo balneo viso, revera verba *νηπειθέε, ἄχολόν τε* etc. in ejus laudem dixisse. Schaeferus malit: *εἶπ' ἄν*. V. 2. *ἐπιληθον*. P. Br. *ἐπιληθες*. Pl. Eadem est lectionis diversitas in Od. δ. 221. — Nr. 637. *ἀλλ*/. Br. III. 220. nr. 326. An. III. 2. p. 66. V. 2. *ἀλεξάνδρω*. P. — Nr. 638. *ἀλλ*/. Br. I. c. nr. 329. An. I. c. V. 1. *ὀρχοῦμεναι*. P. *ὀρχομενοῦ*. Pl. Br. — Nr. 639. *ἀλλ*/. Br. III. 222. nr. 340. An. III. 2. p. 69. V. 2. *ἀλλήλων*. P. *ἀλλήλους*. Pl. Br. — Nr. 640. *ἀλλ*/. Br. I. c. nr. 341. An. I. c. V. 1. *πίμπλη*. P. V. 2. *πῆματα*. P. Br. *ῆματα*. Pl. Faecem plebis per *πῆματα* significavit auctor. Idem foret *λῆματα*.

Nr. 641. *εἰς γέφυρ' τ' σαγαρίου. ἀγαθὶ σχολ*. Br. III. 53. nr. 56. An. III. 1. p. 88. Vid. de hoc ponte Paul. Sil. in Descr. S. Sophiae v. 513. sqq. V. 1. *δήμων*. P. *μήδων*. Pl. Br. vera correctio. Sic quoque in loco Libanii de Themistocle T. IV. p. 952. 1. *καὶ ὁ μὲν ἐπολάκειν τὸν βάρβαρον, καὶ ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τῷ δήμῳ, καὶ δεσπότην ἐποιήσατο τὸν θυμηνῆ*. scribendum: *ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν τῷ Μήδῳ*. — V. 3. *κρατερῆσι*. P. et plures editt. Pl. *κρατεροῖσι*. ed. pr. Flor. Ald. 1. 3. — *ἀψῖσι*. P. Br. *ἀψῖσι*. editt. vett. ante St. — V. 4. *οὕτως ἐδονλ*. P. *αἰτός*. Pl. Br. ex Planudis procul dubio correctione. Scripsi: *οὕτω ἐδοιλωθης*. Cf. ad p. 376. nr. 127. v. 3. — P. Nr. 642. *εἰς σωτήρην ἐν σμύρνην ἐν προαστείῳ ἀγαθὶ σχολ*. Br. III. 51. nr. 55. An. III. 1. p. 85. — V. 2. *ὀλοσχερίν*. P. V. 3. *φανισοί τε*. P. Br. *φανισανοί*. Pl. Duplicata littera sibilante in hac voce non magis opus est, quam in *Φάσις*. V. 4. *βρωματόμιξαπύτη*. P. Br. *βρωματος ἑξαπύτη*. P. V. 5. *γίνεται*. P. *γίγνεται*. Plan. V. 7. *γινώσκει*. P. *γινώσκει*. Pl.

Nr. 643. *τ' αὐ εἰς αὐτό*. Br. III. 57. nr. 54. An. III. 1. p. 86. V. 4. *ἐκθλίπεται*. P. *ἐκθλίψαι*. Pl. Br. V. 6. *πολύ*. P. *πολύ*. Pl. Br.

V. 9. ἐνθά ^{δε} δ' ἀσχ. P. V. 10. τείνει. P. τίνει. Pl. Br. τείνας et τίνας permutata p. 595. nr. 171. — Nr. 644. τ ^{αυ} εἰς αὐτό. Br. III. 52. nr. 55. An. III. 1. p. 87. V. 5. ἀρτίπος. P. Pl. ἄρτιπος. Br. — V. 9. οἱ πλουτοῦντες ποικινοῖσι συνόντες. P. οἱ πλουτοῦσι καὶ οἱ κείνοισι συνόντες. Pl. quae est importuna Planudis correctio. οἱ πλουτοῦντες, ἰδ' οἱ κείνοισι συνόντες. Br. quod nec ipsum satisfacit. In lectione membr. nihil aliud latet, quam πικινοῖσι. Sic p. 554. nr. 351. Cod. ποικινόφρονι pro πικινόφρονι. Jam si ἀεὶ inserueris ante πικινοῖσι, versum habebis integrum. V. 10. εἰς πλεον. P. οἷς. Pl. Br. quod verum videtur: *miseri, qui mensis, larga dapium copia onustis, assidentes, copiosas epulas integras valetudini praeferunt.* ἀρτεμίη ut ap. Maxim. π. κατ. 184. ἦτοι ἂν ὠκείησιν ἐπ' ἀρτεμίσιν ἔχοιστο. ubi pusillus error, ὠκοίησιν ridiculam versionem peperit. Ib. v. 254. ἀρτεμίσιν ὁπάσειε φίλην καὶ εὐήρεα γυνῆα. fortasse: κενήρεα.

Nr. 645. ^ομηδ' ^τῖπα. Br. III. 120. nr. 32. An. III. 1. p. 252. V. 1. τμῶλω. P. ἀνθεμόεντι. P. ἡνεμόεντι. Pl. Br. Utrumque habet, quō se tueatur. Eurip. Bacch. 462. τὸν ἀνθεμῶδη Τμῶλον. Tmolus croco florentissimus et vitibus consitus dicitur ap. Plin. H. N. V. 29. Cf. Virgil. Georg. I. 56. Alteri lectioni quodammodo patrocinatur Homer. Ἴλ. XX. 385. Τμῶλῳ ἔπο νιφόεντι. Nonn. Dion. XXVII. p. 712. 12. Τμῶλον ἐς ἡνεμόεντα. — V. 2. σαρδιεληιδῶν. P. σαρδαλέη. An. Pl. Σάρδιες ἢ. An. Br. c. Salm. V. 3. μάρτυς . . Διός. Facit huc Schol. ad Ἴλ. ω. 615. quod Heynius edidit T. VIII. p. 725. 'Ρέα φοβηθεῖσα τὰς ἀπειλὰς Κρόνου σὺν ταῖς θυγατρῶσιν ᾤκησε Σίτυλον κρυφίως. Jo. Lydus autem de Mensib. p. 96. post alia de Jovis incunabulis: ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐν τῷ δυτικῷ τῆς Σαρδιανῶν πόλεως μέρεσι (sic scr. pro μένει) ἐπ' ἀκρωρείας τοῦ Τμῶλον τόπος ἐστίν (male hoc eiecit editor), ὅς πάλαι μὲν γὰρ γοναὶ Διὸς ὑπῆλθον, νῦν δέ . . . Διόσιον προσαγορεύεται. quae loca latuerunt virum eruditissimum, qui nuper Alcmanis fragmenta collegit et illustravit p. 87. — V. 4. νῆα. P. νῆα. Pl. Br. P. V. 6. εὐρυτέρῳ τι. P. εὐρυτέρῳ φωτί. Pl. Br. Manifestum est in Cod. syllabam *φω* a praecedente *εω* absorptam esse. V. 9. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 646. εἰσηρακλῆι ^τποντ ^πἀδισ. Br. III. 228. nr. 368. An. III. 2. p. 81. — Nr. 617. εἰς ^τζώμ ^πἀδισ. Br. III. 208. nr. 279. An. III. 2.

p. 54. *Pompejo* inscribitur in Plan. p. 357. cum lemmate: εἰς ἀγάλα νίκης ἄπτερον ἐν ῥύμῃ, ἣς τὰ πτερά κεραινῶς κατεγλήχθη. Victoriā interdum boni omnis causa sine alis representatam esse, satis constat. Pausan. I. 22. 4. III. 15. 5. Athenienses Νίκην ἄπτερον finxisse dicit, sperantes, τὴν Νίκην αἰτούθι μένειν οὐκ ὄντων πτερῶν. Cf. Ib. V. 26. 5. Cuperi Apoth. Homer. p. 170. — V. 1. τὸ σόν. P. τόν. Pl. Br. — Nr. 618. μαχηθονίον ἵπα εἰς οἶκον ἐν κιβίεα. Br. III. 226. nr. 557. inter ἀδέσποτα, ut Plan. p. 357. St. An. III. 2. pag. 75.

Nr. 619. τ^τ αὐ εἰς αὐ. Br. III. 119. nr. 51. An. III. 1. p. 251. V. 1. Θεμεῖλον. P. Θεμέθλον. Pl. Br. Θέμειλα. Θεμέλεια. Hesych. frustra tentatus a Toupio T. IV. p. 229. Infra p. 632. nr. 115. v. 1. Cod. ἐπὶ τμηθίντε Θεμελίω. Husebkius An. cr. p. 294. contextit Θεμελίω. Paul. Sil. in Descr. S. Soph. p. 507. v. 52. ἦδ' ἂν μὲν σθεναροῖσιν ἐπεμβεβανῖα Θεμελίωις. Ib. v. 55. βάρβα Θεμελίω. v. 112. ἀλλ' ἀδύνητον (sic Cod.) ἐκκρήπιδι Θεμελίω. In Eudociae Mart. S. Cypri. in Band. Cat. Bibl. Laur. T. I. p. 228. v. 54. πύλον καθαρῶτο Θέμεθλα Ταυτὸς ἐμῇ κακίῃ γε διώδιστα Θήκατα ῥέξας. scribe: παντὸς ἐμῇ κ. γε δ. Θήκα ταράξας. Α Θεμεῖλον compositum ἐνρ-Θέμελλον in Paul. Sil. Ecphr. 205. p. 515. idem quod ἐνρ-Θέμελλον ap. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 167. C. Carin. v. 1. quorum neutrum in Lexicis compareret.

Nr. 650. λοντι εἰς οἶκον κείμενον μέσον τοῦ ζειξίππ^υ ε^υ ἐπικινοῦ. Br. III. 105. nr. 11. An. III. 1. p. 198. V. 6. θαλάμων. P. Br. θαμῖτον. Pl. — Nr. 651. πᾶλλον σιλεντι^α εἰς οἶκον ἐνγλὼν ἐν βεζυντιῶν. Br. III. 91. nr. 64. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἱματίω. P. ἱματίω. Pl. Br. V. 3. ὅταν περιχίδνεται. Vid. ad p. 94. nr. 41. Paulum hoc soloeismo usum esse dubito. Vide an scribendum sit: εἰς ἐμὲ γὰρ προκόπετος ὅτ' ἄνθρ' ἐκιδνεται Ἡὸς Τερπομένη. splendore meo gavisā et ornamentis. De Herode Attico Philostr. Vit. Soph. II. 8. p. 556. ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῆς οἰκίας ἐπ' αὐτῇ ἐπ' ἡλικίᾳ, μ' αἰνῶν τὰ τῶν οἰκῶν ἀνθρ' παρματισμοῖσι. Simplex κιδνεται de Aurora usurpat Homer. 'Il. J. 1. Ἡὸς μὲν προκόπετος ἐκιδνато πῦσαν ἐπ' αἶαν. — P. Nr. 652. ἰοιλίαν ἀπὸ ἱπαρ^π αἰγ^π εἰς οἶκον ἐπέπεδον. Br. II. 501. nr. 55. An. II. 3. p. 385. — Nr. 653. ἀγαθίον αχο εἰς οἶκον κείμενον ἐν ἑστῇ ἐν β' ζαν. Br. III. 50. nr. 50.

An. III. 1. p. 84. V. 6. πιστότατον θάλαμος. P. πιστότατος θάλαμος. Pl. Br. Hic malebat πιστότατον θάλαμον. Vertit Grotius: *aequoream summo speculam sed vertice vidi: Virtuti fidus scilicet iste locus.* Acumen in nulla harum lectionum perspicuum, Corrigendum suspicor: καὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς αἰπύτατον θάλαμος. sane hic thalamus non solum ut virtutis sedes ardua est, sed pro summo illius vertice habendus videtur. — Sic finis hujus epigrammatis bene respondet initio.

Nr. 651. ^{α π π ζ τ}τοῦλε α ν αρ αἰγ π εἰς ἀφελαντ τ οκ τωθαστικῶς. Br. II. 501. nr. 36. An. II. 3. p. 385. — Nr. 655. εἰς τὸν τρεῖκλινον τ μαεναιρας. Scr. μαγναίρας. Br. III. 139. nr. 32. An. III. 1. p. 269. V. 3. κωνσταντίω. P. κωνσταντίω. Br. In nomine Κωνσταντίου penultima saepe a senioribus corripitur. Vid. p. 668. nr. 16. In Planud. nr. 384. T. II. p. 741. nr. 385. p. 742. — Nr. 656. εἰς τὸν οὔκον τὸν ἐπιλεγόμεν χαλκῶ ἐν παλα ὃ ἐκ τί αναστ βασι ἐν κωνσταντ. In editione nostra χαλκὸν muta in χαλκῶ, ut est in Plan. Br. III. 135. nr. 15. An. III. 1. p. 269. V. 6. πολυκμήτοιο. P. quod conjectura assecutus est Huetius. πολυμήτοιο. Pl. Br. V. 8. ἀχράντω. P. V. 14. ῥομφήριον. P. ῥομφίνιον. Pl. Br. V. 16. αἰείσις. P. αἰείσης. Pl. Br. Illud restitu auctore Schaefero. De μὴ vetante cum indicativo futuri juncto vid. Locell. ad Xenoph. Eph. p. 204. P. V. 18. μεγάλην μούνος δ' ἐπ. Particula adversativa facile careas. Meliore ordine haec sic legerentur: μούνος μεγάλην ἐπερέδραμον αἰγλήν. V. 20. μετέλεσεν. P. μ' ἐτέλεσεν. Pl. Br. Hoc reponendum. Vid. ad p. 559. nr. 11. v. 4.

Nr. 657. ^{ο)}μαριανού οχ εἰστο παλάτιον σοφιανῶν. Br. III. 50. nr. 49. An. III. 1. p. 83. Agathiae tribuit Zonaras T. II. p. 70. fortasse quia illud in Agathiae Anthologia legerat. V. 2. πορμός. P. V. 5. μεγαλόκρατες. P. μεγαλοκρατίς. Pl. Br. V. 6. δέρεται. P. Zonar. δέρεαι. Pl. Br. Vid. ad p. 463. nr. 630. v. 5. — αἰσίην. P. αἰσίνην. Pl. Br. — Nr. 658. παύλου αἰέν ἐντω μεγᾶ πραιτωρί καλλωπισθέν. Br. III. 91. nr. 65. An. III. 1. p. 170. V. 1. post καθήρας pone comma. V. 3. δώκεις. δώκει videtur scribendum, ut haec omnia referantur ad Justinum. V. 4. ἐκ βιοτῆς μερόπων. Br. malebat verbis transpositis: ἐκ μερόπων βιοτῆς. At Paulus studioso quaesisse videtur τὸ ὁμοιοτέλετον. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 168. s.

^{τ ο)}
 Nr. 659. *θιαιτη σζ εἰς αὐτό.* Br. II. 516. nr. 5. An. II. 3. p. 407.
 V. 4. *ἀλλήλους esse videtur in P.* — Nr. 660. ^ε*εἰς βασιλῆα τῶν παι-*
δευτηρίων ἐν βούλῃ. Br. III. 139. nr. 28. An. III. 1. p. 268. V. 3.
 ηῖ. P. η̄. Br. — Nr. 661. ^ζ*ἰουλιανοῦ ἀπὸ υπαγ. αἰγυπτί εἰς βῆμα τοῦ*
σοφιστοῦ κρατεροῦ. Br. II. 501. nr. 37. An. II. 3. p. 383. V. 4.
ἐτμήγην. P. *ἐτμήθην.* Pl. Br. Callimach. fr. CCC. *ἐτμήγη δὲ κύγελλα.*
 Apollon. Rh. IV. 1052. *ὅτε μῶνοι ἀποτμηγέντες ἔασι.* — P. Nr. 662.
^{ο)}
ἀγαθίου σζ ἐν σμίρῃ. Br. III. 51. nr. 52. An. III. 1. p. 85. V. 4.
ἀπειθοῦνται. alvus sordes exerebat cum crepitu. Ductum verbum ex
 Homer. *Il.* λ. 45. *ἐπὶ δ' ἐγδοῦνησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.* ubi vid.
 Eustath. p. 761. 52. et ad Od. p. 489. 14. — Nr. 663. ^ε*παῖλον οὐλὴν*
εἰς κῆπον παραλίον. Br. III. 90. nr. 61. An. III. 1. p. 168. V. 1.
ἔδραν ἀπλωτά. P. Pl. *ἔδραν πλωτά.* Br. Recipi praeclaram Her-
 manni emendationem ad Orph. p. 730. Nonnus Dion. II. p. 54. 1.
ἦδη γὰρ σταθεροῦ τινάσσεται ἔδραν κόσμον. — Nr. 664. ^υ*τ' αὐτ*
εἰς αὐ. Br. III. 90. nr. 62. An. III. 1. p. 169. V. 1. *ἔκλετο.* P. Pl.
ἔκλετ' ὁ (sic) χ. Br. V. 2. *νηρεῖς ἀδρᾶδες.* P. *νηρίδες, ἀδρᾶδες.* Pl.
νηρεῖδες, δρᾶδες. Br. c. Huetio, probante Valken. ad Ammon.
 p. 163. Codicis vestigiis inhaerens scripsi: *νηρεῖς, ἀδρᾶδες*, prae-
 eunte Graefio in not. mst. Diversorum numerorum conjunctio nihil
 difficultatis habet.

^{ο)}
 Nr. 665. *ἀγαθίου σζ εἰς αὐτό.* Br. III. 49. nr. 46. An. III. 1.
 p. 81. V. 2. *ἐρημοσύνης.* P. *ἐρημοσύνας.* Pl. Br. — Nr. 666. In
 membr. Pal. neque nomen auctoris, neque aliud lemma additum.
 Br. III. 224. nr. 346. An. III. 2. p. 71. — Nr. 667. ^{ο)}*ἀραβί σζ εἰς*
προαστεῖ. Br. III. 110. nr. 7. An. III. 1. p. 206. V. 1. *διονίσου.*
 P. V. 3. *δέ μοι.* P. Pl. *δ' ἐμοί.* Br. V. 5. *τίς.* P. — Nr. 668.
^{ο)}
μαριαν σζ εἰς προάστιον ὀνομαζόμενον ἐρωτα ἐν αμασειᾷ. Br. II. 511.
 nr. 2. An. II. 3. p. 399. P. V. 5. *ἐρσιῆς.* P. *ἐρσιῆς.* Pl. Br. —
 V. 4. *πολὺν.* P. *πολύν.* Pl. Br. V. 5. *τρίστοιχος.* i. e. *τρισεύς.*
 Ap. Nicandr. Ther. 442. *τρίστοιχος ἐκότερθε περιστοιχόμεν ὀδόντες.*
 scilicet. *τρίστοιχος.* *) Homer. *Od.* μ. 91. *ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες.*

*) Sic nunc Schneiderus v. cl. edidit.

Philostr. Jun. Imag. XII. p. 883. *καρχάρους καὶ τριστοίχους ὀδόντας ἐκφαίνονσα*. In Orac. ap. Io. Lydum de Mens. c. 4. p. 34. *τριστηχὺς φήσεως συνδήματα τρεῖς ἀφαιρούσα*. quem versum sine nota praetermisit editor, scr. *τριστοίχου φήσεως συνδήματα τρισσὰ φέρονσα*. *τριστοίχος φήσις* est Ib. c. 9. p. 46. et *τριάκρον* ἀντὶ τοῦ *τριστοίχου*. ut *τρίστοιχοι κεφαλαὶ* in Hermesian. Eleg. v. 12. Ap. Lycophr. v. 414. *βρωθεὶς πολυστοίχοις καμπέων γνάθοις*. plurimi Codd. *πολυστήχοισι*. Alium illius Oraculi versum emendare conati sumus ad p. 142. nr. 10. — *ἄλσος*. P. *ἄλλος*. Pl. Br. Vid. ad p. 244. nr. 244. — V. 6. *ναϊάδος*. *νηϊάδος*. Pl. Br. — V. 7. *δενδρήεντι*. P. *δενδρήεντα*. Pl. Br. — *γέρων*. P. Pl. *έέων* corrigit Scaliger in not. mst. — V. 8. *ἀβροκόμων*. P. *ἀβροκόμων*. Pl. Br. V. 10. *θειλοπέδων*. P. Br. *θηλοπέδων*. Pl. Vid. ad p. 149. nr. 45.

Nr. 669. *τ' αὐτ' εἰς α' /*. Br. II. 512. nr. 3. An. II. 3. p. 400. V. 3. *χλωρόν*. P. *χῶρον*. Pl. Br. Bene habet *χλωρόν ὕδωρ*. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 767. F. *ὑδατι χλωρῷ κατακλιζόμενον προλιπούς Ἀεροκόρινθον*. quae Euripidi vindicat Strabo L. VIII. 21. T. III. p. 267. Id. in Phoen. 669. *νάματ' ἐνδρα καὶ θέθρα χλοερά*. — V. 6. *κρινάμενον*. P. *κρινάμενον*. Pl. Br. V. 7. *ἔρηνεν*. P. Pl. *ἐρίψας*. Br. tacite emendavit. Et recte quidem. Asyndeton enim in vulgata non ferendum. — V. 11. *καὶ* interrogationi vim addit. Vid. ad p. 255. nr. 354. v. 1. — Nr. 670. *ἀδεσποῖ ἐν σμέρῃ εἰς μόλον τη* *θαλα* *ἐπικεῖμ' ἐνῶς ἐθρεῖ*. i. e. *ἐθρεῖον*. Br. III. 229. nr. 370. A. III. 2. p. 82. V. 4. *ἀρχομένους*. P. *ἀρνομένους*. Pl. Br. — V. 5. In *Βενίτιος* penultima producitur, nescio quo jure.

Nr. 671. *εἰς φάρ ἐν α' / πόλει*. Br. III. 229. nr. 371. An. III. 2. p. 83. V. 2. *μυσαλεύς*. P. *μυλασεύς*. Pl. Br. Vid. L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 214. §. Nr. 672. *εἰς αὐ π.* Br. III. 228. nr. 369. An. III. 2. p. 81. V. 1. *εἰς ὀδεύσης*. P. *ὀδεύσεις*. Pl. Br. Vid. ad p. 122. nr. 227. v. 7. — V. 4. *τερπωλήν*. De sinu Astaceno, ad quem Nicomedia erat sita, Themist. Or. XXIV. p. 307. A. οὐτ' εἰ πολλῶ στενότερος ἔμιν ὁ κόλπος ἦν ἅμα καὶ καθαρώτερος. Angustias nihil ad loci commendationem facere, recte monuit Petavins. Legendum videtur: οὐτ' εἰ πολλῶ *τερπνότερος* ἔμιν ὁ κόλπος ἦν.

Nr. 673. *εἰς αὐτ' πόλιν εἰς τόπον τινά*. Hic versus nondum videtur editus; etiam a nobis, nescio quomodo, praetermissus in Para-

lipomenis. Obscura sunt verba; in quibus aut ὤτασαν legendum, aut Ἰππολίτη. Intelligitur fortasse Hippolyte illa, quae cum Amazonibus in Atticam venit, cui Aesculapius (insigni ap. Smyrnaeos cultu celebratus. Vid. Anim. T.-III. 2. p. 83.) nescio quod munus (ἔργον) tribuisse dicitur, praeter aliud, quo eandem prius mactaverat. Intelligere licet curam ab Aesculapio Amazonis filio praestitam. — Nr. 674.

ἀδίσποτον ἐντὶ γάρῳ ἀλεξανδρείας. Br. III. 229. nr. 373. An. III. 2. p. 84. V. 2. ποσειδάωνος ἀπενθία. Suspiciatur olim: Ποσειδῶνος κατὰ βίνθηα. Ἰλ. σ. 38. πᾶσαι ὕσαι κατὰ βίνθος ἁλὸς Νηρηίδες ἦσαν. Sed περὸς ἀπενθίης dictus esse potest ab effectu, quod nautas a naufragio tutos praestat. V. 5. κύνω. P. μετ' ἄγρια κύματα. maris et undarum discrimine superato. — V. 6. κλετῶ ἐννοσιγαίω. P. —

Nr. 675. εἰς αὐτὴν ἐν σμυρῶν. Br. III. 229. nr. 372. An. III. 2. p. 83. V. 1. ἀγγελία. P. ἀμεμεία. Pl. Ap. Themist. Or. XIII. p. 175. Α, καὶ ὠδὲ αἱ νύκτες αὐτῇ σκοτεῖναι καὶ ἀγγελίης τοῖς ἀνθρώποις. fortasse scribendum: καὶ ἀγγεῖς ὡς τοῖς ἄλλοις.

Nr. 676. ἀδίσπο εἰς πηγὴν ἐν τῷ ὄρει. Br. III. 190. nr. 195. An. III. 1. p. 403. V. 2. κρείσσονες. P. κρείσσονες. Vulg. — Nr. 677. ἀγαθὸν ἐν βύζαν. Br. III. 51. nr. 51. An. III. 1. p. 84. Male in Plan. p. 361. St. εἰς αἶκον ἀγαθὸν σχολ. ἐν βύζαντι. — V. 3. ἀπίεπεν. P. Br. ἀπίλειπεν. Pl. — Nr. 678. ἀδίσποτον ἐν κώμῃ τῆς σμύρνης. Edidit Huschk. An. cr. p. 276. Paralip. I. nr. 80. p. 668. V. 3. βάσις. Fortasse loci nomen a Nympha, in illis regionibus coli solita, ductum. Ibi quum aqua coepisset deficere, Agacrides eam revocavit, locumque et aqua instruxit et balneis. — πολυκαγλίος. πολυξήρον. πολυκαγλία. ἄγαν ξηραγτικόν. μεγάλως κατὰξήρον. Hesych. Cf. Hamer. Ἰλ. λ. 641.

Nr. 679. ἀδίσπο ἐν ασσω. Br. III. 228. nr. 366. An. III. 2. p. 81. V. 1. πᾶσα. nulla non Asiae urbs est, quam Axiochus non beneficiis affluerit; inprimis autem urbs Assus ei gratias debet. V. 6. πλημμύρῳ. P. — Nr. 680. ἀδίσπο εἰς παραθαλάσσι καὶ ἐντὶ τῆς λουτρὸς ἐν ἀντιό. Br. III. 223. nr. 344. An. III. 2. p. 70. V. 1. χάριτας λύσεις. P. λύσεις χάριτας. Pl. Br. — Sequitur in Cod. in ποίη τοῦ βαρβουκῆ εἰς λουτρὸν ἔχον πινδαρ. quod dedi p. 465. nr. 629. —

Nr. 681. ^ολεοντὶ ^οσχ τοῦ ^ομινωτα^ον^ο εἰς ^οκ^ογ^οχ^ο ἔχουσ^ο ἀφροδι^οτ^ο. Edidit Huschk. in An. cr. p. 273. Paralip. I. nr. 81. p. 668. — Nr. 682. εἰς τ^ο τετραπλευ^ορ^ο κίον^ο ἐν ἱπποδ^ορ^ο. Br. III. 132. nr. 2. An. III. 1. p. 254. V. 3. πρόκλον. P. πρόκλω. Pl. Br. V. 4. τριακονταδύο. Notanda corruptio secundae syllabae, Sic iterum p. 546. nr. 298. v. 5. ξίστας γὰρ τριάνοντα μόνας. Vid. ad p. 630. nr. 101. v. 2. Eudocia in Mart. S. Cypr. L. II. 179. in Band. Catal. T. I, p. 236. ἀλλ' ἐτε καὶ τοῦ ἐρω^ο ὅτε δὴ τριακονταετήρος.

Nr. 683. εἰς ἀλφειὸν καὶ ἀρίθουσαν. Br. III. 234. nr. 392. An. III. 2. p. 93. V. 1. ἀλφειὸς. P. ἀλφεός. Pl. Br. Illud fortasse tuearis. Vid. ad p. 443. nr. 505. v. 7. — V. 2. ποταμόν. P. ποτόν. Plan. Br. Auctor fortasse scripsit, καὶ ΓΑΜΟΝ εἶρεν Ἔρως. —

Nr. 684. εἰς ἐν παφῷ (Τάφῳ corr. Br.) τη νήσῳ κρήνην. Br. III. 227. nr. 364. An. III. 2. p. 80. V. 2. τὸδ' ὠνόμασαν. Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 552. Achill. Tat. VII. 15. p. 308. καὶ μάλα, ἔφη, καλεῖσθαι γὰρ τοῦτο ἔλεγεν αὐτήν. V. 4. δέ με. P. Pl. δ' ἐμέ. Br. —

Nr. 685. παροιμιῶδες ρίς καμαρίαν τ' ἐν σικε^ο λιμν^ο. Br. III. 148. nr. 23. An. III. 1. p. 282. V. 1. καμαρίαν. P. καμαρίαν. Pl. Br. Sic ubique. V. 2. θείης. De optativo post imperativum vid. ad p. 465. nr. 625. Hoc tamen loco θείης licet corrigas; ut Od. κ. 340.

¶ Nr. 686. εἰς πύλ^ο τ^ο ἀνατολ^οικ^ο τ^ο θεσσαλον^οικ^ο. Br. III. 227. nr. 361. An. III. 2. p. 78. V. 1. ὀλετήρα ὑπερφ. In poematiis illius aetatis hiatus suspectus esse non debet. — Nr. 687. εἰς αὐτά. Br. III. 227. nr. 362. An. III. 2. p. 79. In Plan. p. 294. St. cum lemmate: εἰς τὴν ἀνατολικὴν πύλην θεσσαλονίκης. quod non melius lemmate membr. Pal. V. 2. ἀνεσίρασεν. P. ἀνεσίρασε. Pl. Br. V. 3. Fortasse post Ἀλέξανδρον articulus excidit; quamquam in nominibus propriis seniores poëtas negligentissimos fuisse constat. — Nr. 688. εἰς πύλ^ο τ^ο ἀργ^ο. Br. III. 239. nr. 375. An. III. 2. p. 85. V. 3. κλέης κλεάδος. P. κλεάδος. Pl. κλεάδας legendum esse docuit Br. ex Marm. Oxon. p. 111. ubi Cleadas occurrit sacrorum Lenaeorum antistea. Maritus Κλεάδας, uxor Κλέη. — ἀγνης. P. ἀγανῆς. Pl. ἀγνῆς. Br. Cf. ad p. 377. nr. 132. v. 4. In dubia lectione praefere debui id, in quo Plauda cum Pal. conspirat. V. 4. ἀργιοφάντης. P. ἀργοφάντης. Plan.

ὀργισφάντης. Br. quod recipere non dubitavi. λερνίων. P. λερναίων. Plan. Br.

Nr. 989. ^τεἰς εὐγενίου πόρταν ἐν βυζαντίω. Br. III. 132. nr. 1. An. III. 1. p. 254. V. 4. ἡ πόλις προπάροιθε προτεῖν πολέμου. P. ἡ προπάροιθε προτεῖν τῆς πόλεως πολέμου. Pl. Br. Hunc versum Planudes fortasse emendatiorem ex ipso marmore habuit. Sed fieri potest etiam, ut cum ex conjectura sic emendaverit. Tum sane malim: ἡ προπάροιθε πόλεως συγκροτεῖν πόλεμους. Verbi compositi usus in hac re perquam obuius. Simplici utitur Themist. Or. XXXII. p. 362. B. οὐ δίδοιμε προτίσαι τὴν δίκην. Fortasse etiam Or. II. p. 31. A. καὶ οὐ προτῶ τὴν μηχανήν. pro οὐκ ἐρωτῶ. Vid. Animadversas. T. III. 3. p. 685. Ap. Lucian. in Tox. §. 13. T. VI. p. 72. γυνὴ πανταχόθεν συγκροτημένη est mulier ex omnibus dolis artibusque conflata. Caeterum in epigrammate nostro suspicatus sum olim (Animadversas. T. XIII. p. 106.) ἡ πόλις προπάρος συγκροτεῖν πολ. idque verum censet Friedem. de Med. Pentam. Syll. p. 326.

Nr. 690. εἰς πόρτ^ε τ^ε επικλεσθ^ε ξυλόπερον ἐν βυζαν^τ. Br. III. 133. nr. 5. An. III. 1. p. 256. V. 1. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. Sic iterum nr. 691. et p. 486. nr. 804. Vid. Br. ad Aesch. Pers. 325. p. 322. — Nr. 691. ἐν πόρταν του ἑγγίου ἐν βυζαντίω. Pro ἑγγίον in Plan. est ἑγγίου. Cf. DuCang. CP. chr. p. 53. et 39. Br. III. 133. nr. 6. An. III. 1. p. 257. V. 2. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. ἐδείματο. P. ἐδείματο. Pl. Br. — Nr. 692. ἀλλ/. Edidi in Paralip. I. nr. 82. p. 669. Cf. Chardon. Mélanges T. I. p. 136. s., V. 2. γεραῶς. P. γεραῶς fuisse videtur, aut γεραῶς. — Nr. 693. ἀλλ/. Edidit Huschk. An. cr. p. 279. Paralip. I. nr. 83. p. 669. V. 4. οὐτὲ τε. P. οὐτ' ἐτε dedi cum cl. editorc. Sed fuisse videtur, οὐτε τε δημ. ut epici solent.

¶ Nr. 694. εἰς παμά^δ. Edidit Idem l. c. p. 271. Paralip. I. nr. 84. p. 669. — Nr. 695. εἰς λί ἀποίτωνον. Ap. Plan. p. 349. St. ἀποίτωνον. In lapidem Aquitanum inscripsit Grotius. Br. III. 219. nr. 319. An. III. 2. p. 64. — Nr. 696. εἰς ἀψίδα ἐν βασιλ^εξ ἐν βυζαν^τ. Br. III. 132. nr. 3. An. III. 1. p. 255. V. 1. πόλιν. P. Pl. πύλιν. Br. c. DuCang. quod mihi ab auctoris mente alienum videtur. ἐγειρας idem est, quod ἀνέγειρας, κοσμήσας. — ἀψίδας. P. et plurimae editt. vett. ἀψίδας aliae.

Nr. 697. εἰς ^οετερ^ο μέρος ^ετ^ο αὐτ^ο ἀπιδ^ο. — Br. III. 133. nr. 4. An. III. 1. p. 256. V. 1. ἐὺκλωνα. Br. Restitue *εὺκλωνα*, ut est in P. Pl. V. 2. θαύματι. P. et plurimae editt. vett. θαύμασι Br. c. Steph. Non est cur Cod. lectio relinquitur. — V. 4. τεῦξεν. P. Pl. τεῦξε. Br. ὀρη^ι. P. ὀρε^α. Pl. Br. — *Nr. 698.* εἰς. Br. III. 228. nr. 367. An. III. 2. pag. 81. V. 1. ἐσώρας. P. V. 2. τῷ ποταμῷ. P. — *Nr. 699.* εἰς ^γπη^γ ὀνομαζόμε^ς ολυμπιάδα. Br. III. 228. nr. 365. An. III. 2. p. 80. V. 1. πῖεν. P. V. 2. παγᾶς. P. πηγῆς. Pl. Br. V. 13. σῆμα δὲ τοῦτο. P. μητίερος ἐσθλῆς. Pl. Br. — *Nr. 700.* σιμωνίδ^{ος}. Br. I. 142. nr. 82. An. I. 1. p. 255. V. 1. γράψεν ἀρίωντος. P. γράψε πολύγωντος. Paus. X. 27. p. 866. Cf. Suid. in Πολύγωντος. T. III. p. 143. Harpocrat. in Πολύγν. p. 294. quem corrigit Valken. ad Theocr. Adon. p. 374. A. Dio Chrys. Or. LV. T. II. p. 282. 6. In re tam manifesta a membr. recedere non dubitavi. V. 2. ἡλίον. P. ἔλιον. Paus.

Nr. 701. εἰς ναὸν τοῦ θεοῦ πισθέν^ι παρατ^ι κερροπιδ^ι. Br. III. 225. nr. 355. An. III. 2. p. 74. — *Nr. 702.* εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 356. An. I. c. p. 75. V. 1. τόνδε θέσαν. P. τόνδ' ἔθεσαν. Pl. Br. — νισόμενος. P. νεισόμενος. Pl. νισόμ. Br. γῶν. P. γῆν. Pl. Br. ἔχει. P. ἔχη. Pl. Br. Quum membr. lectio manifesto falsa esset, altera autem Planudis esse videretur emendatio, non dubitavi scribere ἔχοι, quod grammaticorum praeceptis magis est consentaneum. — *Nr. 703.* ἐν ^τηροδο^τ. Est ibi L. IV. 91. ubi vid. Interpp. Aliud exemplum inscriptionis prosaicae in Anthologiam receptae est p. 629. nr. 95. Vtramque ita dedi, ut in membr. Pal. reperiuntur. — Lin. 4. ἀνὴρ ἄριστός τε καὶ κάλλιστος. Vulgo.

Nr. 704. ἄδηλον. Br. III. 230. nr. 374. An. III. 2. p. 84. V. 1. πέτρην. P. Pl. πέτραν. Br. — V. 3. καὶ οἱ πορρεν. P. καὶ οἶα πόρεν. Pl. Br. — P. *Nr. 705.* ἄδηλον. Edidit L. Holsten. ad Stephan. Byz. p. 320. Huschk. in An. crit. p. 320. Paralip. I. nr. 85. p. 670. V. 2. εἰσέβιος. P. εἰσεβίης dedit Spanhem. de Usu et Praest. Num. T. II. pag. 27. Mutatione minime opus. — Θεῶ. P. — *Nr. 706.* ἀντικατ^ρ. Edidi in Exercit. cr. T. II. p. 81. Chardon de la R. Mag. enc. an. V. Tom. IV. p. 332. Mélanges. Tom. II. p. 292. sqq.

Huschk. An. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 86, p. 670. V. 1. φ^υ λάσσειν. P. V. 3. μέμνεο. P. quam lectionem tuetur Chardon, vertens: *lecta sum, memineris quaeso, cortice virginali*. Sic scripsisse Antipatrum, verbis tam parum eleganter vinctis, mihi persuadere non possum. Scripsi μίμνεις, quam correctionem insigniter probabat Huschk. — ἐπιγλόνε. P. ἔτι γλῶυς correxi. — V. 4. αἰθρων τις. P. αἰγείρων, τίς... scripsi ex praeclara emendatione Schneideri. πολέκλαντοι αἰγείροι sunt ap. Orph. Argon. 953. — V. 5. περιδέρψης. Vid. ad p. 471. nr. 672. v. 1. — παρατραπήν. P. Correxi παρ' ἀτραπιτόν. plorabis, licet me ad viam esse positam (ubi generosiores arbores non solent plantari) praetexere possis. Codicis lectionem in hac quoque voce tueri conatur Chardon l. c. Recte fortasse. Sic certe παρόδιος dicitur; ut τοῖχος παρόδιος, *paries ad viam exstructus*. Hyperides ap. Polluc. VII. 121. — Sic haec lecta nihil offensionis habent.

Nr. 707. τελλίου γέμινον. Br. II. 280. nr. 7. An. II. 2. p. 313. — Nr. 708. φιλιππου. Br. II. 232. nr. 74. An. II. 2. p. 200. V. 1. τόλμη. P. et ed. pr. Fl. τόλμη. Vulg. V. 2. ἔλως χρόνος. Non tempore, quod omnia solvit, sed tempestatum undarumque furore ille pons solutus est. Quare malim: τοὺς δὲ τόκους καμάτων πάντας ἔλως νότος. Cf. Herodot. VII. 34. p. 526. 87. — V. 3. δικαιοχρῖα. P. et edit. Flor. Δικαιοχρῖα. Vulgo. V. 5. βαθυστήριγμα. P. βαθυστήριγμα. Br. ex Planudis correctione. Vox alibi non obvia. Vera est Cod. lectio, modo, accentu restituito, conjuncta divides: λᾶα, βαθυστήριγμα. — V. 7. ἦν δ' ἀλλ' αἰεὶ πλ. P. ἦν δ' αἰεὶ πλώειν. Pl. In marg. Wech. ἦν δὲ διαπλώειν. Recte emendavit Salm. ἦν δ' ἀλλ' αἰεὶ πλώειν. Fortasse tamen, quod olim suspicatus sum, δ' post ἦν tollendum. ἀλλὰ pro ἄλλα scriptum ap. Gregor. Naz. Carm. XIII. 111. Opp. T. II. p. 87. C. — ἐπὶ ναύταις. P. Pl. ἐπὶ ναύταις. Br.

Nr. 709. τοῦ αὐτοῦ. Edidit Huschk. in An. cr. p. 205. Chardon. Mag. enc. an. V. T. VI. p. 176. Mélanges T. II. p. 293. Paralip. I. nr. 87. p. 671. Est in statuam fluminis, cum ipsa aqua certantem mollitie. V. 2. τεχνίτης. P. τεχνίτης. Husch. Verba ἐν τε ῥέεθροις dicta sunt per periphrasin, pro, ὡς ἐν ῥέοντι. λουσάμενον. λουσόμενον corrigit Chardon. V. 4. εἰς ἅ. P. ἑγροράτων. P. ἑγρός ἐων suspicabar olim, non improbante Huschkio. ἑγροράτων tentabat Chard. *aquam destillans* interpretatus. „Ludere videtur Philippus in ambigua verbi ἑγρός significatione, quod non modo de humidis, sed de iis etiam

rebūs dicitur, quae flexibiles sunt, et ad sensum molles.“ Verba sunt Huschki. Ruhn. p. 97. nr. 60. *πυγαί . . . ὕδατος ὑγροτέρῳ χρωτὶ σαλευόμεναι*. Nicetas Chon. de Statu. ap. Bandur. Antiq. CR. L. VI. p. 317. *καὶ δροσώδης ὀρωμένη καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραινομένη πρὸς ἔρωτα*. De illa statuarum ὑγρότητι dixi in Exercitatt. crit. T. II. p. 28. s. Nostro autem loco ὑγροβατῶν legendum suspicor, quod ab ὑγροβάτης derivatum, ambiguitatem continuat, *undigradum* significans, et *molliter incedentem*. — V. 5. *ποταμῷ*. P. *συνεπήραυν*, a verbo *συνεπερίζειν*, quod lexicis addendum. — *ἄτισόπεισας*. P. quod Huschkius emendavit.

Nr. 710. *εἰς τὰς ἐν μεμψὶ πυραμίδ^υ*. Br. III. 219. nr. 318. An. III. 2. p. 63. V. 1. *ὀλύμπω*. P. *ὀλύμπω* etiam editt. nonnullae vett. Pl. — *ὕψωθέντα*. P. Br. *ὑψὶ τεθέντα*. Pl. V. 2. *χρῆσις*. P. *ῥῆσις*. Plan. Br. Cod. lectionem defendi posse non puto, quamvis doctiorem usum vocabuli *χρῆσις* non ignorem. V. 3. *ἔστι νῦν*. P. *ἔτι νῦν*. Pl. Br. *νειλωίδες*. P. *νειλωίδες*. Pl. Br. — P. V. 4. *πυροῦσιν*. P. *πυροῦσι*. Pl. *κέρουσι*. Br. Vid. Valkenar. ad Hippol. p. 244. — In superiore margine paginae diverso a reliquis characterē scriptum epigr. nr. 711. *ζηροβίον γραμματικοῦ*. Br. II. 402. An. II. 3. p. 186. In Cod. v. 4us praecedentis epigrammatis post hoc distichon sequitur.

Nr. 712. *μητροδωρ γραμματικοῦ ἐν βρ^ς*. Br. II. 476. nr. 2. An. II. 3. p. 534. In Cod. sequitur titulus: *εἰς ἔργα. εἰς τὸν Μύρωνος βούν*. — Nr. 713. Br. III. 195. nr. 219. An. II. 1. p. 415. V. 1. *ἐπὶ στήλης*. P. Br. *στήλην*. Vulg. — Nr. 714. Br. I. c. nr. 220. An. I. c. p. 416. V. 1. Versus male concinnatus. V. 2. *ἔστασας*. P. *ἔδρασας*. Br. ex uno Cod. reg. Plan. *ἔδρασας*. Pl. Cf. ad pag. 225. nr. 109. Quum utrumque bene habeat, Cod. lectionem mutare nolui, in qua haud scio an *ἔστασας* latent, quod ap. seniores transitive usurpatur, media correpta. Vid. Matth. Gr. gr. §. 205. 3. p. 268. — Nr. 715. *ἀνακρίον*. Br. III. 196. nr. 227. inter *τὰ ἀδέσποτα*. Ap. Plan. p. 302. St. recte *Anacreonti* inscriptum. An. III. 1. p. 417. — Nr. 716. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 228. ut *ἀδέσποτον*. Hoc quoque distichon in Plan. *Anacreontis* nomen prae se fert. An. I. c. — Nr. 717. *εὐνόν*. Br. I. 165. nr. 10. An. I. 1. p. 325. — Nr. 718. *τοῦ αὐτοῦ*. Br. I. c. nr. 11. An. I. c. V. 2. *ἀνεπλάσασθην*. P. et plurimae editt. Pl. *ἀνεπλάσασθην*. Br. ex Ald. 1. Ep. *ἀδ.* in Plan. nr. 265. *τίς τὸν . . . τρεῖς ἄλυστον Μῦμον ἀμωμήτοις χεῖσιν ἀνεπλάσαστο*; Ib. nr. 127. *τίς*

τὸν Θρήϊα τόνδε . . Λυκούργον . . ἀνεπλάσατο; Ib. m. 142. ὦ τίς
 ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν; — Nr. 719. λιωνι. Br. I. 231. nr. 42.
 An. I. 2. p. 102. V. 2. βάσει λιθίνωι. P. λιθίνῃ. Pl. Br. Illud
 praetuli, monente Schaefero in not. mst. qui conferebat Diogen.
 Laërt. II. 33. τῶν τὰς λιθίνους εἰκόνας πατασκονταζομένων. Sylburg.
 ad Dion. Halic. Antiqq. Rom. II. 23. p. 283. ed. Reisk.

Nr. 720. ἀντιπατρειδονίου. Br. II. 21. nr. 57. An. II. 1. p. 55. —
 Nr. 721. τοῦ αὐτ. Br. I. c. nr. 58. An. I. c. V. 1. προσέρχεται pro
 trisyllabo habendum; sed fortasse in verbis τίπτε δὲ μνηῆ; mendum
 haeret, et legendum: προσέρχεται· ἤλιθα μνηῆ; — Nr. 722. τ' αὐτ.
 Br. III. 195. nr. 221. ut ἀδέσποτον. In Plan. (p. 363.) vett. edit.
 lemma omittunt, ut sit interdum, pluribus epigrammatis ejusdem
 auctoris continuatis. An. III. 1. p. 416. V. 1. μῆδ' ἀπαν. σφριόδης.
 P. Pl. Br. Ex praeceptis grammaticorum σφριόδης scribendum. Ab illis
 tamen in usu aoristorum haud raro discessit Homerus, de quo monuit
 Bekkerus in Ephem. Jen. an. 1809. nr. 248. Nec recentiores ab usu
 imperativi praesentis prorsus abhorruisse videntur. Vid. ad p. 571.
 nr. 16. v. 3. Orac. Sibyll. II. p. 221. μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς, μήτ' οἶν
 (scr. αὐ) ἀδικοῦντά γ' ἐάσῃς. Fortasse etiam p. 244. ubi vulgatur: μὴ
 δὲ θέλεις πλουτεῖν. Ib. p. 251. μῆδ' ἔτερον κεύθῃς κραδίῃ νόοι.
 ἀλλ' ἀγορεύων. — ἀπεκδέχεται. P. ὑπεκδ. Pl. Br. Cod. lectio videtur
 restituenda. — Nr. 723. τ' αὐτ. Hoc quoque epigr. ἀδέσποτον ap.
 Br. III. 195. nr. 222. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἃ μόλιβος. P. Pl.
 ὁ μόλιβος Br. in Lectt. salvo metro legi posse existimabat. Notandus
 potius rarior feminini usus. V. 2. θρύον. P. θρίον. Pl. Br. qui in
 Lectt. θρύον commendat. θρύον et μαλάχην jungit Lucill. p. 506.
 nr. 122. Vid. Schol. ad Nicandr. Ther. v. 200. qui ex Orphei Argon.
 919. excitat verba, ἧ θρύον ἧ κίπτιρον. Sic etiam hodie legitur
 ap. Theocr. Eid. XIII. 43. περὶ δὲ θρύα πολλά πεφύκη. ubi vulg.
 edit. θρία.

Nr. 724. τ' αὐτ. Br. II. 21. nr. 55. An. II. 1. p. 55. — Nr. 725.
 ἀθληδ. Br. III. 195. nr. 223. An. III. 1. p. 416. V. 1. ἐξήγῃς. P.
 ἐρεῖνα. Pl. Br. fortasse ex conjectura Planudis, qui non minus pro-
 babiliter scripssisset, ἐδίξει. Poëtam enim primam in ἐξήγῃς corripuisse
 (vid. ad p. 478. nr. 742. v. 4.), in hac quidem hexametri parte partem
 est verisimile. — Nr. 726. siue nomine et lemmate. Br. III. 195.

nr. 224. An. III. 1. pag. 417. V. 2. ἔτεκεν. P. Plan. ἔτεκε. Br. — Nr. 727. εἰς αὐτό. Br. III. 196. nr. 225. An. I. c. p. 417. — P. Nr. 728. ἀντιπατ^ρ. Br. II. 21. nr. 54. An. II. 1. p. 55. V. 1. βραδύνη. P. — Nr. 729. εἰς αὐτό. Antipatro Sidonio cum Plan. p. 304. St. tribuit Br. I. c. nr. 56. V. 1. τις. P. — ζύγα. Sic Br. Sed scr. ζυγά. — Nr. 730. δημητρίου βιθυνοῦ. Br. II. 65. nr. 1. An. II. 1. p. 194. V. 2. ἀγέλαν. P. ἀγέλην. Pl. Br. — Nr. 731. ἀλλ/. In Plan. p. 304. St. hoc quoque distichon Demetrio inscribitur. Et sic Br. I. c. nr. 2. An. I. c. — V. 2. βάλλουσι. P. Pl. Br. βάλλουσιν scripsi.

Nr. 732. μαρ^α ἀργενταρίου. Br. II. 279. nr. 25. An. II. 2. p. 293. V. 2. εἶπον. P. et Aldd. tres. Asc. εἰπόν. St. Br. — Nr. 733. ἄθλον. Br. III. 195. nr. 218. An. III. 1. p. 415. V. 1. τάνδε μ. P. τάνδ' ὁ μ. Pl. Br. Articulo carere possumus. — Nr. 734. διοκριδ^ο/. Sic P. διοκριδος. Pl. quod ex διοκριδίδου depravatum. Huic tribuit Br. I. 497. nr. 18. An. I. 2. p. 386. V. 1. ἐπὶ μόσχον. P. ἐπὶ πόρτιν. Pl. Br. Nusquam alibi in tot epigrammatis vacca Myronis appellatur μόσχος. — ἐπείγεις. P. et plurimae editt. vett. ἐγείρεις. ed. Flor. V. 2. ἡπάτῃσε. P. ἐξαπάτῃσε. Pl. Br. — Nr. 735. ἀλλ/. In Plan. lemma: εἰς τὸ αὐτό. Nomen auctoris nusquam comparet. Br. tamen hoc quoque distichon Dioscoridi tribuit. I. 497. nr. 19. An. I. 2. p. 386. V. 1. ἀλασθεῖς. P. ἀλαθείς. Pl. Br. — Nr. 736. nihil in membr. adscriptum. Br. III. 196. nr. 226. An. III. 1. p. 417. V. 1. φεῦ μέρων πλάσας. P. φεῦ ὁ μέρ. πλάσας. Pl. Audacter Br. οὐχὶ Μέρων σὺ πλάσας τόνδ' ἔφθασας. Pronomine σὺ interposito, quod ob praecedens εἴν facile omitti potuit, hunc versum sanavi; πλάσας mutavi in πλάσας.

Nr. 737. εἰστοαυτό. Br. II. 496. nr. 14. An. II. 3. p. 377. Hoc distichon, quod ἄθλον est in Plan., Br. Juliano Aeg. tribuit. V. 1. χαλκισίν. χαλκισίαν videtur scribendum. τέχνα. P. τέχνη. Pl. Br. V. 2. τὰν ψυχάν. P. τὴν ψυχὴν. Pl. Br. — Nr. 738. ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων. Br. II. 497. nr. 21. An. II. 5. p. 578. — Nr. 739. τ^ο αὐτ^ο. Br. I. c. nr. 23. An. I. c. V. 1. καὶ σέ. P. Pl. καὶ σε. Br. V. 2. χαλκοχύτοις. P. χαλκοχύποις. Pl. Br. quod oscitantiae librarii tribuendum. V. 3. Vulgo distinguitur: οὐ νέμεις δὲ μύωπι. τί γάρ τόσον, εἰ γε. Sed manifestum est, verba sic jungi debere: μύωπι δὲ οὐ τόσον νέμεις,

interposita formula interrogandi, τί γάρ. — αἰτός. P. αἰτοῖς. Pl. Br. V. 4. ὑπερώπενε. P. ὑπερώπενσε. Pl. Br. Facile e in syllaba *εν*, quae in Codd. parum discrepat ab *εσ*, excidere potuit.

Nr. 740. γεμίον. Br. II. 280. nr. 6. An. II. 2. p. 313. V. 1. ἡ πέπιδ. P. Pl. ἡ βάσις, ἡ κατέχορσα τὸ βοίδιον; ἡ πεπιδήται. Br. At nihil vulgata lectione sincerius: basis, cui bucula alligata est, eam retinet, quominus et ipsa ad gregem properet. V. 2. ἦν δ' ἀγεθῆ. P. ἦν ἀγεθῆ. Pl. — P. Nr. 741. ἄθλον. In Plan. Geminio inscriptum. Br. III. 196. nr. 229. An. III. 1. p. 418. V. 2. γέρων. P. Pl. γέρε. Br. quae inutilis correctio. — ψευδομένα δάμαλι. P. ψευδομένη δαμάλι. Plan. Br. Membr. lectioni inhaereo. — V. 4. ἔμπνον. P. ἔμπνον. Pl. Br. — Nr. 742. nomen auctoris non adscriptum in membr. Philippo tribuitur in Plan. p. 306. St. quam sequitur Br. II. 225. nr. 19. An. II. 2. p. 182. V. 2. αὐλακέργата. P. αὐλακέργату. Br. — ῥάτην. Pl. V. 4. τέχνα. P. τέχνα. Pl. Br. Illud argutius: ars vitam et animatam tribuit speciem. ἐξωπόνησεν. P. Br. ἐξεπόνησεν. Pl. τέχνα μιν ἐκπόνησεν corr. Jos. Scalig. in not. mst. De sinceritate lectionis membr. non dubitaturus esset Dorrillius, qui ad Charit. p. 769. optimos poëtas hoc sibi permisisse affirmavit, ut vocales ante *ε* corripere; nec dubitavit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 289. Ap. Opp. Cyn. III. 169. εἰκόνα πνευματοῖσιν ἀναίδια τονθορίζουσι. Codd. lectionem revocavit Schneiderus in ed. 2^a, quum in priore τονθορίζουσι dedisset; et II. 541. φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπιδά τονθορίζοντες. Vulgo τονθορίζοντες. Sed hoc omnino videtur verius, sicut loco priore τονθορίζουσι. Vid. Phrynich. Ecl. Attic. p. 66. et inprimis Interpp. Thom. Mag. pag. 856. s. — V. 5. θέλειν. Malim δοκεῖν. Animatā species, quam ars buculae tribuerat, non efficiebat, ut mugire *vellet*, sed ut *videretur* mugire. Philostr. Jun. Imag. X. p. 880. de tauro picto: ὁ μὲν γάρ μεμκίρας δοκῶν καὶ σπταίρει σπαράττεται.

δ

Nr. 743. εἰς βόνε χαλκῶ Θεοδώρι. Edidit L. Holsten. ad Steph. Byz. p. 151. Huschk. in Anal. cr. p. 203. Paralip. I. nr. 38. p. 672. V. 1. προθέροις. P. Holst. προθέροις. Huschk. V. 3. φράδμοος. V. Jun. Catal. pag. 164. — V. 4. οὐλῶν. P. οὐλῶν. Huschk. — α
δ
Nr. 744. εἰς τργον χαλκοῦν λεωνι. Edidi in Paralip. I. nr. 711. p. 673. V. 1. ωμιτομοι. P. Scripsi ὀμιτόμοι i. e. οἱ αἰγινόμοι. — πολέταιγοι formatum ut πολέταγοι. Vid. Eustath. ad Ἰλ. p. 204. 52.

πολύτριχος, (Philonid. ap. Polluc. II. 24.) ἄτριχος. Callim. H. in Dian. 77. — V. 2. βαθυσχίνων. Cf. Theocr. Eid. V. 128, ibique Schol. ἔξινε. P. ὦ ξίνε — scripsi. Depravatum παρολκιδαν metrum arguit. Loci, ubi capellae pascuntur, nomen desiderari apparet. — V. 3. ἐρμα. P. εὐγλαγτόν. P. εὐγλαγί τὸν χ. exhibuit Schneider. in Lex. Gr. v. εὐγλαγρίε. V. 4. εὐπωγωνοῦ. P. Scripsi, εὐπώγων' ὠδ'. — Nr. 745. εἰς αὐ αὐτ. Br. I. 199. nr. 10. An. I. 1. p. 428. V. 2. κατὰ λαοίαν. Vid. ad p. 190. nr. 255. v. 3. — V. 3. ὅτε οἱ θάμ'. Br. pro οὐ Cod. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br.

Nr. 746. εἰς δακτύλιον πολλῶν βασιλῶν. Br. II. 184. nr. 3. An. II. 2. p. 76. V. 3. ἀπέριψε. Verbum ἀπορίπτειν, abrepere, graeco sermoni ignotum. Schneiderus tentabat, τάχα μὲν κιν ἀφείρπε. Equidem suspicabar: ἢ τάχα κἄν ἀπέριπσε. i. e. ἀπέριπσε, ut ἀπέριψε, ἔριξε, ἔρριξε et similia apud poetas. ἀπορρίπτειν, dilabi, paulatim abscedere, abire. Soph. Electr. 994. δαίμων δὲ τοῖς μὲν ἐντυχῆς καθ' ἡμίραν, 'Ἡμῖν δ' ἀπορρίπτει. Epictet. Euchir. c. 4. πρόβαλε σεαυτῷ τὰ γινόμενα ἐν βαλανείῳ· τοὺς ἀπορρίπτοντας, τοὺς ἐγκρονομένους, τοὺς λοιδοροῦντας. ubi vid. Heyn. p. 19. s. Themist. Or. XXI. p. 245. D. ἡλιγγιάσε ποτε ὁ πολὺς ὄμιλος, καὶ ἀπερρύψαν τοῦ χοροῦ. Plutarch. T. II. p. 769. D. ὅπως εὐμενῆς συνοικουρῇ τῷ γάμῳ ... καὶ μὴ πρὸς ἐτέραν ἀπορρύψει ὁ ἀνὴρ. — V. 3. ἀκλειῖται. P. Br. ἀκλεισταί. Pl. Ap. Herodot. II. 121. p. 160. 59. τοῦ οἰκήματος ἀκλειμένου. plures ἀκλεισμένου, et κατακλεισμένου. lb. VII. 129. p. 561. 56. συγκληγμένην. quidam Codd. συγκληγισμένην.

Nr. 747. πλατὺν ἐπὶ ἑ βοῶν ἄλλως. Br. I. 172. nr. 17. An. I. 1. p. 351. Cf. Heliodor. V. 14. T. II. p. 35. ed. Bip. V. 3. καὶ τάχα. P. Pl. ναί. Br. frustra. ἀπέφυγε. P. ἀπέφυγε. Pl. Br. P. Nr. 748. εἰς διόνυσον γεγλυμμένον ἐναμειδίσει πλατὺν νεωτ. Iterum legitur p. 568. Br. I. 175. nr. 2. An. I. 1. p. 360. V. 1. ἀμέθυστος. P. ἀμέθυστος. Pl. Br. Scripturam ἀμέθυστος damnat Stephan. Thes. L. Gr. T. II. p. 1607. 2. — V. 2. ἢ νεύειν πείσει μ'. P. 1. ἢ πεισάτω νήθειν. P. 2. ἢ πειθάτω νήθειν. Pl. Schol. ad Enripid. Orest. 593. Hoc rotundius, et facile cum corrupta lectione πεισάτω conciliari potest. — Nr. 749. εἰσιρρωτα ἐν ναυκίῳ γεγλυμμένον οἶνομάου. Br. II. 402. An. II. 3. p. 187.

Nr. 750. εἰς βόας ἐν δακτυλλοῖς ἀρχίου. Br. II. 97. nr. 19. An. II. 1. p. 261. V. 1. τὴν ἱασπιν. P. τὸν. Pl. Br. V. 2. χλόη κομείειν. P. — Tom. IV.

Nr. 751. εἰς ἀπολλωνῶν ἐν δακτυλίων πλάτν⁸ νεωτέρων. Br. I. 175. nr. 5. An. I. 1. p. 361. V. 1. οἰάκινθος. P. ὑάκινθος. Pl. Br. — Nr. 752. ἀσκληπιάδου, τινεὶς δὲ ἀντιπάτρ⁸ θεσσαλονικεῖς. Soli Asclepiadi inscripsit Plan. p. 350. St. Br. I. 218. nr. 33. An. I. 2. p. 53. V. 1. μέθ⁸. P. et vett. editt. omnes. μέθ⁸. St. — V. 3. κλειοπάτρης. P. ed. Flor. κλειοπέτρης. reliquae editt. Plan. quod mihi verius esse videtur, quam κλειοπάτρης Br. — Nr. 753. εἰς κρύσταλλον ἔνδον⁸ "θαυρ⁸ ἐχ⁸ κλαυδιαν. Br. II. 447. nr. 4. An. II. 3. p. 292. — Nr. 754. εἰς αὐτὸ ταντ⁸. Br. I. c. nr. 5. An. I. c. Sequitur in membr. ep. Antipatri, quod dedi p. 186. nr. 241.

Nr. 755. εἰς σκρῶ⁸ χαλκῶ. Br. III. 207. nr. 275. An. III. 2. p. 32. V. 1. ἐμάνν⁸. P. ἐμίνν⁸. Pl. Br. — V. 2. τέχνας. P. τέχνης. Pl. Br. — V. 3. τηλύθ⁸. P. τηλύθ⁸. Pl. Br. Theocr. Eid. XXIV. 114. τὸν οὐδ' ἂν τηλύθ⁸ λείσσωσιν θαρσαλέως τις ἔμν⁸. — V. 4. ἀμειψάμεν⁸. P. — μίνν⁸. Pl. Br. — V. 5. τόσον. Junge: τόσον πότον ἐπισεί⁸, τόσον δὲ ἀντία φαίν⁸. ἐπισεί⁸ φόβον et simil. illustravit Wyttenb. Ep. crit. p. 244. ed. Lips. V. 6. ἀπό. fortasse ἀπαι⁸ πελάγε⁸. ut quando naves ex undis sublatas concutit. — P. Nr. 756. εἰς αἰμιλ⁸. lemma mutilum. Scr. εἰς αἰμιληνοῦς. αἰμιλιανοῦ. *Aemiliano* inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. II. 275. nr. 2. An. II. 2. p. 300. V. 1. οἶδε βρονάζειν. P. Br. ᾧδε βρονάζει. Pl. V. 2. πάλιν. P. πάλ⁸. Pl. Br. κομᾶσομαι. P. Br. κομᾶσεται. Pl. V. 3. πεδῆτας. P. πεδητῆς. Pl. πεδητᾶς. Br. V. 4. σίληνο⁸. P. κομῶν. Ib. κώμων. Pl. Br. ἔσται. P. ἐσ⁸. Pl. Br.

Nr. 757. εἰς. . . Iterum mutilum lemma. *Simonidi* inscribitur in Plan. p. 302. St. Br. I. 143. nr. 85. An. I. 1. p. 256. V. 1. οὐκ ἐν⁸ μῶμος. Dionys. Perieg. 341. οὐκ ἂν ἐκείν⁸ "Ιδρις μωμῆσται σοφῆς ὑποεργός 'Αθήνης. — Nr. 758. εἰς θρῶ⁸ τ' αὐτ⁸. i. e. *Simonidis*, cujus nomen ad praecedens epigr. exciderat. Br. I. 142. nr. 84. An. I. 1. p. 256. — Nr. 759. εἰσαρμᾶ λίθινον ἀδίσποτον. In Plan. p. 351. St. *Platoni* inscribitur. Br. III. 219. nr. 521. An. III. 2. p. 65. ζργον. P. Pl. ζργός. Br. — Nr. 760. ἀλλ⁸. Br. I. c. nr. 522. An. I. c. Dedimus lectiones codicis. In Anal. legitur nescio unde: εἰς λίθος, ἄρμ⁸, ἑλατήρ, πῶλοι, ζργοί, ἡνία, ῥίαη. — Nr. 761. εἰς βότερον ἐκ χρωμάτων. Br. III. 219. nr. 317. An. III. 2. p. 63. V. 2. τῇ θεί⁸. P.

Nr. 762. ^λειδοσκοπον ἀκληπιαδου ῥωμαῖον ἀβλαβίου ἰλουστρίου. In Plan. p. 379. St. *Asclepiadae* inscriptum ex lemmate male accepto. Br. II. 451. An. II. 3. p. 296. — V. 1. χρόνον. P. χρόνῳ. Pl. Br. Fortasse restituenda lectio Codicis. Homer. Od. δ. 569. σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις, ubi paulo ante v. 594. μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε. Herodot. I. 175. p. 83. 97. οὗτοι τῶν περὶ Καρίην ἀνδρῶν μῦθοι ἀντίσχεον χρόνον Ἀρπάγῃ. — Κυθέρῃ. P. et editt. vett. Pl. Κυθήρῃ. St. Br. Vid. ad p. 461. nr. 606. — V. 3. ἀγγίσῃ δ' ἔπορεν. P. ἀγγίσῃ δ' ἔπορε. Pl. Br. — Nr. 763. εἰς ἀρχοντι πέλκυν ^πιουλιανῷ ἀπὸ ὑπαρχ^ς αἰγυπτί. Br. II. 502. nr. 38. An. II. 3. p. 384. Cf. DuCang. ad Commen. Alex. not. p. 227. sq. et 599. — Nr. 764. εἰς πονοπεῶν^α πανδ^α σιλεντι^α. Br. III. 91. nr. 66. An. III. 1. p. 170. V. 2. ἀγρεῦω .. ἡμετέροις. Sic saepe senior praesertim aetas. Paul. Sil. p. 137. nr. 293. βαιὸς ἀλὼς πόρος οἷδα μαρίζειν σὸν χρόα παρθενικῆς τηλόθεν ὑμετέρης. Nonn. Dion. V. p. 160. 7. οὐ θάνεις, οὐκ ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῃ ἤμετέρω προβλήτεις ἐπηώρηγτο κεραῖαι. Ib. VI. p. 196. 2. πρὸς Παφίης λίτομαι σε καὶ ὑμέτερον Πολυγέμου. Eudoc. in Mart. S. Cypr. v. 247. πῶς δ' ἂν θεὸν εὐλογοίμην ἤμετέροις στομάτεσσιν. Et jam Theocr. Eid. VIII. 75. ἀλλὰ κάτω βλέπας τὰν ἡμετέραν ὁδὸν εἶπεν.

Nr. 765. ^τ αὐ εἰς αὐτό. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. pag. 171. P. Nr. 766. εἰς τὸ αὐτὸ ἀγαθὶ σχ. In Plan. p. 377. St. est ἄδηλον. V. 5. οὐδέ με. P. Pl. οὐδ' ἐμέ. Br. V. 8. ἡ ἔα τίς. P. Pl. Br. Inclinaui pronomem, Schaefero auctore: num quis me justior? Si Agathias dicere voluisset: quis me justior est? scripsisset: τίς ἄρα ... Nr. 767. εἰς ταβλῶν^τ αὐ. Etiam hoc ἄδηλον in Plan. p. 377. St. Inter Pauli Silentiarii epigr. exhibuit Br. III. 92. nr. 68. An. III. 1. p. 171. — Nr. 768. εἰς αὐτό ^τ αὐτῷ. Br. I. c. nr. 69. An. I. c. V. 2. βολίσιν. P. Pl. βολίσι. Br. — V. 6. λύπη. P. — Nr. 769. εἰς αὐτ^τ αὐτ^τ. Ut praecedentia, ita hoc quoque Paulo tribuit Br. I. c. nr. 70. An. I. c. p. 172. V. 1. περηνόμοις. P. περηνόμοις. Pl. Br.

Nr. 770. παῦ σιλεν^τ εἰς ποτήριον οἶκί θυγατρὸς πατρ^ς. Edidit Huschkus in Anal. cr. pp. 272. qui de sinceritate nominis ἀνικήτεια

dubitat. Paralip. I. nr. 90. p. 674. — Nr. 771. εἰς ³γαλῖ ⁷ἐχούσαν ⁷κινούμεν ⁷ἰχθίᾱς ⁷τορλίαν ἀπο ὑπαρ. Br. II. 501. nr. 35. An. II. 3. p. 383. Pices in phiala repraesentatos fuisse puta ita, ut tamquam in mari natate et moveri viderentur. Pro οὕτω malis in Cod. exhiberi πόλῳ. Homer. Ἰλ. ζ. 156. Διόνῃσσι δὲ φοβηθεὶς Διὶ·θ' αἶψα παρ' ἑμῶ· Θέτις δ' ἐπέδεξετο κύλῳ· Δειδύοτα. Nonn. Dion. XX. p. 552. 6. τὸν δὲ Θέτις βιβίη γαλῶ πῆχυνεν ἀγοστή. Hoc autem quum longius absit, legendum videtur: "Οὕτως Βάκχ. ἔδειπτο Θέτις. quod cum sequentibus optime conspirat. Apud Lucian. in Somn. §. 25. T. VI. p. 328. ὡς τὸ γε ἐξελκύνειν ἀποβλεπόμενον . . . εἴκεν οὕτως Κολοσιαιή παραδείματι. recte Guyetus, οὕτως, quod editores neglexerunt. Contra in Gregor. Naz. Epist. LXXXI. p. 859. D. οὐ γὰρ οὕτως ὁ λόγος πείθει τοὺς πολλοὺς, ὡς ἡ πρᾶξις, ἡ συμπεπῶς παραινέσις. scilicet οὐ γὰρ οὕτως. Vido de harum vocularum confusione doctissimum Friedemann. de media syllaba pentametri gr. p. 541. uot. et p. 372. — Nr. 772. εἰς γαλῖην ἐντὶ συνάγοντι τὰ περιττα φωνὰ διακόν. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 272. Paralip. I. nr. 91. p. 974. Est in Anthol. Grot. T. III. p. 458. — Nr. 773. εἰς ἔρωτα παλλαδῶ. Br. II. 426. nr. 95. An. II. 3. p. 245. In Plan. p. 379. est ἀδόκτορον. V. 1. χαλκότητος. P. χαλκότητος. Pl. Br. ἐπύργος. P. Br. ἐποίρησε. Pl. V. 2. ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φλεγέθαι. P. ὅτι καὶ αὐτὸ φλέγει. Pl. Br. ex Plannudis, ut videtur, correctione. At φλεγέθαι vitiosum non videtur, et ὅτι δὴ prodit versum hexametrum. Quare vide, an corrigendum sit: τήρανον, ὅτι ἀλόγως, ὅτι δὴ φλεγέθαι κατὰ ταῦτο. quod eundem in modum erit.

Nr. 774. εἰς βάκχην. γλαΐκου ἀθηναίου. Br. II. 547. nr. 3. An. II. 3. p. 15. V. 1. παρῖνα. P. παρῖνα. Pl. Br. V. 5. ἐμῆσατο μῆσατο. P. Pl. ὦ Σκύπα, σᾶς χειρὸς θεοποιὸς ἐμῆσατο τέχνη. Br. metro reclamante; nam in Σκύπα posterior producit. Scribendum suspicabar: ὦ Σκύπα, ἃ θεοποιὸς ὄσεν σὺ μῆσατο εἶχνα θαῖμα, χιμαίροφόρον θιαδα μαινομένην. Sed alii fortasse melius quid et argutius invenient. — Nr. 775. εἰς αὐτὸν ἀγγ. Br. II. 547. nr. 4. An. II. 3. p. 15. V. 1. εὐαττον ἔδειπτο. P. θείτο. Pl. Br. V. 2. Θρωώσιον. P. μαινομένοις. Versus laborat ob brevem in caesura syllabam. — Nr. 776. εἰς προσταλλὰ γεγλυμμένον. Vulgo γεγλυμμένον. γεγλυμμένον est in ed. Flor. pr. Br. II. 185. nr. 3. An. II. 2. pag. 78. V. 1.

ἐν δὲ με. P. Pl. ἐν δ' ἐμέ. Br. V. 2. κρηστάλλω. P. V. 3. ἔπορεν. P. Pl. ἔπορε. Br.

Nr. 777. εἰς ἵππον χαλκοῦν φιλιππου. Br. II. 225. nr. 50. An. II. 2. p. 183. Cf. Nicet. Chon. de statu is igne consumtis in CP. incendio ap. Fabric. Bibl. Gr. T. VI. p. 415. ὁ δὲ ἵππος ἀνίστη τὸ οὖν, ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τὸν ἀνένα, τὰς ὄψεις δριμύς, καὶ τὸν ἐκ τοῦ θυμοῦ δρόμον φαίνον ταῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφίροντο αἰρίαι, τὰ πολεμικὸν ἐπίδεικνύντες σάλευμα. V. 1. χαλκοδαϊδάλω. P. V. 5. ἥνιοστρόφους. P. ἥνιοστρόφος. Pl. Br. V. 6. ἐναρμόσθη γενναίη κἀπικεντρίσθη. P. ἐναρμόσει et κἀπικεντρίσει. Br. c. Plan. ubi vitiose, κἀπικεντρίσει. Codicis lectionem restitui, quam plurima Anthologiae loca tuentur. Vid. ad p. 475. nr. 706. v. 7.

Nr. 778. φιλιππ. Br. in Lectt. p. 186. (In ed. Lips. II. p. 219. nr. 85.) An. II. 2. p. 210. V. 1. ὄση. P. ὄση. Br. — ἐξωκε περιχθύν. P. ἐξωκε περιχθύν. Br. quod pro περιχθύνιος poni posse existimabat vir doctissimus. Apud Homerum erant, qui hanc vocem pro ipsa terra circumjacente positam fuisse existimarent 'Il. XIX. 362. γέλασσε δὲ πᾶσα περιχθύν. ubi vid. Heyn. T. VII. p. 685. Scripsi περιχθύν ὠκεανός, ut ἀήρ, αἰθήρ περιέχων. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 11. — V. 3. καρπος. P. Καρπῷ corr. Br. mulieris texendi peritiae nomen esse arbitratus. — V. 4. ἀπομαξαμένη. Quaedam apogr. ἀπυμαξαμένη. Vera lectio non latuit Br. V. 5. δ' ἀκείνον. P. ἐκ κείνης, et mox ἀνακτι corr. Br. Καίσαρι δ' ἀρίστῳ aut κλεινῷ tentabat Corn. de Pauw in not. mat. Suspiciatus sum olim: ἐξ ἀλόχου. quod ad sensum non absurdum; sed nimium recedit a membr. vestigiis. Propius foret: Καίσαρι δ' ἐκ γε νοῦ χάρις ἡλθομαν. nurus donum. Vid. Casaub. Lectt. Theocr. c. XXII. Nurus Caesaris, quaecunque illa fuerit, ἀνάσσης nomine ornari potuit.

¶ Nr. 779. εἰς βασιλῆα ὠρολογεῖ εἰς ἀπιδεῖ καὶ εἰς βασιλῆα. Br. III. 138. nr. 27. An. III. 1. p. 267. — Nr. 780. εἰς ὠρολόγιον ἀδίσποτον. Br. III. 199. nr. 241. An. III. 2. p. 11. V. 1. ὠρανὸν ἁ χωροῖσα. P. ὠρανὸν ἁ χωρεῖσα. Pl. Br. V. 2. αἰλίω. P. — Nr. 781. εἰς καγκέλι οἰκί. Br. III. 230. nr. 376. An. III. 2. p. 86. V. 1. κλείση. P. κλείσης. Pl. Br. οἷξῃς με. κλείσεις με. P. οἷξῃς κλείσεις με. Pl. κλείσεις. Br. qui in Lectt. corrigit cum Salmasio: οἷξῃς σὺ με κλείσεις. Lenius videbatur, ἐμὲ κλείσεις. — Nr. 782. εἰσωρολογεῖ παῦ σίλεν

Br. III. 89. nr. 56. An. III. 1. p. 166. V. 2. δωδεκάδι. P. δωδεκάδι. Br.

Nr. 783. *εἰς ἑρμαφροδίτ.* Br. III. 202. nr. 252. An. III. 2. p. 18. V. 1. *γυναιξὶ δὲ Κύπρις.* Venus ipsa apud veteres Theologos ἀρρενόθηλυς, τὴν τοῦ ἀρρένου καὶ τοῦ θήλειος ἔχουσα φύσιν. docente Jo. Lydo de Mensib. P. II. c. 8. ubi post paucos versus scribe: ὁ ἔξ ἀριθμὸς ψυχολογικός ἐστὶ . . καὶ τὰ ἐναντία δὲ παταυσαννὸς (παταυσαννὸς editum) εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν ἄγει. — Nr. 784. *εἰς Λυμικρ.* Br. III. 221. nr. 333. An. III. 2. p. 67. — Nr. 785. *εἰς καμάραν τοῦ φόρου πρὸ ἐ δντ.* Cf. DuCang. CP. chr. p. 75. Edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 92. p. 674. Excipit hoc distichon in Cod. titulus: *εἰς ἐτίραν καμάραν.* lacuna relicta. Excidit epigramma. Nam id, quod sequitur Nr. 786. non est in fornicem, sed in aram. Sorvatum illud in Or. de Haloneso, quae inter Demosthenicas legitur, T. I. p. 87. ed. Reisk. *Χεῖρόνησον οἱ ὄροι εἰσὶν ἐν Ἀγορᾷ, ἀλλὰ βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρείου, ὅς ἐστι μεταξὺ Πτελείου καὶ Λευκῆς ἀπῆς, οὗ ἡ θαλασσιὰ ἑμελλε Χεῖρόνησον εἰσεσθαι, ὡς γὰρ τὸ ἐπιγράμμα τὸ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀρείου δηλοῖ. Ἐστὶ δὲ τοῦτ'· Τὸνδε κ. τ. λ.* Ex Apogr. suo edidit Huschk. An. cr. p. 269. Paralip. I. nr. 93. p. 675. V. 3. ἀμμορίης pro ὁμορίης ex hoc loco in Lexic. retulit Schneiderus.

¶ Nr. 787. *εἰς τὸν ἐπιξινουμένῳ σῶφρ/ πατριξ.* — Accantas nomini impositus docet, librarium voluisse Σώφρονος. Sed verius est ap. Planud. p. 357. St. Σωφρονίου πατριάρχου. V. 2. ἀπ' ὁδοῦ. P. ἀφ' ὁδοῦ. Pl. Br. Vid. ad p. 462. nr. 619. v. 2. στήσον ξεῖνε πόδα. P. versu truncato. στήσον, ξεῖνε, τὸν σέο πόδα. Pl. quae pessima monachi correctio. In uno Codicum regg. Br. invenit: *ξεῖνε σὸν πόδα δεῦρο.* Ultima voce admissa legendum existimabam: *ἐνθάδε σὺν προσκίον, ξεῖνε, στήσον πόδα δεῦρο,* ubi δεῦρο cum στήσον cohaeret. Vid. Gerhard. Lectt. Apollon. p. 250. — V. 4. ἔχων. P. Pl. ἔχεις. Br. Illud restitui. Participium cohaeret cum στήσον δεῦρο, vim futuri habens: *οἶκον ἔτοιμον ἔχων, εἰ ἐνθάδε ναλεῖν ἰθίλει.* Vid. Huschk. An. cr. p. 104. nos supra ad p. 199. nr. 302. — V. 5. δέ με. P. Pl. δ' ἐμὲ. Br. — ἀνακρινέως. P. Br. ἀνακρινέως. Pl. πολιῆτα. P. πολιήτης. Pl. Br. Cod. lectio bene habet. Post peregrinos, cives epigramma alloquitur.

Nr. 788. ἀδίσποτ. Br. III. 242. nr. 428. An. III. 2. p. 115. In Plan. p. 113. St. sex priores versus leguntur; reliqui accesserunt ex Pal. V. 2. ἐννεοίστοιον. P. ἐννεοίαις. Pl. ἐννεοίης. Br. — εὐγενέτειρα. P. Pl. In hoc epitheto non offendit Grotius, qui vertit *incluta*. εὐμνέτειρα dedit Br. probabiliter. Formas εὐμνέτης et ὑπερμνέτης offert poësis homerica; unde etiam εὐμνότηρ in usu fuisse suspicari licet. — V. 3. ὀππότε. P. et plurimae editt. Pl. ὦ ποτε ed. Flor. Ald. 1. Asc. Br. V. 4. παρέχουσ. P. παρέχεις. Pl. παρέχης. Br. hoc verum. — V. 5. τούτω. P. V. 7. σωώτερος. P. σωώτεραι. Br. cum Salm. Lenius videbatur σωώτερον. Euripid. Cycl. 578. ἀναπαύσεμαι Κάλλιστα νῆ τὰς Χάρτας. V. 5. ἀμύμονες. P. ἀκίμονες. Br. quae elegans correctio. ἄκνυμον βίον dixit Eurip. Herc. Fur. 687. ἀφοβον καὶ ἄκνυμον διεξαγαγεῖν, βίον sc. Plutarch. T. II. p. 1090. B. Ib. T. II. p. 465. A. πρὸς ἀλνπτιαν ψυχῆς καὶ βίον ἀκύνου. ἀκύνων βίος καὶ γαληνός jungitur ap. Eund. p. 8. A. Non minus bene haberet πύλιες ἀπύμονες. — V. 10. λειμῶνες. P. λειμακς. Br. λειμάδες. Salm. corrigunt. Utrumque bene; sed prius lenius. — In Cod. est lacuna unius versus, qui periit.

Nr. 789. ἀδίσποτ. Edidit Huschke Anal. cr. pag. 280. nos in Paralip. I. nr. 94. p. 675. Rhetoris cujusdam imagini adscriptum. — Nr. 790. ἀντιπάτρ. Br. II. 16. nr. 56. An. II. 1. p. 42. In Plan. p. 357. est ἄδελον. V. 1. τίς ποτ'. P. Br. τίς ποτ'. Pl. V. 6. ἐν ταύται. P. ἐντανθοῖ. Pl. Br. — Nr. 791. ἀπολλωνίδ. Br. in Lectt. p. 159. (ed. Lips. T. II. p. 126.) An. II. 1. p. 375. V. 1. περιστροφει. P. περιστροφείας (Sic. In var. lectt. nostris vitiose excusum περιστροφείας.) σηκοῦ . . . κρηπίδας. corr. Herm. ad Orph. p. 767. Vera videtur correctie. Vid. ad p. 374. nr. 114. v. 3. — V. 2. κρηπίδας. P. V. 3. χαίρει δ'. P. ε' corr. Herm. χαίρει ἰδ' α'. malim. V. 4. ἀφρόν ὑπ. ν. πνάνιον γιλάσας. P. Scripsi πιδάσας. Rectius fortasse scripsissem cum Hermanno, quod ipse olim proposui: ἀφρόν ὑπὲρ νῶτον πνανίου γιλάσας. quod in Animadversionibus adstruxi. Certe πνανίου legendum. — V. 8. νηοῦ θ' ὃν ἐγένετο σέο. P. ἰδείματο. Br. Totum distichon sic reflexit Hermannus: εἶνεκά τ' εὐσεβείης, νηοῦ θ' ὃν ἰδείματο, σέο Πόστουμος ἀγῆσειν μείζονά φησι Πάφου. Πόστουμος scriptum ut ποπούλος, populus, πωνσοῦλας, 'consules, et similia, in quibus media corrigitur. Aliud tamen ejusmodi orthographiae in versibus exemplum

non novi. Caeterum hoc distichon sic restituendum suspicabar: *εἴνεκα δ' εὐσεβίης νηοῦ, τὸν ἰδεύματο, σέιο, Πόσθονμος ἀγίσει μέλλον ἐξῆρ es Πάφορ.* Posthumus aliquando gloriabitur, te illud, quod extraxit, templum tuum ob conditoris pietatem magis etiam amare quam Paphum.

¶ Nr. 792. ἀντεπάρ. Br. II. in Addend. p. 528. (Ed. Lips. II. p. 21.) An. II. 1. p. 54. V. 1. νίκω. P. νικίω. Br. recte. Cf. Plutarch. Tom. II. p. 1093. E. ἀεὶ ζῶει ὁ. P. ἀειζῶιος νεανία. Br. Scribe potius, ἀειζῶος δὲ Νεκυία. opus nunquam perituum. P. 209. π. 14. ἀειζῶον Πυρίδων στέφανον. Hoc quum in Cod. ἀειζῶιος scriptum esset, facile inde ἀειζῶιος fieri potuit. V. 3. αἰδωνῆος. P. αἰδωνῆος. Br.

Nr. 793. ^ζ ^τ ^τ ^ο *ἰὺ ἀπὸ ὑπαρ. αἰγυπ εἰς μυθων βοῦν.* Br. II. 497. nr. 15. An. II. 3. p. 377. — Nr. 794. ^τ ^τ ^ο *αὐτ' εἰσαυτό.* Br. I. c. nr. 16. An. I. c. V. 1. πηζ. P. ποῖ. Plau. Br. Bene habet lectio membr. Vid. Hermann. ad Eurip. Hero. Fur. p. 78. V. 2. ὀλασσεν. P. Br. ἔδωκεν. Pl. — Nr. 795. ^τ ^τ ^τ *αὐ εἰσαν.* Br. I. c. nr. 17. An. I. c. — Nr. 796. ^τ ^τ ^τ *αὐ εἰσαν.* V. 1. πλάστα. ultima correpta. Vid. Herm. ad Orph. p. 769. — Nr. 797. ^τ ^τ ^τ *αὐ εἰσαν.* Br. I. c. nr. 19. An. I. c. p. 378. V. 1. εἰδ' ὀρέων. P. εἰσορέων. Pl. Br. V. 2. γειοπόνους. P. γειοπόνους. Plan. Br. ἀγρονόμος ε' ὀδύνην. P. πορύνην. Plan. Br. — Nr. 798. ^τ ^τ ^τ *αὐ εἰς αὐ.* Br. II. 497. nr. 20. An. II. 3. p. 378. Sensus est: Quicquid moliaris, Myron, ut operi tuo etiam animam tribuas et spiritum, frustra agis; artis fines te ulterius progredi non patiuntur; naturae legibus ars obtemperat, unde genita est; non enim ars naturam invenit et procreavit, sed contra. — Br. hos versus sensum habere negans, corrigit: ^{α.} *εἰλῆθι, φῦσις, τέχνη es βιάζουαι.* ^{β.} *ἄπνοον ἔργον.* Species, quam haec correctio in primis verbis habet, reliquis perpensis evanescit.

Nr. 799. *ἐν τ' πορφυρῷ κίανι* (τὸ ὄν Pal. addit; quae verba desunt in Plan. p. 375. St.) ^τ *εἰς φιλαδέλγειον.* Br. III. 133. nr. 7. An. III. 1. p. 257. V. 1. μουσίλος. P. μουσήλος. Pl. Br. Vid. Bandur. Antiqq. CP. T. II. p. 856. βοῶσιν. P. βοῶσι. Pl. Br. V. 3. δὲ χαρίσαντο. P. δ' ἐχαρίσαντο. Pl. Br. V. 5. 6. cohaerent cum praecedentibus in Pal.

In Plan. inde sejunguntur tamquam peculiare epigramma. Br. eos cum sequ. epigr. copulavit, Huetii auctoritatem secutus. — V. 5. κυρών. P. κυρών. Pl. κούρων. Br. c. Huetio. V. 6. τῆς ἀρετῆς. P. Br. ταῖς ἀρεταῖς. Pl. Vertit Grotius: *Spem pueris urbique decus, laudemque poëtis, Armaque virtuti divitiasque bonis.* Haec omnia referenda ad *Musei* instaurationem, quae omnes bonas totamque civitatem spe et laetitia impleverat. — Nr. 800. ἐν αὐτῷ. Br. l. c. nr. 8. An. l. c. V. 1. μυνήλιος. P. μυνήλιος. Pl. Br. — Nr. 801. ἐν αὐτῷ. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. V. 2. ἰδρυσεν. P. ἡδρασεν. Br. ob metrum; fortasse praeter necessitatem. Vid. ad p. 154. nr. 70. v. 6. p. 223. nr. 109. v. 4.

Nr. 802. εἰς εἰκόνα μαρτυρῶν βασιλέως. Edidit Huschk. An. cr. p. 280. Paralip. I. nr. 95. p. 676. Cf. Bandur. Antiqq. CPol. nr. 255. Codin. nr. 41. Heyn. Commentatt. Soc. reg. T. XI. p. 49. — V. 4. ὅστις. P. ὅτις. Huschk. Apud Homerum quoque Od. α. 47. ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι. erant qui ὅστις legerent. Infra p. 602. nr. 217. ὃ μακαριστὸς ἐκεῖνος, ὅτις ποτὶ. Cod. ὅστις. Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 104. Carm. XLV. 46. μῦθος δ' ἔστοθε καῖνος, ὅστις πρὸ γάμοιο τίθησιν. etiam accinente Cod. Palat.

P. Nr. 803. εἰς εἰκ^ο σοφίας ἀγούσας ἐν εισόδῳ τοῦ ζευξίππου. Br. III. 138. nr. 25. An. III. 1. p. 266. — Nr. 804. εἰς στηλήν Ἰουστινου βασιζ. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. V. 1. καταχρῶς. P. κατὰ χρόνος. Pl. Br. V. 2. ὑπαρχος. P. Pl. ἑπαρχος. Br. Vid. p. 474. nr. 690. — Nr. 805. εἰς στηλ^α ἀρεῶς κειχασμ^α ἐν θρανῇ κατακειχασμίνην correxit Br. — Br. III. 224. nr. 349. An. III. 2. p. 71. V. 1. θεῶρος οὗτος. P. θεύριος οὗτος. Pl. οὗτος ὁ θεῶρος. Br. sic in membr. esse existimans. Vera videtur lectio Planudea. Orph. Arg. v. 860. ἔθνος ἀμαιομανέτων Κόλχων καὶ θεύριον Ἄρην. — ἐπιχονὶ κέκληται. P. ἐπὶ χθονὶ κέκληται. Pl. Br.

Nr. 806. εἰς ὠρολό^γ. Br. III. 140. nr. 33. An. III. 1. p. 269. V. 3. τελίσσας. P. τελίσσαι. Plan. Br. V. 5. ἀειδίνητον ἀνάγκην. Supra p. 444. nr. 505. v. 14. ἀστρώην ἐδίδαξα παλινδίνητον ἀνάγκην. — Nr. 807. ἄλλο. Br. III. 140. nr. 34. An. III. 1. p. 271. V. 4. ὠρονόμων σοφίῃ. P. ὠρονόμω σοφίῃ. Pl. — Nr. 808. εἰς μαξιμίν^ι εἰκίαν κύρου ἀπὸ v. Br. II. 455. nr. 6. An. II. 3. p. 301. V. 1.

μαξιμίος. P. μαξιμίος. Pl. Br. penultima correpta, ut in *Κωνσταντίνος*, 'Ρουφίνιος et similibus. V. ad p. 388. nr. 199. v. 1. p. 317. nr. 700. v. 4. — *Ἰνδοθεῖ*. P. *ἰνδόθεῖ*. Br. — V. 3. *δε μοι*. P. Pl. *δ' ἰμοι*. Br. — *ἀγλαΐης* .. *ἀπειρεσίης*. P. *ἀγλαΐη* .. *ἀπειρεσίη*. Pl. Br. V. 5. *Βιθυννίδος*. Secunda syllaba contra probatum usum correpta, ut supra apud Gregorium p. 538. nr. 93. *φεῦ νόνιν ἐν Βιθυνῶν δεξιμέθ' αὖ σε πίδου*. Rectius scripsisset noster *Βιθυνίδος*. Ap. Apollon. Rh. II. 177. *ἀντιπύρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν*. Codd. nonnulli *Βιθυννίδι*, ubi Br. nostri loci non memor fuit. In Pauli Sil. Descr. S. Sophiae v. 513. editum: *τὸν πρὶν ἀνικητοῦσιν ἀγροφρόντα ῥεῖθροισι Μύθωνα Σαγγαρίῳν τις ἰδὼν Βιθυννίδι γαίῃ, Νῦτα λεδοταῖητοιο διακωσθέντα γεφύρας*. Cod. Palat. rectius habet *βιθυννίη*. In Orac. Sibyll. p. 568. *Βιδύνιοι κλαύσουσιν ἐπὶν χθόνα* fortasse *λε-^{ερθεν} γendum Βιδυνόι*. V. 6. *ὑπὲν ἐρθενέσσου*. P. *ὑπένερθεν ἐριουνέσσου*. Pl. Br. — *ἡμετέρης*. P. *ἡμετέροις*. Pl. Br. *θεμιθλοῖς*. P. *θεμιθλοῖς*. Pl. Br. — V. 7. *διῶ*. P.

P. Nr. 809. *εἰς ἄγαλμα πινδαροῦ τοῦ αὐτοῦ*. Br. II. 455. nr. 7. An. II. 3. p. 302. V. 1. *νῦρος ἔχει*. P. *ἐγείρει*. Pl. Br. — Nr. 810. *εἰς ἰουστίνον καὶ τ' αὐτοῦ γυναῖκα*. Edidit Huschke An. cr. p. 281. Paralip. I. 96. nr. 676. V. 1. *σοφίῃ σχεδόν*. P. *Σοφίης* scripsi. — Nr. 811. *εἰς* .. mutilum lemma, ab ipso, ut videtur, lemmatis auctore non absolutum. Br. III. 137. nr. 23. An. III. 1. p. 265. — Nr. 812. *εἰς ἰουστίνον*. Edidit Huschke An. cr. pag. 281. Paralip. I. nr. 97. p. 677. V. 2. *καθαρεῖς ἐνὶ*. P. — Nr. 813. *εἰς σοφίαν τ' αὐτὴν γυναῖκα*. Br. II. 455. nr. 5. An. II. 3. p. 301. Cur Br. hoc distichon ad Cyprium poetam retulerit, ignoro equidem. V. 2. *τὴν σοφίην*. P. *ἡ σοφίη*. Br. Videtur hoc epigramma, quod vulgo in Planudea desideratur, in nonnullis ejus Codd. extare. Certe Br. se in uno Codd. regg. *τὴν σοφίην* reperisse narrat in Lectt. p. 227.

Nr. 814. *εἰς λουτρῶν*. Edidit Huschke An. cr. p. 277. Paralip. I. nr. 98. p. 677. Epigramma ob depravatas lectiones obscurum. V. 1. *μετανάστριοι*. idem quod *μετανάστριας*, qua forma Agathias utitur p. 237. nr. 204. v. 1. Nonn. in Dionys. I. p. 14. 18. *ταῦτε παρ-
πλάγχθης μετανάστιος*. Ibid. II. p. 70. 24. *ἄλλην δ' ἐξ ὕδατων με-
τανάστιον ἀτμίδα γαίης*. Suspiciari licet, illud balneum, nemoribus fortasse circumdatum, vivis olim undis abundasse, illos autem fontes

suddenly defecisse. Hinc Νύμφαι μετανάστωσι. — V. 2. ἤξευν. P. φεύξιν corrigebat V. D. ap. Huschkium, et ὑμετέροις. Mihi εἴξιν in mentem venit. — V. 4. ἀπίλειπον. ἀπίειπον suspicabar: *etiam si Nymphae omnem aquam denegarent*. Totius distichi sensus: τοσαύτης τοῦ λοστρόφου χάριτος οὐσης, οὐδὲν ὃ φθόνος ὀνήσει τὰς Νύμφας, εἰ καὶ τὰ ἐαυτῶν ὕδατα διακωλύσουσιν ὥστε μὴ ἐπιρρέυσαι.

Nr. 815. εἰς αὐτό. i. e. εἰς λοστρόν. Edidit Huschk. An. cr. p. 277. Paralip. I. nr. 99. p. 678. V. 2. ἀπορρέπτει. P. ἀπορρέπτει legendum esse non dubito. In Luciani Somn. s. Gallo §. 9. T. VI. p. 303. πρὸς τὰχος ἑμαυτὸν ἀπορρέπας ἀπέρχομαι. verisime Solanus ἀπορρέπας, assentientibus Codd. Paris. Corruptum ῥίψης in Oracul. Sibyll. L. II. p. 212. μὴ ῥίψης πέντην ἀδίκως. Scr. θλίψης. ut p. 221. μὴ θλίβε πέρητα. — V. 3. μισαγλ. P. Μεγαλ. scripsi cum cl. editore. V. 4. Meliores forent numeri, qui nunc pessimi sunt, verbis hoc ordine positis: ὅς κρατερῆς αὐλῆς βασιληίδος ἡγεμονεύει.

Nr. 816. εἰς μινωάριον τῶν Εὐβοῦλον. Ap. Huschk. An. cr. p. 278. Paralip. I. nr. 100. p. 678. V. 1. τηλέμαχοι. P. Τηλεμάχοιο scripsi cum cl. editore. — πινελοποιίης. P. — Nr. 817. εἰς ἐνδὺ εαυ. Fortasse ἐν αὐτῷ, i. e. in Eubuli Xenodochio, quod in lemmate praecedentis epigrammatis commemoratur. Cf. DuCang. CP. Chr. L. IV. p. 163. Edidi in Paralip. I. nr. 101. p. 679. V. 2. παθῶν τυθέντας. Fortasse corrigendum > πάθη τυθέντων τῶν ὑπέρ... passiones eorum, qui pro Christo immolati sunt, i. e. Sanctorum Martyrum. — V. 4. γρικτοῦ τόπου. *arae*, ob mysteria ibi celebrata sanctum horrorem excitantis. Vid. supra p. 435. ad L. VIII. nr. 139. — Nr. 818. εἰς διακ' ἀλλ' ἐν αὐ. Paralip. I. nr. 102. p. 679. V. 2. ἐστθεῖν. Scripsi εἰσιδεῖν. Proxima quoque sincera esse non videntur. V. 4. ἐνώ. P. — P. Nr. 819. εἰς ποτηρί ἐν αὐ. Paralip. I. nr. 103. p. 680.

Nr. 820. εἰς εἰσο τ' ηρίας. τῆς ἱερείας. Planud. p. 293. St. τοῦ Ἑραίου. Br. V. 2. ἐπιερμαίας. Cf. p. 474. nr. 698. — Nr. 821. εἰς αὐ. Br. III. 224. nr. 348. An. III. 2. p. 71. V. 1. ἀρετὴν in contextu omisum supplet margo P. — Nr. 822. εἰς μινωάρι ἐξ ἑβ ζωδία καὶ ἑτερα. Br. III. 230. nr. 577. An. III. 2. p. 87. V. 5. ἀλῆτα. P. ἀλῆτα. Pl. Br.

Quae sequuntur epigrammata in codice usque ad finem hujus tituli,

ab alia manu, rudiore illa et difficiliore, sunt addita. — Nr. 823. ^{ω τ}πλάτ εἰς πᾶν. Br. I. 171. nr. 14. An. I. 1. p. 349. V. 1. βληχά. P. Br. βληχά. Pl. V. 3. ἐπί. P. ἐπεί. Pl. Br. — V. 4. ἐγρόν. γρόν tentabat Ruhnken. Epist. crit. p. 63. σπρόν Heinrich. in Obs. crit. p. 97. Nulla ease videtur corrigendi necessitas. — Nr. 824. ἐγραι. Br. II. 295. nr. 5. An. II. 2. p. 356. ὀρειώτα. P. Br. ὀρεβάτα. Pl. Illa forma ex hoc solo loco in Lexica relata. — νισόμενοι. P. νισοόμενοι. Pl. νισοόμενοι. Br. V. 4. ἰξενταί. P. ἰξεντῆ. Pl. Br. Memb. lectionem restitui. V. 5. ἐπιβροάτω. P. — ποτ' ἄγχαν. P. Pl. Br. Probabiliter Schneiderus, ποδάγχαν. Cf. p. 198. nr. 296. γ. 1. V. 6. post ποσμεῖν comma ponendum.

Nr. 825. εἰς ὅλα ὅσα ἤρ' εἰ δὲ ἤχ' φερόμ' ἐν ᾧ ἄγαλμα παν' ἵστατο. Scr. δίχα ἤχον. In Plan. p. 335. ἀφορητὶ ὀλιγότες. Br. III. 203. nr. 258. An. III. 2. p. 20. — Nr. 826. εἰς σὰν / ἀρὴν ἐφαστῶ εἰς ἔρω παθεῖνδοντα. Br. I. 172. nr. 15. inter epigrammata Platonis, cui in Planudea tribuitur p. 339. An. I. 1. p. 550. V. 2. μεῖνῃ. P. Pl. κωφῇ. Br. nimis pro arbitrio. V. 5. νόμφαις ὀμίσιος. P. νόμφαισιν. Pl. Br. ὀμίσιος. Pl. quod nec ipsum male habet. Empedocl. ap. Clem. Alex. p. 722. 29. ἀθανάτοις ἄλλοισιν ὀμίσιος. Quint. Sm. L. XIV. 186. ἐπεί μακάρεσσι θεοῖσιν ἤδη ὀμίσιος εἰμι. Altera tamen lectio vel ob membran. auctoritatem praeferenda. Cf. ad p. 155. nr. 288. — Nr. 827. ἀμμ' εἰς αὐ. Br. II. 448. nr. 2. An. II. 3. p. 295. In Plan. p. 339. St. Platoni tribuitur.

X.

ἀρχὴ τῶν προτρεπτικῶν.

Οὐδὲ οὗτος ξένος οἶδ' ὅτι τῶν ῥηθισμένων ἐπιγραμματίων ὁ τρόπος τοῦτο καὶ τῶν παλαιῶν ἐπισημαινομένων πολλῶν· προτρεπτικά δὲ τοῦ πρακτικοῦ τοῖς ἐντυχάνουσιν ὄντα, οὐ τίςφιν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔφαλος οὐ μικρὸν ἔχει, καὶρόν τε καὶ τόπον καὶ πρᾶξιν ὑπηρεσιμῶν.

Nr. 1. *λεωνίδου*. Br. I. 235. nr. 57. An. I. 2. p. 114. V. 3. *σεσίγηται* δέ. P. V. 5. *ἐκλύσαιο*. P. Br. *ἐκλύσαιο*. Pl. V. 7. *ὁ λεμινέτας*. ut mox nr. 5. v. 8. *ὁ λεμενομήτης*. Vid. ad p. 379. nr. 147. v. 5. Non necessaria correctio Jos. Scaligeri in not. mst. *ὁ ἄλλεμινέτας*. — V. 8. *ἄνθρωφ' ὡς πλώεις*. P. Br. *ἄνθρωφ' ὅς πλώεις*, et *πλώεις* editt. Plan. Vera lectio non latuit Scaligerum. — Nr. 2. *ἀντιπάρου σιδωνίου*. Br. II. 16. nr. 37. An. II. 1. p. 43. V. 6. *φωλάδας*. P. *φωλάδας*. Pl. Br. V. 8. *ἐνορμήτας*. P. *ἐνορμίταις*. Pl. *ἐνορμίτας*. Br. c. Jos. Scalig. in not. mst. Infra nr. 14. v. 9. *ἐνορμίτας παρὰ βωμοῖσι Πρωίπου*.

Nr. 3. *ἄδηλον*. Br. III. 245. nr. 443. An. III. 2. p. 123. V. 2. *νίσσαι*. P. *νίσσαι*. Pl. Br. Scripsi *νίσσαι*. Sic paulo ante p. 488. nr. 824. v. 2. membr. *νισόμενοι* exhibent pro *νισσόμενοι*. et iterum p. 474. nr. 702. Sed restituenda Cod. lectio, *νίσσαι*. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 55. Solet autem futurum cum optativo conjungi. Vid. ad p. 156. nr. 83. — Nr. 4. *μαρὰ ἀργεῖτ*. Br. II. 271. nr. 24. An. II. 2. pag. 293. V. 1. *νηῶν*. P. Pl. Br. *νήσων* corr. Pierson Verisim. p. 116. improbante Brunkio, qui epitheton *εὐόρμων* navibus quoque convenire existimabat, quod exemplis probandum erat. Locorum et portuum epitheton esse solet. Infra nr. 10. *τὸν εὐόρμων τῇ ἔφορον λεμένων*. Homer. *Il. p. 23. πιμπλάσι μυχούς λεμένος εὐόρμου*. Apoll. Rh. IV. 900. *αἰεὶ δ' εὐόρμον δεδοκήμεναι ἐκ περιωπῆς*. Sophocli. Phil. v. 220. *γῆν τήνδε . . οὐτ' εὐορμον, οὐτ' οἰκουμένην*. Cf. H. de Bosch T. IV. p. 317. Voces *νηῶν* et *νήσων* facilo inter se permutari possunt. Vid. ad p. 325. nr. 745. v. 1. Nec ap. Orphoum Arg. 1352. pro *τοὶ τ' ὄνα λύνοντ' ἐκ πείσματα νηός*, Hermannus dubitavit *νήσου* edere. — V. 7. *τῷ*. P.

P. Nr. 5. *θυῖλον*. In Plan. p. 76. St. *σατύρου θυῖλλον*. Br. II. 277. nr. 5. An. II. 2. p. 305. V. 1. *ἀνα οἶδμα*. P. *ἀν' οἶδμα*. Pl. Br. V. 5. *ἐπ' ὀλκάδα*. P. Sic p. 58. nr. 92. *ἐπ' ὀλκάδος* ubi vid. not. *ἐφ' ὀλκάδα*. Pl. Br. Hiatus sustuleris legens: *μηγεῖσθ', ἐπὶ δ' ὀλκάδα φορτίεσθαι*. V. 6. *ὑφεσθε*. P. Br. Verior esse videtur lectio Plan. *ἔφεσθε* a Br. in Lectt. probata. Certe *ὑφέσθαι τὰ λαίφη* est *vela submittere et contrahere*, quod fieri solet vento nimium increbrescente. Vid. Kuster. ad Aristoph. Ran. 1251. *ἐφέιτο* et *ὑφέιτο* confusa etiam in Plutarch. Vit. Lyncurg. c. 6. T. I. p. 77. ed. Cor. — V. 7. *ταῦτ' ὕμνιν*. P. *ταῦθ' ἱμῖν*. Pl. Br. V. 8. *ὠλεμενομήτης*. P.

ὁ λειμνορμίτης. Pl. Br. Vid. ad nr. 1. v. 7. — ναυτίλην. P. Br. ναυτίλην. Pl.

Nr. 6. σαρύρου. Sic etiam in Plan. p. 76. ubi Σαρύρου Θυλλεσ precedit. Br. II. 277. nr. 6. An. II. 2. p. 506. V. 1. πορτορέων. P. πλοητόκον. Pl. Br. V. 2. πινυαί. P. Br. πυνία. Pl. — V. 3. γαληναίη. P. Pl. γαληναίη malit Passov. in not. mst. comparans Br. ad Apoll. Rhod. IV. 1171. Ruhnken. ad Homer. Hymn. in Cer. 13. ubi tamen, ni fallor, ὁδμῇ et ὅπῃ γαλῆν nonnihil diversa sunt. — V. 5. 6. λύστε ναῦτας. P. Pl. λύστε, νηῶν περ. corr. Br. convenienter ad εὐπτερίγων, sed verborum structura nimis ambigua. Suspiscabar: πίνετε δὲ στείρων λ. σκολιδας. quod a vulgata non tantum abest, quantum primo adpectu videtur. Pro velis σπαῖρα sunt ap. Homer. Od. ε. 318. ζ. 269. An dicamus, librariorum, ut saepe alibi, terminationes vicinorum vocabulorum inter se permutasse, quum poeta scripsisset: πίνετε δὲ πτέρυγας λεπταλέων σκολιδων? Vela πτέρυγας et πτερεὰ νηὸς dici, notum. Cf. Ruhnken. Ep. cr. p. 110. ε. — Nr. 7. φυχίου. Br. II. 96. nr. 16. An. II. 1. p. 257. V. 1. κυμοπλήγος. P. κυματοπλήγος. Pl. Br. V. 5. ἄκνισον. P. ἄκνισσον. Pl. Vide Br. in Lectt. pag. 146. Heyn. ad Homer. 'Ιλ. Tom. IV. pag. 36. — V. 6. ἐμῶν. P. ἐμόν. Plan. Br. V. 7. οὐδ' ἐκ. P. Br. ἐν δ' ἐνατόμβῃ. Pl.

Nr. 8. εἰς. Br. II. 96, nr. 17. An. II. 1. p. 258. V. 1. εἰς αἰγυαλίτιδα. P. Pl. ἐκαιογυαλίτιδα. Br. Vulgata defendi posse videtur. quum ἐπὶ sic passim reperiat cum accusativo post verbum quietis. Vid. ad p. 247. nr. 277. v. 2. ubi addendus Hesiod. Theog. 94. ἐκ γὰρ Μουσῶν ... Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἴασι ἐπὶ χθόνα καὶ καθαρισταί. ubi Guyetus frustra corrigit, ἐπὶ χθονί. Ib. 'Ε καὶ 'Ιλ. v. 11. οὐκ ἄρα μῶνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν Εἰσὶ δύν. — V. 2. αἰδυίας . . ἀντιβίας. P. Pl. αἰδυίας οὐποτε ἀντιβίος. Br. ἀντιβίη corr. Jos. Scaliger in not. mst. Ut αἰροβίας p. 241. nr. 226. v. 1. sic etiam ἀντιβίας dici potuisse videtur. Hiatus sustulit Hermann. ad Orph. p. 769. corrigens: οὔποτε ἐναντιβίος. — V. 3. ἄκρον. P. ἄκρος. Pl. Br. οἶονεν. P. οἶον κεν. Pl. Br. — V. 4. ξίσση. P. omissa lineola transversa, qua v indicari solet.

P. Nr. 9. Nec nomen poetae, nec lemma adscriptum. *Archio* esse videtur. Edidit Huschk. An. crit. p. 228. Paralip. I. nr. 104. p. 680. V. 2. ἀκάταν. P. ἄκατον corr. cl. editor. Post hunc versum

distichon unum aut alterum excidit. V. 3. *δίαινα ε' ἀπλ.* P. — *βῦκα.* Vid. nr. 14. — V. 5. *γλαυκον.* P. Vide an sincera sit lectio. Vulgo Priapus *minio* pictus. — Nr. 10. *ἀρχε νεωτ.* Edidit Huschke An. cr. p. 226. Paralip. I. 105. p. 681. V. 1. *τόνδ' ἱερῆς ἐπὶ διουάδος.* P. *τόνδε πέτρης ἐπὶ λισσάδος* corrigit cl. editor. Cf. Aeschyl. Suppl. 807. Euripid. Androm. 554. Hercul. Fur. 1148. Theocr. Eid. XXII. 37. Fortasse lenius: *τὸν δειρῆς ἐπὶ λισσάδος.* Suid. *δειρά, καὶ δειράδες, οἱ τραχώδεις τόποι τῶν ὄρων.* Pindar. Ol. III. 49. *Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν.* Hesych. *δέρα* (idem quod *δειρά*). Vid. Eustath. ad Ἰλ. p. 73. 37.) *ὑπερβολὴ ὄρους, οἱ δὲ τὰ εἰμὰ τῶν ὄρειων.* Dosiadae Ara I. v. 11. *λίσσαϊον ἀμφὶ δειράσιν.* — *αἰγιαλίτη.* P. *αἰγιαλίτην,* Huschk. — V. 6. *ἐπλοῖης* non intelligo. Fortasse scribendum: *ὄνεκα ταύτης εὐνοίης* aut *εὐποιῆς, ob illam piscatorum pietatem,* qui me in hoc promontorio collocaverunt.

Nr. 11. *σατίρου.* Br. III. 184. nr. 173. tamquam *ἀδέσποτον.* Vid. in Lectt. p. 267. *Satyr*i nomen addidit Grotius in Mantissa IV. T. III. p. 423. An. III. 1. p. 385. V. 2. *λαγοκτενέεις.* P. *λαγοκτενέεις* correxī cum Schaefero in not. mst. Cf. Schneider. Lex. Gr. V. — V. 4. *ἄνθεσιν ἀκλινῶν πᾶν ἄγει.* P. *σύνθεσιν ἀκλινέων Πᾶν ἀνάγει.* Br. cum Salmasio. In his repetitum *Πᾶν* copulae defectum supplet. Caeterum repono *ἀκλινέων,* in qua voce ῖ corripitur. — Nr. 12. *ἀδέσποτον.* Edidit Huschk. An. cr. p. 252. Ipse exhibui Animadverss. III. 2. p. 21. in Paralip. I. nr. 106. p. 682. Cf. epigr. in Append. ex Plan. nr. 227. T. II. p. 694. — V. 3. *μὴ φέρδαν οσσον.* P. *ᾠσσοι* emendavit cl. editor. *μὴ φέρδαν.* non omnes sine discrimine. Philostratus in Append. ex Plan. nr. 110. T. II. p. 657. *φέρδαν νεῖνται ἀπ' ἡῖνος.* Alciphrr. L. I. 23. p. 92. *φέρδαν φερόμενοι κατεκτεπὸν οἱ ἄνεμοι.* Oppian, Hal. I. 485. *ὡς μετ' ἀλλήλοισιν ἀρηρύτα νηδύος εἶσω, Φύρδην συμπεφνῶτα.* Snid. I. p. 602. in *Διονυσίων σκαμμάτων*· *ὁ τριεβδέλυρος καὶ κνκῶν, καὶ φέρδην καὶ μελγὴν ἅπαντα ποιῶν.* — *βαρηγόν.* P. *βαρεῖ γόνν.* Huschk. V. 4. *δίψα.* P. V. 5. *σύσκιος.* P. Emendavi *ἔδσκιος,* assentiente Huschkio. — *αἱ θ' ὑπό,* P. *α' δ' ὑπό* correxī cum cl. editore.

Nr. 13. *σατίρου.* Br. II. 276. nr. 3. An. II. 2. p. 304. V. 2. *πῆδύει.* P. *πιδύει.* Pl. Br. *πυκινού.* P. *πυκινόν.* Pl. Br. — Nr. 14. *ἔγα σχο.* Br. III. 53. nr. 57. An. III. 1. p. 89. V. 1. *εὐδία.* P. *εὐδία.* Pl. Br. V. 2. *φρίκα.* P. *φρίκι.* Pl. Br. ¶ V. 8. *οικελικήν.*

P. Br. *σιελήν* quaedam editt. Plan. — *ποντοπορέε*. P. *ποντοπορέε*.

Pl. Br. — Nr. 15. *πau) σιλεν*. Br. III. 89. nr. 57. 'An. III. 1. p. 167. V. 2. *ἄλλος*. P. in marg. *εἰ. εἶαρος*. Pl. Br. V. 4. *ἐπ' ἡ-
όνων*. P. et editt. Pl. usque ad Steph. qui *ἐπ'* habet. — Nr. 16.

Θεαιτητ σχολ. Br. II. 514. nr. 2. An. II. 3. p. 404. V. 2. *κλίπων*. P. *καλύκων*. Pl. Br. V. 5. *γεῖσα*. P. Br. *γεῖσσα*. Pl. Vid. Albert. ad Hesych. T. I. p. 808. not. 28. Ap. Aratum v. 971. vulgo legitur: *ἐρχόμενοι κατὰ γεῖσσα*. vett. editt. rectius *γεῖσα*. Sic etiam Porson in Euripide. In Theodori Prodromi Am. Rhod. et Dos. L. III. p. 110. scr. *Οἱ τὸν πόθον γεῖσσοῦντες* (*γεωφῶντες* vulg.) *ἐν μέσais μῖθais, Σαθροῖς θεμίδλοis, εὐδιππορωτέρois Καὶ τῶν ἐν ἄμμφ παιδικῶν αἰθερμάτων*. — V. 10. *οἷα ἐπὶ*. Ne copula desideretur, scribam, *οὔτ' ἐπὶ*. V. 11. *παντομέδοντι*. P. *ποντομίδ*. Pl. Br. V. 13. *παρά*. P. et Codd. Pl. ap. Br. *παρά* vulg. V. 14. *ἄτρεμος*. P. *ἄτρομος*. Pl. Br.

Nr. 17. *ἀντιφιλ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 222. Paralip. I. 107. p. 683. V. 1. *ἀρχελαως*. P. Conditorem urbis, coloniae ducem, in portu collocatum, intelligebat cl. Huschkius, assentiente Heymio, qui de Apolline cogitabat. Mihi Pan aut Priapus *λιμενίτης* invocari videtur. Cod. lectionem *ἀρχελαως* muto in *Ἀρχέλειω*, genitivo cum *ὀθόνη* conjuncto. Dioscorid. supra p. 231. nr. 167. *Ἀρχέλειά με δέμαρα*. ubi vid. de nominis forma. Tum v. 2. *οἰχομένην ὀθόνην* mutaverim in *οἰχομένη γ' ὀθόνη*. *Archelai velis propitium mitte ventum. κατὰ σταθερῆς, θαλάσσης* sc. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. I. 71. p. 179. *διαλειπούσης τῆς λίμνης . . ὅταν ὑπονοστήσῃ τὸ νῆμα καὶ σταθερὸς ὁ βυθὸς γένηται*. Gregor. Nazianz. Carm. XII. 32. T. II. p. 83. D. *ἐν σταθερῇ πῆγμα βάλλον λιμῖνι*. Sensus itaque: O Pan (qui, ut *λιμενίτης* et *ἀερολογίτης*, in promontorio collocatus, portum et quae portui proxima sunt, tueris), dum navis in tranquillo navigat (*ἐν σταθερῇ τοῦ λιμένος θαλάσσης*), velis Archelai (navis domini vel gubernatoris) lenem mitte ventum, ut portum bonis relinquat auspiciis, et in altum (*ἐπὶ Τρίτωνα*. Vid. Huschk. l. c.) perveniat: tum vero navigationem porro dirige usque ad Pythéum (Apollinis templum. *Προθεῖον· τὸ μαρτεῖον*. Suid.) unde, ut a loco Apollini sacro, secundo vento usus reliquum iter perficiam. — V. 3. *ἡρόνος*. P. V. 5. *ἀοιδῆ*. P. *ἀοιδῶ* scripsi, adstipulante Huschkio. V. 6. *ἐναιε*. P. Scripsi *ἐναιε*, in qua voce media producitur. Cf. imprimis Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 364.

¶ Nr. 18. ἀρεντ/. Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. nr. 108. p. 684. V. 1. γωβρυ. depravatam vocabulum. — φιλελάστρια. P. φιλεράστρια emendavi cum Huschkio. Philodemus supra p. 88. nr. 4. ὦ φιλεράστρι' ἄκοιτις. De litteris ρ̄ et λ̄ inter se permutatis vid. ad p. 179. nr. 211. v. 7. Hinc ap. Aelian. H. An. VI. 5. νεαροῖς οὖσιν αὐτῶν τοῖς ἔλκεσιν. recte me emendasse puto, ἔρυσσιν. quae vocabula etiam permutata ap. Nicandr. Ther. 687. Infra p. 551. nr. 332. πλωρεῦς est in Cod. pro πρωρεῦς. V. 3. ἐσέρωτας. P. — Nr. 19. ἀπολλωνίδου. Br. II. 133. nr. 8. An. II. 1. pag. 357. V. 1. παρειδων. P. παρηῖδων. Pl. παρηῖδων. Br. Una littera leviter immutata scripsi, παρειάων. Ap. Tzetzam in Posthom. 569. scr. παρήϊα εἰλε γελῶντα. pro παρηῖδα. Et sic fere nunc Bekkerus dedit. πρῶτον. P. Br. πρῶτον. Pl. V. 2. ἡϊθίους ἔλικας. Aelian. H. An. XVI. 30. εὐτοριχὰς δεινῶς τὰς αἰγας, ὡς εἰπεῖν βοστρυχούς, ὡς τινὰς ἔλικας κόμης, ἐξηρτησθαι αὐτῶν. fortasse scripsit: ὡς εἰπεῖν βοστρυχῶδες τινὰς ἔλικας κόμης ἐξ. αὐτ. — V. 4. λεύκιον. P. et quaedam editt. Plan. Δεύκιος ed. Nic. Sab. Asc. St. Br.

Nr. 20. ἀδαίου. Edidit Huschk. An. crit. pag. 260. Paralip. I. nr. 109. p. 685. V. 2. βάξς ἄ. P. V. 2. ὄρκων. Durum, ὄρκων δράσσεσθαι χερσίν, nec contextui aptum. Nam iusjurandum quoque simplex ille et expeditus puerorum sectator nugis accensere debebat. Suspiciari possis, ἔργων, quod de re venerea usurpatur, ut statim v. 4to. Achill. Tat. I. p. 28. σὺ δὲ μηδὲν εἶπες πρὸς παρθένον ἀφροδίσιον· τὸ δὲ ἔργον ζήτει. et mox: εἰδὼν δὲ αἰτήσης τὸ ἔργον. Fortasse tamen verius, quod nec aliis displicuit: ὄρχων δράσσειο χερσίν ὄλαις. Vid. Animadverss. T. II. 3. p. 105. — V. 4. ἐπιτορυγον. P.

Nr. 21. φιλοδήμων. Br. II. 89. nr. 24. An. II. 1. p. 235. V. 1. γαληναίη. P. Br. γαλαναίη. Pl. δικαίων. P. δικαίοις. Pl. — V. 3. προκαίων. P. προκίων. Pl. Br. ῥοδέων corr. Jos. Scalig. in not. mst. Antip. Sidon. p. 319. nr. 711. ἥδη μὲν προκόις . . πίννато νυμφῆ Κλειναρέτῃ χρυσίων παστός ἔσω θαλάμων. — V. 4. νεφόμενον. P. V. 5. κωφά. P. Pl. κούφα. Br. corr. in Lectt. Haec verba permutata etiam p. 572. nr. 25. In Philostr. Vit. Apollon. II. 13. p. 64. de varia elephantorum indole: τοὺς μὲν ἐκ τῶν ἐλῶν ἀλίσκομίνους, ἀνοήτους ἡγούνται καὶ νοίφους Ἰνδοί. Fortasse κωφούς, hebetes. Etiam ap. Apollon. Rh. IV. 1238. κούφη δὲ σφιν ἐπιβλῦναι ὕδατος ἄχνη. Tom. IV.

facile praetulerim lectionem Codd. quorundam *κωφή. κῆμα κωφὸν καὶ ἄβρομον*. Ib. IV. 153. — *οὐδενί*. P. Br. *οὐδέν*. Pl. V. 8. *ναῖκακοίς*. P. *ῥωμαῖκοίς*. Pl. Br. ex arbitraria conjectura Planudis. In epogr. Gruteriano habetur, *ναῖ κακοίς*, teste H. de Bosch. T. IV. p. 270. Scripsi, una littera deleta, *ναῖκακοίς. fac, ut salvus ad Naïdem redeam*. Naïdem Philodemo amatam fuisse, constat ex ejus epigr. p. 102. nr. 107. Illius amplexus, quibus per Gallicam illam peregrinationem aegre caruerat. per *λιμῖνας ναῖκακοίς* facete significat. Usus vocum *λιμὴν* et *ῥωμος* ap. poëtas eroticos illustravi in Animadversis. T. I. 1. p. 64. T. III. 1. p. 210. Hac lectione admissa omnia bene cohaerent, et finis respondet initio. — V. 8. *δεσπότη*. P. *δεσπότης*. Pl. Br.

Nr. 22. *βιανορ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 235. Paralip. I. nr. 110. p. 686. V. 2. *διεξοφίων*. P. *φειγέ δ' ἔτ' ἐξ ὄφ*. corr. Huschk. Verbis recte distinctis nihil praeterea mutandum existimavi. In loco conclamato Orphei Argonaut. 1291. *αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πόντον παρήμεψι θεῖουσα Ἀργῶ, κῆμα δὲ πόντου καὶ κόλπον ἴκανε*. fortasse scribendum: *θεῖουσα Ἀργῶ κῆμα διὰ πόντου, καὶ κ. ἴκ*. Bene jungitur *θεῖουσα κῆμα*, ut *Αἰβηκοῦ μέσσα θίων πελάγους* p. 247. nr. 273. et statim nr. 23. *μέσσα θίει πελάγη*. Sic saepe etiam *πλεῖν θαλάσσαν*, quod alibi illustravimus. — V. 3. *δουνακοδηφατον*. P. *δουνακόφοιτα* ¹ *τόν* correxi c. Huschkio. — Nr. 23. *αὐτομέθον*. Br. II. 210. nr. 11. An. II. 2. p. 136. V. 6. *ἐμπροσθιν*. P. *ἐμπροσ*. Pl. Br. sensu homerico. Vid. Clark. ad Homer. Od. β. 319.

¶ Nr. 24. *κριναγόρ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 218. Paral. I. nr. 111. p. 686. V. 3. *Θρήϊκι*. media producta. Vid. Dorvill. Vann. crit. p. 386. — V. 4. *πρηεῖ ἀσπασιω*. P. Scripsi *πρηεῖς Ἀσπασίη* cum cl. editore. Nomen *Aspasii* naufragi occurrit p. 285. nr. 495. *πρηεῖς αἰγιαλά*. p. 118. nr. 209. — Nr. 25. *ἀντιπύτι*. Br. II. 113. nr. 18. An. II. 1. p. 299. — Nr. 26. *λουμῖ*. Br. II. 514. nr. 28. An. II. 2. p. 429. Ad sensum cf. inprimis Isocrat. ad Demonic. T. I. p. 21. ed. Beatt. *ἀπῆλανε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν, ὡς θνητός, ἐπεμελεῖτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων, ὡς ἀθάνατος*. et Inscript. ex Pocock. Sylloge Sect. VII. nr. 38. quam dedi in Append. nr. 121. T. II. P. 798. V. 4. *δαπάνη*. P. — Nr. 27. *ἔ* ^υ ^τ *αν*. Br. II. 515. nr. 33.

An. II. 2. p. 452. V. 1. ποιήσας. Pl. et Ap. Coth. Dorvillius in membr. Palat. ποιήσας esse ait. V. 2. θεόν. P. θεούς. Pl. Br.

Nr. 28. ^τ ^ε ^α ^υ Br. II. 314. nr. 29. An. II. 2. p. 430. V. 1. εἰ
πράττονσιν πᾶς ὁ β. P. εἰ πράσσουσι πᾶς. Pl. versu elumbi. ἅπας
Br. cum Dorvillio in Vann. crit. pag. 328. nec aliter Scaliger in not.

mst. — Nr. 29. ^τ ^ε ^α ^υ Br. II. 314. nr. 31. An. II. 2. p. 431. —
Nr. 30. ἀθλῶ. Br. III. 238. nr. 409. An. III. 2. p. 104. Iterum
legitur in Cod. p. 568. sine lemmate. In Plan. p. 39. St. Luciano
tribuitur. Ad sensum cf. Apollon. Rhod. III. 143. μηδέ τις ἔστω
Ἀμβολίη· δὴ γάρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.

Nr. 31. λονι/. Br. II. 342. nr. 118. tamquam Lucillii. In
Plan. p. 17. ed. St. Luciano inscriptum. V. 2. ἀλλ' om. P. suppeditat
Pl. Br. Vid. ad p. 387. nr. 190. v. 1. — Nr. 32. παλλυδᾶ. Br. III.
148. nr. 26. ut ἀδέσποτον. Recte. Laudatur enim hic versus a scri-
ptoribus Palladā longe vetustioribus. An. III. 1. p. 283. Expressit
eum Lycophr. v. 489. ὡς πολλὰ χεῖλες καὶ δευστραίων ποτῶν Μίση
πλίνθει μοῖρα παμμήτωρ βροτῶν. — κύλικος. ποτύλης habet Athen.
L. XI. p. 478. E. — Nr. 33. ἀθλῶ. Sic etiam in Plan. p. 35. St.
Br. II. 437. nr. 142. inter epigr. Palladae. An. II. 3. p. 265. V. 1.
αἰ. P. αἰ. Pl. Br. δὲ ante δεινὸν om. P. supplet Pl. Br. Ante αἰ
inserui μέν, quod per compendium scriptum facile excidere potuit. —
Nr. 34. παλλαδα. Br. II. 453. nr. 126. An. II. 2. p. 258. — Nr. 35.

^α
λονι/. Br. II. 316. nr. 38. An. II. 2. p. 435. V. 1. εἰ πρᾶντων.
P. Br. μὴ πταίων. Pl. — V. 2. καὶ σεν. P. σου. Pl. — V. 3. ἦν
παίσις. P. ἂν παίσις. Pl. οὐδεὶς ἐστι. P. οὐδεὶς ἔτι. Pl. Br. V. 4.
τύχης ῥοπαῖς. P. τύχης τε ῥοπαῖς. Pl. quod friget. τύχης ῥιπαῖς. Br.
c. Dorvillio, qui se hoc in duobus Codd. invenisse testatur. Etiam
membran. lectionem facile accommodaveris versui scribens: ἐχθρά,
ῥοπαῖσι Τύχης συμμεταβαλλόμενα. Sed ῥιπαῖς videtur verius, prae-
sertim ob usum pluralis numeri.

P. Nr. 36. ^τ ^ε ^α ^υ Br. II. 315. nr. 34. An. II. 2. p. 432. V. 2.
καθορᾶν. P. καθαρὰν. Pl. Br. ὥπερ ὁ τὰν καθαρὰν ψευδόμενος
φιλίαν. p. 506. nr. 121. V. 4. πλείονα βλάπτομεν. P. πλείονα βλα-
πτόμεθα. Pl. Br. — Nr. 37. ^τ ^ε ^α ^υ Br. II. 316. nr. 39. An. II. 2.
p. 436. V. 2. ἐφελκομένη. P. quod a Salmasio probatum recepit Br.
ἐφελκομένην. Pl. Active usurpari ἐφέλκεσθαι constat. Pollux I. 124.

αἰχμαλώτους λαβεῖν, ἐφίλκεσθαι. Infra p. 592. nr. 152. πνεῦμα δ' ἔμὸν κάλλει ἐφελκόμενος. Leontius in Planud. nr. 288. κάλλει καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκόμενην. — Nr. 38. διοῦνσι. Est ap. Planud. p. 20. St. quod Br. fugit. — Nr. 39. ἄδῃλ. Br. III. 241. nr. 425. An. III. 2. p. 114.

Nr. 40. ἄδῃλ. ut etiam in Plan. p. 116. St. et ap. Br. III. 241. nr. 424. An. III. 2. p. 114. Legitur inter gnomas Theognidis v. 1147. ubi μεθεῖς φίλον. — Nr. 41. λουκίαν. Br. II. 315. nr. 36. 37. primum distichon, ut peculiare epigr., a sequentibus separavit, sententiam secutus Rittershusii ad Porph. Vit. Pythag. p. 43. qui haec nihil inter se commune habere existimabat. At v. 1. 2. sententiam in universum enuntiant, quae in sequentibus pertractatur. An. II. 2. p. 433. V. 2. αἰτήν. P. et editt. vett. Plan. αὐτή. Steph. λέπτης verissime emendavit Br. quamvis dissentiente Boschio T. IV. p. 534. Ap. Achill. Tat. II. 35. p. 97. βουλόμενος αὐτοῖς τῆς λέπτης ἀπαγαγεῖν. Cod. Monac. nr. 96. τῆς αἰτήε. — τῶν κτεάνων. P. Pl. τῶν ἀγαθῶν. Br. nimis pro arbitrio. τὰλλα, τὰ τῆς τύχης sc. κτίανα μὲν ἔχει τινά, ἀλλ' ὀλίγα ταῦτα καὶ πολλῶ πλείονα λύπην τίκοντα. V. 3. τὸν δὲ P. et ed. St. Plurimae editt. τόνδε, cum quibus facit Br. qui hoc versu novum epigramma incipit. V. 6. αἰεί. P. ut in Lectt. Ald. 1. corrigitur. Tamen αἰεί per plurimas editt. propagatum. V. 7. πολυτρήτοις ἐν (ἐν Pl. Br.) σίμβλοις. Nonn. Dion. XIII. p. 366. 11. μέλιτος γλυκερωῶ πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων. — V. 8. δρεπομένων. Pl. Br. Sic in Oppian. Cyn. II. 38. vulgo: δρεπομένοις αὐτοῖσι μάλιστα ἄνθος ὀπώρας. Br. cum Guyeto δρεψαμένοις corrigit, δρεπομένοις verius esse postea intelligens. Etiam infra in Planud. nr. 231. T. II. p. 696. edit. pr. δρεπόμεναι habet pro δρεπτόμεναι.

Nr. 42. τ' αὐ. Br. II. 315. nr. 55. An. II. 2. p. 433. — Nr. 43. ἄδῃλ. Br. III. 199. nr. 242. An. II. 2. p. 12. — Nr. 44. sine auctoris nomine. Quum sequenti epigrammati adscriptum sit, τοῦ αἰτοῦ, sponte intelligitur, hoc quoque epigr. non esse ἀδίσπορον, sed auctoris nomen librarii oscitantia omissum esse. Palladae tribuitur in Plan. p. 63. St. cuius ingenium sapit. Br. II. 413. nr. 31. An. II. 5. p. 217. V. 1. ἔγραψεν. ἔγραξεν malit Gracius in not. mst. V. 2. λάβοι. P. λάβῃ. Pl. Br. V. 3. ῥήματα αὐτάρ. Iliatui Palladas minime infestus, qui etiam v. 4. in δόμινι ultimam aut vocalem producere ausus est.

Respexit hunc lusum Eustathius ad 'Il. τ. p. 1240. 18. τὸ δὲ δόμεναί πεπαικται τοι τινὶ παλαιῷ ἀτιμουμένῳ διὰ πενίαν ἐν τῷ εἰπεῖν· οὐκ ἐθέλω δόμενε, οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι. — Nr. 45. ^υτ ^ταν. Br. II. 432. nr. 122. An. II. 3. p. 257. V. 1. μνήμης quaedam editt. Plan. τ. ποιῶν. P. V. 3. ἐν ἔφυσεν. P. ἐνέφρυσεν. Pl. Br. V. 4. φυτὸν οὐράνιον. Themist. Or. XIII. p. 170. A. ὁ θεὸς δὲ δυνάμει διὰ τοῦτο πάντων ὑπερτερεῖ, (ὅτι videtur inserendum) καὶ ἀρετῇ· καὶ ὅστις ἐκείνῳ παραπλήσιος ἐν τῇ γῇ, οὗτος φυτὸν οὐκ ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον. Idem Or. I. p. 3. B. de rege: θείας δὲ ὄντως δὴ τινος καὶ ἀτίφου μοίρας φέσσει μετέχον, ζῶον οὐράνιον. Synesius de Provid. p. 100. D. θεῖον οὖν οὕτως καὶ ἐν ὅλον τὸ ζῶον ὄντως τοῦτο γίνεται· καὶ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ γῆς φυτὸν οὐράνιον. V. 6. κοσμοῦ. P. κοσμῶν. Pl. Br. P. V. 7. τὸν om. P. supplet Pl. Br. Similiter Callimachus p. 290. nr. 524. οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμνῳ ἀθηθινός, εἰ δὲ τὸν ἡδὲν βούλει κ. τ. λ. — Nr. 46. παλλα. Br. II. 423. nr. 77. An. II. 3. p. 239. V. 3. ἐτέρους. ἐτάρους malebat Br. quod equidem vulgatae non praeferrem. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 339. 22. εἰ δὲ ἕτερος ἐτέραν τριηραρχίαν ἀφείς, αὐτὸς ἤξιον δαπανᾶσθαι. Reiskius corrigat: ἐταῖρος ἐταῖρον τριηραρχίας ἀφείς. Suffecerit scripsisse: εἰ δὲ ἕτερος ἕτερον τριηραρχίας ἀφείς. V. 4. εὐρόμενος. P. εὐράμενος. Pl. Br. Vid. p. 182. nr. 224. p. 224. nr. 119. p. 303. nr. 607. p. 334. nr. 52. Nr. 47. ^υτ ^ταν. Br. II. 410. nr. 16. An. II. 3. p. 208. V. 1. ἔοικεν. P. ἔοικε. Pl. Br. — Nr. 48. ^υτ ^ταν. Br. II. 436. nr. 137. An. II. 3. p. 263. V. 2. τῷ δέτ' ὅμοιον. P. τῷδ' ἔθ' ὅμ. Pl. τῷ δέθ' ὅμ. Br. Scripsi quod lenissimum est: τῷδε θ' ὅμοιον. V. 4. ὕταν 'Ισοκράτους. P. μὴδ' ἂν 'Ισοκράτους. Pl. Br. In nomine Isocratis prima syllaba est ambigua. Producitur in Christodori Ecphr. v. 256. et in epigr. Append. nr. 347. T. II. p. 867. et nr. 216. T. II. p. 825. V. 5. ἐν ἐταίρῳ. i. e. ἐν ἐταῖρον δίκῃ. In Pal. οὐδὲν esse videtur. Ingeniose ludit Casaubonus in not. mst. οὐδὲν ἐταίρας σεμνότερον δικάσαι τῆς ὑπαρχῆς δύναται.

Nr. 49. ^υτ ^ταν. Edidit Huschke in Anal. cr. p. 261. Nos in Paralip. I. nr. 112. p. 687. V. 1. καὶ ἐρίῳ. P. praeclare editor καὶ σέρῳ. Schol. ad Aristoph. Vesp. 351. Κρατῖνος μύρμηκ' φησι τὸν σέρῳ. οἱ δὲ ζωῦφιον κωνωπῶδες, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἔστι κὰν μύρμηκι καὶ σέρῳ χολή. Cf. Suid. in σέρῳ. Diogen. Proverb. I. 12.

Plutarchum T. II. p. 982. D. eodem vitio laborantem liberavit P. Leopardus in Emend. L. V. 21. Qui Plutarchum exscripsit Aelian. H. An. IX. 3. veram lectionem dedit; in edit. Wyttenbachiana T. IV. P. II. p. 983. *σίριφον* excusum. — V. 3. *δέ με*. P. *δ' ἐμέ* scripsi ob antithesin. V. 5. *τούς ἔργοις*. P. *τοὺς ἔργοις* emendavi, probante cl. editore. — *όλοσχοίνῃς*. Respexit noster locum Aeschinis Or. π. παρακρ. p. 206. καὶ περὶ τῶν δικαίων τῶν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ πολέμου τοιαῦτα ἐρεῖν ἔφη, ὥστε ἀποφράξωιν τὸ Φιλίππου στόμα *όλοσχοίνῃς ἀβρόχῃς*. ubi Palladas ἀποφράζειν videtur legisse. Schol. in Oratt. gr. T. III. p. 73. *όλοσχοίνῃς* . . τοῦτό τις λέγοισιν εἶδος αἰαί τις φητοῦ ἱμαντῶδους, ὡς περὶ τῶν λίγων λίγυι ὁ ποιητής. Vid. Bast. in Comment. Palae. p. 743.

Nr. 50. ^υ ^τ *τ' αν*. Br. II. 430. nr. 113. An. II. 3. p. 253. Ethicam fabulae de Circe interpretationem erudite persecutus est Creuzer in Prolegg. ad Plotin. de Pulcrit. p. LXX. sqq. V. 3. *αὐτῇ*. P. V. 8. *ὀδυσεύς*. P. *ὀδυσεύς*. Pl. Br. — *τὴν νεότητα*. P. Pl. *τὴν φιλόνητα*. Br. c. Opsopoeo. Suspiscabar: *τὴν νεότητα*. *levem futilemque libidinem*. *Κενός* interdum id quod *μάταιος*, quam vocem de libidinis usurpatam illustravit Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. Huc facit *νεοφωνία*, *ματαιολογία*. Hesych. quam vocem per *μυσαρὰ καὶ μάταια δόγματα* interpretatur Theodoret. in Suic. Thes. T. II. p. 87. — V. γ. *ἔμφρονα λογισμὸν*. P. et vet. edit. omnes usque ad Steph. qui *δωρημα* dedit. Hoc amplexus est Br. Aliud quid latere, dubitare noli. *φρονέοντα* suspiscabatur Scaliger in not. ms. Ipse de *στερέωμα* cogitabam, respectu habito ad *στερεὸν λογισμὸν*. Propius accesserit etiam: *φύσεως δ' ἰδίας ἄμβωνα λογισμὸν*. *ἄμβωνα*, *ἀσπίδα*, *σάκος*, i. e. praesidium. Aeschyl. Suppl. 193. *κρείσσον δὲ πύργου βωμός, ἄλλήγητες σάκος*. Nec hoc a Palladae ingenio abhorreret.

Nr. 51. ^υ ^τ *τ' αν*. Br. II. 433. nr. 124. An. II. 3. p. 258. P. V. 3. *ἀλλὰ τίς*. P. V. 5. *πέφνε*. P. *πέφνε*. Pl. Br. — Nr. 52. ^υ ^τ *τ' αν*. Br. II. 431. nr. 118. An. II. 3. p. 256. V. 2. *ὡς ἀνὴρ*. Ne in *ἀνὴρ* prior in thesi producat, scribendum suspicor: *ὡς ἄρ' ἀνὴρ*. Non minus bene haberet: *οἷόν ἀνὴρ*. — Nr. 53. ^υ ^τ *τ' αν*. Br. II. 414. nr. 35. An. II. 3. p. 218. V. 1. *ἀνδροφόνους*. P. Pl. *πατροφόνους* Br. ex conjectura minime absurda. Parricidae tamen inter *τοὺς ἀνδροφόνους* comprehendi posse videntur. — Nr. 54. ^υ ^τ *τ' αν*. Br. I. 74. nr. 132.

An. II. 3. p. 260. V. 1. ἡ φύσις. P. Pl. ἡ φύσις. Br. c. Salm. Nec aliter Grotius: *non tantum vitae finem facit arida tabes*. V. 3. τοῦτ' ὁ τερ. P. τοῦτ' ὁ τερ. Pl. Br. V. 4. τῷ πόντῳ. P.

Nr. 55. τ' αν. Br. II. 409. nr. 13. An. II. 3. p. 206. V. 1. κομπάζεις. P. κομπάζης. Pl. Br. προστάγμασι. P. Br. προστάγματι. Pl. V. 3. ἀπὸ πέτρης. In Oppian. Cyneg. II. 562. εἰτ' οὖν ἐκ πέτρης ὁλοὸν τόδε γῆλον ἐπῆλθεν, Εἰτ' αὐτόχθονές εἰσιν. Cod. Paris. ἐκ προτέρης . . . ἔθληεν. ubi ἔθληεν vulgatae fortasse praeferendum. [Ibid. v. 566. scribe: ἡ δὴ (ἡδη vulgo) καὶ διεροῖσιν ἐν ἑργοπόρῳ θαλάσσης βένθεσι.] — φησὶν. P. et plurimae editt. vett. γασί. Ald. 1. Steph. Br. A membr. non recedo. Usum verbi φησὶν in locutionibus paroemiasticis attigit Schaefer. ad Dion. Hal. p. 29. Cf. Schoettgen. ad L. Bos p. 92. — V. 4. εἰ πάντες. P. Pl. ἢ Br. quem sequor. Grotius: *Sunt cuncti, quidni tu quoque sub domina*. V. 5. φῆς. P. τύπτομαι. De muliere rixosa Maxim. π. κατ. v. 106. sic corrigendus: οὐδὲ κεν εὐπειθῇ μιν ἔχοι πόσις, οὐδ' ἐπέεσσιν, Οὐδ' ἔργους· αἰεὶ δὲ (vulg. ἀλλ' αἰεὶ κε) πανήμερον ὀρσοπολείοι . . . καὶ τοι (κε τε vulg.) πληγῇσιν ἰάπτοι. Paulo aliter haec correxit Dorvill. ad Char. p. 765.

Nr. 56. τ' αν. Br. II. 407. nr. 5. An. II. 3. p. 201. P. V. 7. ὀπιζομένας. P. Pl. ὀπτιομένας certatim corrigunt. Grotius: *Sunt et deformes, quibus insatiata libido est*. Cf. Pierson. ad Moer. p. 278. Ap. Dion. Chrys. Or. XIII. p. 429. non ὀπτύνειν ἐν τῇ φανερίᾳ, sed πτύνειν legendum esse docui in Addit. Anim. ad Athen. p. 96. — V. 9. εἰσυναγεῖ. P. V. 15—18. ob corruptelas, quibus scatent, a Planude omissi. Edidit illos, nullo emendandi conatu facto, Br. in Lectt. p. 220. nos in edit. Lips. T. III. p. 115. — ἥδε κρινεῖ τ' ἀλλ' ἀφρ. οἰστρὸν εἰρήνης οὐδὲ τι γῆρας αἰεὶ. Scribendum suspicor: τὰδε κρινεῖς· ἀλλ' Ἀφροδίτης Οἰστρὸν εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει. De hiatus in κρινεῖς nihil est, quod timeas, praesertim ante colon. Vid. supra ad nr. 44. Graefius tamen in not. mst. τὰδε κρινέτω corrigebat, in reliquis mecum faciens. — V. 17. αἰεὶ τε πεποίθαμεν. P. Scripsi αἰεὶ τε. Graefius praeterea, πεποίθομεν, propter λοιπόν. — μεθορκον. P. Sensus esse debet: at si qua iuraverit, deos etiam circumspiciamus oportet, qui perjuriam puniant. Pro καινερεου Cod. Pal. suspicabar καινοτρόπους, novos deos, sanctiores illos et castiores, quam veteres fuerunt. Haud absimilis locus Euphorionis ap. Stobae. Flor. XXVIII. p. 196. ἔφ. καινοὺς πορίζου πρὸς με πρὸς θεῶν θεοὺς, ἵνα τοὺς

Pl. V. 6. αἰτίζων. P. Pl. αἰτίας. Jos. Scaliger in not. mast. αἰτίσας. Br. Librarii oculus ad ultimum versum aberrasse videtur. Quamquam enim praesens participii pro aoristo usurpatum vidimus p. 359, nr. 11. p. 360. nr. 13, ubi vid. not., nimis tamen h. l. molestum, αἰτίζων οὐκ ἐθέλει παρέχειν. — V. 6. εἰ δ' ἀπιθήσης. P. ἀπιθήσεις. Pl. Br. Vid. ad pag. 122. nr. 227. v. 7. — Nr. 67. μακηδονίου ὑπάτου ἐν ὀνείρω. quae verba quid significant, ignoro equidem. Br. III, 121. nr. 35. An. III. 1. p. 236. — Nr. 68. ἀγαθίου. Br. III. 53, nr. 1. An. III. 1. p. 45. V. 5. ἧ γὰρ ἐκείνων οὐδὲν ἀτιμάζει. P. Br. οὐ γὰρ ἐκείνων φύσις ἀτιμ. Pl. In φύσις prior corripitur. Quidam Plan. Codd. hanc vocem omittunt, pro οὐ γὰρ, ἧ γὰρ exhibentes.

P. Nr. 69. τ' αὖ. Br. III. 63. nr. 81. An. III. 1. p. 111. V. 3. μούνον. P. μούνος. Pl. Br. A membr. non recedo, ubi ἀπαξ μούνον jungendum, semel tantum. — παραγίνεται. P. παραγίγνεται. Pl. — Nr. 70. μακηδονίου ὑπάτου. Br. III. 122. nr. 39. An. III. 1. p. 238. V. 4. δολιχος. P. δολιχαῖς. Pl. Br. — V. 8. παρφασίην. admonitionem. Vid. Heyn. ad 'Il. λ. 792. T. VI. p. 261. Ap. Gregor. Nazianz. de Reb. suis v. 505. T. II. p. 40. B. οὕτε παρφασίησιν λαίνομαι, οὕτε λόγοισι κλέπτομαι. Scr. παραιφασίησιν. — Nr. 71. τ' αὖ. Br. III. 122. nr. 40. An. III. 1. p. 238. et Addenda T. III. 3. p. 102. V. 1. γελῶ. P. γελῶ. Pl. Br. V. 2. ἀγαθῶν scripsi initiali majore, quum Bonorum illorum grex significetur, qui Pandorae pyxidem effugisse narratur. V. 5. ἐπ' Οὐλύμποιο. P. Pl. ἀπ' Οὐλύμποιο. Br. qua mutatione nihil opus. Bona illa, quae Dii Pandorae servanda dederant, per omnem terram vagata, ad Olympum redierant. Sio Babrius, (quem comparavit Heinrichius in Prolusione Kiloniae edita an. 1806. qua hoc epigr. erudite illustravit) in Fab. Aesop. a Schneidero ex Cod. August. editis nr. 13. p. 122. Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας, ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπων. Ὁ δ' ἀκρατὴς ἀνθρωπος εἰδέναι σπειδῶν, Τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας, Αἰτῶ ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἶκους, Κάκει πέτεσθαι, τῆς δὲ γῆς ἄνω φεύγειν. — V. 5. μετὰ πῶμα. operculo detracto. Supra p. 61. nr. 115. παρθένος νῆα τίχτε' μεθ' νῆα παρθένος ἦεν. filio edito. Vid. Boissonad. ad Philostr. Her. p. 429. Schaefer. ad Fab. Aesop. p. 145. Vocem πῶμα restitue Libanio T. IV. p. 838. 22. ubi σῶμα vulgo habetur. Illud est in Cod. Monac. nr. 96. — κατὰ χρέεσσα. P.

Nr. 72. *παλλαδά.* Br. II. 427. nr. 100. An. II. 3. p. 246. V. 1. *παίγνιον.* Synes. de Provid. pag. 120. D. *καὶ μοι δοκῇ πάγκαλον εἰρῆσθαι, θεοῦ παίγνιον ἄνθρωπον εἶναι, παίζοντος αἰ τοῖς πράγμασι καὶ πεττεύοντος.* Zeno imperator, τοῖς συνοῖσι στενάχας, θεοῦ παίγνιον ἄρα, εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος. ap. Suid. in *Ζήνων.* T. II. p. 9. — Nr. 73. *τ* av. Br. II. 428. nr. 101. An. II. 3. p. 247. — Nr. 74. *παν)* *σιλεντιαρίου.* Br. III. 93. nr. 71. An. III. 1. p. 173. V. 3. *πολεμίζεται.* P. Pl. In uno Cod. regio ap. Br. *πελεμίζεται.* nec aliter Scaliger in not. mst. Macedonius p. 124. nr. 255. *κράδις δὲ βεθός πελεμίζεται οἴστρω.* Homeri et Hesiodi loca indicat Stephan. Ind. in Thes. Gr. L. p. 1623. D. Ap. Hesych. T. II. p. 905. scribebatur *πολεμίζειν* et *πολεμίζθη*, ubi litterarum ordo *πελεμίζειν* et *πελεμίζθη* postulabat. Vid. Böckh. Not. crit. ad Pindar. p. 547. s. — V. 4. *καὶ τῇ καὶ τῇ.* P. καὶ om. Pl. Br. — *θαμιναῖς.* P. *θαμινῶς.* Pl. Br.

Nr. 75. *παλλαδά.* Br. II. 432. nr. 123. An. II. 3. p. 258. P. V. 5. *παλάμη ὀλίγην.* P. *ὀλίγην παλάμη.* Pl. Br. Ejusmodi transpositiones in Cod. Palat. frequentissimae. V. 6. *κατάγει.* P. Pl. *κατάγει* corrigendum censebat Br. Vulgata bene habet. V. 7. *ἀγνορήν τρεφόμεθα.* P. *ἀγνορήν τρεφόμεσθα.* Pl. Vid. nr. 81. v. 3. — Nr. 76. *παύλου σιλεν.* Br. III. 100. nr. 75. An. III. 1. p. 189. V. 6. *καὶ βίωτον θανάτου.* P. *βιώτου θάνατον.* Codd. Plan. ap. Br. Vulgo *θάνατον βιώτου.* V. 7. *γινώσκων.* P. *γιννώσκων.* Pl. Br. V. 8. *εἰς μίαν ὁρών.* P. *εἰσορών.* Pl. Br. — Nr. 77. *παλλαδά.* Br. II. 433. nr. 127. An. II. 3. p. 140. V. 2. *κλήρω* et *τωῖ.* V. 3. *τούτω* et *τωῖ.* P.

Nr. 78. *τ* αὐτοῦ. Br. II. 437. nr. 144. An. II. 3. p. 265. V. 1. *μίμων.* P. *μίμεις.* Pl. Br. plena distinctione post *κάμνε* posita. Hac deleta, Cod. lectionem restitui. V. 3. *σκόληνα βαλεῖν.* P. Pl. *σκόληξε βορῇ* tacite correxit Br. *λαβεῖν* corr. Graefius in not. mst. Equidem de *βορεῖν* cogitabam. Hesych. *βορεῖν, βόσκειν.* Nicand. Ther. 394. *ἀπ' εἰκαῖς δὲ βορεῖται γαίης.* ubi Schneiderus excitat fr. ejusdem poetæ ex Georg. ap. Athen. XV. p. 683. *τὴν δὲ θρόοσιον ἐισκομένην βορέοντας Κώδειαν.* Sed vide an *σκόληνα βάλλειν* sit pro *ἐμβάλλειν, ἀναζέειν*, ut loquitur Plutarch. Vit. Artax. c. 16. T. V. p. 294. ed. Cor. — Nr. 79. *τ* αὐτοῦ. Br. II. 434. nr. 128. An. II. 3. p. 259. V. 2. *προτέρου βίου.* P. *προτίρω βίου.* Br. *βιότου* scripsi

cum Pl. Sic βίος et βίωτος inter se permutata p. 435. nr. 445. Etiam ap. Aeschyl. Pers. 705. ὁ μάσσων βίωτος ἐκ bonis Codd. restitutum pro βίος. — ἔοντες. P. ἔχοντες. Pl. Br.

Nr. 80. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 431. nr. 120. An. II. 3. p. 256. §. V. 3: σφαιρηδὸν αἰρεί. Opp. Cyn. III. 387. αἶψα μάλα σφαιρηδὸν ἀνέδρα-
μεν αἰδομένη θρίξ. — Nr. 81. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 434. nr. 129. An. II. 3. p. 259. V. 3. καθιζόμεθα. P. καθιζόμεσθα. Pl. Br. ut nr. 75.
v. 6. — V. 6. τῷ βίω. P. — Nr. 82. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 421. nr. 69: An. II. 3. p. 256. V. 1. ἄρα μὴ θ. τὸ δοκεῖν. P. μὴ πον θ. τῷ δο-
κεῖν. Pl. μῆπω. Br. Suspiciabar, membr. inhaerens vestigiis: ἀρμοῖ
θανόντες i. e. νεωστί. Vid. Hesych. in ἀρμοῖ. ibique interpp. Non
longius abeasset: ἀμὲν θανόντες, eo sensu, quo est ap. Theocr.
Eid. IV. 60. — V. 4. εἰ ζῶμεν. P. Pl. ἐζῶμεν. Br. malo omnino.
Scr. οὐ ζῶμεν. Saep̃ εἰ et οὐ confusa. Vid. ad p. 243. nr. 238. v. 3.
Ap. Liban. T. IV. p. 249. 24. εἰ γὰρ τὰ βασιλείως πρὸς Θεμιστοκλέα
μιμήσαιο, γῆν διδοὺς πολλὴν περὶ τὴν Βόλβην· οὐ γὰρ πᾶσαν τὴν
Μυγδονίαν· εἰ γὰρ Ἀνθεμουῖντα ὅλον. Scr. εἰ γὰρ πᾶσαν. *) Ib.
p. 304. 11. τῶν οὐ μὲν τι γένηται χρηστὸν ἀπόντων, εἰ δὲ τι συμβῇ
κακὸν πάλιν παρόντων. scr. c. Cod. Bavar. εἰ μὲν τι γένοιτο, et εἰ
δὲ τι συμβαίη κακόν.

Nr. 83. τ̃ αὐτ̃. Edidi in Paralip. I. nr. 113. p. 688. V. 1. πε-
ρίστασις, θλίψις, ἀνάγκη. Hesych. Vid. Catacker ad Marc. Anton. IX.
13. p. 271. V. 2. pro κολάκων ἀνάγκη fortasse legendum ἐγγέλη.
Reliqua non expedio. — Nr. 84. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 428. nr. 102. An. II.
3. p. 248. V. 4. φερόμενον. P. συρόμενον. Pl. Br. Lucian. Catapl.
§. 13. T. III. p. 191. ed. Bip. σύρετ' αὐτὸν εἰς τὸ ποδός, οὐ γὰρ
ἂν ἐμβαίη ἐκὼν. — Nr. 85. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 434. nr. 130. An. II. 3.
p. 259. Nr. 86. τ̃ αὐτ̃. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 263. Paralip. I.

*) In eadem pag. l. 9. scr. οὐ γὰρ ἀθροῖσαι τοὺς προδόντας pro
ἀθρήσει; nonne Philippus convocabit proditores? Ib. l. 18. δια-
σπάσαοτε pro διασπάσασθαι. et l. 23. οὐ φοβερόν μοι τὸ κύνειον
πρὸ (hoc vulgo abest) τῆς παρ' ἐκείνου (ἐκείνης vulg.) φιλο-
τησίας.

nr. 114. pag. 688. — Nr. 87. ^υ ^τ ^{αυ}. Iterum legitur infra pag. 669. Br. II. 431. nr. 117. An. II. 3. p. 255. V. 2. *πόρνην*. P. 2. — Nr. 88. ^υ ^τ ^{αυ}. Br. II. 434. nr. 131. An. II. 3. p. 260. V. 2. *δῆμος*. P. Pl. *δεσμός* scripsi c. Br. et Brodaeo, idque in Animadv. adstruxi. — Nr. 89. ^υ ^τ ^{αυ}. Br. II. 436. nr. 138. An. II. 3. p. 263. P. V. 3. *ἀντιπαθῆς*. P. *ἀντιπαθῆς*. Pl. et omnes codd. *ἄν τε παθῆς*. Br. cum Dorvill. ad Charit. p. 217.

Nr. 90. ^υ ^τ ^{αυ}. Br. II. 422. nr. 70. An. II. 3. p. 236. V. 6. *τεθαμμέναις*. P. Pl. *τεθαμμένων* tacite correxit Br. *Spes sepultas* Palladas appellat eas, quae in sepulto et defuncto ponuntur. Christianos ridet hoc epigrammate, ut alibi passim. Cf. Reiskium in Notit. Poët. p. 255. — Nr. 91. ^υ ^τ ^{αυ}. Br. I. c. nr. 71. An. I. c. p. 237. V. 3. *τῷ θῷ*. P. — Nr. 92. ^υ ^τ ^{αυ} *εἰς ἀρχόν*. Edidi in Animadvers. T. II. 3. p. 251. Paralip. I. nr. 115. p. 689. V. 1. *σοφιστεύεις λόγους*, in bonum sensum videtur accipiendum de homine eloquente et diserto. Vid. Ernest. Lex. Techn. p. 311. — V. 4. *οὐ γὰρ σε μέλπων τῆς δικῆς ἔπνοος ἔχει*. Scribendum videtur: *ὁ γὰρ σε μέλπων τῆς δικῆς ἔμνοος χέει*. qui te canit, justitiam canit. Ap. Liban. T. IV. p. 1106. 4. *καὶ δέχεται μὲν τοὺς γάμους τὸ Πήλιον, καὶ θεῶν ἔπνον*. Scr. *ἔμνον*. Similiter *ἔμνοος* et *ἔπνοος* confusa ap. Hesych. in *εἴρηος*. Vid. Toup. ad Hesych. T. III. p. 225. De verbis *ἔχειν* et *χέειν* inter se permutatis dixi in Addit. ad Athen. p. 330.

Nr. 93. *τὸ ἐπίγραμμα*, quod praecedentes versus expectari jubent. Hoc si voluit Palladas, in praecedente epigr. amara ironia dominatur. Br. II. 429. nr. 107. An. II. 3. p. 251. V. 1. *θλιβομένοις*. P. *θλιβομένης*. Pl. Br. *θλιβομένων* corr. Salm. Non esse, cur a membr. recederetur, monuit Schaeferus in not. ms. — Nr. 94. ^υ ^τ ^{αυ} *εἰς κριά*. Br. II. 435. nr. 156. An. II. 3. p. 262. — Nr. 95. ^υ ^τ ^{αυ}. Br. III. 332. In edit. Lips. T. III. p. 135. nr. 101^a. An. II. 3. p. 247. Legitur iterum in Cod. p. 669. — Nr. 96. ^υ ^τ ^{αυ} *εἰς ἐαυ*. Br. II. 432. nr. 121. An. II. 3. p. 257. In Plan. p. 113. St. *ἄδῃλον*. V. 2. *μεταβολὰς τὰς τοῦ βίαι*. P. Br. *τοῦ βίον μεταστροφάς*. Pl. P. V. 8. *οἷα τρώψ*. P. Pl. Br. *ποῖα τρώψ* correxit Scaliger in not. ms. quod respondendum. V. 9. *φαινομένης ἐν τῷ βίῳ*. P. *τῷ βίῳ φανερωμένης*. Pl.

Nr. 97. τ $\alpha\upsilon$ $\epsilon\iota\varsigma$ $\epsilon\alpha\upsilon$. Br. II. 416. nr. 45. An. II. 3. p. 224. Cum hoc disticho in membr. Pal. cohaeret Nr. 98. quod distichon recte a superiore distinxit Plan. pag. 107. St. Br. II. 423. nr. 76.

An. II. 3. p. 239. — Nr. 99. τ $\alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon$. Br. II. 431. nr. 116. An. II. 3. p. 255. V. 1. $\epsilon\acute{\xi}\epsilon\iota\sigma\tau\eta\sigma\alpha\varsigma$ $\tau\acute{\eta}\nu$. P. $\epsilon\acute{\xi}\epsilon\iota\sigma\tau\eta\sigma\alpha$ $\tau\epsilon\acute{\eta}\nu$. Pl. Br. In marg. Wechel. $\iota\omega\varsigma$ $\gamma\rho\alpha\pi\tau\acute{\iota}\omicron\upsilon$ $\epsilon\acute{\xi}\eta\tau\eta\sigma\alpha$. $\epsilon\acute{\xi}\eta\tau\alpha\sigma\sigma\alpha$ voluisse videtur: *trutina exploravi*. Lucian. Tom. IV. p. 170. $\alpha\rho\gamma\upsilon\rho\alpha\mu\omicron\iota\beta\iota\kappa\omega\varsigma$ $\tau\omega\acute{\nu}$ $\lambda\iota\gamma\omicron\mu\epsilon\acute{\nu}\omicron\upsilon\omega\acute{\nu}$ $\epsilon\kappa\alpha\sigma\tau\alpha$ $\epsilon\acute{\xi}\epsilon\tau\acute{\alpha}\zeta\omicron\upsilon\tau\alpha\varsigma$. Vid. Kuster. ad Aristoph. Thesm. v. 445.

Nr. 100. $\alpha\acute{\nu}\tau\iota\theta\alpha\upsilon$. Br. II. 204. nr. 2. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 178. St. est $\alpha\delta\eta\lambda\omicron\upsilon$. V. 2. $\mu\acute{\epsilon}\nu\epsilon\iota$. P. $\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$. Pl. Br. V. 3. post $\eta\mu\acute{\iota}\nu$ comma ponendum. V. 5. $\gamma\acute{\eta}\rho\omega\varsigma$ $\beta\alpha\rho\acute{\upsilon}$. P. $\theta\acute{\alpha}\rho\omicron\varsigma$. Pl. Br. Scripsi $\beta\alpha\rho\acute{\upsilon}\varsigma$. — $\omicron\upsilon\delta\epsilon$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\kappa\alpha\mu\upsilon\omega\acute{\nu}$. P. V. 6. $\sigma\acute{\upsilon}\nu\omicron\sigma\epsilon\iota\varsigma$. P. Br. $\sigma\tau\acute{\iota}\varsigma\epsilon\iota\varsigma$. Pl. $\omicron\rho\chi\iota\pi\acute{\epsilon}\delta\eta$, ut $\gamma\upsilon\iota\omicron\pi\acute{\epsilon}\delta\eta$ ap. Oppian. Hal. II. 85. — Nr. 101. $\beta\acute{\iota}\alpha\lambda\omicron\rho\omicron\varsigma$. Edidit Huschk. An. cr. p. 233. Paralip. I. nr. 116. p. 689. V. 2. $\epsilon\upsilon\pi\omicron\upsilon\theta\alpha\tau\iota\alpha\upsilon\mu\acute{\omicron}\sigma\chi\epsilon\iota$. P. $\epsilon\upsilon\pi\omicron\upsilon\theta\acute{\alpha}\tau\iota\omicron\upsilon$ Huschk. in notis. — V. 5. $\iota\sigma\chi\epsilon\varsigma$ $\acute{\alpha}\rho$. P. Scripsi, $\iota\sigma\chi\epsilon'$ $\acute{\alpha}\rho\omicron\tau\omicron\upsilon\epsilon\omicron\upsilon$. Quum autem rarissima sit elisio in ejusmodi verborum formis, rectius, ni fallor, scribetur: $\iota\sigma\chi\omicron\upsilon$, $\acute{\alpha}\rho$. — V. 6. $\delta\iota\epsilon\pi\acute{\alpha}$. De hac forma vid. Schaefer. ad Apoll. Rhod. T. II. pag. XV.

Nr. 102. $\beta\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\upsilon$. Br. II. 161. nr. 6. An. II. 2. p. 24. V. 1. $\acute{\alpha}\gamma\epsilon\iota$. P. Br. $\acute{\alpha}\gamma\omicron\iota$. Pl. quod restitui, monente Schaefero in Meletem. p. 91. $\gamma\alpha\lambda\acute{\eta}\nu\eta\varsigma$. P. Br. $\gamma\alpha\lambda\acute{\eta}\nu\eta\eta$. Pl. — V. 2. $\acute{\alpha}\rho\gamma\acute{\alpha}\varsigma$. P. $\acute{\alpha}\rho\gamma\acute{\eta}\varsigma$. Br. $\acute{\alpha}\rho\gamma\acute{\eta}\nu$. Pl. $\tau\acute{\eta}\nu$ $\kappa\alpha\lambda\iota\eta\eta\epsilon\mu\acute{\iota}\eta\eta$. P. $\kappa\omicron\lambda\upsilon\eta\eta\epsilon\mu\acute{\iota}\eta\eta$. Pl. Br. $\tau\omicron\upsilon\delta\mu\pi\alpha\lambda\epsilon$ $\nu\eta\eta\epsilon\mu\acute{\iota}\eta\eta$ scribendum proposui in Animadversionibus; $\tau\acute{\alpha}\mu\pi\alpha\lambda\epsilon$ probabat Schaeferus l. c. Idem tamen postea in cod. lectione acquievit. $\Pi\acute{\alpha}\lambda\iota\upsilon$ in compositis vim $\epsilon\pi\iota\tau\alpha\tau\iota\kappa\acute{\eta}\eta$ habet, ut in $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}\omicron\iota\sigma\iota\omicron\varsigma$, $\kappa\alpha\lambda\acute{\iota}\kappa\rho\alpha\iota\pi\tau\omicron\varsigma$ et similibus. V. 3. $\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\tau\omicron\iota$. plurimae editt. Plan. $\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\tau\alpha\iota$. P. Asc. Steph. Br. Distinctionem emendavit V. D. quem modo laudavi, qui etiam $\omicron\pi\eta$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\tau\epsilon$ corrigendum existimabat. V. 4. $\kappa\alpha\iota$ $\pi\acute{\alpha}\lambda\alpha\iota$. P. $\kappa\alpha\iota$ $\mu\acute{\alpha}\lambda\alpha$. Pl. Br. Sed vide an non potius scribendum sit, $\kappa\alpha\iota$ $\pi\acute{\alpha}\lambda\iota$. — V. 6. $\kappa\rho\eta\varsigma\epsilon\iota\varsigma$. Aelian. H. An. VI. 56. $\kappa\upsilon\epsilon\acute{\iota}\mu\alpha$ $\kappa\rho\acute{\epsilon}\theta\omicron\upsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\eta\sigma\upsilon\chi\omicron\upsilon$. Hinc scribe Ib. II. 2. $\tau\acute{\iota}\kappa\tau\epsilon\theta\alpha\iota$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$ $\pi\upsilon\rho\acute{\iota}$, $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\iota$ $\delta\acute{\epsilon}$ $\alpha\pi\omicron\lambda\acute{\iota}\nu\omicron\theta\alpha\iota$ $\kappa\rho\acute{\alpha}\tau\epsilon\varsigma$. pro $\kappa\rho\acute{\alpha}\tau\epsilon\varsigma$.

Nr. 103. $\phi\iota\lambda\omicron\delta\acute{\eta}\mu$. Br. II. 91. nr. 29. An. II. 1. p. 259. In Plan. p. 122. St. est $\alpha\delta\eta\lambda\omicron\upsilon$. V. 1. $\theta\upsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\eta\eta$. quo sensu accipiendum sit, non apparet. Priorem luxuriam, delicias sibi antea usitatas signi-

ficare voluisse videtur poeta. Huc fortasse retuleris, quod *θυμέλη* explicatur per *τραπέζαν*. Vid. Alberti ad Hesych. Tom. I. p. 1743. not. 2. Aut etiam glossam in Bekkeri Anecdotis Tom. I. p. 42. *Φερεκράτης τὰ θυλήματα, ἅπερ ἐστὶν ἄλφιστα οἶνον καὶ ἐλαίον μεμαγμένα, οὕτω καλεῖ θυμέλην*. Jos. Scaliger *Θυμέλην* scribens in not. mst. de meretrice videtur cogitasse. V. 2. *κολοκορδόπολα. intestina, omasa* cum Jano Lascari interpretatur Steph. in Thes. Gr. L. Indic. p. 1259. — V. 3. *ἐγγίνεται*. P. Br. *ἐγγίγνεται*. Pl. *ἐν γίγνεται* scripsi cum Stephano et Scaligero. Fortasse praeterea legendum, *οὐκ οὐκον δραχμῆς*.

P. Nr. 101. *κρατὴ φιλοσόφου εἰς ἐντελειαν*. Br. I. 186. nr. 4. Legitur etiam in primis codicis foliis. Cf. Iuliani Or. VI. p. 199. V. 2. *ἔγγονς*. P. Julian. *ἐκγονς*. Pl. Br. Vid. Dorvill. ad Char. pag. 209. V. 3. *τιμῶσιν*. P. 1. 2. *τιμῶσιν*. Pl. Br. — Nr. 105. *σιμωνίδου*. Br. I. 145. nr. 90. An. I. 1. p. 263. In Plan. p. 52. St. est *ἄδηλον*. V. 1. *τίς*. P. *αὐτῷ* et *θανάτω*. Ib. — Nr. 106. *παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῇ δοξαν ἔχον*. Br. III. 148. nr. 25. An. III. 1. p. 283. *πολλοὶ τοι*. P. Pl. Zenob. V. 77. Diogen. VII. 86. *πολλοὶ μὲν*. Plato in Phaedon. p. 69. C. Cf. Heindorf. T. IV. p. 61. — Nr. 107. *εὐρεπίδου*. Luciano hi versus inscripti in Plan. p. 114. St. V. 1. *οὐδέις*. P. Pl. metro reclamante. οὕτως scripsi c. Scaligero. Metrum restitueris etiam verbis transpositis: *θεοῦ μὲν οὐδέις ἐπὶ τοῦ εὐτυχέ βροτῶν*. Sed haec structura minus videtur commoda. V. 2. 3. 4. sunt ap. Stobae. in Flor. Tit. CV. p. 435. ed. Gr. 591. 8. Gesn. Cf. Gatacker. Advers. posthum. p. 534. — V. 4. *πρὸς θεούς*. P. Pl. εἰς. Stobae. Sophocl. Antig. 724. *οὐδ' ἂν κελύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς θεούς*. Demosth. in Neaer. T. II. p. 1549. *τὴν περιφανῶς εἰς τοὺς θεοὺς ἀσεβοῦσαν*.

Nr. 108. *ἄδηλον*. Br. III. 250. nr. 466. An. III. 2. p. 137. Cf. Epigr. christ. p. 54b. nr. 30. In Platon. Alcib. Sec. p. 143. A. *τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχομένους ἀπαλέξειν*. infinitivum, ut in ejusmodi formulis solemniorem, imperativo praefert Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 424. assentiente Buttmanno ad Platon. Dial. IV. p. 188. nr. 2. — Nr. 109. *ἄδηλον*. Br. III. 246. nr. 446. An. III. 2. p. 125. V. 1. *ἔργω*. P. V. 2. obscurus versus. Wyttenbach. in Bibl. crit. III. 4. p. 9. corrigit: *καὶ πᾶσι προῆξις, ἢ λόγον ἔργον ἔχει*. omnis actio, cujus effectus in verbis subsistit. At sic brevis syllaba in caesura remanct.

Nr. 110. αἰσχρόλον. Servati versus ap. Aristoph. in Ran. 1478. V. 2. μὴ πόλει. P. μὴ 'ν πόλει. ap. Aristoph. et Plutarch. Vit. Alcib. c. 16. ubi primus horum versuum non commemoratur. — V. 3. ἱπηρετεῖ. P. ὑπηρετεῖν. Arist. Plut. — Nr. 111. sine lemmate. Br. III. 242. nr. 430. An. III. 2. p. 117. — Nr. 112. ἀδέσποτον. Br. III. 245. nr. 444. An. III. 2. p. 124. — Nr. 113. ἀδέσποτον. In Plan. p. 16. St. Theognidi inscriptum, inter cuius gnomas legitur v. 1110. V. 1. οὐκ ἔραμαι. Theogn. οὐδ' εὖχ. Ib. quod verius. οὐκ εὔχ. P. Pl. οὐτ' ἔραμαι πλ. οὐτ' εὖχ. editum in Poetis Minoribus Gaisfordii T. I. p. 273. V. 2. ζῆν ἐκ. P. et quaedam editt. Plan. ζῆν ἀπό. Theogn. et vulgo in Plan.

Nr. 114. εἰς πεντά. Br. III. 239. nr. 414. An. III. 2. p. 108. V. 1. ἡ κρίσις. P. εἰ κρ. Pl. Br. Membranarum lectioni inhaerens scripsi, ἡ κρίσις. certe iudicium est apud inferos. — Nr. 115. ἀδέσποτ. Br. III. 248. nr. 459. An. III. 2. p. 134. μένεις. P. μανείς. Pl. Br. Futurum praecedenti imperativo melius respondet. — Nr. 116. sine lemmate. Br. III. 237. nr. 405. An. III. 2. p. 103. — Nr. 117. φωνυλίδ^υ. Br. I. 77. nr. 1. An. I. 1. p. 195. In Plan. p. 117. St. ᾄδῃλον. V. 3. ποθεύω. P. θωπεύω. Pl. Br. οὐς δ' ἄρ' ἀτιμάσω. sic P. οὐς δ' ἄρα τιμῶ. Pl.

Nr. 118. ᾄδῃλον. Br. III. 166. nr. 80. An. III. 1. p. 33a. In Plan. p. 179. ᾄδῃλον, οἱ δὲ Παλλαδαῖ. Cf. p. 256. nr. 339. unde nostrum epigr. expressum. ¶ V. 5. ἀλλ' ἄγε μοι. P. Br. ἀλλὰ σὺ μοι. Steph. ἀλλὰ μοι. omnes editt. Plan. ante St. ἐντενε. P. Br. et plurimae editt. Plan. ἐντενε. ed. Asc. St. Eundem errorem sustulit Br. ap. Theognid. v. 198. Cf. Schaefer. ad Mosch. II. 160. p. 237. — Nr. 119. ᾄδῃλον. Br. III. 248. nr. 460. An. III. 2. p. 134.

Nr. 120. ᾄδῃλον. Edidit Huschk. An. cr. p. 247. Paralip. I. 117. p. 690. Versus sunt Nonni Dion. XLII. p. 1086. 21. In versibus ex Melampodia ap. Apollodor. III. 6. p. 286. de voluptate in usu venereo, οἷον μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ· τὰς δὲ δέκα ἐμπιμπλῆσι γυνὴ τέρεπουσα νόημα, Heynium miror, ἐννέα δ' ἐμπιμπλ. corrigentem, quod de decem partibus, una detracta, novem relinquuntur. Nihil vulgata verius. In nostro disticho erat, qui πέος ἀνέρος corrigeret, non felicius eo, qui ap. Lucian. in Lucio §. 10. T. VI.

p. 142. τὸ λοιπὸν mutabat in τὸ αἰδοῖον. — Nr. 121. ῥάρον. ῥιανὸν corrigendum censebat Salmasius. *Palladae* tribuitur in Plan. p. 63. St. nec aliter Br. II. 414. nr. 33. An. II. 3. p. 218. V. 3. ἐντροπέμοσθα. P. ἐντροπέμοσθα. Pl. Br. ut supra nr. 75. v. 7. Ap. Liban. T. IV. p. 1119. 9. εἶτα ἀλλήλους πολεμούντες ἐντρέπονται. scilicet ἐντρέπονται. V. 5. κρίνω κείνον. P. κείνον κρίνω. Pl. Br.

Nr. 122. λουκίλλων. Br. II. 342. nr. 119. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 114. St. *Luciano* inscriptum. V. 3. τῦφον. P. τῦφον. Pl. Br. καταπαύει. P. καταπαύσει. Pl. Br. Saepe sic ε̄ extidit post αὐ̄ et ε̄. V. 4. παρήχει. P. παρήχη. Pl. Br. — Nr. 123. αἰσῶπων. Br. I. 76. An. I. 1. pag. 194. ἄδηλον est in Plan. pag. 18. St. et ap. Stobae. Tit. XCVI. pag. 531. Gesn. V. 1. φήγος. omnes. φήγη. Schaefer. Meletem. p. 97. Vid. ad p. 126. nr. 246. p. 139. nr. 302. — Nr. 124. γλύκωνος. Br. II. 278. An. II. 2. p. 308. In Plan. p. 18. St. ubi sine auctoris nomine prostat, in duo epigrammata divisum est. Etiam ap. Stobaeum primum distichon legitur p. 413. reliqua duo p. 331. V. 2. γινόμενα. P. γιγνόμενα. Pl. V. 5. ἐν αὐτῇ. P. Br. ἐς αὐτήν. Vulg. — In Cod. sequitur novi libri inscriptio: ἀρχὴ σκοπιῶν. tum a recentiore manu duo disticha junctim exhibentur, quae h. l. subjecimus.

P. Nr. 125. sine lemmate. Br. III. 241. nr. 426. An. III. 2. p. 114. V. 1. μέγ' ἐσθ'. P. μὲν. Pl. Br. Apud Aelian. H. An. II. 6. καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἄδοκμον μὲν καὶ μάλ' ὑπέρσεμον ἀντίρως ἐτιμῶτο ἐν τοῖς προσηρμένοις. scribendum videtur: καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἄδοκμον, ὃ μέγας καὶ μάλ' ὑπέρσεμος (sic Cod. Monac.). Tum scribe ex eodem Codice: Ὁ τοίνυν δελφίν. ubi vulgo articulus desideratur. Ap. Dion. Chrysost. Or. VII. p. 238. 4. ὅταν μὲν ποτε ἔλωμεν θηρίον, μοῖραν δώσομεν. legendum videtur: μέγα ποτὲ ἔ. θηρίον. In Oppian. Cyn. I. 82. δορεῖν μέγ' ὑπεύροχον ἵππον. cl. editor ex uno Cod. Parisino μὲν edidit. Sed Oppiano Homericum μέγ' ἄριστος, μέγας φέρτατος obversatum videtur. — Nr. 126. cum praecedente cohaeret in Pal. Edidit Br. in Lectt. p. 279. Ed. Lips. T. IV. p. 208. not. V. 2. κακὸν τῶνδ' ὃ πονηρότερος. P. Scribendum censebat Br. κακὸν ἐστὶν ἀπειρότερος. qui sibi ipse sufficit, qui alterius famulatu non indiget, malorum magis est expertus. Aliud quid olim lectum fuisse non dubito; quod, quale sit, sagacioribus indagandum relinquo.

XI.

^χ
 ἀρ σκοπτικῶν. (Sic Cod. fere semper. Etiam ap. Liban. T. IV. p. 835. 33. Cod. Monac. nr. 96. ἔσκοπτε. Ap. Hesych. λσχηρεῖ. κῶπτε. scr. σκῶπτε i. e. σκώπτει. Cf. Tourp. Em. in Hesych. T. III. p. 498.) Τὸ συμποτικὸν εἶδος ἐκ σκυμμάτων σύγκεται ἑ συμβολῆς τῶν παλαιῶ ἀεὶ παρὰ τὸν πότον ἀλλήλους ἀποσχεδιαζόντων· ἔν οὖν μὴ δὲ τούτων ἀμοιρῆς ἑ ἐξ αὐτῶν ὑπέταξα τὰ ἐμπροσόν. — Nr. 1. νικάρχου. Br. II. 354. nr. 22. An. II. 3. p. 36. V. 1. χάς. P. χάας. Pl. Br. — Nr. 2. καλλικτηρος. Edidi in Paralip. I. nr. 118. p. 690. V. 1. οἱ ἄριστοι. P. Articulum delevi. V. 2. ἔχουσι λίθους. ambiguitas studiosè quæsita. Significantur λιθιῶντες, morbo calculi laborantes. Vid. Athen. L. XIII. p. 578. E.

Nr. 3. ἀδίσποτ. Br. III. 246. nr. 448. An. III. 2. p. 126. Addend. in T. III. 3. p. 152. V. 1. πάσας. P. et sic Scaliger in not. mst. πάσας. Pl. Br. *Tunc litus foliis spargens*. Grotius. V. 6. Ἀσίην. P. Ἀσίαν. Pl. Br. — Nr. 4. παρμενίων. Br. in Lectt. p. 177. Edit. Lips. II. 187. nr. 15. An. II. 2. p. 116. Addend. T. III. 3. p. 14. V. 1. αὐτῶ τις. P. αὐτῷ τις. Acron ad Horat. Od. VI. 29. αὐτῷ τῇ. Br. quo totius epigr. sensus obscuratur. Agitur enim de marito, conjugis lenone, admodum commodae, πιθανῆς (nisi Πιδάνην fuit, nomine ad mulieris indolem ficto), qui non sibi, sed vicino illam duxisse videbatur; qua facilitate auream sibi vitam comparaverat. Vid. Interpp. Juven. Sat. I. 55. — V. 4. ἀλλοτριωδανῆν. P. ἀλλοτρίε διαπᾶνν scripsi cum Br.

^ο
 Nr. 5. καλλικτῆρ μαντιοῖον. Br. II. 294. nr. 3. An. II. 2. p. 350. V. 2. ἀμαλθαίας. P. ἀμαλθείας. Pl. Br. De Dione Philostrat. Vit. Soph. I. 7. p. 487. Ἀμαλθείας γὰρ κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου ἐνγχεῖματος μὲν τῶν ἀριστα εἰρημένων τοῖς ἀρλοτοῖς. male vertitur: *quod ad dicendi attinet facultatem*. Distingue: κέρας ἦν, τὸ τοῦ λόγου, ἐνγ. ut est in proverbio. Haud aliter erravit in eadem formula cl. Majus in Or. Themistii ex Cod. Ambrosiano nuper edita p. 40. l. 5. οὐκ ἀνέπτους χερσὶ τὸ τοῦ λόγου. vertens: *neque imparatus ab eloquentia*. — ἀ γυνά. P. ἡ γυνή. Br. — Nr. 6. Edidi in Paralip. I. nr. 119. p. 691. V. 1. πτωχοῦ ἐστι. Verbis transpositis hiatum sustuleris:

ἴσσι γάμος πτωχοῖ. — *κυνία μάχα*. P. Suspiciabar olim, *ἐπιμάς, μάχα*. Nunc praetuli leniorem correctionem: *κυνία μάχα. pugna canina*, de iis, qui impudenter rixantur. Sic etiam ap. Coluth. 34. Codd. nonnulli *κυνέτη* habent pro *κυνέτη*.

Nr. 7. *νικάνδρ*. Br. II. 2. nr. 1. An. II. 1. p. 5. *Nicarcho* tribuit Plan. p. 172. St. fortasse verius. Vid. ad p. 531. nr. 161. V. 2. *κινεῖν*. P. Br. *αἰνεῖν*. Plan. V. 3. *ἡ ῥύσις*. P. quam lectionem Salmasius se aliquando adstructurum promisit. Verum est *ῥύσις*. Pl. Br. De permutatione litterarum ρ et φ dixi supra ad p. 145. nr. 23. v. 8. — *ἀλλότριος χρώς*. P. Pl. *ἀλλοτριόχρως*. Br. c. Toup. ad Scid. p. 268. Ep. crit. p. 16. Schneiderus in Lexico gr. V. *φιλόκρινος*, hanc quoque vocem cum proximis jungendam existimat, *φιλόκρινος-ἀλλοτριόχρως*.

P. Nr. 8. *ἀδέσποτ*. Br. III. 165. nr. 78. An. III. 1. p. 329. Cum varietate quadam ex Marmore dedit Murator. Thes. p. 1321. quem Br. sequitur. Solebant autem seniores vetusta epigrammata in cippis repetere, mutationibus interdum factis, non semper magno cum iudicio. V. 1. *λεθιναις στήλαις χαρίζου*. P. *στήλη χαρίση, λίθος ἐστί*. Br. V. 2. *φλέξη*. Certatim corrigunt, *βρέξη*, cui correctioni verba *τίφρη μεθύσκων* magnam conciliant speciem. Per se enim vulgata ferri possit: *noli solemnem rogi ignem accendere*; ita ut articulus nos frustra sit additus. V. 3. *εἴ τι θέλεις*. P. quod parum, aut nihil discrepat a lectione Marm. *ΕΙΤΙCΕΧΕΙC*. ubi C in Θ, X in A mutandum, non autem c. Br. scribendum: *εἴ τί γ' ἔχεις*. — *τίφρη*. P. Pl. *τίφραν*. Br. — Nr. 9. *λεωνίδ*. Br. II. 197. nr. 32. An. II. 2. p. 103. V. 2. *ἄρτα*. *suspensa* interpretabatur Salm. *ἄρτα*. Pl. Br. quod alienum. Suspiciabar: *χαίρων λαρὰ τεμάχη. grata et palato jucunda*. ut *λαρὸν θείπνον* ap. Homer. 'Il. τ. 316. Inde derivatum *λαρινὸν* de suilla carne nonnulli usurpaverunt. Vid. Athen. L. IX. p. 376. B. ubi Casaubonus: „Graecis *λαρὸν* et *λαρινὸν* dicitur τὸ ἰθὺς, quod placet et gratum est.“ V. 3. *μέγαν στ*. P. *μετὰ στ*. Pl. Br. — Sequitur in Cod. epigr. Simonidis, quod supra exhibuimus p. 110. nr. 161. tamquam Hedyli.

Nr. 10. *λουκέλλι*. Br. II. 323. nr. 29. An. II. 2. p. 459. In Plan. p. 479. est *Luciani*. — Nr. 11. *τ' αὐτ'*. Br. II. 322. nr. 25. An. II. 2. p. 454. V. 2. *ἄλλον οὐδὲν ὅλως χορὸν ἐστίν*. P. *ἄλλ' οὐδὲν*

ὅλως ὢν χορός ἐστιν. Br. cum Salm. quam παραδιόρθωσιν miror a Boschio fuisse receptam T. III. p. 430. quum Grotius recte verterit: *aut cujus mos sit habere chorum*. Dio Chrysa. Or. IV. p. 147. οὐδὲ γάρ . . τοιοῦτον περὶ αὐτὸν ὄχλον εἶχεν, ὥςπερ οἱ σοφισταὶ καὶ αὐληταί, καὶ αἱ διδάσκαλοι τῶν χορῶν. — V. 3. ἴκεις. P. ἦκεις. Br. V. 6. αὐτοῦ σοι. P. αὐτοὶ σοι. Br. quo vitium non tollitur. Scribe mutatione lenissima: ἡμεῖς δ' αὖ τοῦτοίς πρὸς πόδας ἐρχόμεθα. i. e. τοῖς δούλοις. Similes passim errores sustulimus in Append. ad Porson. Adversar. p. 283. et p. 286.

Nr. 12. ἀλκαὶ εἰς φίλπκον. Br. I. 490. nr. 15. An. I. 2. p. 358. V. 1. οἶνος. De Alexandro Gregor. Nazians. Carm. XIV. Opp. P. II. p. 89. καὶ σὲ Δρακοντιᾶδην, μῖνος ἄσχετε, ὥλυσεν οἶνος. — οὐχὶ es. P. οὐχὶ es. Pl. Br. σὲ scripsi, ob antithesin et sequens μούνον. V. 3. οἶνοχάρων. Sic parasitus πατελλοχάρων ap. Alciph. III. 54. τραπεζοχάρων. Ib. III. 46. λεβητοχάρων Οὐλπιανός. Athen. L. VIII. p. 347. D. Appulej. de Sicinio Aemiliano in Apolog. p. 497. *Igitur agnomen- ta ei duo indita, Charon, ut jam dixi, ob oris et animi duri- tatem: sed alterum libentius audit, ob deorum contemptum, Mezentius*. Theodos. in Expugn. Cret. c. III. v. 133. de Cretae praefecto: ὡς δὲ τραπέντας εἶδεν ὁ πρῶτος Χάρων Κρήτης, Ἀμηνᾶς. — Sequitur in Cod. epigr. τοῦ αὐτοῦ, quod dedi p. 445. nr. 519.

P. Nr. 13. ἀμμιανοῦ. In Plan. p. 52. St. est ἀββιανοῦ. Br. II. 389. nr. 26. An. II. 3. p. 147. — Nr. 14. τ' αὐτοῦ. Iterum ἀββιανοῦ in Plan. p. 172. St. Br. II. 388. nr. 19. An. II. 3. p. 142. V. 1. ἐπὶ ξενίαν. usitatus ἐπὶ ξενίᾳ. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 494. Illud habet etiam Achill. Tat. V. p. 190. ἐπὶ ξενίαν ἡμᾶς εἰς τὴν Φάρον καλεῖ. ubi Cod. Monac. ἐπὶ ξενίας. voluit ξενίᾳ. V. 2. ἐπεκλίθην. P. ἐπεκλίνθην. Pl. Br. V. 3. οὐδεὶς ὕφηνεν. P. et omnes editt. vett. usque ad St. qui μὲν inseruit, assentiente Br. At ὕφηνεν prima pro- ducta reperitur in ep. Nossidis p. 192. nr. 265. ubi vide not. Facit huc Homericum αἰῶλον ὄφιν, ubi in priore producta non parum trepidaverunt interpretes. Τήνου δ' ὀφιοέσσης Antimachi (Fragm. LXX. ap. Schellenberg. quem vide p. 104.) comparavit Wolf. Praef. ad Edit. Iliad. an. 1804. p. LXXI. versum Hipponactis alii ap. Schol. Lycophr. v. 234. Cf. Spitzner. de versu gr. heroico p. 78. s. et Herm. Elem.

Doctr. metric. p. 57. ed. altera. — Nr. 15. τ' αὐτοῦ. In Plan. p. 42. St. ἀββιανοῦ. Br. II. 389. nr. 24. An. II. 3. p. 145. V. 4. ᾗδῃ σοι.

P. Pl. ἤδη καί. Br. nescio quare. Vulgatam restitui, junctis verbis, ἤδη Ὠριγένης λέγομαι. — Nr. 16. nomen non adscriptum in Cod. Pal. Ἀββιανοῦ inscribitur in Plan. p. 129. Br. II. 389. nr. 23. An. II. 3. p. 145. V. 2. ἔγχεαι μωρότερος. P.

Nr. 17. νικάρχον. In Plan. p. 179. St. est ἄδελον. Scholiastes in Wechelian. Luciano tribuendum esse suspicabatur. Br. II. 354. nr. 21. An. II. 3. p. 54. — V. 1. καὶ παῖς ἄμα. Fortasse scribendum: Ἦν Στίφανος πτωχὸς κηπὺς δ' ἄμα. pauper et olitor. κηπὺς est in epigr. Leonidae Tar. p. 411. nr. 352. et ap. Polluc. VII. 110. qua emendatione admissa, sponte apparet, cur poeta Stephano, qui opulentior factus, nomen produxerat, ridiculum nomen Διονυσίου-πυγανοδώρου affinxerit, quidve rei illi cum ἀγορανόμοις fuerit. V. 2. ἰπποκρατικῆς. P. Br. ἰπποκρατικῆς. Pl.

Nr. 18. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 550. nr. 6. An. II. 3. p. 25. V. 1. οὐκ ἐν γ. P. Br. τῇ μέν. Pl. V. 2. ἀπαντομάτου. P. ἀπὸ ταύτομ. Pl. Br. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου. Herodot. II. 66. — V. 5. οὕτως βουβ. P. οὕτω. Pl. Br. Illud recipere non dubitavi. Vid. ad p. 169. nr. 161. — V. 6. ταύξεται. P. τίξεται. Pl. Br. — Nr. 19. στρατῶν. Br. II. 331. nr. 96. An. II. 3. p. 127. Varia in hoc epigr. tentavit G. Wakefield ad Lucret. T. II. p. 149. — V. 1. καὶ πίνε νῦν καὶ ἔρα. P. καὶ πίνε καὶ τέρπον. Pl. πλε in Lectt. corrigit Br. — V. 2. πλώμεθα. priore producta. Vid. Athen. L. X. p. 446. D. E. et Herm. de Emend. Rat. Gr. gr. p. 276. 19. — V. 2. αἰεὶ. P. αἰεὶ. Pl. Br. παιοὶ εὐνοσόμεθα. P. τέρπιος ἐξόμεθα. Pl. εὐνοσόμεθα. Br. P. V. 5. νῦν ἐμοί. P. νῦν ἐν ἐμοί. Pl. Br. νῦν μέν. corr. Salmasius. νυνὶ μοι. corr. Both. in not. mst. V. 6. κατακλασάτω. P. κατακλυσάτω. Pl. Br.

Nr. 20. ἀντιπάτρου Θεσσαξ. Br. II. 120. nr. 45. An. II. 1. p. 325. V. 1. φεύγει ὅσοι. P. φεύγεθ'. Pl. Br. παμασήνας. P. παμωήνας et παμασίνας. Pl. Empedoclis vox παμασήνη. Athen. L. VIII. p. 334. B. Plutarch. T. II. p. 685. F. V. 3. λελυγμένον. P. λελιγμένον. Pl. Br. Suid. T. I. p. 13. in ἀβρός. ὑπὸ μαλακίας τοῦ σώματος κατὰ γῶς καὶ λελυγμένους. Hoc ad cantus vocisque flexiones translatum. Philostr. Vit. Apoll. IV. 39. p. 180. καὶ ψδᾶς ἐκκαμπεν ὁπίσας Νέρων ἐλέγξει τε καὶ κακῶς ἐστρεφε. — V. 5. ἡμαρ. De natalibus utriusque poetæ eodem apud veteres die celebratis interpretatur cl. Boissonade Vit. Procl. p. 114. a. praeunte Viscontio Iconograph. Tom. I. pag. 62. a. — V. 6. κρατήρ. P. κρητήρ. Pl. Br. —

ὑδροπότας. Demosthen. Or. Phil. II. T. I. p. 73. λέγοντας ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι τις ἄνθρωπος. quae respexit Philostrat. in Vit. Soph. I. p. 507.

Nr. 21. στρατών. Br. II. 377. nr. 81. An. II. 3. p. 118. Iterum legitur cum insigni varietate p. 605. nr. 242. V. 1. πρώην. P. σαῦραν. P. Br. σαύραν scripsi, ut αὔραν. Vid. Canon. prosod. ap. Hermann. p. 426. — Nr. 22. ἅ αὐτοῦ. Br. II. 381. nr. 97. An. II. 3. p. 127. — Nr. 23. ἀντιπατέρ. Br. II. 6. nr. 1. An. II. 1. p. 15. In Plan. p. 179. St. est ἄδελφον. V. 3. μία πᾶσι. P. Br. πάντεσσι. Br. τάχειον. P. τάχιον. Pl. Br. ταχίων corrigit Both. in not. mst. Fortasse ταχεῖα latet in lectione membr. V. 4. μῆνω. P. μίνω. Pl. Br. V. 5. πίνομεν. P. πίνωμεν. Pl. Br. καὶ δὴ γάρ. P. καὶ γάρ δὴ. Pl. Br. Hoc ordine Callimach. in L. P. 49. καὶ γάρ δὴ χρυσῷ. et infra p. 593. nr. 159. καὶ γάρ δὴ τὰ σά, κοῦρε. — Nr. 24. ἅ αὐτῶ. Br. II. 109. nr. 1. An. II. 1. p. 287. V. 2. ἡσιόδω. P.

Nr. 25. ἀπολλωνίδ. Br. II. 132. nr. 1. An. II. 1. p. 352. V. 1. ἑπνώϊες. P. ἑπνώεις. Pl. Br. ὦ ἑταῖρε. P. Pl. ὦ ταῖρε. Br. c. Casaub. in not. mst. V. 5. ὅθ' οὐ. Br. ὅτ' οὐ. P. Pl. πολὺς χρόνος. Pl. Br. πολὺς πολὺς. P. Vid. Schaefer ad L. Bos p. 543. — V. 5. πτόμεσθ'. prima correpta, ut ap. Theognid. v. 1085. εἰ πτόμας, πενήτης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω. Cf. ad nr. 19. — ἀλλ' ἄγ'. P. Br. ἀλλά γ'. Pl. — Nr. 26. ἀργενταρι. Br. II. 270. nr. 17. An. II. 2. p. 288. V. 2. με ἐκ. P. μ' ἐκ. Pl. Br. V. 3. ὅτ' εἵνεκεν. P. ὅθ' οὕνεκεν. Pl. Br. εἵνεκεν praetuli. p. 565. nr. 411. v. 4. p. 573. nr. 27. v. 4. Oppian. Hal. I. 502. — ἔγωγε. P. ἐγὼ σε. Pl. Br. Erexī pronomen ob antithesin. — V. 4. τᾶμπαλι. P. τοῦμπαλι. Br. c. Pl. Illud verum. Vid. Animadverss. T. III. 2. p. 372. et 376.

P. Nr. 27. μακηδονί. Br. III. 120. nr. 33. An. III. 1. p. 233. V. 1. μυρίκνος. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 3. — σολόντου. P. σολόντου. Br. — V. 3. αἴται θ' αἱ τρ. P. ἔστε γὰρ αἱ. Br. c. Salm. temere spreta emendatione Lucae Holstenii ad Steph. Byz. p. 308. Ἄσται θ' αἱ τρ. Plin. H. N. L. XXXV. 12. 46. de fictilibus: Samia (vasa) etiamnum in esculentis laudantur. Retinet hanc nobilitatem et Arretium in Italia: et calicum tantum Surrentum, Asta, Pollentia, in Hispania Saguntum, in Asia Pergamum. — ἀγῆς. P.

ἀφ' ὧν. Br. Hoc loco si vera est membr. lectio, corrigendum: "Ἀστυ θ' ἡ εὐπιόθητος, ἀφ' ἧς. . Et certe apud Geographos *Asia*, *as* tantum reperitur, non *Asiae*, *arum*. — Nr. 28. ἀργενταρι. Br. II. 2°. nr. 19. An. II. 2. p. 288. In Plan. p. 180. St. ἄθλων. V. 3. ζωρός. P. ζωρόν. Pl. Br. V. 4. ἀγκάς ἔχων ἄλοχον. P. Pl. Br. In nonnullis Plan. Codd. ἀγκάς ἔχων ἄσπετον. quod in ἀγκάς ἄσπετον ἔχων mutatum vulgatae praeferebat Br.

Nr. 29. ἀντομυδοντ. Br. III. 531. Edit. Lips. T. II. p. 191. An. II. 2. p. 150. V. 3. λαχένου σισαρωτίρη. P. λαχένου χαλαρωτίρη, ἡ. Br. aliud quid lectum fuisse apparet. Quod olim suspicatus sum, λαχένου ενβρωτίρη, sola Hesychii auctoritate nititur. Fortasse scribendum: αὐτῇ γὰρ λαχένου σικαλωτίρη. haec enim languidior tenera beta, ut de eadem parte Catull. LXVII. 2. Poeta ap. Etymol. M. p. 647. ed. Lips. ἀλλά σὺ μὲν σικαλός τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐφηλος. Usitatus σικλός, quod ex σικαλός contractum: κυρίως ὁ ἐισυμμένος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος. Etymol. I. c. p. 648. Cf. Heyn. ad 'Il. ξ. 142. Tom. VI. p. 548. Ruhnken. in Epist. cr. p. 166. Ipsi nonnulla huc pertinentia dedimus in Additam. ad Athen. p. 52. — V. 4. ζωσα. P. σαῦρα scripsit Br. perperam. Vid. ad nr. 21. Ad rem obscoenam significandam, pronomen abunde sufficit. Junge: ἡ πρὶν ζωσα (dum viveret; nunc enim jam mortua est) ἀκαμπῆς οὖσα. — V. 5. ἐπὶ σοι. Br. ἀνάρμενος^{αν} παρ. P.

Nr. 30. φιλοδήμου. Br. II. 86. nr. 12. An. II. 1. p. 221. V. 3. αἶμοι καὶ τοῦτο καταβραχύ. P. φθίνει μοι καὶ τ. Br. cum Reiskio. Verbo non est opus; quin ejus omisio peculiarem quandam elegantiam habet. Ad metrum implendum scribe: οἶμοι, καὶ τοῦτ' αὐτό. Frequens hujus pronominis omisio post τοῦτο. Ap. Lucian. Quom. Hist. Scr. §. 8. T. IV. p. 168. καὶ δ' αὐτὸ ἐπισημοτέρην. et ap. Liban. T. IV. p. 562. 16. καὶ δ' αὐτὸ τοῖς ἄλλοις ἄσασιν ἤρεται. fortasse scribendum, δ' αὐτὸ τοῦτο. aut, διὰ τοῦτο. — Mox κατάβραχυν scribendum sit, an κατὰ βραχύ, dubitatur. Vid. Kiesling. ad Jamblich. Protrept. p. 10. Idem est ὑπόβραχυν, quo Lexica carent, ap. Aelian. H. An. IV. 31. ἡσυχῇ δὲ ἐπὶ πῶδα ἀναχωρεῖ, βλέπων ἀντίος, καὶ ὑπόβραχυν. ubi novissima verba cohaerent cum ἡσυχῇ. — V. 4. ἡμιθανὲς θνησκου. mihi quidem videtur ineptum. Suspicebam, ἡμιφανές. quum vix dimidia apparuerit, subito concidit. Brunkii ἡμιτελές longius recedit.

τερμόριον. P. *τερμόριον*. Br. *τερμίριον*. corr. Corn. de Pauw in not. mst. Suid. *τερμέρια κακά, τὰ μέγιστα*. Ad Plutarch. V. Thes. c. 11. Parisinus editor p. 558. *τερμίρειον κακόν. ἢ τερμίριον, ὡς φέρεται παρὰ τῷ Ἰουλιανῷ. Ἔστι δὲ παροιμιώδης, τοῖς μεγίστοις, οἷς ἔοικε, κακοῖς ἐπιλεγόμενον*. In proverbialibus autem locutionibus saepenumero, non sine venustate quadam, pars tantum locutionis exprimitur. *Τερμέρια κακά* corrigebat Petavius ap. Themist. Or. XXI. p. 261. B. ubi vulgo: *τριῶν ἢ τεττάρων πόλεων (βούλων ἔνεκα Cod. Monac.) μερμέρια κακά ἐργαζόμενον*. At *μερμέριον κακόν* est etiam in Luciani Lexiphan. §. 11. T. V. p. 190. et *κακῷ μερμέρι* in Tragoedia de Rhese vers. 590. Etiam in Philodemi loco, unde progressi sumus, Graefius in Epist. crit. p. 126. tentavit: *τοῦτο τὸ μερμέριον, αὐτ τοῦτο, τὸ περ, vel τοῦθ' ὅ τι περ μόριον. membrum hoc, quantum et qualecunque*. — V. 5. post *τί ποθ'* distinxit Br. Rectius ἔσπερον conjunges cum ποιήσεις.

Nr. 31. *ἀντιπατρ*. Br. II. 7. nr. 8. An. II. 1. p. 20. V. 2. *ὄφρυμον*. P. *ὄφρυμένον*. Plan. *ὄφριον*. Br. c. Salm. Dionys. Perieg. v. 83. *ὠρέεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης*. — *στυφέλω σκοπέλω*. P. V. 3. *ἀστράπη*. P. Br. *ἀστράπτει*. edit. Plan. ante Steph. — Nr. 32. *ὀνέστον*. Br. II. 289. nr. 2. An. II. 2. p. 331. Cf. Hermann. ad Aristotel. Poët. p. 104. V. 2. *ἐν σοι*. Br. V. 4. *ἀσόν*. Antithesis expectabatur; quare *νῆστον* suspicabar; minus recte. Orell. in Append. ad Isocr. Or. *περὶ ἀντιδ*. p. 405. *αὔον* correxit, quod Latinorum *sicco* respondet. Hoc probandum, si emendatione eget locus.

¶ Nr. 33. *φιλίππ*. Br. II. 224. nr. 45. An. II. 2. p. 180. V. 1. *ἐρηπυστήν*. P. Pl. Br. *ἐρπυστήν*. Casaub. ad Pers. Prolog. adsentiento. H. de Bosch. T. IV. p. 456. Utraque lectio bene habet. Vid. ad p. 407. nr. 362. — V. 3. *δέ σε*. Pl. Hr. Pronomen exegi cum P. — *τις γὰρ ὀλεῖται*. P. *ἔλοιτο*. Pl. Br. Fortasse scribendum, *ἔλοιτ' ἄν*, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum, et a membr. lectione propius abest. — Nr. 34. *φιλοδήμον*. Br. II. 89. nr. 22. An. II. 1. p. 252. V. 1. *λευκοίνους*. P. *λευκοῖους, σταφάνους* sc. suspicabatur Schneiderus. Mihi Philodemus scripsisse videtur: *Λευκοῖ' αὐτὸ πάλι δῆ*. Depravatum *αὐ* in *οὐς*, ut ap. Maxim. Tyr. Dissert. VII. 6. p. 114. in *οὐν*, ubi vid. Davis. *αὐτὸ πάλιν* hoc ordine Sophocl. in Trachin. v. 1090. Vid. Schaefer. Meletem. p. 39. Heindorf. ad Platon. Dial. Sel. T. II. p. 47. Inter praestantissimos et pretiosissimos

florum coronariorum numeratur τὸ λευκαῖον. Vid. Theocr. Eid. VII. 62. Athen. L. XV. p. 680. E. — πάλαι δεῖ. P. Br. πάλαι δὲ scripsi c. Apogr. Vossiano, ut iterum v. 2. ubi etiam Br. πάλαι δὲ edidit. Vid. ad p. 97. nr. 59. p. 243. nr. 241. v. 11. — ἔχειν. P. ἰδοῦν. Br. cum Salm. in Plin. p. 745. E. 747. F. Repetitio ejusdem verbi nihil offensionis habet. V. 3. ἔχει. P. ἔχειν. Br. V. 5. πλαγιαῖλον γέεσθε. suspecta verba. Num legendum, πλαγιαῖλον κρούεσθε? Κρούμα et κρούειν de tibicinibus usurpata illustravi in Animadversis. T. I. 2. p. 353. V. 7. βάκχω. P.

Nr. 35. ἔ αἰτ. Br. II. 29. nr. 23. An. II. 1. p. 274. V. 1. αἰών. P. Vid. ad p. 563. nr. 398. — στέφανος. P. στεφάνοις. Br. V. 5. σάμβαλα. Vid. ad p. 195. nr. 267. v. 6. — V. 6. καὶ δεκάτης. P. τῆς δεκάτης. Br. c. Reiskio. Articulo facile caremus. Sic p. 513. nr. 44. αὔριον εἰς λιγὴν σε καλιάδα . . ἐξ ἐνάτης ἔλκει μοσχοφίλης ἵταρος. — Nr. 36. φιλίππου. Br. II. 212. nr. 3. An. II. 2. p. 140. V. 2. οἶνωπαῖς. P. οἶνωπός. Br. fortasse recte. Quae autem olim ad tuendam lectionem Cod. scripsi, eorum nunc partem deletam velim. οἶνωπόν γένιν illustrat Valcken. ad Eurip. Phoen. v. 1167. Cf. Porson. ad Mede. v. 1363. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 316. Si vera est Cod. lectio, ἀμφὶ causam significat. Apoll. Rh. IV. 1066. ἦτορ . . εἰλεῖται πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύγησιν. Vid. Br. ad L. II. 96. p. 61. Hesiod. "Ε καὶ 'Η. 205. γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχουσι. Pindar. Pyth. I. 22. κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θίλγει φέτας, ἀμφὶ τε Λατοῖδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. V. 5. φίλον ἔλκων. P. φίλος ἐλθών. Br. c. Toupio. Cave quid mutes. Cf. Philodemus p. 513. nr. 44. in loco paulo ante laudato ad nr. 35. Strato p. 596. nr. 175. κἀκεῖ Τριφασίην ἢ Τάνταλον ἐς πότον ἔλκει. Philostr. Imagg. I. 4. p. 769. ἀσπάζεται τὸν θάνατον καλῶ καὶ ἡδεῖ τῷ ὄμματι, καὶ οἷον ἵππον ἔλκοντι. In his invitandi sensu gaudet hoc verbum; ap. nostrum pro *allidere* et *tentare* usurpatum. Lysias in Or. de Eratooth. Caede in Oratt. Gr. T. V. p. 14. ἵνα σύ γε, ἔφη, περὶ τὴν παιδίονην καὶ πρότερον δὲ μεθυστων εἴλκεις αὐτήν.

Nr. 37. ἀντεπάρ. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 236. Paralip. I. nr. 120. p. 691. V. 5. θέρμη προκυα οὔτε. P. θερμὴ κρύατε, οὔτε. . correxit cl. editor, probante Schaefero ad Gregor. Cor. p. 541. not. Cf. Hesiod. "Ε καὶ 'Ημ. 534. — V. 6. ἀποσκήση. Vid. de hac voce T. H. ad Lucian. T. I. p. 442. ed. Bip. — Nr. 38. πολέμῳ

ῥασις. Br. II. 184. nr. 1. An. II. 2. p. 75. In Plan. p. 180. St. est ἀδίσπρον. P. V. 6. γινόμεθ'. P. γιγνόμεθ'. Pl. — Nr. 39. μακροδόνιον Θεσσαλονίκης. Br. III. 115. nr. 17. An. III. 1. p. 221. — Nr. 40. ἀντιστίου. Br. in Lectt. p. 195. Edit. Lips. T. II. p. 259. An. II. 2. p. 320. V. 1. εὐμένιος. P. Εὐμένιος scripsi. Vid. ad p. 76. ad Titul. Epigr. Cyzicenororum. — V. 3. ἐξώσατο. P. ἐξώσατο. Br. c. Dorvill. ad Char. p. 57. — V. 5. ὡνας ὑμῖν καδμε. P. ὡνα οὐ μιν, Καδμείε. Br. c. Dorv. V. 6. ἡβήτας. Hesych. ἡβήτης, ἀκμάζων, νεανίας. Ap. Callim. L. P. 109. παῖδα τὸν ἀβατάν, ubi ὀξυτονεῖται, ut etiam alibi. — ἄγει. P. ἄγοι. Br. cum Dorv. Scripsi ἄγη, quod grammaticorum praeceptis magis consentaneum.

Nr. 41. φιλοδῆμ⁸. Br. II. 86. nr. 14. An. II. 1. p. 223. In Plan. p. 180. St. ἀδελον est et mutilum. V. 1. τριηκόντεσσιν. ut p. 615. nr. 3. τριηκόντων μῆλων. p. 635. nr. 123. τριηκόντων ταλάντων. Ap. Hesiodum "E. κ. 'H. 694. μήτε τριήκοντα ἐτέων. vulgo; meliores τριηκόντων. Vide Gaisford. ad Poëtas gr. minor. T. I. p. 52. et Fischer. ad Veller. T. II. p. 154. V. 2. βρότον. P. βίωτον. Pl. Br. V. 3. om. in Plan. V. 4. συνετῆς. Supra nr. 25. ἡ συνετὴ προτάφων ἀπτεται ἡμετέρων. Dionys. Hal. de Comp. Verb. p. 4. ed. R. ἀκμαζούσης γὰρ ἡδὴ συνείσῃς ἐστι, καὶ πολιᾶς κατηρτυμένης ἡλικίας ἡ τούτων γνώσις. ubi vid. Fr. Gölherum. — ξανθίππῃ. P. ξανθίππης. Pl. ξανθίππῃ. Br. Ex membr. lectione subnata suspicio, ποῦτᾱ scripsisse: ξανθοῖ, πῆς συνετῆς . . . ubi articularum vi non caret. Xantho Philodemum amatam fuisse constat ex p. 88. nr. 4. p. 454. nr. 570. Idem tamen Xanthippen celebrat p. 106. nr. 151. Quare nihil mutandum. — V. 6. τύφετ' ἐν κρ. P. τύφετ' ἐν κρ. Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate nixum. Sed Philodemum scripsisse arbitror: καὶ πῦρ ἀπλήρωτ' τύφεται ἐν κραδίῃ. ut p. 105. nr. 124. καὶ πῦρ τύφεται ἐγκρύμιον. — κραδίῃ. P. Pl. κραδίᾳ. Br. V. 7. 8. absunt a Plan. αὐτήν. P. αὐταί. Br. quam correctionem hiatus falsam esse arguit. Aliquid tamen in his versibus ad scripturae sensusque integritatem desiderari, facile apparet.

Nr. 42. κριναγού. Br. II. 148. nr. 30. An. II. 1. p. 404. V. 1. εἰ καὶ σοὶ ἰδραῖος. Dura productio enclitici pronomini; quam facile vitasset poeta, si scripsisset: εἰ καὶ αἰεὶ σοὶ ἰδραῖος ἦν βίος. V. 3. ὄφρ' ἂν ἐκείναις. P. ἐν ἐκείναις. Plan. ὄφρ' ἂν ἐκείναις. Br. ὄφρα κ' ἐπαυῆς Δίμητρος, corr. Scaliger ad Tibull. p. 168. unde Boschius

T. IV. p. 264. fecit, ὅφρ' ἄν ἐπαινῇς *A.* Variis his emendandi conatibus meum quoque addere liceat: ὅφρ' ἄν ἐκείνη. i. e. ἐκεῖ. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 520. Boisson. ad Philostr. Her. p. 355. Ap. Liban. T. IV. p. 319. 22. ad vestigia Cod. Monac. nr. 96. scribendum: ἄποθι μὲν, ἀλλ' ὡς ἐμὸς, ἀλλ' ὡς εἰς κἀκείνη (εἰς κακίην Cod.) *Μανεδόνων*. — V. 4. δημήτριος. P. δῆμητρος. Pl. Br. μεγάλας. P. Pl. μεγάλων. Br. qui quum ἐκείνας scripsisset, duo epitheta cumulari nolebat. — V. 5. τῶν ἀπό. P. ἀπο. Pl. Br. κῆν. P. κῆν. Br. κᾶν. Pl.

Nr. 43. ζωνά. Br. II. 80. nr. 1. An. II. 1. p. 201. In Plan. p. 180. St. ἀθλον est. V. 2. γενόμεν. P. Pl. γερόμαν. Br. qui tamen in γαίης et πεπονημένον nihil novavit. — ὕφ' ᾧ. P. ὕφ' ᾧ. Pl. Br. — Nr. 44. φιλοδήμου. Duos priores versus cum parte 3^{ui} edidit Br. in Lectt. p. 145. ex Salmas. Not. in Scr. Hist. Aug. T. II. p. 633. integrum primus dedit Editor Philodemi de Music. in Praef. pag. 10. Vid. in Paralip. I. nr. 121. p. 692. s. V. 2. ἐταρίς. P. ἑταρος. Br. c. Salm. V. 3. εἰ δ' ἀπολείψης. Vid. ad p. 122. nr. 227. De enuntiationum conjunctione per εἰ . . . ἀλλά cf. ad p. 387. nr. 190. — V. 5. ὄψει . . . ἐπακούσῃ. Sic Lucian. T. V. p. 125. ὅθεν καὶ ὄψει ἀκριβῶς, καὶ ἀκούσῃ ἅπαντα. ὄψει utitur Crinag. p. 451. nr. 555. v. 4. — V. 6. πολὺ. P. V. 6. στρέψης ὄμματα. Ob haec verba nescio quid paederastici in hoc epigr. suspicabatur editor Neapolitanus; sine causa idonea. Obiter corrige anapaestos Cratini ap. Schol. Aristoph. Vesp. 1021. μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας· πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις τὴν. qui sic videntur restituendi: μισεῖς γὰρ τὰς γε γυναῖκας· Πρὸς παιδικὰ δ' αἶτε τρέπεις τὸν νοῦν. . . .

¶ Nr. 45. ὀλέσθον. Br. II. 290. nr. 5. An. II. 2. p. 355. V. 1. ὅς δέ κ' ἀνάγκη. P. Pl. ὅς δ' ἐπ' ἀνάγκη. Br. nescio quare. V. 5. πολλὸ μεθεῖς. P. πουλυμεθεῖς. Pl. Br. τὰ δ'. P. τὸ δ'. Pl. Br. In Plan. vulgo post μέτρον distinguitur; rectius post ποθῆναι Br. Ulimum hoc distichon pro peculiari epigr. habebat Scaliger in not. mat. — Nr. 46. ἀντιμεδον κριζικηνοῦ. P. αὐτομέδοντος κριζικηνοῦ. Planud. Br. II. 208. nr. 4. An. II. 2. p. 131. V. 1. ὅτε πίνομεν. P. Br. ὅτ' ἐπίνομεν. Pl. — Nr. 47. ἀνακρέοντ. In Anacreont. editt. nr. 15. Plan. p. 174. St. V. 1. μέλει γίγαιω. P. γίγαιω. Pl. τὰ Γίγαιω. vulgo ap. Anacr. V. 4. οἷκ ἀρνέω. P. οὐκ αἰνέω. Vulg. οἷδὲ φθονῶ. Pl. De litteris ρ et ι confusis vid. p. 201. nr. 313. v. 4. p. 261. nr. 374. v. 5. — Nr. 48. sine lemmate. Est in Plan. l. c. In editt. Anacr.

Od. XVII. V. 3. quo Pal. caret, addidi ex Pl. et edit. ubi praeterea hic versus legitur: *τί γάρ μάχαισι κάμοι*; quo carere possumus, dum alterum sensus et particula adversativa addi jubebat. V. 6. *κατ' αὐτοῦ*. P. Pl. *κατ' αὐτό*. vulgo. Rarior structura praepositionis in hac significatione. Anacr. Od. VI. 10. *κατὰ πηκτίδων ἀθύρων*. Ib. Od. X. 16. *οὐ κατὰ φλογὸς τακῆση*. V. 7. *μὴ ἀμάξας*. P. *μὴδ' ἀμάξας*. Pl. *μὴδ' ἀμάξας* et *ἄμαξαν* vulgo. In Cod. Palat. Od. Anacr. *μὴτ' ἄμαξαν*. Hesiod. *Ἔ. καὶ Ἡ.* 637. ed. Br. *εἰ κ' ἐφ' ἄμαξαν*. Cod. Gothan. *ἐπ' ἄμαξαν*. Vid. Gaisford in Poet. Minor. T. I. p. 52. V. 10—12. Sic hi versus etiam in Plan. exhibentur. In edit. Anacr. longe aliter.

Nr. 49. *εὐνον*. i. e. *εὐνον*. Br. I. 166. nr. 15. An. I. 1. p. 327. In Plan. p. 180. St. *ἄθλον*. De justa vini mensura insignis est locus Panyasidis ap. Athen. L. II. p. 36. D. E. ubi v. 15. s. Codd. sic habent: *μὴ δ' ὕβρις ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἀέρσῃ Ἑσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν ἐπιθήσει τελευτήν*. Minus recte h. l. tractavit cl. editor. Scr. *Ἑσθλοῖς ἐν ξενίοισι κακὴν ἐπιθήσεια τελευτήν*. V. 3. *χαίρει κ. δὲ τρισὶν Ν. τ. P. χαίρει κ. τρισὶ νύμφαις τέταρτος αὐτός*. P. Br. In lectione Cod. parum commoda est sedes particulae adversativae. Hanc in suum locum restitues verbis in hunc modum collocatis: *χαίρει δὲ τρισὶ κεκοσμημένος Νύμφαισι τέταρτος*. V. 5. *ἀπίστρα μὲν*. P. *ἀπίστραται μὲν*. Pl. Br. V. 6. *βαπτίζει*. P. Br. *βαπτίζεται δ'*. Pl. ubi Scaliger *βάπτισιαι* corr. in not. mat. Sic sensu translato Heliodor. L. IV. 17. p. 255. *ἐπειδὴ μέισι νύκτες ὕπνῳ τὴν πόλιν ἐβάπτισον*. Ib. L. II. pag. 90. *ὁ δὲ Κνήμων ὅλον ὄντα πρὸς τῷ πάθει μαθὼν, καὶ τῇ συμφορᾷ βεβαπτισμένον*. Liban. T. IV. p. 142. 21. *μήκεσιν ἀπείροις λόγων βέβλημαι* (fort. *ἐμβέβλημαι*), *ἀδολεσχίαις βεβάπτιομαι*. Cf. Matthae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. T. I. p. 61. Obiter corrigam distichon Alcibiadis, si vera est fabula, quod ex Schol. Platon. inedito exhibuit Crauzerus ad calcem Plotini de Pulcrit. p. 465.

*Βάπτεις μ' ἐν (βάπτει μ' ἐν Cod.) θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ οὐ
κύνεας πότον*

βαπτίζων ὀλίγω νόμασι πιμοτάτοις.

V. 6. *τῷ θανάτου*. P. *τῷ*. Br. *τοῦ*. Plan. — Nr. 50. *ἀντομίδου*. Br. II. 209. nr. 10. An. II. 2. p. 136. — Nr. 51. *ἄθλον*. Br. III. 158. nr. 38. An. III. 1. p. 309.

P. Nr. 52. *ἄθλον*. Br. III. 157. nr. 32. An. III. 1. p. 305. V. 1. *παιδεῖω θρασυδουλε*. P. *παρθενικῷ θρασυδουλε*. Pl. *θρασύβουλε*.

Br. c. Dorvill. ad Char. p. 555. Alterum nomen graecum esse non videtur. — Nr. 53. αἰγλον. Br. III. 159. nr. 39. An. III. 1. p. 509. V. 1. τὸ ῥόδον. Locis in Animadversionibus laudatis adde epigr. Gregor. Nazianz. nr. 9^a. ἀλλ' ἐπτατο ἐν βιάσει, ὅς ῥόδον ἐξ ἀνδρῶν (Cod. ἀπανδρῶν), ὡς ἔρως ἐκ πετάλων. — Nr. 54. παλλὰδα. Br. II. 407. nr. 4. An. II. 3. p. 200. V. 1. λίγισται . . . ἐγὼν. Iis, quae in Animadversionibus dixi, adde Schaefer. ad L. Bos p. 596. V. 3. εἰ λιγυῖς γίγῃ τρίγας. P. φορίω. Pl. Br. qui tamen malebat, εἰ τε γίγῃ λιγυῖς τρίγας. Lenius etiam foret: εἰ λιγυῖς γίγῃ τρίγας i. e. τρίγῳ, ἔγω. ut Oppian. Hal. III. 643. Κιστρία . . . ἀποῖς Φίρβειν προηττατόν τε δικαιοτάτόν τε νόημα. fere ut Pindar. Pyth. V. 146. κρισσοῖα μὲν ἀλιχίας νόον φέρβεται. Τρίγειν τρίγας etiam apud prosaicos occurrit. V. 5. μέγιστοι καὶ. P. μέγιστοι καὶ. Pl. Br.

Nr. 55. τ' αἰτοῦ. Br. II. 412. nr. 24. An. II. 3. p. 212. Hoc distichon cum praecedente epigr. videtur jungendum. Pro peculiari enim epigrammate vix potest haberi. V. 2. exhibui lectionem P. In Lertt. Ald. 1. legitur: αἶψα δ' ἀναθερμαίνων ψηρομένην περὶ δὲ quod Ald. 2. 3. repetunt. Reliquae: ἐγερμένης καθ' ἑαυτὴν εἰς γιγασίους. — Nr. 56. αἰγλον. Br. III. 166. nr. 81. An. III. 1. p. 552. V. 2. γινώσκει. P. γιγνώσκει. Pl. V. 5. ῥοπήν μόνον. P. Pl. ῥοπή. Br. recte. σόν. P. σοῦ. Br. c. Salm. τις. Pl. — Nr. 57. ἀγαθὸν οὐχ. Br. III. 43. nr. 26. An. III. 1. p. 70. Cf. quae de Isidoro quodam narrat Suid. in Ἀπίκιος. T. I. p. 266. a. V. 7. γίγῳ. P. γίγον. Pl. Br.

Nr. 58. μαθηδονίου ὑπα. Br. III. 116. nr. 18. An. III. 1. p. 221. P. V. 5. λάλος χορός. P. φίλων χορός. Pl. Br. V. 6. κάμνον pendet ab ἵνα, ut συνέπεινε. Severioribus poeta vini, quod ipse potaret, culturam committit. Qui volet, in crassa sudet ephemeride. legens itaque ἐφημερίειν, quod mihi argutius videtur esse quam verius. — Nr. 59. τ' αὐτ. Br. III. 116. nr. 19. An. III. 1. p. 225. V. 3. σπένδοντες. P. σπένδοντες. Pl. Br. Sic ap. Liban. Tom. IV. p. 811. 2. ὑμεῖς δὲ εἰδυμένοι καὶ σπενδετε τὴν ἐκείνον καθάρισε. scilicet καὶ σπένδετε. Ibid. post paucos versus: διὰ ταύτην οἶν, φησί, νόμον εὖ ἔχοντα λύσομεν δὲ καὶ μάλα δικαίως. scilicet διὰ ταύτην οἶν, φησί, νόμον εὖ ἔχοντα λύσομεν; λύσομεν δὲ καὶ μ. δ. — V. 4. ἄλλοιοι. P. Pl. ἄλλοιοι. Br. V. 5. καὶ ante ἐχέτηλ om. P. supplet

Pl. Br. V. 8. ἀσπαρίς. Sic Bacchus gloriatur ap. Nonn. Dion. XII. 338. 29. εἶδαρ ἐγὼ μερόπειςσι, καὶ οὐ πόμα μούνον ὀπάσσω.

Nr. 60. παύλον σιλεντι^{οι}/. Br. III. 83. nr. 40. An. III. 1. p. 153. V. 1. 2. σπείσμεν et ὤσαμεν. P. σπείσομεν et ὤσομεν. Pl. Br. ut inox v. 6. λείψομεν. Futurum vi adhortandi gaudet. Homer. Od. δ. 212. ἡμεῖς δὲ κλαυθμόν μὲν ἔασομεν . . . δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα. Ap. Achillem Tat. IV. p. 167. νῦν μὲν ὕπνον αὐτῇ παρασκευάσομεν . . . ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν αὐτῇ προσοίσομεν. frustra Bodenius cogitabat de παρασκευάσωμεν. V. 2. ἀνδροφόνων. P. ἀνδροφόνον. Pl. Br. Non satis causae esse videbatur, cur a membr. recederem. V. 4. περσεφόνης. P. φερσεφόνης. Pl. Br. V. 5. αἰμαλίᾱ. P. αἰμαλίων. Pl. Br. V. 7. γὰρ ἐπόδων. P. δ' αὖ νεπόδων. Pl. In membr. error ortus e permutatione litterarum γ et ν, de qua vid. ad p. 205. nr. 348. v. 6. V. 9. αἶ καὶ μέθο. P. καὶ om. Pl. Br. ἔστιν. P. ἔστω. Pl. Br. Ap. Liban. Tom. IV. pag. 342. 13. οὐκουν οὐδεῖς Ἀθηναίων μετ' Ἐρετριέων ἐδέθη· τοῦτ' ἔστιν ἡ χάρις, ἄδετον αὐτὸν ἀποθανεῖν. sensum restitues scribens: τούτου ἔστω ἡ χάρις. huius beneficii retributio esto, ut Miltiadem vinculis solutum mori sinatis. V. 10. ἐθέλει. P. ἐθέλοι. Pl. Br. — Nr. 61. μακηδονίου ὑπάτον. Br. III. 116. nr. 20. An. III. 1. p. 223. V. 3. οὐδεδιδάχθη. P. οὐδ' ἐδ. Pl. Br. — Nr. 62. παλλαδᾶ. Br. II. 413. nr. 29. An. II. 3. p. 216. V. 5. παφίη. P. τέρπειο καὶ σκίρτα. Pl. V. 6. τύχη. P.

Nr. 63. μακηδονίου ὑπάτ. Br. III. 116. nr. 21. An. III. 1. p. 224. § V. 4. ἀντι πίθου. P. ἄγχι πίθος. Pl. Br. Strenuis potatoribus convenit ληνὸς ἀντι πίθου. Nec tamen vulgata commendatione caret. Nonnus Dion. XX. p. 538. 16. Πίθος παρὰ γέτονι ληνῷ ἴσταται εὖτα δῶρα δεδιγμένος. Et paulo post: Εἰμι Πίθος προτέρωιο συνώνυμος· ἄγχι δὲ ληνοῦ Δέχνημαι ἡμερίδων γλυκερόν ῥόδον. V. 6. καναστρίοις. P. καναστραίοις. Pl. Br. μαρναμένην ἐθέλης. P. μαρναμένην optimus Plan. codex ap. Br. Vulgo μαρναμένειν ἐθέλω. Pl. μαρνάμιναι. Br. cum Scaligero in not. mst. Dedi, quod etiam Hermannno in mentem venit ad Orph. p. 771. μάρναμαι, ἣν ἐθέλης. — V. 8. ἀτραβήτου Βρομίου. Vid. Mitscherl. ad Horat. III. Od. 21. 16. T. II. p. 215. Huc retulerim fr. Panyasidis ap. Athen. II. p. 37. Α. οἶνος . . . ἀλεξίκακον, πάση συνοπηθὸν ἀνίη. ubi paulo melius Stobac. Tit. XVIII. p. 101. ed. Gr. πάσης συν. αἰοιδῆς, quod fortasse tuearis, adhibito alio ejusdem poetæ versu: ᾧ (οἶνω) πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν

ἀσθεῖαι, πάντες ὀρχηνοί. ita tamen, ut legitur, πάσης συνουσίας ἀσθεῖς. Sed utramque lectionem conciliare licet, scribendo . πάσης συν. ἀσθεῖς. quod visum aeternis et timore, quo animus cruciatur, exsoluit, securitatemque tribuit. Diphil. ap. Athen. L. II. p. 35. D. Bacchum laudat. ὅς τον ταπεινόν μίγα φρονεῖν ποιεῖ μοῖρας . . Τόν τ' ἀσθενῆ τοῦμαν τε, τόν δειλὸν θρασυεῖν.

Nr. 64. ἀγαθίον σχολ. Br. III. 42. nr. 24. An. III. 2. p. 67. V. 4. νήξει' ἐπίρ. P. νήξειθ'. Pl. Br. V. 5. ἀφροσύμενοι. P. Pl. ἀφροσύμενοι. Br. ἀφροσύμενοι requirebatur. Sed valzata mutatione pro-
sus non eget. — ἔντομεν. P. Br. quaedam editt. Pl. ἔντομεν. Euripid. Androm. 1132. ἀλλ' οὐδὲν ἔντο. Herodot. I. 189. ἔντο μὲν τὸ ἔντο. ubi vid. Wesseling. p. 89. 35. Plurimae editt. ἔντο. V. 8. πατη-
γλάισεν. P. Pl. πατηγλάισε. Br. V. 10. βάνχο et παγίς. P. V. 12. τοῖς δ'. P. τῆς δ'. Pl. Br. ἔλπωρή. P. ἔλπωρή. Pl. Br. — In hac paginae novi tituli initium: πολλή κατὰ τὸν βίον τῶν σπουδαιῶν ἐπι. . . In nova pagina sic habetur:

P. Πολλή κατὰ τὸν βίον τῶν σπουδαιῶν ἐπιγραφμάτων ἡ χρεῖς. φιλεῖ γάρ πως αὐτός ἢ αὐτὸς εἰς τινὰ παιζῶν, ἢ ἑτέρου πρὸς τοῖς πλησίον ἀποσπαιπτοντας ἀνοίειν ὅποις οἶμας διὰ τῶν ἐξῆς τοῖς παλαιῶς γινόμενον ἐπιδείξωμεν. Quae sequuntur epigrammata, merito sunt scoptica, quum in praecedentibus pauca tantum huius generis cum σμυκατικῶς mixta essent.

Nr. 65. παρμενίων. Br. II. 201. nr. 4. An. II. 2. p. 112. V. 2. ποίτη δ' εἰ τὸ δεινροτέρα. P. ἐστ' ὀδονροτέρα. Br. c. Reisk. — V. 2. εἴχετε bis P. Brunkius primum εἴχετε, tum ἤεχετε dedit. Illud magis probant Grammatici. Vid. Herod. ab Hermann. editum §. XXXVIII. p. 314. V. 4. γίλλε. P. γίλλε. Br. γίλλε. Reisk. — Nr. 66. εἰς ῥαῖαν ἀντιφίλλον βεζ. Edidi in Animadveras. II. 2. p. 412. Huschk. Anal. cr. p. 225. Paralip. I. nr. 122. p. 695. V. 2. ἐπ' ἀνθρακῇ. ἐπὶ de causa efficiente rarius obvium. Sic tamen Agath. pag. 155. nr. 289. καὶ θιγγεται οὐτ' ἐπὶ χρυσῷ, Οὕτε ζωροτέρω μίξονι πο-
σσιψ. Apollon. Rhod. IV. 1659. καὶ τοὶ μὲν ὑπὲς βελίων ἐρύσαντο Νῆ ἐπ' ἑρετμοῖσιν. — ἀνθρακῇ. minus recte excusum pro ἀνθρακῇ. De carbone accipo, ut p. 594. nr. 166. τέφρην θέσθε με κἀνθρακῇν. V. 3. βάψις. P. βάψης scribendum erat. V. 5. ταῦτα γαλοῖα. vix sincera lectio. Non magni tamen facio, quod suspicatus sum: οὐδὲν ταῦτ' ἀγαλεῖ σε. nihil te haec ornabunt. Orellus in Append. ad

Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrigit: οὐδὲν ταῦτα· γελῶ, καὶ ἦν . . .
ubi particula ἀν negre caremus. Apud Manethon. V. 21. μύθοις οὐ-
ρανίοις φέρων παρίθνη γελῶα, fortasse scribendum, παρίθνη ἀγα-
λαία. vilia et communia bene opponuntur divinis et coelestibus; et
bene jam respondent proxima, χρόσα χαλκείοισιν. — καὶ ἦν τι
πλείον ῥέξ. P. ἦν ἔτι πλείονα ῥέξῃς correxi cum Huschkio. Caeterum
hic versus ab alia manu additus, caractere neglecto, satis anti-
quo tamen.

P. Nr. 67. εἰς γραῖαν μνήμον. Br. II. 108. nr. 4. An. II. 1.
p. 283. V. 1. ὁ τετραηκόσι. P. ὁ τετρακόσι. Pl. Br. Scripsi τετρα-
κόσι. V. 2. λαὶ πορὼν ἐκάβη. P. πενταπόρων Ἐκάβη. Plan. Λαὶ
πορωνἐκάβη. Br. V. 3. μάμη. P. μάμμη. Pl. Br. V. 4. βάπτε τάς.
P. βάπτε δὲ τάς. Pl. Br. λέγε πᾶσι. P. Pl. Br. παῖσι malebat Heraldus
in Anim. ad Martial. X. 67. p. 206. — Nr. 68. εἰς γραῖαν λουνίλλου.
Br. II. 323. nr. 31. An. II. 2. p. 461. V. 1. λέγουσι. P. λέγουσιν.
Pl. Br. V. 2. μελανωτάτας. P. μελαινοτάτας. Pl. Br. — Nr. 69.
εἰς γραῖαν τ' αὐτοῦ. Br. II. 323. nr. 32. An. II. 2. p. 461.

Nr. 70. εἰς . . . λεωνίδα ἰσοψύχον. Br. II. 191. nr. 7. An. II. 2.
p. 89. V. 3. τὸν γάρ. P. καὶ γάρ. Pl. Br. Membr. lectionem ex
τοιαύτῃ depravatam esse apparet. ποτέ. P. τότε. Pl. Br. Illud restitui.
Saepe ποτέ refertur ad νῦν. Vid. Perizon. ad Aelian. V. H. I. 18. —
εἰς ἄκ. P. ἐς ἄκ. Pl. Br. — Nr. 71. εἰς γραῖαν νικάρ.^z Br. II. 352.
nr. 12. An. II. 2. p. 30. In Plan. p. 136. St. ἄθλον est. V. 1.
νικονόη. P. νικονόη. Pl. Br. V. 2. ἰδεν. P. εἰδεν. Pl. Br. — Nr. 72.
εἰς γραῖαν βάσσου σμυρναίου. Br. II. 160. nr. 2. An. II. 2. p. 19.
In Plan. p. 154. St. Nicarcho inscribitur. V. 1. κυνῶταρις. P. κυν-
ταρις. Pl. κυνῆταρις. Br. ex Theocriti, ut videtur, Eid. VI. 40.
V. 2. γραῖα. P. V. 3. ἐλάφος. P. ἐλάφου. Plan. Br. V. 5. ζώει
αὶ
κλεπουσα. P. καὶ λένσουσα. Pl. Br. In lectione membr. duae con-
fluxerunt lectiones, λένσουσα et βλέπουσα.

Nr. 73. εἰς γραῖαν νικάρ.^z Br. II. 349. nr. 4. An. II. 3. p. 22.
V. 1. τί γὰρ οἶσθα ὅτ' ἦν νέα. P. σὺ γὰρ οἶδας ὅτ' ἦν νέα. Br. τὸ πά-
ροθεν ὅτ' ἦν νέα. correxit V. D. in marg. Ap. Lennep. σὺ γὰρ οἶσθα,
et τί γὰρ οἶσθα Corn. de Pauw in not. mst. Scripsi mutatione le-
nissima: τί γὰρ; οἶσθ' ὅτ' ἦν νέα. Saepe sic τί γὰρ; orationi inter-
jicitur. Vid. ad p. 91. nr. 25. et mox p. 521. nr. 85. et nr. 91.

Heindorf. ad Platon. Dialog. T. IV. p. 528. Etymol. Magn. p. 687. ed. Lips. *τί γάρ; τί οἶν; κατάλασιν δηλοῖ· ἀντι τοῦ, πῶς γάρ οὐ; διατι γάρ οὐ;* — V. 3. *εἰρήσεις τεχνίτην.* P. *εἰρήσεις* omnia, quae vidi apographa, etiam *τεχνίτην* est in pluribus. Frequentem errorem in terminationibus *ῆς* et *ῆς* attigimus ad pag. 404. nr. 293. pag. 420. nr. 373. V. 4. *εὐεπίτακτον.* P. verissimo. *εἰς ἐπίτακτον.* Br. V. 5. *ἦν θελήσει.* P. In marg. Ap. Voss. *ἦν γε θελήσει.* Rectius Br. *ἦν ἐθελήσῃ.* Putabam olim legendum esse: *ἦν ἐθέλῃ τις*, nec fortasse inepte, quum syllabae *ῶ* et *ῶ* facile inter se permutantur. Sed accentus in Cod. sedes efficit, ut scribendum existimem, *ἦν ἐθελήσῃς.* V. 6. *ἐκ τούτου.* P. *καὶ τούτου.* Br. Copula abesse non potest. V. 8. *ἦν μὴ δίδω.* P. *ἦν μὴδέν*, verbo deleto, Br. nec aliter C. de Pauw in not. mst. Recte me scripsisse existimo, *ἦν μὴ δῶ.*

P. Nr. 74. *εἰς γράμματα τῶν αὐ.* Br. III. 160. nr. 3. inter epigr. *Bassi*, nescio quo errore. In Planud. enim p. 135. St. *Nicarcho* inscriptum. An. II. 20. nr. 20. V. 1. *ὀνησίμῃ.* P. *ὀνήσιμῃ.* Pl. Br. V. 3. *εἴπωμεν.* P. Pl. *εἴπω μὲν.* malebat Br. Mutatione non opus. Saepo enim transitus fit a plurali ad singularem, et contra. — V. 6. *ἐφίρην.* P. Pl. *ἐφίρε.* Br. V. 7. *ἀνοπον.* P. *ἦν ὀπόν.* Pl. Br. *πόκον* corrigit Scaliger in not. mst. quod proximo *δοκόν* melius convenit. Tum legendum erit, *ἀν πόκον.* V. 8. *πινῶν εὐθύς.* P. *πεινῶν εὐθι.* Pl. Br. V. 9. *ἀν δὲ τόξον.* P. *ἀν δὲ γε τ.* Pl. Br. V. 10. *ὄλωε.* P. *ὄλως.* Pl. Br. *λέγω, οὐποτ.* Hiatus mora in legendo excusabilem reddit. Eidem Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 307. mederi conatur sic. *ὄξος ἐπαισθάνεται δ' οὐποτ' ὄλως, ἃ λέγω.* Veteres tamen longiora vocabula in fine pentametri collocare solent. — Nr. 75. *εἰς πύκτας λουκίλλον.* Br. II. 320. nr. 17. An. II. 2. p. 449. V. 1. *τοιούτος.* P. Pro hac voce omissa in ed. pr. Flor. et Ald. 1. *βέλτιστος* suppletur in Ald. 2. 3. Asc. St. *τοιούτος* restituit Br. Sic etiam *Σεβαστὴ* rediit in locum vulgatae *τὸ πρόσθεν.* V. 2. *ὄφρην.* P. *ὄφρην.* Pl. Br. Ne brevis esset syllaba in caesura, pentametri Graef. Ep. cr. in Bucol. gr. p. 46. *ὄφρως* corrigit. Quod necessarium non videbitur Spitznerum consulentibus de Versu Graec. Heroico pag. 67. sq. V. 4. *μυθεῖσθαι λαβεῖν.* P. *τὸ* abest a Pl. Br. — *πατριῶν.* Euripid. Ion. 1304. *ἐμὴν δὲ γ' ἀλλὰ πατριῆς οὐκ ἦν μέρος.* Cf. Schaefer. ad L. Bos p. 363. — V. 6. Aelian. H. An. VIII. 10. de elephantis locutus, ut de pugilibus: *τὰ πρῶτα δὲ ἐπὶ θλιβομένων τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς ῥινὸς ἐνθάλω-*

μένης, καὶ ἐγγενεμένου τοῦ μετώπου, τὸ ἐναργὲς τοῦ εἶδους ἀπώλλυται, καὶ ἀγνώστες γίνονται πολλάκις τοῖς ἐγγυτάτοις προσήμουσιν.

Nr. 76. εἰς αὐ τ̃ αὐ. Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 3. τὸ πρόσωπον ἐναργέ. i. e. σαφές καὶ πρὸς ὀφθαλμῶν. Etym. M. p. 506. ed. Lips. Ap. Lucian. in Rhetor. Præc. §. 6. T. VII. p. 225. οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ, scribendum auspicor, γράφουσιν ἐναργῶς. Plutarch. T. II. p. 335. A. ἔγραψε τὸν κεραινοφόρον . . . ἐναργῶς καὶ κεκραμένως. — Nr. 77. εἰς στρατοφῶν τῷ αὐτοῦ. Br. II. 319. nr. 12. An. II. 2. p. 447. V. 1. ὀδυροσέως. P. ὀδυροσέως. Pl. Br. V. 2. ἄργος. P. Ἀργός. Pl. Br. In nomine proprio accentus retrahendus erat. — V. 5. ἣν ἐθέλῃς τὸ πρ. P. δὲ πρ. Pl. Br. Scr. potius: ἣν δ' ἐθέλῃς τὸ πρ. — ἐς ἑσπετρον ἑαυτοῦ. P. Br. ἐς ἑσπετρα σαυτοῦ. Pl. non advertens veterum usum, pronomēn ἑαυτοῦ etiam de secunda persona usurpantium.

Nr. 78. εἰς ἀπολλογὰν τῷ αὐ. Br. II. 320. nr. 18. An. II. 2. p. 450. V. 2. σιτοκόπων βυβλαρίων. P. et editt. vet. usque ad Asc. qui σιτοκόπων habet. βιβλαρίων tuetur Pl. βυβλαρίων. Br. Chartæ a tinea arrosæ intelliguntur, utrum scriptæ, nec ne, hoc loco nihil interest. — §. Nr. 79. εἰς κλεόμβρο τῷ αὐτοῦ. Br. II. 319. nr. 10. An. II. 2. p. 444. V. 3. καὶ τὰ παρ' αὐτῷ. P. domestica illa mala; ne cum Br. corrigas, τὰ παρ' αὐτῆς. Vulgo καὶ παρ' ἑαυτῷ. Aeschyl. Prom. 186. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεὺς. V. 4. φρίσων. P. Pl. quod correctione non indiget, modo distinctionem tollas post Ὀλέμπια. φρίσσει Br. hiatu versum onerans. V. 5. δέρεται. P. δέρεται. Pl. Br.

Nr. 80. εἰς ἀπιν τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 320. nr. 14. In Plan. p. 128. Luciano inscriptum. V. 2. Ἀπιν. P. Ἀπιν scripsi. Cf. Schaefer. ad Theocr. p. 216. Ἀππιον malebat Graef. Ep. cr. in Bucol. p. 46. Similiter tamen peccavit Pallad. p. 383. nr. 168. Μῆνην οὐλεμένην, ἐτραυμάτισεν. P. Pl. ἐτραυμάτισε. Br. — Nr. 81. εἰς ἀνδρόλειων τοῦ αὐ. Br. II. 319. nr. 13. An. II. 2. p. 447. Etiam hoc Luciano tribuitur in Plan. p. 128. V. 1. ὄσαν. P. Br. ὄσην. Pl. et sic in seqq. quoque versibus Plan. ionicas formas exhibet, ubi P. doricas habet. V. 3. πίση. P. Br. πίοση. Plan. ut iterum p. 542. nr. 258. v. 1. τῷ πίσης μεδόντι. Plan. πίοσης. V. 5. παρόσσετο. P. Br. ἐκορύνετο. Pl. V. 6. με σταδ. P. Br. μ' ἐκ σταδ. Pl. In talibus ἐκ passim omittitur.

P. 480. nr. 762. ἀλλὰ Κεθεύειν Ἄνδρὸς ἰοῦ θαλάσῃν εἴλετο ἰαθρ-
δίας. pag. 615. nr. 3. Πυρίδες μοι μῦθα διέκρουσαν . . . αἰνέμεται
κόλποιο.

Nr. 82. εἰς δρομίας νυκτέρας. Br. II. 352. nr. 13. An. II. 3.
p. 31. V. 1. ἀρναδία. P. V. 3. εἰς φίδος, ὁ παραλειπόμενος. Vid.
Wyttenb. ad Platon. Phaed. p. 126. Boisson. ad Marim. V. Procl.
p. 95. V. 5. παραγίνεται. P. παραγίνεται. Pl. — Nr. 83. λουμίσιοι.
Br. II. 320. nr. 15. An. II. 2. p. 448. V. 1. τὸν σταδίων. omnes.
τὸν σταδίων scripai c. Scaligero in not. mst. quam correctionem probat
Schneider. in Lex. Gr. V. σταδίας. Noster p. 531. nr. 163. καὶ στα-
δίας Μετεκλήης. Thomist. Or. XV. p. 196. A. ἐοικέναι θαλάσσης ὁρ-
μῶν ἢ σταδίων.

Nr. 84. τοῦ αὐ. Br. II. 319. nr. 11. An. II. 2. p. 446. V. 1.
εἰς. P. V. 2. ὄλω. P. Pl. ὄμως. Br. non inepte. Aelian. H. An. X.
50. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὴν παρούσαν μοι χρεῖαν σενὰ ὄντα ὄλω
οὐχ ὅρα πω. scripsit, ni fallor: καὶ ταῦτα μὲν . . . σενὰ ὄντα ὄμω;
οὐχ ὅρα πω. at haec, licet per se speciosa, ad praesentem tam-
rem fortasse non faciunt. Contra ap. Liban. T. IV. p. 897. 21.
ὄμως δ' ἐπ' ἐκείνων ἀκόλαστος μὲν ἢ γυνή. scr. ὄλω. et omnino
in illo crimine animus impudicus est, nulla autem feritas. — V. 3.
δίσκω μὲν γάρ. P. μὲν γάρ etiam Plan. μὲν τοι. Br. Vulgata bene
habet. Luctae certamen ille susceperat; etiam in stadio nonnihil pro-
gressus fuerat; disci autem et saltus ne mentio quidem poterat fieri:
nam illi ὄλω οὐκ ἔγγισι κ. τ. λ. Saepae particulae μὲν γάρ junguntur.
Od. a. 173. 392. Theogn. 285. Infra p. 601. nr. 211. p. 569. nr. 3.
V. 5. ἡμῶντιζον. P. ἡμῶντιζεν. Pl. Br. Sensus postulare videtur, ut
scribatur, ἡμῶντιζ ἄν. V. 6. πέντε τραῦ. P. junctim Pl. Br.

Nr. 85. τοῦ αὐ. Br. II. 320. nr. 16. An. II. 2. p. 449. V. 2.
πάντοθεν. P. πάντοθι. Pl. Br. V. 3. κτεῖσθαι τινά. P. V. 4. λι-
θίνων. Liban. T. IV. p. 717. 7. καὶ νῦν ἔσθηνεν ἰσα τοῖς λίθοις
ἄγωνος. Marg. ed. Morell. τοῖς λιθίνους. fortasse rectius. Xenoph.
de Rep. Laced. c. 3, 5. p. 29. ἐκείνων γούν ἦττον ἂν φονὴν ἀσέβους
ἢ τῶν λιθίνων. P. V. 5. καὶ εἰ γάρ. Scaliger in not. mst. καὶ τὸ
γάρ εἰς ὥρας ἡνοίγετο. Vera est vulgata lectio. Vid. ad nr. 91.
v. 3. — Nr. 86. ἀθλιον. Br. III. 171. nr. 106. An. III. 1. p. 544.
V. 2. εἶδεν. P. οἶδεν. Pl. Br. Vid. ad p. 452. nr. 560. v. 4. V. 5.
ἐσπλήγες. P. ἐσπλήγγες. Pl. Br. Illa forma non minus proba. Vid.

ad pag. 191. nr. 259. pag. 451. nr. 557. Ad sensum conf. Lucian. Timon. §. 20.

Nr. 87. εἰς μακρὸ λουκίλλου. Br. II. 351. nr. 71. An. II. 2. p. 484. V. 1. πεντόργυιος. Pl. Br. πεντόργυος. P. V. 2. οἶκοι. P. οἶκος. Pl. Br. — Nr. 88. εἰς μίλεπ^τ αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 53. An. II. 2. p. 474. V. 1. ἤρπασεν. P. sed *v* stramento inductum. V. 2. φη-
σιδωζενπερ. P. Plan. ἰδοῦ Ζεῦ. Br. Similiter Scaliger in not. inst. ἰδ' ὦ Ζεῦ. Recte me emendasse existimo: ἡ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἰ μ' ἐθέλεις; quid, ait, faciam, si me habere cupis? τί πάθω; p. 103. nr. 111. καὶ τί πάθω; Vide Kuster. ad Aristoph. Plut. 603. Brunk. ad Lysiatr. 884. Matthi. in Misc. philol. II. p. 3. sq. In πάθω prior syllaba excidit, ut p. 603. nr. 225. in μητέρος pro δημήτερος^τ p. 609. nr. 8. τορασφ. pro τὸ γέρας σφ. et alibi. — Nr. 89. τοῦ αυ. Br. II. 171. nr. 108. tamquam ἀδέσποτον. In antiquioribus editionibus nihil adscriptum est, aliis nimirum Lucillii epigrammatis praecedentibus. Postea ἀθλον praefixum est. An. III. 1. p. 345.

Nr. 90. τ^τ αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 54. An. II. 2. p. 475. V. 2. πυρῆνα. P. Br. πυρῆνα. Pl. — αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἀπηγχόνησεν. P. Litteram paragogicam omisit Br. — Nr. 91. τ^τ αὐτοῦ. Br. II. 328. nr. 55. An. II. 2. p. 479. V. 2. αὐτόν ἀπηγχόνησεν. P. ut in praecedente. — καὶ τί γάρ; Cf. nr. 85. Post βαρὺς interrogandi signum posuit Br. minus recte. Sensus est: Quidnam tum factum? non id quod quis existimet; non enim pondere suo degravavit calamus etc. — Nr. 92. τ^τ αυ. Br. II. 328. nr. 56. An. II. 2. p. 476. V. 3. καταβάς οἶος ὅτ' ἔζη. P. οἶοςπερ ἔτ' ἔζη. Plan. quo versus impletur, non restituitur. Optime Br. ὅλος inseruit, quod ante οἶος facile excidere potuit. Both. in not. mst. corrigit, οἶος περ ὅτ' ἔζη. Idem v. 4. ὑπὸ γῆς. — καὶ πέρας. τέρας tentabat Brodaeus. Illud bene habet. Pro tandem est infra p. 537. nr. 212. καὶ πέρας ἔξ δραχμῶν Ἑρα-
οίστρατος ... οἶόν "Ανορβιν ἔχω. Alciphr. II. 2. p. 212. καὶ πέρας ἀναστᾶσα ὅπη ποτὲ γῆν πρὸ γῆς φεύξομαι. V. 4. λεπτότατος. P. Br. λεπτότερος. Pl.

Nr. 93. τοῦ αυ. Br. II. 328. nr. 57. An. II. 2. p. 477. V. 1. ἐπικοῦρον ἀτόμων. P. ἐπικουρείων ἀτόμων. Pl. ἄτομον. Br. c. Scali-
gero in not. mst. fortasse recte. Vide tamen, an genitivus explicari

possit subandito *μιν*, aut *τοῖς*. Cf. Valkeam. ad Herodot. p. 414. et VV. DD. ad L. Bos p. 137. et p. 687. V. 2. *εἰς τὸ μέσον*, τῆς ^τ *ἀτόμου* sc. — Nr. 94. τοῦ *αυ.* Br. II. 329. nr. 59. An. II. 2. p. 477. V. 1. *καλπίζων ἔκνευσεν*. P. Br. *εἰς σάλαγγ' ἐνέκνευσεν*. PL. V. 2. *ἀπῆλθεν*. P. *ἐρθός*. P. Br. *σῶθ'ς*. PL. — Nr. 95. ^τ *αυ.* Br. II. 387. nr. 16. tamquam *Ammiani*, cui inscribitur in Plan. p. 157. St. V. 1. *μάκρωνα*. P. *μάκρωνα*. PL. Br. Manifestus lapsus in *μακρὸς Μάκρων*. V. 2. *εἰλυσεν μέε*. P. Pro *μακροῦ* Salmasius malebat *μακρός*, non improbabiliter. V. 3. *ψαλός*. P. *ψαλός*. PL. Br.

^z
P. Nr. 96. *νικαρ.* Br. II. 357. nr. 56. An. II. 5. p. 45. In Plan. p. 159. est *ἀδῆλον*. V. 1. *στεμφαλίδες οὐχ οὕτως ὡς ἐμέ*. P. litteris superscriptis, quibus verus ordo restituitur. *οὕτως*. PL. Br. V. 4. *ἐνείμωε*. P. *ἐνείμωε*. PL. Br. Vid. ad p. 109. nr. 49. v. 5. — Nr. 97. *ἀμ-^τ μιστοῦ*. Br. II. 387. nr. 18. An. II. 5. p. 142. — Nr. 98. τοῦ *αυ.* Br. II. 386. nr. 7. An. II. 5. p. 138. In Plan. p. 157. *ἀδῆλον*. V. 1. *εἴτα*. P. — Nr. 99. *λουνίλλων*. Br. II. 329. nr. 60. An. II. 2. p. 478. V. 2. *ἀπῆλθεν ἔχον*. P. *ἔχον* corrigit Hermann. ad Viger. p. 758. nr. 228. non assentiente Schaefero ad Sophocl. T. I. p. 256. Sic certe Gregor. Nazianz. nr. 208. T. I. p. 595. *ὅν μόνον πτεόνων ἔνθεν ἀπῆλθεν ἔχον*.

^τ
Nr. 100. τοῦ *αυ.* Br. II. 329. nr. 61. An. II. 2. p. 478. V. 1. *πίλεν*. P. *πίλε*. PL. *ὥστε κοίμειβαν*. P. *ὥστ' ἐκολύμβη*. PL. Br. quod sequentia postulant. V. 2. *μόλιβδον*. P. *μόλιβον*. PL. Br. — Nr. 101. τοῦ ^τ *αυ.* Br. II. 330. nr. 67. An. II. 2. p. 480. V. 1. *ῥηπίζων*. P. *ῥηπίζων*. PL. Br. Sic ap. Alciphron. L. III. 2. p. 276. *καὶ κατὰ σεαντῆν ῥίπιζε*. Cod. Viindob. *ῥήπιζε*, qui locus leni medicina, qualem Bastius adhibuit, non potest restitui; mutilus enim. V. 2. *ἐξέβαλεν*. P. PL. Litteram paragogicam omisit Br. — Nr. 102. *ἄμβριαν οἱ δὲ νικαρχ.* Br. II. 387. nr. 17. ut *Ammiani*. An. II. 5. p. 142. V. 2. *ἐνέκνηυσεν*. P. *ἐνέκνηυσεν*. PL. Br. — Nr. 103. *λουνίλλ.* Br. II. 329. nr. 62. An. II. 2. p. 478. V. 2. τοῦτο. refertur ad τὰς ἀτόμους. Sic p. 531. nr. 170. v. 3. τοῦτ' αἰτῶ χάρισεσθε. i. e. τὰς πέντε μνας. Cf. ad p. 133. nr. 276. v. 7. V. 5. δὲ τοῦ. P. δὲ τότ'. PL. Br. V. 4. τοῦ *τι*. P. ποῦλὺ *τι*. PL. Br.

Nr. 104. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 329. nr. 63. An. II. 2. pag. 478. —
 Nr. 105. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 330. nr. 64. An. II. 2. pag. 479. V. 1.
 ἐξήτουν. omnes, usque ad Stephan. p. 158. ubi ἐξήτουν. — ἐκάθενδεν,
 P. Pl. ἐκάθενδς. Br. V. 2. ὀξυιαφω. P. ὀξυβάφω. Pl. Br. — Nr. 106.
 τ̃ αὐτ̃. Br. II. 330. nr. 65. An. II. 2. p. 479. P. V. 3. ἐρύζητο. P.
 ἐρύοιζοιτο. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. ἐρύοιζητο. vulgo, V. 5. ἤματα.
 P. — Nr. 107. In membr. hoc epigr. cohaeret cum praecedente, a
 quo recte sejungitur in Plan. p. 158. St. Br. II. 330. nr. 68. An. II.
 2. p. 481. V. 1. φῦλλω πεφορημένος. P. πεφορημένη. Pl. Br. V. 3.
 παλικάμπη. P. Pl. ἡ πιτικάμπη. Br. c. Steph. sic pro πιτικοκάμπης
 dici posse existimans. Quem imitari non sum ausus. Adjectivi forma
 παλικαμπής est ap. Schol. Apoll. Rh. IV. 1315. p. 324. Inter varia
 Scironis nomina etiam hoc fuisse potuit. V. 4. ἀπλώσας. Artemidor.
 Onirocr. I. 76. p. 105. ὀρχοῦνται καὶ ἀπλοῦσι τὰ σῶματα. Aelian.
 H. An. VIII. 10. τὰς πτέρυγας ἀπλώσασαι. Ap. Alciph. L. III. 5.
 p. 278. ἐγὼ δὲ τὴν σαγήνην ἀπλώσας ὑπὸρουν ὃ τι πράξαιμι. frustra
 fortasse vexatur vulgata lectio in loco, ut mihi quidem videtur, mutilo.
 V. 4. κανάβιον. P. καννάβιον et κανάβιον editt. Pl. quod restituen-
 dum videtur. De κανάβος ejusque usu dixi in Animadversionibus.

Nr. 108. ἀθλῶ. Edidi in Paralip. I. nr. 123. p. 695. V. 2.
 κλινῇ. V. 5. ποῦ τὸ χεῖλος. Scr. ποῦ. Cf. nr. 133. v. 5. — Nr. 109.
 in membr. cum praecedente cohaeret. V. 2. ἀλλ' ἐρύπται χαμαί.
 Fortasse ἐρύπται δὲ χαμαί. — Nr. 110. νικαφ. Br. II. 353. nr. 16.
 An. II. 3. p. 32. V. 6. ἀπεκρίμασε. P. Br. ἀπεκρίμασεν. Pl. —
 Nr. 111. Sine lemmate. Sed quum praecedat epigr. Nicarchi, et se-
 quenti tetrasticho adscriptum sit τοῦ αὐτοῦ, vix dubitari potest, hoc
 quoque distichon cum sequentibus eidem poetæ tribuendum esse. In
 Plan. p. 158. St. Lucillii nomen praefixum. Br. III. 172. nr. 109. ut
 εἰδοποτον. An. III. 1. pag. 346. V. 2. ἀπηγχόνησεν. P. Plan. ἀ-
 πηγχόνησε. Br.

Nr. 112. εἰς ιατρ̃ τ̃ αὐτ̃. Br. II. 324. nr. 58. tamquam Lucillii,
 cui cum seqq. tribuitur in Plan. p. 147. St. An. II. 2. p. 465. V. 2.
 εἰπὲ τάλας. P. τάλαν. Pl. Br. metro claudicante. Nominativus pro
 vocativo bene habet. οὕτω εὖνοπος. P. οὕτως εὖνοπος. Pl. Br. εὖνοπος
 restitui; idem quod εὖνοτος. Apollon. Rh. IV. 1716. Αἰγλήτην μὲν

ἑσπόπον εἵνεκεν αἴγλης Φοῖβον κεκλόμενοι. Christodor. Ecphr. 368. πᾶσιν μὲν ἑσποπος εἶδετο μάντις. Philostr. Vit. Soph. p. 556. εὐσπόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων. V. 5. Ὀλυμπικόν. P. Pl. Br. Ὀλυμπιχόν corr. Scaliger in not. mat. Ὀλυμπικός μάντις recurrit in ep. Nicarchi nr. 162. De utraque nominis forma dixit Wytttenbach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 19. Bast. et Schaefer, ad Gregor. Cor. p. 292. Hic Ὀλύμπικος scribendum existimat. — ἀλλὰ διαντοῦ. P. ἀλλὰ δὲ αὐτῆ. Plan. δὲ αὐτῆς. Br. pro arbitrio. Acute Scaliger, ἀλλὰ διανοῦς. Rectius tamen, ni fallor, scripseris: ἀλλὰ διανγῇ . . βλίγαγα. oculos pellucidos (non, ut Olympici, obscuratos) ex gemma pellucida factos. Quint. Smyrn. L. XII. 144. in descriptione fabricae equi duratei: οὐατα δ', ὀφθαλμούς τε διειδίας, ἄλλα τε πάντα. Furti insimulari medicum existimabat Lessingius. Longe aliam viam ingressus Graeſius Epist. cr. in Bucol. gr. pag. 11. corrigit: οὐ μόνον ἐκτύφλωσεν Ὀλυμπικόν, ἀλλ' ἀδιάντον Εἰκόνος . . . quod ob similitudinem cum vestigiis membr. blanditur; sed exempla desidero verbi διαίνειν pro ἀλείφειν, et ἀδιάντος pro ἀνηλιγῆς usurpati. V. 4. ἐξέβαλεν. P. Pl. ἐξέβαλε. Br.

Nr. 113. τοῦ αὐ. Br. II. 324. nr. 36. ut Lucillii ex Plan. p. 147.

An. II. 2. p. 463. — Nr. 114. τοῦ αὐ. Br. II. 325. nr. 41. item ut Lucillii. An. II. 2. p. 467. V. 1. ἐρμολόγην. P. ἐρμολόγη. Pl. Br. Cf. p. 534. nr. 190. V. 3. ὁ Κρόνος. P. Pl. Recte de sidere infesto Grotius: *Ridens ille, mihi Saturnus tarda minatur. ὁ χρόνος*. Br. Vulgata tamen in hoc disticho non videtur integra; praesertim verba οὐ νόει, si sensum habent, certe frigent. Saltem distinctione post λέγει deleta, junde, οὐ νόει τί ὁ Κρόνος λέγει. Suspiciabatur Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. τί μὲν ὁ Κρόνος ἐννεάμηνος, φησί, λέγεις οὐ, ποιεῖ· τὰμὰ δέ . . . tu quidem narras, quae Saturnus post decem menses factururus sit. Nondum me poenitet coniecisse: τί μὲν, εἰ Κρόνος ἐννέα μηνῶν, φησί, λέγει σύνδοτον; quid tam magnum, si Saturnus mihi novem mensium portendit terrinum? σύνδοτος μηνῶν dictum per periphrasin, ut in Append. T. II. p. 802. nr. 136. διανοῇ πληρώσεις πεντάδα τῶν συνόδων. In his saltem probabile: τί μὲν, εἰ . . . Lucian. T. VIII. p. 291. οὗτος δέ, τί μέγα, εἰ ἐμπροσθεν τεθνηξέσθαι συναρμεσθεῖς ὑπὸ τοῦ πυρός. Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. καὶ τί μέγα, ἔφη, Ἥλίοις ποιοῦνται, δὲ ἐτῶν πέντε ἀμέτρη μὴ χρώμενοι. ἐξ δικαιουσίν; Liban. T. IV. p. 499. 17. καὶ

γὰρ εἰ μὲν ἐμίλλετ' στρατηγού στερήσεσθαι μόνον, τάχ' ἂν ἦν οὐ μέγα. Sed ap. Eund. T. IV. p. 178. 28. τί τοῦτο τῇ πόλει, κτεσθαι με νοσοῦντα. Reiskius sine causae idoneae tentat, τί μέγα τοῦτο. P. V. 6. ἀπεισπαίριεν. P. Pl. sine τ Br.

Nr. 115. του αν. Br. II. 325. nr. 39. An. II. 2. p. 466. tamquam *Lucillii* cum Pl. V. 1. ἔχης. P. ἔχεις editt. ante St. V. 2. ἴασιν. P. ἴσιν. Pl. Br. ἀλφινοράτη. P. ἀμφικράτη. Pl. ἀρποκράτην. Br. pluribus praecedentibus. V. 3. θεός. P. Br. θεόν. Pl. — Nr. 116. τ' αντ. Br. II. 325. nr. 40. An. II. 2. p. 466, ut *Lucillii*. — Nr. 117. στρατων. Br. II. 389. nr. 99. An. II. 3. p. 128. V. 1. χρύσην. ἔχρυσεν. P. ἔχρυσεν. Br. ἐνέχρυσεν. Pl. ut mox nr. 122. πέντ' ἐνέχρυσος πάλιν. nr. 126. ἂν δὲ δις ἐγχείρη με. V. 2. μακρόν. P. Pl. μακρῶν, quod in nonnullis codd. legi observavit Orsopoeus, recepit Br. V. 5. διπλεθρῶ. P. διπλίθρον. Pl. Br. V. 10. οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ, sic omnes. Br. suspicatur, οὐκέτ' ἂν οὔποτ' ἴδοι. Vulgatam sic accipio: φοβητέον, μὴ οὐκέτι ἴδῃ ποτ' οὐδ' ἐλέφαντα. — Cum hoc epigrammate in membr. cohaeret

Nr. 118. quod infra p. 552. *Callicteri* inscribitur; in Planud. p. 148. St. *Nicarcho*. Ut *Nicarchi* exhibuit Br. II. 355. nr. 27. An. II. 3. p. 40. V. 1. οὐ μ' ἔκλυσε Φειδων, οὐθ' ἠψατό malebat Br. — Nr. 119. τ' αντ. Infra p. 552, *Callicteris*; in Plan. *Nicarchi*. Br. II. 355. nr. 26. An. II. 3. p. 39. V. 1. ὁ ἱατρός. P. 1. ἱητρός. P. 2. Pl. Br. V. 2. γινώσκαι. P. 1. γιγνώσκει. P. 2. Pl. V. 4. τὸν φαγον. P. 1. Br. τὸν τάγον. P. 2. Pl. — Nr. 120. τ' αντ. Br. II. 356. nr. 28. An. II. 3. p. 40. V. 2. τετραπέδους. omnes. τετραπόδους Scaliger in not. mst. Alio sensu τῆς τετραπόδου λείας dixit Polyb. I. 29. p. 76. Nihil tamen prohibet, quominus idem vocabulum de mensura usurpatum fuerit. Commemoratur etiam ἐξάποδος ap. Steph. Th. L. Gr. T. III. p. 514. F. G. Inter ἐκατόμποδον et ἐκατόμπεδον fluctuant libri ap. Homer. Ἰλ. ψ. 161. ubi vid. Heyn. T. VIII. p. 391. qui ἐκατομπεδον praetulit cum Wolfio. V. 4. τίθηκεν, γέγονεν. P. Pl. τίθηκε, γέγονε. Br.

Nr. 121. τ' αντ. Br. II. 356. nr. 29. An. II. 3. p. 40. — Nr. 122. τ' αντ. Br. II. 356. nr. 30. An. II. 3. p. 40. V. 1. πέντε ἱητρός. P. πέντ' ἱητρ. Pl. Br. ἱατρός primam in thesi producit etiam alibi, ut

ap. Theophr. Eid. XI. 5. In hiatus non haeserunt Plan. et Br. infra nr. 188. ubi omnes *ἄν δι' ἰσχυρῆς*. V. 2. *κάλιν*, ut *καρπυῖα*, orationi continuandae inservit. *ἄμα* suspicabatur Casaub. in not. mst. P. V. 4. *πρίγονεν*. P. Pl. *γίγονε*. Br. — Nr. 123. *ἡδύλου*. Br. I. 484. nr. 5. (9.) An. I. 2. p. 339. In Plan. ed. Flor. pr. et Ald. 1. *ἄθλιον*, quod fortasse ex *ἡδύλου* natum, V. 2. *εἰς ἡλθεν*. P. Pl. *εἰς ἡλθε*. Br. V. 3. *ἀκόνιτος*, P. *ἀκόνιτον*, Pl. Br. Illud restitui; ubi venenum est, ait, quod tam pestiferam naturam habeat? Dicitur τὸ *ἀκόνιτον* et ἡ *ἀκόνιτος*. Etymol. M. p. 46. ed. Lipa. *ἀκόνιτον*, βοτάνη δηλητηριασθεῖς. . . Εὐφορίων δὲ θηλυκῶς λέγει τὴν βοτάνην. — V. 4. *μίτρας*. P. *μήτρας*. Plan. editt. vett. usque ad Ascens. — Nr. 124. *νικαφ.* Br. II. 356. nr. 31. An. II. 3. p. 41. V. 2. *ἰστίρην*. P. et ed. Flor. Aldd. tres. *ἰστίρην*. Asc. St. *ἰστίρως*. Br. Hinc et ex epigr. *ἀδισπ.* p. 551. nr. 335. v. 4. *σταρῶ* venit in Lexica. Scripsi *ἰστίρην* cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 68. — V. 5. *πῆρσιον γάρ*. Quum in *πῆρσιος* media syllaba producatur, Bothius in not. mst. corrigit: *πῆρσιον ἔχων*. Fuisse tamen inter veteres grammaticos, qui ὦ in hac voce interdum corripri posse existimarent, apparet ex Etym. M. p. 511. 45. (464. ed. Lips.) Eustath. ad *Ἰλ.* p. 1145. 50. Hos igitur Nicarchus secutus esse videtur. Antimachi locum, ubi in *πῆρσιος* media vulgo corripitur, emendare conati sumus in Addit. ad Athen. p. 257. *ἔχων*. P. *ἔχων*. Pl. Br.

Nr. 125. *ἀδίσπεν.* Br. III. 169. nr. 96. An. III. 1. p. 340. V. 3. *ἀπανταφών.* P. *ἀπ' ἐνταφίων.* Pl. Br. V. 4. *εἰσπεριδεσμένειν*. P. Pl. *εἰς ἐπιδ.* Br. V. 5. *εἰς ἐνταφιάζειν*. P. Br. *εἰσενταφ.* Pl. Recte praepositio in utroque versu a verbo sejungitur. Notanda articuli ellipsis ante infinitivum, modo praecedente praepositione, modo sine ea. Sic p. 548. nr. 16. *τὸν δ' εὐθὺς στεφανοῦν ἀθλοθέτης ἐκάλει.* p. 551. nr. 332. *οὐ πλεῖν, ἀλλ' ἀντλεῖν ἡμᾶς Εἰκανδρος ὁ πρῶρος* *Εἰς τὴν εἰκόσορον φαίνεται ἐμβιβάζας.* p. 572. nr. 22. *καὶ πρὸς ἀναγνώσει ποιήνῃ μέλι.* p. 596. nr. 175. *τὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἰδεῖν, τὸν δ' ἐπὶ μύτῃν ἰδεῖν.* Liban. T. IV. p. 1064. 9. *ἄνθρωπε δὲ ἄρτι πόλιος ἦσαν* (scr. *ἐξήμεροι*), *οἷς βίος πρὸς θῆραν* *ἐπαγόμενοι θήρας* (scr. *κύνας*) *ἄμα καὶ σπάλιας, οἷς ἐστὶ* (fort. *καὶ ἔκπους ἐς τὸ*) *θηρᾶν* *καὶ δειώπειν μὲν ἔκπους, ἔχοντες δὲ κύνας.*

Nr. 126. *ἄδηλ.* Br. III. 169. nr. 95. An. III. 1. p. 340. V. 2. *πανών.* P. Br. *πανών.* Pl. Ap. Achill. Tat. L. VII. 11. p. 302. *οἱ*

παύσασθε φληγάων, καινῶν καὶ τηλικούτων ἔργων τοῖσι μὲν παιδείαν. scr. cum Bodenio φληγάων κενῶν. quod in edit. Bip. neglectum. — τῶν γραφικῶν. P. Pl. γραφικῶν Br. cum pluribus. Vera videtur correctio. Quum tamen multa sint in talibus, quae ignoremus, et fieri possit, ut etiam fullones spongiis uti sint, a membr. recedere non sum ausus. — Nr. 127. εἰς ποιητάς. πολλιανού. Br. II. 439. nr. 2. An. II. 3. p. 269. V. 3. τοίνυν raro initio orationis collocatur, nec sine corruptelae suspitione. Vide igitur, an τοιγάρ scribendum sit. Ap. Plutarch. Vit. Rom. c. 17. scr. ex codd. τοῦτο τοίνυν καὶ πρὸς τὴν Ταρπηίαν τότε παθόν.

Nr. 128. τ. αὐτ. Br. II. 439. nr. 3. An. II. 3. p. 269. V. 4. χοιρείας. P. χηρείας et χειρείας editt. Pl. χοιρείης. Br. „Florus, ob acceptam in agone musico coronam celebrato convivio, Polliano, qui invitatus non adfuerat, frustum suillae carnis miserat.“ P. V. 5. τοὶ γὰρ θάρσει. P. τοιγάρ θάρσει. Pl. Br. πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. γίνου. P. γίγνου. Pl. — Nr. 129. κεραλλίου. Br. II. 345. nr. 1. An. II. 3. pag. 7. In Plan. pag. 165. St. λουκιανού. — Nr. 130. πολλιανού. Br. II. 439. nr. 1. An. II. 3. p. 267. V. 1. ἐπειτα. P. V. 4. πάλιν. P. πάλι. Plan. Br. V. 6. χελιδόνα. P. et editt. usque ad Steph. qui χελιδόνια dedit. Sic Br. Theocr. Eid. XIII. 140. νῦν δὲ τε χελιδόνιον.

Nr. 131. λουκιλλ. Br. II. 332. nr. 76. An. II. 2. p. 487. V. 1. πάντ' ἐγενήθη. omnes usque ad Br. qui ἐπεκλύσθη tacite correxit. Durior in vulgata oratio, nec nisi per anacoluthiam explicanda. Junctae sunt enim duae locutiones, altera per passivum elata: οὕτως ἐπὶ Διὸς καλλίωνος τοσοῦτοι ἀπώλοντο. altera per activum: οὕτως Φαίδων καταπρήσας τοὺς ἐπὶ γῆς τοσοῦτους ἀπέπειπεν. De forma ἐγενήθη, bis in hoc epigr. obvia, dixit Heyn. ad Apollod. T. I. p. 7. — V. 5. κατὰ τσσα, P. κατὰ. Pl. Br. Ap. Liban. T. III. p. 40. 11. τί γὰρ αὖ τοῦ διαφθεῖσθαι τοὺς νέους . . . δεινότερον καταγένοιτο. scribendum videtur, δεινότερον κακὸν γένοιτο. — Nr. 132. τ. αὐτ. Br. II. 333. nr. 80. An. II. 2. p. 490. In Plan. p. 164. St. ἄθελον. V. 2. ἤρεσε. P. et ed. St. antea in omnibus editt. erat ἤρεσε. — εἶπη. P. εἶπη. Br. εἶποι. vulg. — V. 4. ἄγαν, posteriore producta. Vid. Br. ad Soph. Oedip. T. 439. ad Aristoph. Nub. 199. 1120. V. 5. οὕτως. P. Br. οὕτω. Pl. quod suavius ad aures accidit. ἔχων, P. ἔχον. Pl. Br.

Nr. 133. ^υ ^υ αντ. Br. II. 333. nr. 77. An. II. 2. p. 488. V. 2. *εὐτυχίδας*. P. *εὐτυχίδης*. Pl. Br. V. 3. *αὐτῶ*. P. *αὐτῷ*. Pl. Br. V. 5. *ποῦ*. P. Pl. *ποῖ* scripsi c. Schaefero Melet. p. 98. Contra ap. Achill. Tat. III. 17. p. 137. scr. *εἰ διάκονος θεοῦ τις* (sic codd.) *εἶ*, *δίδομαι σοι*, *ποῦ* (*ποῖ* vulg.) *γῆς εἰμι*. At Ib. L. VIII. 2. pag. 312. *ποῦ γίγωμεν τοὺς βίαιους*; scr. *ποῖ. ἀπέλθεις*. P. *ἀπέλθῃ*. Pl. *ἀπέλθοι* corr. Br. quod minime probandum. V. 6. *γῆν κατέχειν* miror dici eum, qui *apud inferos* versatur. Longe alio sensu Xenoph. Cyrop. II. 1. 1. *προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἡρώσι, τοῖς Περσίδα γῆν κατέχουσι* et alii in similibus. Quare vide, an scribendum sit: *ἐπεὶ χεῖδῃν Εὐ-τυχίδης κατέχει*.

P. Nr. 134. ^υ ^τ αν. Br. II. 332. nr. 74. An. II. 2. p. 486. V. 2. *ταῦτα*. P. Pl. *στάντε* tacite correxit Br. Cogitari possit de *ἅντα πρὸς ἀλλήλους*, respectu habito ad Homericum, *ἅντα μάχεσθαι*. 'Il. τ. 163. *ἅντα τιτίσκεισθαι*. 'Od. ω. 181. — Nr. 135. ^υ ^τ αν. Br. II. 333. nr. 78. An. II. 2. p. 489. V. 1. *μὴ νέτι*. P. ' V. 2. *παρὰ σοί*. P. et Schol. Wechel. Br. *παρὰ σοῦ*. Vulg. V. 3. *πάνιν* in P. omissum supplet Pl. Br. V. 4. *σταζόμενον*. P. *σφαζόμενον*. Pl. Br. Sic supra p. 415. nr. 349. *ἀμιστορίης*, in Cod. scriptum *ἀνεσφορίης*. V. 5. *πάσχωιν*. P. *πάσχω*. Pl. Br. V. 6. *οἱ καταδείξαντες*. P. Pl. Br. *οἱ καταλείξαντες* corr. Scaliger ad Sueton. T. I. p. 638. ed. Burm. idque ad legem quandam Caligulae refert. Doctior conjectura quam verior. Vulgatam tnetur Lobeckius ad Soph. Ajac. p. 401. *poëtam* iudicans iis impre-
cari, qui scribendi artem in lucem protulerint, papyri et calamorum inventoribus. In hunc sensum etiam Huetius accipiebat haec verba. Orell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 406. corrig. *σοὶ παρα-δείξαντες*. *qui te legere et scribere docuerunt*. Sed in hac sententia articulum abesse posse dubito.

Nr. 136. ^υ ^υ αὐτοῦ. Br. II. 333. nr. 79. An. II. 2. p. 490. V. 5. *προειλθών*. P. *προελθών*. Pl. Br. Illud restituī, *me petens*. — V. 6. *ἡμερίων*. H. de Bosch, vulgatae patrocinio suscepto, *ἡμερίους mortales* significare multis exemplis docuit, de quo nemo dubitabat; sed quomodo haec significatio cum totius enuntiationis sensu conciliari posset, non docuit. Grotius vertit: *Jam si quid miserere, canant tua signa receptam: Obtinuit bellis otia flens Priamus*. Suspiciabar *ἡμερίας*, quod de induciis accipiebam, quas Priamus precibus apud Achillem

obtineat. Sed quum sic tautologia quaedam insit in verbis εἰς ἀνοχάς et ἡρεμίας, aliud quid latere facile crediderim. — *ἔτεχεν*. P. Pl. *ἔτεχε*. Br. — Nr. 137. τ' αὐτ. Br. II. 332. nr. 73. An. II. 2. p. 485. In Plan. p. 165. est *ἄδηλον*. V. 6. *ἔνθεν μακρὰν ἄρας*. P. Pl. *μακρὰν ἔνθεν ἄρας*. Br. In ἄρας prior syllaba non magis potest corripī, quam posterior in *μακρὰν*. Quare scripsi: *ἔνθεν μάκρ'*, ἄρας... Est etiam in *μακρὰ* spatii significatio, ut in *μακρὰ βιβάς*, *μακρὰ αὔσας*. Vid. Kuhn. ad Aelian. V. Hist. I. 23. Malim tamen in Cod. reperiri: *εἰ δ' ἴοιτο τὸ κύμα Μακρὰν*, ἀλλ' ἄρας εἰς τὸ φρεῖαρ με βάλε. Friedemannus de Med. Syll. Pent. p. 326. *ἔνθε μακρὰν ἄρας* corrigendum censet, comparans adverbia *ἐνερθε*, *ὀπισθε*, et similia, quorum exempla concessit Bast. ad Gregor. Cor. p. 166. s.

Nr. 138. εἰς γραμματικούς. *λονκίλλον*. Br. II. 527. nr. 48. An. II. 2. p. 472. V. 2. *σολοικίζων*. P. *σολοικίζον*. Pl. Br. qui *σολοικισμὸν δέχεται* suspicatur. De magicis defixionibus usurpatum verbum *δίω* illustravi in Animadverss. Mox nr. 148. *πάγω τοῦτον ἰδὼν τὸ στόμα μου δίδεται*. Adde Harpocr. in *καταδεδέσθαι*. Vales. ad Euseb. de Laudib. Const. p. 532. C. (T. I. p. 255. C. ed. Parisin. 1678.) Valken. ad Herodot. IV. p. 512. 65. Astium ad Platon. de Rep. p. 406. *σολοικίζον* dictum per prolepsin, quam vocant.

Nr. 139. τ' αὐτοῖ. Br. II. 317. nr. 4. An. II. 2. p. 438. In Plan. p. 138. *ἄδηλον*. V. 1. *γραμματικὸν ζήνωνις ἔχει πύγωνα μένανδρον*. P. *γραμματικὸς Ζήνων ὅς ἔχει π. μ.* Pl. Melius Br. *γραμματικὸς Ζήνωνος ἔχει πύγωνα Μένανδρος*. At nec hoc cum sequentibus satis vinctum, et *barba Zenonis* ad Stoicorum sapientiam significandam non valde apta. Nec quod ipse in margine conieci satis firmum. V. 2. *γῆς συνεισ*. P. *φησὶ συν*. Plan. *γῆς οὐ συν*. Br. V. 3. *αὕτη μελέτη*. P. *αὕτῃ μελέτῃ*. Pl. *αὐτῷ μελετῶν*. Br. cum Salm. *αὐτὸς μελετῶν*. Scaliger in not. mst. *οὕτως*. P. Pl. *οὕτος*. Br. cum Huetio. Membr. Palatin. lectionibus denuo perpensis, totum hoc epigr. non in Grammaticum paedisonem, quod vulgo existimant, compositum esse existimo, sed in mulierem Grammatici moecham. Sic enim, una duabusve litteris leviter immutatis, legendum videtur:

Γραμματικὸν Ζήνωνις ἔχει πύγωνα Μένανδρον·

τὸν δ' εἶδὼν τοῦτ' ἔφη σινεστακίνας·

τὰς νύκτας δ' αὐτῇ μελετῶν οὐ παύεται οὗτος,

πτῶσεις, συνδέσμους, σχήματα, συζυγίας.

Sic haec satis faceta. Mulieris nomen *Zηρωνίς* (V. Suid. in *ἀρμά-
τιος*. T. I. p. 352. et T. II. p. 9.) fictum fortasse ad significandam
mulierem philosophiae et eruditionis studiosam. Illa Menandrum aiebat
quendam, quod ad barbam, Grammaticum, eique se filium in discipli-
nam tradidisse narrabat. Sed ille Zenonidem exercebat per noctem,
casus, copulas, conjugationes et schemata illi tradens.

Nr. 140. τ αὐτῷ. Br. II. 323. nr. 28. An. II. 2. p. 257. V. 1.
ταύταις ταῖς . . . δοιομαχίαις. P. τοῦτοις τοῖς δοιομαχίαις. Pl. Br.
V. 2. τοῖς. P. Br. ταῖς. Pl. V. 3. πίν. P. πίν. Pl. Br. Illud ob
cod. auctoritatem praetuli. Ex plebejo sermone Lucillium hoc ad-
optasse suspicatur Buttmanus in Mus. Stud. Antiqq. I. 1. p. 247. sq.

P. V. 4. *κράμω*. P. — Nr. 141. εἰς ῥήτορ^υ λονυλλόν. Br. II. 334.
nr. 84. An. II. 2. p. 493. V. 5. *δε μοι*. P. *δ' ἐμοί*. Br. V. 8. Sen-
sus est: non convenit inter orationem Menecles et rem, de qua dicere
instituit. — Nr. 142. τ αὐτῷ. Br. II. 335. nr. 87. An. II. 2. p. 496.
Ap. Plan. p. 170. St. *Ammiano* tribuitur. V. 3. *ταύτη*. P. *ταυτή*. Pl. Br.
V. 4. *οικηφάμενος*. P. Pl. *οικηφάμενος*. Br. nescio quare. *Στέπτεσθαι*
usurpatur de oratore, qui dicenda dispicit et meditatur; unde *οικη-
μένος ῥήτωρ*, probe meditatus, ap. Polluc. IV. 20. Demosth. Or. in
Mid. T. I. p. 576. 15. *τάχα τοίνυν ἴσως καὶ ταῦτ' ἐρεῖ, ὡς ἐοικε-
μένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω σὺν ἐγώ. ἐγὼ δὲ γ'
ἐστέφθαι μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, φημί, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθεῖητ,
καὶ μεμελετημένοι*. Vid. Ernest. Techn. Rhet. p. 308. Verus
orator res et orationem, Criton vocular tantum et vocularum formas
circumspiciebat.

Nr. 143. τοῦ αὐ. Br. II. 335. nr. 85. An. II. 2. p. 494. V. 5.
ἰθὺλεις. margini adscriptum *ἦτο i. e. ἐθέλεις*. P. V. 4. *μελέται*. P.
μελλέτω. Pl. *μελέτα*. Br. c. Brodaco. V. 5. *γὰρ σοῦ*. P. *γὰρ σου*. Pl.
Br. Illud antithesis rectius esse ostendit. V. 6. *σολοισίζεις*. quaedam
editt. Plan. — Nr. 144. *περικλίον*. Br. II. 345. nr. 2. An. II. 3.
pag. 8. V. 1. *παράσημα*. Vid. de hac voce ad Themist. Or. XXI.
p. 255. D. in Append. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. a Fr. Göllero
edit. p. 271. 2. Insolentius de infantibus male natis Gregor. Naz.
Carm. II. T. II. p. 54. A. *ἡλιτέμνην, καὶ ἑυφρονα, καὶ παράσημα,
Διόβην ἀνδρομήτη γενεῖς*. V. 2. *ἐστίν*. P. Pl. *ἐστί*. Br. V. 5. *πάρκαρε*.
P. *πάρκαρε*. Pl. Br. Vid. Homer. *Il.* v. 157. et Heyn. T. VIII. p. 40.

Non sine causa Cerealius exempla verborum *inanem strepitum* significantium cumulat. V. 5. τοῖς πράγμασι. P. et editt. vett. τοῖς γράμμασι. ed. Asc. St. Br. Hoc sine dubio verius. De illorum vocabulorum confusione vid. Bastium ad Gregor. Cor. pag. 185. not. *** Schaefer. ib. p. 284. — V. 6. ὡς γε. P. ὡς τε. Pl. Br.

Nr. 145. ἄθελον. Br. III. 171. nr. 104. An. III. 1. p. 344. V. 2. ῥήτωρ ἦν εἰκὼν. P. Pl. Br. Si sincera est lectio, ἦν pro ἐστὶ positum, qui usus non apud Atticos tantum obtinet (vid. Heindorf. ad Platon. T. II. p. 528. T. IV. p. 54.), sed apud alios quoque, ut Theocrit. Eid. V. 79. ἡ σταμύλος ἦσθα, Κομάτα. ubi vid. Schaefer. p. 220. Theognis v. 519. πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίγνεται ἡδε, Πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος. Herodot. IV. 64. δέσμα δὲ ἀνθρώπου ἦν ἄρα σχεδὸν δερμάτων πάντων λαμπρότατον λευκότητι. Ap. Aelian. autem H. A. XI. 11. οὐκ ἦν δὲ ἄρα, οὐ. certe voculae οὐκ ἦν non sunt depravata; nec ap. Liban. T. IV. p. 898. 12. τοῦτο δὲ ἦν ἀποστερηθεὶς ταφῆς. lectio vulgata sollicitari debet. In nostro epigr. Scaliger in not. mss. corrigit: ῥήτορος ἢ εἰκὼν. Ipse malim: ῥήτωρ ἢ γ' εἰκὼν. imago quidem orator est; meditari enim videtur; orator autem non nisi imago imaginis. Saltem transponenda vocabula: εἰκὼν ἦν ῥήτωρ.

Nr. 146. ἀμμιαν. Br. II. 385. nr. 2. An. II. 3. p. 135. In Plan. p. 170. St. Ἀββιανοῦ, ut supra p. 509. nr. 13. 14. 15. 16. V. 2. πεντάμι διακοσίους. P. ed. pr. Flor. Ald. pr. Asc. πέντε διακοσίους. Ald. 2. 3. Membr. lectionem cum Br. restitui. In διακοσίους duae priores syllabae in unam coalescunt. Vid. Br. in not. ad h. l. et supra ad p. 446. nr. 524. v. 9. Adde Hermann. Elem. Doctrinae Metr. p. 54. a. et p. 86. ed. sec. — V. 3. μὲν, φησὶν. P. Junge νῦν μὲν· φησὶν autem orationi interjectum. P. Nr. 147. τ' αὖ. Br. II. 385. nr. 3. An. II. 3. p. 136. — Nr. 148. λουκίλλε. Br. II. 335. nr. 86. An. II. 2. p. 495. V. 1. πρώην. P. V. 2. ἐβαρβάρισεν. P. sine littera paragoga Pl. Br. V. 4. καὶ γὰρ ... ἰδὼν ... τὸ στόμα μου δίδεται. Vid. not. ad p. 318. nr. 707. v. 8.

Nr. 149. ἄθελον. Br. III. 171. nr. 105. An. III. 1. p. 344. In Plan. p. 170. St. Ammiano inscribitur. V. 1. μέδον. P. Br. μέδων. Pl. — Nr. 150. ἀμμιαν. Br. II. 385. nr. 1. An. II. 3. p. 135. V. 1. κατ' ἐνύπνιον. Dicendum fuerat ἐνύπνιον ἰδὼν aut ἐξ ὀνείρου

ὄψεως. Illud enim somniantem Athenagoram dedicasse pileum significat. Vid. Phrynich. Eclog. p. 186. V. 3. οἶσμεν Ἐρμῇ. Mercurio dedicabimus, cujus favore Athenagorae ars, sicut ἑρμαῖον aliquod, forte per somnium obtigit. — Nr. 151. ἀδίσπο. Br. III. 170. nr. 101. An. III. 1. p. 343. V. 1. ῥήτορος εἰκόν. P. Pl. εἰκόνος εἰκόν. Br. c. Casaubono ex nr. 145. De rhetore Rufo Ausonius epigr. 51. *Diceret sed ipse vellem, rhetor hoc mi: non potest. Cur? ipse rhetor est imago imaginis.* V. 2. λαλέει οὐδέν. Hiatus interpunctio excusabilem reddit. — Nr. 152. ἀμμιαν. Br. II. 385. nr. 4. An. II. 3. p. 136.

Nr. 153. εἰς φιλοσόφους. λουκίλλον. B. II. 323. nr. 30. An. II. 2. p. 460. V. 1. κἀννοθ. καὶ ῥιγοῦν. Parasitus in philosophos inductus ap. Liban. Tom. IV. p. 223. 13. οἷς ἔργον οὐδέν, ἢ τὸ τιμωρεῖσθαι σφᾶς αὐτοὺς, ὡς ἀδικούντας, καὶ πείζειν ἀγρυπνίᾳ, καὶ λιμῷ καὶ πόνον· τοὺς ὠχρῶντάς γε (fortass. ὠχρῶντας λέγω), τοὺς ἀννοπήτοισι, τοὺς γυμνοὺς ἐξ ἡμισίας. V. 4. καὶ σὲ λέγονσι Κῆνα. et ego sustem gero, et tu Canis audis; ut recte igitur fuste in te usurus sim. — Nr. 154. τ̃ αὐτ. Br. II. 326. nr. 47. An. II. 2. p. 471. V. 3. ἐκ τριόδου. ἐν τριόδῳ malebat Casaub. in not. mst.

Nr. 155. τ̃ αὐτ. Br. II. 318. nr. 6. An. II. 2. p. 441. In Plan. p. 187. *Anmiano* inscribitur. V. 2. ῥιγομάχος. P. ῥιγομάχας. Pl. Br. utraque forma proba. Vid. ad p. 403. nr. 285. V. 4. κακοστομάχων. nunc non magis quam olim intelligo. Fortasse scribendum, ἔργα κακοστομάτων, in quo vocabulo arguta est ambiguitas, quum et de fellatore, et de eo, qui oris foetore laborat, accipi possit. — Nr. 156. ἀμμιανού. Br. II. 388. nr. 21. An. II. 5. p. 143. V. 1. οἷα. ut ὄψει. nr. 191. v. 6. Vid. ad p. 90. nr. 16. v. 1. p. 290. nr. 524. v. 6. P. V. 3. κείρων. P. κείρον. Pl. Br. De philosopho Alciphro. L. III. 55. p. 404. οὗτος ὁ πρεσβύτερος, ὁ πορευτὴν τὸ γένειον. Scr. ὁ πορευτῶν. V. 4. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br.

Nr. 157. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 383. nr. 22. An. II. 5. p. 144. V. 1. ποτὶ δὴ καὶ πόθεν. Vid. de hac formula, perperam olim in duas discerpta, Ruhnck. ad Xenoph. Memor. p. 231. (p. 306. ed. Schneid.) Schaefer. ad Dion. Hal. p. 99. — Nr. 158. ἀντιπάρ. Br. II. 22. nr. 61. An. II. 1. p. 57. V. 2. βριθὺ σινωπέου. P. βριθοσινωπέου. Pl. βριθὺ σινωπίου. Br. Forma σινώπειος non occurrit, sed σινωπέος, et σινωπίης. V. 2. διογίτρος. P. διογίτρος. Pl. Br. V. 5.

ὑπόμεντι. P. Br. ὑπόωντι. Pl. Ap. Homer. Od. v. 435. χιτῶνα ὑ-
 πώοντα. quidam ὑπόμεντα. — πεπαλαγμένον. P. et sic Lectt. Ald. 1.
 cui St. obtemperavit. Reliquae fluctuant inter πεπλασμένον, πεπλα-
 γμένον, πεπλαμίνον. Iis, quae in Animadverses. attulimus, adde Orph.
 Argon. 568. αἵματι καὶ κονίῃ πεπαλαγμένον. Ib. 1241. τοίῳ σφι λύθρῳ
 πεπαλαγμένοι ἐστέ. Apollon. Rhod. III. 1046. σάκος πεπαλαγμένον
 ἔστω Καὶ ξίφος. V. 4. διπλάδιον. P. Ald. 2. ex Lectt. Ald. pr.
 Vulgo διπλάσιον. Illam formam ex hoc uno loco novi. V. 5. ἦ γάρ.
 P. Aldinae tres. Br. ἦν γάρ. Asc. St. V. 6. οὐν. P. οὐν. Pl. Br.
 V. 8. ὅπλατ' ἃ μὴ. P. ὅπλα τὰ μὴ. Pl. Br.

Nr. 159. εἰς μάνταις λουκίλλου. Br. II. 326. nr. 45. An. II. 2.
 p. 470. — Nr. 160. τ' αὐτ. Br. II. 325. nr. 42. An. II. 2. p. 468.
 V. 4. ποεῖ. P. ποιεῖ. Pl. Br. Vid. p. 422. nr. 380. v. 4. p. 458.
 nr. 598. v. 7. — Nr. 161. τ' αὐτ. Br. II. 325. nr. 43. An. II. 2.
 p. 469. V. 3. ἐάν ᾗδῃ. P. Pl. ἐάν γ' ᾗδῃ. corr. Hermann. ad Orph.
 p. 767. — Nr. 162. νικαφ. Br. II. 352. nr. 14. An. II. 3. p. 31.
 V. 1. εἰ πλεύσει. P. Br. πλεύσει, εἰς Ὀλ. Pl. V. 6. βάλλῃ. P. λάβῃ.
 Pl. Br. quod amplexus sum.

P. Nr. 163. λουκίλλου. Br. II. 326. nr. 44. An. II. 2. p. 469.
 Cf. Ausonii ep. 93. V. 4. τοῖς ἱεροῖς. De commentariis sacris acci-
 piebam olim; sed linguae usus victimas jubet intelligi. V. 5. μὴ τις
 σε. Sic omnes. Pronomen acuendum esse apparet. V. 6. καταστρέφῃ.
 P. καταστρέφῃ. Pl. Br. Vid. ad p. 401. nr. 270. — Nr. 164. τ' αὐτ.
 Br. II. 326. nr. 46. An. II. 2. p. 470. V. 4. εἰς πέμπτην. P. ἡ
 πέμπτη. Pl. Br. Cod. lectio exquisitior. V. 5. πετόσειριν. P. πε-
 τόσιριν. Pl. Br. V. 6. θνήσκει. bis. P. — Nr. 165. εἰς μικρολόγους
 τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 338. nr. 98. An. II. 2. p. 501. V. 1. γλήχωνι. P.
 γλήχωνι. Pl. Br. cf. Salmas. de Cruce ad calcem Dissertat. Th. Bar-
 tholini de latere Christi. Lugd. Batav. 1646. 12.

Nr. 166. ἄδῃλον. Br. III. 246. nr. 449. An. III. 2. p. 126. V. 1.
 δέ σε φημι. vulgo. V. 3. et 4. γίνεται. P. γίγνεται. Pl. — Nr. 167.
 πωλλίαν. Br. II. 440. nr. 4. An. II. 3. p. 270. V. 1: ἔχεις; μάθε.
 Br. Vulgarem distinctionem restitui. Ap. Achill. Tat. I. 10. p. 28.
 in simili verborum compositione distinguendum videtur: ὅσα δέ ἐστι
 ποινά, καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας μάθε. —

Nr. 168. ἀντιφάν.³ Br. II. 205. nr. 4. An. II. 2. p. 122. V. 2. ἐπερχόμενος. P. Br. ἐπερχόμενον. Plan. V. 4. γνούς ποτ' ἐρωμένιον. P. Br. γνούς τι μελισμάτιον. Pl. V. 6. ὀβολόν. P. ὀβολῶν. Pl.

Nr. 169. νικαρ.^χ Br. II. 353. nr. 18. An. II. 3. p. 33. Nicandro inscribitur ap. Stobae. Tit. X. p. 126. et in nonnullis editt. vett. Plan. Cf. p. 507. nr. 7. V. 1. διναρχος. P. Br. δειναρχος. Pl. ὀφειλων. P. ὁ φειδων. Pl. Br. emendatione non minus leni, quam necessaria. V. 4. ἴσος. P. ἴσως. Pl. Br. ὅς κ' ἀπο. P. Br. ὅς γ'. Pl. Stob. i. e. εἰ γέ τις ἀποδνήσκων. In talibus ubi ἂν aut κεν additur pronomini, conjunctivus sequi solet; ut in Platon. Hipp. Maj. §. 6. πολλοῖς συνδουᾷ, ὅτι τὸν σοφὸν αὐτὸν αὐτῷ μάλιστα δεῖ σοφὸν εἶναι. τούτου δὲ ὅρος ἐστὶν ἄρα, ὅς ἂν πλείστον ἀργύριον ἐργάσεται. qui locus nostro est simillimus. Ap. Oppian. Hal. I. 277. οὐδ' ἀλεγμονόταρον καὶ πόνταρον, ὅς κεν ἀνάγκη Φυξίπολιν πᾶντος τείλει βίον ἀλγινόντα. Br. τελλεσι ex Cod. Parisino dederat, quod cl. editor nunc rectius repudiavit. — ἀποδνήσκων. P. ut nr. 164. vera. 6. — V. 6. ἔθανεν. P. Plan. ἔθανε. Br.

P. Nr. 170. τ' αὐτοῦ.^υ Br. II. 354. nr. 19. An. II. 3. p. 33. In ed. Flor. pr. Ald. pr. Nicandro inscribitur; in Stobae. T. X. p. 127. Platoni et Antipatro. V. 1. θνήσκου. P. V. 3. τοῦτ' αὐτῷ. P. ταῦτ' αὐτῷ. Pl. Stob. et Cod. Nicandri Götting. ταύτην οἱ χαρ. Br. tacite emendavit. Bene habet τοῦτο. Vid. ad p. 522. nr. 103. — V. 4. τενίων. P. Pl. Br. τέκνων. Cod. Nicandri. — Nr. 171. λοκίλλου. Br. II. 338. nr. 99. An. II. 2. p. 502. V. 2. ἔγραψε. P. ἔγραφε. Pl. Br. V. 3. ψηφ. ἀνέκτιστο. P. omisso δ', quam particulam supplet Pl. Br. V. 4. μεθεῖ. P. Pl. μεθέν. Br. c. Scaligero in not. mat. quem imitari non sum ausus. Fit interdum, ut genitivus ab adjectivis pendens periphrasin faciat; ut ap. Platon. Protag. p. 329. A. οἱ ῥήτορες . . . δολεχὸν καταταλινουσι τοῦ λόγου. i. e. δολεχὸν λόγον. Vid. Astius ad Platon. de Rep. I. 2. p. 328_{VI}. — V. 6. λυσταλεῖ. P. λυσταλεῖ. Pl. Br. V. 7. δὲ οὐδέν. P. δὲ γ' οὐδέν. Pl. δ' ὅ γ' οὐδέν. Br. Fortasse scribendum: κίτρο δ' ἄρ' οὐδέν ἔχων. quamquam seniores poëtae non tam sollicitè abstinnerunt ab hiatus. Cf. nr. 188. v. 2. — Ultimus epigrammatis versus desideratur in P. et in omnibus Plan. Codd. Prima Ald. 2. lacunam explevit, hoc versu addito: χρημάτων ἡρπασαν ἀσπασίου. Voluit ἀσπασίους, aut ἀσπασίως, ut

Brodaeus et Br. Hunc versum, ut recentioris commatis, relegavi in marginem. — Nr. 172. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 338. nr. 100. An. II. 2. p. 502. V. 1. τὸ τέκνον. Pl. Br. Articulum omisi cum P.

Nr. 173. φιλέππον. Br. II. 221. nr. 35. An. II. 2. p. 174. — Nr. 174. εἰς κλέπτας λευκίλλον. cuius nomen etiam in Plan. p. 152. St. praefixum. Philippo perperam tribuitur ap. Br. II. 222. nr. 36. An. II. 2. p. 174. Probabile est, Dionem, de quo in hoc epigr. agitur, non furem ex vulgo, sed magistratum aliquem fuisse. Tum certe argutior in versu ultimo sensus. V. 3. ὀλοσφύρητον. P. Br. ὀλοσφύριτον. Pl. De syllabis ις et η̄ saepe in Codd. inter se permutatis, vid. supra ad pag. 406. nr. 301. v. 1. Hesych. ὀλοσφύροι, ὀλοσφύρατοι. Phrynichus in Eclog. p. 86. ὀλοσφύρατον damnans, σφρηγῆλατον dicendum esse existimat. V. 5. αὐτοὶ τοῖνον. P. Sic etiam Cod. Aldi in Lectt. Ald. pr. et Ald. 2. Reliquae c. Br. αὐτοὶ τῶν. ἄριστα. P. ἄριστοι. Pl. Br. V. 6. οὐκέτι σοι. Vulg. Postremum hoc distichon expressum ex epigr. Antipatri in Plan. pag. 178. Tom. II. pag. 679.

Nr. 175. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 222. nr. 38. tamquam Philippi. An. II. 2. p. 174. In v. 2. frustra olim haesi. Ille non poterat jurare deum, qui, furto ablatiis, non amplius aderat. — Nr. 176. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 223. nr. 41. ut Philippi. An. II. 2. p. 175. V. 1. τῶν θεῶν. P. τὸν θεόν. Pl. Br. V. 2. τῶν ἀρκ. P. τὸν ἀρκ. Pl. Br. V. 4. νυκτικλέπτας. P. νυκτοκλέπτης. Pl. νυκτοκλέπτας. Br. Utraque forma proba.

Nr. 177. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 222. nr. 39. An. II. 2. p. 175. V. 1. μανίτορα. P. Br. μηνύτορα. Pl. P. V. 3. τέχνην τέχνη. P. τέχνη τέχνη. Pl. τέχνη τέχνη. Br. V. 5. ὃ post τῶν omisum in P. supplet Pl. Br. Theophyl. Epist. 67. οὐκ εἰδώς ἀγαλινωτον γλῶτταν μεῖζονα τοῦ πλημμελήματος εἰσπραττομένην τήν πόλιν. — Nr. 178. τ̃ αὐτοῦ. Br. II. 222. nr. 40. An. II. 2. p. 175. V. 2. κλέπτης. P. Pl. κλέπτας. Br. — Nr. 179. sine lemmate in P. In Plan. p. 89. St. τοῦ αὐτοῦ. i. e. Lucillii. Philippo tribuit Br. II. 222. nr. 37. An. II. 2. p. 174. — Nr. 180. ἀμμιαν. Edidit Huschk. An. cr. p. 251. Paralip. I. nr. 125. p. 695. V. 1. εἰδοῖς. P. εἰδοῖς, Idibus, corrigi cl. editor, quod fere sonat εἰ δῶς, in qua similitudine soni totum huius distichi acumen vertitur. V. 2. δῶς et δῶς. P.

Nr. 181. ^ε τ αυ. Br. III. 159. nr. 42. ut *ἀδίσπορον*. An. III. 1. p. 314. Etiam in Plan. p. 153. St. est *ἄδηλον*. Scriptum est hoc distichum, ut superius quoque, in Polemonem Sophistam, qui Antonii etiam nomen gerebat. Vid. Tristan. T. I. p. 553. V. 2. *τρία γρ.* Ex *Ἀρτάνιος* factus es *ῶνιος*. — Nr. 182. *διονυσίου*. Br. II. 529. Edit. Lips. II. p. 233. nr. 11. An. II. 2. p. 255. In Plan. p. 153. St. est *ἄδηλον*. — Nr. 183. *λουκίλλου*. Br. II. 527. nr. 51. An. II. 2. p. 474. V. 5. *ἄλλω* et *ἰῶ*. P. — Nr. 184. ^υ τ αὐτοῦ. Br. II. 527. nr. 50. An. II. 2. p. 473. V. 2. *μῆλα τρία*. Totidem mala Hercules ex hortis Hesperidum surripuerat, secundum Comicos ap. Athen. L. III. 8. p. 84. B. V. 3. *καὶ τί γάρ;* Casaub. in not. mst. *εἶτα δ' ἄρ'*. cui cave credas. Vid. p. 520. nr. 85. v. 5. p. 521. nr. 91. v. 2.

Nr. 185. ^δ εἰς κίθαριδοὺς λουκίλλου ἄλλαμ (μὴν) καὶ τραγω καὶ ^δ _δ *ωμῶ*. Edidit Huschk. An. cr. p. 239. Paralip. I. nr. 126. p. 696. V. 1. *ἀπέλυσ*. P. *ἀπόλυσ*. corr. cl. editor. Mihi *ἐπέκλυσσε* in mentem venerat, aut *κατέκλυσσε*, quod in notis conatus sum adstruere. Hoc verbum ad Nauplii historiam non male conveniret. *ἀπάμυνε*, quod margini allevi, pro *ἀπήμυνε* accipiebam, *puniebat*, ut alter Nauplius. Sic p. 89. nr. 7. *τὴν δολίην ἀπάμυνον, puni*. V. 2. *αιεζ* P. quod *ῥσαι* esse videtur. *ῥσαι* corrigebat Huschk. V. 2. *ἡ κίθαρ*. P. Fortasse, *ἡ κίθαρ*. quamvis de lectione mutili versus difficile sit statuere. — Nr. 186. ^ζ *νικαρ*. Br. II. 356. nr. 32. An. II. 3. p. 42. In vett. Plan. editt. *Leonidae* inscribitur; in reliquis *Lucillio*. V. 2. *θνήσκου καὶ αὐτός*. P. *θνήσκει αὐτός*. Pl. Br. — Nr. 187. ^δ *λεων*. Br. II. 191. nr. 6. An. II. 2. p. 89.

P. Nr. 188. *ἀρμυαν*. Br. II. 389. nr. 27. An. II. 3. p. 148. V. 1. *αἰδων*. P. *αἰδῶν*. P. Pl. *αἰτῶν*. Br. cum Brodaeo et Opso-poeo. Hanc lectionem Grotius expressit. Sed commode dicitur *Ἀπόλλων τῶν ψδῶν* de parente carminum et destructore eorum. Primus, quod novimus, hac paronomasia usus est Archilochus ap. Macrob. in Saturn. I. 17. *Ἀναξ Ἀπόλλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους Πήμαινε, καὶ σφὰς ὅλιν, ὥσπερ ὀλλύεις*. Vid. Liebel. Reliqq. Archil. p. 65. s. et Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 370. Eustath. ad *Il.* α. p. 11, 23. *ὥς καὶ ὁ Ἀπόλλων δοκεῖ τισιν ἐκ τοῦ ἀπόλλιν διὰ τὸ φοβεράτατον ὀνομαζέσθαι*. V. 2. *δὲ ἱατρονῆ*. omnes. Cf. p. 525. nr. 122. Fortasse

scribendum: *ἐν δ' ἱατρῳ̃ῳ̃*. In hoc verbo enim prima syllaba produci posse videtur, ut in *ἱατρός*. Et sic sine haesitatione scribendum esse pronuntiat Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 308.

Nr. 189. *λουκίλλου*. Br. II. 534. nr. 81. An. II. 2. p. 491. V. 5. *τροῶδοντα*. P. quod restitui. *Ποσ. δὲ τρίαῖναν*. Pl. Br. *τροῶδοντα* de Neptuni tridente Pindar. Ol. IX. 44. Isthm. VIII. 73. — Nr. 190. *εἰς πουρέας λουκίλλου*. Br. II. 536. nr. 91. An. II. 2. p. 498. V. 1. *ἐρμολύην*. P. Br. *ἐρμολύην*. Pl. Cf. p. 523. nr. 114. — Nr. 191. *αὐτ.* Br. II. 536. nr. 92. An. II. 2. p. 499. Vide an ultimum distichon cum praecedentibus bene cohaereat. V. 2. *τέμεις*. P. *τάμης*. Pl. *τεμίς*. Br. V. 4. *τῶν γονάτων*. Fortasse haec lectio non sincera. — Nr. 192. *εἰς φθονερ³ λουκίλλου*. Br. II. 539. nr. 107. An. II. 2. pag. 505.

Nr. 193. *ἀδίσποτ.* Br. III. 242. nr. 429. An. III. 2. p. 117. Ductum hoc distichon ex Isocrat. Eug. T. II. p. 274. ed. Auger. *τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ᾧ τοῦτο μόνον πρόξιστιν ἀγαθόν, ὅτε μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσιν ἐστιν*. V. 1. *κάκιστος*. P. Br. *κάκιστον*. Pl. *ἐν ἱαντῷ*. P. *ἐν αὐτῷ*. Pl. Br. *ἐν αὐτῷ*. Stobae. Tit. XXXVIII. p. 221. ed. Gesn. — Nr. 194. *εἰς θηρατ⁴ λουκίλλου*. Br. II. 517. nr. 1. An. II. 2. p. 437. V. 2. *ἀμαδράσιν*. P. sine littera paragogica Pl. Br. V. 3. Versus in fine mutilus. *ταῖς πρὶν* post *λόγους* inseruit primum Ald. 2. quam aliae editt. postea secutae sunt. At *σοφόντις* tertiam et quartam sedem in hexametro occupasse, vix est quod dubites. Et nimis friget Aldinae additamentum, *ταῖς πρὶν*. Lacunam explet Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 309. *Μάρκος ὁ ἀργός* scribens. Cf. infra nr. 276. *εἰς φυλακὴν βληθείς ποτὶ Μάρκος ὁ ἀργός*. et nr. 277. *ἐν ἔπνοις τροχάσας ποτὶ Μάρκος ὁ ἀργός*. Ingeniosa suspicio, quam veram dicerem, si causa appareret, eum *venatoris* in nostro epigrammate desidia notaretur. V. 4. *αὐτός*. P. et plurimae editt. Plan. *αὐτούς*. Steph. Br. probabiliter. *ἐκρέμας*. P. Br. *ἐκρέμας*. Pl.

δ

Nr. 195. *διοσκοφ.* Br. I. 197. nr. 20. An. I. 2. p. 386. Iterum est in Cod. p. 557. V. 2. *τιμερίδας*. P. 1. Pl. *τιμερίδας*. P. 2. Br. V. 3. *τιμηθείς*. P. 1. Pl. Br. *τιμήεις*. P. 2. V. 4. *εἰς φόρος*. P. 1. *εἰς φόρος*. P. 2. *εἰς φόρος*. Pl. Br. V. 5. *ἵτε πρήξεις*. P. 1. Pl.

ὁ πολὺς πόνος. P. 2. Br. V. 6. φθίγξει'. P. 1. Br. φθίγγει'. P. 2. φθίγξαι'. Pl. Futuro patrocinator Schaefer. ad Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 204. ubi comparatur etiam epigr. Arcesilai in Append. nr. 10. T. II. p. 757. ἔσσεται εἰσαῖτις πολλὸν αἰδοτέρη. — Nr. 196. εἰς αἰσχροῖς. λουκίλλον. Br. II. 324. nr. 35. An. II. 2. p. 462. V. 2. αὐτήν. omissum a P. suppeditat Pl. Br. Sensus est simpliciter: qualem speciem si Hecate se habere vidisset, (aqua inspecta aut speculo), guttur sibi prae tantae deformitatis odio fregisset. P. V. 5. εἰ δὲ λέγεις μισεῖ. P. ὅς δὲ λέγει μισεῖν. Pl. Br. quod recepi, quum cod. lectio sensum non habeat. At nec sic poetae manum restitutam esse existimo. In λέγεις adverbium videtur latere, v. c. ὅς δ' ἀλόγως μισεῖ, i. e. μάτην, ἄλλως, vel simile quid. — τοιοῦτον. P. τοιοῦτο. Pl. Br. Ap. Aelian. H. An. I. 34. τοιοῦτό τι καὶ τῷ Αἰνείᾳ νέφος περιβαλὼν. rectius Cod. Monac. τοιοῦτόν τι. — Nr. 197. τ' αὐτ'. Br. II. 318. nr. 8. An. II. 2. p. 443. V. 1. ἱερώνιμος. P. ἱερώνιμος. Pl. Br. V. 2. γέγονεν. P. Pl. γέγονε. Br. — Nr. 198. Θεοδώρ. Br. III. 6. nr. 1. An. III. 1. p. 11. V. 1. τάς. P. τῆς. Pl. Br. τάν. P. τήν. Pl. Br. — Nr. 199. λεωνίδ. Br. II. 190. nr. 5. An. II. 2. p. 88. V. 1. ἰχθύν. Br. Veteres poetae terminationem ἐς, ὅν, pro ambigua habuisse videntur. Plurima certe loca sunt, in quibus κλεινός, νηδός, ὄφρυς, ἰχθὺς et similia posteriorem producunt; multo rariora, in quibus eandem corripiunt. ἰχθὺν pro spondeo usurpavit Oppian. Hal. II. 200. IV. 219. pro trochaeo Theocr. Eid. XXI. 49. Sed vide inprimis Spitaner. Diss. de Brev. Syllab. Product. p. 32. sqq. et de versu gracco heroico p. 67. s. Aliter de his syllabis statuit Graecus in Epist. cr. ad Bucol. gr. p. 46.

Nr. 200. τ' αὐτ'. Br. II. 190. nr. 4. An. II. 2. p. 88. V. 2. αἰτόν. P. Br. αὐτόν. Vulg. ἐπερχαλῶσαι. P. Pl. Br. ἐπερχαλῶσαι. corrigit Scaliger in not. mst. quod verum videtur. De ἐπίρ et ἐπέα confusis vid. ad p. 381. nr. 156. v. 4. — V. 4. ἐφυγεν. P. Pl. ἔφυγε. Br. — Nr. 201. ἀμμωνίδ. Sic etiam in Plan. p. 141. St. Ἀμμωνιον. Br. II. 448. nr. 1. An. II. 3. p. 293. — Nr. 202. ἄδηλον. Br. III. 168. nr. 86. An. III. 1. p. 336. V. 3. ὠνήσας. P. αἰνήσας. Pl. Br. V. 4. τίνα δῆ. P. δεῖ. Pl. Br. Hic de πινεῖν in βινεῖν mutando frustra cogitabat. — Nr. 203. In marg. ἡρα. In Plan. p. 140. ἄδηλον. Br. III. 168. nr. 90. An. III. 1. p. 338. V. 1. τί. P. V. 2. εἰλεργεῖ

ἀν. P. σάλπιγξ δ' ἀν. Pl. Br. V. 4. ἄγκιστρον ναύταις. P. Pl. Quum de usu nautico jam dictum sit v. 3. nec hamus nautarum sit instrumentum, sed piscatorum, Br. legit, ἄγκιστρον γραπῆ, quod hiatus falsum esse arguit. ἄγκιστρον δ' ἄλιευς, ὄψ. H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 500. Aliud quid latere non dubito. — ὀψοφάγῃ malebat Br. procul dubio ob γραπῆ. — V. 5. κενδύλα. P. Pl. σχένδυλα. Br. Hesych. σχενδυλόληπτοι, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταῖροις (σταυροῖς corrigunt) ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ἀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται. σχένδυλα, ultima brevi, alibi non reperi. V. 8. ἐργασίης. P. ἐργασίας. Pl. Br.

Nr. 204. εἰς αἰγύπτιον ῥήτορα παλλαδᾶ. Br. II. 415. nr. 39. An. II. 3. p. 221. In Plan. p. 142. ἄθλον. V. 1. ἐτεθήπεα. Sic πεποιθῆα ap. Homer. Od. θ. 181. πεποιθήκα et νετύφρα excitat Eustath ad 'Il. a. p. 38. 10. V. 2. λητράιους. P. Br. τριτταίους. Pl. ἰόντα. P. ἰέντα. Pl. Br. φόνον. Luditur in similibus vocabulis φόνον et φθόγγον. Scaligero in not. mat. φαβὺς in mentem venerat.

P. Nr. 205. εἰς ἀπλήστους λονκίλλον. Br. II. 321. nr. 22. An. II. 2. p. 453. V. 3. μέγα δέπνον. Sic avarus ille ap. Liban. T. IV. p. 833. 34. in loco depravato, qui sic corrigendus videtur: πολλάνικς δ' ἄν, ὃ βουλῇ, καὶ τῶν κρεῶν μοῖραν οὐκ ὀλίγην λαβὼν, καὶ ἄρτων πλειόνων, ἔδωκα τῷ παιδί, καὶ εἶπον μὲν φαγεῖν, ἔνυσσα δὲ τηρεῖν, καὶ ἅτα ἐτρυφῶν (κατατρυφῶν vulg.) πολλῶν ἔξῃς ἡμερῶν, μέγα (μηδὲν vulg.) ζημιούμενος, καὶ μὴ δακῶν (καὶ μοι δοκῶ vulg.) νῦν μὲν γὰρ ῥησθόμην ἐκ τῶν τοιούτων, ὃ βουλευταί, δέπνων, διεφθάρθαι τὸν νοῦν. — Nr. 206. ὅ αὐτ. Br. II. 322. nr. 25. An. II. 2. p. 455. V. 1. πέμψαι. P. πέψαι. Pl. Br. V. 6. οὕτως τηρ. P. Br. οὕτω. Pl. λαθόντι. P. λαθὼν τι. Pl. Br.

Nr. 207. ὅ αὐτ. Br. II. 322. nr. 24. An. II. 2. p. 455. —

Nr. 208. ὅ αὐτ. Br. II. 321. nr. 21. An. II. 2. p. 452. — Nr. 209. εἰς παροριστάς. ἀμμιανοῦ. Br. II. 587. nr. 14. An. II. 3. p. 141. V. 3. κίση δ' ὁμοίως. P. lacuna relicta. In marg. ἐφ. ἰρφ. ὁμοίως. Pl. ἰρφ. ὁμοίως. Br. ἔχων βολεῦ. P. ἄβολοῦ. Pl. ὀρόλον. Br. minus recte. — Nr. 210. εἰς δειλούς. λονκίλλον. Br. II. 341. nr. 114. An. II. 2. p. 508. — Nr. 211. ὅ αὐτ. Br. I. c. nr. 115. An. I. c. p. 509. V. 5. καὶ μὴ τέφραται. P. Pl. καὶ μὴ τέφρ. Br. probante olim Hermannō ad Viger. p. 777. nr. 270. ed. pr. In altera editione

p. 810. haec tamquam ex persona praesentis dici monuit, assensus Schaefero in Meletem. p. 116. qui *κατεμάρθανε* interpretatur, *ἀναφάσε ἑξήταζε*. Vid. Abresch. ad Cattier. Gazophyl. p. 80. — V. 6. *ὄρα*. P. *ὄρα*. Pl. Br. Illud restitui: vix tandem se vivere intellexit, postquam parieti redemptionis pretium promisit.

P. Nr. 212. *εἰς ζωγρ(λανκί)*. Edidi in Actis Philolog. Monac. T. I. p. 301. ubi cf. p. 406. in Paralip. I. nr. 127. p. 697. V. 1. lacuna est in Cod. Sensus esse debuit versus omitti: Filii imaginem a te fieri postulaveram. V. 3. *με καλῶν*. P. Fortasse scribendum: *ὥστε με κάμνειν* i. e. *ἀπορεῖν*. V. 5. *πέρας*. Vid. ad p. 521. nr. 92. V. 6. *τῶν ἰσίων*. Scripsi: *ἐκ τῶν ἰσικίων*. ex *insiciis*, quae ille vendebat. Hoc autem vocabulo Lucianus usus esse videtur ob similitudinem quandam cum nomine Iaidis, quae Anubin adoptaverat. De *ἰαιμοῖς* vid. Athen. L. IX. p. 376. D. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 830. — Nr. 213. *λεωνίδου*. Br. II. 191. nr. 5. An. II. 2. pag. 89. V. 1. *ἰθήμεν*. P. *ἰθήμε*. Pl. Br. — Nr. 214. *λουυλλλον*. Br. II. 337. nr. 93. An. II. 2. p. 500. In Plan. p. 146. *Leonidas* inscribitur. V. 2. *τινός*. P. Br. *τίνας*. Pl. quod monente Schaefero restitui.

Nr. 215. *τ' αὐτ'*. Br. II. 337. nr. 94. An. II. 2. p. 500. V. 2. *οὐδ' ἀπὸ τῶν*. P. *ἐπὶ*. Pl. Br. *ἀπὸ* verum videtur: ne ex liberis quidem, quos procreavit, similitudinis exprimendae laudem habet. —

Nr. 216. *εἰς ἀσέλγ. λουυλλλον*. Br. II. 318. nr. 5. An. II. 2. p. 439. V. 3. *γένος τι*. P. *γένος· τί*. Pl. Br. Interrogandi pronomēn, sic nude in versus exitu positum, ferri non potest. Quare scripsi: *ἀνέχομεν ἄλλο γένος τι*. i. e. *ἄλλο τι γένος, ὅντα*. sc. ad alias partes transiisse, castra mutasse videbatur Cratippus. De meretricibus pathicis Asclepiad. p. 118. nr. 207. *εἰς περ' αὐτομολοῦσιν δ' μὴ καλὰ*. Hinc explicandus Lucian. in Rhetor. Praecept. §. 23. T. VII. p. 242. *καὶ τὰ δεῖρα μὴ αἰδοῦσθαι, καὶ πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῇ ἐτέρῃ ἐρᾶσθαι δευαίως*. V. 5. vulgo post *Κράτιππος* signum interrogandi ponitur. Hoc deleui. Poeta sibi respondet: Certo futurum speravi: non enim subito factus es cinædus, sed jam tum fuisti, quum te paederastam solebas dicere.

Nr. 217. *τ' αὐτ'*. Br. II. 318. nr. 7. An. II. 2. p. 445. In Plan. p. 130. St. *ἄδελον* est. — Nr. 218. *παύτης*. Br. II. 3. An. II. 1. p. 7. V. 1. *πᾶσιν*. P. *πᾶσι*. Br. V. 3. *πανέγνωσ' ἐπὶς καὶ ποιήματα*. [P.

κατάλωττ' ἱκούς τὰ ποιήματα. Br. Certe si ποῦν et ποιήματα atticae dialecto sunt propria, quod nonnulli existimant, etiam κατάλωττα scribendum est. Sed vid. Koen. et Bast. ad Gregor. Cor. p. 75. s. τὸ κατάλωσσαν τῆς λέξεως καὶ ἔργον est ap. Dion. Halic. de Thucyd. c. 53. T. VI. p. 944. — φίλητρα. P. φίλητρα. Br. cum Toupio. Furta amantium esse videntur. — Nr. 219. ἀντιπάρ. Br. II. 110. nr. 7. An. II. 1. p. 292. — Nr. 220. ἄδελον. Br. III. 165. nr. 75. An. II. 1. p. 327.

P. Nr. 221. ἀρμιαν. Br. II. 386. nr. 6. An. II. 3. p. 153. — Nr. 222. ἀδέσποτ. Br. III. 165. nr. 76. An. III. 1. p. 327. V. 1. χίλων καὶ λίχων. P. etiam v. 2. λίχης καὶ χίλων. P. Χίλων, λειχων et λειχης. Pl. Br. λειχης γάρ. Pl. καὶ. Br. — Nr. 223. μελεάγρ. Edidi in Animadversis. Tom. III. 1. p. 327. Huschk. An. cr. p. 245. Paralip. I. nr. 128. p. 698. V. 1. βειναι. et βειναιν. P. — Nr. 224. ἀντιπάρ. Br. II. 7. nr. 4. An. II. 1. p. 18. V. 1. ἰστυνός. P. Pl. ἰστυνός. Br. Vulgata lectio cur repudianda sit, non video. Vir arri-gens ἰστυνέας dicitur, ut in Aristoph. Av. 558. Cf. Suid. in ἰστυνείας. De parte virili autem ἰστυνέας et στυνας usurpatur. Infra pag. 604. nr. 252. ὀφθόν νῦν ἰστυνας ἀναινυμον, οὐδὲ μαραινῇ ἐντίσσαι δ' ὡς ἂν μήποτε πανσόμενον.

Nr. 225. στρατών. Br. II. 386. nr. 95. An. II. 3. p. 126. Cf. Ausonii epigr. nr. 119. V. 5. τὸ ἐν μέσῳ. P. τὸν ἐν μέσῳ. Pl. Br. — Nr. 226. αἰς ποτηρ³ ἀρμιάνου. Br. II. 387. nr. 15. An. II. 5. p. 140. — Nr. 227. τ' αὐτ. Br. II. 386. nr. 10. An. II. 5. p. 159. V. 5. ἐκοντ. P. ἐκόν τι. Pl. ἐκοντ. Br. ἀφίσις. P. ἀφίσις. Pl. Br. — Nr. 228. τ' αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 11. An. II. 5. p. 140. — Nr. 229. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 12. An. I. c. V. 2. πρὸ ἐκῶν. Ne hiatus offenda-t, vid. Hermann. ad Orph. p. 737.

Nr. 230. τ' αὐτ. Br. II. 386. nr. 8. An. I. c. pag. 139. V. 1. μασταύρων. P. Pl. λασταύρων. Br. cum Brodaeo, qui tamen bene monuit, Marcum fortasse Mastaurensem fuisse. — Nr. 231. τ' αὐτοῦ. Br. II. 386. nr. 9. An. II. 5. p. 139. V. 1. παρὰ γράμμα. una littera detracta. Vid. Hermann. ad Viger. pag. 862. ed. alt. ἄρκος enim

dicebatur pro ἀρκτας. In Proverb. ap. Suid. T. I, p. 331. ἀρκτος παρούσης τὰ ἔχνη ζῆταις. et p. 331. ἡ ἀρκτος φιλεῖν ἀνθρώπων ἐκτόπους ἡδύται. Cf. Eustath. ad Od. s. p. 223. 35. Schaefer. ad Fabul. Aesop. nr. XI. p. 147. s. Hinc ἀρκτος, septentrionalis, et ἀπαρκτίας ἀνεμος. Eustath. ad 'Il. σ. p. 1212. Cf. Bekkeri Anecdota T. I. p. 445. 14. — Nr. 232. πολλὸν ἀργύρου. In Plan. pag. 167. πολλὸν. Br. II. 3. An. II. 1. p. 9. V. 1, χρυσίου. P. Br. Θηρίων. Pl. δίδρο νῦν, ὃ χρυσίου, blandientis est ap. Aristoph. Lysistr. 929. quem locum perperam admovent glossae Hesychii: χρυσίου, τὸ αἰδοῖον τῶν παιδων.

Nr. 233. αἰς νομικ. ³ λουμλλ. Br. II. 339. nr. 105. An. II. 2. p. 503. V. 1. φαῖδρος. P. φαῖδρος, Pl. Br. V. 3. ὅσω et ἔμειλλεν. P. ἔμειλλε. Pl. Br. P. V. 4. ἔγραψεν. P. εἰκονικὴν ἀποχὴν, apocham esse dixeris, in qua creditoris manus ita sit expressa, ut nihil discriminis appareat. Qualem apocham qui habeat, pecuniam debitam se solvisse contendere poterit. Similiter dicitur ἀντίγραφον εἰκονικόν, quod sic interpretatur Coray ad Plutarch. Vit. Tom. III. p. 364. εἰκονικὸν ἀντίγραφον φαίη τις ἂν τὸ τοῖς Γάλλοις καλούμενον διὰ τινεσσήμου λέξεως copie figurate, τοῦτέστιν ἐν ᾧ ἡ τοῦ πρωτοτύπου μίμησις τοιαύτη ἐστὶν ὥστε καὶ τὰ διαγεγραμμένα, εἴ τι πον ἐν ἑαίνῃ, διὰ τὸ μὴ ὀρθῶς γεγραφεῖν, διαγέγραπται, εἰκονίζεσθαι. Caeterum in hac voce, ab εἰκὼν derivata, et in ambiguitate lectionis ὁμοιότερον γράψεν, omne huius epigrammatis acumen vertitur.

Nr. 234. ὦ αντ. Br. II. 339, nr. 106. An. II. 2. p. 504. V. 2. οὐχ ὀλοκλ. P. εἰχ. Pl. Br. V. 2. οὐκ ἄν. P. Pl. Br. ἂν alienum ab hoc loco. Scripsi ἄρ', probante Schaefero. Sic etiam ap. Liban. T. IV. p. 22. 9. ἂν οὐκ ἀποχρήσονται πρὸς τι τῶν δυσχερῶν τῇ παρ' ἐμοὶ διατριβῇ. scr. ἄρ' οἶν. — Nr. 235. δημοδόν. Br. II. 56. nr. 1. An. II. 1. p. 176. V. 2. πρ. δι χιως. P. Χίος. Pl. πρόκλος χίος. Br. cui conjecturae nonnihil favet epigr. Phocylidis in An. T. II. p. 522. καὶ Προκλῆς Λέριος. minus autem proximi distichi exitus: καὶ Κινύρης δι Κίλλε. Vulgo gentile ὁ χίος producitur, Corripitur tamen etiam in epigr. Posidippi p. 114. nr. 183. ὅτι καὶ γενομένοις ἐν χίῳ οὐχ ἱκανόν. ubi vid. not. In utroque loco Brunkianae correctiones probat Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 354. s. Obiter corrigo Aelianum H. An. VIII. 11. καὶ βουκαλεῖν μὲν αὐτὸν ἐν τῇ Ὀσση φησὶν, ὡς ἘΔΒΙΖΕ τῇ Ἰδῇ τὰν Ἀγγλίαν. Fortasse scribendum: αἰς

Ὁ ΧΙΟΖ ἐν τῇ Ἰδρ. i. c. Homerus. — Nr. 236. τ⁵ αὐ. Edidi in Animadverss. II. 1. pag. 176. Paralipom. I. 129. p. 698. V. 2. δὲ μινύρης. P. Scripsit καί; de quarum particularum similitudine in Codd. dixit Schaefer. ad Dion. Halic. p. 158. et 294.

Nr. 237. τ⁵ αὐ. Br. II. 56. nr. 2. An. II. 1. p. 176. V. 2. γευσμένη αἷμ. Hiatus in hac sede non ferens Friedemann. de Media Syll. Pent. p. 291. s. verba transponenda censet: αἵματος ἰοβόλου κατθανε γευσμένη. — Nr. 238. τ⁵ αὐ. Br. II. 56. nr. 3. An. I. c. V. 1. ζώνης. Vid. Petav. ad Themist. Or. XXIII. p. 292. D. p. 526. Wolf. ad Liban. Epist. DCXVI. not. 6. p. 296. et CMXIV. not. 4. p. 426. In loco Anonymi ap. Suid. Ζώνη. οἱ ἐπὶ ζώνην opponuntur τοῖς ἰδιώταις. V. 4. γίνονται. P. γίγνεται. Pl. — Nr. 239. εἰς βαρυοδμ³ λουκίλλου. Br. II. 336. nr. 88. An. II. 2. p. 496. In Plan. p. 145. St. λουκιανοῦ inscribitur. V. 2. οὐκ ἀγ. P. Pl. οὐτ' ἀγ. Br. praeter necessitatem. V. 3. σύμπασα καί. P. Br. σύμπας, οὐχ. Pl. καί praecedente negatione negat, ut et saepe post neque. Vid. Wyttenbach. Curae sec. in Bibl. cr. Part. XII. p. 4. s. — τὰ περισσά. i. c. περισσώματα. quod notandum. — V. 4. ποῦς. P. Pl. Br. ut nr. 128. v. 1. et alibi. Vid. Etym. M. p. 622. ed. Lips.

Nr. 240. τ⁵ αὐ. Br. II. 336. nr. 89. An. II. 3. p. 498. Vulgo in Plan. ἄδηλον. In ed. Flor. pr. lemmate caret. V. 1. δι' αὐτῆς. P. Pl. ubi διὰ causam efficientem significat. καὶ αὐτῆς Br. c. Casaubono, quod ob articulum interpositum displicet. — Nr. 241. νικαρ^z. Br. II. 355. nr. 24. An. II. 3. p. 36. In Plan. p. 143. ἄδηλον. V. 2. καλὸν ἦν. ἂν subaudiendum, ut passim; aut ἦν pro ἔστιν est positum. Vid. ad nr. 145. Plutarch. Quaest. Gr. p. 297. ἀλλ' ἀλιτῆριος μὲν καλεῖται, ὃν ἀλέυσθαι καὶ φυλάξασθαι διὰ μοχθηρίαν καλῶς εἶχς. Sensus itaque: laudi fuerit physiciis, ut res difficultatis plenissima, χαλεπὸν corrigit H. van Eldik ap. Bosch. T. IV. p. 501. V. 3. αἰ ἔδει. P. Pl. Br. Num hic quoque hiatus negligentiae tribuendus, an scribendum, ἡ γραῖα αἰ γ' ἔδει? Hermannus ad Orph. p. 770. σ' ἔδειεν correbat. — ποῖος ὁ πρ. P. ποῖον. Aldinae tres. Br. necessaria emendatio. V. 4. mutilus versus in P. Verba ἁμμυγα περιδομένον, quae Aldin. sec. adjecit, in nullo Codice repetiuntur. — Cum hoc epigrammate, cuius finis desideratur, Planudes conjunxit proximum distichon Nr. 242.

enimque sequitur Br. In membr. Pal. inde sejungitur, addito lemmate, τοῦ αὐτοῦ. Hunc secutus sum, praesertim ob diversitatem nominis in utroque. V. 1. πότερον χαμαὶ διδάσκει. P. πότερον ἔχων Θεόδωρος. Pl. πότερον χαίρει Θεόδωρε, Br. Scripsi χαίρει. V. 2. ἡβδησεν ἔχει γὰρ πνεῦμα. P. ἡ βδέε· ἔχει γὰρ ἔχει πν. Pl. ἡ βδέε· πνεῖς γὰρ ἔσων πν. Br. ex conjectura. Grotius vertit: *discere non valeo, quid venerit inde vel inde: Vipera namque infra sibilat atque supra.* Unde Huschk. Anal. cr. p. 67. legendum existimat: ἡ βδέε· ἔχει γὰρ ἔχει πν. κ. καὶ ἄνω. quam ingeniosam conjecturam stabilire conatur Bosch. T. IV, p. 421. Facit huc Nonn. Dion. V. p. 148. 11. οἷα γὰρ αὐτῇ διτομοῖς ἀμφίβαινα μέσῳ μηρύνεται ὀλεῖ, Ἴὸν ἀποπύονσα δι' ἀμφοτέρωσιν καρήνου. Recepi ἔχει, quod post ἔχει facile omitti poterat. Aliter Eldikius p. 501. ἡ βδέσεν· ἐν γὰρ ἔχει. ἐν interdum pro τὸ αὐτὸ dici monens.

Nr. 243. εἰς βαλανεῖον ψυχρὸν νικάρχου. εἰς βραδείς potius inscribendum fuisse existimabat Scaliger in not. mst. Br. II. 353. nr. 15. An. II. 5. p. 32. P. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων. Pl. Br. V. 6. πυρία καθιλεῖν. Haec verba vereor ut recte explicaverim. De sicca sudatione in vaporariis agitur, in quibus ad excitandum calorem silices calefacti, fortasse etiam ferri massae candentes cumulabantur. Quibus quum tepidarium satis calefactum esset, ἡ πυρία remota est. Hoc dicitur τὴν πυρίαν καθιλεῖν. Strabo L. III. p. 232. ἐνίοις δὲ τῶν προσοικούντων τῇ Δουρίῃ ποταμῷ Λακωνικῶς διάγουν φασίν, ἀλειπτήροισι χρωμένους δις, καὶ πυρίαῖς ἐν λίθων διαπύρων. ubi vid. Casaubon. Cf. Foes. Oecon. Hippocr. p. 330. Vitruv. L. V. 10. fin. — Nr. 244. εἰς μίλι ψυχρὸν. nomine auctoris non addito. Nicarche id probabiliter tribuit Planud. et Br. II. 257. nr. 34. An. II. 3. p. 43. Etiam de Lucillio auctore cogites, cujus alia quoque sunt in Heliodorum epigrammata. Vid. p. 527. nr. 134. 137. 138. p. 541. nr. 256. V. 3. μὴ κάμνε, μὴ φύσα. P. et omnes editt. vett. μὴ φύσα, μὴ κάμνε· μάτην. Steph. μὴ κάμνε, μὴ φύσα· τί μάτην. Br. c. Scaligero, qui etiam suspicabatur, μὴ κάμνε. At hoc soloecum existimatur. Secutus sum Stephanum, qui hunc versum lenissima vocum transpositione sanavit.

Nr. 245. εἰς πλοῖα σαθρὰ καὶ βαρεῖα. λευκίλλω. Br. II. 540. nr. 113. An. II. 2. p. 507. V. 1. διόφαντες. P. διόφαντα. Pl. Br. V. 5. πλείους τάχα καὶ τις. P. Br. τάχα πλείους καὶ. Pl. rhythmo

versus depravato. V. 6. οὐ γὰρ ἐν ἰστρον. P. οὐ γὰρ ἔστρον. Br. οὐδὲ γὰρ ἰστρον. Pl. — Nr. 246. τ̃ αὐτ̃. Br. l. c. nr. 111. An. II. 2. p. 505. V. 1. ἔτραμς. P. ἔτραμς. Pl. Br. V. 5. ἰσρομαι. P. Br. ἔσται. Pl. Ipsa navis loquitur; nec obstat v. 2do σκάφος ἰστροί, quibus verbis non tota navis, sed carina tantum significatur.

Nr. 247. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 340. nr. 112. An. II. 2. p. 506. V. 1. εἰ πελ. P. Scripai ἐς ob crebram permutationem litterarum ἰ et ε. εἰς. Pl. Br. V. 3. ἀδρείας. P. ἀδρίας. Pl. Br. τυρρηνικόν. P. Br. et plurimae editt. vett. Plan. Τυρρηνικός. ed. Asc. St. αἰών, P. Pl. αἰών. Br. Vid. Schaefer, ad L. Bos p. 378. Ἰστροικός. P. Pl. ἰστρονόν. Br. De hac lectione disputavit Letronne Recherches géographiques sur le Livre de Mensura Orbis par Dicuil p. 205. nr. 1. qui sinum Istrium, partem maris Adriatici, male post Adriam poni monuit; praesertim quum Lucillius quatuor partes majores maris mediterranei commemorare voluisse videretur. Praeterea vocem Ἰστρονόν hoc uno in loco reperiri. Hinc Ἰστρονόν legendum suspicatur, ut intelligatur mare Issicum, qui sinus est maria Syriaci. Eundem errorem observavit idem ap. Aethicum in Geogr. Gronov. p. 732. ab oriente mare Syrium, quod Histricum sinum vocant. — V. 5. ἔχεται. P. et Lectt. Ald. pr. unde id in Ald. sec. receptum est. Reliquae ἔχεται. Vide pag. 433. nr. 435.

Nr. 248. βιάνορ^a. Br. II. 156. nr. 9. An. II. 2. p. 10. et Addend. T. III. 2. p. 2. V. 5. πιστήν. omnes. Sed πιστιν corrigit Graecus in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 116, hac interpretatione addita: „Pis incensa ostendit, id quod fidem facere debebat in aquis, minus fidum esse in terra. i. e. incendio intelligebatur, picis inductionem contra aquas tutum esse praecidium, sed ambiguum in terra. Ita sensus oritur multo subtilior, quam vulgatae inest.“ — Nr. 249. εἰς ἀγρ³ λου-
πύλλου. Br. II. 331. nr. 70. An. II. 2. p. 483. P. V. 2. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. ἀπηγγόνισεν. P. Pl. sine littera paragoga Br.

Nr. 250. εἰς παχύν ἀδίοπον. Br. III. 170. nr. 100. An. III. 1. p. 343. V. 1. εἰ ἔγραψεν. Fortasse legendum: εἰ μὲν ἔγραψεν. Notandus articulus ante ζ correptus. Sed corrigendum videtur cum Boethio: ἔγραψ' ὁ ζωγράφος. V. 2. εἰ causam reddit, ut p. 429. nr. 418. v. 7. p. 548. nr. 316. v. 4. p. 564. nr. 403. v. 3. — Nr. 251. εἰς
³
δυσκοφ^z νισαρ. Br. II. 357. nr. 33. An. II. 3. p. 42. V. 1. μάλλον

καυρότερος. De hac abundantia vid. ad p. 93. nr. 35. V. 2. *τούτων δύο*. P. *τούτων τῶν δύο*. Pl. probabiliter. *τούτων δὲ δύο καυρ.* Br. c. Salm. ut sit *δυσκαυρότερος*, cujusmodi tmesios vereor ut alibi exemplum extet. — Nr. 252. *εἰς βαρυσμὸν ἔ' αὐτοῦ*. Br. II. 355. nr. 25. An. II. 3. p. 38. V. 1. *εἰ μισοῖτε σὺ, φιλεῖτε με*. Sic vulgo distinguitur. Rotundius mihi videbatur, pronomen secundae personae jungi cum *φιλεῖτε*. Sed malim sane: *καὶ εἰ μισοῖτε, φιλεῖτε με*. V. 2. *δὲ με*. P. Pl. *δ' ἐμὲ*. Br. *μισοῖτε*. quaedam editt. vett. *μισῶτε*.

Nr. 253. *εἰς ἀφροῖς ἐρχοῖτο λουκίλλου*. Br. II. 534. nr. 83. An. II. 2. p. 492. V. 6. *ῥε*. Br. *ῥε*. P. et Pl. — Nr. 254. *ἔ' αὐτῶν*. Br. I. c. nr. 82. An. I. c. p. 491. V. 1. *ἐκεία*. P. *ἐκεία*. Pl. Br. V. 5. Indignatur poëta, quod mimus, quem perstringit, eo, cum Camacem altaret, non percussisset gladio scenamque ab inepto actore liberaverit. In hac solum parte cum ab historiae veritate recessisse, cui in ceteris ita inhaeserit, ut in Niobe saltanda saxum esse videretur, in Capaneo autem subito (nec justo tempore) concideret. Aliter accepit hunc locum doctissimus Lobeck. ad Soph. Aj. p. 350. cujus interpretationem dedi in Addend. T. III. 3. p. 45. a. — Nr. 255. *παλλὰ δ' αὖ*. Br. II. 419. nr. 57. An. II. 3. p. 231. Cf. Anson. Epigr. LXXXV. Iterum legitur in membr. pag. 568. ubi *Πέτρος* habetur pro *Μέμφει*. — Nr. 256. *εἰς γραῖαν λουκίλλου*. Br. II. 536. nr. 90. An. II. 2. p. 498. V. 4. *ἐφομένη*. P.

P. Nr. 257. *εἰς ἱατρὸν ἔ' αὐτῶν*. Br. II. 524. nr. 57. An. II. 2. p. 464. V. 1. *ἐρμολόγη*. Supra p. 523. nr. 114. p. 534. nr. 190. *ἐρμολόγη*. — Nr. 258. *εἰς αὐλὸν πυκτὸν λουκίλλου*. Br. II. 317. nr. 2. An. II. 2. p. 437. V. 1. *τῇ πίσεως*. Pl. Cf. p. 520. nr. 81. v. 3. — Nr. 259. *εἰς τινὰ ἔχον ἱππὸν ἀργον λουκίλλου*. — Nr. 260. *ἄδελον*. Br. III. 169. nr. 93. An. III. 1. p. 339. V. 1. *βουλεύειν*. P. Pl. Br. Hic tamen ad Aristoph. Eccl. v. 443. T. II. p. 27. cum Salmasio corrigit: *τούτοις τὸ οὐλεύειν*. Recte. Is, qui hoc epigrammate perstringitur, τὸ *βουλεύειν* habuisse negatur, quippe qui nihil didicerit nisi *δουλεύειν*. In simili sono utriusque vocabuli ludit Lysias p. 498. ed. Tayl. *καὶ τοὶ δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερώς, ὥσπερ οὗτος, προῦδωνε τὴν ἱλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ... ἐκπλησιάζεται*. V. 2. *ἐπιγινώσκου*. P. *ἐπιγινώσκου*. Pl.

Nr. 261. ἄθλων. Br. III. 159. nr. 41. An. III. 1. p. 312. — Nr. 262. ἄθλων. Edidi et illustravi in Paralip. I. 130. p. 699. V. 2. τεμνομένην. P. — Nr. 263. παλλαδα. Br. II. 418. nr. 54. An. II. 3. p. 230. — Nr. 264. εἰς φιλαρ^γ λουκιλλίου. Br. II. 339. nr. 103. An. II. 2. p. 503. V. 2. αὐτόν. P. αὐτόν. Pl. Br. — Nr. 265. εἰς λεπτ^ι τ^ι αν. Br. II. 531. nr. 69. An. II. 2. p. 482. V. 2. μυίας. P. et multae editt. vett. quod vitium sustulit Asc. St. Br. V. 3. σέ τις καταλέξει. P. σέ τις ἐγκαταλέξει. Pl. Br. V. 5. ἄλλο τι παῖζο. P. quod Salmasius probabat. Paroemiacae locutionis speciem habet. Quod in vulgaribus editt. legitur, ἀτρέμας ἦσο, abest ab ed. Flor. pr. et Ald. pr. nec in ullo Planudeae cod. reperitur. Br. recepit emendationem in marg. Cod. Iani Lascaris notatam, ἄτρομος ἴσθι. — Nr. 266. εἰς αἰσχρόν λουκιλλίου. Br. II. 324. nr. 33. An. II. 2. p. 461. V. 1. ἔσωπτρον. P. δημοσθενής. P. δημοσθενίς. Pl. Br. — Nr. 267. ἄθλων. Br. II. 169. nr. 91. An. III. 1. p. 339.

P. Nr. 268. sine lemmate. Ammiano^o tribuit Plan. p. 141. St. Br. II. 387. nr. 15. An. II. 3. p. 141. V. 3. πτάρη. P. παταρή. Pl. Br. V. 4. τὰς ἀκοάς. P. τῆς ἀκοῆς. Pl. Br. — Nr. 269. εἰς ναὸν τοῦ ἡρακλεῖ γινόμεν^ι τ^ι ἄγλον λουκίου. Edidi in Paralip. I. nr. 131. p. 699. V. 2. λουκίς. P. Scripsi λούκιος. Non solum de templo, sed etiam de statua Herculis videtur agi. — Nr. 270. εἰς εἰκόνα ἀναστασίον βασιλέως ἐν τ^ῳ ενρίππ^ῳ. Scripsi ενρίπφ, ut est in Plan. p. 185. — Nr. 271. Sejunctum a praecedente, sed sine lemmate. In Plan. εἰς τὸ αὐτό. Br. utrumque dedit in ἀθήλοις III. 136. nr. 16. 17. An. III. 1. p. 262. V. 2. ὠμιστήν. P. ὠμηστήν. Pl. Br. Cf. ad p. 447. nr. 524. vers. 25.

Nr. 272. εἰς κιναιδ³. Br. III. 150. nr. 31. An. III. 1. p. 284. Similiter de cinaedis Amphilocheus in Epist. Iamb. 93. p. 120. ἄνδρες, γυναῖκες, ἄρρένες, θηλυδρίαι, Οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες . . . "Ὁ μὲν γὰρ εἶσιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ. "Ὁ δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἰσὶν φύσει. — V. 1. ἀνέρας ἡρνήσαντο. Similiter τὴν φύσιν ἀρνεῖσθαι dixit Liban. T. IV. p. 117. 20. qui locus sic debet restitui maximam partem ex Cod. Monac. nr. 96. πῶς γὰρ ἂν παῖς ἐπάρχων παριδεῖν ὅλως ἐπεχέλουν τὴν ἐπ' ἐμοὶ τὰς ὠδῖνας ἀνασχόμενην, εἰ μὴ τοῖς ἐργοῖς τὴν φύσιν ἡρνήσατο, καὶ ἀντὶ τῆς μητρὸς ἐταίρας τὴν προσηγορίαν ἡλλάξατο· ἐπεὶ δὲ δὴ τὰς ἡμετέρας συμφορὰς οὐδὲ

ειωπῶν ἀφῆκεν ἡ τύχη, τί οὖν τὴν αἰτίαν εἰωπῶν, γρηγὴν καθ' ἑαυτὴν
προφίκεται τὴν προᾶξιν.

Nr. 273. εἰς χαλδ. Palladae tribuit Planud. p. 189. St. Br. II. 425. nr. 88. An. II. 5. p. 242. V. 2. εἰκόνας τῶν ἐντὸς ἡ φῶσις ἐξω φέρει. P. εἰκόνα τ. ἡ. σὴ φῶσις ἐντὸς ἔχει. Pl. Br. quae scribenda Planudis videtur correctio. Brevis syllaba in caesura pentametri in eiusmodi epigrammatis, quae aetioris sunt aetatis, minime censenda est depravationis indicium. Quare omne vitium haerere videtur in p. 189. Scribendum suspicor: εἰκόνα τῶν ἐντὸς ἡ φῶσις ἐξω ἄγει. ut in 566. nr. 412. τῆς μὲν γὰρ ψυχῆς τὸ διάστροφον ἐξω ἄγοισα ἔν τοις παρθέτοις ἡ φῶσις εἰργάσεται. — Nr. 274. λορναῖον. Br. II. 515. nr. 25. An. II. 2. p. 426. V. 2. πατίβαιεν. P. πατίβαιε. Br. πατίβαιε. Pl. V. 5. καὶ α. fortasse non solum garriebat, sed te etiam docere voluit. — Nr. 275. ἀπολλωνίου γραμματεῖ. Legitur etiam in marg. p. 214. ad nr. 43. Br. II. 358. An. II. 3. p. 47. In Plan. p. 95. est ἄδελφον. V. 2. Καλλιμάχε. P. Pl. Eustath. ad Odys. α. p. 63. 21. Recte Bentlejus corripbat Καλλιμάχος, probante Schaefero et Gerhardo in Lectt. Apollon. p. 5. — Nr. 276. λουαλλίων. Br. II. 579. nr. 108. An. II. 2. p. 505. — Nr. 277. ἔ αὐτ. Br. II. 340. nr. 109. An. II. 2. p. 505. V. 2. πάλιν. P.

P. Nr. 278. [sic] γραμματεῖ παρσφοῖ λουαλλίων. Br. II. 518. nr. 9. An. II. 2. p. 444. V. 2. πολλῆς. P. πολλοῦ. Plan. Br. — Nr. 279. ἔ αὐτ. Br. II. 527. nr. 49. An. II. 2. p. 473. V. 1. δένεται ποτὶ αἶναι. P. δένεται νόον ἄρτιος εἶναι. Br. tacite correxit. Re. q. quod Plan. offerebat, δένεται ποτὶ ἄρτιος εἶναι, quamquam suspectum ob histum. Non male haberet μέτριος, aequus et humanus. V. 2. εὐθὺς si sincerum est, eo referri debet, quod ὀργῇ et μῆτις se stemm ab initio in Iliade legentibus offerunt. Grammaticorum autem profecto primis Iliadis verbis significari solet.

Nr. 280. εἰς γωνάδιον χειροεργὴν καλλιδά. Br. II. 418. nr. 51. An. II. 3. p. 129. V. 2. καλάραι. P. καλάραι. Pl. Br. V. 3. φορίας δόλιος. Brevis syllaba in caesura facile evitari poterat, verbis transpositis: ὅς μιν γὰρ φορίας στεγίων δόλιος παρατίθει. — Nr. 281. εἰς μαγνὸν ἱερπεροπέτ ἔ αὐτ. Lucillio tribuitur in Plan. p. 60. St. Br. II. 343. nr. 124. An. II. 2. p. 512. Vid. Catalog. Poetar. in

Lucillius. p. 912. V. 1. μάγνος. P. μάγνον. Pl. Br. Illud restitui. V. 2. ἤλθε καί. P. ἤλυθε καί. Pl. Br. — Nr. 282. In membr. hoc distichon cohaeret cum praecedente; rectius inde se junctum est in Plan. p. 60. St. cum lemmate: τοῦ αὐτοῦ (i. e. Lucillii) εἰς τοὺς ἀεὶ νοσοῦντας. Br. II. 343. nr. 123. An. II. 2. p. 512. V. 2. προσδοκίην. P. προσδοκίη. Pl. Br. Sequuntur in Cod. Pal. epigrammata *Palladae* quinque, quae dedimus p. 314. nr. 683. p. 315. nr. 684. Ibid. nr. 686. Ibid. nr. 688. et nr. 687.

P. Nr. 283. εἰς δαμόνιον ἵπαρ τοῦ ^ζ αὐ. Br. II. 417. nr. 48. An. II. 3. p. 228. V. 3. ἐπὶ σοῦ. P. ἐπὶ σοί. Pl. Br. Cod. lectionem tuetur Schaefer. ad Julian. Or. p. XVII. V. 5. ἀπεγάλκισ. De sinceritate hujus lectionis dubitabat Huetius, quod secunda persona praecessit. Frustra. Vid. ad p. 165. nr. 128. v. 4. — V. 6. καὶ κλέπτων. P. καὶ κλαίων. Pl. Br. A Cod. lectione recedere non sum ausus. καὶ pro καὶ τοῦτο accipi potest. Vid. Schaefer. ad Longum p. 351. ad Gregor. Cor. pag. 985. sq. — Nr. 284. εἰς αὐ ^τ αὐ. Br. II. 418. nr. 49. An. II. 3. p. 228. — Nr. 285. εἰς αὐ ^τ αὐ. Br. l. c. nr. 50. An. l. c. p. 229. V. 2. ἐκλαίεν. P. ἐκλασε. Pl. Br.

Nr. 286. ^τ αὐ. Edidit Henschk. in Anal. cr. p. 263. Paralip. I. nr. 132. p. 699. V. 5. 6. non bene cohaerent cum praecedentibus, nec per se sensum habent expeditum. In exitu saltem metri causa legendum: δαῦλος ὁ τὰ σκέλη κλάσας. aut verbis transpositis: καλὸς ὃ ἂν εἴη τὰ σκέλη δοῦλος κλάσας. — Nr. 287. ^τ αὐ. Br. II. 408. nr. 8. An. II. 3. p. 203. V. 1. γυναῖκα τὴν ἄμορφον δυστυχῶν. Sic fere Achill. Tat. I. 7. p. 21. πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, καὶ εὐμορφος ἦ· ἐὰν δὲ καὶ ἄμορφιαν δυστυχῇ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Id. II. 15. p. 69. βοῦς γὰρ Διγύπτιος, οὐ τὸ μέγεθος μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χροιάν εὐτυχεῖ. Heliodor. VII. 8. ὁ παρὰ τοσοῦτον τὸν τῶν τέκνων θάνατον ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς γεννήσασιν δυστυχῆσαι κινδυνεύσας. Aristaeen. I. Ep. XI. p. 29. εὐδαίμων ἢ τὸν νέον εὐτυχούσα ἐπίσπεε ἐραστὴν ὁμοῦ καὶ ἐρώμενον. ubi cf. Abresch. in Lectt. p. 122. V. 2. λύνων. P. λύχνους. Pl. Br. — Nr. 288. εἰς τραγῳδ ^ζ αὐτῶ. Ap. Plan. p. 154. St. relatum est in caput, εἰς κορυφάς. Br. II. 418. nr. 52. An. II. 3. p. 229. In Plan. est ἄθλον. V. 2. νικῶσιν. P. Pl. νικῶσι. Br. τὸ ξυρόν. P. τόν. Pl. Br. quod me invito in textu remansit. Cf. Pollux X.

177. — Nr. 289. εἰς τραπέζι τ' αὐτ'. Br. II. 425. nr. 86. An. II. 3. p. 241. V. 3. εὐρώπης. P. ἐν ῥοπῆς. Pl. Br. V. 4. ἐν δακτύλοις. Alciph'r. I. Ep. XXVI. p. 108. μέγα τι παθόν εἰσιν οἱ περὶ τὰς γῆ-
φους καὶ τῶν δακτύλων τὰς κάμψεις εἰλινδοῦμενοι· μὴ μοι γίνετο,
ὑγροῖκων ἔφοροι δαίμονες, μὴ λύκον ἔτι, μὴ (scr. μηδὲ) δανιστὴν
ἰδεῖν.

¶ Nr. 290. εἰς αὐτ' αὐτ'. Br. II. 425. nr. 87. An. II. 3. p. 242.
V. 1. ψῆφον. P. περί. P. Pl. Br. Scripsi περί, jungens: ἔχων τις τὰ
δάκτυλα χειρῶν περὶ τὴν δακτυλικὴν ψῆφον. V. 3. ἐρῆμη. P. ἐταίρη.
Pl. Br. Sensus in lectione Cod. Pal. argutior. — Nr. 291. εἰς ἑκατ'
τ' αὐτ'. Br. II. 420. nr. 60. An. II. 3. p. 232. In Plan. p. 166. ex
ἄδηλον. — Nr. 292. εἰς τιν' φιλοσοφ' γενόμε' παλλά. Supra scriptum:
ὑπαρ' πόλως ἐπιβαλεντινιαν καὶ βάλεντος. In Plan. p. 188. παλλαδὴ
εἰς Θεμιστίον τὸν φιλόσοφον γενόμενον ὑπαρχον κωνσταντίνου πόλως
ἐπὶ Οὐαλεντινιανοῦ καὶ Οὐάλεντος. In editione Aldina Themistii idem
extat tetrastichon cum lemmate: Θεμιστίου στίχοι εἰς ἑαυτὸν, ὅτι
ὑπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός. Cf. Harduin. ad
Themist. p. 438. et Angelum Majum, Virum doctissimum, ad Ora-
tionem Themistii in Vituperatores quosdam, nuper ex Codice Ambros.
editam Mediolani 1816. p. 74. quam totam in Palladam scriptam esse
existimat cl. editor. V. 1. οὐρανίης. P. Pl. αἰθερίης. Br. ex Codd.
Themistii. V. 3. exhibui lectionem Pal. Plan. ἦσθα καὶ τὸν ἀρεῖσσαν,
ἀναβὰς δ' ἐγένον. Br. c. codd. Them. Argutior procul dubio haec
lectio; sed mihi a membr. Pal. recedere non licebat.

Nr. 293. τ' αὐτ'. Br. II. 337. nr. 96. tamquam *Lucillii*, cui in-
scriptum in Plan. p. 151. St. An. II. 2. p. 501. V. 1. οὐραν'. P.
οὐραν'. Pl. Br. — Nr. 294. λουκιλλίων. Br. II. 338. nr. 101. An. II.
2. p. 502. Iterum legitur p. 568. ut *Lucillii*. In Plan. p. 184. St.
Palladas inscriptum. — Nr. 295. εἰς οἶνον φαῦλον ἀποσταλόντα
αὐτῷ τ' αὐτ'. Br. II. 342. nr. 117. An. II. 2. p. 510. In Plan. p. 144.
hoc quoque *Palladas*. V. 2. ἐν μεγάροις. ut Od. δ. 734. et 765.
V. 2. κισσὸν ἀφελών. γ' inscendum censet Hermann. ad Orph. p. 767. —
Nr. 296. εἰς κλεανθ' εἰμῶν. Est in Planud. pag. 133. St. ex Diogen.
Laërt. VII. 170. V. 1. ductus ex Ἰλ. γ. 196. V. 2. μυλότης hoc

uno loco videtur occurrere. Quid significet, intelligi potest ex Hesych. *μῶλυκα, τὸν ἀπαιδεύτον, Ζακύνθιοι. Μωλιρόν, τωθρόν, βαρέ. Μῶλος ὁ ἀμαθής. Μωλύτερον, ἀμβλύτερον.* Epist. Socraticae XXX. p. 39. ed. Orell. ubi nuno legitur: *εἰ καὶ πως ἀναγνῶ* (lege ἀναγνοῦς cum Ruhnkenio) ὁ Ποντικός *ἀμβλύτερον καὶ φανλύτερον ποιεῖ φαίνεσθαι τὸν λόγον.* In Cod. Allatii autem *μωλύτερον*, probante Schaefero et Ruhnkenio in Hist. Orat. Gr. p. LXXXV. Descendunt haec omnia a verbo *μωλύω*, unde *μωλύον κρέας, τὸ διαχεόμενον καὶ μὴ συνευτός.* Bekker. in Anecd. Tom. I. pag. 52. Cf. Schol. ad Nicandr. Ther. 32. *ἄλμος* ob ingenii duritiem et laborem indefessum.

δ

Nr. 297. *εἰς γυναῖκα μεθυστρι.* (notanda forma *μεθυστρῖς. μεθύστρια* ex Theopompo Comico excitavit Pollux VI. 25.) Br. III. 170. nr. 97. An. III. 1. p. 341. V. 2. *γάλα μοι τὸ πρὶν.* P. *μοι om.* Plan. V. 4. *πάντο διψαν οἶο.* P. *καὶ σθέννυ τὴν σὺ διψαν.* Vulgo et ap. Br. Restitui lectionem Cod. *οἶο* mutans in *ἰοῖο*. De *ἰοῖς*, secundae personae vicem gerente, vid. ad p. 193. nr. 267. Cum his versibus in membr. cohaeret Nr. 298. Separatim illa habentur ap. Plan. p. 160. St. Br. III. 170. nr. 98. An. III. 1. p. 342. V. 1. *μητέρα.* P. *μητέρι.* Pl. Br. V. 3. *ἰδούσα.* P. V. 4. *ἐκ βρόχθου ὀλίγου τί σοι δώσω.* P. *ἐκ δὴ βρόχθου ἐμείο τί σοι δῶ τέκνον.* Pl. Br. Restitui lectionem Cod. *ὀλίγοιο* corrigens et *δῶ*. Obiter corrige in Aesop. Fab. nr. 36. ed. Fur. *ἄφετί με καὶ ἐπιδίδωμι* (*ἐπιδιδῶ* editum) *ἡμῖν χρυσίου χίλια τάλαντα.* — *βρόχθος ὀλῖγος.* Etym. M. pag. 196. ed. Lips. *βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα καὶ ἡ φόρηξ δι' ἧς καταπίνεμεν.* V. 5. *μόνας.* P. *μόνος.* Pl. *μόνον.* Br. Quum totus hic versus depravatus sit, non ausus sum a membr. lectionibus recedere. *λαγύνῃ τόδε.* P. *λάγυνος τόδε.* Pl. *λάγυνος ὅδε.* Br. metro vacillante. Fortasse scribendum verbis transpositis: *ξέστας γὰρ λάγυνος τριάκοντα μόνους ὅδε χωρεῖ.* In *λάγυνος* media, in *τριάκοντα* antepenultima contra bonorum poetarum usum corripitur. Sic etiam v. 3. *ἐν λαγύνῃ πίνουσα.* De *τριάκοντα* vid. ad p. 472. nr. 682. — V. 6. 7. Br. post v. 1um posuit pro arbitrio. *χαλεποῦ.* P. *χαλεπόν.* Pl. Br. V. 7. *ἡδύτατα.* P. *ἡδυτάτης.* Pl. Br. Haec superlativi forma ex duobus Codd. Parisin. restituenda videtur Luciano T. IV. p. 253. 16. *ἀμπέλους ἀφ' ὧν ἡδυτάτος οἶνος γεννᾶται.* Vulgō, *ἡδιστος οἶνος γίγνεται.* V. 8. 9. addidi ex Pal. membr. Paralip. I. nr. 153. p. 700. V. 9. *τι* post *μα* adjeci ad numeros implendos. Sed praeterea videtur scribendum: *εἰ φιλέεις σὺ τὸν υἱά.*

Tom. IV.

¶ Nr. 299. *παλλὰ δ' εἰς ὕβρις*. Br. II. 423. nr. 78. An. II. 3. p. 239. — Nr. 300. *τ' αὐτ.* Br. I. c. nr. 79. An. I. c. V. 1. *τιθῆναι*. P. *τίθῃ*. Pl. Br. — Nr. 301. *τ' αὐτ.* Br. I. c. nr. 80. An. I. c. p. 240. V. 2. Ad *ἐπόθον* subaudi *ἄν*, ut mox nr. 502. ad *ἐπασχεν*. Vid. ad p. 53. nr. 16. — Nr. 302. *τ' αὐτ.* Br. I. c. nr. 81. An. I. c. V. 2. *καὶ αὐτός*. P. *παντός*. Pl. Br. — Nr. 303. *τ' αὐτ.* Br. I. c. nr. 82. An. I. c. — Nr. 304. Br. II. 425. nr. 90. An. II. 3. p. 243. V. 1. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 225. *πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, εἰσὶ καί, εἴ τι 'ὦν τοῖς* . . his additis: „in hoc poeta non sum adeo sollicitus de numeris; magis de verbis, quia, ut vulgo positum est, *εἰσὶ* admodum languet.“ Non persuadet vir acutissimus. Si quid mutandum sit, scripserim: *πάντες μὲν δειλοὶ καὶ ἀλαζόνες, οἶδα, καὶ εἴ τι 'ὦν τ.* sed vulgatam et lectionem et distinctionem genuinam existimo. — V. 3. *οὐδὲν φαίνεται*. P. *οὐκ ἀναφαίνεται*. P.

Nr. 305. *τ' αὐτ.* Br. II. 419. nr. 58. An. II. 3. p. 231. In Plaz. p. 166. distichon adhaeret, quod dabimus p. 555. nr. 355. V. 1. *μορίης*. P. Pl. notabilis syncope pro *μωρίης*, cujus aliud exemplum non novi. V. 3. *ὁ πλατωνικός*. P. Pl. *ὁ πλ.* Br. Illud unice probabat Schaeferus in not. mst. ut gravius et *σικωπτικώτερον* lectione Brunkiana. Ironicum articuli usum illustravit Matthiae Gr. gr. p. 383. 2. — V. 4. *ζητεῖ*. P. *ζητῇ*. Pl. Br. — Nr. 306. *εἰς πορὺ τ' αὐτ.* Br. II. 408. nr. 7. An. II. 3. p. 203. In Plan. p. 131. St. est *ἀθλην*. V. 1. *εἰς ἀντ.* P. *ἐς ἀντ.* Pl. Br. V. 2. *συρίαν*. P. *συρίην*. Pl. Br. — Nr. 307. *τ' αὐτ.* Br. II. 425. nr. 89. An. II. 3. p. 243.

Nr. 308. *λουκιλλίον*. Br. II. 328. nr. 58. An. II. 2. p. 477. V. 2. *τὸν πόδα τηῖ βελόνη*. P. prorsus inepte. *τῷ ποδὶ τὴν βελόνη*. Br. c. Salm. Cf. Ammiani epigr. p. 522. nr. 102. *ἐτρώπησε*. P. Br. — Nr. 309. *τ' αὐτ.* Br. II. 333. nr. 102. V. 1. *θρασύμαχε*. P. et plurimae editt. veteres. *Θαράσύμαχε*. Br. c. Flor. et Ald. pr. ¶ V. 3. *θανύσας*. P. *θανύσας*. Pl. Br. Vid. ad p. 90. nr. 14. v. 3. V. 4. *πλίον*. P. *πλείον*. Pl. Br. V. 5. *εἰμολογίσαι*. P. *τὸ πινεῖν*. P. *πίνειν*. Pl. *πινεῖν*. Br. c. Jos. Scaligero in not. mst. Similiter infra nr. 541. v. 3. *πίνης* pro *πίνης*, et ap. Plutarch Vit. Lycurg. c. 17. *πληγὰ καὶ πινεῖν*. vett. editt. *πίνειν*.

Nr. 310. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 324. nr. 34. An. II. 2. p. 461. In Plan. p. 141. St. est *Palladae*. V. 2. ᾗ superscriptum in P. — Nr. 311. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 340. nr. 110. An. II. 2. p. 505. V. 1. οὕτω. P. οὕτως. Pl. Br. V. 3. ἐγείρεται δ' ἐναντῶ. P. ἐγείρεται ἐν δ' ἐναντῶ. vett. editt. ἐν δὲ οἱ αὐτῶ Steph. et Br. c. Brodaseo. *Intus* vituperat deos, vocem attollere prae pigritia nolens. Facile permutantur syllabae *vi* et *oi*. Vid. Herm. ad Orph. Argon. v. 781. 941. — Nr. 312. εἰς ποιήτ̃ τ̃ αὐτ̃. Br. II. 332. nr. 75. An. II. 2. p. 487. V. 2. ᾠκοδόμηκε. P. Br. ᾠκοδόμησε. Pl. V. 4. δωδεκ' ἔτη. P. δωδεκέτη. Pl. Br. V. 6. λέγω. P. Br. λέγει. Pl.

Nr. 313. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 322. nr. 26. An. II. 2. p. 455. In Pl. p. 186. St. ἀθλον. In Cod. Pal. et in vett. editt. Pl. hoc epigr. cohaeret cum sequ. Sed rectius distinguuntur. V. 2. πινάλλους. P. πειναλλούς. Pl. Br. V. 4. χορτασίη. Ad hiatum vitandum Herm. ad Orph. p. 771. verbis transpositis corrigit: ὁστρακίνην ποῦ μοι χορτασίη πινάκων; Sed vide an fuerit: ποῦ μοι χορτασίην ὁστρακίνων πινάκων; fere ut nr. 347. ποῦ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν; Phaeder in Fabul. III. 18. 9. *quo mi, inquit, mutam speciem, si vincor sono?* Ut in nostro loco nominativus a librariis praelatus est accusativo, sic etiam ap. Horat. I. Epist. V. 12. *quo mihi fortunam, si non conceditur uti?* vett. editt. *fortuna* exhibent. Ovid. II. Amor. II. 19. *quo mihi fortunam, quae nunquam fallere curet?* quem locum cum similibus comparat Bentlejus ad Horat. l. c. *χορτασίην* nobiscum probat Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 308. — Nr. 314. cum praecedente cohaeret in P. Separatim post alios dedit Br. II. 322. nr. 27. An. II. 2. p. 457. V. 1. καλίσω. P. V. 3. πίνης. P. πείνης. Pl. Br. V. 4. πινάλλους. P. πειναλλούς. Pl. Br.

Nr. 315. εἰς κλέπτ̃ τοῦ αὐτ̃. Br. II. 327. nr. 52. An. II. 2. p. 474. — Nr. 316. εἰς ἀθλητ̃. Auctoris nomen non adscriptum. *Lucillio* tribuitur ap. Plan. p. 128. St. Br. II. 321. nr. 20. An. II. 2. p. 452. V. 1. *Μίλων*. Notanda prioris correctio, quae alibi longa esse solet. Cf. Theocr. Eid. IV. 6. 11. VIII. 46. IX. 7. et al. V. 3. ἐπισκοπ̃. P. ἐπ' ἰσχίον. Pl. Br. V. 5. μέσσοισιν ἀντίπραγεν. P. ἀνέπραγεν. Pl. Br. Hoc in textu servavi, licet vehementer blandiretur Schaeferi correctio: ἐν μέσσοις ἀντίπραγεν. verbo relato ad praecedens.

ἀνεβόρσαν. p. 385. nr. 177. ὁ δ' ἀνεβόρσαν ἐναρθεύ. Ap. Libanum T. IV. p. 796. 25. ἡ μὲν ἡρέμα ὑπεδάκρυε καὶ μετεστρίφετο τὴν με-
τίρα περὶφωμένη λαθεῖν· ἡ δὲ μέγα καὶ θεινὸν ἀντιβίβησεν. scil. ἀν-
βόρσαν. V. 6. ἐνκείμεαι. P. ἐν κείμαι. Pl. Br. Sic saepe peccatum.
Ap. Liban. T. IV. p. 839. 8. ὡς ἐν τοσοῦτοις κακοῖς ἀγαθὸν ἔχει
μικρὸν τὴν τροφήν. scil. ὡς ἐν ἐν τοσ. Ibid. p. 1085. 54. ἐν δὲ ἀμφο-
τέροις βᾶθρον ἔχει. scil. ἐν δὲ ἀμφοτέροις. — βλίτω. P. Sequitur in
Cod. epigr. *Palladae*, quod dedi p. 442. nr. 501. et aliud Ejund.
p. 441. nr. 487.

P. Nr. 317. τ' αὐτ'. (*Palladae* scil.) Br. II. 417. nr. 47. An. II.
3. p. 227. V. 1. τῆς. P. ut saepe. ἰδωκεν. P. Pl. ἰδῶκε. Br. V. 5.
βραδίτητος. P. Pl. βραδίτητος. Br. Dedi quod Codd. offerebant, licet
non iguorarem, apud seriores hanc vocem plerumque παραστρεφόμεναι.—
Nr. 318. φιλοδήμων. Br. II. 90. nr. 26. An. II. 1. p. 237. In Plan.
p. 132. St. est ἀδύλον. V. 6. μαλακῶς ἐστὶ. P. μαλακός τ' ἐστὶ. Pl.
Br. — Nr. 319. ἀντομίδον. Br. II. 208. nr. 6. An. II. 2. p. 152.
In Plan. pag. 146. St. est ἀδύλον. De Atheniensium in civitate tri-
buenda levitate vid. Isocrat. in Symmach. c. 17. p. 168. ibique Corcy.
T. II. p. 128. V. 2. αἰτὺς τρ. P. αἰτὺς ὁ τρ. Pl. Br. V. 3. ἡφα-
κλειδὴ ἐγγηγόροι. P. ἡρακλειδῆ, ἐγγηγόροι. Pl. Br.

Nr. 320. ἀργεντέριον. Br. II. 207. nr. 6. An. II. 2. p. 280. V. 1.
obscurum, sitne in Cod. καί, an ἤν, de quarum syllabarum similitu-
dine diximus ad p. 54b. nr. 32. — Nr. 321. φιλίππου. Br. II. 223.
nr. 43. An. II. 2. p. 177. V. 1. γραμματικοῦ. P. γραμματικοί. Pl. Br.
quod sine haesitatione praetuli. — σῆτες ἀπάντων. P. Pl. qui omnia,
ut tineae, arroditis. Probabiliter tamen Scaliger in not. mst. σῆτες
ἀπανθῶν, ex epigr. Antiphanis p. 550. nr. 322. ἀντρίξ σῆτες ἀπανθῶ-
βάται. Ipse Philippus p. 553. nr. 547. οἱ τ' ἀπ' Ἀριστάρχου σῆτες
ἀπανθολόγοι. Vid. Casaub. ad Athen. L. III. p. 97. D. T. II. p. 154.
ed. Schweigh. V. 3. ὄν ὡς. P. V. 6. εἰκόνας. P. εἰ κέρας. Pl. Br.

P. Nr. 322. ἀντιφ/. Br. II. 205. nr. 5. An. II. 2. p. 122. V. 1.
ἐξωμένηχα. P. ἐξωμένηχα. Pl. Br. V. 3. ἐπ' Ἡρίννη. Erinna ob exiguum,
sed doctum poema, a quibusdam cum summis poetis (τοῖς μεγάλαις)
componebatur. Cf. p. 387. nr. 190. Grammatici igitur, qui haud raro
summa ingenia calumniabantur, Erinnam supra modum laudabant, ob
nullam aliam, ut videtur, causam, quam quod largam illis doctrinae

proferendae et ostentandae occasionem praebebat. Hoc monendum duxi, quod eruditissimum virum in *Ἡρίνῃ* haesisse, idque nomen pro depravato habuisse noveram. V. 4. *πρόκνεες*. Vid. Schweigh. ad Athenae. Tom. III. p. 532. V. 5. *ποιητῶν . . . βαι ποσὶ*. P. lacuna relicta. *ποιητῶν λῶβαι, παιοί*. Pl. Br. — *Nr. 323. *εἰς κύλακ παλλαδᾶ*. Br. II. 413. nr. 52. An. II. 3. p. 217. V. 1. *διωρίζει*. P. Br. *κόλακας τε δειότῃ*. Pl. V. 3. *ζῆτιον*. P. Obiter corrige Dion. Chrys. Or. III. p. 106. de adulatione: *καὶ μὴν οὐδὲ ἐνδοξον, οὐδὲ καλὸν εἶναι δοκεῖ τὸ κολακεῖν, ὅστις (in Venet. ἵνα) τιμῆς ἔνεκεν ἢ δὲ ἀρετὴν τοῦτο ἐπιτηδεύει*. Scr. *οὔτε τις τιμῆς*. Paulo post scribe: *καὶ τὸ γε πάντων δεινότατον*. pro ἢ τὸ γε.

Nr. 324. *αὐτομέδαν*. Br. II. 209. nr. 8. An. II. 2. p. 134. V. 2. *καὶ σύ τι*. P. Br. *καὶ σύ γε*. Pl. V. 5. *ἀκνίσσον*. P. *ἀκνίσσον*. Pl. Br. Vid. p. 490. nr. 7. v. 5. V. 7. *ἐν διός*. P. Pl. *τῇ διός*. Br. Emen- datione non opus, quum praepositio haud raro sic abundet. Prooem. Agath. vers. 27. *ἐν τοῖς ἐκείνων πέμμοσι φρονάττομαι*. Alciph. I. Ep. XXXIII. p. 138. *ἀμυνοῦμαι αὐτὰς οὐκ ἐν σκώμμασιν, οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσσονται*. — *εἰς γὰρ ὑμέων*. unus vestrum, i. e. *θνητός*. — Nr. 325. *τ' αὖ*. Br. II. 209. nr. 7. An. II. 2. pag. 135. V. 4. *καλέσημι*. P. ultima littera atramento inducta.

Nr. 326. *τ' αὖ*. Br. II. 207. nr. 2. An. II. 2. p. 127. V. 2. *ἀλλάσσει*. P. *ἀλλάσσει*. Br. V. 4. *εἶναι καί*. P. *γίγναι καί*. Br. ex conjectura, quum in apogr. suo invenisset, *ἐν νυλ ναι*. V. 5. *ὅτε*. P. *ὅτι*. Br. Sic ap. Liban. T. IV. p. 542. 19. *ὅτε τοὺς ἀμύνοντας οὐκ εἶχεν ὁ δῆμος, ὅτε τῶν διωκόντων πλείους ἦσαν οἱ φεύγοντες*. scr. *ὅτι τῶν*. Contra Ibid. p. 808. 4. *ἦν ὅτε νόμοις ὑπέκλυπτε, κατὰ νόμους ἠγάγετο*. Scr. *ἦν ὅτε γόμοις*. quum adhuc legibus obtemperaret. Iterum p. 859. 12. *πῶς ἂν ὁ τοιοῦτος ἢ πολέμησιν, ὅτε ἄμεινον, ἢ ποιήσεν τὴν εἰρήνην ὅτι, βέλτιον ἔχει*. scr. *ὅτε β. ἔχει*. — Nr. 327. *ἀντιπάτρον Θεσσαλονικῆ*. Br. II. 110. nr. 4. An. II. 1. p. 290. *Sidonii* esse probabiliter suspicatur Br. ob versum 4um. — V. 4. *γοῖ*. Vid. Addenda nostra T. III. 2. p. 476.

Nr. 328. *νικαρχ*. Br. II. 350. nr. 5. An. II. 3. p. 24. Describitur *τριπορνεσία*, quam vocat Athen. L. XIII. p. 587. B. Conf. Homer. *Ἰλ. o.* 190. P. V. 5. *εἰρόντα*. P. *εὐρώντα*. Br. Homer. Od. γ. 512.

εἰς αἰθερ ἕλκας δόμεν ἐρῶντα. *Il.* v. 64. οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖν Σαρδάει, ἐρῶντα, τὰ τε στρίβοις θεοὶ περ. V. 6. ἴστατον. P. ἴστατος. Br. Fortasse recte. Interim ὕστατον junxi cum praecedentibus. V. 7. ἐρμηνεύσεις ἡμετέρας δινεῦνται. P. ἐρμηνείας ἡμετέρας Τύχοντα. Br. audaci conjectura, sed ad sensum valde commendabili. Certe ἡμετέρας verum videri nequit, quum sequatur, πρὸς αἰέμων. Suspica-bar equidem, ἐρμηνείας ἡμετέρας, subaudito τύχοι, quod substantivum subauditur etiam ad ἐρμήν et ἐρμηνείας. De prosodia non est quod timeas. Vid. ad Prooem. Philipp. v. 12. p. 83. Certius tamen quid ab aliis allatum iri spero. V. 9. ζῆνα δεσθὲς αἰετοφόρον. P. Ζηνὶ δ' ἴσος Κλειόφορος. Br. Quanto lenior correctio in marg. Apogr. Voss. Ζῆνα δὲ θίς Κλειόφορον. quod reposui. — εἰσναβαίνειν. P. V. 10. ἔλαγεν. P. ἔλαχε. Br. V. 11. ψιάθων. P. ψιάθων. Br.

• Nr. 329. τ' αὐτ'. Ut ἀδελφεον dedit Br. III. 334. Edit. Lips. IV. p. 152. An. III. 1. p. 327. V. 1. μὴ δέ. P. V. 2. χοίρας. P. χοίρος. Br. Vid. Steph. Thes. Gr. L. Tom. IV. p. 546. E. F. V. 3. Non optime alterum distichon cohaeret cum praecedente, nec integra videntur verba, καὶ σὺ ζῆς ἡμῶν. Junctim σὺ ζῆς. Br. ζῆν quidem sensu emphatico licet accipias, pro *suaviter vivere, genio indulgere*; sed utrumque pronomen friget. V. 4. ποτὲν. P. ποῦν ὦν Br. cum Salmasio.

Nr. 330. τ' αὐτ'. Br. II. 357. nr. 35. An. II. 3. p. 44. In Plan. p. 161. *Lucillio* inscriptum. V. 1. χθὲς. P. ἐχθὲς. Pl. Br. V. 3. πεποίηκα. P. Br. Optimam lectionem corrumpit Stephanus, πεπόρηκα recipiens ex conjectura Brodaeii. Iis, quae attuli in *Animadvers.* adde Sturzium de Dial. Maced. p. 189. a. et Schaefer. ad L. Bos p. 413. qui locutionem ποιεῖν χρόνον ad citiorem Graecitatem relegant, Usus est ea praeter alios Atticistas Liban. T. IV. p. 835. 18. ὅσον ποιεῖ χρόνον ἐν ἀγρῷ, ποιεῖ δ' ἀμύλην συχρόν. V. 4. μέρον. P. μέρον. Pl. Br. V. 5 . . . 8. in Plan. omissos primus edidit Br. ἦψας. P. ψάψας. Br. Mutato accentu scripsi, ἦψας, *astra attigisti*, tam alta domus parte occupata. — ζεῦ et γαννυμένην. P. Ζεὺς et Γαννυμένην. Br. V. 6. φαίβει' ἔχων. P. οἶμας. Br. de brevi syllaba in caesura securus. Codicis lectionem probat Hermann. ad Orph. p. 765. Notandum autem φαίβειαι orationi interpositum, ut φαίβειν et φαεῖν, ἔλπομαι, οἶμας et similia. V. 7. εἰς αἰθρὰν ποτ' ἀφίξεται. P. τίς ἀφίξεται. Br.

Leniore mutatione scripsi: εἰς ἀτίθην πότε ἀφίξεις; hinc quando in Orcum pervenies? De crebra permutatione terminationum *sai* et *etai* vid. p. 558. nr. 305. p. 597. nr. 69. et ad p. 174. nr. 191. v. 7. — ἀφηνήσαι. P. ἀφνης εἰ. Br. V. 8. πω ἔση. P. πῶς ἔση. Br.

Nr. 331. τ^τ αυ. Br. II. 358. nr. 37. An. II. 3. p. 45. In Plan. p. 166. St. *Antipatro Thessalonicensi* inscribitur, — Nr. 332. τ^τ αυ. Edidit Chard. de la Roch. in Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 25. Huschk. An. cr. p. 256. Ipse in Anim. T. II. 2. p. 506. Paralip. I. nr. 134. p. 709. V. 1. ὁ πλωρεὺς. P. ὁ προρεὺς emendatum ab editoribus; Chardonus tamen malebat ὁ πορθμεὺς. V. 5. ναὺ πρῶτον ναῦσωπται υδροπικη ἀλλὰ γε. P. versu in ultima voce deficiente. Quod scripsi: νῦν πρ. ναῦς ὥπται ὑδρ., ἀλλὰ γε δεῖδω. editorum assensum tulit. ¶ Sequuntur in membr. Callicteris epigrammata duo, quae dedimus p. 524. nr. 118. 119. — Nr. 333. πειον. infra τ^τ αυ^τ. In Plan. p. 150. Κυλικήρου. Br. II. 294. nr. 2. An. II. 2. p. 350. V. 1. φαρμάκοισι. P. φαρμακίησι. Pl. Br. Dedi quod proximum erat, φαρμακίοισι. V. 2. φαρμακιων sine accentu P. φαρμακιῶν. Pl. Br.

Nr. 334. ἀδέσποτ. Br. III. 167. nr. 85. An. III. 1. p. 336. V. 1. δαμαγόραν. Planudes hoc epigr. retulit in caput *de improbis*; sed medicum fuisse Damagoram suspicor. Liban. T. IV. p. 914. 29. πάλις ἄλλον ἱατρικὴν δίδοικεν ἢ πυρετόν· ἱατρὸν ἢ λοιμόν. Sic hic locus restituendus. V. 3. καθεῖλεν. P. καθεῖλεν. Pl. Br. — Nr. 335. ἀδέσποτ. Br. III. 168. nr. 89. An. III. 1. p. 337. V. 2. κοπίση. P. κοπίσιν. P. κοπίσι. Br. V. 3. μαρναμένη. P. Pl. Malim μαρναμένα. Cf. ad p. 107. nr. 133. v. 3. V. 4. ἐστέρις. Sic omnes. ἐστέριςεν scripsi cum Schaefero ad Apollon. Rhod. Tom. II. p. 68. Vid. ad p. 525. nr. 124.

Nr. 336. ἀδέσποτ. Edidit Chardon. Mag. encycl. an. IV. T. I. p. 93. et interpretatur de Imperatore Carino. Huschk. Anal. cr. p. 268. Paralip. I. nr. 135. p. 701. V. 2. ἡματι. P. ambiguum tamen annon κίματι. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἑ. v. 524. ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν ποδα τένδει. V. 3. εἰ δέ. P. εἶδε scripsi cum editoribus. — Ἀδράστεια. Vide de ea memorabile Scholion ad Platon. p. 63. ed. Siebenk. ubi versus anonymi sic corrigendus: Εἶδη δ' εὐειδὴς καὶ ὁμόσπορος Ἀδρήστεια. — Post πορτίον lacuna est in P. ὅς δέ addidit Chard

qui etiam ἐφορώσῃ corrigit. Quod verum videtur. Membranarum lectionem interim sic accipias licet: οἶτος δὲ ἐφορώσῃς αὐτῆς ὕμνος ἦχετο, καὶ (idque. Vid. ad p. 545. nr. 283. v. 6.) ἐγγελάσας τοῖς δαίμοσιν.

Nr. 337. ἀδίσπο. Br. III. 169. nr. 94. An. III. 1. p. 340. Cf. p. 542. nr. 260. V. 1. τὸ βῖτα. P. Apud Br. plena distinctio ponitur in fine versus. Sed verba sic jungenda: εἰπέ, πόσῃς τιμῇς ἐπρίω τοῦτο τὸ βῆτα; — Nr. 338. ἀδίσπο. Br. III. 165. nr. 74. An. III. 1. p. 326. V. 2. ἐνοπήν. P. ed. Flor. pr. Br. ἐν ὀπή. multae editt. vett. — Nr. 339. ἀδίσπο. Edidit Huschk. Anal. crit. pag. 240. Paralip. I. nr. 136. p. 702.

Nr. 340. παλλαδᾶ. Br. II. 401. nr. 15. An. II. 3. p. 203. V. 4. στέρξαι. P. editt. vett. plures. στέξαι. Ald. 2. St. Br. Strato p. 596. nr. 179. ψυχὴ . . . πεπότηται ἡέρι, καὶ στέξαι τάχαθὸν οὐ δύναται. Ap. Soph. Trachin. 993. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέξαιμι, κακὸν τὸδε λείουσιν. vulgo στέρξαιμι legitur. Vid. Valkenar. ad Euripid. Hippol. p. 257. A. δύμαμαι. P. δύναμαι. Pl. — Nr. 341. τ' αὐ. Br. II. 424. nr. 83. An. II. 3. pag. 240. V. 1. αἰνίζεῖν. Activa haec forma in Lexicis desideratur; αἰνίζομαι ap. Homerum occurrit, et alios. V. 2. κακῶς. P. et plurimae editt. vett. καλῶς. Ald. 2. Asc. St. contra poëtae mentem.

Nr. 342. ἀδίσπο. Br. III. 169. nr. 92. An. III. 1. p. 339. V. 1. προτετέθηκας. P. προτίθηκας. ed. Flor. pr. Ald. pr. προτίθεικας. Ald. 2. et reliquae editt. V. 2. μὴ μοι τὴν κήλην. P. Aristoph. Nub. 85. μὴ μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Liban. T. IV. p. 106. 19. μὴ μοι τὸν Κάλχαντα. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 636. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 494. — αὐτὸν ἰδεῖν δύναμαι. P. ἰδεῖν ἐθέλω. Pl. ε' ἐθέλω. Br. Pronomine non est opus. ἐθέλω Planudis commentum esse videtur. ¶ Nr. 343. εἰς οἶλβαν μέθυσον. Palladae tribuitur in Plan. p. 160. St. Br. II. 419. nr. 56. An. II. 3. p. 231. V. 1. οἶνόν τε. P. V. 2. φίλον. P. φίλους. Pl. Br. V. 3. ὁ μὲν . . . ἄλλος δέ. Sic p. 202. nr. 329. ἄλλος μὲν κρύσταλλον, ὁ δ' ἄργερον, οἱ δὲ ποπάζουσιν Πίμψουσιν. Vid. Erfurd. ad Soph. Antig. p. 22. ed. sec. Hoc loco ἄλλος est pro ὁ ἕτερος. de quo usu dixit Reisk. ad Theocr. Eid. VI. 6. Schaefer. ad Theocr. p. 214. — ἐς θαλάμους. P. ἐν θαλάμοις. Pl. Br. Vid. ad p. 87. ep. Agath. v. 10. p. 472. nr. 681.

εἰς ἐμὲ Κύνρις λούεται. Aelian. H. An. III. 82. ἔοικεν εἰς σοβαράς οἰκίας ἄθρυμα εἶναι. Cf. Acta Phil. Monac. T. I. p. 65. T. II. p. 47.

Nr. 344. εἰς μητροδοτὸν βένετον ἔχοντα πράσιν τραπέζιν. *Palladae* esse videtur. Edidi in Paralip. I. nr. 137. p. 702. — Nr. 345. εἰς

μητροφ/. Paralip. I. nr. 138. V. 1. κύκνωσι. Ab ὄψις esse debet κύκνωσι. V. 3. καράκαλλον. Num idem, quod παρακάλλιον? Vid. DuCange in Gloss. Gr. p. 590. et in Gloss. Latin. v. *Caracalia*. An latet κάρα? Alii videant. — Nr. 346. αὐτομέδον. Br. II. 208. nr. 5. An. II. 2. p. 131. In Plan. p. 144. St. *Apollinario* tribuitur. V. 2. λήσσι. P. λήσεις. Pl. Br. Codicis lectionem, σιγματισμῶ in hoc versu incedentem, probat Schaefer. ad Dionys. Halic. p. 430. χρώμενος ἀλλοτριόις. P. Br. ψευδόμεν' ἄλλοτρ. Pl. V. 4. ποῦ σε φέρωσι. Rectius, ni fallor, legetur: ποῦ σε φέρωσι πόδες; Sic etiam Bothe corrigit in not. mst. V. 5. τὸ σὺν αὔριαν. P. Br. ἀργύριον omnes editt. vett. praeter St. V. 7. πέλαζε. P. πέλαζοι malebat Br. πέλασσειν. Pl. quam lectionem confirmat locus Homeri, unde haec ducta sunt, Od. 4. 39. Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσιν πέλασσειν.

Nr. 347. φιλίππῳ. Br. II. 223. nr. 44. An. II. 2. p. 179. In Plan. p. 138. St. ἀδελαν. V. 3. ποῖ γὰρ ἐμοὶ ζητεῖν. Cf. supra ad nr. 313. Idem significat, τί γὰρ ἐμοί; p. 578. nr. 68. Vid. L. Bos p. 598. s. V. 5. γνώσκοιμ'. P. V. 6. περικαλλιμάχους. P. Br. παρακαλλιμάχους. Pl. — Nr. 348. ἀντιφάν³. Br. III. 351. Edit. Lips. II. p. 187. nr. 1^a. An. II. 2. p. 118. In Plan. p. 19. est ἀδέσποτον. Comparanda inprimis Aesopi Fabul. XXXII. pag. 18. ed. Schn. XXIX. ed. Fur. V. 2. παντολέτωρ. P. παντολέτορ. Pl. Br. Codicis lectionem restitui. — Nr. 349. παλλαδά. Br. II. 426. nr. 91. An. II. 3. p. 243. ¶ V. 5. οὐ καταριθμεῖς. P. Plan. οὐκ ἀπαριθμεῖς. Br. sine causa idonea.

Nr. 350. ἀγαθίον σχολὴ εἰς δικολογ' ἀδικοῦντα. Br. Hf. 62. nr. 76. An. III. 1. p. 107. V. 1. ζυγόν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. ζυγός reliquae et Br. Vera est Cod. lectio, etiam secundum observationem Valkenarii ad Ammon. p. 65. cum quo cf. Passov. ad Longum p. LXXXVI. V. 5. ποικιλόφρονι. P. πνικιλόφρονι. Pl. Br. ut p. 197. nr. 291. p. 465. nr. 644. V. 5. ἐλπίζειν ἔξεστι. P. Br. δ' interponit Pl. Caeterum haec verba contextum turbant, nec, quo sensu accipienda sint, satis apparet. Scribendum suspicor: ἐμπαιζ' οἷς ἔξεστι. Illude aliis, quibus

licet; sed Justitiam ludibria tua immutare non poterunt. V. 6. *ἡλεμάτου παίγνιον.* P. *κλεμματικῆς παίγνια.* Pl. *ἡλεμάτου παίγνια.* Br. — Nr. 351. *παλλαδᾶ.* Br. II. 424. nr. 85. An. II. 3. p. 241. V. 6. *πισανᾶν.* P. *πισάνην.* Pl. *πισανᾶν.* Br. *ptisanæ venditores* sic, ut videtur, appellari posse existimans. Sed vera videtur correctio Scaligeri, *τὸν πιστὴν πύκτην.* quae etiam alliteratione commendatur. *ὁ πιστὴς, ὁ πίοσων τὰς κριθὰς,* alibi non videtur occurrere; sed analogiae respondet. V. 7. *ἡὲ καὶ αὐτοῖς.* P. *ἡδὲ καὶ αὐτοῦ.* Pl. Br.

Nr. 352. *ἀγαθίου σχολ.* Br. III. 57. nr. 68. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 68. St. *ἀδέσποτον.* V. 2. *εἴρετο.* P. Br. *ἤρετο.* Pl. V. 3. *πλήκτροισι δονήσας.* P. *δονήσω.* Pl. *πλήκτροις ἐδόνησας.* Br. De *δονήσας* etiam cogitare licet. Interim accentu mutato scripsi *δόνησας.* V. 5. *ὑποτρύζουσα.* P. Br. *ὑποτρύζουσα.* Pl. fortasse rectius. Eustath. ad *Ἰλ. β. 173. 40.* τὸ δὲ τετριγῶτας μίμησις ἐστὶ φωνῆς τῶν νεοτῶν, ἧτις ἀπαλωτέρα τοῦ τρύζειν ἐστίν, ἀφ' οὗ γίνεται ἡ τριγών . . . ἐστὶ δὲ τὸ τρύζειν λεπτόν ἡγεῖν κατὰ τὰς νυκτερίδας . . . τὸ μέντοι τρύζει, ἀφ' οὗ ἡ τριγών, τραχυφωνότερόν ἐστιν. Id. ad *Ἰλ. ψ. p. 1399. 47.* ἰστίον δὲ ὅτι λέγεται καὶ χιών τετριγένας, ὅτε πλατεῖ ποδὶ καταπατεῖται. Cf. ad *Od. ω. p. 820. 31.* Hesych. *τρίζουσα, φωνοῦσα λεπτόν τι τρύζει, γογγίζει, ψιθυρίζει.* Chorda pulsata τρύζει in epigr. Pauli Sil. p. 150. nr. 54. v. 5. *ἐπιτρύζειν* dicitur cicada ap. eund. p. 150. nr. 54. v. 7. *τρύζουσα χελιδών* ap. Nonn. Dion. II. p. 84. 22. XII. p. 350. 26. *ὑποτρύζειν* de gallo et gallina Aelian. H. A. VII. 7. De lamentantis sono Quint. Smyrn. X. 526. *τρύζειν πὰρ λεχέσσι, πεπαρμένον ἄλγει λυγρῷ.* Notus Homeri locus *Od. ω. 5.* de animabus procorum: *ταὶ δὲ τρίζουσαι ἔποντο· ὧς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῇ ἄντρον δισπεσίοιο Τρίζουσαι ποτέονται.* Ap. Philostr. *Imagg. I. 4. p. 763.* καὶ ἡ ψυχὴ ἥδη ἄπεισι, καὶ τετρυνίας αὐτῆς ἀκούσῃ. Cod. Guelph. *τετρυνίας.* Scr. *τετριγυίας.* uti etiam in Vit. Apollon. II. 4. p. 52. καὶ τὸ φάσμα φυχῇ ὥχετο τετριγός (sic Codd. ap. Olear.) ὥσπερ τὰ εἰδυλά. Heliodor. VI. 15. T. II. p. 125. *ὁ νεκρὸς βαρὺ τι καὶ δρεπηγὲς ὑποτρύζων.* vulgo legitur. Sed *ὑποτρύζων* correxit Coray. Eadem est confusio ap. Herodot. III. 110. p. 252. 92. ubi vid. Valkenarium. — V. 7. *ώστε με.* P. *ώστε με.* Pl. *ώστ' ἐμέ.* Br. *ἄπνοια.* P. *ἄπνοα.* Pl. Br. V. 9. *οἱ δέ.* P. *ὅς δέ.* Pl. Br. *πλήκτοιον.* P. P. V. 18. *ἄμματι.* P. *ἄμματι.* Pl. Br.

Nr. 353. *παλλαδᾶ.* Br. II. 415. nr. 40. An. II. 3. p. 221. In

Plan. p. 142. St. ἄδηλον. V. 4. Scr. Ἀήδης. V. 6. ἔτακιν. P. Pl. ἔτακε. Br. — Nr. 354. ἀγαθὶ σχολ. Br. III. 58. nr. 70. An. III. 1. p. 97. In Plan. p. 188. *Palladae* inscriptum. V. 2. σκινδαλαμοφραστὴν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. σκινδαλαμοφραστὴν. Br. ex vulgatis editt. Pl. Formam σκινδάλαμος tuetur Hesychius. Cf. L. Bos in Obs. cr. p. 186. Accentum posui in penultima, ubi Cod. eum habet et Steph. Thes. Gr. L. T. III. p. 199. D. E. V. 3. ἀνείρετο. P. Br. ἀνήρετο. Pl. ut nr. 352. v. 2. V. 8. ἔργον. opus, librum. Cf. Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. p. 404. V. 11. εἶτα γενεῖον ἄκρα καταψήγων. P. Pl. καὶ τὰ γενεῖον ἄκρα. Br. in textu cum gravi versus detrimento; in Lectt. ἡδὲ γεν. τᾶκρα corrigit. τᾶκρα non magis necessarium h. l. quam nr. 365. v. 9. nec repetitum εἶτα mutatione indiget. De ἔπειτα sic post πρῶτον μὲν iterato, exempla vide ap. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 144. καταψήγων. quaedam editt. vett. ut in Callimach. Fr. LXXXVI. γέρον ἀλαζῶν ἄδικα βιβλία ψήχει. vulgo ψύχει. Vitiose ap. Clement. Alex. in Paedag. L. III. 2. p. 254. 11. de mulieribus: φουράμοι τισι καταπλαττόμεναι, ψύχουσι μὲν τὸν χροῶτα (refrigerant colorem vertunt), ὀρύττουσι δὲ τὴν σάρκα. Scr. ψήχουσι. radunt cutem. Themist. Or. XV. p. 190. B. πῶλον ἡμερον . . . καταψήχειν ἐπιχειρῶν. scr. καταψήχειν. V. 13. ἐστὶ ψυχῆς φύσις. P. ἐστὶ ψυχὴ φύς. Pl. Br. Restitui lectionem Cod. ἔστι corrigens. φύσις periphrasi inservit. Vid. Markl. ad Maxim. Tyr. T. II. p. 243. Abresch. ad Aeschyl. T. II. p. 174.

Nr. 355. παλλαδᾶ. Br. II. 419. nr. 59. An. II. 2. p. 232. Hoc distichon in Plan. p. 166. St. cohaeret cum epigrammate, quod legitur p. 547. nr. 305. — § Nr. 356. ἀδέσποτ. Br. III. 244. nr. 439. An. III. 2. p. 121. Ex Stobaeo Tit. III. p. 37, 39. Br. addidit lemma: εἰς νέον φρόνιμον. Cf. Homer. Ἰλ. γ. 108. V. 1. εἰς σέ. P. Pl. εἰς σε. Br. — Nr. 357. παλλαδᾶ. Br. II. 419. nr. 55. An. II. 3. p. 230. In Plan. p. 156. est *Agathiae*. V. 2. τίς . . φάγη. P. φάγοι. Pl. Br. Coniunctivum in oratione indirecta etiam post tempus praeteritum locum habere, ubi de re incerta agitur, exempla docent a Werfero collecta in Act. Philol. Monac. T. I. p. 233. s.

Nr. 358. εἰς ρουφινιανον. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 264. Paralip. I. nr. 139. p. 703. V. 2. συνεξέτεινε τοῖς κακοῖς. re sceleribus aucta nomen porrexit. Vid. Animadversa, Tom. II. 3. pag. 34. V. 5. ὡν ἔν ποτε. P. ὡς ἔν ποτε. Huschkius. — Cum his versibus

Nr. 359. cohaeret, appicta tamen nota $\frac{\text{||}}{\text{||}}$, qua novi epigrammatis initium indicatur. Edidit Huschke l. c. p. 266. Paralip. I. nr. 140. p. 703. V. 1—8. per amaram ironiam hominis praeparatur accusatio, quam ultimi duo versus continent. V. 4. διπλὴν. P. V. 9. πρίσκιπα. Quid sit, ignoro. Novimus πρίσκειν, inflare, tumefacere; unde suspiceris, per πρίσκιπα hominem tumidum significari; sed vereor, ut hoc contextui respondeat. V. 10. ὠμὴν. P. ὠμὴν fuisse suspicor. χόλον. P. χ' ὄλον corr. cl. editor. Fortasse: χρυσοκόλλητον κόλον, ut homo spurcissimus intelligatur, sed tam dives, ut ex auro videretur esse conflatus. Est autem ὁ κόλος id quod πρωκτός, πηγὴ, unde πλενόκοις in convicium dicebatur. Vid. DuCang. Glossar. p. 685. Luditur in vocabulis similiter sonantibus χρυσοκόλλητον κόλον.

Nr. 360. εἰς στρατῆγ'. Edidit Huschk. An. cr. p. 267. Paralip. I. nr. 141. p. 704. V. 1. Ἐρμανοῖβης. Rectius Ἐρμάνοβις. In ἐγέρου metrum vacillat. Num ἐγένετο fuit? V. 5. 6. Hi versus cum praecedentibus non cohaerent. — Nr. 361. ἀντρομέδοντ'. Br. II. 209. nr. 9. An. II. 2. p. 135. V. 1. κοιμέουσιν. P. κοιμέουσα. Br. V. 3. ἔρσαι. P. Br. Vid. ad p. 94. nr. 38. v. 4. ὀφθαλμῶν. P. ὀφθαλμῶ. Br. ex Homer. Ἰλ. ι. 499. §. V. 6. In membr. haec tantum leguntur: νην ἰερά βοσκόμεναι. lacuna in versus initio relicta. ἡμίονοι κενεὴν ἡέρα βοσκ. Br. cum Toupio, magis tamen in Leott. probans correctionem Dorvillii in Sicul. p. 271. ἢ ἐλάφου, κενεὴν ἡέρα. Lucill. p. 562. nr. 389. εἰ μὲν ζῆς ἐλάφου ταναὸν χρόνον ἢ πορώνης. Cf. Hesiod. ap. Plutarch. T. II. p. 415. C. — Sequitur in Cod. epigr. Dioscoridis, quod legitur p. 534. nr. 195.

Nr. 362. καλλιμα^χ. Br. I. 464. nr. 10. An. I. 2. p. 261. V. 1. ταλαμαρεῖς. P. τᾶλλα μανεῖς. Br. c. Ernestio. V. 2. λευκαρετανμαν οἶκ'. P. Vox vexatissima. Plurimi hoc epigr. παιδικὸν esse existimantes, aliquid quaeiverunt, quod ejusmodi argumento conveniret. λευκοπρωτομανῶν. Heusinger in Act. Eruditor. an. 1768. p. 366. αὐτὰρ ἑταιρομανῶν. Eldikius: λευκαρέταν μῶναν. Br. qui in Lectt. etiam corrigit, λευκοχρῶαν πυγᾶν. — Zedelius: λευκαδερωτομανῶν. Ipse olim in primis syllabis nomen latere suspicabar. Sic Lennepius quoque in Exercitatt. Amstelod. Specimine I. c. 3. p. 18. Orestem beatum censeri existimans, quod cetera insaniens, non ita tamen insaniverit, ut Pyladi formosam dominam conspiciendam daret, corrigendum suspicatur:

Νικαρέτης μώναν οὐκ ἐμάνη μανίαν. amorem puellae Nicaretæ, quo poëta se corruptum fateatur adeo, ut ad hunc suum furorem nihil habenda sit illa Orestis insania. Lucem autem huic Callimachi loco Vir doctissimus affulgere existimat ex Propert. L. II. El. XXV. init. Haec mihi non valde arridere fateor; sed ut olim, ita nunc quoque existimo, de iis agi, qui nimium suspicaces, dum amicorum animos novis semper periculis explorare conantur, iis privantur denique. In depravata lectione autem fortasse latet ad comicorum licentiam compositum, λευκαρεταινομανῶν, ab αἰνομανής, eos significans, qui virtutem omnibus numeris absolutam, nullisque ne minimis quidem naevis dehonestatam in amicis inesse volunt. — V. 4. ἄλλαι χ' ἔν. P. ἀλλὰ καὶ ἔν. Br. In apogr. Voss. ἀλλ' αἰσχρόν. Sincerum est ἐν μόνον δρᾶμα. Cf. Schaefer. Meletem. p. 19. ἄλλαι mutavi in ἄλλαν. nec denuo amicum exploravit novo experimento, uno illo contentus dramate, quo Pylades sponte fidem erga amicum probavit. V. 5. τάχα καί. Rectius fortasse πεν scribes: fortasse amisisset amicum. Sic haec omnia in hoc epigr. ita cohaerent, ut ad sensus integritatem nihil desideres; in v. 2do autem emendando alii fortasse certius quid-aliquando invenient.

Nr. 363. *διοσκορίδ/*. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. Tom. V. p. 24. Huschk. An. cr. p. 237. Paralip. I. nr. 142. p. 706. V. 4. πάνδημοί τ'. P. πανδήμου scripsi. τέγος πάνδημον est vile lupanar, quod omnibus patet. Valken. ad Ammon. p. 177. s. — V. 5. Lacunam Cod. post ποῦ δὲ sic explebat Chardonius: ποῦ δὲ κασαύρια, ποῦ δὲ σφόδρβια ex Aristoph. Eqq. v. 1282. ἐν κασαυρίοις λείπων τὴν κατάπτυστον δρόσον. Schol. ἀντὶ τοῦ ἐν πορνείοισιν. Hesychius: κασαυρίοις, οἴκοις ἐφ' ὧν αἱ ἐταῖραι ἐκαθίζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον. Ib. κασαύριον, πορνεῖον. Ceterum color in his, ut ap. Callim. H. in Del. v. 240. — Nr. 364. βιάνορος. Br. II. 155. nr. 6. An. II. 2. p. 9. ἀδέσποτον est in Plan. p. 107. St. V. 1. λειτός. P. λειός. Pl. Br. ὀρᾶτε. P. Br. ὀρᾶται. Pl. ἐρᾶται corr. Scalig. in not. mst. Br. junxit, ὁ καὶ λάτρεις οὗτος. Mihi vulgaris distinctio multo videtur elegantior. V. 2. ἐστιν τινος. P. ἐστὶ τινος. Pl. Br. Scripsi cum Scaligero, ἐστὶ τινος, deleto interrogandi signo, quod Br. posuit post κύριος, Plan. post ἀλλοτρίης.

Nr. 365. ἀγαθίον εχο). Br. III. 59. nr. 71. An. III. 1. p. 98. In Plan. p. 133. ἄθελον. V. 2. οἶκον. P. V. 3. ἦτες δ' ἐξερεῖν.

εἴπερ. P. ἐξερεῖων εἰ θίρος. Pl. Br. qui in Lectt. corrigit: αἰτέων
 δ' ἐξερεῖν εἴπερ θίρ. male omnino. Sincera est membr. lectio, modo
 scribas accentu mutato, ἥτες δ' ἐξερεῖν. rogavit eum, ut investigaret.
 (Vid. Stephan. Thes. Gr. T. V. p. 891. A. Eustath. ad Od. δ. p. 171.
 τὸ δὲ ἐξερεῖν ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾶ . . . ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἐξερευνᾶ· πρω-
 τόντων γὰρ τὸ ἐρεῖν τοῦ ἐρευνᾶν.) Sive simpliciter: rogavit eum,
 ut sibi diceret. ἐξερεῖν, λέγειν. Od. γ. 616. V. 5. ψηφίδας. P. et vet.
 editt. ψηφίδας. Asc. St. Br. V. 7. εἴπερ ἐπομβρηθῆ. P. Pl. εἶπεν ἐπομ-
 βρηθῆ. Br. in Lectt. qua correctione non indigemus. Vid. ad p. 122.
 nr. 227. V. 8. ἀντοσύνην. P. ἀνθοσύνην. Pl. Br. V. 9. μὴ δέ. P.
 V. 10. ἄκρον. P. τᾶκρον malebat Br. Cf. nr. 354. v. 11. P. V. 11.
 μηδὲ πεμάδες. P. μηδὲ νεβροί. Pl. Br. ex Planudis conjectura, ni-
 fallor. Si πεμάδες scripsit Agathias, corrigere licet: μὴ πεμάδες δὲ
 περοῦσι τὰ λήϊα. In tota hac narratione futura cum conjunctivis
 miscentur. V. 12. ὄψεται, τὰ λήϊα sc. Sed ὄψαι scribendum videtur
 cum Scaligero. V. 13. εὖ δ' ἀποκόψει. Languent haec. Quare di-
 stinctione mutata legerim: ἐσθλὸν σοι τὸ θίρος μαντιόμας· εἰ δ'
 ἀποκόψει τοὺς στῆνας, μόνως δαίδεθι τ. ἀ. Hoc verisimile videbi-
 tur comparantibus p. 559. nr. 376. v. 11. 12. p. 550. nr. 162. v. 6.

Nr. 366. μακιδονί^π v. Br. III. 121. nr. 34. An. III. 1. p. 235.
 V. 2. ἀποθνήσκειν. P. ἀποθνώσκειν. Br. Sed Cod. lectio fortasse sic
 accipi debet: prae gaudio mori cupiebat, ut huius somnii felicitatem
 integram servaret et illibatam. Quum autem experrectus eandem, quam
 antea, circa se videret pauperiem, somno se iterum commisit, sperans,
 ut videtur, eandem ipsi fortunam denuo per somnium eventuram esse.
 V. 4. ἀντεκάθεινδε. P. Pl. ἀντεκάθεινδε. Br. In hoc verbo augmentum
 etiam ab Atticis recte omitti satis constat. — Nr. 367. ἰονί^α/ἀντι-
 κένσορος. Br. III. 9. nr. 1. An. III. 1. p. 15. V. 1. παρομοῖον. P.
 πανομοῖον. Pl. Br. Eadem est varietas p. 440. nr. 482. v. 18. Pla-
 nudea lectio poeticae consilio accommodatio. V. 2. μετέθεικε. P.
 μετέθηκε. Pl. Br. — Nr. 366. τ^π αὐτ. Br. I, c. nr. 2. An. I. c. —
 Nr. 369. εἰς πορὸ^τ τ^τ αὐ. Br. I. c. nr. 3. An. I. c. πορὸς, μικρός.
 DuCang. Glossar. Gr. p. 702.

Nr. 870. μακιδονί^π v. Br. III. 115. nr. 15. An. III. 1. p. 219.
 V. 1. ἐγὼ δὲ σε πάλιν ἐλέγξω. P. et editt. omnes usque ad Stephanum,
 qui dedit: ἐγὼ δὲ πάλιν σε δλ. rhythmum corrumpens, dum metro

mederi conabatur. Hac quidem ex parte rectius legeris: ἐγὼ δὲ σεν ἀντὶ ἐλ. Propius ad ductus Codd. Scaliger in not. mat. ἐγὼ δὲ σ' ἐπηλυν ἐλ. quae correctio vereor, ne tautologiam inferat. V. 3. post Πινδαρος vocabulum excidit in Pal. Et sic est in vett. edit. αὐτὸς inseruerunt nonnullae; αἰσχος Br. ex Schol. ed. Wechol. Malim, εἶδος ἐλλύγων. quapropter (τοῦτο) Pindarus aquam, quae coloris sinceritatem explorat, appellavit optimam.

Nr. 371. παλλαδᾶ. Br. II. 412. nr. 27. An. II. 2. p. 214. V. 2. βρωτὴν μοι. P. et codd. Plan. βρωτὴν vulgo. V. 3. οὐ τραγομένην. P. et sic in libris nonnullis Plan. reperiri monuit Br. qui se ab hac lectione non alienum fatetur. Praetuli sine haesitatione vulgatam, οὐ τρώομεν, ἦν παρ. quae et ob sensum, et ob rhythmum praestantior. V. 5. εἰς ἀργαλήν. P. ἐς ἀργαλήν. Pl. Br. Recte emendasse videtur Jos. Scaliger, ἐς ἀργυρέην ἐπίδειξιν, quam correctionem probat etiam Br. in Lectt. V. 6. θανμάζη. P. θανμάση et θανμάση edit. Plan. Secutus sum Br. θανμάζον corrigentem. — Nr. 372. ἀγαθὶ οχοί. Br. III. 61. nr. 75. An. III. 1. p. 106. In Plan. p. 158. Lucillio tribuitur. V. 1. ἀδερχεῖ. P. Br. αἰδεῖ. Pl. V. 4. ἀφανρότερον. P. ἐλαφρότερον. Pl. Br. Lectionem Cod. praetuli. Hesych. ἀφανρότερος, ἀσθενέστερος. Infra p. 708. nr. 43. γηραλῆος δὲ νέους δεῖξιν ἀφανροτέρους. — Nr. 373. παλλαδᾶ εἰς ποιητὴν κρυβενόν. Br. II. 418. nr. 55. An. II. 3. p. 230. V. 2. ἡ σὴ K. Quanto rectius scripsisset: σὴ δ' αὖ Καλλιόπη.

Nr. 374. μακεδονίου v. Br. III. 115. nr. 16. An. III. 1. p. 219. V. 1. τῷ suo loco in membr. omissum, margini adscriptum. — τείνε. P. Pl. τέγγε. V. D. ap. II. de Bosch T. IV. p. 407. Cave audias. Antiphil. p. 517. nr. 66. κῆν τείνης ἑακόεντα πολυτμήτοιο παρειῆς χρῶτα. Lucian. p. 565. nr. 408. οὐδὲ παρειῶν ἐκτανύσεις ἐντίδας. Clemens Alex. Paedag. L. III. p. 254. 10. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ . . . ἀποτεινόμεναι καὶ φουράμασι τισι καταπλαττόμεναι. P. V. 3. ὀδόντων ὄρχατον. ut κίωνων ὄρχατος ap. Achill. Tat. V. 1. p. 187. Ap. Oppian. Cyn. III. 370. αὐτὰρ ὀδόντων Πολλὸν ἐπικροτέει λυγκόχροον ἄσθματι θερμῷ. Schneiderus v. cl. ex Brunkii conjectura dedit, ὀδόντων ἔρκος. ad sensum verissimo. Sed lenius erit: ὀδόντων ὄρχον ἐπικροτέει. Ibidem in proximo versu, καὶ χόλος ἀμφὶ γάμοις πολὺ πλέον ἤπερ αἰδώς. vulgata mihi perquam videtur inepta. Scribe: πολὺ πλέον ἤπερ ἦδος. ira magis quam voluptate concitatus ad coitum ruit. —

V. 5. ἀπὸ γαίης. P. Pl. ἀπὸ πηγῆς. Br. c. Scalig., cujus correctionis veritatem epitheton ἀνάνου demonstrat. Contra ap. Eustath. in Amor. Ism. IV. p. 144. ed. Lips. τέλος κρατῆρες πικρὸς ἐγγράφατο καὶ φλόξ ὡς ἀπὸ πηγῆς, μέχρις ἐς αὐτὸν οὐρανόν. scr. cum Cod. Monac. nr. 96. μετὰ δὲ ταῦτα κρατῆρες . . . καὶ φλόξ ὡς ἀπὸ γῆς. quod sequentia confirmant et locus similis L. III. p. 80. de Amore, ὁ δ' ὅλους κρατῆρας πυρὸς ὡς ἀπὸ γῆς ὑπανάπτει μοι. *)

Nr. 375. τ' αὐτ'. Br. III. 121. nr. 37. An. III. 1. p. 237. V. 1. αὐτὸς ἀκοῦσαι. εἰθὺς malebat Reiskius. Si quid mutandum, legerim potius: καὶ ἤθελον ἀντεακοῦσαι. . . Ille, qui loquitur, sepulcrum praeteriens, forte de conjugis morte tacite apud animum suum vota fecerat. Ad haec cum sternutasset, se jam voto damnatum iri speraverat. V. 5. δ' ἐμοί. Br. V. 4. λύτρον. P. λυγρόν. Plan. Br. — Nr. 376. ἀγαθὶ οχοί. Br. III. 56. nr. 67. An. III. 1. p. 95. In Plan. p. 171. Ammiano inscriptum. V. 2. εἶρετο. P. Br. ἤρετο. Pl. Vid. supra nr. 352. v. 2. V. 9. ἢ initio versus excidit in Pal. supplet Pl. Br. Sed corrigendum, ἢ σοί, ἢ τῷ. quod monuit Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 159. V. 10. κείνων. P. κείνους. Pl. Br. V. 11. ἀποίσει. P. ἀποίσῃ. Pl. Br. Illud damnare non sum ausus. Vid. ad p. 311. nr. 111. v. 2. epigr. Parrhasii in Append. epigr. nr. 59. p. 779. V. 12. λίγεις. P. λίγεις. Pl. Br. — Nr. 377. παλλαδα. Br. II. 411. nr. 20. An. II. 3. p. 209. In Plan. p. 156. est Agathiae. V. 2. γηγόμενοι. P. Pl. γινόμενοι. Br. — Nr. 378. τ' αὐτ'. Br. II. 409. nr. 14. An. II. 3. p. 207. V. 2. ἀδίκον. P. μαχίμον. Pl. Br. In Lectt. idem magis probat lectionem membr. V. 4. καὶ om. P. suppeditat Pl. Malim sane: τὴν οὖν γραμματικὴν νῦν μόλις ἐξέφυγον. V. 6. χάρτης γάρ. Rectius, γὰρ χάρτης. Sed Palladas illud fortasse praetulit ut εἰρωνότερον.

*) Ibi paucis versibus ante p. 78. legitur vulgo corruptissime: ὁ μὲν δὴ (οὖν Cod. Monac.) Ζεὺς ἐξ οὐρανοῦ μεγάλου (μέγαρα Cod.) βροντᾷ (adde cum Cod. καὶ καταβροντᾷ), ὁ δ' οἷς ἀπὸ γῆς ὄλις ἐπολέμει (ὄλας κλέπολεις Cod.) κινεῖ καὶ κατασεῖ μοι τὴν ἀνρόπολιν. Corrige: ὁ δ' οἷς ἀπὸ γῆς ὄλας ἐλεπόλεις κινεῖ. fero ut L. IX. p. 424. ἐλεπόλεις σὴ τὴν πατρίδα (πᾶσαν adde ex Cod.) σὶν αὐτοῖς τοιαῦτον ἀφῆρημαι.

¶ Nr. 379. ἀγαθίου σχο) εἰς πολυγάγ. Br. III. 61. nr. 74. An. III. 1. p. 105. V. 2. σῆς P. σοῖς. Pl. Br. Sed hoc hemistichion vereor, ut sincere sit scriptum. Certe oratio non bene vincita. V. 3. ἔχει. P. ἔχεις. Pl. Br. V. 5. μέλαθρα δεδίξεται. P. με δέξεται. Pl. Br. V. 6. βήσομαι ὑμ. γ. φυλαζόμενος. P. βήσομ' ὑφ' ὑμ. γαστρὶ λαφρζόμενος. Pl. Br. A membranis non recedo. φυλαζόμενος positum pro φυλαχθῆσόμενος. Vid. Abresch. ad Aeschyl. T. I. p. 91. Pierson. ad Moer. p. 13. et 367. Loquitur de se ut de victima, quae arae destinata nutritur. Recte praeterea βήσομαι γαστρὶ, pro εἰς γαστέρα. V. 7. ἄνυσσεν. P. Pl. ἄνυσσε. Br. V. 8. λαερτιάδης. P. λαρτιάδης. Pl. Br. χήμασιν. P. χάσμασιν. Pl. Br. V. 9. εἰ σὲ περήσω. P. εἰ σὲ περήσω. Pl. εἰς σε (saltem εἰς σέ) περήσας tacite correxit Br. Cod. lectionem, a Plan. confirmatam, restitui. εἰ σὲ περήσω, si te evasero; ut haec explicat Stephan. in Thes. Gr. T. III. p. 238. A.

π ο

Nr. 380. μακεδονίου ο περ τὸν εἰπόντ' εἰ μὴ πότνια δάη χρυσὸν ἀπεστρέφετο. Br. III. 121. nr. 38. An. III. 1. p. 238. Respicitur epigr. Arabii in Append. ex Planud. nr. 314. T. II. p. 721. V. 2. αὐτόν. P. σὺ τόν. Pl. Br. — Nr. 381. παλλαδα. Br. II. 407. nr. 6. An. II. 3. p. 203. V. 1. δύο ὥρας. P. Br. δύο. ap. Steph. quo ad-misso hiatus tollitur. — Nr. 382. ἀγαθὶ σχο). Br. III. 57. nr. 6.

An. III. 1. p. 96. V. 1. περσοο. P. V. 2. λυκανίην. P. λυκανίην. Pl. Br. Illud ob cod. auctoritatem restitui. Vid. Br. in Append. Not. ad Apoll. Rh. II. 192. p. 220. Id. ad IV. 18. Heyn. ad Homer. 'Il. T. VIII. p. 307. V. 5. καλλίγνωστος. P. καλλίγνωτος. Pl. Br. Cf. p. 88. nr. 6. p. 287. nr. 504. — πλατυλέσχης. Timon ap. Diog. Laërt. IV. 67. p. 267. οὐδ' ἀκαθημαϊκῶν πλατυρημοσύνης ἀνάλιστου. quem locum comparavit Toup. Em. in Suid. T. II. p. 189. ed. Oxon. V. 6. παιωνιάδος. P. Br. παιώνιδος. Plan. V. 9. ἐκ τοῦ περ. P. ἐκ τε περ. Pl. Br. ¶ V. 14. σεμνοπροσωπίας. Cf. Aristoph. Nub. 363. Artemidor. Onir. Prooem. p. 3. οἱ σεμνοπροσωποῦντες καὶ τὰς ὀφρὺς ἀνεσπακότες. Synesius Epist. CLIII. p. 291. B. ἡ τε γὰρ ὀφρὺς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως! εἰς ὅσον ἤρται· καὶ ἡ χεὶρ ὑπερβαίνει τὸ γένειον· τὰ τε ἄλλα σεμνοπροσωποῦσιν ὑπὲρ τὰς ἑτοιματάτους εἰκόνας. — σοβαρευόμενος. P. Br. σοβαρευάμενος. Pl. V. 16. λήξῃ. P. λήξει. Pl. Br. Bene habet membr. lectio, ubi conjunctivus aoristi vim futuri praeteriti habere videtur. Vid. ad p. 222. nr. 227. V. 17. τεθνήξει.

P. Br. τεθνήξῃ. Pl. Ut in superioribus ὄψει et βούλει, sic forma τεθνήξει quoque, qua utitur Aristoph. Nub. 1440. (1427.), scrivari posse videbatur. V. 22. κάλλετες. P. κάλλιπε. Pl. Br.

Nr. 383. παλλαῖα. Br. II. 413. nr. 30. An. II. 3. p. 216. In Plan. p. 139. St. ἄθλων. V. 3. ἔοχε. P. ἔοχεν. Pl. Br. V. 4. ἔξ ἀλαβραχείης. interpretatus eram, ex figuli taberna, secutus Schol. Wechel. Rectius Sturz. de Dial. Alex. p. 68. qui tamen, quod illam interpretationem unice a me probatam esse ait, fallitur. Quid Ἀλαβάρχα sit, docet Valesius ad Euseb. Hist. Eccles. II. 5. p. 24. A. B. γίγονεν. P. Pl. γίγνε. Br. V. 5. λοιπόν. λιμὸν tentabat Casaubonus, quae correctio ut non mala, ita non necessaria est. πανθήλια. P. Pl. πανθήλιε. Br. c. Grotio. γραμματικοῖς. P. Br. γραμματικῶς. Plan. V. 6. οὐδὲ τέλος κριθῇ. P. οὐδὲ τέλος κριθῇ. Pl. τελῶς corr. Casaub. in not. mst. Sic Br. quoque, οὐ τελῶς κριθῇ. quod verum esse arbitror. Obiter corrige Babrium Fab. VIII. 1—3. "Ὅν τις ἔρρεει καὶ κνίδιον ὠραῖον (κῖνα πάνυ ὠραῖον vulgo). Ὁ μὲν ἦν ἐν (καὶ ὅς ἐν vulg.) αὐλῇ παρὰ φάτναις δεσμώτης Κᾶτρωγῆ· κριθᾷς. —

Nr. 384. τ' αὐτ'. Br. II. 424. nr. 84. An. II. 3. p. 240. V. 1. τοσοῖδε γε. P. Br. τόσοι δέ τε. Pl. Scripsi quod sensus postulabat, τοσοῖδε δέ. — πάλιν. P. πάλι. Pl. Br. V. 2. πληθούς. P. πληθίς. Pl.

Nr. 385. τ' αὐτ'. Br. II. 414. nr. 54. An. II. 3. p. 218. In Plan. p. 218. ἄθλων. — Nr. 386. τ' αὐτ'. Br. II. 415. nr. 38. An. II. 3. p. 220. V. 5. δίκη. P. νίκη. Pl. Br. — Nr. 387. Br. II. 413. nr. 28. An. II. 2. p. 215. V. 2. ἀριστῶμεν. priore contra vulgarem usum correpta, ut ap. Homer. Ἰλ. ω. 124. ἰσχυμένως ἐπίνοντο, καὶ ἐντένοντο ἄριστοι. ubi sunt qui ἐντένοντ' ἄριστον corrigant. Vid. Clark. et Heyn. T. VIII. p. 616. qui nostri loci non meminerant. Cf. Od. π. v. 2. — Nr. 388. λουκιλλίων. Br. II. 342. nr. 121. An. II. 2. p. 511. In Plan. p. 20. ἄθλων. V. 2. τῶν ἀγαθῶν ἀγαθά. P. τὰγαθὰ τῶν ἀγαθῶν. Pl. Br. V. 5. ἔξεις. Anonym. Bibl. Bodl. σίρξεις, quam correctionem immerito a me probatam esse docuit Boschius T. IV. p. 252. ἔξεις τέκνα, liberos, si non genuinos, at ex alienis uxoribus genitos; aut, quod Boschius existimat, adulatores, qui genuinos liberos desiderari non patiantur. V. 6. πτωχὸς δ' οὐδὲ τέκνα. P. τὰ τέκνα. Pl. δ' om. Br.

P. Nr. 389. τ' αὐτ'. Br. II. 557. nr. 97. An. II. 2. p. 501. V. 5. μὴ σὺ μὲν ... ὀλίσης. P. Pl. καὶ σὺ γάρ ... ὀλίσεις, χρεῖσται.

Br. tacite correxit. *χρήσονται*. P. *χρήσωνται*. Pl. Hoc recepi, in reliquis a vulgata lectione non recedens. *ἀπόνως*. P. Br. *ἀνίδην*. Pl.

Nr. 390. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 343. nr. 122. An. II. 2. p. 512. V. 1. *ἔργω*. P. *μή μ' ἀδικήσης*. P. Br. *μή μ' ἀδικεῖ σὺ*. Pl. — Nr. 391. τ̃ αὐτ̃ εἰς *φειδωλ̃*. Br. II. 539. nr. 104. An. II. 2. p. 503. V. 3. *ἡδὺ γέλασας*. Vid. ad p. 590. nr. 137. et p. 632. nr. 116. 7. Quod ap. Lucian. T. IV. p. 43. Cod. Paris. habet: *οἷχ ἡδία γέλασοντας ἄν εἰπεῖν*. pro *οὐχὶ δὲ ἀναγελδσοντας*. id pro librarii errore habendum, quum *ἡδία γέλαῖν* veteres dixisse non videantur. — Nr. 392. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 530. nr. 66. An. II. 2. p. 480. V. 2. *ἄδραστος*. P. Br. *ἄδρηστος*. Pl. V. 3. *βελλεροφ*. De Bellerophonte Liban. T. IV. p. 1095. 24. *ἡγωνίζετο δὲ πρὸς ταύτην ἀνὴρ παραλογώτερος ἐχούμενος ἵππου πρὸς τὰς ἀπὸ γῆς ἐξ αἰέρος ἐμάχετο*. Scr. *ἀνὴρ παραλογωτέρας οἰούμενος ἵππον* (cf. nr. 599. v. 7. nisi malis *ἐφ' ἵππου*) *πρὸς τὰ ἀπὸ γῆς*. — Nr. 393. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 341. nr. 116. An. II. 2. p. 510. V. 1. *οὐκέστιν*. P. *οὐκ ἔστι*. Pl. Br.

Nr. 394. sine lemmate. In Plan. p. 164. St. *Lucillii* nomine inscriptum. Br. II. 331. nr. 72. An. II. 2. p. 484. V. 3. *ἀναγινώσκη*. P. Br. *ἀναγινώσκη*. Pl. *πέμπει*. P. *πέμπη*. Pl. Br. V. 4. *αὐτόν*. P. *αὐτόν*. Pl. Br. *ἰδιαν*. P. *ἰδίην μανίην*. Pl. Br. Cod. lectionem servavi, qua molesta ejusdem syllabae repetitio vitatur. — Nr. 395. *νικαφ*. Br. II. 354. nr. 20. An. II. 3. p. 34. V. 1. et 5. *ἀποκτείνει*. P. Br. *ἀποκτείνει*. Pl. *κτείνεις* aeolicis formis annumerat Gregor. Cor. p. 588. 597. In Versione LXX Interpp. *ἀποκτείνειν* passim obvium. Vid. Maittaire de Dial. p. 154. A. B. V. 5. *καὶ σώζει*. P. *εἰ σώζει*. Pl. Br. *πάλεν*. P. *πάλε*. Br. Pl.

P. Nr. 396. *λοῦκε*. Br. II. 412. nr. 22. An. II. 3. p. 211. inter epigrammata Palladae, cui id ex conjectura tribuit Br. Inter Lucianea legitur in Opp. Luciani T. X. p. 57. ed. Bip. V. 1. *ἐμοί*, quod in Pal. desideratur, addidit Br. c. Salm. in apogr. Ruhnke. — Nr. 397. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 353. nr. 17. tamquam *Nicarchi*; nescio quare. In Plan. enim p. 186. St. est *ἄδηλον*. An. II. 3. p. 33. V. 1. *ψηφίζων*. P. Br. *ψηφίζει*. Pl. — Nr. 398. *νικίου*. fortasse *Νικάρχου*. Br. I. 249. nr. 9. An. I. 2. p. 157. V. 1. *εἰς*. P. V. 2. *ωῖόν*. P. Vid. ad p. 512. nr. 35. Hanc orthographiam commemorans Etymol. M. p. 746.

ed. Lips. excitat versum Sapphus, *ῥασι δὴ ποτε Ἀΐδαν ὑανίνθινον πεπταδμήνον εἰρῆν ὦϊον*. qui est etiam ap. Athen. L. II. p. 57. D. Eustathium quoque ὦϊόν scripsisse, idque in vulgus fuisse receptum, apparet ex ejus verbis ad Od. λ. p. 437. 45. — *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br. V. 3. *ἐβόησε*. P. Pl. *ἐπώησε*. Br. ex conjectura. Idem Grotium voluisse probabile est, qui vertit: *Sic opera tinctoris agit miser otia tonsor*. — Nr. 399. *ἀπολίναρι*. Br. II. 283. nr. 1. An. II. 2. p. 317. V. 5. *ἔπαθεν*. P. *ἔπαθε*. Br. cum pluribus editt. Pl. V. 8. *γέγονεν*. P. Pl. *γέγονε*. Br.

Nr. 400. *λουπῆαν*. Br. II. 310. nr. 12. An. II. 2. p. 419. V. 1. *φρεῖζος*. P. Br. *φρεῖζωε*. editt. vett. ante St. Hiatum excusat distinctio et caesura rhythmici bucolici. — *ἔλαθε μοῦσα*. P. Pl. quod h. l. sensum non habet. Verissime Br. *ἔλαθε λιμεῦ φάρμακον εὖρ*. Vulgata quomodo orta sit, facile apparet. V. 2. *εἰφομίνα*. P. *εὐφομένη*. Pl. Br. V. 5. *καὶ γὰρ σου*. P. *σοῦ*. Pl. Br. Minus recte, quum pronomen non pendeat a *καί*. — *μυσταί*. Locus Arateus observabatur etiam Libanio Tom. IV. p. 296. *μυστὸν γὰρ τὸ μητρεῶν τῶν ἐμῶν ψηφισμάτων καὶ νόμων· μυστοὶ δὲ οἱ λιμένες τῶν τριηράρχων καὶ νεῶν*. Cod. Monac. nr. 96. *τριηραρχῶν*. V. 6. *λέκτρια*. P. et editt. vett. omnes ante St. qui *δέκτρια* dedit ex emendatione Opsopoei. Manifesta imitatio Archilochi ap. Athen. L. XIII. p. 594. D. *εὐθήτης ξείρων δέκτρια Παισιφίλη*.

Nr. 401. *τ' αὐτ'*. Br. II. 312. nr. 24. An. II. 2. p. 426. In Plan. pag. 150. tribuitur *Agathiae*. V. 1. *τὸν νέον*. P. *τὸν ἐόν*. Pl. Br. Eadem est varietas p. 376. nr. 125. v. 6. — V. 6. *πρὸς με*. Cf. Praefat. ad T. I. p. XXXII. not. 31. P. V. 9. *προΐψεν*. eo sensu, ni fallor, quo nonnulli id accipiebant ap. Homerum, *ante tempus*. Medici enim *φθάνουσι τὴν Μοῖραν τῇ τέχνῃ*, ut ille ap. Liban. T. IV. p. 661. 5. — Nr. 402. *τ' αὐτ'*. Br. II. 309. nr. 7. An. II. 2. p. 414. In Plan. p. 156. St. duo priora tantum leguntur disticha, *Agathiae* inscripta. V. 5. *ἢ πρὶν ἐπεινών*. P. Salmasius alleverat apogr. suo: *ἢ παρ' ἐκείνην* sive *ἐκείνοισ*. Ex interpolato apogr., ni fallor, Br. *ἢ πρὶν, ἐκείνης* *ἔξ χορ*. Lectionem membr. restitui. Ad *πενάσσαίς* subaudi *μᾶλλον*. *Pante* potius *veker* (etiam *maiores quam olim*), *priusquam apud te coenem*. V. 6. *ἢ χορ*. P. *εἰ χ*. Br. *παρὰ σοί*. P. *παρὰ σοί*. Br.

An. II. 3. p. 56. In Plan. p. 142. St. est ἀδελφόν. V. 1. τικωτός. P. Br. ζητήρος. Pl.

P. Nr. 407. τ αἰτ. Edidit Huschk. in Anal. cr. p. 259. Ipsa dederam in An. T. II. 2. p. 480. Paralip. I. nr. 43. p. 707. V. 4. προνίδαο. P. προνίδου cl. editor. Mihi membr. lectio ex προνίδου videbatur orta. V. 5. πίπτε δὲ χειρῶν. Hians metrum implevit Huschk. scribens: πίπτε δ' ὄγ' ε χ. Sed malim, ne brevis syllaba in caesura remaneat, πίπτεν δ' ἐκ χειρῶν, ut in Paralipomenis exhibui. — θήγε.

P. — Nr. 408. λονκιῶν. Br. II. 309. nr. 6. An. II. 2. p. 412. In Plan. p. 135. Lucillio inscriptum. V. 1. τὸ δὲ γῆρας. P. et edit. vett. ante Steph. qui exhibuit, γῆρας δὲ σόν. Codicis lectionem restituit Br. posteriorem in γῆρας syllabam ob asperiores sonum produci posse existimans. (Vid. supra ad p. 328. nr. 13. v. 4.) Quod hodie nemo tam facile crediderit. Scribendum videtur: τὸ δὲ γῆρας οὐποτε βάψεις. nota periphrasi modo cum singulari articuli, modo cum plurali. Rarius in hac periphrasi alter articulus ante genitivum omittitur. Anacr. Odar. XI. 11. ὅσφ' πέλας τὰ μοίρης. Soph. Electr. v. 82. μὲν τρῶσθην ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἱρδεῖν. Hoc dicendi genus restituit Achilli Tatius VII. 7. p. 389. καὶ τὰ τῆς Μελίτης σκευδῇ πρὸς τὴν ἀπολογίαν παρεσκευάστο. pro καὶ τῆς Μελ. Ap. Aelian. H. An. Prooem. καὶ εἶδέναι . . ὅπως ἐκποδᾶσθαι οὐ μείων τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀλόγων ζώων. Cod. Medic. et Monac. καὶ τῶν ἄλλων ζώων. Recte Gronovius: τὰ τῶν ἄλλων. Sed scribendum praeterea: οὐ μείων τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Fragmenta Plutarchi T. V. P. II. p. 706. C. ed. Wyttenb. ὅσοι τοίνυν τῆς ψυχῆς οὐκ ἀφθαρτον, οἷδ' ἀθάνατον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπαθῆ πειρῶνται διαφυλάττειν. Scr. τὸ τῆς ψυχῆς. V. 2. ἐντιδας ἐκτανύσεις. P. Pl. Ex hoc loco fuerunt, qui in ἐντις priorem produci posse existimarent; in qua haeresi etiam Heynius fuit ad Homer. 'Il. T. V. p. 641. Sed recte Br. cum Schol. Wechel. scripsit, ἐκτανύσεις ἐντιδας. Gregorium Naz. nihil magis, qui hac productione usus est in Carm. LXIII. 66. Opp. T. II. p. 148. C. εὐτὲ πύθμον 'Ρούσιον ἐν πυκναις ὡς τὸ λεπτόμενον. Ibid. v. 325. p. 152. C. 'Ρυτίς σοι πλέον ἐστίν, ἐπίστασο. V. 3. ψημιδίω. P. ψιμιδίω. Pl. Br. Cf. de illa forma Hemsterh. ad Aristoph. Plut. v. 1065. p. 395. V. 4. ἢ οὐχί. P. οὐχί. Pl. Br. Notanda vis adversativa particulae καὶ. Sic nr. 411. τοῦτο περὰν μᾶλλον κλέζειν δέ, καὶ βυλανεῖον. p. 570. nr. 13. οἰγῶ, καὶ θεραπεύσατέ με. In Plann-

deis nr. 136. T. II. p. 667. αἶμα δὲ τέκνων Ἐκρεπε Μηδείῃ, καὶ χειρὶ Τημομάχον. Aeschyl. Agam. v. 38. ὡς ἐκὼν ἐγὼ Μαθούσιν αἰδῶ, καὶ μαθούσι λήθομαι. Soph. Trach. v. 161. ἀλλ' ὡς τι δράσων εἴρπε, καὶ θανοίμενος. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 218.

^{ov}
Nr. 409. γαιτουλίκι. Br. II. 168. nr. 9. An. II. 2. p. 36. In Plan. p. 156. St. γαιτολίον. V. 1. σηληνίς. P. et vett. editt. σεληνίς. Steph. Br. Nomen mulieris historiae accommodatum. ἐξεφόρησε. P. Pl. ἐξερόφησε. Br. c. Huetio et Scaligero in not. mst. V. 2. οἴης. P. οἶος. Pl. Br. V. 5. ἀφειδεῖς ἄγγος ἔχουσα. P. Br. ἀφειδὲς ἐς. Pl. unde Br. in Lectt. corrigit: ἀφειδὲς ἐς ἄγγος ἐλοῦσα. Nihil horum probabile. Scripsi, quod sensui accommodatum: αἰσφλεγὲς ἄλγος ἔχουσα. ardente morbo i. e. siti perpetua et nunquam non urente cruciata. In ἀφειδεῖς litterae sunt transpositae, fere ut p. 127. nr. 250. v. 3. — V. 7. ἤλθιν ἐπὶ ψάμαθον. P. Br. ἤλθ' ἐπὶ συμμορίην. Pl. Eldikius ap. Boachium T. IV. p. 500. tentabat: ἤλθιν ἐπ' εἰς ἄκατον. aut, ἤλθ' ἐπιβᾶς ἄκατον. Alius: ἤλυθεν εἰς ἄκατον. At νεκίων ψάματος mihi dictum videtur ut νεκίων ἄκατοι supra p. 550. nr. 328. ubi umbrae vagantur. ψάματος autem pro littore est ap. Sophocli. Aj. 1053. Vid. Lennep. ad Coluth. v. 4. p. 10.

^a
Nr. 410. λοτκίς. Br. II. 310. nr. 9. An. II. 2. p. 415. Plan. p. 189. ἄδηλον. V. 1. πωγωνοφόρον. P. Pl. πωγωνοτρόφον. Br. cum Salm. Plutarch. T. II. p. 230. B. πυθομένου τινός, διὰ τί νομῶσι καὶ πωγωνοτροφοῦσι. Ib. p. 352. C. οὔτε γὰρ φιλοσόφους πωγωνοτροφίαι καὶ τριβανοφορίαι ποιοῦσιν. Diodor. Sic. XX. 63. Tom. II. p. 453. 15. κομᾶν καὶ πωγωνοτροφεῖν. Verum nec Cod. lectio analogiae adversatur. — βακτροπροσαίτων. Etym. Magn. p. 168. ed. Lips. βακτροπροσαίτης, ὁ πτωχός, ὁ μετὰ τοῦ βάκτρου προσαίτων. V. 2. εἶδωμεν. P. εἶδομεν. Pl. Br. V. 3. ἀπίσχετο. P. Pl. ἀπείχετο. Br. c. Salm. V. 5. βόλβαν. P. Br. βόλβον. Pl. V. 6. στρυφνήν. P. Pl. στρυφνήν malebat Br. quod vulgatae non praefero equidem. Muson. ap. Stob. T. XVII. p. 160. 52. οἱ ἐκείνων στόμαχοι ἂν τῷ ἐσθίειν συνεχῆς στομοῦσθαι θέλονσιν ἢ ὑπὸ ἀμράτου, ἢ ὑπὸ ὄξους, ἢ ὑπὸ βρώματός τινος στρυφνοῦ. Jam vulvam cum aceto fuisse appositam constat. Vid. Athen. L. III. p. 101. B. Contra ap. Oppiān, Cyn. I. 411. non legerim cum viro doctissimo: στρυφνή τ' ἐκτάδιός τε πῆλοι δολιχόσκιοι οὐρεῇ. pro στρυφνῇ, nec στιφρῇ cum Belinio. Vid. Piers. ad Moer. p. 342. Ruhnck. ad Timae. p. 238. Ap. Themist. Or. XX. p. 237. C.

οὐ γὰρ αἱ ἀμπελοι μὲν αὐτῇ καὶ ὁ κῆπος ἡμεροί τε καὶ ἔγκαρποι ἦσαν, τυφλὴ δὲ ἡ διάνοια καὶ ἀγρία. Petavius corrigit στριφνὴ. Lenius fuerit στριφλὴ ἡ διάνοια. — στριφνὴν πινυτάν. P. ed. Flor. pr. Ald. pr. οὐ πινυτόν. reliquae edit. τὸν πινυτόν. Br. Scripsi ἡ πινυτόν, in quod incidit etiam Hermann. ad Orph. p. 768. qui praeterea, ne brevis syllaba remaneret in caesura, corrigendum existimabat: ἡ πινυτόν δὴ οἱ ἐκλεπτε νόον. At ab illa licentia Lucianus non abstinuit. Cf. p. 567. nr. 431. v. 2. nr. 435. v. 2. p. 375. nr. 120. v. 2. Cf. Friedemann. de media syllaba pentametri p. 311. V. 8. βύλ-
βον. Pl.

Nr. 411. εἰς βάλαντον ἐκ πικρ^α. Br. III. 167. nr. 83. An. III. 1. p. 334. V. 1. μᾶλλον κλήζειν. P. κλήζειν μᾶλλον. Br. c. Salmasio ad Scriptt. H. Aug. T. I. p. 474. V. 2. ἦν. P. ἦν. Pl. Br. V. 3. μὴ δείξτε. P. τὸν γείτονα ἱεῖντα. P. τὸν γείτον' Ἐρινύς. Salm. Audacter Br. τὸν ὕμνην' Ἐρινύς. Fortasse eodem sensu, sed mutatione leniore: τὸν γ' εἶπεν' Ἐρινύς. Aristoph. Acharn. 1005. ταχέως τοῖς στεφάνους ἀνείρετε. Hesych. εἶρας, συνάφαι, συρράφαι. V. 4. αἰ-
σινίδου. P. αἰσινίδου. Br. — P. Nr. 412. ἀντίο εἰς τὴν διεστραμμένον. Br. II. 305. nr. 2. An. II. 2. p. 404. V. 1. laudatur ap. Dracon. de Metr. p. 104. 2. — χαράζει. pingere. Gregor. Naz. Carm. de Virg. v. 189. T. II. p. 46. A. ὡς δ' ἄπνοα πινάσσειν ἀγρὴ εἰδωλα χαράσσουν. In marg. Is. ἄπνοα δ' ὡς πιν. Scribe potius: ὡς δ' ἄπνο' ἐν πινάσσειν. Id. Carm. X. 1, p. 79. D. ζωγράφος . . . ἄς ἐν πινάσει χαράσσει Μεροῦς ἀρεῖας. — V. 2. ἀμφοτέρων. P. ἀμφοτέρα. Pl. Br. V. 3. ἄκουσα. P. ἄγωνα. Pl. Br. V. 6. γραψαι. P. γράψῃ. Pl. γράψου. Br. Membranarum lectionem restitui. — ἐς ἰδεῖν. P.

Nr. 413. ἀμμιαν^υ. Br. II. 338. nr. 20. An. II. 3. p. 143. V. 1. τεθυκῶς. δεῖπον. P. V. 3. σερὸς τῆλιν. P. ἦν inseruit Pl. Br. τῆλιν vulgo. σέρει, non σερῖς, scribi solet. V. 4. ἡδέοσμον. durissima correptio, cui similia profert Hephaest. Enchir. p. 5. Oppian. Cyn. IV. 248. κλαυθμυρισμῶν. Of. Toup. Praef. ad Em. in Suid. P. II. Opp. T. I. p. 227. s. Seidler. de Vers. dochm. p. 25. s. — Nr. 414. ἡδὲ εἰς ποδαγρ^υ. Br. I. 484. nr. 6. (10.) An. I. 2. p. 339. In Plan. p. 190. ἄδηλον. — Nr. 415. ἀντιπατ^υρ ἢ νικαρ^υ. Br. II. 110. nr. 8. An. II. 1. p. 292. In Plan. p. 145. ἀδίσποτον. Nicarchi sapit in-

genium. V. 1. *μετίθηνεν*. P. Pl. *μετίθηνε*. Br. V. 3. *κατογείων*. P. *καταγείων*. Pl. Br. V. 4. *γίγονεν*. P. Pl. *γίγνε*. Br.

Nr. 416. *εἰς πλουτῆ*. Br. III. 259. nr. 415. An. III. 2. p. 108. V. 2. *ποροφίλας*. P. Pl. *ποροφίλος*. Br. in textu; in Lectionibus alterum praefert. — Nr. 417. *ἐπὶ γυναικὶ προσηυτέρα νέω ἐνοχλίσαντι* (*ἐνοχλήσασθ* potius). Br. III. 162. nr. 60. An. III. 1. p. 321. V. 2. *ἐκκαρον*. editt. nonnullae *ἐκκαρον*. V. 4. *ἰδών*. P. *ἰδεῖν*. Pl. Br. — Nr. 418. *τραῖαν βασι*. Br. II. 265. An. II. 2. p. 276. V. 1. *ξίνα*. P. *ξίνα*. Pl. Br. Notabilis syncope, quum *ξίνα* priorem producere soleat. Vid. ad p. 114. nr. 185. *χάσκον*. P. *χάσκων*. Pl. Br. fortasse rectius. Vid. Steph. Thes. Gr. T. IV. p. 334. C. D. — Nr. 419. *γίλωνος*. Br. II. 401. An. II. 3. p. 185.

P. Nr. 420. sine lemmate. In Plan. p. 21. St. cohaeret cum praecedentibus. In nonnullis Codd. *Luciani* nomen adscriptum, cui tribuitur etiam ap. Br. II. 509. nr. 8. An. II. 2. p. 415. — Nr. 421. *ἀπολινεαρ*. Br. II. 283. nr. 2. An. II. 2. p. 318. V. 1. *με* in versus exitu omittit P. addit Pl. Br. *οὐδὲν ἀδικεῖς με*. qua correctione brevis syllaba remanet in caesura. Quare me recte emendasse arbitror: *οὐδὲν μὲ ἀδικεῖς σύ*. — Nr. 422. *ἀντίο εἰς ἀπαιδεντῇ ἐπαιδεξάμεν*. Br. II. 305. nr. 1. An. II. 2. p. 1. V. 1. *ἀπῆγγετο*, *ᾤν* sc. Vid. supra ad nr. 502. — Nr. 423. *ελλαδίου*. Br. II. 438. An. II. 3. p. 267. In Plan. p. 90. est *ᾤγλαν*,

Nr. 424. *πίσωνες*. Br. II. 108. An. II. 1. p. 286. In Planud. p. 168. inscriptum *Antiocho*. V. 1. *ἄνθεα ἦε*. Correctio, in marg. a me proposita, *τῆς ἀπὸ νόλπ.* non necessaria. Vid. ad p. 563. nr. 400. v. 1. — V. 2. *ἐνθρώπους*. P. *ἐνθρώπων*. Pl. *ἐνθρώποις*. Br. — Nr. 425. *εἰς πλαγκιανῇ γραμνῇ*. Br. III. 168. nr. 87. An. III. 1. p. 337. V. 1. *σε θέλω* / P. *αὐ θέλω*, Pl. *σ' ἐθέλω*. Br. *πλαγκιανῇ*. P. *πλαγκιανῇ*. Pl. Br. — Nr. 426. *εἰσοπιανὸν ἡγεμόνα πότην*. Br. III. 170. nr. 99. An. III. 1. p. 343. In lemmate Plan. p. 160. St. et Br. *ἀπιανόν*. V. 1. *ᾤν ἀφ. τίς*. P. *ἦν ἀφῆλγ τίς*. Pl. Br. V. 2. *κεῖσθι ἀκριβῶς ὄνομα*. P. *ἀπλῶς*. Pl. Br. — Nr. 427. *λουκί*. Br. II. 510. nr. 13. An. II. 2. p. 420. — Nr. 428. *εἰς ἰνδόν*. Nomen auctoris non adscriptum. Sed quum proximo epigrammati additum sit lemma, *τοῦ ἀντοῦ*, et in Plan. p. 128. *Luciano* diserte tribuatur, hujus poetae

esse non dubito. V. 1. εἰς μέτην. P. — Nr. 429. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 311. nr. 16. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. est ἄδηλον. V. 1. ἐν πᾶσιν. εἰ π. vett. editt. nonnullae. V. 2. ἡθελς μόνος. P. εἰθεῖς μόνος. Pl. Br. In nomine Ἀκίνδυνος penultima correpta, ut in Κωνσταντίνος et similibus. Vid. ad p. 317. nr. 700.

Nr. 430. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 312. nr. 23. An. II. 2. p. 425. In Plan. p. 188. est *Palladae*; in Ald. pr. et Asc. ἄδηλον. V. 1. δοκεῖ. P. Br. δοκεῖ. Pl. Cod. lectionem restituo: *si existimas*. V. 2. αἰπόλος. P. εὐτολος. Pl. εὐτοχος. Br. c. Valken. ad Ammon. p. 88. In summa similitudine litterarum π et σ, α et ε, voces εὐτολος et αἰπόλος facile inter se permutari potuerunt. Non tamen poenitet, αἰμίλες coniecisse. Timon in Sill. fr. XVIII. καὶ τις Ἀρίστωνος γέννης ἄπο αἰμύλες ἔλκων. Cf. Ernest. Techn. Rhet. p. 8. — Nr. 431. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 310. nr. 10. An. II. 2. p. 418. V. 2. τοῖς ποσὶ σου τραῦε. P. Pl. τοῖς σου τραῦε ποσὶ. Br. Saltem ποσὶν scribendum erat. τραῦζον Scaliger in not. mst. At sic perit ludicra alliteratio in verbis τραῦε et τραῖε, quae non sine causa idonea tam prope sibi invicem colloca sunt. Lucianum autem a brevibus syllabis in caesura pentametri non abstinuisse, docui ad nr. 410. v. 6. Adde nr. 435.

Nr. 432. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 311. nr. 17. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδηλον. — Nr. 433. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 309. nr. 4. An. II. 2. p. 411. Plan. p. 146. ἄδηλον. V. 2. παιδόμενος. P. Br. παιδομένην. Pl. quod sic explicari debet: συλῆσαι φωνήν, ὥστε παιδισθαι αὐτὴν τῇ χρωματι. — Nr. 434. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 311. nr. 18. An. II. 2. p. 422. In Plan. p. 129. ἄδηλον. V. 1. μαδαράν. Ap. Liban. T. IV. p. 1056. 14. καὶ ὁ Νέστορ ἐγγράπτο μετὰ τῶν βασιλέων καθήμενος, οὐ μᾶλλον κομῶν τε τὴν κεφαλὴν. Aliquid excidisse existimat Reiskius. Non absurde legeris: οὐ μαδαρός, κομῶν δὲ τὴν κεφαλὴν. quod robustae sc. viridisque senectutis documentum. — Nr. 435. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 312. nr. 21. An. II. 2. p. 424. In Plan. p. 171. Ἀμμιανού. V. 1. βύτος. P. Pl. Βίτος. Br. cum Cod. Dorvillii.

P. Nr. 436. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 312. nr. 22. An. II. 2. p. 424. V. 1. θάρτον ἦν. P. ἔην. Pl. Br. Hoc recepi, ut critica auctoritate non destitutum. Sed ille fortasse scripsit: θάρτον ἂν ἦν. — Nr. 437. εἰς

διοτιμ ποιητ̃ ἀράτ̃ ποιητοῦ. Legitur ap. Stephan. Byz. in Γάργαρα. Ap. Eustath. ad 'Il. ξ. p. 978. 41. Br. I. 253. nr. 2. An. I. 2. p. 170. V. 2. παισί. P. παισιν scripsi. — Nr. 438. 439. 440. 441. Quatuor hos senarios edidit Huschke. An. crit. p. 290. Nos in Paralip. I. p. 707. nr. 144—147. Philisci senarium jam ediderat Salmas. Exerc. Plin. p. 425. C. In Πειραιεύς mediam recte corripi, exempla docent allata in Additam. ad Athen. p. 113. Cf. Gaisford. ad Hephaest. Enchir. pag. 216.

Sequuntur in Cod. epigrammata quaedam, ab alia diversi characteris manu scripta, quae etiam alia in aliis Cod. partibus supplementa addit. Sunt autem haec: ἀδέσποτον. quod legitur pag. 376. nr. 128. Palladae p. 541. nr. 255. ἀδέσποτον. p. 494. nr. 30. Lucillii p. 546. nr. 294. Platonis p. 365. nr. 52. Platon. jun. p. 479. nr. 748.

Nr. 442. sine lemmate. Br. III. 216. nr. 508. An. III. 2. p. 55. V. 1. τοῖς με τυρ. P. Plan. Allat. in Vit. Hemeri p. 28. δις με τυρ. Br. c. Barnesio, cujus rationes in Animadverss. examinavimus. Pisi- stratus bis patria pulsus, ter tyrannidem exercuit. ἐξεδίωξεν. P. Pl. Alii ἐξεκύλισε et ἐξετίναξε. V. 2. ἐρεχθῆος. P. ἐρεχθειδῶν. Pl. καὶ τοῖς ἐπανηγύστο. P. Pl. τοῖς δ' ἐπανηγύστο. Tzetza in Exegesi Ho- meri p. 8. ed. Herm. (ubi etiam ἐξεδίωξε et 'Ερεχθῆος.) alii ἐπε- σπείσατο. — δις δ' ἐπανηγύστο. Br. quae poëtae correctio, non er- roris a librario commissi. Vid. Ed. Simson. in Chron. an. Mundi 3454, — V. 3. ἐν βουλῇ. P. Pl. ἐν βουλαῖς. alii. V. 5. κείνος. P. Br. Alii ἐκείνος. V. 6. ἀπωκίσσαμεν. P. Pl. quod cur Br. in ἐπικρίσαμεν mutaverit, non apparet. Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 359.

XII.

Ρ. Στράτωνος τοῦ Σαρδιανοῦ.

Καὶ τίς ἂν εἴην εἰ πάντ' σοὶ τ' εἰρημένων τ' γυνῶν ἐκθέμεν^ο τῶν
στράτων^ο τ' σαρδιανῶν παιδῶν^α μούσαν ἐπεκρυψάμην ἣν αὐτ' παῖζων^α πρ

τοὺς πλησίον ἐπιδιδόντες τέρψιν οἰκιστὴν τὴν ἀπαγγελίαν τῇ ἀπαρχῇ
 οὐτ' οὐδὲν ποιοῦμεν. ἔχει τολνεν τ' εἰς ἐν χειρίαν γὰρ ἔχει ὑπόθε-
 να τ' ὑποθέτω οὐ διασφαρίζεται. Nr. 1. Br. II. 359. nr. 1. An. II. 3.
 p. 48. V. 1. παθὼς εἰρημν. P. ἔπειτα. Br. apographo mo nimis
 fidens, εἰρημν pro inutili correctione habebat. Pallad. p. 296. nr. 50.
 τὴν Κίρκην οὐ γίμν, παθὼς εἰρημν Ὀμήρου. V. 2. ἔμω . . οὐ
 ἐνοχλῶ. Fragm. Lex. Gramm. ab Hermanno editum ad calcem libri
 de Emend. gr. Gr. p. 312. §. 154. τὸ ἐνοχλῶ καὶ δεινοχλῶ αὐτῶν
 συντάσσεται παρ' Ἀριστοτέλους οἱ ποικύλαι αἱ καὶ περὶ παντός τις
 Μοῖσος ἐνοχλοῦσι. Interdum Codd. fluctuant inter utrumque cam.
 Ap. Liban. T. IV. p. 101. 5. τοιοῦτον ἐμῶν διος αὐτοῦ ἐνοχλῶ.
 plures Codd. αὐτοῦ. Ib. pag. 128. 25. οὐ τὸ δεινοχλῶν ἐνοχλῶ
 προσήκον ἡγοῦμαι. Cod. Monac. δεινοχλῶν. Ib. p. 318. 10. πῶς
 ἡμῶν ἐνοχλῶν. sine lectionis diversitate, ut etiam p. 292. 18. παρὶ
 τὴν παίσασθαι πολὺν χρόνον ἑμῶς ἐνοχλησίων. Ap. Plutarch. Vit.
 Agesil. c. 35. ἀναγκαζόμενος ἐνοχλεῖν τοῖς κατὰ πόλιν φίλοις. male
 M. Solanus τοῖς φίλοις corrigit. Vid. Coray T. IV. p. 356. Xenoph.
 Ephes. IV. 6. p. 84. ὅπως τε οἱ πῖτες αὐτῇ μὲν ἐνοχλησίων. ubi
 vid. Abrech. p. 256. Casus ambiguus ap. Dion. Fr. XVI. 7. αἰδ' ὅς
 νεκρὸς ὁδοποιοῦντ' ἐνοχλῶν.

Nr. 2. σφαγῶν. Br. II. 359. nr. 2. An. II. 3. pag. 51. V. 1.
 δέλτοισιν ἐμαῖς. P. δέλτους ἐν ἐμαῖς. Br. ex interpolato apogr. V. 2.
 μὲ δέ. P. V. 3. μὲδ' Ἰν. Ib. — Nr. 3. τ' αὐ. Br. I. c. nr. 5.
 An. I. c. p. 51. V. 3. ἀσπὴν λέλει. P. ἀλλῶν. Br. cum Salm. quod
 mutum potius significat, quam infantem. Oracul. ap. Clem. Alex.
 p. 44. 11. εἰδωλοῖς ἀλλήλοις, ληδοξιστοῖς ὁμοῖοι. Plutarch. T. II.
 pag. 453. B. ἀλλῶν καὶ κακοῦ πνεύματος οἷον πλήρη. Recte ap-
 nostrum ἀταλοῦ correxisse videtur Pierson. V. 3. μονετὴν γῆσαν. P.
 κοκκωτὴν γῆσαν. Br. Nec hoc vocabulum occurrit alibi, neque illud.
 Sed quum articulus necessario requiratur, saltem scribendum: μονή,
 τὴν γῆσαν. . . V. 5. λέγει, quod in Pal. deest, a Salmasio adjectum
 fuisse videtur, quum in plurimis reperiatur apographis. — σαφῶν. Scr.
 σαίφῶν. Vid. ad p. 510. nr. 21. v. 1. — V. 6. εἰρημν. P. εἰρῶ α-
 Br. — Nr. 4. τ' αὐτ. Br. I. c. pag. 360. nr. 4. An. I. c. pag. 55.
 Vers. 1. δεινέτωρ. P. δεινέτωρ. Br. De accentu ambigitur.

V. 4. ἀρχόμενος. P. Br. quaedam apogr. ἀπτόμενος. V. 6. ζητεῖν οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. Parodia versus, quem servavit Plutarch. Tom. II. pag. 54. D. βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. quod observavit Gaisfordius in Addend. ad Hephaest. Enchir. pag. 93. ubi τίκτεσθαι· βροντᾶν δ' οὐκ ἐμὸν ἀλλὰ Διός. V. 8. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος. Erat, qui tentaret: τοὺς ἀπαμειβομένους. Frustra. Verba homerica absolute sunt posita, ut in talibus fieri solet. — Nr. 5. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 53.

P. Nr. 6. τ' αὐτ'. Hoc distichon in nonnullis apographis cum sequentibus jungitur, quibus deceptus Br. l. c. nr. 6. conjunxit, quae necessario dirimenda sunt. Si quis tamen ad epigrammatis integritatem aliquid deesse existimaverit, non refragabor equidem. V. 1. ἔχουσιν. P. ἔχουσι. Br.

Nr. 7. τ' αὐτοῦ. Br. II. 360. m. 6. An. II. 3. p. 55. V. 1. σφιγντήρ. σπινθήρ tentabat Br. cujus correctionis falsitatem docuit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. V. 4. p. 335. V. 3. ὁ πορνικός. verba lasciva et jvantia. παιδικός. Br. cum Salm. οὐδ' ἀκαι. . . P. ultimis syllabis omissis. οὐδ' ἀκέραιον. Br. cum Salm. Sic nr. 99. ἀκέραιον σύντροφον αἰσχύνῃ βλέμμα. Paulo propius abesse existimabam, quod in textu posui: οὐδ' ἀκάκητον βλέμμα. sensu nihil diverso. Philostr. ad Delicias Epist. XXXIX. p. 930. ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμός, ἱταρικός. Καὶ πάνυ δεῖ δυσχεραίνειν τὴν φαρμασσομένην εὐμορφίαν, ὡς πανουργίας ἐγγυς· τὸ δὲ ἀκέραιον, καὶ ἄκακον, καὶ ἀνεπιβούλευτον μόνον ἴδιον τῶν αὐτὸ διεξαμένων τὸ κάλλος. ἀκάκῃ βλέμματι est ap. Eund. II. Imagg. 2. pag. 812. Cf. Ruhnk. ad Timae. pag. 16. Forma ἀκάκητος est ap. Suid. Tom. I. pag. 76. Hesiodum ἀκάκητα (Theogon. v. 614.) ἀγαθὸν καὶ πρᾶν interpretatur Etym. M. p. 41. ed. Lips. Idem autem ἀκάκητος et ἀκακήτης secundum eundem p. 40. — V. 4. κακιοτέρα. P. χειριότερα. Br. ut est etiam in Schedis Tryll. κακιοτέρα dedi cum Schaefero Meletem. p. 102. Ejusdem generis est γλυκιοτέρον in Append. nr. 153. T. II. p. 807. ubi vulgo γλυκιοτέρων. Huiusmodi comparativorum formas a comparativis derivatas, ut ἀμεινότερος, καλλιότερος, κρεισσότερος, excitat Phrynich. in Eclog. p. 54. ubi vid. Hoeschel. Fischer. ad Veller. T. II. p. 90. s. V. 5. ὅπιθεν. P. ὅπισθεν. Br. Sic iterum precatum p. 606. nr. 251. v. 3. et ap. Arat. v. 344. ὅπιθεν φέρεται. Cod. Vratisl. ὅπισθεν.

Nr. 8. τ αὐτ. Br. II. 359. nr. 7. An. II. 3. p. 57. V. 1. παῖδα ἐπαιθ. P. Br. Hiatus non ferendus. Fortasse scribendum: παῖδά ποτ' ἀνθολ. Neutrum horum compositorum in Lexicis comparet. κῶρυμβον. P. Br. κορύμβους apogr. nonnulla; quod membr. lectioni facile praetulerim. V. 5. καλῶν δ' ἐρυθραίνετο.; P. δ' om. Br. fortasse ob sedem minus commodam. Sed vid. ad p. 223. nr. 112. — ἐρυθραίνετο. imperfectum inter aoristos; quamquam facile corrigis ἐρυθρήνατο. Ap. Aratum Diosem. v. 103. οἶά τε πολλὰ ἐρυθραίνετα. praefendum ἐρυθραίνεται ex optimis codd. ut etiam ap. Oppian. Hal. V. 271. V. 7. καὶ οἰκαδ'. In hac sede καὶ haud raro produci, docuit Hermann. ad Orph. p. 728. Facile tamen hiatus tollas scribens: πάλι δ' οἰκαδ' ἀπελθών. — Nr. 9. τ αὐτ. Br. II. 360. nr. 8. An. II. 3. p. 58. — Nr. 10. τ αὐτ. Br. I. c. nr. 9. An. I. c. p. 59. V. 1. εἰ καὶ σοι. οὐδ' εἰ καὶ το. corrigit Br. generalem esse sententiam existimans. Alias enim poetam non dixisse τοῦτον. At in hoc pronomine vitium esse videtur. Scr. ἀλλὰ τὸ κάλλος τοῦτό γε, κἄν.

Nr. 11. τ αὐτ. Br. II. 360. nr. 10. An. II. 3. p. 59. V. 2. πῶ; εἶπω. cum interrogandi signo Br. Hoc deleui. Vid. Br. ad Aristoph. Plut. v. 742. T. I. p. 265. Hermann. ad Arist. Nub. v. 878. V. 4. εἴπατ' ἐπεὶ. P. βάλλετ' ἐπεὶ. Br. ex interpolato apographo. — Nr. 12. φλακκ. Br. II. 262. nr. 1. An. II. 2. p. 268. V. 1. στερόδος. Obiter corrige Liban. T. IV. p. 705. 14. ὁ δαῖνα βίαιος, ἄλλος ὡμός, ἄλλος στερόδος (ἐτέρως vulg.), ἐγὼ φιλόστροφος. — Nr. 13. στρατόν. Br. II. 561. nr. 11. An. II. 5. p. 61. V. 2. φουσιγς. φούσιως γάρμακον ἀντιδοτόν corr. Graef. in Epist. cr. in Bucol. gr. p. 22. V. 4. καὶ θεραπεύσατέ με. Quod olim conjeci, εἰ θεραπεύσαστέ με. versum hiatu onerat. Sed vide an fuerit: καὶ γὰρ ἔφην, σιγῶντ' εἰ θεραπεύσαστέ με. ubi ex praecedentibus assumendum: ἡσυχίην ἔξω. Graefius I. c. corrigit. σιγῶ, καὶ θεραπεύσατέ ἡμέ. quae correctio vereor, ut probari possit.

P. Nr. 14. διοσκορίδ. Br. I. 493. nr. 2. An. I. 2. p. 566. V. 2. κίπριν. P. κύπρι. Br. V. 4. μένει esse videtur in P. μενεῖ Br. rectius. προύθρα. ubi amantes excubias agunt. Theocr. Eid. VII. 22. μηκέτι τοι φρονέωμες ἐπὶ προθύροιςιν, "Ἀρατε. Ap. Aelian. H. An. I. 14. αἱ μὲν γὰρ ὠδίονιν ἡδὴ περῶμεναι, ἡρμῶσί τε καὶ ἔνθον μένουσιν· ὁ δὲ ἄρῃν, οἷα δὴ ποὺ γαμέτης, πρὸ θυρῶν τὰς ἐπιβολὰς φυλάττει

τὰς ἐξωθεν. scr. cum Cod. Monac. περιθρυῶν. ut Ib. c. 11. περιποῦντας τοῖς ἀμύνοις καὶ οἰονεῖ περιθρυοῦσιν. — Nr. 15. στρατώνος. Br. II. 362. nr. 14. An. II. 3. p. 63. V. 1. γραφυκοῦ. P. γραφικοῦ. Br. σanis διδακ' ἐν β. Quum sanis priorem constanter corripit, Br. dedit: σanis ἐπιδίδακ' ἐν β. quod parum placet. Vocibus transpositis scribendum videtur: εἰ Γραφικοῦ πηγὴν δίδασκεν σanis. aut: σανίδες δάσκον.

Nr. 16. τ' αἰτ'. Br. II. 362. nr. 15. An. II. 3. p. 63. V. 1. μὴ κρύπτῃς. P. μὴ κρύψῃς. Br. c. Apogr. Lennep. cf. p. 476. nr. 722. ubi μὴ συρίσθῃς. [Add. p. 578. nr. 66. v. 6. p. 626. nr. 70. v. 1. it. Append. T. II. p. 762. nr. 25. v. 7-9. G. H. S.] Ab hac structura superiores saltem non abstinuisse, recte Schaeferus statuit. Sed ap. Liban. T. IV. p. 215. 12. μὴ διαβάλλῃ τέ μου τὸν βίον. procul dubio corrigendum, μὴ διαβάλλετε, aut μὴ διαβάλλετε. Ib. p. 363. 18. μὴ τοῖνυν νομίζετε. Cod. Monac. νομίζετε. Ib. p. 456. 5. καὶ νῦν μὴ μοι στρέψῃς ἄνω καὶ κάτω τοῦ νομοῦ τὰς συλλαβάς. scr. στρέψῃς. — V. 4. χαρίτων. P. χάριτα. Br. cum plurimis apographis. — Nr. 17. ἄδῃλον. Br. III. 151. nr. 3. An. III. 1. p. 286. V. 1. θήλος. Br. ἀλλά με. P. ἀλλ' ἐμέ. Br. V. 2. ἄρσενος. P. ἄρσενες. Br. ut in Sched. Tryll. Meleager p. 531. nr. 86. ἄρσενα δ' αὐτοῖς ἔρωσ' ἕμερον ἡνιοχεῖ. p. 584. nr. 99. ἄρσενα ποιμαίνειν Θεσμόν. V. 2. ἐπ' ἀνθρακῇ. P. ἐπ' ἀνθρ. Br. c. Cod. Lips. V. 3. πλειότερον. Cf. Etymol. M. p. 612. ed. Lips. Schneider. Cur. Poster. ad Nicandri Ther. 119. p. 219. — V. 4. τόσσου χ'ό. P. τόσσον χ'ώ. Br. c. Apogr. Lennepiano.

Nr. 18. ἀλφειοῦ μυτιληναίου. Br. II. 128. nr. 1. An. II. 1. p. 543. V. 4. ξεινόφιλον. P. Ζηνόφιλον. Br. Xenophili nomen est ap. Simo- nidem in Append. Epigr. nr. 79. T. II. p. 785. — Nr. 19. ἄδῃλον. Br. III. 155. nr. 2. An. III. 1. p. 299. V. 1. φίλον. P. Br. φίλην. Pl. — Nr. 19^a. μελειαγ. Cf. p. 120. nr. 215. ubi est in puellam. V. 2. οἰκίτιν. P. ἰκίτιν. P. loco pr. Cf. ad p. 78. nr. 10. v. 2. V. 5. εἰ καὶ ἐμέ. P. Rectius, puto, loco superiore, εἰ καὶ με πτείναις. — φωνεῦν' ἐπὶ τῷ μβω^δ hoc loco. φωνὴν προεῖντα loco priore. — Nr. 20. ἰλίου λεωνι. Br. II. 190. nr. 1. An. II. 2. p. 87. V. 1. πάλιν τ. εἰλαπίναισι. P. πάλι τ. εἰλαπίναισιν. Br. V. 4. ἡ. P. ἡ. Br. Praetuli ἡ, ut habet Burmann. ad Propert. p. 251. Sic tertia causa affertur.

§. Nr. 21. στρατών. Br. II. 362. nr. 16. An. II. 3. p. 63. V. 1.

ἄχρι τειρος. P. V. 2. ὄμμασι. P. Br. νεύμασι. apogr. nonnulla. V. 4. ζειγνύντες. P. Br. ζεύξαντες. apogr. quaedam. V. 6. λόγους. P. et sic legendum esse vidit Br. in Lectt. quum in textu dedisset λόγους. — Nr. 22. σκεθίου. (Σκεθίου Br.) Br. II. 104. nr. 1. An. II. 1. p. 275. V. 1. ἦλθεν μοι. P. ἦλθεν ἐμοί. Br. V. 2. ἤλυσας. P. Br. qui Ἰλισσός malit ad Apollon. Rhod. I. 215. p. 14. V. 4. πάσας καὶ. P. πάσας τὰς. Br. V. 5. πρὸς ἀναγνῶνας. Cf. ad p. 525. nr. 125. V. 7. φασὶν . . ὄρεν. jubent me illum spectare tantum. — Nr. 23. μελεῖν. Br. I. 12. nr. 36. An. I. 1. p. 55. V. 1. ἡγρεῖσθην πρὸςθεν. P. καὶ inseruit Br. cum Salm. Rectius Schneiderus, ὁ πρὸςθεν, quod praecunte Graefio recepi.

Nr. 24. λατρεία. Br. II. 102. nr. 1. An. II. 1. p. 273. V. 2. οἷος ἔην ἐπ' ἐμοῦ. Br. c. Salmasio. Elegantius, ut mihi quidem videtur, Schneiderus: οἷος ἔην, Ἀήλου κοίρανε. At οἷος non in prima versus sede lectum fuisse, apparet ex Cod. nec ad κοίρανε loci commemoratio requiritur. P. 578. nr. 64. ad Jovem: μηδὲ . . μάρασι ἀντὶ καλοῦ, κοίρανε, Δαρδανίδου. Suspicebam itaque: ἀνέλθοι Οἶκός, ὅποιος ἔην (aut ὅποιος ἄρ' ἦν), κοίρανε, πεμπόμενος. Caeterum Br. in modis verborum haerebat, ἀνῆλθεν scribendum esse existimans, et v. 3. ῥέζειν. v. 6. ἦλθεν ἔχων. In quo fallitur. Poëta narrat, quid ipse, dimittens puerum, Apollini voverit. Verba, οὐκ ἀπόφημι parenthetice sunt accipienda. Deinde v. 4. πρὸ τειρός, quod est in Cod., τειρός emendavi cum Schneidero, et ἐν εἰχωλαῖς pro ὄν εὖχ. Jam omnia sunt perspicua, oratione pendente ab ὠμολόγησα. — V. 5. τότε πλέον. P. τότε ἢ πλέον. Br. quod hiatus damnat. Hermann. ad Orph. p. 363. corrigit: εἰ δέ σε τῶν ὄντων τότε τι πλέον ἢ καὶ ἔλασσον ἔλθῃ. Quum εἰ πε apud epigrammaticos rarissime occurrat, et nunquam, si recte memini, in epigr. aërioris aevi, minore mutatione scribendum duxi: εἰ δέ τι τῶν ὄντων τότε οἱ πλέον. Junge: τῶν οἱ ὄντων τότε. V. 6. λέλυται. Ex oratione obliqua in rectam transitur. Vid. Matthiae Miscell. Phil. II. p. 37. Heindorf. ad Platon. T. IV. pag. 510. sq. — V. 8. πρόσσε. P. πρόσσε. Br. felici emendatione. Scripsi πρᾶσσε, mouente Schaefero, ut πρᾶξε, πρᾶγμα.

Nr. 25. σταυλλίον φλάσκον. Br. II. 262. nr. 2. An. II. 2. p. 268. V. 1. σῶν μοι. P. σῶν ἐμοί. Br. ἀπόλλων. P. i. e. Ἀπόλλων. Ἀπόλλων. Br. At poëta v. 3to demum orationem convertit ad deum. V. 3. οὐ μά θε. Fortasse rectius: οὐ μά σέ. V. 4. ἦλθε δέ μοι. P.

ἤλθον ἐμοί. Br. recte. V. 6. κούφην. P. κούφην. Br. ex Ap. Guy. Non ausus sum a Cod. lectione recedere, in qua etiam fortior esse videtur contemptus significatio. Κούφει de rebus nullius pretii et unde nihil effici queat, illustrat Coray ad Heliodor. T. II. p. 152.

Nr. 26. τ' αὐτ'. Br. II. 362. nr. 12. tamquam *Stratonis*. An. II. 3. p. 61. P. V. 2. lacuna in Cod. cum ἐκλίπει. V. 3. αὐτῶ. P. αὐτῶ. Br. οὐκ ἔτ' ἀφῆσαι. P. οὐκ ἔτ' ἀφίεται. Br. c. Salmasio, quod vehementer friget. Scripsi, paucis litteris mutatis, οὐκ ἀπαγήσεις. non me decipies; ut nr. 25. μὴ με σοφίζον. V. 5. ἴσω κιασαι. P. σκιάσαι.

Br. — Nr. 27. τ' αὐτ'. Br. II. 362. nr. 12. iterum ut *Stratonis*. An. II. 3. p. 62. V. 3. ονδεμοχαί. P. ὄν δέχομαι. Br. cum Salmasio. V. 4. οὐ τοιούτον. P. οὐ τοῦτον. Br. c. Salm. — Nr. 28. νομμηνο ταροίω. Br. II. 346. An. II. 3. p. 12. In Plan. p. 484. ἄδηλον. V. 1. ἔστιν μοι μέλλει. P. ἔστι· τί μοι μέλει. Pl. Br. Sic τι post ἔστιν excidisse vidimus p. 91. nr. 25. v. 5. — V. 2. ἀναγινώσκω. P. Pl. ἀναγινώσκω. Br. τὸν κάλαμον. P. τὸν καλόν. Pl. Br. Vid. ad p. 396. nr. 345. v. 1. — Nr. 29. ἀλκαλον. Br. I. 486. nr. 1. An. I. 2. p. 345.

Nr. 30. τ' αὐτ'. Br. I. 486. nr. 2. An. I. 3. p. 345. V. 1. νίκανδρε. Vid. ad p. 594. nr. 160. V. 3. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν. P. Br. ἀλλὰ τι καὶ νῦν scribendum suspicor, quod etiam sequentibus magis accommodatum. V. 4. ἀμεταβλήτον. P. ἀμετακλήτον corr. Br. cum Buherio, qua correctione nihil lenius, si reputas similitudinem litterarum β et κ. Ap. Heliodor. II. 10. p. 103. εἰ δὲ ἔχει σὲ τις ἀμετάκλητος ὀργή. duo Codd. Monac. ἀμετάβλητος. quod suspicatus est etiam Coray Tom. II. p. 64. In nostro tamen epigrammate codicis lectionem tuearis quodammodo, ἡλικίας accipiens non de flore aetatis, qui semel amissus revocari nequit; sed de adultiore aetate, pueris formosis et paediconibus odiosa. — Nr. 31. φανίον. scr. φανίον. Br. II. 52. nr. 1. An. II. 1. p. 158. V. 3. ὑπὸ τρίχα. P. Br. ὑπόθρηξ corr. Salm. Frustra. V. 5. ὅτε σπινθ. P. δὴ ad metrum fulciendum interposuit Br. c. Dorvill. Sed verior videtur Schaeferi correctio: ἀλλ' ὅτε σοι σπινθήρος.

Nr. 32. θυμονκίον. Br. II. 259. An. II. 2. p. 261. V. 1. μέμνη. P. quod restitui. μόν Br. c. Dorvill. ad Char. p. 602. qui an consulto sic scripserit, dubitare licet. ἱερός. P. ἱερόν. Br. cum Dorv. Tom. II.

V. 3. ὤρη οὐδ' ὁ τάχ. P. ὤρην οὐδὲ τ. Br. c. Dorvill. Articulum restitui. — παρθίασ. metro reluctante, quum in δῖος prior necessario producantur. De παρθίασ. cogitabant Pierson. et Dorvill. V. 4. νυνίδα. P. νῦν ἰδὲ. Br. c. Piera. ἀνθίασ. P. ἀνθίασ. Br. — Nr. 33. μελῖάγρου. Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 41. V. 1. ὅτ' ἦν. Schaefer. ad L. Bos p. 543. jungit: ἦν ποτὶ ὅτε Ἡράκλειτος καλὸς ἦν. multa ex largissima penu similia excitans. Verborum tamen structura in nostro loco peculiaris efficit, ut etiamnum priori meae interpretationi inhaeream. Puer exoletus, barba pilisque hirsutus, paediconi *ne esse quidem* videtur. Similiter infra nr. 59. ἐσβέσθη Νίσαρδος; de puero, qui florere desiderat. Facit huc vox miserorum in tragoediis. οἷκ' εἰμ' ἔτι, quia, vitae jucunditatibus amissis, sibi jam vivere desuisse videbantur. Unum addam Bellerophonis Euripidei, μεγαλοφύχως κ' ad mortem parantis ap. Aelian. II. An. V. 54. ἦσθ' εἰς θάνατον περ εὐσεβής. ὅτ' ἦσθ', ἀέτ. quod nostro loco ad amussim respondet, si distinguas: ἦν καλὸς Ἡράκλειτος, ὅτ' ἦν, ποτὶ.

Nr. 34. αὐτομίδων. Br. II. 207. nr. 1. An. II. 2. p. 127. P. V. 3. εἰς αὐτοῦ. P. Br. εἰς αὐτῶ corr. Corn. de Pauw in not. inst. ut Theocr. Eid. XIV. 37. ἄλλος τοι γλυκίων ἐποκόλιος. Sed genitivum tuetur Philodem. p. 91. nr. 25. ὑσάκις Κρυδύλλης ἐποκόλιος. V. 3. ἐπὶ ὤμων. P. Br. Dubitabam, an ὤμων corrigerem, an ὤμων cum Τονπιο in Addend. ad Theocr. p. 598. Nonn. Dion. VIII. p. 238. 20. Εὐρώπῃ, ἣν ἐπὶ ὤμων Ζεὺς περὶ αἰὲς ἀνέσχετο, Ap. Philostr. Iun. Imag. XIV. p. 885. ἐπὶ κίονον αὐτὸν ὀχούμενον περιπολεῖν. scr. κίονον. V. 4. τὸ φαγεῖν. P. Br. ἔγεμνεν τι φαγεῖν corr. Schaefer. ad Theocr. p. 217. quod verum videtur.

Nr. 35. διονόεως. Br. II. 182. nr. 1. An. II. 2. p. 72. V. 2. κάλλει. P. κάλλει. Br. V. 4. ἄρχη. P. ἄρχη. Br. vera correctio. Notandus orationis de tertia persona ad secundam transitus. — Nr. 36. ἀσκληπιάδ' ἀδραμυντίν. Br. I. 211. nr. 1. An. I. 2. p. 21. V. 2. χρόος esse videtur in P. χρόος apogrr. V. 3. ἦδειον. P. ἦδιον. Br. ut etiam nr. 153. vers. 4. et in Epistolis graecis Cornelii Frontonis p. 384. lin. ult. — καὶ τίς. P. καὶ τις. Br. V. 4. ἀνχμηρεῖς. P. — Nr. 37. διουσορε. Br. I. 495. nr. 1. An. I. 2. p. 366. V. 1. ἀμφιπονίτω. P. ἀμφιπολίτω. Br. cum plurimis apogrr. V. 3. ἐρεθίζαι. P. ἐρεθίσαι. Br. in textu; in Lectionibus ἐρεθίσαι corrigi. Codicis

lectionem non muto. Ut a *παίζω* formatur *παίω* et *παίξω*, a *σπρίζω*, *σπρίω* et *σπρίξω*, ab *ἀρπάζω*, *ἀρπάσω* et *ἀρπάξω*, ab *ἀθεριζω*, *ἀθεριξω* et *ἀθεριώω*, sic ab *ἐρεθίζω* quoque *ἐρεθίξω* et *ἐρεθίσω* formari potest. — Nr. 38. *ῥιανού*. Br. I. 480. nr. 2. An. I. 2. p. 321. V. 1. *ὦραί σοι*. P. *ὦραί τοι*. Br. V. 2. δ' post *κνώσσειν* om. Br. — Nr. 39. *ἄδηλον*. Br. III. 155. nr. 19. An. III. 1. p. 297. *Alcaei Messenii* esse suspicatur Reiskius, quod ob nomen Nicandri pueri verisimile. Cf. nr. 30.

Nr. 40. *ἄδηλον*. Br. III. 155. nr. 20. An. III. 1. p. 298. V. 3. *γυμνήν ἀντιφ*. P. δ' interposuit Br. cum Salmas. Sic est in marg. Apogr. R. — Nr. 41. *μελέαγγ*. Br. I. 15. nr. 49. An. I. 1. p. 65. V. 1. *οἱδὲ περ*. P. Br. Articulum restitui cum Reiskio et Graefio. V. 4. *αἰγοβάταις*. Panis epitheton *αἰγυβάτης*, et hirci ap. Philipp. p. 159. nr. 99. v. 3. *Θύσας αἰγυβάτην πολλὸν τράγον*. praeceunte Pindaro ap. Strabon. L. XVII. p. 801. (Tom. VI. p. 540.) *αἰγυβάται ὄθε τράγοι γυναιξὶ μίονονται*. ubi vulgo *αἰγίβοτοι*. Vid. Fragm. Pindari in ed. Heyn. T. III. 1. p. 122. In nostro quoque epigrammate Passovius, quem illa loca non latebant, malebat tamen *ποιμήσιν αἰγοβύταις*, i. e. *αἰπόλοις*. Alienum esse ab h. l. abusus illum caprarum; et in verbis *δασυτρ. πίεσμα λασταύρων* satis jam expressam esse oppositionem, quae requiratur. Illud igitur poetam *γυναικομανῇ* caprariis relinquere, non iis tantum, qui capras ineant, sed omnino omnibus. Amorem puerilem caprariis vulgo objici. Haec quamvis acute disputata non tamen efficiunt, ut a cod. lectione recedendum esse existimem. Non tam puerilis amor caprariis objicitur, sed turpis libido, quae, modo se effundat, non curat, quam deforme illud sit, in quo se restringit. Hoc itaque Meleager dicit: pueri exoleti pilisque foedati amorem jam dignum caprariis, qui tantum abest, ut pilos oderint, ut ne a capris quidem villosis ineundis abstineant.

δ
P. Nr. 42. *διόσκορι*. Br. I. 493. nr. 5. An. I. 2. p. 367. V. 1. *πλήρη χερσὶ*. P. *πλήρει*. Br. c. Toupio. V. 2. *ὦν σοι*. P. *ὦ τι σοι*. Br. c. Salm. in apogr. Ruhnk. *ὕσα σοί*. Toupus. Scripsi mutatione lenissima: *ἄν σοι . . ὕνεροπολῇ. ὕνεροπολεῖ*. P. Br. — V. 3. *ἀλιδίη*. P. *ἀλιδύης*. Br. c. apogr. Lips. quae correctio multum praestat commento Salmasii et Toupii, *ἀλλ δέση*. In Apogr. R. *ἀλιδύση*. — V. 5. *ἐκ λιμνὸς πολλὴν δρόσον*. P. *ἐκ λίμνης πολλὴν δρόσον* corr. Br. Vitium latere videtur in verbis, *ἐκ λιμένος*. Sensus requirit *πολλὰ*

καμῶν, μογήσει, vel tale quid. Acutiores videant. — Nr. 43. *καλίσμα*. Br. I. 461. nr. 1. An. I. 2. p. 252. V. 2. τίς. P. Br. De hoc usu pronominis τίς pro *ὅστις*, *ἥτις*, dixi ad p. 112. nr. 170. *τὴν δ' ἑ Κύνρις οὐκ ἐφίλασεν*. Schol. ad Soph. Oed. Col. v. 5. τίς οὐ πρεματικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄφθρον· ὅτι δὲ τῷ τίς ἀντὶ τοῦ ἄφθρον χρώνται, *Καλλίμαχος* γησιν οὕτως· ὑπεὶρ ἅλα κῆνος ἐνάσθη, *Ἀλκίφρον* τίς ἄπυστος. Vid. Fragm. Callimach. nr. CCLXXII. p. 556. Quare non dubitandum videtur de integritate scripturae in poeta praesertim, qui rariora aucupari solet, quamquam facile corrigas: *οὐδὲ καλέσθω χαίρων, ἢ πολλοὺς . . . quippe qui nec via gaudere, quae multos huc illuc euntes habet*. Passovius, non dubitans de usu illo pronominis, sed τίς scribendum existimans, ubi illud relativi fungitur vice, de hoc loco ita ad me scripsit: „Apodosis a pronomine τίς incipiens, certum quoddam indicatura videtur viarum genus, poetæ „invisum; sed quae sequuntur praeter expectationem omnibus viis „sunt communia. Lenissima igitur mutatione lego et distingo: „ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικόν, οὐδὲ καλέσθω χαίρων· τοὺς πολλοὺς „ὥδε καὶ ὥδε γέρει. *Κίλενθος* per se translata admittit significationem, de qua Tu copiose egisti, sicuti *ὁδός*. Vid. Steph. Thea. „T. II. p. 1160. E. et *compita* ap. Horat. Sat. II. 6. 50. nec in seqq. „quidquam additum videmus verbis ἀπὸ *πρίν*, similiter per se satis „perspicuis. Videbis praeterea, hac emendatione admissa, primum „distichon secundo ad syllabas fere respondere, eoque artem prorsus „Callimacheam exhibere.“ Haec vir eruditissimus docte et ingeniose. At difficultas, quae in vulgata esse videtur, evanescet, ni fallor, si reputaveris, Callimachum expressisse sententiam Pythagorae, *φεύγειν τὰς λεωφόρους*. Neque sane omnibus viis commune est, quod poeta dicit: *καλέσθω, ἥτις πολλοὺς ὥδε καὶ ὥδε γέρει*, sed iis tantum, quae quovis tempore euntium redeuntium frequentia calcantur. Hinc intelligitur, poetam (Theaeteto similem; cf. p. 453. nr. 565. et Animadvērs. T. I. 2. p. 295.) sectari *καθαρὰν ὁδόν*, *semitam puram* nullisque *antia calcatam*. Nostrum locum respexit Propert. III. El. I. 14. *non datur ad Musas currere lata via*. i. e. *κίλενθος πολλοὺς γέρονσα*. Quare de se carminibusque suis gloriatur v. 17. *opus hoc de monte Sororum Detulit intacta pagina nostra via*. Idem, ne de imitatione Callimachi dubites, v. 5. *primus ego ingredior puro de fonte sacerdos*. — V. 5. *σιχάινω*. P. *σιχαίνω*. Br. V. 5. *ἀσσανίη*. P. Br. *Λασαρία* corr. Anna Fabri a nomine *Λασαρίας*. — σὲ δὲ. P. Br. *εἶς*

corr. Valkenar. ad Callim. Eleg. p. 19. Vid. Porson. ad Eurip. Orest. 614. Boekh. in Not. crit. ad Pindar. p. 428. V. 6. *τοῦτο*. P. quaedam apogr. *τόδε*. unde Bentl. et Br. *ὦδε*.

Nr. 44. *γλαν*. Br. II. 347. nr. 1. An. II. 3. p. 13. V. 3. *κέρματα παῖγν*. P. *κέρμα τὰ*. Br. — Nr. 45. *ποσιδίππων*. Br. II. 46. nr. 1. An. II. 1. p. 133. V. 1. *ἄμα βάλλοις*. P. *πολλοῖς*. Br. c. Salm. — Nr. 46. *ἀσκληπία*. Br. I. 212. nr. 8. An. I. 2. p. 27. — Nr. 47. *μελέαγρ*. Br. I. 22. nr. 73. An. I. 1. p. 89. V. 1. *ὀρθρινά*. P. Br. *ὀρθρία*. Graef. Vid. ad p. 113. nr. 177. γ. 2. — V. 2. *τοῦμόν*. bis scriptum in P. — Nr. 48. *τ' αὐτ'*. Br. I. 11. nr. 28. An. I. 1. p. 49. V. 4. Graefius, distinctione post *φλέξεις* posita, *ἤδη* conjunxit cum sequentibus. Et certe *γὰρ* interdum post secundum vocabulum collocatur. In hoc autem loco vulgata mihi distinctio praeplacet: *οὐ φλέξεις ἤδη*. res jam eo pervenit, ut me urere nequeas, quum totus in cinerem mutatus sim. — Nr. 49. *τ' αὐτ'*. Br. I. 4. nr. 6. An. I. 1. p. 22. V. 1. *ζωροπότει*. P. *ζωροπότειν*. Br.

P. Nr. 50. *ἀσκληπιάδ*. Br. I. 212. nr. 9. An. I. 2. p. 27. Mutilum est in Plan. p. 485. V. 2. *οὐ σε* Br. et iterum v. 3. *ἐπὶ σοι*. V. 7. *πίνωμεν οὐ γὰρ ἔρως*. P. *πίνωμεν γαλεῶς*. Br. ex Salmasii, ni fallor, emendatione. Et sic dedit Majus in Obs. sacris p. 119. Vera videtur correctio verborum *γὰρ ἔρως*. Hesych. *γαλερόν, γαληρόν, ἰλαρόν*. Caeterum recte me correxisse puto: *πίνωμεν οὖν γαλεῶς*. Indicativus pro conjunctivo, ut antea *μένομεν* pro *μένωμεν*. Sic Lucilius p. 527. nr. 134. *ἀρχόμεθ'*, *Ἡλιόδωρε, ποιήματα παίζομεν οὕτω*. Rufin. p. 99. nr. 45. *ὥστε τί ποιοῦμεν; φεύγομεν, ἢ μένομεν;* Enripid. Iphig. Aul. v. 16. *στείχομεν εἴσω*. Theocr. Eid. XXV. 60. *ἀλλ' ἵομεν μάλα πρὸς μιν*. Vid. ad epigr. ex Plan. nr. 174. T. II. p. 678. Particulae *οὐ* et *οὔν* crebro confusae. Apud Liban. T. IV. p. 243. 27. *νόμος ἐστὶ ... ὅν οὐπὶα λένυκε Φίλιππος· ἔως οὐ κρατῇ, τοῦδε τῆς βοήθειας ἀπολαύσω*. sc. *ἔως οὖν κρατῇ*. Ibid. p. 627. 22. *τί δ' οὐ μέλλω, ἔφη*. sc. *τί δ' οὖν*. Etiam p. 679. 20. *διὰ τοῦθ' ὅπερ οὐκ ἔξῃν ὕστερον, δωρεὰν δίδοναι ... non delenda est negatio cum Reiskio, sed scribendum: ὅπερ οὖν ἔξῃν ὕστερον*.

Nr. 51. *παλλήμα*. Br. I. 461. nr. 2. An. I. 2. p. 253. V. 1. 2. excitantur ap. Schol. Theocr. II. 147. V. 1. *διούκλεις*. P. *Διονκλῆος*.

Br. ex Schol. Sic Meleager p. 107. nr. 136. ἔχει καὶ πάλιν εἰπέ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας. — ἀχελώϊος. P. V. 3. 4. leguntur ap. Plan. p. 485. St. — Nr. 52. μελέαγρ. Br. I. 5. nr. 7. An. I. 1. p. 23. V. 2. ἤμισιν. P. Br. ἄμισιν. Graef. V. 3. τρισμάκαρες junctim P. τρις μάκαρες. Br. Antiphan. ap. Athen. L. III. p. 108. F. ὁ τρισμακαρίτης. Aristoph. Nub. 166. τρισμακάριος. In Od. s. 306. τρισμάκαρες Δαναοί, καὶ τετράκις. alii τρις μάκαρες. ut etiam Od. ζ. 154. Ad utrumque locum vid. Clark. — τρεῖς. P. V. 4. παιδοφόρων esse videtur in P. παιδοφορῶν. Br. V. 6. εἰδὴ. P. γλυκύπαιδα. P. γλυκύπαιδα. Br. γλυκυπάρθενος Ὀραιο Meleager p. 360. nr. 16.

Nr. 53. τ' αὐτ'. Br. I. 23. nr. 80. An. I. 1. p. 94. V. 1. πελαγίτιδες. P. πελαγιτίδες. Br. — V. 2. βορέην. P. βορέαν. Br. V. 4. εἰς. P. ἐς. Br. V. 5. τοῦτ' ἔπος ἀγγείλας. P. ἀγγεῖλασθε. Br. τοῦτ' ἀγγείλας' ἔπος. Graef. quod recepissem, nisi lenior succurrisset correctio: τοῦτ' ἔπος ἀγγείλας. Infinitivi usus pro imperativo in verbis dicendi inprimis est frequens. P. 316. nr. 694. ἦν παρὶς ἥρωα ... εἰπεῖν, οἷον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τί γε πλεῖς ποτὶ καλλιχορον Μενελάαν ... Εἰπεῖν, ὡς Μοῦσαισι φίλα.. Apollon. Rh. IV. 764. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν ... καὶ δὲ τῷ εἰπόμεναι τὸν ἐμὸν νόον. Vid. ad p. 289. nr. 521. v. 3. — καλὴ νοῖς ὡς με. P. καλὴ ννέ, σός με κομίζεις. Br. Haec pro Meleagri verbis habenda sunt, quae a navibus ita vult reddi, ut ipse loqui videatur. Sic nr. 66. Ἐρωτες .. ἐν φανερωῷ φωνεῖσιν· ἐμὴ χάρις. non Amorum, sed poëtae. Graefius dedit: καλὴ ννέ, σός ἐ κομίζεις. improlante Viro docto in Ephem. Jen. an. 1812. p. 444. V. 6. παιζοπόρον. P. πεζοπόρον. Br. V. 7. εἵποιτ' εὐ τέλοι. P. εὐ ἐς τέλος. Br. εὐ στέλλοισθ'. Graef. Censor editionis Graecianae l. c. εἰ γὰρ τοῦτ' εἵποιτ' ἔπος, εὐ τέλοι. Mihi in mentem venit: εἵποιτ', ἀεὶ εὐ πέλοι· αἰτίνα καὶ Ζεὺς. semper vobis bene sit; et nunc statim auram propitiam vobis spirabit Jupiter. In epigr. Homericō nr. X. p. 191. ed. Herm. Τμήας, ὦ ξεῖνος, ἄντιος λάβεν ἄντιος ἐλθούιν· ἄλλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλῆος ἔσσεται ἡμῖν. fortasse scr. καὶ εὐ πλ.

Nr. 54. τ' αὐτ'. Br. I. 5. nr. 8. An. I. 1. p. 23. V. 3. στέργετε εὖν. P. εἶον. Br. V. 4. εἴρητας. P. Br. εἴρητας corr. Graef. cum Wyttenbachio, quod recipere non dubitavi. — Nr. 55. ἀδελ' οἱ δὲ ἀγρίμονος. Artemoni tribuit Br. II. 79. nr. 1. An. II. 1. p. 198.

V. 3. ἐξεδημος. P. Cf. epigr. Artemonis p. 587. nr. 124. ἔχε Δῆμος. Br. Buherii sententiam secutus, qui Δῆμον puerum celebrari existimabat. P. V. 6. ἐπαιγάτο. P. ὑπηγάτο. Br. — Nr. 56. μελεάρον. Br. I. 6. nr. 11. An. I. 1. p. 27. V. 1. ζωγλίφος. P. ζωογλίφος. Br. Vox Lexicis addenda. V. 4. αὐτόματ' εἰκονίσας. P. αὐτὸν ἀπεικονίσας. Br. praeunte Salmasio. V. 5. βραβεύει. P. βραβεῖη. Br. ἐθνατοῖς. P. V. 6. γῆς et σκηπτει. P. γῆς. Br. σκαπτροφ. Graef. δ' ἄμα. P. θ' ἄμα. Br. V. 7. ὀλβίστα. Br. V. 8. νέον. P. νέων. Br.

Nr. 57. τ' αὐτ. Br. I. 6. nr. 12. An. I. 1. p. 28. V. 1. 2. Codicis lectionem restitui. ἄβρον ἄγαλμα. Br. cum Salmasio. V. 2. ἀψύχου. Br. Recte Cod. ἄγαλμα ἄψυχον. V. 3. πῆτρον ἐν εἰδοφύρων. P. ἐνεἰδοφύρων. Br. in Lectt. quum in textu dedisset, πῆτρον ἐν τρυφερώ. V. 4. ἔρωσ. P. ἔρωτ'. Br. c. Salm. De permutatione litterarum σ et τ dixi ad p. 265. nr. 394. V. 5. κρέσσω. P. κρέσων. Br. quod mihi omnino videtur verius. Lineola, qua ν indicari solet, facile deleri aut negligi potuit. V. 6. μεταρθυμίας. P. μεταρθυμίας. Br. V. 8. ἐμὴν ψυχὴν ἰαὸς Ἐρωτος ἔχει. P. ἐμῆς ψυχῆς ναὸν Ἐλχῆ. Br. plura citra necessitatem mutans. ἐντὸς absolute positum. — Nr. 58. ῥιανού. Br. I. 480. nr. 3. An. I. 2. p. 322. V. 2. δονήσας. P. ἀνήσας. Br. c. Salm. in Lectt. autem βινήσας. Neutrum valde probabile. Sensui accommodatum fuerit: νεύσας εἰς παῖδων οὐδὲ τὸν ἰσotάτιον. in quemcumque demum ibi puerum inclinaveris, formosus ille erit. Poëta ap. Plutarch. T. II. p. 34. et p. 766. F. πρὸς θῆλν νεύει μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀρῆνα. — Nr. 59. μελεάρον. Br. I. 12. nr. 35. An. I. 1. p. 54.

Nr. 60. τ' αὐτ. Br. I. 12. nr. 33. An. I. 1. p. 53. V. 1. ἐσ ἴδω. P. V. 2. τονδε ἐξ. P. τὸν δε γε. Br. ταῦπαλιν. P. τοῦπαλιν. Br. Utrumque codd. exhibent in Aeschyl. Pers. 221. Vid. Animadversas. T. III. 2. p. 371. sq. — Nr. 61. 62. ἀδῆλον. In membr. haec disticha cohaerent. Divisit ea, Dorvillii secutus sententiam, Br. III. 155. nr. 22. An. III. 1. p. 299. V. 1. αθρε μοι διαπαντός. P. διὰ πάντα. Br. cum Dorv. hiatus inferens, in hac sede non facile ferendum. ἀρίβαζε. P. ἀρίβαζος. Br. c. Dorv. Non poenitet coniecisse: ἀνδρακινή διὰ παντός, ἣ Κνίδος ἐστὶ scil. quod ex seqq. subaudiendum: tota regio nil nisi carthopum strues. Asclepiad. p. 594. nr. 166. ad Amores: καὶ πάντως τίττην θέσθε με κἀνδρακινήν. V. 2. γέρεται. P.

θίρεται. Br. ex Salm., ut videtur, correctione. Hoc etiam probabat Dorvillius prae sua ipsius conjectura *φλέγεται*. Antipater Sidon. in Planud. nr. 167. T. II. p. 676. ἵνα μὴ διανοῇ πάντα θίρετο περὶ Ἀπολλόν. Rhod. IV. 1312. περὶ δ' ὀξύπεται θίρον αἶγα Ἥλιος Λιβύην.

Nr. 63. *μελεάχρον.* Br. I. 6. nr. 13. An. I. 1. p. 30. P. V. 3. *στέρνοι· θ' ὁ δ' ἐφώνει.* P. *τῶδε φωνεῖ.* Br. *Διόδωρος· ἐνὶ στέροις δ' ὁδε φωνεῖ.* Graef. quod mihi non videtur vulgatae praeferendum. — Nr. 64. *ἀλκαίων.* Br. I. 486. nr. 3. An. I. 2. p. 346. V. 1. *Ζεύς.* P. *Ζεῦ.* Br. Mutatio non necessaria. Vid. ad p. 174. nr. 191. v. 2. — V. 2. *αἰπινῇ . . κρονία.* P. *αἰπινῶ . . κρονίῳ.* Br. c. Salm. In Lectt. autem magis probat lectionem Cod. *Κρονία, πέτρα* sc. Pindar. Ol. VI. 103. *πέτραν ἡλίβατον Κρονίαν.* — V. 3. *οἰνοχόων.* P. *οἰνοχόον.* Br. *αἰτός.* P. *αἰτός.* Br. V. 5. *αἰ δ' ἐτι.* P. *εἰ δέ τι.* Br.

Nr. 65. *μελεάχρον.* Br. I. 13. nr. 40. An. I. 1. p. 59. V. 1. ὁ καὶ. P. ὁ δὴ malebat Br. Frustra. Vid. ad p. 82. in Melesagri Prooem. v. 2. Nec apud Orpheum Argon. v. 692. τοῦ δὲ καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη φίλον ἦτορ. damnaverim καὶ cum viris doctissimis. V. 2. ἴν' ἔχη. P. ἔχοι. Br. quod non necessarium, praesertim in re durante. V. 3. *κῆμοι τὸν κ. ἐστι σπλάχν.* P. ὑπὸ interposuit Br. cum aliis. Theocr. Eid. VII. 99. *παιδὸς ἐπὶ σπλάγχνοισιν ἔχων πόθοι.* Hoc tamen ad versum persanandum sufficere non videtur. *κῆμοι τοι καλὸν ἐστὶν ὑπὸ . . .* tentabat Wytenbachius. *κῆμοι τὸν καλὸν ἐστὶν ὑπὸ σπ.* Graefius cum Hermanno. Vide tamen an, una voce interposita, res profligari possit: *κῆμοι τὸν καλὸν ἐστι θέμις σπλάγχνοισι Μεικρον κρέττιν.* Facile *θέμις* excidere potuit post *ἐστὶν*. Contra in versu Empedoclis ap. Plutarch. T. II. p. 820. F. *ἐστὶν* excidisse videtur post *θέμις*. *Ἦν θέμις [ἐστὶ] καλοῦσιν· ὅμως ἐπίφημι καὶ αὐτός.* V. 4. *μὴ καὶ λάθῃ.* P. *μὴ με λ.* Br. c. apogr. Voss.

Nr. 66. *ἄδελον.* Br. III. 152. nr. 7. An. II. 1. p. 288. Melesagri esse videtur, cujus plura extant in Dorotheum epigrammata. V. 5. *εἰδ' τι.* P. *εἰ δ' ἐτι.* Br. ut nr. 64. v. 5. Argutius mihi videbatur: *εἰ δέ τι.* V. 5. *φωνεῖσιν.* P. *φωνεῖται.* Br. *ἀποχώρει.* P. *ἀποχωρεῖ.* Br. At ille nihilominus ad superos abiit. V. 6. *μηκέτι καὶ μάταια.* P. *μῖμνε· τίς πρὸς τὸ καλὸν καὶ οὐ μάταια φέρῃ;* Br. c. Salmasio; sensu nec commodo, nec perspicuo. Suspiciatus sum: *μηκέτι πρὸς τὸ καλὸν, θῆμι, μάταια φέροι.* nolli amplius frustra sectari formosos! quum

sic contra ipsorum Amorum sententiam puerum dilectum amiseris. Θυμόν alloquitur Meleager p. 586. nr. 117. πῆ, θυμέ, τρέπῃ; p. 591. nr. 141. ὦ μέγα τολμᾶν, θυμέ, μαθῶν. Plato pag. 222. nr. 100. θυμέ, τί μηνύεις κτεῖν ὅστιον; Callim. H. in Del. v. 1. τὴν ἱερῆν, ὦ θυμέ, τίνα χρόνον ἢ πότ' αἰετοῖς Δῆλον. Archiloch. ap. Dion. Halic. de Comp. Verb. p. 106. 8. ed. Reisk. θυμέ, θυμ', ἀμυγχανοῖσι κήδεσι κνυόμενε. Aristot. Polit. VII. 7. p. 28. ed. Schn. διὸ καὶ Ἀρχιλόχος προσηκόντως τοῖς φίλοις ἐγκαλῶν, διαλέγεται πρὸς τὸν θυμόν. Pindar. Ol. II. 160. Nem. III. 45. In Fragm. p. 22. χεῖρ μιν κατὰ καιρὸν Ἐρωτων δρέπασθαι, θυμέ, ξὺν ἡλικίᾳ.

Nr. 67. ἄδελον. Br. III. 152. nr. 6. An. III. 1. p. 287. V. 1. ἀρ' ἀγ' ἄν. P. ἀρά γ' ἄν. Br. Malim: ἡ ῥά γ' ἀναρθεῖς .. interrogationis signo deleto. Sic p. 591. nr. 144. ἡ ῥά γε καὶ σὲ Μείσκος ὁ δῖεμαχος ὅμασιν αἰθεῖ. Vid. ad p. 273. nr. 429. v. 1. V. 2. πάτερ δευτέρως. P. ἀθανάτοις Br. interposuit c. Τουπίο. V. 4. ἔχει. P. ἔχῃ. Br. sine interrogatione, quam restitui. Vid. Schaefer. Meletem. p. 116. ad L. Bos p. 595. — Nr. 68. μελεάγρον. Br. I. 7. nr. 14. An. I. 1. p. 30. V. 1. ὅς γάρ. P. ὁ γάρ. Br. c. Salm. V. 2. τῷ θῶ νίκταρ. P. νίκταρ τῷ θεῷ. Br. c. Salm. V. 3. τίς δέ μοι. P. τί δ' ἐμοί. Br. Scripsi, τί δέ μοι. Vid. ad p. 555. nr. 347. — τῶν ἔταρ. P. τὸν Br. c. Salm. V. 5. αἰροῦμαι δῆ. P. αἰροῦμαι τόδε μόνον. Br. αἰροῦμαι δ', ἦν μόνον .. λάβῃ. Vir Doct. in Ephem. Jen. an. 1812, p. 438. quod recepi. Sed malim praeterea, ἀρκοῦμαι. V. 6. νίπτρα ποδῶν. Cf. Pollux VII. 40. λάβῃ. P. λάβοι. Br. V. 7. νυαμύσνον. P. Br. μνημ. Graef. στοργῆς. P. Graef. στοργᾶς. Br. P. V. 9. εἰ δ' ἐθέλῃσιν. P. δὲ θελήσιν. Br. εἰ δ' ἐθέλῃσιν. Graef. quod fortasse nimis calide recepi. Plura exempla optativi sic positi, futuro sequente, dedimus ad p. 120. nr. 215. v. 5. Quamquam in formulis, εἰ ἐθέλῃς, ἐθέλῃσιν indicativus dominatur. Vid. Heindorf. T. III. p. 166. — Nr. 69. ἄδελ. Br. III. 151. nr. 5. An. III. 1. p. 287. V. 1. γανν-μήδει. P. V. 3. ἀποίσεται. P. ἀποίσαι. Br. c. Salm. Cf. ad p. 551. nr. 530. v. 7. V. 4. καὶ βιοῦν. P. καὶ τὸ βιοῦν. Br. c. Salm. qui sic interpretatur in marg. Ap. G. et R. „ut sub Saturno scil. ὡς τὸ τιθεῖν ἐπὶ Κρόνου ἀπῆλθεν.“

Nr. 70. μελεάγρον. Br. I. 13. nr. 41. An. I. 1. p. 60. V. 1. εἰς ἐμὲ μνήσκε. P. εἰ σε. Br. V. 4. βάλω. P. βαλῶ. Br. V. 5. πα-ράπτει. P. παραπτῇ. Br. V. 6. ψευτοῦς Br. qui in alijs locis ψευτοῦς

rectius exhibuit. — Nr. 71. καλλιμέ². Br. I. 462. nr. 5. An. I. 2. p. 254. V. 2. οὐκ ἔγνω. P. οὐ σ' ἔγνω. Br. et Valken. ad Callim. Eleg. Fr. p. 23. An pronomen interponendum sit, ambigo. V. 3. ὅστιά σοι καὶ μῶνον ἔτι τρίχες. Corrigit Valken. I. c. ὅστιά σοι καὶ ῥινὸς ἔτ', οὐ τρίχες. quod parum elegans, quamquam tale quid, ut ῥινός, a Cod. offerri velis. Apoll. Rh. II. 200. πίνῃ δὲ οἱ ἀντοαλίοι χρώς Ἐσκήλει, ῥίνοι δὲ σὺν ὅστιά μῶνον ἔεργον. Quint. Smyrn. IX. 371. περὶ δ' ὅστιά μῶνον ῥινὸς ἔην. Fortasse tamen nihil mutandum. Similis ille Aeschini ap. Theocr. Eid. XIV. 3. in eadem Charibdi laboranti: ταῦτ' ἄρα λεπτός, Χω μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀντοαλίοι δὲ κίκιννοι. In illo autem squalore macilenti hominis fere nihil praeter ossa et capilli apparebant. V. 4. οὐμός. P. ut nr. 156. v. 2. ὁμός Br. c. Anna Fabri; correctione inutili. V. 5. εὐξίθεός με στυ. P. σε στυ. Br. cum omnibus, quas vidi, editionibus et apographis καὶ οὐ γὰρ ἔλθῶ. P. παρελθών. Br. c. Piersono. At καὶ γὰρ genuinum est. ἔλθων autem interdum sic ponitur, ut celerem actionum consecutionem significet.

Nr. 72. μελέαρον. Br. I. 7. nr. 15. An. I. 1. p. 32. V. 4. ἀνθρακίην. P. ἀνθρακίην. Br. Sic idem in ep. Asclepiad. XIII. 4. In Apollonidae autem epigr. VII. 1. ἀνθρακίης. Eadem est in prosodia huius vocabuli discrepantia editionum Hymn. Homer. in Merc. v. 140. 238. Nihil autem discrepare videntur Ἰλ. I. 213. ἀνθρακίην στορέσας. ubi Eustath. p. 647. 35. comparat μυρμηκιά, πυρκαϊά, ἀχρεμιά. V. 6. θανρυχίων. P. θανρυχίω. Br. — Nr. 73. καλλιμέ². Br. I. 462. nr. 4. An. I. 2. p. 255. V. 1. οὐκ οἶδ'. Notanda elisio, cuius in hexametrorum exitu non multa exempla extant. Vid. Homer. Ἰλ. Θ. 206. ξ. 265. De ejusmodi elisionibus in senariorum fine vid. Erfurd. ad Soph. Antig. p. 117. ed. min. V. 2. ἔρε. P. ἔρος. Br. c. Salm. Vid. Gisb. Koen. ad Greg. Cor. p. 608. ed. Lips. V. 4. μὴ ὑπεχέθε. P. μὴ ὑπόδεχθε. Br. c. Bentlejo. V. 5. οὐκιστιφῆσον. P. οὐκ εἰς κημισόν' ἐκείως γάρ. Br. syllaba forte omissa. Scaliger enim in Epist. ad Divers. p. 321. de hoc loco sic scribit: „Illud ἦμαρ μὲν „ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον totum expressit Porcius Licinus: Aufugit mi „animus: credo, ut solet, ad Theotimum. Tantum pueri nomen „mutavit, qui in Graeco est Κημισός. οὐκ εἰς εἰς Κημισόν; ita enim „legimus.“ quae nec Valkenar. recte exhibuit in Callim. Eleg. Fr. p. 235. ubi nomen puerile Κημισός alibi reperiri negans, corrigi:

οἷα εἰς Εὐξίθειον; κῆκεῖος γὰρ ἡ λιθ. Τεῖνες, καὶ . . nam et illuc solet tendere pessima. Οὐκ εἰς ἐς τὸν ἔφηβον; Bentlejus. οὐ συνίαιε τὸν ἔφηβον. Doederlein. in Specim. novae edit. Trag. Soph. p. 72. At litterarum vestigia proxime accedit, quod posui in margine: οἱ κίε τῶν, διήρσον. Eodem verbo Callimachus utitur pag. 585. nr. 102. Cratinus ap. Clem. Alex. Strom. I. p. 329. 18. οἷον σοφιστῶν ομῆρος ἀναδεικνύσας. ubi vulgo: ἀναδεικνύσας. Tum verba ἐκεῖος γὰρ referenda sunt ad ea, quae praecedunt v. 3us: ἡ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ὤχετο. — V. 6. ὅτε που στρέφεται. P. ὅτ' ἐπιστρέφεται. Br. cum Valkenario.

Nr. 74. μελεαγρ. Br. I. 7. nr. 16. An. I. 1. p. 32. V. 1. ἦν τε πάθω. Liceat obiter tentare locum Apollodori L. III. 3. 1. de Polyido: δέσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τοῦτο συμπάθοι. τοῖς τε corrigunt Heynius et Clavierius. Sed scribendum, ni fallor: δέσας μὴ καὶ αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τε τὸ σῶμα πάθοι. timebat, ne Minos ipsum interficeret, si filii Glauci cadaver laederetur. — τὸ γὰρ πλῖος. P. Br. τί γὰρ πλῖον; Graef. quid enim sperem amplius? Sic quaedam spogrr. et G. Wakefield. Fortasse tamen vulgatam tucaris, ea ratione explicatam, qua usus sum in Animadversionibus. — V. 2. σποδίη. P. σποδίη. Br. Rectius idem in Asclepiad. epigr. IX. 5. et Antip. Sidon. ep. LXI. 6.

δ

P. Nr. 75. ἀσκληπια. Br. I. 211. nr. 2. An. I. 2. p. 22. V. 2. σὺ παῖς. P. σὺ, παῖ. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Quae non videtur necessaria emendatio. — Nr. 76. μελεάγρον. Br. I. 7. nr. 17. An. I. 1. p. 34. V. 1. μὴ δέ. P., ut etiam in seqq. V. 2. πυριβλήτους. P. idque Br. in Lectt. praetulit lectioni in textu exhibitae, περιβλήτους. πυριπλήθεις corr. Lobeck. ad Sophocl. Ajac. p. 252. s. Alii πυριγλήτους, et, metri lege reclamante, πυριβάπτους. Schaeferus denique ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. περικλειτάς. Habes quod eligas. Vide tamen, an vulgata defendi possit, active sumta; ut ap. Maueithon. IV. 420. Ἡλῖός τ' ἀκάμας ὅπυταν Κύπριν Ἀρεΐ κοινῶς Ἀκτινηβολῆσαι περιβλήτοισι καταθρῆ. Etiam ap. Nonn. Dion. VII. 208. ποδόβλητος γαρήτερη active significat; et in epigr. Platon. p. 358. nr. 3. λιθοβλήτου ταιγνιον εἰστοχίης. Caeterum permutationem syllabarum πῖρι et περὶ attigimus ad p. 90. nr. 16. Ap. Oppian. Cyn. II. 166. πυριγλωχίνες ἀκωαί. cl. editor ex cod. reg. περιγλωχίνες. nescio quid bene. Certe ap. Nonn. Dion. II. p. 70, 7. ἡρόθεν πέμποντο

πρωγάλινες δίοτοι. Ib. I. p. 26, 7. Ζεὺς τόθος ὤπλισε χεῖρα πρω-
γάλινι κεραυνῷ. In Orac. Sibyll. pag. 37. περιλαμπέσιν ἄστροις.
Codd. περιλαμπέσιν. perperam. In illa voce, unde progressi sumus,
eadem varietas in Jo. Gazaci Cosm. v. 336. ἡέρος ἔγος ἔχουσα περι-
βλήτοισι ^{πυ}προσώποις. Cod. Palat. περιβλήτοισι. — V. 3. ἐπομπμαι.
P. ἐπομπμαι. Br.

Nr. 77. ἀσκληπιάδ ἢ ποσιδίπ. Br. I. 211. nr. 3. An. I. 2. p. 22.
V. 1. σεῖ. P. σεν. Br. V. 2. ἀργυρέων. Aptius fuerit ἀργυρέων, de
quorum vocabulorum permutatione vide supra ad p. 464. nr. 633.
v. 4. — V. 3. φίλ' ἀγλαον. P. φιλάγλαον. Br. V. 4. τέκεν. P.
τίτοκεν. Br. — Nr. 78. μελέαγρ. Br. I. 5. nr. 9. An. I. 1. p. 24.
V. 1. χλαμίδ. P. χλαμίδ. Br. corrigit in Lectionibus, quam falsam
esse correctionem, in Animadverss. docuimus. In Luciani Amorr.
§. 44. T. V. p. 294. ubi nunc legitur: καὶ χιτῶνίσκον καὶ χλαμίδα
ταῖς ἐπωμίαις περύναις συζύγους. olim edebatur: καὶ ἱερὰν χλαμίδα,
quam lectionem unus Codd. Parisinorum confirmat, Perperam ibi
Gesnerus vulgatam impugnat, quod *chlamys* militaris sit vestis, non
puerilis; quaeritque, cur ἱερὰ? Ob puerilis aetatis sanctimoniam, pro-
cul dubio. ἔρως εἶχεν. P. εἶχεν ἔρως. Br. V. 2. ἐφ' ὄρει. P. V. 3.
καὶ τόν. P. καὶ μὰ τόν. Br. cum aliis. V. 4. ἦν ἀφ' ἔρως. P. ἦν ἀφ'
ἔρως scripsi cum Schaefero in Meletem. pag. 50. — τάμπαιεν. P.
τοῦμπαιεν. Br. Vid. ad nr. 60. Athen. VI. p. 268. A. ἐγὼ γὰρ αἰτέ
τάμπαιεν. — Nr. 79. ἀδηλον. Br. III. 154. nr. 17. An. III. 1. p. 295.
V. 3. δὲ με. P. δὲ δέ. Br.

Nr. 80. μελέαγρ. Br. I. 17. nr. 55. An. I. 1. p. 71. V. 2. αἶθρα.
P. αἶθρις. Br. Cf. p. 586. nr. 114. p. 585. nr. 107. V. 3. πρὸς σὲ
Διός. P. πρὸς σε Διός. Br. Idem ad Apoll. Rh. IV. 985. p. 128. hoc
distichon excitans, πρὸς σὲ Διός ed' dit. Fortasse rectius. Vid. ad
p. 292. nr. 540. — V. 4. ἐπολαμπόμενον. P. ἐποθαλπόμενον. Br. c.
Pierseono. ut p. 582. nr. 92. ὡς τέγγη πῆρ ἐποθαλπόμενον. Cod.
lectio explicari potest de igne, qui sub cinere latens interdum se emi-
cando prodit. Vid. Graef. ad Meleagr. p. 89. V. 5. εἰσέ. P. εἰ σε.
Br. — Nr. 81. τοῦ αὐτῷ. Br. I. 8. nr. 18. An. I. 1. p. 35. V. 1.
ψιχαπάται. P. ψυχροπάται. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. ψυχροπάτην
corr. V. D. in Ephem. Jen. an. 1812. p. 439. quod verum videtur.
ψυχροπάτης ὄντιον, est pag. 111. nr. 166. pag. 607. nr. 256. παιδων

ψυχαπάτην στέφανον. Clemens Alex. p. 183. 20. μεθύουσιν ὄλωθος
 Οἶνος ψυχαπάτης. — τὰν ψιλ. P. τήν. Br. V. 3. νίψι ψυχρὸν τάχος.
 P. Br. Acute Schneiderus: νιφάδος ψυχρὸν τέκος. quam correctionem
 tamen, et audacissimam, repudiat Graevius. Ipse τάχος mutavit in
 πάγος, reliquis sic junctis: χεῖτε ἴδωρ περὶ τῇ ἐμῇ καρδίῃ, νίψαι
 αὐτήν. Quae ratio mihi videtur duriuscula. Lenius V. D. in Ephem.
 Jen. l. c. ψυχρὸν ἴδωρ νίψαι ψυχρὴν τάχος. quamquam hoc quoque,
 ni fallor, orationis vim et vigorem imminuit. Repetitum ψυχρὸν festi-
 nationis significationem habet; ut ἴδωρ, ὕδωρ, quod in talibus frequens.
 Vid. Addit. ad Athen. p. 127. ibique Ind. in Ἰδωρ. Nec τάχος inutile.
 Meleager p. 583. nr. 92. αὐτομολεῖτε τάχος. p. 586. nr. 117. ἄπτε
 τάχος. Superest νίψαι, quod Br. in ἀψα mutavit c. Buherio, parum
 elegantér. Dedi νιφάδος, quod in Cod. νιφα scriptum, facile in νίψαι
 depravari potuit. Leonid. Tar. in Planud. nr. 230. νῆμα, βορειαιτης
 ψυχρότερον νιφάδος. χιώνει νιφάδες Apollonid. in Palat. p. 396.
 nr. 244. — V. 4. χεῖται. P. χεῖτε. Br. V. 5. εἰ γάρ. P. καὶ γάρ.
 Br. in textu; in Lectt. ἢ γάρ. recte. V. 6. Male Br. distinxit post
 ψαῦσαι.

Nr. 82. τ' αὐτ. Br. I. 23. nr. 79. An. I. 1. p. 93. Hoc epigr.
 non est puerile; nam Φανίον puellae nomen est. P. V. 3. ἀκρώνηχα
 θισσά. P. Br. θισσὸν corrigit V. D. in Ephem. Jen. l. c. p. 444. Cf.
 p. 588. nr. 126. Vera videtur emendatio. Suid. ἀκρώνηξ, καὶ ἀκρω-
 νηχία, τὸ ἄκρον τοῦ ὀνυχος καὶ τοῦ ὄρους. Vid. Schaefer. ad Apoll.
 Rh. Tom. II. p. 232. ἀκρώνηχι θισσῇ Graevius, ob causas non satis
 graves. Recte enim digiti, velut arcus, incurvari dicuntur. Aristoph.
 Av. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὀνυχας ἡγκυλωμένους. V. 4. τῷ δὲ λαθών.
 Pl. εἰς μὲ λαθών. P. εἰς με. Br. Vid. ad p. 97. nr. 58. v. 1. —
 V. 5. ἐκ δὲ φλόγος . . . ἐπέδραμεν. P. Br. Scripsi, ἐκ δὲ φλόγος π.
 μοι ἐπέδραμον, probante Hermannō. Orph. Argon. 330. ὑπὸ δ' ἔδραμε
 θεοπεισίη φλόξ. Liban. T. IV. p. 775. 10. ὃν γὰρ ἐνέβαλεν σπινθήρα
 ἢ φῆμη, τοῦτον ἢ θεία πολλὴν ἐποίησε φλόγα. — ὦ βαρὺ φέγγος.
 P. Br. Probabiliter Graevius in not. mst. ὦ βαρυφεγγὲς λάμπαν ἐμοὶ
 μέγα πῖρ.

Nr. 83. τ' αὐτ. Br. I. 23. nr. 78. An. I. 1. p. 92. V. 2. αἰθο-
 μέναν. P. αἰδομένην. Br. καρδία. P. V. 3. μυροεγγύς. P. μυρο-
 φεγγύς. Br. cum Apogr. G. et R. Cod. lectionem restituit Graevius:
 fax quae unguentis alitur. V. 6. πῶρ ψυχῆς mihi hodie non magis

placet, quam olim. — Nr. 84. τ' αὐτ'. Br. I. 8. nr. 19. An. I. 1. p. 36. V. 2. ἐρειδόμενον. P. Br. ἐρεισόμενον. Graef. Nec illud damnandum. Vid. ad p. 360. nr. 13. v. 5. VI 4. ἀπεστέπτε. P. ἀπαστράπτε. Br. cum Salm. in Ap. G. et R. Recte quidem de puella Musae. v. 56. μαρμαρυγὴν ἀπαστράπτουσα προσώπων. Sed Amor dici nequit κάλλος ἀπαστράπτειν pueri. Graefius in not. inst. suspicatur, ἀποστέλλει, aut ἀποσκήπτει, tamquam fulmen oculis objicit. ἀποστέλλει V. D. in Ephem. Jen. I. c. — V. 5. τύπωσεν. P. τυπωθῆν. Br. ex apogr. V. 6. εἶδος ἀγαρπάζων. Soph. Trach. 519. ὅρῳ γὰρ ἦβην, τὴν μὲν ἔρπονσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσιν· ὧν ἀφάρπάζειν φίλῃ· Ὁφθαλμὸς ἄνθος, τῶν ὑπεκτρέπει πόδα. — ἡδὲ φίλῳ. P. ἡδυφιλῷ. Br. Cf. p. 93. nr. 32. ἡδὲ φίλῳ magis probabat V. D. in Ephemer. Jen. p. 440. V. 7. ἀρα. P. Br. ἡ ῥα corr., interrogandi nota deleta, Wakefieldius; quod non displicet.

Nr. 85. τ' αὐτ'. Br. I. 8. nr. 20. An. I. 1. p. 39. V. 1. πελάγους. P. πελάγευς. Br. qui vulgarem formam in praecedente epigr. reliquit. V. 5. διαστίχοντ'. P. διαστείχοντ'. Br. V. 6. αὐτόματος. P. Br. Scripsi αὐτόματους ex Huschkii emendatione in An. cr. p. 71. Apoll. Rhod. L. III. v. 651. ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, αἶψ' ὃ ἀλλέεινεν Εἰώω· τῆυσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα. Ib. v. 1152. αὐτόματος δὲ πόδεσσιν ὁπῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης. Tibull. II. 6. 15. Juravi quoties, rediturum ad limina nunquam! Cum bene juravi, pes tamen ipse redit. V. 8. φίλῳ ξείνῳ. P. ἀλλά, φίλοι, ξείνῳ. Br. Verius procul dubio: ἀλλὰ φίλῳ, ξείνῳ, βαιὼν ἐκ. V. 9. ἀρκεσάτω ξείνῳ. P. ἀρκέσατε, ξείνῳ. Br. Scripsi: ἀρκέσατ', ὦ ξείνῳ. Interjectionis perperam omissionis exempla vid. ap. Boekh. not. cr. in Pindar. p. 555. Apud Alciphron. II. 1. p. 196. καὶ ἀπιστῶ ἐμαντῇ καὶ λέγω· Λάμια. σὺ μετὰ τοῦδε καθεύδεις. ad ordiendam orationem aptius fuerit: ὦ Λάμια. Ap. Liban. T. IV. p. 783. 25. ἀλλ' ἴσως, παρόντες νῦν, ὅτε δουλείας ὁ φόβος ἡμῖν ἐκποδῶν. scr. ἀλλ' ἴσως, ὦ παρόντες, εἴν' . . ut p. 724. 1. marg. Morell. ὦ παρόντες. Ib. I. 22. p. 727. 6. p. 797. 6. Ibid. p. 799. 22. εἶδε μὲν, ὦ τρωεῖς, τὴν οὕτω . . . fuisse videtur: ὦ παρόντες. Nulla certe causa apparet, cur illa oratio ad Trojanos habita fuisse videri debeat.

Nr. 86. τ' αὐτ'. Br. I. 3. nr. 5. An. II. 1. p. 17. V. 5. παῖδα τῇ ματίρᾳ. P. παῖδ' ἥ μ. Br. c. nonnullis apogr. — Nr. 87. ἄδελφον.

Br. III. 152. nr. 8. An. III. 1. p. 289. V. 1. ἐμοῦ. P. ἐμοί. Br. V. 2. δινεῖται στ. P. δινεῖται. Br. c. Salm. in Ap. G. R. κύματος. P. καύματος. Br. Vid. ad p. 197. nr. 291. v. 3. P. V. 4. ἱσμῆνον. P. Ἰσμῆνον. Br. Sic hoc nomen scribitur in praestantissimis Codd. Apollodori III. 5. 6. non Ἰσμῆνος, ut in textu dedit Heynius; rectius idem III. 12. 6. p. 337. — V. 5. οὐ μούνοισι δ' ἐπὶ τοῖσι. P. οὐδὲ μούνοισι ἐπὶ τοῖσι. Br. V. 6. δάκρυσι πολυμανῇ. P. κἀλλεῖ πολυμανῇ. Br. Lenissima mutatione scripsi: ἄκρυσι . . ἐφαλκόμεθα. Dioscorid. pag. 96. nr. 56. καὶ γλῆναι λασίασιν ὑπ' ὀφρύσιν ἀσπράττωσαι, Σπλάγχχνων ἡμετέρων δίκτυα καὶ παγίδες. Philostr. Epist. L. p. 938. φέρωσι πανταχοῦ τοῖς τῶν ὀμμάτων δακτύοις. Heliodor. II. 25. p. 140. de muliere formosa: ἀφικτόν τινα καὶ ἀπρόεμαχον ἐταιρίας σαγήνην ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπεστέροτο.

Nr. 88. ἀδελ. Br. III. 153. nr. 10. An. III. 1. p. 291. V. 3. ἡμενεπασανδρον. P. ἡ μὲν ἐπ' ἀσάνδρον. Br. ἡδὲ πάλιν. P. ἡ δὲ π. Br. V. 5. τμηῖται μὲν τοῦθ'. P. τμηῖται ἐμοί. Br. rectius quam Dorvill. qui dedit, τμηῖται μοι. ἐμοί τοῦθ' ἡδύ. sic placet. Herodot. VII. 101. ὃ Δημάμετες, νῦν μοι σε ἡδύ τι ἐστὶ ἐπικεῖσθαι. ubi vid. Valkenar. p. 550. 75. — πλάστιγγα. Theophyl. Sim. Epist. XLV. καὶ τί δρᾶσαι μὲν ἂν ὁ τριτάδης; οὐκ ἰσχύροπον ἔχουσιν οἱ ἔρωτες πλάστιγγα· ἄνισα τοῖς ἀνθρώποις ζυγοστατοῦσι τὰ δάκρυα. — Nr. 89. ἐδῆλον. Br. III. 159. nr. 43. An. III. 1. p. 313. V. 3. ἣν δ' ἀπομείσω. P. Pl. ἡ corr. Br. quem sequor.

Nr. 90. ἀδελον. Br. III. 153. nr. 11. An. III. 1. p. 292. V. 1. εἰς. P. V. 2. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 3. ἤλγηκα bis scriptum in P. V. 5. ἐπίσταδος. P. ἐπὶ παστάδος. Br. c. Salm. V. 6. ἐντυποθεῖν. P. ἐν τὸ ποθ. Br. — Nr. 91. πολυτρατ. Br. II. 1. nr. 1. An. II. 1. p. 3. V. 8. ἔλγητε. P. ἔλοιτο. Br. c. Salm. in Apogr. G. et R. ubi etiam ἔλοισθε conjicitur. τὼ δύο γὰρ ψυχὴ οὐκ ἂν ἔλοιτο μία. Toup. in Em. in Hesych. T. III. p. 308. ed. Oxon. quod et ob hiatum repudiari debet, et ob sensum. Non enim de duobus illis amoribus agitur, qui poetæ animum occupaverint, sed de oculis. Quare scripsi: οὐκ ἂν ἔλοιτε, quatenus enim duo sitis, non tamen fiet, ut unam animam superetis. ἐλθῖν pro debellare, expugnare illustravit Perizon. ad Aelian. V. H. III. 23. Wernsdorf. ad Himer. p. 265.

Nr. 92. μελεάγ. Br. I. 4. nr. 4. An. I. 1. p. 18. V. 1. αἰὲν ἔζω. P. ἐν interposuit Br. P. V. 4. ὡς τίγριτι πῦρ ἐπὶ θαλά. P.

είρη πῆρ ὀφθαλμῶν. Schnoiederus et Graefius, quod ob majorem concinnitatem recepi. V. 5. ὅ τι καὶ βούλειθε. P. ὅ τι κεν βούλειθε. Br. in Lectt. Membranarum lectionem servavi cum Graeco. Vid. ad nr. 65. v. 1. V. 6. πρὸς δ' ἰδέσθην. P. εἰκτέην Br. c. Buhario. Cogitabam de πέδην. At nec hoc caeteris convenit. Scribe: πρὸς δ' ἀκτίν' αὐτομολεῖται τάχος. radii et splendor pulcritudinis ubi lucent, eo convertimini. Jam bene habent proxima: ὅπῃσθ' ἐν κάλλει. Meleager pag. 586. nr. 110. χεῖρε Πόθων ἀκτῖνα γέρον θνατοῖσι, Μούσῃσι. Id. p. 588. nr. 127. διπλαῖ δ' ἀκτῖνές με κατέφλεγον· αἱ μὲν Ἐρωτος, Παιδὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν, αἱ δὲ παρ' ἡλίου. P. 599. nr. 196. ὀφθαλμοὺς σπινθήρας ἔχεις . . . μᾶλλον δ' ἀκτῖνας, δίσκοτα, πυρροβόλους. Nonn. Dion. XXXV. p. 874. 22. καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἰμοὶ γαγᾶσιν οἶστοι. Ib. VIII. p. 244. 9. οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σάλασφόρον, οὐδὲ προσώπου μαρμαρυγὰς ἐνόησα. Musaeus v. 90. σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν αἴξερο πυρρὸς ἐρώτων. Philostrate. Epist. LXXII. p. 949. ad mulierem: ἦν (γαλήνην) εἰ μὴ θολώσις, ἄστρον ὑπέρετατον ἐν ἀμύρῃ βλεπόμενον δόξεις. εἰ δὲ ἐκ Πινδάρου ταῦτα, καλεῖνός που κατὰ Πινδάρου, τὸ τὴν ἀκτῖνα, τὴν ἀπὸ σοῦ πηδῶσαν, εἶναι τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν μέτρα. Quae respiciunt locum nobilissimum Pindari de Theoxeno ap. Athen. XIII. p. 564. D. E. p. 601. C. D. τὰς δὲ θεοξένον ἀκτῖνας ὅσων μαρμαριζόσας Ἀρακίς, ὅς μὴ πόθῳ πυρμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλευται. — V. 7. ὅπασεν. P. ὅπῃσθ' ἐν. Br. cum Scalig. ὑποκαίόμενοι. P. ὑποκαϊόμενοι. Br. Meleager ab Atticis formis abstinuisse non videtur.

Nr. 93. ῥιανού. Br. I. 480. nr. 4. An. I. 2. p. 322. V. 2. ῥίψως ἱξῶ. P. ῥίψης ὡς ἱξῶ. Br. c. Reiskio. V. 5. χρέσειον. P. χρύσειον. Br. V. 6. οὐρανίης. P. οὐρανίη. Br. V. 7. λεπτήνενω. P. λεπτίνεω. Br. V. 8. μένεις. P. μενέεις. Br. Quod vide an sit necessarium. Cf. ad p. 122. nr. 228. p. 257. nr. 206. v. 4. V. 10. καὶ νεάτους. P. κίς νεάτους. Br. c. Reiskio. Praepositione carere posse videmur. Dionysius ap. Stephan. Byz. p. 258. ὅσων ἀνὴρ ἀνύσει . . . Ἡῶθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγομένοις ποσὶν οἶσιν. i. e. ἐξ ἡοῦς εἰς νύκτα. Et sic passim reperitur ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. — μολεῖτε. Vid. ad Christodori Ecphr. v. 128. p. 67. μόλοιτε corrigit Schaefer. ad Sophocl. Tom. II. p. 329. Sic optativus legitur inter duos imperativos in Eurip. Med. v. 514. Pors. et passim alibi. Vid. ad pag. 264. nr. 591. v. 1. — V. 10. ἀμφιέσασθε. P. ἀμφιέσασθε. Br.

Nr. 94. μεταγρ. Br. I. 14. nr. 46. An. I. 1. p. 64. V. 1. *τερπνός μὲν*. P. Br. Acute monuit Graefius, dicendum fuisse, ob quamnam rem Diodorus poetae jucundus fuerit visus, corrigitque: *Στέρνοις μὲν Διόδωρος*. quam elegantem conjecturam maxime stabilias licet ep. ἀδήλω p. 584. nr. 96. *καὶ στέρνοις ἀμφιτέθαλε χάρις*. Durum tamen, dativos in hoc disticho, qui in vulgari lectione cum *τερπνός* cohaerent, Graefiana emendatione admissa pendere ab ἡδὺς in ἡδυσκῆς. Quare vide an non potius scribendum sit: *τερπνός ἀκμὴν Διόδωρος*. quo admissio et sensus erit integer, et structura verborum expeditissima. Rhian., nr. 93. *ᾗ μὲν γὰρ Θεόδωρος ἄγει ποτὶ πόνον παρὰ δὲ ἀκμὴν*. Phronto p. 607. nr. 233. *τὴν ἀκμὴν Θησαυρὸν ἔχων . . νομίζουσιν*. Diodorum itaque in ipso juventutis flore positum fuisse existima; cui aetati convenit mox epitheton ei tributum ἀπαλόχροος. In ἀκμῇ prior corripitur non solum ap. Tragicos; vid. Br. ad Sophocl. Aj. 921.; sed etiam ap. epigrammatographos. P. 601. nr. 211. v. 1. p. 606. nr. 251. v. 2. *ἦν δ' ἀκμάση* est p. 600. nr. 205. *εἰ παρακμάζει*. p. 606. nr. 248. — V. 3. ὡδε. P. ψ δέ. Br. φιλοκλείς. P. Br. Scripsi Φιλόκλεις. V. 5. νόος. P. νοῦς. Br. V. 6. λίγνος ἐὼνβλέψ. P. ἐνεβλέψης, quod cum Graefio recepi.

Nr. 95. τ' αὐτ'. Br. I. 4. p. 5. An. I. 1. p. 21. V. 1. Scr. Φαλόκλεις. V. 3. ἀντίος ἦδη. P. εἰδῆ. Br. in textu; εἶδος in Lectt. quorum neutrum ferri potest. V. D. in Ephemer. Jen. I. c. p. 438. ἦδος legendum suspicatur, a rariore ἦδω i. e. *τέρπω*. ἀντίος ἴλλοι Graefius in not. mst. cui conjecturae hoc unum obstat, quod verbi simplicis ἴλλειν, hac significatione usurpati, exempla non extant. Scribendum dicerem, ἀντίος ἴλλοι Δωρόθεος. ut in carmine Sapphus ap. Longin. c. 10. *ὅστις ἐναντίος τοῖς Ἰοδαί*. quod respicit Lucian. Amor. §. 46. Tom. V. pag. 309. *ἀπαντικρὺ τοῦ φίλου καθίζεσθαι, καὶ πλησίον ἡδὺ λαλοῦντος ἀκούειν*. et lb. §. 53. pag. 317. *οὐ γὰρ ἀπύχρη τὸ θεωρεῖν ἐρώμενον, οὐδ' ἀντικρὺ καθημένου καὶ λαλοῦντος ἀκούειν*. Sed hoc fortasse nimium abest a codicis ductibus. V. 5. *τόδ' εὐστοχον*. P. *τόδε γ' εὐστοχον*. Br. qui etiam δ' omisit post Οὐδίαδης. Veram lectionem distinctione mutata restitui in Addend. Tom. III. 2. pag. 371. V. 8. *Εὐδήμου τιτθόν*. P. *Εὐδήμον τυτθόν*. Br. *τυτθόν* de pueri vasculo accipit Graefius. Codicis lectionem proscribere non sum ausus. Pollux L. II. 163. *οἱ δὲ μαστοὶ καὶ τιτθοὶ καλοῦνται, καὶ τιτθία· μάλιστα δὲ ἐπὶ γυναικῶν*. Theomnestus

ap. Lucian. T. V. p. 318. suos puerorum amores describens: ἔγραψ' ἢ δεξιὰ κατὰ πόλπου δῦσα, μαστοὺς βραχὺ τὴν φῦσιν ἀπειροδώντας πιέζει. — V. 10. λοπάδα. P. λοπάδα. Br.

P. Nr. 96. ἄδηλον. Br. III. 158. nr. 36. An. III. 1. p. 308. V. 1. βοᾶτε. P. βοᾶται. Br. V. 8. ἀγαλλόμενος. P. ἀγαλλόμενον. Br. Quod pedes deformes non poterunt efficere, id crepida efficit elegans. —

Nr. 97. ἀντιπάρῳ. Br. II. 6. nr. 3. An. II. 1. p. 17. V. 1. εἶπον. P. ἴσον. Br. V. 2. μέσφ' ἀπὸ κρητῶν. P. μέσφ' ἐπὶ τὸν Κρ. Br. cum Salmas. V. 3. ποδαλείριον. P. Br. Ποδαλείριος melit Toupins, quo admissio oratio hiat. εἰς videtur subaudiendum. Vid. ad nr. 93 γ. 10. In Podalirü nomine ludit Lucian. in Alex. §. 59. T. V. p. 117. ἀπίθανεν ὡς Ποδαλείριον εἶός, διασαπεί τὸν πόδα μέχρι τοῦ βοῶνος. V. 5. τῷ τάχ'. P. V. 6. σιακίδαο. P. σιακίδα. Br. σιακίδαο scripsi; ut supra p. 565. nr. 407. κρονίδαο pro κρονίδαο.

Nr. 98. ποσιδίπ. Br. II. 48. nr. 9. An. II. 1. p. 141. V. 3. βίβλοκ. P. βιβλοκ. Br. Greg. Naz. de Reb. Suis v. 410. Opp. T. II. p. 39. A. de matre sua: ἀλλ' ἢ γ' ἐλπωρῆσιν ἀμείνοσαι μοῖραν ἐνέικε Σοὶ τεκνίων· βιβλοῖς δ' ἐμὰς χέρας (Fort. φέρας) ἤγγισα θείας. — πεπονημένη. Maxim. Tyr. Dias. XIII. 5. p. 240. ἢ μὲν οὖν ἀγαθὴ ψυχὴ καὶ διαπεπονημένη καὶ ἡσημένη ἀμελεῖ, καὶ ὡς τάχιστα ἐπίσταται γυμνασθῆναι. — ἀλλαθερίζει. P. ἀλλ' ἀθερίζει scribendum erat. Olim suspicatus sum: ἀθλ' ἀθερίζει. labores ipsi impositos contemnit. ἀθλα pro ἄθλοις, ut in ep. Antiphili p. 387. nr. 192. v. 4. et ap. Pindar. Ol. 1. 5. ἀεθλα γαρεύει. Schol. ἀθλον καὶ βραβεῖον τὸ αὐτό. ... ἐνταῦθα δὲ ἀθλα λέγει τοὺς ἀγῶνας. — Nr. 99. ἄδηλον. Br. III. 152. nr. 9. An. III. 1. p. 290. V. 1. ἀμὴδ'. P. οἰδεμαθόν περ. P. οἰδὲ μαθών περ. Br. Non satis haec placent. Vide an corrigi debeat: ἡγρεῦσθην ἰπ' ἔρωτος, ὃ μὴδ' ὄναρ· οὐ δ' ἐμαθόν πω Ἄρσενα. Ad verba, ὃ μὴδ' ὄναρ subaudi, ἀγρευθεῖς. V. 2. θερμόν. P. θερμόν. Br. et Corn. de Pauw in not. mst. i. e. Θερμόν ἔρωτος ἀρσενικοῦ. Θερμός ἐρώτων est ap. Coluth. 93. 154. Musae. 145. V. 4. πατη-
θεμικισιν. P. Litteram paragogicam omisit Br.

Nr. 100. ἄδηλον. Br. III. 159. nr. 44. An. III. 1. p. 313. V. 1. εἰσοίων. P. εἰς οἶον. Br. οἶων restitui c. Dorvill. Vann. crit. p. 155. — ἀμμεναξενον. P. λιμένα ξένον. Br. Non minus bene haberet: λιμὲν ἄξενον. V. 3. ἡμ' ἐθ. P. ἡ με θίλεις. Br. — Nr. 101. μελισσῆ

Br. I. 12. nr. 37. An. I. 1. p. 56. P. V. 5. τῷ δ' ὅσον ἐμπνεύσας. P. τῷ δ', ὅσον ἐμπνεύσας. Br. c. Salm. in Ap. G. et R. — τί θαμβεῖς. P. τί θάμβος. Br. ut in Ap. G. R. Illud restitui: our tuam de me victoriam tantopere admiraris? — V. 6. ἀπ' ὀλύμπου. P. ἀπ' οὐλύμπου. Br. — Nr. 102. καλλιμα. Br. I. 463. nr. 11. An. I. 2. p. 263. V. 1. ὡρεντής. P. V. 3. στείβη καὶ νικητωῖ. P. στίβη. P. στίβη. Br. c. Anna Fabri. Od. ε. 467. μὴ μ' ἄμυνδ' στίβῃ τε κακῇ καὶ Θῆλυς εἶρση 'Εἴς ὀλεγγυελίης δαμάσῃ. 'Ιλ. ρ. 24. μὴ με δαμάσῃ Στίβῃ ἑπηροίῃ. Cum Horatianis h. l. comparans Mitscherlich. T. I. p. 16. miratur, verba πάντα λαγῶν et πάσης δορκαλίδος a nemine interpretum in mendae suspicionem fuisse vocata. Ipse legendum suspicatur, πτώκα λαγῶν et λασίης δορκαλίδος. At vulgata in h. l. non magis debet in suspicionem vocari, quam Homericum οἰωνοῖσι τε πᾶσι 'Ιλ. α. 5. quod frustra sollicitavit Zenodotus. In talibus πᾶς hyperbolen habet minime injucundam; et hoc praesertim loco infestum venatoris studium bene repraesentat. Frequens haec hyperbole in πάντες ἄνθρωποι, ap. Herodot. VII. 56. et alios, quos ibi laudat Valkenar. p. 536. nr. 35. cuius interpretationem, παντοῖοι aut παντοδαποί, merito improbat Hermann. ad Viger. p. 723. — V. 4. τη. P. τη. Br. ἔλαβεν. P. ἔλαβε. Br. — Sequitur in Cod. ultimum epigrammatis Callimachei distichon cum lemmate ἄθλον. Ibi pro χούμος legitur οὔμος, et προσφέρεται pro παρτίταται.

Nr. 103. ἄθλον. Br. III. 158. nr. 37. An. III. 1. p. 309. V. 1. κῆν μ' ἀδικεῖ. P. ἦν μ' ἀδικῇ. Br. o. Plan. — Nr. 104. ἄθλον. Br. III. 153. nr. 12. An. III. 1. p. 293. V. 1. μόνον. P. Br. μόνον. Pl. — Nr. 105. ἀσκληπιάδ. Br. I. 212. nr. 5. An. I. 2. p. 24. V. 2. ὑψοῦ. P. γησίν. Br. πρυφεροῦ. in marg. Ap. G. R. Verbum dicendi abesse non potest; sed aliud quid lectum fuisse puto quam γησί, V. 3. αὐτοῦ. P. αὐτόν. Br. V. 4. διόσκει συμφέρομαι. P. τῷ δ' ἐνὶ προσφέρομαι. Br. Dedi, quod jam olim adstruxi in Animadversionibus, εἰς ἐνὶ συμφέρομαι. Cf. ad p. 204. nr. 357. Graevius ad Meleagr. p. 150. distinctione mutata legendum existimat: οὐ πολλοῖς, ἐν-κράς δ', εἰς ἐνὶ προσφέρομαι. Codicis lectio non satis video cur Brunkiano προσφέρομαι cedere debeat, quum συμφέρομαι quoque accedendi et consentiendi significatione usurpetur; (Themist. Or. XI. pag. 150. A. ὥστε ἀλλήλοις ἔτι καὶ νῦν διαφέρονται, 'Ρωμαῖοι δὲ συμφέρονται καὶ συμπνέουσι.) nisi accipere malis pro contentum esse.

unus uno contentus sum. ut ap. Plutarch. T. II. p. 461. B. διὰ μίῃσιν οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφοδίων εἰς πραστῆτα πρὸς οἰκίτας καὶ γυναῖκα καὶ φίλους τῷ δυναμένῳ συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, καὶ μὴ διομένῳ πολλῶν καὶ περιττῶν.

Nr. 106. μελεῖγρ. Br. I. 13. nr. 39. An. I. 1. p. 58. V. 1. ἐν μοι. P. ἐν ἐμοί. Br. V. 4. ψυχῇ. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Rectius ψυχῇ, quod Gracilius comparat cum Eurip. Hec. v. 255. ἦν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λίγητέ τι. Lucian. Cron. §. 17. T. IX. p. 20. οἱ δὲ διάνομοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. — Nr. 107. ἀθῆλον. Br. III. 153. nr. 13. An. III. 1. p. 293. V. 1. ἔχοιτε. P. ἔλοιστε. Br. c. Salm. in Ap. G. R. ἐλοίμην τὰ ἐμείτερα. Lucian. Hermotim. §. 30. Sic ἐλὼν et ἔχων permutata p. 191. nr. 259. v. 5. p. 301. nr. 600. v. 1. — V. 2. ταμὰ πεισώρας. P. τὰμὰ, καὶ εἰς ἄρας. Br. c. Salm. αὐθις. P. αὐτῆς. Br. V. 4. φυόμενον. P. φυρόμενον. Br. c. Salm. — Nr. 108. διονουεῖ. Br. II. 254. nr. 4. An. II. 2. p. 250. V. 1. ἀραυεῖ. P. ἄραυε. Br. V. 2. χίον καὶ χείον. P. χίψ καὶ χίον. Br. V. 3. ἀμφὶ εἰ. P. ἀμφὶ σε. Br. κείναις. P. κείνης. Br. in textu. In Lectt. κείναις commendat. βαιή. P. βαιῶ. Br. V. 4. τυφόμενος. P. τυφόμενος. Br. c. Salmasio. In Lectt. φυόμενος c. Toupio. Cf. Schneider. Peric. crit. p. 23. et ad Aelian. H. An. II. 4. p. 42. — Nr. 109. μελεσγρ. Br. I. 22. nr. 76. An. I. 1. p. 89. V. 3. γλῆρὸς πικρὸς. P. γλυκύπικρον. Br.

P. Nr. 110. τοῦ αἵτου. Br. I. 13. nr. 38. An. I. 1. p. 57. V. 1. ἡστραψε. Vide an integrum sit epigramma. Certe nominativi omissio dario. V. 3. ἀντίνα. P. ἀντίνα. Br. — Nr. 111. ἀθῆλον. Br. III. 154. nr. 16. An. III. 1. p. 295. Nr. 112. ἀθῆλον. Br. I. c. nr. 16. An. I. c. V. 1. ἔρωτα λέγει. P. ἔρωτ' ἀλεῶ. Br. Cf. ejus Notas in Aristoph. Nub. v. 1299. Scripsi, ἔρωτ' ἄγει. quod depravatum est syllaba interposita, ut ὅλως et ὀλίγοις ap. Themist. Or. XXIII. p. 298. B. et similia, quae vid. ad p. 565. nr. 408. v. 1. Nec facile erit, qui obsceno ἀλεῶ nostram lectionem non praeferat, quae multo melius cum δήσας conspirat. Homer. 'Il. β. 231. ὃν κεν ἔγωγε δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλιος Ἀχαιῶν. Meleager p. 587. nr. 119. καὶ με πάλιν δῆσας τὸν εὖν ἄγεις ἱκέτην. Mosch. Eid. I. 24. ἦν τίγ' ἔλγῃς τῆνον δάσας ἄγε. ubi frustra Wakefieldius praefert θαμάσας a nonnullis Stobaei Codd. oblatum. Lucian. Tom. VI. p. 2. ἀπάξει γὰρ σε ἀναθησαμένη ἔνθα εἶν

ἐθίλη. Euripid. Bacch. 412. γελῶν δὲ καὶ δεῖν ἀπάγειν ἐφίετο. — V. 2. πορφυρέη . . ἀρπεδόνῃ. P.

Nr. 113. μελέαγρ. Br. I. 22. nr. 75. An. I. 1. p. 89. Non magis puerile est hoc epigr. quam nr. 82. et nr. 83. quod bene intellexit Planud. p. 472. St. V. 1. ἔρωε δίσμιος ἥλω. De puella pulchritudine conspicua Liban. Tom. IV. pag. 1071. 2. καὶ Μοῦσα μᾶλλον ἢ τῶν Μουσῶν, καὶ δίσμιον εἶχε τὸν Ἑρωτα. V. 2. ἀγρευθεῖς τοῖς σοῖς. P. τοῖς σοῖς ἀγρευθείς. Br. c. Plan. Cf. Graef. p. 102. — Nr. 114. τ' αὐτ'. Br. I. 22. nr. 74. An. I. 1. p. 89. — Nr. 115. ἄδηλον. Br. III. 156. nr. 25. An. III. 1. p. 301. V. 1. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. V. 4. ἔχων. P. ἔχω. Br. c. Reiskio. Lectionem Codicis restitui, verbis ad mentem Schaeferi distinctis.

Nr. 116. ἄδηλον. Br. III. 155. nr. 24. An. III. 1. p. 300. V. 1. ὅλωε μέγα. P. ὅλος μέγα. Br. V. 3. Verba ἔστι δ' ἄωρὶ καὶ σκότος Br. pro famuli verbis habebat. Quod minime necessarium. Sibi ipse poeta commissabundus haec objicit. — Nr. 117. μελεάγρ. Br. I. 17. nr. 56. An. I. 1. p. 72. V. 2. τὸν ἔχεις. P. τιν' ἔχεις. Br. V. 3. ποῦθ' οὐ μὲν τέλει. P. πῇ. Br. quod me invito in textu remansit. ποῖ τις τέλει. Aristoph. Thesm. v. 603. Vid. Herm. ad Eurip. Herc. fur. p. 78. — τί δ'; ἔρωτε λογισμός; Br. Distinctionem post τί δ' sustuli. V. 4. τάχος σπονδήϊ. P. τάχος, ποῦ δ' ἦ. Br. c. Reiskio. —

Nr. 118. καλλιμα. Br. I. 462. nr. 5. An. I. 2. p. 256. V. 1. ἀρχεῖν. P. ἀρχεῖν. Br. c. Bentlejo. V. 2. ὄραι. P. ἔχει. plura apogr. et Br. ὄρα tuetur Bentlejus. V. 3. με ἀνάγκασεν. P. ἐμ' ἀνάγκασεν. Br. Scripsi, μ' ἀνάγκασεν. quod mihi lenius videbatur, quam μ' ἐπανάγκασεν, quamvis hoc quoque per se bene haberet. Singularem verbi numerum non mutavi. Lycurg. Or. c. Leocr. p. 192. οἱ παῖδες καὶ τὸ γένος ἅπαν . . ἀτυχήμασι περιπίπτει. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 271. et 487. — ὦν ὁ μὲν αὐτῶν. Hanc lectionem exemplis nonnullis a me firmatam, multo pluribus ex Nonno illustravit Goettling. in Animadversa. crit. in Callim. Epigr. p. 19. s. V. 4. ὦ δ'. P. V. 5. ἐβόησα. P. ἐκόησα. Br. c. Piersono. V. 6. τὴν ἱαρήν. P. unde τὴν δειρὴν fecit Bentl. Apud Plutarch. T. II. p. 455. B. ubi hoc distichon laudatur, vulgo τὴν φίλην legitur; unus ex Codd. Wyttenbachii τὴν φλὴν exhibet, ut Toupius ex conjectura restituerat. Hoc poetae consilio aptissimum; nec multum interest inter syllabas *λίην* et *αρήν*. Sic

mox nr. 124. *γαιην* et *φλιν* confusa. Infelicem tamen illam emendationem appellat Göttingius p. 25. qui probat Reiskianam conjecturam, *την γαιην*.

P. Nr. 119. *μελεάγρ.* Br. I. 17. nr. 57. An. I. 1. p. 73. V. 1. *ναὶ μὰ σέ.* P. *ναὶ μὰ σε.* Br. — *ἄγχο.* P. *ἄγχο.* Br. in Lectt. *ἀγχο* scripsi, monente Schaefero, quem vid. ad Apoll. Rh. T. II. p. 176. et p. 663^b. V. 2. *ἀνιοχῆ.* P. *ἀνιόχει.* Br. Mihi generalis sententia, imperativis postposita, non displicet. V. 4. *καὶ μέ.* P. V. 5. *καὶ πιστός.* P. Br. Scripsi *κᾶπιστός*, quod postea reperi in Ap. G. et R. Ap. Plutarch. V. Timol. c. 30. T. II. p. 112. ed. Cor. *τῶν δὲ περὶ Μάμερκον, τὸν Κατάνης τύραννον . . . φοβουμένων αὐτὸν, ὡς ἄπιστον καὶ ἄσπονδον πρὸς τοὺς τυράννους.* haud scio an legendum sit, *ὡς ἄσπειστον καὶ ἄσπονδον.* ut *inexorabilem et implacabilem*. Haec vocabula crebro inter se permutari monuit Wesseling. in Epist. cr. ad Reimarum, ad calcem Dion. Cassii T. II. p. 1500. Cf. Pierson. Verisim. p. 253. At in Vit. Num. c. 12. bene habet vulgata: *κατηγοροῦντες ὡς ἑσπονδον καὶ ἄπιστον καὶ ἀκατάγχαλτον ἐξηννοχοῖτο πρὸς αὐτοὺς πόλεμον.* ubi Reisk. *ἄσπειστον* dedit.

Nr. 120. *ποσιδίππου.* Br. II. 46. nr. 2. An. II. 1. p. 134. V. 1. *εὐόπλῳ.* P. *εὐόπλῳ.* Br. c. Salm. in Ap. G. et R. Scripsi, *εὐόπλῳ.* bene *armis instructus sum*. Heliodor. L. VIII. 15. p. 342. ed. Cor. *Λίδιοπιχῷ περιπίπτει λύχῳ καὶ πλήθει νεολαίας εὐοπλοΐσης.* — *προσέ.* P. *πρὸς σε.* Br. et sic iterum v. 4°. — Nr. 121. *φίανού.* Br. I. 480. nr. 5. An. I. 2. p. 323. V. 1. *ἔφανυτο.* P. *ἡ ῥά νύ σοί.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. Lenius erat: *ἡ ῥά νύ τοι.* V. 2. *ἦντησανθ' αἱ.* Br. V. 3. *ῥοδόεσσιν.* P. *ῥοδέησιν.* Br. c. Salm. Ob crebram permutationem syllabarum *αἱ* et *ε* praetuli *ῥοδέαισιν.* — *χέρεσσιν.* P. *χέρεσαι.* Br. V. 4. *χάρις.* P. *χάριν.* Br. V. 6. *ἀνέλην.* Br. Illud ob cod. auctoritatem praetuli. Neutram formam aliunde enotatam reperiō. — *ἀνθέρικαν.* P. *ἀνθέρικαν.* Br. quod non magis occurrit, quam alterum. Scr. *ἀνθέρικα.*

Nr. 122. *μελεάγρ.* Br. I. 9. nr. 22. An. I. 1. p. 42. V. 5. *ὡς γὰρ Ὀλύμπῳ.* P. *ὡς ἀπ' Ὀλύμπου.* Br. Sed γὰρ abesse vix potest. V. 6. *νέον* fuiget. Hinc Graechus: *ὡς γὰρ Ὀλύμπου Ζεὺς νέον.* novi *Olympi Jupiter.* quod mihi non magis arridet. — Nr. 123. *ἄδχιον.* Br. III. 106. nr. 26. An. III. 1. p. 300. V. 1. *πυγῇ.* P. quod falsum esse apparuit ex v. 5mo. *πυγῇ.* Br. c. plurimis apographis. — Nr. 124.

ἄλλ' οἱ δὲ ἀρτεμῶν. Br. II. 79. nr. 2. An. II. 1. p. 199. V. 1. λάθρη. P. λάθρη. Br. παραφαίην. P. παρὰ φαιήν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 2. ἀκρηβήν. P. ἀκρήβην. Br. Sic etiam p. 154. nr. 71. v. 6. Cod. ἀκρηβῆς. ubi Plan. ἀκρήβας, ut πρωθήβης et λαθήβης. V. 3. φαρέτη. P. V. 4. αἰταίων καὶ δουσεῖχετ' ἄλ. P. δειμαίνω, et ἐνύπνιον ἦλθε, φαρέτην αἰτῶν, καὶ δοιοὺς εἴλετ' ἄλ. Br. c. Salm. In Lectt. idem corrigit: αἰτῶν καὶ δοιοὺς ἤγετ' ἄλ. Neutra harum correctionum vera, nec verisimilis. Id quod ipse in textu posui, aliquam saltem a lenitate mutationis commendationem habet. Primum Codicis lectio δειμαίνων optime cohaeret cum praecedentibus; tum causa affertur timoris: καὶ γὰρ μοι ἐνύπνιος ἦλθε φαρέτην, Ἀνταίων, καὶ δοὺς ὥχετ' ἀλεκτρούνας. nam per somnium puer ad me accedere visus est cum pharetra ad certamen me provocans, et galli gallinae datis abiit. Prior pars somnii interpretatione non eget; galli autem gallinaei per quietem visi, στάσεων καὶ γιλονειῶν εἰς σημαντικοί, secundum Artemidor. Onir. L. III. 5. p. 264. ed. Reiff. De praepositione ante φαρέτην subaudienda vid. Dorvill. ad Charit. p. 698. Interpp. ad L. Bos p. 746. s. — ἀνταίων, μάχην sc. Meleng. p. 592. nr. 147. τίς τόσος ἀντῶραι καὶ πρὸς Ἐρωτα μάχην. Etiam sine accusativo. Vid. ad L. Bos p. 530. Fortasse tamen malis: ἦλθε φαρέτην Ἀνταίων. pharetram tollens. — V. 5. ἀλλ' ὅτε. P. ἀναμείλ. P. ἀρα. Br. Scripsi ἢ ἔα, quum interrogationi nullus sit locus.

P. Nr. 125. μελαγχ. Br. I. 9. nr. 24. An. I. 1. p. 43. V. 1. 2. γελῶντος ὀκτωκαιδέκτους παιδὺς ἔτ' ἐν χλαμύδι. P. γελῶντα ὀκτωκαιδέκτῃ παῖδα μετ' ἀγκαλίαν. Br. c. Salm. cujus tam importunae mutationis causa non satis apparet. ἐνύπνιον παιδός, est species pueri per somnium oblata. V. 4. ἐτρεπόμαν. P. ἐτρεφόμαν. Br. c. Salmasio et Scaligero. Scripsi ἐδρεπόμαν c. Graefo, hoc sensu: vana spe fruebar i. e. nil nisi spem, non veram solidamque voluptatem capiebam. Ἐλπίς est voluptatis imago. Sic p. 591. nr. 145. ἴχετε μύχθων, λίσφρονες, ἀπρήκτοις ἐλπίσι μαινόμεθα. — V. 5. μνήμη. P. μνήμην. Br. πόθος μνήμης desiderium esse potest ex memoria illius somnii orta. Tum pro μεν legerim, μ' ἔτε, aut, quod lenius, μ' εἰ, cum Schaefero ad Apoll. Rh. T. II. p. 124. Lucian. in Somn. §. 5. T. VI. p. 297. ἔτε γὰρ οὐ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον, ὅστις ποτὲ ὁ φανείς σοι ἦν, καὶ τινα ἰνδάλματα μάταια διαφιλᾷττει, κενήν, καὶ ὡς ὁ παιητικὸς λόγος, ἀμενηνὴν τινα εὐδαιμονίαν τῇ μνήμῃ μεταδιώκων.

Post vera 6um spatium in Cod. relictum, Hecate festum ubi
distichon pro peccatarii epigrammate habetur.

Nr. 126. ὃ αἶψ. Br. L. 10. nr. 25. An. L. 1. p. 45. V. 1. ὅ-
τα. P. ὅτα. Br. cum omnibus, quae vidē, apogr. αἶψα. P. Br.
αἶψα dedit Graef. At Cod. lectio mihi quidem ad multum pauci
ingenium significandum optime habere videtur. Est autem αἶψα,
777. δίαι, χαίρειν, γαίρειν. Plutarch. T. II. p. 22. E. ubi vid. Kren.
p. 154. a. Schol. ad Sophocl. Elect. 159. qui habet Od. c. 55.
ὃ αἶψα, ὅτι ἴσος ἐνίσταται τὸν αἶψα. Scholium ad Aeschyl. S. c. Tr.
593. a Brankio laudatum p. 551. αἶψα. μεταρῶν καὶ γαίρειν. Cf.
Corry ad Plutarch. V. Artax. c. 14. T. V. p. 111. — V. 2. ἀπε-
ργη. P. ἀπεργή. Br. Graef. Sermacis analogiam ἀπεργη postulare
iudicat V. D. in Ephem. Jen. L. c. p. 441. qui ipse ἀπεργή corrigit.
Cf. Schaefer. ad Apoll. Rh. T. II. p. 255. In idem incidit Pannov.
in Actis phil. Societ. Lips. T. I. p. 104. in Libello autem de Lexico
gr. p. 84. a. ἀπεργη legendum arbitratur, excusans Erym. N.
p. 157. ed. Lips. αἶψα, ἐπιφύλαξ οὐραίου δι τὸ ἐν αἶψα τῇ
νυκτὶ αἶψα, αὐτοῖς ὄντιν. Eadem syncope utitur Philoippus p. 160.
nr. 105. ἀπεργή μωδόν. Et epigr. in Plaut. nr. 258. T. II. p. 114.
Πάντα τὸν αἶψα. qui αἶψα est ap. Leonid. in Palat. p. 11.
nr. 55. De forma adverbiorum in ai et i et de quantitate huius ter-
minationis vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 602. a. — V. 3. πάλιν. P.
ταῖς. Br. c. Ap. G. R. V. 3. γράμμα. P. ἔρεα. Br. c. Ap. G. R.
ἔρεα Graecus dedit cum Corn. de Pauw in not. met. quam cor-
rectionem unice probat Schaefer. in Addend. ad Gregor. Cor. p. 663.
Cod. lectionem per ἔρεα interpretari videtur Toup. Em. in Sacl.
T. II. p. 459. not. ed. Oxon. V. 4. πάλιν. P. πάλιν. Br. cum
Apogr. G. R. Meleager p. 589. nr. 133. αἶψα πόρτου ὅτι ἔρεα ὅτι
γαίρεινός μίλην.

Nr. 127. ὃ αἶψ. Br. L. 10. nr. 26. An. L. 1. p. 46. V. 1. αἶ-
διον στιχόντα. P. εἰσόδιος στιχόν τὸ. Br. c. nonnullis apogr.
μεταβιόν. P. μεταβιόν probabilitur corrigit Graefus. V. 2. ἀ-
τακτον μαρτῶν. P. ἀτακτον μαρτῶν. Br. ἀτακτον μαρτῶν cum
Kochlero dedit Graef. quem vid. p. 70. De τὸμας μαρτῶν exempla
vid. ap. Mathae. ad Jo. Chrysost. Homil. IV. p. 6. not. 14. V. 3.
διχαί. P. — Nr. 128. ὃ αἶψ. Br. L. 10. nr. 27. An. L. 1. p. 47.
V. 3. μη δὲ. P. — στιχόντα διέη θ. π. διέη. P. στιχόντα

λίρη . . δάφνη. Br. In Addendis Tom. III. 2. p. 575. correxi, τὸν
 σταφθέντα, λίρη, . . . δάφνη παρθενίη. quod Graefius in textu posuit.
 In idem nuper incidit Örell. in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ.
 p. 399. V. 4. παρθενίη. P. V. 5. σοὶ δὲ tuetur Graef. p. 73. σοὶ
 δέ, tibi, *lyrae*, oppositum τοῖς οὔρεσιν, in *sylyis*, i. e. Pani diisque
 sylvestribus. — Nr. 129. ἀρα. Br. I. 253. nr. 1. An. I. 2. p. 168.
 V. 2. ταῦτα. P. ταῦτό. Br. V. 4. ὀλίγοι. P. ὀλίγοις. Br. λειπόμεθα.
 P. Fortasse, *πειθόμεθα*. sed de illo paucis litteris fidem habemus.
 Quamquam totius epigrammatis sensus non satis expeditus. V. 5.
 τῷδ' οὐ γὰρ. P. Br. Particulae causali locus esse non videtur. Scri-
 pserim: τῷδε δ' ἄρ' οὐ πέτραι ἐπιμάργυρε. at huic non aza testantur,
 sed Prieneus, quo nullus alius elegantior pulcritudinis arbiter.

P. Nr. 130. ἄδῃλ'. Br. III. 154. nr. 14. An. III. i. p. 294. *Me-*
leagro tribuendum censet Corn. de Pauw in not. mst. V. 1. εἶπα καὶ
 πάλιν. P. εἶπα τε καὶ. Br. Alii δέ, δῆ, γέ, inserunt. Scripsi, quod
 proximum erat: εἶπα καὶ αὖ πάλιν εἶπα. ut p. 385. nr. 180. με-
 ταντλῶσ' αὖ πάλιν, ubi Cod. μεταγτλῶσα πάλιν. ubi vid. not. Apud
 Hermian in Irris. Phil. Gentil. §. 7. p. 219. καὶ πάλιν αὐτῷ τοῦτο
 μεθαρμόζομαι. fortasse scribendum: καὶ πάλιν αὖ ταύτῃ μεθ. Ibi-
 dem in linea praecedente, ubi de aëre agitur, legendum videtur: εἰ δὲ
 κατεκνωώθη, εἰς γῆν (vulg. καὶ πνευνοθή, φῆ) ἐξαλλάσσεται. —
 V. 5. ναιμασι, P. Vid. ad nr. 119. v. 1. V. 6. ἀτρενέ. P. τῷτρε-
 νέ. Br. — Nr. 131. ποσιδεπν. Br. II. 46. nr. 3. An. II. 1. p. 135.
 V. 2. καὶ καλόν. P. Br. τὸ interposui. Poëtae illius aevi priorem in
 καλόν, ubi in thesi est, corripere solent. Cf. p. 570. nr. 9. nr. 12.
 p. 571. nr. 20. p. 572. nr. 21. p. 573. nr. 28. nr. 29. nr. 33. p. 574.
 nr. 41. p. 575. nr. 43. p. 576. nr. 51. nr. 53. nr. 55. p. 577. nr. 62.
 p. 578. nr. 64. 65. 66. 68. et sic plurimis aliis in locis. Eandem legem
 Theocritus quoque sequitur, et Theognis. V. 3. ἢ τόν. P. Br. Scr.
 ἢ τόν. ut v. 2. σφρίας.

Nr. 132. μιλεαγ. Br. I. 18. nr. 58. An. I. 1. p. 74. V. 2.
 προσηπητημένη. P. προσιπητημένη. Br. V. 4. διδεκεν. P. δίδεκε. Br.
 V. 5. ἔρανον λειπόπουν. P. ἔρρανε λειπόπν. Br. cum plurimis apogr.
 ἔρρανε Graef. quem vid. p. 90. Alcaeus Mess. p. 216. nr. 55. γάλακτι
 δὲ ποιμένες αἰγῶν ἔρραναν. Vid. Heyn. ad Ψλ. XXI. Tom. VIII.
 pag. 181. — V. 7—14, pro peculiari epigrammate habendos esse

suspiciatur Huschk. in Anal. cr. p. 43. in qua conjectura viro doctissimo assentiri nequeo. V. 9. *ἄτερρον*. P. *ἄτερρον*. Br. c. Bahk. Et sic habent apogr. G. et R. Cf. ad p. 109. nr. 151. v. 5. V. 10. *ἐπὶ σοί*. P. *ἐπὶ σοί*. Br. *ἐπὶ σοί*. P. *ἐπὶ σοί*. Br. c. Salm. in ap. G. R. quae necessaria correctio. V. 11. *οὐκ ἤδιστα*. Interrogandi signum addendum esse monui in Addend. T. III. 2. p. 579. Hoc postulat verba, *ἀντὶ τοῦτο αἰών*. V. 14. *ἰδρασας*. P. Br. *ἰδρας* Graec. et Person. in Advers. p. 273. 2. ed. Lips. Meleager p. 591. nr. 141. *ὡς μάλας οὐ ἰδρας πρὸς θεοῦ παθὼν ἑμαυτοῦ*. Ap. Achill. Tat. V. 25. p. 256. *οὐτως αὖ ἀμύχανο ὁ ἔργος αὖ τὰς αἰς*. vitium primum notavit Astias.

Scribendum videtur, *ὡς ἰδρασας*. — Nr. 133. *ἔ αὖ*. Br. I. 5. nr. 10. An. I. 1. p. 25. V. 1. *διψῶν ὡς ἐπὶ λυγρῶ*. In fr. Archilochi ap. Athen. L. X. p. 435. E. metro reclamante legitur: *Μάγης δὲ τῆς οἴης, ὥστε διψῶν πικρῶ, Ὡς ἐπὶ λυγρῶ*. fortasse scribendum: *αἰνῶς ἐπὶ λυγρῶ*. vehementer cupio.

Nr. 131. *καλλιμα*. Br. I. 464. nr. 12. An. I. 2. p. 264. V. 2. *ἰδῆς*. P. Br. *ἐκτός*. Salm. in Apogr. G. R. Ipse de *αἰδῆς* cogitavit. Sed nihil mutandum videtur. *εἰδῆς*, *ὡς ἀντὶ τὸν πνεῦμα ἀντὶ τὸν πνεῦμα* quae verba utrum interrogative accipias, nec ne, non multum interest. V. 3. *ἔτι*. P. *ἔτι*. Br. cum Dorvillio. P. V. 4. Ap. Athen. ubi hoc distichon excitatur L. XV. p. 669. D. habetur vitiosum: *τῶν δὲ τῶν ἀπὸ στεγάνων π. ἐξέρωτο* χ. in qua lectione *στεγάνων* videtur sincerum. *στομάτων*. P. *προτάγων*. Br. cum Dorvillio. Lectio *ἐξέρωτο*, Athenaei auctoritate firmata, non permutanda cum *ἐξέρωτο*. Vid. de verbo *γίνεσθαι* in motus significatione Stephan. Thes. L. Gr. T. I. p. 826. C. D. V. 5. *ὡπτεται μεγαλῶτι*. P. *ὡπτεται μέγα ἐπὶ τα*. Br. c. Bentlejo in Lectt. probat, quum in textu dedisset *μεγαλῶτι*. Illud mihi ob pusillum discrimen litterarum λ et δ videbatur verissimum. At *μεγαλῶτι* magis probat Vir doctissimus in Indice ad Gregor. Cor. V. *μεγαλῶτι*. Parum interest. Illud tamen non temere praetaliase mihi videor. Strato p. 506. nr. 180. *καὶ μὲν ἔχει μέγα δὲ π.* Callimach. II. in Del. 60. *ἀπορρομένη μέγα δὲ π. καὶ οὐ φερεῖ*. Ib. 189. *αἰδῆς μέγα δὲ π. τὸν εἰς ἑτα γαστέρι μόνον*. H. in L. Pallad. 122. *ἡ μέγα τῶν ἄλλων δὲ π. περισσώτερον*. Apollon. Rhod. I. 577. *διώων αὖ μέγα δὲ π. δεινὰ μόνον*. Ib. III. 673. *μὴ μέγα δὲ π. γέγονε κακόν*. Ib. 811. *ἡ μέγα δὲ π. παρὶόντων*. Ib. IV. 1255. *πικρῶς ἔπ' αὖ μέγα δὲ π. ἀπορρομένης ὁδῶς*. Moschus. II. 122. *αἰών*

ἰγὼ μέγα δὴ τι δυσάμφορος. Oppian. Hal. IV. 194. μέγα δὴ τι περιτρομέοντι ἰοικώς.

δ

Nr. 135. ἀσκηπία. Br. I. 213. nr. 10. An. I. 2. p. 29. V. 2. ἦτσαν ἐν πολλαῖς νικασόρην πρόποισι. P. ἦνσαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρην προποισί. partim ex conjectura Salmassii. μῆνυσαν malebat Wyttenbachius. ἦτασαν exhibet Alberti ad Hesych. T. I. p. 1163. 13. Hanc quoque enuntiationem ad οἶνος referens, scripsi: ἦτασαν ἐν πολλῇ νικαγόρην προποισί. Non minus bene scripsissem: ἦτασιν ἢ πολλῇ . . . πρόποισι. Caeterum usitatus verbum compositum. Ut hi l. ἦτασα in ἦτησα depravatam, sic ap. Liban. T. IV. p. 456. 26. τοῦτων οὐδένα, ὅτε ἐτυραννεῖσθαι, τῶν νόμων ἐζήτησα. marg. Morell. ἐξήτησα. Scr. ἐξήτησα. Proxima ibi sic videntur corrigenda esse: ἰβόα Κριτίας, οἱμοι (vulg. μῆ) πάτερ· ἔστησέ μοι τὴν χεῖρα τοῦνομα, τὸ καὶ πρὸς τὸν οὐ πατέρα μέγα δυνάμενον. — V. 3. ἐνύσταξε κητ. Γ. ἐνύστασε καὶ τι. Br. c. Salm. V. 4. σφιχθείς. P. σφιγχθείς. Br. — Nr. 136. ἄδηλον. Br. III. 157. nr. 33. An. III. 1. p. 306. Interpolatum exhibetur in Plan. p. 485. St. V. 1. μὴ μ' ἀνάτα. P. τί μ' ἀν. Plan. V. 2. τρυφερῇ παιδός. P. τρυφερῆς παρθένου. Pl. quod variis conjecturis locum dedit.

Nr. 137. μελεαγρ. Br. I. 21. nr. 71. An. I. 1. p. 88. V. 2. κρᾶζεις. P. Br. κλάζεις. Graef. Censor editionis Graecianae in Ephem. Jen. I. c. p. 444. κρᾶζεις μελάθρ πλευστυπιεῖ. quae elegans correctio. V. 3. γαῦρος ἐπὶ κοιτάς. super cubile tunum. Theocr. Eid. XVIII. 57. νεύμεθα κάμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοῖδος Ἐξ εὐνάς κελადήσῃ, ἀνασχωὶν εὐτρίχα δειράν. — V. 3. ὅτι μοι. ὅτε probabiliter Hermann. — V. 4. καὶ τὸ φιλεῖν. P. Br. Vere et acute Huschk. An. crit. pag. 74. παιδοφιλεῖν. Noster iterum pag. 594. nr. 164. ἡδὺ δὲ παιδοφιλεῖν. Vid. Bekker. ad Theognid. v. 1318. — εἰς τὸ φιλεῖν corripiebat H. van Eldik. ap. Bosch. T. IV. p. 495. V. 4. ἀδὺ γελᾷς. Vid. ad p. 562. nr. 391. V. 5. θρέπτειρα χάρις. P. Br. θρέπτρων χάρις ἣν suspicabar. Sed vere Huschk. l. c. θρεπτήρι. Idem in mentem venit Orellio ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 400. V. 6. ἔχατα γηρούσι. P. ἔχατα γαρούσι. Br. γηρούσι tuetur Graefius, hoc sensu: postrema vice hic clangor perstrepet. Oratio duriuscula. Vix dubito, Meleagrum dedisse: ἔχατα γηρούσι ταῦτα τὰ πικρὰ-μῆλη.

Nr. 138. μνασά. Br. I. 190. nr. 1. An. I. 1. p. 396. V. 1. ἄμπειλε μῆποτε. P. ἄμπειλ' ἐπαίτοι. Br. cum Salmas. Cod. lectionem

tinetur Schaefer. ad L. Bos p. 438. Cf. supra ad p. 119. nr. 212. v. 5. — *βαλλοθάς*. Arcestrat. ap. Athen. L. VII. p. 321. C. *ῥίπας δ' ἂν δύναντες ἐν αἰθέρῃ Ὀρίαντες, Μήτηρ αἰνέσας ἰστέρας χαίτην ἀποβάλλῃ*. — V. 4. *αὐτοῖς*. P. *ἔσθ' ὅτι*. Br. c. Salm. in Ap. G. R. qui praeterea etiam *χαρτομέθεα* corrigebat. — Nr. 139. *καλλία*. Br. I. 462. nr. 6. An. I. 2. p. 258. V. 2. *δύναντες*. P. *δύναντες*. Br. V. 5. *τῷ καὶ*. P. *τῷ καὶ*. Br. V. 6. *ὁσυχοντες*. P. *ὅθ' εἰ γ' αἰῖς*. Anna Fabri ex conjectura Salmasii, quae specie quadam commendatur, sed inani illa. Felicius multo Bentleius: *οἷτος ὁ στήθεσς*. i. e. *ἰσθροδάστης*. — *βάλλῃ*. P. *βάλλῃ*. Br. cum Heinsio. *βαίῃ* alii. — Nr. 140. *ἄδηλον*. Br. II. 211. nr. 2. inter epigrammata *Philippi*, cui id tribuit Pierson. in *Verisim.* p. 83. ob nomen Arcestrati. Cf. p. 512. nr. 36. — An. II. 2. p. 159. V. 4. *πῶς δ' ἐν ἐμοὶ*. P. *καὶ δ' ἐς ἐμ' ὥς*. Br. c. Piersono. Frustra Cod. lectionem tueri conatur V. D. in *Actis Eruditor.* an. 1753. p. 277. Nec tamen illa correctio prolati potest. Scripsi paucis litteris mutatis: *καὶ δ' ἐν ἐμοὶ* *ἔν' ἐμὲ* *καὶ, ὁ δὲ μ' ὥς Ζεὺς καταπροβάλλει*. P. 587. nr. 122. *ὥς γὰρ Ὀρίαντες Ζεὺς, τίον οἶδεν ὁ καὶς μακρὰ καταπροβάλλειν*. — V. 5. *ἰλαοῦμιθ'*. P. *ἰλαοῦμιθ'*. Br. V. 6. *πρίσσω*. P. *πρίσσω*. Br.

P. Nr. 111. *μελέα*. Br. I. 12. nr. 34. An. I. 1. p. 53. V. 1. *ἀ μὲ θῆος*. P. *ἀ μὲ θίμης*. Br. c. Salmasio; quam lectionem olim nescio quomodo in membr. esse scripsi. Si verum est illud, subandi. *ἐχθίζετο ἄν, νίγε ἐχθίζετο ἄν*. Similiter p. 592. nr. 161. *εἰ δὲ πύδοιεν οἷα ἐδάμης, πάντως ἢ θῆος, ἢ λίθος εἴ*. V. 2. *σπερμαθῆν*. P. *θρῆν*. Br. c. marg. Ap. Voss. et in *Act. Erudit.* an. 1753. p. 278. Vid. ad p. 578. nr. 66. v. 5. Sequentia interrogative accepit Græchus, ut etiam v. 3. *σοὶ καλὸς οἷα ἐγένῃ θῆρος*. Mihi utraque enumerationis admirationis significationem habere videtur, ex recentiorum linguarum usu exclamationis signo notandam. V. 5. *ἀλλ' αἰτὸς ἐπίστης*. P. Br. *αἰτὸς* si sincerum est, solum significat. Olim suspicabar, *αἰτὸς* *ἰστέρας*, *αἰτὸς ἐπίστης* V. D. in *Rphem.* Jen. I. c. p. 412. *αἰτὸς* Orell. Append. ad *Or. Lorr. π.* *αἰτὸς*. p. 400. — *ἐπρόσθε* Græci participium conjungens cum *πρίξας*. *πρίξας*. Br. In neutro horum verborum a membr. recedere ausim, quum sermo abruptior concitati animi motum non dedecet. Si quid mutandum, pronior sum in Græci lectionem. V. 5. *τοῖσ' αὖ*. P. Br. *τὸ πρόσθε*. P. *τῶν περ*. Br. c. Salm. de Niobe cogitans. Scripsi, *τὸν πρόσθε ἰήτορ*, i. e. *ἰμὲ*.

Nr. 142. *ὡς ζῖανου*. ut p. 193. nr. 269. *ὡς σαπρούς*. Ib. nr. 273. *ὡς νοσίδος*. Br. I. 481. nr. 6. An. I. 2. p. 324. V. 3. *ἀπαικύνειν*. P. *ἐπαικύνειν*. Br. Illud restitui. Dicitur *ἀποκαμπύνειν*, ut *ἀποκαλύνειν*, *ἀποδόρυσθαι*, *ἀποδρηνεῖν*, *ἀποιμύζειν*. Vid. Weseling. ad Herodot. p. 200. 56. — V. 4. *ὁ φίλωρε*. P. *ὁ φίλ'* "Ερωε. Br. cum plurimis apogr. — Nr. 143. *ἄθλον*. Br. III. 156. nr. 27. An. III. 1. p. 362. Nihil mutavi in obscuro hoc epigr. nisi v. 3. *ἀλλά μ'* in *ἀλλά μ'*. V. 1. *Ἐμῆς τοξενθεῖς ἐξέσπασε πικρὸν οἶγον*. Salm. *οὐκ ἔσπασε πικρ. ἔφθγον*. Br. V. 2. *ξῖνε λίλ*. P. Br. *ὄχι λίλ*. Salm. Haec alii corrigent et illustrabunt.

Nr. 144. *μελεάγρ*. Br. I. 14. nr. 42. An. I. 1. p. 61. V. 1. *ἀχρεῖα*. P. *ἄγρια*. Br. cum Salmas. In Philostr. Imagg. I. 18. p. 841. *ἄγριον δὲ ὄρε' καὶ ὑποκαθεμένον ἔτι*. recte mihi emendasse videor, *ἀχρεῖον δὲ ὄρε'*. in Exercitt. crit. Tom. II. pag. 105. Ap. Themist. Or. XXVI. p. 325. A. *ἀλλ' ὅτι ἀνωφαλῇ καὶ ἄγῃ πρὸς ἀρετὴν*, fortasse scribendum, *καὶ ἀχρεῖα*. ut p. 308. C. *πρὸς τὰς μάχας ἀχρεῖσ*. Similiter p. 329. B. *ἐπωφαλῇ καὶ χρεῖωδη* junctim. — V. 3. *καὶ εἰ*. P. *καὶ es*. Br. qui hunc versum interrogative accepit.

Nr. 145. *ἄθλον*. Br. III. 157. nr. 34. An. III. 1. p. 306. Tamquam *Meleagri* edidit Warton. ad Theocr. T. II. p. 201. V. 1. *ἰαχε*. P. *ἰαχετς*. Br. c. Salmasio in Ap. G. R. V. 5. *αἷς τὸ πον*. P. Br. *ὦν τὸ πον* videtur legendum. V. 6. *ἡδὺ τε ἀπαμάτοις*. P. *ἡδὺ καὶ ἀθανάτοις*. Br. c. plurimis apogr. Scripsi, quod lenissimum: *ἡδὺ τε καὶ ἀθανάτοις*. V. 7. *εἰς κενὸν ἡμαρ μόχθοις*. P. *εἰς κενὸν ἡμῶν μόχθος*. Br. c. Salm. V. 8. *ἐκκίχεται αἰγυαλοῖς*. P. *πάντων ἐκκίχεται φιλότης*. Theognis v. 110. ubi etiam praecedentia ad nostrum locum faciunt. Ibi v. 108. pro *ἀντιλάβοις* legendum esse *ἄν τι λάβοις*, non omnino persuadet Vir doctissimus ad Longum p. 341. — Nr. 146. *ζῖανου*. Br. I. 481. nr. 7. An. I. 2. p. 324. V. 1. *νεβρόν*. Color fortasse ductus ex Theogn. v. 927. V. 3. *ἀμογητοί*. P. *ἀμογητέ*. Br. Lectio Cod. depravata ex *ἀμογητέ*. Vid. Lobeck. ad Ajac. p. 402. Callimach. H. in Dian. 25. *ἀλλ' ἀμογητέ φίλων ἀπεθήκατο πόλκων*.

¶ Nr. 147. *μελεάγρ*. Br. I. 28. nr. 100. An. I. 1. p. 112. Initio mutilum videbatur Brunkio c. Salm. in Ap. G. R. Poëta Heliodoram exspectat; quae quum diutius moretur, eam de via raptam esse suspicatur. Tandem venit. Hoc argumentum. Sed integrum esse epigr. cum Graefio vix crediderim. V. 1. *ἄρπασται*. P. *ἀρπάσεται*. Br. in

Lectt. ἀμπυῶσαι. Salm. in Ap. G. R. ἐναγμῶσαι. P. ἐναγμῶσαι. Br. Idem in Lectt. corr. ἐναγμῶσαι. τίς τόσον ἀναγμῶσαι (ἢ ἀγμῶσαι) ἄγχιος εἶη. Salmas. id quod Graecus adoptavit, τόσον mutato in τόσσος. De αἰγμῶσαι vid. Wakef. ad Soph. Trachin. v. 555. p. 228. ed. Erf. Ap. Maxim. π. παρ. v. 544. εἰ δ' ἄρα καὶ δεσμοῖσιν αἰκίσσον αἰγμῶσαι. Scr. ὀγμῶσσο. Satyr. Thyill. Ep. IV. τίς ἐν δεσμοῖσι θεὸν πῆρ Ὀγμῶσαι. — εἶναι. P. εἶη. Br. Graef. Haec crebro permutantur. Ap. Philostrat. Vit. Sophist. II. 10. p. 586. ἐπὶ ῥῶσαι τὸν νεανίαν, εἰκὼν ἐπὶ πᾶσι, πολυποῦς μεγάλου σκαρῶματα εἶη. Scr. εἶναι. Contra ap. Lucian. in Hermot. §. 61. T. IV. p. 81. οὐ μᾶλλον εἶναι παρὸν. scribendum videtur, ἂν εἶη. V. 2. τόσσος. P. τόσον. Br. V. 3. καὶ τοι. P. Graef. καὶ . . . τίς κτίπος. Br. quod genus aposiopesis vereor, ne a veterum consuetudine abhorreat.

Nr. 148. καλλιμα². Br. I. 462. nr. 7. An. I. 2. p. 259. V. 1. ὅτι μοι. P. μοι. Br. c. alia. V. 3. ἀγίως τήν. P. κεφαλὴν subandandum existimabat Bentlejus; sed vide virum egregium ad L. Bos p. 218 ed. Lips. Θῆν. Br. Mihi ἀγίως τοι videtur scribendum; nisi paulo maiore mutatione malia: ἀγίως νῆ Δία πάντες ἔπος τότε παρὶ ἀποῶν. πάντες et πάντες permulata p. 91. nr. 25. v. 6. — V. 4. γίλε τόν. P. τῶν. Br. c. alia. παρὰ σοι. Br. — Nr. 149. τ' αὐτ'. Br. I. 464. nr. 13. An. I. 2. p. 266. V. 1. ληφθῆσαι παρὶ φεῖγς. P. ληφθῆση περὶ. Br. c. Apogr. Voss. cui correctioni sequentia non accinunt. περιφωρς. Benth. Recepi περιφωρς, quod est in Apogr. G. R. Verbum compositum aut pro simplici accipiendum, aut conatum significat: fac, ut evadas. V. 2. λίσσιν. P. Post δεκάτη Br. commate distinguit. Schaeferus in not. mss. distinguendum censebat: καὶ Δία τῇ — εἶναι; τῇ δεκάτῃ ἦλθεν. . . Quod mihi verum videtur. V. 3. ἐρμῆς. P. ἐρμῆς. Br.

Nr. 150. τ' αὐτ'. Br. I. 464. nr. 14. An. I. 2. p. 267. V. 2. τῶρα μιν αἶψα οὐ παθημας ὁ Κίκλωψ. P. Ex plurimis conjecturis, quibus corruptissima verba corrigere consti sunt viri doctissimi, maxime arridet emendatio, quam Valkenarius exhibuit ad Callim. Fr. Eleg. p. 82. s. Eldikio debitam: τῶρα μιν, μανίαν (μανίαν) οὐκ ἀμαθῆς ὁ Κίκλωψ. Paulo propius tamen ad membr. vestigia scripsi: τῷ τῶρα μιν γ' ἀνιάν, ὅκα γίλας ὁ Κίκλωψ. Polyphemus, quo tempore ipse amabat, remedium aerumnarum invenit amantibus. Vide tamen, an potius scribendum sit τῶρα μιν, ut ap. Theocr. Eid. XXIX. 52.

παραμένη συνερῶν. Particula γέ, participio subjecta, vi non caret. V. 4. ἡ πάντες πάντων. P. ἡ παναυτός. Bentlej. ex Clement. Alex. Strom. V. pag. 687. 15. ubi: ἡ παναυτός πάντων φαρμάκων σοφία, Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γράφει. V. 5. τοῦ δοκίω. P. τοῦτο δοκίω. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. τῷ (δοκίω) χά λιμός. iccirco. Valken. Sed quum haec cum praecedentibus non bene cohaerant, aliquid excidisse existimat. At nihil excidisse apparet, modo τοῦτο legas: *Illud commodum, quod poësis praestat, fames quoque habet*, V. 7. χάσαστάς. P. τὰδ' ἕκαστά γ'. Br. c. Salm. Etiam hic versus, vario modo tentatus. Id quod dedi, et sensui satisfacit, nec a membr. vestigiis abhorret: ἔσθ' ἄμιν τὰδ' ἀέσματ' ἀφειδέα. Eodem sensu Ruhnkenius κάκιστος corrigit; quod ob lenitatem mutationis verum dicerem, si vocis ἀκιστός aliud extaret exemplum, aut si ἀφειδέα ἔρωτα tam commode jungeretur, quam ἀέσματα ἀφειδέα. In hoc enim contextu apparet, Callimachum debuisse dicere, *largam sibi esse ejusmodi remediorum copiam, et facultatis poëticae et famis*. — πρὸς τόν. P. ποττόν. Br. V. 8. τουτιπαικίζειν τα. P. τουτὶ ναὶ κίρει σά. Br. partim ex apographis. Sed atticum τουτὶ alienum. Scripsi itaque mutatione minima: τουτ' ἐπικίρει σεν τὰ πτερά. Utitur hoc composito Homer. Ἰλ. π. 120. — V. 9. τί δεδοίκαμε. P. Etymol. M. p. 152. ed. Lips. ἀττάραχος ... Καλλίμαχος οὐδὲ τὸν ἀττάραχόν τι δεδοικεν. V. 10. οἶκω. P. οἶκοι. Br. c. Bentl.

Nr. 151. ἄδηλον. Br. III. 156. nr. 29. An. III. 1. p. 503. Με-
leagri esse probabiliter suspicatur Corn. de Pauw. V. 3. ἐσιδύν. P. —
Nr. 152. In membr. cohaeret cum praecedente. Sejunxit Br. III. 156.
nr. 30. An. III. 1. p. 504. Heraclitum puerum passim celebrant Me-
leagri epigrammata. V. 1. ἐμολ. P. ἐμός. Br. οὐ τι. P. οὐχι. Br. Illud
revocavi. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 111. Herodotea dedit
Werfer. in Act. Philol. Monac. T. I. p. 262. s. — Nr. 153. ἀσκλη-
πιδ'. Br. I. 213. nr. 11. An. I. 2. p. 30. Epigramma puerile non est.
V. 1. τάλαινα. P. τάλαιναν. Br. Lineola, qua ὦ indicari solet, for-
tasse describentis effugit aciem. V. 3. μελίχρως. P. μελιχρός. Br. αἰεί.
P. αἰεί. Br. V. 4. ἡδείων. P. ἡδίων. Br. Cf. supra nr. 56. v. 3.
Theophyl. Epist. LXXXIV. ἑρωτικὸν δάκρυον προσηνέας ἡδονῇ γὰρ τὰ
εἴς ἀνίας πεπράσται, καὶ τέρπονται λυποῦντες οἱ ἑρωτές.

Nr. 154. μελιόγυ. Br. I. 14. nr. 43. An. I. 1. p. 62. V. 2. χα-
ρῆσιν. P. χαρίεις ἴν'. Br. cum Wartono. εἰν' ἔχω μὴ οὐχι φιλεῖν

πρόφατον. Graef. P. V. 3. *εἰ δ' ἀνηρώς*. P. et Br. in Leett. In textu ἦν dedist. Sensus: si amarus est puer, amaritudo quoque illa dulcedinem habet. — Nr. 155. *ἄδηλον*. Br. III. 154. nr. 35. An. III. 1. p. 507. V. 2. Distinctione mutata hunc quoque versum duobus interlocutoribus tribuit Prior minaci voce interrogat: *δεύτερον οὖν φήσεις*; alter, nihil turbatus, respondet: *δεύτερον*. Tum mandata iterat: *εἰπεν, ἴθι*. reliqua ex sua persona addens. V. 3. *ἐκείνου*. P. Br. *ἐκείνῳ* recepi ex apogr. Lips. Verba *μένουσι σε* cum praecedentibus iuncti, et rhythmo suadente, et sensu: *μὴ μέλλῃς μένουσι σε*. Tum prior ille, hortus, ut videtur: *πρῶτον ἐκείνον ἐνρήσω, χῆξω*. hoc enim ordine haec verba leguntur in membr. non ἦξω *χευρήσω*, ut ap. Br.

Nr. 156. *ἄδηλον*. Br. III. 157. nr. 31. An. III. 1. p. 504. Fortasse *Meleagri*, inter cuius delicias etiam Diodorus. V. 2. *σῆμος*. P. ut supra nr. 71. v. 4. — V. 4. *εὐδεις ἀβρὰ γελῶν δ' ἄμμ*. P. *εὐδισ*. Br. qui haec cum seqq. iungens, δ' omisit. Distinctionem mutari. *εὐδισ*. Salm. Ad Amorem Oppian. Hal. IV. 29. *εὐμενέοις, πρὸς δὲ καὶ εὐδισ ἄμμιν ἰσάνοις*. Ap. Philostr. Imagg. I. 11. p. 780. *Ζεγίρω δὲ χορήσονται πρὸς τὴν ᾠδὴν, ἑλαφρῶ καὶ ἐνοδιῶ*. scr.) *εὐδίῳ*. in quod etiam incidit Heyn. in Opusc. Academ. Tom. V. p. 44. V. 6. *πύματα*. P. Br. quod post *πύματα* ferri nequit. *χειμαίει* emendavi in Anim. Tom. I. 2. p. 142. Sic Hueschk. quoque in Anal. cr. p. 164. V. 7. *πάλιν*. P. *πάλιν*. Br. — Nr. 157. *μελεαγρ*. Br. I. 11. nr. 29. An. I. 1. p. 50. V. 3. *χειμαίνει*. P. *πυμαίνει*. Br. cum Salmas. in Ap. G. R. Eadem est varietas p. 594. nr. 167. *βαρεῖς*. P. *βαρί*. Br. c. Salm. Sic iterum nr. 167. Utroque loco cum Br. *βαρὺ* exhibuit Graefus. Codicis lectionem probabat Schaeferus in not. mst.

Nr. 158. *τ' αὐτ'*. Br. I. 9. nr. 21. An. I. 1. p. 40. V. 1. *πῶρε σοί*. P. *πῶρε*. Br. V. 3. *ἐπὶ ξείνοισ*. P. *ἐπὶ ξείνης*. Br. c. Schedis Tryll. P. 312. nr. 661. *εὐ μιν ἴθαψαν ἐταῖροι ἐπὶ ξείνης ξίνον ὄντα*. P. 613. nr. 27. *Φῶκος ἐπὶ ξείνης μιν ἀπέφθιγε*. ubi tamen cum Cod. legendum *ἐπὶ ξείνῳ*. Euripid. Androm. 136. *γνώθι δ' ὅδ' ἐπὶ ξείνῳ*. — V. 6. *σύμβολα σωφροσύνης*. Br. *σύμβολ' ὁμοφροσύνης*. Graef. Sed vir doctus in Ephem. Jen. an. 1812. nr. 118. *σωφροσύνης* tueri conatur, vitium in ξένῳ esse arbitratus. Et ipse Graefus in not. mst. conjectit: *συνετῆς σύμβολα σωφροσύνης*. Schaeferus autem in not. mst. ξένῳ: *σύμβολα σωφροσύνης*. V. 7. *ἀναξ Ἰλαθῃ*. P. Br. Quum in Ἰλαθῃ media constanter corripiatur, Ἰλαθῃ scripsi cum Graeco. V. 8. *ἐν αὐ*

μοι. P. ἐν σοὶ καὶ. Br. ἐν σοὶ ἐμοί. Graef. Poeta ap. Stobae. in Eclog. T. I. p. 28. Ζεὺς ὁ καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νύμων. —

Nr. 159. τ' αὐτοῦ. Br. I. 14. nr. 44. An. I. 1. p. 62. V. 1. ἐν σοί. Sic Gregor. Nazianz. de Reb. Suis v. 117. Opp. T. II. p. 33. B. περὺ μνήσια σοῖσιν ἀνῆψαν Ἀχράντοις Θεομοῖσιν. V. 5. ἦν. P. ἦν. Br.

Nr. 160. ἄθλον. Br. III. 154. nr. 18. An. III. 1. p. 296. P. V. 3. νίκανδρε. In Nicandrum est epigr. Alcaei Messenii p. 573. nr. 70. cujus fortasse etiam hoc est. — βοάς. P. βολάς. Br. cum Piersono. V. 5. καὶ σὺ. P. Br. καὶ σέ. marg. Ap. G. R. Male. Durum et inexorabilem fuisse puerum intelligitur ex epigr. initio. Jam Adrasteam poëta rogat et Nemesin, ut superbiam ejus poenis persequantur.

Nr. 161. ἐσκληπιάδ. Br. I. 213. nr. 12. An. I. 2. p. 31. V. 1. ἐπισταίτουως. P. ἐπίσταται, ὥς. Br. c. Salm. V. 2. ἴσται. P. ἴσθαι. Br. c. Salm. V. 3. ἡδ' ὑπὲρ ὤμων σὺν πετ. P. ἡς ἐπὶ ὤμων ἐν π. Br. cum Salmas. Nemo facile hunc locum sic persanatum censebit. Suspica-bar: εἰ παρὰ κώμῃ Σὺν πετάσῃ. Dorion chlamyde induta et cum petaso, sicut ephebus (vid. Anim. T. I. 1. p. 24.) comissionem agebat cum adolescentibus, puero tum quam puellae similior. Durior tamen sic verborum structura.

Nr. 162. τ' αὐτοῦ. Br. I. 212. nr. 6. An. I. 2. p. 24. V. 1. ποξοφόρων οὐράγιοι. P. τοξοφόρων οὐράγιοι. Br. c. Salm. in Ap. G. R. At ὁ τῆς οὐρᾶς ἡγεμὼν non οὐράγιος vocatur, sed οὐραγός. Accentu mutato scripsi cum Reiskio, τοξοφορῶν, οὐδ' ἄριος. quod probat Schneiderus in Lex. gr. T. II. p. 180. Terminationem εἰος ob metri commoditatem interdum in εος transire, constat. V. Boeckh. Not. crit. ad Pindar. p. 551. Ob eandem causam etiam ἄριος dici potuit pro ἄριος, ut ποθινός pro ποθεινός. p. 266. nr. 402. δανίσας pro δανείσας, et alia similiter, de quibus dixi ad p. 90. nr. 14. v. 3. Prima autem in illa voce producit, ut in Ἀρης haud raro. Sic huic lectioni patrocinari licet. Vehementer tamen auspicor, Asclepiadem scripsisse: οὐπῶ τοξοφορῶν, οὐδ' ὥριος, ἀλλὰ νεογνός . . . V. 2. ὑποτρέφεται. P. ὑποστρέφεται. Apogr. G. R. In marg. γρ. ὑποτρέφεται. Br. ἐπιστρέφεται. quod membr. lectioni longe posthabendum. V. 3. χρύσειν. P. χρύσειον. Br. φιλονόητος. P. Φιλονόητος. Br. V. 4. ψυχῇ. P. ψυχῆς. Br. c. Salm. Scripsi ψυχῇ; praeterea etiam καὶ Ἀντι. malim. Idem sibi quoque in mentem venisse, mihi scripsit

Graefius. Amor pusillus, dum apud Psychen magistram legere discit, ei non id, quod est in pugillaribus, sed pulchrorum puerorum balbutit nomina et illecebras.

Nr. 163. τ αὐτ. Br. I. 212. nr. 7. An. I. 2. p. 25. V. 1. *ἔρωι καλῷ μίξῃ καλόν*. P. *ἔρωις τὴ καλῷ μίξῃ καλόν*. Salm. quod multum praestat correctioni in marg. Ap. G. R. *ἔρωις καλὴν μίξιν καλῇ*. etiam Brunkianae, *ἔρωις τὴ καλόν, μίξιν καλῷ*. Wyttenbachius suspicabatur: *ἔρωις τὴ καλῷ μίξῃ καλόν*. Salmasianam lectionem, ut lenissimam, in textu posui. V. 2. *ὁ μὴτ' ἀνθεὶ μήτε γένεσ' ἐν ἴσφ*. P. Hoc quomodo de smaragdi cum auro conjunctione dici queat, quam omnes laudant ut elegantissimam (Vid. Lucret. IV. 1119. Anthol. Lat. III. 272. Solini Polyh. c. 20. p. 30. ibique Salm. p. 170. A. B. p. 138. D.), hodie non magis intelligo, quam olim. Suspicebam itaque legendum esse: *ὁ μὴτ' ἀνθεῖ, μήτε γένεσ' ἐν ἴσφ*. Aurum et smaragdus, quamquam eximie fulgent, non tamen sunt ejusdem coloris, nec generis. Particula *τὴ* intendit, ut post γάρ in Od. α. 152. Arat. Dioscor. 47. et post εἴπερ. Od. η. 188. 204. V. 3. *ἔβλενω λευκῷ*. P. *ἔβλενω λευκῷ*. Br. V. 4. *παιδοῦς et φιλήης* majoribus initialibus scripti.

Nr. 164. *μελεάγρ*. Br. I. 11. nr. 30. An. I. 1. p. 50. V. 4. *θνατόν ὄντως. τό*. P. *εὐκρατόν ὄντως. τὰς*. Ap. G. R. In marg. *εὐκράτον*. Sic Warton. *ὄντως εὐκρατόν*. Br. *ὄντως τὸ θνητόν* Ktzer Graef. ubi *τὸ θνητόν οἰνόμει* mihi non valde arridere fateor. Suspicebam: *ἀθανάτων ὄντως Κύπριδος οἰνόμει*. *venereum revera multum, quali Dii utuntur*. De duplici genitivo, sic ab uno substantivo pendente, vid. ad p. 181. nr. 220. Hermann. ad Viger. p. 899. ed. sec. Fateor tamen me huic conjecturae parum confidere. Desidero epitheton ad *Ἀλεξίς*, quod respondeat epitheto alteri puerorum tributo: εν. c. *Ἀλεξίς Ἀβροῦς ἰών, ὄντως Κύπριδος οἰνόμει*. — Nr. 165. τ αὐτ. Br. I. c. nr. 31. An. I. c. p. 51. Mutulum videbatur Brunkio. V. 1. *ἀντίατο θε*. P. *ἀντία τοῦδε*. Br. V. 4. *πλέξιν ἐν λευκῷ*. P. *ἐν λευκῷ πλέξαι*. Br. qui in marg. Cod. reperiri ait: *ἢ γάρ ἔρωις*. *Ἐν λευκῷ πλέξαι*. in quo saluitur, apographorum lectiones cum cod. lectionibus confundens. Illud est ex emendatione Salmasii. *ἐν λευκῷ πλέξαν, φασὶ με καὶ μ*. Graef. Lenissimum, ut fallor, erit: *πλέξω μ' ἐν λευκῷ φασὶ τε καὶ μέλανος*.

Nr. 166. *ἀσκληπιάδ*. Br. I. 215. nr. 13. An. I. 2. p. 32. V. 1.

λοιπὸν ψυχῆς. Liban. T. IV. p. 167. 14. ἐμοὶ δὲ μικρόν ἐστι μετῆν ψυχῆς. Ibid. p. 209. 9. καὶ γὰρ τὸ πλεον τῆς ψυχῆς ἀπελήλυθε. — ἔρωτος. P. ἔρωτες. Br. c. Salm. V. 2. θεόν. P. θεῶν. Br. V. 3. ἢ μὴ καὶ τόξοις βάλλετο. P. εἰ καὶ μὴ, τόξοις μὴ β. Br. cum Salm. εἰ μὴ, καὶ τόξοις μὴ β. Pierson. Mihi scribendum videtur: ἢ καὶ μὴ τόξοις ἐτι βάλλετο μ', ἀλλὰ. V. 4. καὶ. P. καί. Br. ἀνδρακίην. P. ἀνδρακίην. Br. Vid. ad p. 579. nr. 72. v. 4. — V. 6. ἐξ ὁμῶν τούτων εἰτετι. P. εἰ μῖζον τούτων ἔστ' ἐτι. Br. c. Koenio. Ad sensum optime. In marg. Ap. G. R. corrigitur: ἐξ ὁμῶν καὶ τοῦτ' εἰετέτι β. Ipse duabus tribusve litteris immutatis scripsi: ὁξύτερον τούτων εἰ γέ τι, βούλομ' ἔχειν.

Nr. 167. μελεάγρ. Br. I. 14. nr. 45. An. I. 1. p. 63. P. V. 3. χειμαίνει δὲ βαρύς. P. κυμαίνει δὲ βαρύ. Br. Vid. ad nr. 157. — Nr. 168. ποσιδίππ. Br. II. 48. nr. 10. An. II. 1. p. 142. V. 1. γερενάστου. P. φίρ' ἐραστῶν. Br. c. Salm. in Ap. G. R. φιλακρήτου suspicabar olim, quod, quamvis Mimnermi ingenio accommodatum, paulo longius tamen a Cod. ductibus abest. Nunc φιλεράστου reposui, quod etiam magis convenit ποῖται, qui nil sine amore jocisque jucundum esse censebat. V. Horat. I. Epist. VI. 65. Philet. p. 179. nr. 210. ἢ φιλέραστος Νικιάς. Meleager p. 108. nr. 144. ἢ φιλέραστος Ζηνοφίλα. V. 3. ἐμόν. P. ἐμοῦ. Br. ἔκτον ἐκαστου. P. ἐαυτοῦ. Br. Sincera est Cod. lectio. Junge: ἐκαστου ὅστις ἔρων ἔτυχε. V. 4. εἶπας. si sincerum est, explica, id diserte dicens, indicans. Sed hoc friget. Malim etiam nunc, τὸν δ' ἔκτον ἐκαστου εἶπας. quod responderet imperativo εἰπόν v. 5to. V. 8. 9. Sensum esse puto in versibus male depravatis: unum poculum tibi, o Venus, bibam; reliqua autem jam sine numero. In hunc sensum corrigendum existimo: τὰλλα δ', Ἐρώτες, ὧς νήγοντ' ἀριθμεῖν, οὐχὶ λίην ἄχαρι; aut, quod malim, sine interrogatione: ναίχι λίην ἄχαρι. Brunkio emendandi conatus in hoc disticho male cessit.

Nr. 169. διοσκορίδ. Br. I. 493. nr. 4. An. I. 2. p. 568. V. 1. Θεόδωρε. P. Διόδωρε. Br. et omnia, quae vidi apogr. ὄσον. P. ὄσον. Br. qui in Lectt. corrigit: ἀλλ' ὄσον εἰπεῖν. dicis causa. At lectionem Cod. tuetur Plato p. 222. nr. 100. ὄσον μόνον εἰφ' ὅτι καλὸς ὦπται. V. 2. ἐξέφυγον. P. οὐκ ἔφυγον. Br. c. Salm. in textu; in Lectt. enim tuetur lectionem Codicis. Haec mihi quoque videtur verissima, licet Vir doctissimus ad Vigerium p. 726. ed. sec. aliter sentiat. Verba

versus 2^a gloriantis sunt poetae, qui se Theodori jugum curamque putabat. At illis vocibus vix editis, novis se flammis senat corruptum, quibus adhuc laborans, jam novum sibi servitium imminet suspicatur.

Nr. 170. ὃ αὐτ. Br. I. 494. nr. 5. An. I. 2. p. 369. V. 1. σπονδῆς καὶ λιβάνωτος καὶ οὐ κρητῆρος. P. σπονδῆ καὶ λιβάνωτος καὶ οὐ κρητῆρος. Br. V. 2. τέρματα. P. Br. In marg. Ap. G. R. τέρματα i. e. ἐν τέλει. Male. φιλικῆς τέρματα dictum, ut πείσματα. Vid. ad p. 562. nr. 158. v. 8. — Nr. 171. ὃ αὐτ. Br. I. 494. nr. 6. An. I. 2. p. 370. V. 3. ὀλίγον τινας. P. ὀλίγων τελευτας. Br. ὀλίγων servari posse videtur. — Nr. 172. εὐήρεον. Br. I. 165. nr. 6. An. I. 1. p. 322. In Plan. p. 486. St. εὐήλον. V. 1. εὐελότερον. P. ἐν εὐ ὀλίγον. Br. in textu. In Lectt. ἐκ δὲ τοῦ λυγροῦ. ἐκ δὲ τοῦ λουκίου. Plan. — Nr. 173. φιλοδῆμον. Br. II. 83. nr. 1. An. II. 1. p. 211. V. 2. Δημό, ὃ notandus hiatus, cui medendi ratio non apparet. V. 3. οὐ μὲν οὐ. P. οὐ μὲν οὐ. Br. V. 4. ἦν εἰπῶν. P. ἦν. Br. i. e. ἐποτρύν. V. 5. δημάρειον. P. δημαρίον. Br. c. Petito. — Nr. 174. κρήντον. Br. II. 346. nr. 1. An. II. 3. p. 10. V. 1. κῆρε. P. κῆρε. Br. Versus rhythmus non satis elegans. Vix tamen existimaverim distinguendum esse: μέγχε τινας πολέμους μ', ὃ φίλτατες; Κῆρε, τί ποιεῖς; V. 3. ποιήσου. Brevem syllabam in caesura non ferens Hermannus ad Orph. p. 768. corrigit: καὶ δὲ οὐ ποιήσουσ' αἱ τρ. Passovius autem in not. mst. καὶ ποιήσουσιν οὐ αἱ τρεῖς. Vide tamen ad p. 565. nr. 410. vers. 6.

• P. Nr. 175. στρατῶν. Br. II. 363. nr. 17. An. II. 5. p. 64. V. 1. ἐταίρους. P. ἐταίρους. Br. Illud restitui. V. 8. ἐκ' οὐδὲν ἰδεῖν. Vid. not. ad p. 525. nr. 125. — Nr. 176. ὃ αὐτ. Br. I. c. nr. 18. An. I. c. p. 65. — Nr. 177. ὃ αὐτ. Br. I. c. nr. 19. An. I. c. p. 66. V. 3. αἱ δὲ με. P. αἱ δ' ἐμέ. Br. — Nr. 178. ὃ αὐτ. Br. II. 364. nr. 20. An. II. 3. p. 67. V. 3. ὅτε νεκρὸν λαχρῶνται. Ex commemoratione aolis occidui nata lectio, quam non vereor, ne quis tueri conetur loco Philostrati Imagg. II. 30. p. 808. de juvene Pelope, qui adstabat sinistro humero nudato: ὡς μὴ κρέπτοιστο αὐτοῦ ἢ ἀνῆν· νεῖς τε γὰρ (fortasse τὰλλα) ἐπέχει, καὶ λαμπρύνεται τῷ ὤμῳ τὸ μαιράκιον, ὥς ἢ νεῖς τῷ ἐσπίρῳ. Ap. Stratonem Br. tentabat, ὅτε νεκρὸν σκοροῦνται,

metro reclamante, aut μήλα λαχνοῦται c. Salmasio. Hoc probabilius, sed nimis abhorret a vestigiis membranarum. Nondum poenitet coniecisse: τοῦθεν ἔγω φλέγομαι καὶ νῦν, ὅτε οἱ πτίλα χροῦς τε. Dionys. Halic. T. VI. p. 1114. οὐ γὰρ δὴ τοι πλάσται μὲν καὶ γραφεῖς ἐν ὄλῃ φθαρτῇ χαιρόντες πονεῖν (Vulg. χαιρόντες πόνοντες), ὥστε καὶ φλέβια, καὶ πτίλα, καὶ χροῦς εἰς ἄκρον ἐξεργάζεσθαι. Sunt autem τὰ πτίλα, plumas, πτερὰ ἀπαλά. Hesych. Sophocl. ap. Clem. Alex. pag. 716. 8. οὐ χροσόμορφος, οὐκ ἐπημφισμένος Πτίλον κύνειον. Aelian. H. An. III. 24. νεότητι τῶν πτίλων γυνά. Ib. XII. 4. ἀναφύουσι πτίλα νεαρά καὶ ὠραία οἱ ἱέρακες. Etiam de pennis usurpatur. Themist. Or. XXIV. p. 306. B. καθάπερ τῇ κολοίῳ περιέθηναι ὁ μῦθος τὰ πτίλα . . . ἀλλότριον αὐτοῦ περιεργαζόμενος κόσμον. De alis quoque. Lycophr. v. 25. λευκὰ πτίλα. Philostrat. in ποῦματι edito a Boisson. ad Vit. Marin. p. 70. μὴ τάνυς τὰ πτίλα. Eusebian. ap. Bandin. in Cat. Msc. gr. T. I. p. 24. Ἵως . . . διαδραμοῦσης Πηγᾶσιν νεαυπνεῖς πτίλοι. Jam, ut πτερὸν de barba dicitur ap. Lucian. T. III. p. 256. de cinaedo: περιτετελμῖνον τοῦ παῖγανος τὰ πτερὰ. sic etiam πτίλον. Ad pueros laeves pertinere videtur glossa Hesychii: ἀπτίλους, λείλους. Vulgo: ἀπτίλος, λείλος. Horat. IV. Od. X. 2. *insperata tuas quum veniet pluma superbias*, ubi summus Bentleyus: „*Pluma*, ajunt Scholiastae, est *prima barba*, *barba incipiens*; quos sequuntur Lambinus, Cruquius, Torrentius. At nemo, quisquam poetarum translatione hac usus est, ut *barbam* vocaret „*plumam*.“ Recte ibi Mitscherlichius Graecorum πτίλα comparavit.

Nr. 179. ἔ αὐτ. Br. II. 364. nr. 21. An. II. 3. p. 69. V. 1. Scr. Ὁμοῶ σοι. V. 3. δεσπικιστος. P. δέσπιστος. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Cod. lectionem unice probat Schaefer. ad Dion. Hal. de Comp. Verb. pag. 89. *anima contumacissima et minime morigera*. V. 4. στίξεν ἄγ. P. στίξαι τάγ. Br. V. 5. κῆνος δι. P. κῆνός γε. Br. c. Salm. — Nr. 180. ἔ αὐτ. Br. I. c. nr. 22. An. I. c. p. 70. V. 3. ἐμόν. P. et plurima apogr. ἐμού. Br.

P. Nr. 181. ἔ αὐτ. Br. II. 364. nr. 23. An. II. 3. p. 71. — Nr. 182. ἔ αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 24. An. I. c. p. 72. V. 4. μὲν ὁ ἀλλ'. P. μὲν ἀλλ'. Br. Julian. Aegypt. p. 481. nr. 771. ὁπὲ μὲν, ἀλλ' εὔρεν πίστιν. P. 257. nr. 349. ὁπὲ μὲν, ἀλλ' ἔθανον. Vid. Wytténbach. Bibl. crit. III. 2. p. 40. — Nr. 183. ἔ αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 25.

An. l. c. V. 1. ἃ με λάβροισι χεῖλεσι μὴ φίλοις. P. Quaedam apogr. χεῖλεσιν ἢ φίλοις. unde fluxit lectio Br. χεῖλεσιν, οὐ φίλοις. quam etiam in Apogr. G. R. reperi. Bene habet membr. lectio, modo φίλοις corrigas. V. 4. τὸ κηρόχυτον. P. τε κηρόχ. Br. Articulus bene habet: *cerea illa, quam nosti, imago.*

Nr. 184. Sine lemmate. Br. II. 365. nr. 26. An. II. 3. p. 74. V. 3. φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα. Ex Homer. 'Il. φ. 262. quem locum respexit Liban. T. IV. p. 1078. 5. πηγὴ κατὰ μέσον ἀνέβλυε, φεῦμα φέρονσα τοῦ κινουῦντος ὀξύτερον. ubi Schol. in marg. Morell. male subaudit πνεύματος. — Nr. 185. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 74. V. 2. παιδας. P. προσφευγέμεθα. P. προσφικόμεθα. Br. cura Salm. — Nr. 186. τ' αὐτ'. Br. II. 365. nr. 28. An. II. 3. p. 75. V. 1. ὄφρ' α. In marg. Ap. G. R. ὄφρ' α pro ὄφρ' α. Forma ὄφρ' α occurrit ap. Oppian. Cyn. IV. 405. Quint. Smyrn. IV. 361. Vid. ad p. 395. nr. 227. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. πυρεχὴν. P. πυρίχην. Br. Vulgo πυρρίχην. Notabilis syncope, similis formae χειρόνης ap. Apoll. Rhod. l. 925. V. 5. post ἴσχετον distinguens Br. verba ἀλλὰ μέγιστον cum sequentibus iunxit. Quod ob καὶ τότε fieri posse non videtur. Vide an fuerit: καλὸν οὐ φανόν, ἀλλὰ μέγιστον. V. 6. τί σπάνις. P. non τίς σπάνις, ut Br. existimabat.

Nr. 187. τ' αὐτ'. Br. II. 366. nr. 29. An. II. 3. p. 76. V. 2. μὴ δέ. P. V. 4. ὀγκοτάτην. Marg. Cod. Lips. ὀξύτάτην. perperam. Illam superlativi formam Schneiderus excitavit in Lex. Gr. comparas ὀγκοτέρα ap. Aristotel. Problem. 58, 3. — V. 5. ἀμφοτέρους, φθόγους sc. Agitur de τάσσι pueri ὀγκοτάτην, et de τάσσι ipsius magistri, quae ὀγκοτάτη. Sic evanescunt difficultates, quibus olim hoc epigr. premi existimabam. — Nr. 188. τ' αὐτ'. Br. II. 366. nr. 30. An. II. 3. p. 78. V. 2. φίλει με λαβών. Verba sic collocata malim: καὶ σὶ λαβών με φίλει.

P. Nr. 189. Br. II. 366. nr. 31. An. II. 3. p. 78. — Nr. 190. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 32. An. l. c. p. 79. V. 1. ὁ γεῖρας es. P. σὶ om. Br. — Nr. 191. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 53. An. l. c. V. 1. οὐδ' ὄναρ. P. οὐκ ὄναρ. Br. Ne minimum quidem *barbas* vestigium fuisse significatur. V. 2. πῶς ἀνέβη. P. Br. τὸ δαιμόνιον est fortuna, h. l. calamitas, cum qua significatione ἀνέβη non bene conspirat. Suspicabar:

πῶς σ' ἄρ' ἔβη τοῦτο τὸ δαιμόνιον; Eurip. Hipp. v. 1571. καὶ νῦν ὀδύνα μ', ὀδύνα βάλει. Sed lenius Schaeferus in not. mst. πῶς συνέβη τοῦτο τὸ δ. Saepe sic $\overline{\sigma\upsilon\upsilon}$ in $\overline{\alpha\upsilon}$ abiit. Vid. Append. ad Soph. Antig. p. 156. ed. Erfurd. min.

Nr. 192. τ' αὐτ'. Br. II. 367. nr. 34. An. II. 3. p. 80. V. 4. *σαρκὶ λειπαιομένη*. P. ἄρτι λειπαιομένη, aut λειπαιομένων corr. Corn. de Pauw in not. mst. probabiliter. Cf. Theocr. Eid. II. 79. 80. — V. 5. *δακκλέπιστος*. P. γοητής. P. γοητής. Br. c. Salm. Quum γοητης non a verbo descendat, sed a substantivo γόη, rectius scribitur γοήτης, et γοητής. Caeterum hanc formam alibi non reperi. — Nr. 193. τ' αὐτοῦ. Br. I. c. nr. 55. An. I. c. p. 82. V. 1. οὐδὲ συμρναΐας πεμέσεις ὅτι σοὶ τι λέγουσιν Ἀ. νοεῖς. P. οὐ σοι σμ. νιμ. οὐ σοι γε λέγουσιν Ἀρ. νοεῖ. Br. c. Salm. In Lectt. autem Cod. lectionem restituendam existimat, hoc sensu: οὐδὲ νοεῖς Ἀ. ὅτι συμρναΐας νιμέσεις σοὶ τι λέγουσιν; quod a Stratonis facilitate et elegantia longe abhorret. Scripsi: ὁ τι σῖγα λέγουσιν. Sic ap. Lucian. Hermotim. §. 80. T. IV. p. 107. *τι σί γε*. Graevius correxit, *τί σιγῆς*; cui correctioni Gesnerus frustra obloquitur. Ibi tamen praeterea, orationis nectendae causa, legendum videtur: *τί σιγῆς, ὃ Ἐρμότιμῃ; εἰ θέλεις, διηγῆσομαι*. . . De *σῖγα λέγειν*, quin bene dictum sit, dubitare noli. Jo. Chrysost. T. III. p. 383. E. *σιγῶν ἐντεῦθεν ἀφίησι φωνήν, ἅπασι παρασιγῶν, μὴ ποιῆτε τοιαῦτα, ἵνα μὴ πάθῃτε τοιαῦτα*. quae cum similibus laudat Valken. ad N. T. p. 527. Moleager p. 587. nr. 122. *σιγῶν ὄμμασι τερπνὰ λαλεῖ*. Id. p. 577. nr. 63. *σιγῶν Ἑράκλειτος ἐν ὄμμασι τοῦτ'*. ἔπος αὐτοῦ.

Nr. 194. τοῦ αὐτοῦ. Br. II. 367. nr. 36. An. II. 3. p. 83. V. 2. *ἡρπαζεν*. P. Br. in textu. In Lectt. *ἡρπαζε* corrigit idem. At saepe-numero in his epigrammatis debilis positio littera paragoga roboratur. V. 4. *δεικονίας*. P. *δεικονίας*. Br. quem cf. ad Aristoph. Plat. 1170. T. I. p. 289. V. 5. *ναὶ μὰ σέ*. P. *ναὶ μὰ σε*. Br. — *ἀν ἑσαθρ.* P. ἦν. Br. — Nr. 195. τ' αὐτ'. Br. II. 367. nr. 37. An. II. 3. p. 85. V. 5. *εὐγενέτας*. P. *εὐγενίας*. Br. ἀλλὰς οὐ. *σπάνις εὐγενέτας*. Euripid. Androm. v. 772. et alibi.

¶ Nr. 196. τ' αὐτ'. Br. II. 368. nr. 38. An. II. 3. p. 85. — Nr. 197. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 39. An. I. c. p. 86. V. 3. *πρωτός που*

ἐπ' ἀνδράσιον. P. Br. κήρσιον ἐπ' αὐτῶσιον. Salmas. corrigat temere. Cf. Schneider. Peric. cr. p. 75. ὁραθείς. P. ὁραθείς. h. qui in Lectt. ὁραθείς corrigit. — Nr. 198. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. V. 1. προστάσιον. P. προτάσιον. Br. Salm. — Nr. 199. Br. l. c. nr. 41. An. l. c. p. 87. V. 3. χῶς λίγρος. P. χῶ. Br. V. 4. πολλάσις. P. πολλάσι. Br. V. 6. τὸν ἰδραχίον. Canymedem. V. 7. T. Hemsterh. ad Lucian. T. II. p. 258.

Nr. 200. τ' αὐτ'. Br. II. 369. nr. 42. An. II. 5. p. 87. V. 2. ἀ χειρός. P. ἐς χειρός. Br. — Nr. 201. sine auctoris nomine. Br. l. c. nr. 43. An. l. c. p. 88. — Nr. 202. Nec huic epigrammati nomen ascriptum. Br. l. c. nr. 44. An. l. c. p. 89. V. 1. ἀγαγὲν δὲ με. E. ὄργαζεν με. Br. V. 3. ῥίμψα δ' ἀπό. Fortasse, 'majore distinctione à hne v. 2^a deleta, scribendum: ῥίμψ' ἰδ' ἀπὸ Σμ. verbis cum ἔγρη conjunctis. V. 3. ἰδραμεν αὖ μου. P. ἰδραμον ἡ μου. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Codicis lectionem restitui, distinctione mutata: *si Zeno et Calais mecum currendo certassent, post me remansissent.* Alexis ap. Athen. L. VI. p. 244. E. ἱμοὶ παρασιτεῖν πρεῖττον ἦν τῇ Πηγῇ. "Ἡ τοῖς Βορέαδαις, ἣ εἰ τι θᾶττον ἔτε ἐρέχει. Cf. Additam. An. in Athen. p. 150. Theogn. 535. ἀκύντερος δ' εἰρηδα πόδας ταχέων Δαρπυῶν, Καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ ἴσι πόδες. Tyrtaeus Eleg. III 4. εἰ . . . νικῆνθ' ὄλων Θερήμιον Βορέην. — V. 4. ὕστερον εἰ ζῆτις. P. ὕστερος ἢ Ζήτης. Br. qua lectione hujus distichi elegantia prorsus corrumpitur.

P. Nr. 203. τ' αὐτ'. Br. II. 369. nr. 45. An. II. 3. p. 90. V. 1 exhibui lectionem Cod. in quam Br. c. Salmas. grassatus exhibuit: εἰ ἰθὺλὼν γιλιεῖς με, φιλῶ δ' ἐγὼ. V. 2. ἀπάγω. P. ἐπάγω. Br. c. Salm. *Appropinquandi, accedendi sensu*, quo usitatius ἐπαγοσθαι. Activum in locutione ἐπάγειν τοῖς πολεμίοις et similibus passim occurrit ap. Polybium, Herodianum et alios. — Nr. 204. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 46. An. l. c. p. 90. V. 1. χαλκίσιον. P. χαλκίσιον. Br. V. 3. εὖνα μίαισιον. P. σῆνα μύκησιον. Br. — Nr. 205. τ' αὐτῶ. Br. II. 370. nr. 47. An. II. 3. p. 92. V. 1. ἀπαλὸς ὅλως. P. sed litteris apposis emendatus. V. 3. ἀφυλάκτοις. P. ἀφύλακτοί. Br. c. Salm. in Apog. G. R. ubi praeterea in marg. corrigitur: *νῦν δ' ἀφύλακτος ὄμψα* ἦν δ'. — Nr. 206. τ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. Mutilum in initio esse censet Br. At si prima verba haberemus emendata, mihi

fortasse deesse videretur. V. 1. ἦν τοῦτω φωνῆς. P. ἦν τοῦτο φρο-
νῆς. marg. apogr. Lips. ἦν που τι φρονέω. marg. Apogr. G. R.
Lusus est; ut in Luciani Asino, verbis de palaestra puerili ad Veneris
palaestram translata. Prima verba fortasse sic corrigas: ἦν τεῦτ', ὃ
γῆλ', ὀνῆς. — V. 5. ὄχλς. P. ὄχλς. Br. in textu ex conj. Salm.
quam in Lectt. damnans, ὄχλοῦ corrigit, i. e. κινου, *cere*.

Nr. 207. τ' αὐτ'. Br. II. 570. nr. 49. An. II. 3. p. 94. V. 1.
σαῦραν. P. Br. σαῦραν scripsi. Vid. ad p. 569. nr. 3. v. 5. — V. 5.
ἀναδυμένην. Respicitur ad Venerem 'Αναδυμένην' quare majore
initiali scripsi. V. 3. ταύτης. P. ταύτην. Br. τότ' ἐν. P. ποτ' ἐν. Br.
Cod. lectionem revocavi: *tunc in illo dearum certamine*. V. 4.
ταύτη προπατρίειν. P. ταύτης οὐ προέκρινε. Br. ex emendatione
Salm. In προπατρίειν cave quid mutes; prima enim propter vocabuli
longitudinem producitur; fortasse etiam ταύτη Codicis tuearis analogiā
aliorum quorundam compositorum cum praepos. πρό, quae dativum
adsciscunt; malim tamen ταύτης cum Salmasio: *tres illas deas huic
posthabuisset*. Interrogandi signum in editione nostra permutandum
cum puncto. Ut autem in προκρίειν praepositio interdum abundare
videtur, (οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλ' ἐπὶ συγκρίσειν ἢ ὑπερθίσειν, ut pru-
denter monuit cl. Corsy ad Isocr. T. II. p. 51.), sic etiam in προ-
πατατρίειν.

Nr. 208. τ' αὐτ'. Br. II. 570. nr. 50. An. II. 3. p. 94. V. 2.
ἀναθλίβει. P. ἀναθλίβει. Br. ob sequentia futura. Sed vid. ad p. 122.
nr. 228. ad pag. 237. nr. 205. v. 4. — Nr. 209. τ' αὐτ'. Br. l. c.
p. 371. nr. 51. An. II. 3. p. 96. V. 2. μὴ δέισος. P. μὴ δέισος.
plurima spogr. μὴδ' εἰς. Br. verissime. P. V. 5. πορνικά φιλήματα.
P. πορνικὰ λαλήματα. Br. cum Salm. quae correctio in plura apo-
grapha transiit. In marg. Apogr. Lips. πορνικά πῆνα tentatur, quod
lectioni Salmasii non praefendum. Vid. Interpp. Hesychii in προ-
νικοί. T. II. p. 1060. Salmas. ad Scriptt. Hist. Aug. T. I. p. 146. —
πρὸ ἔργων. P, πρὸς ἔργω. marg. Ap. Lips. De hiatu nihil timendum.
Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 4. φίλημα. Aut hoc vocabulum, aut versu
praecedente φιλήματα depravatum. θύγημα scribendum, aut θυγήματα.
Hoc malim. αντίμα et φίλημα jungit Aelian. H. An. I. 2. pag. 7.
Xenoph. Ephes. III. 2. p. 54. καὶ τὰ πρῶτά γε τοῦ ἔρωτος ὁδοιοποιεῖ
ἐκλήματα, καὶ ψαῖσματα, καὶ πολλὰ παρ' ἐμοῦ δάκρυα.

Nr. 210. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. II. 570. nr. 52. An. II. 3. p. 97. C. Is.
sonii epigr. nr. CXIX. V. 3. $\alpha\varsigma$ $\mu\acute{\iota}\sigma\epsilon\varsigma$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\epsilon\lambda\pi\epsilon\gamma\eta$. P. $\acute{\alpha}$; an
 $\epsilon\lambda\pi\epsilon\gamma\eta$. Br. Scripsi: $\acute{\alpha}$ s $\gamma\acute{\alpha}\rho$. i. e. $\epsilon\sigma\tau\epsilon\varsigma$. ut nr. 211. v. 5. Falsi
pronomem excidere potuit post $\mu\acute{\iota}\sigma\epsilon\varsigma$. Hoc igitur ob correctionis
nitatem et ob rhythmum bacolicum praestuli conjecturae Schaez.
Meletem. p. 76. $\mu\alpha\lambda$ $\mu\eta\nu$ $\acute{\alpha}\varsigma$ $\psi\epsilon\delta\acute{\omicron}\varsigma$ $\delta\omega\epsilon\iota\varsigma$ $\alpha\varsigma$ $\mu\acute{\iota}\sigma\epsilon\varsigma$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\epsilon\lambda\pi\epsilon\gamma\eta$.
Nr. 211. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. I. c. nr. 53. An. I. c. p. 97. V. 2. $\alpha\delta\iota\kappa\alpha$!
 $\alpha\nu$ $\delta\epsilon\iota\kappa\alpha\iota$. Br. c. Salm. in Ap. G. R. V. 6. $\mu\eta$ $\delta\epsilon$. P. V. 8. $\sigma\kappa\eta$
 $\nu\epsilon\upsilon\varsigma$, ut est in Cod. quod me fugisse piget. Vid. ad pag. 55
nr. 408. v. 4. — Nr. 212. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. I. c. nr. 54. An. I. c. p. 97.
V. 2. $\epsilon\lambda\pi\epsilon\upsilon$. P. Br. in textu; in Lectt. $\epsilon\lambda\pi\epsilon\upsilon$. — $\mu\eta$ δ' $\acute{\alpha}\delta\iota\kappa\alpha$. P. $\acute{\alpha}$
 $\acute{\alpha}$ $\acute{\alpha}\delta\iota\kappa\alpha$. Br. in textu; in Lectt. $\mu\eta$ δ' $\acute{\alpha}\delta\iota\kappa\alpha$. dic aperte, ne $\delta\epsilon\iota\kappa\alpha$
quid vis? Sic Salm. in Ap. G. R. V. 5. $\epsilon\lambda\pi$ $\chi\epsilon\iota\mu\epsilon$ $\mu\alpha$. P. $\mu\alpha$.
Br. V. 5. $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau$. P. $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau$. Br.

Nr. 213. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. II. 572. nr. 55. An. II. 3. pag. 100. V. 1.
 $\epsilon\lambda\pi$ $\acute{\alpha}\delta\iota\kappa\alpha$. Vid. ad p. 597. nr. 186. — Nr. 214. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. I. c.
nr. 56. An. I. c. p. 101. — Nr. 215. sive auctoris nomine. Br. I. c.
nr. 57. An. I. c. p. 101. V. 2. $\sigma\iota\phi\epsilon\alpha$. nihil videtur diversum a $\sigma\iota\phi$.
nr. 206. et 213. In marg. Ap. G. R. $\sigma\iota\phi\epsilon$ corrigitur. Sed in h.
nomine posterior syllaba corripitur. — Nr. 216. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. I. c.
nr. 58. An. I. c. p. 101. V. 1. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. P. $\mu\alpha\lambda$ $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. Br. c. plur.
mis Apogr. V. 2. $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\upsilon$. P. $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\upsilon$. Br. c. alim. Brevis syllaba sine
frenda est in caesura, scribe: $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$ δ' $\epsilon\lambda\chi\theta\epsilon\iota\varsigma$ $\epsilon\lambda\pi$. Sic etiam Pau-
sius in not. met. Friedemann. de Met. Pent. Syll. pag. 310. $\mu\alpha\lambda$
 $\acute{\alpha}\lambda\epsilon\upsilon$ corrigit.

Nr. 217. $\overset{\cup}{\tau}$ $\overset{\cup}{\alpha\sigma\tau}$. Br. II. 572. nr. 59. An. II. 3. p. 102. V. 1.
 $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$. P. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\iota\varsigma$. Br. c. marg. Ap. G. R. Vid. ad p. 101.
nr. 237. v. 5. — V. 2. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. P. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. Br. $\acute{\alpha}\rho\alpha$. P. $\acute{\alpha}\rho\alpha$. Br. c. Salm.
Junxi, $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$, $\acute{\alpha}\rho\alpha$ ut ap. Aristoph. Plut. v. 439. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$, $\tau\iota$ $\acute{\alpha}\rho\alpha$.
Pherecrates Comicus ap. Hippocr. V. $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$, $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$.
 $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$; Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 460. — P. V. 1.
 $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. P. $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. Br. $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. Br. qui haec verba junxit
 $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. Cum praecedentibus potius nectenda. Sic p. 606. nr. 218.
 $\epsilon\lambda\pi$ $\acute{\alpha}\delta\iota$ $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$ $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$, $\acute{\alpha}\rho\alpha$ $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$, $\delta\epsilon\iota\kappa\alpha\iota$, $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. De $\acute{\alpha}\rho\alpha$
et $\sigma\iota\phi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$ vid. supra p. 185. nr. 802. — V. 3. $\tau\epsilon\iota\sigma\iota$ $\mu\alpha\lambda\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\varsigma$. P.

Nr. 218. τ' αὐτοῦ. Br. II. 373. nr. 60. An. II. 3. p. 103. V. 2. ταῦτα οὐ. P. τοῦτο οὐ. Br. Saepe ταῦτα ad unam rem refertur. Vid. ad p. 208. nr. 5. v. 4. — Nr. 219. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 61. An. I. c. V. 1. verba, καὶ μισθοὺς αἰτεῖτε, διδάσκαλοι, admirantis sunt. Fortasse tamen interrogandi signum addendum cum Schaefero. V. 2. εἰ γὰρ τὸ βλέπειν παῖδια; μικρὸν ἴσως; Br. Vitiosam distinctionem mutavi. V. 4. χρυσῶν. quaedam apogr. χρυσαίων. P. 92. nr. 51. οὐ χρυσός, χρυσοῦς δ' ἦλθε φίρων ἐκατόν. Cf. p. 605. nr. 239. Pollux IX. 59. p. 1024. εἰ μὲν χρυσοῦς εἴποις, προσυπακούεται ὁ στατήρ. V. 6. τί θείλει. Vid. ad p. 575. nr. 43. v. 2.

Nr. 220. τ' αὐτ'. Br. II. 373. nr. 62. An. II. 3. p. 104. — Nr. 221. Br. I. c. nr. 63. An. I. c. V. 3. στήθε. P. μὴ^{μs} δεθιῇ. P. μηδὲ μεθείης. Br. cum Salm. — V. 5. φείδω. Nonn. Dion. XIII. p. 364. 4. σοφὸν ὄρνιν ἐπέγραφε . . . φειδυμένοις ὀνύχισσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα. — Nr. 222. sine auctoris nomine. Br. II. 374. nr. 64. An. I. c. V. 5. τῇ χειρὶ. P. τῇ χειρὶ. Br. κώκους an κόκκους ambiguous in P. V. 5. ὅς δέ. P. non ὡς δέ, quod existimabat Br. Vid. supra ad nr. 210. v. 3. ποσὶν. P. ποσσὶν. Br. V. 6. ἐμπλέξας. P. ἀμπλέξας. Br. Orph. Argon. 1095. πύχτας ἀμπλέξαντες. — χειρὶ. P. χειρὶ. Br. V. 7. ἀπάλαιστος. P. non ἀπάλαιστος, ut Br. putat. Vid. ad p. 119. nr. 214. — V. 8. φησί. P. φημί. Br. frustra. Iis, quae in Animadversas. monui de pleonasmō verborum φησί, εἶπε, et similia, adde Lobeck. ad Soph. Aj. p. 335. et Heindorf. ad Platon. IV. p. 96.

P. Nr. 223. τ' αὐτ'. Br. II. 374. nr. 65. An. II. 3. p. 106. — Nr. 224. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 66. An. I. c. p. 107. V. 1. ἀπὸ προίτης. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 42. V. 3. ἐν σοί. P. ἐν σοί. Br. V. 4. κίρια. P. καίρια. Br. — V. 5. ἀφύλακτα. Suspica-bar: εἰ δ' αὖν' ἀνὰ πάντα μύμνετον ἀλλήλων. *sejuncta a se invicem*; quod verbo ἀρμυροδέντα respondet. Sed vulgata fortasse non sollicitanda. Amor et Pulchritudo, alati ambo, conjuncti et compositi sese invicem observant atque custodiunt. Quae custodia nisi adsit, celeriter au-fugiunt. — ἀλλήλων. Br. conjunxit cum ὥχετο; manifestum est, ge-nitivum ab ἀφύλακτα pendere. — Nr. 225. τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 67. An. I. c. p. 108. V. 3. καρποδόχου μητέρος. P. δημήτερος. Br. cum apographia.

Nr. 226. τ αὐτ. Br. I. c. nr. 68. An. I. c. p. 109. V. 1. *μυδαλιοντα*. P. *μυδαλιοντα*. Br. Novimus *μυδαλιος*, *μυδαλιος*, non autem *μυδαλιων*. *Μυδαλίους* dicitur et *μυδαλιος*, ut *εὐαλίους* et *εὐαλίον*. *μυδαλίους* occurrit ap. Nicandr. Ther. 562. V. 2. *ἄγροπον*. P. V. 3. *ἢ με παρουν*. P. *ἢ με πόθος*. Br. Verum esse, *ἢ με παρ' οὖν ἰδόμεν*, docuit Vir praestantissimus ad Longum p. 417. Cf. Koen. ad Græc. Cor. pag. 447. ed. Lips. Epicharm. ap. Athen. L. VII. pag. 277. F. *γλυκὺν ἐπ' ὧν ἐπιόμεν οἶνον*. Plato. Phædo. p. 71. D. *ἐξ οὗ τῷ ζῶντες τί τὸ γιγνόμενον*; — V. 4. *εἰδιγὴν ἔφεσον*. P. *εἰς ἰδιγὴν ἔφεσσιν*. Br. Nihil mutavi, nisi *ἐς* in *εἰς*, et distinctionem in fine versus positam delevi. V. 5. *θεόδωρος*. P. *Διόδωρος*. Br. ut p. 595. nr. 164. Theodorum puerum Strato iterum commemorat p. 605. nr. 247. — V. 6. *κοίτας*. P. *κοῖτας*. Br. De accusativo primæ declinationis interdum correpto, nec solum ap. Dorienses, dixi ad p. 89. nr. 13. v. 6. Evitare hoc poterat Strato scribens: *κοίτας μουνολογεῖς οὐκίτ' ἐν-ξόμεθα*.

Nr. 227. τ αὐτ. Br. II. 375. nr. 69. 'An. II. 3. p. 110. — Nr. 228. nomine auctoris non adscripto. Br. I. c. nr. 70. An. I. c. p. 111. V. 2. *φέρε*. P. *φέρε*. Br. V. 3. *παρήλινα καὶ*. P. *καὶ οὐ*. Br. — Nr. 229. τ αὐτ. Br. I. c. nr. 71. An. I. c. nr. 112. V. 2. *ὕστερόπουν*. P. *ὕστερόπουν*. Br. c. Salm. Orpheus Argon. v. 116. *ἐπεὶ νῦν οἱ αἰὲν Ἑριννύς . . . ὕστερόπους ἔπεται*. Alio sensu Aristoph. Lysistr. 326. *μῶν ὕστερόπους βοηθῶ*; — V. 5. *ἐλήλυθε*. P. *ἐπλήλυθε*. Br. c. Toupio, sine causa idonea.

τ Nr. 230. *καλλιμα*.^z Br. I. 463. nr. 8. An. I. 2. p. 260. V. 1. *ἐμ' ἐχθεῖ*. P. *ἐμ' ἐχθεῖ*. Br. c. Bendl. Sic est etiam in Apogr. Vos. V. 3. *ναίχι*. P. Br. *ναίχι* editur in Soph. Oed. Tyr. 676. idque ad analogiam adverbii *οὐχί* et aliorum. Veteres tamen Grammatici in *ναίχι* conspirant. Vid. Etymol. M. in *νόσφι* p. 550. ed. Lips. Stephan. in Append. ad Scr. de Dial. Attic. p. 227. a. Ap. Suidam T. II. p. 602. etiam *ναίχι* editum. V. 4. *καὶ εἰ ποθ' ἠράσθη*. P. *καὶ σὺ ποτ' ἠράσθη*. Br. c. editt. Theocr. Eid. VIII. 59. *ὦ πάτερ, ὦ Ζεῦ, εὐ μόνος ἠράσθην, καὶ σὺ γυναικοφίλας*. — Nr. 231. *στέρων*. Br. II. 376. nr. 72. An. II. 3. p. 113. V. 3. *εὐφρονα*. P. *ἄφρονα*. Br. Causam mutationis satis gravem non videbam. V. 4. *πατρὸς θανάτου*.

P. ἀθανάτου. Br. — Nr. 232. ^οκυθίν. Br. II. 104. nr. 2. An. II. 1. p. 276. V. 2. ^οἐντίσας αἰδώς ἀν. P. ἐντίσας δ' αἰς ἀν. Br. c. spogr. V. 3. ^οὅτε νεμσο. P. Br. μοι interposuit. — Nr. 233. ^οφρόντων. Br. II. 346. nr. 2. An. II. 3. p. 11. Vocabula in hoc epigrammate litteris sejunctoribus excusa, tituli sunt fabularum Menandri.

Nr. 234. ^οστράτων. Br. II. 376. nr. 73. An. II. 3. p. 114. In Plan. p. 472. Meleagro inscribitur. V. 1. γίγνωσά' ὅτι. P. γίγνωσά'. Br. c. Plan. — V. 2. ἐρήϊον. P. ἐρίον. Pl. Br. V. 4. ὁμη φθ. P. ὁμοῦ. Pl. Br. Scripsi ὁμή. Vid. Albert. ad Hesych. in ὁμά. Bentl. ad Callim. Fr. 293. — ^οἐξεμάραν. P. Br. ^οἐξεμάραν' ὁ χρ. Pl. Vid. ad p. 589. nr. 132. v. 5. — Nr. 235. ^οτ' αὐτ'. Br. II. 376. nr. 74. An. II. 3. p. 114, — Nr. 236. ^οτ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 75. An. l. c. p. 115. V. 3. φάτνη ῥόδα. P. Br. in Lectt. corrigit, φάτνη ἔπα. Parum probabiliter; quamvis merito quis miretur rosas in praesepe servatas, cane custode appposito. Quanto aptius Lucian. in Timon. §. 14. καθάπερ τὴν ἐν τῇ φάτνῃ νύνα, μήτε αὐτὴν ἐοθίλουςαν τῶν προδῶν, μήτε τῷ ἵππῳ πεινῶντι ἐπιτρέψουσιν. Cf. eund. Adv. Indoct. §. 30. — Nr. 237. ^οτ' αὐτ'. Br. l. c. nr. 76. An. l. c. p. 115. V. 3. οὐδέ με. P. οὐδ' ἐμέ. Br.

P. Nr. 238. sine auctoris nomine. Br. II. 377. nr. 77. An. II. 3. p. 116. V. 3. δὲ οἱ αὐτοί. P. δ' ἄρ' οἱ αὐτοί, malim ad hiatum tollendum. V. 6. ἴσταται ὁ πρ. P. ἀντίον Br. tacite in textu posuit, sensu reclamante. Junge: ὁ ἄλλοτε προδιδούς (ille qui se priorem ineundum praebuit) ἴσταται ἄλλοτε πάλιν ὅπως, idem mox init alterum. V. 7. ἐστ. P. Br.

Nr. 239. ^οτ' αὐτ'. Br. II. 377. nr. 78. An. II. 3. p. 117. V. 1. δώσω καὶ εἰκοσι δ' ἀντία ἔξεις. P. et sic Plan. nisi quod ibi αὐτίκα legitur. δέκα δέξο καὶ εἰκοσιν ἀντία δ' ἔξεις. Br. V. 2. χρυσούς. P. χρυσός. Br. c. Plan. ubi sic distinguitur: ἀρεῖ σοι χρυσός; Brunkius interrogandi notam sustulit, de brevi securus. Fortasse scribendum, mutatione minima: πέντε αἰρεῖς, δέκα δώσω· εἰκοσι δ' αὐτίκα ἀπείξεις. Ἀρεῖ σοι χρυσούς; ἤρεος καὶ δανάη. Quinque drachmas postulas? Decem tibi dabo; quin viginti statim accipies. Num aureo statere contenta es? Etiam Danaë χρυσῷ contenta fuit. Χρυσούς (vid. ad

nr. 219. v. 4.) viginti drachmas valebat. Meineckius in Cur. crit. ad Comic. Fragm. p. 19. not. 1. legit et distinguit: ^{α.} πέντ' αὐτεῖς; ^{β.} δὲ δὸς καὶ εἰκοσὶν· ἀντὶ δ' ἔξαις. ^{α.} ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς· ἤρκεσε καὶ ἀντὶ. „Decem drachmas postulas. Imo decem et viginti mihi praebe, et „anteriora tibi dabo. Jam ille, cui hoc pretium nimium videbatur, „respondet: ἀρκεῖ σοι χρυσοῦς. sufficit tibi aureus, quippe quo ipsa „Danaë contenta fuit.“ Haec mihi non satis videntur perspicua. Caeterum ad sensum cf. Theophyl. Simocatt. Epist. LXXXI. in eius initio legendum: εἰ μὲν τε (vulg. τοι) τοῖς ἀνθρώποις χρυσὸς πτωχότερον.

Nr. 240. Auctoris nomen non adscriptum. Br. II. 377. nr. 7. An. l. c. p. 117. V. 1. πολὺ αἰ ἐπὶ κρ. P. πολὺ ἐπὶ τοῖς. Br. c. Salm. ubi frigit articulus. Scripsi cum Hermann. ad Orph. p. 77. πολὺ μὲν ἐπὶ. V. 3. δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. — Nr. 241. ^τ αὐτ. Br. l. c. nr. 80. An. l. c. p. 118. V. 1. πεποίηκας. P. πεποίηται. Br. Fortasse scribendum: ὄγκιστρον ποίηκας· ἔχεις ἐμὲ δ' ἔχθρα, τίσιν. V. 2. autem ἔποι. — Nr. 242. ^τ αὐτ. Br. l. c. nr. 81. An. l. c. p. 118. Dedi supra p. 510. nr. 21. ex diversa recensione. V. 1. σαῦραν. P. Br. — ἀνιμ' ἰδεξας. P. ἄλκιμ' ἰδ. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — Nr. 243. ^τ αὐτ. Br. l. c. nr. 82. An. l. c. p. 119. V. 1. ἀπόλωλε. P. ἀπολώλεως. Br. Ultima syllaba omissa ob sequens ^α V. 2. πόσι. P. ποίσι. Br. Obscuro lusui in ποδάγραν et πρεῖλα fortasse lux affulget ex Eustath. ad Ἰλ. p. 645. 43. τὴν δὲ πρεῖλα καὶ ἄρπαγα καὶ λύκον ὁ Πανσάνιος καλεῖσθαι φησι. λύκοι appellantur etiam paedicones. Vid. p. 537. nr. 216. v. 5. p. 606. nr. 250. v. 1. Animadversa. II. 3. p. 123.

Nr. 244. ^τ αὐτ. Br. II. 377. nr. 83. An. II. 3. p. 119. V. 1. ξανθὸν εὐθύς. P. Br. Ne brevis syllaba relinqueretur in caesura, addidit δ' cum Hermann. ad Orph. p. 768. ὅλος. P. ὅλως. Br. quae mutatio non videtur necessaria esse. — Nr. 245. ^τ αὐτ. Br. l. c. nr. 84. An. l. c. p. 119. — Nr. 246. ^τ αὐτ. Br. l. c. nr. 85. An. l. c. p. 120. V. 1. γιλέϊ οὐκ. P. Br. Hiatus sustuli, ποῖα οἶδα scribens; qua correctione etiam melius vincitur oratio. V. 3. ἀποστιγχεῖ. P. ἀποστειγχεῖ. Br. Sic nr. 221. v. 3.

Nr. 247. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 378. nr. 86. An. II. 3. p. 120. V. 1. ἐπὶ τροίῃ. P. τροίην. Br. P. V. 5. τέλει μοι. P. τελείς μοι. Br. cum Salm. in Ap. G. R. V. 6. νῦν δ' ἄγε πεινῶμεν καὶ διὰ μηριόνην. P. ἔγ' ἐπαινῶμεν καὶ διαμηριόνην. Br. c. Reiskio; quod mihi non magis verum videtur, quam Toupii commentum: νῦν δ' ἄγε πίνωμεν καὶ διαμηριόσωμεν. quamquam πίνων et πεινῶν inter se permutantur ap. Aristoph. Lysistr. 279. Plut. 297. Cf. supra ad p. 548. nr. 509. v. 5. Requiritur aliquid, quod respondeat verbis, ἀλλὰ δ' ἔταιρόσυννος. Suspica-bar: νῦν δ' ἄγ' ἔταιρῶμεν. quod verbum de usu venereo usurpatur; nec solum de mulieribus. Etym. M. p. 349. ed. Lips. ἔταιρῆσας, πορνῆσας· ἔταιρηκώς, ὁ πεπορνευμένος, ἢ πεπορννηκώς. Athen. L. VI. p. 260. E. οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἱπανίστασθαι, πόλυντας ἔχουσαι; καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἔταιρουμένους· αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἑτέροις παρῆχον. Liban. Tom. III. p. 361. 6. ἐκ τίνος γὰρ δὴ δικαίου φῆς πάντας ὀρχηστὰς ἔταιρηκῆναι; Rhemist. Or. XXVIII. p. 342. A. καὶ διὰ τοῦτο οὐ μόνους τοὺς εἰς τὸ διδασκαλεῖον φοιτῶντας προσήγοντο καὶ ἐχειροῦντο. ἀλλὰ καὶ τὸν ἰκνυτοτόμον ἐξανίστων ἀπὸ τῶν σκνυτῶν ... καὶ τὸν ἱπαιροῦντα ἀπὸ τοῦ οἰκήματος. Vid. Solonis legem ap. Aeschin. c. Timarch. p. 34. et 44. Suid. T. I. p. 547. Δημοχάρης ... περὶ οὗ Τίμαιος φησιν, ἔταιρηκῆναι μὲν τοῖς ἄνω μέρει τοῦ σώματος. Id. in ἡταληκην et ἔταιρηκώς. T. II. p. 82. — Nr. 248. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 378. nr. 87. An. II. 3. p. 121. V. 2. μὴ δ'. P. V. 4. εἰ δ' ἀρέσει, τὴν σήμερον ic. — Nr. 249. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 379. nr. 88. An. I. c. V. 5. σίμβλοις. P. σίμβλους. Br. c. Salm.

Nr. 250. τ̃ αὐτ̃. Br. II. 379. nr. 89. An. II. 3. p. 123. V. 1. ἐπίκωμος. P. ἐπὶ κῶμον. Br. Alciph. I. Epist. XXXVII. p. 164. καὶ μέχρ' ἐν τῶν Ἀδωνίων καὶ ἐπίκωμός ποτε πρὸς ἡμᾶς, καὶ κοιμητόμενος ἐφοίτα. Athen. L. V. p. 180. A. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην οἷς ἀσχημονεῖ. ubi etiam ἐπὶ κῶμον fuit editum. Vid. Schweigh. Tom. III. p. 80. — μεταδόρπιον. P. μεταδόρπιος. Br. in Lectt. — Nr. 251. τ̃ αὐτ̃. Br. I. c. nr. 90. An. I. c. p. 123. V. 2. is γάρ. P. ἦς γάρ. Br. c. Schneidero. V. 3. ὅπισθεν. P. ὅπιθεν. Br. sic p. 374. nr. 115. p. 569. nr. 7. Faceto hic versus huc translatus ex Od. λ. 66. V. 4. ἔστω. P. Superscriptum ἱ, tam tenui ductu, ut vix appareat. ἔστω tamen non videtur sollicitandum esse. — Nr. 252.

τ' αὐτ'. Br. I. c. nr. 91. An. I. c. p. 124. V. 1. ταῖ λαμπ. P. Br. Scr. τῇ. V. 4. παλῶν γα. P. Br. παρὰ est παλαιοῦ. Toup. ad Suid. T. I. p. 349. ed. Oxon. lectores remittit ad Salm. de Jure Attic. c. 15. p. 352. qui liber nunc non ad manus est. Mihi Salmi conjectura παλῶν aridet.

Nr. 253. τ' αὐτ'. Br. II. 379. nr. 92. An. II. 3. p. 125. In Anlectis defectus signum appositum. V. 1. παύσας. P. παύσ. Br. cum Salm. In illa sensus obscuritate non ausus sum quidquam mutare. Fortasse inter duo haec disticha unum excidit. — Nr. 254. Br. II. 560. nr. 93. An. II. 3. p. 125. V. 1. κατατίλθιν. P. κατατίλθον. Br. P. V. 3. οὐ δύναμ' εἶπεν. P. Scripsi, οὐ δύνατ' εἶπαι, cum Klotzio, hoc uno in loco feliciter conjectante. V. 4. οὐ δύναται. P. οὐ δύναται. Br. c. Salm. quod per se concidit, vera lectione v. 5ta restituta. V. 5. πολλοῦ. P. πολλῷ. Br. V. 6. μένως. P. μένον. Br. Illud restitui, quod sine causa mutatum est. V. 6. πόσους. P. τόσους. Br. qui verba sic distincta dedit: ἔχει μένον, θιὸς ὦν· πηλίκος, ὃ δὲ τόσους. Interpunctionem emendavi ad mentem Schaeferi in not. mst.

Nr. 255. τ' αὐτ'. Br. II. 380. nr. 94. An. II. 3. p. 126. V. 1. οὐδ' αὐτῇ. P. Br. Fortasse, οὐκ αὐτῇ. V. 2. ῥίμασιν. P. ῥίμασι. Br. cum Salm. recte. V. 4. μή τι π. δύνασαι. affirmative extulit Br. quum sit interrogatio: num habes, quod huic argumento opponas? Plato in Lys. p. 208. E. μὴν μὴ τι ἠδίκησας τὸν πατέρα; — Nr. 256. μελίσσας. Br. I. 3. nr. 2. An. I. 1. p. 15. V. 1. χειρὶ. P. χειρὶ. Br. V. 2. ψυχράτην. P. Graef. ψυχράτης. Br. V. 3. πατέπλεξ. P. πατέπλεξεν. Br. V. 5. ἐπέπλεον ὡς ἀπ' ἀκάνθης εἰς ῥόδον. P. ἐπέπλεον, ὡς ἔ' ἀπ' ἀκάνθης Ἴην ῥόδον. Br. Vir Doct. in Ephemer. Jen. 1812. p. 180. corrigit: ὅς δ' ἀπ' ἀκ. Εἰς ῥόδον. εἰς enim, ut ὡς, inservire comparationi. Cf. Schaefer. ad Theocr. Eid. XIV. 28. qui usus vereor, ut huic loco satis conveniat. Mihi Meleagri ingenio accommodatum videtur, quod in marg. conjeci: ὡς ἀπ' ἀκάνθης, εἰς ῥόδον. ut eadem res bis dicatur, primum per periphrasin, tum discrete. — V. 8. οὐδ' αὐτῇ. P. Οὐδ' αὐτῇ. Br. Cf. p. 583. nr. 95. v. 6. — V. 10. ἱμερτοῦς ἀρετῆς. Haec sincera non videntur. Graecus suspicatus in not. mst. ἱμερτοῦ δ' ἑρατοῦς κλ. aut, ἱμερτοῦς ἑρατοῦς κλῶνας. ut h. versus, tamquam ἐπιφώνημα additus, de omnibus omnium puerorum floribus accipiat. Neutra harum conjecturarum mihi ex omni parte

satisfacit. Pueri nomen in ἀρετῆς videtur latere. V. 11. *μυρόπνονν*. P. *πυρόπνονν*. Br. cum plurimis apographis.

Nr. 257. *ἔ αὐτ.* Br. I. 38. nr. 129. An. I. 1. p. 145. V. 2. *ὀρεῖσθες*. P. *ὀρεῖσθες*. Br. Codicis lectionem tuetur Albert. ad Hesychi *ὄρεσι, δασυί, σφραγίδες*. unde *ὀρεάνη, εἰρητή, φραγμός*. Eurip. Bacch. 611. — *σελλεῖν*. P. *σελλεῖν*. Br. V. 3. *εἰς ἵνα μόχθον*. P. Graef. *εἰς ἵν' ἄμοργμον*. Br. cum Salm. V. 4. *ἑμνοθέταν*. P. Br. Per ἑδ bene dicitur *μόχθος ἑμνοθέτης*, sed in hac verborum conjunctione non dubitavi scribere, *πάντων ἑμνοθετῶν*. Cf. ad p. 82. in Mellesgri Prooem. v. 2. Junge: *Μελέαρον βύβλην ἐπὶ ἐνελξαμένον τὸν ἐκ πάντων ἑμνοθετῶν ἡθροισμένον εἰς ἵνα* (iunctim) *μόχθον ἐπελλίσσαι*. V. 7. *δρακοντείσειν αὐτοῖς*. P. *δρακοντείσειν αὐτοῖς*. Br. Emen-davi, una littera mutata, *δρακοντείσει ἴσα ἡμῖν*, quod Graecus in textu posuit. — Nr. 258. *στράτων*. Br. II. 381. nr. 98. An. II. 3. p. 128. V. 3. *φιλόπαισι*. *puerorum amatoribus*. Sed propter ἄλλοις malim tane, ἄλλοιςιν *αἰεῖ, φίλε, παισὶ χαράσω*. V. 4. *τίς μοι*. P. *τίς ἔμοι*. Br. c. Salm. — *ἐνίδωνε*. P. *ἐνίδωνε*. Br. c. Salmasio.

XIII.

Διαφόρων μέτρων.

¶ Nr. 1. *φιλίππον πεντάμετρον μόνον*. Br. II. 212. nr. 4. An. II. 2. p. 142. Ex solis pentametris concinnatum poema habemus in Heliodori Aethiop. III. 2. p. 173. In Inscriptione, quam dedimus in Append. nr. 140. Tom. II. p. 804. post duos pentametros hexameter sequitur. V. 3. *ἐφημέριοι*. P. *ἐφημέριοι*. Br. V. 4. *πᾶσι*. P. Ob spondenum in altero hemistichio Br. c. marg. Ap. Lips. dedit: *πᾶδιν ἐνὶ μέθοις ἐργασίας το καλοῖς*. V. 5. *πᾶσι*. P. *πᾶσι σὺν φανεροῖς δύναμιν*. Br. quam temeritatem nemo facile probabit. Versus ex decem longis syllabis constat. Cui si praecedens fuit similis, scribendum: *ἐν πᾶσιν μέθοις ἔργοις τ' ἐν καλοῖς*. — Nr. 2. *φαιδίμου τρίμετρον*. Br. I. 261. nr. 2. An. I. 2. p. 187. V. 2. *ἡλίκος*. P. V. 3. *κηφισαῖός*. P. *κηφισαῖός*. Br. Vid. ad p. 376. nr. 129. v. 3. *ὦ χάρις*. P. *ὦ χαροῖς*. Br. c. Reisk. et Benth. ad Callim. fr. p. 567.

Nr. 3. Θεοφρίτου χαλὸν τρίμετρον. Br. I. 382. nr. 20. An. I. 2. p. 207. V. 2. μή ποτ' ἔρχεν τῷ τέμβει. P. μὴ ποτέλχεν. Br. c. edit. Theocriti. V. 3. χορηγῶ. P. χορηγῷ. editi. nonnullae. — *Nr. 4. ἀνακρίοντες τετράμετρον.* Br. I. 116. nr. 69. An. I. 1. p. 197. V. 2. δουλείην. P. δουλείην. Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *Nr. 5. φαλακρὸν τρίμετρον μέλουρον ἢ κίλουρον κατὰ τινος.* Br. I. 421. nr. 1. An. I. 2. p. 246. V. 1. νικῶ. νικῷ Salm. ad Solim. p. 28. D. Diogen. Laert. VI. 33. p. 331. πρὸς τὸν εἰκόντα. Πέθια νικῶ ἀνδρας ἡνὸς μὲν οὐκ, εἰκον, ἀνδρας, οὐ δ' ἀνδραπέδα. Cf. Ib. VI. 43. p. 33. Supra p. 453. nr. 566. In Append. Epigr. nr. 85. T. II. p. 787. — V. 5. κλειρὸς ἢ ὤππερ ἄμμιν. P. κλειρὸς ὤππερ ἄμμιν. Br. Fortasse tamen scribendum: ὤππερ ἄμμο. inclutus ut nos. i. e. victoris e certaminibus reportatis clarus. V. 6. Ἰσθμῶν. P. Ἰσθμοῦ. Br. c. Salm. Codicis lectionem tmetur Hermann. ad Orph. p. 721. ἢ τὸ δ'. P. Br. Scripsi, ἢ τὸ δ'. ubi autem tu? Notandum verbum ἔμπερ, derivandum, ni fallor, ab ἔμπερμι (a πάω, πάομαι) pro ἐνίκη. ubi autem ille victoriam nactus est? Tum in exitu versus ἔμπερς scribendum. Aliibi non occurrit. V. 7. ἦραν. P. ἦρε. Br. Quod non necessarium. Vid. Br. ad Apollon. Rhod. II. 496. p. 76. et p. 222. ad Aristoph. Ran. vers. 1068.

Nr. 6. Nomen auctoris non adscriptum in membr. Phalaeco tribuit Br. I. 421. nr. 2. An. I. 2. p. 246. V. 1. post Θριάμβον distinxit Br. Rectius verba sic junges: ἀμπερασθὲν εἰς Θριάμβον νισσῶ. P. V. 4. ἔστασα. P. ἔστασ'. Br. Sic hoc verbum a multis grammaticorum scribitur, spiritu leni, quando transitive significat. Vid. Etym. M. p. 516. 21. ed. Lips. et Schol. Venet. ad 'Il. μ. 56. Rectius tamen ἔστασα scribi, monuit Buttm. Gr. gr. §. 95. p. 22. ed. 5^{tae}. Thiersch. Gr. gr. p. 188. — V. 5. κατίπερθε. P. κατίπραζε. Br. c. Salm. in Ap. G. R. Minus, ni fallor, jejunum quod in marg. suspicatus sum: ὅσα γὰρ ποθ' ἐπαιξε λαμπρ. ἀνὴρ. Sed lenius erit procul dubio: ὅσα γὰρ καμ' ὁ νέρθε λ. ἀνὴρ. vir clarus, qui nunc est apud inferos. V. 7. καὶ τί τοῖς. P. κίπλι τοῖς. Br. c. Salm. Dedi καίτε, quod in Codd. καίτε scribitur.

Nr. 7. καλλιμα κωμικὸν τετράμετρ. Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. Anna Fabri tres tetrametros in sex Anacreonticos divisit, sequente Br. I. 465. nr. 18. An. I. 2. p. 273. V. 1. μενίτας. P. μενοίτας. Br. Quum Lyctius Menalcas Suspenderet Dianae Arcum

locutus haec est. Grotius. V. 2. *τῇ κέραστοι.* P. *τῇ κεραστοί* Salm. ad Simm. Ov. p. 166. *τῇ κεραστῇ* Idem in marg. Ap. G. idque Anna F. amplexa est. Vere Br. *τῇ, κίρας τοι.* — Nr. 8. *θεοδωρίδα τετραμέτρον ἀρχιλόχειο.* Edidit Huschk. Anal. cr. p. 204. Paralip. I. nr. 148. p. 708. V. 1. *τόρασφυρήλατον.* P. Syllaba fugitiva revocata scripsi, *τὸ γέρας.* Subaudi *ἀνέθηκε.* — *ὥς τάχει.* P. *ὡς τάχει.* V. 2. *ἀνείλε τὸν χάλκιον.* P. Scripsi, quod metrum postulabat, *ἀνείλετο χάλκιον λέβ.* Praeterea corrigendum videtur, *παῖς ὠριστομάχεις.* —

Nr. 9. *καλλιμα πεντάμετρον βακχικόν.* quod in *τροχαϊκόν* mutandum censet Bentl. ad Fr. Callim. nr. CXV. p. 485. ed. Egm. Dedi in Paralip. I. nr. 149. p. 709. Suprascriptum in Cod. *ἔτε δὲ οὐ τέλειον τὸ ἐπίγραμμα.* V. 1. laudat Hephaest. Enchir. p. 19. *ὑπὲρ διανήξας.* Moschus Eid. II. 84. *οὐδὲ μὲν οἶος ὦλκα διατμήσσαι.* Dionys. Perieg. v. 1043. *ἄλλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς.* V. 2. *λεσβίην.* P. *λεσβίης.* Bentl. *ἄωτονενταρ.* P. *οἶνανθες.* Bentl. Unde Hotchkis ad Hephaest. p. 35. ed. Gaisf. *οἶνανθες τ' ἄγασ* corrigendum suspicatur. Vera est lectio cod. *οἶνάνθης ἄγων.* quam etiam versio latina expressit: *multa quoque ferens nectar florem vitis Lesbiae.*

Nr. 10. *τοῦ αὐτ. τετραμέτρον ἐκκαίδεκα συλλαβῶν. οὐδὲ τοῦτο τέλειον.* Bentlej. in Callim. Fragm. nr. CXIV. p. 485. Paralip. I. nr. 150. T. II. p. 709. V. 1. *ἀνυσατομον.* P. *ἀ ναὺς ἀ τὸ μόνον.* Bentl. quod multum praefero alteri ejusdem conjecturae, *ἀμίτομον.* — *ἐμειν.* P. *ἐμίν.* Bentl. *ζωᾶς.* P. *ζοᾶς.* Bentl. V. 2. *ἀρητάξας.* P. Bentl. Scripsi *ἄρπαξας.* — *ποτιτεζήνος.* P. *ποτί τε Ζανός,* correxi, i. e. *πρὸς Ζηνός σε ἰκνεύμαι.* Theocr. p. 204. nr. 337. *ὥς μιν ἐπ' ἄμαρ αἰὲ θυέεσσιν ἰκνεῖται.* i. e. *λίσσεται.* — *λιμένοσκόπων.* P. *λιμένοσκόπος Φοῖβος* est ap. Antip. Thess. p. 494. nr. 25.

δ

Nr. 11. *σιμωνι πεντάμετρον ὑποχρηματιξ.* Br. I. 141. nr. 77. An. I. 1. p. 253. V. 1. *ἀνέθηκεν.* P. *ἀνέθηκε.* Br. V. 3. *δεναῖ τε χειρὶ πολλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.* P. *χειρὶ δεινὰ πόλλ' ἔρξε καὶ βίε.* Br. Scripsi, una littera mutata: *δενᾶ τε χειρὶ πολλὰ ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.* quae verba jambicum efficiunt octonarium. — Nr. 12. *ἡγησάπουν ἐπὶ ἑξαμέτρον τριμέτρον ἐπαδόμενον.* V. 3. *ἐκύλισαν.* P. *ἐκύλισαν.* Br. Cf. p. 154. nr. 72. p. 377. nr. 132. V. 5. *ῥάσθη.* P. *ῥάσθη.* Br. c. Salm. in Ap. G. R. — *διάπαντα.* P. *διὰ πάντα* scripsi cum Schaefero ad Apoll. Rh. Tom. II. p. 274. V. 6. *εἰς ἔριπον.* P. *εἰς*

Σίρρον Br. c. alia. *αἰδοῖον*. P. *αἰδοίων*. Br. V. 7. πρὸς *ξένον*. P. *προξένον*. corr. Br. in Lectt. cum Schneidero. Proxenetæ Abditarum, qui Scirphi erant, hominis cadaver agnitum sepe fecerunt, ut Timarchi naufragi corpus agnitum ejusque cineres ad cognatos nris esse dicantur in epigr. Theodorid. p. 524. nr. 738. Archi. p. 31. nr. 55.

P. Nr. 13. *ἀδισκός ἐπιξάμετρον πεντάμετρον ὑπετάμετρον*. Br. III. 174. nr. 119. An. III. 1. p. 355. V. 1. *πυρρῶς*. P. *πυρ*. Br. c. Salm. V. 3. *κυνονίαστος*. P. abundante *ι*, ut passim. *εὐρύστω*. P. Br. Sc. *εὐρύστω*. — Nr. 14. *σιμωνίδου ἐπι ξάμετρον πεντάμετρον καὶ δύο τρίμετροι, ἔλτα ἑξάμετρον*. Br. I. 159. nr. 71. An. I. 1. pag. 248. V. 1. *δάνδης σταδιαδρόμος*. P. *Δάνδης σταδιός*. Br. Cf. Scaliger. ad Eusebii Chron. p. 428. Diodor. Sic. XI. 55. p. 44. V. 2. *ἐκπόροτον*. P. Quum in nonnullis apogr. *ἐκπόροτον* legitur. Br. *ἐκπόροτον* dedit. — V. 4. *ἐν Ἰσθμοῖ*. ut ἐνὶ Πιθμοῖ ap. Acl. Rh. I. 556. Vid. Schaefer. T. II. p. 369. ad Gregor. Cor. p. 369. — *πεντακταίδην ἐν νερμῶ*. P. *πεντακταίδην ἐν νερμῶ*. Br. *πεντακταίδην νερμῶ* scripti cum Schaefero l. c. Eadem v. 3to *Ὀλύμπια* debet pro *Ὀλύμπια*.

Nr. 15. *ἀδισκός ἐπὶ δύο ἑ μέτροις* (scr. *ε* μέτροις i. e. ἑξάμετροις) *πεντάμετρον*. Br. III. 174. nr. 120. An. III. 1. p. 355. Cf. Pausan. L. VI. 3. p. 459. V. 2. *νερμῶ*. P. *νερμῶ*. Br. δις *Ὀ*. P. *τρίς*. Br. c. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. II. p. 14. Certè Pausania tres Diconis commemorantur victoriae Olympicæ, prima puero, tres deinde adultiore ætate reportatæ. V. 3. *στρατιώτου*. P. *συρανοσίων*. Br. — Nr. 16. *ἀδισκός ἐπὶ τριῶν ἑξάμετροις πεντάμετρον*. Br. I. 138. nr. 66. An. I. 1. p. 243. Inter Simonidis epigr. exhibit Br. quem errorem in Lectt. agnovit. Cf. Pausan. L. III. 80. p. 354. VI. 1. p. 453. ed. Fac. V. 3. *τῇδ' ἔσθηα*. P. *ἔσθηα*. Br. c. Valken. ad Adonias. p. 199. C. *μόνον δέ με*. P. *δ' ἐμὶ*. Br. quod mihi h. l. videtur verius. — Nr. 17. *ἐπι ξάμετρον δίμετρον*. Br. I. 142. nr. 80. inter Simonidea, sine causa idonea. An. I. 1. p. 156. Cf. p. 480. nr. 757. Notandus hiatus in *πονα ὕδωρ*, cujus tollendi nulla apparet ratio. — Nr. 18. *παρμένοντος ἐπὶ ἑξάμετρον ἑνδεκασλλαβ*. Br. III. 174. nr. 121. inter *ἀδισκοντα*, Reiskii secutus sententiam, qui *Παρμένοντος* non auctoris, sed dedicantis nomen esse existimat. An. III. 1.

p. 356. V. 1. *χάλια* ἔργα. Vid. ad p. 310. nr. 650. V. 2. *κντροῦραγῃ*. P. *κντροπαγῃ*. Br. c. Salm. remittens ad Macedon. ep. 13. p. 126. nr. 247. ubi *κντροπαγῃς ἄγμιστρον* editum. Sed rectius Cod. *κντρομανῃς*. Sic hoc quoque loco non dubitavi scribere *κντρομανῃ*, quod puero convenit, qui calcaribus in cursu certamine non parce usus fuerat. — *βαλοῦσα*. P. *λαβοῦσα*. Br. c. Salm. V. 3. *ψύλλη*. P. *ψύλλη*. Br. c. Salm. *ψύλλῃ* scripsi cum Reiskio et Corn. de Panw in not. mat. *ψύλλος* de equo non instrato, Xenoph. de Re Equ. c. VII. 5. *ἐπισιδάν γε μὴν καθίζηται, ἴάν τε ἐπὶ ψυλοῦ, ἴάν τε ἐπὶ τοῦ ἐμπικίου*. V. 4. *χρυσῆς*. P. *χρυσῆς*. Br. qui in Lectt. *ἀγλαῆς* tentat et *ἰερῆς*. Prior lectio optime habet. Vid. ad p. 197. nr. 292. V. 5. *καὶ ἐλατῖται*. P. Br. Non poenitet coniecisse: *Ἀμνυλαῖται βασιλῆες* i. e. DioscURI, quod in Animadversionibus adstruxi. *πλωτήρων σωτήρων Ἀμνυλαῖται*. *Θεοῖσι* de iisdem est in Append. Epigr. nr. 219. T. II. p. 826. Geminorum sidus οἱ *Ἀμνυλαῖται ἡμίθεοι* vocantur ap. Maxim. π. κατ. 337. et *Θεραπναῖοι διδυμοὶ* v. 96. 475. Cf. Wesseling. Probabil. p. 204. Formam *Ἀμνυλαῖτης* agnoscit Steph. Byz. in *Ἀμνυλαῖ*. Eustath. ad *Ἰλ.* p. 223. 26. Hiatus in dativo *παίδι* offensionem non habet.

¶ Nr. 19. *σιμωνιδῷ ἐπιεξαμείτω ἔννεα συλλαβῇ*. Br. I. 140. nr. 75. An. I. 1. p. 248. V. 1. *ἐννίκαι*. P. *ἐννικα*. Br. V. 4. *ἐξήκοντα ἀμφοφορεῖς*. P. sic, non *ἀμφορεῖς*, ut Br. existimat, qui *ἐξῆς, ἀμφοφορεῖς* dedit cum Salmasio. Sed hic postea in Inscript. Regillae p. 87. correxit, *ἐξήκοντ' ἀφορεῖς*. *Ἐξήκοντα* librario deberi, *ἐξῆς* pro compendio, habenti, nullus equidem dubito. In Panathenaeis victoribus singulae olei amphorae dabantur. Distinctionem mutavi. Verba *πέντε ἀμφοφορεῖς ἐξῆς ἐπὶ (ποσούτοις) ἀέθλοις* appositionis vim habent post *στειφάνους*. V. 5. *ἐν ζαθέται*. P. *ἐν ζαθέτω*. Br. Codicis lectionem restitui. ἢ *Ἰσθμὸς* est ap. Pindar. Ol. VII. 149. VIII. 64. Nem. V. 69. et alibi. — οὐδ' ἐγένοντο ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί. P. Haec verba misere depravata leni mutatione correxi: *Ἰσθμῷ δ' ἐν ζαθέτῃ τοῖς ἐπισχεσθῶ ἄλλ' ἐγένοντο Ἀκτῇ Πορτομίδοντος ἀθλα*. in *Isthmo*; in Neptuni littore, ter continuo alia ipsi contigerunt praemia. ἄλλ' ob similitudinem litterarum *οὐ* et *α* facile in οὐδ' abire potuit. V. 7. *σεμεία*. Aut hoc loco, aut v. 7. hoc nomen depravatum est. *Τεγίεα* scripsit Br. V. 11. *φλιούντι σ.* P. Ad verbum insplendum *καὶ*, interposuit Br. parum probabiliter. Multo elegantius, *φλιουντεύω* in Ap. G. et ap. Reiskium.

Nr. 20. σιμωνίδ' ἐπιεξαμέτρῳ ἐναλλαξ̄ τότε κωμικὰ τετραμέτρ' δι
 συλλαβῆς λιπὲς τὸ ἀρχαῖον σκάζων τρίμετρον. Br. I. 139. nr. 69.
 An. I. 1. p. 246. V. 1. ὥπως ἀν ὥλκις obscurum in P. Ὀλκις ἐκ
 ap. Theocr. Eid. III, 26. — Nr. 21. θεοδώριδα ἐπε τῷ ἀρτίῳ τρι-
 μέτρῳ διμέτρ' ἀπὸ τοῦ ὑπορχηματικῆς ἐμέτρ'. Br. II. 45. nr. 8. An. II.
 1. p. 124. V. 2. τῷ λεγισκοῦν. P. τῷ ἄγεισκοῦν. Br. V. 3. τοῖς
 σιμωνίδα' πλάθας. P. τῆς πλάτας. Br. c. nonnullis apogr. Verior
 videtur correctio Pierisoni σπάθας. Vid. Koen. ad Gregor. Cor.
 p. 259. s. ed. Lips. V. 5. καίνα τε καὶ γὰν καὶ πελαγεοθίστρια. P.
 κενά τε κέρητ' κἀπικαυθίστρια. Pierison. κενά τε γὰρ τοι κἀπλ.
 Br. c. Toupio. Equidem syllabās καίαν mutavi in κλαγγάν, quae
 lenissima imitatio, sensuique accommodatissima. κλαγγῇ de tympano-
 rum tubarumque strepitu usurpari solet. V. 6. διθυραμβόχαρα. P.
 διθυραμβόχαρα. Br. c. Toupio. Faciunt huc, quae de vano dithy-
 ramborum sono dixit Valken. ad Callimach. Eleg. Fragm. p. 285.
 Cf. Addenda nostra T. III. 2. p. 462. V. 7. εἰ δέ κε ζῶεν. P. ζῶ.
 Br. c. Pierison. εἰ δέ γ' ἔζοεν, Τύμπανόν κ' ἐρύσῃ correxit Schaefer.
 Meletem. p. 50. qui se non repugnaturum esse ait, si quis malit, εἰ
 δέ κ' ἔζοεν, particula κ' in utroque orationis membro repetita.
 P. 628. nr. 81. Ζεὺς γάρ κ' ἔδθηκε πῆσον, εἰ κ' ἔβούλετο. — V. 8.
 γε ἐρύσῃ. P.

Nr. 22. παίδιμον ἐπε γ' μετ' ἀρτωεπιπιδ' τετραμέτρ' ἡρώϊα κ'
 τ' παρεσχάτ' σκάζων. Br. I. 261. nr. 1. An. I. 2. p. 184. V. 1. γί-
 γαντος. P. et Br. in Lectt. quum in textu γιγάντων dedisset ex prae-
 postera commendatione Salmasii. V. 2. ἐπασργε ἀνάσσω. P. ἐπασργ'
 Ἀπολλων. Br. ex conj. Salm. in Ap. G. R. Fortasse ἀνάκτωρ scri-
 bendum. Hesych. ἀνάκτωρ, θεός, βασιλεύς. P. V. 3. αὐ οἱ φαίρηται
 λύεται. P. οὐ σοί. Br. Ipse suspicatus sum: οὐδ' ἡ φαί. Sic tamen
 indicativus inter imperativos parum est commodus. Praeterea verbi
 λύεται h. l. ambigua est significatio. V. 4. τὸν δε δ' ἐπ' ἡϊθέσις
 οἰστρον στρέφειν ἔρωτος. haec omnia uno versu P. τὸν δ' ἐπ' ἡϊθέσις
 οἰστρον. Br. vacillante versu. τόνδε δ' ἐπ' restituī. Ad versum imple-
 dum, ἐπ' ἡϊθέσις scripsi. Sed nondum poenitet olim correxisse:
 τόνδε δ' ἐπ' ἡϊθέσις οἰστόν. — στρέφειν. P. στρέφεις. Br. c. Salm.
 Infinitivus imperativi locum obtinet. τόγρ' αἶλ. πᾶρως. P. ὅγρ' αἶλ.
 πᾶτρη. Br. c. Salm. in Ap. G. R. τόγρ' servavi. Vid. Br. ad Apoll.

Rh. IV. 1487. In *πάτρῃ*, ut saepe alibi, jota adscriptum depravatum est in *ε*. V. 7. *πυρός γὰρ ἀλκῇ*. P. *ἔρως γὰρ ἀλκῇ*. Br. *πυρός γὰρ ἀλκῇ* existimabam scribendum, nominativo ex praecedente *ἔρωτος* assumpto. Sed *καὶ* obstat. Quare vide, an Codicis lectio sic accipi possit: *Flammae vis*, quam Amor accendit, et ipse Amor, deorum potentissimus. Aut legendum: *πυρός γὰρ ἀλκῇ κάρθ' ὑπέρτατος θεῶν*. adverbio *κάρτα* cum *ἀίξει* juncto. Vid. Addit. ad Athen. p. 66. Sive vocibus non transpositis, *κάρτα θεῶν ὑπέρτατος* ubi *θεῶν* monosyllabum. V. 8. *αἰὲν ὅδε*. P. *οἶδεν αἰεὶ* . . *ἀίξειν*. Br. Lectionem Cod. servavi *ἀίξειν* in *ἀίξει* mutans. V. 9. *δῶ*. P. *δός*. Br. cum Salmas. *σχοινίων*. P. *Σχοινίων*. Br. c. Salmasio.

Nr. 23. ἀσκληπιάδ' ἐπιτετραμέτῳ τῷ γεγονότι ἀπὸ ἀρτί γ' ἡμέρῃ
πρὸςθεσιν βάσεως τελευταίας μέλουρ' *τρίμετῳ*. Br. I. 219. nr. 57.
An. I. 2. p. 55. V. 1. εἰ *τε* ^ῆ *παῖδ' ἐισ' ἀκουσον*. P. εἰ *τε* ^ῆ *χαρτὸν εἰς ἀκουσον*. Br. c. Salmasio. Scripsi, una littera interposita: εἰ *τε καὶ* *κονεῖς*, ἀκουσον. licet *festines*, paulum tamen *ausculta*. Cf. p. 255. nr. 337. v. 1. 2. *κονεῖν* pro *ἐκκονεῖν*. Etymol. M. in *ἀκόνῃ* p. 46. ed. Lips. *κονῶ*, τὸ *ἐνεργῶ*. Hesych. *κόνει*, *σπεύδει*, *τρέχει*. *Κονεῖν*, *ἐπείγασθαι*, *αἰσθάνεσθαι*, *ἐνεργεῖν*. ubi *αἰσθάνεσθαι* pertinet ad *κοεῖν*. Maxim. π. κατ. v. 603. εἰ δὲ *σεληναίη* *ξυνὴν* *τρίβον* *ἐκκονέησιν* *Ἀστροῖς*. ut correxit Dorvill. ad Char. p. 756. — V. 6. *ᾤσαν*. P. *ᾤων*. Br. *ἀπώλεν*. P. *ἀπώλον*. Br.

Nr. 24. καλλιμα^ς ἐπιτῇ ^τ *προαγον* ^τ *τετραμέτῳ* *δοχάτῃ* *δικοδία*
ἑνδεκασύλλαβ. Br. I. 465. nr. 19. An. I. 2. p. 274. Versus sic dis-
pescui, ut habentur in Codice. Br. Anacreonticos esse existimabat.
V. 1. *τῇ ἀφροδίτῃ*. P. *τῇ φροδίτῃ*. Br. c. Ernestio. V. 2. *σειμόνῃ*.
P. *Σιμώνῃ*. Br. c. Ruhnkenio. εἰκὼν αὐτῇ. P. *μορφῇ* *ἐν εἰκόν' αὐτῆς*.
Br. ut Anacreonticus fieret. αὐτῆς. Salin. V. 4. *ἔθηνεν* *τ*. P. *ἔθηκε*.
Br. V. 5. *ἡμᾶς τοῖς*. P. *ἡ μαστοῖς*. Br. *ἐφίλησέ*. P. *ἐφίλασσε*. Br. c.
Anna Fabri; in Lectt. autem magis probat lectionem Codicis. Cf.
Mitscherlich. ad Horat. I. Od. XXV. 7. p. 241. — *τὸν τε πᾶνα*. for-
tasse, *τὴν τε πᾶλλαν* i. e. *σφαίραν*. quae inter reliqua puellae munera
commode recensetur. Hesych. *πάλλα*, *σφαῖρα* *ἐν ποικίλων νημάτων*
πεπλεγμένη. ubi vid. Interpp. Caeterum versum minorem interdidisse
aspicor. V. 5. *αἰτῶς ὄρῃ*. P. *καὶ τοῖς ἑκαστῇ αὐτῆς ὄρῃς*. Br.
Scripsi mutatione saepe quam minima: *καὶ τοῖςδ' ἑκαστῇ* *ὄρῃς*. *coram*

καλή τε ε τερευνα μιὰ δὲ μὸν οὐλλ' / πλιοναζ' ἐπι τ' ὀποδ' οὐκ ἔχει
 λαμβον ἄλλ' ἀνάπαιστον. Ex duplici hoc lemmate factum, ut hoc
 epigr. a nonnullis Callimacho tribueretur. At Callimachi epigr. inter-
 cidissae videtur. Simonidi nostrum vindicat Stephan. Byzant. V. Ἀνα-
 μάντιον, observante Hemsterhusio ad Aristoph. Plut. p. 334. et in
 Addend. ad Lucian. T. I. p. 82. Inter Simonidea exhibet Br. I. 147.
 nr. 76. An. I. 1. p. 250. sic ut legitur in Callimacheis p. 318. ed.
 Ernest. Habeo penes me dissertatiunculam Wunderlichii, viri, dum
 viveret, mihi amicissimi, sed his ipais diebus et suis et litteris imma-
 tura morte erepti. In hac dissertatiuncula, multiplici eruditione referta,
 vir doctissimus nonnulla aliter explicat atque ipse feceram. De
 lectione nihil monuit. V. 1. δι φυλῆς. P. δὴ φυλῆς. Br. c. aliis. V. 2.
 ἀνώλουξαν. P. non ἀνώλουξαν, ut Dorvill. ait ad Charit. p. 278. ἀνω-
 λόλουξαν. Br. V. 3. αἱ διονυσιάδες. Pindar. Ol. XIII. 25. καὶ Διονύσου
 πόθιν ἐξέφανεσιν σὺν βοηλέτῃ Χάρεισι διδυράμβῳ. V. 5. βακχίων. P.
 βακχίων. Br. V. 6. ἴθηναν. P. θήναντο. Br. c. Bentlejo propter me-
 trum. Vλ 7. ἐτίθην εἰ νό. P. ἐτιθηνεῖτο. Br. V. 9. κύκλων. P.
 κύκλων. Br. V. 10. στρουθονος. P. ατρουθωνος. Br. φορηθείς. P.
 φορηθείς. Br. V. 11. ἐν' ἀνθρώπους. P. ἀνθρώποις. Br. Bene habet
 membr. lectio. Homar. Od. α. 298. οἷον κλέος ἔλλαβε δίος Ὀρίστῃς
 Πάντας ἐν' ἀνθρώπους. Theogn. v. 83. τοὺς δ' οὐκ εὐρησῃς διζή-
 μενος, οὐδ' ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους. — ἐνομακ' αὐτόν. P. ὄνομα
 αὐτόν. Br. V. 12. Exhibui hunc versum, ut in membr. legitur. θήκαν
 θεῶν ἰσοτεφάνων ἑκατὶ μοισῶν. Br. qua verborum transpositione non
 multum juvatur. Versus exitus fuisse videtur: θήκαν ἰσοτεφάνων
 ἑκατὶ. Peenthemimeris jambica autem, quae versum incipere debuit,
 sic videtur concipienda: Μοισῶν θεῶν, aut θεανῶν.

Nr. 29. νικαινίτ' ἐπισξαμέτῳ ᾠμετρον. Br. I. 417. nr. 4. An. I. 2.
 p. 231. In Plan. p. 83. inscribitur, Νικηράτον. In Cod. Mediceo
 est ἀδιαστοτον. Sine auctoris nomine legitur ap. Athen. II. 59. C.
 Demetrio Haliarnassensi tribuit Zenob. Proverb. VII. 22. p. 159.
 Asclepiadi aut Theasteto Suid. T. III. p. 526. V. 3. τοῦτ' ἔλεγ. P.
 ταῦτ' ἔλ. Pl. Br. καὶ ἔπινεν. P. καὶ ἔπινεν. Pl. Br. Cum Planudea
 conspirat Athenaeus, V. 4. ὠδαίδε. P. ὠδαδῖς. Br. c. Athen. et ed.
 pr. Plan. Plurimae editt. ὠδαδε. P. V. 5. τοὶ γὰρ ὑπὸ στεγάνοις
 μέγας ἔβρυν. P. Pl. τοιγάτοι στεγάνων δόμος ἔβρυν. Br. c. Athen.
 ubi Codd. τοιγαροῦν. μέγας mutavi in μέγ' αὐ', cui ille memoriae

lapsu δῆμος substituit. Domus poëtae coronis, quas ex certaminibus musicis reportaverat, ornata et referta, mihi quidem nihil habere videtur, quod quis jure vituperet. Aliter tamen statuebat doctissimus Huschke. Anal. cr. p. 27. — *πισσῶ*. P. Pl. *πεντῶ*. Br. c. Athen. V. 6. ὥσπερ καὶ. P. Pl. οἷα καὶ. Br. c. Athen. *περοικωμένον*. P. Pl. Athen. *περικωμένον*. Casaub. non bene. — Nr. 30. *σιμωνίδ' ἐμετῶ* (i. e. *ἐξάμετῶ*) καὶ οὐτ' *τροχαῖα πεντάμετῶ* κατὰ *μέθεσιν* τ' *λέξεως*. Br. I. 147. nr. 109. An. I. 1. p. 269. — Nr. 31. *τιμοκρίοντος ῥοδὶ ὁμαίε*. Br. I. 148. nr. 2. An. I. 1. p. 274.

XIV.

Προβλήματα ἀριθμητικά, αἰνίγματα, χρησμοί.

P. Titulum de nostro adjecimus. In Indice Codici praefixo titulus: *ἀριθμητικά καὶ γρήφα* (i. e. *γράφοι*) *συμμετικά*. Hoc loco praemissum prooemium: *γυμνασίαις χάριν καὶ ταῦτα τοῖς φιλοπόνοις προτιδῆναι, ἵνα γινῶσι τί μὲν παλαιῶν παῖδες, τί δὲ νέων*. Nr. 1. *Σωκράτης*. Br. II. 477. nr. 1. An. II. 5. p. 335. V. 4. *τοσούτῳ ἐγὼν εἰποιμὶ*. Homericum. Od. a. 180. 214. et passim alibi. V. 5. *τέτταρες δ' ἐσσι*. P. δ' omisit Br. Vid. ad p. 52. nr. 10. v. 69. Margini adscripta solutio: ῥ (i. e. pars dimidia) *ἰδ. Ἀ Ζ. Ζ Δ. λοι Γ. ὥ. πη*. Hujusmodi solutiones reliquis quoque problematibus adscriptae una cum analysi. Quae quum ad intelligentiam nihil faciant, satisque constet, quam laboriosa via atque difficili veteres hujusmodi problemata solverint, eas in sequentibus omitemus.

Nr. 2. *εἰς ἄγαλμα παλλάδος*. Br. II. 488. nr. 41. An. II. 5. p. 365. V. 1. *παλλὰς ἐγὼ χρυσή*. P. *ἐγὼ τέλειθω*. Pl. V. 3. *Χαρίσιος*. P. Pl. Rectius fortasse *Χαρίσιος* dedissem. V. 4. *ἔδωκε*. P. *ἔδωκε*. Pl. — Nr. 3. Br. II. 477. nr. 7. An. II. 5. p. 336. V. 5. *λάβει*. Br. V. 6. *αὐτάρ*. P. *αὐτάρ*. Br. V. 9. *τριηκόντων*. P. *τριήκοντα*. Br. in textu cum Mesiriacō. In Lectt. membranarum scripturam recte tuetur. Cf. infra nr. 125. v. 13. Philodem. p. 513. nr. 41. *ἐπὶ τριηκόντασιν ἐπέρχονται λυκάβαντες*. Callimach. Fragm. LXVII. *τριηκόντων ἐτίων*. V. 12. *κουφοτέρωσιν*. P. *κουφοτέρωσιν*. Br.

¶ *Nr. 4.* εἰς τὴν αὐγείαν κόπρον. Br. II. 488. nr. 42. An. II. 3. p. 365. V. 1. Ἀλκείδαο. P. Pl. ἀλκείδαο. Br. In Lectt. Ἀλκείδαο corrigit. V. 5. παριρον. P. παρ' οὔρον. Pl. Br. Infra nr. 93. v. 4. ὅσα Κίρκωπος αὔρος Ἐντὸς ἔχει. nr. 96. v. 4. πενθήσει βασιλῇ φθιμνον Λακεδαιμόνος οὔρον. Cf. Pausan. VI. 20. pag. 504. V. 7. ἀρκαδὶς τρι. P. Pl. ἀρκαδίηφι. Br. sic in membr. exstare existimans. V. 8. λένσεις. P. λένσεις. Pl. Br. — *Nr. 5.* Br. III. 322. nr. 17. An. III. 2. p. 355. Aenigma est de fumo. V. 2. νεφίων. P. νεφελῶν. Br. V. 3. ἀντομένησιν. P. ἀντομέναισιν. Br.

Nr. 6. ἄλλο. Br. II. 479. nr. 9. An. II, 3. p. 342. V. 1. πόσος. P. πόσον. Br. V. 2. τόσσα. P. τόσα. Br. In marg. nota κη. — *Nr. 7.* Br. II. 489. nr. 43. An. II. 3. p. 366. V. 2. καὶ θίναρ. P. σὺν δὲ θίναρ. Pl. Br. καὶ τὸ θίναρ. Cod. Gudian. quod ut lenissimum recepi. V. 4. πισύροισι. P. πισύρεσσι. Pl. Br. — V. 5. ἐν δ' ἄμα. P. Pl. εἰ δ' ἄμα. Br. qua lectione hiatus relinquitur, quamvis ille in hac sede non valde importunus. Scripsi, quod sensum juvat: σὺν δ' ἄμα πάντα. σὺν ἄμα aut συνάμα est p. 209. nr. 9. et nr. 14. Theocrit. Eid. XXV. 126. Particula adversativa interposita Meleager in Prooemio v. 27. σὺν δ' ἄμα καὶ γλυκὺ μῆλον. V. 6. πόσον. P. Pl. πόσαις. Br. Malim πόσῳ, χρόνῳ sc. Sequuntur in membr. λύσεις longae et difficiles.

¶ *Nr. 8.* Br. III. 334. Edit. Lips. IV. 214. nr. 454^b. An. III. 2. p. 130. — *Nr. 9.* Br. III. 324. nr. 24. An. III. 2. p. 357. Agitur de Andromache, Hectoris et Neoptolemi conjugē. Inconstantia in quantitate vocis ἐκνρὸς pessimum verisificatorem prodit. — *Nr. 10.* Br. III. 324. nr. 25. An. III. 2. p. 358. De aere Dodonae, adhortatione addita. Vid. Olearius ad Philostr. Imagg. II, 34. p. 859. not. 17. ubi initium capitis sic refingendum videtur: ἥ μὲν χρυσὴ πέλεια, ἥ ἐπὶ (ἐτ' ἐπὶ vulg.) τῆς θρνός, ἐν λογίοις ἐστὶ (ἥ vulg.) σοφί, καὶ χρησμούς (χρησμοὶ οὗς vulg.) ἐκ Διὸς ἀναφθίγγεται. V. 2. προτρέπει. P. προτρέπειν. Br. In membr. lectione subiectum orationis desideratur. Fortasse legendum: πνεῦμ' ἄρτια δὲ τὸν χαλκὸν ἔχειν προτρέπει. — V. 5. ἀντικτυπούντος. P. Br. ἀντικτυπῶντος. in Vit. Fratr. Guijon. nr. 4. Notabilis spondeus in quarta sede, Sed vide an fuerit: τοῦ προτοῦ. i. e. τοῦ πρῶτος κτυπῶντος. V. 4. τῷ τετάρτῳ τοῦ τρίτου. P. τοῦ τετάρτου τῷ τρίτῳ. Br. V. 8. οἱ δ' ἐντυχούσα. P. οἱ δ' ἐντυχούσα. Br. Sensu postulante suspicabar scribendum:

φορεῖ δ' ἐντοχ. Sed lenius est: νοῖ δ' ἐντοχοῦσα. Sic lege, non νοῖ, ut in edit. nostra expressum. Vid. Boissonad. in Mar. Vit. Procl. p. 93. — V. 9. nihil in membr. lectione mutavi. ὅτε χοῖ et ὅταν δέη. Br. ὅταν cum indicativo et optativo occurrit apud recentiores. Vid. ad p. 94. nr. 41. In Tzetzae autem Posthomer. v. 50. αὐτὰρ ἐπὴν (ἐπεὶ Codd. Vatic. et Par.) πολλοῖς ἐνὶ ἡμῶσι θυμὸν ἔτερον. sensus requirere videtur, ut scribatur, ὅτ' οὐ πολλοῖς. accidente Joanne Malala pag. 159. μεθ' ἡμέρας ὀλίγας ὀπισθαμένη εὖν τῷ πλήθει. Quum in nostro versu etiam repetitio ejusdem vocabuli admodum molesta sit, suspicor legendum esse: σιγῶδ' ὅτ' ἀμυή, σιγῶν scil. ἀμυή pro καιρὸς positum. — Nr. 11. Br. II. 479. nr. 7. An. II. 3. pag. 341.

Nr. 12. Br. H. 479. nr. 8. An. II. 3. p. 341. V. 1. ἀνέθηνεν. P. ἀνέθηνε. Br. V. 2. ἐτέρην. P. ἐτέραν. Br. ἐτέρῃ. P. ἐτέρας. Br. — Nr. 13. Br. II. 489. nr. 44. An. II. 3. p. 367. V. 2. λάβης. P. λάβη. vett. edit. nonnullae. V. 3. τὸ τέταρτον δὲ τοῦδ'. P. τὸ τέταρτον δὲ τοῦθ'. Br. prius ex Pl. alterum ex P. V. 4. ἐξ ἅν τὰ πάντ' ἀνευρών. P. ἐξ πάντ'. Pl. Br. εὐρήσεις. P. Pl. εὐρήσεις. Br. εὐρήσῃ requireretur, — Nr. 14. Br. III. 321. nr. 12. An. III. 2. p. 319. de tibicine binas tibias inflante. V. 1. ἐρέττουσιν. P. Sine littera paragoga Br. V. 2. ἐλάσει. P. ἐλάει. Br. c. Salm. — πυβερ-
ωήτης. Achill. Tat. VIII. 6. p. 323. de tibia, ἐκὼ μὲν οἱ δάκτυλοι
πυβερνώσι τὰ αὐλήματα.

Nr. 15. Br. III. 334. Edit. Lips. Tom. IV. p. 214. nr. 454^c. An. III. 2. p. 130. V. 2. χορίος. P. V. 4. τέλος ἐστὶν ὅς οἶδεν μακρὰν ἐν ἀρχῇ. P. ἔστ' ὅς μακρὰν οἶδεν. Br. qui, quod postrema verba transposuit, bene fecit; sed ἔστ' ὅς .. saltem in ἔσθ' ὅς .. mutandum. Ille fortasse scripsit: πυρρὸν τέλος ἐστὶν ὃ μακρὰν. ubi ὃ pro ὅς usurpatur more homerico. V. 5. τοῖσδε. P. τόνδε. Br. — Nr. 16. Br. III. 324. nr. 26. An. III. 2. p. 359. 'Ρόδος videtur significari.

P. Nr. 17. Br. III. 236. nr. 402. An. III. 2. p. 101. V. 1. Θῆρη πολέμου μελέτη. Liban. T. IV. p. 86. 19. ὅν μὲν στρατιώτης ἐμάνθανε κατὰ θηρίων τὰς μελέτας ποιούμενος. ubi Reiskius εἶναι inserit post στρατιώτης, citra necessitatem. — Nr. 18. Br. III. 283. nr. 621. An. III. 2. p. 211. V. 1. Διομήδης ἀνὴρ est Achilles, Deïdamiae conjux, quam erant, qui Deomediam appellarent. Vid. Eustath. ad

'Α. p. 453. 52. αἶας non proprium est nomen, sed ab αἶα. Comma post hanc vocem delendum. Cf. Epigr. ex Plannd. nr. 29. T. II. p. 633. μαρνάμενος. P. μαρνάμενον. Br. — Nr. 19. Br. III. 324. nr. 27. An. III. 2. p. 359. Serra significatur, quae lignum ἐκτίε transcurrit. Pedes serrae sunt manubria, quibus regitur.

Nr. 20. Br. III. 318. nr. 4. An. III. 2. p. 344. Πύρρος, Achilles filius, significatur. — Nr. 24. Edidit Huschk. An. cr. p. 301. ex apographo minus integro. Sed vera lectio virum ingeniosissimum non fugit. — Nr. 22. Br. III. 325. nr. 28. An. III. 2. p. 369. V. 1. καὶ λῆξαι. P. δὲ λῆξαι. Br. V. 2. αὖτε πάλιν. P. οὐδὲ πάλιν. Br. Fortasse legendum: εἰ δὲ με λῆξαι, ὦτε πάλιν . . . Silentium videtur intelligendum. De hiata in verbis οὐνομα, εἰ . . . in illa aede, post interpunctionem nihil timendum. — Nr. 23. Br. III. 325. nr. 29. An. III. 2. p. 360. V. 1. νιφός. P. Br. Νηρός scripsi cum Buttmanno, qui piscem in catino argillaceo cum iusculo appositum existimat. De illorum nominum permutatione vid. ad p. 169. nr. 164.

Nr. 24. Edidi in Paralip. I. nr. 151. p. 709. V. 1. μὲν διόνυσον. P. Fortasse scribendum: ἡ ῥα νέον διόνυσον ὄρεῖ ἐμὲ. V. 2. διχθαδίης. P. διχθαδίη scribendum esse comparatio cum Baccho docet. V. 2. ἐμὸς ἦγερ. Corrigendum videtur, πατήρ ἐμοί ἦγεμον. V. 3. θηροφόρον. θηροφόρον scribe; quod sequentia postulant. V. 6. χθόνα μακ. P. καὶ interpositi. Caeterum sensum huius aenigmati sagaciorebus investigandum relinquo. — Nr. 25. Edidit Huschk. in An. crit. p. 303. nos in Paralipom. I. nr. 152. p. 710. De Niobe acute interpretatur Buttmannus. V. 3. λοῦμαι δ' αἰ. P. Scr. cum Buttmanno: λοῦμαι δ' ἀννάοισι. ἀννάοισι. P. — Nr. 26. Br. III. 318. nr. 2. An. III. 2. p. 343. Linum intelligitur. Ambiguitas est studiosae quaesita in verbis πρώτη δαιτυμόνων. Verba sic iungi debent: πρώτη ἐρχομένη ἐς χορόν δαιτυμόνων. — Nr. 27. Br. III. 325. nr. 30. An. III. 2. p. 361. Thetis, quae Peleum fugiens leonis speciem sumserat, nunc est socrus Medae, τῆς παιδοφόρου, quae in beatorum insulis nupsit Achilli, et quia e longinquis regionibus venit, ἐκάρη vocatur.

Nr. 28. Br. III. 325. nr. 32. An. III. 2. p. 363. V. 2. ἄγειν ἀγῶνας. P. ἀγῶνας ἄγειν. Br. P. V. 5. ἄλλος. Fortasse ἄλλους scribendum. De navibus cogitare licet, quae multis remigum manibus moventur. Sed totum hoc aenigma adhuc expectat Oedipum. —

Nr. 29. Edidit in Animadversis. T. III. 2. p. 345. In Paralipom. I. nr. 154. p. 711. Cf. infra nr. 55. V. 2. *μύσθεον αἰνῶν. Εὐχόμεναι αὐτῶν. idque ipso maritis rogantibus.*

Nr. 30. Br. III. 325. nr. 31. An. III. 2. p. 362. *Σαμνὸν πεννύμην* in cithara significari videtur. V. 1. *ὅτι με. P. ὅτι με. Br. — Nr. 31. Br. III. 325. nr. 33. An. III. 2. p. 363. V. 2. καὶ πατέρῃ πατρὶ ἀκούσιν. Buttmanianus corrigit: τοῦ πατέρῃ πατρός ἀκούσιν. et vulgatum, *cujus patria patria fuit conjux* i. e. Homerum Smyrnam matrem Eadem autem Smyrna et Myrrha. — Nr. 32. Br. III. 306. nr. 34. An. III. 2. p. 363. De Nemo accipiendum. Cf. Sophocli. Trachin. v. 1759. es. — Nr. 33. Edidit Huschke. An. cr. p. 305. Paralipom. I. nr. 155. p. 711. Item de Nesso. V. 1. *τὸν με αἰείωντα. P. μετακτείναντα* scripsi cum Huschke. *οὐδὲ. P. οὐ δὲ dedi.**

Nr. 34. Est Oraculum Byzantinis datum, auctore Achille Tat. I. II. 14. p. 65. Cf. Huschke. An. cr. p. 292. Paralip. I. nr. 156. p. 711. V. 1. *νηός τις πόλις ἐστὶ. P. Cf. Interpp. ad Eurip. Phoen. v. 211. Vulgo πόλις desideratur. φανέντων αἶμα. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 575. V. 3. non est ap. Achill. Tatium. V. 4. *ἔχει χαίρων. P. ἔχων χαίρει. Vulg. V. 5. Θρηπυλὴν σε φίρειν αἰέτωμαι Ἡρακλεῖ. Vulgo apud Achill. et in Cod. Monac. nr. 96. non αἰέτωμαι Ἡρακλεῖ legitur ex correctione Salmasii. — Nr. 35. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. IV. 1. p. 95. Huschke. Anal. crit. p. 306. Paralip. I. nr. 157. p. 712. V. 1. *ὃ καὶ. sic P. ὃ καὶ. Huschke. In Paralipom. suspicatus sum, μέλος εἰμι μικρόν. Quamvis enim μικρός apud meliores antiquioresque poetas priorem constanter producat, recentiores tamen eandem corripere non dubitaverunt; ut Greg. Naz. Carm. II. v. 278. et alibi. Non minus recte scribas: ἀνθρώπων μέλος εἰμι ὀλίγον. Si verum est ὃ καὶ, delendum est με, quod in membr. non lectum, a cl. editore additum est. Quid autem ad verum implendum in hujus pronominis locum substitui possit, non facile apparet. V. 2. αἰρουμένον. P. αἰρομένον editores. Intelligitur ὕπερ.***

Nr. 36. Br. III. 326. nr. 35. An. III. 2. p. 363. V. 1. *ἄμφω. P. ἄμφω. Br. Saltem ἀμφὶ scribendum. Sensus obscurus. V. 2. θνήσκω. P. i. e. ἔθανον. Vid. ad p. 237. nr. 207. v. 3. ζῶντες τέμπε, ventre procul dubio. Vid. Animadversis. Tom. III. 2. p. 355. — Nr. 37. Br. III. 326. nr. 37. An. III. 2. p. 364. Est olea. V. 2. *ἃ παρὰ.**

brevis syllaba vi arsius producta. V. 3. *πηλείδης φάος ἔσται*. P. *Πη-
λείδης φάος ἔχσ*. Br. A membr. non recedo: Pelidae, i. e. τῷ *πηλίνω*
λύχνω, lux inde contigit. — Nr. 38. Edidit Huschk. An. cr. p. 307.
Paralip. I. nr. 158. p. 712. Accipiendum de Polynece et Eteocle. —
Nr. 39. Br. III. 326. nr. 36. An. III. 2. p. 364. V. 1. *ᾠς*. P. *ᾠς*. Br.
Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 468.

Nr. 40. Epidi in Paralip. I. nr. 159. p. 713. V. 2. *αυγοτης*. P.
ἀπὸ τῆς librarium voluisse, dubitare noli. Seniores ἀπὸ pro ἐπὶ
usurpasse, multi docuerunt. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 548. Lennep.
ad Phalar. p. 346. — P. Nr. 41. Edidit Huschk. An. crit. p. 307.
Nos in Paralipom. I. nr. 160. p. 713. De die et nocte agitur. —
Nr. 42. Br. III. 326. nr. 38. An. III. 2. p. 364. V. 1. *παρθένος*. P.
παρθένον. Br. De sensu hujus aenigmatis non constat. — Nr. 43.
Edidit Huschk. Anal. crit. p. 304. Paralip. I. nr. 161. p. 713. ubi
illustratum dedi. V. 3. *ημεμεν*. P. *πειρᾶ* suspicabatur Huschk. *ἐρίφει*
Buttm. Ipse de *κομέει* cogitabam. Nunc *τηρεῖ με* verum esse videtur.
Hebe me custodit; quod de pilis accipiendum, qui partes pudendas
ambiunt. Luditur autem in verbis similibus *τηρεῖ* et *τείρει*. — Nr. 44.
Edidit Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I. nr. 162. p. 714. Est
ὁ ὕπνος, qui idem est ὄνειρος. V. 1. *ἐπὶ λυθε*. P. *ἐπὶ λυθα* scripsi
cum Huschkio. V. 3. *οὐ μιν*. P. *οὐ μίν*. dedi cum eodem.

Nr. 45. Br. III. 323. nr. 22. An. III. 2. p. 357. De cera pugil-
laribus inducta accipe. V. 2. *ὑπερετανύσης*. P. *ὑπερ ἔκταν*. Br.
fortasse rectius. — Nr. 46. Huschk. Anal. cr. p. 306. Paralipom. I.
nr. 163. p. 715. V. 1. *ἀρρυμένον*. P. *αἰρομένον* malit editor; *αἰνυ-
μένον* minore mutatione Schaeferus in not. mst. Intelligi videntur
voces *σκάνδαλον* et *σάνδαλον*. — Nr. 47. Edidit Chard. de la Roch.
Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 95 et 223. Paralip. I. nr. 164. p. 715.
Significatur *laterna*. — Nr. 48. Br. II. 478. nr. 3. An. II. 3. p. 338.
V. 1. *ἐκάστη*. P. *ἐκάστω*. Br. Eodem modo erratum p. 630. nr. 101.
v. 1. — V. 4. *ἐκάστη π. ἔσπον*. P. *ἐκάστη πλ. ἔχον*. Br. V. 5.
πόσον δῶκαν ὕπως. P. *ὕππως*. Br. Hermann. ad Orph. p. 768. cor-
rigit: *εἰπέ δέ, πόσον ἔδωκαν, ὕπως δ' ἴσα*. Nihil equidem mutavi,
nisi quod καὶ inserui, quod post syllabam *κάν* facile excidere potuit.
Praeterea δ' videtur delendum. Vid. ad pag. 614. nr. 1. vers. 5. —
Nr. 49. Br. II. 478. nr. 4. An. II. 3. p. 339. V. 1. *τεῖξόν μοι*. P.
τεῖξον ἔμοι. Br. V. 2. *τ' ἄμα*. P. *φ' ἄμα*. Br. V. 5. *χρυσὸς δ' ἄμ*

ἡδὲ. P. δ' ἄμα ἡδὲ. Br. Lenissimo modo versum implebis hiatusque tolles, scribens: χερσὲς δ' ἄρ' ἄμ' ἡδὲ οἰδηρος. P. V. 6. κερῶσαι. P. κερῶσαι. Br.

Nr. 50. ἄλλο. Br. II. 478. nr. 5. An. II. 3. p. 539. — Nr. 51. ἄλλ/. Br. II. 479. nr. 6. An. II. 3. p. 540. V. 3. μέσση τρίτον. P. quae est vera lectio. πρώτου τρίτον. Br. In Cod. numerorum adscriptae notae: με λζζ. κβζ. i. e. 45. 37¹/₂. 22¹/₂. — Nr. 52. οἶνον. Br. III. 322. nr. 18. An. III. 2. p. 553. Vinum Centauros perdidit, et Cyclopem, tribus poculis haustis, oculo (πόρην) privavit, unde pater ejus Neptunus gravi tristitia affectus est. Μοῦσα τρίτη est θάλασσα, qua epulae significantur et convivia. V. 2. διφρεῖς. Sophocl. Trachin. 1097. διφρῆν' ε' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατόν. Μιζάνθρωποι a Platone appellati videntur Centauri in Protag. p. 527. D. ὥστερ οἱ ἐν τῷ χαρὶ μιζάνθρωποι. ubi vulgatum μισάνθρωποι ferri non posse, docuit Heinrichius in Commentatione Kiloniae edita 1813. μιζάνθρωπος est ap. Themist. Or. XXIII. p. 284. A. καὶ οὐδὲν ἀνύτουνσι εἰ μιζάνθρωποι ἢ μιζόθηροι ἀλιζόμενοι καὶ παίοντες θρῆσι καὶ ἐλάταις. quod illum ex fonte Platónico hausisse probabile est. ὁ μιζόθηρ ἄνθρωπος legitur in Planudeis nr. 126. T. II. p. 663. V. 3. τρεῖς καὶ πλ. P. τρεῖς καὶ πλ. Br. c. Steph. V. 5. νῦν δὲ νέμονται τρίτη πυρραίου νέμονται μίγντα. P. Anthol. Plan. p. 535. St. νῦν δὲ νέμουν πυρραίων με τριαὶ Νύμφαισι μίγνται. Br. in textu; in Lectionibus autem ex correctione V. D. in Auctario ad Phaedri Fab. ed. Conr. Rittersh. 1598. repomdum censet: νῦν δ' ἐμὲ (Sor. δὲ με) Μοῦσα τρίτη πυρραίας Νύμφαισι μίγνται. Nec aliter Jos. Scaliger ap. Huetium. Nihil verius V. 6. δέμνη. P. Steph. δέμνηται Br. in Lectionibus.

Nr. 53. εἰς λύχρον. Br. III. 319. nr. 6. An. III. 2. p. 346. V. 1. ἐκ' ἀγν. P. ἐν ἀγν. Br. V. 2. ἐμίγη. P. ἐκλίνθη. Br. Eodem jure versa praecedente corrigas, κλινθεῖσα. Theocrit. Eid. III. 44. εἰ δὲ Βλαντος ἐν ἀγκυλῶν ἐκλίνθη. Malim autem: ἐπ' ἀγκυλῶν δαμῖσα. — εἰς εὐνήν. pro ἐν εὐνῇ. Vid. ad p. 87. epigr. Agath. v. 10. P. 553. nr. 343. — Nr. 54. εἰς οἰκῶν. Br. III. 319. nr. 7. An. III. 2. p. 346. — Nr. 55. εἰς κλιστήρα. Br. III. 319. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 4. ἀχρυμένων. P. ἀργυμένων malit Br. quo vitium non tollitur. Scribe ἀντομένων i. e. ἱκετευόντων, ut paulo ante λισσομένων ποσίων. Apoll. Rhod. L. III. 391. δὲ χάριν ἀντομένωισι. Sophocl. Oedip. Colou. 246. ἃ πατρὸς ἔπερ τοῖμοι' ἄντομαι. V. 5.

δέ με. P. δ' ἐμέ. Br. V. 7. ἀμπελουτή. P. ἀν Πλαυτή. Br. P. V. 9.
δέ με. P. δ' ἐμέ. Br.

Nr. 56. εἰς ἑοπτήρον. Br. III. 523. nr. 19. An. III. 2. p. 356.
V. 1. καὶ ἐγὼ εἶ. P. καὶ ἐγὼ εἶ. Br. εἰ με βλέψ. Haec sensum non
habent. Scribe: εὐ μὲν βλέφαρόισι δέδορκας. Conjunctioni μὲν re-
spondet ἀλλά. ut Od. θ. 240—242. θ. 169. 174. — Nr. 57. εἰς
φαινίκων βάλανον. Br. III. 523. nr. 20. An. III. 2. p. 356. V. 4.
μοῦνα. μοῦνον metri causa suspicatur Friedem. de Med. Syll. Pent.
p. 322. ipse tamen, an quid mutandum sit, incertus. — Nr. 58. εἰς
κινάραν. Br. III. 318. nr. 5. An. III. 2. p. 344. V. 3. ὡς. P. ὡς.
Br. qui errorem corrigit in Lectionibus. — Nr. 59. εἰς τὴν Ἀργῶ.
Br. III. 322. nr. 16. An. III. 2. p. 362. V. 2. μνηστῶν. P. ληστῶν.
Br. Leniore mutatione scripsi, φηλητῶν. Vid. ad p. 140. nr. 509.
Etiam ap. Theodor. Prodrum. in Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 18.
καὶ τὸν πυλῆτην οὐδὲς ἐκπεφυγὺς λαβεῖν ἐφώρμων. καὶ πτανεῖν. aut
φιλῆτην scribendum, aut, quod etiam propius abest, τὸν οὐλητῆν, ut
est p. 37. — V. 3. δις τίθνηκεν. Hoc de Jaso dictum ne miseris,
cf. Animadvers. ad h. l. et T. I. 2. p. 221.

Nr. 60. δέλτος. Br. III. 523. nr. 21. An. III. 2. p. 357. V. 1.
μὲν τίτακεν ἐκαινούργει. P. μὲν με τίκεν ἐκαινούργει. Anth. Steph.
p. 536. μὲν μ' ἐτίκα, ἀνεκαιναιούργει. Br. Vix dubito, corrigendum
esse: ὅλη μὲν τίτοκεν περ', ἐκαινούργει. V. 2. ἐκδόχιον. P. ἐκδόχιον.
Br. — Nr. 61. ἄλλο. Edidit Chardon de la Roch. Magas. encycl.
an. IV. T. I. p. 95. de πίσει interpretatus Ib. T. II. p. 223. Exhibui
in Paralipom. I. nr. 165. p. 715. V. β. τήξει. P. τήξη editor, me-
tro claudicante. Scripsi τήξει. — βαθείς. Fuerunt igitur, qui
ἡ κίραμος dicerent; nisi malis cum Chardono βαθείς ἄρματος ὠτειλάς.
Verborum tamen collocatio lectioni membr. favet. — Nr. 62. εἰς
σφαῖραν. Br. III. 324. nr. 23. An. III. 2. p. 357. V. 1. δέ μου. P.
δ' ἐμοῦ. Br. V. 2. ἡ τρύπη. P. δέ interposuit Br. cum Stephano, ut
asyndeton tolleret, valde illud molestum. At in τρύπη priorem pro-
duci, recte monuit v. cl. Fr. Henr. Bothe in not. mst. Vide an
fuerit: ἡ δέ ῥαφή φαίνεται οὐδαμόθεν. — V. 4. βάλλειν. P. βα-
λεῖν. Pl. Br.

Nr. 63. μεσομήδους. Br. II. 293. nr. 3. An. II. 2. p. 348.
P. V. 4. μίσα. P. μίσα. Br. V. 5. τὸ δ' ὅπωθεν. P. τὸ δ' ὅπ. Br.
V. 10. ἔχων. P. εἶχεν. Br. κικαμίν. P. κικαμέναν. Br. V. 11.

ἀνέλεστα τὰ τέλεια μεμνημένα. P. μεμνημένα. Br. omisso utrobique. Nr. 64. τὸ αἶνιγμα τῆς οὐροῦ. Br. III. 321. nr. 15. An. III. 1. p. 351. V. 1. οὐ μία. P. οὐ. Br. ex Athenaeo. οὐ μία παρὰ Τζέτς. ap. Tzetz. ad Lycophr. Sed Codd. Mülleri omnes οὐ. Tot. I. p. 282. V. 2. βεῖν. P. quod inaptum. γίνεαι. Vulgo. γέν. Codd. Sophoclis, probantibus Valkenazio et Brunkio. Ex hac lectione βεῖν exortum. V. 3. γίνεαι. P. νοσέει. Br. γίνεσαι. Athen. γένεαι. Codd. Mülleri ap. Tzetz. — ἀνὰ τ'. P. Tzetz. et in Codd. Epitom. Athen. ubi vulg. καὶ ἀνὰ αἶθ'. — V. 4. ἐπαγόμενον. P. Tzetz. ἐπιδόμενον. Athen. Br. V. 5. ἔσθαι τόπος. P. cum plurima μένος. Br. quod Codd. nonnulli alteri lectioni adjiciunt. Sic est Euripid. in Arg. Phoenix. probante Valkenazio. Ne quid desideretur, adscripsi in margine solutionem aenigmati, ut legitur in editionibus Sophoclis ad Oedip. Tyrannum.

Nr. 65. χρησὶ δοῦν ὁμήρει. Dedi in Paralip. I. nr. 166. p. 715. Legitur in Vitis Homeri ap. Pseudo-Plutarch. Vid. Homeri Op. T. V. p. 145. ed. Ern. In Procli Eclog. in Bibl. Literar. et Ar. Fasc. I. p. 9. ap. Stephan. Byz. in *Ioc.* Pausan. X. 2. p. 255. Nr. 66. ἕτερος πρὸ τὸν αὐτὸν. Paralip. I. nr. 167. p. 716. Cf. Vitis Homeri ap. Ern. p. 145. Euseb. Praeparat. Evang. V. p. 227. V. 2. μητρὶς δὲ τοι, οὐ πατρὶς. Euseb. ubi v. 3ta desideratur. V. 3. λάτεις, τὴν μὲν. P. ἦν μὲν. Plut. V. 9. τὴν δ' αἶθ'. P. ἦν δ' αἶθ'. Plut. Utrumque bene habet. Meleager p. 585. nr. 94. ἢ δὲ, φιλοκλείς, ἐμβλεπε, τῷ θεῷ λάλει. Macedon. pag. 511. nr. 27. οὐκ ἀνάγκης οὐκ οὐ, τοῖς δὲ τρυγῆς χρῆσι περισσοτέρῃ. Oppian. Hal. 586. τοῖς μὲν θύρος, οἷσι δὲ χεῖμα, τοῖς δ' ἔαρ. V. 11. Versus similis in membr. ἔτι πολλὸν ἀγῆρας ap. Plutarchum.

Nr. 67. χρησὶ μὲν δοθεὶς λαίνας πῶς θηβαῖος. In marg. nr. Paralip. I. nr. 168. p. 717. V. 3. χεῖρας λείπειν. P. χεῖρας λείπει. In Schol. Eurip. Phoen. Servavi λείπειν, χερσὶν scribens. Caeterum in vulgata aoristus λείπειν post πεπρωμένον ἐστὶν minime displicet. Cf. Homer. *Il.* α. 329. Pindar. Ol. VIII. 44. Isthm. VIII. 69. Apud Xenoph. Anab. II. 3. 20. ἐπίσχετό μοι βουλεύεσθαι. Frustra Stephan. βουλεύεσθαι corrigit. Vid. supra ad p. 435. nr. 437. v. 15. V. 3. ἐνενοα. P. ἐνενοα. Vulg. additis duobus versibus: Ζεὺς Ἀπολλὼν Πάριος στιγματὶ ἀραῖοι πισθῆσας, Οὐδ' ἔτιλον ἡεπασας τῶν. ὁ δ' ἠΰξάτο σοι ταῦτα πάντα. — Nr. 68. χρησὶ μὲν δοθεὶς Κορίνθιος.

Paralip. I. nr. 169. p. 717. Est in Euseb. Praep. Evang. VI. p. 255, ubi in fine: ἀλλ' ἴθι, μηκέτι μέλλε. Cf. Stephan. Byz. in Κάρυστος. Schol. ad Lycophr. 580.

¶ Nr. 69. χρησμός δοθῆς λίκουργωι τῷ φιλοσόφωι. In marg. ηρο. Ex Herodot. L. I. 65. Alios, qui idem oraculum laudaverunt, vid. ap. Davit. ad Maxim. Tyr. Or. XXIX. 2. p. 72. ed. Relak. V. 1. λυκόοργς. Herod. Pal. λυκόεργς. Alii. V. 3. διζω ἤ. P. δέζω ἤ. Herod. διζω εἰ. Themist. p. 195. C. ἡέ. Id. p. 225. D. δέζω videtur verius; sed ἡ . . . ἡ bene habet. Homer. Ἰλ. π. 713. δέζε γάρ, ἡέ μάχοιστο . . ἡ λαοὺς εἰς τέλχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι. — ἡέπερ ἄνδρα. P. ἡέ καὶ ἄνδρα. alii.

Nr. 70. χρησμ^ο δὲς ἐν τ^ο σεραπ^ι τῷ διαπληθ^ῶ ἀνιχημάτων χρω-
μένωι καὶ αἰτωμένω τὸν θ^ῷ. Paralip. I. nr. 171. p. 719. Pessimos
hos trimetros me alibi legisse, non memini. V. 1. μὴ μέμψη. Debuit
scribi μὴ μέμψη, aut μέμψου. Num μέμψο fuit? — Nr. 71. χρησμ^ο
τ^ο πνθίας. Br. III. 199. nr. 240. An. III. 2. p. 10. V. 1. ἀγνός εἰς.
P. ἀγνός εἰς. Br. c. Dorvill. Suspiscabar: ἀγνός ἄγ' εἰς. — παθαρών.
P. Intolerabilem tautologiam sustuli, παθαρῶν scribens cum Br. V. 5.
κεῖται. ἀρκαῖ legendum videtur ob antithesin. V. 4. νίψη. P. νίψαι.
Br. Sophocl. Oed. Tyr. 1227. οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον, οὔτε Φάσιν
ἂν Νίψαι παθαρεμῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεύθαι. Aeschyl. Choëph.
v. 69. πάροις τε πάντες ἐν μῆς ὁδοῦ βαίνοντες τὸν χειρομνη^ο φόνον
καθαίροντες λούσιαν μάτην. — Nr. 72. χρησμ^ο ἐρωτησαν ῥουφίως
πως λάβαι ὄρκον παρα του ἰδ^ῶ ναυαλήρον. Edidit Huschk. Anal. crit.
p. 295. nos in Paralip. I. nr. 172. p. 719. V. 1. δόμον. P. δρόμον
corr. Huschk. V. 4. παρατάς. P.

Nr. 73. οἱ Μεγαρεῖς. [sic scribe.] ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονήσαντες
ἐπνύσαν τον τοῦ θ^ῷ ἐνποια μοῖρα αὐτοὺς ἔχει· ὁ δὲ ἀνέικεν. Scr. ἀνέικεν.
Extat hoc oraculum in Schol. Theocr. Eid. XIV. 48. ap. Suid. in
ὁμῆς. T. III. p. 529. ubi vid. Kuster. Schott. ad Proverb. p. 478.
V. 1. omissa. ap. Suid. V. 2. λακεδαιμόνιαί τε. P. θ^ῷ Schol. Theocr.
ἔπνον θεσσαλικήν, λακεδαιμονίην τε γυναιῖνα. Suid. V. 4. καὶ τῶν. P.
καὶ τῶνδ'. Schol. Th. οἱ τὸ μεσηγύ. P. V. 5. παίοισιν καὶ. P. V. 6.
πέντρα πολίμοιο. P. πολίμοιο. Suid. Schol. Th. P. V. 7. μεγαρήες.
P. Μεγαρεῖς. Schol. Th. αἰγίτες. Suid. Μεγαρήες videtur scribendum,

Cf. Br. ad Soph. Oedip. Tyr. 16. — οὐδὲ γὰρ. P. οὐτὶς reliqui. Sic etiam in proxima, V. 8. οὐδὲ δουδενωταῖαι. P. οὐδὲ δουδενω. Suid. Sch. Theocr. Numeralia in αἰος interdum ordinalium vice fungi docuit Porson. ad Eurip. Hec. v. 32. Herm. ad Viger. p. 720. Sed h. l. membr. lectio adversatur metro.

δ ε

Nr. 74. χρῆσθαι τὴν πυθίαν. Br. III. 199. nr. 259. An. III. 2. p. 9. V. 4. ἐνίψας σῆμα δαιμόνιον. P. μαινόμενον. Pl. ἐκνίψας σῆμα δαιμόνιον. Br. c. Huberto van Eldik in Suspici. p. 29. σῆμα μαινόμενον Pierson. Servavi lectionem membr. δαιμόνιον tantum corrigens: nunquam corpus irrigatum animam puram reddit. Hoc et oraculorum sermone non abhorret. Eldikianam tamen lectionem Cod. confirmari valis. Verbum ἐκνίπτειν in hac re proprium. Orpheus Argon. 1258. μένφ' ὅταν ἐκνίψηθης μέσος θείοισι καθαρίῃ. Euripid. Iph. Taur. 1190. αἷς φόνος φόνον μυσαρὸν ἐνίψω. Plutarch T. II. p. 499. C. αὖ μὴ . . . καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκός, ἐκνίψας τὸ θνητόν. Vid. Creuzer ad Plotin. de Pulcritud. p. 264. Obiter corrige Liham. T. IV. p. 850. 35. σφάττειν δὲ οὐδένα δίδωαι ἐνί (vulg. οὐδέ) μύσους, οὐ οὐδέ τις αὖ ἐκνίψειεν (vulg. ἐκνίψει) ἐκπύων τὴν πόλιν.

ε θ

Nr. 75. χρῆσθαι δοὶ ἐν ἴλιον πόλει ὅτε ἐκταράσσον οἱ κίοντες τὴν πόλιν τοῦ ὄντος ἐκείσε, οἱ νῦν ἐν βηρότω. Edidi in Paralip. I. nr. 173. p. 720. Argumentum obscurum; nec scio, an illa historia alibi esse. V. 1. κασιγνήτοισι τε πίδεσθαι. P. Scripsi, κασιγνήτοις πεπιθίοντο ut λελαβίεσθαι, λελαδέσθαι ap. Homerum, ubi etiam πεπιθίοντο occurrit 'Il. γ. 223. — V. 4. καὶ πείσασθαι. P. Fortasse, εἰ πείσας responde, maris sequore tor commoto, an mihi obsecuturus sis —

ο

Nr. 76. χρῆσθαι πυθίαν. Ex Herodoto L. I. 66. pag. 32. Responde hoc oraculum Dio Chr. Or. XVII. p. 469. ed. R. Pausan. VIII. 1. p. 349. ed. Fac. V. 5. παιδίον. Vid. supra ad p. 76. v. 410. —

ο

Nr. 77. χρῆσθαι ἐν τοῖς θησιώσι βίοις ἀναφερόμενος. Cum eodem lemma hoc oraculum invenit Jac. Gronovius in Cod. Herodoti ad L. I. 65. idque exhibuit in Observatt. p. 65. ed. Wessel. Ap. Plutarchum illud frustra quaesiveris. V. 4. οὐ καλλή. P. οὐκ ἄλλῃ. Gron. —

ο θ

Nr. 78. χρῆσθαι πν. Herodot. I. 67. p. 52. — Nr. 79. χρῆσθαι πν. Ap. Herodot. I. 85. p. 43. V. 2. βούλον. P. βούλεν. Vulgo. V. 3. τὸ δὲ σο πολὺ. P. τὸ δὲ σοι. Vulgo.

Nr. 80. ^α ^θ *χρησµ πν.* Ex Herodot. L. I. 91. Hoc oraculum cum paucis aliis prosa oratione conceptis in Anthologiam receptum est. Vid. nr. 95. Similia de vi¹ fatorum vid. ap. Catack. ad Antonin. L. VII. p. 223. Valkenar. ad Herodot. IX. p. 698. 64. — P. Nr. 81.

^ο ^θ *χρησµ πν.* Ex Herodoto L. I. 174. p. 83. Cf. Euseb. Praep. Evang. V. 26. p. 220. V. 2. De duplici *us* vid. supra ad p. 611. nr. 21. 7. —

Nr. 82. ^ο ^θ *χρησµ πν.* Ex Herodot. L. III. 57. pag. 225. — Nr. 83. *χρησµ πν.* Herodot. L. IV. 155. p. 349. In marg. Cod. Pal. *Βάρτος* *ο καιριοτοτέλης.* Cf. Tzet. in Chiliad. VI. nr. 48. v. 349. Schol. ad Callimach. H. in Apoll. 76. — V. 2. *οϊκητοῦρα.* P.

^ο ^θ Nr. 84. *χρησµ πν.* Herodot. L. IV. 157. p. 350. Plutarch. T. II. p. 408. V. 1. *αἰ τν.* P. Herod. *αἰ τν* correxi, monente Schaefero. Nec *σῦ*, nec *ἐν* inclinari potest. — Nr. 85. ^ο ^θ *χρησµ πν.* Ex Herodot.

L. IV. 159. p. 352. — Nr. 86. *χρησµ πν.* Ex Herodot. L. V. 92. p. 419. Cf. Euseb. Praepar. Evang. V. 29. V. 1. *οὐ τις.* P. *οὐ τίς* *σε.* Herod. — Nr. 87. *χρησµός.* Ex Herodot. V. 92. p. 420. ubi haec adduntur: *ταῦτά νυν ἐν φράζεσθε, Κορίνθιοι, οἱ περὶ καλήν Παιδείην οἰκίετε καὶ ὀφρυόεντα Χόρωθον.* — Nr. 88. *χρησµ.* Ex Herodot. L. V. 92. p. 421. V. 2. *κλειτοῖο.* P. *κλεινοῖο.* Vulg. Vid. Weesseling. — Nr. 89. *χρησµ.* Herodot. L. VI. 19. p. 446. V. 2. *πολλοῖς.* P. *γενήσε.* Ib. *γενήσῃ.* plurimi Codd. Herodoti.

Nr. 90. *χρησµός.* Ex Herodot. L. VI. 77. p. 473. V. 5. *αίλικτος.* P. c. plurimis Codd. Herodoti. Alii *τρέλικτος.* — Nr. 91. *χρησµός.* Ex Herodot. VI. 86. p. 478. Respexit Pausan. II. 18. p. 242. ed. Fac. Cf. Eustath. ad 'Il. γ. 414. Br. III. 147. nr. 22. An. III. 1. p. 281. V. 2. *ληῖσασθαι.* P. Alii *ληῖσασθαι.* V. 3. laudat Dio Chrys. Or. LXIV. p. 400. ed. Reisk. — P. Nr. 92. *χρησµός.* Ex Herodoto L. VII. 140. p. 567. Cf. Euseb. Praep. Ev. V. 24. Clem. Alex. Strom. V. p. 728. V. 1. *φειγέτ' ἰσχυατα.* P. ubi *ἐξ* ortum ex proximo *ἰσ. φειγ' ἰσχυατα.* Vulg. V. 9. *ἐατήκασι.* P. V. 12. *ἀλλ' ἰσων.* P. *ἰτων.* Herod. Cf. ad p. 283. nr. 480. v. 5. — *κακοῖσι δ' ἐπικίδναται.* P. *ἐπικίδνατε.* Herodot. — Nr. 93. *χρησµ.* Ex Herodoto VII. 141. p. 568. Cf. Euseb. l. c. — V. 10. *ἴσῃ.* P. V. 12. *ἥ πον* et ἡ

Nr. 102. ἐκ τῆς πρὸ βασιλεῖ ἀδρι^α. Dedi in Paralip. I. nr. 175. p. 721. Alibi non reperi. V. 1. ἀγνώστον cum proximis non cohaeret. Fortasse scribendum: ἀγνώστον μὲ ἱερεῖς γενεῆς. de ignota origine et patria. Genitivi pendent ab ἱερεῖς, ut Homer. Od. λ. 174. εἰπὲ δέ μοι πατὴρ τε καὶ νῆες, ὃν ναυέλευπον. Vid. Schaefer. ad L. Bos. p. 734. In ἀμβροσίου Ξυφῆνος, quibus verbis Homerus significatur, notanda generis enallage pro ἑμβροσίας. V. 3. Suid. T. II. p. 683. Ομηρος ὁ ποιητής... Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύς, καὶ Πολυδάστη τῆς Νέστορος. Caeterum corrige interpunctionem: Τηλέμαχος δὲ πατήρ, καὶ Νεστορίῃ Πολυδάστη Μήτηρ, ἣ μιν ἔειπε. §. V. 4. ἄλλον. P. ἄλλων scripsi. — Nr. 103. ἄδηλον εἰς στασι. Edidit Chard. de la Roch. Magas. encycl. an. IV. T. II. p. 224. nos in Paralip. I. nr. 176. p. 722. V. 1. τάχα, ἂν subaudiendum, ut in his conditionabilibus enuntiationibus passim. Vid. ad p. 53. nr. 16. V. 2. ἐξετέλεισας. P. Alterum σ addidit editor. V. 3. ὄνσαιναι με ἔργον. P. ὄνσαιναι μὲν ην. Chard. Vid. ad p. 94. nr. 58.

Nr. 104. ἄλλο. Edidit Huschk. Anal. cr. p. 305. qui hoc distichon in anaglyphum gemmamve sculptam compositum existimat. Paralipom. I. nr. 177. p. 722. — Nr. 105. ἄλλο. Edidit Chard. Mag. encycl. an. IV. Tom. II. p. 225. Paralip. I. nr. 178. p. 722. V. 1. χαμαῖζήλον. P. χαμαῖζήλων. Chard. γένος. P. μέλος scribendum esse apparet. Vocabulum est ποῦς, unde fit οὔς, ἔς, ε. V. 5. ἴσομας. P. ἴσομας. Chard. — Nr. 106. ἄλλο. Dedi in Paralipom. I. nr. 179. pag. 723. V. 3. εὐρήσεις με. P. Scripsi ἐμεῖ, metri causa. V. 4. ἐπιτόρημα. Versus constabit, si legeris, βραχὺ τι ῥῆμα τόπον. Sed praeterea sensus videtur postulare, ut corrigas: ἦν δὲ τὸ λοῖσθον Δίρης. ultimam litteram si sustuleris, invenies vocabulum exiguum, locum significans. Vox aenigmati est ποῦς, οὔς, ἔς, ποῦ.

Nr. 107. ἄλλο. Edidit Salm. de Homon. Hyl. Iatr. p. 192. qui v. 1. memoriae lapsu dedit: οὐκίτ' Ἐρως φορέειν ἀφάρτην καὶ τόξον καὶ ἰούς. quod monuit Chard. Magas. encycl. an. IV. T. I. p. 94. Dedi in Paralip. I. nr. 180. p. 723. κόνις ἀτιότωκ est pulvis auri. In κόνιν posterior syllaba producitur, ut in Aeschyl. Suppl. 183. — Nr. 108. ἄλλο. Edidit Chard. de la Roch. Mag. encycl. an. IV. T. II. p. 224. explicatione non addita. Nos in Paralip. I. nr. 181. p. 728. — Nr. 109. ἄλλο. Edidit Huschke An. cr. p. 307. Paralip. I. nr. 182.

p. 724. Polyphemi oculum significari intellexit Battmannus. V. 1. πόρη. Cf. supra nr. 52. v. 3. — V. 3. ἐν ζώοντι τῷ βῆ. Vid. d. nr. 36. v. 3. V. 5. βρόμιος καὶ. P. γε interposui, suadente Hermannio ad Orph. p. 729.

Nr. 110. ἄλλο. Muschk. Anal. cr. p. 308. qui de Somno interpretatur. Paral. I. nr. 185. p. 725. V. 1. ὅγγ. Nominativus assumendus ex οὐδαίς. Vid. Heindorf. ad Herakl. Sermon. L. 1. 3. p. 3. — V. 2. Hiatum auctor vitasset, si scripisset: τρέλα δ' ὁ μὴ τρέλῃ. V. 3. πάντα δ' ἀληθῆ λέγει. τάλιθῃ λέγει corrigit Friedem. de Med. Sib. Pent. p. 325. — Nr. 111. ἄλλο. Paralipom. I. nr. 184. p. 724. De Amore videtur accipiendum. Caeterum verbis transpositis ἐξ ἡρώων ἄγρον corrigendum censet Friedemann. l. c. p. 325. — Nr. 112. χρησμός δοθείς παρὸς τῷ λυδοῦ. Κροίσῳ correxit. Est ex Herodot. I. 35. p. 25. Dio Chrys. Or. XIII. p. 220. T. 1. p. 421. ed. P. Idem ad hoc oraculum respicit Or. LXIV. p. 337. τίς ἂν ποτὶ ἡλικίῃ Ἰνδῶν ἄρξῃν ὅρσι. ubi ἡλικίῃς Ἀγῶν scribendum. V. 2. παρὸς. P. παρ' Ἑρμῆν. Herod. V. 5. μὴ δὲ αὐτ. P. μὴδ' αὐτεῖσθαι. Her.

P. Nr. 113. χρησμός ἐπαρχιλόχῳ λιχθῆς πυθῆς ὑπερῆς. notabile lemma rhythmo hexametrico conceptum. V. 1. τελεσικλῆς. Telesicles pater Archilochi, secundum oraculum, quo Calondas jubebatur μελιξοῦσθαι τὴν τοῦ Τελεσικλείου παιδὸς ψυχὴν. ap. Suid. T. I. p. 346. Eodem nomine poetae appellabatur filius. Vid. Steph. Byz. in Θάσος. Commemoratur hoc oraculum ap. Eusebium Praef. Evang. V. 33. p. 227. — Nr. 114. χρησμός δοθείς τῇ μῶι ἀλεξάντρῳ τοῦ μακεδόνος ὀλυμπιάδῃ ἐν περὶ τῆς ἐρωτησῆς πῶς ἂν τῆς τῶν περὶ πρῶτον κρατήσῃν ὁ ταύτης εἶος. Edidit in Paralip. I. nr. 185. p. 724. Alibi non vidi. V. 1. νί κιν. P. V. 3. ἦν τίς . . . δείξῃ. P. V. 4. Περσ. μίγα κράτος. P. Ruenti metro succurri, τὸ addens. V. 5. ἀφῆγῃτορα. P. ἀφῆγῃτορα dedi, ab ἡγητήρ. Compositum in Latin. non comparat. ὑγηγητήρ est ap. Automedont. p. 549. nr. 519. — V. 8. ἀπαρῖδες. Ἀβάρης vulgo vocatur. Cf. Stephan. Byzant. in Ἀβάρης.

Nr. 115. πικροταπῖνος ἔλθωιν ἐν τῇ τραιῶι πλησίον ἡβελῆς κτίσας πόλιν βασιλικήν. καὶ λαβὼν τὸν χρησμον ἀνεχώρησεν καὶ πικροταπῖνοσολ. Edidit Muschk. An. cr. p. 294. Paralip. I. nr. 186. p. 726. V. 1. τροιή es. P. Τροίης es dedi c. Schaefero. — θραυλίτ. P. θραυλίτ corr. Muschk. Vid. ad p. 466. nr. 649. — τραυλίτ l. c.

πορθηθέντι. V. 4. βόσκοντας τὸν αὐτόν. P. diphthongo corrupta, ut passim apud recentiores, in Oraculis Sibyllinis saepissime. βόσκουσαν est in Oraculo ap. Codin. Origg. CPol. ubi idem versus occurrit, et ap. Steph. Byzant. in Βυζάντιον. In alio ap. Codin. p. 5. βόσκοντας ἐς αὐτόν.

Nr. 116. μητροδώρου ἐπιγράμματα ἀριθμητικά. Br. II. 479. nr. 10. An. II. 3. p. 343. V. 2. τάδε. P. τὰ δέ. Br. V. 3. ἡ γάρ. P. ἡ δέ. Br. Scripsi ἡ γάρ. V. 4. ἔχουσαν. P. ἔχουσι. Br. V. 5. γαλοπαίγμονες. Notanda epitheti sedes inter duo substantiva. V. 7. ἡ νόρα καὶ δ' ἐγὼ γλαύκη. P. ἦνις καὶ δέ γελᾷ. Br. in quo γελᾷ probandum, reliqua non item. Scripsi, paucis litteris leviter immutatis: ἡ δ' ὄρα, ἡδὺ γελᾷ. Nihil in Codd. similibus syllabis *ῥαῖς* et *ῥδν*. Cf. praesertim R. Porson. in Variis Lectt. ex Cod. Harlemano Homeri p. 87. sq. ed. Schaefer. De formula ἡδὺ γελᾷν dixi supra ad p. 562. nr. 391. v. 3. ad p. 590. nr. 137. — V. 8. δέ μοι. P. δ' ἐμοί. Br. παρών. P. πάρον. Br. Sequitur in Cod. problematis solutio.

P. Nr. 117. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 11. An. II. 3. p. 343. V. 3. ἀγανή. P. Br. Sic hoc nomen fere ubique scribitur ὀξύτωνως, contra vulgarem de nominibus propriis regulam. Ἀγανή tamen uno in loco legitur in Apollodor. II. 1. 5. p. 122. ed. Heyn. sec. et in Planud. nr. 289. Tom. II. p. 713. Etiam in Nonni Dionysiacy L. V. p. 172. 194. et alibi Ἀγανή scribitur. Eustath. ad Ἰλ. ε. p. 1177. 11. nomen Ἀγανή derivat ἀπὸ τοῦ ἄγαν αὔειν. V. 4. οἶχετ'. P. ᾤχετ'. Br. V. 6. Κύπριν. Brevem syllabam tolli posse censebat Friedem. de Med. Syll. Pentam. p. 317. scribendo: οὐ μὰ Κύπριν φίλῃν. Sequitur in membr. solutio. — Nr. 118. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 12. An. II. 3. p. 344. — Nr. 119. ἄλλο. Br. II. 480. nr. 13. An. II. 3. p. 345. V. 7. ἀστυνόμη. P. ἀστυνόμη. Br. De forma ἔλλατε vid. ad p. 365. nr. 56. Utrique epigrammati solutio in Cod. subjecta.

P. Nr. 120. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 14. An. II. 3. p. 346. V. 2. δέ τις. P. νῦν δέ τις. Br. interrogative; quod minime probandum. V. 5. ὠρίθνια. P. ὠρεθνια. Br. V. 6. εὐρυνομίη. P. εὐρυνόμη. Br. μοίρη. P. μοῖραν. Br. Sequitur solutio. — Nr. 121. ἄλλο. Br. II. 481. nr. 15. An. I. c. nr. 346. V. 5. ἐπτάλ. ἄστρ. Schol. in marg. τὴν Ῥώμην λέγει. V. 2. βαίριος. Schol. βᾶνις ποταμοῦ. V. 4. εὐεπίης. P. εὐεπίης. Br. Nomen illi regioni ab armentorum copia impositum. Εὐερία idem quod εὐεστόν et εὐεργία. V. 6. δεκάδος. P.

P. V. 5. ἐπ' ἐβδ. P. ἐφ' ἐβδ. Br. V. 6. ἐπένευσεν. P. ἐπύλευσεν
 corrigit Br. Codicis tamen lectionem tuearis, θεός subaudiens ex
 versu 3to. — V. 8. dedi, ut in Cod. legitur, depravatam. μέτρον τῷ
 κρηρὸς μοῖρ' ἀφείλεν βίωτον. Br. quod nemini probabile videbitur.
 Suspicebam equidem ejusmodi quid lectum fuisse: (Φαῦ, Μοῖρῃ
 κρηρᾶς) μέτρον ἰλὸν βίωτον. nec tamen despero, leniorem etiam cor-
 rectionem aliquando inventum iri. Ἐλὼν fortasse servari poterit. Sic
 fecit Liban. T. IV. p. 590. 1. καὶ τὸ θυγάτρειον ἤδη κινδυνεύουσαν
 εἶδον. Plato in Protag. p. 315. D. νέον ἐτι μειράκιον . . . τὴν ἰδίαν
 πᾶν καλός. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 485. — V. 10. ἐπέρησε.
 P. ἐπέρησε. Br. Sequitur in Cod. solutio. — Nr. 127. ἄλλο. Br. II.
 483. nr. 20. An. II. 3. p. 351. V. 1. ὕσον. P. ὕσον. Br. Illud non
 habet, quod reprehendas. V. 4. τρεῖς καί. P. τρεῖς καί. Br. ut nr. 125.
 v. 4. — Nr. 128. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 21. An. II. 3. p. 351.
 Utrique problemati addita solutio.

P. Nr. 129. ἄλλο. Br. II. 483. nr. 22. An. II. 3. p. 352. V. 1.
 εἴπε, eis subaudiendum. Vid. ad pag. 245. nr. 261. v. 2. Adjecta
 solutio. — Nr. 130. Br. II. 484. nr. 23. An. II. 3. p. 353. V. 2.
 δύο δ'. P. δύο δ'. Br. V. 2. ἤμασιν. P. V. 3. κλήσουσιν. P. κλή-
 σουσιν. Br. Sequitur problematis solutio. — Nr. 131. ἄλλο. Br. I. c.
 nr. 24. An. I. c. p. 354. V. 5. πόρον ἑμὸν ἀνοίγαι. P. εἰς μίαν οἴγαι.
 Br. Minore mutatione scripsi: πόρον εἰς ἓν ἀνώγαι. sed hanc con-
 jecturam in textu ponere non debebam. Auctor enim problematis
 scripsit procul dubio: εἰ δ' ἄμφω σὺν ἐμοὶ προχέαν πόρον ἑσμὸν
 ἀνώγαι. omnem aquae copiam. Euripid. Bacch. vers. 710. ἄκροισι
 δακτύλοις διαμῶσαι χθόνα Γάλακτος ἑσμονὲς εἶχον. quam lectionem
 vide quomodo tuentur Porson. in Advers. p. 235. ed. Lips.

Nr. 132. ἄλλο. Br. II. 484. nr. 25. An. II. 3. p. 355. V. 1.
 κίελωψ ἐγώ. P. Κίελωψ ὦ Πολ. Br. ubi quid interjectio valent, non
 intelligo. Scripsi, Κίελωψ ποί, quod facile in errorem depravari potuit.
 P. V. 4. ἡ δ'. P. V. 6. ἤμασιν. P. V. 7. ἡμάτιος et ἡμακος. P. —
 Nr. 133. ἄλλο. Br. I. c. nr. 26. An. I. c. V. 1. θεοί. P. θεοί. Br.
 Eorundem vocabulorum permutationem notavimus ad p. 406. nr. 603.
 v. 2. V. 2. δύο. P. δύο. Br. V. 4. ἡμάτιος et. v. 6. 7. ἤμασιν.
 V. 5. ἀπερέχεται. P. ἀπερεύχεται. Br. V. 7. ἀρχλωῖς. P. ἤμασιν ἤν. P.
 ἡμασι. ἤν. Br. V. 8. καὶ εἰν. P. καὶ ἐν. Br. metro. ruente. μῆν. P.
 μιν. Br. — Nr. 134. ἄλλο. Br. II. p. 485. nr. 27. An. II. 3. p. 356.

V. 2. ἀναγκαίη. P. ἀναγκαίων volebat Br. Scripsi ἀναγκαίη cum Schaefero in not. mut. V. 6. δόρυον ἐφελίξαι μὲν ἐτίσασα μὲν. P. ἐφελίξαι μὲν ἐφ: πανών. Br. c. Salmasio, qui πανών interpretabatur per μένος. Mutatione non opus. Codicis lectio nomeni usum lanae minam per totum diem confectam esse, indicat. ἐτίειν h. l. non est trahere, sed pendere, quod Salmasium, nescio quomodo, fecit. Homer. Ἰλ. χ. 351. χρεσφ' ἐτίσασθαι. σταθμήσασθαι. Ζηγουσιτίμ. Schol. Vid. Heyn. T. VIII. p. 314.

P. Nr. 135. Br. II. 485. nr. 28. An. II. 3. p. 356. V. 7. ἀλῆγ... ἄρη. P. — Nr. 136. ἄλλο. Br. I. c. nr. 29. An. I. c. p. 357. V. 2 ἡμαρ. P. ἀννίγελλον. P. ἀννίγελον. Br. V. 7. πόσαι. P. τίσαι Br.

P. Nr. 137. ἄλλο. Br. II. 486. nr. 50. An. II. 3. p. 358. V. 2 πεισών. P. πειόν. Br. De brevi syllaba in caesura pentametri vid. ad p. 565. nr. 410. v. 6. Eam vitasset auctor, si scripsisset: οὗς πειὼ ὤλισσεν δῶμα τὸ δ' Ἀντιόχου. V. 5. δαιτυμόνας οἶσιν θεός. P. οἶσιν τε θεός. Br. de brevi syllaba in δαιτυμόνας securus. Fortasse sciendum: δαιτυμόνας, τοῖσιν γε θεός. . . V. 4. ἔκορε χῶρον. P. ἔκορεν. Br. V. 7. αὐτός τ' Ἀντ. P. αὐτός δ' Ἀντ. Br. Nihil mutari; nam Antiochus quoque Spartanus fuisse videtur. Post δαιτυμόνας plenior distinctio est ap. Br. quam momente Schaefero mutavi.

Nr. 138. ἄλλο. Br. II. 486. nr. 51. An. II. 3. p. 358. V. 1 παρώνων κλειτ' ἔκορεν τὸ τρίτον. P. δῶκε Κλειτοῖ τὸ τρίτον. Br. (la ed. nostra huic lectioni per errorem adscripta sigla P. pro Br.) quae nimis sine dubio mutatio. Nihil hic depravatum praeter nomen puellae. V. 3. ἀριστοδίκα. P. V. 4. θεανοῖ. Notanda correptio mediae syllabae, quae alibi constanter producit. Vide supra ad p. 517. nr. 700. — V. 6. νικαρίση. P. — Nr. 139. ἄλλο. Br. I. c. nr. 52. An. II. 3. p. 359. V. 2. πόλεον. P. πόλον. Br. cum Salmasio. πύκλα. P. πῆλα. Br. Restitui lectionem membran. Maxim. π. καταρχ. v. 6. πύκλα σελήνης. Ib. v. 50. πολλῶν ἡελίων περιμήγεα πύκλα. Aesopi epigr. p. 506. nr. 123. σεληναίῃς πύκλα καὶ ἡλίου. Vid. Schaefer. Meletem. p. 35. Hermann. ad Orph. Arg. p. 51. — Nr. 140. ἄλλο. Br. II. 487. nr. 53. An. II. 3. p. 359. V. 1. ἡ ῥα. Notanda harum particularum repetitio. V. 2. μαραινεται. In marg. αν ἐκλείπει ἢ ζ. Ad Arat. Diosem. v. 130. ἡελίοιο μαραινόμενῃσιν ὁμοίας . . ἀστῆρες . . οἷον ἀμαλδύνονται. Schol. ὥσπερ ἀμαυροῦνται, ὅτε ὑπὸ τῆς σελή-

Müll. In Cod. Pal. adjectum est Scholium: *ἀναστὶ τῆς γαστρὸς πάλιν καὶ τὸ μέγιστον παρ' ὅσον αἰς ποδῶν τοῦ ἀναστὸς περὶ τῆς. ἴσως ἐπὶ χρονοῦ τοῦ αἵματος καὶ συνελθὼν ἐντέρεα καὶ ἐκτερεῖα τῆς γαστρὸς.* Cf. Muret. in Var. Lectt. L. III. 14. V. 1. *ποδῶν*. P. *ποδῶν* nonnulli. *ποδῶν*, ὃ φέρεται exhibet Mureton. *ποδῶν μέγιστον* alii. V. 2. *καὶ ἴσως*. P. Schol. Eurip. *καὶ ἴσως*. alii. *καὶ γὰρ*.? Schol. Eurip. Alii *καὶ δῆρον* et *ἀσπερον*. *Τὸν γαστρὸς τὸν ἴσως* dicit Herodot. IV. p. 326. ubi Wessel. nostri oraculi non fuit immo Vallens. autem *ασπερον* illum *angulum* sic appellatum fuisse *καὶ* corrigit. *τὸν γαστρὸς τὸν Σοκράτην*. Hesych. *γαστρὸς*. *γαστρὸς*. quoniam ex-
sam mundi aspersione carere negat Steph. Ceterum constans verum
una jubet scribi, *γαστρὸς Ἀδριανὸς*. Notum Homericum ἐπὶ γασ-
τρὸς. unde profecit Quint. Sm. VIII. 278. Cf. Eustath. ad Od. l.
pag. 46. 16. Hesiod. Theog. 54. *γαστρὸς* *Ἐλευθερίας* *μήκεα*.
Ib. 329. *γαστρὸς* *κατέρας* *Νηυσίης*.

XV.

Σύμμετρά τινα.

P. Sequitur in Cod. Pal. *Ἰωάννης γραμματεὺς ἄλλης ἐκφρασεως πομπῆς πίναντος τοῦτοντος ἐν τῇ χιμαρίῳ λουτρῷ*. In marg.
Ἰωάννης γραμματεὺς ἄλλης ἐκφρασεως τῆς εὐφροσύνης τῆς πομπῆς τῆς
ἐν τῇ χιμαρίῳ λουτρῷ τῇ δημοσίῳ ἐν γαστρὶ. Ex Scaligeri apographo
hoc poema edidit Jam. Rutgersius in Var. Lectt. p. 98—119. Ex-
titam ejus editionem expectamus a Græco. Nos illud omittimus
duximus, quoniam non magis ad Anthologiam faciat, quam Pauli Sa-
ltuarii Ephraisi S. Sophiae. — Cæterum in marg. legitur etiam *ἐπὶ*
γραμμα in illam Joannis ephrasin, quod dedimus Nr. 1. cum *λεπτοῦ*
ἐπὶ γραμμα αὐτὸ τὸ ποίημα ἦγον *κατὰ*. Tota haec: *ταῦτα τῆς γαστρὸς*
μέγιστος καὶ πομπῆς ὁ γαστρὸς. — καὶ ὅτι ὁ πομπῆς *ἐν γαστρὶ*
ἐν καὶ τῇ τοῖς λόγοις εἰς ἀσπερον ἑλκυστία: ἐλλογίμοι τὸν τῆς
ἰωάννης πομπῆς: τῆς ὁ γαστρὸς καὶ ἴσως ἰσχυρῶν: καὶ αἱ τῆς
ἀνταρῶν πομπῆς διαφύτοι. ὅτι ὁ γραμματεὺς ἐν τῇ ἐκφρασει

ὕδακα αἰρῶν τὰς ἐξ μόνας εἶπεν, ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης μετέστρεψε
 ἰν λόγον ἐπὶ τὸ ῥῶδον καὶ τὴν γῆν. νομίζω δὲ ὅτι τὸ βιβλίον ἔχει
 ράλημα καὶ διὰ τοῦτο. In fine poematis pag. 665. leguntur haec:
 οὐάννον γραμματικοῦ γάζης ἐκφράσις τῆς, αἰκῶνος τῆς ποσογραφίας
 ἧς ἐν τῷ κλειμερίῳ λουτρῷ τῷ δημοσίῳ ἐν γάζῃ. Χ' ἢ ἐν ἀν-
 ιοχείῳ.

Nr. 1. εἰς τὸ ποιημάτων ἰωάννον γραμματικοῦ. Edidit Reisk. in
 Anthol. p. 99. nr. 625. inter Sepulcralia. Vid. eundem p. 625. No-
 n Paralip. I. nr. 188. p. 728. V. 3. ἀληθείης τε. P. δὲ Reisk. γο-
 uisse suspicor. — Nr. 2. ἐπιγραμῶν εἰς τὴν ποτ' ἑ μέρων τῆς λουίας.
 Reisk. Anthol. p. 100. nr. 626. Paralip. I. nr. 189. p. 729. V. 3.
 θαυμαῖς τε. P. δὲ. Reisk. ἀρτεμεῶνος. P. ἀρτεμίωνος. Reisk. V. 4.
 καλίνορσον ἔον. P. παλίνορσος ἔον. Reisk. At παλίνορσον adverbii
 vim habet: urbs iterum, moenibus prolatis, pristinam suam mensuram
 nacta est. — Nr. 3. εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀγίου νικάνδρου. Ap. Reisk.
 nr. 627. p. 100. In Paralip. I. nr. 190. p. 729.

P. Nr. 4. ἐπιτύμβιον ἐν νικαίῃ πλησίον τῆς λίμνης ἐν τῷ ὄρε-
 λίσκῳ. In Leich. Carm. Sepulcr. p. 4. Anth. Reisk. nr. 628. p. 100.
 Paralip. I. nr. 191. p. 730. V. 2. πτραμίδα. P. V. 3. ἱεροφάνταν.
 P. ἱεροφάντα. Leich. τὸν ἱεροφάντην τῆς ἀληθείας Mosen appellat
 Clem. Alex. in Cohort. p. 21. 15. — V. 4. κρέπτει. P. βρείθει. Reisk.
 θαντόμενον. P. κρηπτόμενον. Leich. Reisk. Vid. Dorvill. ad Charit.
 p. 258. — V. 6. τὸ δὲ ὡι. P. τὸδ', ὦν. Reisk. τὸδ' ᾧ dedi cum
 Leichio. — αἰδᾶς. P. αἰδῆς. Reisk. Leich. — Nr. 5. ἄλλοι. Ap. Leich.
 p. 6. Reisk. p. 101. nr. 629. Paralip. I. nr. 192. p. 730. V. 5.
 πάτραν ἐριποῦσαν. Nicaeam terrae motu afflictam. Vid. Gregor.
 Naz. epigr. nr. 94. T. II. p. 564. V. 7. θηρίσαντο. P. θηρίσαντο.
 Leich. Reisk.

Nr. 6. ἄλλο. Ap. Leich. p. 6. Reisk. Anth. p. 101. nr. 630.
 Paralip. I. nr. 193. p. 731. V. 7. ἤγισα. P. ἤγισσε. Leich. ἤγισε.
 Reisk. Inutilis correctio. Mortalia corpora flammis a faecibus terrenis
 purgantur, ἀγνίζονται. Vid. ad p. 215. nr. 49. Eurip. Hec. Fur.
 1146. ὅτ' ἀμφὶ βωπὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρὶ Supplic. 1243. ἔν' αὐτῶν
 σώμαθ' ἡγνίσθη πυρὶ. Apoll. Rhod. L. II. 928. καὶ ἡγνίσαν ἔντομα
 μύλων. Schol. ἔκτανον. Cf. Toup. Emendatt. in Hesych. T. III.
 pag. 235. — Nr. 7. ἄλλο. Leich. pag. 8. Reisk. nr. 631. pag. 102.
 Paralipom. I. nr. 194. p. 732. V. 1. ὀργισομένης. p. 473. nr. 683.

parum interest. V. 3. μέζων. P. μείζων. Reisk. ἐπήρατος ἐπλεο
φήμης. P. ἐπήρατον ἐπλετο φήμη. Reisk. quod recepi, ἐπηρεάτου
tamen corrigens. V. 4. πλῆσαμένη. P. πλῆσαμένης dedi c. Reiskio:
postquam eam implevit. γλαναὶ χάριτες, munus olivarum. Vid.
Animadversas. Tom. II. 2. p. 222. V. 5. ἔμεν οἶκος. P. σε μενοικῆς.
Reisk. Fortasse θαλερῆς scribendum, ne brevis syllaba sit in caesura.
Junge: ὁ χῶρος βοᾷ εἶναι οἶκος Ἀθηνᾶς. — V. 6. σκοπέλους. P.
κοτίνους. Reisk. At scopulus ille, cui Minervae templum impositum,
oleis consitus fuisse videtur. V. 7. νηρεύς. P. Νηρεύς. Reisk. V. 8.
πτεάνων. P. χαρίτων. Reisk. Quid poeta secutus sit, dum Nereum
Minervae oleam, tamquam partem suorum ipsius bonorum tribuisse ait,
ignoro equidem. V. 9. καὶ Κελεῖο. P. γὰρ Reisk. Junge, πρέσσον
ἀεξῆσαι, idque ad ἄνθεμα refer. Sic munus illud in Lindi scopulis
meliores etiam, quam Attica, oleas genuisse dicitur. V. 10. πιαρὴν
ἐλάτην. P. Scripsi πιαρὴν ἐλάτην. Vid. ad pag. 83. Prooem. Phi-
lippi v. 12.

Nr. 12. ^τλεον φιλοσόφ. ^εεἰς ἐαντόν. του ἐπονομαζομ ^εἐλληνας. Edi-
dit Reisk. p. 104. nr. 636. Paralipom. I. nr. 198. p. 736. V. 1.
ποιεῖς. P. ποιεῖς. Reisk. ἀπραγμοσύνη. P. V. 3. πολυκηδ. P. πολυ-
κνδῖος. Reisk. V. 6. κηκ. P. Κίρκης. Reisk. V. 8. λιπόπατριν.
transitive dictum. Saepe hac voce Nounus utitur, sed de iis, qui pa-
rentes patriamque relinquunt. P. V. 11. δοξῶν ἀλκτήριον. ἀλκτήρια
νοῖσάν. Nicander Alexiph. 350. ἀλκτήρια λιμοῦ. Suid. Tom. I.
p. 118. — Nr. 13. ^τμακαρί κωνσταν τοῦ σικελοῦ εἰς τὸν θρόνον
αὐτοῦ. Edidit Reisk. nr. 637. p. 105. Paralip. I. nr. 199. p. 737.
V. 1. μοῖσης. P. μονσαῖν. Reisk. V. 2. Versui in fine mutilo in
membr. adhaeret πάρῳ, quod ad v. 3um transtuli. V. 4. κλισμός.
Reisk. κλισμος. P. φορέαν. P. φορέων. Reisk. Scripsi φορέειν. ut
p. 183. nr. 226. ἢ τ' ὀλιγώλαξ σπείρεισθαι. Haud raro α̅ et εῖ per-
mutantur. Vid. p. 172. nr. 179. v. 3. p. 381. nr. 158. v. 4. p. 387.
nr. 190. v. 1. — Nr. 14. τοῦ μακαρίου θεοφάνους ἀντίγραφον προς
ταν. Ap. Reisk. p. 106. nr. 638. Paralipom. I. nr. 200. p. 738.
V. 5. Post καλλιόπης Cod. inserit τ', Reisk. δ'. Inutilem copulam de-
levi. V. 6. ^οδορήϊον. P. διάρμιον. Reisk. δορήϊον positum pro δούρειον.

Nr. 15. ^τταπεινοῦ κωνσταντίν ^τῥοδίου εἰς τὸν σταυρὸν ὄν
Tom. IV.

P. Nr. 21. σύριγξ ^τθεοκρί: ^ησυνακασίου δωριέως. Ad hoc poemation Scholia leguntur in Cod. quibus difficiles hae nugae bene explicantur. ✕ ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. — οὐδενὸς εὐνάττειρα. ἡ πηνελόπη. οὕτις γὰρ ὁ Ὀδυσσεύς. μακροπτολίμοιο δὲ μηρ. ἡ αὐτὴ μήτηρ γὰρ τηλεμάχου. τὸ δὲ τῆλε (Cod. τηλαι) μακρὰν ἔστιν. μάχη δὲ ὁ πόλεμος. ✕ ἡ μετάληψις τῆς σύριγγος οὕτως ἔχει. τὸ ἐπιγραμμάτιον εἰς πᾶνα. ἐπιγράφεται δὲ σύριγξ διὰ τὰ πρὸ σχῆμα τῆς γραφῆς, καὶ ὅτι ὁ Θεόκριτος σύριγγα ἀνατίθῃσι (Fort. ἀνατίθειε) τῷ Πανὶ ταύτην ἔγραψε. ἡ δὲ ἔκδοσις ἐστὶ τῶν δύο πρώτων στίχων αὕτη· ἡ πηνελόπη ἐγέννησε πᾶνα τὸν αἰπόλον. εἶπε δὲ τὴν πηνελόπην οὐδενὸς εὐνάττειραν, ἐπεὶ γυνὴ ἦν Ὀδυσσεως, ὥς αὐτὴν ἑαυτὴν ἐκάλει· μακροπτολίμου δὲ μρα τοῦ [τῆλε] τηλεμάχου. τὸ γὰρ τῆλε τὸ μακρὰν ἔστι. πόλεμος δὲ ἡ μάχη. (V. 2.) μαῖαν δὲ ἀντὶ πέτρου φησὶ τὴν αἶψα· ἀντίπετρος μὲν γὰρ ὁ ζεῖς, ἐπειδὴ ἀντὶ αὐτοῦ πέτρος ἐδόθη τῷ κρόνῳ· ἐτράφη δὲ ὑπὸ αἰγὸς τῆς ἀμαλθείας. ἰθὺν τῆρα οὖν τῆς τροφῆς τοῦ διός, τοῦτ' ἐστὶ τῆς αἰγὸς εἶπεν τὸν αἰπόλον. ♪ (V. 3.) οὐχὶ κεραιστέαν. κέρα ἐστὶν ἡ θρίξ· ἐπεὶ οὖν ὑπὸ τῆς πηνελόπης γεννηθεὶς αἰπόλον ἔφη. ἔστι δὲ αἰπόλος καὶ ὁ νομάτας, οὗ μέμνηται ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τοῖς βουκολικοῖς, ὅτε ^{εἰ}παταλῆσθέντα αὐτὸν εἰς λάρνακα ἔθρεψαν μέλισσαι· διὰ τοῦτο εἶπε τὸ οὐχὶ τὸν νομάταν λέγω. ♪ ταυροπάτορα δὲ εἶπε τὴν μέλισσαν, ἐπειδὴ σπηκομένων τῶν ταύρων μελίσσας φασι γίνεσθαι. (V. 4.) ἀλλοῦ πικίπτε. ἀλλ' ἐκείνον τὸν αἰπόλον, ὥς τῆς πίττος ἡράσθη. πικίπτε δὲ τίρμα σάκους εἶπε τὴν πίτταν· ἐπειδὴ ἡ ἐξωτάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος ἴττε καλεῖται· ἐλλείπει οὖν αὐτῇ τὸ πικί πρὸς τὸ εἶναι πίτταν. (V. 5.) οὐνομύλον δίζων. δίζων οὖν αὐτὸν εἶπεν ἐπειδὴ δύο ζώων εἶδος ἔχει, ἀνθρώπου καὶ τράγου. [ὅς τὰς] ὅς τὰς μέροπος πόθον. ὅς τῆς ἡχοῦς ἡράσθη. εἶπε δὲ αὐτὴν μέροπος ἀπὸ τοῦ μὴ ὅλην ἀντιφθέγγεσθαι τὴν φωνήν, ἀλλὰ μέρος τὸ τελευταῖον. (V. 6.) γερυνγόνην δέ, ἐπειδὴ ἐκ τῆς γήρως τοῦτ' ἐστὶ τῆς φωνῆς τὴν γένεσιν λαμβάνει· διὸ καὶ ἀνεμῶ, τοῦτ' ἐστὶ πνευματικῇ. ✕ (V. 7.) ὅς μοῖσα λιγὺ πᾶξεν ἑοσταφᾶν. ὅς μουσικῶς ἐπηξεν τὴν σύριγγα. εἶπε δὲ αὐτὴν ἔλκος (V. 8.) ἐπεὶ εἰδὸς τι ἐστὶν ἔλκος οὕτω καλούμενον. ♪ σύριγγα δὲ πόθον (L. πόθου ἀγαλμα), ἐπεὶ σύριγγος τινος ἡράσθη ὁ πᾶν, καὶ εἰς μνήμην τοῦ ἔρωτος, ἐπειδὴ πρὸ ὥρας

μετήλθε τον βιον, το μεσαιων δραντον εκποισε, και αυτο εκμικη.
(V. 9.) ως εβίεσεν ανωρεαν. ως την επεργασίαν επαισε τη
περσικην και της απωλειας την ερώτην εβήτοστα. φασ γὰρ ἐν
ἐναγίως ὁ Πάν τοις Ἑλλήσι συνμαχῆσαι κατὰ τῶν βαρβάρων· ἀνέρε
δὲ τὴν περσικὴν αἰχμῆσιν: ὡς αὐτοῖς πακποφόνου. ἀπὸ τοῦ
ὁμῶντιμον τοῦ περσίου, ὅς τὸν πάππον αὐτοῦ τὸν ἀκρίστον (ἀκρίστου
Cod.) ἀπέκτεινε. τὴν δὲ εἰρώπην τερσίαν (V. 10.) εἶπεν, ἐπειδὴ
εἰρώπη ἐπὶ διὸς ἀρπασθεῖσα ἐκείνη (F. ἐκείθεν) ἔν. (V. 11.) ἡ τοῦ
ἀντι τοῦ τῷ πανί τὴν εἰρήνην, τῶν ἀγροίκων ἐπείραστος πῆμα
θύοικτος ἀνέθηκεν ὁ οἰμῆτος (οἰμήχου Cod.) παῖς. τῷ φλογέρι
δὲ εἶπε τοῖς ἀγροικοῖς, ἐπειδὴ πῆρας φορεῖται· πῆρα δὲ καὶ περ-
σιώωμα. πᾶμα δὲ πτῆμα. οὐκ ἔστι πολυτάμματος ἀνδρὲς ἐν αὐτῷ
θύοικτος δὲ πᾶσιν ἰακτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ Πᾶς τὰς θεὰς καὶ
ἐπὶ τῶν θύοικτος ὠτομάθη. — (V. 13.) φυχὰν αἰεὶ βροτο-
βάμων. τῇ εἰρήνῃ ὅτι πᾶν τὴν φυχὴν χαίρει. βροτοβάμων δὲ
εἶρηκε τὸν πᾶσα, ὡς πετροβάτην, ἀπὸ τῶν λαῶν καὶ τοῦ κατὰ δι-
καλίονα μῖθου. ὅτι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν σκαριζόντων ἀνθρώπων
λίθοις λαμβάνων ὁ δικαλίον ἀνθρώπος ἐποίησε· ὅθεν αὐτοῖς κ.
λαοὶ πεκλήσθαι (πεκλίσθαι Cod.) λόγος. (V. 14.) στήτας οἰστρο-
σαίεττα. τοῦτ' ἐστίν, ὁ οἰστρον ἐμβαλὼν τῇ λιθῷ γυναικί. φασ γὰρ
ὅτι ἡ οὐμῶν ἡ λιθὴ οἰστρον εἶχεν ἐπὶ τὸν πᾶσα ποδῖν. ὅτι δὲ
τῇ τῇ ἡ γυνή, σαίεττη δὲ τῇ λιθῷ. (V. 15.) κλοποπάτωρ τοῦ
ἐοτί, κλεψύγαμε κλεπτοτύκον πατὸς τοῦ ἱεροῦ. κλοποπάτωρ δὲ
πηνελόπη τὸν πᾶσα ἐγέννησε κατὰ μὲν τινες ἀπὸ ἱεροῦ, κατὰ δὲ αἱρεῖ
ἐκ τῶν μυηστέρων. ὡς Οὐδενὸς εὐνέτετρα. ἡ πηνελόπη. αὐτὴ
γὰρ ὁ ὀδυσσεύς. ἔτ. Χ. οἱ τοὺς οἰμῆσιον ἔτ. Χ. καὶ τὸ ἐρῶμεν
P. Ἡ θύοικτος εἰρήνῃ τὴν ἐπιγραφὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἔχει. σπ-
ιστοῖται δὲ ἀπὸ δακτυλικοῦ μέτρον, καὶ εἰσὶν οἱ μὲν δύο πρῶτοι στίχοι
ἑξάμετροι, οἱ δὲ ἑξῆς δύο, πεντάμετροι. εἶτα ἀπὸ πέντε ποδῶν μὲν
ἑῖς, ἐπὶ οἷν καθ' ἑκάστον ἀγαιρομένου ποδὸς οἰμῆζετο τὸν δεύτερον
μικρότερον τοῦ πρώτου, καὶ λέγειν κατ' ὀλίγον εἰς βραχὺ· τοῦτο δὲ
πικλῆται οὐρεῖται· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ οὐρεῖτος δια-
λέγεται καὶ τοῦ πρώτου εὐρώστου αἰτήν. λέγει οὖν εὐρετὴν γυναικί
πᾶσα καὶ περὶ αὐτοῦ πρῶτον λέγει τὴν ὕλην ἐφίχου. ὡς τὸ δὲ (V. 16)
λαρνακόγυις χαίρει. τὸ μὲν οὖν χαίρει πρὸς τὸ ἄνθρωπον
αποδοτιόν. λαρνακόγυιον δὲ τὸν πᾶσα ἐπεὶ χιλόπος ἐστὶ. λαρνα-
δὲ ἡ χιλός, καὶ ἡ κίχως, ταῦτ' ἐστὶ. διὰ δὲ τὸ ἑξῆς ὁμοίαν

(V. 17.) ἀδὲ μελίσσσεις, ἡδὺ προσάσεις τῇ ἡχοῖ· εἶπε δὲ αὐτὴν ἔλλοπα (V. 18.) ὡς καὶ μέροπα, ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τῇ φωνῇ. (V. 19.) καλλιόπαν δὲ ἀπὸ τοῦ καλῖ· Χ πατροφίρεσθαι. (Scr. καλὴν ὅπα προφίρεσθαι.) (V. 20.) νήλευστον δὲ τὴν αὐράτον· τὸ γὰρ νῆ στερητικόν, τὸ δὲ λένειν ἐστὶ τὸ ὀρεῖν. Τὸ δὲ ποιημάτων ἐνέστηκεν ἐκ μέτρων ὅλων μὲν δακτυλικῶν, ποσότητι δὲ διαφερόντων· τὸ μὲν γὰρ πρῶτον δίστιχον, ἐξάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον δὲ, ἐξάμετρον καταληκτικόν· τὸ τρίτον, πεντάμετρον ἀκατάληκτον· τὸ τέταρτον, πεντάμετρον καταληκτικόν· τὸ πέμπτον, τετράμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ἕκτον, τετράμετρον καταληκτικόν· τὸ ἑβδομον, τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ὄγδοον, τρίμετρον καταληκτικόν· τὸ ἔνατον, δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δέκατον, δίμετρον καταληκτικόν, τὰς καταλήξεις ἔχον (ἔχων Cod.) χωρίμβον καὶ μόλοσσον, δίμετρον ἐστὶ καταληκτικόν. — Ὁ γοῦν Θεόκριτος τὸ γένος συρηκόσιος ἤκμασεν ἐπὶ ποτομαίῳ του φιλαδέλφου. ✕ V. 2. τέκιν. P. τέκεις. Vulg. V. 4. πιλίπτες. P. V. 5. ὅς τās. P. ὅ τās metri causa corrigebat Salmasius. In Homeri quoque Codd. passim ὅς τις reperitur pro ὅτις. Vid. ad p. 435. nr. 802. — οὖνομ' ὅλον. Aut hoc poemation, aut similes nugas respexit Sext. Empir. adv. Grammat. L. I. c. 13. §. 314. p. 286. οἷον ἐστὶ τὸ ἐβαρβαρίζεν, ἀντὶ τοῦ ἐσύριζε κείμενον. βάρβαροι γὰρ οἱ Σύροι. τοῦ δὲ ὅλου ἀντὶ τοῦ Πανός. (vulg. παντός.) ὅλον γὰρ καὶ πᾶν συνώνυμον. τοῦ δὲ ἔλκους, ἀντὶ τῆς σύριγγος· εἶδος γὰρ ἔλκος ἢ σύριγξ· ὥστε τὸ ὅλον γίνεσθαι τοιοῦτον. ἐσύριζεν ὁ Πάν, σύριγγας ἔχων ἐν τῇ χεὶρι. ubi doctissimos interpretes hic lusus, qui mihi quidem Theocriti ingenio minime videtur dignus, fefellit. V. 6. ἀνεμώκεος. P. Schol. ἀνεμώδεος videtur legisse. γηρυγόνος. P. γηρυγόνας Scholiasten legisse apparet. — V. 8. πυρισμαραγον. P. V. 10. Mutilum versum implebat Salmasius legens: Τερίαν τ' ἐρῶσατο. nec aliter Scholiastes videtur legisse. V. 12. πημα. P. V. 12. σιμαχίδας. P. V. 13. ψυχὰν ἀεί. Vitium lectionis metrum arguit; ψυχὰν enim posteriorem corripere nequit. Sed poeta scripsisse videtur, ψυχὰν ὦ βοροβάμον. Certe Scholiastes hunc versum sic interpretatur: τῇ σύριγγι, ὦ Πάν, χαίροις. V. 16. χαίροις. P. Ut metrum constet, Salmasius corrigit χάροις. At hanc verbi formam quis praestiterit?

Nr. 22. Simmias hoc poemation tribuit Hephaest. Enchirid. p. 31. ubi Scholiastes: Σύγγραμμα ὁ Πέλεκος· ἐπεὶ κατὰ μίμησιν τέλεικτος

συντίθεται· μαρτὴν γὰρ ἐκτίρωθεν τίθηται· ὅσα δὲ καὶ Σαπφὴ καὶ Θόρυος ἀγγέλλουσι καλοῦμεν. *Εἰσάγετε illud cum sit de-
bentius ad eandem Theocriti p. 243. Bruckii. in Muscul. L. 1. 1. 1.
Salmas. in Inscr. Herod. pag. 199. 204. Et. in Anthol. p. 1.
205. An. L. 2. p. 18. ubi partem SchoLiarum deSunt. Eadem
integrit. sicut in Cod. legitur, exhibebimus.* ✕ Τὸ αὖτ' αὖτ'
τῇ ἀθρῇ δῶρον ὁ φονεὺς ὥπασεν ἐκείνῳ πύλαν. τῆς δὲ
ἐστὶ γέλιξιν ἐκ θερίθλων ἀνέκτα. ✕ ✕ Δὲ τὸν ἀνέκτα
καὶ ἐξηγοῦμεν μὲν τὸ πρῶτον πῦλον (πύλον Cod.) τὸ πῦλον
λίγην· εἴτα τὸ δευτέρου ἀτ' ἀρχῆς, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ δευτέρου
τίλκε, καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς ὡς τοῦ μένου, ὥστε τὸ μένον
εἶναι.

Τὸν πύλον τοῦτον ἐκείνῳ ἀνέκτα τῇ ἀθρῇ, ἢ πῦλον
τὸν δούλον ἵκον. τὸ μένον δὲ χαρακτηζόμενον ἀρξάμενον ἐπὶ πο-
λεμικῶς ἐξαμίντρον, καταλῆγον δὲ εἰς ποσειδάων ἐξαμίντρον. καὶ
δὲ μένον τῷ πτερίγῳ. ἀλλὰ διαφέρει καθ' ὃ μὲν πύλος ἐπὶ
πρῶτον πῦλον πρὸς τὸ τελευταῖον. ✕ [τὸ αὐτὸ μένον τῷ πτε-
ρίγῳ ἀλλὰ διαφέρει καθ' ὃ μὲν πύλος ἐπὶ τὸ πρῶτον πῦλον πρὸς
τελευταίῳ] συνεκτιόμενον κατὰ διάνοιαν· τὸ δὲ πτερίγῳ κατὰ
ἐξῆς τῶν στίχων· τοῦ πύλου ἢ ἀνέκτατος δίνεται μετὰ
τοῦ μένον τοῦ βραχὺ καταλῆγον τις ἀρχοῦσα, εἰς αὐτὸ
καταδοῦναι τὸ ἴσον, καὶ ἀνελκόμενος τοῖς μετὰ τὰ ἴσα ἵκον
διασωσασθαι τὸν νοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ δουλοῦ ἀνελκόμενος ἐπὶ
τίμου εἰς ἴσους καταχωρ. ἔχει δὲ λόγον πᾶν ἀντιθετικῶς ἀνελκόμενος
μὲν τὸ πρῶτον μίγιστον, ἀνταποδοδόμενος τοῦ ἰσάτου, καὶ τοῦ
ἀνὰ λόγον, τῷ δευτέρῳ τοῦ δὲ τίλκε δευτέρου, ὡς ἐπὶ τὸ καὶ
ἀγία. ✕ ἐξηγήσεις τοῦ πύλου· ὡς ἄλλως. οὕτως γράφεται
εἰς τὸν ἐπειὸς (ἐπειὸν Cod.) τίλκεν. λέγει δὲ ὅτι δῶρον τῇ ἀθρῇ
ὁ φονεὺς ἐκείνῳ τῆς τέχνης καὶ ἐπαινοῦ χάριν ἀπέκτα (ἀν-
τίθων Cod.) ἀνέκτα, ἢ ποτε τῶν ποιητῶν πύλον κατὰ τὴν
τίμην, ἥτις τῇ ἐκποσώσῃ καὶ πτερίγῳ τὴν πύλον κατὰ
διὰ γὰρ τοῦ ἵκον εἶλον ἵκον ἔλκεν, καὶ τοῖς βασιλείαις
ἁπλῶς ἐκ βασιλείας ἔκτισεν ἐπειὸς, ὅς οἱ ἦν προμάρτυς ἐκείνου
ἀλλ' ἀπὸ κληρῶν καθαρὸν πόμα ἔτρε τοῖς ἀγασί, τὴν δὲ ἵκον
εἰς τὴν ὁμήρου ποιήσιν διὰ τὴν ἀθρῆς χάριν. μακρὸς οὖν ὁ
ἐπὶ τῇ ψυχῇ εἶδες, ἵκως εἶδες· τῷ (τὸ Cod.) γὰρ τοῦτο καὶ ἵκον
νοῖα αἰὲ παρὰ πολὺν· ἀνελκόμενος δὲ ἢ ἐκείνου διὰ· οἷον ἵκον

α' τούτου τοῦ ὀνόματος τὴν παρθένον καὶ ἀνδρείαν ἐσήμανεν. ~ ✕
 1. κρατίας. P. κρατιῶς est ap. Hephaestion. l. c. — τίν. P.
 ὦν. volebat Salm. In τίνων priorem corripuit Aeschyl. Prom. 112.
 olon. Fragm. V. 31. αὐτὶς ἀνάκτις ἔργα τίνουσιν. V. 2. τῆμος. P.
 ἔμος. Br. cum caeteris. κρη. P. κρηί Br. nec aliter Scholiastes.
 υρίνωι. P. πυρίνω. Vulgo c. Schol. ἡθαλωσεν. P. V. 6. ὁδόλβος.
 τὸν ὄλβος. Vulg. V. 8. ἀμφιδιερχθῆς. P. V. 10. κρηνανίδαραν.
 καθαρόν νάμα. Vulgo. Hesych. ἰθαραῖς, καθαραῖς, κοῦφαις, λευ-
 αῖς. — νάμα. P. δύσκλης. Ib. δυσκλης. Vulg. V. 13. δαρδανίδαν. P.
 12. ὤπασεν ἐπ. P. τῷ ποτε. Ib. ᾧ ποκα. editi. Doricam formam
 ecipere non dubitavi. κατέρωψεν. P. κατέρειπεν. Vulg. In lectione
 nembr. syncope est, in hoc verbo admodum frequens. Vid. supra
 360. nr. 15. p. 378. nr. 141. Moschus Eid. III. 32. κατέρειψε Br.
 quod et ipsum bene habet.

Nr. 23. εἰς τὴν βίβλον μάρκου. δακτυλικὰ τετραμέτρα βραχυ-
 κατάληκτα. Br. III. 272. nr. 578. An. II. 2. p. 188. V. 2. ἀνα-
 πτύσων. P. ἀναπτύσσων. Br. V. 7. τε ἀνίην. P. Br. Hiatus sustuli.

P. Nr. 24. πτέρυγες ἔρωτος. Br. I. 205. An. I. 2. p. 7. Laudat
 hoc poemation Hephaest. Enchir. p. 31. In membr. Palatinis his
 legitur in eadem pagina, adjectis Scholiis his: αὐτός ἐστιν ὁ ἔρως
 ἐπὲρ ἑαυτοῦ λέγων, ὅτι πάντα αὐτῷ εἶναι καὶ τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν
 οὐρανῷ καὶ θαλάττῃ· τὸ δὲ σχῆμα τοῦ πτερυγίου οὐκ ἔχει ἀπὸ τοῦ
 πρώτου ἐπὶ τὸ ἔσχατον τὴν ἀνάγνωσιν ὡς ἐπὶ τοῦ πελίκεως καὶ τοῦ
 αἰοῦ· τὸ δὲ μέτρον τοῦ πτερυγίου καὶ τοῦ πελίκεως χοριαμβικόν, κατὰ
 στίχον ἀφαιρουμένης συζυγίας. ὕμνεῖ δὲ οὐ τὸν πάνδημον ἔρωτα τὸν
 ἀφροδίτης, ἀλλὰ τὸν οὐράνιον, τὸν γενεσιουργόν, οὗ καὶ πλάτων
 μίμνηται ἐν τοῖς σωματικαῖς διαλόγοις, ὅτε πρὸς θρασυμάχον περὶ
 θείου τε καὶ ἀνθρωπίου διελγίσθην ἔρωτος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως.
 ✕ τοῦτων ἡ ἀνάγνωσις ὡς γέγραπται δύναται νοεῖσθαι, ἕνεκά γε
 τοῦ νοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰ μέτρα ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸν ἔσχατον ἐρχη,
 ἵνα τὰ ἀλλήλοις ἀντίστροφα ἢ μετ' ἀλλήλων. αὕτη γὰρ κελεύει τὸ
 πρῶτον ἀναγνῶντας, εἶτα τὸ πανίστατον προφέρεισθαι καὶ ἀνὰ λόγον
 ἀνωθεν τὸ δεύτερον· καὶ οὗτος ὁ τρόπος ἔως ἂν ἐπὶ τὸ βραχύτατον
 ἀφίκη· ὁ δὲ λόγος· λέγει δὲ ὁ ἔρως. ὁ δὲ νοῦς ἅπας οὕτως ἔχει· ὁρᾷ
 με τὸν γῆς τε ἄντα καὶ τὸν οὐρανὸν ἄλλη ἐδράσαντα μηδὲν

φροντίσῃς εἰ τηλικόδε (τηλικόδε Cod.) ὦν τελείος ἔργα ποῖ·
 τελειότατός τιμῃ. τότε γὰρ ἐγενόμην ὅτε ἡ ἀνάγκη ἦρτεν, καὶ τότε
 ὅπως (ἐπῆκεν Cod.) ταῖς τῆς γῆς γυνώμας, ὅσα ἔρτες δὲ ἀέρος
 αἰθέρας· οὐκ ἐμὶ δὲ ὁ ἀφροδίτης νόος, καλεῖμαι δὲ ἔρως. καὶ
 δὲ (Fort. οὐδὲν βίη) ἔπραξα, τὰ πάντα δὲ μοι πεῖθομαι. ἐπεὶ
 δὲ μοι οἱ γῆς τε καὶ θαλάσσης μυχοί, καὶ ὁ οὐρανός, ὡς ἂν
 ἀρχαῖον ἀεικλύμην σπῆπτρον, καὶ ἰδίαζον θεοῖς. — ἔχει δὲ τὸν
 ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐπὶ τὸ ἰσχυρόν ἔρχη, ὡς προείρηται. ἀμφὶ
 δὲ τὸν οὐρανόν· ἡολόδος, γὰρ μὲν ἀκρόν ἐκτετεν, ἀπὸ δ' ἑνὸς
 οὐρανός. X. V. 1. λέωσι μὲ. P. λέουσα. Br. λέουσιν. Heph.

Enchir. p. 31. βαδύστονον. P. Post ἀμφοτέρων inserte τὸν
 ex Hephaest. ubi vid. Th. Gaisford p. 54. ἰδεῖσθαι. P. ἰδῆται.
 Heph. V. 2. μὴ δὲ. P. βεβριθὺν λαγυῶν. P. fere ut in ed. A.
 Lierni. βίβριθα λίγυα. Br. c. Salmasio, et sensu flagitante et nec
 Dionys. Perieg. v. 1055. μῆλα ἄδην βεβριθὺν μαλλοῖς. Ap.
 Rhod. IV. 177. βεβρίθει λήγισσιν ἐπηρφεῖς. V. 3. τῶμος. P. λέγ
 τῆμος. loco sec. ἔκριν' αἰ. P. Judicandi munus ab h. l. ἀν
 videtur; quamvis nec h. l. nec v. 10mo Valkenarius haesit ad Heph.
 L. VIII. p. 672. 95. ἔκριν' recepit Br. ex correctione Salm.
 lenius videbatur, ἔκριν' ἀνάγκη. Sic ap. Homer. Od. ε. 170. ὡς
 τε κρῖναι τε. rectius Eustathius p. 214. 50. κρῖνας. V. 4. ἀν
 καί. P. et edit. Calliurgi. δὲ γὰρ εἶπε. Salm. ex Schol. eruit. Sic
 sic peccatum in terminatione αἰ. vid. ad p. 172. nr. 181. φρεσίν.

φρεσίν. Vulg. φρεσίν. ed. Call. φρεσίν. Salm. V. 5. πάντα
 P. loco pr. πάνθ' ὅσα. Ib. loco sec. Hiatum sustulit Br. cum Salm.
 V. 8. παῖς. P. in marg. νόος. V. 9. δ' αἰέτος. P. ε' αἰέτος. Br. c.

Salm. A membr. non recedo. καλεῖμαι. P. V. 10. οἷτι γὰρ ἔκ
 βίας πρῶτος δὲ πεῖθοι. P. et ed. Call. Schol. editus: οὐδὲν ἔκ
 βίη, ἀλλὰ πάντα πρῶτος πεῖθοι. Similiter Schol. Palatinus
 οὐδὲν δὲ (Scr. βίη) ἔπραξα, τὰ πάντα δὲ μοι πεῖθομαι. Hinc
 masius correxit: οἷτι γὰρ ἔκρινθ' βίη, πᾶν δ' ἔκρινθ' πεῖθοι.
 melius cum metro convenit, quam altera ejusdem conjectura: οἷτι
 ἔκρινθ' βίη, πρῶτος δὲ πεῖθοι. In πρῶτος littera α ob sequentem
 vocalem correpta videtur, ut αἰ in multis versis. Vid. ad p.
 nr. 519. nec raro etiam α, φ, ε, ι, γ. Vid. Boekh. ad P.
 p. 492. Quod si quis fieri posse neget, is mecum corrigit: οἷτι

ἔκρηνα βίη, πᾶν δ' ἐπέρηνα πειθοῖ. — V. 11. in Cod. bis legitur:

εἶπε δέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχὸς οὐρανός τε. et iterum:

εἶπε δέ μοι γᾶς τε μυχοῖ χάλκεος οὐρανός τε.

χάλκεος deest in edit. Call. quo epitheto revocato, Salmasius hunc versum integritati restituit. 'Il. p. 424. ὀρυσσάδ'ος χάλκεον οὐρανόν ἔπε. Ad sensum huius loci facit Oppian. Cyneg. II. 419. de Amore: σὺ δὲ μένει καὶ τῆδε (Sic Cod. Ven. pro τῆλε) παρᾶς, ὅσον οὐ ποτ' ἐλάσσει (Vulg. οὐ ποτε λείψει) 'Ἡέλιος Φαίδων, σὺ δ' αὖ περὶ καὶ χάος εἶμι. Sic haec legenda existimo. Vulgo καὶ φάος, quod merito ineptum iudicat Schneiderus. χάος h. l. sunt tenebrae, Orci praecipue. Epigr. ἀδέσπ. inter Planud. nr. 91. θωϊκτῆρα χάους κύνα. Apoll. Rhod. L. IV. 1697. οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος .. ὠρώρει. — V. 12. τῶν δ' ἐγών. P. τῶν ἐγώ. Br. c. Salm. τῶν δ' servari posse videtur. — ἐκραινόν. P. ἔκρινον. Br. c. Salm. 'Il. π. 387. οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιςτας. Hesiod. Theogon. v. 85, διακρίνοντα θέμιςτας.

P. Nr. 25. Br. I. 412. An. I. 2. p. 211. *Dosiadae* hanc Aram tribuit Salmasius, propterea quod in Cod. alteri Arae subscripta sunt verba: *δωσιάδα βωμὸς δωρίως ὃν ἔστασε μουσαῖας ἐν γαῖ.* quae, quum secunda Ara nihil ad Musas pertineat, ad priorem Aram referenda existimat, Lucian. in Lexiph. §. 25. T. V. p. 203. nonnisi unam *Dosiadae* Aram videtur agnoscere. Primas singulorum versuum litteras si jungas, haec habebis: *Ὀλύμπιε, πολλοῖς ἔτεσι θυσείας.* Vide LaCroz. in Fabr. Bibl. Gr. T. III. p. 811. ed. Harl. Thesaur. Epist. LaCroz. T. III. p. 256. s. Scholia in Cod. habentur haec: *ὁ νοῦς ὅλου τοῦ ποιήματος. ὁ λόος ὁ σκοτεινός, φησι δὲ τὸ αἶμα. ὁλὸς τὸ τῆς σηπίας, ὃν καὶ θόλον καλοῦσι. μελιβρὸς δὲ ὁ τὰ μέλη βιβρωσκων. σκοτοῦσι δὲ αἱ σηπίαι (σιπίαι Cod.) τὴν περίεθάλπασαν διὰ τοῦ μέλανος, ἵνα λάθωσι τοὺς θηρευτάς. φιλοῦται δὲ καὶ ὀξύνεται ὁ λόος. τὸ γὰρ περιεκτικὸν τῶν θρεμμάτων δασύνεται καὶ βαρύνεται. Χ ὁλὸς ὁ σκοτεινός. φησι δὲ τὸ αἶμα. κίχλην δὲ τὴν πορφύραν, ἣν οὖν τὸν πόχλον. ῥαυλίαις δ' αἱ μάχαιραι. πέτρας ναξίως θοούμεναι. γάζος θράκης νῆσος φέρονσα ἀκόντας. παμμάτων. τῶν θρεμμάτων. ἱξὸς δὲ ἐστὶν εὐώδης φυτὸν τῶν δένδρων τῶν ἀρῶρικῶν. οὔχ ὁ ἱξὸς ἐστὶ φυτὸν, ὡ λῶσις, ἀλλὰ τὸ μὲν φυτὸν ἄλλως πως ὀνομάζεται, ὁ δὲ ἱξὸς ὁ λιβανοπόδς, ὁ θυμῶσι πρὸς τοὺς βωμοὺς ἐλλήνων παῖδες καὶ δαίμονες. καὶ ἄλλος δὲ ἱξὸς λέγεται τὸ καταρρόιον ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν*

ἀρραβανῶν· μεταφραστικῶς δὲ τὸν λεβαντικὸν λίγαν. Χ αἰβητικὸν
 γίνεται βάλουσι ἀγγύην φανῶν. ὁμηρος, ἐπὶ ἀλβης, ὅτε
 ἀγγίξου ἐστὶ γυνέθλη. ἢ παρματῶν, τῶν θερματῶν. ὁ δὲ νῦν
 οὐ γὰρ ἄρτις με οὔτε χροαῖν, οὔτε ἀγγυαῖν· τάχιστα γὰρ ἰ
 χροαῖς· ἢ λίξιν παρματῶν. οὔτ' ἐξ ἀλβης παγίοντα βάλουσι
 τοῦτ' ἐστὶ, ἐξ ἀγγίξου. ὁ γὰρ ὁμηρος τὴν ἀλβην γυνέθλην τοῖς ἀγγίξου
 ἀνίσταται. οὐδ' ὅν πυρρογενῆς. κινδός δὲ ὅρος δῆλον, ὅτε κιν
 τινος βωμός· λίγαν δὲ ἐν δῆλῳ κιντῶν παλίσθησι τὸν βωμόν
 ἐν δὲ τῶν ἀνίσταται οὐδανῶν. σὺν οἰρανῶν γὰρ ἐκγόνους τὸν
 Χάροον. οἰράς (Scr. οἰράς. Vid. Nicand. Alexiph. 218.) δὲ γ
 γενῆς, αἱ μοῦσαι. θυγατέρες γὰρ αὐτῆς τῆς γῆς τῶν δ' αἰετῶν
 τούτων μοῦσαι φησὶ καὶ τῶν χαρίτων. ἔνευσεν ὁ Ζεὺς ἀφ' ὧν
 αὐταί. Χ οὐδ' ὃ πικρὸν πρήνθη. οἱ δὲ ὁ ἐκ τῆς πρήνθης τὸ
 ἰλιπῶντος ἐκπῶν, τοῦτ' ἐστὶ, τῶν μοῦσαι παρματῶν, θῖος τὸ
 θῖος σπονδῆν μάλιστα γλυπακτικῶν. ἰοντίωντος τερῶν. ἀπὶ αἱ
 ἔχου δρᾶντος ἰοβόλου. ἰὸν ἀπὸ ἰοβόλου. τὸ δὲ πορφυρεῖον κριν
 τοῦ χρυσοῦ καλλίου κριν. Χ Ὁ νῦν ὅλον τοῦ ποιήματος· ὅλος τὸ π
 σηκίος (εικίας Cod.) μίλαν, ὃν καὶ θῖλον καλοῦσι παρματῶν
 σπονδῶν τὴν πύρεξ αὐτῶν θάλασσαν. φιλοῦται δὲ καὶ ὄξινται. τὸ γ
 παρματῶν δασύνεται καὶ βαρύνεται. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. ὁ
 οὐ τίτρωται τῇ τῶν ἰερῶν αἵματι, ὅπως ἢ πᾶσι, ὁ ἰστιν ἰστιν
 (Fort. ἰστιν), τοῖς δεισιπνοῖς φαρμάκους ἐκδιζέται· μεταφρασ
 τικῶς δὲ τὸ τῶν ἰερῶν αἷμα εἰκίας ὅλον εἶπε διὰ τὴν ὁμοιότητα τ
 στροβίλων λίγαν. ὁ οὗτος, οἱ λεβαντικῶν παρματῶν μάλιστα
 νόσους δὲ πολλὰς εἶσι, νῦν δὲ τὴν ἀρραβανῶν λίγαν. ἰοβόλου
 πύρεξ τοῖς οὐδὲν ἐκπῶντος ἰοβόλου γίνετο, ὃν τῇ ἀπὸλλων
 ἄρταμις ἐν κιντῶν ἐκπῶν. σοί, τριπλάτωρ. σοί, ὃ ἀθῆνα· εἶπε
 δὲ ἀθῆναι ἐν τριῶν γῆρας πατῆρων· ἔνθεν τριτογένεια καλεῖται
 φῶρ ἀνέθῃς κριν. τὸ ἀπιδανον τοῦ μῦθου λῖντος οἱ κριν
 φῶρ τὸ ζῶν, κριν δὲ κριν ἰοβόλου ἔχοντα (sic). ἀπὸ δὲ βωμοῦ
 ἐκπῶντος εἰς βωμόν παλίσθη (παλίσθη). . . . V. 1. ὅλος. Scr.
 in Cod. spiritus ambiguus, sed ex Schol. apparet ὅλος scribendum
 esse. Suid. ὅλος. θῖλος. Vid. Stephan. Thea. Gr. T. II. p. 128. G.
 Fosii Oecon. Hippocr. p. 273. V. 2. πᾶσι. P. πᾶσι habet Suid.
 πᾶσι Br. qui hanc vocem cum ὅλος jungit. Hoc verum videtur, et
 facile probaverim duram Scholiastae interpretationem: ὅπως ἢ πᾶσι
 (L. πᾶσι) τοῖς δεισιπνοῖς φαρμάκους τίγγεται. Verba sic iungenda

οὐ με τίγγει ὁλὸς λαβρὸς ἰαφῶν, ὡς πάλχη, λιβάδεσσι φονίαις. V. 4. ναύλις. P. μαύλις. Salm. Br. ut est in Schol. Sic etiam postulat ὃ ἀκροστιχίς. Suid. μαύλις, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν. V. 5. παμμάτων φειδοντο. P. παμάτων φίδοντο. Br. c. Salm. στροβίλων λιγνύ. P. στροβίλῳ λιγνύ. Br. c. Salm. στροβέλον, σκολιόν, καμπύλον. στροβίλος, ευστροφὴ ἀελλώδης. Hesych. V. 7. μήτε ταγχεύρου. Persicam vocem esse ait Scholiastes pro χρυσός. At psetrum laborat. Hinc μήτε τ' αὐροῦ (αυρί) Br. c. Salm. quod vocabulum qua auctoritate firmetur, ignoro equidem. Suspiciatus sum μήτε Δουρίου, in quo nomine, ut in similibus, ἰ mutum esse potest. Vid. ad p. 446. nr. 524. v. 9. pag. 528. nr. 146. Inter auriferos fluvios recensetur Durius ap. Silium Ital. L. I. 234. *Heic certant, Pactole, tibi Duriusque Tugusque*. V. 10. λαβὸν τά. P. λαβῶν. Br. c. Salm. quod ad Apollinem spectat. V. 22. ἄδην. ἄδδην videtur scribendum ob metrum anapaesticum. V. 23. εἰς ἐμήν. P. ἐς ἐμήν. Br. c. Salm.

¶ Nr. 26. δοσιάδα βωμός. De hac inscriptione vid. ad nr. 25. Br. I. 413. An. I. 2. p. 218. Huic poematio, quod Theocrito a nonnullis tribuebatur, ceteris non minus obscuro, in Cod. Pal. Scholia non sunt addita. Sed Holoboli rhetoris commentarium, quo Vossius usus est ad Melam p. 214., ex Cod. edidit Valken. Diatr. ad Euripid. p. 130. sqq. unde nos eum repetivimus in Animadversionibus nostris. V. 1. εἰμάρσενός. P. εἰμάρσενος. Br. c. Vossio. Sic Modea vocatur, quod virili veste induta in Mediam confugerat. Cf. Eustath. ad Dionys. Perieges. 1017. Facit huc inprimis Tzetze Exeg. in Iliad. p. 68. ed. Herm. τὸ δὲ στήτη ἡ γυνή, εὐρηται παρὰ Θεοκρίτῳ ἐν τῷ βωμῷ. εἰμάρσενός με στήτας Πόσις μέροψ. In Schol. Holoboli: τῆς ἄρσενος (Fort. τῆς ἀκροστούλου.) καὶ τῆς ἀνδρείας. ἐπιβουλεύσασα γὰρ Μήδεια Θεοῖ καὶ φαραδείσῃ ἐγγενεῖ εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀσίας, ὃ νῦν Μήδεια ἐξ αὐτῆς καλεῖται, ἀνδρείαν περιβαλὼσα στολήν. V. 4. βούτα. P. βούτα. Salm. Br. Schol. ὁ θάνατος τοῦ βούτα, καὶ τοῦ βουκόλου. V. 5. χρύσεας αἶσας. P. δ' interposuit Br. cum Valkenario. Χρύσεος Ἀθηναῖς βωμόν commemorat Argumentum metricum Soph. Philoct. v. 1. V. 6. οἶνον. P. οἶρον. Br. cum Schol. ἔρραϊος καὶ ἔφθειρεν ἡ Μήδεια τὸν οἶρον . . . τὸν Τάλον. Cf. Apoll. Rhod. IV. 1658. V. 7. ὃν ἀπάτωρ. P. ὃν ὠπάτωρ metri causa Salmas. Br. V. 8. ματροῤῥηνος. P. μητροῤῥηνος. alii. V. 11. τριτάσπερσιον καύστας. P. τριτόσπερος Hercules ap. Lycophron. v. 53. Gregor. Naz.

Or. III. pag. 81. C. καὶ τὸν βορρῆαυον παρῆσαν αὐτῷ καὶ τὸν
 τριτοπαυον. Ib. IV. p. 108. B. καὶ ταῖς παρῆσαντα Γενίαν ἐπὶ
 τριτοῦ ἐναδίκτου Ἐραλῆς ἐν μὲν τῷ οὐ Τε σῆμα. — καὶ
 est in Schol. Utraque forma bene habet. V. 12. Θούξεν αὐτῷ.
 In Schol. αἶψα καὶ ὁμοῦ, αὐτῶς (sic est in Cod.) καὶ τῷ.
 Vulgo αἶψα ἀναῖξας. unde Vossius, αἶψα αὐτῷ ἰδῆται. et alii
 Salmasius. Non erat, cur cod. Pal. lectionem Θούξεν repeteret.
 Illa servata scripsi: Θούξεν αὐτῷ αἶψα. V. 14. αὐτῶντος. P. αὐ
 γωτος plures correxerunt. V. 15. τὸν δ' αὖτ' Ἰλνῆν. P. αὐ
 Ἰλνῆν' vulgo. Ἰλνῆν' Br. ex Cod. reg. Hoc ob cod. incertum
 secutus sum. Ἰλνῆντα καὶ Ἰλνῆντα. Schol. At Ἰλνῆντα non
 quod Ἰλνῆντα? Et si idem est, quid metro fiet? Certe enim hoc verbum
 Ἰλνῆντα scribas, an Ἰλνῆντα, antepetultimum constanter produci. Ne
 igitur scribendum: τὸν δ' Ἰλνῆν' ἐν αὐγ., subaudito Ἰλνῆντα? — φῶν
 Philoct. v. 697. ἴσται γὰρ ἄλλοι' ἄλλαν τὸν αὖτ' αὐτῶντος. καὶ
 αὐτῶν αὖτ' αὐτῶν τριτοῦ. V. 15. ἀνδρόβροτος. P. ἀνδρόβροτος. C.
 Voss. et Schol. ad h. l. ὁ αὐτῶν τοῦ Τριτοῦ, τοῦ ἀνδρόβροτος.
 Ἰλνῆντα. P. Ἰλνῆντα. Cod. Voss. et Schol. — Sequitur
 Cod. Pal. praeter inscriptionem, de qua diximus ad nr. 210. et nr. 211.
 epigrammata Marini, quae dedimus supra p. 388. nr. 200. et nr. 211.
 Tum verius singularia:

(Τοῖς) ταχισταῖς παρῆσαν ἐφ' ἰστέμενος τὰς ἴστας.

P. Nr. 27. Βροστίων ῥοδίου αἰὼν ἢ χιλιόνοτος. In fine τῶν
 ῥοδίου βροστίων ῥοδίου αἰὼν ἢ χιλιόνοτος ἢ αἰώνιος ἀμφοτέρων.
 Summiae Rhodio tribuit Hephæst. Enchir. p. 65 et 68. S. 11.
 membr. Pal. habentur haec: παρῆναι ὁ ποιητὴς τὸν ἀνδρόβροτος
 τῆς (τις) ἀνδρόβροτος ἀνδρόβροτος τὸ αἰὼν κατὰ πολλὰς προθυμίας. ἴδου
 ἴσται ἢ φωνή τῆς ἀνδρόβροτος ἀνδρόβροτος τούτου δὲ αἰὼν ὁ μεγαλοπρεπὴς
 τῶν θεῶν ἰστέμης, ἴσται ὁ λόγος παρῆται. καὶ αὖτ' ἀπὸ ποσειδῶνος
 μίτρον ἐπὶ μίτρον αἶξας. — (V. 10.) θεῶς δ' ὁ περὶ τὸν αἰὼν ἰστέμης
 ἐπειδὴ τὸ μίτρον πλάγιοι καὶ οὐα ὀρθῶν, ἀλλὰ κατὰ μίτρον
 ἰστέμης. (V. 10.) ποσειδῶνος δὲ. ἀπὸ τοῦ ποσειδῶνος. (V. 11.)
 τὸ δὲ ἴσται ἀπὸ τοῦ ἰστέμης. — (V. 16.) ὅτι τῶν ποσειδῶνος
 φωνῶν ποσειδῶνος καὶ ἀνδρόβροτος πολλὰς ἴστας. — ἀπὸ τοῦ ποσειδῶνος
 ἴσται ἐπὶ τὸ τελεταῖον κατὰ καὶ κατὰ ἐπὶ τὸν ἀνδρόβροτος. ἴδου
 ὁ ποσειδῶνος τούτου τὸ αἰὼν ὁ ποιητὴς φωνῶν ἐξ ἀνδρόβροτος γενέσθαι κατὰ
 ἴσται φωνῶντος. παρῆναι αὖτ' ἰστέμης μεθ' ἴσται τὸ αἰὼν
 ἰστέμης δὲ φωνῶν τῶν ταχισταῖς ἐφ' ἰστέμης τῶν ταχισταῖς.

καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς ἑνθμούς ἀνομοίους ὄντας ἀποδείξαντος ὁμοίους. ἀλλήλοισι δὲ παρεμβάλλον τὴν τῶν ποδῶν ἑρμὴν τοῦ θεοῦ νεβροῖς, αἰ σκιρτῶσι τῆς μητρὸς τοῦ γάλακτος ἐπιθυμοῦσαι, οὕτω φησὶ σκιρτήσαντα (σκηρτήσαντα Cod.) τὸν ἑρμῆν εὐρέθμοις σκιρτήμασι (σκηρτήμασι Cod.) μέτρα ἀναφθιγγάμενον παραδοῦναι τῆς δωρίας ἀγρόνους. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι ῥόδους αὐτός· ἡ δὲ ῥόδος μία τῶν νήσων τῶν δωριέων. μονοβάμονος δὲ μέτρον, ὅτι ἀπὸ ἐλαχίστου εἰς δεκάμετρον προῆλθεν· τὸ δὲ λέχριος φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων, ὅτι πλάγιον καὶ ἀσφαῖς τὸ ποίημα. ἀμφίπαλτον δὲ αὐθὴν τὴν φωνὴν τὴν περὶ ἑαυτὴν παλλομένην καὶ ἡχοῦσαν· τὰ λοιπὰ ζτ. ἐκατῆς (L. ἐκάστης) λέξεως τὸ σημαινόμενον. δωρικά γάρ. ✕

V. 3. τῇ τόδ' ὦν. P. τοῦτ'. Br. c. Salm. ob metri jambici legem. In ὦν autem prior corripitur, ut ω in ἤρωεα. Append. Epigramm. nr. 376. T. II. p. 875. ἑνθμοῖς ἡρωϊκοῖσιν. Manetho. I. 13. Homer. Od. ζ. 303. — τῇ accusativo sequente illustravimus ad p. 390. nr. 210.

V. 4. δεῖ γάρ ἀγνά. P. δὴ γάρ ἀγνάς. Br. c. Salm. De δεῖ et δὴ confusis vid. ad p. 97. nr. 59. et p. 243. nr. 241. ἀγνά, quod est etiam in editionibus, non temere spernendum, quamvis ἀγνάς a Cod. oblatum facile praetulerim. V. 5. ἐκίξε. P. ἔδιξε. a verbo δίκω. Br. c. Salm. qui tamen in Lectionibus ἐκίξε revocandum censet, laudato Aristoph. Acharn. 869. καὶ τᾶνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκισαν χαμαί. Hesych. ἀπέκισαν· ἀποπτεῖν φωνῶντες ἐποίησαν. Idem: κίξατο, εὔρεν, ἔλαβεν, ἤνεγκεν. V. 6. μονοβάμονος. P. μονοβάμονος. Schol.

V. 7. λέχριον φέρω νεῦμα πολλῶ πίραυσκε. P. ποδῶν πίραυσκε. Vulg. νεῦμα ποδῶν habet Schol. Salmasius duplicem emendationem proposuit: θουῶς δ' ὑπὲρ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων πίραυσκε. alteram: θουῶς δ' ὑπερθ' ὠκὺν λέχριον νεῦμα ποδῶν σποράδων πίραυσκε. Hanc recepi, praesertim quod a Cod. vestigiis proxime abest. φέρων eo loco, quo vulgo legitur et in Cod., metrum corrumpit; σποράδων Scholiastes in suo exemplari habuit. Sensus in utraque lectione obscurior. V. 8. κῶλα ἀλλάσων. P. κῶλ' ἀλλ. Br. c. Salm.

V. 9. παλικραιπνοῖς. P. παλικραιπνοῖς. Br. παλικραιπνοῖς rescribe cum Schaefero in not. mst. πάλιν in hac voce aliisque nonnullis compositis vim ἐπιτακτικὴν habet. Vid. ad p. 504. nr. 102. — ζεμένα ποσειλόφων καταριθμίας ἐχ^ον τιθénas. P. ἱεμένα ποσειλόφων κατ' ἀριθμίας ἔχον τιθénas. Br. c. Salmas. ἀριθμῖος πατήρ Apollon. Rhod. I. III. 1101. — V. 10. τισμέθ^ωμος et πονκώτατον. P. πονκωτάτων

Br. c. Salm. Forma aeolica, in qua $\bar{\omega}$ corripitur. Vid. Harn. de Em. Gr. Gr. p. 7. — V. 11. *ἴσσυτ' ἀνάγκαις*. P. *ἴσσυται ἔγκαι*. Salm. Br. Hanc lectionem ut certam recepi; in reliquis a membr. recedere non sum ausus. Br. dedit cum Salmasio: *καὶ τόδ' ἀνέβη μεθίρων*, ἄφαρ ὅς γε τὸ *λάσιον νυμφόλων* ἀν' ὁρίων *ἴσσυται ἔγκαι*. Leniorem viam inventum iri non dubito, qua haec ad mensuram versus antithetici corrigantur. V. 12. *ταῖς δῇ*. P. *ταῖσι δῇ*. Br. c. Salm. *αὐταῖς ἴσα θεοῖς*. P. et in fine *μεθίσι μέτρα μολπαῖς*. ubi *αὐταῖς* ... *μολπαῖς* legendum esse, bone vidit Salmasius. Vitiosa lectio inde orta, quod librarius *ταῖς* cum sequentibus jungendum esse existimabat, quia ad *νυμφόλως* pertineat: *ταῖταις ἴσα ποσὶ δονίων*. Pro *θεοῖς* Salmas. *θίονσι* legebat, quod friget. Scripsi *θεοῖς*. Vid. ad p. 460. nr. 603. *τὸ πολέπλονα μετρίσι*. Br. c. Salm. In Cod. nullum articuli vestigium.

V. 13. *πιτρόκοιτον*. P. *πιτρόκοιτον*. Br. c. Salm. *ἐκλεσκων*. P. *ἐκλεσκῶν*. Salm. Br. *βαλίας*. P. *βαλίας*. Salm. Br. V. 14. *οἷων τιτανότων ἀνορίων*. P. *πολυβότων*. Vulgo. Nec aliud quid in depravata membr. lectione latere existimandum est. — *ἔβατανὺς φύρων*. P. *ἔβαν τα- νυφύρων*. Vulg. Tum ante *ἔντρα* Br. cum Salmasio inseruit *ἀν'*, quod etiam in Cod. omissum. — V. 15. *ἀμερότω*. P. *ἀμβρότω*. Vulg. *ρόωντ'*. P. Vulg. In Schol. *ῥώωντ'*, quod restituit Salm. Br. Cf. Homer. *Il.* λ. 50. π. 166. V. 16. *ἔχηθ' ὀνιτωσαν*. P. *ἔχνηθ' ὀνιτων τῶν*. Vulg. *παναίολον*. P. *περιδων*. Ib. V. 17. *δεκάδ' ἔχνηθ' ὀνιτων κοσμο- νοντο ῥυθμῶν*. P. *δέκα δ' ἔχνηθ' ὀνιτων κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν*. Vulg. Salmasius suspicabatur, *κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν*, et *κομούμενον τε ῥυθμῶν*. Posterius adoptavit Br. V. 18. *πετροισματρος*. P. *πίτροισι*. Vulg. *πετροῖσι*. Salm. Br. V. 19. *κάμφιματρος*. P. *κάμ' ἀμφι ματροῖ*. Salm. Br. V. 20. In Cod. post *ἀηδόνας* adscriptum *πανδυονιδας*. post *δυοῖς*: *νασιώτ.* post *ἄτριον*: *ῥόδον*.

Sequuntur in Cod. p. 676—691. *ἀνακρίοντες τῆδ' οὐκ ἐννοεῖται ἡμῶν βία καὶ ἀνακρίοντα καὶ τρίμετρα*. quae hinc summa cum fide exscribenda curavit Jos. Spalletti, in duplici Anacreontis editione, quarum prior prodiiit Romae anno 1781, altera 1783. Hinc lectionis varietas in recentiores Teji poëtae editiones cum Brunkii, tum aliorum

, translata est. — Sequitur p. 692. ✕ τοῦ θιολόγου. i. e. Gregorii Nazianzeni, cujus epigrammata supra dedimus capite VIII. p. 559-604. Initium facit hoc loco epigr. εἰς τὸν αὐτὸν καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. quod supra extat Pal. p. 337. nr. 84. Tum:

γνώμαι γρηγορίου διστιχος εὐεπίη,
ἰοθλὸν ἄθυρμα νίοις καὶ χάρις ἐξοδίη.

In marg. προειράφησαν ἅπαντα εἰς τὰ λοιπὰ ἐπιγράμματα εἰς τὸ τέλος τῶν ἐπιτυμβίων. Sequuntur γνώμαι Gregorii, quae extant in ejus Operibus T. II. p. 146. nr. LXII. cum hac varietate: V. 1. βιολοιο. P. βιώτοιο. Vulg. τέμνοις. P. τάμοις. ed. V. 3. παρεστῶτος.

P. παρεσταῖτος. ed. V. 7. ἐτύχθης. in marg. ὅτις ἦεν ὡς ἐτύχθης. P. ὅτις ἐτύχθης. ed. V. 8. τύχοις. P. τύχης. ed. V. 10. ἄλυτον. P. ἄλυτον. ed. V. 14. καὶ post ἔχοις vulgo omissum suppeditat P. V. 16. καπῶν καλὸν ἐς. P. καλῶν καπόν. ed. V. 21. θῆ om. P. V. 27. αἶν ἀρ. νῆμ. ἴσον. P. ἴσον ἀρ. νῆμ. αἶν. ed. V. 30. βιοτῆς. P. βιοτῇ. ed. V. 31. praefixa nota ✕ novi poematis initium indicare

videtur. δεῦρ' ἔτε. P. δεῦτε δέ. ed. V. 32. σπενδετετριῖδος. P. σπένδετ' ἐπί. ed. V. 38. ἰστάμενοι. P. ἰστάμεναι. ed. V. 40. ἐκ-
πλυτοί. P. ἐκπλυτ' ἔοι. ed. V. 41. τὴν ἀν. P. τιν' ἀκ. ed. V. 43. νωμάσθω. P. νωμάσθαι. ed. V. 47. ἀφάνθανε δ' οἷσιν ἄριετ. P. ἀφάνθανε οἷσιν ἄριστον. ed. V. 50. ἴσον κακίης ὄν. P. ἴσον καλ κακίης ὄν. ed. V. 54. ὡς πατέρ'. P. πατέρα. ed. V. 55. τάφοις. P. τάφοισιν. ed. V. 57. περὶ φεῖδεο. P. V. 59. ἀπὸ λίψας. P. ἀπολείψας. ed. V. 61. θεοτρεφίς. P. θεοπρεπίς. ed. His additum in Cod. distichon:

Ὁ γρηγόρος νοῦς, ἡ θεύφογγος λύρα
ἄδαι τὰ τερπνὰ τῆς ἀληθείας μέλη.

ubi scr. ὁ γρηγορῶς νοῦς. quae verba ad Gregorii nomen alludunt.

¶ Nr. 28. ἀναστασίον τ τρανλον εἰςτὴν στρωσιν. Edidi in Paralip. I. nr. 207. p. 742. sed, nescio quomodo, omissis versibus quinque ultimis, qui desiderantur etiam p. 707. ubi hoc poemation iterum legitur. V. 2. ἔχων om. P. loco sec. — Nr. 29. ἡγνατίον εἰς ἑαυτόν. Paralip. I. nr. 208. p. 742. V. 4. ψυχῇ . . κολαζόμενος. Legere licet, ψυχῆς κολαζομένης. sed lenius fuerit: κατακλύδομαι ἐνθάδε τύμβον, Οἶμοι, ψυχὴν μου μακρὰ κολαζόμενος.

Nr. 30. τοῦ αὐτοῦ ^ζ *sic* πάλι μο. Paralip. I. nr. 209. p. 743. ^{δι}
 V. 1. *νέρθε κένθε*. P. Non dubitavi scribere, *νέρθε κένθε*. Vid. Stephan. Thes. Gr. Tom. II. p. 1600. C. D. V. 2. *ήαλίον*. P. V. 3. *τοῦ γ' ἀπαστ*. Ignatius fortasse non dubitavit brevem syllabam etiam in thesi producere, ut v. 2. in *Παύλοιο*. Fieri tamen possit, ut scripserit: *τοῦδε γ' ἀπαστ*. In fine versus comma ponendum. V. 5. *ἰδε τρισίν*. Fortasse *ἐπὶ τρισίν*. — Nr. 31. τοῦ ^α *αὐ* ^{ου} *εἰς* ^ε *σαμῆλ* ^ε *διακ* ^ε *τ* *μυε* *εκκλησι*. Paralip. I. nr. 210. p. 743. V. 1. *κένθεται γαίης*. Nisi Ignatius diphthongum *αι* ante consonam corripere existimavit, scribendum est: *κένθεται αἴης*. V. 5. *εἰς ἔδραμε*. P. — Nr. 32. *αρεθα διακ* ^ε *επὶ* *τῇ ἰδιαδελφῇ*, tum: *γεγονότος δε ε* ^ζ *αρεπισκόπου* *καιοαρείας* *καππαδοκίας*. Paralip. I. nr. 211. p. 744. V. 3. *ἀλλὰ γὰρ* post *εἰ καὶ* alibi reperiri non videtur. Hinc suspicor legendum esse: *ἀλλὰ δειχνοσε*. — *λύσση*, et ante *δαίμων* omissus articulus in P. V. 7. *παρηνάς*. P. Fortasse *παρ' ἀγκάσε*, ut *ἐν ἀγκάσε*. Mox *με* post *τε* verus implendi causa a malo verisificatore insertum. V. 8. *δάμασε*. P. V. 10. *ἔοχε*. P. *ἔοχεν* scripsi. V. 11. *ῥφηνον*. prima producta. Vid. ad p. 192. nr. 265. v. 3.

¶ Nr. 33. τοῦ ^τ *αὐ* ^τ *εἰς* ^τ *αὐ*. Paralip. I. nr. 212. p. 745. V. 2. ^π *τροπου* *θῆνιον*. P. *πειθῆνιον* scripsi. Vid. Steph. Thes. Gr. T. II. p. 135. A. — V. 8. *ἀφῶν*. P. V. 9. *παρηνίαν*. P. V. 13. *εἰ δ' οἶν*. P. Fortasse legendum, *εἰ δ' οἶν λαλήσει*; aut, quod olim proposui, *εἰ δ' οἶν, λαλήσει*. . . Sic *ἀδέσπ*. in Planud. nr. 100. *πῆν μὲν ἐφείρη*, *Ἡρακλῆς*, *εἰ δ' οἶν*, *Λυσιμάχοιο πίναξ*. Julian. Aeg. ibid. nr. 130. *εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν οὐκ ἔλλαχε*. Theodor. Prodrom. de Amor. Rhod. et Dos. L. II. p. 74. *εἰ δ' οὐ θελήσει*. Ib. p. 85. *εἰ γὰρ οἶ ταίτην λάβω*. — Nr. 34. ^τ *αὐ* ^τ *εἰς* ^ζ *Φεβρωνίαν* μο. Paralipom. I. nr. 215. p. 746. V. 2. *συμπαθείης*. P. V. 5. *ήε*. Scribendum videtur *ἦκε πένησιν*; nisi ille potius *ἦε* dixit pro *ἦεν* i. e. *ἦσ*. Eudocia in Martyr. S. Cypr. in Bandin. Catal. Tom. I. p. 252. v. 280. *Ἀστέριος* *δε τις ἦε διάκτορος*. V. 7. *ἐπιπροίμεν*. Malim *ἐπὶ προίμεν*. ut sit *ἐπὶ θάλαμον*. V. 10. *σῆμα ὕπνου*. P.

Nr. 35. *Θεοφάνους ἐρω*. Planud. L. VII. ep. 117. conjunxit hoc distichon cum *Dionysii Sophistae* epigrammate, quod dedimus p. 100.

nr. 84. Br. illud a Planude compositum existimat. Suo illud auctori restituit Huschk. Anal. cr. p. 167. V. 1. ἀργεννόν, pro ἀργεννόν. ἀργεννόν, κρήνην Chaerap. ap. Athen. p. 608. F. ἀργεννοῖο κρήνην, supra p. 423. nr. 384. 11. Formam ἀργεννάος Theophranes versus explendi causa invenisse videtur. V. 2. χροῖης κρήνης. P. Fortasse: ἐν χροῖῃ, κομίσῃ, αὐτ. κρήνη, ut p. 109. nr. 84. ὅφρα με χροῖν ἀρεμμένη, κρήνην στήθῳσι χροῖοις.

Nr. 36. κομήτα. Br. III. 16. nr. 5. An. III. 1. p. 26. V. 1. ἀμφοτέρω. P. ἀμφοτέρω. Br. Agitur de duobus Homeri operibus ἀθροῖος. P. quod bene haberet, si de Phistrato ageretur; nunc recte Br. ἀθροῖος. — Nr. 37. εἰς αὐ. Br. I. c. nr. 4. An. I. c. p. 25.

In marg. Cod. κομή ταῦτα ἀνακρίματα πάντ' ἐπὶ. V. 1. κομήτας. Ultimam in hoc nomine correptam, non ferens cl. Passovius in not. inst. corrigitt: εἰς το βίβλος, μέγαδον, ἀρθὴν δὲ "Ομηρε, Κομήτας. At Gregor. Nazianzenus, non optimus quidem verficator, sed Cometa non deterior, terminationem αὐ in nominibus propriis corripere non dubitavit in Murator. Anecd. p. 206. "Εστὶν Ἰουδαῖος ἄνθρωπος. et in poematio, quod in his notis exhibui, ad p. 45. Ἐλλάδι Παύλῳ Δουκῆς ἔγραψε τόδε. V. 3. γε περὶ τοῖς. P. et Allat. de Patr. Homeri pag. 106. ἀφικρατοῖς μερόπιδαι. Br. fortasse, ut otiosum illud γε tolleretur.

P. Nr. 38. τοῦ αὐ. Br. III. 16. nr. 6. An. III. 1. p. 26. V. 7. ὄψας. P. ὄψας. Br. ὄψας videtur scribendum. ὄψων καὶ σμῆλων τὰ ἀμαρτήματα. Suid. T. I. p. 401. V. 5. Hunc verum; quo alias editiones carent, frustra olim damnabam, ἀχρηστίας in Cod. legi existimans. Sed ibi ἀχρηστίας recte habetur. Post γράψας inserui δ'. — Nr. 39. ἔγνα εἰς αὐ. Hi versus a grammatico opusculo cuidam Ignatii subscripti fuisse videntur. Talia in Codd. passim reperiuntur. V. 1. σοφίης. P. Sequitur in Cod. distichon, quod in textu praetermissum:

τὰ τοῦ Πλάτωνος ἐξερευνήσας βάθη.

τὰ τῶν λογισμῶν ἐξερίζωσας πάθη.

Scr. ἐξερεύνησας. Attestitur inde series epigrammatum Gregorii Nazianzeni cum lemmate: τοῦ Θεολόγου εἰς τὰ τῶν ἐπιτυμβίων αὐτοῦ ἐπιγράμματα. Omnia supra exhibuimus, notata varietate lectionis, si qua in hac parte codicis reperiebatur. Excipiunt se hoc

ordine: *Ἑλλὰς ἐμὴ*. p. 336. nr. 80. *Ἦν με βρέφους*. p. 337. nr. 81. *πατὴρ ἐγὼ*. p. 337. nr. 83. *ἀσπίδοι χθόνι*. p. 336. nr. 76. *οἷμα δίχα φυχῆς*. p. 326. nr. 2. *εἰς θεὸς ἐφαιέδων*. p. 327. nr. 5. *ἐνθάδε βασιλεὺς*. Ib. nr. 6. *τοῦθ' οὗ ἐστὶ*. Ib. nr. 7. *ὦ μῦθος*. Ib. nr. 8. *καρτερῶν*. Ib. nr. 9. *βένθους ἔκπνυ*. Ib. nr. 10. *χαίροις*. Ib. nr. 11. *Ῥ γρηγόριος βασιλεὺς*. Ib. nr. 11. *παρθένον αἰγλήσσαν*. p. 368. nr. 163. *ἐμμίλιον τίθνηται*. p. 347. nr. 161. *θάμβος ἔχει*. p. 348. nr. 162. *καὶ σὺ θεοσεβίστη*. Ib. nr. 164. *γρηγόριον μήτρας*. Ib. nr. 165. *Ῥ ἐχθυβόλον*. p. 347. nr. 156. *καυκράτιος*. Ib. nr. 157. *καυκράτιος πλεστοῖο*. Ib. nr. 158. *εὐχαί σοι*. p. 340. nr. 105. *ἦντα μαρτυροῦ*. p. 340. nr. 106. *οἱ χριστόν*. Ib. nr. 107. *μονοσπόλον*. p. 341. nr. 108. *Ῥ μὴ πόλεμον*. Ib. nr. 109. *ὦ θίμι τῆς*. Ib. nr. 110. *ὄλβιος ἐγγίσι*. Ib. nr. 111. *χαίρει*. Ib. nr. 112. *καταπαδόντων*. Ib. nr. 113. *ἔρπονται*. Ib. nr. 114. *φύμη καὶ βασιλῆς*. Ib. nr. 115. *μαρτυροῦσιν*. p. 342. nr. 116. *Ῥ οὐκ ἐγὼ φθιμένοισι*. Ib. nr. 117. *εἰς ἔμμε*. p. 342. nr. 118. *ὠφελος ὦ λεία*. Ib. nr. 119. *αἶψα αἶψα καὶ λεία*. Ib. nr. 120. *ἦν δούε*. Ib. nr. 121. *ρήτωρ*. p. 343. nr. 122. *Ῥ ἦν γενεάσων*. p. 343. nr. 122. *εὐσεβίτης*. Ib. nr. 123. *χρυσὸς γινώ*. Ib. nr. 124. *στράφον*. Ib. nr. 125. *εἰς τίνος*. Ib. nr. 126. *ἦν αἰνέμενον*. Ib. nr. 127. *ἤλθε ἀμφιλόχοιο*. p. 344. nr. 131. *ἔρπονται*. Ib. nr. 132. *Ῥ ὦ μάκαρ*. Ib. nr. 133. *ἀμφιλόχος ἐτίθνηται*. Ib. nr. 134. *τιτθὸν μὲν*. p. 345. nr. 135. *τόν ῥήτορα*. Ib. nr. 136. *ῥήτορας*. Ib. nr. 137. *ἦριον ἀμφιλόχοιο*. Ib. nr. 138. *οἶχεαι ὦ*. Ib. nr. 139. *δίρμιο καὶ*. Ib. nr. 140. *Ῥ ὅστος ἐστὶ*. p. 345. nr. 141. *πῇ με λείπει*. Ib. nr. 142. *ἀστεροπή*. p. 346. nr. 143. *ὦ πηγαί*. Ib. nr. 144. *ἔρπονται*. Ib. nr. 145. *ὦ ζώλων*. Ib. nr. 146. *βέσσα*. Ib. nr. 147. *Ῥ ὡς ἀβραάμ*. Ib. nr. 148. *εὐσεβίων*. Ib. nr. 150. *αἰεὶ σοι πᾶσι*. nr. 151. *τόν νεαρόν*. p. 347. nr. 152. *μικρόν μὲν πτελέσκες*. Ib. nr. 153. *καὶ σὺ γεωργίῳ*. Ib. nr. 154. *χώρης τῆς*. Ib. nr. 155. *οἰκίῳ ἐστίν*. p. 357. nr. 85.

Ῥ. Nr. 40. κομητα. Supra scriptum: *ἄκρομα ταῦτα τοῦ κομητῆ πᾶν ἔπη*. In marg. *κομητὰ θεορίτης μὲν ἦσαν, πῶς δὲ γε ἑλλήνων πρόσωπον εἰσέδωκε, τάλαρ, ἄπαυε ταῦτα τῆς ἀμοίᾶς καρδίας*. In marg. inferiore:

*καὶ βάλῃ γ' ἐς ἀόρατος ἢ κίφον ἔπει
τὰ κομητῆς γέμοντα καθάρειαν ἔπη.*

Historiam ex evangelio ductam exhibui in Paralip. I. nr. 213. p. 71. V. 1. Scr. *πᾶσι*, ut est in Cod. V. 4. *ἡλείοιο*. V. 5. *τόσσα ἐκδοῦ*.

Distingue: *ῥῶτος ἡλίουσθ' ὀφνεν, τόσσα κτενυθε.* cf. nr. 30. *ῥῶτα. 1. τερφήμερον.* Schaeferus in not. mst. comparat *τέθρηπτος.* V. 6. *ἀλλὰ ῥῶτα.* P. — Scribendum videtur: *ἀλλ' ἀλίων μὲν ἔκτετο.* nr. 28. v. 10. *ἀλλ' ἀλίων ῥῶτα.* V. 16. *ἡμαρ.* P. V. 17. *καὶ.* Lego *κῶν* a. Schaefero in not. mst. V. 20. *φιλοισιν.* P. V. 21. *περὶ δ' ἦον.* P. *περὶ δ' ἦτος* videtur scribendum. V. 21. *ἐφίλησιν.* P. *Θεοῦς* v. 16. Ib. *Θεῶν* correxi. V. 28. *βιδανίην.* Scr. *Βηθανίην.* V. 29. *τάχιστα ὄφρα.* Fortasse rectius, *τάχιστ' ὄφρα.* V. 31. *προαίει ^{πεν} σσην.* P. Scripsi *προσίειπον.* P. V. 34. *εἰκωτο.* P. V. 35. *ἀδινάων.* P. V. 41. *γυννομέθω.* P. V. 42. *λάζαρον ὃν φιλέσους.* Haec arcte jungenda, quasi esset, *ὃν λάζαρον (i. e. λάζαρος ὃν) φιλέσους ἐν Ἐγκασιῶν.* Minus recte haec accepti et distincti in Paralipomenis. Tum Schaeferus in not. mst. corregebat: *ἦλθεν ἐς ᾤδον.* V. 44. *ἐπεὶ.* P. Scripsi *ἐπειή,* in qua voce media solet corripī. V. 48. *Θεὸν αὐτόν.* Cogitabam de *λλθον*, (in Paralip. perperam excusum *λλθος*); sed verius procul dubio: *δέξαν Θεῷ αὐτόν.* V. 54. in *ἐμπανού ὁδωδω* est vitium. V. 57. *νῖος.* P. quod male in edit. nostra repetitum. Scr. *νῖος.* In proxima voce obscurum, sitne *εἴης*, an *εἴος*.

Sequitur in membr. epigramma Anastasii, quod dedi p. 694. nr. 29. Quinque postremi versus h. l. desunt. Folium, quod superest, impletum undecim epigrammatis ab eadem manu, quae prima Codicia folia excerptis ex Planudea implevit. Sequuntur P *ἐπιγρ' ἐν τ' ἐκ-
μ/ ποδο ^λ κωνοταντινουπο* . . *εἰς τ' εἰς/ κύντ' ἡνιο.* — Nr. 41. Br. III. 26. nr. 38. An. III. 1. p. 39. — Nr. 42. *ἄλλο.* Br. I. c. nr. 59. An. I. c. V. 1. *εἰς ὕρε.* P. — Nr. 43. *ἄλλο.* Br. III. 27. nr. 41. An. I. c. V. 5. 6. Hoc distichon in membr. Pal. omisum accessit ex Planud. V. 6. *ἰδρυναν.* Vulgo. quod Br. silentio praetermisit, quum aliis in locis hoc verbum mediā correptā non tulerit. Scripsi *ἡδρυναν;* sed vereor, ne paulo calidius. Exempla illius syncopes vid. ad p. 223. nr. 109. — Nr. 44. *εἰς ποφ τ' ἡνιο.* Br. III. 20. nr. 15. An. III. 1. pag. 52. V. 3. *ἰδρυναντο.* P. *ἰδρυναντο.* Plan. V. 4. *πρέσβυν.* P. *πρέσβυν.* Pl. — Nr. 45. *εἰς τοὺς τ' ἡνιο.* Br. III. 31. nr. 59. An. III. 1. pag. 44.

P. Nr. 46. *εἰς ποφ.* Br. III. 19. nr. 10. An. III. 1. p. 31. r. 1. *ἀεθλοφόρων ἐπὶ διαφρων.* P. Br. *ἀεθλοφόροις ἐπὶ νίκαις.* Plan. r. 3. *κατὰ δῆμον.* P. Pl. *κατὰ δῆμον.* Br. quae mutatio necessaria

XVI.

Epigrammata Anthologiae Planudeae,
quae in Cod. Pal. desiderantur.*Ex Libro primo.*

Nr. 1. *Δαμαγήτου*. I. 1. pag. 2. ed. Steph. Br. II. 38. nr. 5. An. II. 1. p. 107. V. 1. *Μεσάνα* Peloponnesi sic scribitur etiam in ep. Nicandri p. 274. nr. 435. contra ac sentiebat Burmann. ad Dorvill. Sicul. T. II. p. 300. V. 3. *ἔγωγε μὲν*. Pl. Br. *ego quidem certe*. Requiritur, *ego verò*. Quare Schaefero auctore scripsi, *ἐγὼ γε μὲν*. Apoll. Rhod. IV. 1465. *ποσὸν δὲ κούφοις Εὐφημος πίονος, Λυγμύρ γε μὲν ὄξεια τέλῳ Ὅσσε βαλεῖν*. Aratus 399. *τοῖς πάντας καλλίσουσι ἔδαρ, ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι Νειόθι Τοξευτήρος ἐλίσσονται*. — Nr. 2. *αιμωνίδου*. Ib. pag. 2. Br. I. 139. nr. 67. An. I. 1. p. 244. V. 2. *μορφᾶς*. Br. Idem tamen *ἡνίοχον* intactum reliquit. — Nr. 3. *τοῦ αὐτοῦ*. Ib. p. 2. Br. I. 140. nr. 73. An. I. 1. p. 248. V. 1. *Ἰσθμια καὶ περσοῦ*. Johnson in Dilectu Epigr. p. 1. corrigit: *Ἰσθμοῦ καὶ Περσοῦ*. Aelian. V. Hist. IV. 15. *τῇ ἐξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ Νεμέῃ δὲ καὶ Πυθοῦ καὶ Ἰσθμοῦ*. Simon. in Cod. Pal. p. 610. nr. 14. *ἐν δὲ Πυθωνί τρία, ἄνω δ' ἐν Ἰσθμοῦ*. et sic saepe. Vid. Schaefer. ad Gregor. p. 369. Non tamen propterea mutanda lectio. Nam saepe poëtae terminationes vicinorum vocabulorum studiose variant. Sic in Pal. p. 610. nr. 15. *δις Ὀλύμπια, πεντάκι Πυθοῦ, τρίς δ' Ἰσθμῷ*. — *Φίλωνος*. omnes, praeter edit. Nic. Sabiens. ubi *Φίλιππος*.

P. Nr. 4. Plan. I. 5. p. 8. Br. III. 144. nr. 11. An. III. 1. p. 276. — Nr. 5. *Ἀλκαίου*. Ib. nr. 28. p. 10. Br. I. 490. nr. 16. An. I. 2. p. 359. — Nr. 6. *Ἐθελον*. Ib. p. 10. Br. III. 182. nr. 163. An. III. 1. p. 379. V. 2. *Θραυίως*. Ald. 1. Junt. V. 4. *ἰδριάδοι*. Vulg. *Ὀδριάδοι* vero correxit Br. Vid. Stephan. Byz. in *Ὀδριώται*. Pro γὰρ quaedam editt. veteres γὰρ, aliae γάρ. — V. 6. *ἀγγελάσανε*. Vulgo.

P. Nr. 7. *Ἀλκαίου*. Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 487. nr. 5. An. I. 2. p. 347. V. 2. *ἔννεα* omnes editt. *ἐννεα* Br. tacite recepit,

fortasse quod idem verbum repetitur v. 3ta. quae repetitio mo quidem non offendit, nec alios videtur offendisse. V. 5. *διονέουσι*. plures editt. quum vetustissimae *διωνέουσι* habeant. V. 8. *φάρμαγα*. omnes, metro laborante. Quod ut fulciret, Passovius corrigebat *φάρμαγας*: nec aliter Friedemann. de Med. Pantam. Syll. p. 298. At hoc vocabulum omnino alienum videbatur Graeco, qui in not. mst. *φορβιά* tentabat. Eandem correctionem nunc commendavit idem in Epistol. crit. in Bucol. gr. p. 46. Lewis correctio rei quae, de qua agitur, imprimis accommodata. Cf. Schol. ad Aristoph. Vesp. 581. Hesych. in *φορβιά*. et qui totam hanc rem erudite illustravit, Boettiger. in Museo Attic. T. I. p. 356. sqq.

Nr. 8. τοῦ αὐτοῦ. Plan. I. tit. 11. p. 14. Br. I. 428. nr. 19. An. I. 2. p. 352. V. 2. *διὰ τερήτων*. Ald. pr. in Lectt. Hinc Ald. 2. I. Nic. Sab. *δι' ἐντρήτων*. Flor. pr. Recte Br. *δι' ἐντρήτων*. Julius in Pal. p. 418. nr. 365. *ἀήτης νέρθεν ἐντρήτων καλίσμων ἐπὶ ῥίπῃ ὀδύσει*. Archias p. 238. nr. 214. *πολυτρήτου μέλος καλέμοι*. ubi vid. notas. Non tamen placet *φθίγγεσθαι* *κροῦμα* *διὰ δονήκων* quam per se cithara bene dicitur *φθίγγεσθαι*, ut *ἀπίσσω* ap. Homer. Od. p. 271. *ἐν δὲ το φάρμαγ' ἦπνυι*. Suspiciatus sum olim, *κροῦμα ἐντρήτων*, qui hiatus certa minus molestus est, quam *κροῦματι* *ἐντρήτων* quod Boechius malebat. Vid. Herm. ad Orph. p. 750. Nunc tamen malim, *κροῦμασιν ἐντρήτων διελγόμενος δονήκων*. *κροῦμα* de tibia interpretatum illustravi in Animadversionibus. De syringe Achill. Tat. L. VIII. 6. p. 325. *μεταπηδᾷ δὲ ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅπου ποτ' αὖ εἰς τοῦ κροῦματος ἢ ἀρμονία καλή*. Inepta lectio. Cod. Monac. *ὅπου*, articulo ante *ἀρμονία* omissio. Hinc legendum videtur: *ὅπου ποτ' αὖ τοῦ κροῦματος ἀρμονία καλή*. — V. 4. *ἀπανθήσει*. ed. Flor. Ald. pr. et aliae. *ἐπανθήσει* Aldus invenit in Cod. unde haec lectio recepta in Ald. 2. 3. Nic. Sab.

¶ Nr. 9. *ἄδρον*. I. tit. 12. p. 16. Br. III. 171. nr. 107. An. III. 1. p. 345. V. 2. *καλοῦσι*. Vulgo. Br. Addidi litteram paragogicam. — ¶ Nr. 10. *Θεόγνης*. I. tit. 16. p. 21. *βροπνάρου* inscribitur in editt. Ald. Jant. Nic. Sabina. Inter Theognidiae gnomas legitur v. 559. (527. ed. Bekkeri.) V. 2. *ἐκνευσμένης*. Vulg. *ἐκνευσμένης*. Br. ex Stobae. *ἀπανισταμένης*. editt. vet. et Codd. Theognidia. ¶ Nr. 11. *Ἑρμανόστεος*. I. tit. 20. p. 16. Br. II. 252. nr. 2. An. II. 2. p. 215. Legitur etiam in primis Cod. Palat. foliis. Inscriptura *Ἑρμανόστεος*

in ed. Flor. Ald. pr. Junt. V. 3. εἶπτο. Vulg. P. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. p. 237. nr. 208. — Nr. 12. ἄδῃλον. I. tit. 20. p. 27. Br. III. 203. nr. 259. An. III. 2. p. 20. V. 1. ἔρξω. Plan. ἔρξιν. in primis pag. Pal. unde etiam Br. Variata terminatio ἔρξω . . . ἔξιν jucundius ad aures accidit. ἃ τό. Vulg. ἥ τό. Br. ex Palat. V. 2. κεκλιμένα. Vulg. κελκλιμένη. P. Br. In μελίσδων tamen Br. nihil mutavit.

Nr. 13. Πλάτωνος. I. tit. 20. p. 27. Br. I. 171. nr. 13. An. I. p. 348. V. 2. πυκνοῖς. Pl. πυκνοῖς. Br. Proximum πῶμον depravat. πῶμον corrigebat Scaliger in not. mst. et Br. de sensu tamē ambigens. De pinu arbore accipi posse videtur, ut ap. Paulum Sil. in Ecphrasi v. 458. p. 520. ἥ πῶμοισιν ὀριτροφέουσιν ὁμοῖα δένδρεά τις καλλίσσει. Haec correctio caeteris facilitate praestat. V. 3. καγχαλάζουσιν. Vulg. καγχαλάζειν est ἀθρόως γελᾶν. Hesych. Novimus ἀνήριθμον γέλασμα κυμάτων ap. Aeschyl. Prom. 90. sed καγχαλασὸν κυμάτων nemo facile dixit, nec καγχαλάζοντα aut καγχαλάζοντα νάματα. Vera Br. correctio καγχαλάζουσιν ἑμοῖς παρὰ νάμασι. Orph. Argon. 1251. κύματι καγχαλάζοντι. Lycophr. v. 80. Ζηγὸς καγχαλάζων νασμῶς. Theocr. Eid. VI. 12. τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει ἄστυα καγχαλάζοντα. Vid. Valken. ad Eurip. Hipp. v. 1211. p. 293. s. V. 4. θελγόμενον. Vulg. Vere Br. θελγόμενον. — Nr. 14. Ζηνοδότου. I. tit. 27. p. 38. Br. II. 61. nr. 1. An. II. 1. p. 187.

¶ Nr. 15. ἄδῃλον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 412. An. III. 2. p. 106. V. 2. εὐάσταις. Fortasse rectius εὐασταῖς. Sic Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1298. G. τὸν εὐάστην Διόνυσον Br. iterum in ep. Procli V. An. II. 446. — αἰγοπόδης. Sic ap. Homer. Hymn. XIX. 2. αἰγοπόδην δεικνύωτα. et v. 37. ubi Hermann. αἰγινάδην dedit. V. 3. πῶλον. Flor. pt. Vitiosum πῶμον legitur in Ald. 5. Asc. Steph. — Nr. 15*. ἄδῃλον. I. tit. 47. p. 69. Br. III. 238. nr. 413. An. III. 2. p. 106. V. 2. πῆγματα. P. πλέγματα Roschius invenit in marg. exempli Ruhnkeniani. Probabilis emendatio. Dionys. Perieg. v. 948. πλεπτοῦς ἀνισσεῖσθαι θύρους. Nonn. Dionys. L. IX. pag. 256. 13. αὕτη δ' ἔπλεε θύρουν ἀμόζυγον οἴοντι κισσῷ. V. 3. ποδιμροτον. plurimae editt. vet. ποδιμροτον. Asc. St. Br. V. 5. αἰσχημάτων. ed. Flor. Aldinae tres. Nic. Sabiens. αἰσχημάτων. Asc. St. ἀσχημάτων corr. Scaliger in not. mst. Lenius Porson ad Eurip. Phoeniss. v. 1622. ἀσχημάτων ἔνδεια, quod felici errore exhibet editio Roschiana. —

Nr. 16. ἄδηλον. I. tit. 48. p. 69. Br. III. 246. nr. 447. An. III. 2. pag. 125. a.

P. Nr. 17. ἀδόκοντον. I. tit. 68. p. 97. Br. III. 196. pr. 23. An. III. 1. p. 418. V. 3. βεβριθότα. omnes. βεβριθόσι. Br. ex conjectura; quod altero facilius. Vulgatam tamen non temere damnaverim. — *P. Nr. 18. ἄδηλον.* I. tit. 84. p. 116. Br. III. 245. nr. 447. An. III. 2. p. 121. V. 1. δακτυλικαμφοδίνη. Vulg. δακτυλικαμψιδίη tentavit Scaliger in not. mst. δακτυλικαμψόδιον Br. ex Stobaeo; quod aliorum correctionibus praefereendum. Cf. Bergler ad Alcibiadem. p. 108.

Ex Libro secundo.

Nr. 19. ἄδηλον. II. tit. 5. p. 130. Br. III. 164. nr. 72. An. III. 1. p. 326. V. 2. πᾶσιν. Brevem syllabam in caesura non ferens Pussorius, πάντας corrigit in not. mst. Friedemann. de med. syll. Pentam. p. 318. nihil moliri malit. — *Nr. 20. ἀρμιανεύ.* II. tit. 5. p. 170. Br. II. 385. nr. 5. An. II. 3. p. 137. V. 2. δαίμονα. Ib. quae in Animadversionibus congesti, adde Cyrill. Or. de exitu animae p. 405. θεωρεῖν τοὺς φοβεροὺς καὶ ἀγροὺς καὶ ἀπηνεῖς καὶ ἀνδρώσεως δαίμονας, ὡς αἰθίας ζοφώδεις παρουσιάζοντες. quem locum laudat Suicer. Thes. eccles. v. αἰθίω. T. I. p. 112.

Ex Libro tertio.

Nr. 21. ἄδηλον. III. tit. 1. p. 195. Br. III. 197. nr. 685. An. III. 2. p. 258. — *Nr. 22. εἰς τὸ αὐτό.* Plan. I. c. Br. I. c. nr. 686. An. I. c. In veteribus editionibus hoc distichon cohaeret cum epigrammate, quod in Cod. Palat. legitur p. 315. nr. 690. — *Nr. 23. ερμωρίδον.* III. tit. 2. p. 195. Br. I. 140. nr. 74. An. I. 1. p. 248. V. 2. κάσμιλος. Pl. Br. Κασμίλος scripsi, vulgarem canonem secutus. — *Nr. 24. τοῦ αὐτοῦ.* Ib. p. 195. Br. I. 141. nr. 78. An. I. 1. p. 254. V. 2. ἐπὶ νικ. Ald. pr. Asc. ἐς γόνυ. Vulgo. εἰς. Br.

Nr. 25. γάλλικον. Ib. p. 196. Br. II. 221. nr. 35. An. II. 2. p. 172. Legitur in primis paginis Cod. Pal. V. 4. γάμμος. Vulgo. γάμμονος. Pal. Hinc γάμμον corrigebat Schaefer. in not. mst. Est hoc profecto rei accommodatum, ut Damostratus nunquam arenam tergo impressisse dicatur, quam ut arena tergum dejecti signasse et

lucasse negetur. Quamquam hoc quoque in eundem versum accipi possit. Sed suavius etiam ad sursum accidit *ψάμμος πικρότερος*, quam *ψάμμος*. V. 8. *πενταμοῖς*. Sic omnes editt. *πενταμοῖς*. ex nonnullis Codd. praetulit Br. Etiam vulgata bene habet. — Nr. 26. *σιμυλίδον*. III. tit. 5. p. 205. Br. I. 155. nr. 5a. An. I. 1. p. 253. — Nr. 27. *ἀδδωποτον*. III. 7. p. 217. Br. I. 185. ut Choerili. An. I. 1. p. 375. V. 1. *ἀλεξ.* Ald. 1. 3. *ἐλεξ.* Leott. Ald. pr. Ald. 2. Asc. St. V. 2. *εὐτα.* Flor. Ald. 1. Asc. *εὐτα.* reliquas. V. 5. *Νύον*. De prosodia hujus nominis vid. Meineck. Cur. crit. in Comicor. Fragm. p. 54. V. 4. 5. Conf. Anthol. Pal. p. 254. nr. 325.

¶ Nr. 28. *ᾄδηλον*. III. titul. 8. p. 220. Br. III. 194. nr. 212. An. III. 1. p. 413. — ¶ Nr. 29. *ἀδδωποτον*. III. titul. 14. p. 239. Br. III. 282. nr. 620. An. III. 2. p. 211. V. 4. *θιομήθε*. Scaliger in not. mss. *μενεδήιος*. Vulgata integerrima. Vid. Aenigma in Cod. Pal. p. 620. nr. 18. ex quo apparet, nec *Δίας* cum eodem in *αἷης* mutandum esse. V. 5. *μάχη*. Vulgo, *μάχην*. Br. c. Scaligero. V. 6. *τάφος ὅτε ἀμφικ.* Duplex versus vitium facile sustuleris corrigens: *ὃν καὶ τῇδε θανόντα τάφος τέκνον ἀμφικαλύπτει*. ut ap. Homerum *τέκνος καταθνήσκεις, καταφθίμενος* passim. Auctor tamen aenigmati fortasse non dubitavit in metrum peccare. Quod autem Hermannus existimat ad Orpheum p. 769, huc versum adiectum esse a sciolo, qui hoc aenigma speciem inscriptionis sepulchralis habere voluerit, in eo vir doctissimus me sibi non habet assentientem. — Nr. 30. *γελμίνον*. III. tit. 14. nr. 21. p. 239. Br. II. 279. nr. 3. An. II. 2. p. 310. V. 1. *πολυγνώτων*. omnes. *πολυγνώτων*. Br. c. Grotio. Polygnotus Thasius fuit, non Polyclelus. *Θασίη* legitur in Plan. IV. tit. 8. p. 511. ubi hoc epigr. iterum habetur. — Nr. 31. *σπενεῖππον*. III. tit. 32. nr. 6. p. 283h. Br. I. 176. An. I. 1. p. 361. V. 2. *ισοθέων μακάρων*. Fortasse *ισόθεον*. Vid. ad Palat. p. 216. nr. 61. v. 2.

Ex Libro quarto.

Nr. 32. *λεοντίον σχολαστικῶ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. III. 103. nr. 2. An. III. 1. p. 194. V. 3. *γαβρηλ*. Variis in hoc nomine formis utuntur, *γαβρηλ*, *γαβρηλᾶς* (vid. Suid.), *γαβρηλῆος* et *γαβρηλῆος*. — Nr. 33. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 291. Br. III. 103. nr. 3. An. III. 1. p. 194. — Nr. 34. *θιοδορήτον γραμματικῶ*. IV. tit. 1. p. 291. Br. II. 450. An. II. 3. p. 295.

Nr. 35. *ἀδελφεον*. Ib. p. 291. Br. III. 224. nr. 547. An. III. 1. p. 71. V. 1. *πολίαν αἰεγευσίαν*. Vid. Schaefer. Ind. in Apollon. Rhod. v. *πολύς*. T. II. p. 675. V. 2. *καλμᾶν*. Br. ex Schol. Wechel. *καλμᾶντων*. vulgo. — *τίσαν*. Vulgo. *εἴσαν*. Br. quod vulgatae multis nominibus praestat. Ad *τίσαν* subaudiendum foret, *ὥστε τοῦτο ὅλως αὐτῷ ἰσάνα*. quod durum et infœctum. — Nr. 36. Ibid. l. c. Br. III. 48. nr. 43. An. III. 1. p. 80. V. 4. *ἡραλᾶμων*. Vulgo. *ἡράλαμων*. ed. Flor. pr. — Nr. 37. *λεοντίου σκολαστιμοῦ*. IV. 1. p. 292. Br. III. 203. nr. 4. An. III. 1. p. 194. V. 4. *πόλιν πορφερέης*. Vulg. *πόλιν*. ed. Flor. et codd. Br. *πόλιν* quoque in usa fuisse, monet Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. p. 249. — *πορφερέον*. Br. ex cod. Lacaria. Bene habet *πόλιν πορφερέης*. Naumach. v. 62. *εἴματα δ' εἰσὶν αἰεθλαῖς ἐρρυθνέντα* *εἴματι πόλιν*. Philostrat. Heroic. p. 744. *ἐπὶ τῇ πόλιν παρ' ἧς ἄνθρωποι σφίλλοντες τὴν πορφεραν*. Plura vid. ap. Schaefer. ad Soph. T. II. p. 330. Mire hoc distichon interpretatus est Grotius. *geminata dehinc provincia, Colchi: Et post Colchorum nubila rursus Oriens*.

Nr. 38. *ἰωάννου τοῦ βαρβον*. Plan. IV. tit. 1. p. 292. Br. III. 12. nr. 4. An. III. 1. p. 20. V. 1. *παρ' εὐρώτῃ ἀνέρες*. Plutarch. Vit. Pelopid. c. 17. *ἰωάνη δὲ ἡ μάχη πρώτη καὶ τοῖς ἄλλοις ἔλκυσας ἰδίδεξεν, αἵς οὐχ ὁ Εὐρώτας ... ἄνδρες ἐκείνοις μαχηταῖς τοὺς πολεμικοῦς, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν αἰσχύνεσθαι τὰ αἰσχρά, καὶ τολμᾶν ἐν τοῖς κλοῖς ἰδίδοντες ἐγγίστανται νέοι*. — Nr. 39. *ἀραβίου σκολαστιμοῦ*. Ibid. p. 292. Br. III. 109. nr. 1. An. III. 1. p. 203. V. 3. *ζώοντα*. tres Aldinae. *ζείοντα*. Asc. Steph. Br. — Nr. 40. *πριναῖον*. Ib. p. 292. Br. II. 144. nr. 17. An. II. 1. p. 393. V. 4. *μυρίον*. Aldd. tres. Asc. *μυρίον*. St. Br. — V. 5. *ἐπὶ μεῖζον* l. c. *μεῖζον*. ad *maiora, altiora*. Sic vulgo. *μεῖζον*. Br.

Nr. 41. *ἀγαστίου σχολ*. Plan. IV. tit. 1. pag. 293. Br. III. 1. nr. 40. An. III. 1. p. 78. Lemma: *ἐν τοῖς πλανιδόν*. Vulg. *πλανιδίον*. Br. Vid. DuCang. CP. christ. II. p. 142. — Nr. 42. *ἄλλο*. Ibid. p. 293. Br. III. 226. nr. 358. An. III. 2. p. 75. V. 1. *θεοδώρον*. Vulg. *Θεοδώριον*. Br. quod fortasse non debebat servari. Poeta enim more recentiorum Graecorum litteram sibilantem pronuntiando duplicasse videtur. Hoc initio vocabulorum etiam veteres nonnunquam fecisse, monuit Br. ad Apollon. Rhod. L. I. 267. Cf. Hermann. ad Orph. p. 714. — V. 3. *αἰθίς*. omnes. *αἰθίς*. Br. — Nr. 43. *ἄλλο*. Ib. p. 293.

Nr. III. 226. nr. 359. An. III. 2. p. 75. — Nr. 44. ἄθλων. Ib. p. 293. Br. I. c. nr. 560. An. III. 2. p. 76. z. V. 1. βασιλεια. Vulg. βασιλειῷ, τὸ τσόν. Br. pro arbitrio. At scriptum videtur hoc epigr. in Theodoram, Justiniani conjugem, quae fortitudine sua factionum seditionem oppresserat. Hinc apparet, quae sint πῆματα ὁμύγνια, et χάρις ἰππολόνη. Totum rem in Animadversionibus disertius exposui. V. 4. ἀνάψας, ἰππολόνης ἐκιδάσας. Br. in textu. In Lectionibus praeterea corrigit: ἰππολόνης τ' ἐκιδ. Vulgatam, quae sincera est et integra, restitui.

Nr. 45. ἄλλο. Plan. IV. tit. 1. p. 293. Br. III. 139. nr. 29. An. III. 1. p. 268. — Nr. 46. Ibid. p. 294. Br. III. 139. nr. 30. An. III. 1. p. 268. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. — Nr. 47. εἰς τὸν αὐτόν. Ib. p. 294. Br. I. c. nr. 31. An. I. c. — Nr. 48. ἄθλων. Ib. p. 294. Br. III. 136. nr. 18. An. III. 1. p. 263. — Nr. 49. ἀπολλωνιδου. Ib. p. 294. Br. II. 132. nr. 2. An. II. 1. p. 353. V. 3. ἔσ' ἄρα. ed. Flor. pr. Aldinae tres. Asc. ἔσ' ἄρα. St. Br. V. 4. λάμπειαι. ed. Flor. λάμπεται. Aldd. tres. Asc. St. Br. Tertia verbi persona melius conspirat cum lectione καὶ 'Ρόδος. Sed malim sane: μακαριότης ἔσ' ἄρα νήσων, 'Ω 'Ρόδος, ἢ τοίψ. λάμπειαι ἡλίψ.

Nr. 50. τοῦ αὐτοῦ. Pl. IV. tit. 1. p. 294. Br. III. 294. nr. 3. An. III. 1. p. 263. V. 2. 'Αλκιδω. Vulg. 'Αλκιδω Br. corrigit. In Palat. p. 617. nr. 4. vulgo etiam 'Αλκιδω. Pal. Cod. 'Αλκιδω. Ap. Apolloder. L. II. 4. 12. 'Αλκιδης ab Heymie in 'Αλκιδης mutatum, uno Codice accinente. — P. Nr. 51. μεταδοριον ὑπάρων. Plan. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 119. nr. 29. An. III. 1. p. 230. V. 4. ἔοι. plures editt. vett. ἔοι. St. Br. Non bene sibi respondent modi v. 1. λένουσι. et v. 4. ἔοι. Fortasse λένουσι corrigendum. Subaudiendum enim ante ἔοι verbum ἀνιθηναι. — Nr. 52. φιλιππος. Ibid. p. 295. Br. II. 224. nr. 46. An. II. 2. p. 180. Legitur etiam, sed lacunosum, in primo Pal. Cod. folio. V. 1. λένων. Pal. V. 4. μηρῶν. Id.

Nr. 53. ἄθλων. Pl. IV. tit. 2. p. 295. Br. III. 217. nr. 312. An. III. 2. p. 58. V. 1. τὸ στάδιον. Brevis syllaba in caecura facile evitari poterat, verbis in hunc modum transpositis: Τὸ στάδιον Λάδας εἶθ' ἤλατο. ut in Palat. p. 521. nr. 86. τὸ στάδιον Περικλῆς εἶθ'

exterevit oculo. Ἡ. mihī, quā dīctas nūc habet. ille manu.
Tibull. II. 1. 59.

Nr. 60. *σιμῶνιδου.* Ibid. p. 296. Br. I. 142. nr. 81. An. I. 1. p. 255. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. P. Nr. 61. *κριναγόρου.* Ib. tit. 4. p. 297. Br. II. 145. nr. 18. An. II. 1. p. 393. V. 1. καὶ τὰ Νίφ. Vulg. ἀλλὰ Νίφωνος. Br. inutili correctione, quae versum hiatu onerat. V. 4. *εἰξε.* Vulgo. *εἰδε.* Br. c. Scaligero in not. mst. Eandem lectionem Grotius expressit. Apud Achill. Tat. 'L. VIII' p. 555. καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἐξήσαν ὁμοίως ὥστε μηκέτι τοὺς διωκοντας εἶχον. scribendum: ὅτε (sic Cod. Mōnac.) μηκέτι τ. δ. εἶδον. — Nr. 62. *εἰς στήλην Ἰουστινιανοῦ* etc. Ibid. p. 297. Br. III. 136. nr. 19. An. III. 1. p. 264. Lectionem lemmatis ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ Br. mutavit in *ἀνγοστιῶνι*, ad mentem Bandurii in Antiqq. CPol. T. II. p. 841. quod nemo statuum Justiniani in hippodromo commemoraverit. V. 4. καὶ σφ. Br. καὶ σά. Plan. V. 5. ἕως. Vulg. ὑποῦ. Br. Scripsi ἐπὶ σφ. Iacet. cum Scaligero in not. mst. tua virgus semper in altum tandat.

Nr. 63. *εἰς τὸ αὐτό.* Plan. IV. tit. 4. p. 297. Br. III. 137. nr. 20. An. III. 1. p. 265. — Nr. 64. *εἰς στήλην τοῦ αὐτοῦ* ('*Ιουστίνου* potius.) Ib. p. 297. Br. I. c. nr. 23. An. I. c. V. 1. *ἑταίρος.* Vulg. *ἑταίρος.* Br. — Nr. 65. Ibid. p. 298. Br. III. 134. nr. 11. An. III. 1. pag. 259. — Nr. 66. *καλλιμάχης στρατηγός* etc. Ibid. pag. 298. Br. III. 194. nr. 215. An. III. 1. p. 415. — Nr. 67. *εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 298. Br. I. c. nr. 216. An. I. c. — Nr. 68. *δολιχπλάδου, οἱ δὲ ποσιδιππου.* Ibid. p. 298. Br. I. 218. nr. 32. An. I. 2. p. 53. V. 2. *ποτίραν.* Vulg. *ποτίρα* verò correxit Br. In edit. nostra jota subscribendum. — Nr. 69. *ἄδελον.* Ib. p. 299. Br. III. 134. nr. 12. An. III. 1. p. 259.

Nr. 70. *ἄδελον.* Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 13. An. I. c. — Nr. 71. Ibid. p. 299. Br. I. 155. nr. 14. An. III. 1. p. 260. V. 1. *χρῆσιν στ. ἀναστασίαν.* Vulg. Quum haec Anastasia ignoretur, Br. corrigit: *χρῆσιν στ. ἀναστάσιον.* Bandurius autem in Antiqq. OPol. T. II. p. 843. nr. 397. *χρῆσιν* (στίλιν scil.) *εἰρήν* '*ἀναστασίον.*' Sic quomquam veterum locutum esse, vehementer dubito. — Nr. 72. *εἰς εἰκόνα Ἰουστινιανοῦ βασιλέως.* Plan. ib. p. 299. Br. III. 138. nr. 26. An. III. 1. p. 266. V. 5. *τὸν δ' ἐπὶ σφ.* Vulg. *τῷ δ' ἐπὶ σφ.* Br. Sed vitium potius est in *τοῦτον*, quod cum *τοῦτον*

videtur permutanda: *urbs illorum*, *Pezzarum*, puta, et *Aurum*, *domina*. V. 6. *μύρρη*. Vulg. *εις ἐκείνῃ μύρρη* tentabat Br. *ἐξ ἐκείνῃ ῥήτρης*. Scalig. in not. mst. V. 7. *ἄμμορ*. Vulg. *ἄφθορ* corr. Scaliger. *ἔμμορ*. Br. quod recepi; sed typothetae errore *ἔμμορ* excusum. Quum *ἄμμορ* *calamitosum* significet, nihil impedit, quominus *ἔμμορ* pro *beate* dicatur, licet aliud huius significationis exemplum non verim. V. 8. *Θύον Ἰουστινόν* Br. quod me servasse piget. *διὰ Ἰουστινιανόν*, quod vulgo legitur, historiae multo magis convenire, in Animadversionibus docui. Et nomen *Ἰουστινιανόν*, quantumvis pervicax, aliqua tamen ratione cum metro conciliari potest. Penultimum certe veteres saepe numero corripuisse, satis constat. Vid. ad Palat. p. 59. nr. 91. 97. 98. ut etiam in nomine *Ἰουλιανόν*. Tum sucto, ob versus legem, duas syllabas *α* in unam contraxit. Vide ad p. 446. nr. 524.

Nr. 73. *ἄθλιον*. Plan. IV. tit. 4. p. 299. Br. III. 134. nr. 10. An. III. 1. p. 259. V. 1. *τὸν ἐριστὰρχον*. ed. Steph. *ἐν ἐριστῇ*. Aldinae tres. V. 4. *κατίοναρον*. Aldinae. *κατίοναρον*. ed. Steph. Sic etiam Scaliger in not. mst. — Nr. 74. *ἄθλιον εἰς ἄφθορον*. Ibid. p. 299. Br. III. 250. nr. 467. An. III. 2. p. 138. V. 3. *ἰδόντι*. Primam in hac voce syllabam vir alibi corripi monuit doctissimus. Seidlerus de Veris. doctm. p. 251. — Nr. 75. *ἐντατάρον*. Ib. p. 300. Br. II. 111. nr. 9. An. II. 1. p. 293. V. 2. *ἐντατῇ ... ἐντατῇ*. Nominativum melit Graefius in not. mst. unde elegans nascitur appositio. *ἐντατῇ* pro ignis libetis dixit Leonid. in Palat. p. 415. nr. 34. *ὡς πατὴρ προσηύς εἰσίδεν ἐντατῇ*. In vulgata lectione verba non satis bene cum praecedentibus coire monui in Animadversionibus. — Nr. 76. *αὐτοῖον φιλοσόφον*. Ibid. p. 300. Br. II. 449. nr. 3. An. II. 3. p. 294.

P. Nr. 77. *παῖλον εὐανταρίον*. Plan. IV. tit. 5. pag. 300. Br. III. p. 90. nr. 59. An. III. 1. p. 167. — Nr. 78. *αἰς τὴν ἀντίκλιναν*. Ib. p. 300. Br. III. 225. nr. 352. An. III. 2. p. 73. Hoc quoque epigr. *Paulo* videturtribuendum. V. 3. *αὐτοῖον*. ed. Flor. Br. *αὐτοῖον* ex vet. nonnullis editt. Steph. V. 5. 6. Hoc distichon pro peculiari epigrammate habendum censebat Scaliger in not. mst. Quod mihi aecus videtur. V. 6. *αἰς*. Plan. *αἰς*. Br. Illud restituendum. — Nr. 79. *αὐτοῖον φιλοσόφον*. Ib. p. 300. Br. II. 449. nr. 2. An. II. 3. p. 294. — Nr. 80. *ἀγαθὸν ἐχολαστικόν*. Ibid. p. 300. Br. III. 17.

nr. 41. An. III. 1. p. 79. V. 6. *τήσεται οἱ κραδίη*. Quum diphthongus ante *ei* corripere nequeat, Hermann. ad Orph. p. 785. corrigit: *τήσέτῃ οἱ κραδίη*. At Thomas ille, quum Agathias hoc epigramma scriberet, nondum amore erga Callirhoën liberatus fuisse videtur. Quare vide, an scribendum sit: *Ἰσα γὰρ αὐτῇ* (vel αὐτοῦ, *Thomas*) *Κηρῷ τήσεται ἢ κραδίη*.

P. Nr. 81. *φιλέπικον*. Plan. IV. tit. 6. p. 301. Br. II. 225. nr. 48. An. II. 2. p. 182. In ed. Steph. auctoris nomen omissum; sed in Aldinis et in ed. Nicol. Sab. lemma: *εἰς ἄγαλμα φιλέπικον*. unde Brodaeus *Φιλέπικον* fecit. — Nr. 82. *σιμωνίδου*. Ibid. p. 302. Br. I. 143. nr. 89. An. I. 1. p. 257. ubi de auctore disputavimus. Tamquam Simonidis excitatur ap. Dracon. de Metr. p. 99. 19. V. 2. *Μάχης*. Vulgo. *Χάρης* Strabo XIV. p. 964. B. (Tom. V. p. 595. ubi vid. Tschucke.) Enstath. ad Dionys. Perieg. vers. 505. Draco l. c. — Nr. 83. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 302. Br. III. 213. nr. 295. An. III. 2. p. 46. V. 1. *αἶσαν*. Vulg. V. 5. Plura de Ajace ap. Liban. T. IV. p. 1091. quae huc faciunt, sed insigniter depravata. Inter alia perperam legitur: *πρόσωπον λύσεως ἅπαν ἐπῆρξεν ἐπὶ κόμημα, ὀφθαλμοὶ δὲ μάλλον τοῦ μὴ φρονεῖν καθίστασθην ἐλεγχος*. Scribendum videtur: *τοῦ μὴ φρ. καθιστηνότες*. et paulo post: *παρῖαι δὲ διδοῦσαι καὶ συναγαγεῖναι τῷ κάτωθεν πνεύματι*. Scribe: *παρῖαι δὲ οἰδοῦσαι*. V. 4. *τοὺς λῦπης*. Ex ingenio Br. corrigit: *τοῖς λῖπης πᾶσαν ἔμειξε πόνοισι*. Vulgata est doctior, et in hunc fere modum accipienda: *τὰ κρησάτῃ τῆς γραφῆς δάκρυα πᾶσαν πόνον καὶ λῦπης πεινυλίαν δεικνύει*. — Nr. 84. *ἄδηλον*. Ib. p. 302. Br. I. 142. nr. 83. inter epigrammata Simonidis. An. I. 1. p. 256. — Nr. 85. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 302. Br. III. 218. nr. 316. An. III. 2. p. 62. Lemma addidit Br. *εἰς ἀγνώριστον κεφαλὴν*. V. 2. *τῷ πόρῃ*. Vulg. *τῷ* Br. sic sensum planum esse affirmans. Magis probaveris correctionem ab Huetio e cod. Scaligerano enotatam: *οὐδὲ γὰρ αὐτὰ Μανῦσαι δύναται τῷ πόδε, τὰν κεφαλάν*.

P. Nr. 86. *ἄδηλον*. Pl. IV. tit. 7. p. 306. Br. III. 197. nr. 232. An. III. 1. p. 419. V. 1. Scr. *τοῦμπρασιῇ*. V. 2. *τοῖος ὁ κύων ὃν ὀρέε*. ed. pr. Flor. Aldinae tres. Asc. *τοῖος ἐὼν ὃν ὀρέε*. Steph. *τοῖος ἐγ' εἰμὶ κύων*. Br. ex conjectura, quam falsam esse, dubitare non, licet *κύων* per se non displiceat. Non inepte me correxisse arbitror: *τοῖος, ὁποῖον ὀρέε*. quod sensui non minus, quam metro satisfacit.

δωδεκα ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους. Ibid. pag. 308. Br. I. c. nr. 282. An. III. 2. p. 37. V. 2. *ἄλυσπον ἔχεις.* ed. Flor. pr. *ἔβης.* reliquae.

Nr. 92. *ἄθλων.* Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 475. An. II. 3. p. 333. Quinto Smyrnaeo hos versus tribuit Tzetza Chiliad. II. 36. (490.) fortasse quod Quintus Hercules labores breviter et ex ordine recensuit in Posihomeric. L. VI. 198. sqq. Sic etiam in Cod. Monac. nr. 237. *Κοίντου σμυρναῖς περὶ τῶν ἐβ' Ἡρακλέους ἄθλων.* V. 2. *ῶλυσον.* Vulg. *ἔτασεν.* Br. ex Cod. Laur. V. 5. *στυμφαλίδας.* quaedam editt. vett. *στυμφηλίδας.* Ald. 1. 2. Asc. V. 11. *ἐνδέκατον πῖνα κίρβερον ἤγαγεν.* Br. ex Tzetzae l. c. V. 12. 13. Hos versus Br. iterum ex Tzetza sic exhibuit: *δωδεκατον δ' ἤρακεν ἐς Ἑλλάδα χροῖσα μῆλα, Θεοτίω θυγατρῶν τρικαίδεκατος πῖλον ἄθλος.* — Nr. 93. *Φυλίσκου.* Ib. p. 308. Br. II. 225. nr. 51. An. II. 2. p. 184. V. 5. *αἰγέταν ἐδάην.* Vulg. *Αἰγίστας ἐδάμη.* Br. tacite in textu posuit, quem me secutum esse poenitet. *Notus et Augias* recte vertit Grotius. Virgil. Aeu. I. 201. *vos et Cyclopiæ saxa Experti.* Similis est namque verbi *ἰδέειν.*

Nr. 94. *ἀρχίλου.* Plan. IV. tit. 8. p. 308. Br. II. 99. nr. 27. An. II. 1. p. 266. V. 5. *ἀκούει.* plures editt. vett. *ἀκούοι.* Asc. St. Br. In Hercules post leonem interemtum descriptione apud Libanium T. IV. p. 1067. 7. male legitur: *παρεῖται δὲ ἡ λαὶὰ καὶ τείνει πρὸς γῆν· ἀνέχει δὲ αὐτὸν ἐπὶ μάλῃς.* Cod. Bavar. et marg. ed. Morell. *αὐτήν.* unde legendum: *ἀνέχει δὲ λεοντήν ἐπὶ μάλῃς.* — Nr. 95. *δαμαγῆτου εἰς τὸ αὐτό.* Ibid. p. 309. Br. III. 331. Edit. Lips. II. 39. nr. 3^a. An. II. 1. p. 107. V. 2. *μειζων.* editt. vett. *μειζον.* Asc. Steph. Audacter Br. totum versum immutavit sic: *μειζων δὲ θηρῶν ὅς μιν, ὃ δ' ἡμιθέων.* qui non minus est vitiosus. Superlativum lectum fuisse non dubito. — Inapte mox v. 4. *ἐπὶ ζῶας καὶ βιοτάς.* Utroque loco, quid Damagetas acripserit, meliorum Codicum ope destituti ignoramus. V. 6. *τελέθει.* Vulg. *τελέθη.* Br. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. p. 463. nr. 625. — *νεμέζ.* Aldinae tres. *νεμέα.* Asc. St. Br.

Nr. 96. *ἄθλων.* Plan. IV. tit. 8. p. 309. Br. III. 210. nr. 283. An. III. 2. p. 38. V. 2. *θανμάσω.* editt. vett. *θανμάσσω.* St. Br. Bene haberet etiam: *τί . . θανμάζω.* V. 5. *φουσιώσσα.* plurimae editt. vett. V. 8. *τίχην χροσέη.* Vulg. Verbis transpositis Br. *χροσέη ἀλλὰ τίχην.* qua mutatione non egemus. Vid. ad Palat. p. 197. nr. 292. —

Nr. 97. εἰς τὸν αὐτὸν καὶ τὸν Ἀνταῖον. Ibid. p. 509. Br. III. 210. nr. 284. An. III. 2. p. 59. V. 2. ἐν μαρμαί. Vulgo. ἐν μαρμαί. Br. quod sine dubio verum. V. 8. φρίττω. omnes. φρίσσω. Br. fortasse rectius. — Nr. 98. εἰς τὸν αὐτὸν μεθόοντα. Ibid. p. 509. Br. III. 210. nr. 285. An. III. 2. p. 59. V. 2. αἴλεσεν. ed. Flor. p. — Nr. 99. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 510. Br. I. c. nr. 286. An. I. c. V. 1. ἀπαλῶ, deo imbelli.

Nr. 100. εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ. Ineptum lemma. Ibid. p. 510. Br. III. 217. nr. 511. An. III. 2. p. 58. V. 4. εἰ δ' οὐ. Vulg. εἰ δ' οὐ. Br. minus recte. Caeterum de εἰ δ' οὐ, pro εἰ δὲ οὐ, id. ad Palat. p. 695. nr. 55. v. 15. — Nr. 101. εἰς ἕτερον ἀγῶνα τοῦ αὐτοῦ. Ib. p. 510. Br. III. 211. nr. 287. An. III. 2. p. 40. V. 1. πρὶν. Vulg. πρὸς ὅν. Br. nescio quare. Nam certe πρὶν non recipi potest. — Nr. 102. Ibid. p. 510. Br. I. c. nr. 288. An. I. c. V. 5. ἄλυσεν. quaedam editt. vett. — Nr. 103. γερμένον. Ib. p. 510. Br. II. 280. nr. 4. An. II. 2. p. 511. V. 5. μίμημα. Vulg. οὐκ ἔστι. Br. ex conjectura Huberti van Eldik. Propius ad vulgatam Rhenkenius: πρὸς σφαγὸν βρῖμημα. Hesych. βρῖμημα, ἐπίπληξις. Deul. torro et minaci accipe. Aelian. H. An. XI. 52. εἰδωλὸν ἔστιν ὃς βρῖμοῦμένον τε καὶ ἀπειλοῦν. Corinna ap. Hephaest. Enchir. p. 1. δούρατος ὡς ἐφ' ἵππῳ κατὰ μὲν βρῖμοῦμένοι. — τίς ἔκλειπεν. V. 1. eum signo interrogandi in fine versus. Recte Br. τίς ἔκλειπεν. Λύσιππος. V. 4. χαλκῶ. δ'. Vulg. ε'. Br. — Nr. 104. Φαίριον. Ibid. p. 510. Br. II. 226. nr. 52. An. II. 2. p. 184. V. 1. ἐξέστη. Ald. 2. 3. Asc. St. ἤθελε. Flor. Ald. 1. V. 3. εὐφροσύνη. Vulg. hac voce Wakefield. ad Sophocl. Trach. v. 569.

Nr. 105. εἰς ἀνδριάντα θηρούς. Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 292. An. III. 2. p. 45. a. V. 1. ὁ μὲν ἀλλὰ. Vulg. ὁ μὲν αὐτῶν conjeceram in Exercitationibus crit. T. II. p. 121. ὁ μὲν κεφαλῇ corrigit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 284. cujus vestigiū p. 121. mens Meineck. in Cur. crit. p. 19. μεγαλῇ corrigit; quod ob lenitatem mutationis verisimillimum. V. 5. ἔμαρψε. Vulg. Br. ἔμαρψεν. ed. Flor. V. 6. ὠκλάσεν. Cum Philostrateis haec comparavi in Exercit. crit. p. 121. In ἐκφράσει Libani T. IV. p. 1081. cervam a leone superatam describentis, editur: οἱ τε ὀδόντες τῇ δειρῇ περιπεύοντες, καὶ κατὰ κεφαλῇς ἐπανίσταται, καὶ πρὸς ὅλην ἀλοῦσαν διαίρεται τὴν ἰσχυρόν, στόματα δαπανῶν καὶ συνέχων τοῖς ὀνύχοις. Scribendum videtur

καὶ πρὸς ὁαλᾶζόνσαν διαίφ. τὴν ἱλαρον, στόματι δαπανῶν.
V. 7. ὁἰσποθα. Vulg. ὁἰσποθαι. Br.

Nr. 106. εἰς ἀνδριάντα κάπανιως. Plan. IV. tit. 8. p. 311. Br. III. 212. nr. 293. An. III. 2. p. 44. V. 2. ἄμμασιν. Vulg. cum de reste gradus necteret aërios. Grotius. ἄμβασιν. Br. c. Valkenario et Scaligero; qui praeterea etiam κλίμακι legit. Sed hoc fortasse non omnino necessarium. De Capaneo Statius Theb. X. 834. *totvo metitur culmina visu, Innumerosque gradus, gemina latus arbore clusus, Aërium sibi portat iter.* V. 3. αἰδεο γάρ φα. ex Homer. Od. 5. 529. αἰδατο γάρ φα πατροκασίγητον. ne de ἤδατο cogites. — Nr. 107. Ἰουλιανὸς εἰς ἱκαρον. Ibid. p. 311. Br. II. 498. nr. 25. An. II. 3. p. 380. V. 1. δέ σε κηρῷ. Vulg. χαλκῷ. Br. tacite in textu posuit. Certe vulgata lectio cum χαλκοτόπος consistere posse non videtur. Dubitare tamen licet, an vitium sit in κηρῷ, quum auctor lusisse videatur in his verbis: κηρὸς σε διώλσει τὸ πρὶν, νῦν δέ ὁ αὐτὸς κηρὸς εἰς μορφήν ἀνήγαγέ σε. Qui statuas aere fundunt, hodie quidem formas cera implere solent. Vid. Goeth. ad Vitam Beny. Cellini T. II. p. 280. s. Quod si constaret, veteres idem fecisse, nihil fortasse in vulgata lectione mutandum esset. V. 3. ἀλλ' ἄγε. Vulg. Quod cum enuntiatione vetante, μὴ πάλλε, non bene jungitur. ἀλλὰ γε. Br. Hoc ipsum sensus requirit: *At saltem alis ne ad coelum tendas.* — Nr. 108. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 311. Br. II. 499. nr. 26. An. II. 3. p. 380. — Nr. 109. ἀγαθίου. Ibid. p. 312. Br. III. 48. nr. 44. An. III. 1. p. 80. V. 4. παρεγγυά. vet. editt. παρεγγυά. Steph. Br. In his formis jota non recte omittitur.

Nr. 110. φιλοστράτον. Plan. IV. tit. 8. p. 312. Br. II. 400. An. II. 3. p. 183. V. 3. ἐκίρασε. plures editt. vet. ἐκίρασσα. St. Br. V. 4. Rectius hunc versum, ni fallor, distinctione sublata, cum sequentibus junges. — V. 6. Verba, ἐμφύχῃ σαρκὶ συναλκόμενος, vix sensum habent idoneum. Saltem ἐμφύχῃ σαρκὶ cum τήνσται jungendum. — Nr. 111. γλαίνου. Ib. p. 312. Br. II. 348. nr. 5. An. II. 3. p. 16. V. 1. καὶ τόν. Male olim suspicatus sum, αὐτόν. Articulus ibesse nequit. καὶ initio enuntiationis affirmandi vim habere videtur; nisi fuit, καὶ τόν ἀπὸ Τρηχίνος ἰδών . . ἦρα. — Nr. 112. εἰς τὸν ἑσπέρων. Ibid. p. 312. Br. III. 213. nr. 294. An. III. 2. p. 45. V. 1. ἐλδοτης ἐμός. ille, qui me finxit. ἐμοί. Br. praeter necessitatem. — Nr. 113. Ἰουλιανὸς. Ibid. p. 312. Br. II. 499. nr. 27. An. II. 3.

p. 380. s. V. 4. ἀτάλην. Flor. Ald. 1. 3. ἀστάλην. Ald. 2. Asc. St. Br. ut supra nr. 72. κείρας ἐν μεγάλῃ βόστροχον ἀστάλην. Apollon. Rh. L. II. 200. πίνω τέ οἱ ἀσταλὲς χῶς 'Εοκλήμ. — Nr. 114. πωμᾶ μηχανικοῦ μοναχοῦ. Br. Plan. Ib. p. 513. Br. III. 127. An. III. 1. p. 245.

Nr. 115. εἰς χεῖρωνα τὸν ἱπποκρίταρον. Plan. IV. 8. p. 515. ubi hi tres versus vulgo separatim leguntur, lemmatibus adscriptis, ἀδελφὸν εἰς τὸν αὐτὸν, et εἰς τὸν αὐτὸν. In edit. Flor. pr. junctim exhibentur. Sic Br. III. 208. nr. 276. An. III. 2. p. 33. et in primis quoque Cod. Palat. paginis. — Nr. 116. εὐδὸν εἰς τὸν αὐτὸν. Ibid. p. 513. Br. II. 288. nr. 1. An. II. 2. p. 329. — Nr. 117. κορυλλίαν εἰς πενταίγειρον. (vid. Wesseling. ad Herodot. L. VI. p. 491. 86.) Plan. p. 515. Br. II. 208. nr. 2. An. II. 2. p. 110. V. 1. τὸν ὡς Vulg. vitiose. καθῶς. Br. ex conjectura. Vere mihi correxisse videor: οὐ ἐσ, μᾶναρ Κενύμιρ', ἐτύμως Κενύγειρον ἔγραψε. Vid. not. ad Palat. p. 321. nr. 663. ubi Leonidam simili vitio liberare conati sumus. V. 2. βραραῖς ἄνθετο. Fortasse ε' inserendum; nisi fuit, ἄνθετό ε' ἐν παλάμαις. validis manibus instructum. Vid. Schaefer. ad Longum p. 404. V. 4. τῶν χειρῶν. Vulgo. Vere Br. τὸν χειρῶν οὕτως ἀδάνατον.

Nr. 118. παῖλον σιλεντιπίον. Plan. IV. tit. 8. p. 513. Br. III. 90. nr. 60. An. III. 1. p. 168. V. 2. ἀπορριπέντης. Vulg. μαρμαρίνας. corr. Scaliger in not. mst. V. 4. οὐτὶς παλάμας. Br. Lectionem vulgarem οὐτὶς παλάμας jam olim a me probatam, nunc restitui, auctore etiam Schaefero ad Gregor. Cor. p. 394. qui hoc appositionis genus egregie illustravit ad Juliani Or. p. XX. ad Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 327. s. Frequentat illud inprimis Plutarchus, ap. quem in Vit. Syllae c. 22. πολλοὶ τὴν τιραννίδα φεύγοντες, ὥσπερ εἰς λιμένα τοῦ Σίλλα το σφατόπεδον καταφέροντα. erat, qui tentaret: εἰς τὸ τοῦ Σ. σφατόπεδον, ὥσπερ εἰς λιμένα. quae est paraphrasis, non emendatio. Etiam in Vit. Aem. Pauli c. 3. verba: ἀλλ' ὥσπερ λαρεὺς ἄλλων ὀργίων δεινοῖν, τῶν περὶ τὰς στρατίας ἐδῶν ἐξηγοῖ- μενος Ἰναερα. editoribus offensioni fuerunt. Plura ex illo scriptore dedimus in Socrate nr. XV. §. 79. p. 432. ed. sec. — V. 5. ἀμπεδανεύσας illustrat Lobeck. ad Soph. Aj. p. 384. — Nr. 119. ποσειδίππον. Ibid. p. 514. Br. II. 49. nr. 14. An. II. 1. p. 147. V. 1. 2. De productione terminationum in πλάστα et τεχνῖτα (rectius h. l. τεχνῖτα scribes) vid. Hermann. ad Orph. p. 769.

Nr. 120. ἀρχαίου, οἱ δὲ ἀσκληπιάδου. Alterum nomen non legitur in ed. Flor. pr. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. II. 58. nr. 1. An. II. 1. p. 179. Est in primis Cod. Palat. peginis, sed lacunosum. V. 2. τιν' ὀδῶ. In Palat. hae litterae extritae, Hermannus Atticum ὀδῶ h. l. non ferens, corrigit, *τίνα δῷ*. ad Orph. p. 769. quam correctionem, nescio quomodo, commemorare neglexi in margine. — V. 4. *τίθεμαι*, ζεῦ. οὐ δ' Ὀλ. Sic vulgo distinguitur. Meliorem distinctionem suadebat Schaefer. in not. mat. Vid. Person. ad Eurip. Or. 614. In descriptione statue Alexandri ap. Libanium Tom. IV. p. 1120. 11. sic videtur scribendum: τὰ τάχος τῶν ἔργων ἢ τοῦ φέροντος ἐπιδείκνυται ῥύμη (ῥώμη vulg.). ἔπειτα αὐτὸς κράνος μὲν οὐδὲν ἔχει (vulg. ἔχει) ἐπάνω τῆς κεφαλῆς . . . . . δοκεῖ δὲ μοι πάντα τοῖς ὄμμασι σημήναι (vulg. ὄμμασιν εἶναι), ἃ προῦν πατεστρέψατο. — *Nr. 121.* ἄθλον. Ib. p. 314. Br. III. 214. nr. 309. An. III. 2. p. 57. V. 1. *τεκμαίρο* ὥδε . . Hiatus excusationem habet ab interpunctione. Nec male tamen scripseris: αὐτὸν Ἀλέξανδρον *τεκμαίρεαι*. ut nr. 122. τοῦτον Ἀλέξανδρον . . . *δέρεαι*. — *τάπεινον*. Aldinae tres et Asc. — *Nr. 122.* ἄθλον. Ib. p. 314. Br. III. 217. nr. 310. An. III. 2. p. 57. V. 4. *ἐδίδασκε*. Plan. *ἐδίδαξε*. Br.

Nr. 123. ἄθλον. Plan. IV. tit. 8. p. 314. Br. III. 211. nr. 289. An. III. 2. p. 41. V. 1. *μὰ τὸν βοῦθ*. omnes editt. Ne brevis syllaba versuum incipiat, Hermann. ad Orph. p. 768. corrigit: οὐ τὸν βοῦθ. i. e. οὐ μὰ τὸν. Vid. not. ad Palat. p. 117. nr. 198. — *ἀγρώται*. Vulg. *ἀγρώται*. Br. Palat. p. 147. nr. 37. *ἀγρώται βουνόλοι*. V. 3. *κλοπὴν ὀδόν*. Gregor. Naz. Carm. II. 660. in Opp. T. II. p. 54. A. *κλοπὴς πανταίσχιος εὐνῆς*. ubi vulgo *κλοπῆς*. In Lexicis nostris *κλόπιος* ut duarum tantum terminationum affertur. V. 6. *χαίρω τῷδ'*. Vulg. *χάρω*. Br. cum Brodaeo et Scaligero. Hanc lectionem expressit etiam Grotius. — *Nr. 124.* ἄθλον. Ib. p. 314. Br. III. 212. nr. 290. An. III. 2. p. 41.

Nr. 125. ἄθλον. Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 250. nr. 469. An. III. 2. p. 138. V. 1. *λαρτιάδῃ*. plures editt. vett. *λαρτιάδῃ*. Asc. St. — *χεῦμα*. omnes editt. *κῦμα* tacito correxit Br. Sic in Palat. quoque p. 265. nr. 395. ubi vid. not. V. 2. *ἡφάνισεν*. Vulg. *ἡφάνισε*. Br. V. 3. *εἰν ἐπίσειν ὁμηροῖς γάρ*. Particula causalis non suo loco posita efficit, ut corrigendum existimem: *εἰν ἔπειν γάρ Ὀμηροῖσι ἐκείνεν*. quamquam non ignoro, γάρ a recentioribus praesertim nonnun-

quam post plura vocabula poni. V. 4. *εἰλευν*. Vulgo. *εἰλαια*. Br. — Nr. 126. *ἄδηλον*. Ibid. p. 315. Br. III. 215. nr. 296. An. III. 2. p. 47. V. 2. *πάθος*. Monstrosum illam Pasiphaëis amorem *πάθος* παραλογιστον appellat Liban. T. IV. p. 1104. ubi inter alia legendum: *ὁ δὲ ξυλὸν μηχανὴν περιέβαλεν . . . καὶ τὴν ἀνδρῶπων ἔνθεν κατακτείνεσθαι ἐργάζεται μίξιν* (hoc vulgo abest), *ἣν δὲ πρότερος οὐκ ἠπίεστοτε χροῖσι, καὶ τῆς ὁμιλίας παῖς* (ὁμολογίας ταῖς vulg.) *προεβλήθη, ἐφ' ἧν οὐμάτος ἄμφω χαρακτηρίζον τοὺς φύσαντας*. V. 3. *μιξόθηρ ἀνδρωτο*. Vid. ad Palat. p. 622. nr. 52. v. 2, V. 5, ὅλωσ. omnes, ὅλωσ. Schaeus Krohn.

Nr. 127. *ἄδηλον εἰς λυκοῦργον*. (εἰς ὀρίστην. edit. pr.) Plan. IV. tit. 8. p. 315. Br. III. 213. nr. 297. An. III. 2. p. 47. Historia et ap. Apollodor. L. III. 5. 1, ubi Lycurgus *ἀρῶντα τὸν παῖδα ἀμπέλου νομίζων κληῖμα κόπτειν, κτείνει πλῆξας ἀπέκτεναι, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτὸν ἐκωφρόνους*. Heynius *αὐτὸν* dedit, ad puerum id referens, eumque sequitur doctissimus Clavierius, quod *ἀκρωτηριάζειν* significet, *omnia corporis extrema mutilare*, id quod Lycurgus in se ipso efficere non potuerit. At *ἀκρωτηριάζειν* simpliciter *esse mutilare*, i. e. unam alteramve corporis partem amputare, dubitari non potest. Diodor. Sic. L. XVII. 69. T. II. p. 213. 45. *οἱ πλείους μὲν γενηράκτες, ἡκρωτηριασμένοι δὲ πάντες, οἱ μὲν χεῖρας, οἱ δὲ πόδας, οἱ δὲ ὦτα καὶ ὀφθαλμοὺς*. Vid. Lennep. ad Phalar. p. 72. Obiter adde Lexicis compositum *συνακρωτηριάζειν* ex Diodoro Siculo T. II. p. 602. 35. V. 1. *μενομήκιδας*. Vulg. Br. Quam reliqua composita ex *μενέκιδας* in ultima acuantur, non dubitavi *μενομήκιδας* scribere. Sed vult an recte fecerim. Ap. Pindarum certo Pyth. IV. 133. *μενομήκιδας* tunc Heynius; nec aliter scribitur ap. Lycophr. 1310. nr. ap. Snid. denique T. II. p. 573. V. 4. *ἀντίταυς*. Br. *ἀντίταυς*. Vulg. Ex hoc loco Spitznerus in Diss. de Product. brev. syll. p. 31. probabiliter corrigit ap. Apollon. Rhod. II. 119. *αἶψα μάλ' ἀντίταυς* *πλέκων*. — Nr. 128. *ἄδηλον*. Ibid. p. 315. Br. III. 216. nr. 306. An. III. 2. p. 52. V. 3. *ἀδελφόν*. plurimae editt. rett. *ἀδελφόν*. Steph. Br.

¶ Nr. 129. Plan. IV. tit. 9. p. 315. Br. III. 214. nr. 308. An. III. 2. p. 48. — Nr. 130. *ἰουλιανὸς αἰγυπτίου*. Ibid. p. 316. Br. II. 499. nr. 28. An. II. 3. p. 381. V. 2. *ἐπιμαρμαρῆς*. ed. pr. *ἐπὶ μαρ.* reliqua. V. 3. *ἑλας*. plerumque editt. rett. *ἑλλάς*. Steph.

Br. — Nr. 131. ἀντιπάρου. Ibid. pag. 516. Br. II. 17. nr. 42. An. II. 1. p. 46. V. 1. δις ἐπτά. Vulgo, metro labante. δις ἐπτάκι Scaliger in not. mat. Passovius V. cl. geminationem adverbii numeralis non ferens, nec in ulla lingua ferri posse existimans, scripsit in not. mat. „Facillime restituitur locus, si repetimus ultimam vocalem, buli ἐπτά syllabam. Articulus tantum abest, ut abundet, ut potius, majorem loco addat concinnitatem: respondet enim ad verbum articulo, substantivo Ταρταλῆς juncto.“ Si jungis δις ἐπτάκι τεκοῦσα (vocibus τέσσα τεκοῦσα pro uno verbo παιδοτοκεῖν positis), non satis video, cur δις ἐπτάκι non aequè bene dicatur, ac *bis ter ultimarum toga* ap. Horat. in Epod. V. 8. et alia similia, ut *ter, quater decies*; in numerando pessim. — V. 3. κούραις. Vulgo. κόραις. Br. c. Scalig. V. 4. δισοὶ γὰρ δισάς. Vulg. δισοὶ δὲ δισάς. Br. sc̃tasso ne γὰρ repetatur. Quum sic versus graviter laboret, Hermann. ad Orph. p. 767. corrigit: καὶ δισοὶ δισάς. Vulgatam mutare non sum ausus. V. 6. λείπεται. Vulg. λείπετο. Br. V. 9. καὶ δὲ σι. Plan. Br. Pro-nomen acui. Caeterum ne καὶ σὲ δὲ scribendum existimes, vid. not. ad Palat. p. 212. nr. 29. v. 5.

Nr. 132. Θεοδορίδων. Plan. IV. tit. 9. p. 516. Br. II. 42. nr. 7. An. II. 1. p. 124. V. 3. ἔτρωες. Vulg. ἔτρωες. Br. cum Scaligero. quam lectionem expressit Grotius. Vid. not. ad Palat. p. 316. nr. 692. v. 5. — V. 7. ἃ ἀχάλινος. Vulg. ἃς ἀχάλ. vere correxit Br. — Nr. 133. ἀντιπάρου. Ibid. p. 516. Br. II. 18. nr. 43. An. II. 1. p. 46. V. 1. χεῖρα νένευκας. Vulg. Br. χεῖρ' ἀνένευκας dedi ex ingeniosa correctione Huschkii Anal. cr. p. 93. — V. 10. καῖδι. Niobe in saxum mutata ad inferos non descenderat. Nisi itaque καῖδι h. l. idem significare dicas, quod μετὰ τὸν πότμον, nihil probabilius, quam poetam scripsisse καδεῖ τιγομένην, aut, quod Huschkius malit, κήδεῖ. Illa tamen forma, praeter Hipparchum ap. Stobae. p. 572. 48., usus est Callimach. in I. av. Pall. v. 140. Obversabatur Antipatro Homeri locus de Niobe Ἰλ. ω. 617. ἔσθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.

Nr. 134. μελάγρον. Plan. IV. tit. 9. p. 317. Br. I. 33. nr. 117. An. I. 1. p. 127. V. 5. ἀτὰρ τί τόδ' ἄλλο τι λένωσω; Vulg. Quid adhuc miserabile cerno? Grotius, qui legisse videtur, ἀλλ' ἔτι. Recte distinctionem emendavit Br. V. 7. ματρός περὶ γούν. Vulg. ἐπὶ γούν. Br. metro adversante. Vid. Cracf. Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 46.

V. 12. Vulgo *εαυθενταγής λιθος* jungitur; rectius *εαυθενταγής αἶσα*. Hoc tamen compositum cum *πέντη* non valde placet. — Nr. 13. *ἄδελον*. Ibid. p. 317. Br. III. 214. nr. 299. An. III. 2. p. 2. V. 3. *ἡ δ' εἶπεν*. ed. Flor. pr. et tres Aldd. *ἡ δ' εἶπ*. An. St. Br. — Nr. 136. *ἀντιπύλλον*. Ibid. p. 317. Br. II. 174. nr. 20. An. II. 1. p. 52. Cf. Ausonii epigr. CXXIX.

Nr. 137. *γαλινρον*. Plan. IV. tit. 8. p. 517. Br. II. 213. nr. 2. An. II. 2. p. 175. 2. V. 4. vulgo scribitur et distinguitur: *δέρμα ἡ Γλαύη; τίς πάλαι οὐκ πρόφασος*; Bene haberet, si poeta dixisset: *ἡ τίς πάλαι πρόφασος*; Nunc deleta distinctione verba continetur: *Γλαύη τίς πάλαι οὐκ πρόφασος*; V. 6. verba *εἰς αὐτὸν* videtur depravata. Certam eorum correctionem non reperio. Conjecturae a margine positae: *ἐξ ἑλάν λρεωδης* vel *γρηαίς*... speciem coarctat nr. 83. *ὁ γρηαίς ἐστὶν αὐτὸν μανθόμενος, καὶ οὐραλρεωδης ἡ ἀντίπα*. — Nr. 138. *ἀδλονρον*. Ib. p. 518. Br. III. 214. nr. 30. An. III. 2. p. 49. V. 3. *Θρηός μίγας*. Vulg. *Θρηός μίγας*. Br. qui minime necessarium, si hoc distichon per se positum esse existimas. — V. 5. *ἀμάρσι* vs *εἰς ἐν ἀγίγας*. Vulg. *ἀγίγας*. Br. ut structura verborum constaret. Hiatus tamen in vs *εἰς* efficit, ut vitium in is potius vocus, quam in *ἀγίγας* haerere existimes. Scripi itaq: *ἀμάρσιος* *εἰς ἐν ἀγίγας*. quae mutatio utriusque incommodo minuit. Non minus tamen recte scripsim: *ἀμάρσι* *παρ εἰς ἐν ἀγίγας*. — Nr. 139. *δουλορεῖ ἀγναιον*. Ibid. p. 518. Br. II. 499. nr. 27. An. II. 3. p. 581.

Nr. 140. *ἄδελον*. Plan. p. 518. Br. III. 214. nr. 301. An. III. 2. p. 49. V. 2. *ἵρην*. ed. Flor. pr. — Nr. 141. *γαλινρον*. Ib. p. 518. Br. II. 216. nr. 55. An. II. 2. p. 185. V. 1. *ἐν ἀλίσταρα*. Lex. in Bekkeri Anecd. I. p. 382. 20. *ἀλίσταρα* *Θηραῖς Νεμύγας*, in *ἀλίσταρα* *ἵρην* *Ἰππύα* *γελιδόν*. Vulg. *γελιδόν*. Br. quod non necessarium. Vide supra ad Palat. p. 174. nr. 191. V. 3. *ἐκασταρῖον*. Vulg. Br. *ἐκασταρῖον* legendum c. Scharfaro in not. mat. Musaei. v. 56. *παρπαρῖον* *γρηαίον* *ἐκασταρῖον* *παραίον*. V. 4. *ἐκ*. Vulg. *ἐκασταρῖον*. Br. V. 5. *παρπαρῖον* *ἐκασταρῖον*. — Nr. 142. *ἄδελον*. Ibid. p. 518. Br. III. 215. nr. 302. An. III. 2. p. 50. V. 2. *ἐκ ποίον*. Insuper una Medicea ad istam concisionem ducitur. *ἐκ ποίον* scribendum videtur. Cf. Exercitium. crit. T. II. p. 60. nisi quia verba sic velle accipere. *Θρηός* *ἐκ ποίον* *γρηαίον* vel *ἐκ ποίον*, *παρπαρῖον* *ἐκ*.

εἰς χόλον, furor animo conceptus in vultum et oculos transit, qui eum jam produnt. — V. 4. *τενίων εἶνεκα*. non *propter liberos*, sed *in liberos* furebat illa; causa furoris zelotypia. Quare corrigendum existimo; *λεχίων εἶνεκα μαινομένη*, Euripid. Med. v. 998. *ἃ φερύσσει τὰ τέκνα νυμφιδίων εἶνεκεν λεχίων*. V. 5. *τόδα γ' ἐπλάσεν*. Vulg. *τόδ' ἀνέπλάσεν*. Br. V. 6. *εὐτυχίῃ*. ed. Flor. pr. — Nr. 143. *ἀντιπάτρου μακεδόνος*. Ib. p. 319. Br. II. 117. nr. 31. An. II. 1. p. 312. Vide an integrum sit epigramma. — Nr. 144. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 319. Br. III. 109. nr. 3. An. III. 1. p. 204.

Nr. 145. *ἄδηλον*. Plan. IV. tit. 9. p. 319. Br. III. 215. nr. 304. An. III. 2. p. 51. — Nr. 146. *ἄλλο*. Ib. p. 319. Br. I. c. nr. 305. An. I. c. — Nr. 147. *ἀντιφίλου*. Ib. p. 319. Br. II. 172. nr. 13. An. II. 2. p. 47. V. 4. *εὐτεκνίῃ*. Vulg. *εὐτεκνία*. Br. V. 5. *πόδα ἡθάδε νάρκα*. Vulg. *πόδα σηθάδε νάρκα*. Br. sic in Cod. Palat. legi existimans. At ille Cod. hoc epigrammate caret. Vix apte dici *σηθᾶς νάρκα* Schneiderus monuit, nec vox *σηθᾶς* alibi occurrat. Mihi in mentem venerat, *χαλῆ ποδὺς ἰθμάτα νάρκα πωθοῦ*. ubi *ποδὺς ἰθμάτα* dictum per periphrasin, ut *ποδὺς ἔχνος* in Eurip. Phoen. 105, Troad 3. Ut *ἔχνος* (vid. Porson ad Eurip. Hecub. 1050.), sic *ἰθμάτα* pro ipsa pedibus usurpatum esse videtur ap. Callimach. H. in Cerer. 59. *ἰθμάτα μὲν χέρω, κεφαλὰ δὲ οἱ ἄψατ' ὀλέμπω*. Gregor. Nazianz. Opp. T. II. p. 88. D. *ἔνθεν ἀίεθην ἰθμασιν ἐν τρομεροῖς*. — Nr. 148. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 319. Br. III. 110. nr. 4. An. III. 1. p. 205. V. 3. *γναμπτῆσι χαράχθη*. Vulg. *γναμπτῆς ἐχαράχθη*. Br. fortasse rectius. — Nr. 149. *τοῦ αὐτοῦ*. Ib. p. 320. Br. I. c. nr. 5. An. I. c.

Nr. 150. *παλλιανού*, Sic Ald. 3. caeterae *πωμμανού* et *πομμανού*. Plan. IV. tit. 9. p. 320. Br. II. 440. nr. 5. An. II. 3. p. 271. V. 4. *σώφρονι πέπλῳ*. i. e. *σωφροσύνῃ*. quod nimis ineptum post *πέπλοις φάγντος*. Brunkius suspicabatur *χαλῆ*, in quod etiam Toupius incidit in Emend. in Suid. et Hesych. T. II. p. 588. ed. Oxon. Mihi *σώφρονι πόνῳ* probabilius esse videbatur. — Nr. 151. *ἀδίσποτον*. Ib. p. 320. Br. III. 216. nr. 317. An. III. 2. p. 52. V. 3. *τοῖς καὶ*. Vulg. *τοῖς γάρ*. Br. V. 7. *ιαρβάων*. Vulg. *ιαρβαίων*. Br. V. 9. *ἄνῳ* restitui ex Plan. *ἀνόν*. Br. Queritur Dido de Musarum malitia, quod castissimum poetarum excitaverint, qui impudicitiae probro eam adspiceret. V. 10. Vulgatam lectionem exhibui, quam Br. sic immutatam

dedit: *σπερσίνης κατ' ἐμῆς τοιαύδε φερόμενον*. metro invito. Lat. correctione Graecus in Epist. crit. in Bucol. Gr. p. 74. *οἷα κατ' ἐμῆς φερίσσο παρθενίης*. i. e. ὅτι τοιαῦτα. Sic Aeschyl. Pers. 723. *ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἦντοεν κακόν*. Prometh. 916. *ἔσται τακτὴν οἶον ἐξαργίεται γάμον*. Theocr. Eid. II. 9. *καὶ μίμφομαι οἷε μ' ποιεῖ*. Plura si quis cupiat, adeat is Wyttenbach. in Select. Hes. p. 347. et inprimis Schaeferum ad L. Bos p. 252. sqq. Add. Heisdorf. ad Platon. p. 262.

¶ Nr. 152. *γαργάδα*. Plan. IV. tit. 10. p. 320. Br. II. 41a. An. II. 5. p. 272. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. *μέ*. Pal. — Nr. 153. *σπερίσσο*. Ib. p. 321. Br. II. 276. nr. 2. An. II. 1 p. 305. Varia in hoc disticho tentat Lennep. Anim. ad Coluth. II. c. 1. p. 77. a. V. 1. *ἀγλωσσον*. Vulg. *ἀγλωσσο*. Br. c. Salmasio et aliis. — Nr. 154. *λοκματοῦ, οἱ δὲ ἀρχίου*. Ib. p. 321. Br. II. 35. nr. 14. An. II. 1. p. 256. V. 2. *ἐδομένην*. ed. Flor. pr. Asc. Br. *ἐδομένην*. plures editt. vett. — Nr. 155. *Εὐόδω*. Ibid. p. 321. Br. II. 288. nr. 2. An. II. 2. p. 329. — Nr. 156. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 321. Br. III. 207. nr. 271. An. III. 2. p. 32. V. 3. *βάκχιον γῆ*. Vulg. *Βάκχιε γῆ*. Br. Saltem scribendum erat, *Βάκχ' ὃ γῆ*. Scripti *Βακχῶ*. Erat ap. Naxios signum Del, τὸ τοῦ *Βακχέως Διουῖον καλουμένον*, secundum Athenae. L. III. p. 78. C. Pro ipso Baccho etiam ap. Euripid. Bacch. 151. *ὁ Βακχὺς δ' ἔχων περσώδη γλῶσσα...* αἰῶσει.

¶ Nr. 157. *Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπαρχων*. Plan. IV. tit. 12. p. 322. Br. II. 500. nr. 30. An. II. 5. p. 381. — Nr. 158. *διοτίμων*. Ibid. p. 322. Br. I. 250. nr. 4. An. I. 2. p. 161. V. 1. *Ἀρτεμὶς εἰμ'*. restitui ex Plan. *Ἀρτεμὶς εἰμ'*. Br. qui etiam in proximis dedit, *ἰδ' Ἰρτεμιν*. pro *εἰ δ' Ἄρτ.* ubi si mecum legeris, αὐτὸς ὁ χαλκός, nūll in his verbis erit, quod magnopere vituperes: *τεκμαίρον τὸ θρόνῳ ἴης παρθένου, εἰ ὁ χαλκός μὴνέει θύγατρα Ζηνός*. audaciam virginis considera, an non Jovis filiam representet signum aeneum. Grotius prius distichon sejuunxit ab altero, vertens: *Dianam cernis quales decet: hanc Jove patre, Non alio genitum, sat docet ipse faber. Aspice virgo ferox quam sit.* unde suspicari licet, eum legisse: *εἰ δ' Ἄρτεμιν αὐτὸς ὁ χαλκὸς Μαρίας*. — Nr. 159. *ἄθρο*. Ibid. p. 325. Br. III. 200. nr. 215. An. III. 2. p. 14. Legitur in primis Palat. Cod. paginis. V. 4. *ἐς Κρίδω*. plurimae editt. vett. *εἰς Κρ.* Steph. Br.

Nr. 160. *πλάτωνος*. Plan. IV. tit. 12. p. 523. Br. I. 170. nr. 9. An. I. 1. p. 345. a. V. 6. *ἔξουσιν οἶαν Ἄρης*. Cod. Pal. quod quamvis vitiosum recepi. *ἔξουσιν οἶαν Ἄρης*. ed. Fl. pr. Aldd. tres. Asc. Sched. Krohn. quod illo non multo melius. Prior quidem in *οἶαν* corripere posse, docuimus ad Palat. p. 139. nr. 301. sed in *Ἄρης* prior in thesi produci non solet. Melior Stephani correctio: *ἔξουσιν Ἄρης οἶαν* . . . quam Br. sequitur. Ipse legerim ad vestigia membranarum: *ἔξουσιν, οἶα γ' Ἄρης ἤθελε τὴν Παρίην*. i. e. *ὥς*. — Nr. 161. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 323. Br. I. 171. nr. 10. An. I. 1. p. 347. — Nr. 162. *ἄθλων*. Ibid. p. 323. Br. III. 200. nr. 246. An. III. 2. p. 15. — Nr. 163. *λουνανοῦ*. Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 3. An. II. 2. p. 411.

Nr. 164. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 323. Br. II. 308. nr. 2. An. II. 2. p. 411. V. 1. ductus videtur ex epigr. 3p. Herodotum L. V. 60. p. 400. quod est in Palatina. p. 142. nr. 7. — Nr. 165. *Εὐήρου*. Ibid. p. 323. Br. I. 165. nr. 8. An. I. 1. p. 323. — Nr. 166. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 324. Br. I. 165. nr. 9. An. I. 1. p. 323. V. 3. *ἔθηνεν*. Vulg. *ἔθηνε*. Br. — Nr. 167. *ἀντεπάρειν αὐθιγίου*. Ibid. p. 324. Br. II. 14. nr. 31. An. II. 1. p. 39. V. 2. *καὶ θεὸς εἶσα*. Corrigendum videtur: *καὶ λίθος εἶσα λίθον*. quod cum sequentibus optime conspirat. — Nr. 168. *εἰς τὸ αὐτό*. Ib. p. 324. Br. III. 200. nr. 247. An. III. 2. p. 15. — Nr. 169. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 324. Br. I. c. nr. 248. An. I. c. V. 2. *τὸν Πάρα*. ed. Flor. Ald. 1. Asc. *τὸν Φράγα*. Cod. Aldi in Lectt. unde haec lectio in sequentes editt. propagata est. V. 4. *παρετρέχουσιν*. Br.

Nr. 170. *Ἐρμολάου*. Plan. IV. tit. 12. p. 524. Br. I. 262. An. I. 2. p. 189. — Nr. 171. *λεωνίδου*. Ibid. p. 324. Br. II. 195. nr. 24. An. II. 2. p. 98. — Nr. 172. *Ἀλεξάνδρου αὐτωλοῦ*. Ib. p. 325. Br. I. 418. nr. 2. An. I. 2. p. 235. V. 1. *αὐτὴν*. Vulg. Br. *αὐτὰ πον*. Cod. Aldi in Lectt. indeque Ald. 2. Hoc restituendum. Sic etiam Grotius: *Ἰππὰ, puto, Venerem finxit doctissima Pallas*. In textu Boschiano tamen *αὐτὴν* servatum. — Nr. 173. *Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπαύρων αἰγυπτίου*. Ibid. p. 325. Br. II. 500. nr. 31. An. II. 3. p. 382. V. 5. *κυνθήρης*. ed. Flor. pr. Aldd. tres. Asc. *κυνθήρης*. Steph. Br. Vid. ad pag. 461. nr. 606. — Nr. 174. *ἀδίσποτος*. Ibid. pag. 325. Br. III. 201. nr. 249. An. III. 2. p. 15. V. 2. *θίλειε . . ἐρχόμεθα*. pro *ἐρχόμεθα*. Sic Palat. p. 508. nr. 11. *ἡμῶς δ' αὖ τούτοις πρὸς πόδας ἐρχόμεθα*. Vid. not. ad Pal. p. 576. nr. 30. Schaefer. ad

L. Bos p. 765. Hermann. in Welf. Mus. Stud. Antiq. I. 1. p. 182. — V. 3. ἀνάλων γυλάσασα, parum diversum ab ἡδὴ γυλάων. *sua sponte imitans*. Vid. ad Palat. p. 590. nr. 137. — *τί μοι σάκος ἀντίον αἶψα*, Similia, etiam ex Anthologia, collegit Schaefer. ad L. Bos p. 538. 2.

Nr. 175. ἀντιπάρων. Pl. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 15. nr. 33. An. II. 1. p. 40. V. 1. καὶ λίθος. Non satis apparet, quam vim sal. h. l. habeat. Scd. ἢ λίθος. — *σπερξέτω*, ἤ... Saepes in hac vena sede hiatum animadvertimus, excusabilem illum ob distinctionem. Vid. ad Palat. p. 211. nr. 230. V. 2. καὶ ὄμοσεν. καὶ ἐκέρπει. Hermann. ad Orpheum p. 728. Vid. Spitzner. in Diss. de Proclat. Syll. brev. p. 36. — Nr. 176. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 325. Br. II. 15. nr. 34. An. II. 1. p. 41. 2. V. 1. post Ἰνάδρας distinxit Br. quam distinctionem si admiseris, corrigendum praeterea: *Καὶ Κόρυς Σπέρτας· οὐκ ἄντας δ' οὐδ' ἐν ἄλλοις*. . . Grotius haec omnia iungens vertit: *non Lacedaemoniis alius quo more per urbes Conspicuis molli tegmine culta Venus*. V. 4. ἀνπερίμενον. Aliud quid obtinebat Grotio vertenti: *pro rutila vallum dextera tractat etc.* In vulgata me haerere, olim dixi. Nemo est, qui non de aureo male cogitet, quod Venus manu gestare solet; sed malum ἀνπερίμενον dici insolens. Coluthus tamen v. 145. ausus est dicere: *αἶ πο δακρυῖον περὶπερίμετον ἔρως ἀνδρῶν*. ubi ἔρως malum illud fatale significat. Idem, ne dubites, v. 128. *φασφιστῆρ' τοῦτο μῆλον, ἐκέρπειον ἔρως ἐπείσσει*. Jam quum ἀνπερίμενον et ἔρως pro synonymis habenda sint, vulgatam in epigrammate nostro tueris licet.

Nr. 177. φιλίππεο. Plin. IV. tit. 12. p. 325. Br. II. 15. nr. 54. An. II. 2. p. 185. V. 1. φιλομειδῆς. vet. editt. fere omnia φιλομειδῆς. St. Br. Eadem diversitas in Codd. Homeris jam olim obtinebat, teste Eustathio ad 'Il. p. 334. 12. Vid. Heyn. ad 'Il. T. IV. p. 542. V. 3. παῖον. *Paeon* cur Veneri praecipue gratus dicatur, non apparet. Suspicebar itaque παῖον, cuius sit mentio in nuptiarum apparatu ap. Antipatr. T. I. p. 523. nr. 711. *ἤδη μὲν ἀγεῖναι Παννύτιδι πύρρῳ νύμφῃ Κλειμαρίτῃ χρυσίον παῖον ἔω θαλάμῳ*. ap. Meleagr. T. I. p. 563. nr. 182. *εἰργος ἰδεδωχέον παρὰ πατρί πῦκα*. Agath. T. I. p. 479. nr. 568. *ὦ Μοῖρας... οὐδ' ἐπὶ πατρὶ 'Εργας', οὐδ' ἐπαγῆς ἔργα ταυροσκοφίης*. — V. 6. vulgo post αἰγὴν signum interrogandi ponitur, ultima autem verba, *Κόρυς οὐκ ὀνείρεται*, pro exclamations habentur. Sed longe verior distinctio, quam suavi

Schaeferus ad L. Bos pag. 356. Graecus ad Meleagr. pag. 88. *ὅσον* aetiologiae inservit, ut *οἶος*, de quo diximus ad nr. 151. Utrumque junctum in Palat. p. 474. nr. 704. *ἀλλ' ἀρσάων Ἀσκληπιόδοτον τὸ κλέος ἀθάνατον*, "Ὅσσα καὶ οἷα πόρεν γένη πατρίδι. i. e. ὅτι τόσα καὶ τοῖα. Apoll. Rhod. IV. 396. *ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα θηϊότητος*, "Ὅσων θυμμένων ἀνδρῶν νίκος ἀμφιδέδην. — Nr. 178. ἀντιπάρχου σιδωνίου. Ibid. p. 326. Br. II. 15. nr. 32. An. II. 1. p. 40. V. 1. *θαλάσσης*. ed. pr. Flor. *θαλάττης*. Steph. *θαλάσσης*. Br. V. 6. *οἷα ἔτι σοι*. Vulgo. *σοι* scripsi. Vid. ep. Lucillii in Pal. p. 532. nr. 174. v. 5. qui versus hinc sumtus. — Nr. 179. *ἀρχίον*. Ibid. p. 326. Br. II. 95. nr. 13. An. II. 2. p. 256.

Nr. 180. *δημοκρίτου*. Plan. IV. tit. 12. p. 326. Br. II. 260. An. II. 2. p. 266. — Nr. 181. *Ιουλιανὸν ἀπὸ ἐπάργων*. Ibid. p. 326. Br. II. 500. nr. 32. An. II. 3. p. 382. V. 2. *ἀπελλαιήν*. Vulg. *ἀπελλαιήν*. Br. *Ἀπελλεῖον γραφίδος* Antipater supra nr. 178. — Nr. 182. *λεωνίδου ταραντίου*. Ibid. p. 326. Br. I. 231. nr. 41. An. I. 2. p. 99. Legitur in primis Cod. Pal. paginis. V. 2. *μοιρήμενους*. Palat. *μορήμενους*. Vulg. Vid. Ruhnk. Epist. crit. pag. 67. Quum *ἀφρός* dicatur *μορήμεν*, poeta Venerem, spuma maris tectam, *ἀφρῶ μορήμενους* dicere potuit. *Adhuc strepentem spumae salo Cyprin*, vertit Grotius. Varias de hoc loco prostant conjecturae, quarum nulla vulgatae praeferenda videtur. V. 3. *σιδῶς*. Vulg. quod ferri nequit; *ιδῶν* Br. ex Cod. Palat. Hanc lectionem facile stabilias comparatis supra nr. 162. 163. 179. Pro meo tamen sensu vel sic participio *ιδῶν* aliquid addendum erat, unde intelligeretur, non rem vere factam, sed verisimilem et a poeta pro vera habitam narrari. Jam si compares vulgatam *σιδῶς*, facile mecum scribendum esse existimabis: *ιδῶς ὡς Ἀπελλῆς ... ἐξεμάξατο*. Sic nr. 214. *ιδῶς ὡς βριαροῖσιν ἐπ' ὤμοις Ὀκλα φέρουσιν*. nr. 215. *ιδῶς ὅπλοισιν Ἐρωτες κοσμεῦν*. nr. 307. *ιδῶς ὅς πρὸς βυς ... ἐπισπένδεται*. nr. 127. *ιδῶς ἀντίτακον χάλυσιν*. nr. 150. *ιδῶς τὸ μὲν εἰς χόλον αἶρε Ὀμμα*. In Palat. p. 206. nr. 353. *ιδῶς ἀγανὸν τὸ πρόσσωπον*. p. 482. nr. 777. *ιδῶς ὁ πῶλος κορωνῶν ἔστηκε*. Ib. p. 413. nr. 339. *ιδῶς ὅν ἔπαιον*. ubi vulgo, *ιδῶς ὅσον*. Etiam infra p. 701. nr. 250. male legitur: *Ὁ πτανὸς τὸν πτανὸν ἰδῶν ἀγναι κορωνόν* pro *ιδῶς*. Contra ap. Theodor. Prodr. de Amor. Rhod. et Dos. L. I. p. 10. *νηλὴς γὰρ ἴσως ἐπὶ πόρην ὁ λησταίναξ Ἐρωτος εἰθὺς ἀποδέχεται φλόγα*. scribendum: *ιδῶν ἐπὶ πόρην*. In descriptione statuæ Veneris ap. Philostr. Imag. II. 1.

p. 810. καὶ τὸ μὲν στήμα τῆς Ἀφροδίτης, αἰδοῦς γυμνὴ καὶ εὐστύμων. olim correxi: ἰδ' ὡς εὐμνή. nunc varius puto, ut certe est lenis: αἰδοῦς γίμων καὶ εὐστύμων. — V. 8. Ἀθήνα. Pal.

Nr. 183. Pl. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 250. An. III. 1. p. 16. V. 1. τί σοι ξυμέν. Vulgo. Br. Promomen acui; sic etiam Schaeferus, qui haec verba excitat ad L. Bos p. 227. V. 2. Vulgo distinguitur: καὶ πόλεμοι, πρὸς σοὶ δ' εὐαδὸν εἶδ. Secutus sum Brunkius. Sed vehementer friget praepositio. Quanto elegantior foret oratio si: τῇ γὰρ ἀνδρὶ καὶ πόλεμοι, σοὶ δ' αὖτ' εὐαδὸν εἰλαπνύει. Huiusmodi quid olim scriptum fuisse, non dubito; quod quum depravatum esset, aut mutilum, Planudes locum sic, ut nunc vulgo habetur, constituit. V. 4. ἐκλεος. editt. veti. ἀκλεος. Steph. V. 6. ἡψέ. Vulg. ἡψεν. Br. quod concinnitas loci omnino postulat. — Nr. 184. ἐντοπαίου αἰδανίου. Falsum esse gentile, Pisonis mentio docet. Ibid. p. 327. Br. II. 112. nr. 16. An. II. 1. p. 298. V. 3. ἄρρη. pro ἀρρητῶν. Vid. ad Palatin. p. 369. nr. 10.

Nr. 186. ἀθῆλον. Plan. IV. tit. 12. p. 327. Br. III. 201. nr. 251. An. III. 2. p. 17. V. 2. καὶ Ζηνός' ὄρεται. Vulgo. καὶ Ζηνός' ὄρεται. Br. c. Scaligero. Nihil mutandum esse, docuit Porson. ad Euripid. Orest. vers. 891. pag. 151. ed. Lips. Articuli in prioris membre omissionem plurimis exemplis illustravit Schaefer. ad L. Bos p. 329. Cf. Musgrav. ad Iphig. in Taur. 1561. Hermann. ad Viget. p. 699. nr. 4. — V. 4. νεφέας. Vulg. νεφέας. Br. κλαυγγ. Vulg. κλαγγή. Br. Recte quod ad prosodiam. Vid. Eichstaedt. Praef. ad Diodor. Sic. p. XXVI. sed quod nominativum pro dativo posuit, minus recte fecit. Scribe et distingue: εἰς αὐτὸν ὅπλα, Νεφέας κλαγγῇ. καὶ κλαγγῇ. quod monui in Addend. T. II. P. III. p. 122. — Nr. 186. ἐντοπαίου. Ibid. p. 327. Br. II. 59. An. II. 1. p. 184. — Nr. 187. αἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 328. Br. III. 251. nr. 470. An. III. 2. p. 138. V. 2. δελφας. prima producta, ut ap. Oppian. Cyn. IV. 211. 255. 272. V. 3. ἰδέσθαι. Vulg. ἰδέσθαι. Br. — Nr. 188. ναῖον. Ibid. p. 328. Br. I. 249. nr. 5. An. I. 2. p. 155. V. 3. ἀμάρτων. omnes. ἀμάρτων corr. Schneider. in not. mss. — Nr. 189. τοῦ αὐτοῦ. Ibid. p. 328. Br. I. c. nr. 6. An. I. c. V. 2. κλαγγῇ. posteriore correpta, ut in Nicandri Alex. v. 34. οὐρανὸν ἀνὰ κλαγγῇ ἐπιδέσμεν. et ap. Lycophr. passim. Vid. Br. ad Eurip. Hippol. v. 228. p. 355. a. Schaefer. Meletem. p. 73. V. 3. χεῖρα, ἐμὴν scil. Vid. Huchti. An. cr. p. 145. a.

Nr. 190. *λωριίδου*. Ibid. p. 328. Br. I. 227. nr. 27. An. I. 2. p. 87. V. 3. *μοι αἶτ'* Vulg. Br. Suspiciabar olim: *μολέει' ἀν' ὄρη*. Sed suspecta forma *μολέω*, apud antiquiores saltem. Vid. not. ad Palat. p. 67. in Christodori Eephr. 129. Quare nunc malim: *ἀλλὰ μολέει' ἀν' ὄρη*. ut Julian. Aeg. in Palat. p. 146. nr. 26. *ἔχθύες, ἀλλὰ νίμοισθε γεγηθότες*. Nec aliter legisse videtur Grotius: *Ita per hos montes, et vos satiate, capellae, Nec rabidos ulla parte timete lupos*. Ne de optativi conjunctione cum imperativo dubites, vid. ad Palat. p. 585. nr. 93. V. 4. τοῦ γ' *ἀρπακτῆρος . . . λύκων*. Plan. τῶν *ἀρπακτῆρων . . . λύκων*. Br. Quod in editione nostra exhibetur, τοῦ δ' *ἀρπ.* id tum demum locum habebit, si *μολέετε* verum erit. Sin vulgata sincera est, τοῦ γ' restituendum. Tum verba *αἶ τ' ἀν' ὄρη πεκορσμέναι* vim compellendi habent, ut *ἡ τὰ ῥόδα, ῥοδύεσαν ἔχεις φύειν* in Palat. p. 99. nr. 81.

Nr. 191. *γκαινέτον*. Plan. IV. tit. 12. p. 328. Br. I. 416. nr. 72. An. I. 2. p. 229. s. V. 1. *αὐτόθεν*. Opus *αὐτοσχέδιον* videtur indicari. Vide Intrpp. Arriani in Epict. Diss. II. p. 5. Malis tamen fortasse aliquid, quod opponatur verbis *καὶ ἐν ποτίν*. Ejusmodi quid obversabatur Grotio vertenti: *Cactera de testa membra lutoque pedes*. V. 4. *ὦ ξίψε, ὄστρ.* Vulg. *ὦ ξῖν', ὄστρ.* Br. — Nr. 192. *ἀδίσποτον*. Ibid. p. 328. Br. III. 197. nr. 233. An. III. 2. p. 5. Est in primis Palatini Cod. paginis. — Nr. 193. *φιλίππου*. Ibid. p. 328. Br. II. 227. nr. 55. An. II. 2. p. 186. — Nr. 194. *εἰς ἄγαλμα ἔρωτος*. Ibid. p. 329. Br. III. 251. nr. 471. An. III. 2. p. 139. V. 2. *ἀρμόζον*. plures editt. vett. *ἀρμόζων*. Ald. 3. Steph. Br. Cf. epigr. Pallad. in Palat. p. 482. nr. 773. Fortasse hoc quoque distichon Palladae tribuendum.

Nr. 195. *σαῦτόρον*. Plan. IV. tit. 12. p. 329. Br. II. 276. nr. 4. An. II. 2. p. 305. V. 6. in fine signum interrogandi posui, auctore Schaefero ad L. Bos p. 438. Amor vincetus mortalesque vinciens in mentem mihi revocat locum Artemidori Onir. V. 39. p. 412. ubi quis Venerem narratur per somnium vidisse, *πεπεδημένην. ἡ γὰρ Ἀφροδίτη γάμον καὶ παιδοποιῦσιν ἦν σύμβολον . . . αἶ τε παιδοποιῶναι τὸ ἀδιδάλυτον τοῦ γάμου ἐσήμαινεν*. Dedit Reiffius: *ἡ τε παιδοποιῶναι. Sed ex tota narratione apparet, legendum esse: αἶ τε πίδααι . . . ἐσήμαινον*. — Nr. 196. *ἀλκαλον*. Ibid. p. 329. Br. I. 489. nr. 11. An. I. 2. p. 354. V. 1. *εἰς σε*. Acui pronomen, quod, appositione

subjecta, fortiore cum sono pronuntiandum. Sic etiam v. 5. *οἱ εἰ-*
Nr. 197. ἀντιπάρου. Ibid. p. 529. Br. II. 17. m. 41. An. II. 1.
 p. 46. — *Nr. 198. μαινίον.* Ibidem p. 529. Br. II. 238. m. 4.
 An. II. 2. p. 221. V. 2. *ψαροταῆ δάκρυα.* Vulgo. *δάκρυα ψαροταῆ*
 Schol. ed. Wechel. quod Br. alteri praefendum censebat Vid. ad
 Palatin. p. 108. nr. 145. V. 6. *πέντε λίρες.* ed. pr. Flor. *πίπτε*
 reliquae. — *Nr. 199. πριναγόρου.* Ibid. p. 330. Br. II. 140. m. 1.
 An. II. 1. p. 377. V. 1. *συσφίγγων. συσφίγγουσιν χειρὶν* corrigi
 Graecus Epist. crit. in Bucol. gr. p. 47. V. 5. *καρδίη.* Vulgo. *κα-*
θλας. Br. ex conjectura, ut videtur. Vulgatam bene habere apparet
 ex nr. 201. v. 1. 2. *ποῦ σοι τόξον ... οἱ εἴ ἀπὸ οὗτο Περσέων*
μεσάτην ἐς πρᾶδην δόντας;

Nr. 200. μόσχον. Plan. IV. tit. 12. p. 350. Br. I. 411. An. I. 1.
 p. 209. V. 1. *βοηλάτην.* ed. Flor. pr. *βοηλάτην.* reliquae. V. 4.
ἐκπεσαν. Plan. *ἐκπαισι.* Br. V. 5. *πλήθον.* edit. pr. Flor. Lect.
 Ald. 1. 2. *πρήσαν.* Ald. 1. Asc. Steph. *βρίξον.* Br. ex emendatione
 Valckenarii, quae mihi quoque vera videbatur olim. Alius cense
 vir eximius in Meletemasi p. 36. — *Nr. 201. μαρκατοῦ οχλοσυνῆ.*
 Ibid. p. 350. Br. II. 511. nr. 1. An. II. 3. p. 598.

Nr. 202. ἄδηλον. Plan. IV. tit. 12. p. 351. Br. III. 202. nr. 251.
 An. III. 2. p. 19. V. 1. *λεβάνω.* Vulg. Scripsi *Λεβάνω* initium
 majore. Ad Veneris in Libano cultum respicit Liban. T. IV. p. 104.
 10. ubi meretrix ad frugem reversa, *ἀλλὰ καθάλω,* ait, *τὴν γυναι-*
καίω τὴν Ἀφροδίτην· νόμον (vulg. *νόμω*) *ἐν τῇ Λεβάνῃ θύω τοί-*
σον, ἵνα προγράμματος (vulg. *τοῦ γράμματος*) *ἔχη τὴν δέσπον-*
ξόν σοι, γύναι, καὶ σωφρονεῖν καὶ φεύγειν τὴν Ἀφροδίτην, μή σε
τῆς ἀσελείας προσβάλῃ (vulg. *ἀσελείας προσβάλῃ*) *τὴν Ἀφροδίτην.*
 Sic haec scribenda et distinguenda videntur. In fine illius *ἡδονῆς*
 lego: *οὐτὸς γράφω καὶ γράφω, καὶ τοῦτοις χοῦσμαι· τάχ' ἐν*
(vulg. τάχα) σὺν ἑταίρων (vulg. *ἑταίρων*) *ἀνέλας τὸ πικρὸν ἡπ-*
οσύριον.

Nr. 203. ἰουλιανὸς ἀπὸ ἐκ. αἰγυπτίων. Plan. IV. tit. 12. p. 351.
 Br. II. 496. nr. 12. An. II. 3. p. 576. V. 2. *ληθιδίας.* *ῥηθιδίας* le-
 gendum suspicabatur Heynius; qua correctione hic locus non indi-
 get. — V. 5. *αἶτις.* ed. pr. Flor. *αἶθις* reliquae. — *Nr. 204.*
σιμωνίδης. Ibid. p. 351. Br. I. 145. nr. 90. An. I. 1. p. 258. V. 1.
φρίνη. ed. pr. Flor. *φρίνη.* reliquae. — *Nr. 205. σπύλλον γυναι-*

Plan. p. 531. Br. II. 279. nr. 1. An. II. 2. p. 309. V. 3. *δῆος*. ed. pr. Flor. *δῆος*. reliquae γὰρ οἱ φέρν. Ne γὰρ cortiperetur ante *οἱ*, Hermann. ad Orpheum p. 785. correxit: *δῆος δὲ οἱ φέρν*. Vide tamen not. ad Palatin. p. 150. nr. 53. — Nr. 202. *ἰωνίδου*. Ibid. p. 531. Br. I. 250. nr. 40. An. I. 2. p. 98. V. 3. *ὅν περὶ φέρνῃ*. Hunc locum explicatum dedit Huschke. Anal. crit. p. 69. cuius interpretationem repetivi in Addend. T. III. 1. p. 427. a. — Nr. 207. *παλλὰδ' εἰς ἔρωτα γυμνόν*. Ibid. p. 532. Br. II. 426. nr. 94. An. II. 3. p. 345. — Nr. 208. *γαβρωλλίου ἐπάρχον*. Ibid. p. 532. Br. III. 7. An. III. 1. p. 12. — Nr. 209. *δῶλλον*. Ibid. p. 532. Br. III. 160. nr. 45. An. III. 1. p. 314.

Nr. 210. *πλάτωνος*. Planud. IV. tit. 12. p. 331. Br. I. 174. nr. 29. An. I. 1. p. 355. Legitur etiam in primis paginis Cod. Palat. sine lemmate. Unde autem Br. habeat, ibi adscripta esse verba *ἐπὶ ὀδιδῶν*, ighoro equidem. Vulgo lemmati addita haec: *ἐνδέθη δὲ ἐπὶ ὀδιδῶν*. V. 2. *κωθήρης*. Vulg. Br. *Κωθίρης*. quaedam editt. veti. Vid. ad Palat. p. 461. nr. 606. V. 7. *κηροχῦτοις ἐντοῖς λαγαροῖς ἐπὶ*. Vulgo et in Pal. *λαροῖς* Br. quod mihi verum videtur. De syllabis, temere saepe a librariis insertis, dixi in not. ad Palatin. pag. 260. nr. 566. v. 1. Quum autem *κηροχῦτοις λαροῖς* ferri non posset, scripsi, *κηροχῦτοῦσ' ἰ. ε. κηροχῦτοῦσι. apes intus in ore favos struentes* (Cf. Theocr. Eid. I. 146.) *in dulcibus pueri labiis errabant*. Sic correxit etiam Orellius in Append. ad Labr. Orat. π. ἀντιδ. p. 400. qui tamen *λαγαροῖς* tuetur, id pro *ἀπαλοῖς* positum esse existimans.

Nr. 211. *σταυλλίου γλέκκον*. Plan. IV. tit. 12. p. 332. Br. II. 163. nr. 8. An. II. 2. p. 272. — Nr. 212. *ἀλφειον, εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 332. a. Br. II. 128. nr. 3. An. II. 1. p. 345. Hoc epigr. in editione pr. omisum, primum legitur in Lectt. Ald. pr. unde caeteri illud in ordinem receperunt. V. 1. *χερός*. omittit Ald. *καὶ* suppletur in Ald. 3. *χερός* in Asc. St. Br. — Nr. 213. *μυλαργον, οἱ δὲ στεράτωνος*. Ibid. p. 533. Br. I. 234. nr. 53. An. I. 2. p. 111. inter epigrammata *Leonidae Tarentini*, quia in primis Vat. Cod. foliis *Δουνο* inscriptum. V. 1. *εἰ καὶ σοί*. Pal. *καὶ σοί* rectius Plan. Br. V. 2. *ἀλλ' ἔδε*. Pal. *ἀνίδε*. Plan. V. 3. *εἰ γὰρ πλὴν*. Vulg. *εἰ δὲ πλὴν*; Br. c. Pal. Et hoc contextui magis accommodatum videtur. V. 4. *ἐργυε*. Pal. Br. *ἐργυεν*. Plan.

Nr. 214. *σεκοῖσθον*. Plan. IV. tit. 12. p. 333. Br. III. 5. nr. 1. Tom. II.

An. III. 1. p. 9. V. 2. *ἀγυλλέμενα*. Vulg. *ἀγυλλέμενοι*. Br. *μετὰ νήπια* adverbialiter positum. Anyte in Palat. p. 201. nr. 512. *ἐπὶ αὐτοῖς φορέῃς ἤπια* (aut *νήπια*) *ταρπαμέμενοι*. — Nr. 215. *ἐλπίσθαι*. Ibid. p. 330. Br. II. 227. nr. 57. An. II. 2. p. 187. V. 6. *λαμπρὸν ἄρτ.* Vulg. Hiatus sustulit Br. *λαμπράδες* scribens. — Nr. 216. *παρμενίωτος*. Ibid. p. 333. Br. II. 202. nr. 5. An. II. 2. p. 112. — Nr. 217. *ἄθλων*. Ibid. p. 334. Br. III. 225. nr. 354. An. III. 2. p. 74. V. 1. *ἐκασα*. Aldd. tres. — Nr. 218. *ἰωάννου ποιεῖν* *βλαβεραῖλλον*. Ib. p. 334. Br. III. 11. nr. 2. An. III. 1. p. 19. — Nr. 219. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 334. Br. I. c. nr. 2. An. I. c.

Nr. 220. *ἀντιπάρου*. Plan. IV. titul. 12. pag. 334. Br. II. 2. nr. 35. An. II. 1. pag. 41. V. 1. *εἴδ'.* ed. pr. Flor. *εἴδ'.* rubr. V. 4. *ναυαχά*. editi. vett. *ναυαχᾶ*. Steph. Br. V. 6. *πίλιν*. Vulg. *πίλιν*. Br. — Nr. 221. *Θεομήτορ*. Ibid. p. 334. Br. II. 515. nr. 4. An. II. 3. p. 406. V. 1. *χρονέην*. *ῥονέην* corrigendum censet Schol. in not. mst. Non haec in vulgata Grotius, qui vertit: *me non vixit lapidem de rupe cecidit*. — Nr. 222. *παρμενίωτος*. Ib. p. 334. Br. II. 202. nr. 6. An. II. 2. p. 113. — Nr. 223. *ἄθλων*. Ib. p. 335. Br. III. 202. nr. 255. An. III. 2. p. 19. — Nr. 224. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. pag. 335. Br. I. c. nr. 256. An. I. c. pag. 20. — Nr. 225. *ἀραβίου σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 335. Br. III. 110. nr. 6. An. III. 1. p. 205.

Nr. 226. *ἀλκαλον*. Ibid. p. 335. Br. I. 489. nr. 12. An. I. c. p. 355. V. 2. *ποιμηνίη*. Hae forma utitur Satyr. supra nr. 125. *ποιμηνίην ἀν' ὀργάδα*. Coluth. v. 107. *ποιμηνίη δ' ἐπὶ σέσωτο* *ἐλάττωρα παλαῖρον*. V. 5. *ἀμφὶ σοί*. Vulgo. *ἀμφὶ δὲ σοί*. Br. Pro-nomen post praepositionem acuendum. Comparandum hoc epigr. cum Hymn. Homer. in Pan. XVIII. 12-18. quod fecit Matthi. Animadvertit ad H. Homer. p. 437. — Nr. 227. *ἄθλων*. Ibid. p. 335. Br. II. 205. nr. 260. An. III. 2. p. 20. V. 2. *γυνὴ παμάτων*. ed. Flor. p. Ald. pr. *γυνὴ μόθου*. Ald. 2. 3. Asc. St. quod quum de belli laboribus usurpari soleat, πόνον dedit Br. πόπον fuisse existimo, unde syllaba temere inerta, (vid. not. ad Palat. p. 73. Christ. Ephr. 310.) facit *παμάτων* fieri potuit. Epigr. *αἶδ'.* in Palat. p. 421. nr. 574. *ἀπὸ ἀλκαλῶν Ἀμπαυσον παρ' ἐμοὶ καὶ πόπον ἵσχυρίζη*. V. 5. *ποιμηνίη*. Vulg. *ποιμάν*. Br. Idem tamen v. 3. *τιναρρομένην* non mutavit. Br. *μεταμφομένης* vid. ad Palat. p. 456. nr. 584. v. 11. V. 6. *ἐπὶ*. Vulg. *ἵπο*. Br. V. 8. *πίθου*. Br. *πίθου* correxit Schaeferus.

Nr. 228. ἀνύτης. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 198. nr. 7. An. I. 1. p. 426. V. 1. ὑπὸ τὰν πέτραν. Ob sequentia suspicabar πετρίαν; quae, correctio non improbabilis videbitur alia hujus argumenti epigrammata comparantibus. Theocr. Eid. I. 21. δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετρίαν ἐσθώμεθα. Id. Eid. XXVII. 12. δεῦρ' ὑπὸ τὰς πετρίας. Aristaeon. I. Epist. X. p. 25. μόνος δὲ γηγοῖς ἢ πετρίαις ἐποκαθήμενος. V. 2. ἀδὺ τοι. Vulg. ἀδὺ τί. Br. — *Nr. 229. εἰς τὸ αὐτό.* Ib. p. 336. Br. III. 204. nr. 262. An. III. 2. p. 22.

Nr. 230. λεωνίδου, εἰς ἕτερον πᾶνα. Ibid. p. 336. Br. I. 230. nr. 39. An. I. 2. p. 98. V. 1. Junge ἐπ' οἰονόμῳ ὦδε, et ἰλύος χαράδραις, cum Schaefero ad L. Bos p. 505. V. 3. θαμνίζοντον. omnes editt. vett. θαμνίζοντον. Steph. V. 5. κελαιζόν. Vulg. Sic olim in Oppian. Cyn. II. 145. et nunc etiam ap. Suid. T. II. p. 291. Sed vera lectio est in Cod. Lugdunensi. — *Nr. 231. ἀνύτης.* Ibid. p. 336. Br. I. 198. nr. 8. An. I. 1. p. 427. V. 3. ὅρα . . . νέμονται. pro νέμονται. Vid. ad Palat. p. 97. nr. 58. — V. 4. ἡνέκμων. Vulg. In qua lectione nihil est, quod offendere possit. Quod Br. recepit ex duobus Codd. ἡνέκμων, id eo sensu, quo Br. accepit, occurrere non videtur. — *δρεπόμεναι.* ed. pr. Flor. Vid. ad Palat. p. 495. nr. 41. v. 8.

Nr. 232. σιμωνίδου. Plan. IV. tit. 12. p. 336. Br. I. 131. nr. 28. An. I. 1. p. 419. — *Nr. 233. θεατήτου εἰς τὸν αὐτόν.* Ibid. p. 337. Br. II. 515. nr. 5. An. II. 3. p. 405. V. 4. εἰγματᾶν. ed. pr. Flor. Ald. pr. αἰγματᾶν. reliquae. ἐς θάιν, ut πᾶν, quas formas illustravit Schaefer. ad Greg. Cor. p. 583. V. 8. μαρσθωνομάχοις. Vulg. μαρσθωνομάχαις. Br. Eandem formam idem exhibuit in Aristoph. Acharn. v. 181. ex Suida, quum Codd. μαρσθωνομάχοι habeant. Vid. not. p. 66. Nihil tamen idem mutavit in Nubib. 986. ἄνδρας μαρσθωνομάχους. ubi vid. Ernest. A textu Brunkiano in neutro horum locorum recessit Invernizius, quid in suis Codd. legeretur, non indicans. — *Nr. 234. φιλοδήμου.* Ibid. p. 337. Br. II. 50. nr. 23. An. II. 1. p. 238. V. 4. ἔλαξεν. Pl. ἔλαξε. Br. — *Nr. 235. ἀπολλωνίου σμυρναίου.* Ibid. p. 337. Br. II. 154. nr. 10. An. II. 1. p. 358. V. 2. ποῦ δ' Ἴταλῳ . . . sincerum non videtur. Fortasse scribendum: τοῦ δ' Ἴταλῳ . . . interrogandi particula ex praecedente enuntiatione subaudita. V. 4. τοιοῦτοις. editt. vett. τοῖτοις. Asc. St. de quorum pronominum permutatione dixi in Addit. ad Athen. p. 238.

Nr. 236. λεωνίδου, οἱ δὲ περὶ του εἰς ἄγαλμα πρίηπου. Plan. IV.

tit. 12. p. 537. Br. I. 229. nr. 36. An. I. 2. p. 95. — Kr. B. *εἰς πρῶτον*. Ibid. p. 537. Br. I. 505. nr. 3. An. I. 2. p. 411. — V. 1. *γὰρ*. Vulgo. *γὰρ*. Br. c. Scaligero in not. mss. V. 3. *ἐνταῦθα* omisi in Flor. Ald. 1. Restitutum in Ald. 2. et sequentibus editt. — V. 3. *μολοντων*. plurimae editt. veti. *μολοντων*. Steph. Vnl. ad Pal. p. 448. nr. 531. — Nr. 238. *ἀνταρῶς αἰς ἑταρον πρῶτον*. Ed. p. 538. Br. II. 311. nr. 14. An. II. 2. p. 420. V. 1. *εἰδὼς* plurimae editt. veti. *εἰδὼς*. Steph. Br. V. 4. *ἔγω*. Vulgo. Br. Hec vera esset lectio, *οἰδὼς* mutandum esset in *μυδὼς*. At quid opus Priapum illum, dicis tantum canas in loco deserto ac sterili collucta optare, ne fures quidquam ibi, quod auferre possint, inveniant. Quae *ἔγω* reposui ex ed. Flor. etiam a Schaefero probatum.

Nr. 239. *ἐνδελτιδὼς αἰς ἑταρον*. Plan. IV. tit. 12. p. 538. Br. II. 154. nr. 9. An. II. 1. p. 558. V. 3. *καίρων δὲ μοι ἑταρὸν μολῶν*. De genitivo pluralis a positivo pendente dixi ad Palat. p. 110. nr. 181. p. 452. nr. 560. At sensus minime commodus. Cum una tantum Gratiarum in vicinia facit, quasi a sororibus aberrat. Et quam jejunum epitheton, *καίρων μολῶν*! Non poenitet uti sine: *καίρων δὲ μοι ἑταρὸν μολῶν Ἀθήνας*. Gratiarum *μολῶν* Hesych. *μολῶν*. vocat in *ἐλπίδι* καὶ ἐλπίδι τὴν καίρων ἐλπίδα *μολῶν*. Crinagor. in Palat. p. 190. nr. 253. *ἡρώς τ' ἑταρὸν πικρὸν ἐλπίδι μολῶν*. Dionys. Halic. Antiqq. Rom. L. III. 70. p. 10. *ἐπεὶ ἔλθων ἐπὶ τῇ μολῶν τῇ τῶν ἐν τῇ γὰρ καίρων καίρων*. et p. 589. *αἰὲν φέρων ἐπὶ τῇ μολῶν (μολῶν Cod. Vat. τῶν ἑταρῶν*. Cf. Ibid. I. 57. p. 144. 4. et Casaubon. ad L. IV. p. 671. 1. ed. Reink.

Nr. 240. *Φιλίππον αἰς ἑταρον*. Plan. IV. tit. 12. p. 538. Br. 227. nr. 56. An. II. 2. p. 186. V. 2. interrogandi notam post *αἰς* delevi. Aposiopesis est in talibus haud infrequens. In proximis reor, ne lectio laboret et distinctio. Vulgo: *ἐπεὶ αἰς ὁ Πρίππος ἐπεὶ, ἔτι καὶ νῦν ἔστις*. Grotius: *Dura, Priope, nimis loqueris sed inania abibis*. At *ἐπεὶ* est *dices*, et *ἔστις* non significat *abibis* sed *venies*. Ilunkianam distinctionem interim secutus, ultima verba depravata suspicor. Quid desiderem, indicat correctio margini scripta: *ἐπεὶ αἰς, καὶ νῦν ἐπεὶ*. i. e. *καὶ νῦν*. *dicam tibi aliquid* quod si feceris, non frustra id quod petis, cupies. Aut: *καὶ νῦν λέγεις*. His verbis viator ad apem erectus preces iterat: καὶ νῦν,

δός μοι. Tum Priapus: dabo, καὶ γὰρ ἐγὼ δίδωμι, nam ego quoque re quadam indigeo. Vulgo vers. 4ta viatori totus tribuitur; quod manifesto falsum. Verior ratio Brunkii, quem secutus sum. Quae si cui displicuerit, is cum Grotio hunc versum totum ad Lampsacenum referat deum. Obscurus hic et quasi pudibundus quid velit significat; in qua pudoris et verecundiae simulatione haud exiguus lepor est. Huic simulationi etiam abruptus dei sermo non male convenit.

Nr. 241. ἀγγεταφ'lor. Plan. IV. tit. 12. p. 338. Br. II. 271. nr. 22. An. II. 2. p. 291. — Nr. 242. ἐρυνίου εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 338. Br. II. 296. nr. 6. An. II. 2. p. 357. V. 4. θυμὸν ἄπαντα τάφους. ὁφους corrigit Scaliger in not. mst. sive ὁφοῖς potius. Hoc cum θυμὸν non bene conspirat. Mire vertit summus Grotius: atque aliquid quaerit turgida vena cavum. Suspiscabar: καὶ σπαργῆς θυμὸν aut διαμὸν) ἄπαντα παρῆς. pro παρὰ τὸ πρέπον. Non multum tamen alic correctioni confido. Fortasse in ultimis vocibus latet: ἄγαν ἵκπορος. V. 8. post ἦντα comina delendum. — Nr. 243. ἀντιστοῦ. Ibid. p. 339. Br. II. 284. nr. 2. An. II. 2. p. 321. V. 5. παρ' ἑκαστον. Vulg. πρὸς. Br. De harum praepositionum permutatione vid. Bast. Comment. palaeogr. p. 837 s.

Nr. 244. ἀγαθίου σχολαστικοῦ. Plan. IV. tit. 12. Br. III. 49. nr. 45. An. III. 1. p. 80. V. 2. ἄγεις καλὰμψ. pro ἐπάγεις insolenter dictum. Vera videtur emendatio Schaeferi in not. mst. τέ παρακλίνας ὅας ἔχεις καλὰμψ; quem usum verbi ἔχειν cum participio illustravit Valkenar. ad Herodot. pag. 242. et 244. — Nr. 245. λιστίου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 340. Br. III. 106. nr. 13. An. III. 1. p. 199. V. 3. βαρυτλήτων. ed. pr. Flor. βαρυτλήμων, reliquae. — Nr. 246. εἰς ἕτερον σάτυρον. Ibid. p. 340. Br. III. 208. nr. 277. An. III. 2. p. 33. — Nr. 247. νελλου σχολαστικοῦ. Ibid. p. 340. Br. III. 14. An. III. 1. p. 23. — Nr. 248. πλάτωρος. Ibid. p. 340. Br. I. 172. nr. 16. — Nr. 249. εἰς τὸ αὐτό. Ibid. p. 340. Br. III. 205. nr. 265. An. III. 2. pag. 24. V. 2. ἐξόμενος. Vulg. ἐσθόμενος. Br. V. 4. ἡγιόνος. Vulg. αἰδόνος. Br. rectius. Idem tentat, sed frustra: προφύρεον ἀπαλὰς κῆμα παρ' αἰδόνος.

Nr. 250. εἰς ἔρως. Plan. IV. tit. 12. p. 341. Br. III. 205. nr. 266. An. III. 2. p. 24. V. 1. ἰδών. Sensus turbat hoc vocabulum. Suspiscabar olim, ἰδοῦ. Sed verum vidit Lobeckius ad Soph. Ajax. p. 284. ἰδ' εἰς ἄγνοιαν κεραιάν. Vide quae conguessimus ad nr. 250. —

Nr. 251. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 341. Br. I. c. nr. 267. An. I. c. p. 25. V. 3. *τὰ α' ἔρεξεν*. vulg. *τὰ γ' ἔρεξεν*. Br. recte emendat. — Nr. 252. *εἰς ἔρετα*. Ibid. p. 341. Br. I. c. nr. 268. An. I. c. — Nr. 253. *εἰς ἄρεμεν*. Ibid. p. 341. Br. III. 206. nr. 269. An. III. 2. p. 26. V. 1. *παρ' αἰχμητῆς*. quaedam editt. vett. V. 3. *θρηῖς*. In Orac. Sibyll. L. II. p. 224. *αὐθρηῖς*, *ἔλεον δὲ θῆλυ θρηῖς* *αὐθρηῖς*. scribendum videtur, *αὐθρηῖς*. V. 4. *ἄρεμεν ἰγνῶν*. Vult. unde Scaliger in not. met. corrigit: *ἄρεμεν ἰγνῶναι*. Lenior com. Brunkii: *πρὸς ἄρεμεν ἰγνῶν*. Strato in Palat. p. 596. nr. 176. *ἰγνῶν* *αὐθρηῖς* *ἰγνῶν* *ἰγνῶν* *ἰγνῶν*. — *φαῖναι*. editt. vett. *φαῖναι*. Br. — Nr. 251. Plan. p. 342. Br. III. 197. nr. 254. An. III. 2. p. 5. V. 3. *αἰετῆς*. Vulg. *αἰετῆς*. Br. c. Scaligero et Huetio. *ἰγνῶν*. Vulg. *ἰγνῶν*. Br. ex Codd. V. 4. *αἰετῆς*. Vulg. *αἰετῆς*. Br. utrum cod. nec ne, ignoro equidem. Idem *λίγος* ex conjectura metri: *λίγος*, quod fortasse non necessarium. Grotius vertit: *Gratia magna est, quae redditur: indico Capras Pontem, qui septem annos hinc stadia*.

Nr. 255. *εἰς τὸν αὐτόν*. Plan. IV. 12. p. 342. Br. III. 197. nr. 255. An. III. 2. p. 7. V. 3. *εἰσὶν*. Vulg. *εἰσὶν*. Br. E. adverbium, quod vulgo doricae dialecto assignari solet, occurrit etiam in Oraculo ap. Plutarch. Vit. Demosth. c. 19. T. V. p. 216. ed. Couray. in quo nullum praeterea dorismi vestigium. — V. 4. *μὴν*. Plan. *μὴν*. Br. — Nr. 256. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 342. Br. III. 197. nr. 256. An. I. c. p. 8. — Nr. 257. *εἰς δρόμον*. Ibid. p. 342. Br. III. 206. nr. 270. An. III. 2. p. 27. V. 1. *γελῶν*. Vulg. *γελῶν*. Br. distinctione mutata. Quod verum et elegans. In vulgata *εἰς δρόμον* cohaeret cum *εἰρε*, quod ob *εἰρε* ferri non potest. — Nr. 258. Ibid. p. 343. Br. III. 204. nr. 263. An. III. 2. p. 25. V. 3. *ἰσχυρῶν*. Vulg. *ἰσχυρῶν*. Br. V. 3. *εἰς δὲ γὰρ πέτρας ἐπὶ ἡλίω*. Vulg. *κοίλας*. Br. audacter in textu posuit. Minore mutatione scribes: *εἰς δὲ πέτρας ἐπὶ ἡλίω*. In Palat. p. 378. nr. 342. *Πάντα ἀνθρώπων* *πύρρον* *τοῖς δὲ κίεσθαι δόμον*. Erycius Ib. p. 451. nr. 558. *ἀνθρώπων* *πύρρον* *αὐτὸν ἀνθρώπων*. Apollon. Rhod. II. 705. *πύρρον* *αὐτὸν ἀνθρώπων* *Παρθενία*. Eurip. Iphig. Aul. 1082. *πύρρον* *αὐτὸν ἀνθρώπων* *ἐλθούσαν*. De Panibus Nonn. Dion. L. XIV. p. 588. 33. *καὶ ἀνθρώπων* *πύρρον* *αὐτὸν ἀνθρώπων*. Oppian. Hal. I. 72. *ἀνθρώπων* *πύρρον* *αὐτὸν ἀνθρώπων*. Cf. Cyneg. II. 588. *εἰς ἀνθρώπων* *καὶ ἀνθρώπων* *πύρρον*. Aelian. Hist.

An. XVI. 17. — Nr. 259. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 343. Br. III. 205. nr. 264. An. III. 2. p. 24. V. 1. *ἄκρης*. editt. vett. *ἄκρην*. Asc. Steph. Br.

Nr. 260. Plan. IV. tit. 12. p. 343. cum falso lemmate: *εἰς τὸν αὐτόν*. Br. III. 197. nr. 231. An. III. 1. p. 419. — Nr. 261. *λεωνίδου, εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 343. Br. I. 227. nr. 26. An. I. 2. p. 86. V. 3. *εἶσατο*. vulgo. Vid. ad Palat. p. 218. nr. 74. 1. V. 4. *τὴν φλέβα διξάμενος. τὴν φλέβ' ὀδαξάμενος*. Scaliger not. mat. turpitudinem praeter necessitatem adaugens. — Nr. 262. *ἀδίσποτον*. Ibid. p. 343. Br. III. 218. nr. 315. An. III. 2. p. 62. V. 3. Vulgo distinguitur: *λύγδινα πάντα καὶ ἄκρα, σοφαὶ χέρσε*. ubi postrema verba misere pendent. Suspicebam: *καὶ ἄκρα σοφῆς χέρσε*. Sed praeter distinctionem nihil mutandum esse, Schaeferus me monuit in not. mat. his additis: „*χέρσε* sunt *opera*. v. Wesseling, Probab. p. 97. a. *ἄκρα* sic „positivo junctum rarius occurrit. Dionys. Hal. T. I. p. 232. ed. R. „*Ῥωμαῖοι δὲ φωνὴν μὲν οὐτ' ἄκραν βάρβαρον, οὐδ' (Lege οὐτ')* „*ἀπηρευσμένους Ἑλλάδα φθίγγοντα*. Reiskius *ἄκρε* corrigit. Ego „malim *ἄκρα*.“ i. e. *valde*, *admodum*. Vid. Gerhard. in Lectt. Apollon. p. 14.

Nr. 263. *εἰς νέμειον*. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 203. nr. 257. An. III. 2. p. 26. V. 1. *καὶ με*. rectius *καὶ με. me quoque*. V. 2. *στήσωνται*. Vulg. *στήσουντο* malebat Br. metro reclamante. Posui, quod cod. regius offerebat, *στήσουνται*. Saepe sic indicativa futuri comitatur conjunctionem ὅγχα ap. Homerum, praesenti, futuro et imperativi praecedentibus. In poematio senioris temporis etiam post tempus praeteritum ferri posse videtur, sicuti conjunctivus in eadem constructione. Vid. ad Pal. p. 93. nr. 33. Ib. p. 106. nr. 127. Nihil igitur interest hoc loco, utrum *στήσωνται* legas, an *στήσουνται*. Hoc recepi, quod, ut doctius, mutationi magis obnoxium fuisse videbatur. — Nr. 264. *ἄδηλον*. Ibid. p. 344. Br. III. 206. nr. 271. An. III. 2. p. 27. V. 1. *ταχυμήτορι*. Plan. Br. *σταχυμήτορι* scripsi cum Viro Docto in Bibl. universali germ. probante Schneidero L. Gr. V. Ecliam ap. Manethon. Apot. IV. 454. lectionem Cod. ἧ ἐς *ταχυμήτορον ἀγνὴν Παρθενικήν*. recte emendavit Gronovius, *σταχυμήτορον*.

Nr. 265. *εἰς τὸν μῦθον*. Plan. IV. tit. 12. p. 344. Br. III. 206. nr. 272. An. III. 2. p. 27. V. 1. 2. Primum hoc distichon in Planudea

post v. 6um repetitur tamquam novi epigrammatis initium. Illo omnia reliqua eodem ordine, quo in Plan. leguntur, exhibui. Brachis vers. 9. 10. posuit post v. 4um. Cave audias. V. 1. *παρτερδής*. Vulg. *παρτερδής*. Br. quod analogia caret; nam *βαρτερδής* dictum est. Vera videtur correctio Huetii *ταλατερδής*. — V. 4. *ἀγρία* conatum indicat: humi jacens aegritudinis, qua cruciatur, lectum quærit. V. 5. *παύει, αὐτὸν* sc. Qui sit et qualis, apparet ex duplicentium ordine etc. — V. 7. *παρτελῆνός αἰένον βάρος*. Vulg. *αἰόν*. Br. in textu; in Lectt. corr. *κρᾶνός βάρος*. Recte me fecisse arbitror quod scripsi: *τὸ παρτελῆνός ἐκείνους βάρος*. Antiphil. in Palat. p. 427. nr. 404. *νάμα μέλινος Πηγάς ἐκείνους θαυλὸς ἐξ ὀρίων*. Nicand. Ther. 742. *ἐκείνους πεθομένους λενοειάδες ἐξέγινον*. Aelian. H. An. V. 5. *ἀχρεῖον τὸ λοιπὸν τοῦ ζῆλον ἐκείνης*. Ib. XII. 1. *ἐκείνους διακρυμένους καὶ οὐχ ἡρμωμένους*. Vid. Davis. ad Marin. Tyr. Dia. VIII. 3, pag. 133. ed. R. Interpp. ad Hesych. Tom. I. pag. 1208.

Nr. 266. ἄδῃλον. Plan. IV. tit. 12. p. 346. Br. III. 207. nr. 17. An. III. 2. p. 31. Hoc épigr., quæ edit. pr. Flor. caret, primus edidit Ald. in Lectt., unde illud in alias editt. propagatum est. V. 7. Versu vitioso, Vett. editt. *ἀνδρόσμων* exhibent; *ἀνδρόσμων* Br. Litera sibilans interdum pronuntiando duplicatur. Vid. Br. ad Apoll. Rh. I. 267. *ἄντρον* et *ἄντρον* editt. vett. *ἄντρον*. Asc. St. In *ἐμπυρον* aliam male producit. Nec *τὸς* . . *τέχνη* sincerum esse potest, quæ requatur *λεπών*. His vitia vide an mederi liceat verbis sic scriptis: *ὡς τὸς ἐμπυρον τέχνη ἄντρον ἀνδρόσμων* sc. In *τέχνη* prior corruptus, ut in *τέχνον* sæpissime. Geminus in Palat. p. 477. nr. 740. *πεπύρω γὰρ ὁ χαλκός, ἰδ' ὡς ἐμπυρον ὁ τεχνίτης ὀψήσεται*. V. 8. *ὀψήσεται*. Plan. *δῆσεται*. Br. iusta caesura brevi syllaba onerata. Cf. Friedemann de Med. Pent. Syll. p. 318. — *Nr. 267. συνείσιν οὐλαστῆναι*. Ibid. tit. 13. p. 345. Br. III. 11. An. III. 1. p. 18. — *Nr. 268. ἄδῃλον*. Ibid. p. 345. Br. III. 265. nr. 541. — *Nr. 269. αἰὲς τὸν αὐτόν*. Ib. p. 345. Br. III. 265. nr. 540.

Nr. 270. μάγρον ἰστροῦ. Plan. IV. tit. 13. p. 345. Br. II. 304. An. II. 2. p. 403. sc. V. 2. *δέστρον*. quædam editt. vett. *δέστρον*. ed. Flor. pr. Ald. 1. 3. — *Nr. 271. ἀδίσπορον*. Ibid. p. 346. Br. III. 274. nr. 583. An. III. 2. p. 190. V. 2. *ἰστροῦ*. Plan. *ἰστροῦ*. Br. recte ad utrumque enim refertur. V. 3. *μὴ δέ* plur. max. editt. vett. Pro

μετάμεινον. Br. corrigit μεταμείνεν, quod omnino videtur praefertendum. Grotius: *Alter in albertus nomen migrare vel artem.* — Nr. 272. λοντίου σχολαστικού. Ibid. p. 346. Br. III. 196. nr. 14. An. III. 1. p. 199. V. 4. κέρδισσιν. Aldd. tres. κέρδισιν. Asc. St. ἐπιστόμας. Br. — Nr. 273. κρινάγορον. Ibid. p. 346. Br. II. 144. nr. 16. An. II. 1. p. 592. V. 2. πανάκη. plurimae editt. vett. πανάκη. Asc. St. Br. V. 5. καὶ ὁπόσα. Non ferendum καὶ in hac sede ante vocalem productam. Hinc suspicabar; ἡδ' ὁπόσα. Sed rectius scribes procul dubio: καὶ ᾧ ὁπόσα. — Nr. 274. αἰς ὁρμαζάσιον ἱατρὸν. Ibid. p. 346. Br. III. 275. nr. 585. An. III. 2. p. 191. e.

P. Nr. 275. ποσειδίππου. Plan. IV. tit. 14. p. 346. Br. II. 49. nr. 13. An. II. 1. p. 145. s. Est in primis foliis Cod. Palat. V. 8. vulgo verba καὶ διὰ cum sequentibus conjunguntur, ubi τάξοντιθεν πρὸς τι... legitur. Optime Cod. Pal. τάξοντιθεν δ' ἐς τι... quod Br. recepit auctore Dorvillio ad Char. p. 653. V. 11. 12. Vulgo totum hoc distichon tribuitur τῷ Καίρῳ, sic lectum: τῶν δ' ἐργῶν με διέπλεον εἰσενεῖν ἡμῶν. Cod. Palat. τοῦνυχ' ὁ ἐργῶν με διέπλε. quod, pronomine mutato in σὲ, Dorvillius commendavit, Br. recepit, τοῦνυχ' interrogative positum, pro τοῦ aut τις ἔνεκα. Vid. Steph. Thes. Gr. T. I. p. 1204. G.

P. Nr. 276. βιδωρος. Plan. IV. tit. 16. p. 348. Br. II. 154. nr. 1. An. II. 2. p. 5. V. 3. δ' π' Ἀπλον. elisiones durissimae, quae an ferri queant, aliquando docebit vir acutissimus Lobeckius. — Nr. 277. παῦλον σιλεντιαρίον. Ibid. p. 349. Br. III. 88. nr. 54. An. III. 1. p. 164. Legitur in primis foliis Cod. Palatini sine lectionis varietate. Ibidem habetur Nr. 278. Planud. p. 549. Br. I. c. nr. 55. An. I. c. V. 3. οἶον ἄγναμπτον. Plan. οἷς ἄγναμπτον. Pal. οἷς ἄγναμπτον. Br. Vid. ad Palat. p. 120. nr. 217. v. 6. V. 4. ἄλλος Ἀδωνίς. Hoc de Maria Pharia epigr. Creuzerus vir cl. ad Plotin. de Pulcritud. p. 227. excitavit ad fragmentum poematī in Mariam Aegyptiam, quod totum penes me est. Ibi v. 6. qui mutilus est: Ἀδωνίδος ἦρα γὰρ Αἰδωνίως. sic videtur corrigendus: Ἀδωνίδος ἦρα γὰρ Αἰδωνίως νόος. — P. Nr. 279. ἀθλον. Ibid. tit. 18. p. 351. Br. III. 192. nr. 204. An. III. 1. p. 410. V. 4. ἐνδόμενος. Vulg. Br. ἐνδόμενος corrigebat Schaefer. in not. mst. quod verum videtur. Vid. Pierson. ad Moer. Attic. p. 69. s. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 542. qui etiam de utriusque verbi permutatione monuit ad Marini Vit. Procli p. 82.

Palat. ἐπαλ corrigebat Frid. Henr. Bothe in not. mst. De harum praepositionum permutatione dixi supra. V. 3. κοῦφος. Plan. In Palat. Cod. κοῦφος, an κοῖφος legatur, ambiguum. Br. κοῖφος praetulit; mihi κοῦφος ad epigrammatis argumentum videtur accommodatus. — Nr. 289. ἀδελον. Ibid. p. 363. Br. III. 225. nr. 353. An. III. 2. p. 73. s. V. 1. ληνοῖς. Si sincera est lectio, lacus debet intelligi, in quo uvae torquentur. In Palat. p. 254. nr. 529. Μυρτάδα, τὴν ἱεραῖς με Διονύσου παρὰ ληνοῖς Ἀφθονον ἀκρήτως σπασσάμενην κύλικα. Malim tamen Ἀθηναῖς i. e. Bacchis. Representaverat Xenophon Smyrnaeus in fabula de Pentheo Bacchum, mulierum thiasos ad festum ducentem; tum Cadmum senem inter Bacchi comites saltantem, nuntium de Cithaerone, Agaeum filii caede gloriantem; totam denique argumentum Baccharum Euripidis, in qua fabula Ἀθηναῖ recte commemorantur, non item ληνοί. Anth. Palat. pag. 397. nr. 248. Διόνυσος . . . πομάζων Ἀθηναῖς σὺν ποτὶ καὶ Σατύροις. Eodem vitio laborat Philostrat. Imagg. 1. 23. p. 797. τοῦ Διονύσου εἶον ἀναρῆσαντος αὐτὴν ταῖς ληνοῖς. Sic etiam Cod. Guelfh. Scr. Ἀθηναῖς. Ib. I. 25. pag. 800. Σατύροις δὲ ἀγαμῖξ καὶ Ἀθηναῖς ἄγχι. Vulga ληναῖους.

Nr. 290. ἀντεπάτραν. Plan. IV. tit. 24. p. 363. Br. II. 116. nr. 27. An. II. 1. p. 308. V. 1. αὐτὸν βακχευτήν. Jo. Lydus de Mensib. p. 82. varios Bacchos recensens: οἱ δὲ γε Ῥωμαῖοι, αἰτ, τὸν Διόνυσον Βακχευτήν τοῦ Κιθαριῶνός φασιν, οἰοναὶ βακχευτήν (hoc depravatam) καὶ ἀνατρέχοντα ἀνὰ τὸν οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἐπτά συμφωνίας ἀστέρων κιθάριον ἀνόμεσαν. Postroma haec sic videntur restituenda; ἀνὰ τὸν οὐρανὸν τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκ τῆς τῶν ἐπτά κ. τ. λ. — V. 3. Vulgo distinguitur post Πυλάδης. Brunkius δῖος mutavit in θεός, et post illam vocem plene distinxit. Neutrum bene. Vulgata verissima de daemone ἀκρήτω, per se summopere timendo, in scena autem spectatoribus jucundum terrorem, τροπὸν δῖος, incutiente. Reputa τὰς φοβερὰς χάριτας Aristophanis, de quibus dixi in Animadversis. Tom. II. 1. pag. 306. Verba οἷα (i. e. ὅτι τοῖα, Vide supra ad nr. 151. v. 10.) χορεύων arcte cohaerent cum praecedentibus.

¶ Nr. 291. ἀνέτης. Plan. IV. tit. 25. p. 364. Br. I. 197. nr. 3. An. I. 1. pag. 423. V. 1. τῷδε. Flor. pr. Ald. 1. 2. τοῦδε reliquae. Legitur iterum in Planud. p. 441. St. ubi v. 3us αἶ μιν ἐπὶ ζαθέσω

Θίρεος. P. Nr. 292. ἄδελον. Plan. IV. tit. 26. p. 365. Br. III. 255. nr. 491. An. III. 2. p. 145. — Nr. 293. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 489. An. III. 2. p. 144. — Nr. 294. Ibid. p. 365. Br. III. 254. nr. 490. An. III. 2. p. 144. V. 3. ἰστέον ἄγνωστον. Mollius haec ad aures accident sic lecta: ἦ τὸ μὲν ἰστέον ἄγνωστον. — Nr. 295. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. p. 365. Br. III. 253. nr. 487. An. III. 2. p. 143. V. 2. τραπεζῆς. Vulg. τραπεζῆς. Br. c. Spanhemio. Sic etiam Grotius legit: non Coleophon, molli sidus in Ionia. Hanc correctionem in Animadversionibus edstruxi. V. 8. φέση. Vulg. φέρε. Br. cum duobus Plan. codicibus.

Nr. 296. ἀντιπάρερον. Plan. IV. tit. 26. p. 365. Br. II. 18. nr. 45. An. II. 1. p. 47. V. 4. λαπιθῶν. Vulg. λαπιθίων. Br. c. edit. Flor. pr. Ald. 1. — V. 5. δὲ με. Plan. δ' ἐμέ. Br. V. 6. πινυτός. ed. Flor. Ald. tres. Asc. πινυτάς. Steph. Br. ἀνδρα. Vulgo, sensu aut nullo, aut inepto. ἀμυδαί. Br. c. Schol. ed. Wechel. V. 8. θνητάς. ed. Flor. — Nr. 297. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. III. 253. nr. 486. An. III. 2. p. 142. — Nr. 298. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. II. 18. nr. 44. tamquam *Antipatri Sidonii*, cui hoc distichon a nonnullis tribui, Allatius monuit de Patria Homer. p. 116. An. II. 1. p. 47. — Nr. 299. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. III. 254. nr. 488. An. III. 2. p. 144. V. 1. τι δαί. Vulgo. quod ab ionica dialecto alienum. Vid. Br. ad Apoll. Rhod. I. 267. V. 3. vulgo ante τῇ inciditur. Schaefero auctore comma delevi: *an vere Salamis patria est tua?* V. 5. εἶνος ἢ ἕα. Vulgo. ἔρα. Br. Scripsi ἕρα ex certissima Passovii emendatione in not. met. mecum communicata. In idem incidit Meineckius in Cur. orit. ad Fragm. Comic. p. 19. not. De ἕρα i. e. χάριν dixi in Animadverss. T. I. 2. p. 224. Cf. Schaefer. ad Soph. Ajac. v. 177.

Nr. 300. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. IV. tit. 26. p. 366. Br. III. 253. nr. 492. An. III. 2. p. 145. — Nr. 301. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 493. An. I. c. — Nr. 302. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 494. An. I. c. — Nr. 303. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 366. Br. I. c. nr. 495. An. I. c. V. 2. θάλαττα. Vulg. θάλαττα. ed. pr. Flor. Br. — Nr. 304. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 367. Br. III. 256. nr. 496. An. I. c. — Nr. 305. ἀντιπάρερον. Ibid. p. 367. Br. II. 19. nr. 48. An. II. 1. p. 49. V. 1. laudat Eustath. ad Od. δ. p. 171. 25. V. 3. ἀπαλός. vulg. ἀπαλοῖς. Br. praesunte Grotio: *nec frustra in tenera examan dulce libellis scdit.*

Nr. 306. *λεωνίδου ταραντίου*. Plan. IV. tit. 26. p. 367. Br. I. 229. nr. 37. An. I. 2. p. 95. V. 2. *στρεπτόν*. Vulg. Br. *στεπτόν* plures probabiliter emendaverunt. De horum vocabulorum permutatione diximus ad Palat. p. 197. nr. 293. V. 5. *ἐπ' ὄμμασιν. ἐπ' ὄμμ.* malint Schneiderus et G. Wakefield. V. 7. *μυριστάν*. Vulg. *μυριστάν*. ed. Flor. pr. *Μυριστία*. Br. Vid. ad Palat. p. 211. nr. 25. et 27. — Nr. 307. *λεωνίδου*. Ibid. p. 367. Br. l. c. nr. 58. An. I. 2. p. 97. Legitur in primis foliis Cod. Pal. V. 3. *ἐς ἄχρη*. Plan. Pal. *ἐσάχρη*. Br. ut *ἐσαντίνα* ap. Arat. Diosem. 38. V. 6. *βάθυλον*. plurimae editt. vett. *βάθυλλον*. Pal. Steph. Cf. Bast Epist. crit. p. 243. not. 99. ed. sec.

Nr. 308. *Εὐγενοῦς*. Plan. IV. titul. 26. p. 368. Br. II. 455. An. II. 5. p. 298. V. 1. *ἰμερίσι*. ed. pr. Flor. V. 2. *ἰναῖον* et *ἰναῖος*. editt. vett. *Ἀναί*. Br. c. Scaligero in not. mst. Sic etiam unus Codd. regionum ap. Br. V. 3. *μελιδόρι*. ed. pr. Flor. Ald. 1. V. 7. *ἄθροίζεται*. Sic poeta ap. Hephaest. Enchir. p. 19. *Ἐρξίη, πῇ δ' ἦτ' ἄνολβος ἄθροίζεται στρατός*. Archilochus ap. Eund. p. 70. *εὖ τοι πρὸς ἄεθλα δῆμος ἡθροίζεται*. Similis est *διάλυσις* in *ἐκλάσει* ap. Eundem p. 23. In nostro epigr. *αὖ θροίζεται* corrigendum suspicabatur Scalig. in not. mst. Verbi *θροίζεται* nullum alibi, quod sciam, vestigium. — Nr. 309. *ἀδέσποτον*. Ibid. p. 368. Br. III. 262. nr. 525. An. III. 2. p. 163.

Nr. 310. *δημοχάριδος*. Plan. IV. tit. 26. p. 368. Br. III. 70. nr. 4. An. III. 1. p. 120. V. 5. *κολῶσα*. Quum *κολᾶν* nihil aliud sit, quam *κολάζειν*, quod ab h. l. alienum, Br. correxit *κοιῶσα*; ad sensum bene. *Quod caro non turget, planis sed partibus aequa est*. Grotius. Propius a vulgatae lectionis vestigiis abfuerit, καὶ οὐ περιεργα χαλῶσα σάρεξ. i. e. *χαύνῃ*. Verbi *χαλᾶν* significationem neutram illustrat Stephan. Thes. Gr. T. IV. p. 366. C. H. V. 7. *νοτεροῖο*. Vulg. *νοεροῖο* Br. correxit verissime. *νοερόν* ad Musam, *ἰλαρόν* ad Venerem referendum. — Nr. 311. *ἄδηλον*. Ibid. p. 369. Br. III. 273. nr. 581. An. III. 2. p. 189. — Nr. 312. *ἄδηλον*. Ibid. p. 369. Br. III. 279. nr. 605. An. III. 2. p. 201. V. 2. *ἰδιος*. ed. Flor. *γνήσιος*. Aldd. tres, Asc. St. Br.

¶ Nr. 313. *ἀδέσποτον*. Plan. IV. tit. 30. p. 375. Br. III. 221. nr. 350. An. III. 2. p. 72. — Nr. 314. *ἄραβιον σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 376. Br. III. 109. nr. 2. An. III. 1. p. 294. Cf. Palat. p. 560:

nr. 580. — Nr. 315. *θερὰ σχολαστικῶς*. Ibid. p. 576. Br. III. 124. An. III. 1. p. 243. — Nr. 316. *μεγαλῶς γραμματικῶς*. Ibid. p. 576. Br. III. 124. An. III. 1. p. 242. V. 6. *ἐρρεται*. Vulgo. *ἐρρεται*. Br. — Nr. 317. *παλαιά*. Ibid. p. 576. Br. II. 420. nr. 61. An. II. 3. pag. 232. — Nr. 318. *εἰς εἰσὶν ἐγγραφὴ ἀρετῆς*. Ibid. pag. 576. Br. III. 171. nr. 102. An. III. 1. p. 543. *εργῆς*, *εὐ λαιῆς* feci sequit. *εργῆς*, *εὐ λαιῆς*, *ὁ τῦπος* sc. quod ob hiatum admitti non potest. Hanc ob causam malim: *εργῆς*, *καὶ λαιῆς*. quumquam ne sit quidem satis elegans, nec diserta enumeratio. — Nr. 319. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. p. 576. Br. III. 171. nr. 103. An. III. 1. p. 544.

Nr. 320. Plan. IV. tit. 26. p. 376. Br. III. 273. nr. 580. An. III. 2. p. 189. V. 2. *τὸν πρῖν*. Tolle tarpe typhetharum peccatum. Scz. *τὸ πρῖν*. — V. 3. *φασὶν ἄμα πᾶσαι*. Br. c. Cod. Flor. ap. Bandin. quod verbis transpositis correxeris: *φασὶν πᾶσαι ἄμα*. Sed fortasse redeundum ad vulgatam. *φασὶν γὰρ πᾶσαι*. — Nr. 321. *ἄδηλον*. Ibid. p. 376. Br. III. 278. nr. 600. An. III. 2. p. 199. — Nr. 322. *ἄδηλον*. Ibid. p. 377. Br. I. c. nr. 601. An. I. c. p. 200.

¶ Nr. 323. *μισομήδου*. Plan. IV. tit. 51. p. 378. Br. II. 291. nr. 2. An. II. 2. p. 348. Vulgo hoc poemation in septem versus distributum. Secuti sumus Salmasium et Brunium. V. 7. *ἐκπερὶ μέναισι*. Vulg. *ἐκπερὶ μέναισι*. Br. c. Salm. V. 8. *βροτοῖς*. Fortasse *βροτοῖς* scribendum. V. 12. *ἀκμᾶς χιλιῶν*. Malim *χιλίων*, quod de forcipe optina. — Nr. 324. *ἄδηλον*. Ibid. p. 579. Br. III. 281. nr. 423. An. III. 2. p. 114.

¶ Nr. 325. *ιοῦλιανῷ ἀπὸ ἐπάρχων*. Plan. IV. tit. 52. p. 380. Br. II. 501. nr. 54. An. II. 3. p. 582. V. 1. *αὐτόν*. ed. pr. Flor. *οὐ τόν*. reliquae editt. V. 3. *ἐν σιγῇ πινυτόφρονι*. dictum fore ut ap. Soph. Oedip. Tyr. 568. *τότ' οὖν ὁ μάρτις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ*. et *οἱ ἐν ποιήσεσι γινόμενοι* ap. Herodot. II. 82. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 10. et 491. Parum tamen adest, quin cum Passovio corrigam: *ἀλλὰ τὸν ἐν σιγῇ πινυτόφρονι*. — V. 4. *ἔνθεν*. hinc, *ὅ* hanc causam, non suo loco videtur positam. Non poenitet coniecisse: *ἔνθεν ἀποκρίπται*. — Nr. 326. *εἰς τὸ αὐτό*. Ibid. pag. 380. Br. III. 289. nr. 514. An. III. 2. p. 152. Legitur in primis foliis Palat. ubi *Πυθαγόραν* et *Πυθαγόρας*. — Nr. 327. *ἰωάννου ποιετοῦ τοῦ βαρβουκάλου*. Ibid. pag. 380. Br. III. 12. nr. 6. An. III. 1. p. 20. — Nr. 323. *εἰς εἰσὶν κλάττοι*. Ibid. p. 380. Br. III. 286.

nr. 546. An. III. 2. p. 175. — Nr. 329. *εἰς εἰκόνα ἀμαρτωτίλου*. Ibid. p. 580. Br. III. 267. nr. 550. An. III. 2. p. 175.

Nr. 330. *εἰς τὸν αὐτόν*. Plan. IV. tit. 52. p. 580. Br. III. 267. nr. 551. An. III. 2. p. 175. — Nr. 331. *ἀγαθὸν σχολαστικοῦ*. Ibid. p. 580. Br. III. 46. nr. 36. An. III. 1. p. 76. V. 1. *πολυκλήντα*, ed. pr. Flor. *πολυκλήντα*. reliquae. *στήσαντο χειρᾶν*. Br. ex Cod. Bibl. Medic. — Nr. 332. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 581. Br. I. c. nr. 35. An. I. c. pag. 75. V. 1. *γέρον*. editt. nonnullae vett. *γέρον*. alias. V. 2. vulgo post *Ἰαμίον* inciditur. Orationem continuavi cum Brunkio. Lysippus laudatur non quod Aesopi statuum fecit, sed quod Aesopo principem inter septem sapientes locum tribuit. V. 6. Verba *παίζων ἐν σπουδῇ* cohaerent. In Plan. post *παίζων* inciditur. Vid. Gatacker. ad Marc. Anton. p. 4. A. Wyttenbach. in Epist. crit. p. 236. ed. Lips.

Nr. 333. *ἀντιπύλον βυζαντίον*. Plan. IV. tit. 52. p. 581. Br. II. 175. nr. 14. An. II. 2. p. 48. V. 1. *πληθύνει*. *φωφιδεύει* corrigit Br. At farina, aquae ope *densata* et in massam redacta, *πληθύνει* dici posse videtur. Apollon. Rhod. L. IV. 676. *τοιοῦς καὶ προτέρησ' ἐξ ἱλνός ἐβλάστησεν Χθών αὐτῇ . . . οὐκ ὀπω διγαλῆν μάλ' ἐπ' ἡέρι πι- ληθείσα*. Paul. Sil. Descr. Therm. v. 15. *ἔδωρ ἐκείθεν ἐκθεν ἄντι- πύλον πλεῖσθαι, Πιλούμενον δὲ θέρμην Οὐκ ἐν τεχνούσιν πάσχειν*. — Nr. 334. *τοῦ αὐτοῦ*. Ibid. p. 581. Br. I. c. nr. 15. An. I. c. V. 1. *γηράσει*. Cod. Ald. in Lectt. *γηράσει*. Vulg. et apud Suidam T. III. p. 603. ubi totum epigr. legitur. *χαλκός omnes; χρόνος* Cod. Lugd. Suidae, et *ὑπὸ χρόνον*. V. 5. *μόνος γάρ*. Plan. *μόνος ἐπεί*. Diog. Laërt. qui hoc epigr. laudat L. VI. 78. p. 351. et Suid. *βιωτᾶς*. Diog. V. 4. *ὀνητοῖς οἷς ζωῆς οἶμ' ἐλαφροτέρη*. Cod. Lugd. Suidae. *ἐλαφροτέρων*. Diog.

Ex Libro quinto.

Epigrammata, quae sequuntur, in statues aurigarum, leguntur in Planud. p. 398—409. Decem ex illis, quae in hac parte Anthologiae Planudeae habentur, supra dedi ex membr. Palatinis p. 617. usque ad p. 620. — Nr. 335. *εἰς πορφύριον*. Plan. V. p. 598. Br. III. p. 17. nr. 1. An. III. 1. p. 28. V. 5. *ἐκράτῃ μιν*. Vulgo; quod non ferendum, sequente *τοῦτον*. Brunkius hoc prenomē pro depravato habens,

corrigit: *ἔσπευ μὲν . . . ὄφρα τοῖς ἄλλοις*. Recepi correctionem Stephani, *ἔσπευ μὲν*. — Nr. 335. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 2. An. l. c.

Nr. 337. *αἰς τὸν αἰῶν*. Plan. V. p. 398. Br. III. p. 18. nr. 3. An. III. 1. p. 29. — Nr. 338. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 398. Br. l. c. nr. 4. An. l. c. V. 1. *ἑὶς θάλασσαν*. vetl. edit. omnes praeter Steph. qui *ἑὶς θάλασσαν* dedit ex emendatione Brodaei. V. 4. *εἴπερ*. Vulg. *εἴπερ*. Br. nescio unde. Habetur haec forma in Appendice epigr. nr. 174. Vid. Dawes. Miscell. crit. p. 255. s. Wolf ad Demosth. Or. Lept. p. 216. In Oppian. Cyn. II. 7. 9 et 27. olim *εἴπερ* legebatur in omnibus editionibus, etiam in prioribus Schneiderianis, nunc *αἴπερ* ex codd. nonnullis praetulit Vir doctissimus. — Nr. 339. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 5. An. l. c. p. 30. V. 4. *ἄλπερ*. Vulg. *ἄλπε*. Br.

Nr. 340. *αἰς τὸν αἰῶν*. Plan. p. 399. Br. III. p. 18. nr. 6. An. III. 1. p. 30. V. 6. *ὅς περ. τίππερ*. Vulg. Optime haec emendavit Br. *ὅς περ. τίππερ*. In var. lectt. editionis nostrae male excommuni: *ὅς περ. τίππερ*. pro *ὅς περ. τίππερ*. — Nr. 341. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 399. Br. l. c. An. l. c. V. 5. *ἐπὶ*. Vulg. *ἐπὶ*, quod Br. dedit, antithesis postulat. V. 4. *εἴπερ*. Vulg. *εἴπερ*. Br. ex mss. edit. Wechel. V. 6. *χαρτερῶς*. ed. Flor. pr. — Nr. 342. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 399. Br. l. c. p. 19. nr. 8. — Nr. 343. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 399. Br. l. c. nr. 9. An. l. c. p. 31. V. 2. *μαρτυρῶ*. Vulg. *μαρτυρῶ*. Cod. Plan. ap. Br. ex correctione.

Nr. 344. *αἰς τὸν αἰῶν*. Plan. V. p. 400. Br. III. p. 19. nr. 11. An. III. 1. p. 31. V. 1. *γενεῖς ἀπὸ χαρτερῶς*. Vid. ad Christod. Epigr. v. 312. et 379. Nonn. Dion. X. p. 278. 30. *οὐδὲ αἱ ἀπὸ τοῦ ἐρωθιπύρου γενεῖς*, "ἀπὸ γενεῖς ἐρωθιπύρου γενεῖς γενεῖς", "Ἐπὶ γενεῖς ἀπὸ τοῦ ἐρωθιπύρου". — Nr. 345. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 400. Br. III. p. 20. nr. 13. An. III. 1. p. 32. — Nr. 346. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 14. An. l. c. — Nr. 347. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 16. An. l. c. p. 53. V. 1. *τὸν τῶν*. ed. Flor. *τὸν* reliqua. — Nr. 348. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 400. Br. l. c. nr. 19. An. l. c. p. 54. — Nr. 349. *αἰς τὸν αἰῶν*. Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 20.

Nr. 350. *αἰς τὸν αἰῶν*. Plan. V. pag. 401. Br. III. pag. 21. nr. 22. An. III. 1. p. 34. V. 1. *τὸν* omittit ed. Flor. suppletur in

reliquis. *κατέστρεψε*. ed. Flor. *κατέστρεψε*. reliquas. Vid. ad nr. 306. v. 2. et ad Palat. p. 401. nr. 270. V. 5. *εὐτ' ἄν ἄναξ*. Vulg. *εὐτε ἄναξ*. Br. hiatus molesto. Scripsi, *εὐτ' ἄρ' ἄναξ*. quarum particularum frequens in codd. permutatio. Vid. ad Palat. pag. 215. nr. 48. — Nr. 351. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 401. Br. l. c. nr. 23. An. III. 1. p. 55. — Nr. 352. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 24. An. l. c. p. 35. — Nr. 353. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 25. An. l. c. V. 6. *ἀλλήλας*. omnes, metro vacillante. Scr. *ἀολήλαας*. ut ap. Homer. *Ἴλ.* ζ. v. 720. Vid. Heyn. Tom. V. p. 250. Eundem in modum peccatum ap. Apollon. Rh. I. 863. ubi Br. *ἀολλήλαας* dedit, improbante Schaefero ad Eund. T. II. p. 68.

Nr. 354. *εἰς τὸν αὐτόν*. Plan. V. p. 402. Br. III. p. 23. nr. 26. An. III. 1. p. 35. s. V. 1. *τριπόδατε*. Bion Eid. I. 58. *θνώσκει, ὦ τριπόδατε· πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἐπη*. ubi miror Valkenario et Brunkio placuisse, *πύουε θέ μοι*. Vulgatum *πόθος* non sine elegantia refertur ad praecedens *τριπόδατε*. — Nr. 355. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 27. An. l. c. p. 36. — Nr. 356. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 402. Br. l. c. nr. 28. An. l. c. — Nr. 357. *λεοντίον σὺχλαστιμῶ*. Ibid. p. 403. Br. III. 105. nr. 12. An. III. 1. p. 198. V. 3. *ὡς τάχα*. Vide an dubitationis significatio poetae menti sit consentanea. Fortasse scribendum: *ὡς καλὰ Νίση ὄμματα*. . . . Nr. 358. *εἰς καλλιόπην*. Ibid. p. 403. Br. III. p. 24. nr. 29. An. III. 1. p. 36. V. 6. *ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀθάνατον*. Sic poetam scripsisse non puto. Sensus foret idem, et oratio elegantior, si dedisset: *ὡς κλέος ἀθάνατον, καὶ δέμας ἀδάματον*. i. e. *ἀδάμαστον. temporis injurils non obnoxium*. De illa forma post Casaubon. Lectt. Theocr. c. 16. dixit Ruhnken. Epist. cr. I. p. 26. — Nr. 359. *εἰς τὸν αὐτόν*. Plan. p. 403. Br. l. c. nr. 50. An. l. c. p. 37.

Nr. 360. *εἰς τὸν αὐτόν*. Pl. V. p. 403. Br. III. p. 25. nr. 31. — Nr. 361. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ih. p. 403. Br. l. c. p. 25. nr. 32. An. l. c. p. 37. *ἐγεραιδίτηρ*. plurimae editt. vet. *ἐγεραιδίταρ*. Asc. St. Br. V. 4. *δυστομος*. ed. Steph. *δύστομος*. editt. vet. *δέστομος*. Br. de quo duri oria. Alio sensu *δυστομαῖν* dictum ap. Sophocl. Oedip. Col. 1041. ubi vulgo *δυστομαῖν*; Musgravius cum Cantero *δυστομαῖν* ledit; Brunkius *δυστομαῖν*. V. 5. ἦ ex edit. Flor. revocavit Br. ἦ ulgo. — Nr. 362. *εἰς τὸν αὐτόν*. Ibid. p. 404. Br. l. c. nr. 33. An. l. c. p. 38. — Nr. 363. *εἰς Φανερίον*. Ibid. p. 404. Br. l. c. Tom. IV.

nr. 31. An. l. c. V. 2. *χρόνος εἰρηχίης*. Si sincera est lectio, accipi debet de fortuna, hominibus alio tempore magis quam alio favere. Suspica- bar olim, *χρόνος ἡλικίης*, quod de proveciore aetate acci- piebam, qua aetate aurigae statu- is ornari solebant. Nunc vero legen- dum existimo: *οὐ ῥόος εἰρηχίης*, quod dictum, ut *ῥεύματα ἑγγυς*. Vid. Animadversas. T. II. 5. p. 228. et 238. V. 4. *ὦν νίση*. ed. Flor. *ῥ νίση*. reliquae.

Nr. 364. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Plan. V. p. 404. Br. III. p. 25. nr. 35. An. III. 1. p. 34. V. 3. *τὸς νόος*. ed. pr. Flor. Ald. 5. *νόρος*. Ald. 1. casu fortasse; nam haec editio editionem principem in aliis presse se- quitur; hinc tamen *νόρος* propagatum est in Ald. 2. Asc. St. Br. Priorem lectionem firmat nr. 363. — Nr. 365. *εἰς νεοταυτίων*. Ibid. p. 404. Br. III. p. 26. nr. 40. An. III. 1. p. 39. — Nr. 366. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 42. An. l. c. p. 40. V. 3. *ἐπισφρίγῃς*. Vulg. *ἐπισφρίγῃς*. Br. V. 4. male olim post *πότερον* incidendum existimavi. *ἄναξ* est imperator, qui una cum po- pulo honorem statuae Constantino decreverat. Cf. nr. 360. vers. 3. nr. 348. v. 3. — Nr. 367. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Ibid. p. 405. Br. l. c. nr. 43. V. 6. *ἔχει*. ed. pr. Flor. Asc. et duo Codd. ap. Br. *ἔχα*. Aldd. tres. *ἔχη*. Steph. — Nr. 368. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 27. nr. 44. An. III. 1. p. 40. — Nr. 369. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Ibid. p. 405. Br. l. c. p. 28. nr. 45. An. l. c.

Nr. 370. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Plan. V. p. 405. Br. III. p. 28. nr. 46. An. III. 1. p. 40. Vide, an hoc epigr. initio sit integrum. V. 2. *τρισοῖς εἰν ἐνὶ χώρῳ ἔχειν*. Vulg. *τρισοῖς τοῖςδ' ἕνα χώρον ἔχειν*. Br. audaci mutatione, lectore non monito. Scripsi, una littera mu- tata: *ἔπρεπε γὰρ τρισοῖς εἰν ἐνὶ χώρον ἔχειν*, tribus enim conveniebat locum habere, i. e. stare, *junctim. εἰν ἐνὶ, τόπῳ* scil. ut *εἰς ἕνα*. Paul. Silent. in Palat. p. 136. nr. 293. v. 12. *τίς ἀνὴρ εἰν ἐνὶ Θητείῳ Παλλάδι καὶ Πατρίῳ*. ubi vid. not. — Nr. 371. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 47. An. l. c. p. 41. V. 6. *στεφάνεροι*. qui et ipsi olim coronas adepti fuerant. vid. Schaefer. Meletem. p. 8. — Nr. 372. *εἰς τὸν αἰτὸν*. Ibid. p. 406. Br. l. c. nr. 48. An. l. c. p. 41. V. 4. *οὐδ' ὅσον*. ed. pr. Flor. Ald. 1. *οὐδ' ἴσον*. Ald. 2. 5. Asc. St. Br. *ὀλίγον εὖρο*. Ne brevis syllaba in caesura esset, Passovius in not. mst. corrigebat: *οὐδ' ὀλίγον γ' εἶρε*. Cf. Friedem. de Pros. med. syll. Pentam. p. 317.

Nr. 373. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 406. Br. III. p. 24. nr. 49. An. III. 1. p. 41. V. 4. ἀμφιβάλῃ. Vulg. ἀμφιβάλοι. Br. tacite correxit. Et sic procul dubio legendum, si haec verba cum seqq. ἀλλὰ μῖνοι arcte cohaerent. Vulgo autem post ἀμφιβάλῃ plene distinguitur; quo fit, ut sequentia voti vim habeant. Quae si vera est distinctio, ἀμφιβάλῃ servari poterit, actione ad praesens et futurum tempus relata. V. 8. ὀλβίσσῃ. Vulg. ὀλβίσσει. Br. restituit ex edit. pr. Flor. ἦν μιν. Aldd. tres. ἦ μιν. vulgo. — Nr. 374. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 406. Br. l. c. p. 29. nr. 50. An. l. c. p. 41. V. 1. αἰθλία in Cod. invenit Aldus, unde propagata est haec lectio in Ald. 2. 3. Tum vero editores redierunt ad deteriore lectionem αἰθλα, quam Br. denique iterum expulit. V. 6. δὲ δόσαν. Vulg. δ' ἔδοσαν. Br.

Nr. 375. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 406. Br. III. p. 29. nr. 51. An. III. 1. p. 42. V. 3. ἡνιοχῆς vitiose St. et Wechel. — Nr. 376. εἰς οὐράνιον. Ib. p. 407. Br. l. c. p. 30. nr. 55. An. l. c. p. 43. — Nr. 377. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 56. An. l. c. — Nr. 378. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 407. Br. l. c. nr. 58. An. l. c. p. 43. V. 5. χρυσῷ μιν. Vulg. χρυσεῷ. Br. vere. V. 6. πτεάνφ. ed. pr. Flor. Ald. 1. Asc. St. πτεάνων revocavit Br. ex Lectt. Aldin. pr. unde haec lectio etiam in Ald. 2. 3. propagata est. — Nr. 379. εἰς ἀναστασίαν θωμᾶ πατρικίου καὶ λογοθέτου τοῦ θρόνου. V. 5. Pessimus in hoc versu rhythmus depravationis suspicionem movet. Vulgatae longe praeferenda lectio in marg. Wechel. notata, modo eam recte distinxeris: ὡς τύσους στεφάνους ἀνεδήσατο, πρὶν ὅσα ἄλλοι. πρὶν recte producitur. Vid. ad Palat. p. 584. nr. 169. Praeterea hiatum facile sustuleris legens: πρὶν ὅσα γ' ἄλλοι. . Sed sic alius tamen restat v. 4to, ἡματα ἐκπασίης. Num hic quoque tolli debet sic: ἡματ' ἐν ἐκπασίῃ?

Nr. 380. εἰς πορφύρεον. Plan. V. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 17. An. III. 1. p. 53. His jambicis in Cod. Planud. ap. Br. adscriptum est Scholion: τούτων αἱ εἰκόνες ἦσαν γεγραμμέναι ἐν τῇ στέγῃ τοῦ βασιλικοῦ προσηπτικίου (in camera throni imperatorii) ἦσαν δ' οὗτοι ἀρχαῖοι ἡνίοχοι. V. 3. in Βενέτων prima producitur, ut iterum nr. 381. v. 2. De brevi syllaba ante litteram ν interdum producta cf. Herm. ad Orpheum pag. 711. V. 5. δράμοι. Vulg. δράμη. Br. — Nr. 381. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 408. Br. III. p. 21. nr. 18. An. III. 1. p. 34. V. 1. ἰουλον ἀνθῶν. Sic epigr. ineditum, quod ad calcem

harum notarum dabimus: τοῖς νέον ἀνθίσαντας ὑπὸ προτάφουσαν Ἰουλον. Eustath. Ismen. p. 136. ed. Lips. ὁ μετ' αὐτὸν νεανίσκον οὖν πρῶτως ἤνθει τὸν Ἰουλον. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 550. — Nr. 382. εἰς φανστῖνον. Ibid. p. 408. Br. III. 26. nr. 36. An. III. 1. p. 38. V. 5. φθάνει. Vulg. φθαγεῖ. Br. quae mutatio fortasse non necessaria. Priorem φθάνει corripit etiam nr. 584. v. 3.

Nr. 383. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 26. nr. 37. An. III. 1. p. 39. V. 5. ἡττώμενος. Plan. ἡττημένος. Br. tacite, sensu postulante, emendavit, fortasse ex Codice. Admodum frequens horum temporum permutatio. — Nr. 384. εἰς πονταντῖνον ἡνίοχον λευκῶν. Ibid. p. 409. Br. III. p. 29. nr. 52. An. III. 1. p. 42. V. 1. πονταντῖνος. penultima correpta, ut nr. 585. v. 1. Palat. p. 668. nr. 16. v. 4. Vid. Ibid. ad p. 467. nr. 655. v. 3. V. 2. ἂν μὴ καθεῖρατο. De indicativo post εἶν, ἄν, ὅταν et similia dixi ad Palat. p. 94. nr. 41. Cf. Friedemann. de Med. Syll. Pent. p. 297. sq. Sed h. l. fortasse scribendum, εἰ μὴ καθεῖρατο. V. 2. δρόμου. ed. pr. Flor. δόμεν. reliquae. Cf. nr. 582.

Nr. 385. εἰς τὸν αὐτόν. Plan. V. p. 409. Br. III. 50. nr. 53. An. III. 1. p. 42. V. 1. πονταντῖνος ἦν. Vulgo. Unus Codd. ap. Br. γ' interposuit. V. 3. ἤρπασε δράκων. Vulg. Absurdam hanc lectionem Brunkius cum Brodaco mutavit in Χάρων. — Nr. 386. εἰς Ἰουλιανόν. Ibidem p. 409. Br. III. p. 32. nr. 60. An. III. 1. p. 44. — Nr. 387. εἰς τὸν αὐτόν. Ibid. p. 409. Bs. l. c. nr. 61. An. l. c. p. 45. V. 5. καὶ τὸ στίφος. καὶ τὸν στίφος corrigendum existimat Br. Tale quid si voluisset auctor, scripisset procul dubio: καὶ λαβεῖν πάλιν στίφος. Nunc vero legendum puto: καὶ λαβεῖν πλυντὸν στίφος.

Ex Libro septimo.

Nr. 388. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ἐπάρχων αἰγυπτίου. Plan. VII. p. 484. Br. II. 493. nr. 1. An. II. 3. p. 371. In Cod. Palat. legitur inter Anacreontica, quae nos praetermisimus. V. 5. ἔκρινον. Vulgo et in Cod. Pal. ἔκρινον. Br. metri causa.

XVII.

Appendix Epigrammatum

quae apud

scriptores veteres passim et in marmoribus

servata sunt.

Haec epigrammata, ex plurimis libris collecta, ita disponenda existimavi, ut primo loco ea ponerem, quae certis auctoribus tribuuntur, ordine elementari in auctorum nominibus servato; tum ea, quae *ἀδိόκητα* sunt, item ordine elementari secundum initia epigrammatum. Sic omnia, etiam sine indicis ope, facillime reperiri posse existimabam.

Nr. 1. Agathiae aut *Palladae*. Edidit Boissonad. ex Cod. Philostrati ad Ejusd. Heroic. p. 638. ubi *Agathiae* inscriptum est; Bastius idem epigr. in alio Cod. invenit, *Palladae* nomen gerens. Hujus esse, vix dubito. Cf. Palat. p. 383. nr. 168. Dedi in Paralipom. II. nr. 54. p. 785. V. 3. *πανθῆμαρ*. Cod. Paris. *πᾶν δ' ἡμαρ*. Cod. Venet. In his δὲ vim explicandi habet; quare v. 2do junxi *οὐλομένην ἡγαμετῆν*. Aliter cl. editor. V. 6. *τοῦθ' ἔνεκεν*. sic Boiss. ex Cod. ut videtur. Correxī, *τοῦθ' ἔνεκεν*.

Nr. 2. Athenaci. Ex Diogen. Laërt. L. X. 12. p. 609. relatum in Appendic. Planud. p. 525. ed. St. Br. II. 257. nr. 2. An. II. 2. p. 257. V. 1. *τί χεῖρωνα*. Vulgo, interrogandi signo in fine vers. 2^{di} posito; rectius Br. *τὰ χεῖρωνα*. — *Nr. 3. Aeschyli*. Br. II. p. 523. Edit. Lips. T. I. p. 81. nr. 2. An. I. 1. p. 76. Prius distichon excitat Plutarch. T. II. p. 604. E. Alterum Athenae. L. XIV. p. 627. D. cujus auctoritate hoc epigr. ipsi Aeschylo tribuitur. Respexit illud Pausan. L. I. 14, p. 35. — *Nr. 4. Anacreontis*. Ex Athen. L. XI. p. 463. A. Append. Plan. p. 513. St. Br. I. 119. nr. 84. An. I. 1. p. 202. V. 1. *οὐ φίλος*. Cod. Venet. Athen. *οὐ φίλτω*, ὅς. Cod. Epit. *οὐ φίλος*, ὅς. editt. recte. *κατῆρι*. vulg. *κατηῆρι*. Schweigh. ex Codd.

Nr. 5. Antipatri Sidonii. Br. II. 28. nr. 81. An. II. 1. p. 75. ex Diogene Laërt. VII. 29. unde relatum in Append. Plan. p. 523.

V. 1. *αἰθρία*. Vulg. V. 3. *αἰθρία*. ap. Diogen. *αἰθρία*, a verbo *αἰθρίω*, unde *αἰθρία*. Br. c. Toupio, in cuius tamen edit. altera Oxon. 1790. T. I. p. 242. *αἰθρία* excusum. V. 4. *ἀργασίων ποταμός*. Vulgo. *ἀργασίων*. Br. c. Stephano et Huetio; *ποταμός* cum Meibomio. — Nr. 6. *Anytes*. Br. I. 201. nr. 23. An. I. 1. p. 435. ex Pol. ac. Onom. V. p. 502. V. 1. *ὄλτε δῖπρε καὶ ἐν καλ. Br. καὶ καλ.* Vulgo. In edit. Iuntina *καὶ ἀποκρίσεις*. ubi *α* ex *ο* ortum videri possit. Sed in Cod. *μαῖα καλ.* legitur; unde Schneiderus verissime, *μαῖα*, probante Brunkio in Lectionibus. Hesych. *μαῖα*, *μαῖα*, τὸ ἄστρον. Ceterum *ποκρίσεις* malebat Br. quem cf. ad Apoll. Rhod. L. 49. IV. 1497. Veteres tamen in talibus litteram *ρ* his scripsisse, dubitari nequit. Cf. Heyn. ad 'Il. Tom. V. p. 561. — V. 2. *λόχη*. Vulg. *Λοχη*. Br. *ἀντάτων*. Vulg. *ἀντάτην*. Br. cum Kuhnio.

Nr. 7. *Aristoclis*. Br. II. p. 108. An. II. 1. p. 385. ex Aeliani Hist. An. L. XI. 4. V. 2. vocabulum excidit ante *μῖα*; forte supplevit Gesnerus, probante Hemsterhusio; *θαῦμα* Gronovius, quod Br. recepit. V. 3. *αἰνέειν ἰν. αἰνέειν ἰν.* malebat Br. de quorum verborum permutatione diximus ad Palat. p. 672. nr. 24. v. 3. Equidem in vulgata acquiesco.

Nr. 8. *Aristotelis*. Br. I. 178. nr. 2. An. I. 1. pag. 366. ex Diogen. Laërt. L. V. p. 272. In Hermiam, Atarnae tyrannum, a Mentore quodam, regis Persarum jussu occisum. V. 4. *ἀνδρὸς .. δολίου*. Vulgo. In nonnullis Codd. *ἀνδρῶν δολίου* reperitur. — Nr. 9. *Ejusdem* Peplus, quem ex Codd. edidit Canterus. Basileae. 1566. 4. Antverpiae. 1571. 8. Stephan. in Append. Plan. p. 497. Br. I. 178. An. I. 1. p. 367. Addidi nonnulla, quae in prioribus Pepli editionibus desiderabantur. V. 1. *αἰσίου*. Vulgo. *αἰσίου* videtur rectius. His quae attuli ad Palat. p. 376. nr. 129. (T. III. p. 481.) adde Heyn. ad Pindar. Ol. XIV. 1. p. 176. Sic Wolfus quoque edidit in Homer. 'Il. β. 522. 523. Hinc *αἰσίου* ap. Strabon. L. IX. §. 20. ubi vid. Tzschuk. T. III. p. 369. De similibus quorundam nominum orthographia nuper dixit Ern. Frid. Poppo in Observatt. crit. ad Thucyd. p. 28. Notabilis est forma *Ἰλίου* ap. Cornelium Frontonem T. II. p. 398. (p. 40. §. 21. ed. Berolin.) quae occurrit etiam in loco Clidemi in Bekkeri Anecdotis T. I. p. 526, 31. Cf. Wolfii Analecta litteraria. Fasc. I. p. 248. — V. 5. *τῶν λουπῶν*. Br. c. edit. pr.

Secutus sum Stephanum τὸν Δουρῶν exhibentem. V. 7. laudat Tzetzta in Schol. ad Homeric. v. 38. Post v. 10. vulgo sequitur epigr. testastichon, quod sub Asclepiadis nomine exhibuimus in Palat. p. 228. nr. 148. Pepli partem non fuisse, diversitas stili ostendit. V. 13. διομήδη. Br. c. ed. pr. Διομήδην. Steph. In Cod. Const. Lascaris ap. Iriarten legitur: τὸν πάντων κράτιστον ἐπιχθονίων Διομήδην. et v. 2. ὁμωνυμένη. Rectius quod ad metrum Tzetzta in Schol. ad Homeric. v. 113. τὸν πάντεσσι κράτιστον. V. 25. τῶν πελίων. ed. pr. τὸν πελίων. Steph. Br. Cf. v. 5. — V. 26. ἡμιθέων. Vulg. ἡμερίων est ap. Eustath. ad 'Il. β. p. 224. 21. Brunkio probante, qui Nestorem inter ἡμιθέους jure referri negat. V. 29. Ἀγκαίου υἱός. Friedemannus de Med. Pent. Syll. p. 293. malit: Ἀγκαίου παῖς, Ἀγαπήνωρ. non ignarus tamen, mediam in Ἀγκαίου corripui posse, ut in γηραιός et similibus. V. 30. ταρίων. Παρίων corrigit Vindingius in Hellade (Gronov. Thes. Antiqu. Gr. T. XI. p. 63. E.). Agapenorem post Trojam eversam Paphum in Cypro insula condidisse, narrat Pausan. L. VIII. 5. 2. Cf. Schol. ad Lycophr. v. 484. p. 641. V. 31. παῖς. ed. pr. Br. παῖς. Steph. V. 34. αἶδαο ἔβαν. In productionibus his genitivi syllabis veteres non semper a concursu vocalium abstinuisse, constat. Nulla tamen apparet causa, cur poeta h. l. non scripserit, δῶμ' αἶδαο κατέβαν, aut, δῶμ' αἶδαο βάτην. V. 55. φυλῆος. ed. pr. φυλῆος. St. Br. V. 37. viri nomen proprium aegre desiderari existimans Slothowerus in Tirocin. crit. p. 36. corrigit: Λαρτιάδην πολέμητιν. V. 39. ὄν διά. ed. pr. et Steph. ὄν δια. Br. contra Grammaticorum praecepta, qui διά, sicut ἀμφὶ et ἀντί, anastrophe pati negant. V. 41. δνδραίμενος. ed. pr. Ἀνδραίμενος. Br. εἰαίμενος. Steph. Cf. 'Il. β. 633. — V. 43. Legitur hoc distichon in Cod. Palat. p. 253. nr. 322. ubi vid. not. V. 44. ὁμόλου. ed. pr. ὁ μόλου. Steph. Br. V. 54. Προποντίς. Notanda mediae syllabae correptio. Similia quaedam vid. ad Palat. p. 339. nr. 97. Varia tentat, sibi ipse tamen non satisfaciens, Friedemannus de Med. Syll. Pentam. p. 292. In Append. p. 360. in προσβλής acquiescit, promontorium. Cf. Musgr. ad Soph. Philoct. v. 1433. Idem v. 52. ordine verborum mutato hiatum tollit: ἦδ' Ἐρύρα κώμη, γαῖα πατρὶς, κατέχει. Reliquos autem in hoc Peplo hiatus vers. 7. 25. 77. 90. omnes habere, quo se tueantur, monet. V. 59. Difficultatē, quae laborant verba Ἄκτορος υἱόν, praecidit Slothowerus l. c. p. 35. δζον Ἄρκος corrigens ex 'Il. β. 211. — V. 63. Ἐῦμηλος. Vulg. εὔμηλος. Br. quae vitiosa diaeresis. — V. 67.

ὀφειμένῳ. Ὀφειμένη legendum esse apparet ex Ἰλ. β. 754. Sic Schaeferus emendavit. V. 73. Eustath. ad Ἰλ. α. p. 13. 3a. de annotatione vocabuli ἥρος· οἱ δὲ αἰὶ τοῦ αἵματος, αἷς ὀφειόμενος καὶ ἐν τοῦ πᾶν παρὰ Περσέειον ἐπισημασμένον, ἐν ᾧ μένος τοῦ αἵματος αἷς ἐν πᾶσι αἵματι, πᾶσι δ' αἷρ αἷς ἔχον. Hinc Br. aliam lectam fuisse suspicatur: αἷμα μιν ἐν πᾶσι Περσέειον T. viciu καὶ αἷμα αἷματι πᾶσι δ' αἷρ ἐχον. quod incertissimum. V. 82. Ἰθωρ. ed. p. 82. Ἰθωρ. Br. V. 86. αἷρ. ed. p. Br. αἷρ. Steph. V. 7. ἐπὶ Ἰθωρ. ed. p. Br. ἐπὶ Ἰθωρ. Steph. V. 89. αἷρ. ed. p. Steph. Ὀφειμέν. Br. V. 95. 96. Hoc distichon, quo Porphyrus vulgo caret, dedimus ex Tactz. Schol. in Antehom. v. 247. p. 37. — V. 9. 94 ex Eiusdem Schol. in Homericis v. 69. p. 64. — V. 99. 100. Eiusd. v. 190. p. 73. Pro πᾶσι αἷ. malim, πᾶσι δ' αἷ. — V. 101. 102. ex Eiusd. Schol. ad Homer. v. 190. p. 73. — V. 103. 104. ex Eodem ad Homericis v. 220. p. 75. unde proximum quoque distichon desumptum est. V. 107. 108. ex Eiusd. Schol. in Posthomer. v. 54. p. 128. ubi legitur: Τιδωρεὺς τίνος ἐσθλὰς. unde feci, τὸ καὶ Ἰθωρ. V. 108. In Apogr. quo nomen sum, legebatur καὶ ποταμὸν ποταμίων. Scripsi καὶ π. ποταμίων. Quum tamen ille Savius ap. Tactzum Βήλας appelletur, non minus probabiliter scripseris hexametrico tono:

ἐν Σαφίῳ Βήλας καὶ ποταμὸν ποταμίων.

Nr. 10. *Arcealai*. Ex Diogen. Laërt. L. IV. p. 246. relatum in Append. ed. Steph. p. 527. Br. II. 62. nr. 1. An. II. 1. p. 188. V. 3. Ὀφειμένη. Vulg. Ὀφειμένη. Cod. reg. ap. Br. V. 4. ἀσθενέει. Vid. ad Palatin. p. 554. nr. 195. v. 6. — Nr. 11. Eiusdem. Diogen. Laërt. L. c. Br. II. 62. nr. 2. An. II. 1. p. 183. Hoc epigramma facile adducar, ut ipsius Diogenis esse credam, cuius stilum mihi agnoscere videor. Etiam diversorum metrorum commistio eidem est propria. V. 2. αἷ Μην. καὶ Μην. malit Ign. Rossius in Commentat. Laërtianis p. 67. — καδαράδῃ. καδαράδῃ corrigendum suspicatur Stoschius in Antiq. Thyatir. p. 43. cf. eundem p. 266. Viri doctissimi interpretationem exhibui in Addendis T. III. Γ. II. p. 467. s. quam, ut videtur, ignorans Ign. Rossius etiam in καδαράδῃ incidit. — V. 4. αἷς δεινὸς ἀνδρῶν, ἔσθλ. sc. Anaxoragas significatur. Orellius in Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 402. metrum in vulgata violari existimans, corrigendum suspicatur: αἷς αἷρος δεινὸν. quo trimetri jambici ratio evertitur. αἷρος tamen in his latere, suspicatus est etiam Porson in Adversar. p. 121. ed. Lips. αἷς αἷρος ἀνδρῶν pro-

babilliter corrigens. Si quis vulgatam *δεινὸς ἀνδρῶν* tueri velit, is comparaverit *δαιμονίῃ παιδῶν*, quod est ap. Moschum *Bid.* IV. 62. ἡ φονίη δακρύων in *Palatin.* p. 358. nr. 2. et plurima alia hujus generis, quae vid. ap. *Porsop.* in *Suppl.* ad *Praefat.* in *Euripid. Hec.* p. LIV. sq. ad *Phoen.* v. 1730. *Schaefer.* ad *L. Bos* p. 188. sq. V. 5. In *Εὐδαμος* media male corripitur. Quod, si *Diogenis* epigramma est, ejus negligentiae tribui debet; sin alius poetae, facile correxeris: σῆμα δὲ τοι τὸδ' ἐρεξ' *Εὐδαμὸς ἀριτταδὲς.* numeris non admodum bonis, melioribus tamen quam in vulgata. *Menodorum* *Eudami* servum (*πενέστην*) fuisse existimat *Rossius*.

Nr. 12. *Archelai.* Ex *Antigon.* *Caryst.* c. 23. p. 35. Br. III. p. 330. In ed. Lips. II. 58. An. II. 1. p. 180. — Nr. 13. *Ejusdem.* Ex *Antig. Car.* l. c. ubi vulgo: σπήκας δὲ ζώων οἷα τ. φ. unde σπήκισσι fecerunt. σπήκας ἰδὲ ζώων. *Meursius.* σπήκας· ἰδε ζώων. Br. Hunc locum attingens *Bastius* in *Epist. crit.* p. 82. s. conjecturam proferat, nescio ejus, minime probabilem: σπήκας ἰδε ζωὸς οἷα τίθησι φύσις. *vespas en vivas ut natura faciat.* *Onabus* litteris leviter immutatis veram lectionem restitui: σπήκας· ἰδ' ἐξ οἷων οἷα τίθησι φύσις. Ex equi cadavere hanc sobolem, *vespas*, enatam scribite (dicite): vide autem, qualia ex qualibus natura designet. Sic veteres loquuntur. *Themist.* p. 206. D. ἐξ οἷων εἰς οἷα τῇ βασιλείᾳ προμηθεὶα μετεληλυθάμεν. *Liban.* T. IV. p. 337. 9. γιγνώσκοντες ἐξ οἷων οἷοι γηγόνάμεν. *Ibid.* p. 415. 16. οἷα ἀνθ' οἷων κομίζεται. *Ibid.* p. 731. 10. εἰδὼς οἷων ἐφ' οἷοις ἔργοις ἐπιγραμμάτων τρύχεται. *Ibid.* p. 795. 22. ἀνθ' οἷων οἷα ἡμῶν γέγνηται. *Sophool.* *Trachin.* 996. οἷαν ἀνθ' οἷων θυμάτων χάριν ἤνυσας. *Ib.* 1046. οἷαις οἷος ὦν ἐλαύνεται. Cf. *Wyttenbach.* *Bibl. cr.* III. 2. p. 21.

Nr. 14. *Ejusdem.* Ex *Antigon.* *Caryst.* c. 96. p. 146. Br. III. p. 330. Edit. Lips. T. II. p. 58. An. II. 1. p. 179. s. V. 1. σφαγίζεται. edit. pr. σφραγίζεται est in Cod. ut *Meursius* correxit. Vid. *Bast.* *Epist. crit.* p. 82. ed. sec. σφαγίζεται suspicabatur *Niclasius*. V. 2. notanda primae syllabae in *μυελού* correptio. Huic tamen vitio medearis verbis transpositis: ἀνδρὸς γὰρ νόλλῃς μυελού ἐν ῥάχῃ. V. 4. distinctione post *τίρας* posita, *τεθνεότος* junxi cum *ἔλκων*. Praeterea pro *ὅς λάβῃ* legendum suspicor, *ὡς λαβεῖν*, aut saltem, *ὡς λάβῃ*. ut sensus sit: cadavere resoluta putredine, ut per mirificam mutationem (ἐν τούτου τίρας) novum spiritum ducat. Tum *ἔλκων*

referendum ad ὄψε, verba sic junctis. ἄλλων ἑκὼν γινώσκω ἐν ταῖς ναυσὶ
i. e. νηυσὶ.

Br. 15. *Archimeli*. Ex Athen. L. V. p. 209. C. relatam in
Append. Anth. Pat. p. 519. St. Br. II. G. nr. 1. An. II. 1. p. 170.
V. 1. πεινίτων. C. 1. Epitom. ἑώρα. Vulg. ἑώρα. Cod. Epit. V. 2.
a! Palat. p. 218. nr. 74. V. 5. ἡ πεινίτων. sic codd. 7. Br. Quam
concordantia cohaereat cum πεινίτων, distinctionem in fine vera 4^a sustinet.
V. 6. ἐνδιδερας. Vulgo sp. Athen. Br. ἐνδιδερας novissimus editor
restituit ex Codd. Sic fere Leonid. Tar. in Palat. p. 362. nr. 25.
ἀντίφωτος . . . οἷον πεινίτων ἄλλοις πεινίτων οἰκιστὸς ἐνδιδερας. V. 11.
οἰκιστὸν. ἐγὼν tentabat Joa. Scaliger, improbante Casaubono. Vul-
gata, in qua nec Br. acquiescebat, mihi bene habere videtur: antennis
in malis sidera, ipsum navis corpus (τὸ πεινίτων) nubes attingit. Pro
μυγῶν suspicabar μελάνων, Schweighausero probante. Cacterum
vid. de hoc loco Schneider. ad Vitruv. L. X. 2. p. 251. V. 14.
ἐκίανον. Vulg. Br. Vid. ad Palat. p. 104. nr. 72. V. 15. γὰρ scripsi
cum Epitome. γὰρ codd. et editt. etiam Br. γὰρ. Schweigh. Ipsum
navem loqui apparet. V. 16. ναυτίων ἀπογογόνων. Codd. ναυτίων ἀπο-
γογόνων. Br. e. Casaubono. Mutatione non opus, modo ambasciam ver-
bum donandi, mutendi; quae verba in talibus passim omittuntur.

Nr. 16. *Asclepiodoti*. Memnonis colosso una cum auctoris no-
mine insculptum edidit Pocock in Itiner. Aegypt. I. p. 149. Corrigi-
tur a Dorvill. ad Charit. p. 530. a Tomp. ad Suid. P. III. p. 430. sq.
Hujus lectiones adoptavit Br. II. 490. An. II. 3. p. 367. a. Quaedam
recte emendaverat Leichius in Carm. Sepulcr. p. 87. sq. Vitiosas
Pocockianae editionis lectiones in iis locis, quas triumvirorum illorum
sagacitas recte restituit, commemorare supervacaneum fuerit. V. 3.
ΘΗΟ . . . ΘΙΤΙΟΝΑΠΟΤΑΣΣΑ . . . Pocock. ἐπ' ὀφθαλμοῖς οὐ ἀπο-
τάμνισ. Dorvill. ἐπ' ἀποτάμνισ. Tomp. Utrique conjecturae praestat
correctio Buttmani, ἐν ἀποτάμνισ. Veras Thebae positae erant in
parte orientali Nili, ita ut, quae in parte occidentali sita essent, for-
tasse ne partem quidem urbis constituere putarentur. — Nr. 17.
Asdydamantis. Ex Suida T. III. p. 291. Br. T. III. p. 329. Ed.
Lips. I. p. 93. An. I. 1. p. 511. Cf. Schott. ad Zenob. Centur. V.
100. p. 151. V. 2. 3. distinctionem emendavi ad mentem Schaeferi
in not. met. Vulgo vera 3ta ὡς scribitur, majore distinctione post
γέλασεν posita. De locutione πρῶτα γέλασεν vid. supra p. 431. et mox

ad nr. 59. Color ut in fragm. Cyri in Palat. p. 577. nr. 136. αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε . . ὥς κεν ὑπὸ πτελέῃσι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτραις, Σκυρίδων καλόμεοισιν ἐμὰς τέρπεσκον ἀνίας. V. 4. παρίχοιο'. προσέχοιο'. Apostol. in Paroem. XVII. 29. pag. 212. unde Bentlej. in Emend. ad Menandr. p. 135. corrigat: νῦν δὲ χρόνῳ παρίχοιο', ᾧ φθόνος οὐχ ἔπεται. quod verum videtur.

Nr. 18. *Daphitae Grammatici*. Ex Strabon. L. XIV. p. 958. A. Br. III. 330. Edit. Lips. II. p. 39. An. II. 1. p. 105. — Nr. 19. *Diophanti*. Edidit Meziriac. in Dioph. Arithm. p. 345. (259. ed. Tolos.) Br. II. 307. An. II. 2. p. 409. V. 2. ἐπιτεταγμένος. Cod. unde Salmasius: τοῖς προπόλοις πιστὴν χρῆσιν ἀποταξάμενος. quod Br. in textu posuit. Emeudatio parum probabilis. Pro ἐπιτεταγμένος scripsi ἐπιστάμενος; in prioribus autem verbis lenius quid requiro et certius eo, quod in marg. legendum conjeci. V. 7. τοὺς ἀνταδράχμους ποίησον. Cod. πόσους ἦσαν optime correxit Salm. — Nr. 20. *Doriei*. Ex Athen. L. X. p. 412. F. relatum in Append. Stephan. p. 519. Br. II. 63. An. II. 1. p. 190. δάμαλιν. Br. c. vulgg. metro labante. δαμάλην. Cod. Venet. Cf. Theocrit. Eid. IV. 12. XXVII. 7. et Schol. ad Eid. I. 75. Koen. ad Gregor. Cor. p. 257. ed. Lips. V. 5. καὶ θάμβος μὲν, ἦν sc. ne ἦνυσσες ex seqq. huc trahas. V. 8. habet Eustath. ad Od. pag. 206. 38. Male olim haesi in particula οὐν, quae recte inter praepositionem et verbum ponitur. Vid. ad Palatin. p. 603. nr. 225.

Nr. 21. *Empedoclis*. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. p. 533. Append. Plan. p. 539. St. Cf. Suid. in Ἀρχων. T. I. p. 96. Eustath. ad Odys. p. 362. Br. I. 163. nr. 1. An. I. 1. p. 317. V. 1. ἡγερόν Ἀρχων Ἀρχαγαντίος. Diog. Ἀρχων Ἀρχαγαντίων. Suid. — Nr. 22. *Eueni*. Ap. Stobae. in Floril. XX. p. 171. Gesn. p. 103. Grot. Br. I. 164. nr. 1. An. I. 1. p. 320. V. 2. χειρότερον. Vulg. χειρίστερον. Br. ex em. Grotii. — Nr. 23. *Ejusdem*. Ex Athen. L. IX. p. 367. E. Cf. L. X. p. 429. F. V. 1-4. habentur etiam in Stobae. Flor. LXXX. p. 472. Gesn. 345. Gr. Br. I. 164. nr. 3. An. I. 1. p. 320. V. 2. τοῦτ' ἐθέλει. in Codd. et vett. editt. Athen. non improbante Schweighäusero in Anim. T. V. p. 12. τοῦτ' ἐν ἔθει Casaub. ex Stobaeo. V. 3. ὡς ὁ παλ. Stob. εἰς. Athen. V. 4. ἐστίν, ἐμοί. Vulg. ἐστὼ. Cod. Venet. Athen. Euripid. Suppl. 466. σοὶ μὲν δούλωσεν ταῦτ', ἐμοὶ ταῖναντία. — Nr. 24. *Ejusdem*. Ex Stobae. Flor. XLIX. p. 354. Gesn. 197. Gr. Br. I. 164. nr. 2. An. I. 1. p. 320.

Nr. 25. Eratosthenis. Ex Eutocio in Archimed. Sphaer. et Cy-
lindr. pag. 22. ed. Basil. 1544. ad calcem epistolae Eratosthenis ad
Ptolemaeum, quam repetivit Fellus in Arateis p. 35. Problema in hoc
epigr. propositum explicuit Th. Reimerus de Cubi Dupl. p. 146. sqq.
Eratosthenis Cyrenaei epigramma votivum, excursio critica P. Ferronii
in Atti dell'Accademia di Scienze, Lettere ed Arti. Tom. I. P. I.
p. 105-156. Livorno. 1810. 4. Br. I. 4⁷⁸. An. I. 2. p. 315. V. 1.
διπλάσιον. Vulgo. in qua voce antepenultima vulgo corripitur. *διπλάσιον.*
Cod. Flor. Hanc formam exemplis adstruxit Schaefer. ad Gregor. Cor.
p. 527. V. 2. *φράζειαι, τὴν στερεήν.* Vulg. Scripsit, *φράζειαι, ἡ στερ.*
Quam correctionem confirmant verba Eratosthenis in epistola: *τοῦτοις*
δὲ ὑποκειμένοις δυνησόμεθα καθόλου τὸ δοθὲν στερεὸν παραλληλο-
γράμμοις περιχόμενον εἰς κύβον καθιστάμε, ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον
εξηματίζειν. V. 4. *σιρὸν et ευρὸν* legitur. *σιρὸν* Br. c. Fello. Vid.
Valken. Diatr. p. 217. sq. V. 8. *μεναιχιμίους.* ap. Proclum in Euclid.
p. 51. ubi hic versus excitatur. Certe nomen illius mathematici sem-
per *Μέναιχιμος* scribitur ap. Proclum. V. 9. *μηδὲ .. διζήσαι.* Vid.
ad Pal. p. 571. nr. 16. V. 11. *τοῖσδε δὲ ἐν.* ed. Basil. Oxon. Br.
τοῖσδε ἐν ἐν. Fell. unde Hermann. ad Orph. p. 76g. *τοῖσδε ἐν γ' ἐν.*
quod recepi. V. 13. *συν γων.* editt. vett. *συνήδων.* Fell. *συνήδων.*
Br. ex Codd. Vid. Valkenar. Diatr. p. 285. B. C. V. 17. post
τελλοῖρε maiorem distinctionem posui cum Reimero. *λέγουσιν.* vulg.
frequenti errore.

Nr. 26. Euclidis. Edidit Aldus in Append. ad Auth. Plan. unde
in sequentes Anthologiae editiones propagatum est. Br. I. 168. An. I.
1. p. 332. V. 1. *φορτύνουσι ὄλον.* Vulgo. Hiatus librariis deberi nihil
dubitans, *εἶτον* emendavi. V. 5. *ἐν μοι δαίης.* Rhythmus iuvabis,
duorum vocabulorum aedibus inter se permutatis: *εἰ μίτρον ἐν δαίης*
μοι. V. 6. *εἰ δὲ ἐν ἀντιλέβας.* Hic hiatus fortasse non magis
debet offendere, quam in *εὐδὲ ἐν.* Vid. p. 377. — *Nr. 27. Euri-*
pidis. Ex Athen. L. II. p. 61. B. Append. Plan. p. 574. St. Br. II.
57. Edit. Lips. I. 96. An. I. 1. p. 319.

Nr. 28. Hedyli. Athen. L. XI. p. 473. A. Br. II. 526. Ed.
Lips. I. p. 233. nr. 2. An. I. 2. p. 328. V. 1. *ἐν νεπτῶν.* De hoc
plurali diximus in not. ad Palatin. p. 275. nr. 444. V. 2. *αἰς φῶν.*
ex Cod. Venet. et editt. vett. restituit Schweigh. quum Br. *ἦν* ex-
hibuisset. Eandem formam reddidimus Leonidae supra in Palat. p. 382.

nr. 472. v. 13. ἦοῦν ἐξ ἦοῦς ὅσον σθένος. Sic Νικοῦν legendum in Palat. p. 119. nr. 209. Cf. Praefat. ad T. II. p. VI. Schaefer. Meletem. p. 93. et ad Gregor. Cor. p. 427. s. Adde locum in Hortia Adonidis, quem nuper tractavit Creuzerus in Praef. ad Plotin. de Pulcritud. p. LXXXII. V. 3. που τευχόν. ibat aliquo, quo fortuna eum duceret, Venerem vulgivagam, ut videtur, secutua. V. 6. ὥστε φίλε. Ne brevis syllaba caesuram oneret, legerim: ὥστε φίλει, καὶ γράψε. φίλος corrigit Friedemann. de Syll. Med. Pent. p. 299. Praecedentia verba, ὡς δ' ἐπιλάμπει ἢ χάρις, admirationis significationem habent. — Nr. 29. *Ejusdem.* Ex Athen. L. VIII. p. 344. F. 345. A. Br. II. p. 526. Ed. Lips. I. p. 234. nr. 3. An. I. 2. p. 328. V. 3. ἀπὸ κλειν. Vulg. ἀπὸ κλειν. Codd.

Nr. 30. *Ejusdem.* Athen. L. X. p. 497. D. E. Br. I. 483. s. An. T. I. 2. p. 335. V. 2. εἰδείης. Codd. et edit. vett. εἰδυίης corr. J. Scaliger. εἰδυίης. Br. qui in Lectt. probat conjecturam Valkenarii Ἰκπειίης. Hesych. Ἰκπία. Ἀρσινόη, ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή. Emendatio doctior quam probabilior. Scripsi duabus litteris mutatis: αἰδοίης . . . Ἀρσινόης. venerandas. Obiter corrige in Oracul. Sibyll. p. 121. αἰδῶ δὴν προλιπόντες, ἀναιδεῖην ποθέοντες. pro vulgari: αἰδοίην. In Poëmate Eudociae de S. Cypriano ap. Bandin. in Catal. Medic. T. I. p. 228. v. 53. τήνδε λαβὼν βοτάνην κύνην θαλάμου κατὰ δέσπον Κούρης αἰδέσιδες. legendum videtur: Κούρης αἰδεσίμων. — δεῦτ' ἴδετ' Ἀρ. ex emendatione Scaligeri, pro vulg. δ' εἰ τὶ δὲ τ' Ἀρ. V. 4. ἡττομένου. Vulg. οἰγομένου. Scaliger. cui correctioni favet Cod. Venet. ubi ἡγομένου. V. 5. καὶ πολ. Cod. et edit. Sensu postulante scripsi, οὐ πολλόν. quod Schweigh. in textu posuit, ut v. 6. κῶιδωνος, quam correctionem nostram Codd. nonnulli confirmaverunt. Vulgo κῶιδωνος. Crinagor. in Palat. p. 206. nr. 350. οὐποτε κῶιδων Χάλκεος ἤχησεν πλεισιτέρῳ στόματι. Cf. Schol. ad Soph. Ajac. v. 17. — V. 7. ὁκοῖος. Codd. ὁμοῖον dedit Schweigh. Mihi ὁποῖον cum Salmasio et Br. videbatur verius. V. 8. ἐξ ἰδάτων. ἀδύτων c. Scaligero dedit Schweigh. Probabilis correctio. V. 9. ἀλλὰ Κτησ. Vitium inesse huic disticho, jam olim monni; quod cur existimarem, intelligere se negabat cl. Athenaei editor. Equidem asyndeton, quod est in τίστε et δεῦτε, in tam eleganti poëmatio ne nunc quidem ferendum esse censeo, quare, una littera mutata, sine haecitatione scripsi, ἀλλ' εἰ Κτησιβίου . . qua correctione verborum structura restituitur.

Nr. 31. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 486. B. unde relatum in Append. Plan. d. p. 521. St. Br. I. 483. nr. 3. An. I. 2. p. 53a. V. 3. *ἕστο δὲ οἱ ἕς τὸδε σοί.* Br. c. Piersono. *ἕστον μετροῖν θρωδῖν.* Vulg. *ἕστος μετροῖθι θρωδῖν.* Cod. Venet. unde Schweighäuserus fecit. *ἕστον μετροῖθι θρωδῖν. consecratum parissimūque taeniis involutum.* quod jam ipsi auctori suo displicere minime dubita. Proxime ad vestigia Codicis emendavi: *ἕστον μετροῖθι θρωδῖν ... Αἰεθίων. meraces mensurae* autem ipsum est merum, Lesbio illi poculo infusum, unde odore imbutum est illud. *θρωδῖν* id quod *τεθρωδῖναι*, ut *τεθρωδῖνον ἄλσος* in Lav. Pallad. 63. *ἄμβροτα τιματα τεθρωδῖνα.* Homer. Hymn. in Apoll. 185. Cf. 'Il. ξ. 172. Optimi Codicis lectionem ignorans Porson. in Advers. p. 113. ed. Lips. vulgatam sic emendavit: *ἕστον μετροῖν θρωδῖντα.* — V. 5. *ὥς καὶ πάντων.* Codd. et edit. *ὥς καὶ πάντως.* Br. c. Piersono, improbante Schweighäusero, qui πάντων parum commodè referebat ad κύθων. Scripsi emendatione lenissima: *ὥς καὶ πάλη τῶν ἀπ' ἐκείνης...* qua admissa tollitur etiam dubitatio de lectione ἀπ' ἐκείνης, in qua ἀπὸ circumscriptionem facit. ἐπ' ἐκείνης. Schweigh. V. 6. *οἷλα γέρονος κύθων.* Cod. Venet. *οἷλα φ. κύθων.* Vulgo. *πότων.* Br. cum Piersono, (forte rectius; quamvis vulgatam quoque tueri licet. *οἷλον, τὸ κλίμα.* Canon. Prosod. ap. Herm. nr. 41. p. 429. *οἷλον* (Scr. *οἷλον*). *ἱριζέρον.* Hesych.

Nr. 32. *Ejusdem.* Ex Athen. L. VIII. p. 345. A. B. Br. II. 527. Ed. Lips. I. p. 234. An. I. 2. p. 329. V. 1. *ὀφθαλμοῖσι Κλειώ.* Codd. et edit. Athen. *ὀφθαλμοῖσι, Κλειώ.* Br. *ὀφθαλμοῖσι Κλειώ.* Toup. Causam satis gravem non videbam, cur a lectione Codd. recederem. V. 4. *τὸ δ' ὄφην μὴ μόνον οὐ λίγομεν.* Vulg. In Codd. *μὴ* desideratur. Illud non potest significare, ut Heraldus interpretatur ad Arnob. pag. 19. *videre te autem ne pronuntiare quidem audent.* Nec Toupianus lectio: *τὸ δ' ὄφην μὴ μόνον οὐ μίνομεν.* ferri potest. Scribendum suspicatus sum olim: *τὸ δ' ὄφην, καὶ μὲ τόν, οὐ σθίνομεν.* non improbante Schweighäusero. Postea in mentem venit: *τὸ δ' ὄφην ὥς μόνον σθίνομεν.* quod et propius abest a vestigiis vulgatae, et sensum efficit proximis verbis eximie congruentem. *ὄφην σθίνομεν.* ut ap. Sophocl. Aj. v. 81. *μεμνηνότες ἄνδρα περιφανῶς ὄνεις ὄφην.* Vocabula *μόνον* et *μύρον* permutata vidimus supra in Palat. p. 323. nr. 735. v. 5. V. 5. *λῆθοίμεθ' ἅπαντα πάλαι ποτ.* Cod. Venet. *λῆθοίμεθα πάντες.* Cod. Epitom. *λῆθοίμεθα ὥς τὰ πάλαι ποτ.* Br. c. Casaubono, quod

me non mutasse poenitet. Saltem hiatus tollendi causa δ inserendum ante *ὡς. λιθοῦμεθα πάντα κάλαι πον.* Schweigh. cum Toupio, in qua lectione πον displicet.

Nr. 33. *Ejusdem.* Ex Athen. L. XI. p. 472. F. Br. II. 526. An. II. 2. p. 327. s. V. 1. *πάροιον.* cod. epitom. *παρ' οἶνον.* vulg. ut supra nr. 28. Vid. Valkenar. ad Herodot. p. 188. 49. ad Callim. Eleg. p. 15. et 262. V. 2. *εὔροισιν.* Scribendum videtur, *εὔροισι' ἄν.* quod cum grammaticorum praeceptis et cum proximis verbis melius conspirat. V. 4. *μεσῶζην.* Cod. Venet. et editt. vett. *μισῶ ζῆν.* emendavit Casaubonus. *ἐς κενόν.* Vid. Wessel. ad Diod. Sic. T. II. p. 324. 75. Hanc dictionem recte mihi restituisse videor in Fr. Aristophanis: *ἦλθε δ' ἐς κενόν "Απανθ' ὅμως.* in Additam. An. in Athenae. p. 284.

Nr. 34. *Ejusdem.* Ex Athenaeo L. IV. p. 176. C. Br. I. 484. nr. 7. An. I. 2. p. 339. s. Corruptissimo huic epigrammati Cod. Venetus nihil praesidii affert, ubi v. 1. *τοῦτο* deest. *ἐπηριονον* ὅ. Idem Cod. V. 2. *μιμωμένην.* Idem. *μίμω κῆν.* editt. vett. *μίμων* Br. c. Toupio, quod Schweigh. admisit. V. 3. *εἶχε καὶ οἰκίπαλον εἶόν.* Vulgo, nec membranae, ut videtur, discrepant. Emendationem nostram, *τεφλός ὑπαὶ γήρως ᾤχωντε, Σκίρπαλον νῖος.* admisit Athenaei editor, ita tamen, ut *οἰχωντε* praeferret, quod minus a vulgatae ductibus abhorret. Ap. Sophocl. Aj. 893. *οἰχων' ὄλωλα.* Suid. *ᾤχων' ὄλωλα.* Vid. Lobeck. pag. 371. In Aeschyli Pers. v. 13. *πᾶσα γὰρ ἰσχυρὲ Ἀσιατογενὴς οἰχωνεν.* vett. editt. *ᾤχωντε.* V. 4. *νῆπιόν τ' ἐνάλες.* Vulgo. *νῆπιόν τε καλεῖ.* Cod. Venet. Tum *οἰκίπαλον ἐνπάλαμον.* Hinc Casaubonus: *νηπιάχόν τ' ἐνάλες Σκίρπαλος Εὐπάλαμον.* quam correctionem Schweigh. in textu posuit. *νῆπιον οὐκ αὐλεῖν Σκίρπαλον.* Br. quod Casauboniana correctione deterius. At nec hanc ex omni parte veram esse, apparet ex vitioso nexu sententiarum. Quare scripsi, syllaba, quae excidit, repetita: *νῆπιον ὃν γ' ἐνάλες Σκίρπαλος Εὐπάλαμον.* Scirpalus filio Theoni, boni ominis causa, praeter verum nomen, etiam *Εὐπάλαμον* nomen tribuerat, quod ille postea eximie implevit. V. 5. *ἀσιδεῖν αὐτοῦ.* Vulgo. *ἀσιδων.* Schweigh. c. Casaubono: *quum ejus natales caneret.* Verbum rei, de qua agitur, non satis convenit. Scripsi: *κυδαίνων αὐτοῦ τὰ γενέθλια.* quod erunt fortasse, qui audacius factum censeant. — *τοῦτο γὰρ εἶχε.* Vulg. *εἶχεν.* Cod. Venet. *εἶπε πᾶσαν.* Schweigh. *εἶπε τοῦνομα* Casaubonus; quo additamento opus non esse, docui in Animadversionibus ad h. l. et

T. III. 2. p. 8a. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 352. Sed *εἴγε* fortasse in *εἰλε* mutandum: *illud enim elegit, praecepit nomen*. quumquam hac significatione unitatis est *εἰλε*. V. 6. πᾶν μαρπὺν ἦδυσμα σιγῶντων. editi. et Cod. Venet. qu' tiam ἦδυσμα habet. τούτομα, τὴν μαλπὺν ἦδυσμα σημαίνων. Cassub. ἔτο πανημερίων ἦδὲ μάσημα νιων. Toup. et cum eo Br. Quod olim v. jeci: τὴν παλαμῶν (aut παλαμῶν) ἀρετῶν .. σημαίνων. mihi nunc quoque videtur verum, primum ob sensum, quum sic nomen *Εὐπάλαμος* discrete explicetur, tum ob litterarum similitudinem. Nam in *αρετῶν* latere *ἀρετῶν*, vix est quod dubites; et in litteris quoque *πᾶν* ejus lectionis, quam nos probamus, vestigia sunt non obcura. *παλαμῶν ἀρετῶν* dictum ut ap. Pindar. Pyth. X. 34. ἰμνητοῖς οὐτοῖς ἀνὴρ γίνεσθαι σοφοῦς, Ὅς αὖν χειρὶν ἢ ποδῶν ἀρετῇ κρεττόσας. Anacr. in Palat. p. 165. nr. 135. μῦθμα ποδῶν ἀρετῆς. — *αἰσῖμα*, quod in textu dedi, debeo cl. Schweighinsero, qui in Animadversis. p. 657. corrigendam suspicatur: πῶσιν τὰν ἀρετῶν αἰσῖμα σημαίνων. V. 7. γλείψους emendabat Cassub. accinentibus Toupio et Brunkio. Restitui lectionem Cod. et editi. vet. *Γλείψης*. Vid. Schol. Theocr. Eid. IV. 31. Plutarch. T. II p. 397. A. V. 8. τῇ τὸν ἐν. Vulg. καὶ τὸν ἐν. Stephan. quem sequor equidem ἢ τὸν praetulit Schweigh. ἐν ἀρχῇ τοῖς. Cod. Venet. ἀρχή τοῖς. Vulg. ἀρχίβοῖς. Br. c. Toupio. — Quaedam *Hedyli* Fragmenta, etiam ex Epigrammatis, collegi et emendavi in Catal. Poetar. T. III. 3. pag. 900.

Nr. 35. *Herodici*. Ex Athen. L. V. p. 222. A. Append. Plat. p. 524. St. Br. II. p. 65. An. II. 1. p. 194. 2. V. 3. γυναιξόμυθους. Plato in Gorg. p. 585. D. de homine vitam publicam philosophiae causa fugiente: καταδιδόνει τὸν λοιπὸν βίον βιώναι μετὰ μισανίων ἐν γυνίε τῶν ἢ τετάρτων ψιθυρίζοντα. quem locum plures expresserunt, quos vid. ap. Wyttenbach. in Bibl. cr. P. XII. p. 7. 2. Adde Thomist. pag. 265. B. ἐν γυνίε μόνῃ πρὸς τὰ μισάνια ψιθυρίζει. p. 284. B. ἐν γυνίαις καταδιδόναι ἢ χηραμοῖς. p. 300. A. ἰδοῦναι τὰς γυνίας. Andronic. ap. Nicephor. Gr. p. 6. C. σπύται καὶ γυνίε μάλα προσήκοντες οἱ ἀνδρες. Liban. T. III. p. 15. 6. καὶ γὰρ οὐ τῷ γυνί (scr. τῇ γυνί) ἔστι ἀναγορεῖν σοι, ὅτι ἄρα καταδίδεις οὐτοῖς τις γυνίαν (sic Reisk. pro ἀγνίαν) καὶ δόξας ἐπιδοῖς, καὶ καταλαβὼν ὅρκους τοὺς συνόντας, ἢ μὲν (ἢ μὴ vulg. correxit Reiskius) ἀρῶνται τὴν ἀπόστασιν. V. 4. καὶ σπύται. vulgo et in editi. καὶ τὸ σπύται. Br. c. Pierseio. V. 5. δεσπόμενοι. Hoc sensu Maxim. περὶ

καταρχ. 363. *πρηνῆς θυρὸν συνεπέμφειλον*. Hesiod. Theogon. v. 440. οἱ γλαυκὴν συνεπέμφειλον ἐργάζονται. Cf. Bund. ap. Athen. p. 364.

Nr. 36. *Theaeteti*. Ex Diog. Laërt. p. 242. Append. Planud. p. 525. St. Br. II. 251. nr. 2. An. II. 2. p. 242. V. 1. ὁ δ' ad eundem refertur, qui praecessit; cuius usus, a grammaticorum canone abhorrentis, exempla quaedam sunt apud Homerum; plurima apud Herodotum. Vid. ad Palatin. p. 88. nr. 4. Hinc tamen nemo facile tueatur locum Aeliani V. H. III. 16. 5. 6. *συνεβούλευον ὁ Πίνδαρος Ἑρσίοις, ἐκδήσαντας ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν τευχῶν θώμυγας . . . ἀουλίαν διὰ τούτων ἐπινούον τῇ Ἑρτίῳ*. Ὁ δὲ συνεβούλευε προσελθόντας δεῖσθαι τοῦ Λυδοῦ, ubi legendum suspicor: Ὡς δὲ συνεβούλευε. V. 3. ὑποδέξω. Vulg. ἐπαδέξω. Br. c. Casaubono. Dedi, quod propius abest a vulgatae ductibus, ἐπόδεξαι. V. 4. καὶ ζῶει κείθι ἐν εὐθυμίῃ. Vulgo. Hermann. ad Orph. p. 770. ut et hiatum tolleret, et vitium metricum in εὐθυμίῃ, scripsit: καὶ κείθι ζῶει ἐν εὐρυθυμίῃ. καὶ κείθι, ut Paul. Silentiar. in Palatin. p. 122. nr. 226. Vid. not. ad ep. Agath. in Pal. p. 87. Pro εὐθυμίῃ Br. εὐτυχίῃ malebat. Utraque correctione lenior fortasse: καὶ κείθι ζῶει ἐν εὐδαιλίῃ.

Nr. 37. *Ejusdem*. R. Diogen. Laërt. L. VIII. 48. pag. 525. Append. Planud. p. 525. St. Br. III. p. 151. Ed. Lips. T. II. p. 229. An. II. 2. p. 244. V. 2. εἰ κατέχεις. si mente et memoria tenes, si nosti. Theophr. Char. c. 27. καὶ τῶν Ὀμήρου ἐπῶν ἐν μόνον κατέχειν. Vid. Casaubon. ad Athen. pag. 19. (Anim. ad L. I. 9. pag. 69. ed. Schweigh.) Hinc Plutarch. T. X. p. 35. ed. R. ἐν κατέχει τοῦτο γίγνεται καὶ μνήμη. Frustra olim de sinceritate lectionis dubitabam. — Nr. 38. *Theocriti Chii*. Ap. Eusebium in Praeparat. Evang. XV. 2. p. 793. A. V. 1. 2. est ap. Diogen. Laërt. V. p. 274. Append. Planud. p. 523. St. Br. I. 184. An. I. 1. p. 374. s. V. 1. Ἐρμείον εὐνοῦχον ἢδ' Εὐβούλον ἄμα δούλον. Diogen. ubi v. 2. σῆμα. Dedi lectionem Eusebii cum Brunkio. In Ἐρμείον media corripitur, ut in Ἀλφειός. Palat. p. 472. nr. 683. et in ἐπαιῇ saepissime. Recte monuit Rossius in Comment. Laert. p. 83. Hermism et eunuchum et servum Eubuli fuisse. — Nr. 39. *Theonis Alexandrini*. Hoc poematization, quod in Append. Plan. p. 494. St. legitur, Br. non dubitavit Theoni tribuere ei, qui commentarios scripsit in Ptolemaei Magnum Constructionem. Br. III. p. 4. Edit. Lips. III. p. 225. An. II. 3.

κίραμοι. Sic Plutarch. T. II. p. 129. B. ἄλογοι γὰρ ἰσχοῦσιν ἀθυρίας καὶ φόβοι, πολλάνκις . . . τὰς ἐλπίδας ἄφνω κατασβεννύουσαι. Heliodor. L. I. 22. p. 37. ed. Cor. λαίλαπες συμμιγῆτε καὶ πρηστῆρες τὴν θάλατταν καταγίζουσαι. Herodot. II. 22. ἰκτῖνοι δὲ καὶ χελιδόνες δι' ἔττος ἰόντες οὐκ ἀπολείπουσι. His omnibus praeivit Homer. Od. β. 283. οὐδὲ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, "Ὅς δὴ σφί σκεδόν ἴστιν. Apud nostrum tamen fere malim χαριζόμενα.

Nr. 42. *Juliani Imperatoris*. Ex Cod. Bibl. reg. edidit Salmas. in Plinian. p. 726. D. E. Br. T. III. p. 332. Edit. Lips. T. III. p. 111. nr. 3. An. II. 3. p. 190. V. 1. verba τῶν ἀνατόρων μέσον mediam frontem inter tempora significare videntur. — Nr. 43. *Juliani Aegyptii*. Legitur in primis Palat. Cod. foliis. Br. II. 496. nr. 13. An. II. 3. pag. 377. — Nr. 44. *Hipponis*. Apud Clement. Alex. Cohort. p. 48. 32. Br. III. 330. Ed. Lips. T. I. p. 102. An. I. 1. p. 336. V. 2. ἐποίησιν. Clem. ἐποίησε. Br.

Nr. 45. *Callimachi*. Ap. Athen. L. VII. p. 518. B. C. Append. Plan. p. 514. St. Br. I. 468. nr. 31. An. I. 2. p. 282. Cf. Conr. Gesner. de Aquatil. p. 624. Quaedam in hoc epigrammate infelici successu tentavit V. D. in Actis Erudit. an. 1748. p. 407. V. 1. παλαίτερος. παλαιτέρων οὐνομα Callimach. in fragm. CLXIII. παλαίτερα φάρσα Nonn. Dion. II. p. 58. 28. παλαιτέρων corripbat Bentl. probante, ut videtur, Schaefero Meletem. p. 44. Mihi in mentem venerat: Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρεῖτι, πάλαι τέρος. i. e. λεπτός. Vid. Hesych. in τέρον. Goettlingius in Animadvers. crit. in Callim. epigr. Jenae. 1811. p. 5. tentabat: σάλου πάρος. ut antithesis fieret disertior. οὐν μοι. Cod. Venet. ms. vulg. V. 3. ναυτίλον. ναυτίλον malebat Toupus in Emend. in Hes. T. III. p. 295. — V. 5. λιπαρὴ θεός. vera lectio. γαλήνη sive γαληναίη et maris est tranquillitas et dea. Frustra Brunkius, Lennepio praesunte: εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ, θεὸν αὐτὸς ἐρίσων Ποσειν αἰεί, ὡς καὶ τοῦνομα συμφέρεται. — οὐλος tuetur Goettling, commode afferens locum Etym. M. p. 472. (428. ed. Lips.) "Ἰουλος τὸ πολύπον ζῶον . . . ἢ ἀπὸ τοῦ ἵνα οὐλον καὶ πυκνόν, ἢ ἀπὸ τοῦ οὐλος καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι. V. 6. ποσειν ἔν ὥπερ καὶ τ. vulgo. ποσειν ἔν ὥστ' ἔργῳ τοῦν. Cod. Venet. unde Hermann. ad Orph. pag. 771. ποσειν νιν, ὥστ' ἔργῳ . . quod reposui, aut certe reponere volui; sed in editione nostra perperam legitur ὡς ἔργῳ. Pronomen νιν referendum ad πελάγεσσιν, vel, quod malim, ad

γαλινάιν. Sic Goettlingius, qui comparat Nonn. Dion. L. XI. 49. p. 298. *δονίαν δι πόδας καὶ χίτας ἰστέον* Ἀρταίης ἀνίσταται ἀντίγραφῃ τοῦτα γαλινῆς. Ut hoc loco τὸν in νον mutatum est, sic in Parodia Matronis ap. Athen. L. IV. p. 135. B. οὐδ' ἐφθῆν ῥαῖος τὸν ἱασιν Φοῖβος Ἀπόλλων. verissime Scaliger correxit, νον, ἀσσι δὲ Φ. Ἀ. Etiam in Fr. Alexandri Aetoli ap. Athen. L. VII. p. 296. E. Ἥλιος ἵπποις θυμῆρα δόκπον ὀπάξει . . . ἵνα δρόμον ἐκτελέσω Ἀρταίης, καὶ μὴ τιν' ἴλοι (Scr. ἔλγ) μεσηγίης ἀνίχ. Valkenarius Adonias. p. 212. C. recte emendasse videtur, καὶ μὴ νον. — V. 7. ἔς τ' ἔπειον. Scripsi ἔς τ' ἔπειον. quod Hemsterhusium quoque voluisse intellexi ex Schedis Lenzii. Dicendi usum illustravit Goettling. Ἰερλίδας. Vulg. Ἰερλίδος plures emendaverunt. Pro γένωμα μικρ Brunkium non scripsisse γενεῖμην. Sed vid. ad Palat. p. 93. nr. 33. — V. 8. οὐ τὸ περισπ. Vulg. οὐ τὸ περ. Br. c. Ernesto. Ἀρταίης. Athen. Ἀρταίῃ. Etymol. M. p. 664. (602. a. ed. Lips.) ubi hic versu legitur in περιεπέτῃ. Excidia ibi τὸ ante π. Ἀρταίῃ. Schweigh. V. 9. θαλάμας. De piscium cubili interpretatur Fiorillo L. c. p. 124. comparans Od. ε. 452. Adde Oppian. Hal. I. 159. 261. 415. De ipso halcyonis nido accipiebat Göttingius. V. 10. τίττες τ' αἰνότητος ὡς ἀλκινόης. Vulg. τίττες τὸ νοστής ὡς ἀλκινόος. Br. c. Bentl. quod adoptavi, servata tamen lectione Ἀλκινόης.

Nr. 46. *Ejusdem.* Ex Strabon. L. XIV. p. 638. Eustath. ad Ἰλ. β. p. 250. Sext. Empir. adv. Gramm. I. 2. p. 225. Br. I. 469. nr. 34. An. I. 2. p. 286. De poemate in Oechaliae expugnationem agitur. V. 1. πρωτόν πόνος. Sext. probante Bentlejo. Τοῦ Σαρπὸν πόνος. Strab. et ex eo Eustath. fortasse ne in ipso epigrammatis initio metrum violaretur. In ultimo tamen versu omnes consentiunt in γράμμα Κρεσφύλῃ. — Θεῖον αἰδόν. Sext. Ὀμηρον. reliqui. — Partem vers. 3^{am} laudat Etym. M. in γράμμα. p. 210. (218. ed. Lips.) Cf. Valkenar. ad Ammon. p. 57. a. — Nr. 47. *Cratetis Thebani.* Ex Juliani Imp. Or. VI. p. 199. D. VII. p. 215. B. C. Br. I. 187. nr. 6. An. I. 1. p. 382. V. 3. χόρτον αἰὲ ἔρν. Julian. l. pr. ἐμὴ συνελή. loco sec. In versu exitu: ἢ τί μοι αἰεὶ Χωρίς δουλ. L. loco pr. καὶ δότε χωρὶς δουλοσύνης ἢ δὴ λυόν.

Nr. 48. *Leonidae Tarentini.* Ex Stob. Flor. Tit. CXIX. p. 600. Gem. p. 493. Grot. Br. I. 236. nr. 63. An. I. 2. p. 118. V. 3. εὐδένος πλῆτος πλάνης. Vulg. Scripsi, praetermissis conjecturis, quibus

ipse hunc locum olim vexavi, οὐδ' ἀνέπλεως, ex lenissima correctione Boissonadii ad Marini Vit. Prool. p. 82. V. 4. ἰθεὶα δὴ μάλιστα. Vulg. Particulam adversativam requiri recte existimans Wakefieldius, emendabat: ἰθεὶα δ' αὖ μ. Minore mutatione scripsi: ἰθεὶα δ' ἢ μάλιστα, i. e. ὡς μάλιστα. Sic ἢ ῥᾶστα Xenophon Memor. II. 1. 9. ἢ τάχιστα. Id. Anab. VI. 5. 13. ἢ ἄριστον. Id. Cyrop. VII. 5. 82. ἀπλὴν οἶμον εἰς αἶδον φέρειν dixerat Aeschyl. in Telepho. Vid. Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 221. — Nr. 49. Luciani. In Operibus Luciani T. III. p. 674. (T. X. p. 36. ed. Bip.) Br. II. 309. nr. 5. An. II. 2. p. 411. V. 1. ἔγραψα. Vulg. ἔγραφα. Br. c. Dorvill. ut in Palat. pag. 433. nr. 434. ἄλλος δ' Χίος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα. V. 3. διάκριτον. corr. Guyet. et Menag. improbante Dorvillio et Toupio in Em. in Hesych. T. III. p. 477. Hesych. διακριδόν· ἐν διακριτοῖσι ἄριστον.

Nr. 50. Marcelli. Ex marmore a pluribus edito, a nemine autem accuratius quam a Viscontio (in Iscrizioni greche Triopce. Romae. 1794. fol.) Br. II. 300. sub nomine Herodis Attici. An. II. 2. p. 366. Marcello, cui proxima Inscriptio diserte tribuitur in ipso marmore, hanc quoque vindicavi, secutus iudicium editoris doctissimi, quem vid. p. 73. sq. V. 2. ... ΛΑΙΚ. Marm. unde vulg. ἐλάει. Probabilius Viscont. ὀράας. De ὀράαις cogitabat Casaubonus, probante Valkenario ad Callim. Eleg. p. 183. Archiloch. in Eclog. Stobaei T. I. pag. 122. οὐ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὀράας λειογὰ καθεύμιστα. V. 3. ἐκατοντοπύλοιο. Marmor. ut πεντηκοντόγων. Homer. 'Il. IX. 575. Vulg. ἐκατονταπύλοιο. V. 4. πεισὸν et πειμησατε. Marm. qua orthographia nihil in marmoribus frequentius. μειρὸν et γεινεται legitur in Marmore ap. Pocock. Inscr. an. Cap. I. ubi scribendum videtur: Αἶδον προθύμως δ' παρέχεις, ἢ μὴ δίδου· παρὰ γὰρ τὸ μικρὸν γίνεται πλήρης χάρις. V. 6. ἐν ἀθανάτοις ἀλεγθοῦν. Marm. ἐν ἀθανάτοις ἀλέγοθον. Salm. quem Br. sequi maluit, quam suum ipsius acumen, quò veram lectionem bene investigaverat. Pindar. Ol. II. 142. Πηλεὺς σε καὶ Κάδμος ἐν τοῖτοις ἀλέγονται. ἀριθμοῦνται, σιγκαταλέγονται ἐν τοῖς εἰσεβάσι. Schol. — V. 7. ὡς οὔτε. Marm. ὡς δ' ὄτε. corr. Visc. V. 15. ἐπὶ οἱ. Marm. ἐπεί οἱ Visc. ex correctione, quam metrum respuit. Vid. Hermann. ad Orph. pag. 782. V. 18. ἀτρεῖες. Marm. ἀτρεῆες. Br. c. Salm. quod servandum putavi. Sensus esse debet, non contemnendas esse poenas Parcarum, sed valde timendas. Comparant Euphorion. ap. Hermog. p. 135. καὶ ἀτρεῖα δῆμον Ἀθηνῶν.

V. 19. ἀναθῆν. Marm. ἀναθῆν. Salm. Br. Visc. V. 25. γενεάεσα. Marm. unde ἤεν fecit Visc. quam formam particulae disjunctivae exemplis vellem probasset vir doctissimus. Salmasius ἦ ἐν αἰῶσι pro ἐς αἰῶσι dictum existimabat; ut δεῦρ' ἐν χορὸν, in Dithyrambo Pindar. ap. Dionys. Halic. T. V. p. 152. 4. p. 155. 12. ed. R. Vid. Koen. ad Gregor. Cor. p. 355. ed. Lips. Boekh. Not. crit. ad Pind. Pyth. II. 1. p. 442. Quum tamen haec praepositionum enallage aeolicae et doricae dialecto propria fuisse videatur, suspicatus sum, Marcellum scripsisse, ἦ ἐν' αἰῶσι δένδρεσσιν. (sic lego c. Marmore pro δένδρεσσιν.) V. 25. PHĒEIE. Hanc lectionem qui tuentur, δμῶν maxilla corrigunt. Lenior mihi videtur emendatio Casauboni, πῆξις, praesertim quum lapidarius graecae litterae Π latinam P substituere potuerit; ut infra nr. 51. v. 33. in KHPTX latinum X graeco π substituit. De hac litterarum utriusque linguae in Marmoribus aut permutatione, aut similitudine, vid. Maxoch. ad Tabul. Heracl. p. 121. V. 28. ἐκρυες. Marm. ἐκρυες. Visc. ἔγγρες. Alii. V. 29. σερῶρ. Marm. ἰερῶρ. Br. praecedente Salmasio. Adoptavit etiam Visc. V. 30. τς ἀρχιδονιον. Marm. quam lectionem egregie explicavit Visc. Cf. Hayn. ad Apollodor. p. 822. sq. Hiatus non ferens Hermann. ad Orph. p. 758. corrigit: καὶ γὰρ Ἀθηναίη οἱ Ἐπιχθ. Mihi verisimilius videbatur: καὶ γὰρ Ἀθηναίη περ' Ἐρ. quod ob sequens ερ facile a lapidario depravari potuit. Habet autem περ h. l. vim confirmandi, ut in multis Homeri locis. At vide an necessaria sit mutatio. Gorhardius certe in Lectt. Apollon. p. 179. hiatus h. l. excusabilem arbitratur. V. 31. ἐννατῆς. Marm. V. 32. ἐκπεισσας αὐτοῖς. Marm. αὐτῶν. Vulg. unde ἐκπεύσας αὐτῶν Salm. et Br. Color in his fere, ut in Orphei Argon. 350. "Ὅς δὲ κε ἐν-θσεῖς δηλήσεται, οὐκ ἀλεγίζων, Ὀρπον ἐπερβασίη, τούτου δ' ἐπιμάτρες ἔστων Ἰθύντεια Δίη καὶ Ἐρινύες αἰνυδόρεια. quae sic distincta mihi quidem mutatione egere non videntur. Certe τούτου δὲ sincera; particulā δὲ peculiari cum vi in spodosi positā. V. 37. νειον. Marm. νηὸν dedi ex emendatione Eichstaedtii. Templum Cereris diruissae Triopas dicitur ap. Hygin. Fab. Astron. XIV. Diodor. Sicul. V. 61. p. 379. ἐνταῦθα δὲ τὸ τέμενος εἴς Ἀμήντρος ἐκκρίψαντα, εἴ μιν ὕλη καταρρήσασθαι πρὸς βασιλέων κατασκευήν. EI scriptum pro H, ut supra v. 18. Notanda brevis syllaba ante νηὸν producta. Sic ap. Dionys. Perieg. 1090. ἐπὶ νότον. Quint. Smyrn. III. 218. ἀπὸ νέκυες. et alibi. V. 38. AACΘAI. Marm. quod variis conjecturis locum dedit. ἀλλεσθαι. Salm.

Br. Visc. V. 59. *μητοι επ.* Marm. *μη τη.* Visc. Mutatio non necessaria. *επιτροχειος.* Marm. *επι τριόπειος.* omnes editt. *Ἐρινύς.* Marm. Visc. qui hanc scripturam tuetur. Vid. not. ad Palat. p. 234. nr. 188. v. 5.

Nr. 51. *Ejusdem.* Br. II. 302. An. II. 2. p. 383. V. 1. *θυβριades.* Marm. *θυμβριάδες.* Vulg. Illud tuetur Visc. qui in Schol. ad Dionys. Perieg. 352. *θύβρις* legi monet in Codd. *Thybris* ap. Latinos quoque reperitur saepissime. V. 2. *ἀμφι.* Visc. quod olim non recte probavi. *θυσοκοα.* Marm. et editt. *θυσοκόοι* malebat Salm. probante Hermanno ad Orph. p. 738. et Spitznero de Versu gr. heroico p. 153. *Μαινίδες θυσοκόοι* sunt ap. Euripid. Bacch. 224. V. 5. *συραωννα.* Marm. ultima littera detrita. V. 9. *εμβασιλευει.* Marm. V. 13. *ἀμύμονος.* Visc. c. Marm. *ἀμύμονας.* vulgo. V. 14. *ἀνηρείψαντο.* Hoc verbum restitue Maximo π. *καταρχ.* 418. de Orithya: *ὅπποτε μιν χορόν ἀγρόν ἐπ' Ἰλισσοῖο* (*Ἰλλισσοῖο* vulg.) *ῥοῆσιν Ἰσταμίνην βορέης ἀνερείψατο* (*ἀνεράψατο* vulg.), *τῆς δὲ γαίης Ἀθιδὸς ἐν νεφέσσι μεταχρόνιον* (*μεταχρόνιον* vulg.) *φορέσκον.* Quae ducta ex Apoll. Rh. I. 214. s. [Cf. Dionys. Perieg. 424. V. 16. *ἀπύστω* arcte cohaeret cum sequentibus, *ignorantes, qualem ipsis matrem fati crudelitas eripuerit.* V. 17. Scr. *ἐμαρψε,* ut est in Marm. V. 20. *μῆτιν ἐαικὼς* Visc. c. Marm. *ὅμοιος.* Br. c. Salm. ex vitioso apogr. V. 25. *ἦμος ὅτ'.* De harum particularum conjunctione cf. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 367. De *τῆμος ὅτε* dixi supra p. 420. — V. 27. Hunc versum, qui mutilus est in Marmore, *CBA . . . CKTKAO . . .* sic, ut dedimus, feliciter explevit Salmas. *σεληναίης νύκλος αἴγλης.* Pro ultima voce *αἴγλης* malebat Visc. Utrumque habet, quo se commendet. Vid. Schaefer. Meletem. p. 33. V. 28. *ΠΟ . . . ΕΝΕΡΡΑΨΑΝΤΟ.* Marm. *ποτ' ἐνερράψαντο.* Visc. *παρενερράψαντο.* Vulg. V. 29. Prius hemistichium deletum in Marmore praeter syllabam *CON . . .* Tum *ΗΓΕΝΕΞΣΙ ΓΕΡΑΑ.* unde Br. c. Salm. *σύμβολον Ἀύσονιοισιν ἐγγενέσσι γεραίων.* Visconti autem: *υἰάσιν Ἀύσονίων ἐγγενέσσι γεράα.* in qua lectione postremum vocabulum auctoritate caret. Etiam initio versus aliud quid lectum fuisse, probabile ex *ἐνόσσηται,* qui conjunctivus non habet, unde pendent. Suspicebar: *ὅς δὲ κεν Ἀύσονιοις ἐγγενέσσι γεραστός* *Ὁδ' μιν ἐνόσσηται.* Hic autem circulus (haec lunula calceo assuta), *Romanorum nobilium decus et ornamentum, non contemserit illum, quamvis Atticum.* Forma *γεραστός* est ap. Etym. M. p. 206. ed. Lips. V. 30. *ΟΤΜΙΝΟ . .*

OCCHTAI. Marm. οὐ μὴν ἐνέσσηται. Visc. ὥς μιν ἐπέσσηται. Vulg. V. 51. **TEPAC.** Marm. γίγας omnes editt. praeter Spon. V. 35. **πρωτόθρονος ἴδρα.** Haec verba inter alia metaplasmi exempla excitat G. Koen. ad Gregor. Cor. p. 443. ed. Lips. ubi Schaeferus exquisita addidit. V. 56. 37. distinctionem mutavi ad mentem Viscontii. Vulgo enim majore distinctione post *φῶνῃν* positā sensus vehementer turbabatur. Praeterea pro οὐτ' ἔτι, quod in omnibus editt. legitur, dedi οὐτε τι ad mentem Schaeferi in not. mst. Saepissime apud epicōs οὐτε .. οὐτε τι, aut οὐτε τι .. οὐτε se excipiunt. V. 40. **Ἐρχθονίδου.** Visc. c. Marm. **Ἐρχθονίδου** ὃ δὴ φίλον. Br. **CTAIΦIΛON.** Marm. **OTAIΦIΛON.** Spon. et alii. **Ἄ δ' ἂν φίλον.** Visc. qui, commata post φίλονposito, sequentes infinitivos pro imperativis accepit. V. 41. **θῶμα· θνίων ἀνίρ.** Interpunctione mutata *θνίων* cum *θῶμα* jungendum censet Gerhard. Lectt. Apollon. pag. 155. Vers. 42. **ΕΙ ΔΕ ΤΟΙ ΕΥΕΒΕΒΕCCI.** Marmor. εἰ δέ τι εὖ. Visc. *εὐδεναι.* Br. cum Salm. Scripsi, interpunctione totius loci mutata, *ἔφθ', ἐπὶ εὐεβέβει ἐστι καὶ ἡρώων ἀλγίλειν.* Sic omnia optime cohaerent, nec est, in quo lector haereat: *tu autem, si sacra facere libet (nam si quis nolit, nulla ad hoc officium necessitate adigitur) facito: nam heroum quoque curam gerere pium est.* Mutationes autem, quas admisi, sunt lenissimae, nec ulla est, cujus non plurima in marmoribus exempla occurrant. Aliter tamen doctissimus Orellus, qui in Append. ad Isocr. Or. π. ἀντιδ. p. 405. corrigendum existimat: *εἰς τοὺς ἐν-εβέβεισιν, εἰς* pro *ἰσως* est ap. Homer. *Ἰλ. σ. 520.* ubi vid. Heyn. T. VII. p. 538. Haec correctio lenitate mutationis nostram antecellit; sed ea admissa, oratio, pro meo quidem sensu, minus bene vincta est. V. 43. **μυγαρ.** Marm. V. 44. Iterum οὐτε τι scripsi cum Schaefero pro οὐτ' ἔτι. V. 46. **μὲν οἱ σῆμα δέ οἱ** corr. Hermann. ad Orph. p. 782. Corruptam esse lectionem dubitare licet in tanta locorum copia, ubi *μὲν* ante *αὶ* corripitur. Vid. not. ad Paletin. p. 150. nr. 53. V. 49. **ἵνα οἱ πάρος.** ex Marmore elicit Visc. Idem dederat Sponius. **ναὺ πάρος.** Br. c. Salm. V. 50. **χορὸν ἡμερίδων.** Achill. Tat. I. 15. p. 37. **κατάστας ἐπὶ χορῷ κώνων.** Id. VIII. 6. p. 522. καὶ κατὰ λόγον οὕτως ὁ λαὸς τῶν καλέμων χορὸς. Eustath. de Amor. Ism. L. III. p. 96. **χορὸς ἀδόντων λευκός.** Apud Coluthum v. 122. καὶ χορὸν εὐκλάδων δονήσαν ἐπὶ φηγὸν ἰσάσας, ut pro *φντῶν ἰσάας* legit Bekkerus. — *ἐλαίηντες ἀρουραι.* ut *ἐμπαιλόντες* *Ἐπίδαυρον* ap. Homer. *Ἰλ. β. 561.* Vid. Stephan. Byz. in *Ἐπίδαυρος.*

Nicand. Alexiph. v. 396. πετρήεντος ὑπὸ ῥύχθοισι θαλάσσης. Orph. Argon. v. 261. ἄλγηντι κολώνῃ. V. 55. παλαιήσιν. Marm. παλαιῆσι. Br. V. 59. αὐτήν. Marm. Saep̄ sic I a lapidariis porp̄eram insertum. αὐτῇ ε'. Spon. Visc. αὐτῇ γ'. Br. c. Salm.

Nr. 52. *Michaelis Pselli*. Ex DuCang. Additam. ad CP. Christ. ad calcem Zonarae p. 151. Br. III. 127. An. III. 1. p. 246. V. 4. εἰ παρίλθῃς. sp. DuCang. ἣν παρίλθῃς. Br. in textu; in Lectionibus εἰ παρίλθοις. Neutrum necessarium. Vid. ad Palatin. p. 122. nr. 227. v. 7. — Nr. 53. *Mnasalcae*. Ex Athen. L. V. p. 163. A. Eustath. ad 'Il. β. p. 261. Br. I. 193. nr. 14. An. I. 1. p. 407. Habetur etiam in Append. Plan. p. 524. St. — Nr. 54. *Nicaseni*. Ap. Athen. L. XV. p. 673. B. Append. Plan. p. 523. Br. I. 416. nr. 3. An. I. 2. p. 230. V. 1: ἀλλ' ἐπ' ἀρούρης. Vulg. ἀλλὰ παρ' ἥρης. Cod. Venet. unde παρ' "Ἡρης, ἰερῇ sc., dedit Schweigh. A membran. lectioni non rectdo. παρ' "Ἡρῃ δαινυσθαι est in templo vel luco Junonis epulari; ut Callimach. Fr. LXXXII. κοῦν ὧδ' Ἀρίων τῷπτεσαντι παρ Διὶ "Εθυσεν Ἀρναῖς ἵππος. Ibid. Fr. CIII. τοῦδε παρ' Αἰγίῳσι θεῷ τελίοντες ἀγῶνα. V. 3. ὑπὸ πλευροῖσι. Cod. Venetus. πλυνεῖται. Vulg. V. 4. προμάλου. Vulg. προμάλου. Cod. Ven. V. 7. εὐκλεία Schweigh. ex Cod. Ven. quod cum metro conciliari non potest. Bene habet εὐκλεία, quod in omnibus est editt. Palat. p. 251. nr. 301. εὐκλείας αἶα πέκνυθι. p. 254. nr. 331. χαρὸν εὐκλεία παιδῶν. p. 362. nr. 26. Τελλεῖλλον ἀγκυλία. Pindar. Ol. VI. 128. ποτιστάζεις χάρις εὐκλεία μορφάν. Pyth. VIII. 81. πανθάκον νῶν εὐκλεία. Musaeus v. 85. σὺ δ' ὥς Ἰδης εὐκλεία νόσσην. Homer. 'Il. β. 114. καὶ με κλέυει Δουκλία Ἀργος ἰνέσθαι. 'Il. ι. 22. Eustath. ad 'Il. p. 141. 41. συγνέκονται δὲ τὸ δυσκλεία ἐν τοῦ δυσκλεία.

Nr. 55. *Nicomedia*. Hoc epigr. cum sequente primus edidit Falconer. Inscr. Athl. Rom. 1668. tum multi alii. Br. II. 384. nr. 9. 10. 11. An. II. 3. p. 131. Titulus in marmore: τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σωστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης ὁ ἰατρός. — Nr. 56. *Ejusdem* cum titulo: τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σωστρα καὶ χαριστήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός. V. 2. ἀκραιφνέμῃ esse videtur in Marmore. ἀκραιφνέμῃ. Br. c. Salvinio. V. 7. ὀλίγη. Marm. — Nr. 57. ἄλλο. Hoc epitaphium in Nicomeden medicum edidit Gorius in Thea. T. III. p. 127. Br. II. 384. An. II. 3. p. 133. quod quamvis Nicomedia non sit, praecedentibus tamen cum Br. subjungere non dubitavi.

ἔρχομεν. Ὁρμενίη legendum esse apparet ex 'Il. β. 734. Sic Slot-
howerus emendavit. V. 73. Eustath. ad 'Il. α. p. 13. 50. de deri-
vatione vocabuli ἥρως· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τινι
τῶν παρὰ Πορφύριον ἐπιγραμμαμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τὸ· σῆμα μὲν ἐν
πόντῳ κείται, πνεῦμα δ' αἶρ' ὅδ' ἔχει. Hinc Br. olim lectum fuisse
suspicatur: σῆμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου Τ. νῆσ' Κεῖται ἀνελκιστον·
πνεῦμα δ' αἶρ' ἐπέχει. quod incertissimum. V. 82. ἔθανον. ed. pr.
St. ἔθανε. Br. V. 86. πτέρισι. ed. pr. Br. πτέρισιν. Steph. V. 87.
ἐπὶχθων. ed. pr. Br. ἐπεχθών. Steph. V. 89. οἰάγρου. ed. pr. Steph.
'Οἰάγρου. Br. V. 95. 96. Hoc distichon, quo Peplus vulgo caret,
dedimus ex Tzetz. Schol. in Antehom. v. 247. p. 37. — V. 97. 98.
ex Ejsdem Schol. in Homericis v. 69. p. 64. — V. 99. 100. Ibid.
v. 190. p. 73. Pro πᾶσιν ἀπ. malim, πᾶσι δ' ἀπ. — V. 101. 102.
ex Ejsd. Schol. ad Homer. v. 190. p. 73. — V. 103. 104. ex
Eodem ad Homericis v. 220. p. 75. unde proximum quoque distichon
desumptum est. V. 107. 108. ex Ejsd. Schol. in Posthomer. v. 345.
p. 128. ubi legitur: Τιθωνοῦ τέκος ἐνθάδε. unde feci, τε καὶ Ἥστ'.
V. 108. In Apogr. quo usus sum, legebatur περὶ ποταμοῦ προχοαῖον.
Scripsi πᾶρ π. προχοαῖε. Quum tamen ille fluvijs ap. Tzetam Βή-
λας appelletur, non minus probabiliter scripseris hexametrico tono:

ἐν Συρίῃ Βηλαῖον περὶ ποταμοῦ προχοαῖον.

Nr. 10. Arcesilai. Ex Diogen. Laërt. L. IV. p. 246. relatum in
Append. ed. Steph. p. 527. Br. II. 62, nr. 1. An. II. 1. p. 188.
V. 3. θνατῶν. Vulg. θνατῆ. Cod. reg. ap. Br. V. 4. ἀειδοτέρη.
Vid. ad Palatin. p. 534. nr. 195. v. 6. — Nr. 11. Ejsdem. Diogen.
Laërt. l. c. Br. II. 62. nr. 2. An. II. 1. p. 188. Hoc epigramma
facile adducar, ut ipsius Diogenis esse credam, cujus stilum mihi
agnoscere videor. Etiam diversorum metrorum commistiq. eidem est
propria. V. 2. ὃ Μην. καὶ Μην. malit Ign. Rosius in Commentat.
Laërtianis p. 67. — κατανάδη. Κατανὰ δὲ corrigendum suspicabatur
Stoschius in Antiqq. Thyatir. p. 43. cf. eundem p. 266. Viri doctis-
simi interpretationem exhibui in Addendis T. III. Γ. II. p. 467. s.
quam, ut videtur, ignorans Ign. Rosius etiam in Κατανὰ δὲ inci-
dit. — V. 4. ὡς δεινὸς ἀνδρῶν, ἔφη sc. Anaxoragas significatur.
Orellius in Append. ad Or. Isocr. π. ἀντιδ. p. 402. metrum in vulgata
violari existimans, corrigendum suspicatur: ὡς αἶνος δεινῶν. quo tri-
metri jambici ratio evertitur. αἶνος tamen in his latere, suspicatus est
etiam Porson in Adversar. p. 121. ed. Lips. ὡς αἶνος ἀνδρῶν pre-

habiliter corrigens. Si quis vulgatam *δεινὸς ἀνδρῶν* tueri velit, is comparaverit *δαίμονι παιδῶν*, quod est ap. Moschum Eid. IV. 62. *ἡ φονίη δακρύων* in Palatin. p. 358. nr. 2. et plurima alia hujus generis, quae vid. ap. Porson. in Suppl. ad Praefat. in Euripid. Hec. p. LIV. sq. ad Phoen. v. 1730. Schaefer. ad L. Bos p. 188. sq. V. 5. In *Εὐδαμος* media male corripitur. Quod, si Diogenis epigramma est, ejus negligentiae tribui debet; sin alius poëtae, facile correxeris: *οἴμα δέ τοι τόδ' ἔρεξ' Εὐδαμός ἀριτρεπής*. numeris non admodum bonis, melioribus tamen quam in vulgata. Menodorum Eudami servum (*πενέστην*) fuisse existimat Rossius.

Nr. 12. *Archelai*. Ex Antigon. Caryst. c. 23. p. 55. Br. III. p. 330. In ed. Lips. II. 58. An. II. 1. p. 180. — Nr. 13. *Ejusdem*. Ex Antig. Car. I. c. ubi vulgo: *σφήκας δὲ ζώων οἶα τ. φ.* unde *σφήκας* fecerunt. *σφήκας* ἰδὲ ζώων. Meursius. *σφήκες· ἰδὲ ζώων*. Br. Hunc locum attingens Bastius in Epist. crit. p. 82. s. conjecturam proferat, nescio cujus, minime probabilem: *σφήκας ἰδὲ ζωὸς οἶα τίθησι φόνους. vespas en vivas ut natura faciat*. Dnabus litteris leviter immutatis veram lectionem restitui: *σφήκας· ἰδ' ἐξ οἶων οἶα τίθησι φόνους. Ex equi cadavere hanc sobolem, vespas, enatam scribite* (dicite): *vide autem, qualia ex qualibus natura designet*. Sic veteres loquuntur. Themist. p. 206. D. *ἐξ οἶων εἰς οἶα τῇ βασιλείᾳ προμηθεύει μετεκληύθασιν*. Liban. T. IV. p. 337. 9. *γεννώσκοντες ἐξ οἶων οἶοι γηγόναντες*. Ibid. p. 415. 16. *οἶα ἀνθ' οἶων πομίζεσθαι*. Ibid. p. 731. 10. *εἰδὼς οἶων ἐφ' οἷοις ἔργοις ἐπιγραμμάτων τρέφεσθαι*. Ibid. p. 795. 22. *ἀνθ' οἶων οἶα ἡμῖν γιγνέσθαι*. Sophocle. Trachin. 996. *οἶαν ἀνθ' οἶων θυμάτων χάριν ἤνυσσας*. Ib. 1046. *οἶαις οἶος ὦν ἐλαύνεται*, Cf. Wytttenbach. Bibl. cr. III. 2. p. 21.

Nr. 14. *Ejusdem*. Ex Antigon. Caryst. c. 96. p. 146. Br. III. p. 330. Edit. Lips. T. II. p. 58. An. II. 1. p. 179. s. V. 1. *σφαργίζεσθαι*. edit. pr. *σφαργίζεσθαι* est in Cod. ut Meursius correxit. Vid. Bast. Epist. crit. p. 88. ed. sec. *σφαργίζεσθαι* suspicabatur Niclasius. V. 2. notanda primae syllabae in *μυελού* correptio. Huc tamen vitio medearia verbis transpositis: *ἀνδρὸς γὰρ νόλης μυελού ἐν ῥάχυν*. V. 4. distinctione post *τέρας* posita, *τεθνεότος* junxi cum *ἔλκων*. Praeterea pro *ὅς λάβη* legendum suspicor, *ὡς λαβείν*, aut saltem, *ὡς λάβη*. ut sensus sit: cadavere resoluta putredine, ut per mirificam mutationem (*ἐκ τεύτου τέρας*) novum spiritum ducat. Tum *ἔλκων*

dei dei p̄is. verissime iudicans, hac correctione elegantem enim antithesin inter Ἀσπίς et Ἰακπῶν, et v. 7mo emendandam opportunè præcidi. Imprimis autem hoc placet, quod sic verba. αἶψα ἐν παντοῦ, ad potius referuntur, non, ut in vulgata, ad Δαῖον int. Hanc igitur viri doctissimi sententiam amplectens, scripsi, una Latina inserta: Ἰακπῶν, οὗ δὲ πᾶσι . . . post cuius autem distinctionem cessavi. Nominativus locum vocativi tenet, ut alibi suspicabam. Vili ad Palat. p. 170. et 191. p. 578. nr. 64. Cæterum incidit in eundem locutionem Toupins Em. in Suid. et Hesych. T. II. p. 584. not. pro-rem tamen correctionem suam præferens. — V. 8. Ἰὸν δὲ ἐπὶ τῇ ἑλ. Ἰππῶν γῆρας. Vulg. et in Codd. Ἰὸν δὲ ἐπὶ Νείλῳ καὶ ἑλ. γῆρας. Br. c. Casanbono et Toupio, metro vacillante; quævis syllabæ huius productionem arte ὅ defendas exempla, quæ congruunt ad nr. 12. v. 57. Sed recte mihi emendasse videor: Ἰὸν δὲ ἐπὶ τῇ Νείλῳ καὶ ἑλ. γῆρας τῶν. Ut hoc loco γῆρας ortum ex τῶν, sic in Palat. p. 52a. nr. 14. οὐρανόθεν scribitur, pro τῶνθεν. Νείλῳ τῶν, autem latus Aegypti designant, ἀσπίδος δὲ καὶ τῶν, ἔξω δὲ καὶ γῆρας καὶ βλάστη τῶν, secundum Strabon. L. XVII. p. 720. T. VI. p. 425.

Nr. 65. Eundem. Br. II. 49. nr. 15. An. II. 1. p. 147. ex Athen. L. X. p. 412. E. Integrum esse epigr. dubitabat Heynium. V. 1. καὶ οὐδὲν. Vulg. καὶ καὶ οὐδὲν. Br. c. Canab. ἐν ἀνακτοῦσιν: corrigi Coray ad Plistarch. Vili. T. II. p. 561. quod compositionem alibi non occurrit. V. 3. αἶψα. codd. et edit. αἶψα scem postulat Br. c. Casanbono. — Nr. 66. Eundem. Br. II. 528. Edit. Lips. II. p. 5a. nr. 154. An. II. 1. p. 148. ex Tzetze Chil. VII. 662. p. 155. unde emendatum in Ia. Vossii Opp. T. IV. de Histor. Gr. p. 157. V. 2. ἀσπίς. Tz. V. 3. Ἰακπῶν. Idem. Ἰακπῶν vim adverbii habet, ut ap. Hesiod. Scut. v. 149. ἀδύρτω πᾶσι καὶ τῶν Ἰακπῶν. V. 4. post ἑλ. Br. plene distinxit, et iterum post ἑλ. καὶ, καὶ post ὅπως distinctione posita. Verbis sic, ut facimus, distinctis sensus expeditur. V. 7. αὖ καὶ. Tz. q̄ καὶ. Br. c. Vossio.

Nr. 67. Eundem. Br. II. 51. nr. 21. An. II. 2. p. 158. Ex Athen. L. VII. p. 318. D. Append. Plin. p. 52a. St. V. 1. ἐν τῶν. Vulg. Non dubito, Possippum scripsisse ἐν τῶν. Templum Arminis ad maris litus jacebat. Vili. Strabon. L. XVII. p. 1152. B. Sic τῶν in τῶν deperatum in Palat. p. 417. nr. 362. v. 15.

Ap. Philostr. Jun. Imagg. XI. p. 881. edebatur ante Olearium: ἡδὲ ἐκπαίονσα τῷ ποταμῷ ναῦς ὑπὸ πολλῶ τῷ ῥοδίῳ τῆς εἰρεσίας. Ille ἐκπαίονσα τῷ ποταμῷ dedit. Scribendum potius: εἰσπαίονσα τῷ πόντῳ. i. e. εἰς τὸν πόντον. De verbis ἐκπαίειν, εἰσπαίειν et ἐπεισπαίειν vid. Intrpp. ad Gregor. Cor. p. 403. s. Ap. Achill. Tat. IV. 18. p. 184. τὸν τρύπον τοῦ πόντου. Ed. princ. et Cod. Monac. τοῦ ποταμοῦ. V. 3. Ζεφυρηίδος ἀκτῆς. Ζεφυρίτιδος ἀκτῆς corr. Valken. ad Callim. Eleg. Fragm. p. 165. Stoph. Byz. in Ζεφύριον. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀραυνὴ Ζεφυρίτις. Catull. Eleg. ad Ortal. v. 57. *Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat, Grata Canoptis in loca littoribus.*

Nr. 68. *Ejusdem.* Br. II. 50. nr. 17. An. II. 1. p. 151. ex Athen. L. X. p. 414. D. E. V. 1. βορόν. recte sic Cod. Epitomes. βόρον editt. et Br. Hesych. βορός, πολυβάγος, ἀπληγος. Cf. Foes. Oecon. Hipp. p. 78. V. 2. παννυχίην. Vulg. παννυζίην. Br. πανδοχιμήν. Salm. probabiliter. Sic in Plan. p. 213. nr. 31. v. 2. πανδοχίης. in marg. γρ. παννυχίδος. Sed quid est κορώνη πανδοχιμή? Scribendum suspicabar: οἷα κορώνην, Πανδοχιμήν αἶτην, ῥωγὰς ἔχει κάπετος. Horat. I. Epist. XV. 31. *Maenius ... perniciēs et tempestas dāra-thrumque macelli, Quicquid quaesierat ventri donubat avaro.* — αὐτῇ ῥωγὰς. editt. vett. αἶτη. Casaub. V. 3. ἐν τρύχῃ. Cod. Venet. εὐτρύχῃ. editt. vett. ἀλλὰ σν. Schweigh. V. 4. καὶ χρῆα εἰς τήν. Vulg. καὶ χρῆα ἐστῆλην. Cod. Venet. καὶ χρῆς στῆλην. Br. cum Salm. V. 5. εἰπόντες οἱ. Vulg. εἰ ποτὲ σοι. Br. cum Salm. V. 7. ὁ τρίξ διαφθείρας. Vulg. ὀτριχίδι φθείρας. Cod. Venet. ἄθριξ, εὐφθιρος. Salm. ὠχρός, διαφθείρας. Br. c. Toupio. Recēpi διαφθείρας, quod a cod. lectione proxime abest. Varro de R. R. II. c. 11. p. 270. *cujus usum apud antiquos quoque Graecos fuisse apparet, quod in tragœdiis senes ab hac pelle διαφθείρας, et in comoediis, qui in opere rustico morantur.* Lucian. Tim. §. 8. T. I. p. 79. ed. Bip. διμελλίτης καὶ διαφθείρας. V. 8. ληναίην. Vulg. ληναῖκον. Br. cum Casaubono. ὑπὸ καλλιόπην. Vulg. ὑπὸ τὸν κάπετον. Casaub. ἐπόγκιον ὀπῆν. Salm. ὑπὸ κοῖλον ὀπῆν. Br. cum Toupio; in qua lectione generis offendit discrepantia. Quod in marg. posui, ὑπὸ κοιλιάδ' ὀπῆν, nunc displicet. Apud Phocylidem enim π. νουθ. v. 161. ἡ θρυὸς ὠγνίγης κατὰ κοιλιάδος, novissimum vocabulum non pro κοίλῃς videtur positum, sed verba sic jungi debent: κατὰ κοιλιάδος (in cavo) θρυός. Melius foret, ὑπὸ κοιλάδα γῆς. Sed doctius aliquid et argutius latere non dubito.

Nr. 69. *Procli*. Edidit Dorvill. ad Char. p. 385. in Sicul. p. 564. Br. II. 446. nr. 5. An. III. 3. p. 74. V. 1. *ἐὐσείτην*. Dorvill. *ἐὐσείτην*. Br. Vid. ad Epigr. ex Plan. nr. 15. v. 2. V. 6. *χλαμίδα*. Cod. Dorv. *χλαμίδα* praetulit Dorv. Br. De permutatione huius vocabuli cum *χλανίδα* dixi in Animadverss. T. I. 1. p. 21. et 24. — Nr. 70. *Ptolemaei*. Servatum in Vita Arati et saepius editum. Br. II. 66. nr. 1. An. II. 1. p. 195. Cf. Catalog. Poetar. T. III. 3. p. 944. V. 1. *κατ' αἶθρην*. i. e. *αἰθέρα*. Vid. not. ad Palat. p. 402. nr. 275. V. 3. *ἀποσκοπίοι δ' ἀφ'*. Fell. in Vita Arati, et Scalig. in Manil. Cf. Villos. Epist. Vinar. pag. 79. Vulgo: *σκοποῦ δ' ἀπὸ πάντες ἄμαρτον*. In nostra lectione, quam cum Brunkio probavimus, interpunctio hiatum tolerabilem reddit. V. 4. *τὸ λεπτόλογον εκ. Ἄρατος*. Fell. et alii. *ἀλλὰ γε λεπτόλογος εκ. Ἄρατος*. Ursin. in Coll. Virgilii p. 15. ed. Valk. In nostra lectione *τὸ λεπτόλογον* substantive accipiendum, pro *λεπτολογία*. — Nr. 71. *Pythaeae*. Br. II. 244. An. II. 2. p. 241. ex Athenaeo L. XI. p. 465. D. V. 1. in *Πυθία* penultima obmutescit. V. 4. *πασσάμενος*. Vulg. — Nr. 72. *Rhiani*. Br. II. 526. Ed. Lips. I. 482. nr. 11. An. I. 2. p. 527. ex Athen. L. XI. p. 499. D. V. 1. *κωνίτιδος*. Vulg. *κωνίτιδος*. Br. c. Toupio, qui comparat *οἶνον κωνίαν*, *τὸν πισσίτην*. Galén. in Lex. Hippocr. Cf. Foesius in Oecon. Hippocr. p. 224. V. 2. *ἄρχιν*. Vulgo. *Ἀρχίν*. Br. *Ἀρχίνος* est in ep. Callimachi in Palat. p. 206. nr. 351. V. 3. *λεπτοτέρης .. κρέας*. Vulgo. *λεπτότερον .. κρέας*. Br. c. Toupio. Inepte. Vulgatam de hoedi macilenti carne explicat Schweighäuserus. Etiam *tenellam carnem* explices licet. Recte autem *ἡ ἔρμος*, ut *ἡ χίμαρος*.

Nr. 73. *Simonidis*. Br. I. 132. nr. 36. An. I. 1. p. 225. ex Athen. L. XIII. p. 573. D. E. Plutarch. T. II. p. 871. B. Cf. Schol. Pindari Ol. XIII. 52. p. 146. V. 1. *ἐλλήνων*. vulg. ap. Athen. V. 4. autem *ἐλλάνων*. Doricum Plutarchus in utroque versu exhibet. *εἰδυμάων πολιητῶν*. Athen. *ἰδυμάων πολιητῶν*. Plut. *ἐγχεμαίων πολιτῶν*. Schol. Pind. *εὐδυμάων* Pindarus ipse tuctur in Palat. p. 275. nr. 442. Pindar. Ol. VII. 27. V. 2. *Ἰσταθιν εὐχεσθαι* K. *δαιμονίq.* Athen. Recepi cum Br. lectionem Plutarchi *Ἰστασιν εὐχομένης* K. *δαιμονίq.* Schol. Pind. *δαιμονίος* et *δαιμονίq.* in Codd., ubi jota non suscribi, sed adscribi solet, nihil discrepant. Dece hoc epitheton recte tribui non videtur, puellis rectissime. V. 3. *ἐμψέτω*. Athen. *ἐμψέτω*. Plut. *ἐβούλετο*. Schol. Pind. V. 4. *πέρσας*. Athen.

Μήδοις. reliqui. *προδόμεν*. Ath. Plut. *δόμεναι*. Schol. Pind. — Nr. 74. *Ejusdem*. Br. I. 135. nr. 53. An. I. 1. p. 233. ex Thucyd. VI. 59. *Simonidi* tribuitur ap. Aristot. Rhet. I. 9. 31. — Nr. 75. *Ejusdem*. Br. I. 141. nr. 80. An. I. 1. p. 255. Ex Diog. Laërt. IV. 45. p. 253. V. 1. *διηκούσαι γάρ*. Vulg. *δ' ἄρ'*. Br. quod verum videtur. V. 2. *ἐπίσημ' Ἄρατος*. Vulg. Arato nihil cum Paris, nec metrum hoc nomen patitur. *ἄρατος*. Br. Alii aliter. Nobis vera videtur emendatio Heynii: *τῶν ἐπίσημα τράγος*. In numis Paris *capri* typus occurrit ap. Pelerin. Recueil. T. III. Pl. CVI. nr. 4. 5. 6. nec satis certa videtur sententia Sestini in Lettere T. I. p. 96. sqq. hos numos, cum ceteris, in quibus *ΠΑΡΙ* legitur, ad Parium in Mysia referentia. Cf. tamen Ekkel. Doctrin. Num. T. II. p. 459.

Nr. 76. *Ejusdem*. Br. I. 132. nr. 38. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. Tom. II. p. 869. C. V. 3. *ὑπὸ χεῖρα ὄνοατο βαρβαρικόν*. Vulg. ap. Plut. *βαρβαρικὴν* ex bonis codd. dedit Wyttenbach. nihil aliud in hoc loco nevandum esse arbitratus. Br. dedit: *ἐπὶ χειρῶν ὄνοατο βαρβαρικῶν*. Mihi non displicet, quod nonnulli codd. offerunt: *ἔκστην δ' ἀπὸ χειρὸς ῥ. βαρβαρικῆς*. — Nr. 77. *Ejusdem*. Br. I. 142. nr. 87. An. I. 1. p. 257. Servatum in primis Palatinarum membranarum foliis, quod me, quum Animadversiones scriberem, latebat. — Nr. 78. *Ejusdem*. Br. I. 131. nr. 27. An. I. 1. p. 218. ex Hephaest. Enchir. p. 40. — Nr. 79. *Ejusdem*. Br. I. 137. nr. 58. An. I. 1. p. 237. s. ex Schol. ad Hermog. p. 410. V. 1. *ἦρχε μὲν Ἀδ.* Schol. Herm. Br. *ἦρχεν Ἀδελμάντος μὲν*. Urainius rectius. Simonides in Palat. p. 257. nr. 347. *οὗτος Ἀδελμάντου κείνου τάφος*. V. 2. *ἀντιοχίς φυλή*. Schol. *φυλὴ Ἀντιοχίς*. Ursin. V. 5. 6. laudat Plutarch. T. II. p. 785. A. Cf. Valer. Maxim. VIII. 7. 13. V. 6. *ὀγδωκονταέτη*. Plut.

Nr. 80. *Ejusdem*. Br. I. 138. nr. 65. An. I. 1. p. 242. s. Ex Polluc. V. 48. p. 501. Append. Plan. p. 512. St. V. 1. *ἥς αὖ καὶ φθιμένας λιννοστιατῶ ἐν τ.* Vulg. ap. Polluc. *ἥ αὖ plures*; reliqua Salm. optime emendavit. V. 2. *ἀγρωσα λ.* Vulgo. *ἀγρῶσα*. alii. *ἀγρῶστα*. Br. Secutus sum Schneiderum recte emendantem: *ἀγρῶστὸς Ἀνκίς*. Cf. Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 274. V. 3. *τὰν δ' ἄρ.* Fortasse rectius legetur: *οὖν δ' ἀρετάν*. — Nr. 81. *Ejusdem*. Br. I. 146. nr. 106. An. I. 1. p. 267. ex Athen. L. X. p. 456. C. V. 1. *πατήρ τ' ἐρίφου*. et v. 2. *ἠρίσαντο*. Vulg. Utrumque emendatum ex Codd.

Veras lectiones jam exhibuit Steph. in App. Plan. p. 512. — *Nr. 82. Ejusdem.* Br. I. 137. nr. 56. An. I. 1. p. 235. a. ex Aristidis Orac. Tom. III. p. 645. ed. Cant. p. 3-9. ed. Ichh. V. 1. *πρίν*. Vulg. *πρίν*. Br. c. Steph. in Append. p. 513. Lectionem Aristidis restituit Homer. 'Il. 7. 101. *οὐ τίς αἰ δένεται μένος ἰσοπαλῆος.* Hb. a. 39c. *ἔγγω δ' Ἀθρυαίη γλαυκῶνδε ἰσοπαλῆος.*

Nr. 83. Ejusdem. Br. I. 146. nr. 104. An. I. 1. p. 265. ex Stobae. Flor. XCVL p. 529. Append. Plan. p. 511. V. 5. *στρίψας ἰσχυρίσθητο.* Cf. Valkem. ad Callim. Eleg. Fr. p. 265. V. 7. *ἔγξ* ex Stobaeo restituit Br. in Lectt. quum *ἔγξ* dedisset in textu cum Stephano. Tyrtae. El. I. 27. *νίκην δὲ πᾶσι ἐκόντων, Ὀφρ' ἐπαγγίς ἔβρις ὀγλᾶν ἄσθες ἔγξ.* ut praecclare correxerunt Valkem. Distr. p. 203. B. et Hermann. ad Viper. p. 954. V. 11. *σύνδης ταίης.* olim sp. Stobae. *νίκης οἷς ταίης.* Steph. et alii. *οὐδὲ ἴσων.* in vet. editt. r' jam Steph. inseruit. — *Nr. 84. Ejusdem.* Dedi in Paralipom. II. nr. 43. p. 798. ex Stobae. Ecl. Phys. I. 9. p. 230. — *Nr. 85. Ejusdem.* Br. I. 140. nr. 72. An. I. 1. p. 248. ex Pausan. VI. 9. p. 474. V. 2. *νίκη.* Vulg. *νίκῃ* cum Amaseo et Sylburg. probat Br. Vid. ad Palat. p. 608. nr. 5.

Nr. 86. Ejusdem. Br. I. 139. nr. 70. An. I. 1. p. 247. ex Hephaest. de Metris p. 64. 66. Iunioris est Simonidis. V. 1. *ἰσθμῶς Ἠλίδας* correxit Br. quia Elei ab Isthmicis ludis prohibiti finisse dicuntur. Binas Aristodemum nostrum ex Pythiciis victorias reportasse, narrat Pausan. VI. 3. 2. T. II. p. 135. ed. Pac. Hinc etiam *Οπείαντος* emendatum pro *Οπασίος*. Cf. Dorvill. Vann. crit. p. 204. — *Nr. 87. Ejusdem.* Br. I. 146. nr. 105. An. I. 1. p. 266. ex Athen. L. III. 125. C. D. V. 1. *τίς ἐσὶ ποί.* Vulg. *τῆς ἐσὶ ποί.* Br. c. Casaubon. Vulgatam taceat Schweigl. Jüser. Homer. 'Il. 2. 315. *πρόσθε δὲ αἰ πῆλοιο παρὸν πύργῳ ἐσάλειπον.* i. e. *ἐκέντησαν πολέμους.* 'Il. 2. 313. *πρόσθεν δὲ οἶκτος στρίψεο σάλεπον.* 'Il. 9. 321. *τόσσον αἰ ἄνω καθ' ἑσπέρης σάλεπον.* Vulgo plene distinguitur post *σάλεπον* et *ἐκέντησαν*. Momente Schaefero orationem continuavi usque ad μέγας, verbis sic junctis: *ἐγγύθεν τίς ἐμὲ μέγας καὶ εἴς, ἦν θεοίς ἐσάλειπον* z. c. L. V. 2. *ὥς* ob Cod. auctoritatem servavi cum Schweigh. *ὥς* Br. c. Valkenario, quam correctionem olim exemplis adstruximus. V. 3. *ἐσάλειπον.* Vulg. *ἐσάλειπον.* Br. Verius *ἐσάλειπον* Porson. ad Euripid. Phoen. v. 986. V. 5. *ἐν τῇ.* Vulg. *ἐν τῇ.* Br.

ἐμοὶ καὶ τῆς. Codd. quos sequitur Schweigh. ἐμοὶ γ' αὐτῆς. Vulgo. — Nr. 88. *Ejusdem*. Br. I. 146. nr. 107. An. I. 1. p. 168. ex Athen. X. p. 456. E. F. Append. Plan. p. 513. St.

Nr. 89. *Ejusdem*. Br. I. 133. nr. 39. An. I. 1. p. 224. ex Plutarch. T. II. p. 870. E. Simonidi vindicat Dio Chrys. Or. XXXVII. p. 459. V. 1. ὦ ξένε, εὖ. Plut. Dio. ὦ ξεῖν', εὖ. Br. Sic Simonid. in Palat. p. 244. nr. 249. ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν. Nossis ibid. p. 321. nr. 718. ὦ ξεῖν', εἰ τί γε πλεῖς. V. 2. νῦν δὲ ἀνάματος. Plut. νῦν δὲ μετ' Αἴαντος. Dio. νῦν δ' ἄμμ' Αἴαντος. Br. c. Valken. Vide an fuerit: νῦν δὲ κατ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς. i. e. κατέχει. V. 3. ἐνθάδε φοιν. νῆας. Plut. ῥεῖα δὲ φοιν. ναῦς. Dio. ubi Reiskius νῆας in textu posuit. V. 4. ἐλλὰδα ῥνόμεθα. Plut. ἐλλὰδ' ἰδρυσάμεθα. Dio. Scripsi ῥνόμεθα, qua correctione utraque lectio conciliatur. Noster in Palat. p. 244. nr. 250. Ἐλλὰδα πᾶσαν ταῖς ἀντῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥνόμενοι.

Nr. 90. *Sophoclis*. Br. I. 163. An. I. 1. p. 318. Ex Athen. L. XIII. p. 604. F. — Nr. 91. *Cornelii Syllae*. Br. in Lectt. p. 267. Edit. Lips. T. II. p. 66. An. II. 1. p. 198. Appian. de Bello Civ. I. c. 97. T. II. p. 138. ed. Schw. V. 2. ὡς εἶδον. Vulg. Recte Br. pronomen interposuit. V. 5. μαρναμένων. edit. vett. μαρναμένην ex Cod. Aug. cum Musgravio praetulit Schweigh. — Nr. 92. *Synesii*. Ex Synesii Operibus p. 311. ed. Petav. Br. II. 449. nr. 1. An. II. 3. p. 293. V. 1. ἃ μέγα. Vulg. ὦ μέγα. Br. οὐ μέγα contextu postulante emendavit Schaefer. ad L. Bos p. 239. V. 3. ἐπετάσσας. Vulg. ἐπετάξατο. ordinavit, ordine descripsit. Br. A vulgata recedere non sum ausus. Sensus est, sphaeram oculis esse prepositam et explicatam, ita ut omnes ejus partes facile conspicerentur. Veteres quidem medio verbi πετάω aut πετάννυμι uti non solent; Synesium autem a veterum consuetudine recessisse non mirarer. V. 4. ὀμαλαῖς τέμει. Fortasse, ὀμαλαῖς ἵεμε. nisi poeta ὁμοιοτέλετον vitare voluit. V. 7. δέξο. accipe, disce. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 249. qui etiam lectionem ζωοφόρου tuetur, comparans ep. in Palat. p. 636. nr. 124. Adde Gregor. Naz. Opp. T. II. p. 131. nr. 55. γ. 19. σοὶ δὲ ζωοφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα χορείης Ὡραὶς μέτρα φέρει. Ibid. p. 168. A. Μολ-ρας, ζωοφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα πορείης. Joann. Lydus de Mensib. c. 6. p. 7. παραλαμβανομένων, ὥς φασιν οἱ ἀπὸ τῶν μαθημάτων (mathematici; ne cum editore aliquid excidisse pates.) ἀπὸ

σοῖ (cūr Cod. Barb.) ἰσοδουρίων τεργύρων. αἱ γὰρ τοῖς πύλαι...
 ἐμπύργοις τὸν ἀμύμον τῶν δαΐτων τοῦ ζυγοῦ ἔχον κίβλην.

Nr. 92. *Phalaeci*. Br. II. p. 525. Edit. Lips. I. p. 211. m. 6.
 An. I. 2. p. 251. ex Athelaco L. X. p. 470. D. E. V. 1. γαστρὴν
 προσωτόν. Toupins, probante Br. in Lectt. quam correctionem in
 Animadversionibus illustravit. A. Vulgatem fortasse de veste croci
 coloris, cui aurum intextum, accipias. Rhetor. ad Herem. IV. 7.
 citharoedus palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea. Orl.
 Amor. I. EL VIII. 53. pallum auream Apollini tribuit. V. 2. τὴν
 δαυρίαν. Codd. τῶδε. Vulg. V. 4. οἷτος οἱ ἀνδράκων. Quam si
 ante αἰ corripere non possit, Hermannus corrigit ad Orphicum p. 35.
 οἷτος οἱ θρηγῶν. — αἰδ' ἄμα πω. Vulg. αἰδάμα πω. Toup. quam
 formam Schweighäuserus reperiri negans, αἰδάμα scribe debuisse con-
 tendit. Nollem factum. Vid. Theocr. Eid. X. 8. 9. 10. Sophoc.
 Antig. v. 824. Simonid. in Palat. p. 250. nr. 296. αἰδάμα πω κίβλην.
 Similiter μυδάμα. ap. Leonid. Tar. in Palat. p. 511. nr. 660. αἰ-
 δαμα πρὸς τοῖς. Cf. imprimis Br. ad Aeschyl. Pera. 429. p. 324.

Nr. 93. *Philiadae*. Br. III. 329. Ed. Lips. I. p. 80. An. I. 1.
 p. 273. ex Stephano Byz. in *Θέσπια*. et Eustath. ad *Ili.* 9. p. 201. 40.
 V. 1. ἀνδρες δ' οἱ πέρ. Vulgo. τοῖ πέρ. Br. — Nr. 95. *Philippi*.
 Br. I. p. 42. An. I. 2. p. 565. Ex Plutarch. Vit. Flamin. c. 9.
 T. II. p. 341. ed. Cor. Comparandum epigr. Alcaei Messenii in Palat.
 p. 244. nr. 217. Hoc distichon quum ab antiquioribus Planud. edi-
 tionibus abesset, receptum est in Wecheliam p. 291. ubi Schol.
 exhibet lectionem discrepantem: τῶδ' ἐπὶ βουνῷ Στάρκος ἐκ' Ἀλκαίου
 ἵσταται αἰτόματος.

Nr. 96. *Philisci*. Br. I. 184. Edit. Lips. I. p. 101. An. I. 1.
 p. 333. Cf. Addenda Tom. III. 2. p. 409. 2. Ex Plutarch. Tom. II.
 p. 836. C. V. 1. ὃ Κἀλλίπης θίγαςτο παλ. ἡρωίδι δαΐτως. Et in
 ἡρωίδι. Vulg. εἰ δ' ὅς Κἀλλίπης θ. π. Φρόντις correxit Wytten-
 bachius, verbo δαΐτως relato ad proximum pentametrum, qui vulgo
 mutilus est. Veritatem lectionis Φρόντις arguunt proxima, εἰ ἡ ἡρω-
 νίς. i. e. si nomine, quod geris, digna es. Initio versus lenior mihi
 videbatur correctio: πρὶν ὢ Κ. V. 5. τὸν . . μεθαρμοσθέντα. Vulgo.
 τῷ . . μεθαρμοσθέντα. Salm. probante Wyttenbachio. V. 5. λει-
 δαΐμων. Vulg. Ἀνὰ δ' ὄμω. Salm. quod omnes amplexi sunt, praeter
 illustrem Plutarchi scriptatorem, qui in hoc epigrammate non de Lysa

oratore sed de Lyside philosopho agi existimans, scripsit, *τακτὴν τῶν Λύσιδι ὕμνον*. quod ob hiatum, in hac certe acde apud epigrammaticarios non usitatum, vix admiserim. Adde quod auctor libelli de Oratoribus *Λυσία* certe legit, quum ob haec verba totum hoc epigr. in Vita Lysiae excitaverit. V. 6. *δόντα καταφθίμενον*. Vulg. *δόντι*. Markland. *ζῶντι κατὰ φθιμένων καὶ σοφῶ, ἀθάνατον*. Wyttenb. cuius vestigia pre-mens scripsi: *δόντα κατὰ φθιμένων, καὶ στίφος ἀθάνατον*. *hymnum, qui ad inferos descendat, immortalī illum ornamento condecorans*, nisi malis minore etiam mutatione: *δόντα καταφθίμενῳ καὶ στίφει ἀθάνατον*. *καταφθίμενος* pro *φθίμενος* est supra nr. 3. v. 2. *hymnum, qui defuncto coronam porrigat*, quod praecones facere solent. Sic etiam v. 7. *ὅς* referendum ad *ὕμνον*. *τό τ'* emendat Wyttenbachius, quum vulgo *ποτ'* legatur. Idem *δείξαι* tuetur. *δείξω* Br.

Nr. 97. *Choerili*. Leguntur hi versus ap. Strabon. L. XIV. p. 672. T. V. p. 693. Cf. Athen. L. VIII. p. 336. A. Br. I. p. 185. An. I. 1. p. 375. V. 4 et 5. exhibuimus in Palat. p. 254. nr. 325. Plura de hoc epigrammate vid. ap. Olivet *Rémarques sur les Tusculanes de Cicer*. Tom. III. p. 372. sqq. V. 3. *Nivon* priore correpta. Vid. Meinek. in *Cur. crit. in Fr. Comic*. p. 53. s. V. 6. Strabonis lectionem dedimus. Apud Athen. l. c. sic habetur: *ἤδε σοφῇ βίῳ τοιοῦ παραινέσις· οὐδέ ποτ' αὐτῆς λήσομαι, ἐκτῆσθω δ' ὁ θείων τὸν ἀπείρον χρόνον*. In Schol. ad Aristoph. Av. 1022. *παραινέσις· οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ κεκτῆσθω δ' ὁ θείων σοφίης τὸν ἀπείρονα πλοῦτον*. Et sic Eudocia p. 372.

Ἀδέσποτα.

Nr. 98. Ex Marmore edito in Capycii *Opp*. Tom. I. p. 165. Bibliothec. Litterar. et Art. T. II. p. 4. Exhibui in *Paralip*. II. nr. 1. p. 755. s. V. 3. *ἀεικέλιος* editum ex Marmore, quod V. D. in *Bibl. Art*. l. c. *τετρασλλάβως* pronuntiarī posse existimabat. Recepi *ἀεικέλιος*, quae est emendatio Seidlerī in *Libro de Verss. dochm*. p. 404. — Nr. 99. Ap. Clement. Alex. *Strom*. V. 1. p. 652. 19. Br. *Lectt*. p. 311. Edit. Lips. IV. p. 166. An. III. 2. p. 9.

Nr. 100. Ex *Sotione* in *Mirabil*. p. 125. ed. Sylb. et ap. Vitruv. L. VIII. 3. Schneider. T. III. p. 123. Br. III. 190. nr. 198. An. III. 1. p. 404. sqq. Varias lectiones ex Cod. Franequerano Vitruvii exhibuit Frisemannus *Magaz. für Philologen*. II. 125. V. 1. *τὸ μισμ-*

An. III. 2. pag. 308. V. 1. *Ηρακλειδης*. Spon. *Ηρακλειδην*. Don. *ομβρους*. Spon. *ομβριμος*. alii. Vere Br. *ὄν βαρύν*. Saep̄ in marmoribus ante labiales *ν* in *μ* mutatur. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 523. et 733. V. 3. *γυμνάδας*. Spon. *γυμνάδος*. Br. Sic infra nr. 171. *Διαλόγοιο σαόχρονος ὅστ' ἐκεί γυμνάς*. et nr. 127. *τὸν θάλλοντα νίοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις*. Lycophr. 866. *ἤξει δὲ ταύρους γυμνάδας παροξίνους Πάλης κονίστρας*. V. 6. *Ζμερομαραι*. Spon. et alii. *Σμερομάρα*. Br. — Nr. 101. Urnae cinerariae inscriptum, undē edidit Winkelm. in Histor. Art. p. 244. et Gaetano Marino Iscriz. Alban. p. 186. Br. III. 315. nr. 748. An. III. 2. p. 355. V. 1. *αθανατων* in urna esse videtur, culpā marmorarii. *ἀθανατος*. Br. V. 5. *οὐχ ἦν*. et *οὐδετισονπω*. Marin. *οὕτως*. Br. V. 6. *ὄφ' ἡέλιω*. Br.

Nr. 105. Ex Aeliani Hist. An. L. XII. 45. Br. III. 328. Ed. Lips. I. p. 48. nr. 2. An. I. 1. p. 181. V. 1. *κύκλωος*. Vulg. *Κυκλώος* Br. cum Salm. ad Solin. p. 98. A. Cf. Suid. T. I. p. 322. *πομπῆσιν* malebat Gesnerus. *ὄχημα*. delphinus ipse, cui Arion in illo anathemate insidebat. — Nr. 106. Ex Pausan. L. I. c. 31. Br. I. p. 226. nr. 22. inter epigrammata Leonidae Tarentini. An. I. 2. p. 83. V. 2. notanda caesura post articulum, cujus etiam alia quaedam exempla vid. ad Palat. p. 412. nr. 335. Similiter pronomina etiam et praepositiones ad verbum alterius hemistichii pertinentes in hac sede ponuntur. — Nr. 107. Ap. Athen. L. X. p. 452. C. Suid. in *αἶνος*. T. I. p. 653. Br. in Lectt. p. 308. In edit. Lips. T. IV. p. 294. nr. 39. An. III. 2. p. 365. V. 1. Laudatur in Lex. Seguer. in Bekkeri Anecd. L. pag. 356.

Nr. 108. Ex Strabone L. X. p. 463. T. IV. p. 141. Br. III. 193. nr. 210. An. III. 1. p. 412. s. V. 4. *Ὀξύλος*. In hoc nomine tonus contra vulgarem regulam ponitur. Vid. Bast. Epist. cr. p. 244. ed. sec. — Nr. 109. Ex Photii Bibl. nr. 186. Br. III. p. 271. nr. 571. An. III. 2. p. 183. Cf. Salmas. ad Solin. p. 597. Heyn. ad Apollodor. T. IV. p. 937. (in Comment. de Apollodor. Bibl. p. XLI. T. I. ed. sec.) V. 1. *αἰῶνος σπείρημα ἀφυσσ*. Vulg. Br. *σπείρηματ' ἀφ*. Salm. In exitu versus, ubi brevis syllaba est in arsi, lectie fortasse non sincera. V. 3. *Ὀμηρείην* omnes. *ὁμήρειον* Br. qui errorem in Lectionibus correxit. V. 5. *εἰς ἐμὲ δ' ἀθροῶν*. Vulgo; ubi δὲ positum pro *ἀλλά*. Sequentibus tamen melius convenit, *εἰς με γὰρ ἀθροῶν*. quod Salmasius exhibuit. Sic mox nr. 148. v. 8. *τίρμα γὰρ εἰς με*

p. 731. Br. III. 179. nr. 146. An. III. 1. p. 371. V. 2. *θάλαμὸν γ' ἐλέξατο*. Vulg. *ἐνέλεξατο*. Br. cum Steph. in Append. Plan. p. 508. Hermann. ad Orph. p. 786. duos hos versus in hunc modum corrigendos censebat: *θάλαμὸν οἱ ἐλέξατο τοῦτον, ὃν αὐτῷ Ἀγχασίως τ' ἐποίησε*. Cf. Wolf. in Prolegg. ad Homer. pag. LVI. not. 20. — Nr. 115. Ex Murator. Inscriptt. T. II. p. 672. retuli in Paralip. II. nr. 2. p. 754. V. 1. *εἴησε*. Murator. Syllaba, quae excidit, restituta, scripsi *ἐξήνυσε*. V. 3. *μεθεπων*. Murat. *μέθεπον* dedi: *artem musicam tractavi*. Coluth. v. 88. de Junone: *φαὶ ποικραίνην μεθέπειν καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν*. V. 4. *ἀκμῆτες*. indefesso studio et gnaviter id agentes, Pro ῥέξιν fortasse legendum: *ἀκμῆτες ῥ' ἐξέιν*. id quod in arte summum est habituri videntur. Zeuxis ap. Aristid. T. II. p. 386, εἰ δέ τις ἀνδρῶν Ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν.

Nr. 116. Br. III. 184. nr. 171. An. III. 1. p. 384. ex Athen. L. XIV. p. 629. A. V. 4. *τῇ Σικυῶνι*. Vulg. Hanc lectionem tuetur Schweigh. vertens: *urbi Sicyoni honorificum*. Friget articulus. *ἐν Σικυῶνι*. Br. c. Casaub. Sed vera videtur correctio Porsoni ad Eurip. Med. vers. 44. Adversar. pag. 123. s. ed. Lips. *ἢ ῥα θωίως τῇ Σικυῶνι*. — *ἀνέκειτο*. Br. *ἀπέκειτο*. Vulgo. *ἀπρεξίσθαι* de rebus pretiosis usurpatur alicubi asservatis, plerumque ad futurum usum, quamquam non semper. Vid. Schweigh. ad Epict. Dissert. Tom. II. p. 906. — Nr. 117. Br. III. 320. nr. 8. An. III. 2. p. 346. ex Athenaeo. L. X. p. 452. C. Ejusmodi argumenti aenigma vid. in Palat. p. 625. nr. 54. V. 1. profert Aristotel. Rhetor. II. 2. p. 12. de Poët. o. XXII. 5. Eundem tanquam ab Aesopo una cum explicatione propositum exhibet Plutarch. T. II. p. 154. B. C.

Nr. 118. Br. III. 234. nr. 395. An. III. 2. p. 94. Ex Athen. L. VIII. p. 337. F. V. 1. *ὅν ἐνέφυσαν*. Vulg. Haec si vera est lectio, auctori hujus distichi idem dicendum est accidisse, quod tibicinibus. Hinc Casaubonus *νόον εἰσενέφυσαν* correxit; Schweighauserus *ὅν ἐνέφυσαν*; in qua correctione, quantumvis leni, εἰς vi caret. Mihi in mentem venit: *σὺλῆτῳ θεὸς νόον εἰ καὶ ἔφυσεν, ἀλλ' ἄμῃ*. ubi particulae *εἰ καὶ*, *ἀλλὰ* ... se recte excipiunt. (vid. not. ad Palat. p. 387. nr. 190.), et dabitatio injicitur, satis, ut mihi quidam videtur, faceta: *fas, deos tibicinibus tribuisse mentem, quod omnino negari non potest, quamvis probabile non sit*. Verbo simplici *φύειν* cum dativo sic utitur Aeschyl. ap. Plutarch. Tom. II. p. 17. B. *θεὸς αἰτίαν φύει*

Ἀρεστος. Euripid. Bacch. 650. ὅς τις ποιεῖσθαι δυνάμενος τις ἄρεστος. V. 2. γὰρ ἄρεστος. i. e. σὺν τῷ ποιεῖσθαι καὶ ὁ ἄρεστος.

Nr. 119. Ex Murator. Thea. T. II p. 669. a. recte in Paralip. T. II. p. 757. Cf. Anon. T. III. 2. p. 307. a. V. 1. ἀρεστος ὁ ἀρεστος. Scribendum videtur ἀρεστος ὁ ἀρεστος. In verum et male syllaba brevis ante ἔ corrigitur. V. 2. ποιεῖσθαι δυνάμενος. V. 6. ἀρεστος. Murator. ἀρεστος emendavi. V. 2. LINA. III. Murat. Scripsi duobus litteris leviter immutatis: τῶν τε XIF. A. III. aedes silentium dixit Ovid. Metam. XV. 772. umbraeque silentium. Ibid. 797. — V. 19. ἀρεστος Mur. pro ὁ ἀρεστος. ut recte est correctio ante dispretem consonantem. Corrigeas tamen hoc: ὁ ἀρεστος ὁ ἀρεστος. At hoc vitio sublato, veritas tamen non efficitur elegans. V. 11. ἀρεστος. Murat. Syllabam ἄρ ex precedente verum temere repetitam deleri. Quaedam in hac inscriptione minus recte administraverunt dumvirum doctissimum Salvinium et Bonarroti Oaserv. sopra alcuni frammi di vetro p. 137.

Nr. 120. Editio Sallengre in Praefat. Thea. nov. T. I. p. 3 et alii. Br. III. 303. nr. 705. An. III. 2. p. 279. V. 2. ἀρεστος. V. 3. ἀρεστος. Marmor. Utrumque emendavit editor. V. 4. ἀρεστος. Br. — Nr. 121. Post Pocock. Inscriptt. antiqua. Sect. VII. nr. 3. edidit van Goens in Misc. Obs. Vltraj. 1764. Villosa. Magaz. encyclop. nr. VII. Tom. II. p. 456. Repetiti in Paralip. II. nr. 6. p. 75. Scriptum in cranium hominis, aut osseum. V. 1. recte dixit Villosa. V. 3. ἀρεστος. Poc. Syllabam AC delendam censet Vill. Scripsi, ἀς ὁ ἀρεστος, ubi ἀς ante vocalem corrigitur. Vid. et Palatin. p. 38. nr. 12. p. 275. nr. 509. V. 4. IKA γρεστος. Poc. Scripsi quod metrum postulabat et sensus, MH γρεστος. V. 5. ἀρεστος. Poc.

Nr. 122. Ex marmore ap. Geuter. p. 676. et alia. Br. III. p. 303. nr. 712. An. III. 2. p. 292. V. 1. ΕΚΡΟΙΣ in marmore esse videtur; in quibus litteris quam recte intellexerint Hagenbuchius et Epist. epigr. p. 396. ἐκρῶς latere, alia tamen praeterea conjectura protulit minus bona. Ducta ἔρως ex epigr. Crinagorae in Pelt. p. 308. nr. 643. v. 3. 4. — Nr. 123. Ex Diono Chrysa. Or. XXXII. p. 107. ed. B. qui hoc distichon Orpheo tribui monet. Br. III. 333. Edit. Lips. Tom. IV. p. 104. nr. 1524. An. III. 1. p. 365. V. 2. ἀρεστος ἀρεστος. Eleganter Schoeferus ad L. Bos p. 722. corrigi:

Νέμεα στεφάνευτος. Simonid. ap. Hephaest. p. 64. Ἰσθμία, δις Νέμεα, δις Ὀλύμπια ἰστεφανώθη. — Nr. 124. Ex Harpocrat. Lexic. p. 303. Suid. T. III. p. 206. Dedi in Paralip. II. nr. 4. p. 757. Archontes quum Piraeum moenibus circumdare coepissent, hoc distichon addiderunt Mercurio ad portulam. Vid. Siebelis in Fragm. Philochori p. 49.

Nr. 125. Ex Pocockii Inscr. antiqq. p. 30. exhibui in Paralip. II. nr. 7. p. 760. Cf. Anim. T. III. 2. p. 267. V. 1. ἄρτι γενειάζοντα. ut in Palat. p. 570. nr. 12. ἄρτι γενειάζων ὁ καλός. ἀρτιγενειάζων junctim Doryill. ad Char. p. 39. — μοσβασκανοσηρμας. Poc. V. 2. οιαωκαιδορατρες, . . . ικονεικαδην. Poc. in quibus syllabis nihil aliud latere, quam id quod in textu p̄ssui, nemo dubitabit, qui monstra Sylloges Pocockianae noverit, V. 3. θρηνηομηποπαις. Poc. et λειξονοδερμον. V. 4. ηηνοπιτων et αιμιοναποστι . . . στα, Poc. ολκτον ἀποστρέφεται egregie emendavit Buttmanus, qui in reliquis corrigendis mecum conspirat. — Nr. 126. Ex Hagenbuchii Epistol. epigr. p. 390. 393. 434. Br. III. 505. nr. 712. An. III. 2. p. 291. V. 2. ονκαδερς et ακιον. Marm. Utrumque emendavit Hagenbuchius.

Nr. 127. Ex Tollii Epist. Itiner. p. 5. et 20. exhibuit Leichius in Sepulcr. p. 12 et 52. Paralip. II. nr. 8. p. 761. V. 1. γυμνάδος. Vid. ad nr. 103. v. 3. V. 2. ἄβας. Quum dorica haec forma sequentibus minime respondeat, ἕβας in Marmore esse suspicor, Non raro describentes litteras Α et Η inter se permutaverunt. Vid. nr. 177. v. 2. V. 5. πινυται. Toll. πυνινῆ emendavit nescio quis apud eundem, πυνινόν ἄλλος pro μεγάλα dicitur. Homer. Ἰλ. π. 599. πυνινόν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς, Hesych. πυνινὴν . . . ἰσχυράν, συνεχῆ. V. 7. αἰξας. Marm. αἰέξας. Reisk. cum H. van Eldik in Supp. p. 33. — στοναχουελην. Toll. ἰδινν dedi cum Reiskio. Sed fortasse non recedendum a lectione Tolliana, στανάχους λίην.

Nr. 128. Ex Chandleri Sylloge Inscr. p. 58. Tom. II. nr. 48. Br. III. 280. nr. 610. An. III. 2. p. 204. V. 1. ἀρχὸν ἐπέ. Brevem in arsi productam in poeta recentioris commatis facile ferimus; ut etiam vera, 5. hiatus κατὰ ἄστυ. V. 8. στήσεν. Chandl. στήσιν, Br. — Nr. 129. Philostrat. in Heroic. c. 19. p. 748. Br. III. 212. nr. 291. An. III. 2. p. 42. V. 2. ἀπ', vulg. ἀπ'. Br. et Boisson. Junge ἀπεκρίματος κατὰ πείνης, quod monui in Animadversis. sed perperam ibi excusum κατακρίματος. V. 3. ἔγκιμα. Vulg. ἄγκιμα. Br. quod Codd. nonnulli ap. Boissonadium confirmant. ἀμετροβίεας, ἀμετροβίων

ἐλεφάντων. Manetho L. I. 53. Vid. Schaefer. ad L. Bos p. 114 ἀμπεροβοάε. Boisson. ex uno alterove codice.

Nr. 130. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 154. Br. III. 309. nr. 726. An. III. 2. p. 312. V. 1. *λιαν κλυτον*. Montef. unde Baherius *ἔγεν κλυταῖ; ἀγακλυτοῦ*. Br. In Marmore *AIAN* et *AFAN* duabus tantum lineolis discrepant, quae in his ipsis litteris innumeris in locis aut omissae, aut extritae sunt. V. 3. *εργενιαν σοφιασαι*. Montef. *εὔγενίε σοφίη* τε Br. verisimio, nisi quod *σοφίε* scribendum erat. V. 4. *βωμός* illustravimus in Animadversis. T. III. 2. p. 261. Infra nr. 351. *τάγον τὸν ὄντα πλησίον, ἰβωμόν θ' ἄμμ*. In Inscr. Pocock. p. 13. Sect. VII. 1. *Ὁ βωμός καὶ ἡ ὀστοθήκη Νευκηφόρου τοῦ Ἱερουλίτου*. ὀστοθήκη iterum occurrit Ibid. nr. 8. ubi scribendum: *μνείας ἔκτισεν Ἰθαψαν εἰς τὴν ἰδίαν ὀστοθήκην*. Recte nos *μνείας*. ut Ib. p. 13. nr. 11. *μνείας χάριν*. p. 19. nr. 16. *μνεία* (scr. *μνείας*) *χάριν*. p. 29. nr. 4. scribe: *Ἀνέλλωνι τῷ πατρὶ μνείας χάριν. Χαῖρε. Βωρόν* in sepulchris iterum commemorat Inscriptio ap. Eund. p. 40. nr. 10. quae sic corrigenda: *Κλαυδία . . . . . πιστευμένη τὸν βωμόν Μουσουλανῶ τῷ τέκνῳ μνήμης ἔκτισεν· ἰὼν δὲ τις μεταθῇ αὐτὸ ὑποκρίσεται τῷ γένει*.

Nr. 131. Chandler. Inscr. pag. 51. nr. 80. Dedi in Paralip. II. p. 762. nr. 9. V. 3. *αγλαίησε*. Fortasse scribendum: *νόμισαν ἀγλαίῃ εἰς κεκαρμένον*. De thermis Hieropolitanis vid. Strabon. L. XIII. p. 629. s. T. V. p. 484. — Nr. 132. Ex Synesii Epist. CXXVII. p. 262. A. Suid. in *Φρόνος*. T. III. p. 638. Br. III. 554. Ediz. Lips. IV. p. 201. nr. 394^b. An. III. 2. p. 94. V. 2. *ἀνταρτήσε*. Suid. l. α. Cf. Eund. in *Ἀρσένους*. T. II. p. 475. et in *Αναδία*. T. II. p. 410. ubi vid. Kusterum. — Nr. 133. Ex Philostr. in Vit. Soph. p. 566. Br. III. p. 272. nr. 577. An. III. 2. p. 188. Cf. Addend. T. III. 3. p. 136. De loco, ubi Herodes sepultus esse existimatur, vid. Coray. ad Plutarch. Vit. Cim. T. III. p. 389. s. ubi in loco Marcellini in Vit. Thucydidis *Herodis* nomen *Herodoto* substituitur admodum probabiliter. Reliqua, quae ibi depravata sunt, sic equidem restituenda suspicor: *ἔρδα δέλεται· Ἡρώδου καὶ Θουκυδίδου τάτοι. Ἐρίπλεονται* (vulg. *ἐρίπλεσται*) *δηλονότι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντος* (*ὄντος* vulg.). Uterque enim, Thucydides et Herodes, genus referebant ad Miltiadem.

Nr. 134. Edidit Fabric. Bibl. Gr. T. VIII. p. 156. Cf. T. IX. p. 97. ed. Harl. Emendatius ex Cod. exhibuit Br. III. 277. nr. 596.

An. III. 2. p. 197. Cf. Addend. T. III. 3. p. 137. V. 1. ἔξοχα ἔργα. Vid. ad Palat. p. 310. nr. 660. V. 6. ἤττησας vulgo. ἤττησας correxi cum Passovio, qua correctione simul ἀγνδστον tollitur et metrum juvatur. De forma activa huius verbi monuit Schaefer. in Append. ad Aristoph. Plat. p. 525. — Nr. 135. Ex Suid. T. II. p. 406. Br. III. 189. nr. 193. An. III. 1. p. 401. V. 1. πόλοσσοι. Br. — Nr. 136. Edidit Gronov. in Thes. Praef. ad T. XII. Br. III. 292. nr. 662. An. III. 2. p. 237. V. 5. οἶός ποτ' ἔφρασεγ. Sic Br. in textu; sed quum φῶσαι neutraliter non dicatur, legendum censet idem: οἶός περ ἔφν ποτ' Ἴαχχος, quae nimia est mutatio. Propius ad vulgatae ductus legerim: οἶός ποτε, φασίν, Ἴαχχος. V. 6. ἀλκείδης. Ἀλκείδης corrigit Br. in Lectionibus, non video quare.

Nr. 137. Ex Gruteri Thes. p. 1039. 10. dedi in Paralip. II. nr. 10. p. 762. V. 1. φιληγημερη. Suspica-bar: φιλήη μερεῖ. De homine Damaget, in Palat. p. 258. nr. 355. ἦν δ' ὄννη Μουσῶν ἱκανή μερεῖ. saepius de partibus et factionibus politica. Vid. Stephan. Thes. Gr. T. II. p. 85. F. Hoc epigramma ex antiquioribus consutum in fine fortasse mutilum est. — Nr. 138. Ex Plutarch. Vit. Arati c. 14. Br. III. 280. nr. 609. An. III. 2. p. 203. V. 1. βονλάς. Vulg. V. 2. πλάθεται. Vulg. πλάζεται. Br. Illud restitui. πλάθειν pro πελάζειν ohnivm apud Tragicos; etiam ap. Antipatr. in Palat. p. 410. nr. 323. v. 6. Ut autem πελάζειν et πελάζεσθαι dicitur eadem vi, ita πλαθῆναι et πλάθειν. Vid. Schaefer. Melet. p. 74. V. 6. δαίμονι σῷ. editt. vett. δαίμον Ἰσον. Br. c. Stephano. Rectius, ni fallor, Reiskius: δᾶμον Ἰσον, popularem civitatem, aequalibus legibus fultam et firmatam. — Nr. 139. Ex Olympiodori Comment. in Platon. Gorg. ubi integrum extat; primum distichon plures laudarunt. Cf. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 198. Buhl. ad Aristot. Vit. p. 53, ed. Bip. Br. III. 266, nr. 547. et in Lectt. p. 284. An. III. 2. p. 173.

Nr. 140. Edidit Villos. Magaz. encyclop. an. V. T. II. Millin Voyage dans le Midi de la France Tom. III. p. 150. Repetvi in Paralip. II. nr. 11. p. 763. V. 2. δειζαο μεικρον. Marm. Praepositionem a quadratario omissam restituit Villos. V. 6. εν bis in Marm. V. 7. χηρίαν δυοστήνον. Si auctor epigrammatis sic scripsit, vocem χηρίαν, quae et ipsa est insolens, δυολλάβως usurpavit. Bene haec haberent, sic scripta: χηρίαν, στυγιή παιδός ἄμ' ὀρφανίη. — Nr. 141. Ex Athen. in Excerpt. L. IX. p. 782. 22. (in Animadversae. Casauboni.)

T. IV. p. 215. ed. Schweigh. Dedi in Paralip. II. nr. 12. p. 64. V. 1. *γέραια πρῆσιον*. Vulg. *γέραιον* *Περσέσιον* legendum esse docui in Exercitiis. Crit. T. II. p. 25. a. Similiter correxit Merck ad Tryphiodor. p. XL. not. m. Disputavit de hoc epigr. vir graeco artis peritissimus Quatremere de Quincy Jupiter Olymp. Part. II §. 8. p. 120.

Nr. 142. Ex Pausan. L. V. 24. p. 459. Br. III. 177. nr. 17. An. III. 1. p. 367. V. 1. *διξο ἀνᾶξ*. Homer. *Od.* L. 561. *διξο ἀνᾶξ* et sic passim alibi vocem *ἀνᾶξ* vocalis praecedat. — Nr. 143. Ex Iavet. Gudunis p. 55. Br. III. 183. nr. 176. An. III. 1. p. 300. Cf. C. per. Harpoc. p. 152. V. 1. *εὐρύσιον*. Vid. Inscr. ad Herod. T. II. p. 1309. 14. V. 2. *αὐτοδρόστο*. antepenultima correpta. Vid. ad Palatin. p. 225. nr. 109. — Nr. 144. Ex Pocock. Inscr. p. 5. nr. 14. Dedi in Paralip. II. nr. 13. p. 65. V. 2. *ΕΛΛΗΝΕ-ΚΟΝΙΟΤ*. Poc. Suspirabar olim: *Ἑλλήνων ΟΛΙΟΤ*. quod ab *ΟΝΙΟΤ* proxime abest. Sed longe probabilius, in *ΕΚΟΝΙΟΤ* lecto *ΣΑΟΛΙΟΤ*, praesertim ob syllabam praecedentem. Nomen *Ἑλλήνων* frequens; *εὐδαίης γῆς* est vita iuxta, doli et circumvarum plena. Sic lecto nr. 195. *ἐκπαλακοῦσα παρίπρος τετραδρακοῖο βίον*.

Nr. 145. Ex Marmor. Oxon. pag. 111. Br. III. 281. nr. 612. An. III. 2. p. 205. — Nr. 146. Ex Polluc. L. VIII. 151. dedi in Paralip. II. nr. 19. p. 766. Cf. Schneider. ad Aristotel. Polit. L. II. 9. pag. 157. — Nr. 147. Ex Fabrett. Inscr. pag. 288. Br. III. 34. nr. 708. An. III. 2. p. 284. V. 4. *δεξιά δ' ἀντιεργῆ*. Vid. Dorvill. ad Charit. p. 210. V. 6. *εργον*. Marm. *ἐργον*. Br. quod necessarium non videtur. V. 7. Marmoris lectio *ἐργεσθαι* sincera videbatur Dorvillio, *renewandi* et *instaurandi* significatione. *ἐνεργεσθαι* Br. cum Eldikio in Suspici. p. 17. — Nr. 148. Ex Gruteri Thea. p. 1056. Br. III. 311. nr. 751. An. III. 2. p. 320. V. 3. *ἀπράτα γὰρ*. Grut. *λαμπράτα γὰρ*. Br. c. Maffeo in Arte Crit. Lapid. p. 115. nec aliter in Marmore legit Åkerbladus, qui hoc epigr. descripsit in insula Chio prope vicum Toplogi Bechi. V. 5. *εὐχρησθαι*. Grut. *ἐπεφθαι*. Br. c. Dorvill. in Vann. crit. p. 174. *ἐπεφθαι*. Åkerbl. Smid. *ἐφθαι*, *εὐεργε*, *ἢ ἀμύγῃ* *ἢ ἡλνδαι*. Antip. Sidon. in Palat. p. 280. nr. 467. v. 7. V. 8. *εἰς μᾶ*. Vid. supra ad nr. 109. et ad Palat. p. 265. nr. 393. *ἐνταλας*. *ἐνταλας* malebat Br. sine eorum idiom. Jejunat tamen epigrammatis clausula, aut inepta potius. Consultatur puer pa-

rentes eosque a luctu cessare jubet, causa addita, quod Parca ipsi hunc vitae finem effecerit. At hoc ipsum parentes plorant, quod Parca tam teneris annis imposuerit finem. Quare vide, an ille scripserit: *τίμα γὰρ ΕΥΖΕΒΙΑΙ Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε. Hunc finem Parca pietati meae dedit et assignavit*; nam pii citius terrenarum rerum aerumnis eripiuntur. — Nr. 149. Ex Gruteri Inscr. p. 1099. nr. 3. Br. III. 281. nr. 611. An. III. 2. p. 204. V. 2. verba ὁ μνηστέης . . . χρόνος orationem institutam eleganter interrumpunt. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 294.

Nr. 150. Ex Murator. Thes. p. 1066. dedi in Paralip. II. nr. 15. p. 766. V. 2. *μνημοσυνην*. Murat. — Nr. 151. Ex Gruteri Inscr. p. 1098. nr. 6. Br. in Lectt. p. 286. In edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612^b. An. III. 2. p. 205. V. 2. ἦν. in caesura positum, ut ap. Theognid. v. 778. (800) ἀλλ' ὡς λῶϊον, οὐ μὴ πλεόνευσαι μέλει. Similiter Ammian. in Palat. p. 536. nr. 209. εἰς τὴν οὐάνει σὴν γῆν ἀναλνόμενος. De articulo, sic passim in caesura hexametri posito, vid. not. ad Palatin. p. 412. nr. 338. — Nr. 152. Urnae cinerariae inscriptum. Gruter. Thes. p. 665. Br. III. 512. nr. 739. An. III. 2. p. 326. V. 2. *εἰτενδέκατον*. omnes. εἰδ' ἐνδέκατον. Br. Haud semel quidem factum, ut in marmoribus adspiratio negligetur; sed hoc loco vereor, ne sinceram lectionem cum Brunkio oblitteraverim. Scribendum enim: *εἰτεν δέκατον πάλιν ἡμαρ*. De *εἰτεν* pro *εἰτα* usurpato vid. ad Palat. p. 387. nr. 194. v. 3.

Nr. 153. Ex Gruteri Thes. p. 700. Br. III. 309. nr. 727. An. III. 2. p. 313. V. 4. *επταετης*. Smet. et Grut. *ἐπταετίς*. Br. Similiter nr. 209. v. 8. in marmore esse videtur *εἰκοσιπενταετης* pro *εἰκοσιπεντατίς*. — *γλυκιστερον* vulg. *γλυκίστερον* correxi cum Schaefero Meletem. p. 102. — Nr. 154. Insculptum Hermae cum capite Homeri. Gruteri Thes. p. 419. Br. III. 256. nr. 499. An. III. 2. p. 146. Eidem Hermae insculptum aliud nr. 279. V. 4. οὐ μὰ σε. Br. V. 6. *φασι*. Vulg. *φασιν* dedi, monente etiam Passovio. — Nr. 155. Ex gemma Gruteri in Thes. p. 843. nr. 6. Dedi in Paralip. II. nr. 16. p. 766. V. 1. *διση*. Grut. *δισή*. Rigalt. Cf. Valken. Annot. ad N. T. p. 329. V. 2. *τοσσον μισηθαις*. Grut. *μισηθῆς* corr. Villosion in Magas. encycl. an. VII. T. II. p. 872. quod quamvis soleocum (Vid. Porson. ad Eurip. Hecub. v. 430. Herm. ad Vigor. p. 731. sq.), non tamen fortasse repudiari debet. Metro satisfacit, quod in margine

proposui: τὰς μισηθείης. i. e. οὐτως. At hoc an recte copuletur cum ὅσων, dubitari potest.

Nr. 156. Ex Stephan. Byzant. in 'Αγρίαι. p. 28. ed. Berk. dedi in Paralip. II. p. 767. nr. 17. ubi vide, quomodo Jac. Gronovius corruptissimum hoc tetrastichon corrigere instituerit. V. 1. δ' ἐν ἀδελφῶν. Scribe: ἑν' ἀδελφῶν. unum ex tribus fratribus. V. 2. ἐμόν. Recte Gronovius ἐμῷ videtur correxisse. V. 3. 4. Gronovii correctionem in marg. posui, in qua οἷνεα' ἐὼν videtur verum. Reliqua incerta sunt. — Nr. 157. Ex Suida T. III. p. 655. Br. III. 191. nr. 214. An. III. 1. p. 414. — Nr. 168. Ex Gruteri Thes. p. 391. Br. III. 275. nr. 589. An. III. 2. p. 193. Cf. Hagenbuch, in Epist. epigr. p. 53. et 79. V. 2. Κλαυδιανόν. Est qui Κλαυδιανῷ corrigit. Sic certe oratio rotundior. — Nr. 169. Ex Plutarch. Vit. Demosth. c. 30. T. V. p. 227. ed. Cor. In Opp. Moral. T. II. p. 847. Br. III. 268. nr. 569. An. III. 2. p. 177. V. 1. ἴσῃν φώμην γνώμῃ. Plut. ἴσῃν γνώμῃ φώμην. Zosim. Aescal. in Vit. Demosth. in Oratt. Gr. T. IV. p. 151.

Nr. 160. Ex Gruteri Thes. p. 701. nr. 10. dedi in Paralipom. II. p. 768. nr. 18. V. 1. ἀντιανουίκασι. Vulg. De Atiniano nescio quo agi existimabant Interpretes. Sed in mulierem haec scripta esse, quae sola de tota familia superstes fuit, ex seqq. apparet. Scripsi 'Ατίνας, ᾧ κατὰ δαίμον. qua correctione etiam rhythmus insigniter juvatur, in cuius gratiam auctor ultimam syllabam corripuit, ut v. 5. in Πομπήϊαν. In utroque nomine accentum retraxi, ut correctio illa indicaretur. V. 2. οἷζ ὀσιος. molestum asyndeton, quod tolles scribens, οἷδ' ὀσιος. — κατέδου. Grut. κατέθου correxit Gudius: non ut, fas erat, pietatis persolvisti mercedem. Sic haec accipias licet; sed haud scio, an rectius κατατίθεσθαι h. l. accipiatur pro componere. Tum sequentes accusativi ab hoc verbo pendent, ποιήν autem absolute positum, ut ἀποινα et δωρεάν saepissime. Sic infra nr. 214. οἱ τῇ Θεοτείχῃ Τροίην ἤρπεισαν, ποιήν ἡνέκον 'Ελένης. — V. 5. ἀρρογενῇ. Vulg. 'Αρρογενῇ dedi cum Scaligero. Πούδεντας, a nominativo Pudens, syllaba ου correpta, ut in Πόστενμος ap. Apollonid. Palat. p. 484. nr. 791. v. 6.

Nr. 161. Ex Pocock. Inscr. antiqu. p. 44. nr. 2. dedi in Paralipom. II. nr. 19. p. 769. V. 1. θαυμα . . μ'ΙΩΝ. Poc. Scripsi: θαῦμ', Ἀρμύωνον. Cf. epigr. ad. in Palat. p. 471. nr. 674. V. 2.

παλλων. Poc. Regionis oppidivi nomen videtur excidisse. V. 3. *τιρο-
μενοι σιν*. Poc. In versus exitu verba procul dubio transponenda;
ἔδασιν εὖρε πόρον. V. 5. *παιταμεν*. Poc. *καὶ τὰδε μὲν* scripsi metro
postulante, ut in exitu versus *κίλαρῦξεν* pro *κίλαρῦσειν*. V. 8. *ἔμνιν*.
Poc. Proximum erat *ἔμνεϊν*; sed huic verbo appositum *θαρσαλίως*
non bene convenit; quare *μίμνιν* dedi. Ut in hoc verbo *I* deprava-
tum in *T*, sic statim in *πορευομενους*. V. 9. *χαριτων*. Poc. V. 10.
οσθιμενημηριοις. Poc. Recte me emendasse puto: *ὅς γέ μιν ἡμεριοις*.
Caeterum hoc distichon mihi non satis perspicuum esse fateor. —
Nr. 162. Ex Strabon. L. II. p. 126. B. T. I. p. 198. ed. Siebenk.
Br. III. p. 234. nr. 393. An. III. 2. p. 93.

Nr. 163. Edidit Taylor ad Demosth. T. II. p. 358. unde id re-
petivit Br. in Notis ad Theogn. v. 751. p. 296. Paralip. II. nr. 20.
p. 770. V. 7. *Ἀλκαθίου* Tayl. De Alcathoo vid. Pausan. L. I. c. 43.
T. I. p. 165. ed. Fac. — Nr. 164. Exhibuit Salmas. ad Scriptt. Hist.
Aug. T. I. p. 805. Br. III. 189. nr. 191. An. III. 1. p. 400. V. 1.
τε φανηφορος. Salm. et alii. *στεφανηφόρος* emendavit Reines. in In-
scriptt. p. 83. qui etiam de Crescente disputavit. V. 2. Vox *ἔνσοφος*
in Lexicis nostris non reperitur. — Nr. 165. Ex Plutarcho in Vit.
Cimon. c. 7. T. III. p. 187. ed. Cor. Aeschia. Or. c. Ctesiph. p. 572.
ed. R. Br. III. p. 181. nr. 157. An. III. 1. p. 376. V. 3. *ἐς πεδίον*.
Plut. *ἀμπεδίον*. Aesch. V. 3. *πύνα χαλκοχιτώνων*. Aeschia. vulgo.
Sed in Cod. Bern. *θωρηκτώνων* legitur, ut ap. Plutarch. Et sic habetur
ap. Homer. *Ἰλ.* μ. 317. o. 739. V. 4. *ἔξοχον ἄνδρα*. Aesch. V. 5.
ἀεικίς. Aesch. Plut. *ἄηθες* legendum suspicabatur Marklandus. V. 6.
κοσμητάς. Aesch. quod non spernendum.

Nr. 166. Edidit Sirmond. Notis in Siden. Apollinar. pag. 30.
Br. III. 285. nr. 631. An. III. 2. p. 217. — Nr. 167. Ex Lycurgi
Or. in Leocr. p. 215. ed. Roisk. Aristid. T. II. p. 380. ed. Oxon.
Paralipom. II. nr. 21. p. 771. V. 2. Hic versus ap. Lycurgum sic
legitur: *χρυσόφορον Μίδων ἐστόρεσαν δύναμιν*. Cf. Wesseling. ad
Herodot. p. 492. 6. — Nr. 168. Ex Diodor. Sic. L. XI. 33. T. I.
p. 430. ubi vid. Wesseling. Br. III. 179. nr. 144. An. III. 1. p. 370. —
Nr. 169. Ex Pausan. L. I. 37. p. 89. Br. III. 187. nr. 183. An. III.
1. p. 393.

Nr. 170. Edidit Spon. in Miscell. erud. Antiqu. p. 376. Cf. Ha-
genbuch. epist. epigr. p. 150. Dedi in Paralip. II. nr. 22. p. 771.

Mali versificatoris foetus. V. 1. *πῆμας*. posteriore syllaba correpta, de qua licentia multi multa. Vid. Brnest. in Excurs. ad Callimach. T. I. p. 260. Hoc recentiores tantum ausos esse, hodie nemo dubitat. V. 2. *Ἀρχίον*. pronuntiandum *διουλλάβως*. Vid. ad nr. 243. v. 1. V. 3. *κεν* ab imperito versificatore metri implendi causa videtur insertum. In *Πορβλιανῇ* idem penultimam corripuit, ut alii passim in *Ἰουλιανῶς*, *Λορκιανῶς* et aliis similibus. Vid. ad Palatim p. 317. nr. 700. — V. 4. *σκαιαδας* et *εργεντης*. Spon. — *ἔπελον*. fortasse, *ἐπέλοντ'*. V. 5. *χρησια* *τε*. Spon. *χρησιας*. Fabrett. *χρησις* emendavit Hagenbuch. *χρησιῇ* expectabatur post *εργεντῇ*; sed auctor dialectos imperite miscuit. V. 6. *πενθεπακομηνῇ*. Spon. *πενθαυτακομηνῇ*. Fabrett. V. 7. *δανεταῖον*. Spon. *δανετῶν*. Fabr. Quum duplex *δ* ferri non posset, scripai *μᾶλ'* *ἐτῶν*. Ductus in marmore *ΑΑΑΑ* facile pro *ΑΔΝ* haberi potuerunt. V. 8. *θειπερένη*. Spon. *θειπέμενη*. Fabr.

Nr. 171. Ex Sponii Miscell. pag. 320. Br. III. 308. nr. 722. An. III. 2. p. 307. V. 4. *γυμνάς*. Vid. ad nr. 103. — Nr. 172. Ex Muratori Thes. p. 1732. Br. in Lectt. p. 304. In edit. Lips. IV. p. 279. nr. 729^b. An. III. 2. p. 316. V. 2. *ποιεῖ*. Murat. *ποιεῖς*. Br. — Nr. 173. Ex Pausania L. VI. 3. p. 459. qui hos versus Ly-sandri statuæ insculptos fuisse tradit. Br. III. 187. nr. 181. An. III. 1. p. 393. V. 2. *ἱσθηῖς δ' ἀναθ*. Vulgo. *ἱσθηῖς ἀνθιόντων*. Br. cum Scaligero. V. 3. *πάτρα*. Vulg. *πάτρας*. Codd. — Nr. 174. Ex Gru-teri Thes. p. 634. Br. III. 276. nr. 593. An. III. 2. p. 196. V. 3. *καὶ φίλος*. *καὶ* in hac sede ante vocalem productum versificatoris negli-gentiae tribuit Hermann. ad Orph. p. 729. V. 4. *ωκεττισαδῆς*. Grut. *ὡς ἐπέτελλε*. Br. mutatione minima. — Nr. 175. Ex Athen. L. X. p. 455. D. Br. III. 317. Aenigm. 1. An. III. 2. p. 342. Cf. Eustath. ad Odyss. p. 256. 12. — Nr. 176. Ex Eusebii Praepar. Evang. L. XI. 6. p. 520. Br. III. 209. nr. 280. An. III. 2. p. 34. a.

Nr. 177. Ex Pocock. Inscriptt. Antiqq. p. 61. nr. 22. retuli in Paralip. II. nr. 23. p. 773. v. 2. Depravatam lectionem, ut ap. Po-cockium habetur, in margine posui. Nomen viri *Κάρπος* incertum est; de *ἀεώδου* dubitari non potest. De litteris *Α* et *Η* inter se permutatis dixi ad nr. 127. v. 2. — Nr. 178. Ex Gruteri Thes. pag. 1039. Br. III. 198. nr. 237. An. III. 2. p. 7. V. 2. *ἄνατι*. Grut. *ἔνατι*. Br. *φολιγνῶν*. Vid. not. ad Palat. p. 140. nr. 309. — Nr. 179.

Ex Gruteri Inscriptt. p. 1096. nr. 8. Br. in Lectt. p. 287. In Edit. Lips. T. IV. p. 246. nr. 612^a. Ad. III. 2. p. 206. V. 6. πυρρον. Marm. πύρρον. Br. qui βουλῆς et δήπου malit. Certe Pyrrhi nomen alienum est. Flaminius Cornelius; qui hanc inscriptionem ex Marmore repetivit in Creta Sacra T. I. P. II. p. 140. habet: βουλῆς κάπρος στήσαν ἐφημερόννη. in quibus quid lateat, aliis investigandum relinquo.

Nr. 180. Ex Athenaeo L. X. p. 449. F. Br. III. 320. Aenigm. nr. 10. An. III. 2. p. 347. V. 3. εἴνεται εἰσνέτοιςιν. Vulg. εἴνεται ξυνετοῖσι. Br. c. Casaub. Sic etiam Cod. Epitom. Euripid. Iphig. Taur. 1092. εὐξενετον ξυνετοῖσι βοάει. — Nr. 181. Ex Athen. L. X. p. 450. F. Br. III. 521. nr. 18. Ah. III. 2. p. 349. V. 5. ἔξισσι. Vulg. Br. — Nr. 182. Ex Plutarch. Tom. II. p. 14. Br. III. 185. nr. 168. An. III. 1. p. 381. V. 2. εὐξεντον πόθον. i. e. ἐκιδυμῶν μαθήσεως. quod in Animadversionibus illustrare conatus sum. εὐξεντον tentavi Toup. Em. in Hesych. T. IV. p. 525. et εὐξεντον. T. II. p. 440. not. edit. Oxon. In vulgata haerebat etiam Schneiderus, qui Plutarchi libellum de Puer. Educ. edidit Argentorati. 1775. ubi Eurydicen esse suspicatur uxorem illam Polliani, cujus eruditionem Plutarchus laudat in Praecept. Conjug. T. II. p. 146.

Nr. 183. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 476. Br. III. 178. nr. 141. An. III. 1. p. 369. — Nr. 184. Ap. Gruter. p. 655. Br. III. 501. nr. 699. An. III. 2. p. 274. — Nr. 185. Ex Gruteri Thes. p. 1027. Br. III. 269. nr. 561. An. III. 2. p. 179. Terminum inculptum hoc epigr. cum duobus aliis, quae vid. nr. 286. et 377. — Nr. 186. Ex Pausan. L. V. 27. p. 450. Br. III. 178. nr. 139. An. III. 1. p. 368. V. 2. βιασάμενοι. Vulg. βιασάμενοι. Br. Aut hoc, aut βιησάμενοι reponendum. Aliter se res habet in dorico epigr. nr. 226. — Nr. 187. Ex Pausan. L. VI. 19. p. 499. Br. III. p. 178. nr. 142. An. III. 1. p. 369. — Nr. 188. Ex Plutarch. Vit. Flam. c. 12. T. II. p. 346. ed. Cor. — Nr. 189. Ex Maffei Mus. Veron. p. 376. Br. in Lectt. p. 305. Edit. Lips. T. IV. p. 267. nr. 695^b. An. III. 2. p. 269.

Nr. 190. Ex Muratori Thes. p. 620. dedi in Paralipom. II. nr. 24. pag. 773. προσεπιστάτος. Murat. C mutavi in Φ — Nr. 191. Ex Aeschin. Or. in Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 376. V. 2. μεγάλῃς ἀρετῆς. Aesch. μεγάλων ἀγαθῶν. Plut. In fine versus Tom. II.

ἀποκρολιπεύσα μερίμνης, Πενθεδαυοίο βίον ὡς ἀνίη καθαρή. conjunctivo pro optativo posito: ut pura et integra a vitae sordibus ad coelum adscenderet. — Nr. 196. Edidit Širmond. ad Ennod. VIII. Ep. 42. Br. III. 514. nr. 746. An. III. 2. p. 334. V. 1. γλυκωτέρως. Vulg. γλυκωτέρεος. Br. Malis praeterea ἐμολ. — Nr. 197. Ex Murator. Thea. p. 1376. et 2075. Br. in Lectt. p. 303. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721^c. An. III. 2. p. 305. V. 2. καταφρων et καταφρονι. Murat. κατὰ χθόνα. Br. ex correctione Dorvill. ad Charit. p. 100. — V. 3. ἐσάθησασα. Murat. ἐσάθησας ἰούσα. Br. c. Dorv. V. 4. φιλοισταδιοισιν. Mur. σταθμοῖσιν. Br. c. Dorvillio, qui multa attulit de more veterum defunctos intra aedium limina sepeliendi. V. 5. οροῖην. Murat. Br. ὁρώην scripsi. — Nr. 198. Ex Smetii Inscr. fol. XXIII^b. Br. III. 188. nr. 186. An. III. 1. p. 396. V. 2. καὶ Προδ. Smet. et Mur. καὶ Προδ. Br. Et sic nunc reperio scriptum, aut potius καὶ in schedis a cl. Buttmanno mecum communicatis. — Nr. 199. Ex Athen. L. X. p. 442. F. Br. III. p. 234. nr. 394. An. III. 2. pag. 93. V. 2. τοῖη δῆ. Athen. τοῖηδε. Br. metro reclamante.

Nr. 200. Ex Chishull. Itiner. pag. 168. Br. III. 299. nr. 692. An. III. 2. p. 262. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 523. Toup. in Addend. ad Theocr. p. 399. V. 6. οὐδέν. omnes. οὐδέν. Br. V. 7. ἐφρανεσ-αψω. Marmor. ὄφρ' ἂν ἐφραψῶ. Dorvill. dum ad te perveniam, dum tecum conjungar. At sic sequens versus nullo cum praecedentibus vinculo cohaeret. ὄφρ' ἂν ἐς αἰῶ. Br. c. Toupio, meliore verborum conjunctione. Hoc auctor videtur voluisse: Laetus cum patre (Sostrate, ni fallor) degas, ut ille magna et perpetua laude filii etiam apud inferos fruatur. — Nr. 201. Ex Montefalc. Itiner. Ital. p. 423. Br. III. p. 309. nr. 728. An. III. 2. p. 314. Cf. Ruhnken. in Koen. Not. ad Gregor. Cor. p. 287. (p. 609. ed. Lips.) V. 2. ἀλχημφιλογωγαία. Marm. ἀλκίμνη. Br. cum Ruhnk. N ante Γ in Γ mutatum, quae permutatio etiam alibi reperitur. V. 4. ναοοργαδεταροεικτισσαν. Marm. νάσφ τᾷδ' ἵταροι κτίρισαν. Br. c. Valkenario ad Herodot. p. 648. 42. Insula est Corcyra, ubi hoc epitaphium repertum. V. 6. σιννα φυλοπιδοςεῖ. Marm. σῶμα δὲ φυλόπιδος ἐξέρ. Br. c. Ruhnk. quae falsa correctio. Σίννας est nomen defuncti; quo servato et metro salvum est, et δὲ suum locum occupat.

Nr. 202. Ex Pausan. L. X. pag. 849. Br. III. 177. nr. 135.

An. III. 1. p. 365. V. 1. Ad ποθίουσα subaudi κείμαι, vel εἶμι. nisi auctor scripsit: ἡμαὶ δὴ ποθίουσα. . . Sic Hegesipp. in Palat. p. 164. nr. 124. ἀοσις ἀπὸ βροτίων ὤμων Τιμόνορος ἡμαὶ Ναφ. Mnasalc. Ib. p. 165. nr. 128. ἦσο κατ' ἡγάθειον τόδ' ἀνάκτορον, ἀοσι φέωνναι. Quae si vera correctio, iunge: ἡμαὶ . . . ἄγαλμα Διὸς. — Nr. 203. Ex Pausan. L. IX. p. 741. Br. III. p. 187. nr. 184. An. III. 1. p. 394. V. 3. ὅπλοισι. Br. Sylburgius epigrammatis auctorem scripsisse existimat: Θήβης δ' ὅπλοισι Μεγάλη πόλις ἱοταγάνωται. probante Brunkio, qui tamen Θηβῶν malebat sine causa idonea. Caeterum Pausanias neutrum horum, sed Θήβας scripsisse videtur, memoriae lapsu, ut Br. probabiliter suspicatur.

Nr. 204. Ex Murator. Thea. pag. 809. Br. III. 500. nr. 694. An. III. 2. pag. 265. V. 2. ἐξηρημοισαυπερξινηαιμενος. Murat. ἐξηγαλμένων. Br. c. Dorrill. ad Char. p. 105. ἡγλαϊσμένων scripsi, in quod incidit etiam doctissimus Marini editor p. 141. V. 6. ἐν-θῆσθης et v. 8. δαίσης recentiorem aetatem produunt. Vid. Schaefer. ad Theocr. p. 226. — Nr. 205. Ex Aeschin. Orat. c. Ctesiph. p. 572. ed. R. Plutarch. Vit. Cimon. c. 7. T. III. p. 186. ed. Cor. Br. III. 180. nr. 155. An. III. 1. p. 375. V. 1. ἦν ἄρα. pro ἦσαν. Vid. Matthiae Gr. gr. §. 211. not. 4. p. 280. ἦ ἄρα malebat Valken. ad Herodot. p. 576. 21. V. 3. λιμὸν αἰθωνα. Callimach. in Cerer. 67. ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν, Διδωνα, κρατερόν. Hermippus ap. Plutarch. Vit. Pericl. c. 53. p. 314. ed. Cor. δευχθίς αἰθωνι Κλίωνι. Ibi v. 3us scribe ex Codd. ut numeri anapaestici postulant: περὶ τοῦ πολλέμου δεινούς περίχην. — κρατερόν. Aeschin. κρατερόν. Plut.

Nr. 206. Ex Diogen. Laert. L. I. 41. p. 25. Br. III. 258. nr. 508. An. III. 2. p. 149. Erant, qui illud dictum Sodamo tribuerent: ὥς τὸ ἐν Τυγίᾳ ἐπιγράμμα δηλοῖ.

Ταῦτ' ἔλεγεν Σωδamos Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθικεν·
μηδὲν ἔγαν· καιρῷ πάντα πρότεσι καλέ.

Schol. ad Euripid. Hippol. v. 264. — Nr. 207. Ex Gorii Inscriptt. T. I. p. 119. Murator. Thea. p. 1205. retuli in Paralip. II. nr. 27. p. 775. V. 2. πενταετησεμένη. Murat. Leni mutatione scripsi: πενταίτις μόνον ἦν. V. 5. οἰμεγεναι . . . ημητερ. Gor. Mur. Tum βίνους uterque. Corrigendum videtur: ἡ δὲ με γειναμένη μήτηρ πίνθη, Ἀρίωνος . . . V. 6. βουμένον male excusum in editione

nostra. Scr. *βωμίνου*, ut est in marmore. Forma verbi vitiosa, sed metri causa inventa.

Nr. 208. Ex Pocock. Inscr. p. 45. Chandler. p. 4. in Paralip. II. nr. 28. p. 776. V. 1. *προσφίλεις, αἰεὶ* ac. V. 2. *ἀσπασιοὶ σὺ δότοισ.* Chandl. unde scripsi: *ἀσπασιοὶ λόγοις.* Auctor vulgarem verborum structuram immutavit: *τῷ παριόντι ἀσπασίους λόγους νέμω.* V. 4. *δὲ* omissum ap. Poc. Chand. V. 5. Post *Θάλλος* videtur *ἔθην'* fuisse. De reliquis ob ultimae lineae defectum statui non potest; sed *εἰδώς* sincerum non videtur, — Nr. 209. Ex Chandleri Inscriptt. II. 61. p. 67. Accuratus exhibitum ab E. Q. Visconti in libello cui titulus: *Lettre du Chevalier Anton Canova et deux Memoires lus à l'Institut royal de France sur les Ouvrages de Sculpture dans la Collection de Mylord Comte d'Elgin.* Londres. 1816. 8. Br. III. p. 507. nr. 721. An. III. 2. p. 300. s. V. 1. *ΞΑΝΘΑΙC.* Lapidario tribuendum videtur hoc epitheton, quo versus vitatur; nam, quod Viscontius vult, ut in *αὐδιώσα* syllabae *διω* in unam contrahantur, id vix fieri potest. Hexametrum habebis perfectissimum, si poëtam scripseris statuas: "*Ἡ ποτα αὐδιώσα καλαῖς ἐπὶ κρατὸς ἑθίσταται.* In Marmore est *ΕΘΙΠΑΙC.* ut v. 4. *ΑΙΠΙΟΕΞΣΑΝ.* et v. 5. *ΧΙΑΞΙ.* V. 6. *τ'* post *ἀρετὴν* non est in Marmore. V. 7. *ΚΙΑΙΚΙΑ ΧΑΡ* . . . Marmor. unde *χάρμα* fecit cl. Viscontius, in nomine *Κιλικία* duas priores syllabas a poëta productas esse statuens. Sed nomen mulieris *Κιλίκια* fuisse videtur; ultimam autem vocem sic licet expleas: *Χαρίλλον*, vel similiter. V. 8. *εἰκοσιπενταστής* est in marmore, ut nr. 153. — V. 9. Sic, ut dedimus, haec verba leguntur apud Chandlerum. Brunkius corrigendum censebat: "*Ἐρμος Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητρός ἐσθλῆς.* Nunc in Marmore esse docemur: "*Ἐμμερως δ' Ἀριστομαχοῖα πατρός καὶ μητ* . . . . Viscontius explevit: *καὶ μητρός Ἐφίηννης.* V. 9. *φίλης* ap. Viscont. Quum versus nomina propria non caperet, auctor proream miscuit cum versibus; cujus licentiae etiam alia in Marmoribus exempla extant.

Nr. 240. Ex Gruteri Thes. p. 607. Br. III. p. 510. nr. 752. An. III. 2. p. 317. Cf. Burmanni Anth. Latin. T. II. p. 197. V. 3. *χειλιδονίς* plures. Vid. Huschk. Anal. crit. p. 6. V. 4. *βαίης ἄπο.* *ἐκ τυννῶν* comparat Schaefer. Meletem, p. 70. Simile est *ἐξ ἀπαλῶν ὀνόων* ap. Automed. in Palat. p. 106. nr. 129. — Nr. 241. Ex Aristide T. II. p. 386. dedi in Paralip. II. nr. 29. p. 777. V. 3. 4.

Hujus distichi verba contraxit rhetor: *δειξας νικᾶτω· δυνάει δέ, φησιν, ἡμᾶς ἐντὶ τὰ δυνάει ἔχειν.* — Nr. 212. Ex Stephan. Byz. in *Θεορίαι*. Schol. Aristoph. ad Nub. 331. Br. III. 263. nr. 533. An. III. 2. p. 166. V. 3. *ἐφ' ἡμέρ.* Vulgo. *ἐφ' ἡμέρ'* emendavit Br. quod praetuli conjecturas Huetii: *τὸν γὰρ ἀπλήτεον.* — Nr. 213. Ex Athen. L. XI. p. 252. C. dedi in Paralip. II. nr. 50. p. 778. V. 3. Cf. Stanlei. ad Aeschyl. Pers. v. 466.

Nr. 214. Ex Homeri et Hesiodi Certamine p. 16. Br. III. p. 256. nr. 497. An. III. 2. p. 146. V. 2. *ἐκόςμῃσα.* Br. V. 4. *ποινής.* nonnullae editt. *ποινήν.* Br. c. melioribus. V. 5. *ἔσπεσα.* Br. — Nr. 215. Ex Murator. Thea. p. 958. Br. III. nr. 754. p. 316. An. III. 2. p. 339. V. 2. *ἡτανυσο.* Murat. *κατέχευ.* Br. c. Wesselingio. V. 5. *πραπίδας.* brevis syllaba in cassura. V. 7. *νυμφὴν δὴ . . . οἰγα.* Murat. *ἦν σοι ἐγώ,* correxit Leichius in Nov. Miscell. Lips. T. I. p. 475. In fine versus *ΟΙΩΙ* Murat. *οὐκ ἐλήμονα.* Br. oratione intricatiore. *οἶ, οἶ.* Leich. Verba sic jungenda: *ἦν νύμφην σοι ἔτρεφον, (ταύτην) Ἀΐδης ἤρπασε νυμφεύσων.* V. 9. *αμαραμυνοσ.* Murat. *ἀλλ' ἄρα μούνο.* Wesseling. *ἀλλ' ἄρα μούνω.* Br. *μούνω,* numero duali Boissonad. ad Marini Vit. Procl. p. 82. quod procul dubio verum. Sed in edit. nostra v. 10. vitiose expressum *παρθενικὴν* pro *παρθενίην*, quo errore sensus hujus distichi prorsus turbatur: *vos soli pudicitiam servastis.* Icarium poëta puellamque ipsi desponsatam alloquitur. *εἰσάτε οὐ.* Murat. quod tnetur vir doctissimus, quem modo laudavimus, *ὡς Αἰδου* pro *πρὸς Αἰδου* accipiens. *εἰσαθ' ἔσε.* Br. Hiatus sustuleris legens: *εἰσάτε καὶς* aut *καὶς Αἰδου.* — Nr. 216. Ex Plutarch. T. II. p. 859. Phot. Bihl. Cod. CCLX. Br. III. 267. nr. 555. An. III. 2. p. 175. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 314.

Nr. 217. Ex Murator. Thea. p. 658. Br. III. p. 314. nr. 751. An. III. 2. p. 331. V. 1. *χειρεῖν.* Mur. V. 3. lacunam sic explevit Br. *καίνοισιν ὅσων καίεται.* plura corrigens, quam necesse erat. Scr. *καίνοις περ ὅσων καίεται προσώποις.* — *καίεται.* Mur. V. 6. *μετε δε γηρα βεβαρηνοσ.* Gor. et Mur. *καίται δὴ γήρα βεβαρημένοι.* Br. V. 7. *εὐχόρσο.* Marini. *ἐὐχόρσο.* Br. — Nr. 218. Ex Gruteri Thea. p. 599. 3. dedi in Paralip. II. nr. 31. p. 778. V. 1. *ΗΜΙΗC.* Marini. *ΙΤΑ-ΑΙΗC.* Cassaub. qua correctione nihil nec lenius nec verius. — Minus bene cossit eidem emendandi conatus in proximis: *αρχοντασλευτο-αινετησαντο.* ubi ille: *ἀρχοντα ἀγάλευτον ἐστῆσαντο.* quod et longius

abest à litterarum vestigiis, et ob hiatum molestum. In *CAOTI-TOAIN* nihil aliud latet, quam quod reposuimus: *ΦΙΛΟΠΤΟΑΙΝ*.

Nr. 219. Ex Sponii Miscell. p. 574. nr. 127. et peculiari editione in duobus foliis facta a Fauris de S. Vincent, in cuius museo illud marmor servatur, retuli in Paralip. II. nr. 32. p. 779. Cf. Chardon de la Rochette Mélanges T. I. p. 121. sq. V. 1. Sponius omisit. Lacunas sic explere conatus est, Chardon: *Μὴ ταχίνοις παρίευν ἴχνοι τύμβον, ὀδῖτα*, comparans epigr. in Palat. p. 255. nr. 337. In qua lectione et hiatus offendit, nec rhythmus bonus est. Commode scripseris: *στῆθε παρερχόμενος τόνδ' ἴχνοι τύμβον, ὀδῖτα*. V. 2. *κοῖρος*. Marm. *κοῦρος* correxi in Animadversas. Tom. III. 2. p. 113. Post *κοῦρος* dele comma. V. 4. *σ...εῖ...ω*. Marm. *θεοῖσιν* correxi l. c. V. 5. ductus in Marmore obscuro *παι...ε...ων, κατ...ων, καταπλῆων*, et in versus exitu *ωθην*. Priori harum lectionum accommodatum id, quod in textu posui: *πλωτῆρ καὶ τὸς δῶν*. idque sensus videbatur postulare. Chardonius corrigebat: *πλωτῆρ καὶ πλέων πόντου γ' ἐν κύμασιν ἦσθην*. Villosismus: *πλωτῆρ καὶ τὸ πλέων πόντου γ' ἐν κύμασιν ἔσθην*. aut *πλωτῆρ κάρτα δῶν*. jejune admodum; altera correctio etiam ob hiatum damnananda. Ultimas in versu syllabas *ΚΤΜΑCΙΝΙΦΘΗΝ* mutavi in *ΚΤΜΑCΙ ΝΑCΘΗΝ*, in undis habitabam, ut saepius de neutis et piscatoribus. Verbum est ap. Homer. 'Il. ξ. 119. *πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη*. Apollon. Rhod. III. 118a. *Ἀργητιάδῃ κρήνῃ ἐπλουρον ἔοντα, ἔσθα καὶ ἐννάσθη*. V. 6. *ε...ε...νλαχων...οδα σημα...πανμαι*. Marm. *τριφειων δε λαχων*. Spon. Dedi correctionem Chardonii. V. 9. *εν δε τεθνε...ων ομηγυριε...* Marm. *εν δη τεθνηωσιν ομηγυριε γε πειλουειν*. Chard. Viscontius malebat, *εν δ' αυ τεθν*. V. 12. *εὐκτα* in Marmore esse videtur. *εἰς εἰμι*. Chard. In eundem modum hos versus emendaveram in Animadversas. T. II. 2. p. 307.

Nr. 220. Ex Pausan. L. V. 20. p. 428, Br. III. 289. nr. 192. An. III. 1. p. 400. V. 1. *εὐλος...ἐνοῦσα*. Vulg. *εὐλός...ἐνοῦσα* corrigit Dorvill. ad Charit. p. 74. Vitium fortasse non est in *εὐλος*, sed in epigrammatis initio. Legendum enim videtur: *καὶ γὰρ ἐγὼ κ' ὡν εἰμ', ὃ ξένα*. quod *κ' ὡν* in Cod. scriptum, facile in *κ' ὡν* depravari potuit. Verba sic junge: *καὶ ἐγὼ εἰμι λείπωντων εἰκὼν ἡ κίων, ἡ πρὶν ποτε ἐνοῦσα εὐλος ἐν Οἰνομάει δόμοι*. pro *δόμων*. V. 4. *δέξατο*. Vulg. *δαίτατο*. Br. cum Sylburgio. — Nr. 221. Ex

Gruteri Thea. p. 528. Br. III. 307. nr. 720. An. III. 2. p. 398. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 159. V. 2. *μυνορθίδην*. nonnulli. *μυνορθίδην*. Br. V. 3. *ὅς . . . πείσας*. Marm. *ὡς . . . πείσας*. Br. c. Dorvill. Illud revocavi. Butyches chorostath summa cantus pollens suavitate, ita ut vel animas avolaturas revocaret, suam tamen miser animam revocare non potuit. V. 4. *αὐτοῦ*. Br. *αὐτοῦ* scripsi sensu postulante. *μείσας*. Marm. *μείσας*. Br. c. Dorvill. praeterea idem malebat *τῶν αὐτῶν* scribi. Nihil horum necessarium. In *μείσας* ultima in caesura producta, ut in tot aliis sequioris aevi locis. Cf. Friedem. de Med. Syll. Pent. p. 320.

Nr. 222. Ex Agath. Histor. L. II. p. 64. Br. III. 188. nr. 188. An. III. 1. p. 397. V. 5. *συγγενὲς οἱ τούτο*. Haec lectio ob plures causas ferri non potest; nec magis conjectura Vulcanii: *συγγενὲς τοῦδ' οἱ βέβηκε*. Saltem scribendum erat: *ἀνθ' ὧν συγγενὲς τοῦτο οἱ βέβηκε*. Sed Hermannus ad Orph. p. 786. monuit, fieri non potuisse, ut privati homines (Chacremonia cognati) statum illi ponendum docernerent, sibi arrogantes, quod civitatis esset. Quare corrigendum censet: *ἀνθ' ὧν σύγγεν (συγγέν) αἱ τοῦτο βέβηκε*. — Nr. 223. Ex Gruteri Thea. p. 163. Br. III. 286. nr. 632. An. III. 2. p. 218. Cf. Burmann. ad Anth. Latin. T. I. p. 244. V. 2. *ἀνδίδωσι*. memorabilis aystole pro *ἀνδίδωσι*. Facile hoc evitasset auctor, si scripisset: *αἱς θέμισ ἐστὶ, δέδοτ'*. qua forma Hesiod. utitur *ἔ. καὶ ἔ. 281.* et alii. V. 3. *τῷ γὰρ*. Vulgo. *τῷ γ' ἔρ.* Br. c. Casaub. Scripsi, quod sensus postulat: *τῷ γ' ἔρ καὶ ζῆν.* et *vitam ei concessissem*. V. 4. *ἐπιήρτωσιν*. Marm. V. 5. *καταμαρτυροῦσιν*. Marm. *καὶ τοῖματες ἔρχετ'*. Br. cum Casaub. V. 6. *γέφυρας*. Notanda mediae in hac voce correctio contra poetarum usum. *ἔρχετα*. Br. *ἐρχετο*. Fleetwood. — Nr. 224. Ex Reinesii Syntagm. p. 610. Br. III. 276. nr. 592. An. III. 2. p. 195.

Nr. 225. Maffei in Museo Veronensi p. 317. Br. III. 302. nr. 703. An. III. 2. p. 277. V. 1. *ἐμὸν . . . σφ . . . γον αἱ παρ.* Maff. Lacunam sic explerit editor: *συγχαρὸν μέγαν*. Brunkius autem: *προσὸν μέγαν*. V. 2. *ἐμὸν . . . γον*. Marm. *μυρὸν* scripsi cum editoribus; *ἄλλως* dedit Br. V. 6. *ἡς . . . συνεχαρὸν προσθαμένον*. Marm. quod Maffaeus infelicititer tentavit. Dedit lectionem Br. qui valde probabiliter scripsit, *πρόσθεν ἐμὸν θαλάμην*. Certe *μέγαν* alienum. — Nr. 226. Ex Pausan. L. V. 23. p. 438. Br. III. 177. nr. 156. An. III. 1. p. 367. V. 2. *βισσάμενοι*. Vulg. *βισσάμεται*. Br. et Codd. Facii. Cf. supra

nr. 186, v. 2. V. 3. καὶ μετρεῖτ'. Vulgo. καὶ μέτρα ποιήτην. Br. c. Kuhnio. Idem Τελεστάς correxit pro τελετάς.

Nr. 227. Ex Pausan. L. VI. 10. p. 676. Br. III. 187. nr. 140. An. III. 1. p. 368. V. 1. Κλεισθένης. amphibrachys pro dactylo, ut nr. 241. v. 4. Κλεισθρότον. ubi tamen Codd. metro succurrentes Κλεισθρότον exhibent. — Nr. 228. Ex Sponii Miscell. pag. 376. Br. II. 491. nr. 2. An. II. 3. p. 370. V. 2. κλεισφορῶν esse videtur in Marmore. Κλεισφορῶν. Br. c. Gorio. τριταῖον ἀφείλετο μοῖρα πρῶτη. Marm. τριταῖ ὅν ἀφ. μ. πρῶταις corr. Fabr. et Dorrill. ad Charit. p. 262. Probabilis correctio. Sed in prima voce rectius scribes: Κλεισφορῶν τριταῖ ὅν ἀφ. Sic etiam emendavit Romon. in Advera. p. 275. ed. Lips. — Nr. 229. Ex Maffei Museq. Veron. p. 61. Br. III. 305. nr. 710. An. III. 2. p. 286. V. 2. ἡρπασα φωνῶν. Marm. Verissime Br. ἡρπασ' ἄφρων. Saep̄ X in marmoribus sic scribitur, ut, infima lineola forte extrita, Γ esse videatur. Vid. ad nr. 236.

Nr. 230. Ex Museo Veronensi pag. 63. Br. III. 174. nr. 122. An. III. 1. p. 359. V. 2. Ἀθμονένε, Marm. Ἀθμονένε corr. Scaliger. Vid. Interpp. Harpocr. V. Ἀθμονένε. Poenitet me hoc non statim in textu posuisse. — Nr. 231. Ex Pausan. L. VIII. 5. pag. 607. Br. III. 186. nr. 180. An. III. 1. p. 392. — Nr. 232. Ex Gruteri Thes. p. 802. Br. III. 310. nr. 730. An. III. 2. p. 316. V. 1. κείτε. Marm. ut nr. 217. vera. 6. — Nr. 233. Ex Sponii Miscell. p. 357. Br. III. 310. nr. 729. An. III. 2. p. 314. s. V. 2. πορρησ. Spon. πορρη. Fabr. Br. οὐσα εἰρων. Marm. Hoc loco, ut in plurimis aliis, lapidarii elisionem neglexerunt. V. 3. 4. exhibui sic, ut in Marmore leguntur, verba numeris destituta, ut passim in epitaphiis, quorum auctores interdum, ut hodie quoque, specie quadam numerorum contenti erant. Frustra Br. haec in versus digerere conatus est: αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψεν Ἀχθὸς ἔχων κρηδίη. V. 4. κρηδίης in marmore esse videtur.

Nr. 234. Edidit Vilhois in Prolegg. ad Homer. p. LV. Viscont. in Museo Pict.-Clement. T. IV. p. 43. Repetivi et illustrare studui in Paralip. II. 35. p. 785. V. 5. παρὰλέσσει. vox Lexicis addenda. Simile est παρὰλέσπος in Fragm. Sophocl. ex Namp. in Schol. Pind. Isthm. VI. 10. Ζεὺ παρὰλέσει καὶ Διὸς σπηγέλει Περσὶ κρητὶν κρητῆρας. quem locum respexit Schol. ad Platon. p. 36. ed. Siebenk. ubi editor verba, ἐμμενῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρητῆρας κρητῆς. perperam

pro Sophoclis versu habuit. — Nr. 235. Ex Gruteri Thes. p. 1130. Br. III. p. 316. nr. 753. An. III. 2. p. 339. V. 2. *πικρονεπαγεσμεν*. Grut. *πικρὸν ἐκ' Ἀγασίας*. Br. cum Ruhnken. Ep. crit. p. 133. Majori molimine Bentlej. in Not. ad Callim. H. in Lav. Pallad. v. 150. *μή σοι μὲν πικρὸν ἐκ' Ἀγασίας Περσεφόνε τε πόρῃ*. V. 3. *αμα*. Grut. et alii. ἀλλὰ Br. c. Bentl. ut statim nr. 236. v. 2. In corrupto loco Philostrati Imagg. II. 25. p. 847. *μάχεσθε, ὃ γυναιῖαι, τὸν Ἡρακλῆα, καὶ προβάτε· ἀλλ' οὐ τοῦ λοιποῦ γε παιδὸς ἐπύσχετε, δοῦν ἤδη αἰμύνειν*. sensum restitutus scribens: *ἐνίχεσθε, ὃ γυναιῖαι, τὸν Ἡρῃ, καὶ προβάτε ἄμῃ, εἰ τοῦ λοιποῦ γε π. ἀ. sustinete Herculem, et omnes simul in eum irruite, si relique saltem puero parcat*.

Nr. 236. Ex Muratori Thes. pag. 1321. Br. III. 299. nr. 693. An. III. 2. p. 264. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 39. V. 2. *αμαρταθῆαι*. Murat. V. 3. *σέρων*. Ibid. V. 4. *κῶων* abundat, auctoritate an quadratarii culpa, ignoro. V. 6. *τετραστρογωναμεν*. Murat. ubi iterum *Γ* et *Ξ* confusa. Vid. ad nr. 229. *τίθηται τε γυγνόμεν*. Br. c. Dorvill. V. 7. *εἰρηναίσιον ὄψατο πικρὸν δολιχόρμη καὶ τεθνηκότος ἀδελφῶος σερπῶν*. Murat. quae sic, ut in textu posui, emendavit Dorvillius. Hiatus fortasse tollendus inserto *νῦν*, *ὄψατο νῦν, ὀδοπέρα*. V. 8. post *τεθνηκότος* Dorvill. *γ'* inseruit, quod minime necessarium. *Γ* enim, quod Muratorii textus offert, nihil aliud est, quam □ i. e. *Ξ*.

Nr. 237. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 273. Br. III. 309. nr. 725. An. III. 2. p. 511. V. 3. *αυροτομῶν . . . ὠων*. Marm. *γονέων*. Br. c. Hagenbuchio et Gronovio. V. 4. *ὄκτω μόνους*. Marmoris est lectio. *ὄκτω μούνα ἔτη*. Hagenb. *ὄκτω μούνην ἔτη*. Br. satis pro arbitrio. Versificatoris est peccatum, non quadratarii. Similia congressi in Commentat. de Memnoniis in Actis Societ. reg. Monac. an. 1809. p. 48. — Nr. 238. Ex Fabretti Inscriptt. p. 425. Br. III. 313. nr. 741. An. III. 2. pag. 327. V. 4. *ΔΙΩ*. Marm. Scripsi *ΔΤΩ*. in qua voce duae syllabae in unam contractae, ut in *duellica* ap. Lucretium VI. 660. Similiter in *διανοέστες* duae priores syllabae in unam coalescunt in Palat. p. 528. nr. 146. Hac licentia admissa Marmoris lectio servari poterat integra. Audacter Br. *ἐντὶ μόνους ἀνείβας δῖον καὶ μῆνας ἔχον*. Lenius Gerhardus in Lectt. Apollon. p. 58. *ἀνείβαντας ἐγὼ καὶ μῆνας*. — Nr. 239. Ex Gruter. Thes. pag. 28. Br. III. 189. nr. 190. An. III. 1. p. 398.

Nr. 240. Ex Gruter. Th. p. 1146. Br. in Lectt. p. 303. In edit.

Lips. IV. p. 275. nr. 721^d. An. III. 2. p. 306. V. 1. *περικαλλέα*. Gruter. *περικαλλέη*. Br. sine necessitate. V. 2. Inter *σφραοσύνης* et *ἔνεκεν* fortasse θ' excidit. — Nr. 241. Ex Athen. L. XII. p. 536. B. Br. III. 179. nr. 145. An. III. 1. p. 370. V. 4. *κλειμυρότου*. Scr. *Κλειμυρότου* cum Cod. Veneto. *Ἡρακλῆως*. Vulgo ap. Athen. et Br. *Ἡρακλῆος* scripsi cum Schaefero in Addend. in Epist. Bastii p. 18. ed. sec. — Nr. 242. Ex Diodor. Sic. T. I. p. 415. Br. III. p. 178. nr. 143. An. III. 1. p. 369. V. 3. Vulgo distinguitur post *Φοίβη*. Commate deleto cantum est, ne omnis devictorum Persarum gloria a diis ad homines transferretur, quod timens Valkenar. ad Herodot. L. VIII. p. 637. 6. correxit: *ἀπασαμένους* et *ἐνσασμένους*.

Nr. 243. Ex Pausan. L. V. 22. p. 435. Br. III. 177. nr. 135. An. III. 1. p. 366. V. 1. *Ἀπολλωνίας*. Vulg. *Ἀπολλωνίας*. Br. Illud revoocare non dubitavi. Duae ultimae syllabae in unam coalescunt, ut in *Τελευτίας* Palatin. p. 272. nr. 426. in *Ἀρδίου* supra nr. 170. v. 2. in *πόλιας* ap. Homer. Od. θ. 560. V. 2. verborum transpositionem, a Passovio metri causa factam, *ᾗκισεν Ἴονίῃ Φοῖβος*, veram puto. In eandem incidit Friedemann. de Med. Syll. Pentam. p. 310. — Nr. 244. Ex Gruteri Thes. p. 769^b. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. IV. p. 275. nr. 721^b. An. III. 2. p. 302. V. 1. priora verba obscuritate laborant. V. 3. *σωμας πανσε*. plurimi. *σωμανεπανοασε*. Murat. *σῶμ' ἀνέπανος*. Br. V. 5. *θνητην*. Grut. et alii. *θνητηῇ*. Murat. Br. V. 6. *α . . . μνηστος*. Marm. V. 7. *κυδυη*. Marm. *κυδρηῇ*. Br. *κυδυῇ*. Ruhnk. Epist. crit. p. 83. *κεδυῇ*. Grotius. Brunkiana lectio a vestigiis marmoris proxime abest. *παράκοιτι*. Scr. *παράκοιτι*. Caeterum Br. malit: *οὐ δὲ τάφον σοφίης ἔνεκεν, κυδρηῇ παράκοιτι*. sine causa idonea. V. 8. *τευξεφρασσασσυνομενος*. plurimi. *συνόμμενος*. Murat. Nomen hominis in *Ἐπαφρᾶς* aut *Ἐφρᾶς* mutandum suspicantur. V. 9. *αγεντιεψυχει*. Marm. *ἀλλ' αἶγ' εὐψύχει*. Br. metro claudicante. *Ἀγρετι εὐψύχει*. Scaliger, mulierem illam *Hagnetin Chresten* appellatam fuisse existimans. *ἀγνή εὐψ*. Grot. Poësis etiā legere, sine metri detrimento: *ἀννεῖν εὐψύχει*. Formulam illustravit Reines. p. 731 et 826. In Inscr. Pocock. nr. 3. lego: *Θάφει ἀμβίη Στρατανιανί, οὐδεὶς ἀθάνατος*. Sic etiā in epigr. quod dabimus ad calcem harum notarum: *εὐψύχει Βασίλλα, οὐδεὶς ἀθάνατος*.

Nr. 245. Ex Thucyd. L. VI. 54. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. pag. 201. — Nr. 246. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 78. nr. 125.

Br. III. 515. nr. 750. An. III. 2. p. 356. V. 1. *ημαθεδενψιμανεδη. . . οιο δεδονας*. Marm. Mutilum versum Br. c. Chandro explevit sic: *μνημα τόδ' ὑψιμανὲς ἀποῦς ταπεία δεδονας. ταπεία* a *τάμιος* non improbare videtur Schaefer. in Append. ad Bastii Epist. p. 34. not. improbat Hermann. in Not. ad Bucolic. in Soph. Schaeferi T. I. p. XIV. Vide an fuerit: *ἀποῦς ζανόροια*.

Nr. 247. Ex Fabretti Inscriptt. p. 725. dedi in Paralip. II. nr. 36. p. 788. Cf. Hagenbuch. ad Blaurer. p. 46. sqq. V. 2. *ἔτε ζωός*. De correctione ante ζ vid. ad Palatin. p. 113. nr. 177. v. 10. V. 3. *ΕΓΩ*. Fabr. *ἔγω, ἔφη, στήλας πυρ', ὅδ*. Hagenb. incepte. Scripsi: *εἰ ἄ ἔγω. quakis illa fuerit*. Saepe littera *Δ* a Marmorum descriptoribus pro *Ω* habita. *υπετρα* .. a. Fabr. *ὑπέγραψα*. Hagenb. V. 4. *αὐτη*. Fabr. *αὐτη*. Hagenb. *αὐτῇ* scribendum existimaui. *τύπος* est *forma*. Palat. p. 427. nr. 405. *δαίδια εὐόν τε φυῆς ἐρατὸν τύπον*. Ibid. p. 608. nr. 2. *ἔδης μορφῆς ξυρὸν ἥλιος τύπον*. V. 5. *στίγνους μίνουσας*, fortasse corrigendum: *στίγνους ἐνοῦσας*. Vid. ad nr. 225. vers. 6. V. 15. *ησοσησε*. Fabr. *ἡ ζώσης ἐς*. Hagenb. Comparatur Marciana cum Penthesilea Amazone, cujus post mortem pulcritudine captus est Achilles. V. 15. *μαρμιαντην*. Fabr. Scripsi *Μαρμιαντήν*. in quo nomine penultima corripitur, ut supra nr. 234. v. 1. in *Μαρμιαντῷ*. v. 12. in *Ἀδριανόν*. nr. 279. v. 2. in *Αἰλιανῷ*. Vid. Not. ad Palat. p. 444. nr. 510. — Nr. 248. Ex Gruteri Thea. p. 1196. nr. 9. Br. in Lectt. p. 303. Ed. Lips. T. IV. p. 271. nr. 710^b. An. III. 2. p. 288. V. 3. *γευσάμενον*. Gruter. *γευσάμένην*. Br. c. Reinesio. — Nr. 249. Ex Pausan. L. VI. p. 416. Br. III. 283. nr. 626. An. III. 2. p. 215. V. 1. *μῶνος πάλῃ*. Vulg. *μορνοπάλης*. Br. cum Camerario. V. 3. Ineptus horum verborum rhythmus. Melius haberet versus in hunc modum scriptus: *Χίλων, ὦν Πατρὺς· αὐτὰρ νῦν λαὸς Ἀχαιοῦν* ...

Nr. 250. Ex declamatione Alcidasantis in Oratt. Gr. T. VIII. p. 75. ed. Reisk. Br. III. 255. nr. 484. An. III. 2. p. 142. V. 3. *Ἡρακλῆν*. Vid. de hac forma Schaefer. ad Apollon. Rhod. T. II. pag. 103. — Nr. 251. Ex Muratori Thea. pag. 1041. Br. III. 505. nr. 714. An. III. 2. p. 293. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 251. V. 5. *εὐδωπυα*. Murator. *εὐνδ' ἐπὶ γαίαν*. Br. *εἴδ' ἐπὶ γαίᾳ*. Dorvill. Rectius fortasse, *εἴδ' ἐπὶ γαίᾳ*. V. 4. *ἐπὶ καὶ εὐσεβεῖς* junctim scripsi, auctore Schaefero. Sic in Antigon. Caryst. c. 98. Cod. Palat. offert *ἐπὶ καὶ εὐσεβήην*. Vid. Bast. Epist. crit. p. 89. ed. sec. Dion.

Halic. Antiqu. Rom. IV. 7. p. 651. 4. *ἐπτακαιοκοσαέτης*. Ib. L. X. 56. p. 2087. — Nr. 252. Ex Fabretti Inscriptt. p. 704. Br. III. 515. nr. 752. An. III. 2. p. 337. V. 4. *συνοδειτης*. Marm. V. 6. *οδοι-ποριεδατονησας*. Fabr. *ὁδοιπορίης τ' ἀτονήσας*. Br. *ὁδοιπορίαις* scripsi ob perpetuam permutationem litterarum *ε* et *αι*.

Nr. 253. Ex Stephano Byz. in *Διον*. Br. III. 191. nr. 201. An. III. 1. p. 408. V. 1. *ἡνίδα πέτης*. Steph. *ἦν δέ γε πέτης*. Eustath. ad *Ίλ. β.* p. 212. 32. Quum in *πέτης* prior corripī solet, Br. *πίνης* corrigit. — Nr. 254. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 193. nr. 707. An. III. 1. p. 412. V. 1. *εὐεργος*. nomen proprium esse statuebat Sylburgius, *Εὐεργος*, Euergus Naxius, Byzae filius. Probabilis conjectura. — Nr. 255. Ex Pausan. L. V. 10. p. 398. Br. III. 177. nr. 134. An. III. 1. p. 566. V. 4. *τῷ πολέμῳ*. Vulg. *τῷ πολέμῳ*. Br. cum Camerario, distinctione emendata. — Nr. 256. Ex Gruteri Thes. p. 85. Br. III. 188. nr. 189. An. III. 1. p. 397. V. 1. *νηρὲν μὲν*. Alteram vocem uncinis inclusi, quum minime sit probabile, *νηρὲν* pro monosyllabo fuisse usurpatum. — V. 3. *ἡδὲ Κυρίλλα*. Br. *ἡ δὲ Κυρίλλον* revocavi, quod est in Marmore. Particula *δὲ* sequitur interdum conjunctionem *εἰ*. Vid. Hermann. ad Viger. p. 796. Bdkh. ad Platon. Min. p. 86. V. 5. *καὶ δύο*. praeter Dioscorum et Cyrilli conjugem duo alii, ejusdem, ut videtur, familiae, illam statuum posuerant. Illi *ζάνοροι*, hi *νεώποροι*.

Nr. 257. Mali versificatoris foetum ex Sponii Miscell. p. 370. et Reinesii Syntagmate p. 694. dedi in Paralip. II. nr. 37. p. 790. V. 2. *δενβαιωσι*. Marm. *δὲ βαιῶ* scripai, priore in *βαιῶ* correpta. Fortasse tamen, majore distinctione in fine praecedentis versus posita, syllaba *δεν* prorsus delenda. V. 3. *λαῖνεα στήλη*. Spon. In his nihil aliud latet, nisi *λῆνε στήλη*. Metri causa imperitus versificator formam *λῆνός* in *λῆνός* contraxit. Vers. 6. *καμει*. Spon. et Reines. pro *καίς*. V. 7. *ἡμελλονισσοῦσθαι*. Spon. *ἡμῆλλον ἔσσοθαι*. Reines. Nec *ἡμῆλλον* male haberet. Vide ad Palat. p. 117. nr. 199. v. 4. — V. 8. *περὶ μου*. ut *ἐπὶ μου* np. Theocrit. Eid. XI. 68. Cf. not. ad Pal. p. 265. nr. 395. Precibus parentis annuere non poterant superi, quia Parcae jam omnia de me (aliter, puta,) statuerant. Quod olim conjeci *περικύλισαν ἔναντα*, eo sensu, quem contextus postulat, a veteribus non videtur fuisse usurpatum. V. 9. Versus *ἄμετρος*. Fortasse scribendum: *καὶ μ' ἔτρεψεν γένετης, οὐ τροφὸν εἰδόμενος. pater ipse me*

aluit, paedagogo non usus. Pentameter, ut in praecedentibus quoque, heroicis interpositus. V. 10. *δευξαυμένην*. Spon. *δηγυξανομένην*. Rein. Uterque *καί* addidit post *εἰσέρχῃς*, manifesto errore quadratarii. Sic iterum v. 11. *γὰρ* post *Μοικῶν* legitur ap. Spon. Rein. V. 12. *πῆξαν*. Sp. *πῆσαν*. Rein. *τῆξαν* scribendum videtur. In fine versus *νεφροῖς* videtur addendum. Nam sedem morbi diserte indicatam fuisse, et epitheton *διδόμενος* docet, et sequentia. V. 13. post *μύσσοι* in Marm. *οναισσην* habetur. Quod quid sit, non exputo. V. 14. *θίλγει*. Rein. *εἰσεί*. Spon. Obscurae fuisse videntur in marmore litterae. *θίλξει* scriptum fuisse existimo. V. 15. *καί τότε δημῶντα*. Rein. *καί τους δη*. Sp. Illud verius. Aut initio aliquid excidit, aut corrigendum: *καί τότε δὴ μ' ἑτέρα νοῦσος [πάλην] εἰλε κακίστην καί τότε δὴ*, ut Odyss. β. 108. α. 96. et in Orphei Argonauticis saepissime. V. 17. *ΓΑΡΑΛΟΤ*. Spon. Rein. Una littera inserta scripsi *ΓΑΡ ΑΛΙΟΤ*. V. 21. *οὕτως μου γίνεσσι*. Sp. Rein. *μου* deleui. V. 22. *ΓΑΚΤΡΟC ΑΟΙΡΑ*. Rein. *ΜΟΙΡΑ*. Sp. V. 25. *ξίνε*, ineptum quadratarii additamentum. V. 26. Inter *τημεδονας* et *τοῖς* lacuna relicta ap. Sponium. *τημεδονα στυγερὴν τοῖς με γ*. Rein. in qua lectione pentameter habes fere integrum:

τημεδόνα στυγερὴν τοῖς με γινωμίνοις.

Hoc verum. Post verba *καί κατέλειπον* aut lacuna est, aut imperitus auctor quum versum heroicum perficere non posset, pentameter subjunxit. Etiam ultimus versus est hypermeter, auctoris, ut videtur, culpa.

Nr. 258. Ex Pausan. L. X. 2. 3. retuli in Paralip. II. nr. 38. p. 794. V. 1. *ἐν ἄλλοις Ἑλλήσι δ' αἰδῶν*. Sic, ut edidi, emendavit Ignarra in Palaestr. Neap. p. 58. not. 11. Nec sic tamen versus minor vitii expers, quum in *μίλεα* prima perperam producat. — Nr. 259. Ex Reinesii Syntagm. p. 856. Br. III. 504. nr. 709. An. III. 2. p. 285. Cf. Dorvill. ad Char. p. 258. Versum senarium jambicum, ob nominis *Φιλῆσι* difficultatem heroico versui subjectum, Reinesius frustra in pentametri formam redigere conatus est.

Nr. 260. Ex Pocockii Inscriptt. p. 107. Br. III. p. 295. nr. 677. An. III. 2. p. 248. Cf. Toup. Epist. crit. p. 40. ed. Lips. V. 2. *ΟΙΚΙΡΩΝ ΑΑΚΡΤΘΕΝΤΑ*. Poc. V. 3. *ΕΥ . . . ΧΜΗΡΟΤC*. Poc. *σεῖμας ἐς εὐνείας*. Vid. supra ad Palat. p. 87. (not. crit. p. 49. ad Epigr. Agathiae v. 10.) et p. 533. nr. 543. V. 4. *ΕΙΚΟΓΕΚΕCΑΡ*. Poc.

V. 5. *ΑΠ . . . ΔΗΚΝΟΤΣ . . C . et MOTNOECTIAE*. Poc. *μουννο-
γόννη δι.* Toup. *μουννογενή.* Br. Propius etiam accesseris legens:
μουννοέτη δι. *parvulam unius anni puellam.* — Nr. 261. Ex Rei-
nesii Synt. pag. 854. retuli in Paralip. II. nr. 59. pag. 794. V. 2.
ΔΑΤΕΙΝΟΝ. Rein. Gor. *ἀλγεινὸν* scripsi; auctorem tamen *ἀλγει-
νῶν . . πόων* dediasse, non dubito. V. 4. *δι κραδίης*. quia cor vitae
sedes. Sed in Marmore legi suspicor: *ΔΕΚ ΠΑ ΔΙΗC* i. e. *δ' ἐκ
ἐ' αἷης*. vocali elidenda, ut saepe fit in Inscriptionibus, a quadratario
expressa. — *ΔΙΑΜΕCΑΙΘΕΡΟΝΕΙΚΕΛΑΟC*. Rein. Non malè me
emendasse puto: *δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπισείλος αὔρη.* nisi quis malit, quod
et ipse nunc magia probo: *ἐς αἰθέρα, σείλος αὔρη.* In hoc enim
rhythmī genere hiatus nihil offensionis habet, praesertim ante *σείλος*.
V. 11. *ΚΑΙΟΤΡΑΝΟΝ*. Rein. Lege: *κατ' οὐρανόν*. V. 15. *πατρὸς
μειδιώντες*. Suspica-bar legendum: *πατρός θεῶν μειδιώντος*. ubi
θεῶν est monosyllabum. Fortasse tamen lectio latet magis recondita.
V. 16. Initio versus *χρυσείας* videtur excidiase. Cf. Euripid. Ion.
v. 435. Aristoph. Nub. v. 273.

Nr. 262. Ex Sponii Miscell. pag. 149. Br. III. 299. nr. 691.
An. III. 2. p. 261. Cf. Dorrill. ad Char. p. 503. V. 1. *μνημην*
esse videtur in marmore; unde Fleetwoodius non inepte: *ἡανθίππη
'Ακύλα* (rectius fortasse *'Ακύλας*) *μνήμην βίοντος παρέδωκε*. V. 2.
βωμῶ. Vid. ad nr. 130. — *σεμνωτατην*. Wheler. Ejusmodi erro-
rum exempla dedi in Obs. Miscell. Porsoni Adversariis subjectis
p. 313. — V. 4. *εσεν.* nonnulli. *εσεν.* Br. Illud praetuli. V. 5.
εισορίους. plurimi. *εισορίους.* Br. V. 6. *εθανεν.* Marm. *εθανε.* Br. —
Nr. 263. Ex Athen. L. IX. p. 401. E. dedi in Paralip. II. nr. 40.
dag. 795.

Nr. 264. Ex Stobae. Floril. Tit. CXIX. p. 603. Gesn. 495. Grot.
Br. in Lectt. p. 274. In ed. Lips. T. IV. p. 183. nr. 307^b. An. III. 2.
p. 55. Cf. Wesseling. ad Herodot. I. 51. p. 14. V. 2. *μητέρα ἦν*.
Fortasse *μητέρ' ἦν*. Apollon. Rh. L. III. 609. *τόττα δι μητέρ'
ἦν . . . παρηγορίεσκεν ἔπεισιν*. Quamquam in homerica poësi ὅς
possessivum sine offensione legitur brevi vocali praecedente. V. 7.
αὐτοῦ. Vulg. *αὐτῷ* Grot. ex Codd. — Nr. 265. Ex Athenae. L. X.
p. 450. A. B. Br. III. 520. in Aenigm. nr. 11. An. III. 2. p. 348.
V. 1. ὅς. vulgo et in Cod. Venet. ὅς Br. cum Grotio, assentiente
Schweighäusero. Facit huc Plutarch. T. II. p. 1100. ὅτι ἐπὶ χαρῆς

ἤρθη, κατὰ τὸν Σοφοκλῆα, γράϊας ἀνάνθη παππὸς ὡς φρονόμενος. Cf. Hesych. in Πάππος. et quae collegit Arnald. in Lectt. Gr. p. 53.

Nr. 266. Ex Demosth. Or. pro Cor. Tom. I. p. 322. ed. Reisk. Br. III. 284. nr. 627. An. III. 2. p. 214. V. 3. δειμάτος. Sic vulgo; nec discrepant Codd. δειγμάτων correxit Marklandus, de quorum vocabulorum permutatione dixi ad Palat. p. 300. nr. 592. v. 5. Nimis tamen illa lectio friget. Melius λήματος Br. cum Valkenariio ad Ammon. pag. 142. quod tamen non omnem difficultatem tollit, quum genitivorum ratio, per ἔνενα explicatorum, durissima sit. Scholiast. ap. Bekker. p. 328. ἀρετῆς, ἔνενα δηλαδῆ. Δειμάτος· φόβον οὐ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος. ἀρετῇ καὶ λήματι correxit Wunderlich ad Demosth. Or. pro Cor. pag. 181. Wolfo praeunte; μαρνόμενοι δ', ἀρετῆς καὶ λήματος οὐκ ἐσώσαν Ψ. Schaeferus distinxit ad L. Bos p. 666. genitivis ab ἀντὶ subaudiendo pendentibus. [Aliam viam tentavi in not. ad Or. Demosth. p. 474. ed. Harl. alt. G. H. &.] Passovius denique in not. mat. μνησόμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. A vulgata δειμάτος non recessit Grotius, qui vertit: *vicerunt virtute metum*; in quo quid secutus sit, non satis apparet; fortasse: μαρνόμενοι δ' ἀρετῇ διὰ δειμάτος. *procul a timore*. V. 6. ἔχωιν. Vulg. ἔχουσιν. Br. sine causa idonea. V. 10. Vulgo distinguitur post βιοτῇ, quod ut commodius est ob sedem particulae adversativae, ita non satis respondet sensui, qui antithesin postulat. ἐν βιοτῇ i. e. ἐν ἀνθρώποις. Respexit hunc locum Themist. Or. XXII. p. 276. B. C. οὐ γὰρ πείθομαι ἐγὼ τοῖς ἐκ τῆς ποικίλης φυῆναι ποτε ἐν ἀνθρώποις οἷους τινὰς ἐκείνοι πλάττουσι σοφοὺς τε καὶ σπουδαίους, οὐκ ἐστὶ ἀνθρώπους. ἀλλὰ τάχα δὴ τὸ ἐπιγραμμα ἀληθέστερον, ὃ Ἀθήνησιν ἐπιγέγραπται ἐν τῷ τάφῳ τῷ δημοσίῳ· καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς μόνοις τὸ πάντα κατορθοῦν ἀπονέμει. — ἔκωρον. Vulg. ἔκωρον. Br. c. Markl. et Cod. August.

Nr. 267. Ex Pausan. L. VII. 17. p. 565. Br. III. 187. nr. 182. An. III. 1. p. 393. V. 1. ὁ δ' vulg. ὅδ' Br. — Nr. 268. Ex Muratori Thea. p. 1687. dedi in Paralipom. II. nr. 42. pag. 797. V. 1. ὑποναστῶδ ... μόνες. Murat. V. 3. κιαιωι. Mur. βιαίως correxi cum Kulenkampio. V. 5. αρετιμο-+ον. Mur. Scripsi, quod res postulabat: ἀρετὴ μὲν ἐν περ. V. 6. ΚΑΙ ΓΟΝΕΩΝΟΤΑ. Mur. καὶ γενεωῶν· οὐδ' .. emendavi, quod lenius quam ἀρετιγενεαζόντ' Dorvillii ad Charit. p. 50. Diphthongus in media voce corripitur, ut in ἐκασί, in Οὐλῶσα. Palat. pag. 445. nr. 505. v. 7. et in nonnullis aliis. V. 7.

γορεος. Marmor. γορεῶς videtur scribendum cum Dorvillio. V. 8. ελιτομαιαται. Mur. — Nr. 269. Ex Gruteri Thes. p. 1235. nr. 12. Br. III. 511. nr. 736. An. III. 2. p. 323. V. 1. φέρειν. Gruter. φέρων scripsi cum Br. in Lett.

Nr. 270. Ex Lucae Itinerat. Asiat. nr. 65. Br. III. 236. nr. 401. An. III. 2. p. 100. Cf. Heringae Obs. p. 147. V. 5. πρόσθεν περρεισι νοσχο. Luc. ὑπερσύνησι aut ἀπειρήσι νόσιο. Hering. V. 10. nomen Πίδου Brunkio suspectum. — Nr. 271. In Vitis Opi-
piani. Br. III. 274. nr. 582. An. III. 2. p. 190. V. 1. Ὀππιανός. penultima correpta. Cf. ad nr. 234. v. 1 et 12. nr. 247. v. 15. — εἶλον. ἔαχον alii. — ἀοιδίμων. ἀοιδῶν et ἀοιδῶν alii. V. 2. ἐξήρασε. ἐξήρασε plurimi. κρενός τ' ἄ. alii κρενός δ' αἰδης. V. 3. 4. valde discrepant lectiones codicum et editt. ζῶ μέμνιν φθόνος αἰνός Ἥθελεν, οὐκ ἂν μοι τις ἴσον γέρας ἔλαχε. Cod. Palat. ap. Rittersh. χρόνον μέμνιν φθόνος αἰνός ἔλασεν Οὐκ ἂν μοι τις ἴσον κλέος ἔλαχεν ἐν χθονὶ φωτῶν. Cod. alter Pal. et Murat. ἔλασεν est etiam in Cod. Med. in Bandin. Catal. T. II. p. 587. media correpta, ut Pal. p. 79. nr. 14. ap. Taetz. Homeric. v. 167 et 304. Scripsi εἰαδ' monente Schaefero.

Nr. 272. Primum et postremum distichon legitur in Schol. ad Thucyd. L. I. 6. medio disticho auctum in marmore, quod editum legitur Magas. encycl. an. VI. T. III. p. 536. Dedi in Paralip. II. nr. 41. p. 796. Marmor illud suspicor esse spurium. V. 1. μεγαρεῖς. Marm. μεγαρεῖ. Schol. vitiose pro μεγαρεῖς. V. 3. 4. ἀπελύσατο. effecit, ut patriae restituerentur, pecunia data aliove modo. Schaeferi est interpretatio. — Nr. 273. Chishull. Antiqq. Tom. II. p. 12. Br. III. 301. nr. 700. An. III. 2. p. 275. — Nr. 274. Ex Pausan. L. VI. 20. p. 504. Br. III. 193. nr. 208. An. III. 1. p. 412. — Nr. 275. Ex Marm. Oxon. p. 109. Br. III. 314. nr. 747. An. III. 2. pag. 335. — Nr. 276. Ex Murat. Thes. pag. 671 et 1776. retuli in Paralip. II. nr. 46. p. 800. V. 1. παλινυλινανδα. Mur. Scripsi, una littera mutata, παλινυλιναντα, neutrali significatione. Bilancem intelligo, sursum deorsum vergentem. Τύχης σφαλεροῖσι ταλάντοις est ap. Agath. in Prooem. v. 125. Jupiter, qui est instar Τύχης, ap. Theognid. v. 157. Ζεὺς γὰρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιτρέπει ἄλλοτε ἄλλως.

Nr. 277. Ex Athen. L. X. p. 449. D. E. Br. III. 320. inter Aenigmata nr. 9. An. III. 2. p. 347. V. 3. ἐν θεοῦ. Athen. ἐν θεοῖς. ap. Eustath. ad Ἱλ. ω. p. 1463. 12. Idem v. 5. ἅπασιν ὦν ἀεί, —
Tom. IV.

ἐπίκειος, ἐπετήσιος. V. 10. *ἔπορε*. — Nr. 283. Ex Chishull. Antiqq. Asiat. p. 59. Br. III. 192. nr. 203. An. III. 1. p. 408. V. 1. *οὐρεον Ζήνα*. *Ζεὺς οὐρεος* in Ponto commemoratur ap. Arrian. in Periopl. Ponti p. 12 et 25. et Marcian. Heracleot. p. 68. ed. Oxon. V. 7. *ἐνάντητον*. *deum preces facile audientem* explicat Schaeferus ad Apoll. Rhod. Tom. II. p. 169. *propitium* verteram equidem. *ἄγρη ἐνάντητος* pro *praeda exoptata* est ap. Oppian. Cyneg. v. 488. et Hal. II. 149. *ἔξοχα δ' αὐτῷ Ἀνθρώπων κρεῖτα, τερπνὰ καὶ ἐνάντητος ἔδωδ' ἤ*.

Nr. 284. Ex Diogen. Laërt. L. VIII. 49. Br. III. p. 279. nr. 606. An. III. 2. p. 201. Cf. supra nr. 37. — Nr. 285. Ex Plutarchi Vit. Marcell. c. 30. T. II. p. 233. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 607. An. III. 2. p. 202. V. 4. *ἀσυνάρτητος οὗτος ὁ στίχος πρὸς τοὺς προτέροντες*, verba sunt cl. Coray. Vitium esse videtur in *καί*, fortasse etiam in *ἐγκατέχευε*. Nec tamen rem expedivisse videtur Reiskius corrigens: *πάρμπολον ἀντιπάλων εἰς κατέχευε φόνον*. — Nr. 286. Edidit Falkenburg. ad Nonni Dionys. p. 878. et plurimi post eum. Br. III. 269. nr. 563. An. III. 2. p. 179. Terminus, cui hoc epigramma inscriptum, cum capite Menandri, e regione erat positus alii termino, in quo Homeri caput erat. Cf. Visconti Iconographie T. I. p. 87. not. 2.

Nr. 287. Ex Muratori Thesaur. p. 1502. Br. III. 305. nr. 711. An. III. 2. p. 288. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 260. qui v. 1. *χθόνα* a Muratorio omisum supplevit. V. 3. *ἀρχόμενον*. Vulg. *ἀρχομένου*. Br. c. Toupio. V. 4. *ἐκταλση* esse videtur in Marmore. *ἐκταλίσαι*. Br. Simillimae in marmoribus litterae *A* et *H*. V. 5. *φιλάτο*. Mur. *φιλάτα*. Br. cum Hagenbuchio. *Ὀδυρμοις*. Mur. *ὀδυρμούς*. Br. V. 6. *σφηνεχροῖς*. Mur. *ἐπ' ἡύχροῖσι*. Br. c. Dorvill. Restitui *ἐφ' ἡδυχροῖσι* *πρ.* quod in Marmore esse testatur Viscont. in Lettera su due Monumenti p. 25. not. 55. — *ἤρπασεν στραπλιγς ναδισ*. Murat. in qua lectione quid lateret, bene perspexit Hagenbuchius legens: *ἤρπασαν, ὡς τερπνὴν, ναῖδισ*. quod ipsum in Marmore legi docet Viscont. l. c. — *ὥςπερ Ἰλαν*. Br. c. Toupio in Epist. ad Syrac. p. 529.

Nr. 288. Ex Athen. L. IV. p. 162. A. Br. III. 172. nr. 110. An. III. 1. pag. 346. V. 3. *ἱματανω*. vulgo. *ἱματανωπερίβαλλος* scripsi, monente Schaefero, qui proximum vocabulum cum similibus comparavit ad L. Bos. p. 63. — Nr. 289. Ex Gruter. Thea. p. 681. dedi in Paralip. II. nr. 47. p. 801. V. 1. *τεθνεῶντα τμή*. In litteris *A TEH* vide an lateat, *ἈΓΛΘΗ*. Sic nr. 306. v. 5. *ἀλλὰ ἐν, Γωῖα*,

πίστες ἀγαθῇ νοσήσῃ τ' Ἀνυλίνῃ. V. 4. εἴ. εἴς videtur scribendum: quibus immatura morte tristem vestitu dedi i. e. quos luctus de morte mea lugubri vestitu amicivit. V. 5. Verba fortasse in hunc modum distinguenda et corrigenda sunt: *εἰς καὶ πόθεν, εὐνομα τοῖμόν* "Ευλντος, εἴψ ἰγὼ καλῆνομα. V. 8. Verba ἄμντρα, qualia passim inscriptionibus adhaerent.

Nr. 290. Ex Muratori Thes. p. 261. dedi in Paralipom. II. nr. 48. p. 803. V. 1. ΠΗΝΟΞ. Mur. ΠΑΙΛΟΣ dedi, quod ab illa lectione proxime abest. Nec male tamen Fleetwoodius ΣΚΗΝΟΞ correxit, quod voci *φυγῇ* v. 3. bene opponitur. — EUBI. Mur. "Ο ΤΟΙ videtur scribendum. Homer. Ἰλ. ψ. 9. Πάτρηνλον κλαίωμεν, ὃ γὰρ γένος δούτ' θανόντων. Cf. Od. α. 189. 295. V. 8. ἐναρίθμους. Murat. quod graecum non est. Scripsi *ἐναρίθμους*, ubi subaudiendum τοῖς ἀνδράσιν. quavis hoc satis durum. Sic haec malim exhiberi: *εἴτ' ἐγενήθη* *Εἰς ὁλίγων ἐτέων ἀρίθμους· ὃ γὰρ ἄστατος αἰὼν...* V. 7. ἀνάδραστον idem esse videtur h. l. quod ἀναπόδραστον, quod, *evitari nequit*. V. 9. ταῦτα ἐπύραψε. Mur. — Nr. 291. Ex Philostrat. Vit. Soph. I. 5. p. 486. dedi in Paralip. II. nr. 49. p. 803. Cf. Theognis v. 215.

Nr. 292. Ex Gruteri Thes. p. 438. Br. III. 182. nr. 161. An. III. 1. p. 377. Cf. Burmann. ad Anthol. Lat. p. 195. V. 1. *καλαρχία*. Grut. *καλ' ἀρχία*. Reines. *καὶ δ' ἀρχία*. Br. cum Wesseling. ad Herodot. p. 501. 6. Hoc restituendum; conjecturas enim, quas margini alleri, nunc minime praefero. Recte *καὶ* eliditur. Supra in Palat. p. 89. nr. 9. *καὶ τὰ δ' ὄμματα*. Homer. Od. α. 356. *τὰ δ' αὐτῆς ἔργα νόμιζε*. Aeschyl. Prom. 340. *τὰ μὲν δ' ἐπαινώ*. Soph. Oed. Tyr. v. 529. *μὴ τὰ δ' ἐπαυῶ παυά*. Ib. vera. 405. *καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη... καὶ τὰ δ', Οἰδίπου, θεοῦ*. Id. Electr. 1495. *τὰ γούν δ' ἐγὼ σοὶ μάντις εἰμι τῶνδ' ἄκρος*. — Nr. 293. Ex Plutarch. Vit. Themist. c. 8. Tom. I. pag. 212. ed. Cor. Br. III. 187. nr. 161. An. III. 1. pag. 577. — Nr. 294. Ex Polyb. L. IV. 33. pag. 82. Pausan. IV. 22. pag. 355. Br. III. 186. nr. 179. An. III. 1. p. 392. V. 2. *Μεσσηνός*. Paus. Br. *Μεσσηνῇ*. Polyb. V. 4. *σάου*. Paus. Br. *σάου*. Codd. Polyb. Utitur hac forma Callimach. H. in Cerer. v. 135. Lavacr. Pallad. v. 142.

Nr. 295. Ex Stephan. Byz. in *Μίλητος*. Eustath. ad Ἰλ. p. 237. 3. ad Dionys. Perieg. v. 823. Br. III. 264. nr. 538. An. III. 2. p. 168. V. 1. *πάντα Μίλητος τίσσει τὸν Μόνο*. Vulg. Br. Vitium in metro, quod non magis animadverteram ac Br. et alii, notavit Meineck. Cur

crit. in Comic. Fragm. p. 20. not. 1. qui *τίης* corrigendum existimat. At *τίτης* bene habet, ut nr. 307. *γενῆ μὲν Γλαυκός με πατήρ, τίτης δὲ με μήτηρ Χρυσόγονη*. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. Metrum restitui delecto articulo *τόν*, qui vulgo legitur inter *τίτας* et *Μούσαις*, omittitur ap. Eustath. et Draconem, ubi hic versus habetur de Metr. p. 67. In Fragm. Pherecratis ap. Plutarch. T. II. p. 1141. F. *Ποῖος οὗτος Τιμόθεος; Μελήσιός τις Πυρρίδας*. errorem non sustulit, sed auxit Brunckius, scribens: *Τιμόθεός ἐστι; Μελήσιος*. Scribendum potius: *Τιμόθεος ἦν*; Tractavi hoc fragm. in Animadvers. in Anth. T. II. 2. p. 451. idemque eleganter illustravit Heinrich in Epimenide p. 189. Ibi v. 7. *ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπες οὕτως ἦν ὅμως ὅμως*. nunc legendum suspicor: *ἀλλ' οὐκ ἂν εἶποις, οὗτος ὡς ἄνομος, ὅμως*. V. 16. tollendus hiatus: *ἐν πέντε χορδαῖς δῶδεξ' ἁρμονίας ἔχων*. — V. 2. *δεικνὸν ἦνταχον*. Translatam significationem vocis *ἦνταχος* plures illustraverunt. In versibus ap. Jo. Lydum de Mensibus p. 15. de nominibus Solis: *ῥωῶν καὶ καιρῶν ταμίης, ἀνέμων τε καὶ ὄμβρων, Ἡοῦς καὶ νυκτὸς πολυαστέρος ἦντα νέων*. scribe: *νυκτὸς πολυαστέρον ἦνιοχέων*. cum quo verbo genitivum junxit Anacreon ap. Athen. L. XIII. p. 564. D. *τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἦνιοχεύεις*.

Nr. 296. Ex Passionei Inscriptt. Cl. XIV. 17. dedi in Paralip. II. nr. 50. p. 804. V. 1. in *βροτοὶ* diphthongus ante consonam correpta, ut iterum v. 3. in *πλήσαις*. de qua recentiorum negligentia supra dixi. In posteriore tamen vocabulo *πλήσαι* correxit Ruhnken, in Bibl. crit. T. II. p. 86. V. 4. *οὐς τονίας ἐπάλλον*. Rectius scripsisset ille; *οὐς ἐπάλλον τονίας*. — Nr. 297. Ex Suida T. III. p. 586. Schol. Aristoph. Ach. vers. 213. Eustath. ad Homer. p. 1591. 56. (ad Od. θ. p. 302. 4.) Br. III. 192. nr. 205. An. III. 1. p. 411. V. 1. *Φάλλος*. Eustath. De Phayllo dixit Coray ad Plutarch. Vit. Tom. IV. p. 430. Ejus nomen pro *Φαάλλον* ap. Maxim. π. κατ. v. 428. restituit Schaefer. Meletom. p. 127. not. — Nr. 298. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 427. Br. III. p. 231. nr. 380. An. III. 2. p. 88. V. 1. *βασιλιαν*. Montef. V. 3us ante 2^{dam} legitur in Wheleri Itiner. p. 52. nec hoc male. — Nr. 299. Ex Richardi Chandleri Inscr. antiqq. p. 80. Br. in Lectt. p. 287. Edit. Lips. T. IV. p. 193. nr. 359^b. An. III. 2. p. 76. V. 1. *ΠΟΛΙΝΗΕΞΗΕΕ*. Ch. qui *πόλιν ἐξεσάσσε* corrigit; *ἐξήγειρε* Br. *ἡέλησε* scribendum esse docui in Animadvers. Nec aliter Ποσειδ in Adversar. p. 35. ed. Lips. qui laudat Nicandr. Alex. 102. *ῥεῖα Μεκκηναίησιν ἐνηέξησεν ἀρούραις*. Coluth. 245. *ἄρθος ἀνηέξησε*.

Nr. 300. Ex Maffei Mus. Veron. p. 63. Br. III. 302. nr. 702. An. III. 2. p. 277. — *Nr. 301.* Ex Aristid. Or. Sacr. IV. Tom. I. p. 531. dedi in Paralip. II. nr. 51. p. 804. — *Nr. 302.* Ex Athen. L. XIII. p. 609. D. Br. III. 194. nr. 213. An. III. 1. p. 414. — *Nr. 303.* Ex Chandleri Inscriptt. antiq. p. 69. nr. 78. Repetivit Viscontius in libello de Marmoribus Comitum ab Elgin p. 174. (versionis anglicae.) Br. III. 515. nr. 749. An. III. 2. p. 336. V. 5. *ΠΕΡΙΠΑΙΛΙΣ*. Ch. *περπαύς*. Br. sic etiam Viscont. — *Nr. 304.* Ex Bandin. Catal. Mus. gr. Bibl. Laur. T. III. p. 18. Br. III. 245. nr. 445. An. III. 2. p. 125. V. 6. *καθαίρει τῆς ἀποῆς τοὺς πόρους*. sp. Bandin. ubi *δυστησίως* latere acute suspicatus Br. verbis transpositis dedit: *τοὺς πόρους δυστησίως*. Lenius fuerit: *ὥρων καθαίρει τοὺς δυστησίως πόρους*. V. 9. *ἔχει* positum pro *παρέχει*, de quo um vide Schaefer. ad Greg. Cor. p. 4. not. 10. et p. 985. not. — V. 10. *λαμπαρύνει* media perperam correpta.

Nr. 305. Ex Sponii Miscell. pag. 347. Br. III. 307. nr. 719. An. III. 2. p. 298. — *Nr. 306.* Ex Muratori Thes. p. 1693. Br. III. 300. nr. 695. An. III. 2. p. 266. V. 6. *καὶ δέ καὶ τε* malebat Dorvill. ad Char. p. 250. V. 11. *εἰσὸς στῆ*. Murat. — *Nr. 307.* Ex notis Lucae Holstenii ad Stephan. Byzant. p. 309. post quem multi alii hoc epigr. ediderunt. Br. III. 303. nr. 706. An. III. 2. p. 280. Cf. Dorvill. in Nov. Miscell. Obs. Tom. I. P. 3. p. 146 et 149. V. 1. versus uno pede brevior. *εἰ μὲν πυνθάνεαι* suspicatur Dorvillius. Rectius: *εἰ τάχα πυνθάνεαι*. V. 3. *γιννῆ . . τίνας*. De his praesentibus vide ad nr. 295. — *δ' ἐμὲ*. Br. V. 6. *ναυτιλῆν νηὶ τ'*. omnes praeter Maffei in Museo Veron. p. 65. qui *λυγρῇ* interpositum habet, utrum ex conjectura, an quod sic in marmore invenerit, non constat. Hoc igitur recepi, nuncius tamen inclusum. *ναυτιλῆν κρυερῇ*. Br. cum Dorvillio. — *Nr. 308.* Ex Athen. L. I. p. 19. C. Br. III. 193. nr. 211. An. III. 1. p. 413. V. 3. *σπετίρης*. Vulg. Male Br. *κπαρὸς ἐπὶ σπετίρῳ καὶ οἱ*. — *σπετίρον καὶ οἱ*. ex Cod. Venet. restitit Schweighäuserus. Cf. Hermann. ad Orph. p. 786. — *Nr. 309.* Ex Plutarch. V. Caton. c. 1. T. II. T. II. p. 271. ed. Cor.

Nr. 310. Ex Sponii Miscell. p. 369. et aliis Br. III. 306. nr. 715. An. III. 2. p. 293. V. 6. *δάκρυ ἀποῖχ*. Vulgo. Ne elegans epigramma hiatu deformaretur, scripsi, *δάκρυ ἀποχειμένη*. — *Nr. 311.* Ex Suida in *βούς ἰβδηρος*. T. I. p. 448. Br. III. 333. In edit. Lips. T. IV.

p. 164. nr. 229^b. An. III. 1. p. 418. V. 3. πῶς δ' οὐχί. Br. Particula δ' non est ap. Suidam. — Nr. 312. Ex Agath. Histor. p. 43. ed. Vulc. Constant. Porphy. de Them. L. II. nr. 79. Br. III. 236. nr. 400. An. III. 2. p. 100. V. 1. κασουδίνου. vulgo. Κασωλίνου. Br. historicorum consentientium auctoritatem secutus. Sic Grotius quoque: *Unda Casilini Tyrrheni ad littoris oram*. V. 5. ὄλβιον ἄν. Agath. ὄλβιον val. Const. ὄλβιον οὖν corrigendum censebat Schaeferus In not. mst. quod verum puto; nisi fortasse fuit, ὄλβιστον τόδε ψέμα.

Nr. 313. Ex Muratori Thes. pag. 1397. Br. III. 308. nr. 724. An. III. 2. p. 309. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 36. sqq. V. 3. πολλοῖς. Mur. V. 5. ἐφυγεν. Mur. ἐφυγς. Br. V. 11. σεμνηθε. Mur. σέμν' ἦδέ. Br. c. Hagenbuchio. Dura elisio. Fortasse: μήτηρ σεμνή, ἥδ' ἐφίλανδρος. priore in σεμνή correpta, quod fieri posse dubitari nequit. Vid. Erfurdt ad Sophocl. Aj. p. 619. not. Gaisford ad Hephaest. pag. 218. — V. 12. διεπλεῖς. Mur. — Nr. 314. Ex Plutarch. Vit. Lycurg. c. 20. Tom. I. p. 94. ed. Cor. Idem in Apothegm. Lacon. Opp. T. II. p. 217. F. Br. III. 284. nr. 629. An. III. 2. p. 216. V. 2. πύλαις. Plut. loco altero. — Nr. 315. Ex Maffei Museo Veron. p. 61. dedi in Paralipom. II. nr. 52. p. 805. V. 1. πωμεν. Maff. ἐγὼ μὲν scripsi. V. 2. αἶπον ἐπισχετινῇ. Maff. Ausus sum ἐπισκοπήν scribere, quae vox descendit ab ἐπισκόπος, ut ἐροσκοπία ab ἐροσκόπος, οἰωνοσκοπία ab οἰωνοσκόπος. Est illud compositum ap. Polluc. VI. 205. p. 681. — V. 3. ρηνείησ. Maff. νηλείης dedi. V. 5. Versus uno pede longior, quod fortasse difficultati annorum numerum metro includendi tribui debet; fortasse etiam quadratarius erravit. Quid enim auctorem prohibebat, quominus scriberet: πατρός μὲν Δημοσθένιος, δέκα κ' εἴκοσι μ' οὔσαν Ἰοτὲ μ' ἐτίων, τριτάτην δ' ἡματός ὀλλ. ant: πατρός μὲν Δημ. δέκα κ' εἴκοσι ποιῶν, Ἰοτὲ δέ με . . i. e. ἐτίων? Vide supra p. 412. Quod olim in notis conieci: παῖδα Δημοσθένιος . . (male excusum Δημ.) longius abest, et habet brevem syllabam in caesura. V. 6. εἶτε. Maff. ἴτε corrigere non dubitavi. τριτάτην. Maff. τριτάτην scripsi ex metri lege. Vide tamen an sic hic versus persanatus sit. V. 8. ἀκωλύτῳ qua de causa olim dixerim in metrum peccare, nunc exputare nequeo. Penultima enim recte producitur. — μορσιμολ. Maff.

Nr. 316. Ex Murator. Thes. pag. 1349. Br. III. 306. nr. 716. An. III. 2. p. 294. V. 1. τοῖο γλυκερῇ. Mur. τόδε γλυκερῆς Τελεσιλλας.

Br. nimis pro arbitrio. Scripsi: *res* ὃ *Telaeilla* c. Kulenkampio in not. mst. Concursus vocalium in fine quarti pedis facile fertur, V. 2. *ἀλοχῶς λείχον ἢ αὖ πλῆρης*. Mur. *ἀλοχὸν τὴν ἔλλαχε πάντοτε πλῆρης*. Br. Minima mutatione scripsi: *ἀλόχῃ, λείχον ἦν, ὅτε πλῆρης Πλοῦτος*. V. 3. *μενεσσο*. Mur. *πέλοισο*. Br. *μῆναι τε* scripsi. Euxenidas conjugi, quam nactus erat, monumentum posuit, tum quod inagni pollebat virtute, tum ut laus ejus etiam ad posteros propagaretur. V. 4. *τεσ*. Mur. *ἐυεμῆναισιν ἰόν*. Br. qua mutatione post v. 1. sic, ut fecimus, emendandum, non est opus. — Nr. 317. Ex Maffei Mus. Veronensi p. 63. Br. III. 302. nr. 701. An. III. 2. p. 275. V. 3. *πείρεται*. Maff. *τρίπτεται*, Br. V. 4. *ἐμψι σοί*. Br. — Nr. 318. Ex Ignarra de Palaestra Neapol. p. 167. dedi in Paralipom. II. nr. 54. p. 807. Cf. Ruhnck, in Bibl. crit. II. 1, p. 83. — Nr. 319. Ex Aeliani Hist. Anim. L. XI. 40. Br. III. 555. In edit. Lips. T. IV. p. 141. nr. 1164. An. III. 1. p. 554. V. 1. *ἐπιτελεῖται*. *ἐκπνεύσας* malit Boissonad Vir doctissimus ad Marin. Vit. Procli pag. 115. Dixi de hac voce in Exercitt. cr. T. II. p. 12.

Nr. 320. Ex Spaan. Dissert. de Antiph. in Reiskii Oratt. gr. T. VII. p. 802. dedi in Paralip. II. nr. 53. p. 806. V. 1. *ἀνδρα σπία*. Marm. V. 3. *ἀλυσσεται*. Marm. quod correxit Ruhnkenius. — Nr. 321. Ex Vita Aristotelis ap. Menag. ad Diogen. Laërt. p. 201. Br. III. 267. nr. 552. — Nr. 322. Ex Gruteri Inscr. pag. 1073. Br. in Lectt. p. 287. In edit. Lips. T. IV. p. 149. nr. 1624. An. III. 1. p. 378. V. 1. *ἀνέθηναι*. Marm. *ἀνέθηναι*. Br. In Marmoris lectione non haesit Valkenar. in Annot. ad N. T. p. 330. Non raro a tertia persona transitur ad primam. V. 2. *σπύλλην*. Gruter. V. 4. *καθὼς αὖ αὖθεν*. Gruter. *καθὼς* Br. c. Valken. V. 5. Quae in hoc disticho ad integritatem desiderantur, sic supplevit Grotius T. III. p. 395. ed. Bosch. *ὅν γε διαῶ, "ἔξω σοί ψυχὴν αἰὲν ὀφειλέσιδα. et quotcumque mihi restabit vita per annos, Nunquam non animas debitor hujus ero.*

Nr. 323. Ex Taylora ad Demosth. Or. de Falsa Leg. p. 360. In Append. crit. ad Demosth. T. I. p. 461. ed. Reisk. Br. III. 189. nr. 194. An. III. 1. p. 402. Vitiose editum in Pocockii Inscr. p. 47. Cf. Toup. Ep. crit. p. 7. (Em. in Suid. T. II. p. 486. ed. Oxon.) V. 2. *ΟΠΦΙΤΕ*. Poc. Tayl. *ὑφίτα*. Br. c. Toupio, qui postea etiam de *ὀφφάνε* cogitabat. V. 5. *ΔΟΥΤΕΝΑΜΑ*. Poc. Tayl. *Δούτταμα*. Br. c. Toupio. Locum ad Bosporum *Δίον* appellatum commemorat

Procopius de Aedific. Justin. c. 3. p. 32, V. 8. *ΤΗΟΛΑΤΚΑΒΑΝ* esse videtur in Marmore. *ἐπὶ λυκάβαν* Br. littera λ pronuntiando duplicata, Vid. ad Palat. p. 379. nr. 147. — Nr. 324. Ex Aeliani Hist. Anim. L. X. 40. et emendatius in Stobaei Eclog. Phys. p. 167. Grot. T. II. p. 1017. ed. Heer. Br. III. 182. nr. 162. An. III. 1. p. 378. V. 2. *σχῆμα τό*. Ael. *χρημά τι*. Stob. V. 3. *ἀχράντων*. Vulg. *ἀχράντων*. Br. *λουθησιᾶδος*. Vulgo ap. Aelian. *λουσηθιάδος*. Cod. Monac. nr. 87. V. 4. *βάστυς*. Vulg. ap. Aelian. *βάστας* in Cod. ut ap. Stobae. Litteram paragogicam addidi.

Nr. 325. Ex Pausan. L. VIII. 42. p. 687. Br. III. 174. nr. 118. An. III. 1. p. 355. — Nr. 326. Ex Pocock. Inscriptt. antiqq. p. 29. nr. 11. dedi in Paralipom. II. nr. 57. p. 808. V. 1. *ΣΤΕΞΟΝ* et *ΛΑΚΡΤΩΝ*. Poc. *σπείσον* . . *δακρύων ὀλίγον* emendavi. Palat. p. 294. nr. 555. *δάκρυά σοι γαμένας σπείσει*. Ibid. p. 282. nr. 476. *δάκρυά σοι* . . *σπένδω, μνάμα πόθων*. — *ΧΑΜ*. Poc. Olim *κᾶμ'* scripsi; sed sensus pronomen inclinari jubet. *ΕΛΕΗΣΟ*. Poc. V. 2. *ΗΠΙ-ΛΟΧΟΝΕΟΤΡΗΝΕΝΤΘΟΝ*. Pocock. In syllabis *ενυθεν* olim *ενδοθε* latere existimabam; nunc rectius scripsi, *εν χθονι*. Eurip. Hecub. 896. *ὡς τῷδ' ἀδελφῷ πλείστον* . . *κρυφθῆτον χθονι*. Helena 525. *οἴχεται δὲ Ἐρεβος, χθονὶ κρυφθεῖς*. V. 3. *ΤΕΙΠΑΤΟΤ ΕΣΤΙ ΔΕ ΜΟΙ ΖΩΗΣΕΤΟΗΛΑΝΘΡΕΤΣΕΝ*. Poc.

Nr. 327. Ex J. C. Capacii Histor. Neapol. I. 7. et Reinesii Inscr. p. 824. Br. III. 315, nr. 743. An. III. 2. p. 329. Cf. Valken. Diatr. in Eurip. p. 236. V. 1. *τάνδ'* ex Marmore restitui. *εἴδ'* Br. sine necessitate. Vid. Schaefer. Meletem. p. 78. — *ΕΠΙΣΤΑΜΑΙ* in Marmore esse videtur, i. e. *ἐπὶ στάλλῃ*, ut nr. 322. v. 2. *στάλλῃ* emendavit Reinesius. V. 6. *συμφωνίαν* et *μεξαμένα* Marm. *σύμφωνον ἔρατοῖς μιγέμεναι* Br. in textu; in Lectt. *μεξαμένα* corrigit; *συμφώνως* Valken. *συμφωνεῖν* . . *δειξαμένα* Hermann. ad Orph. p. 769. quod recepi. V. 7. *ΘΑΝΑΤΟΙΟ* . . *ΑΤΤΑΣ* Marm. *βίωτον* . . *αἰγᾶς*. Br. in textu; in Lectionibus idem probat correctionem Valkenarii, *Θνατοῖς*. V. 8. *κάλον* et *εὐφροσύναν* Marm. *οὐρίφ* . . *εὐφροσύνη* dedit Br. *κάλων τείνας οὐρίον εὐφροσύνη*. Valk. qui poetae breviloquentiam sic explicat; „*κάλων τείνας, οὐρίῳ δρόμῳ, ἔφεις ἑαυτὸν εὐφροσύνη*. „ut funo contento cursuque usus intelligatur secundo, qui totum se dat „honestae voluptati.“ V. 11. *αἰέν*. Vulg. *αἰεὶ* scripsi c. Hermannō.

Nr. 328. Ex Gruteri Thes. pag. 317. Br. III. 184. nr. 170.

An. III. 1. p. 384. V. 2. *εὐπρεπίδης*. Grut. *Εὐπρεπίδης*. Br. c. Salmas. ad Scr. Hist. Aug. T. I. p. 176. Cf. Stephan. Byzant. in *Εὐπρεπίδα*. V. 3. Versus obscurior, in quo nec Salmasii sufficit interpretatio, nec correctio Casauboni *ἐκ βρεγίων* et *ἐφ' ἡβης* scribentis. Grotius T. III. p. 399. vertit: *Seu juvenes docuit, sive in certamina venit, Ante alios semperserta decusque gerit.* — Nr. 329. Ex Hagenbuchii Epist. epigr. p. 257. Br. III. 310. nr. 733. An. III. 2. p. 320.

Nr. 330. Ex Plutarchi Vit. Timol. c. 31. Tom. II. p. 113. ed. Cor. Br. III. 279. nr. 606. An. III. 2. p. 201. s. V. 2. *ἐντέλλοι*. Br. — Nr. 331. Ex P. Lucae Itiner. Asiat. nr. 28. Br. III. 301. nr. 698. An. III. 2. p. 272. Cf. Heringae Obs. crit. p. 146. V. 1. *βωμιόν*. Vid. supra ad nr. 130. V. 4. *ΑΙΕΝΩΙ* ap. Luc. *ΑΙΓΝΩΙ* Pocock. Inscr. p. 33. 1. quod in *ἀγόνῃ* cum Heringa mutavit Br. *ἀγνῇ* restitui. Sic de Flaviano quodam ap. Pocock. l. c. p. 33. nr. 4. *τὸν ἀγνότατον καὶ δικαϊώτατον.* — Nr. 332. Ex Smetio p. 131. et aliis. Br. in Lectt. p. 301. In edit. Lips. T. IV. p. 284. nr. 752b. An. III. 2. p. 338. V. 1. *ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ*. Smet. *ΠΑΣΤΑΚΙΟΣ*. Reines. *πλεῖστος αἰνέτος* Br. *καὶς Γάιος*, aut *καὶς Τηῖος* alii. Mihi ad Marmoris vestigia nihil propius videtur accedere, quam *ΠΑΣΙΝ ΦΙΛΟΣ*. V. 2. lacunam explevit Br. *τραγικῆς* inserens. In Lectionibus idem legendum auspicatur: *ποικίλον ἀσκήσας εἶδος ὑπεκρίσεως*. Non minus probabiliter scripseris: *ἀσκήσας πάσης εἶδος ὑπεκρίσεως*.

Nr. 333. Ex R. Chandleri Sylloge Inscr. p. 11. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. T. IV. p. 197. nr. 375b. An. III. 2. p. 86. — Nr. 334. Ex Athen. L. II. p. 48. B. Eustath. ad Homer. Od. p. 32, 30. Plutarch. Vit. Alex. c. 32. *ἐπιπόρπωμα* commemorat, *τῇ μὲν ἐγγασίᾳ σοβαρώτερον, ἢ κατὰ τὸν ἄλλον ὀπλισμόν.* Ἦν γὰρ *ἐργον* *ἑλικῶνες τοῦ παλαιοῦ*, ubi cl. Coray T. IV. p. 428. hoc distichon excitare non neglexit.

Nr. 335. Ex Gorii Inscr. T. I. p. 373. et Murat. Thea. p. 178. 3. retuli in Paralip. II. nr. 59. p. 809. V. 1... *ΔΕ* Marmor. Syllabam extritam restitui. V. 2... *ΣΤΟΦΟΡΟΣ*. Marm. *μετροφόρος* legit Muratori, *μετροφόρος* Salvinus. V. 3. *πληρώσεσθαι*. Marm. quadratarii errore. Scripsi, quod metrum postulabat, *πλήρσεσθαι*; deinde sensu flagitante, *χρόνον*, pro *ΧΡΟΝΩΙ*, ut in marmore esse dicitur.

Nr. 336. Ex Pocock. Inscr. p. 26. et Chandleri Sylloge p. 5. nr. 13. retuli in Paralip. II. nr. 60. p. 810 Cf. Nova Acta Eruditor.

an. 1753. p. 595. V. 1. τὸ suppletum a Ch. ἀγαλῆναι Pocock. Ch. ἀγαλῆναι correxi cum Buttmanno in not. met. V. 2. ΤΕΙΧΕΣΙΝ-
ΑΡΗΑΙΡΟΤΕΙΝ. Poc. Ch. μαρμαίρουσαν legendum esse Chandlerus
vidit. ΕΥΣΕΦΝΟΙΣΕΝΙ. Poc. Ch. εὐσεφάνους ἐνί. V. D. in Act.
Erudit. V. 3. ΠΙΤΟΛΙΘΡΟΠΟΝΕΣΖ. Poc. ἄεζον V. D. in Act. Er.
πολλίθρα νέμονται. Butt. V. 4. ΕΥΤΟΟΝΕΤΑΙΤΑΝΘΡΩΠΙΟΜΟΝ.
Poc. Ch. εὐστοον, εὐφράνιαν. Ch. V. D. in Act. Er. Butt. εὐστοον
alibi occurrere non videtur, ut nec alia nonnulla in hac inscriptione.
εὐστοον, beatam, salubrem, quod olim legendum existimabam, proxi-
mis non aequè accommodatum. — Mox εὐδρομον debetur sagacitati
Buttmanni, pro quo in Paralipomenis nostris perperam excusum ἐρί-
δρομον. — ΕΥΛΟΕΤΕΙΡΑΝ. Poc. Ch. ΕΥΛΟΕΤΕΙΡΑΝ. Act.
Erudit. V. 5. την in Marmore aut extritum, aut omisum, restituit
Buttm. In περιμάχτην prima syllaba ob plures breves insequentes
producit. ἀμφιμάχτην malebat Butt. V. 6. ΑΙΕΙΗΑΙΕΝ. Marm.
διέσπασεν V. D. in Act. Erudit. Quam prope absit haec correctio a
lectione ex Marmore prodita, in Animadversionibus docui. Verbum
διασπᾶν sensui unice convenit. V. 7. Post ἄγρια Chandlerus θυμὸν
excidiisse existimabat. Rectius scripseris: πάρδαλις ἀγροόθυμος. V. 8.
ΤΡΗΙΔΕ Marmor. ΓΡΗΙ ΔΕ corrigendum esse, omnes viderunt.
πανικελον. Marmor. πάντ' ἔικelon corr. Ch. πάντ' εἶκelon scripsi.
ΙΧΝΟΙΛΑΡΟΩ. Chandl. ΛΙΟΗΠΑΡΟΩ. Poc. ἰαχνοπαρεῖω correxit
Chandl. cui correctioni insigniter favet v. 14. — V. 9. ΑΗΑΑ-
ΑΤΝΑΣΑ. Chandl. Poc. Lenissima mutatione Butt. ἀμυλδύνασα.
V. 10. ἀλλὰ 'Ρώμης. Metro labanti subvenies scribens: ἀλλ' ἄρα
'Ρώμης. Certe syllaba ῥα ante ῶ facile omitti potuit. V. 11. καὶς
Δουκοφύτων ἐρικυδῶν. Inscriptionis auctorem aliter scripsisse nullus
dubito. Versum restitues scribens: καὶς ὦν Δουκοφύτων εὐρυκλειτῶν
βασιλῶν. ant: δὲ καὶς Δ. ἐρικυδῶν ἦν β. — βασιλῶν. Ch. Poc.
V. 12. ηγογεοσαν. Poc. Ch. μογέουσαν. V. D. in Act. Er. ΕΥΛΕΕΡΩΝ.
Poc. Chandl. ἐπασίρων. V. D. in Act. Er. Verius Butt. ἐλεσίρων.
V. 13. ΗΛΑΜΗΤΑ. Poc. Ch. ἡδ' ἀμῆτα. V. D. in Act. Erudit.
ΤΕΤΕΑΤΟ. Poc. Ch. τετεύετο correxit Chandlerus, probante Butt-
manno, a verbo τετεύχω. Vid. 'Ιλ. XIII. 346. V. 14. ΠΤΚΝΑ
ΤΕ.... Poc. Ch. πυκνῶσας τε παρῆα Butt. quod sequenti τονόσας
optime respondet. Si autem revera est πυκνα τε πυα in marmore, non
πυκνωσα..., poetam scripsisse dixeris: πυκνά τε θείε τὰ παρῆα.
V. 15. ΓΡΑΟΣ. Poc. Ch. γρηός plures correxerunt. Passim litterae

A et *H* a descriptentibus inter se permutatae. Sic statim nr. 337. *SHIMONEJ* pro *ΔΑΙΜΟΝΕJ* exhibetur ap. Muratorium. V. 16. *ΑΧΘΟΝΟJ*. Poc. Ch. ἀνὰ χθονὸς bene Ch. *rex coeli et terrae*. V. 18. *ΧΑΡΙΤΕΥΣΙΑΩ ... ΚΟΗΛΑΡΕΙΤΟΙJ*. Pocock. Chaudl. *λενοκαρτείου*. V. D. in Act. Er. Aliud quid olim lectum fuisse suspicatur Buttmannus.

Nr. 337. Ex Muratori Thes. p. 1450. Br. III. p. 300. nr. 696. An. III. 2. p. 269. V. 2. *αθανατον*. Mar. *ΓΡΗΤΝ*. Ib. γρητν correxit Hagenb. in Epist. epigr. p. 441. V. 3. *ΟΤΤΑΡΑΜΑΧΡΟJ*. Mur. *ΟΤΤΑΡΑΜΑΤΡΩJ*. Don. p. 558. Verum est, οὐ γὰρ ἀφανρῶς. Diothmus in Palat. p. 193. nr. 267. οὐ γὰρ ἀφανρῶς 'Εκ Διὸς ἰδεῖσθαι οἶδε τάλαντα Διὸς. V. 4. *ΔΗΜΟΝΕJ*. Mur. Don. *δαίμονες* corr. Hagenb. — Nr. 338. Ex Murat. Thes. p. 969. Br. in Lectt. p. 304. In ed. Lips. Tom. IV. p. 273. nr. 716^b. An. III. 2. p. 295. V. 3. *ΜΝΗΜΗΝ ΑΤΙΝΕΩΝ*. Murat. *μνήμης ἀλεγιζων*. Br. Leniore mutatione scripsi, *μνήμην ἀγιάζων*. memoriam ejus sanctam habens, colens, veneratus. V. 4. *παντοτατην ... το μαρτυ ...*. Murator. *παντοτατην στήθεα μαρτυρήν*. Br.

Nr. 340. Ex Pocockii Inscr. p. 61. nr. 10. dedi in Paralip. II. nr. 58. p. 809. V. 1. *ΚΑΛΟΤΗΤΕJ*, Poc. Scripsi, *λαλοῦντες*, i. e. *ἐμνεύοντες*. — Nr. 341. Ex Ia. Vossii Notis ad Pompon. Mel. p. 129. Br. III. 517. nr. 755. An. III. 2. p. 341. V. 1. *ΔΑΙΤΩJ ΤΟΔΕ ΣΙΝΑ*. ex marmore exhibetur. *ἐν πως τόδε σῆμα*. Br. c. Heringa in Obs. crit. p. 143. V. 2. *ΕΙΛΙΝΟJ ΕΣΤΙΤΑΟΟJ*. Voss. *εἰ πρὸς σὲ τῶπος* corrigendum esse, omnes viderunt. V. 4. *ΟΞΜΟΤΚΑΚΙΗ ΣΗΤΟΝΑJ ΕΧΑΡΑΞΕΝΟΙΟΝ*. Voss. quem vera lectio non fugit. Ap. Gorium I. p. 453. proxime a vero exhibetur: *ΚΑΙΣΙΗΛΗ ΤΟΝ*. — Nr. 342. Ex Athenae. L. XIII. pag. 589. B. Br. III. 284. nr. 628. An. III. 2. p. 215.

Nr. 343. Ex Athen. L. X. p. 451. F. Br. III. 321. inter Aenigmata nr. 14. An. III. 2. p. 350. V. 4. numeri non sunt valde elegantes. Sed quod olim tentari, *ἀμπαῖσι μινρά*, id in metrum peccat, quum *μινρὸς* ap. veteres bonosque poetas priorem constanter producat. Vid. ad Palat. p. 621. nr. 55. — Nr. 344. Ex Pocockii Inscr. p. 42. retuli in Paralip. II. p. 815. nr. 61. V. 1. *ΩΗΝΗΤΟΔΑΜ ...* Poc. *ὄψεν ὁ δῆμος*. Buttm. Mihi lenius videbatur, *ΩΗΑΞΕΝ Ο ΔΑΜΟJ*. Saep̄ enim quadratarii elisionem neglexerunt. Infra pag. 384. v. 5.

χαῖρην δέ μοι ὤπασε τήνδε, Εὐδόξου ζωῆς μνημα καὶ ἰσοομήνοισι. V. 2. ΠΡΑΤΟΣ... ΕΝΕΤΙ ΙΘΑΚΑΙ. Ροσ. πρᾶτος ἔγινε' Ἰθάκῃ tentabat Buttin. Poasia etiam, πρᾶτος ἔην Ἰθάκῃ. V. 3. ΤΙΜΕΑΙ ΔΕ ΠΑΙΔΙ. Ροσ. Verba transposita, fortasse errore ejus, qui Marmor descripsit. Dedi, quod sensus suadebat et litterarum vestigia: παιδὶ δὲ τιμάν.

Nr. 345. Edidit Murat. Thes. p. 1744. nr. 5. Emendatus Ign. Raponi in Dissertatione peculiari Velitris edita 1784. 4. unde retuli in Paralip. II. nr. 62. p. 816. — Nr. 346. Ex Gruteri Thes. p. 399. Br. III. p. 236. nr. 403. An. III. 2. p. 102. Cf. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 85. — Nr. 347. Ex Plutarch. Vit. Isocr. T. II. p. 838. Photii Bibl. cod. nr. 260. Br. III. 267. nr. 554. An. III. 2. p. 175. — Nr. 348. Ex Muratori Thes. p. 1437. Br. III. p. 314. nr. 745. An. III. 2. p. 333. Cf. Villois. Magas. encycl. VII. T. 2. p. 502. V. 1. αθηναίος. Mur. Ἀθηνίων. Br. Illud restitui, accentu, ut in nomine proprio, retracto. Penultima autem corripitur, ut in *θειλαῖος, γηραιός, Ἀλκαίων, Πειραιεύς*, et aliis non paucis. Vid. ad Palat. p. 83. nr. 12. p. 293. nr. 549. V. 3. ΘΝΗΣΚΕΙ. Murat. ΘΝΗΣΚΕΣ. alii. Recte Br. *Θνήσκεις* exhibuit. Vid. ad Palat. p. 237. nr. 207. v. 5. V. 5. *γενναῖά σου καὶ χαῖρε*. Haec pro genuinis habebat Villoisonus; dubito an recte. *γενναῖός εἰ, ναί, χαῖρε*. Br. Sensui, qui requiritur, accommodatum foret, *γενναῖα γένεσις, θροεῖς*, vel ejusmodi quid. V. 6. *ἔτι* a Murator. omissum suppeditat Piacentin. de Sigl. veter. Graecor. p. 105. Totum hunc versum audacter immutavit Br. sic: *σοὶ γὰρ χαρὰς μέτεστιν· ἀλλ' ἡμῖν ἄλλος*. In Marmoris lectione sensus: Et tu quoque χαῖρε: nam tu inter vivos adhuc gaudii es particeps; et nobis affatim est gaudii. Quibus verbis defunctus se ad beatorum sedes transisse significat.

Nr. 349. Ex Sponii Miscell. p. 46. Br. III. 306. nr. 718. An. III. 2. p. 296. Cf. aliud in eandem puellam supra nr. 338. V. 1. *κακός κακός* Marmor, teste Viscontio in Iscr. Triop. p. 80. Veram lectionem dedit Gruterus p. 270. *κακῶς κακός*. quam restitui. *Σειρῇν' ἄκακον κακός*. Br. c. Ruhnkenio ad Timae. p. 16. V. 6. *οὐ καλοῦ σου σοφίης*. Grut. *οὐκ εἰδούς, οὐ σοφίης*. Br. *οὐ πάνλους, οὐ σοφίης* emendavit Viscontius. V. 7. *εἴρεται μερμεραι*. Gruter. *ἔξτε μερμεραι*. Br. c. Fabrett. Ut hoc loco *μέρμηραι θυμαλγίης*, sic ap. Gregor. Naz. T. II. p. 31. D. *μηδὲ βαρεῖα Μέρμηραι δονόειον ἐμὸν νόον*.

Nr. 350. Ex Luciani Dipseud. T. VIII. p. 144. ed. Bip. dedi in Paralip. II. nr. 63. p. 817. Scriptum in hominem, qui dipseudis morte perierat. V. 2. *καμίσια*. Vulgo. — Nr. 351. Ex Chandleri Inscriptt. p. 6. Br. III. 315. nr. 751. An. III. 2. p. 337. V. 3. *σεμφορες...* *συνεργες* Ch. legebat in marmore; sed nominativos, quos scens postulat, restituit. Eum sequutus est Br. — Nr. 352. Ex Plutarchi Vit. Flam. c. 12. Tom. II. p. 346. ed. Cor. Br. III. 182. nr. 165. An. III. 1. p. 379. V. 3. *ὃν πόρεν*. Haec vulgo junguntur cum *ταῖς*, quo facto verbum *ἔδωκε* subjecto caret. Quare Brunckius v. 1. corrigendum suspicatur, *ἐπὶ πλατάμους γυγῆθους*. Oratio constaret, si legeretur, *ὅς πόρεν*, ut Titus coronam, quam suis sumptibus faciendam curaverat, deo posuisse dicatur eam ob causam, ut ejus comam ornaret. Interim recepi distinctionem a Reiskio propositam, a Coraio probatam. — Nr. 353. Ex Montefalc. Diar. Ital. pag. 425. Br. III. p. 183. nr. 187. An. III. 1. p. 396. — Nr. 354. Ex Gruteri Inscriptt. p. 1038. Br. in Lectt. p. 302. In edit. Lips. Tom. IV. p. 262. nr. 681b. An. III. 2. p. 254.

Nr. 355. Ex P. Lucae Itiner. I. p. 152. Pocock. Inscriptt. p. 24 et aliis Br. III. 311. nr. 735. An. III. 2. p. 322. V. 3. *μυχίοιο*. Poc. *μυχίοιο*. Hessel. *μυχίοιο*. Br. *αἶδος ἀπροῖδης ἀμφιέκλυψε μυχίος*. Pal. p. 238. nr. 213. v. 6. Derivatium *μύχιος* damnatur a Viro eruditissimo in Lex gr. T. II. p. 100. Sed sine suspitione legitur ap. Apollon. Rhod. II. 742. *φίλλον τε προῖδαι τινασσομένην μυχίον*. Lucian. T. IX. p. 258. *ἐπέβητε μύχιον*. Id. Dial. Mort. VI. 4. T. II. p. 145. *ἐκαστίων καὶ μύχιον τι ... ὑπεκρούων*. V. 4. *εὐσεβειανθοσσην*. Poc. *εὐσεβειανθοσσην*. Luc. unde copulam adscivit Br. c. Toupio in Cur. noviss. p. 245. Em. in Suid. T. III. p. 124. ed. Oxon. V. 5. *τρηχην*. Vulg. *τρηχειαν*. Br. V. 7. *ἐν δ' αἰέας* tuetur Br. *vale dicens* interpretatus. De *αἰέας* cogitabat Toupius. Wakefield in Sylv. crit. Tom. III. p. 67. *ἐν δ' ἄρ' εἶπας*, ut nr. 384. v. 18. *εἶπας χαίρει* *Δωκερίαν* *κατὰ γῆς*.

Nr. 356. Ex Montefalc. Diar. Ital. p. 164. Br. III. 312. nr. 738. An. III. 2. p. 325. Cf. Hagenbuch. Epist. epigr. p. 562. a. V. 1. *σοφίης*. Montefalc. *σοφίη*. Br. *εὐτεκνίης ἀροτήρα*. ut ap. Nonn. Dion. L. III. p. 102. 3. *ἑμῆς ἀροτήρα γενέθλης*. V. 2. *ΠΟΜΟΙΖΙ*. Montef. *ΠΡΟΜΟΙΖΙ*. Mur. *πολλοῖσι*. Br. c. Hagenbuchio. V. 5. *εὐαισθηλασι*. Marm. *ἐνὶ στήλασι*. Br. c. Hagenb. — Nr. 357. Ex DuCang. CP.

christ. II. p. 105. Br. III. p. 140. nr. 35. An. III. 1. p. 272. V. 5. ὁ Ῥωμανοῦ παῖς. Th. Smith in Brevi Not. CP. p. 98. Br. οὗ Ῥωμανοῦ παῖς. Alii. — Nr. 358. Ex Pausan. L. VIII. p. 706. Br. II. 150. nr. 11. inter epigrammata *Alphai*, cuius nomen a Salmasio editioni Wecheliana Planud. Append. p. 9. adscriptum esse narrat Br. An. II. 1. pag. 350. *Alcæo Messenio* tribuendum esse suspicabatur Schneiderus. V. 4. ἐν πολέμῳ. Scr. πολέμῳ. — Nr. 359. Ex Athen. L. X. p. 434. F. Br. III. 264. nr. 537. An. III. 2. p. 168.

Nr. 360. Ex Bandini Catal. Codd. Bibl. Laur. Tom. III. p. 129. Br. III. 277. nr. 595. An. III. 2. p. 197. V. 1. *Αἴγινα* media correpta. Sic hoc nomen efferri existimabatur in Pindari Isthm. VII. 36. et 122. ob quam causam Dawesius in Miscell. crit. p. 55. Pindaro illam oden abjudicat. Sed vid. Boekh. in not. crit. p. 573. Certius est, in Palat. p. 348. nr. 163. mediam in *Μακρίνα* corripui. In Oracul. Sibyll. L. VIII. p. 713. Ἐκτοτε δ' αὖ Λατίνων ἔκτε γενεῶν βασιλῆων. De *Βεθύνος* diximus supra ad Palat. p. 338. nr. 95. v. 4. p. 446. nr. 808. v. 5. — Nr. 361. Ex Athen. L. X. p. 436. D. retuli in Paralip. II. nr. 64. p. 817. V. 2. ὄρθωσαν. vulgo. ὠρθωσαν scripsi. Vid. ad Palat. p. 359. nr. 11. V. 3. ἔσθῃ ὅδ' ὠνήρ. vulg. ἔφθῃ ὅδ' ὠνήρ. Cod. Venet. ἔφθιτο δ' ὠνήρ, correxit Schweighäuserus, quod recipere non dubitavi. V. 4. ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν. Ultimis utriusque vocabuli syllabis transpositis Schneiderus in Lex. Gr. V. *χανδόν*. corrigendum suspicatur: ἐκ ζωρῆς χανδοποτῶν κύλικος. a *χανδοπότης*, quod est in Palat. pag. 516. nr. 59. Callimach. ap. Athen. L. XI. p. 477. C. καὶ γὰρ ὁ Θρηϊκίην μὲν ἀπῆγατο χανδόν ἄμυστιν Ζωροποτεῖν. Sed vulgatam tuetur Eustath. ad Ἰλ. ε. p. 644. 51. εἰρήνη δέ τις καὶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ζωρόν, τὸ ζωροποτεῖν, ἐπιγράφας οὕτω· Τῷ πολυκλίδωνος τοῦτ' ἡρίον Ἀρκαδίωτος, "Ὅς θάνει ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος. ἔνθ' ὅρα τὸ χανδῆς, οὗ ἡ ἀρσενικὴ αἰτιατικὴ ποιεῖ τὸ χανδόν ἐπιρῥημα.

Nr. 362. Ex Aeschin. Or. c. Ctesiph. p. 580. ed. Reisk. Br. III. 181. nr. 158. An. III. 1. pag. 376. — Nr. 363. Ex Athen. L. V. p. 215. Br. III. 284. nr. 630. An. III. 2. p. 217. — Nr. 364. Ex Strabone L. IX. p. 650. C. (T. III. p. 545.) Br. III. 283. nr. 625. An. III. 2. p. 212. V. 2. κεύθει Ὀποντία. vulgo, versu manco. κεύθει νόμων Ὀπόσις. Codd. nonnulli. κεύθει ὁμοῦ Ὀπόσις. Stephan.

in Append. Planud. p. 509. et sic Gronovius in Var. Geogr. et alii. *αἰσθῆς ἔλεον Ὀρέως* corrigitt Heringa in Obs. crit. pag. 143. Hoc, quod a Codd. vestigiis proxime abest, novissimo tamen editori Sürbomis languere videbatur.

Nr. 365. Ex Edm. Chishull Antiq. Asiat. P. II. pag. 7. Br. III. 184. nr. 172. An. III. 1. p. 585. — Nr. 366. Editum in libro, cui titulus: Atti dell' Accademia italiana di scienze, lettere ed arti. Livorno. 1810. T. I. p. 135. unde id retuli in Paralip. II. 65. p. 818. V. 2. *ἔνεα* editum; scripsi *ἔνεον* metri causa. — Nr. 367. Ex Muratori Thes. p. 1736. Br. III. p. 501. nr. 697. An. III. 2. p. 270. V. 1. *παροδιστὰ ... περιλειπῆς*. Marm. *περιλειπῆς*. Br. cum Leichio. V. 2. *ΟΖΙΔΑΡΕΣΙΑΡΙΝΟΣ*. Murat. *ὀσίως* et *δεῖνός* Br. c. Leichio. V. 5. *ΤΑΡΧΥΣΕΑ ΒΙΑΝΙΟΣ*. Murat. *τάρχυνσε Λιβάνιος*. Br. cum Leich. Lenius Hagenbuch. in Diatr. p. 33. *τάρχυνσ' Ἀβινίος*. Saepe quadratarii syllabas elidendas expresserunt. Vid. ad nr. 544. De sequentibus cf. eundem Hagenbuchium et Dorvill. ad Charit. p. 446.

Nr. 368. Ex Chandleri Inscriptt. pag. 18. nr. 52. qui litteras in capite et fine linearum extritas ex conjectura supplevit. Paralip. II. nr. 66. p. 819. V. 5. *προσψύχεα*. Si genuinum est, comparari debet cum *προσψύχειν τινά*, quo utitur Alciphr. L. I. ep. 59. III. ep. 59. ut ait tote pectore totoque animo se applicare cenotaphio. Suspicebar olim: *κενεῖ προσψύχοντα τῷ βῶ*, pro *προσπετῆκατα*. Sophocl. Trachin. 841. *δαινοτάτῳ μὲν ὕδρας προσπετῆκατος ἰφίσματα, προσκολλήμενος τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας*. Schol. οὐκ ἰδίῳ ἀπαλλάττεσθαι ῥαδίως, ἄρα ἀ- τοῖς πάλοι προσπετῆκατος. Lucian. Catapl. §. 14. *ὅταν ἴδωμεν ἄνδρα τῷ περιμῷ προσπετῆκατος, καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἐπισταίνοντα*. Plutarch. T. II. p. 524. D. *εἰδῶλον θεράπαινα ... βοτάναις προσπετῆκατος*. Heliodor. L. III. 16. p. 203. Vide Perison. ad Aelian. V. H. L. III. 51. Wyttenbach. Epist. crit. p. 240. ed. Lips. — Nr. 369. Ex Fabretti Inscr. p. 144. Br. in Lectt. p. 305. In edit. Lips. T. IV. nr. 710°. An. III. 2. p. 288. V. 2. *ΕΞΗΓΗΤΗΡΙΩΝ*. Mur. *ἡ* ἐπιγελων correxit Maffei in Arte crit. p. 102.

Nr. 370. Ex Pausania L. V. 25. p. 444. Br. III. 178. nr. 138. An. III. 1. p. 568. V. 1. *Αἰτ' Ἀχαιοί*. i. e. *τοὶ Ἀχαιοί*. Minus recte ap. Facium, *Αἰτ' Ἀχαιοί*. — Nr. 371. Ex Pausan. L. VI. 17. p. 494. retuli in Paralip. II. nr. 67. p. 819. — Nr. 372. Ex Polluc. L. IV. 92. p. 401. Br. in Lectt. p. 274. In edit. Lips. Tom. IV.

p. 185. nr. 313^b. An. III. 2. p. 61. V. 3. *ἐρεῖα*. vulgo. *εἰς* Br. c. Fabr. *ἐκρηῖς*. Br. *Ὀλυμπίας*. vulgo. *Ὀλυμπιάς* αὐτός. Br. cum Jungermanno, quod non praeferendum erat correctioni Casauboni, *Ὀλυμπία*. Hoc loco, ut in plurimis aliis, iota adscriptum in *ε* transiit.

Nr. 373. Ex Sotione de Fluminibus et Vitruvio L. VIII. 3. Tom. III. p. 124. ed. Schneideri. Br. III. 191. nr. 200. An. III. 2. p. 408. V. 1. *ὑδάτα ταῦτα βλέπει φοβερά, ξένη*. vulgo. *ὑδάτα κρανίαντα βλ.* cod. Francoquer. probante P. Wesselingio in Obs. II. 20. p. 230. qui *κρανίαντα* pro *κηραία* dictum existimat. At nec alibi obvium *κρανίαντα*, nec alia sunt dorismi in hoc epigr. vestigia. Scripsi itaque, *ὑδάτα κρηαίνοντα*. Hesych. *κηραίνει, φθίνει. κρηαίνοντα, βλέποντα. κρηαίνειν, βλέπειν*. Sensus in hac lectione idem, qui in vulgata, oratio autem, ni fallor, rei, de qua agitur, etiam accommodatior: noxiam vides aquam, quae lavantibus quidem nihil damni affert, potantibus autem dentes excutit. — *τῶν δ' ἀπά.* vulg. *τῶν ἄπο*. Br. et Schneiderus ex Cod. Guelph. — Nr. 374. Ex Pausan. L. VI. 8. p. 471. Br. III. 186. nr. 178. An. III. 1. p. 392.

Nr. 375. Ex Gruteri Thes. p. 1118. nr. 8. Br. III. 312. nr. 740. An. III. 2. p. 326. Cf. Leichium in Cur. Sec. p. 42. V. 2. *εἶνε*. Br. — Nr. 376. Chandler in Syll. Inscr. p. 13. Br. in Lectt. p. 288. In edit. Lips. Tom. IV. p. 179. nr. 291^b. An. III. 2. p. 42. V. 1. *ΒΕΛΛΑΜΙΝΟΣ*. Ch. *Ἐκ Σαλαμῖνος*. Br. V. 2. *ΑΥΤΟΝΟΕΝ*. Ch. *Ἀριστονόου*. Br. non improbabiler. V. 3. *ΤΡΑΙΝΑΣ*. Ch. *ἀγνός* Br. particula *τέ* deleta. Quum litteras *T* et *Σ* (C scribitur in marmoribus) facile in Inscriptionibus inter se permutari nossem, *ΣΕΜΝΑΣ* scripsi. Aptum epitheton mulieribus festa Cereris obeuntibus, quae ipsa *σεμνή* appellari solet, ut etiam mysteria *σεμνά* in Homer. Hymn. in Cerer. v. 483. Ut h. l. *σεμνάς ποτνίας* junctim, sic ap. Sophocl. Oedip. Colon. v. 1049. *οὐ πότνια σεμνά τιθηνούται τέλη*. Vid. Doederlein in Actt. philol. Monacens. T. I. p. 55. s. Creuzer in Symbolik und Mythol. T. IV. p. 352. s. V. 4. reposui lectionem a Chandlero exhibitam. Novum versum procudit Brunkii audacia: *ἦρ' ἐν τρεσσαῖς ὄφρα τόνδε σβειν*. In *ἦρ' α* media corripitur, ut ap. Homer. Od. ζ. 303. *ἦρως ἀλλ' ἐπύκων*. ap. Pindar. Pyth. I. 53. III. 7. IV. 58. Vid. supra ad Palat. p. 675. nr. 27. v. 3. V. 5. *χωρὸν* in marmore esse videtur. *χωρὸν* Br. cum Chandlero. V. 6. *αἶμα ἰδρῶτον*,

Marm. ubi littera elidenda iterum perperam expressa. Scr. τῶν δ' ἄνεξ' ἰδρῶν.

Nr. 377. Ex Falkenburgii Notis ad Nonni Dion. p. 878. et aliis. Br. III. 269. nr. 562. An. III. 2. p. 179. Termino insculptum epigramma cum alio, quod dedimus p. 816. nr. 185. V. 3. ἐξεδίδαξα. plures. ἐξεδίδαξαν. Br. — Nr. 378. Ex Ammonii Vita Aristotelis p. 45. ed. Bip. Br. III. 267. nr. 549. An. III. 2. p. 174. — Nr. 379. Ex Bandini Catal. Bibl. Laur. Br. III. 151. nr. 2. An. III. 1. p. 286. Veterime esset hoc distichon, an recentioris poetæ, dubitabat Br.

Nr. 380. Ex Sirmondi Not. ad Sidon. Apollinar. IX. epist. 16. p. 103. dedi in Paralipom. II. nr. 68. p. 820. V. 2. Ἀβασσαντίς si genuinum nomen, auctor distichi illud male collocavit. Nam salve metro sic poterat scribi:

Φιλήτω τόδ' Ἀβασσαντίς γαμετὴν εὐνομένην
σῆμα πατοιχομένη, μνημοσύνης ἔνεκεν.

— Nr. 381. Ex Gruteri Thesauro pag. 683. et aliis. Br. III. 313. nr. 742. V. 2. ἀργαλίδος. Gruter. eamque lectionem expressit Grotius T. III. p. 407. Αἰολίδος. Br. Myrina est in Aeolide. — Nr. 382. Ex Certam. Homeri et Hesiodi p. XXVIII. ed. Barn. Br. III. 180. nr. 152. An. III. 1. pag. 374. V. 2. σῆς ἐπιφραδομένης. alii. — Nr. 383. Ex Maffei Museo Veron. p. 64. aliisque. Br. III. 502. nr. 706. An. III. 2. p. 278. V. 3. ΤΕΛΗΘΝ. Maff. τέλειον. Br. c. Salvinio. V. 4. ΟΣ . . . ΗΡΞΙΝ ΔΕΙΠΘΝ. Gor. ΘΡΕΠΤΗΡΞΙΝ ΔΕΙΠΘΝ. Maff. ὅς γενετῆρος λεπών corr. Salvinus, quod in constructionem, ὅς γενετῆρος λίπεν Bruncius, quod in metrum peccat. Scripsi, τοῖς θρεπτήρσι λεπών. V. 5. δεύτερα, quod in marmore non legitur, addiderunt Maffei et Salvin. V. 7. ΔΕΙΛΑΙΟΗΡΟΦΕΩΝ ΚΕΙΝΑΙ ΧΕΡΕΣ. Marm. δειλαῖοι τροφίων. Maff. δειλαίων τροφίων. Salvin. Audacter Br. edidit: δειλαίων τροφίων δειλαὶ χεῖρες. Una littera mutata scripsi: δειλαῖαι τροφίων κείναι χεῖρες. Quod si quis κείναι χεῖρες ferendum esse negaverit, is per me legat: δειλαίων τροφίων κείναι χεῖρες.

Nr. 384. Ex Maffei Museo Veron. p. 375. Br. III. 303. nr. 707. An. III. 2. p. 281. V. 1. αὔδα apogr., Lipsiense, unde hoc epigr. edidit Roiskius in Anth. p. 110. nr. 650. αὐρον reliqui. V. 5. δ' ἐποί. Br. V. 7. Exhibui hunc versum sic, ut legitur apud Maffeum et Br. Sed priora verba depravata sunt. Sentus erit integer, verbis sic

scriptis: *ἡμέτερον, νεαρὸν βρέφους τ' ἀνύλακτος ἐριννύς...* quae verba sic debent jungi: *ἐριννὺς νόσου αἰμορρέοντος καὶ ἡμέτερον βίον ἔλυσεν καὶ τὸν τοῦ βρέφους.* Violentior tamen mutatio. V. 16. *ἔχουσα χερσὶ.* Maff. et Murat. *ἰλοῦσα.* Br. c. Reiskio. V. 17. *δῶν. δολὴ* reponere cum Maffeo. V. 18. *ἐκπασιν.* Maff. Murat. *σῖπασιν.* Br. cum Apogr. Lips. Vide ad nr. 335. v. 7.

Nr. 385. Ex DuCang. Glossario in *συνέλιον.* Br. III. 279. nr. 602. — Nr. 386. Ex Strabon. L. X. p. 463. Tom. IV. p. 140. V. 2. *τρεφθέντα.* Vulgo, etiam in novissima Strabonis editione. Verum est *θρεφθέντα.* Quae in Animadversionibus de hac lectione scripsi, delenda sunt. — Nr. 387. Ex Maffei Museo Veron. p. 518. Br. III. 310. nr. 731. An. III. 2. p. 316. — Nr. 388. Ex Sponii Miscell. p. 143. nr. 11. retuli in Paralip. II. nr. 69. p. 820. V. 3. *εἰδεν.* Spon. *εἰς ἔτη* scripsi. — Nr. 389. Ex Pausan. L. VI. 15. p. 484. Br. III. 175. nr. 126. An. III. 1. p. 361. Cf. Dorvill. ad Charit. p. 60. — Nr. 390. Ex Eustathio ad *Ίλ.* *Σ.* p. 1222. 45. Br. III. 252. nr. 480. An. III. 2. p. 140.

Epigrammata, quae sequuntur, cum plurimis aliis, quae vitis referta exhibuit Pocock in Itinerario I. tab. XXXVIII. et in Inscriptis p. 81—94. vocali Memnonis statuæ a peregrinantibus inscriptæ. Ea corrigere conatus est Jablonski in Syntagm. de Memnone Sect. III. Leichius in Append. ad Carm. Sepulcr. Pottius in Velthemii Opusculis Tom. II. Fusius de his disputavi in Dissertat. de Memnoniis inserta Memoriis (*Denkschriften*) Academiae Monacensis an. 1809. 1810. p. 38. sqq.

Nr. 391. In Pocock. Inscr. p. 81. nr. 21. V. 2. *ΕΜΟΤ ΕΙΚΟΝΑ.* Inscr. *ΕΙΟΤ* in Itin. Scripsi *ἔφον* c. Pottio. Philostr. Vit. Apoll. VI. 4. p. 233. *Θύσαντες οὖν ἥλιν τε Διδόπιν καὶ Ἡφῶ Μένονι, τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ αἰθέρος καὶ θαλάσσης, τὸν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἐπνοομαζόντες.* V. 3. *ΔΟΛΤΜΟΣ.* Inscr. *ΔΟΛΤΜΟΣ.* Itiner. *δ' ὀδονμός.* emendavit Pottius. V. 4. *ΤΟΟΣΑΗΝ.* Itin. *ΓΟΩΣΑΝ* sine *ην* Inscr. Sensus postulante dedi, *τὰ πάθη γούσα, ἦν.* Hiatum Inscriptionis auctor nec in versu 2do vitavit. Notanda in hoc versu correptio medias syllabae in nomine *Καμβόση.* V. 5. *ΑΝΑΡΟΑ Δ ΝΤΝΙΚΑΙ ΔΣΑΦΗ* Itin. *ΑΝΑΡΟΑ ΝΤΝΙ ΚΑΙ.* Inscr. Scripsi *ἀναρθεα δὴ*

πρὸς ἀδελφῆς. cum Potto et Buttmanno. In vocibus autē ἀδελφῆς crasi, ut saepe in talibus, a quadratario neglecta. V. 6. **ΑΙΤΑΝΟΝ**. Itin. **ΑΕΙΝΑΝΟΣ**. Inscr. *ἀδελφῆς* scripti emendatione certissima. Αἴτανον et in hoc versu et in praecedentibus correctiones, quae plurimae sunt, prudens praeterii, ea potius contrarias, quae verisimilitudine commendantur.

Nr. 392. In Inscriptt. p. 84. nr. 25. Plurima in hac inscriptione optime restituit Dorvillius ad Charit. p. 551. V. 1. **ΠΤΑΙΟΣ ΒΑΛ-
ΒΙΝΙ**. Inscr. **ΠΤΑΙΟΤ**. Itin. V. 2. **ΦΩΝΑΙ ΤΑΙ ΘΕΙΑΙ ΜΕΜΝΟ-
ΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΟΤ**. Inscr. In Itiner. autem: **ΦΩΝΑ ΤΑΙ ΘΕΙΑΙ
ΜΕΜΝΟΣ Η ΦΑΜΕΝΟΣ**. De nomine Phamenoph, quod Dor-
villius restituit, vid. Pausan. l. c. 42. p. 164. Isidorus Synt. II.
c. 1. p. 82. V. 3. **ΗΛΘΟΝ ΤΜΟΙ**. Itin. **ΗΛΘΟΝ CYN**. Inscr. *ἦλθον
ἐμῶς* emendavit Dorvillius. Sabinam, Hadriani Imperatoris conjugem,
plures in colosso inscriptiones commemorant, quae inter se comparatae
emendare conatus sum in Dissert. de Memnonis p. 55. sqq. V. 4.
ΑΛΙΟΣ ΗΧΧΕ ΑΡΟΜΟΣ. Itin. **ΑΛΙΟΣ .... ΑΡΟΜΟΣ**. Inscr.
ἄλλος ἵσχει δρόμον. corr. Dorvill. Miki *ἦρχε δρόμον* ad vestigia Etrur-
rarum propius videbatur accedere. V. 5. *νεσπερὸν Ἀδρυῶν* in Inscr.
exhibuit Poc. *νεσπερὸν Ἀδρυῶν* in Itiner. Utramque lectionem quo-
dammodo conjunxit Dorvillius, qui doricam genitivi formam admisit.
V. 6. **ΑΔΕΥΕΣΤΕ Α ΑΘΥΡΕΙ ΚΟΖΙ ΚΑΙ ΠΕΥΡΑ**. Itin. **ΡΥΚΕ**.
Inscr. *Ἀμυρὸς ὁ ἵσχει Ἀδρυῶν*. Saltem *ἄμυρ* ἵσχειν scribendum.
Sed quum praecedat **ΤΩ Α**, emendandum putavi: *πῦρ ὁ ἵσχειν*.
quod, ut *lux* apud Latinos, de diebus dictum. V. 7. **ΑΑΑΑΑ ΜΗΝΟΣ
ΑΟΥΡ**. Itin. In Inscriptt. prima voce omisa, **ΜΗΝΟΣ ΑΟΥΡ** le-
gitur. *ἄμυρὸς πρὸς Νεῖμφοτος*. Dorvill. quod non ob unam causam
repudiari debet. Hunc versum auctor addidisse videtur, ut diem in-
dicaret, quo inscriptio illa statuae insculpta est, die scilicet post illam,
quo Publius Balbinus Memnonis vocem audiverat.

Nr. 393. Pocock in Inscr. p. 83. nr. 5. Disputavi de hoc epigr.
in Dissertatione supra commemorata p. 61. V. 1. **ΑΤΤΟΙΣ ΚΑΙΤΕ-
ΡΑΡΩ ΜΕΜΝΟΝΗΑ ΠΙΟΩΝΟΙΟ**. Itiner. *αυτοὺς οὐκ ὑπερῶς Με-
μνονὸς Τιδιῶνος*. Inscr. ex emendatione Leichii p. 80. ut fallor. Scripsi
ὑπερῶς ὕμν. Ego etiam Memnonem colam. V. 2. **ΟΗΒΑΙ
ΣΜΝΜΙΤΑΝΟΣ ΠΟΛΙΟΣ**. Itin. In Inscriptionum opere, prioribus
vocalibus omisis, nihil exhibetur praeter verbum exitum, **ΤΑΝΟΣ**

ΠΟΛΙΟΣ. In his latere **ΔΙΟΣ ΠΟΛΙΟΣ** dubitari nequit. Jam cum Thebae Aegyptiacae Jovis urbe appellantur, praeterea correxi **ΘΗΒΑΙΑΣ** emendatione certissima. Reliqua minus sunt certa. **Θάσσοις ἔνθα πόλις**, *sedentem a regione urbis*, ita ut urbem spectet. Homer. *Il.* β. 626. **ἦσαν αἰ ναύους πέριχ' ἰλός**, *Ἑλδος ἄντα*. V. 3. **ΙΑΜΕΝΩ ΘΕΑΒΙΑΒ.** Inscr. **ΙΑΜΕΝΩ.** Itin. In nostra lectione **ΑΒΙΑΒ** satis certum; nec **ἡδυμελώς** longe abest. **ΑΙΓΥΠΤΙΕ ΤΟΣ-ΣΕΝΕΠΟΙΟΤΝ.** Inscr. **ΤΟΣΕΝΕΠΟΙΣΙΝ.** Itin. in quibus latet: **Αἰγύπτου ὡς ἐνέπουσαν**. V. 4, **ΙΑΜΩΝ ΔΡΙΕΞ.** Itin. **ΙΑΝΤΩΝ ΙΑΡΤΕΞ.** Inscr. iterum, ut videtur, cum Leichio. Scripsi, ut me- trum constaret, **παμπαλαίων ἰδριας**. In **παμπαλαίων** penultima corripi- tur; nisi male **παμπαλίων**.

Nr. 394. Pocock. Inscr. p. 82. nr. 3. Restituere eam conatus sum in Diss. p. 44. sqq. V. 1. ΑΛΙΩ ΑΤΖΑΙ in Itin. ΑΤΖΑΙ. Inscr. V. 2. ΑΙΠΩ ΜΕΜΝΩΝΗΝ ΘΗΒΑΙΧΩ ΠΤΑΙΩΩ. Itin. In Inscriptt. autem nihil nisi ΜΕΜΝΟΝΙΗΝ ΘΗΒΑΝ. Si in illa lectione litteram Α initio versus extritam fuisse cogites, nihil propius videbitur quam ΑΜΠΟΛΙΝ. Deinde scripsi 'Αμμωνίην, quo nomine Thebas appellatas fuisse constat. In hac voce imperitus auctor ω corrumpit, ut supra in Palat. p. 80. nr. 16. ὅς δ' ἀπὸ Βουνίης. Ib. p. 81. nr. 19 καὶ 'Ρωμύλον λεγέων. aut i obmutescit, ut nr. 245. Μνάμας 'Απολλωνίας ἀνακίμεθα. Vid. Hagenbuch. Epist. ad Blaurer. p. 53. V. 3. ΠΑΜΒΑΣΙΑΝΑ ΠΡΙΝ ΑΤΖΑΣ. Inscr. Itin. Recte me ζῶας scripsisse apparet ex v. 1mo. Quod Pocockio T esse videbatur, id I erat. V. 4. ΑΞΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΙΠΕΡΘΙΩΣ ΑΤΝΟΤΟΟΝ. Itin. In Inscr. haec tantum verba leguntur: ΑΦΝΩ ΧΑΙΡΗΝ ΕΝΙΕΒΡ. In prima voce iterum N positum pro ΑΙ, ut supra nr. 592. v. 2. ΜΩΣ πρὸ ΑΙΩΣ. Hinc ΑΕΛΙΩΙ scripsi. Reliqua minus certa, non tantum, si sensum reputas, improbabilia: Colossus Memnonius, qui olim Soli tantum solebat canere, conspecto Imperatore Hadriano Salve dixit, vocem claram et disertam. Pro ultima voce nec εὐχόμενος male haberet. V. 5. ΤΙΡΑΝΩΤΤΕΛΛΩΝ ΑΟΥΚΙΣΙΑΙ ΑΙΑΓΘΕΡΩΣ ΙΗΠΟΙΣ. Itin. ΠΡΙΝ ΑΟΥΤΤΕΛΛΩΝ ΑΕΥΚΟΙΣΙ ΑΙΑΙΘΕΡΩΣ ΙΗΠΟΙΣ. Inscr. Ultima vocabula ex emendatione Leichii. Priquam vocem in ΤΙΤΑΝ mutavi, Sol. ut supra p. 788. nr. 92. τῆς γὰρ Τιδαν Νύκτα ταλαρτέμει καὶ φῶς ἐχόμενος. et alibi. V. 6. Ι... ΙΣΚΙΑΙ ΩΡΑΩΝ ΑΕΠΕΡΟΝ ΗΧΕΛΛΕΤΡΟΝ. Itin. In Inscr. primis syllabis ommissa, ΩΡΑΩΝ ΑΕ ΠΕΡΟΝΗ ΧΑΛΕΠΟΝ. In nostra cor-

rectione omnia, ni fallor, satis sunt certa, praeter primam vocem; Ne tamen de *εταλς* dubites pro *ἀνεταλτα* posito, sic Sophocl. Electr. 699. *ἥλιον τέλλοιτος*. De *ἱσκιος* cf. Abresch. ad Aeschyl. Tom. I. p. 29. V. 7. *ΩΣΧΑΜ ΒΟΛΟΥΤΤΗΕΗ ΤΟΙΗ ΜΕΜΝΩΝ ΠΑΝΗΑΤΑΛΗ*. Itin. *ΩΣ ΤΑΜ ΒΟΛΟΚΤΤΗΕΗ ΤΩΝ ΜΕΜΝΟΝΑ.. ΑΤΑΗΝ*. Inscr. In iis, quae ex conjectura reposui, *εταλς* *βολουττης* *θηην* *Μέμνων* *πάλην* *αὐθην*, de quinque posterioribus vocabulis, quin recte sint emendata, nemo facile dubitabit; primum vero incertina, In *βολουττης*, quod alibi non occurrit, prima syllaba ob plures breves continuatas producit. Philostr. Imagg. I. 7. p. 773. *καὶ προσβάλλει τῷ ἀγάλματι ἢ ἀκτὶς τοῦ ἡλίου· δοκεῖ γὰρ ὁ ἥλιος αὐτῇ πληκτρῶν κατὰ τὸ στόμα ἐμπιπτῶν τῷ Μέμνωνι, ἐκκαλεῖσθαι φωνὴν ἐκείθην*, V. 8. *ΟΡΤΤΟΝΟΝ ΜΙΡΩ ... ΤΥΡΙΤΟΝ ΛΑΟΝΙΗ*. Itin. In Inscr. primis vocibus iterum omissis, legitur *ΕΣΤΡΙΤΟΝ ΛΑΟΝΙΗ*. Scripsi *ἐξύτογον* ., *ἀρμονήν*. Hadrianus canoram Memnonis vocem ter videtur audivisse; primum, quum accedens ad eum salutat⁹ est; tum sole oriente; tertio denique, occidente sole, Hunc tam insignem Memnonis favorem *λατο ἀνίμο* (*χαίρων*) accepit Imperator. V. 9. *ΚΟΙΡΑΝΟΣ ΔΑΡΙΑΝΟΣ ... ΔΙΣ ΔΑΙΣ ΤΩΣΑΚΑΤΤΟΣ*. Itin. In Inscr. media vocabula omissa. Ut sensus constaret et metrum, *μὲν* *ἐσθῆς* scripsi, *μῆλα* ad *χαίρων* referens. Legitur praeterea in Itinerario;

ΜΕΜΝΟΝΑ ΚΑΝΞ ... ΔΙΚΑΑ .... ΗΙΟΥ ΗΟΤΟΙΣ
ΤΡΟΠΗΑΤΑΣΑΜΑΙΝ ... ΤΑΤΟΣ ΕΤΙΑΕ ΚΑΟΣΣΕΞ ΑΚΟΤΕ
ΑΗΛΟΝ ΠΑΙΣΙ ΔΕ ΤΕ ΤΩΣΕΦΙΛΑΙΣΙ ΘΕΒΙ.

mibi primus penultimate certam correctionem admittere non videtur, Ultimam autem distichon sic fere restituendum suspicor;

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΞΑΜΑΙΝΟΝΤΑ Γ' 'ΟΣ' 'ΒΙΣΙΑΕ, ΧΟΥΣ'
'ΕΞΑΚΟΤΕΞ,

ΑΗΛΟΝ ΠΑΙΣΙ ΔΕΙΓΕΙ, 'ΩΣ ΠΕΦΛΗΝΤΟ ΘΕΩ,

Litteras inscriptionis indicantes, quae viderit, quaeque audiverit, omnibus diserte significant, quo amore a Deo illa exceptus fuerit.

Coronidis loco adjiciam epigrammata quaedam, quae mihi post editam Anthologiam in manus venerant. Et primum quidem quatuor Inscriptiones a viro illustri Frid. Augusto Wolfio mecum perquam humaniter communicatas, cum in finem, ut illas in Analectis literarum

ederem. Ibi nunc exscripta extant Fasc. I. p. 96. sq. Et tres quidem priores ex schedis Michaëlis Fourmontii, quae in regia bibliotheca Parisina asservantur, olim ab Immanuele Bekkero descriptae; illa autem cui initium, *ἡ γενεὴ δόξῃ τε*, a Rev. Georgio Renquardo Sami reperta et anno 1813 cum amicis communicata, nuper autem in Museo Cantabrigiensi typis exscripta Vol. I. p. 350.

395.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κείμεν ἐνὶ σήματι τῷδε,
Μοίρης ἀμβροσίης ἐκτελείσασα μίτον.

396.

Τίς Μοιρῶν μίτον ἄμμιν ἐκλώσατο ΠΑΛΑΕΟΛΩΡΩΝ
Ἐλπίδος ἐκ μητρός καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλους;
τοὺς νίον ἀνθήσαντας ὑπὸ προτάφοισιν Ἰουλον
ἤρπασεν ἡ προπετιῆς Μοῖρα διωξαμένη,
Θεοφάνη Νιρόν τε νίους δ' ἐμαρνήνατο δαίμων
ἄμφω πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

V. 1. scribendum ΠΑΛΑΕΟΛΩΡΩΝ. et ἄμμιν, fortasse etiam ἐκλώσατο. Quis vobis, pueri, filia Parcarum ante tempus rupit? ut p. 867. nr. 349. Τίς μὲν τὴν Σειρήνα κακῶς κακὸς ἤρπασε δαίμων. Himerius Or. XXIII. §. 7. p. 776. τίς ἀπέκτεινε δαίμων τῆς ἐμῆς ἐστίας τὰ χρυσῶν βόστροχον. Sic sententia expeditior, quam in ἐκλώσατο, qua lectione servata jungi debent verba τίς Μοιρῶν.. quasi ex tribus sororibus alia aliā sit invidiosior. — V. 3. ἀνθήσαντας Ἰουλον. Sic L. II. p. 741. nr. 381. Ἰουλον ἀνθῶν πρῶτον οὗτος. Vid. Schaefer. Append. ad Aristoph. Plut. p. 530. — V. 5. νίους δ' ἐμαρνήνατο. μαρναίνεσθαι vi transitiva a bonorum scriptorum usu abhorret; praeterea autem νίους friget post ea, quae praecesserunt, praesertim alia juvenilis aetatis significatione subjecta, ἄμφω πρωθήβας. Adde quod ἔρνεσιν epitheto caret. Quare vide an corrigendum sit:

νέοις δ' ἐμαρνήνατο δαίμων

ἄμφω πρωθήβας ἔρνεσιν εἰδομένους.

397.

Μητρός καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτε τύμβος δδ' εἰμί,
οἱ λόγον ὠλιστήν ἀτραπὸν εἰς ἀδύην.
ὣν ὁ μὲν ἐν καύροισιν Ἀλεξάνδρῳ ἐκαλεῖτο,
ἡ δ' Ἑγίπια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη.

V. 1. Passovius v. cl. qui hoc epigramma in meam gratiam ex schedis Wolfianis descripsit, haerebat in nomine *Τέρωνα*, idque cum *Γέρωνα* permutandum censebat. Cogitasse videtur vir doctissimus de *Gyrinno* Lesbiae, quam Sapphus fragmentum commemorat ap. Hephaest. p. 37. ubi vid. Gaisfordium p. 64. et Dorvill. in Vanno crit. p. 528. Toup. ad Longin. p. 391. qui ex Choeroboscō *πᾶς ἀπαλᾶς Πυρινῶς* protulit. Hoc nomen Valckenar. ad Callim. Eleg. p. 150. reddendum censebat Maximo Tyrio. Dies. XXIV. 9. p. 478. ubi vulgo: τοῦτο τῇ *Λεοβίῃ Γέρωνᾳ*. Rectius scribi *Γερωνῶ* apparet ex Etym. M. p. 222. ed. Lips. V. 7. *πατρῶν καὶ υἱ*. Corrigendum videtur: *πατρῶν τε καὶ υἱοφόροιο μελάθρου*. V. 8. *Λιτῇ*. Scr. *λιτῇ*. Cf. supra in Palat. p. 182. nr. 226. v. 2. Ib. p. 282. nr. 472. v. 10. Ib. p. 285. nr. 478. v. 4. Sic etiam in graecis Frontonis epistolis T. II. p. 384. *λεϊτόν τε ἄμα καὶ ὀλιόθρον*, ubi tamen haud scin an *λεϊόν* legendum sit.

Ad haec accedant etiam alia quaedam epigrammata, quae me aut latuerunt olim, aut serius in manus meas pervenerunt.

399.

*Πλοτάρχον τόδε αἶμα σφόδρονος, δὲ πολυμήχθου
αὔδατος ἱμεῖράν ἤλυθεν Αἰνουμένην.
ἔνθα πόνουςι πόνους ἀνιμέτρες, τηλόθε πάτρης,
μουνωγυνῆς περ ἱών· καὶ πατέρουσι φίλος.
ἀλλ' ἱὼν οὐκ ἐτίλασε πόθον, μάλα περ μοναίων·
πρόσθε γὰρ δατύργου Μοῖρα κίχεν θανάτου.*

Hoc epigramma ex Marmoribus Ill. Comitibus ab Elgin descriptum edidit v. cl. E. Q. Visconti in libello, cui titulus: *Mémoires sur les ouvrages de sculpture de Mylord Elgin* p. 152. versionis anglicae.

400.

*Ἐθῆμα Φίλῃ μήτηρ με δαύτρεαι ἐνθάδ' ἔθηκεν,
καὶ Περικλεῖ φιδιμέναν, μητρὶ χῇ ἀνέμορος·
Ἄγρης δ' ἐνθάδε οἰθυγάτηρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
Μελαν ἀημοφών τὴν μετὰ πάσι βροτοῖς.*

V. 1. *Φίλῃ* esse videtur nomen proprium mulieris. Cf. Palat. p. 163. nr. 118. Ib. p. 207. nr. 557. V. 2. *μητρὶ χῇ*. Legendum, ni fallor, *μητρὶ δ' ἡ ἀνέμορος*. Phila duos filios et matrem, tum etiam filiam et fratrem eodem loco sepeliverat. Hoc quoque Epigramma ex iisdem marmoribus editum p. 137. (143. vers. angl.).

401.

Κισροπία μὲν ἱμαὶ σούρων πίλι, ὃ ξίνα, μήτηρ,
 ξυρὸν τῆς πατρίας οὔνομ' ἐνγυμνασίῃ·
 ἐκ δὲ πατρὸς γενέσθην μεγαπύδους ἐν Κισρόπιασι
 Θισιογίλιον, προγόνους καὶ γένει εὐπατρίδου·
 παῖρ τοῖσι καὶ παῖρ μὲν ἀνῆρπασεν ἄγχιος εἰσα 5
 τερπτρὸν παρθενακὴν ἄνθος Ἀθηναΐδα.
 ἀμφὶ δὲ μοι καὶ δῆμος ἔπας ἰδάκρυτον Ἀθήνησ,
 εἵνεπεν ἡλικίας τ' ἠδὲ σαρφερόντης,
 καὶ κἀλλεος μέλτων ἀνδρῶν, ὥστε μέλῳ
 Παιδείῃ κινυτῇ καὶ Πύργῳ μελόμην. 10
 δάκρυα δ' οὐ φύχει γένετ' ἱμῶς οἰκτρὸς, δλίσεως,
 εὐφροσύνην βίωτον, καὶ χρεα γαρυάμον.
 μέτρον μοι ζωῆς ἔτη εἴσω, οὔνομα Φαίδρος.
 χήρας Λιουκίας λίστ' ἀλόχου λυπόμην.
 πόρην δ' ἣν τεκόμεν γενοῖαι κομίσεις τομῆς, 15
 βαίην ἀντὶ τούτης δότιμοις ἀγλαΐης.

Est in eodem libro, in ea parte operis cui titulus: Catalogue raisonné des Inscriptions grecques de la Collection de Mylord Comte d'Elgin. nr. 54. — V. 4. ΘΕΟΦΙΛΟΤ. Marm. V. 9. ὡς. Num ὅτι legendum? V. 16. dubium videri potest, utrum βαίην iungendum sit cum πόρην, parvam puellam, an, distinctione sic, ut foci, posita, ἀγλαΐην subaudiendum. Hoc alterum mihi videtur exquisitius.

402.

Τὴν πολλοῖς δῆμοις πᾶρος, πολλὰς δὲ πόλεις
 δόξαν φανίσουσιν ἐπὶ σαρφαῖς λαβοῦσαν
 παντοίης ἀρετῆς ἐν μέμοις, εἴτα χοροῖσι,
 πολλάνισ ἐν θυμῷ, ἀλλ' οὐχ οὔτω δὲ θανοῦσιν,
 εἴ δὲ διδύμῳ Μοῦσῳ, τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
 μωμῶδι Βασιλῆϊ στήλην θέτο βαλόντος ποῖς·
 ἥ δὲ καὶ νέος οὔτω ἴσῃ βίῳ ἔλαχε τιμῆν,
 μουσικὴν ἐς δάκρυον οἶμ' ἀναπαυσαμένην.
 οὗτω

οἱ σὺντακτοὶ σου λίγυσαν·

εὐφύγας Βασιλῆα· οὐδέ τις εἰδέναιτος.

Hoc epigramma apud Aquilejam repertum edidit Corsy v. cl. ad Plutarchi Vit. T. IV. p. 351. qui v. 1 et 2. corrigat: Τῇ τ' ... δόξαν ..

λαβούσῃ. Praeterea malim, πολλάς τε πόλεις. et γ. 3. ἐν τε χοροῖσι. V. 4. Ducta haec ex epigrammate in Philistionem mimographum et mimum in Palat. p. 229. nr. 155. Ἐταῦθα κείμει, λείπανον παντοῦ βίον· Πολλὰς ἀποθανών, ὥς δ' οὐδ' ἐπὶ ποτε. unde apparet, cl. editorem frustra in hoc versu haesisse. Pro οὕτω δὲ haud scio an οὕτω γὰρ scribendum sit. V. 6. βιολόγος. Dixi de hac voce et de cognatis in Wolfii Analectis Fasc. I. p. 106. Primam auctor produxit aut negligentia (ut in Βασιλλῇ) aut ob plures breves continuas. Caeterum monumentum Basillae in ipso, ut videtur, theatri ambitu positum ab Heraclide mimo, caeteris actoribus acclamantibus. Vox σέσκηνος, scenae socius, Lexicis addenda. Est etiam ap. Plutarch, Tom, II, p. 27, F. Pro εὐψύχει cl. editor εὐτύχει corrigit. At vid. Reinesium in Inscr. p. 731 et 826. Formulam οὐδὲς ἀθάνατος in epitaphiis passim quiviam illustravimus in Analect. Fasc. I. p. 107.

Non possum omittere fragmentum epigrammatis Athenis prope Ceramicum inventi, quod nunc in Museo Britannico asservatur inter Marmora III. Comitibus ab Elgin. Edidit illud accurate descriptum cl. Thierschius Monachii an. 1816. m. Januar. uno folio, unde illud, sic ut editor laceras illas reliquias restituere conatus est, repetivit cl. Eichstaedt in Indice Lectionum an. 1816. Tum etiam idem cum parva lectionis diversitate exhibuit et illustravit Vir eruditissimus Q. E. Visconti in peculiari libello gallice scripto, cujus nonnisi anglicam versionem habeo, cui titulus: Memoir on a greek epigram which served for an epitaph on the Tomb of the Athenian Warriors killed at Potidaea, read to the class of History and ancient literature of the royal institute of France in the month of September. 1815. Historia, ad quam refertur, est ap. Thucyd. I. 58—63. II. 70. Diodor. Sicul. XII, 37. Jam primum apponam epigramma, ut a Thierschio est exhibitum;

ΑΘΑΝΑΙ

ΣΕΜΑΙΝΕ

ΚΑΙ ΠΡΟΔΟ

ΝΙΚΗΝ ΕΥΠΟΛΕΜΟ

ΔΙΘΕΡΜΕΜΦΥΤΧΑΣ ΤΗΕΛΕΧΛΑΤΟ ΣΟ

ΤΟΝΔΕ ΠΟΤΕΙΔΑΙΑΣ ΔΑΜΦΙ ΠΤΑΑΣ ΕΔ

ΕΧΘΡΟΝ ΔΟΙΜΕΝΕΧΟΖΙ ΤΑΦΟΜΕΡΟΣ Η

ΤΕΙΧΟΣ ΠΙΣΤΟΤΑΤΕΝ ΗΒΑΠΙΔΕΘΕΝΤ

ΑΝΔΡΑΣΜΕΜΠΟΔΙΣΗΕΔΕ ΠΘΕΒΙΚΑΙΑΙ

ΠΡΟΣΘΕ ΠΟΤΕΙΑΔΙΑΣ ΜΟΡΙΑΝΘΟΝ ΕΠΗΡ
 ΗΑΙΣΕΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ ΦΥΛΑΙΑΛ' ΠΡΟ
 Ξ Α\ ΞΑΝΤΑΡΕΤΕΣ ΚΑΙΡΑΤ ΨΛ

Ex his vestigiis vix praestantissimum totum epigramma in hanc modum restitueretur esse censuebat:

Ἀθάνατος κίλος οὐδὲ γῆλον παρὶ παρὰ δέντρον
 σίματος ἀντίρρον δεικνύσαν βίαν·
 καὶ προγόνων τὸν θυρὸν ἐνὶ στήθεσσι φέροντα,
 σίαντ' ἐὼ πολέμῳ μαρτύρωναι μύθῳ.
 αἰδοῖ μιν φύξις ἐπαδίζετο, σῆμα δὲ γῆδ' ὦν
 τῷδε Ποσειδάων ἀπὸ κίλου Πάγον.
 ἐχθρὸν δ' αἰ μιν ἔχουσι τόσον μίαν, αἰ δὲ φρονίως
 αἶψα πιστοτέρῳ ἔκλιν' ἔδωκε βίαν.
 ἄνθρωπος μιν κίλος ἦδε ποδῶ καὶ δῆρος Ἐρεχθίδος
 πρόθε Ποσειδάων αἰ θάνατον ἐν προμήχωνι,
 παῖδες Ἀθηναίων· φύξις δ' ἀντιβέβηκε θάνατον
 ἐκείνῳ ἀρετῇ, καὶ παρὰ σιδήρεσσιν.

Tribulum praeterea, cuius pauci supersunt vestigia, hanc fuisse supplevit Vincentius: *Εἰς τοὺς ἐν τῇ μέγῃ τῇ παρὶ Ποσειδάων σὺν Καλλιῇ σφαιρῶν πεπρωμένους*. In primis versibus supplementum non tentavit; sed reliquias verborum fere eundem in modum interpretatus ac Thierschius fecerat. V. 1. scilicet ἀθάνατος: V. 2. σίματος. V. 3. καὶ προγόνων καὶ προγόνους. V. 4. fuisse suspicatus, σίαντ' αἰνέοντες, quo epitheto Homerus nam est in *Hymn. in Mart. v. 4.* cuiusque suspicionem merito praefert alii conjecturas, quae ei in mentem venerunt: σίαντ' ἐὼ πολέμους. V. 5. et 6. sic legit:

αἰδοῖ μιν φύξις ἐπαδίζετο, σῆμα δ' ὦν
 τῷδε Ποσειδάων ἀπὸ κίλου Πάγον.

In hoc disticho non dubito, quin Thierschii correctio transferenda sit ob perpetuam antithesin verborum αἰδοῖ et γῆδ' ὦν. *Manzid. Suppl. 531. λέγουτ' ἡδὲ γῇ καλῶθῆναι τρυφερῶν· ὅθω δ' Ἰαννῶν αἰς τὸ σῶμα ἀφίστατο, ἔνθεν δ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰδέον, τὸ σῶμα δ' ἔκ γῆς*. *Palae. p. 313. nr. 672. γῆδ' ὦν μιν ἔχουσι δέμας ἀσθῆναι, ἔχου αἰνῶν σφαιρῶν ἵππων Ἀνδρῶν*. *Append. T. II. p. 835. nr. 266. ὁμοῖος τῷ κατὰ γῆς σῶμα ἀπῆλθε πόντον, τῷ κατὰ γῆς φύξιν παύσαντ' ἔκ δέμας δόσαν*. *Id. p. 856. nr. 313. τῷ φύξιν ἀπῆλθε καὶ αἶμα, σῶμα δὲ πρὸς γῆς*. Nihil autem impedit, quominus statum, Atheniensem

cives in illo proelio una cum duce Callia caesos, prope Potidaeam sepultos esse. Athenas quidem eorum cineres relatos esse, nemo veterum tradidit. V. 7. 8. sic plane restituit doctissimus V. ut Th. ἔχθρων δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φηγόντας Τείχος πισοτάτην ἑλπίδ' ἔθεντο βίον. Thucyd. I. 62. τὸ δὲ ἄλλο στρατόπεδον Ποτιδαίων καὶ Πιλοποννησίων ἦσαντο ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέφυγον. V. 9.—12. Viscontiū sic scribiti

ἄνδρας μὲν πόλιν ἦδε ποθεῖ καὶ δάκρυσι τιμῇ,
 πρόσθε Ποτιδαίας οἱ θάνον ἐν προμάχοις.
 παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀπομάζατ' ἀρείους,
 αἱ πράξαντ' ἀρετὴν, καὶ πατρίδ' ἐκκλίσαν.

[Πράττεισθαι ἀρετὴν phrasis sane insolens. Scribendum mihi videri ἡλλάξαντ' ἀρετὴν, dixi Thierschio, cum ante paucos menses Lipsiae me inviseret hospes jucundissimus. ἡλλάττεισθαι ἀρετὴν, virtutis bellicae laudem tanquam redimere, i. e. nanciari. De idiomate Graecae linguae, quo virtus, vitium, pro laude virtutis, criminis vitii ponitur, nonnulla notavi ad Sophocli. T. I. p. 244. Hic plura addo. Euripides Orest. 773. Πόρῳ τὸ δειλὸν τῆδε. Zeunius ad Viger. p. 10. recto vertit: hac ratione effugiam ignaviae crimen. Med. 298. χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας —. quae vehementer miror in vitii suspitionem incidisse, nam sunt sanissima et ἑλληγμώτατα. (Conf. Aristophan. Ran. 1164. et in primis Demosth. T. I. p. 367, 7. Planeque sic ut Euripides loquitur Plato II, 2. p. 405, 5. Bekk.) Iphig. Taur. 659. Matth. καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κῆρην νεκρήσομαι. Helen. 885. περιμένη — τὸ κάλλος. 932. κάλιν μ' ἀνάξουσ' ἐς τὸ σῶσθαι. 1097. κάλλος ἐκτῶσ. Ion. 602. μωρίαν — λήγομαι. Herodot. VIII. c. 10. πύχην σφι μωρίαν ἐκνεύσαντας. Plutarchus Parall. T. I. p. 296. in Cor. πολλὴν ἀέλιγιαν αὐτοῦ κατεκίδεσαν. G. H. S.]

Ex Planudea inserendum est Tom. II. pag. 705. ante nr. 265. hoc distichon:

Ταῖς νύμφαις τὸδ' ἄγαλμα· μέλει δ' ἀνταΐων ὁ χῶρος·
 καὶ μέλει, ὡς κρήναις ἀφθοναὶ ῥεῖθρα ῥέει.

Plan. IV. 12. p. 644. Br. III. p. 191. nr. 202. An. III. 1. p. 408.

INDEX EPIGRAMMATUM.

- α βαρυα. II. 261
 α βάσις. II. 590
 α βους. II. 250
 α δάμαλις. II. 249. 250
 α δειλ' αντίκλις. 447
 α δειλαία. Vid. α δειλαία
 α καλόν. II. 143
 α κόνις. 447
 α κούρις θύλας. II. 476. — μού-
 σαισι. II. 17. — οὐ πάνδημος.
 297. — πρῶαν. II. 138. — τὰν
 κούριον. II. 675. — τὸν ἔρωτα
 τὸν οὐτα. II. 157. — τὸν ἔρωτα
 κατηφιόνοντα. II. 548
 α κούριον αἶσι. II. 491
 α λίθος. II. 255
 α μάκαρ. 319
 α μαυέτις. 320
 α μάτηρ. 301
 α μέγα βατριάδας. 319. — σοί.
 Διονυσί. II. 239
 α μόλιθος. II. 249
 α νάσις. II. 536
 α πάρος ἄδμητος. 527. — αἶμα-
 τίδι. 235. — ἀντίθεγγον. 561
 α πάτρα. II. 596
 α πύλοπος. 585
 α ποτα. II. 214
 α πύματον. II. 529
 α σταλα βαρύθοντα. 453. — οὐν-
 θημα. 435. — φίλ' ἴδω. 434
 α συριγξ. II. 112
 α σφραγίς. II. 255
 α τε γυναί. II. 213
 α τέχνα τόν. II. 648
 α φίλαρος. 127
 α φόρμυξ. 225
 α χλοισα. II. 74
 α βάσις μηδ' ἔγινοντο. 484. — κα-
 μρίον. II. 75
 α βδύρων. 373
 α βραχὺν υἱόν. 20
 α βροδίατος ἀνὴρ. II. 779
 α βρος. II. 191
 α βροτονον. 295
 α βροῦς καί. II. 467
 α βροχίτων. II. 191
 α βροχον ἀπλανίος. 207. — ἐν πε-
 λάγισσι. II. 190
 α γαγε καί. II. 626
 α γγελον. 135
 α γγελήν. II. 75
 α γγίλις φερροφόντης. II. 791
 α γγίλις. II. 77
 α γγίλος. 554
 α γγίς. II. 556
 α γγιστον. II. 524
 α γγιστον. 215
 α γγιστον. II. 791
 α γγιστον. II. 566
 α γγιστον. II. 575
 α γγιστον. II. 577
 α γγιστον. 242
 α γγιστον. II. 496
 α γγιστον. 490. — οὐτος. II. 770
 α γγιστον. II. 590
 α γγιστον. 234
 α γγιστον. II. 27
 α γγιστον. II. 791
 α γγιστον. II. 697
 α γγιστον. II. 699
 α γγιστον. II. 219
 α γγιστον. 88
 α γγιστον. II. 728. — κούριον. II.
 735
 α γγιστον. 446
 α γγιστον. II. 80
 α γγιστον. 18
 α γγιστον. 399. — ἐγὼ α
 γγιστον. 546. II. 151. 777
 α γγιστον. II. 792
 α γγιστον. II. 792

ἄδ' ἐοθ' ἄδει. 393
 ἄδ' Ἡρακλείδην. II. 793. — ἐη-
 ξήνορα. II. 733
 ἄδει ποθ'. II. 51
 ἄδε πολυκλείτοιο. II. 671
 ἄδε τοι ἀρχίον. 403
 ἄδης μὲν. 476
 ἄδιον οὐδέν. 131
 ἀδρήστεια. II. 143
 ἀδριακοῖς. II. 78
 ἀδὺ μίλος. 122. — τὸ βινεῖν. 92
 αἴναον. II. 130
 ἀερότης. 290
 αἰρομαι. 598
 αἰδαντοὶ λούονται. II. 225
 αἰθανάτοις μερόπων. II. 793
 αἰθνατοῖσι θεοῖς. II. 66
 αἰδαντον κλέος. Not. 972
 αἰδάντων πάτρα. II. 813
 αἰδαντός σοι. II. 578
 αἰδαντον βιότοιο. 23. πατρός. 12
 αἰδανῶν πομπαῖσι. II. 793
 αἶθρι μνι. II. 467
 αἶθροον. 297
 αἰ' αἰ' Ἀρωτοκρ. 454. — καὶ λι-
 βαν. 571. — καὶ τέφρη. 598.
 — μοι τί πάλιν. II. 516. — νῦν σοι.
 464. — παρθένιας. 456. — πυ-
 θαγόρης. 340. — ὡς τε κακόν,
 589. — τοῦτο κάκιστον. 393
 αἰ' βίβλοι. II. 65
 αἰ' δ' ἄγετε. II. 76
 αἰ' λυκομήδης. 280
 αἰ' μέτραι. 282
 αἰ' νομίμοι. 530
 αἰ' νῦμφαι. II. 115
 αἰ' πάντων. II. 729
 αἰ' πολιαί. II. 441
 αἰ' πτελέαι. 239
 αἰ' σάμιαι. 144
 αἰ' τὸ ἐμὲν. II. 570
 αἰ' τρεῖς. II. 224
 αἰ' τρισσαὶ ποτε. II. 53. — σα-
 τήρη. 197. — τοι ταῦτα. 190.
 — χάριτες. 140
 αἰ' τρήξει. II. 441
 αἰ' χάριτες λούσαντο. II. 216.
 — μήλην. II. 558. — μουσαισιν,
 573. — τέμνοσι. II. 780
 αἰ' χίμαροι. II. 73
 αἰαῖσι πύρη. II. 367
 αἰάξω διότιμον. II. 444. — πο-
 λυνδόν. 532
 αἰών ὅλην. II. 119. — τιμομάχον.
 II. 643

αἰαντος παρὰ. II. 60
 αἶας ἐν τροίῃ. 347
 αἶγα. II. 75
 αἰγίριον. II. 352
 αἰγιαλίτα. 195
 αἰγιαλοῦ. II. 9
 αἰγυβάτη. 195
 αἰγυβότοιο. II. 74
 αἰγυπτίη. 19
 αἰγυπτου. 261
 αἰδ' ὑπέρ. II. 783
 αἶδε ποτ' αἰίδα. II. 794
 αἰδεω. 324
 αἰδῆ ἀλλιτάννυτε. 454
 αἰδῆ δε ταύτης. 411
 αἰδομένη. II. 733
 αἶδος ὦ. 326
 αἰδώς καὶ. 464
 αἰεὶ θηλυτέρησιν. II. 75. — λαρ-
 τιάδη. II. 663. — λήσταί. 506.
 — μὲν Κυθέρεια. II. 677. — μοι
 θυσι. 145. — σοι νόσοι. 579.
 — τοι λεπαρῶ. 317. — κρησίον.
 II. 385
 αἰετὶ τίπτε. 324
 αἰετός ἐν. II. 570
 αἰετός δ. 102
 αἰετοῦ. 260
 αἰήτην. II. 755
 αἶθε πατήρ. II. 46
 αἶθε σε πίνδαρε. II. 222
 αἰθερίην. II. 393
 αἰθιόπων. II. 670
 αἰθομέναις. 291
 αἰθνίας. 367
 αἰλιονον ὠκυμόρφ. 299
 αἰλιος ὁ θρασυχειρ. 375. — αἰσο-
 νίης. 375
 αἰμωτος εὐγενέος. 582
 αἰνητὸν πάντεσσιν. II. 750
 αἶνι καὶ σὺ γάρ. 527
 αἰνέειν μὲν ἀριστον. II. 414
 αἰνομορον. 401
 αἰνός τις ἔστιν. II. 794
 αἰολα καὶ βοιωτέ. 64
 αἰόλον ἱμεροθαλῆς. II. 200
 αἰολικὸν παρὰ τύμβον. 310
 αἰπολικαὶ σύριγγες. II. 498
 αἶρε τὰ δίκτυα. 111
 αἰσχυλίδα θεοδώρε. II. 519
 αἰσχυλον εὐφορίωνος. II. 748
 αἰσχυλον ᾗδε λέγει. 318
 αἰτωλός ποτε. II. 794
 αἰών καὶ κληῖδες. 591
 αἰών πάντα φέρει. II. 20

- αἰῶνος σπαίρημα. II. 794
 αἰωρῇ θήρειον. 517
 αἰλαντοὶ καὶ ἄθλατοι. 379
 αἰλινίας γραφίδισσιν. 207
 αἰμαίη πρὸς. 371
 αἰμαῖος ῥοδῖη. II. 379
 αἰμαῖς ἰστακύναν. 379
 αἰμῇ δωδεκάτερε. II. 450
 ἀκρητὸν μανίην. II. 485
 ἀκρίδα δημοκρίτου. 361
 ἀκρίδι καὶ τέττιγι. 411. ἀκρίδι
 τῇ κατ. 360
 ἀκρίς ἰμῶν ἀπάτημα. 362
 ἀκρον ἱατρὸν. II. 761
 ἀκταίην παρὰ θίνα. II. 78
 ἀκταίης γησίδος. 215
 ἀκταῖς τὴν ὁμορον. II. 795
 ἀκτῇ ἐπὶ. II. 133
 ἀκτίτα καλαμεντά. 287
 ἀκτίτῃ φοῖβη. Vid. ἀρίτα.
 ἄλκιος αἶτι. 234
 ἄλκιου τάφος. II. 184
 ἄλκῃ καὶ μούσῃσι. II. 795
 ἄλκῃσις νίκη. 516
 ἄλκιβη πλουτῶν. 229
 ἄλκιδας ὁ θρασυς. 62
 ἄλκιμῶν ξύνεινον. 57
 ἄλκιμῆς ὁ πενιχρός. 198
 ἄλκιμοι ἀλκίοντα. II. 728
 ἄλκιμος ἀγρεύων. 284
 ἄλκιμων ὁ ἀριστοκλειδῆ. II. 534
 ἄλκυόσιν ληναίε. 391
 ἄλλ' εἰ μὴ Σπείεισκον. 335
 ἄλλ' εἰ τὸ δοῦρας. III. 574.
 ἄλλ' ὅταν ἀρτίμυδος. II. 574
 ἄλλ' ὅταν ἐν σίηνῃ. II. 569
 ἄλλ' ὅτ' ἐν ἡ θήλεια. II. 571
 ἄλλ' ὅταν ἡμίονος. II. 577
 ἄλλα σὺ μοι προφέρεις. II. 381
 ἄλλῃ μὲν κλεινῇ. 548
 ἄλλῃλοις παρίχουσι. II. 524
 ἄλλῃν δρῶν βαλάνιζε. II. 440
 ἄλλοι μὲν βασιλεῖς. III. 8
 ἄλλοτῃν ὄφω. II. 126
 ἄλλοι μὲν γράβων. II. 752
 ἄλλοι μὲν νόνης. 555
 ἄλλοις πανσαμένοισιν. II. 729
 ἄλλον ἀριστοτέλῃν. II. 419. — ἐπὶ
 νίκας. II. 645
 ἄλλος ἀπὸ σταλίων. 292. — μὲν
 κρυσταλλῶν. 293. — ὁ μνη-
 σίλε. 112. — ὁ Χῖτος. II. 155.
 — τυμβῶν. 600
 ἄλμα ποδῶν. II. 796
 ἄλως δ' αἶς. II. 689
 ἄλως μὲν μούσαις. II. 796
 ἄλφα λυγὰς. II. 156
 ἄλφειον στόμα. II. 383
 ἄλφειος ἄρρον. II. 240
 ἄμβυσιν Ἐλευσῖνα. II. 78
 ἄμνητος πολὺς. II. 424
 ἄμνον ἱκανός. 18
 ἄμπαυσι καὶ. 355
 ἄμπελα μῆποτε. II. 493
 ἄμπελα τί πρήξωμεν. II. 170
 ἄμπελεις. 444
 ἄμπελος αἶς. 529
 ἄμφορίστρις. 275
 ἄμφιλόχος. 575
 ἄμφοτέρων μ' ἀνέδρα. 187. — ὅτ'
 ἰμέλλει. II. 796
 ἄμφων. 60. — μούσαις. II. 797
 ἄμφοτερὶ ἀρχεῦμα. II. 797
 ἄμφοτέραις παρ'. II. 704
 ἄμφοτέρως πολυμυθεῖ. II. 614
 ἄμφοτεροι στήθεσι. II. 682
 ἄμφοτέροις αἶς. II. 739
 ἄμφοτέροισι ἀδελφεῖς. II. 46
 ἄμφω μὲν ἡμεῖς. II. 651
 ἐν μὲν ἐκόντα. II. 441
 ἐν μ' ἐσίδη. II. 561
 ἐν μετ' ἀλεξάνδρειαν. II. 404
 ἐν μὴ γελῶμεν. II. 306
 ἐν μνημῇ. II. 293
 ἐν πάνιν κορυβαίῃ. II. 296
 ἐν περιλειψθῇ. II. 43
 ἐν τοῦ γραμματικιστοῦ. II. 361
 ἀναλκράδης. II. 859
 ἀνδρ' εἶδον. II. 797
 ἀνδρ' ἐμὸν. II. 550
 ἀνδρα σοφόν. 494
 ἀνδρασίην Εὐρυκῆ. II. 264
 ἀνδρα δύο φίλος. 345
 ἀνδρες ἀπ' Ἀραβίδης. II. 161
 ἀνδρες τοὶ ποτ'. II. 789
 ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆρι. II. 797
 ἀνδρὶ μὲν Ἰππαιῶν. 394
 ἀνδρεσβάρων ὁμογενε. 365
 ἀνδρὸς δὲ δῶρον. II. 604
 ἀνδρόθεν ἐκείνου ἱππός. II. 659
 ἀνδρῶλος ἑκαλλων. 211.
 ἀνδρομέχης ἑτα. II. 54
 ἀνδρὸς ἀριστευσατοῦ. II. 784
 ἀνδροφόνος καλῆρη. 600
 ἀνδροφόνου σάθρον. II. 132
 ἀντίλον ἀσπίς. 338
 ἀντίρα θῆρη. II. 75. — λυσσητῆρ
 165. — μὴ πίτρη. 311. — τῷ
 λυγῶν. II. 9. — τὸν πω-
 λύμητον. II. 762

ἀνέρας ἤρηνσαντο. II. 396
 ἀνέρες οἱσι. II. 339. — οἱ πάρος.
 II. 797
 ἀνέστραψαν. II. 61
 ἀνθεα πολλά. II. 798. — σοὶ
 δρέψας. 72. — τὸν νανηγόν.
 390
 ἀνθεμά σοι. 236
 ἀνθεσιν οὐ. II. 511
 ἀνθετ' ἀναξαγόρης. II. 698
 ἀνθετό σοι. 214.
 ἀνθηκον τοδ' ἀγαλμα. II. 538
 ἀνθοδαίτες. 129
 ἀνθρακα καί. II. 381
 ἀνθρακίων. II. 407
 ἀνθρωπ' οὐ κρ. 462
 ἀνθρωπος ζωῆς. 469
 ἀνθρωποι δέλλης. II. 333. — μο-
 χθαίτε. II. 747
 ἀνθρώποις ὀλίγος. II. 309
 ἀνθρώπος τοῦτ' ἐστὶ. II. 798
 ἀνθρώπου μέλος. II. 556
 ἀνθρώπου μὲν. II. 289
 ἀντὶ ἀπό. 374
 ἀντὶ βοός. 205. — μ' ἔρωτος. II.
 688. — ταφού 327. — τοι εὐ-
 λεχος. 504. — φόνου. 483
 ἀντὶα τηλεμάχοιο. II. 273
 ἀντιγῆς. II. 34
 ἀντιγόη οικιλή. 102
 ἀντιγόνη ἔστρεψε. II. 408
 ἀντιπράτης ᾗδει. II. 407
 ἀντίον ἡλίον. II. 441
 ἀντιπάραν γυμνῆν. II. 378
 ἀντιπατρός μ' ἐμίλησε. II. 473.
 — πείσωνι. II. 33
 ἀντιπάρου ῥητήρος. 413
 ἀντίπαστον. II. 407
 ἀντύλαι δίσσιες. II. 642
 ἀντολὴς δίσσιος. II. 737
 ἀντομῆναις ποτὶ. II. 580
 ἄντυγος. II. 400
 ἄπαιρέ μου. II. 252
 ἄπαν μὲν ἔργον. II. 601
 ἄπασ' ἀχαιῆς. 320
 ἀπεστράφη. II. 170
 ἄπιοχ' ἀπιοχε. 387
 ἀπλανίων. II. 589
 ἀπληρωτ' αἶδα. II. 799
 ἄρα μὴ θανόντες. II. 305
 ἀραξοχειρά. 216
 ἀργαλὺς φέρεται. II. 177
 ἀργεῖς Ἑλλήνης. II. 671
 ἀργεῖος δανδης. II. 537. — σθίνε-
 λος. II. 750. — φιλοκλῆς. II. 490

Tom. IV.

ἄργος ὁμηρικῆ. II. 37
 ἀργυρέη κρήνη. II. 144. — λιμῶ.
 II. 405
 ἀργύρεον νυχίων. 84. — σοὶ τόνδε.
 259
 ἀργύρεος πόλος. II. 274
 ἀργῶ τὸ σκάφος. II. 799
 ἄρεα καί. II. 210
 ἄρεος ἔντεα. II. 677
 ἄρες, ἄρες. II. 376
 ἀρεταίς. II. 351
 ἀρίτα φοῖβῳ. 260
 ἀρκαδας οὐχ. II. 349
 ἀρκαδίην. II. 568
 ἀρκαδικά. II. 673
 ἀρκαδικόν. II. 365
 ἀρκεῖ μοι γαίης. 506. — χλαίνης.
 II. 18
 ἀρκεῖ τίττιγας. II. 32
 ἀρκεσίλας. 336
 ἀρκιον ἤδη. II. 512
 ἀρμενίων τάδε. II. 207
 ἀρμενος ἦν. 317
 ἀρμονίης. II. 72
 ἀρνείται. 107. — τὸν ἔρωτα. II.
 465
 ἀρξάμενοι πρῶτοι. II. 799
 ἀρπαλίον. 216
 ἀρπάσομαι. II. 690
 ἄρπασται. II. 496
 ἀρρήητοι. II. 80
 ἀρρήτων. II. 292
 ἄρσενας. 170
 ἄρτεμι δάλον. 275. — ποῦ σοι.
 II. 712. — σοὶ τὰ πίδαλα. 275.
 — σοι ταύταν. 280. — τὴν τοδ'
 ἀγαλμα. 299. — τόξα. 277
 ἀρτέμιδος τοδ'. II. 784
 ἄρτεμις ἡ γόργιο. 235. — ἰδρωί-
 ουσα. II. 190
 ἄρτι γενειάζων. II. 452
 ἄρτι γενειάζοντα. II. 799
 ἄρτι θαλασσαιῆς. II. 680. — κα-
 λός. II. 452. — λογεσμένην.
 309. — με γενομένην. II. 799.
 — με πηγνομένην. II. 16. — μὲν
 ἐν θαλάμοις. 359. — νηγεγνών.
 367. — οὐ τὸν θάλλοντα. II.
 800
 ἀρτιπαγῇ. II. 15
 ἀρτιφανές. 11
 ἀρτιφανῇ. 191
 ἀρχαῖα τωπῶλλοντος. II. 155
 ἀρχαῖας ὁ θινός. 460
 ἀρχαίη σύνδειπνα. II. 77

- ἀρχιάνασσαν. 369
 ἀρχιλέω με. 353
 ἀρχιλέως λικενίτα. II. 286
 ἀρχεῖς ἄρης. II. 135
 ἀρχίτευον. II. 672
 ἀρχὴ γραμματικῆς. II. 58
 ἀρχιερεῖς. 23
 ἀρχιλοχον καὶ σταῖθι. 509
 ἀρχιλοχον τάδε. II. 62. — τόδε
 σῆμα. 511
 ἀρχομὲθ' Ἠλιόδωρα. II. 360
 ἀρχον ἐμὶ. II. 800. — ὄρες. II.
 800
 ἀρχοντες. II. 754
 ἀρχὸς Ἰωάννης. 513. — ὅδ' ἐκ
 Τυγίης. II. 751. — ε' ἀμφιμ.
 II. 752
 ἄρριστον κλῖος. 379
 ἄρσελος σῖδε. II. 801
 ἀσίδος ἀρχιερέως. II. 801. — ἐν-
 ρείης. II. 801
 ἀσκαλάφου. II. 750
 ἀσκανίη. 291
 ἀσκληπιάδης. II. 602
 ἀσπὸν τῶν. II. 173
 ἀσποπον. 14
 ἀσπυ τόν. II. 591
 ἀσκηρ μὲν. 322
 ἄς οἱ πλάτοι. 3
 ἄσμενος. 575
 ἀσπασιοι. 558
 ἀσπιδ' Ἀχιλλῆος. II. 40
 ἀσπίδα μὲν. 215. — ταυρίην. 212.
 — φρύνον. II. 801
 ἀσπις ἀλεξάνδρου. 273. — ἀπὸ
 βροτίων. 227. — τόξα. II. 176
 ἀσπορα. 212
 ἀσταυρίδην. 466
 ἀστεμφή. 282
 ἀστίρας. 510
 ἀστεροπή. 578
 ἀστηρ πρὶν. 511
 ἀστοὺς καὶ. II. 154
 ἀστός ἐμοὶ καὶ. II. 228
 ἄστρο καὶ ἡ'. 138. — μὲν ἡμαυ-
 ρωσι. II. 13
 ἀσφαλέως. II. 424
 ἀσυνίς. II. 76
 ἀτθὶ κύρα. II. 42
 ἀτθίδος ἐγγλῶντου. II. 63
 ἀτθὶς ἐγώ. 412
 ἀτρεκέως μάλα. II. 45. — πάντων.
 II. 164
 ἀτρέμα τόν. 427
 ἀτρέμας ὡ ξίνο. 431
 ἄτρομος. 511
 ἀττικὸς εἰς. 491
 ἀττικοῦ. II. 801
 αἰτὰ τοι. II. 79
 αἰγάζω. II. 74
 αἰγείην. II. 549
 αὐδησεῖ. 382
 αὐτῇ με. II. 78
 αἰλκας. 208
 αἰλκα καὶ. 260
 αἰλια καὶ. 295
 αὐλιν. II. 201
 αἰλοὶ τοῦ. II. 117
 αἰλὸν καμιν. 216
 αὐλοῦς. 213
 αὐραὶς Ἰσα. II. 189
 αἰριον ἀδρήσω. 153. — εἰς λιτήν.
 II. 352
 αἰσονή με. 359
 αἰσονίφ Πείσωνι. II. 681
 αὐσοτίων δίσκοιαν. II. 269. — σο-
 γίης. II. 802
 αἰσσος. 412
 αἰτὰ ἐπὶ Κρήθ. 532. — Τιμόκλει.
 446. — τοι τρέσαντι. 468
 αἰταὶ ποιμαίνοντα. II. 24. — σοι
 στυμάττωσι. II. 63
 αἰταῖς σὺν ἀχλασιν. II. 118
 αὐτὰν ἐκ πόντοιο. II. 679. — πον-
 τὴν κύπριν. II. 677
 αἰτὰρ ἐγώ. II. 135
 αἰτῇ μοι. 170. — πρόσθεν. 105.
 — σοι κυθέρεια. 214. — σοι
 πλάστειρα. II. 720. — τεκοῖσα.
 34
 αὐτὴν γραμματικῇν. II. 247. — ἐργο-
 πόντοις. 10. — Θεοδοτήν. 479.
 μητρίην. II. 210
 αὐτὸ τὸ πῖρ. II. 10
 αὐτοθελὲς ἡδιστος. II. 333. — κα-
 ποῖς. II. 28
 αὐτόθεν. II. 683
 αὐτοὶ τήν. 139
 αὐτόματα διπλαῖ. 355
 αὐτομάτως. II. 700
 αὐτομίδοντ' Ἀχιλλῆ. II. 755
 αὐτομέλινα. 301
 αὐτὸν ἀλέξανδρον. II. 661. — βαρ-
 χερτήν. II. 714. — Ἰωάννην.
 II. 247. — ὄραν. II. 713. — ὄρω.
 II. 365. — πομφύριον. II. 729.
 — πυθαγόρην. II. 724
 αὐτονομα. 281
 αἰτὸς ἀναξ. 486. II. 143. — ἐατ-
 τόν. II. 211. — ἐγώ. II. 802.

- ἐρεῖ. II. 248. — ἰωάννης. 518.
 — καὶ γὰρ αὖ. II. 879. — νῆον.
 543. — οὐ βούς. II. 162. — σοὶ
 φοίβοιο. II. 708
 αὐτοῦ ἐφ'. II. 697. — Ζηνός. II.
 244. — μοι στίφανος. 124. — σοὶ
 παρ' ἄλλων. 366
 αὐτῷ καὶ. 375. — σοὶ πρὸς. 259.
 — τις γῆμας. II. 320
 αὐχῆσον. II. 596
 ἄφλοιος. II. 789
 ἀφρογενούς. II. 676
 ἀχῆεις τίττιξ. 562
 ἀχράς. II. 7
 ἀχρις ἂν ᾗς. II. 431
 ἀχρι τεῦ. II. 79
 ἀχρι τέλους. II. 508
 ἀχρῆλις. 240
 ἀχῶ. II. 672
 ἄωον. 412

 βαῖα φαγών. 406
 βαῖον ἀποπλανίην. II. 81. — ἐπι-
 στήσας. II. 802
 βαῖος ἰδεῖν. II. 282
 βάκτρον. 525
 βακχῆλις. 281
 βάκχον. II. 334
 βάκχῳ καὶ μούσῳ. 413. — καὶ
 νυμφαῖς. II. 209
 βάλλεθ' ἐπ' ἐφ'. 454
 βάλλετα νῦν. II. 626
 βάπτων. II. 442
 βάσκανος. II. 647
 βασσαρίς. 210
 βάσσα. 578
 βάττ' ἐπ' ἡ. II. 570
 βαυτιάδω. 429
 βεβλήσθω. II. 485
 βέλτερόν ἐστι. II. 308. — ἡγε-
 μόνος. II. 397
 βένθ' ἅπαντ'. 542
 βῆσας εἰ. II. 441
 βιβιανοῦ. II. 242
 βίβλοι ἀριστοφάνεως. II. 63
 βίβλος θίωτος. II. 67. — μη-
 χανική. II. 67. — πατριούχοιο.
 32
 βιθυνίς. 252
 βιττῷ καὶ φαίνις. II. 803
 βλέπων. II. 461
 βλῆσι. 22
 βοῖδιον εἰμ'. II. 247. — ἡύλητρίς.
 128. — οὐ χοάνοις. II. 248
 βόρχος. 495

 βόσπορον. 297
 βόστρυχον. 164
 βότερες. 261
 βότεριών. 238
 βουκόλε πῆ. II. 267. — πρὸς. II.
 80. — τὰν ἀγέλαν. II. 248. 373.
 βουκολικαί. II. 69
 βουκόλον. II. 250
 βουκόλος ἑπλεο. II. 82
 βουλαὶ μὲν. II. 803
 βούλει μαθεῖν.
 βουλευεῖς. II. 413
 βουλόμενος. II. 353
 βουν ἰδίαν. II. 249
 βουπαις. II. 81
 βουποίητα. II. 526
 βούς ἐστιν ἡμῖν.
 βουστρόφον. 217
 βουχανόης. 234
 βρέγμα. II. 156
 βριθῦ. 244
 βριθῶ. II. 136
 βρώματα. II. 174
 βυβλων. II. 81
 βωλοτόμοι. II. 156
 βωμόν. II. 803
 βωμόνους. 232

 γαῖα καὶ. 479. — λάβ'. — μὲν
 ἐν. 324. — Ταραντίνων. 415.
 — φίλη τόν. 398. — φίλη μή.
 604
 γαῖαν μὲν. — τὴν φερεικαρ-
 πον. II. 262
 γαίης ἐκ Γαλ. II. 442. — ἐν νύ-
 τοισιν. II. 768. — μὲν πάσης.
 II. 567
 γαῖος ἐκπνεύσας. II. 348
 γάλλον. II. 377
 γάλλος. 262
 γαστέρα μὲν. II. 337. — μιμήσει.
 II. 296
 γειαρότης. II. 13
 γείτονα. 105
 γείτονες. II. 636
 γεννηθὲν. II. 371
 γέσσιον ὡς. 515
 γέσσιος οὐ. 513
 γῆ μὲν ἀχαιῖς. II. 753. — μὲν καὶ.
 413
 γῆ μὲν ἑαρ. II. 24
 γηγενία. 59
 γηγενίων. II. 591
 γῆθησαν. II. 83
 γῆμα Κριτωνιανός. II. 181

γῆραι δὴ καί. 197. — καὶ πενήν. 403
 γηραιὸν με. II. 336. — τριέτας. 222
 γηραιὸς γαλήνη.
 γῆρας ἐπάν. II. 21. — ἐμόν. 563
 γῆρας καί. II. 726
 γῆς ἐπίβην. II. 208
 γιγνώσκουσιν. II. 412
 γιγνώσκω. 112
 γλαῦν ἐκινυδαίδη. II. 571
 γλαυκία ἐστί. II. 804
 γλαυκός δ. II. 82
 γλαίῃψ. 237
 γλαυκὸν καί. 217
 γλεινοπόταις. 199
 γλήνιν. 516
 γλήκων τυ. 516
 γνῶσις εἰμι. II. 313
 γνῶσι. II. 625
 γνωμονικόν. II. 588
 γνωσόμεαι. 507
 γνωτὰ καί. 301
 γνωτῶν. 188
 γομφίοδοι πα. 261
 γραία καλή. II. 342. — φίλη. 112
 γραμμα περισόν. II. 442. — τοῦ
 Ἀρήτοιο. II. 13
 γραμμάτα. II. 66. — Παύσανσιο.
 II. 804
 γραμματικοί. II. 408
 γραμματικὸν Ζήνωνος. II. 561
 γραμματικὸς πατ' οἷψ. II. 434
 γραμματικοῦ. II. 175
 γραμματικῶν. II. 408
 γραμματόκω. 205
 γραμματός. II. 558
 γραπτὴν ἐν. II. 381
 γραφε θεοῦ. 23. — ποιέγωντος.
 II. 244
 γραφὰς Δευκαλίωνα. II. 582
 γρηγόριος. 544. — γρηγορίου. 560.
 564. 566. — γρηγορίου. 562. — γρη-
 γόριον. 548. 584
 γρηῖν ἐγχε. II. 541
 γρηπτεῖς τις. II. 159
 γρυνία τόν. 591
 γρυνήν εἶδε. II. 676. — ἥν εἰδῆς.
 139
 γυμνικὸν αἶ. 331
 γυμνὸν ἰδοῦσα. II. 23
 γυμνός ἐως. II. 688
 γυρόν κινάτης. 206
 γωβρὺ Διώνυσος. II. 186
 δαιδαλίοις. vid. σῆρας δ' αἰθα-
 λῆσαι.

δαίμονα πολλά. II. 442. — τις
 δ' εἶ. 465
 δαίμονες οἱ μ' ἔχουσιν. 600
 δαίμονες οὐκ. 104
 δαίμονι τῇ. 192
 δαίμοσιν. 587
 δάκρυ παρὰ. II. 588
 δάκρυα καί. 145. — μέν. 335.
 — μοι. 172. — σοι. 452
 δακρυεῖ. II. 571
 δακρυεῖς. 182
 δακρυέτε. 556
 δακρυγίων. II. 505
 δακτυλικήν. II. 399
 δαμαγοῦσαν. II. 412
 δάματερ πολύκαρπε. II. 749
 δάμεις. 459
 δαμοκρίτω. 363
 δαμομένης. 297
 δαμοχαρι. II. 637
 δαμόχαρις. 485
 δαμω. 451
 δαφνὴν καί. II. 592
 δάφνης ἐπέταλλοι. II. 224
 δαφνιακῶν. 212
 δάφνης ὁ λινκ. 241. — ὁ συρκαῖς.
 210
 δαφνοκόμοις. II. 180
 δαυλινῆ. 169.
 δειλαία. 529
 δειλαίη τί σε. 113
 δειλαῖοι τί. 415
 δείματο μαξιμίνος. II. 270. — με
 ξυνοῖτο. II. 220
 δειματοῖς. II. 83
 δεινός. 133
 δινδρεον. II. 245
 δινδρον ἐγώ. II. 252
 δίζαι μ' Ἡρ. 241. — φοῖβε. II.
 409
 δεξιτερὴν αἰδαο. 407. — ὀλίγον.
 II. 527
 δέξο ἀναξ. II. 805. δέξ' ἀταλῶν.
 501
 δέρεο καὶ τίμβρον. 577. — μι-
 ρομοχθε. II. 650. — πῶς δι-
 ψών. II. 401. — τὸν τροίας. II.
 52
 δερκόμενος. II. 701
 δίεμα καί. 224
 δεσποινῇ. II. 805
 δέξ' ἰδε καί. II. 668. — ἰδε παρ-
 δολίτευραν. II. 668. — ἰδε θαιών.
 II. 255. — ἰτε θυβριάδες. II.
 774

δεύτερον εἰς ἔτος. II. 805
 δέχνησο. 17
 δηθύνει. 170
 δηϊπύλου. II. 753
 δηϊφροθος. 37
 δημητρι. II. 541
 δημοκριτος. II. 784
 δημος. II. 784
 δημόφιλος. II. 453
 δημῷ λευκοπαρεια. 128. — με
 πτείνει. II. 504
 δημῶναξ. II. 411
 δεῖσι λυκαίῃ. 218
 δεῖσι καί. II. 805
 δηποτε. 596
 δηρίφωτον. 527
 δεξιῶν. II. 718
 δίξηναι. 436
 δικλίδας. 162
 δικραίω. 195
 δίκτυά σοι μολίβη. 197. — σοι
 τάδε. 244
 δικτύωνης. II. 704
 δίκτυον ἀκρομολίβδον. 194. — ἐκ-
 θροισκοντα. II. 129
 δίνδυμα. 278
 διόγενες ἀγ. 339
 διωγένης τοῦδε. 325
 δῖον ὀρεμβασιαιο. II. 67
 δίφρος. II. 632
 δισοά τριηκος. 378. — φάη. 414
 δισοῦν ἐκ. II. 27
 δισοῖ μὲ. II. 476
 δισοὺς ἔρωε. II. 477
 δισοῦν. 166
 διφίλου ἀνδριμίων. II. 805
 διφύων. II. 492
 διμῶν. II. 144
 δοίως. II. 805
 δορκάδος. II. 5
 δορκιον. II. 501
 δὲ μοι δέκα. II. 590. — μοι δύο.
 II. 590. — καὶ λάβε. II. 517.
 — μοι τούτ. II. 352. — πείθειν.
 II. 356
 δουλιχίτην. 480
 δούλος ἐπικτήτος. 512
 δοῦνακας. 186
 δοῦρας. 218
 δραγματά. 196
 δραμασιν. II. 182
 δρασέ τί ποτ. II. 615
 δραχμῆς. 113
 δραψαμένη. II. 580
 διδραχμίων. 304

δυσκώφω. II. 391
 δυσμοίρων. II. 83
 δύσμορε νικῶντο. 389
 δύσμορος. 414
 δύστηνον. II. 664
 δωδεκέτην. 444
 δῶκε θεῷ. 553
 δῶματα. 415
 δωρίδα τήν. 99
 δωρίδος. 330
 δωρίχα. II. 780
 δῶρον Ἰουστίνου. II. 262. — τερ-
 μησοῖο. II. 245

ἔβδομον. II. 806
 ἐβλεψε. 31
 ἔβρου θορήκῃον. II. 21. — καὶ
 δῆλοιο. 302. — χεμερίοις. 471
 ἐγγύθι τῆς νίκης. II. 730. — τῆς
 σκύλλης. II. 395. — τῆς σφε-
 τέρης. II. 737
 ἐγκέφαλον. II. 562
 ἐγνων οὐ. 136
 ἐγnows νῦν. II. 163
 ἐγρω. II. 739
 ἐγρεσθ' ἡρωγένεια. II. 589
 ἐγχει καὶ πάλιν. 121. II. 464.
 — λυσιδίης. 113. — τὰς πει-
 θούς. 122
 ἐγὼ φιλανίς. 405
 ἔδει γενέσθαι. 35
 ἔδνα γάμων. II. 670
 ἔδρην. II. 47
 ἔξενε' Ἑλλήσποντον. II. 246
 ἐξημίωσας. II. 169
 ἐξήτουν. II. 406
 ἐζόμενος. II. 259
 ἔθνεα. 298
 ἔθρουσε καμβύσης. II. 879
 ἐθραύσθη. II. 84
 εἰ βινεῖ. II. 384
 εἰ βίον. II. 301. — βούλει. II.
 365. — γένος. 511. — γραφικῶν.
 II. 453. — δρῶν. 108. — Ζεὺς
 ἐκ. II. 510. — κείνος. II. 468
 εἰ ζωγραφεῖν. II. 601. — θεός
 ἔστιν. II. 717. — θεὸς ἡ φήμη.
 II. 307. — καθύπερθε. II. 472.
 — καὶ ἀμειδίτων. 323. — καὶ
 ἅπιστα. II. 779
 εἰ καὶ βαιός. 306. — δακρυόεις.
 319. — ἐπὶ ξείνης. 477. — ἐρη-
 μική. II. 14. — μικρὸς. — μοι
 λήγειον. II. 611. — νῦν πολὺ.
 118

- αἱ καὶ σε ἡτροχῶν. 334. — σοὺ
 ποιήσαντος. II. 7. — σοὶ ἰδραῖος.
 II. 552. — σοὶ πρίμης. II. 190.
 — σοὶ τραχέος. II. 452
 αἱ καὶ τηλοτέρων. 190. — τὸ σῆμα.
 416. — τὸ χθονί. 415
 αἱ πολλὰ. II. 523. — αἶθρον. II.
 762. — κίον. II. 113.
 αἱ λίην φιλόχρονον. 601
 αἱ λίτης. II. 604
 αἱ με νύκ. II. 5-5. — νύκ. 409.
 — πλατων. II. 122. — τὸ πηγί-
 ζον. II. 525. — φιλέεις, ποιεῖς.
 II. 391. — φιλέεις ἱερῶν. II. 432
 αἱ με φιλοῦντα. II. 608
 αἱ μὲν ἀντὶ. II. 17. — ἀπὸ. II. 52.
 — γρησάναι. II. 523. — ἐμὴν.
 II. 466. — ἐμὴ στήθεος. II. 483.
 — ἐμὸν. 175. — ἐν ἄμφοι. 110.
 — ἐν ἄνταλβον. II. 394.
 — ἐρε. II. 516. — ἔρε. II. 431.
 — θυητόν. II. 807
 αἱ μὲν τις σοφός. II. 600. — τοὺς.
 II. 323
 αἱ μὴ μου. II. 249. — οὐν. II. 512.
 — τόξον. II. 472. — χαίρων. II.
 558. — χαλκός. II. 286
 αἱ μερόν τις. 363
 αἱ μισαί. II. 504
 αἱ μοι οὐζόμενος. II. 417. — τις
 μέν. 110. — χαρτός. II. 456
 αἱ μοιχαῖ. II. 430
 αἱ πύραμα. II. 403 — πόδας εἴης.
 II. 373. — ποθίον. II. 163.
 — πόλιν. II. 227. — ποτε μὲν.
 149. — ποτε τερφινόν. II. 179
 αἱ πτερά σοι. II. 472. — πυρός.
 II. 552. — σ' ἀπλήστα. 599
 αἱ σε κατεσπαράνους
 αἱ σε πόδας. II. 479. — φιλῶν.
 II. 509. — σοὶ γρησόν. 592
 αἱ ταῖς ἀληθείαισιν. II. 161
 αἱ ταχὺς εἰς τό. II. 448
 αἱ τι παραλλήλῳ. 341
 αἱ τιν' ἔχει. II. 401. — τινα
 δίδρον. 565
 αἱ τινα μὴ τίρπει. II. 145. — πρὸς
 παίδων. II. 498. — πῶπος. II.
 633
 αἱ τις ἀνήρ. II. 41. — ἀπάγεσθαι.
 II. 140. — ἀπαξ. II. 45. — ἀρ'
 ἀνδρῶν. II. 810. — γρησάας.
 II. 21. — ὄρους. 543. — τιν-
 τας. 567
 αἱ τὸ καλῶς. 580. — μέλει. II.

290. — μὲν ἐμὸν δάκρυμα. II.
 372. — τραχέων. II. 443. — φέ-
 ρον. II. 302
 αἱ τοὶ ἀδυνατῶν. II. 136
 αἱ τοῖν χάρον. 107
 αἱ τοῖς δακτύλοις. II. 82. — ἐγί-
 βης. II. 656
 αἱ τοῖςδε λίαν. II. 639. — τῶν
 578
 αἱ τοὺς ἐν πελάγῳ. 86
 αἱ τού. ἀνδραγαθῶν. II. 276
 αἱ τραχέων. II. 256. — φθόνος.
 II. 752. — φιλέεις. 146. — φίλον.
 554. — φρεσὶν. 57. — χλαμίδ'.
 II. 473. — χρεσός. 601
 κλαρῶν. II. 479
 κίον. 208
 κίον ἀκροατοῦ. 477
 κίον ἐν ποδίστατος. 161. — ἐν
 ποτῇ. II. 512. — τῶν. II. 431.
 — τὸν πύρα. 209
 κίοντα πύρ' Ἀτλαντα. 497
 κίοντες οὐ κίον. II. 573
 κίον ποταμοῦ. 585. — σοὶ βίος.
 558. — σοὶ κατὰ γῆς. II. 564
 κίον ἐν μακρότερον. 514
 κίον ἀνέρος. 107
 κίον ἐν ἐν. II. 759
 κίον κίον. II. 612. — ῥόδον.
 107
 κίον με κατωλοῦσιν. II. 144
 κίον Κωνσταντίνου. II. 36.
 — Ἀργίον. II. 721. — μὲν
 Παρίον. II. 466. — Μηνόδοτον.
 II. 382. — πέντε βού. II. 255.
 — σοὶ βασιλῆ. II. 394. — σοὶ
 Πολύκλει. II. 806. — τῶνδ' ἀνι-
 σθῆς. II. 806. — τῶνδ' ἐκείνου.
 II. 807. — τῆς κήλης. —
 τῆς σοφίης. II. 180
 κίοντες ἀνδραγαθῶν. II. 722
 κίονι χαλκῶν. II. 730
 κίονι πᾶσιν. 572
 κίονι τῶν. II. 314.
 κίονι γυνήσας. II. 382. — Καλλι-
 κράτεια. 372. — με ἱερῶν.
 II. 807
 κίονι. II. 807
 κίονι Βοιωτάται. 533
 κίονι ἡ Σίχτου. II. 564. — Καλ-
 λίστου. II. 23. — τίς σ' ἀνισθῆς
 λόγος. II. 721. — τίς σ' ἀνισθῆς
 τῶν. II. 641
 κίονι με στήθεος. II. 607
 κίον δίνων. II. 537. — δόμος 9

- μέσθ. II. 255. — μέλας. II. 558. — μὲν Ἑλλάδι. II. 712. — μὲν ἐν ποταμοῖς. II. 236. — μὲν εὐθωρήκος. II. 139. — εὐπεράσιο. II. 276. — μὲν οὐ φιλονοῖς. 163. — νεοπτόλεμος. II. 808
- εἰμι πατρός. II. 549. — πόλον. II. 557. — χαμαζήλον. II. 576. — χάραξ. II. 808
- εἶν ἐν Βιργιλίῳ. II. 809. — ἐν κινδύνους. II. 18
- εἶναι μὲν κυνικόν. II. 366. — νομίω. II. 308
- εἶν ἄλλ λαβύρινθε. 258
- εἰναλίων κλείτωρ. 189
- εἶνεκα φωτός ἐγώ. II. 558
- εἰνοδίη σοι τόνδε. 248
- εἰνοδίην παρῆν. II. 6
- εἰνόδιον στείζοντα. II. 489
- εἰνοσιφυλλον. II. 683
- εἰζον ἐμοί. II. 233
- εἴτ' ἄγε μοι. II. 256
- εἴπα καὶ αὖ πάλιν. II. 490
- εἴπας ἤλπε. 450
- εἴτε γυναι. 352. — Δικαιάρχεια. 416. — κυβερνητήρι. II. 585. — κύον. 325. — λένω. 434
- εἰπὲ Λυκαίνιδι. 137. — μοι εἰρομένη. II. 396. — μοι, ὦ κολοκυνθε. II. 189. — νομῆν τίνος. II. 209. — πόθεν σὺ. II. 416. — ποῦ εὐρώτας. II. 111. — ποσειδάωνι. II. 569. — ποτιφθίαν. 472. — τί σοι ξυγόν. II. 681. — τίτι πλέξεις. 151. — τίς Ἡράκλειτε. 329
- εἴπεν ἐληλυθέναι. II. 369
- εἴπερ ἴσην ὥμην. II. 809
- εἴποι τις παρὰ. 439
- εἴπὼν ἀνειρομένη. 449. — ἐγώ καί. 114. — ἐμοί χαρίεσσα. (vid. εἰ μὲν ἐμοί.) — τίς τίνος. II. 631
- εἰργομένη. 172
- εἰρήνη πάντισσιν. II. 630
- εἴρως δράκων. II. 43. — τὸ μὲν. II. 44
- εἰς ἀγαθήν. II. 520. — ἀγοράν. 137. — αἶδην. II. 280. — αἶδος. II. 354. — αἰώνας. II. 717
- εἰς ἄνεμος. II. 551
- εἰς βαθύν. II. 86
- εἰς γάμος. II. 597
- εἰς δανάην. 93. — δηίων. 438
- εἰς δύμος. 570
- εἰς δὲ ἀδελφεοὺς. 399
- εἰς θεός ἡμιμύδιον. 540
- εἰς θρήνοις. II. 809
- εἰς ἱερὸν. II. 406
- εἰς λίθος, ἄρμ'. II. 257
- εἰς λίθος ἀστράπτει. Vid. ἡ λίθος.
- εἰς δόφρος. II. 257
- εἰς ὁ πατήρ. II. 575
- εἰς ὅδε νικάνδρου. 451
- εἰς οἶον με. II. 481
- εἰς πέλαγος. II. 389
- εἰς πόκος. 19
- εἰς πόσιν. 475
- εἰς πρὸς ἕνα. 293
- εἰς Ρόδον. II. 368
- εἰς σὲ καί. II. 420
- εἰς τί μάτην. II. 443
- εἰς τὸ πονόν. II. 698
- εἰς ὑμᾶς προκόδαιλον. II. 758
- εἰς φυλακην. II. 396
- εἰς χορός, ἐν μέλος. 16
- εἰσέτι μὲν ζῶντι. II. 736
- εἰσι καὶ ἐν. II. 357. — κασιγνήται. II. 557
- εἰσὶν ἀντίοχος. II. 406
- εἰσὶν ἐθούριος. II. 269
- εἰσορῶν με. II. 268. — τότε θαυμά. II. 809
- εἴτε σε κουριδῆς. II. 220. — σε κυανέην. 91
- εἴτε σὺ γ' ὀρνειόφοιτον. II. 283
- εἴτε κορωνοβόλον. 473. — φίλων. II. 412
- εἴχεν Ἀρισταίδης. II. 50
- εἴχον ἀπὸ σμικρῶν. 446
- ἐκ γενεῆς περιβύτων. II. 810
- ἐκ γῆς ἀνελθών. 30. — λωτοφάγων. II. 398
- ἐκ δεκάπεντ'. II. 811
- ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα. II. 449
- ἐκ δολιχοῦ τὸ γέρας. II. 535
- ἐκ ζωῆς με. II. 664
- ἐκ θοίνης. II. 42
- ἐκ κύνος εἴλε. II. 11
- ἐκ με γεωμορίης. 468
- ἐκ με βριφους. 561
- ἐκ με θεός. 557
- ἐκ με πικρῆς. 543
- ἐκ νέκρος. II. 758
- ἐκ νεμέτης. II. 652
- ἐκ νηοῦ μεγάλῳ. 558
- ἐκ πενήτης. 246
- ἐκ ποίου ναοῦ. II. 528

ἐνθεν ἀλλεξανδρος. II. 244
 ἐνεία τὰς. II. 180
 ἐννεακαίδεκάμηνος. II. 813
 ἐντεα βρέτταις. 229
 ἐντός ἐμης. 127
 ἐντύνοι τημόσδε. II. 135
 ἐξ αἰὸς ἡμίβρωτον. 386. — ἰχθυόεν.
 II. 554
 ἐξ ἀταλᾶν. vid. διζ' ἀταλᾶν.
 ἐξ ἀτόμων. II. 550
 ἐξ αὐτοῦ διός. II. 695. — ἰθύνων.
 20
 ἐξ ἐμέθεν. II. 135
 ἐξ ἐν πέντε. II. 550
 ἐξ ἐπὶ πεντηκόντα. 153
 ἐξ ἡνός. II. 763
 ἐξ μυνῶν. II. 551
 ἐξ οἱ γ' εὐρώπαι. 392
 ἐξ οὐ κωισταντίνοι. Vid. ἑξέτα.
 ἐξ πόδες. II. 551
 ἐξ ὥρας. II. 292
 ἐξαίρων. II. 550
 ἐξεφλέγην. II. 506
 ἐξέτιγον. II. 505
 ἐξήκοντα. 89
 ἐξηκονταετής. 396
 ἐξοτε Κωνσταντίνος. II. 618. 756
 ἐξοτε μοι πίνονται. 174. — τηλεφά-
 λον. 178
 ἔγω παιδευείς. II. 597
 ἔπει δικαίαις. II. 507
 ἔπειτέ σοι Θεόδορε. II. 265
 ἔπει' ἔσαν. II. 590
 ἔπτα βλοιο πάλαι. 587
 ἔπτα βοῶν. II. 154. — ἐριδμαί-
 νοις. II. 716. — με δις λυκάβ.
 479. — με καὶ δέκα. II. 596.
 — με φωνήεντα. II. 814. — πό-
 λεις μαρτυροῦσι. II. 716. — πολυ-
 πλανέας. II. 768. — σολοκισμοῦς.
 II. 364. — σοφῶν ἐρίω. II. 127.
 — σοφῶν Κλειόβ. 330. — τρηκύν-
 τεσσιν. II. 331
 ἐπτάκι τὸν δέκα. 20
 ἐπτάλοφον. II. 581
 ἐπταπύλων. II. 755
 ἔπταρον. II. 426
 ἔργον ἀλτρόν. 588. — ὄρε. 26
 ἔρδι τὴν ἑμαθεν. II. 185
 ἐρμαιοις ἡμῶν. II. 319
 ἐρμας τῶδ'. II. 109
 ἐρμῆ βαίτων. 194. — ἑυλόνφ. II.
 682. — σήραρχος. 192
 ἐρμείον εὐνοχον. II. 767
 ἐρμῇ κωρυκίων. II. 52

ἐρμῇ τετρακέφ. —
 ἐρμῇ τὸν ἀλέπτην. II. 815.
 — γαῖαδων. II. 814
 ἐρμῆς τοξευθείς. II. 495. — ὠπείς.
 II. 682
 ἐρμιονεύς. 442
 ἐρμιόνη. 127
 ἐρμογένη. II. 392
 ἐρμογένην. II. 353
 ἐρμοκράτης. II. 377
 ἐρμολίκου. II. 418
 ἔρνος ἀμώμητον. 573
 ἔρπασσα. II. 563
 ἔρπων εἰς. 370.
 ἔρρετε. II. 166
 ἔρρέτω. II. 536
 ἔρροις. 495
 ἔρχεται πολὺς. II. 555
 ἔρχο καὶ. II. 628
 ἔρωτα παύει. II. 177. — πικρόν.
 II. 68
 ἐς βαδύν. II. 86
 ἐς γάμον. II. 182. — θανάην. 95.
 — μέσον. II. 552. — πέλαιος.
 II. 389
 ἐς πᾶσιν. 475. — σπυθίην. 533.
 — τί πίνων. II. 75
 ἑβσε. II. 443
 ἑβδόμη Νικανδρος. II. 460. — φλο-
 γιστο. 155
 ἑβδόμης γηραιῆ. 511
 ἑδμια, πέντε. II. 294
 ἑοθλὰ λίγαιν. II. 290
 ἑοθλὸς ἀνῆρ. II. 168. — ἐριστο-
 κράτης. 503
 ἑοπερίην μοῖραι. II. 505
 ἑοπερίης πάσης. II. 815
 ἑοπερίοις. 262
 ἑοπέριον. 528
 ἑοπέριάς με. II. 174
 ἑοπερίων. 236
 ἑοπευδον. II. 474
 ἑσσι μὲν. II. 599
 ἑσταθι τῇδε. 227
 ἑστηκὸς τὸ. II. 384
 ἑστην ἐν. II. 85
 ἑστης ἐν. 471
 ἑστησεν Ἡερμάνδρος. II. 709
 ἑστι δίκονν. II. 564. — δράκων.
 II. 325. — λαλῶν. II. 815. — τε
 ναι τὸν. II. 493. — τις ἀρκα-
 δίης. II. 569. — τι δένδρον. II.
 769. — τρύσι. II. 815
 ἑστιν Ἴος. II. 564
 ἑτω μητροπόλε. II. 349

δογματι. 496
 εἴτης καὶ σι. 62
 εἰ ἰδώς. Π. 632. 790. — πρεΐτων.
 Π. 290
 εἰσάγει. Π. 116
 εἰσβλεψάμενος. Π. 582
 εἰ βούλη. 381
 εἰ τοῖκοι. Π. 26
 εἰ τοῖλον. 449
 εἰγαθός. 288
 εἰγε λίγων. Π. 295. — μέλαρ. Π.
 226. — πορὺν. Π. 725. — τυχῇ.
 Π. 599
 εὐδαίμων ὅτι. Π. 422. — πρῶτον.
 Π. 335
 εὐδαιος ἀγρίππωνα. Π. 689. — ἐν
 φθιμένονα. 315. — Ζηνοφίλα.
 132. — φυλλοστρωτή. Π. 116
 εὐδαιμος. 202
 εὐδία μέν. Π. 284
 εὐδοκίη μέν. 5
 εὐδοκίη τρέφοντος. 529
 εὐδοκίη πλάττανον. Π. 84
 εὐδοκίμαχον. 441
 εὐδοκίμος ὢν. Π. 771
 εὐδοκίαν. 269
 εὐδαίμων. 102. — πρῶτ. Π. 519
 εὐδαίμων. 186
 εὐδαίμων. 394
 εὐδαίμων. Π. 522
 εὐδαίμων. Π. 331
 εὐδαίμων. Π. 182
 εὐδαίμων. 493
 εὐδαίμων. Π. 208
 εὐδαίμων. Π. 268
 εὐδαίμων. Π. 525
 εὐδαίμων. Π. 487
 εὐδαίμων. Π. 480
 εὐδαίμων. Π. 85
 εὐδαίμων. 438
 εὐδαίμων. Π. 717
 εὐδαίμων. Π. 501
 εὐδαίμων. 385. — χαίμενος. 460
 εὐδαίμων. Π. 816
 εὐδαίμων. 467
 εὐδαίμων. Π. 614
 εὐδαίμων. Π. 169. — τὸ φέ-
 λημα. 87
 εὐδαίμων. Π. 246
 εὐδαίμων. Π. 228

εὐδαίμων βασιλεῦ. 579
 εὐδαίμων. 508
 εὐδαίμων. 489
 εὐδαίμων. Π. 275
 εὐδαίμων. Π. 566
 εὐδαίμων. Π. 300
 εὐδαίμων. Π. 816
 εὐδαίμων. Π. 179
 εὐδαίμων. Π. 515
 εὐδαίμων. Π. 284
 εὐδαίμων. 289
 εὐδαίμων. Π. 14
 εὐδαίμων. 426
 εὐδαίμων. Π. 264
 εὐδαίμων. Π. 816
 εὐδαίμων. 351
 εὐδαίμων. 128. εὐδαίμων ἐν πιδίον.
 263
 εὐδαίμων ἐν πιδίον. 550
 εὐδαίμων. 231. — τὰ δα-
 ροῖσι. 253
 εὐδαίμων. 353
 εὐδαίμων. 21
 εὐδαίμων καὶ βίοντος. 556
 εὐδαίμων. 549
 εὐδαίμων καὶ. 549
 εὐδαίμων. Π. 757
 εὐδαίμων. 416
 εὐδαίμων. Π. 494
 εὐδαίμων. Π. 764
 εὐδαίμων τὸ πιδίον. Π. 462. — τὸν
 ἔρπον. 86
 εὐδαίμων ἀπὸ γένους. Π. 370. — δα-
 ροῖσι. Π. 409. — ἐπὶ ξένον.
 Π. 325. — ἔρπον. Π. 452. — λου-
 αμενος. Π. 514. — μοι συνέπινον.
 Π. 351
 εὐδαίμων. Π. 86
 εὐδαίμων. Π. 573
 εὐδαίμων. Π. 658
 εὐδαίμων. Π. 816
 εὐδαίμων. Π. 560
 εὐδαίμων. Π. 312. — μέλαρ.
 Π. 589. — πρῶτ. 467. — πρῶ-
 τος. Π. 470
 εὐδαίμων. Π. 525
 εὐδαίμων. Π. 261
 εὐδαίμων. Π. 175. — πρῶτος. Π.
 20. — πρῶτος. Π. 468
 εὐδαίμων. Π. 817. — καὶ ἀπὸ-
 λων. Π. 646. — μ' ἔγχαλ'. Π.
 817. — τὸ δ' αἰνῶδες. 294. — τὸ δ'
 ὀμφάλιον. 215
 εὐδαίμων. Π. 378

ζηνὸς ἐπομβρήσαντος. II. 189. — ἰὼ
κραιπναῖσι. II. 817. — καὶ λη-
τοῦς. 264

ζηνοφίλα. 140

ζηνωνα πολίταρχος. II. 644

ζήσας ὡς δεῖ. II. 817

ζήσον λογισμῷ. II. 313

ζητῶν. 514

ζωγραφε τὰν μορφάν. II. 211.

— τὰς μορφάς. II. 444

ζῶειν εἰναλίη. II. 759

ζωήν σιλήσας. 409

ζῶλος ἡνιοχων. II. 817

ζῶμα τοι. 275

ζωογονῶν. 25

ζωοτύπος. II. 595

ζωροπότει. II. 463

ζωροπόται. II. 764

ζωσίμη. 475

ἡ βάκχη. II. 261. — βάσις. II.
252. — βραδύπους. II. 291.

— βρομῶν. 418

ἡ γενεῇ δόξη τε. Not. p. 968

ἡ γλυκερόν. 488. — γραῦς εὐβούλη.

II. 90. — γραῦς ἡ βάκχη. (vid.
βακχυλῖς.) — γραῦς ἡ τιμωρῶν.
174. — γραῦς ἡ φθονερῇ. 176

ἡ γραφίς. II. 724

ἡ γρηῖς ἡ χειρῆτε. 149. — γρηῖς
νικῶ. 359

ἡ διαπινουμένη. II. 765

ἡ θεὸς ἡλθ'. II. 647

ἡ παρθρῇ. II. 88

ἡ καὶ ἔτ' ἐκ. II. 201

ἡ καλὸν αἰ. II. 284

ἡ καλὸν ἄλσος. II. 234

ἡ καρύη. II. 580

ἡ κλίνη. II. 384

ἡ κνήμη. II. 458

ἡ κομψή. 182

ἡ κόρυς. 264

ἡ κρίσις ἐστί. II. 313

ἡ κροτάλοισι. 371

ἡ λαμυρῇ. 128

ἡ λίθος. III. 123

ἡ μάλα δὴ περί. II. 820

ἡ μάλα δὴ ποθίονσα. II. 821

ἡ μέγ' ἀθηναίοισι. II. 785

ἡ μεγάλη. II. 293

ἡ μὲν σοφῇ. 28

ἡ μὴ ζηλοτύπει. II. 505

ἡ μῆδων. Vid. τὴν μῆδων.

ἡ μία καί. 417

ἡ ναῦς. II. 147

ἡ νέμεισι πῆχυν. II. 693

ἡ νέμεισι προλέγει. II. 693

ἡ νύ με πυθαγόρε. 339. ἡ ξενο-
λατι. 531

ἡ παῖς ᾤχετ'. 508

ἡ παλίοιρος. II. 147

ἡ παρος ἀγλαῖροι. 168

ἡ παρος ἀντιπάλων. II. 18. — ἐν

δρυμοῖσι. II. 6. — ἐν πετάλοι-

σιν. II. 89. — — εὐδροῖσι. II.
88

ἡ πᾶσι μακάρεσσιν. II. 822

ἡ παφίη. II. 674

ἡ πῆρη. II. 726

ἡ περὶ ἀνῆ. 99

ἡ πολίη. II. 342

ἡ πόλις. II. 722

ἡ πολὺ. II. 823

ἡ πολύθριξ. 276

ἡ πολύχρους. II. 56

ἡ ποτε κυδιώσα. II. 823

ἡ ποῦ σε χθονίας. 446

ἡ πρὶν Ἀθηναίης. 279

ἡ πρὶν ἐγώ. II. 36

ἡ πτωχῶν. II. 330

ἡ πυρὶ πάντα. II. 87,

ἡ ὁ ὀλίγον. 330

ἡ ὁ ὑπὸ σοί. 466

ἡ ὅα γέ που τό. II. 299

ἡ ὅα γε καὶ σύ. 171

ἡ ὅα νύ τοι Κλεόνικε. II. 487

ἡ ὅα σε δινησσοσιν. 593

ἡ ῥαδινῇ. 171

ἡ ῥίς. II. 379

ἡ σάτυρος. II. 700

ἡ σεῦ καὶ φθιμένης. II. 785

ἡ σοβαρόν. 185

ἡ σοφίη. II. 788

ἡ τὰ πίδαλα. 251

ἡ τὰ ῥόδα. 106

ἡ τάχα τις. II. 530

ἡ τε σάμου. 264

ἡ τερεβινθώδης. II. 146

ἡ τέχνη. II. 210

ἡ τὸ δέρας. II. 248

ἡ τὸ καλόν. 370

ἡ τὸ πάλαι. II. 89

ἡ τὸ πρὶν. 278

ἡ τὸ φιλεῖν. 103

ἡ τοῖον κυνθήριον. II. 216

ἡ τὸν θυρῶν. 230

ἡ τριάς ἡν. 550

ἡ τριάς. 98

ἡ τριζήν. II. 467

ἡ τρυφερῇ. 139

ἦν εἰδῶ. II. 467. — *τινὰ λευκόν.*
 II. 525.
 ἦν καθαρῇ.
 ἦν καλός. II. 459
 ἦν κλειστός. II. 263
 ἦν λακεδαιμόνιος. II. 822
 ἦν λαχάνων. II. 704
 ἦν μ' εἰσίδῃ. II. 250
 ἦν μὲν ἀλιτραίτης. II. 258
 ἦν νέος ἀλλὰ. II. 46
 ἦ ὁ φίλος. II. 293
 ἦν ὁπότε. II. 119
 ἦν ὅτε ἦν. 588. — ὅτε μούνον.
 II. 822
 ἦν ὅτε παῖδας. II. 462. — — σὺν
 Λαπίθῃσι. II. 560. — — Χρι-
 στός Ιανεν. 25
 ἦν παρίης. 517
 ἦν παρὸς. 27
 ἦν στέφανος. II. 323
 ἦν τάχα. II. 694
 ἦν τι παθῶ. II. 472
 ἦν τιν' ἔχης. II. 353
 ἦν τινα καί. II. 521. — — καλόν.
 II. 287
 ἦν τὸ παρὸς. II. 216
 ἦν τούτῳ φωνῆς. II. 514
 ἦν χρόνος. II. 707
 ἦν δ' αὖτε ἀνθρώποις. II. 767
 ἦν δὲ δὴ τοι. 290
 ἦν δὲ καὶ χέρσου. II. 310
 ἦν δὲ βασιλίστιο. 540. — μαρτι-
 νιανός. 567
 ἦν δὲ μὲν καλός. II. 330. — πν-
 — θαγορῆς. — τὸν περίβ. 594
 ἦν δὲ ῥέως κλυτὰ. II. 166. — ὀλετήρα.
 II. 240
 ἦσ' ἐπ' εὐκταίῃ. 265
 ἦν ὅνιον τόδε. 417
 ἦσ' ἀγγελεῖ. II. 484
 ἦσ' αὖτε καί. II. 252
 ἦσ' αὖτε. 417
 ἦσ' αὖτε ἦν ξεινοισιν. Vid. ἄρμενος.
 ἦσ' αὖτε τιμῆσας. 273
 ἦσ' αὖτε πού σοι. II. 655
 ἦσ' αὖτε ἐμπεδύτμε. 517
 ἦσ' αὖτε τρηχίνα. 186
 ἦσ' αὖτε πατρίς. II. 823
 ἦσ' αὖτε κλειτός. 342
 ἦσ' αὖτε δὴν δημοῦς. 115. — ἐφίλουν.
 98. — τίς δ' οὐχί. 114
 ἦσ' αὖτε πλουτῶν. 114
 ἦσ' αὖτε ἐπ' ἐφίλουν. 312
 ἦσ' αὖτε ἐλεεινῶν. 265. — καὶ πατήρ.
 II. 223. — τοῦτ' ἄρα. II. 655

ἦσ' αὖτε πολὺν. II. 87
 ἦσ' αὖτε ποτὶ. II. 90
 ἦσ' αὖτε ἀμφιλόχοιο. 576
 ἦσ' αὖτε εἰμί. 460. — οἶον. 440.
 — οὐκ ἐπὶ. 470
 ἦσ' αὖτε. II. 89
 ἦσ' αὖτε. 04
 ἦσ' αὖτε. II. 489
 ἦσ' αὖτε. 497
 ἦσ' αὖτε. II. 824
 ἦσ' αὖτε. II. 54
 ἦσ' αὖτε. 578
 ἦσ' αὖτε. 491
 ἦσ' αὖτε. II. 785
 ἦσ' αὖτε. 344
 ἦσ' αὖτε. II. 116. — πρῶ-
 — τεσίλας. 418
 ἦσ' αὖτε. 259
 ἦσ' αὖτε. II. 56. — κάρη.
 307. — τὸν αἰδῶν. 305
 ἦσ' αὖτε. 322
 ἦσ' αὖτε. II. 54.
 — τὸδ' αἰσῶμα. II. 180
 ἦσ' αὖτε. 228
 ἦσ' αὖτε. II. 484
 ἦσ' αὖτε. II. 120
 ἦσ' αὖτε. II. 257
 ἦσ' αὖτε. II. 560
 ἦσ' αὖτε. Vid. ἀχίης.
 ἦσ' αὖτε. 505
 ἦσ' αὖτε. II. 673. — πε-
 — τρησσαν. II. 673
 ἦσ' αὖτε. 464
 ἦσ' αὖτε. II. 322
 ἦσ' αὖτε. II. 253
 ἦσ' αὖτε. II. 824
 ἦσ' αὖτε. 312
 ἦσ' αὖτε. 583
 ἦσ' αὖτε. II. 90
 ἦσ' αὖτε. II. 42
 ἦσ' αὖτε. II. 500
 ἦσ' αὖτε. II. 192
 ἦσ' αὖτε. II. 402
 ἦσ' αὖτε. II. 138
 ἦσ' αὖτε. II. 213
 ἦσ' αὖτε. II. 444. — ποιήσαι.
 II. 584
 ἦσ' αὖτε. II. 656
 ἦσ' αὖτε. II. 444
 ἦσ' αὖτε. II. 659
 ἦσ' αὖτε. 396
 ἦσ' αὖτε. II. 191
 ἦσ' αὖτε. II. 272
 ἦσ' αὖτε. 419

ἰσσοῦ ἐπὶ. 387
 ἱστορίας δεΐξας. II. 825
 ἱστορίην. II. 65
 ἰστω νυκτός. 519
 ἰσχετε τὴν βάρκην. II. 641. — χεῖρα.
 II. 148
 ἰσως με λυσοῦν. II. 640
 Ἰταλῆς ἄρχοντα. II. 825
 Ἰτορίοιο. vid. Ἰκαρίοιο.
 Ἰγύξ. 143
 ἰφθίμῳ. 519
 ἰφίων ἔγραψεν. II. 538. — τοῦ
 ἔγραψε. II. 256
 ἰχθυόλον πολυωπεί. 193. — ποτ'
 ἔλσας. 581
 ἰχθὺν ὁ γρονθός. II. 378
 ἰχθυοδηγητήρα. 520
 ἰχθὺς ἀγκίστροφ. II. 20
 ἰχθύσι καί. 419
 ἰγνεσι. II. 826
 ἰὸ παρίσπων. II. 540
 ἰὼν οἰκονόρων. II. 750
 κἀγὼ κύπριδος. II. 702
 καὶ γὰρ ἐγὼ. II. 826. — γενέταν.
 345. — δὲ καί. 469. — καπνο-
 ρόν. 429. — κλαῖε. II. 685.
 — κολοφών. II. 92
 καὶ κραναάς. II. 22. — κύπρις. II.
 678. — λαλιόντος. 23. — λίθος
 ὤς. II. 678. — λόγον. II. 121.
 — μακροῦν. II. 195
 καί με λίθον. II. 705. — μισθούς.
 II. 518. — μύρμηκα. II. 294
 καὶ νέκυν. 389. — νέκυσ. 398.
 — νυκτός. 116. — πάλιν. 252.
 — πενήτη. 98
 καὶ περὶ συνδρασίης. II. 781. — πεί-
 τρος. II. 273. — πίνε νῦν. II.
 324
 καὶ ποτε δινῆις. II. 93. — ποτε
 θυμῷδε. 458. — ποτε μιν. 340.
 — πυρὶ καί. 130. — πῶς εἰ μή.
 337. — ὅ' αὐτῇ. 498. — σε Κλη-
 γορίδῃ. 382. — σε πρωταγ. 342.
 343
 καὶ σὺ λακύνῃ. 336. — στάλικας.
 233
 καὶ σὺ γνωρίοιο. 580. — σὺ θεο-
 εἰβιον. 583
 καὶ σὺ μεθ'. II. 225. — σὺ ποτ'.
 340. — σὺ τύχη. II. 61. 62
 καὶ σὺ τάλαν. 592. — τί γε σῆμα.
 II. 600. — τίς ἔην. 325
 καὶ τίς ὅς. 420. — τὸ φρονεῖν.

II. 305. — τότε δημοδόκας. II.
 386. — τότε σῆς. II. 66. — τότε
 σῶν. 5
 καὶ τὸν ἀπό. II. 658. — τὸν ἀ-
 ρουραῖον. II. 94. — τότε δῆ. II.
 571
 καὶ τραίγεις. II. 380
 καὶ φαιδων. II. 634
 καὶ χαλκῇ. II. 250. — χρυσόν. II.
 153
 καιρὸν γινῶθι. II. 512
 καισαρέων μὲγ' αἶσμα. 541
 καισαρίον φθιμένοιο. 564
 καλὰ ποσειδάων. II. 40. — τὰ
 παρθενίης. II. 159
 κάλλιψ' μὲν. II. 634
 καλλιγάμοις. II. 258
 καλλιγένεος. Vid. εἰδότη.
 καλλιγένης. II. 423
 καλλιμαχον πωλῶ. II. 59
 καλλιμάχος τὸ κάθαγμα. II. 396
 καλλιμάχον τὸ τορευτὸν. II. 193
 κάλλιμον ἐκ πατρίης. 564
 κάλλιμος ἡθίων. 574
 καλλιόπα κλυτόμοχθε. II. 735
 καλλιόπη βασίλεια. II. 721. — μὲν
 ἐγὼ. II. 691. — πολέμυνθε. II.
 185. — σοφίην. II. 178
 καλλιόπης θυγάτηρ. Vid. νῦν ᾧ.
 — ὄρφνῃ. 308
 καλλιστρατός σοι. II. 533
 καλλιχόρου. II. 595
 κάλλος ἀνεν. 105. — ἔχεις. 103.
 ἔχον. 9
 κάλλος μὲν κυθέρεια. 190
 καλὸν μὲν. II. 300
 καλῶ σὺν τέττιγι. 235
 καμὲ σοφῇ. II. 560. — τὸν ἐν
 σμικροῖς. II. 115
 καμυπομένους. 193
 κανθαύλου. 479
 καὶ με κατακρυπτις. 409. — μέ-
 χρις. II. 380
 κῶν στῆς. 603
 καππαδοκας φαῦλοι. II. 387
 καππαδοκην. II. 387
 καππαδοκῶν. 569
 κάπρον μὲν. II. 95
 κᾶρες καὶ λύκοι. II. 756
 καρίκος. 15
 καρμίνον. II. 136
 καρπαδίην. 266
 κάρτερος. 350
 καρφαλέος. II. 93
 κατθανε μὲν. 487

παύσαντιν ἡλιόδωρον. Vid. ἔρθα-
νιν.

παύσαντες α. 482

παύσαντες ἀλλὰ. 405

παῖμά μ' ἔχει. II. 506

παυματος. II. 94

παυσίη. 295

παύτη δὴ. Vid. καὶ δ' αὐτῇ.

παῦτος εἰς. II. 485

πεῖσμα λαξ. II. 463

πειραμένος. 255

πῖσαι δὴ. 225

πῖται ἐνί. 547

πῖτο μὲν. II. 428. — δ' ὁμοῦ. II.
175

πεικμήως. 192

πειροπί. 120

πειροπία μὲν ἐμοί. Not. p. 970

πειροπιδαι δαί. II. 244

πειριγαλοί. 163

περμάδος. II. 6

πέτρα. 266

πέριερε. 326

περδαλλόντες. II. 229

περιίδα τὰν ὀρθρινά. 236. — τὴν
φιλάειδον. 200. — τὴν φιλοεργον.
200

περιίδας ὀρθρολάλοι. 266

περιίδος οὐ χρηΐε. II. 394

πηγῶ οὐσιθίου. 521

πηγὰ με προσῆλθε. II. 543

πηλὴν κηλήτορ. II. 414

πῆν γῆ πῆν. 461

πῆν με γάγῃς. II. 27. — μυχόν.
II. 149. — πρέμνῃ. II. 193.

πίπῃς. 116. — τείνῃς. II. 340

πιήπος ἔην. II. 270

πιρρξ. II. 826

πιρρῶσω. 133

πιρρῶς. II. 671

πίμων ἔγραψε. II. 257

πίονα. II. 259

πισσοπόμαν. 203

πισσῶ μὲν. II. 190

πιχλίσεις. 157

πλαγγῆς. 181

πλατῆ. II. 685

πλασθείσας πάτρας. II. 827

πλασθείσης. II. 92

πλαῖδιος αὐρεόλη. II. 827. — ἰγίτῃς.
II. 827

πλαῖσατε. II. 828

πλειδοῦχοι. 421

πλεῖτε θεός. II. 188

πλεινὴν οὐκ. II. 195

πλεινοῖς. 332

πλεινοῖς ἰωάννης. 486

πλεινοῖς. 302

πλειτοῖροι. II. 828

πλεισοθένης. II. 828

πλειτὰς τιμοκλ. 526

πλίφωμεν ἄχρα. II. 425

πλίφωμεν. 128

πληῖδες. 552

πλίμαπος. 498

πλίνας ἀγρίνα. II. 687

πλῆθι ἀλεξάνδρεια. 566

πλῆθι καὶ οὐκ. II. 564

πλῆνες ἐπηροῖαι. II. 26

πνημίδας. 214

πνυσοίον. 399. — ἰδομενός. II.
752

πόγχοι. II. 770

ποινῇ. II. 47

ποινὸν ἐγώ. 548

ποίρανοι ὑμετέρην. II. 274

ποίρανος ευρωπας. II. 626

πολγίδων. II. 195

πολγίδα τὴν. II. 669

πονηδύτον. II. 178

πονητὸν ἀνὴρ. II. 190

πόπων διπληγῆς. II. 352

πορινθίῳ πίστευς. II. 416

πόσκινον. II. 544

πόσμον ἰαντινός. II. 251

πόσμος ὕλος. 540

πούρα. 290

πούρεως. II. 399

πούρη τῆς. 181

πούρης. II. 756

πούρον ἀποπλανίην. II. 192

πόψας. 218

πράμβην. II. 329

πράμβης. II. 684

πράτας. II. 114

πρανίον. II. 54

πρατὴρ νοητός. II. 275

πρεσφύοντος. 59

πρεσφύλου. II. 771

πρηθίδα. 445

πρημνοβάταν. II. 48

πρηται καὶ. 574

πρηναῖαι. II. 194

πρηγε γενεάν. III. 279. not.

πρησσα. II. 92

πρίνατ' ἔρωτες. II. 469

πρίνω ἐγώ. II. 136

πρίον ἔχω. II. 555

πτανθείς. II. 555

πτεῖσα. II. 556

ἀνείκετε. 595
 ἀντήν ἐχ. 566
 κυανέη. 380
 κῆδος. II. 645
 κύζικον. 465
 κυκλωτρεῖ. 205
 κύκλωψ. II. 586
 κυλλήνην. 420
 κύλλος. II. 325
 κῆμα το. 138
 κῆματα. 569
 κενόδοδες. 228
 κύπρις γαληναίη. II. 287. — εἰ μοι.
 II. 477. — φιλομυειδής. II. 679
 κύπριδι κίεο. 267. — κουροτρόφῃ.
 291
 κύπριδος ἄδ' εἰκῶν. II. 644. — οὐ-
 τος. II. 48
 κύπρις ἐμοί. II. 499. — ἔρω. II.
 224. — ὄτε. II. 680. — σὺν χα-
 ρίτσιν. II. 220
 κύριλλος. II. 828
 κύρος κύριος. II. 457
 κύρῃ ἀκροτορή. 24
 κυλιάδες. II. 181
 κυμάζω. II. 98
 κυμάσσομαι. II. 485
 κύμαυλα. 239
 κυμαίνω. II. 179
 κυνωσαντιναδής. II. 66
 κυνωσαντινος. II. 601. 742
 κυνίλας. II. 608
 κυφόν. II. 722

λᾶς ὁ μὲν. 559
 λαβροπόδη. II. 95
 λαβροσύνα. 287
 λᾶδας. II. 640
 λᾶδρη κοιμηθεῖσα. 279. — πα-
 πταίνοντα. II. 488
 λαδρή. 285
 λαδρῶν. II. 329
 λαδρῶς ἡράκλ. II. 196
 λαῖξο. 245
 λαῖε λαβδανίδη. II. 505
 λαίλαπα. 390
 λαίλαψ καί. 421
 λαίλιος. II. 96
 λαῖνος. II. 829
 λαῖε ἀμαλδυνθεῖσα. 190
 λαμπάδα θείε. II. 686. — κηροχί-
 τωνα. 267. — μὲν προίτηκεν. II.
 576. — νικήσας. II. 829. — πῶν
 κούρεος. 219.
 λαμπας. 30

λαοδάμας. 187
 λαοδίκης. II. 829
 λαονακα πατρώων. II. 96
 λαονακι χρυσείη. 20
 λατύπος. 475
 λῆβητας. II. 560
 λείψανα λουκίλλης. II. 829
 λείψανον ἀμφίκα. 258
 λῆκτρα μάτην. 204. — οὐκ ἀντί.
 490
 λῆκτρον ἐνός. II. 189
 λῆμβιον. 96
 λῆπτὸν ὁρηναμίνα. II. 150
 λῆπτὸς ἀνγρ. 338
 λῆσβιον. II. 64
 λευκάδος αἶπυ. 268. — ἀντί με
 II. 196
 λευκανθή. II. 502
 λευκοίνους. II. 329
 λευκοῦ. II. 741
 λεύσσει με τὸν. II. 605
 λεύσσει ἀτρείδου. II. 751
 ληθαίης. II. 96
 ληθὴ καί. 601
 λήξας. 593
 λήξον. 150
 λῆς πρὶ τῶν. II. 154
 λητοῖδη. II. 465
 λητόιον. 474
 λητοῦς. II. 35
 ληφθῆση. II. 497
 λῆν ἐντοίχος. II. 563
 λῆμον οὐζορῆν. II. 32
 λῆμου καί. II. 540
 λίσσομαι ἦν γε. 596
 λίσσομαι ἔρω. 146. II. 454
 λῆτος ἐγώ. 268. — τοι δόμοι. II.
 48
 λίτραν ἐτῶν. II. 509
 λίσθια. 505
 λοχρίδας. 322
 λονέσθαι. II. 392
 λουκιανός. II. 772
 λουσαμένοι. 86
 λούσασθαι. II. 388
 λυδὲ γένος. II. 569
 λυδὴ καί. II. 24
 λυδῶν οὐδας. 374
 λυδὸς ἐγώ. 357
 λύκτιον. 295
 λυσιδίκη. 142
 λυσιμέλους. II. 440
 λυσικπε. II. 661
 λυσίππη. II. 120
 λυσσιν ἀπ' ἐνδρμυ. II. 280

- μινύριζα. II. 31. — μηκέτι. II. 360. — πηκτιόν. 587
 μηκέτι ταυροβόροιο. II. 652. — τις
 πτήξει. 166
 μήλον ἔγω· βάλλει. 106. — ἔγω
 στρούθειον. 268
 μῆλω καὶ σατίρῃ. 143
 μὴν ὑπᾶτων. II. 206
 μῆνᾶς. II. 264
 μῆνῃ χρόνῳ. 88
 μῆνιν αἰεὶ. II. 747
 μῆνιν συλομένην. II. 57
 μῆνιν ἀγέλλῃ. II. 57
 μῆνοφιλον. II. 831
 μῆνοτε γαστρ. 99. — λύχνῳ. 164.
 — λυπηρῇ. 494
 μήπω γενοσάμενος. II. 831. — θα-
 νόντες. Vid. ἀρα μῆ.
 μήτ' ἰσχύν. 94
 μήτε βαδύνκτανοιο. II. 302. — λίην.
 II. 515. — μακρῇ. 509. — με-
 χείματι. II. 310
 μήτερό μὴ γαίῃ. 201. — ἐμῇ
 δασμειῇ. II. 123. 402. — μῆ-
 τρουίης. II. 402. — τεύχεα. II.
 164
 μητέρ' ἐμὴν τίπτω. II. 557
 μητέρα νεκρῶν. II. 221. — τις
 πατέρ'. II. 385. — τρηχέοισιν.
 61
 μητέρες εὐάθλων. II. 735
 μητέρι τῇ πάντων. II. 831
 μήτηρ νία. II. 160
 μήτιν ἐπικτητοιο. II. 70
 μητρὶ περιστάσια. II. 260
 μητροδότος. II. 415
 μητρός καί. Not. p. 967
 μητροφανές. II. 415
 μητρουίαν. 88
 μητρουίης. II. 25
 μητρουίαι. II. 25
 μηχανική. II. 270
 μικῇ καί. 116
 μικρὸς ὁ πᾶσι. 233
 μικρὰ μὲν ἔργα. II. 217
 μικρῇ τις. II. 201
 μικρὸν μὲν. 580
 μικρὸς ἔρως. II. 483
 μικροῦ κατέχον. II. 257
 μίξον μελιχίῃ. II. 646
 μίξονομον. II. 785
 μίλωνος τὸδ' ἀγάλμα. II. 631
 μίσιδι. II. 832
 μισοπτύχε. II. 436
 μισῷ δεσπότα. II. 359. — δνε-
- περίληπτα. II. 512. — τὴν ἀφελή,
 96. — τὸν ἄνδρα. II. 308
 μνάμ' ἀρετᾶς. II. 832
 μνάμα μὲν. 320
 μνάμα τ' ἀλεξάνδρου. II. 832.
 — τὸδε φθίμ. 366
 μνάματ' ἀπολλωνίας. II. 832
 μναμοσύναν. II. 25
 μνασάλλεος. II. 539
 μνήμ' ἀρετῆς. II. 751. — ἀρετῆς
 μοίρης. II. 833
 μνήμα μίγητι. II. 752. — σὸν αἰ-
 Θίοδ. 487. — τὸδ' ἀτρείδω. II.
 751. — τὸδ' ἡς. II. 833. — τὸδ'
 ὑψιφανές. II. 833. — τὸδε κλεινοῖο.
 512. — φίλῃ μήτηρ. Not. p. 969
 μνήματι τῷδε. 336
 μνημη καὶ λήθη. II. 360
 μνημὴν ὄντινα. II. 786. — τῇ
 ἰδίας. II. 834
 μνημονος. 443. — οἱ Χάρεις. II.
 636
 μνημοσύνης καὶ Ζηνός. II. 771
 μνησομαι. II. 541
 μοίρῃ καί. I. 835
 μορφᾶς. II. 241
 μορφῇ ἐνθάδε. 21. — τὴνδ' ὄραμα.
 II. 269
 μόσχε τί μοι. II. 249
 μουναν συν. 468
 μούνη σφί. 551
 μουνοπάλης. II. 835
 μούνος ἐναιρομένοισιν. 546
 μούνα μοι θέμις. II. 561. — μοι
 φίλον. II. 554
 μούσα μοι ἀλμυρῆς. II. 543.
 — φίλα. 69
 μουσαων δεκάτη. II. 712. — ἐλι-
 κωνιδῶν. II. 203. — πρόπολον.
 II. 835
 μουσειον. II. 268
 μούσης. II. 328
 μουσοπόλον. 569
 μῶπον τὴνδ'. II. 243
 μοχθος. II. 164
 μυγδῶν. 484
 μυθὸς τάρταρος. 602
 μυλεργάται. 422
 μὺν ἀσκληπιάδης. II. 453
 μυρὶ ἀποφθιμένοιο. II. 835
 μυρία με τρέψασαν. II. 16. — τοί
 πτολέμαι. 377
 μυριάσιν ποτὶ. 579
 μυριόπων. 258
 μυρίος ἦν. 460

μύρμηκες. Π. 432
 μυρταδα. 400
 μωμο. 28
 ναί θέμιν. Π. 458
 ναί λίτομας. 480. — μά τὸν ἐν.
 487. — μά τὸν ἐπλόκαμον.
 140. — μὴν ἐμπροσθεν. 341
 ναί ναί βαλλεῖ. Π. 462
 ναί τὸν κύπριν. 154. — τὴν νη-
 ξαμίαν. 127
 ναί τάχα. 154
 ναί τὸν ἔρωτα. 123
 σῆμα τὸ διγνόν. Π. 836
 παντοῦ. Π. 503
 παῖδες εὐεργετοί. Π. 836. — οὐκ
 ἐπὶ. 384
 παῖς μὲν φίλων. Π. 838
 παῖς ἐμὰ. 450
 πανηγύον. 383
 πανηγύς γλαυκοῖο. 474
 πανηγυῖ τάφος εἰμὶ. 383, 388
 παπαρτίνας. 581
 παῖν ἱερουσαλίδος. 499
 πατίλα μὴ πέδου. 407. — μὴ
 σφραγ. Π. 152
 πατίλοι ἐγγυεῖ. 383. — ὧ πλείοντες.
 459
 παβρίων. Π. 718
 πέποις. Π. 722
 πέλλος ἱερταῖς. Π. 121. — περὶ δ.
 Π. 636
 πέλλον μὲν. 26
 περὶ δόκον. 499
 περὶων. 590
 πέποις. 85
 πέποτα. Π. 751
 πέποις. 15
 πέπα μὲν ὤλεσε. Π. 50. — ποσει-
 δάωνι. 208. — σοι δ. 209
 περὶ βριθόμενης. Π. 12
 περὶ ἀναίσχυντον. Π. 57
 περὶ δόξας. 525
 περὶ δὲ δαίμον. 401
 περὶ δόξας. 476
 περὶ μὲν οὐγαλόντα. Π. 837
 περὶ ἀλιστρήτων. Π. 50
 περὶ ἔρω. 26
 περὶ ἐπιγομένης. Π. 29
 περὶ ἔρω. 100
 περὶ πῶς. Π. 416
 περὶων. 507. περὶ εἰμὶ. Π.
 837
 περὶ δὲ ὄντα. Π. 559
 περὶ ἐρημαῖας. Π. 149

πέποις τὴν εἰ. Π. 196
 πέποις τῆς. Π. 556
 πέποις ἐλγ. Π. 552. — τις πέποις.
 Π. 555
 πέποις ἐπὶ ἐβόλῃς. Π. 750
 πέποις ἀνυπορῶν. Π. 52
 πέποις. Π. 711
 περὶ δόξας. Π. 588
 περὶ δόξας. 126
 περὶ δόξας. 289. — τὸ δὲ ἔρω. Π.
 838
 περὶ δὲ δόξας. Π. 638
 περὶ δόξας. Π. 575. — ὀλίγος.
 Π. 288
 περὶ δόξας. Π. 267
 περὶ δόξας. 24
 περὶ δόξας. 404
 περὶ δόξας. Π. 534
 πέποις. 102
 πέποις ἀνομήματα. Π. 5
 πέποις φίλης. 558
 πέποις ἀπανισταμένη. 557
 πέποις ἐκαστοῖς. 550
 πέποις φιλικῶς. 555
 πέποις ἀξίωματος. 556
 πέποις ἡρίων. 556
 πέποις ἐρῇ. 551
 πέποις ἔρω. Π. 67
 πέποις καί. Π. 725
 πέποις μέση. Π. 346
 περὶ δόξας. 117
 περὶ δόξας. Π. 527
 περὶ δόξας. Π. 575
 περὶ δόξας. Π. 557
 περὶ δόξας ἀπερχομένης. Π. 504
 πέποις ἀμαρτυρίας. 245. — ἐπο-
 χίδας. Π. 197. — ἐπεδραδίας.
 Π. 113, 114. — περὶ δόξας. Π.
 839. — περὶ δόξας. Π. 272. — περὶ
 δόξας. Π. 114. — περὶ δόξας.
 Π. 118
 πέποις βακχίδος. 523
 περὶ δόξας. Π. 839
 περὶ δόξας. 21
 περὶ δόξας. 451
 πέποις αἰτίς. Π. 460
 πέποις ἔρω. Π. 517. — ἔρω. Π.
 219. — περὶ δόξας. 162. — περὶ
 δόξας. 91. — περὶ δόξας. 327
 πέποις ὁ στρατῆρος. Π. 421. — ὁ δὲ
 περὶ δόξας. 535
 πέποις ὄρθῃ. Π. 517. — ὁ καί-
 λιστος. Π. 790
 πέποις ἔρω. 85. — περὶ δόξας. 158. — περὶ
 δόξας. Π. 839. — περὶ δόξας. 129

νωθρός. II. 212

ξανθή μιν. II. 554

ξανθίππην. II. 840

ξανθῶ, κηροπλαστε. II. 202

ξαίν' ὑπὸ ταν. II. 695

ξαίνει συρακόσις. 508. —τάφον.
314

ξαίνα τί μάν. II. 556. —τί νῦν.
II. 272. —φιλητᾶς. II. 840

ξαίνοι λαίνιας. II. 670. —παρ-
θίνος. II. 97. —τὴν περιβω-
τον. II. 23

ξαίνον ὀπηνία. II. 97

ξαίνος ἀταρναίτης. 332

ξευξίδος. II. 261

ξίψη τά. 219

ὁ βραχὺς. II. 547

ὁ γλυκὺς ἐν π. II. 708. —'Ἡρίν-
της. 309

ὁ γριπεύς. 395

ὁ γρυπός. II. 436

ὁ Ζεὺς αἰθιόπων. II. 455. —ἀντί
πυρός. II. 56. —πρὸς τόν. II.
38. —τὴν δανάην. 93

ὁ θρασὺς. 179

ὁ κρῆς. 245

ὁ κροπος. 141

ὁ λυκτιος. II. 535

ὁ μικρός. 509

ὁ μουσοποιός. II. 554

ὁ νεκρός. 50

ὁ παῖς. II. 663

ὁ πειραμένος. II. 445

ὁ πλόος. II. 279

ὁ πρὶν αἰ. II. 629. — —ἀέλλο-
πῶδαν. II. 11. —ἀλώμενος. II.
265. —ἀμαλθᾶκτοιςιν. 153.
—ἐγώ. 355. II. 287. 328

ὁ πρὶν ἐγὼ ροδίσιον. II. 99

ὁ πρὶν ἐπ' ἀλφ. II. 11. — —ἰον-
στίνος. 3

ὁ πτανὸς τόν. II. 701

ὁ σήπων. 282

ὁ σταδίας. II. 197

ὁ σταφυλοκοπίδας. II. 120

ὁ στίφανος. 123

ὁ τὴν γυναικα. II. 399

ὁ τὸν πολυπότινακτον. 349

ὁ τοῦ διός. II. 395

ὁ τραχυκόν. 318

ὁ τραγῶπους. II. 705

ὁ τραγός. II. 198

ὁ τρυφερός. II. 484

ὁ τύμβος. 396

ὁ φθονος αὐτός. II. 312. —ἰστί.

II. 376. —οἰκτιρμοῦ. II. 295

ὁ χριστός. 13

ὁ βριμον. 427

ὁ γγνη. Vid. ὁ γνη.

ὁ δῖτα μή. II. 703

ὁ θανάδην. 535

οἱ βίνετοι. II. 737

οἱ δῖο. 515

οἱ κόρις. II. 39

οἱ μὲν ἐμὲ. 464

οἱ μὲν σευ. II. 715

οἱ παῖδες. II. 478

οἱ πρὸς ξωμαίους. 396

οἱ συναγωνισταί. II. 345

οἱ στυγιον χώρον. II. 842

οἱ τοῖχοι. II. 389

οἱ τρεῖς. II. 646

οἱ τρισσοί. 188

οἱ τύμβοι. 597

οἱ χριστόν. 569

αἰδέ με καί. II. 585

οἰγεται ἄρτι. II. 135

οἰγνυμιν. II. 122

οἰδ' αἶδαν. 380

οἰδ' ἀσκληπιάδας. II. 754

οἰδ' ἀπὸ λευκανῶν. 229

οἰδ' ἐγώ. II. 841. —ὅτι θνατός.

II. 205

οἰδ' ὅτι μοι. 132. II. 496

οἰδα φιλοκλήτην. II. 659. —φι-

λεῖν. II. 482

οἶδε βίτων. II. 840. —λοιτροχόοι.

II. 587

οἶδε παρ' εὐρυμέδοντι. 381. —πα-

τραν. 376. —πάτρας. II. 841

οἶδε πολύξεινος. II. 752. —ποτ'

αἰγαιόια. 381. —τριηκασιοι. 437

οἰδιποδες. II. 35

οἰδιπόδης. 292

οἰδιπόδος. 422

οἶε τόν. II. 366

οἰκογενής. 365

οἶκον ἀναξ. II. 644

οἶκος ἀνάστασιος. II. 230. —πα-

πάτρῃ.

οἰκτιρῶ. II. 169

οἰκτιρῶν. 24

οἶκτον ἐμοῦ. II. 211

οἶκτρα δῆ. 358

οἶκτρόστατον. 448

οἶμαι μὲν. 73

οἶνία οἶβάτας. II. 842

οἶνιπάρτα. II. 475

αἰνεσιότατος. 211
 αἰνός ἔκωτος. Π. 692. — καὶ κέν-
 ταρον. Π. 322. — καὶ προ-
 πόσις. 141. — καὶ τὰ λωτρά.
 Π. 312. — τοὺς χαρίεντα. Π.
 543
 αἶνον τῶν ἐπίφρων. Π. 555
 αἰνοχῶν. Π. 760
 αἶον ἀδελφεός. Π. 584. — ἱμασι-
 οῦται. Π. 778. — ἐπὶ τρούην.
 Π. 526. — ἑλάνη. Π. 238. — καὶ
 κρονίδης. Π. 655. — ἄρῃς. Π.
 201
 αἶος δ' ἐννέχων. Π. 779. — ἔρε.
 Π. 640
 αἶωνος ἀνθ' αἶων. Π. 98
 αἶων καὶ μὴ αἶ. Π. 486
 αἰωνοὺς Ἀλκυον. 466
 αἶμα. 5-6
 αἶψά θεοδόχμας. Π. 654
 αὐτοδράκμονες. Π. 760
 αὐτοκαυδοκίμοι. Π. 812
 αὐτὸ μὲν πύγισον. 388. — τοὺς
 θύρασις. 228
 ἄλβια τίνα. 302
 ἄλβια καὶ. Π. 564. — πυθαγόρη.
 Π. 547
 ἄλβιον ἀνθρώποιον. Π. 265
 ἄλβιος ἀγγέλος. 561. — ὁ γράψας.
 Π. 509. — αἶτος. Π. 568, 570.
 — αὐτὸ μὲν ἴδω. Π. 751. — ἡ τινι.
 ἄλκιδά. Π. 37
 ἄλκας ἀμετρήτων. Π. 16. — ἔδωκε.
 Π. 141
 ἄλως οὐ μα. Π. 606
 ἄμα καὶ πτωχότερον. 175
 ἄματι ἔχει. 109
 ἄματα διενεῖς. 159. — μὲν καὶ-
 ῥος. Π. 646. — μὲν χρεῖστα-
 97. — αὐτὸ βαρύνοντι. 163. — γρί-
 λης. 165
 ἄννην ἀθανάτοισιν. 569
 ἄνραξ. 181
 ἄν παλινος. Π. 121
 ἄντος δέ. Π. 216. — ὅς. Π. 843
 ἄξιαι. 398
 ἄξιαι. 200
 ἄξιότα. 125
 ἄπλιν. 110
 ἄπικανος. Π. 720. — αἶτος εἰλον.
 Π. 143
 ἄπυθον ὁ στίσις. Π. 706
 ἄπυθα. Π. 231
 ἄπυσις. Π. 715
 ἄπυσις παρρησιότητος. Π. 615

ἄρῃς πρόσπων. 517. — το καί-
 λος. Π. 245
 ἄρῃται. Π. 58
 ἄρῃ. Π. 55
 ἄρῃον ἔνν. Π. 522
 ἄρῃς τί μοι. 131. — τί ἔνν. 132
 ἄρῃσις. Π. 141
 ἄρῃσις. Π. 193
 ἄρῃσις. 84
 ἄρῃσις. Π. 355
 ἄρῃσις. 98
 ἄρῃσις ἡθελίον. Π. 427. — ἡ
 γάρων. 363
 ἄρῃσις δόξ. 350. — τί μοι. Π. 99
 ἄρῃσις. Π. 95
 ἄρῃσις μετὰ. Π. 843
 ἄρῃσις. 308
 ἄρῃσις. 280
 ἄρῃσις θύρας. Π. 183. — μὲν καὶ
 θύρας. 350
 ἄρῃσις. 30
 ἄρῃσις. Π. 631. — δέ μὲν ἐκ.
 Π. 570. — καὶ. 597
 δέ μὲν ἐκαστὸν. Π. 70. — τινι
 ἐκαστὸν. Π. 844
 ἄρῃσις. Π. 220
 ἄρῃσις. 99
 ἄρῃσις ἐκ αἶ. Π. 217
 ἄρῃσις. 588
 ἄρῃσις μὲν καὶ κατόν. 310. — μὲν
 καὶ αἶμας. Π. 844. — καὶ
 καὶ αἶμας. Π. 602
 ἄρῃσις ἐκαστὸν. 464. 502. 700. Π.
 520. — καὶ τινος. Π. 844. — καὶ
 γράφοντι. 482
 ἄρῃσις ἐκ αἶμας. Π. 100
 ἄρῃσις βλῆτω. Π. 142. — ὅλγ. Π.
 181. — λογαριάζει. Π. 308. — ὅτι
 γῆ τινι. Π. 307
 ἄρῃσις. Π. 250
 ἄρῃσις. Π. 711
 ἄρῃσις. Π. 258. — βροτός. Π.
 670. — γαίη. 502. — γάμον.
 358. — γλῆσσιν. Π. 369. — δα-
 ψίω. Π. 306
 ἄρῃσις. Π. 363. — δέναντι.
 Π. 427. 454. δέναντι γυναι.
 Π. 388
 ἄρῃσις. Π. 395. — δέναντι
 καλλίς. Π. 572
 ἄρῃσις ἐν τρούην. Π. 578. — θί-
 μος ἐν τρούην. Π. 167. — ὅτι
 τινι. Π. 845
 ἄρῃσις καὶ ἐκαστὸν. 24
 ἄρῃσις. 388

οὐ κύνες. II. 129. — λαλέει. II. 424. — λόγον. II. 298
 οὐ μ' ἐτροσαν. II. 474
 οὐ μὰ τὸδα. 406. — μὰ τόν. 338
 οὐ μέγας. II. 234. — μέλλω. 118
 οὐ μήλη. II. 357. — μοι θῆλυς. II. 453. — μοι μέλει. II. 333
 οὐ μοι παιδομανῆς. 144. — μοι πληϊάδων. II. 328. — μοι μέλει τὰ γένη. II. 533
 οὐ μόνον αὐτῇ. II. 387. — μόνον ἐν. II. 731. — μόνον ἐς. 334. — μόνον εὐάροτον. II. 119. — μόνον ὑσμίν. II. 17. — μόνον ὑψηλοῖς. 226
 οὐ μόνος ἐμψύχων. 340
 οὐ μοσχων. 549. — νόσος. 553
 οὐ νοσοῦ. 457
 οὐ πλῆιν. II. 412. — ποιῶ. II. 276. — ποταμός. II. 781. — πλόκαμον. 140. — προῦδών. 470. — προσέχω. II. 383
 οὐ εἰ κυνῶν. 521. — σε μάκαρ. II. 660. — σοι σμυρναῖαι. Vid. οὐδέ.
 οὐ σοι ταυτ'. II. 491. — σὸν μνημα. 320. — σοφίης. 29
 οὐ στέργω. II. 39. — τέμποναι. II. 510. — τις ἀλλοιπηθήρας. II. 427
 οὐ τις ἐπ' ἀνδούση. II. 712
 οὐ τὸ ζῆν. II. 303. — τὸ λέγειν. II. 363
 οὐ τὸν ἀναπτίσσοντα. II. 724
 οὐ τόσον. II. 119
 οὐ τρηχίς. Vid. οὐχ ὁ τρ. — τύπος. 22
 οὐ φαύλος. II. 848
 οὐ φίλος. II. 748
 οὐ χεῖμα. 391. — χρυσοῦ. 601. — χρηλόντος. II. 312
 οὐ ψευδής. 64
 οὐδ' αὐτῇ ὃ ἡ λίξις. II. 538. — οὐδ' αἶμα. 307. — αἶμοι. 510
 οὐδ' ἐπιμύσαι. II. 352. — ἦν ὠκεανός. II. 101
 οὐδὲ θάνεν. 551. — θανών. 470. 516
 οὐδὲ κατακνώσων. II. 688
 οὐδὲ λίων. 373. — πικρὸς. 386. — σμυρναῖαι. II. 510. — τύχης. II. 844
 οὐδαίς βλεπόν. II. 577
 οὐδαίς γραμματικῶν. II. 597. — καὶ

καθαρός. II. 140. — τὴν ἰδίην. II. 321
 οὐδὲν ἀμαρτίσας. 402. — ἀφῆκεν. II. 379. — γοργόνιον. 566. — γυναικός. II. 599. — ἐν ἀνθρώποισι. II. 291. 786
 οὐδὲν ἔσωθεν. II. 576. — σωφροσύνης. II. 297
 οὐθένος ἐνθάδε. II. 405. — εὐνάτειρα. II. 603
 οὐδέποτε εἰς πορθμείον. II. 436. — ἡλείου. II. 520.
 οὐδετέρως. 389
 οὐκ ἀγαμ' οἶκ. 563
 οὐκ αἰδαις. II. 648
 οὐκ ἀδικῶ. 138. — ἀλόγως. II. 178. — αἰεὶς. II. 203
 οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροις. II. 64
 οὐκ ἀπεδήμησας. 513. — ἀποθνήσκουσιν. 95
 οὐκ ἄρα σοι. II. 184. — ἄρα τοῦτο. 337
 οὐκ ἔθανες. II. 845. — ἐθίλονσα. II. 189. — ἐθέλοντα. II. 513
 οὐκ ἐθέλω πλοῦτείν. II. 312. — ἐθέλω φιλοθῆραι. II. 777. — Χαρίδαμον. II. 469
 οὐκ ἐθέλων. II. 777
 οὐκ ἔθος. II. 845
 οὐκ εἴμ'. II. 462
 οὐκ ἔλεγον. 89. — ἐμά. II. 111. — ἐμί. II. 403. — ἐν γαστρὶ. II. 524
 οὐκ ἐπλάσεν. II. 248. — ἐρέω. Vid. καὶ οὐ ποτ'.
 οὐκ ἔσθ' ὁ τύμβος. 561. — ἔσθ' οὐτος. 108
 οὐκ ἔστι γῆμας. II. 313. — ἔστι θυγατρὸς. II. 432. — ἔστι μεΐζων. II. 786
 οὐκ ἔτλας. 439
 οὐκ ἐχθός. II. 509. — ἦδειν. II. 322. — ἦμην. II. 846. — ἴδς. II. 179. — οἶδ' αἶ. 423. — οἶδ' εἴτα. II. 38
 οὐκ οἶς. 544
 οὐκ ἐθ' ὁμοῦ. 469
 οὐκ ἐτ' ἀλεξανδρεῖσι. II. 422. — ἀν' ἑλῆεν. 364. — ἀνὰ φρυγίην. II. 627. — ἐρῶ. II. 477
 οὐκ ἐτι δὴ πλωτοῖσιν. 568. — δὴ πτερυγέουσιν. 361. — δὴ σε λίγεια. 360. — δὴ ταυνφολλων. 364. — δὴ χλοροῖσιν. 364
 οὐκέτι δῶρ' ἀνέγουσιν. 16

οὐσίαι θαυμάσιαι. 10. — θαυμά-
μιναι. 308
οὐσίαι μ' αἶ. 364. — μοι. II. 461.
— παιδομαγῆς. 89
οὐσίαι παλαιότα. 368. — πον.
365. — πρῶτου. 63
οὐσίαι πυργωθεῖς. II. 98. — συ-
ρίγγων. 355
οὐσίαι τιμάρειον. 142. — τιμάρεια.
553
οὐλόμεναι. II. 100
οὐμός ἔρω. II. 482
οὐνομ' ἔχεις. II. 712
οὐνομα κηρύσσει. 385. — μὲν παλῆ.
488. — μιν σαρκῶ. 310. — μνη-
στῆς. II. 561. — μοι τί δι. 395.
— τῇ πηγῇ. 22
οὐποτ' ἐγώ. 570. — ἐμὲ. 482.
οὔτο. 546
οὐπω ἐπισταμένην. II. 642. — ναδ.
II. 16. — σοι. 117. II. 733
οὐπω σου τό. 101. — τοι πλάκ.
454. — τοξοφῶν. II. 501
οὐρανῆ. II. 180
οὐρανίης. 23
οὐράνιον μίμημα. II. 121. — τὸ
μῆμα. II. 596
οὐράνιος νίκαιον. II. 740
οὐρανίων. 24. — πάντων. II. 816
οὐρανὸς ἄστρ. II. 204. — ἡ φάτιγ.
16
οὐρα καί. 603. — μιν. 376. — πν-
ρηναῖα. II. 98. — σοι. 567
οὐρατος εἴ. II. 10
οὐρεῖς μὲν γενόμεν. II. 562. — ταλ-
λαῖοισιν. II. 846. — ἐν θαλάσῳ.
II. 44
οὐρεῖον ἐκ. II. 847
οὐρεῖος ἐμπνεύσε. II. 464
οὐτ' ἀπὸ μεσοάνας. II. 625
οὐτ' ἑλάνειν. II. 355
οὐτ' ἐπὶ δευκαλκωνος. II. 369
οὐτε με παρθ. 89. — ῥόδον. 167.
— σε πόντος. 485. — σε πραξίτ.
II. 675. — τάχιον. II. 346.
— θύσει. 488. — χίμαιρα. II.
587
οὐτε μάταν. II. 480. — μὲν εἰ.
544
οὐτιδανοί. II. 171
οὐτὶς ἀλοητῆρας. II. 427. — ἐπ'
ἀνθουση. II. 712
οὐτὸς ἀδειμάντου. 406. — ἀνιστο-
ρίη. II. 707. — ἀννηρίοντα.
513. — ἀρσενετλήγ. II. 725.

— ἰγραιδίταρ. II. 735. — ἐμός.
599. II. 162. — ἔπερσεν. 395
οὐτός ἰουλιανός. II. 231. — ἰουσι-
νος. II. 271. — ἰωάννην. 518
οὐτός ὁ παλαιότατος. 422. — ὁ κί-
προκίδης. II. 99. — ὁ ποσει-
δας. II. 645. — ὁ λιανόδρομος.
510
οὐτός ὁ μηδὲν. II. 422. — ὁ τῶν.
II. 343. 654. — ὁ πανδαμάτωρ.
II. 654
οὐτός ὁ πρῶν. II. 619. — ὁ τε-
θρανίας. II. 657. — ὁ τῆς ἀρετῆς.
II. 366
οὐτός ὁ τὸν δαλόν. II. 689. — ὁ
τοῦ κείνου. 529
οὐτός ὁδυσσεύς. II. 752. — πν-
κτεῖσων. II. 847
οὐτός τας διόφαντας. II. 584.
— τοι ῥώμης. II. 848. — γε-
δάλα. 230
οὐτω βάκχον. II. 260
οὐτω γῆρας. 9. — δὴ πύλον. 440.
— κορυφαίος. II. 550
οὐτω πᾶς. 356. — σοι πίψαι. II.
379. — τοι μέλι. 202
οὐτως ἐστ' ἀργεῖ. II. 405. — ἡ
πνεύσε. 89
οὐχ ἄλλ. 602. — ἂ ἔρω. II. 289.
— ὁ τρηγίς. 504. — ὅδε δε-
λαῖος. 423
οὐχ ὀσίη. 544. — ὀσίως. 481.
— ὀσίως. II. 848
οὐχ ὅτι με φθίμενον. 356. — ὅτι
τόν. II. 383. — οὐτω βλέπτει.
II. 314
οὐχ οὐτα κακώεργον. II. 560
οὐχὶ βαδυστόλμων. 429. — θι-
μιστοκλήους. 375
οὐχὶ μύρων. Vid. φεῦ σὺ μύρων.
οὐχὶ παρ' ἐνδοῦ. II. 636. — πεί-
δον. II. 715. — το πῦρ. II. 518
ὀφθαλμοί. 150
ὀφθαλμοὺς ἐκπλήγ. II. 553. — σπιν-
θήρας. II. 511
ὀφθαλμοσπασίδια. II. 849
ὀχθηρόν. II. 703
ὀχνη χειρός. II. 6
ὀφί ποθ' ἡ. II. 585
ὀφιν ἔχεις. II. 424
ὀφθαλμοί. II. 765
παγκάλων. II. 129
παγκαρπον. II. 528
παῖ γέρον. 12.

παῖγνια. II. 259
 παῖγνιον. II. 304
 παῖδα θεᾶς. II. 753. — με πον-
 τεῖτηρον. 395. — με τεθνεύσας
 II. 849. — μὲν ἡλιόμηνον. II.
 521. — πατήρ. 294
 παιδεία. II. 335
 παῖδες ἀθηναίων. 381. — χρι-
 στιανῶν. 585
 παιδί φιλοστ. 231
 παιδνός. 274
 παῖδός. II. 40. — μὲν γενετῆρες.
 II. 849
 παῖδων ἀλλαγθέντι. 501. — μη-
 δειγς. 408. — ὃν μὲν ἔκαιεν.
 II. 101
 παιήων. II. 71
 παῖς ἀκκληπῖαιδου. 277. — τις
 ὄλως. II. 514
 παισιν ἐπὶ. II. 139
 παλλᾶδι. 240
 παλλᾶδος εἰμί. II. 44. 556
 παλλὰς ἐγὼ χρυσῇ. II. 548. — ἐς-
 ἀθροῖσας. 103. — καὶ προνίδαο.
 II. 675. — τὴν πυθέριαν. II.
 678
 πάλλετ' ἐμοί. 583
 παμμεδόντα. 14
 παμμήτορ. 446
 παμφάγος. II. 30
 πᾶν ἄλογον. II. 525. — τὸ βρο-
 τῶν. II. 225. — τὸ περιτόν.
 II. 629
 πᾶνά με τόν. II. 275. — με τὰδ'
 ἱερῇ. II. 285
 πανδώρης. II. 301
 πάνθ' ἡγήσασαξ. II. 782
 παπὶ βίτων. 235. — πασιγνήτων.
 244. — τὰδ' αὐθαιμοι. 189.
 — φιλοσπῆλυγι. II. 376
 πάνωνχα. II. 520
 πανοθενές. 13
 πανσόφον. II. 850
 πάντα γέλως. II. 315. — δι' ἀλ-
 λήλων. II. 759. — καθ' ἑαυτο-
 ρήν. II. 391
 πάντα καλώς. 92. — πασιγνήτοισιν.
 563. — λιπών. 591. — μὲν εἰ-
 αμίδαο. II. 598. — μὲν οἶδα.
 II. 419. — περηπῆζω. II. 697.
 — σέθεν. 172. — τις ἀρήσαιτο.
 472
 πάντα τύχης. II. 730. — χάρων.
 511
 παντάρῃν. II. 175.

πάντ' ἔθανεν. 597
 πάντες ἀπαξ. II. 451. — μὲν
 δεῖλοι. II. 403. — μὲν κίλικες.
 II. 386. — μὲν σάτυροι. II.
 701. — μιλησῶν. II. 850. — ὅσοι.
 II. 368. — τῷ θανάτῳ. II.
 306
 πάντ' ἔχετε. 601
 παντοδαπῶν. II. 850
 παντοίην. II. 123
 παντός ὅσου. II. 584. — σοι μύ-
 θου. 545
 πάντων ἀρχιερεῖς. 23. {— μουσο-
 πόλων. II. 425
 παντός ὁ χρόνος. II. 851
 παρθένε τριτογένεια. II. 205
 παρθενίην. 24
 παρθενικά. 96
 παρθενικὴν νεοιδόν. 309
 παρθενικὴν ἑλάνην. 492
 παρθενικῆς τάφος. 358. 359
 παρθενικῇ. Vid. παιδεία.
 παρθένον αἰγλήσσαν. 583. — ἀλ-
 κίπην. 118. — ἀντιβίαν. 456.
 — ἐν πελάγῃ. II. 554
 παρθένος ἀργυροπέζος. 101. — εἰ-
 μὶ γυνή. II. 557. — ἐνπατέρειαν.
 II. 428. — νύκτα. 31
 παρθένου νύκτ. 19
 παρμενίς. 158
 παρμενίς. 460
 πᾶς λόγος ἐστὶ. II. 313. — ὅς ἂν
 ᾗ. II. 366. — τις ἀπαιδευτος.
 II. 309
 πᾶσα γυνὴ χόλος. II. 428. — γυνὴ
 φιλέει. II. 314. — θάλασσα.
 500. — μὲν ἀξί. II. 238. — τοι
 οἰχομένη. 428. — φούσις. II.
 638.
 πᾶσαν ἐγὼ. 154. — ἐμῇς. II. 164.
 — ὁμηρος. II. 56. — ὅσαν. II.
 345. — ὕψη σοφίη. 563
 πᾶσι θανέειν. II. 339
 πατέρων. 405
 πάτρα μίλητος. II. 851
 πατὴρ ἐν ορχομένῳ. II. 754
 πατρίδα νεοδαίνων. II. 559. πα-
 τρίδος ἐκ σμύρνης. II. 851
 πατρίς μὲν. II. 756. — μὲν Κορ-
 νυρα. II. 787
 πατρὸν κλον. II. 753
 πατρός ἀπ' ἀθανάτοιο. 17. — ἐγὼ.
 561. — ἐπονείκεις. 12
 παύετε παιδοφίλοι. II. 495
 παῦλος ἐπὶ. 23

- παῖλα. Π. 395
 παρουστής. 524
 παῖσαι νῆες. 387
 παρῶσαν. Π. 739
 παρῶσαν. 462
 παῖσασθαι. Π. 136
 παρθοῦ. 203
 παρῶσα. 292
 πῆμπε πᾶσι. Π. 327
 πῆμπτον. Π. 582
 πῆμπε σοὶ μέρον. 108. — σοὶ
 μεδούλα. 105
 πῆμπετε ἐν νηοῖ. 557
 πένθιμον. Π. 40
 πέντ' αἰαίς. Π. 524. — ἐπὶ πέν-
 τήσαντα. Π. 851. — ἱππός. Π.
 520. — ὀβολῶν. Π. 375
 πέντε καὶ εἰκοσι. Π. 738
 πέντε διδάσκον. 118. — δαυνόνου.
 Π. 215. — Θανόν. Π. 527.
 — πόρας. 451. — μετ' ἄλλων.
 Π. 345
 παντηκονταίτη. 252
 πέγγας. Π. 757
 πέγας λάτρην. Π. 578
 πέγγα τρισμακάριστα. 34
 πέγγας ἐν διασῆς. Π. 113. — ἐν
 παρίης. Π. 704
 πέγρον ὄρε. Π. 635
 πέγρος ἐγώ. 453. — ἔγ' ἐν. 476
 πέγρον ὄρε. 483
 πῆ με λιπύς. 577. — ἔλεος. Π.
 43
 πηκτόν. Π. 250
 πηλεῖδην. Π. 165
 πηλιάδες. Π. 166
 πηγελοπῆ. 291
 πῆγην καθύπερτον. 284. — σῆν
 σπῆς. Π. 575
 πῆρος ἀπαις. Π. 19. — ὁ μὲν
 γυλοῖς. Π. 8
 πῆρης ὀρνίθων. 243
 πειριάν σὺλπιγγα. 317
 πειρή μοι ἑσὶν. Π. 557
 πειρήν ἄλλοις. 548
 πῆν ἀσκληπιάδην. Π. 463
 πίνδαρος μουσαῖον. Π. 62
 πίνδαρον ἱμαρόντα. Π. 271
 πῆνα καὶ εὐφραίνον. Π. 536. — οὐν
 ἐν. 334
 πίνωμεν καὶ γὰρ. Π. 766
 πῆμαι ὦ. Π. 184
 πῆστον ἔχων. Π. 851
 πῆστοις ἐνὶ. 553
 πῆστότατος μερόπων. Π. 221
 πῆσθαι. Π. 852
 πῆστον μέρον. Π. 267
 πῆστον χαλκόν. Π. 732
 πῆστον ἔχον. Π. 450
 πῆγμον. Π. 258
 πῆστον δῆ. Π. 852
 πῆξω. 124
 πῆξτρον. Π. 710
 πῆρσας. 512
 πῆρσας. Π. 507
 πῆσος μοι ἐπ'. Π. 198. — οὐ-
 λῆρος. Π. 298
 πῆστοις εἰμι. 603
 πῆστῶρον τῶδε. Νεα. p. 969
 πῆστον φασί. Π. 570
 πῆστοις καὶ. Π. 298
 πῆστον μὲν. Π. 400
 πῆστος ἀσπιδόχης. Π. 50. — ὁ τῆς
 νῆγης. Π. 292
 πῆστοι καὶ σφῆρας. 496
 πῆστον δῆ. 523
 πῆσις. 484
 πῆσῆς. 584
 πῆσῆν μὲν. 21
 πῆσι φῶβος. Π. 42
 πῆσις πάντα. 95
 πῆσῆς τῆς βόσκου. Π. 122. — τῆς
 πῆς. 180
 πῆσας δακτύλῳ. Π. 394
 πῆσῆς ἐλθόν. Π. 358. — ἔθλῳ.
 Π. 852. — πανάριστος. Π. 435
 πῆσῆς ἔχον. Π. 852
 πῆσῆς. 506
 πῆσῆς ἀγλῶστος. Π. 673
 πῆσῆς ἐνὶ. 545
 πῆσῆς ὦ. 499
 πῆσῆς καμῶν. Π. 168. — λαλῆς.
 Π. 402. — μεθ' ἡλείας. Π. 853.
 — μὲν ἄλλα. Π. 873. — μεταξί.
 Π. 290. — πῆσῆς. 516. 406. — πῆσῆς.
 πῆσῆς τῶ δαιμόνων. Π. 514
 — τράπεζα. 552. — πῆσῆς.
 πῆσῆς δῆ φῶλῆς. Π. 542. — μὲν
 τῶδ'. 316. — νῆσῆς. 593.
 — τῶδ' ὀλοφύδῃ. 455
 πῆσῆς ἀνθρώπων. Π. 761.
 — ἐν με νόων. 550. — ἔξιστος.
 Π. 509. — εὐξῆς. Π. 7.
 — ἔξιστος. 541. — ἔξιστος.
 97. — ὄν. Π. 433
 πῆσῆς μερῶν. Π. 483
 πολλοὶ τοὶ νῆσῆς. Π. 311.
 — πολλοί. Π. 398
 πολλοὶ ἀντιλέγον. Π. 761
 πολλὸν αἶν' Ἰσουλῆς. 525

- πολλοὺ δεῖ. II. 563
 πολλῶν τό. II. 853
 πόντος. II. 233
 πορδῆ. II. 433
 πόρτιν τήνδε. II. 267
 πορφύρεαν τοι. II. 102
 πορφύρεην μάστιγα. 142
 πορφύρεοι. II. 760
 πορφύρεον κάλχαντος. II. 727.
 — λήξαντα. II. 618. — σταδίοισι.
 II. 731
 πορφύρεος λίθου. II. 619
 πορφύρεος. 240
 πορφύρεω. II. 731
 πότιν' Ἀθηναίων. II. 772
 πότνια κουροσόος. 276
 ποῦ νῦν πραξιτέλης. 87. — σοι
 κείνα. II. 629
 ποῦ σοι μῆλα. II. 579. — σοι τό-
 ξον. II. 686. — τελέθει. II. 150.
 τό περιβλεπτον. II. 50
 πούλῳ λιωνίδεω. II. 101
 πούλυπον. II. 53
 πούλυπος εἰναλίη. II. 8
 πρᾶγμα μὲν. II. 316
 πραξαγόρας. 230
 πραξιτέλης ὃν ἔπασχε. II. 687.
 — ἔπλασαν. 291. — ὁ πάλαι.
 II. 466
 πραξιτέλους. II. 853
 πραταλίδα παιδείον. 443. — τό
 μνάμα. 442
 πρόσβην ἀνακρίοντα. II. 718
 προσβῦτα παῖδα. 17
 προσβητέλους. II. 734
 προηίδιην. 230
 προῆς ἐλανθερίην. 490
 προῦτερον. 329
 πρόην' αἰγιαλίτα. 247
 προῖν μὲν ἀλικύστον. II. 113.
 — μὲν ἐπὶ. 367. — μὲν καλλι-
 τέλης. 230. — ὁ ἐναλείψασθαι.
 II. 553. — σε νέον. II. 735
 προιομένα. II. 27
 πρόκλος ἐγώ. 404. — ἐγώ πούλον.
 II. 638
 πρόσκριτος. 162
 προουμιάζει. 31
 πρὸς γὰ θεοῦ. 591. — παίδων. II.
 150. — οὐ Διός. 471. — σοφία.
 II. 762. — τὸν μάντιν. II. 368.
 369. — τὸν παιδοτρίβην. III.
 459
 προσδοκίη. II. 298
 πρόσθε μὲν. 223. — μὲν ὅτι-
- πρόσωπα. II. 527. — μὲν ἀγραί-
 λιοι. 223. — μὲν ἰδαίοισιν. II.
 676. — μοι ἀρχεαδῆς. II. 498.
 — τὰδ' ἦεν. 593
 πρόσφρων. 230
 πρώην τήν. II. 325. 525
 πρωθήβην. II. 854
 πρώιος. 525
 πρωκτός. II. 451
 πρώτα μὲν ἐν νεμέη. II. 651.
 — μὲν εὐξαμένη. 559. — μοι
 γασάρων. 430
 πρωταγόρην. 342
 πρώταρχος. II. 458
 πρώτας. 277
 πρωτομάχον. 104
 πρώτος θωῖ. II. 154. — καισάριος.
 559
 πταίης μοι. 126
 πτανεῖ τί σοι. 431
 πτανός ἔρω. II. 484
 πτανῶ πτανόν. II. 702
 πτηνός ἔρω. II. 513
 πτίσσετε νικοκρίων. 343
 πτωθέντα κοσμεῖ. 30
 πτωχοῦ ἐστι. II. 320
 πυγὰς αὐτός. 93
 πυγῇ σωσάροιο. II. 460
 πυγμῇ. II. 488
 πυθαγόρην. II. 767
 πυθία μνήμα. II. 783. — νιός.
 II. 855
 πύθια δις. Vid. Ἰσθμια.
 πυθιάς. 146
 πυκτής. II. 345
 πυνθάνει. II. 854
 πύργος ἐγώ. II. 237. — ὅδ' εἰναλίης.
 II. 23
 πυρὸς καί. 64
 πυρρόν πανθακίτην. II. 855
 πυρρός ἐγώ. II. 658. — ὁ μουνε-
 ρέτης. 500
 πυρσοῦ. 272
 πύκων. II. 410
 πωλείσθω. 133
 πώλιτα. 402
 πῶλον ὁμοῦ. II. 645. — τὸν πε-
 δίων. II. 102
 πωπιλίης. II. 855
 πῶς ἀνπαγγύσκειν. II. 508
 πῶς θοῦς. II. 855. — γενόμεν. II.
 513. — ἐλύθη. 546. — τις ἄνευ.
 II. 315. — φιλέει. II. 401
 ξαιβοσυνελῆ. 247

φεῖδρα. II. 856
 φηγίνοι. II. 782
 φηγιον ἰταλίας. 526
 φηγῆρες διόδορον. II. 638. — φθίγ-
 γουεθε. 576
 φήτορα μαύρον. II. 379. 630.
 — πρὸς. II. 426
 φητορῆς. II. 721
 φήτορος ἀδ' εἰκῶν. II. 365
 φήτωρ ἐκπαίνης. II. 564. — ἐν
 φηγῆρον. 5-2
 φηγῆλη νυκταίε. 501. — πασῶν.
 II. 198
 φήγης. 553
 φηκίδα. 281
 φηκίζων. II. 350
 φήπτε. II. 304
 φίνωμεν. 160
 φοίην. 219
 φουφινιανός. II. 420
 φουφίνος τῇ ρῆ. 85
 φουφίνου. II. 856
 φύγος ἔχουσα. II. 377. — ἔχων.
 II. 544
 φύο σῆν. 20
 φουσαμένα. 251
 φῶ καὶ λαμβδα. II. 409
 φῶμη καὶ βασιλῆς. 570. — παμ-
 βασιλεια. II. 227
 φοῖς ἱταλῶν. II. 457
 φαίπηγος. 16
 φαίπιζων. II. 349
 φαῖμα τόδε. 556. — τοι. 227
 φαν τε χάρων. 251
 φανδαλα καὶ μέτρον. 249. — μὲν
 τὰ ποδῶν. 250. — ταῦτα. 251
 φαπῶ τοι. 510
 φάρδις αἰ τὸ πάλας. II. 150.
 — ἀρχαῖαι. 522
 φάρδις πεσεινόντος. 256
 φαῖκος δ' αἰθαλάισσι. 320
 φάρρα σοφῆ. 547. — φίλη. 554
 φαννίντος. II. 857
 φαῖο βιβλῶν. II. 614. — μὲν εἰκῶν.
 II. 692. — μύρων. II. 251.
 — νύον. II. 170
 φαῖο πολυκλήγοντα. II. 725
 φαυρῶν. 564
 φαῖμα δυοδενταμοῖρον. 501. — δυο-
 γνιδος. 462. — καταφθιμένηαι.
 463. — μὲν ἐν. II. 857. — φό-
 δης. 480. — παρ' αἰώντων.
 546. — τοῦ αἰάντος. 547. — τὸ
 μὲν γυνῆος. II. 754

σῆμα τοῦ ἀργυλῶν. 527. — τοῦ
 εὐδαίμων. II. 658. — τόδε γί-
 νεργῆς.
 σῆμα τόδε σπείδρα. 556. — το
 ὡ γλῆκερ. II. 857. — φαλῶν.
 II. 858
 σῆματα καὶ. 594
 σῆν τροχαλῆν. II. 730
 σῆς ἀρετῆς. II. 167. — ἔσμεν. II.
 858. — τόδε. II. 734
 σῆς χορτομαλλῶν. 478
 σῆγτω λάσαν. II. 274
 σῆγρος. II. 17
 σῆγρ φθιγγομένη. II. 180
 σῆγρ ἡρακλειτος. II. 668. — πο-
 ρίχτος. II. 602
 σῆλβανός. II. 414
 σῆμῆος. II. 375
 σῆμῆος. 187
 σῆλβανος. 191
 σῆλβανος χαλκῶν. II. 180
 σῆλβανος. II. 502
 σῆλβανος. 285
 σῆλβανος. II. 103
 σῆλβανος. II. 741
 σῆλβανος. II. 102
 σῆλβανος. II. 690
 σῆλβανος. 516
 σῆλβανος. 264
 σῆλβανος. II. 859
 σῆλβανος. 285
 σῆλβανος. II. 145
 σῆλβανος. 224. — καὶ ἀεθλῶν.
 II. 620. — καὶ νύον. 557. — μά-
 παρ αἰγῶν. 258. — μάπαρ
 ἐν εἶο. 26
 σῆλβανος. II. 152. — με
 λῶν. 90. — με ποδῶν. II.
 500
 σῆλβανος. 187. — πορῆς.
 II. 675. — παλῶν. II. 859
 σῆλβανος. II. 12. — πλάνα. II.
 860. — πορῶν. 490. — τὰ λ-
 πορῶν. 209. — τόδε πύον. 189.
 245. — τοῦ αἰλῆ. II. 860.
 — τόδε διογενῆς. 492. — τόδε
 πορῶν. II. 738. — τόδε
 πορῶν. 204
 σῆλβανος. 169. — τὸν
 πῆλβανος. 278. — πορῶν. II.
 167
 σῆλβανος. II. 734. — μὲν πῆλβανος.
 II. 710. — πορῶν. II. 860
 σῆλβανος. II. 162. — πορῶν.
 311

ὁπάρας μὲν βασιλῆες. II. 537.

— καὶ σαλαμίνοις. II. 41

σπείσατε. II. 126

σπείσομεν. II. 338

σπείσον ἔμοι. II. 851

σπερμοφόρον. 220

σπεύδων. 173

σπῆλινγες. 269

σπονδή. II. 504

στάθι πέλας. II. 666

στάθμην. 220

στάλαι καὶ. 528

στάς ξίνα. II. 861

στασίχορον. 528

σταυροφανῶς. 19

στείχε πρὸς. II. 519

στέλλεν. II. 103

στίρνα περὶ. 119

στέφανος μουσαίς. Not. p. 968

στίγος. II. 743

στῆθι πέλας. 590

στῆλαι καὶ γραφίδες. 79. — καὶ
πλακούντες. 594. — καὶ τύμβοι.
593

στῆλη σοι θανάτου. 557

στῆλην Ἰθῆκαν. II. 778. — εὐνο-
μίης. II. 631. — μητροῦχης. II.
25

στῆσιν ἀγέριστος. II. 861

στησοῦ' ἐγώ. II. 470

στράψε μὲν' ἀνδροπύκωσιν. 573.
— μὲν. 545

στρεπτον. 237

στρογγύλη. 121

στροίβου παῖ. 231

στρυμόνι. 521

στιγνῇ. II. 430

στιγνὸς δὴ τι. II. 505. — ἐπ'
ἀρκτούρου. 457

στῶμεν ἀλιθράντοις. II. 115

συλῆσαντες. II. 691

σύμφωνον. II. 647

σύνδροσε. 12

σύντομος. 442

σιζέβεντο. II. 527

σῆριος. II. 589

σφαιριστάν. 146

σφαλλομαι. U. 326

σφιγκτῇ οὐκ ἔστιν. II. 451

σφωρακίς ζῶοντι. 4

σφωράκιος. 4

σχέλιος. 561

σχῆμα. II. 206

σώζε σοι. 156

σῶζε θεά. 247

σῶμα δίχα. 539. — μὲν ἀλλοδαπή.

463. — μὲν ἐν κώλοισι. II. 634.

— ἐν πόντῳ. II. 754. — μὲν

ἦρε. 331. — μὲν οὐκ ἀρετήν.

II. 611. — πάθος. II. 506.

φίρων. II. 426

σώματα πολλά. II. 314

σῶόν μοι. II. 456

σῶσος καὶ. 254

σώφρονα. II. 862

σωφροσύνη καὶ. II. 44

σωφροσύνη προσφίρων. 524

σωφρων οὐ πιδίου. Vid. εὐφρων.

τὰ δῶρα τῇ II. 540

τὰ δῶρα λαμπρά. II. 170

τὰ ῥόδα. 296. — τοῦ Ἠλιάτωνος.
III. 833

τὰ πετάνη. 373

τὰδ' ὑπὸ τὰς. II. 221. — ὑπὸ τὰν
ἄρκινθον. II. 283

τὰδε κατὰ χλοερῶσι. II. 694

ταῖς νύμφαις. 193. — νύμφαις
τοῦδ' αἵ. Not. p. 973. — πρὸς τῆς.
II. 238

τάκισθ' ὁδοτάτων. II. 706

ταλθύβιον. II. 754

τὰν αἰγῶν. II. 683

τὰν ἀναδυομένων. II. 372. 679

τὰν βοῦν τάνδε. II. 251. — γνῶ-
μαν. 528. — δάμαλιν. II. 249

τὰν ἐκφυγούσων. II. 680. — ἔλα-
φον κλοῦλ. 222. — ἔλαφον λά-
δωνα. 223

τὰν ἥβαν. II. 139. — ὅστιν. II.
173. — κνιδίαν. II. 677. — μέν
αἰ. 433

τὰν μερόπων. 506. — δὲν. 270.
— ὁλοῦν. II. 667. — παιδός. II.
777

τὰν πάρος. 487. — πύκταν. 375.
— πρὶν. 200

τὰν σταλιν. 473. — ἑλιν. II. 723

τὰν χαρῶν. II. 216

τάνδε διός. 57. — παρὰ. 273.
κατ' αὐθενδρον. 361

τανταλὶ παῖ. II. 666

τανταλὶς αἰς. II. 664

τανταλος οὐδέν. II. 151

ταξίλαος. II. 750

τάρβος ὁμοῦ. 556

τὰς βοῦς. II. 255. — μὲν ἐπ' ἐρ.
II. 635. — πολιὰς. II. 341

τὰς τριγῆς. II. 341. — τρεῖς. II. 239

τὰςδ' εὐεργιστογράφαις. II. 862

- τάδε θεογλώσσους. II. 14
 ταῦρε μάτην. II. 251
 ταῦροι προϋτίθεντες. II. 103
 ταυροσ βαθύν. 270
 ταῖρω φρικαλίον. II. 104
 ταῖτ' ἀπό. 254
 ταῖτ' ἐξω. 599
 ταῖτα λόγοις. II. 268
 ταῦτά με νύν. II. 507. — σα-
 γηνάιοις. 246. — σοι ἐκ τ' ὀρέων.
 242. — σοι ὡ βασιλεῦ. II. 642
 ταυτην εὐσεβίην. II. 641
 ταυτελόγων. II. 69
 τάφον τὸν ὄντα. II. 862
 τάρποι ποταμοῦ. II. 244
 τέθνηκ' ἀντιζήτης. II. 359
 τέκνον ἀναιδείης. II. 403. — ἐμῆθ.
 518. — ἐμὸν. 543. II. 166
 τίκτονα με σκοπιάζει. II. 266
 τίκτονος ἄρμενα. 250
 τίλληνος. 526
 τέλλια. 299
 τίματε. 603
 τίμα βίον. II. 862
 τίρπε δανειζόμενος. II. 630
 τίρπετο καί. II. 863. — μοι κρα-
 τισάν. II. 71
 τίρπης εὐχόμεσθα. II. 174
 τίρπον ὄλω. II. 519
 τίρπον μιν. II. 479
 τίσσαρα γράμματ'. II. 576
 τίσσαρες αἱ χάριτες. 109. 124.
 — αἰωροῖται. II. 22. — εἰσιν
 ἄγνους. II. 122. — εἰσιν ἐρω-
 τες. II. 209. — οἱ πίνοντες. 136
 τίτμανάνης. 410
 τίτρανις. II. 438
 τίτραπόροις. II. 243
 τίτραχα. II. 727
 τίτρατον ἡμαρ. 18
 τίτρημ' α. 388
 τίτρωμαι. 591
 τίτξ' ἱλιπών. II. 863
 τίτξ' με πολλά. II. 238. — μιν
 ἀρεσίαις. 22
 τίτξον μοι. II. 559
 τίχνας εἵνεκα. II. 256
 τίχνη τιμομήχοι. II. 667
 τίχνης πυρρον. II. 649
 τίη βαίη. II. 105. — κυναβλι-
 γάρη. 101
 τίη παφίη. 204. — τῶν λόγων. II. 72
 τίηδε ἀλεξάνδρου. II. 863
 τίηδε βίαντα. 333. — ποτ' ἀντι-
 ρέιστον. 478
 τίηδε σάων. 443. — τὸν ἐκ μιλι-
 τῆς. 367
 τίιον ἀμφοτέρων. II. 720
 τίμαι καὶ πέτρην. II. 245
 τηλερόλου βυσσρα. II. 756
 τηλοθεν οὐχ. 21
 τηλοτάτω. 423
 τηλοῦ μιν. II. 757
 τήν ακμήν. II. 522. — ἀλίην. 286.
 — ἀμμωνιακήν. 515
 τήν ἀπὸ τῆς ἀοίης. 119. — γένε-
 σιν. II. 372. — γοεραῖς. 353
 τήν γραῖν. II. 378. — διός. II.
 864. — δύνκωπον. II. 343
 τήν ἐπ' ἐμεῦ. 397. — ἐπὶ πυραυῆς.
 473. — εὐριπίδων. 321
 τήν ἱλαράν. 409. — ἰσχυρήν. 111.
 — καὶ ἅμα. 369
 τήν καταφλέξιπολιν. 83. — κερ-
 λήν βάπτει. II. 457
 τήν κερταλὴν βάπτων. II. 434.
 — κερταλὴν σείει. II. 413
 τήν κισσάρην. 213. — κίρκην. II.
 295. — κυναῶπιν. II. 865
 τήν λατάρην. II. 174. — μαλακὴν.
 269. — μύθων. 331. — μίαν.
 II. 410.
 τήν μικρὴν με λέγουσι. II. 38.
 — μικρὴν παίζουσιν. II. 347
 τήν νιόβην. 151. — ξεῖρην. II. 410.
 — ὀλίγην. 506
 τήν παφίην. II. 675. — πετρα-
 μέτην. II. 569
 τήν πόλιν. II. 177. — πολλοῖς
 ἡμοιοι. Not p. 971
 τήν ποτε βακχεύουσαν. 167. — πρὶν
 ἐννοσφρηγ. 168
 τήν πρότερον. II. 310. — περὶ.
 100. — ῥά ποτ'. II. 787
 τήν σωτοῦ φρένα. II. 20. — σεμνῶς.
 II. 865. — σὴν εὐνοίαν. II. 865.
 — σπακείνην. 599
 τήν σορόν. 400. — τίττην. 444.
 — τριβὸν. II. 865
 τήν τριτάτην. 293. — ὑπόνοικον.
 341. — φιλοπούλεγλωτα. 156.
 — φρυγίην. 445. — φωνήν. II.
 413. — ψυχὴν. 106
 τήναν τὴν λατράν. II. 155
 τήνδ' ἐπὶ θερμώδοντα. II. 574.
 — ὑπὸ δύνκωπον. 424
 τήνδε λεωνίδειαν. 292. — πόλιν. II.
 863. — πύλιν. II. 241
 τήνος ὄδε. II. 748
 τήνωτ' τότε σάμα. II. 866

τῆς ἀγαθῆς. 10. — ἡγαρῖνακτος. 289. — ἀριστερῆς ἰδρωτά. II. 229. — αἰσῆς. II. 443
 τῆς μαρίνης. II. 217. — μητροῦς. 95. — νυκτός. II. 396
 τῆς οἴου. II. 153. — πέζης. 279. — πολίτης. 408
 τῆς σαμῆς. 443. — σοφίης πάσης. 333. — σοφίης τοῦδ'. II. 272. — ἄνιστοι. II. 866. — χερσῆς. II. 647
 τῆς ὥρας. II. 335
 τῆςδὲ ποδ' ἧ. II. 865. — πατήρ. 551
 τί κλαίεις. II. 494. — ξένον. 134
 τί πλέον εἰς. 382. — πρῶτον. II. 655. — στενάχους κεφαλῇ. II. 224. — στενάχους φίλῳ. 165
 τί στοχασώμεθα. 432. — στυγνῇ. 119. — σφιλιππας. II. 400
 τίποτε τύχη. II. 866
 τιμάδος ἔδε. 456
 τιμαρίτα. 277
 τιμῇ μάφτωσιν. 586
 τιμῆς ἄρχοντος. II. 867
 τιμωθεός. II. 867
 τιμομαχον τὸν μακρόν. II. 347
 τιμοναχός. II. 668
 τιμονόη. 466
 τιμῶν οὐ γὰρ. 397
 τίν με λιονταγχοι. 300
 τίπτε γύναι. II. 665. — δύο. II. 574. — πατ' οἰόβατον. II. 696
 τίπτε μάτην. 510. II. 363
 τίπτε με θρυλλήσαντες. II. 190. — με τῇν. II. 131. — με τὸν φιλέρημον. II. 130. — με τῶν παρῶν. II. 579
 τίπτε μετοικλᾷεις. II. 70. — μόθων. II. 111. — μ' ἀνοχλῆζεις. 599. 600
 τίπτε μύρων. II. 248. — παναμείριος. II. 22. — πίδαον. 160
 τίπτε ῥαχλῇ. 17. — τάφον. 602. — τὸν οὐκ. II. 104
 τίπτε τριτογενεῖα. II. 674
 τίς ἄδε. II. 642. — βυθίου. II. 236
 τίς γλύφας. II. 629. — γυμνήν. 95. — δ' οὗτος. II. 401
 τίς δαίμων. 473. — δέ κ' ἐμαῖο. II. 136. — διασάει. II. 685. — δάταται. II. 526
 τίς εἰκόνα. II. 536. — ἦν σ' ὁ. II. 867. — θάνας. 552

τίς θεὸν εἶπεν. II. 53. — θέτο. II. 112. — λίθον. II. 674
 τίς λίδος. 400. — με διωνυσίου. 270. — με τὸν ἐξ. 692
 τίς μοι ζηροφίλαν. 125. — μοιρῶν. Not. 967. — μου τῇν. II. 867. — ξένος. 386
 τίς ποδ' ὁ τόν. II. 714. — ποδ' Ομηρείης. II. 717. — πόθεν εἰς. II. 128
 τίς πόθιν ὁ πλάστης. II. 709. — ποτ' ἀπ' Οὐλύμποιο. II. 266
 τίς ποτ' ἀκηδέατος. II. 131. — ποτ' ἄρ' ἧ. 452
 τίς πυρὶ πῦρ. II. 161. — ρύδον. 123. — τίς σ' ἀνέτηεν. 592. — σε δικαιοσύνη. II. 55
 τίς σε κατεστεφάνωσε. II. 509. — σε πάρος. II. 199. — σε τὸν οὐ. II. 722
 τίς σε τὸν οὐχ ὀσώει. II. 685. — σου κολχίς. II. 667
 τίς σου μεντοριδῇ. II. 440
 τίς τὰ νεοσκύλευτα. 437
 τίς τάδε μοι. 236. — τελέθει. II. 730
 τίς τίνος ἀμφιλόχου. 573. — τίνος οὔσα. 351. — τίνος οὐκ ἐρέει. 590. — τόδε μουνόγληνος. 535
 τίς τόδε σέλιμα. II. 758. — τὸν ἄχρον. 271. — τὸν ἐμόν. 595
 τίς τὸν ἐν ἐσθλοῖσι. II. 706. — τὸν θρηῖκα. II. 663
 τίς τόσον ἔργον. II. 236. — χάρις. II. 507
 τλήθι λέων. II. 188. — μύρων. II. 268
 τλήμων ἔρως. II. 476
 τληπόλεμος. II. 110
 τμώλῳ. II. 227
 τὸ βρέφος. II. 105
 τὸ μὲν ἄργος. II. 445
 τὸ ξίφος. 165
 τὸ ξόανον. II. 214
 τὸ ῥύδον. II. 336
 τὸ ῥοπαλον. 196
 τὸ σεμνόν. II. 612
 τὸ σπάφος οὐ. II. 390
 τὸ σκύρος. 151
 τὸ στάδιον. II. 347
 τὸ στόμα ταῖς. 152. — χῶ πρωτός. II. 388
 τὸ τετράπλευρον. II. 870
 τὸ τρίτον ἀργυροποιεῖ. II. 559. — χρεῖς. 232. — χῶμα. 587

τοῖα παθόντ' ὄμμα. II. 368
 τοῖος ἐγώ. II. 760
 τοῖ. ἄργυ. 526. — μὲν προηγήσατο.
 II. 260
 τοῖς τοῖς θοράκιστον. 8
 τοῖσι μὲν ἐν πράττονται. II. 289
 τοῖχος ἐνί. 589
 τόλμα καὶ εἰς. 468. — νεῶν. II.
 15
 τόλμαν ἀλεξάνδρου. II. 661
 τὸν ἀργυρον τορέσας. II. 334
 τὸν ἀργυρῶν. 252. — βαθύν. 57.
 418. — βαθύνον. II. 751
 τὸν βίον ἡρακλῆα. II. 49. — βίον
 ἔσθαι. 339
 τὸν βραχύν. II. 282. — βραχίον.
 II. 275. — γαίης. II. 105
 τὸν δασύν. II. 575. — δαδὲ ἀλμυ-
 ρης. II. 868. — δαδὲ ἐν τριῶν.
 II. 158
 τὸν ἐκ συνώπης. II. 632. — ἐν
 ῥόδῳ. II. 648. — θάνατον. II.
 301
 τὸν θύον. II. 372. — θρασύν. II.
 740. — θυ καὶ. 214
 τὸν καλὸν οὐχ. II. 463. — ὃ χά-
 ρισται. II. 483. — ὡς ἔλαβες. II.
 604
 τὸν καλὸν ἀπὸ ἰδίων. II. 494
 τὸν κτεία. 339
 τὸν κρατάρων βίβαντα. II. 644.
 — κρατάρων παντοπῆα. 422
 τὸν κτεία δογίτη. 324. — κτεία
 τὸν πᾶσι. 211. — κτεία τὸν
 πτερ. 241
 τὸν λεπτὸν φρονῶντα. II. 350.
 — λεπτὸν θαυνόντα. II. 437
 τὸν λίαν. II. 19. — με πατα-
 γαίναντα. II. 556
 τὸν με λίθον. II. 710. — με πῶ-
 δος. II. 481
 τὸν μέγαν ἀποκρίνοντα. 592.
 — μέγαν ἐλπίων. II. 541. — ἐν
 βοκλαῖς. II. 637. — ἐν πολλή-
 μοιαι. II. 638
 τὸν μικρὸν ἀλεξάνδρου. 594. — με-
 κρὸν μακρῶν. II. 319
 τὸν μοσχοῦ. II. 481. — νταξόν.
 580. — νομίζω. 272
 τὸν τοῦν. II. 725. — νταξόν. 199.
 — παραβάντα. 438
 τὸν παρὸς. 224. — πάσης. II. 869.
 — πατριῶν. II. 127
 τὸν παχύν. II. 590. — πίναντα.
 II. 210. — πίνοντα. II. 869

τὸν πῶδα. II. 464. — τρυφῶν.
 II. 218. — πτανοῦ. II. 372
 τὸν πταρόντα. II. 684. — ῥήγαν.
 577
 τὸν σάτυρον διδάσκον. II. 701.
 — σάτυρον διόντοσος. II. 700
 τὸν σὶ χοροῖς. 512. — σπῆντα.
 84. — σπῆν. II. 152
 τὸν σφαρον. 147. — σπῆν. II.
 869. — σπῆν. II. 417
 τὸν σταδῶν. II. 346. — σπῆν.
 566. — τὸ καλόν. II. 822
 τὸν τοῖς μελίσσοις. II. 719. — τὸ
 δακρυαῖς. II. 321
 τὸν τοῖς Χανός. II. 212. — τρυφ-
 νον. 290. II. 696
 τὸν τρυφῶν. 354. — τρυφῶντα.
 206. — τρυφῶν. 588
 τὸν τρυφῶν. 589. — τὸν ἀλεξάν-
 τω. II. 373. — τὸ Χανός. II.
 212
 τὸν φαταρῶντα. II. 737. — γε-
 λοπῶντα. II. 582
 τὸν φιλοπαροῦντα. II. 200. — φι-
 λῶν. 202. — χαρῶν. 311
 τὸν ἀργῶν. II. 868. — ἐπὶ τρυ-
 φῶν. II. 749. — ὅτι. II. 336
 τὸν δακρυοῦντα. II. 212. — ὅτι.
 530. — ὅτι. 4
 τὸν δακρυοῦντα. II. 264. — ὅτι.
 582
 τὸν δακρυοῦντα. Vind. 4180.
 — τὸν ἔλλαντα. 201
 τὸν ποτ' οὐχ ὄντα. II. 749
 — ποτ' ἀνέθῃ. II. 587
 τὸν οὐκ ἀνταρῶντα. II. 768.
 — οὐ μὲν. 65
 τὸν τοῖς ἀμφοῖσιν. II. 868
 τῆς. II. 242
 τῆς τῆς. 185
 τῆς τῆς. II. 61
 τῆς μὲν. II. 539
 τῆς. II. 207
 τῆς ἡρακλῆα. II. 754
 τῆς ἔγω. 399
 τῆς χροῖας. III. 7
 τοῖς γυναιξί. II. 467
 τοῖς λίθον. II. 363. — πτερι-
 θῶν. II. 871
 τοῖς πταροῦντα. II. 450. — πτε-
 ρῶν. Vind. 4180.
 τοῖς ἀργῶν. II. 870
 τοῖς μὲν κρατῶντα. II. 261
 τοῖς οὐκ. II. 502
 τῶν τρυφῶν. II. 649

τοῦτομα θῆτα. II. 870. — μοι
 παύλας. II. 871
 τοὺς θιρεοίς. 229. — ζῶντας. 592.
 — καταλείψαντας. II. 398. — πν-
 κλίας. II. 358
 τοὺς λευκοὺς. II. 450. — πόδας.
 II. 386. — σοβαροὺς. II. 508
 τοὺς χιλοὺς. II. 550
 τοῖς ἀρετῆς. II. 871
 τοῖςδε θανόντας. II. 871. — ποτί.
 II. 872. — ποτ' ἐκ σπάρτας.
 384
 τοῦτ' ἐγώ. II. 535. — ἐσιδών. II.
 224. — ὅστευν. 424
 τοῦτο βίος. 104. — γέρας. 26.
 — δέρας. 21
 τοῦτο θεμιστοκλέϊ. 328. — Θέων.
 II. 716. — καί. II. 781
 τοῦτο κλειώνων. 259
 τοῦτο παρ' αἰγιαλιώσιν. II. 643.
 — πύραν. II. 439. — σακέρδωτος.
 II. 597
 τοῦτο σάων. 270. — σαοφροσύνας.
 476. — σοι ἀρετῆς. 274
 τοῦτο σοι ἡθίψ. II. 728. — σοι
 ἑλπίωτα. 221
 τοῦτο τὸ βουλευεῖν. II. 393. — τοι
 ἀρετῆς. 448
 τοῦτο τοι ἡμετέρης. 406. — χι-
 μαίροβατα. 196
 τοῖς τοῖς. II. 362
 τοῦτον ἀλέξανδρον. II. 662. — ἰου-
 λιανόν. II. 619
 τοῦτον ἰουστινιανόν. II. 274. — ἰω-
 ἀννη. 4. — ὄν εἰσοράς. II.
 872
 τοῦτον πορφύριον. II. 619
 τραυλά. II. 25
 τρεῖς ἀρίθμῳ. II. 515. — γραμ-
 μάς. II. 872. — ἄφατοι. 225.
 — εἶσιν χάριτες. II. 182. — ἐτίων.
 349. 476
 τρεῖς λεπτοί. II. 352
 τρηχέλην. 397
 τρηχὴν δ' ἐπιρβας. II. 194
 τρηχὺς ὄνυξ. 127
 τριγλάν. 221
 τρίζυγες αἱ μουσαι. II. 692. — ὁ-
 ραίσιμα. 242
 τρεῖς δέκα με. II. 39. — με τυ-
 ραννήσαντα. II. 445
 τρισθάνεις. 585
 τρισσά ταῖς. 242
 τρισσαί μιν. II. 10
 τρισσώδιν. II. 229

τρισσοῦς. II. 696
 τριτογενέες. 187
 τρωάδι. 247
 τύμβε τίς. 512
 τύμβοι καί. 594
 τυμβολέται. 586
 τυμβον ἀλεξάνδροιο. 376. — ἐμοί.
 401. — ὄρεας. II. 872
 τύμβος ἀνακρείοντος. 315. — ἀταρ-
 χύτων. II. 151. — ἀχιλλῆος. 345
 τύμβος ἐγὼ κεύθω. II. 583. — ἐγὼ
 κλέος. 601. — ἐγὼ σκοπιῇ. 549.
 — ἐγὼ τύμβων. 600. — ἐην.
 598
 τύμβος μὲν κρύπτει. II. 872
 τυμβος ὅδ' ἐστ'. 317. — ὅδε κρύ-
 πται. II. 873
 τυρσηνῆς. 300
 τυτθῇ μάργαρος. 544
 τυτθον ἐτι ζώσας. 561. — ἐτι
 πνείσας. 541. — μὲν πτολίεθρ.
 575
 τυφλός. II. 8
 τύχη. II. 61
 τῷ βόει. 198
 τῷ γριπεί. 461. — διτ'. II. 873.
 — θαλλῷ. 145. — πωμψογορά-
 φῳ. 522. — με παρῳπίτα. 232.
 — μῆλῳ. 106
 τῷ ναοίς. II. 142. — ξοάνῳ. II.
 639
 τῷ πατρὶ θυμῳθεῖς. II. 348.
 — πατρὶ μου. II. 367. — πίσης.
 II. 392
 τῷ πτιοάνῳ. II. 417. — στρατο-
 νικεῖν. II. 349. — τοίχῳ. II.
 517
 τῷ χρυσῷ. 155. — ψιμύθῳ. II.
 425
 τῶν αὐτοῦ. 394. — ἐπισκορεῖων.
 II. 318
 τῶν καρῶν. 135. — παίδων. II.
 450. — πισύρων. II. 584. — χα-
 ρίων. II. 216
 τῶνδ' ἱερογλώσσων. II. 873
 τῶνδε δι' ἀνδρωπων. 463. — ποτί.
 441
 τῶς τρητίς. 212
 ὁ τετρακισὶ ἐστὶ. II. 341
 ὁβλαίψ. II. 873
 ὁβρίστεις. II. 402
 ὁβριστῆς. 604
 ὁδῶν καί. II. 234
 ὁδῶν ἀγραινόντα. II. 874

- ὕδατα σοι. II. 120
 ὕδατος ἀκρήτων. II. 105
 ὕδατος ἤν. 130
 ὕδας πεντήκοντα. II. 562
 ὕδ' μίλητος. II. 714
 ὕδως ὠκυμόρου. 491
 οὐκ πατήρ. 410
 οὐδὲν ἔχεις. II. 404. — ὑπερθεύμων.
 II. 752. — δινύττα. II. 874
 οὐδὲς ἐγώ. II. 874. — καί. II. 420.
 — μὲν γε. II. 860. — ὅθ' ἀδμή-
 τοιο. II. 754
 οὐδὲς ὅδε στροφάλιν. II. 756. — πα-
 τριῖον. II. 393
 ὕλη μὲν. II. 562
 ὕλησκόπη. 221
 ὕλοβάτας. II. 696
 ὕλοτόμοι. II. 106
 ὕλοφόρου. II. 116
 ὑμετέροισι. 602
 ὑμετέρων. II. 732
 ὑμῖν τοῦτο. 296. — ὅθ' ἀσάρτης.
 II. 573
 ὑμνῶμεν παῖνα. II. 187
 ὑμνίδα. 502
 ὑπάτια. Vid. ὅταν βλέπω σε. II.
 142
 ὑπάτιον. 486
 ὑπὸ καὶ καμάτῃ. II. 756
 ὑπὸνδης. II. 875
 ὑπὸνδης. II. 326
 ὕστατα δὴ. 533
 ὑστάτιον ἀνίκαια. 531
 ὑστάτον ἐθρήνησι. 502
 ὑστάτος ἐς βίον. 577
 ὑψηλῶν. 222
 ὑψηλοῖς. 440
 ὑψίκομον παρὰ. II. 628
 ὑψιμίδων. 13
 ὑψοῦται. 109
 φαιδρὸν ἐταῖρον. II. 875. — ἰου-
 στινιανός. II. 271
 φαῖδρος πραγματος. II. 386
 φαῖνε θάαν. 61
 φαιστῖδος. II. 875
 φημί ποτ'. 125
 φάρμακα. II. 71
 φαρμακίοισι. II. 412
 φάρσος σοι. 286
 φάσεις τάν. II. 676
 φασὶ παροιμιακῶς. II. 183
 φάυλος ἀνὴρ. II. 41
 φανούτινος. II. 741
 φείδῃ. 107
 φείδιππον. II. 753
 φειδουλός. II. 423
 φεῖ σὺ Μύρων. II. 251
 φεῖ φεῖ ἀμετρήτων. 489. — καὶ
 τὸ λάλημα. 164
 φεῖ φεῖ τὴν. 492
 φεῖ τῶν βροτείων. II. 311
 φεῖ γὰρ θαλάσσια. 504. — λακων.
 II. 141
 φεῖ γὰρ ὅσοι. II. 325. — ὑπ' ἐκ.
 286
 φεύγειν δὴ. 100
 φεύγειτ' ἀριστάρχαιοι. II. 766
 φεύγετε τοξοφόρου. II. 875. — τοῖς
 πλουτύντας. II. 298
 φεύγων. II. 382
 φη ποτε. 463
 φημι γέλωτ'. 253. — δίκη. 592.
 — πολυστειχίην. II. 118. — τὸν
 οὐκ. II. 787
 φησὶν ὁ με στήσας. 253
 φθίσθαι. 376
 φιλότης. 182. Φιλότης τοῦδε σῆμα.
 II. 876
 φλαβιανῶ. II. 876
 φλωρος. II. 876
 φοῖβε ἄναξ. II. 876. — κατὰλλήλων.
 II. 288
 φοῖβον ἀνθηναμένη. II. 106
 φοῖβος ἔφους. 337
 φορβαν. 62
 φορᾶς γυναι. 351. — τίνος. II. 877
 φράζο βαρβαρόφωνον. II. 573.
 — μοι Κλέωφ. 173
 φρήν ἐρη. II. 288
 φριζοκόμα. II. 714
 φρουρός. II. 683
 φρόνη τόν. 272
 φύρμος με. II. 723
 φουρομαχον. II. 782
 φουκίδι παρ'. 377
 φώκος ἐπὶ. II. 541
 φῶρες. II. 107
 φωσφόρε μὴ τόν. 149. — σοὶ πο-
 λυδευκας. 331
 φωσφόρος. 274
 χάζο χάζο τῆλε. 569
 χαῖρ' ἰδιάνη. II. 163
 χαῖρε δὲ. II. 780. — θεὰ δίσποινα.
 II. 511. — θεὰ παφίη. II. 533
 χαῖρε θεὰ τοῖςδε σοι. Not. p. 968
 χαῖρε κόρη. 111. — κόρη χαρίσσα.
 17
 χαῖρε μαλαμπέλλοις. 319

χαῖρε μοι ἀβρε. 302. — μοι ὦ
 ναυγέ. 483
 χαῖρε νεοκλείδα. 327. — ποτ' οὐκ.
 II. 459. — προκνή. II. 162
 χαῖρε οἶων. 18. — σὺ καὶ σὺ. 97.
 — σὺ μισοπόντηρε. II. 523
 χαῖρε τις. II. 311
 χαῖρετ' ἀριστείδου. II. 877. — ἀ-
 ριστῆς. 380
 χαῖρετε καὶ μέμνησθε. 336
 χαῖροιδ' οἱ. II. 415
 χαῖροις ὦ. 542
 χαῖρουσαν. 277
 χαῖρου. II. 110
 χαῖται σου. 390
 χαίτην καί. II. 654
 χαλκεα. II. 538
 χαλκείην. II. 251
 χαλκειον. II. 684
 χαλκειον. 272
 χαλκεος ἀλλ' ἄθρησον. II. 621.
 — εἰμι τρίπους. 201. — εἰμι λέων.
 II. 549. — ἦς ἐπί. II. 252.
 — οὐκ ἔστις. II. 617
 χαλκῇ παρθένος. 348. — προς-
 κόψας. 335
 χαλκὸν ἀποιμύζοντα. II. 653.
 — ἀροτρητήν. 198. — ἔχων. II.
 370
 χαλκὸν μὲν καλλέουσιν. II. 649
 χαλκοτύπος. II. 261
 χανδοπάται. II. 337
 χεῖλος ἀνικήτεια. II. 260
 χεῖλων καί. II. 583
 χείματος ἠνεμόεντος. II. 125.
 — οἶνωθέντα. 441
 χειμερίην διὰ. 257. — καλοῦσαν.
 II. 107. — νιφετοῖς. 254
 χειμερίον μὲν. II. 503
 χειμερίον νιφετοῖς. 424
 χειμερίους νιφάδεςσι. II. 33
 χεῖρ με πολυκλείτου. II. 633.
 — οἶδς γεννῆν. II. 742. — τὰδε.
 565
 χειρείδου. 481
 χειροργῶν. II. 356
 χειρῶνος. II. 565
 χεῖροι κατακτείνας. 410
 χεῖρα μὲν. 182
 χεῖρά μοι. 171
 χεῖλὸν ἐσὺ. II. 338
 χεῖρὶν μὲν ἔχει. 511. — μυχάτων.
 II. 223. — ε' ἔτακ. 485
 χιονίη κρύσταλλος. II. 255
 χιονίην με. II. 692. — τρέχα. II. 181

χῖος ἔφης. II. 716
 χοῖρι μὲν. II. 374
 χοιρίδιον. II. 362
 χοίριλος. II. 383
 κρήμασι. II. 711
 κρηματα. II. 440
 κρησαμίνψ. II. 316
 χριστέ, Θεοῦ σοφίη. 12. 13. — μέ-
 παρ. 14. 31. — σὺ μοι. 14.
 — τήν. 14
 χριστιανοί. II. 188
 χριστὸν παμβασιλέα. 5
 χριστὸς ἐμοῖς. 13
 χριστὸς ἔφη. 18. — εἰν. 19. — ἐπί.
 II. 610
 χρυσὲ πάτερ. II. 140
 χρυσά χαλκειῶν. II. 513
 χρυσεῖς γενεῆς. 572
 χρύσειον ἀντ' ἀρετῆς. II. 618
 χρύσεος ἀψαυτοῖο. 147. — ἦν
 γενεῇ. 92
 χρυσεῖς εἰρέσσασα. 151
 χρυσὸν ἀνὴρ. II. 19
 χρυσὸς μὲν. 598
 χρυσατὼν. II. 789
 χρύτρον τοι. 288
 χυλὸν ἔχεις. II. 396
 χῶρος οἰκιστήρα. II. 878. — τῆς
 ἑρῆς. 580
 χῶρος ἐγὼ θαναοῖς. II. 223. — ἐγὼ
 θεσμοῖσι. II. 232. — ἐγὼ τὸ
 πρῶν. II. 233
 χῶρος τις μερόπων. II. 217

ψαλμός. 120
 ψαῦς. 177
 ψευδέα. II. 507
 ψευδὲς ἑσπετρον. II. 594
 ψῆγμ' ἄπυρον. II. 107
 ψηφίσεις. II. 370
 ψηχεῖ. 372
 ψιττακός. II. 199
 ψύλλος. 425
 ψυλλῶ. 491
 ψυχαπάται. II. 474
 ψυχή διςθάκρυτα. II. 473. — μὲν
 περὶόσσα. 549. — μοι προλ. 90
 ψυχὴν αὐτός. 18. — μὲν γράψαι.
 II. 439
 ψυχῆς ἐν φλιθῶν. 19
 ψυχράν σευ. 425
 ψυχρὸν ὕδωρ. II. 878
 ὃ γὰρ καί. II. 367
 ὃ γαστήρ. II. 627

- ὁ γένος. II. 586. — δαίλαις. II. 153
 ὁ δούστην ὀλβίους. 502
 ὁ ἔλκεον. II. 326
 ὁ θέρμης. 568
 ὁ θηρῶν. II. 416. — ἵτε. II. 49.
 — καλοῦ. 555. — παντοῦ. II. 778
 ὁ λαοδαίμονιος. 438. — λίνε.
 II. 878
 ὁ λῶστε. II. 684. — μάκαρ ἀμ-
 βροσίης. 319. — ὦ ξυτὸν. 575
 ὁ μέγα. Vide ὁ μέγα. 319
 ὁ μέλας. II. 571. — μοι ἔγῳ. II.
 41. 628. — μέγας. 286. — μῦθοι.
 541
 ὁ νηπιοί. II. 573. — σῶξ. 130.
 — ξένῳ ἄγγελον. 379
 ὁ ξένῳ εἰ τὸ γε. 526. — ξένῳ
 εὐνδρον. II. 785
 ὁ ξείνη φεῖγε. 425
 ὁ ξίνα τί κλάλει. 474
 ὁ ξίν' ὀδύτα. 531. — ξίνα τόνδε. 315
 ὁ ξυρὸν. 205. — ξύλων. 578. — πύ-
 θες. 18. — παλάμη. 158
 ὁ πᾶν. II. 630. — πάντων. 27.
 — παρ' ἑμὸν. 459. — πηγάς. 578
 ὁ πλάκαρον. Vid. οὐ. — ποδύς.
 120. — πόλι. II. 51
 ὁ πόσει. II. 211. — προδόται.
 II. 478
 ὁ πυρὸς. 11. — σοβαρή. 107. 159
 ὁ σκούπῳ. II. 176. — σκουπῶν.
 555. — τάνδε. II. 109
 ὁ τῆς ἀπάσης. II. 420. — τῆς
 βραχίας. II. 305. — τῆς με-
 γιστής. II. 307
 ὁ τῆς ταχίστης. II. 399. — τλήμων.
 II. 413. — τὸν ἀγγιζαντον. II. 763
 ὁ φθίγμα. 478. — φίλοι. II. 134.
 202
 ὁ φίλος εἰ σοφός. II. 207. — χά-
 ριτες. II. 487. — χροῦς. 578.
 — χρυσοῦ. 596
 ὁ γίνομαι. II. 253
 ὁ γυνεὺς. II. 482
 ὁ ἐκαστον. II. 878
 ὁ ἐπὶ ἐμβαλάς. 374
 ὁδε λίνον. 494. — μέγας. 535.
 III. 413. — μερῶν. II. 250
 ὁδε ταλαιπαθῶν. 14
 ὁδεανὸς θυγατρῶν. II. 240
 οὐκ αἰς χάριτες. II. 289
 οὐκ αἰς ἐλάφοισιν. II. 108
 οὐκ ἀνδράς. II. 878
 οὐκ ἀπομον. II. 315
 οὐκ ὅθι πατρίων. 439. — ὅθι πρὶ
 γάμοις. 455
 οὐκ ὅθι ποτε. II. 748
 οὐκ αὖ τὸν. II. 651
 οὐκ αὖτε αἰγῶν. 505
 ὦ μοι ἔγῳ. II. 41
 οὐκ ἀποβόλιον. II. 360
 οὐκ ἀπολογησ' ἤξεν. 125
 οὐκ ἔγῳ. 120
 οὐκ αὖτε μιμνᾷζον. 160. — μερῶν.
 II. 414. — σοι προτιδῶ. II. 506.
 — τοῦ φθιμῶντος. 603
 οὐκ αὖτε αἰς χάριτες. II. 223
 οὐκ αὖτε καλλιγνώτος. 85
 ὦν ἦδε βίβλος. II. 205
 ὦν τῶν βαλάντων. II. 109
 ὦν τῶν θάπτων. III. 573
 οὐκ ἀνδρῶν βωδύτα. II. 475
 οὐκ ἀνδρῶν ἡρακλείδης. 329
 οὐκ αὖτε. 109
 ὦν αἰς. II. 460
 οὐκ αἰς. II. 698
 οὐκ αὖτε αἰς χαριτέα. II. 263
 οὐκ αἰς. II. 691
 ὦν ἀνδρῶν. II. 229
 ὦν ἔγῳ. II. 291
 οὐκ αἰς. II. 699
 ὦν αἰς. 562
 οὐκ αὖτε ἀνδρῶν. 248
 οὐκ αἰς. 483
 οὐκ αὖτε. II. 549
 ὦν ἀνδρῶν. 579. — ἔγῳ. II.
 497. — ἔγῳ. II. 521. — ἔγῳ.
 II. 232. 586
 ὦν βαρὺ τοῦτο. II. 699. — βρα-
 δύτης. 603
 ὦν δίνδρον. II. 217. — εἰδον. 156.
 — δρασί. 14
 ὦν πᾶν. II. 430. — οὐδὲν. II.
 140. — πάρος. II. 60
 ὦν πρέπει. II. 674. — σοφός. II.
 724. — τεθνηξόμενος. II. 289
 ὦν τὴν φανερῶν. 29
 ὦν μετ' 54
 ὦν αἰς. II. 571. — ἔγῳ.
 II. 620
 ὦν ἔγῳ ἀνδρῶν. 530
 ὦν μετ' ὦ μετῶν. 456

INDEX POETARUM.

(Numerus romanus indicat caput Anthologiae; arabicus numerum epigrammatum; *Pl.* epigrammata ex Anthol. Planudea; *App.* Appendicem Epigrammatum Tom. II. pag. 747—880.)

- Ablabius. IX. 762
 Aceratus. VII. 138
 Addaens. VI. 228. 258. VII. 51.
     238. 240. 305. 694. IX. 300.
     303. 544. X. 20
 Aemilianus. VII. 623. IX. 218.
     756
 Aeschines. VI. 330. App. 3
 Aeschylus. VII. 255. X. 110
 Aesopus. X. 123
 Agathias. I. 34—36. IV. 3. V. 216.
     218. 220. 222. 237. 261. 263.
     267. 269. 273. 276. 278. 280.
     282. 285. 287. 289. 292. 294.
     296. 297. 299. 302. VI. 32. 41.
     59. 72. 74. 76. 79. 80. 167. 172.
     VII. 204. 205. 220. 551. 552.
     567—569. 572. 574. 578. 589.
     592. 593. 596. 602. 612. 614.
     IX. 152—155. 204. 442. 482.
     619. 631. 641—644. 652. 662.
     665. 677. 766—769. X. 64.
     66. 68. 69. XI. 350. 352. 354.
     365. 372. 376. 379. 382. Plan.
     36. 41. 59. 80. 109. 244. 331.
     332. App. 1
 Agis. VI. 152
 Alcaeus. VI. 218. VII. 55. IX.
     588. XI. 12. XII. 29. 30. 64.
     Pl. 5. 7. 8. 196. 226
 Alcaeus Messenius. V. 10. VII. 1.
     5. 247. 412. 495. IX. 518. 519
 Alcaeus Mitylanaeus. VI. 187.
     VII. 429. 536
 Alexander. VI. 182. VII. 709.
     Plan. 172
 Alphaeus. VII. 237. IX. 90. 95.
     97. 100. 101. 104. 110. 526.
     XII. 18. Plan. 212
 Ammianus. IX. 573. XI. 97. 98.
     102. 146. 147. 150. 152. 156.
     157. 180. 181. 188. 209. 221.
     226—231. 413. Plan. 20
 Ammonius. IX. 827. XI. 13—16.
     201
 Anacreon. VI. 134—146. VII. 160.
     226. 263. IX. 715. 716. XI. 47.
     48. XIII. 4. App. 4
 Anastasius. XV. 28
 Andronicus. VII. 181
 Antagoras. IX. 147
 Antigonus. IX. 406
 Antimachus. IX. 321
 Antiochus. XI. 412. 422
 Antipater. V. 109. VI. 10. 109.
     111. 115. 118. 174. 208. 209.
     219. 223. 241. 249. 256. 276.
     287. 291. 335. VII. 15. 65. 75.
     136. 209. 210. 218. 232. 252.
     287. 288. 316. 367. 369. 390.
     398. 402. 427. 464. 498. 629.
     637. 639. 640. 692. 705. 711.
     713. 743. IX. 3. 25. 59. 72.
     76. 93. 96. 143. 149—151. 238.
     241. 266. 302. 305. 309. 323. 407.
     408. 417. 418. 420. 541. 550. 552.
     (553) 557. 567. 603. 728. 790.
     792. X. 25. XI. 23. 24. 31.
     37. 158. 219. 224. 415. XII. 97.
     Plan. 75. 131. 133. 175. 176.
     184. 197. 220. 290. 296. 305
 Antipater Sidonius. VI. 14. 15.
     46. 47. 93. 159. 160. 206. VII. 2.
     6. 8. 14. 23. 26. 27. 29. 30. 34.
     81. 146. 161. 164. 165. 172. 241.
     246. 303. 353. 423—426. 625.
     745. 748. IX. 66. 231. 720—725.
     X. 2. Plan. 167. 178. App. 6

- Antipater Thessalonicensis.** V. 3.
 30. 31. VI. 198. VII. 18. 39.
 168. 185. 216. 216. 286. 289.
 409. 413. 493. 530. 531. 666.
 IX. 10. 26. 77. 82. 92. 112. 186.
 215. 268. 269. 282. 421. 428.
 517. 752. XI. 20. 327. 143.
Antiphanes. VI. 88. IX. 84. 245.
 256. 258. 409. X. 100. XI. 168.
 322. 348.
Antiphrasus. V. 307. 308. VI. 95.
 97. 199. 250. 252. 257. VII.
 141. 175. 176. 375. 379. 399.
 622. 630. 634. 635. 611. IX.
 14. 29. 32. 53. 46. 71. 73. 86.
 156. 178. 192. 222. 242. 263.
 277. 294. 298. 306. 310. 404.
 413. 415. 546. 549. 551. X.
 17. XI. 66. Plan. 136. 147.
 353. 354.
Antistius. VI. 237. VII. 366. XI.
 40. Plan. 245.
Antonius Arcivus. IX. 103.
Antonius Thallus. VII. 188.
Anyte. VI. 123. 153. 312. VII.
 100. 202. 208. 215. 486. 492.
 538. 646. 649. 721. IX. 144.
 513. 514. 745. Plan. 228. 251.
 291. App. 6.
Apollinarius. XI. 399. 421.
Apollonides. VI. 105. 238. 239.
 VII. 180. 233. 378. 549. 631.
 642. 693. 702. 742. IX. 218.
 243. 244. 257. 264. 265. 271.
 280. 281. 287. 296. 408. 422.
 791. X. 19. XI. 25. Plan. 49.
 50. 235. 259.
Apollonius. IX. 275.
Arabius. IX. 667. 762. Plan. 39.
 144. 148. 149. 225. 314.
Aratus. XI. 457. XII. 129.
Arcesilaus. App. 10. 11.
Archelaus. Plan. 120. App. 12—14.
Archias. V. 58. 59. 68. VI. 16.
 39. 179—181. 190. 207. VII. 68.
 140. 147. 165. 191. 213. 214.
 278. 646. IX. 19. 27. 64. 91.
 111. 339. 343. 750. X. 7. 8. 10.
 Plan. 94. 154. 179.
Archilochus. VI. 133. VII. 441.
Archimedes. VII. 50. App. 15.
Arethas. XV. 31—34.
Marc. Argentarius. V. 16. 32. 63.
 89. 102. 104. 105. 110. 113. 116.
 218. 127. 128. VI. 20. 246.
 248. 333. VII. 364. 374. 384.
 393. 403. IX. 87. 161. 221. 229.
 246. 270. 286. 354. 732. X. 4.
 18. XI. 26. 28. 320. Plan. 241.
Aristo. VI. 303. 306. VII. 457.
Aristocles. App. 7.
Aristodica. VII. 189. 473.
Aristoteles. App. 8. 9.
Artemidorus. IX. 205.
Artemo. XII. 55. 124.
Aclepiades. V. 7. 64. 85. 145. 150.
 153. 158. 161. 162. 164. 167.
 169. 181. 185. 189. 190. 202.
 265. 207. 209. 210. 308. VII. 11.
 145. 217. 284. 500. IX. 63. 64.
 752. XII. 36. 46. 50. 77. 103.
 135. 153. 161—163. 166. XIII. 23.
 Plan. 68. 120.
Aclepiodotus. App. 16.
Asinius Quadratus. VII. 312.
Asyndamas. App. 17.
Athenaeus. App. 2.
Antomedon. V. 129. VII. 531.
 X. 23. XI. 29. 46. 50. 319.
 324—326. 346. 361. XII. 34.
Bacchylides. VI. 53. 313. XIII. 28.
Ioana Barbucallus. VI. 55. IX.
 4:5—427. 629. Plan. 38. 218.
 219. 327.
Lellius Bassus. V. 125. VII. 245.
 372. 586. 391. IX. 50. 55. 236.
 279. 289. X. 101. XI. 72.
Besantius. IX. 118.
Bianor. VII. 49. 337. 388. 596.
 644. 671. IX. 223. 227. 259.
 272. 273. 278. 295. 308. 423.
 548. X. 22. 101. XI. 248. 364.
 Plan. 276.
Boethius. IX. 248.
Callias. XI. 232.
Callicter & Cillactor. V. 29. X. 2.
 XI. 5. 6. 118. 333.
Callimachus. V. 6. 23. 146. VI.
 121. 146—150. 301. 310. 321. 346.
 347. 351. VII. 80. 170. 271. 272.
 277. 317—319. 415. 447. 451. 453.
 454. 458—460. 471. 517—525.
 725. 728. IX. 336. 507. 565.
 566. XI. 362. XII. 43. 51. 71.
 73. 102. 118. 134. 139. 148—150.
 230. XIII. 7. 9. 10. 24. 25.
 App. 45. 46.
Capito. V. 67.

- Carphylides. VII. 260. IX. 52
 Cerealis. XI. 129. 144
 Chaeremon. VII. 469. 720. 721
 Choerilus. App. 97
 Christodorus. II. 1. VII. 697. 698
 Cillactor. V. Callicter.
 Claudianus. I. 19. 20. 86. IX. 139.
 140. 755. 754
 Cleobulus. VII. 153
 Cometas. V. 265. IX. 586. 597.
 XV. 36—38. 40
 Constantinus Rhodius. XV. 15—17
 Constantinus Siculus. XV. 13
 Cornelius. Vid. Longinus.
 Cosmas Monachus. Plan. 114
 Crates Thebanus. VII. 326. IX.
 497. X. 104. App. 47
 Crates Grammaticus. XI. 218
 Crinagoras. V. 108. 119. VI. 100.
 161. 227. 229. 232. 242. 244.
 245. 253. 261. 345. 350. VII.
 371. 376. 380. 401. 628. 633. 636.
 638. 643. 645. 741. 744. IX. 81.
 224. 254. 255. 259. 276. 283.
 284. 291. 419. 429. 430. 439.
 513. 516. 542. 545. 555. 559. 560.
 562. XI. 42. Plan. 40. 61. 199. 273
 Cyllenius. IX. 4. 33
 Cyrillus. IX. 369
 Cyrus. VII. 557. IX. 136. 623.
 808. Seg. XV. 9
 Damagetas. VI. 277. VII. 9. 231.
 355. 432. 438. 497. 540. 541.
 735. Plan. 1. 95
 Damascius. VII. 553
 Damocharis. VI. 63. VII. 206.
 IX. 635
 Danostratus. IX. 328
 Daphitas. App. 18
 Demetrius. IX. 730
 Demiurgus. VII. 52
 Democharis. Plan. 310
 Democritus. Plan. 180
 Demodocus. XI. 235—238
 Diocles Carystius. VII. 393
 Iulius Diocles. VI. 186. IX. 109.
 XII. 35
 Diodorus V. 122. VI. 243. 348.
 VII. 38. 40. 74. 370. 624. 627.
 632. 700. 701. IX. 60. 405.
 568. 776
 Diodorus Zonas. VI. 22. 98. 106.
 VII. 365. 404. IX. 226. 312.
 556. XI. 43
 Diodorus Sardinus. IX. 219
 Diodorus Tarsensis. VII. 235
 Diogenes Episcopus. VII. 615
 Diogenes Laertius. VII. 57. 85. 87.
 88. 91. 92. 95—98. 101. 102.
 104—116. 118. 121—127. 129.
 130. 133. 620. 706
 Dionysius. V. 81. VI. 3. VII. 78.
 461. 553. 716. X. 38. XI. 182.
 XII. 108
 Diophanes. V. 309
 Diophantus. App. 19
 Dioscorides. V. 52—56. 138. 193.
 226. VI. 220. 290. VII. 31. 37.
 76. 162. 166. 178. 229. 351. 407.
 410. 411. 430. 456. 484. 485.
 707. 708. IX. 340. 734. XI. 195.
 363. XII. 14. 37. 42. 169—171
 Diotimus. V. 106. VI. 267. 358.
 VII. 173. 227. 261. 420. 475.
 733. IX. 391. Plan. 158
 Diphilus. XI. 459
 Dorieus. App. 20
 Dosladas. XV. 25. 26
 Duris. IX. 424
 Empedocles. IX. 569. App. 21
 Epigonus. IX. 261
 Eratosthenes Cyren. IX. 444
 Eratosthenes Scholast. V. 242. 277.
 77. 78. App. 25
 Erinus. VI. 552. VII. 710. 712
 Erycius. VI. 96. 234. 255. VII.
 36. 174. 230. 368. 377. 397. IX.
 233. 237. 558. 824. Plan. 242
 Etruscus. VII. 381
 Euclides. App. 26
 Evenus. IX. 62. 75. 122. 251. 602.
 717. 718. XI. 49. XII. 172.
 Plan. 165. 166. App. 22—24
 Eugenius. Plan. 308
 Eunomianus. IX. 193
 Euodus. Plan. 116. 155
 Euphoriion. VI. 279. VII. 651
 Eupithius. IX. 206
 Enripides. X. 107. App. 27
 Eutolmius. VI. 86. VII. 608. 611.
 IX. 587
 Flaccus. XII. 12
 Statilius Flaccus. V. 5. VI. 196.
 VII. 290. 542. 650. IX. 44. 98.
 117. XII. 25—27. Plan. 211
 Tullius Flaccus. IX. 37
 Fronto. XII. 174. 233

- Gabriel. Plan. 208
 Cn. Lentulus Gaetulicus. V. 17. VI. 154. 190. 331. VII. 71. 244. 245. 275. 354. XI. 409
 Aelius Gallus. V. 49. Plan. 89
 Gauradas. Plan. 152
 Tullius Geminus. VI. 260. VII. 73. IX. 288. 414. 707. 740. Plan. 30. 103. 205
 Germanicus. IX. 17. 18. 387
 Glaucus. VII. 285. IX. 341. 774. 775. XII. 44. Plan. 111
 Glyco. X. 122
 Gregorius Naziansenus. VIII. 1. 2. 3—254
 Hadrianus. VI. 332. VII. 674. IX. 137. 347. 402
 Hecataeus Thasius. VII. 167
 Hedyllus. V. 161. 199. VI. 292. XI. 123. 414. App. 28—34
 Hegemon. VII. 436
 Hegesippus. VI. 124. 178. 266. VII. 276. 320. 445. 545. XIII. 12
 Heliodorus. IX. 485. 490
 Helladius. XI. 423
 Heraclitus. VII. 465
 Heraclides. VII. 281. 392
 Hermes. Append. 40
 Hermocreon. IX. 327. Plan. 11
 Hermodorus. Plan. 170
 Herodicus. App. 35
 Hippo. App. 44
 Homerus. VII. 153
 Ignatius. I. 109. XV. 29—31. 39
 Ion. VII. 43
 Ioannes. VII. 555. IX. 628
 Ioannes. vid. Barbucallus.
 Irenaeus. V. 249. 251. 253
 Isidorus Aegaeus. VII. 156. 280. 293. 532. IX. 94
 Isidorus Scholasticus. VI. 58. IX. 11
 Iuba. App. 41
 Iulianus Imperat. IX. 365. 568. App. 42
 Iulianus Aegypt. V. 298. VI. 12. 18. 19. 20. 25. 26. 28. 29. 67. 68. VII. 32. 33. 58. 59. 69. 70. 561. 562. 565. 576. 577. 580—582. 584. 585—587. 590. 591. 594. 595. 597—601. 603. 605. IX. 508. 443—447. 652. 654. 661. 738. 739. 763. 771. 793—798. Plan. 87. 88. 107. 108. 115. 130. 139. 157. 173. 181. 203. 325. 388. App. 43
 Iulianus Antecessor. IX. 481. XI. 367—369
 Iulius. Vid. Diocles.
 Tullius Laurea. VII. 17. 294. XII. 24
 Laoc. VI. 203
 Leo Philosophus. IX. 200—203. 214. 361. 578. 579. XV. 12
 Leonidas. V. 188. 206. VI. 4. 13. 35. 110. 120. 129. 151. 200. 221. 226. 262. 263. 281. 286. 288. 289. 295. 296. 298. 300. 302. 303. 309. 334. 355. VII. 13. 19. 35. 67. 163. 173. 190. 264. 266. 273. 283. 316. 408. 455. 463. 466. 472. 478. 480. 503. 504. 506. 662. 663. (664) 665. 668. 675. 731. 740. IX. 12. 318. 563. 719. 744. X. 1. XI. 9. 187. 199. 200. 215. Plan. 171. 190. 206. 230. 236. 261. 307
 Leonidas Tarentinus. VI. 44. 154. 183. 202. 204. 205. 211. VII. 198. 295. 422. 440. 448. 452. 648. 652. 654—658. 660. 661. 719. 736. IX. 24. 25. 78—80. 99. 106. 107. 179. 316. 320. 322. 326. 329. 335. 337. XI. 70. Plan. 182. 306. App. 48
 Leonidas Alexandrinus. VI. 321. 322—329. VII. 547—550. IX. 42. 344—356. XII. 20
 Lentulus. Vid. Gaetulicus.
 Leontius. V. 295. VII. 149. 571. 573. 575. 579. IX. 614. 624. 630. 650. 681. Plan. 32. 33. 37. 245. 272. 283—288
 Libanius. VII. 747
 Lollius. Vid. Bassus.
 Cornelius Longinus. VI. 191. Plan. 117
 Lucianus. VI. 17. 164. VII. 308. IX. 120. 367. X. 26—31. 35—37. 41. 42. XI. 212. 274. 336. 397. 400—405. 408. 410. 427—436. Plan. 154. 163. 164. 238. App. 49
 Lucilius. V. 68. VI. 166. IX. 55. 572. X. 122. XI. 10. 11. 68. 69. 75—81. 83—85. 87—95. 99—101. 103—107. 131—143. 148. 153. 154. 155. 159—161. 163—165.

- 171—179. 183—185. 189—192.
194. 196. 197. 205—208. 210.
211. 214—217. 233. 234. 239.
240. 245—247. 249. 253. 254.
256—259. 264—266. 276—279.
294. 295. 308—315. 388—393
- Macedonius. V. 223—225. 227.
229. 231. 233. 235. 238. 240.
243. 245. 247. 271. VI. 30. 40.
56. 69. 70. 73. 83. 175. 176.
VII. 566. IX. 275. 625. 645.
648. 649. X. 67. 70. 71. XI.
27. 39. 53. 59. 61. 63. 366. 370.
374. 375. 380. Plan. 51
- Qu. Maecius (Maecius). V. 114.
117. 150. 133. VI. 33. 89. 233.
IX. 249. 403. 411. Plan. 198
- Magnus. Plan. 270
- Marcellus. App. 50. 51
- Marcus. Vid. Argentarius.
- Marcus Junior. IX. 38
- Marianus. IX. 626. 627. 657. 668.
669. Plan. 201
- Marinus. IX. 196. 197
- Meleager. IV. 1. V. 8. 57. 95.
136. 137. 139—141. 145. 144.
147—149. 152. 153. 154—157.
160. 163. 165. 166. 171—180.
182. 184. 187. 190—192. 195.
196—198. 204. 208. 212. 214.
215. VI. 162. 163. VII. 13.
79. 182. 195. 196. 207. 352.
417—419. 421. 428. 461. 468.
470. 476. 535. IX. 16. 331.
363. XII. 19^a. 23. 33. 41. 47.
48. 49. 52—54. 56. 57. 50. 60.
63. 65. 68. 70. 72. 74. 76. 78.
80—86. 92. 94. 95. 101. 106.
109. 110. 113. 114. 117. 119.
122. 125—128. 132. 133. 137.
141. 144. 147. 154. 157—159.
164. 167. 256. 257. Plan. 134.
213
- Menander Comicus. VII. 72. XI.
438
- Menander Proctitor. I. 101
- Menecrates. IX. 54. 55. 390
- Metrodorus. IX. 360. 712. XIV.
116—146
- Mesomedes XIV. 63. Plan. 325
- Michael. I. 122. Plan. 316. App.
57. (vid. Psellus.)
- Mimnermus. IX. 50
- Mnasalcas. VI. 9. 110. 125. 128.
264. 268. VII. 54. 171. 192.
194. 212. 242. 488. 491. IX.
70. 324. 333. XII. 138. App. 52
- Moero. VI. 119
- Moschus. IX. 440. Plan. 200
- Mucius Scaevola. IX. 217
- Munatius. IX. 103
- Musicius. IX. 59
- Myrinus. VI. 108. 254. VII. 703.
XI. 67
- Myro. (Vid. Moero.) VI. 189
- Nestor. IX. 129. 364. 537
- Nicaenetus. VI. 225. VII. 502.
XIII. 29. Plan. 191. App. 54
- Nicander. VII. 435. 526. XI. 7
- Nicarchus. V. 38—40. VI. 31.
285. VII. 159. 166. IX. 330.
576. X. 1. XI. 17. 18. 71. 75.
74. 82. 96. 102. 110—116. 118—
122. 124. 162. 169. 170. 186.
241—243. 251. 252. 328—332.
395. 406. 407. 415
- Nicias. VI. 122. 127. 270. VII. 200.
IX. 315. 564. XI. 398. Plan.
188. 189
- Nicodemus. VI. 314—320. IX. 53
- Nicomachus. VII. 299
- Nicomedes. App. 55. 56
- Nilus. I. 33. Plan. 247
- Nossis. V. 170. VI. 132. 265. 273.
275. 353. 354. VII. 414. 718.
IX. 532. 604. 605
- Numenius. XII. 28
- Oenomaus. IX. 749
- Onestes. V. 20. VII. 66. 274. IX.
216. 225. 230. 250. 292. XI.
32. 45
- Palladas. V. 71. 257. VI. 60. 61.
85. VII. 607. 610. 681—683.
IX. 5. 6. 119. 134. 165—176.
180—183. 377—379. 393—395.
397. 399—401. 441. 484. 486.
487. 489. 502. 503. 508. 528.
773. X. 34. 44—63. 65. 72. 73.
75. 77—99. X. 54. 55. 62. XI.
204. 255. 263. 280. 281. 283—293.
299—304. 306. 307. 317. 323.
340. 341. 349. 351. 353. 355.
357. 371. 573. 377. 378. 381.
383—387. XV. 20. Plan. 207.
282. 317. App. 1
- Pamphilus. VII. 201. IX. 57

- Pancratea.** VI. 117. 356. VII. 653
Panteleus. App. 58
Parmenio. V. 35. 34. VII. 185.
 184. 259. IX. 27. 43. 69. 113.
 114. 304. 342. XI. 2. 65. Plan.
 216. 222
Parmeno. XIII. 18
Parrhasius. App. 59—61
Paulus Silentiarius. V. 217. 219.
 221. 216. 228. 230. 252. 254.
 259. 241. 244. 246. 248. 250.
 252. 251—256. 258—260. 262.
 264. 296. 298. 270. 272. 274.
 275. 279. 281. 283. 286. 288.
 290. 291. 293. 300. 301. VI. 54.
 57. 64—66. 71. 75. 81. 82. 84.
 168. VII. 4. 507. 560. 563. 584.
 604. 606. 609. IX. 306. 443.
 620. 651. 654. 663. 664. 764.
 765. 770. 782. X. 15. 60. 72.
 76. Plan. 57. 77. 118. 277. 278
Peritus. Plan. 236
Persea. VI. 112. 272. 274. VII.
 445. 487. 501. 559. 730. IX. 334
Phaedimus. VI. 271. VII. 739.
 XII. 2. 22
Phaiaecus. VI. 165. 193. VII. 650.
 XIII. 5. 27. App. 95
Phaenusa. VII. 197. 437
Phanias. VI. 204. 295. 297. 299.
 304. 307. VII. 557. XII. 51
Philemon. V. 4. IX. 450
Philetas. VI. 210. 481
Philidas. App. 94
Philippus Rex. App. 95
Philippus Thessalonic. IV. 2. VI.
 5. 36. 58. 62. 90. 92. 94. 99.
 101—104. 114. 203. 276. 210.
 247. 251. 259. VII. 186. 187.
 231. 237. 362. 382. 383. 385.
 394. 405. 554. 692. IX. 11. 22.
 56. 83. 85. 88. 89. 252. 240.
 247. 253—255. 262. 264. 267.
 285. 290. 293. 299. 307. 311.
 416. 458. 543. 561. 575. 708.
 709. 742. 777. 778. XI. 34—36.
 173. 321. 347. XIII. 1. Plan.
 25. 52. 81. 93. 104. 137. 141.
 193. 215. 240
Philiscus. XI. 441. App. 96
Philo. XI. 219
Philodemus. V. 13. 24. 25. 46.
 107. 112. 115. 120. 121. 123.
 124. 126. 131. 152. 506. 508.
 VI. 246. 349. VII. 222. IX.

412. 570. X. 21. 103. XI. 30.
 41. 44. 518. XII. 157. Plan. 254
Philostratus. Plan. 110
Philoxenus. IX. 319
Phocas Diacomus. IX. 772
Phocylides. X. 117
Photius. IX. 205
Pindarus. App. 62
Pisytus. VII. 16
Pisander. VII. 304
Piso. XI. 224
Pittacus. XI. 440
Plato. V. 78—80. VI. 1. 43. VII.
 35. 99. 100. 256. 259. 265. 268.
 269. 669. 670. IX. 3. 13. 45.
 51. 506. 747. 825. PL. 13. 160.
 161. 210. 248. App. 63
Plato Comicus. IX. 359
Plato Junior. IX. 748
Polemo. V. 68. IX. 746. XI. 38
Pollianus. XI. 127. 128. 150. 167.
 Plan. 150
Julius Polyaenus. IX. 1. 7—9
Polystратus. VII. 297. XII. 91
Pompejus. VII. 219. IX. 28
Posidippus. V. 151. 183. 186. 194.
 202. 209. 211. 215. VII. 170.
 IX. 559. XII. 45. 77. 93. 120.
 151. 168. Plan. 68. 118. 275.
 App. 64—68
Proclus. App. 69
Ptolemaeus. VII. 314. IX. 577.
 App. 70
Pythagoras. VII. 746
Pytheas. App. 71
Quintus. VI. 250. (V. Maecina.)
Rharrus. X. 121
Rhianus. VI. 34. 173. 278. VII.
 315. XII. 38. 58. 93. 121. 142.
 146. App. 72
Rufinus. V. 9. 12. 14. 15. 18. 19.
 21. 22. 27. 28. 55—57. 41—44.
 47. 48. 60—62. 66. 69—77. 87.
 88. 92—94. 97. 103. 284
Sabiana. VI. 158. IX. 410
Samius. VI. 116
Sappho. VI. 269. VII. 489
Satyrus Thyllus. VI. 11. 170.
 VII. 233. 505. X. 5
Satyrus. IX. 6. 11. 13. Plan. 153.
 195
Scythimus. XII. 22. 252

- Secundus. IX. 36, 260. 391. Plan.
214
Serapio. VII. 400
Simmas. VI. 113. VII. 21. 22.
24. 25. 193. 203. 647
Simonides. V. 159. VI. 2. 50. 52.
197. 212—217. VI. 20. 60. 77.
177. 248—251. 253. 254. 258.
270. 296. 300—302. 344. 345.
347. 348. 431. 434. 442. 443.
496. 507—516. 617. 677. 700.
757. 758. X. 105. XIII. 14. 19.
20. 26. 28. 30. Plan. 2. 3. 23.
24. 26. 60. 82. 204. 232. App.
73—89
Socrates. XIV. 1
Solon.
Sophocles. App. 90
Sophron Patricius. IX. 787
Sophronius. I. 90. 123. VII. 679.
680
Speusippus. Plan. 31
Stephanus Grammaticus. IV. 385
Strato. XI. 19. 21. 22. 117. 225.
XII. 1—11. 13. 15. 16. 21.
175—229. 231. 234—255. 258.
Plan. 213
Sylla. App. 91
Synesius. Pl. 76. 79. 267. App. 92
Thallus. VI. 91. 235. VII. 373.
IX. 220
Theaetetus. VI. 27. 357. VII. 44.
499. 727. IX. 659. X. 16.
Plan. 221. 233. App. 36. 37
Theo. IX. 491. App. 39. 40
Theocritus Chius. App. 38
Theocritus Syracus. VI. 336—340.
VII. 262. 658. 659. IX. 338.
452—437. 598—600. XIII. 3.
XV. 21
Theodoretus. Plan. 34
Theodoridas. VI. 155—157. 222.
224. VII. 282. 406. 439. 479.
527—529. 722. 732. 739. 743.
XIII. 8. 21. Plan. 132
Theodorus. VI. 282. VII. 556.
XI. 198
Theognis. Plan. 10
Theon. IX. 41
Theophanes. XV. 14. 35
Theosebia. VII. 559
Thomas Patricius. Plan. 579
Thomas Scholast. Plan. 315
Thucydides. VII. 45
Thyllus. Vid. Satyrus.
Thymocles. XII. 32
Tiberius. IX. 2. 370
Timocreon. XIII. 31
Timon. XI. 296
Trajanus. XI. 418
Troilus. Plan. 55
Tryphon. IX. 488
Tullius. Vid. Laurea.
——. Vid. Flaccus.
Tymnes. VI. 151. VII. 199. 211.
433. 477. 729. Plan. 237
Xenocrates. Plan. 186
Xenocritus. VII. 291
Xenophanes. VII. 120
Zelotus. IX. 30
Zenobius. IX. 711
Zenodotus VII. 315. Plan. 14
Zenodotus Stoicus.
Zonas. Vid. Diodorus.
Zosimus. VI. 15. 183. 184. 185.
IX. 40

INDEX SCRIPTORUM, qui in Notis illustrantur et corriguntur.

- Achilles Tatius. 63. 90. 101. 251.
275. 277. 352. s. 669. 680. s.
682. 687. 726. 762. 838. 845
- Aelianus. 11. 31. 36. 40. 57. 62.
80. 119. 149. s. 165. 175. 193.
241. 261. 275. 292. 321. 326.
327. 433. 453. 459. 460. 514.
523. 526. 547. 566. s. 569. 590.
641. 653. 656. 674. 685. 692.
696. 726. 732. 897
- Aeschylus. 46. 108. 176. 334. 581
- Aesopi fabulae. 361. 705
- Alcibiades in Schol. Platon. 667
- Alciphron. 57. 59. 109. 220. 367.
490. 583. 595. 676. 677. 686.
704. 750
- Anonymus de Arte Mnemonica.
395
- Antimachus. 207. 455. 514. 515.
(*ἐπιτομὴ τοῦ δειναέρου* nunc
emendavit etiam Spohnius in
docta commentatione de extrema
Odysseae parte p. 208.)
- Apollinarius Metaphrasia Psalmo-
rum. 43. 222
- Apollodorus. 33. 34. 37. 171. 364.
558. 572. 655. 747. 854. 918
- Apollonius Rhodius. 10. 71. 105.
108. 165. 211. 281. 505. 573.
407. 570. s. 641
- Aratus. 73. 150. 172. 281. 284.
734
- Archestratus. 542
- Archilochus. 762
- Arrianus. 402. 582
- Artemidorus. 143. 173. 465. 563.
863
- Babrii Fabulae. 32. 149. 264. s. 722
- Basilii Sermo ap. Bandin. 55
- Bion. 200. 881
- Callimachus. 166. 172. 525
- Clémens Alexandrinus. 532. 715
- Coluthus. 394
- Comicus ap. Plutarchum. 51
- Cratinus ap. Schol. Aristoph. 666
- Demósthènes Bithynus. 548
- Dio Chrysostomus. 143. 236. 384.
459. 489. 656. 709. 808
- Dionysius Halicarnassensis. 297.
773
- Empedocles. 285. 744
- Eunius. 141
- Ἰννα γροῦα*. ap. Bandin. 528
- Epigramma Homericum. 742
- Epistolae Socraticae. 705
- Eudociae Martyrium S. Cypriani.
217. 478. s. 491. 583. 592. 612.
893
- Eustathii Amor. Ism. 720
- Gabrias. 148. 556
- Georgius Pisidas. 479. s.
- Gregorius Nazianzenus. 57. 89. 129.
146. 163. 166. not. 168. 211.
233. 245. 459. 480. 541. 628.
649. 728. 754

Hermias. 275. 421. 761
Hermippus ap. Athenaeum. 577
Herodes ap. Stobaeum. 169
Hesiodus. 11
Hesychius. 144. 344. 773

Inscriptio in Mimam. 250. not.
Aliae Inscriptiones. 52. 300.
(ubi transponenda verba, *λήματα
μαρτύριον*) 462. 922
Ioannes Lydus. 321. 324. 395. 486.
503. 528. 611. 615. 875. 913. 949
Ioannes Oeconomus. 89

Lesbonax. 22. 43. 335
Lexicon in Anecdotis Bekkeri. 200
Libanius. 13. 14. 23. 28. 29. 33.
38. 40. 42. 46. 47. 54. 55. 58.
61. 62. 66. 67. 68. 73. 76. 78.
81. 83. 84. 88. 90. 95. 101. 105.
108. 109. 110. 116. 122. 125.
151. 164. 198. 201. 206. 211.
215. 217. 233. 235. 239. 241.
250. 254. 257. 258. 260. 268.
273. 276. 277. 284. 292. 305.
313. 325. 327. s. 354. 355. 356.
370. 382. 398. 399. 401. 471.
479. 489. 490. 492. 495. 508.
526. 538. 540. 543. 544. 550.
558. 560. 562. 565. 565. 595.
598. 599. 605. 610. 645. 649.
651. 656. 662. 666. 667. 668.
669. 674. 680. 681. 685. 686.
693. 696. 701. 708. 709. 711.
723. 724. 730. 732. 734. 735.
741. 750. 763. 792. 804. 847.
848. 849. 850. 853. 854. 864.
896

Lucianus. 23. 26. 41. 51. 54. 58.
59. 62. 63. 66. 67. 73. 76. 86.
89. 103. 105. 109. 122. 159. s.
193. s. 217. s. 229. 238. 296.
315. 318. 364. 463. 479. 501.
528. 552. 565. 638. 630. 662.
675. 705. 723. 748. 766. 775

Manetho. 13. 114. 480. 671
Marcellini Vita Thucydidis. 922
Marcellus Sidet. 131. 233
Maximus. 37. 74. 154. 183. 254.
352. 383. 549. 553. 585. 598.
608. 611. 647. 766. 903
Moschus. 67. 200. 228. 376

Naumachius. 268

Nicephori Callisti Serm. ap. Bandin. 21
Nonnus. 317. 870

Oppianus. 26. 51. 76. 100. 105.
110. 203. 205. 217. 228. 467.
520. 540. 543. 546. 578. 624.
647. 656. 719. 727. 747. 825
Oraculum ap. Ioann. Lydum.
125. 615. ap. Plutarchum. 178.
ap. Stephan. Bys. 280
Oracula Sibyllina. 26. 36. 211.
216. 241. 244. 318. 377. 453.
491. 622. 635. 893
Orpheus. 61. 76. 88. 172. s. 267.
460. 642. 744. 902

Panyasis ap. Athenaeum. 667.
669. s.

Paraphrasis Psalterii ap. Bandin.
12

Pauli Silent. Ecphrasis. 159
Pherecrates ap. Plutarchum. 949
Philostratus. 46. 226. 285. 327.
508. 508. 555. 557. 641. 657.
714. 738. 765. 766. 768. 772.
795. 836. 861. s. 875. 909.
938

Pindarus. 494

Pisidae Oratio. 9

Plato. 800

Plutarchus. 45. 70. 91. 128. 202.
217. 368. 681. 726. 758. 852

Poëma de Resurrect. Christi. 21

Poëta in Schol. Platon. 711

Proclus de Pulcritudine. 603

Procopius. 542

Quintus Smyrnaeus. 195. (rectius
h. l. Spitznerus de Versu gr.
her. p. 224. emendavit, *φρσσις
ἐλδεραι*.) 200. 246. 327. 347

Scholias Apollonii Rhodii. 57.
128

— Aristophanis. 122

— Homeri. 525

— Pindari. 41

— Platonis. 937

— Theocriti. 309. (ubi *Ἰταλ-
λοῦ* rectius scribes quam *Ἰταλ-
λαῦ*.)

Sextus Empiricus. 821

Simylus ap. Plutarchum. 37

Sophocles. 848

Stobaeus. 382

Suidas. 46. 577.

Themistius. 33. 165. s. 188. 194.

224. 227. 236. s. 284. 313.

361. 388. 451. 465. 471. 486.

492. 497. 531. 615. 616. 618.

645. 657. 665. 715. 727. s.

765

Theodorus Prodromus. 321. 373.

460. 610. 801. 861

Theodosii Expeditio Cret. 11. 32.

61. 509. s. 515

Theognis. 557

Theophylactus. 58. s. 507. 552.

782

Tzetza. 273. 337. 523. 533. 641.

844. 796

Xenophon. 202. 249. 272

Xenophanes ap. Athenaeum. 918

INDEX IN NOTAS CRITICAS.

(A. significat *Addenda*, Praefationi subjecta, P. *Paulsenii Supplementa* ad calceum Operis.)

- ā productum in vocativis *πλάστα*, *τεχνίτα*. 852
 ā fominini adjectivorum corruptum. 56
 ā et *ei* conf. 817
 ā et *ex* conf. 25. s.
 ā et *eu* conf. 44. 160. 324. 476. s.
 ā et *ou* conf. 151
 Ἀγαθίας. de quantitate syllabarum in hoc nomine. 141. ἀγαθῆϊος. Ibid.
 ἀγάλλεσθαι cum accusativo. 307
 ἄγαν cum superlativo. 102. (*Theophyl. Simoc. Epist. 33. τὸ ἴλαν ἐμπειρώτατον ἄγαμαι.*) posteriorem producit. 681
 ἄγανός et ἄγνός conf. 481. 617
 Ἀγανὴ et ἀγανή. 809
 ἄγς cum verbo pluralis numeri. 37
 ἀγείρειν et ἀσιεῖν. conf. 26. (*Ap. Quint. Sm. II. 580. σὺ μ' ἀναγειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι. vere ἀναγειρόμενοι correxit Chr. Ernest. Glasewald, disciplinae Spitznerianae alumnus. Cf. XIII. 529. In Orphei Argon. 116. ἀλλ' ὅτε δὴ μ' ἐνόησαν ἀταρπύτων ἐξανύοντα, Ἀσπασίως ἤγεσθιν. vulgatam tueri conatur doctissimus Huschke in Commentat. de Orph. p. 17. Malim tamen scribi: ἀσπασίως ἤγεσθιν i. e. μετεωρίσθησαν.*)
 ἀγέλαιη et ἀγέλη. 199
 ἀγέλη et ἀναγκη conf. 651
 ἀγῆ. 396
 ἀγήραντος, ἀγήρατος, ἀκήρατος conf. 216
 ἄγκειμα et ἔγκειμαι conf. 921
 ἀγλαΐζειν, *agnare*. 209. ἀγλαΐζεσθαι et ἀλεγιζεσθαι conf. 55
 ἀγνίζειν. 815
 ἄγνός et ἄγανός conf. 481. 617
 ἄγνως, ἀπλῶς, ἄλλως conf. 339
 ἄγρανλος. 332
 ἄγρην et ἄρην conf. 516
 ἀγρείος. 253. et ἀχρείος conf. 848
 ἀγρευτής. 185
 ἀγριέλαιος paganismi symbolum. 417. s.
 ἄγριος. ἄγρια et ἀχρεῖα conf. 765. (Cf. Valcken. ad Theocrit. Eid. XXV. 72.)
 ἀγριοσύνη et ἀχρημοσύνη. 134
 ἄγχι et ἀντὶ conf. 669
 ἀγχιτοκος. 337
 ἄγχου et ἀγγού. 557
 ἄγω δῆσας. 756. ἄγειν et ἀγνεῖν, *dedicare*. 138. ἄξω et ἔξω conf. 38
 Ἀδάμ. nomen mysticum. 21
 ἀδάματος pro ἀδάματος. 881
 ἀδάπταις. vox nihili. 345
 ἄδε pro ὡδε. 327
 ἄδης, *sepulcrum* 15. ἄδης νεκρός. 21. mortuos evomit. Ib. (*Cyrrill. Catena in Ioh. cap. 1. pag. 47. καταπύων γὰρ ὁ θάνατος τὸν ὑπὲρ πάντων ἄμυνον, πάντας ἐξήμεσεν ἐν αὐτῷ τε καὶ σὺν αὐτῷ.*)
 ἀδινόν κοιμᾶσθαι. A. LIV.

ἀκρέμων et ἔργος de malo. 860.
ἀκρέμων et ἀκρεμών. 451. 465.
511. 596

ἀκροτος et ἀκρωντος conf. 596
ἀκροτος et ἀκρος. 178

ἀκρονυχελ pro ἀκρωνυχελ. 760.
(Fuse de illa forma disputavit
Graefius in Observationibus cri-
ticis in Meleagrum et univer-
sam Anthologiam graecam. p.
41. sqq. cujus primae plagulae
in manibus mihi sunt, a cl. edi-
tore mecum communicatae.)

ἄκρον et οἰκτρον conf. A. LXIX.
ἀκρώνυξ. 749

ἄκτῃ. 61

ἄκτινα et ἑκτίτην conf. 752

ἄκτιτης Apollo. A. XLIV.

ἄκμος et ἀκύνων βίος. 631

ἀκμων et ἀκύνων conf. 631

ἀλαβαρχεῖν. 722

ἀλαλκεῖν. 217. 546

ἀλαλος. 732

ἀλάστορ, θηλυκῶς. 856

ἀλλεῖσθαι, numerari. 901

ἀλλεγίεσθαι non dicitur. 55. cum

αγλαίεσθαι aut μεγαλίσθαι
conf. lb.

Ἀλέξανδρος, prima producta. 574

ἄλη et ἄλη conf. 143

ἀλικαρνησός et ἀλικαρνησός. 32.

ἀλικαρνησός. 236

ἄλιπλους ὀρηγμῖν. 48

ἄλιου. ἀλούς et ἄλλους conf. 28

Ἀλκίδης et Ἀλκιδής. 843

Ἀλκμαν, Ἀλκμάνων, Ἀλκμάνων.

33. A. XXX. (Vid. Welcker.
in Fragm. Alcm. p. 1. s.) cum

μᾶλλον conf. lb.

ἀλκνήριον. 817

ἀλκτονίς. 596

ἄλλὰ ponitur post plura vocabu-
la. 555. post εἰ et εἰ καί. 261.

293. 546. auditur post εἰ καί.

251. post εἰ δέ. 86. ἄλλὰ γάρ.

552. ἄλλὰ et ἄλλα conf. 620. ἄλλὰ
et ἄλλ' εἰ conf. 893

ἀλλὰ ττασθαι ἀρετῇν. 973

ἄλλιστος et ἀπλητος, Orcus. 381

ἄλλομαι transitive. 225

ἄλλος ἐπ' ἄλλω. 277. ἄλλος μὲν..
ὁ δέ. 712. ὁ μὲν... ἄλλος δέ. 207.

ἄλλο subauditur. 340. ἄλλῃ et
ἀχλὺς conf. 407. ἄλλος et ἀλούς
conf. 28. et δούλος. 439

Tom. IV.

ἄλλως et ἀπλῶς conf. 122

ἀλμυρά δάκρυα. 810

ἄλος et ἄλός. 149

ἄλς. ἄλλα et ἄλλα conf. 620

ἀλύνειν. 760. A. LXXXIII.

ἀλωευτής. 145

ἀλώη et ἀλὼη. 473

ἀλωόμενος. 555

ἀμαλῆκ, typus inimicorum reli-
gionis christianae. 16. media
ambigua. lb.

ἀμάξη et ἀμάξη. 244. 667

ἀμβατος et ἐμβατος conf. 446

ἀμέθυστος et ἀμέθυστος. 625

ἄμεινον et ἄμωμον conf. 43

ἀμέργω et ἀμέρδω. 585. ἀμέργο-

μαι et ἐρευνόμαι conf. A. XXXII.

ἀμέρδειν, tollere. 385

ἀμετάβλητος et ἀμετάκλητος conf.

737. (Ap. Heliodor. L. I. 16.

p. 103. εἰ δέ ἔχει σέ τις ἀμε-
τάκλητος ὄργη. duo Codd. Mo-
nac. ἀμετάβλητος. quod ipsum

suspiciatus est Coray p. 64.)

ἀμέτρητος, innumerabilis. 10

ἀμετρόβιος. 921

ἄμῃ. 200

ἄμμα et αἶμα conf. 348

Ἀμμων et Ἀμούν. 946

ἀμογητί et ἀμογησί. 766

ἄμορος. 358

ἀμπνέειν, spirare, vivere. 370

ἀμνδῖς et ἀμνδῖς. 423

ἀμνκλαῖται βασιλῆς, Dioscuri. 789

ἀμνμων et ἀκύνων conf. 631

ἀμνριστος. A. LV.

ἀμύσσειν, δρῦπτειν παρειαίς. 347

ἀμφασία, ἀσηχανία. 111

ἀμφήκης μύθος. 426. s.

ἀμφί c. dat. causam efficientem
indicat. 664

ἀμφιάζειν et ἀμφιέννυμι. 160

ἀμφίβλητρον. 167

ἀμφίκυλος et ἀμφίκυλος. A. XLIII.

ἄν et κέν juncta. 446

ἄν subaudiendum. 12. 46. 136.

288. 706

ἄν et αἰ conf. 229. et ἄνμος. 28

ἄν et ἀν conf. 707. s.

ἄν et ἀρ conf. 500. 696. 881

ἄν et οὐν conf. 775

ἄν terminatio correpta in Ἀττιαν,
Πομπήϊαν. 926

ἀνθρῶν et ἀνθρώπων conf. 703
 ἀν. στ. et ἀνέστ. conf. 651. πρ-
 ὰ ἀνέστ. 570
 ἀνδρῶτες. 943
 ἀν. γα, argumentum. 104
 ἀν. γα, praecedente vocali. 924
 ἀναιτιδῶν cum duplici accusati-
 vo. 357
 ἀναπνεύων et ἀναπνεύων. 30. α.
 ἀναπνεύοντες. 611. α.
 ἀναπνέω, accendere pro illustra-
 re 220
 ἀναπνέουσιν. 554
 ἀναρῶν. A. XXVIII.
 ἀναρῶν θιός. 21. (cf. Saicer.
 1 hex. Berles. T. I. p. 300.)
 ἀναρῶν. 8
 ἀναρῶν. ἀναρῶν, crevi. 85
 ἀνῶν et ἀνῶν. 323
 ἀνῶν. A. XXXVI.
 ἀνῶν et ἄν conf. 28
 ἀνῶν. 5-6
 ἀνῶν. ἀνῶν et ἀνῶν. 238
 ἀνῶν pro ἀνῶν. 24
 ἀνῶν et ἀνῶν. 873
 ἀνῶν. 883. α. 967
 ἀνῶν. 342.
 ἀνῶν et ἀνῶν. A.
 XXXIII.
 ἀνῶν. carbo. 670. 745 et ἀν-
 ῶν. 416
 ἀνῶν et ἀνῶν. 435
 ἀνῶν. 22
 ἀνῶν terminatio in nominibus pro-
 priis interdum pro pyrrhichio
 habita. 396. 82
 ἀνῶν. 701. α. ἀνῶν.
 A. LX. XIII.
 ἀνῶν. 20
 ἀνῶν post comparativum. 818. et
 ἀνῶν. 169
 ἀνῶν. 266
 ἀνῶν, in, 109. 638
 ἀνῶν. 326
 ἀνῶν pro ἀνῶν. 800
 ἀνῶν. 25. ἀνῶν. 414
 ἀνῶν et ἀνῶν. 670
 ἀνῶν. 92
 ἀνῶν et ἀνῶν. 492
 ἀνῶν et ἀνῶν. 318
 ἀνῶν et ἀνῶν. 14. 595
 ἀνῶν. 881
 ἀνῶν. 515

ἀνῶν et ἀνῶν. 101.
 α. 779
 ἀνῶν. 862
 ἀνῶν et ἀνῶν. 708
 ἀνῶν et ἀνῶν. 565
 ἀνῶν et ἀνῶν. 229
 ἀνῶν. 125
 ἀνῶν. ἀνῶν et ἀνῶν.
 α. 40
 ἀνῶν et ἀνῶν. 565
 ἀνῶν. 157
 ἀνῶν pro ἀνῶν. 725
 ἀνῶν. 673
 ἀνῶν et ἀνῶν. 758
 ἀνῶν et ἀνῶν. 1111
 et ἀνῶν. 581
 ἀνῶν, extendere. 677
 ἀνῶν et ἀνῶν. 339. A.
 LVIII.
 ἀνῶν periphrasi inseruit. 42. ἀνῶν.
 ἀνῶν. 77. ἀνῶν.
 ἀνῶν pro ἀνῶν. 504. 526.
 ἀνῶν. 182. ἀνῶν et
 ἀνῶν. 199
 ἀνῶν et ἀνῶν. 352
 ἀνῶν, fascia. 907
 ἀνῶν, mors. 36. (Cf. Gataker
 ad M. Antonin. p. 519. D.)
 ἀνῶν, ἀνῶν, ἀνῶν, ἀνῶν.
 ἀνῶν. 95
 ἀνῶν. 751
 ἀνῶν et ἀνῶν. 521
 ἀνῶν, defringere, decerpere.
 347
 ἀνῶν et similia composita.
 763
 ἀνῶν et ἀνῶν. 725
 ἀνῶν et ἀνῶν. 51
 ἀνῶν, destructor. 690
 ἀνῶν. ἀνῶν et ἀνῶν.
 ἀνῶν. 115
 ἀνῶν τοῦ γῆρας etiam de in-
 animatis. 11
 ἀνῶν et ἀνῶν. 30. α.
 ἀνῶν. 499
 ἀνῶν. A. LX.
 ἀνῶν. 566
 ἀνῶν, dilabi, paulatim abece-
 dere. 625
 ἀνῶν et ἀνῶν. 635
 ἀνῶν. 559
 ἀνῶν et ἀνῶν. 720.
 ἀνῶν et sim. 720.
 ἀνῶν. 696

ἄποψις. *A.* LXXI.

ἀπτήνες νεοσσοί. 478

ἄπυρος χυρόςος. 527

ἄπώσω. 115

ἄρ et ἄν conf. 696. 881

ἄρα cum οὐτα junctum. 49. et ἦ
ῥα conf. 327. 361. 527. 745.

750. et καὶ γὰρ conf. 504

ἄραια χεῖρ. *A.* LIV.

ἀργυρῆος et ἀργεννός. 833

ἀργύρεος et ἀργαλέος conf. 719

ἀργύρεος et ἀργυρέος conf. 609

ἀρετή, laus virtutis. 973. et ἀρχή
conf. 551

ἄρετῃ et ἔρετῃ conf. 354

ἄρης, ἄρεος, ἄρεως, ἄρηως. 531.

549. ἄρην et ἄρχην conf. 516

ἄρι et ἄρι conf. 168

ἀρίωντος et πολύγωντος conf. 619

ἄριον terminatio diminutivorum

nominum in ὦ. 97

ἄριος pro ἄρειος. 769. cum ὥριος
conf. Ib.

ἄριστῶν, prima correpta. 722

ἄρκος et ἄρκτος, ἄρκτιος et ἄρ-
κίος. 696

ἀρκοῦμαι et αἰροῦμαι conf. 745.

ἀρκεῖσθαι τι. 172

ἄρκνοι et δάκρυαι conf. 751

ἄρμινον et ἄρμενον. 302

ἀρνεῖσθαι ἀνέρας de cinaedis. 701

ἄρνημαι et αἰνυμαι conf. 799

ἄροτῆρ, signif. transl. 958

ἄροτος et ἄροτρον conf. 132. 179.

(Cf. Brunck. ad *Theogn.* 1150.

Aelian. H. An. XVII. 16. περὶ

τῶν ἄροτον τρίτον. Cod. Monac.

ἄροτρον. In *Hesiod.* "E. x. "H.

614. ἀρότον μεμνημένος. multi

codd. ἄροτρον.)

ἄροτρον et ἄροτρα conf. 593

ἄροτρα et ἄροτρον conf. 593

ἀρώ. ἀρώσει et ἀρόσει. 254

ἀρχαλός, ἱα. 599

ἀρσάμενος. 70

ἄρτεμης. 170

ἄρτιος, prudens. 203

ἀρτίπος. 117. s. *A.* XXXVII.

ἀρτησίμος et ἀροτῆσίμος conf.

599

ἀρχαῖος, ἀκταῖος, αἰγαῖος conf.

351

Ἀρχίλαος, nomen heroico rhy-
thmo repugnans. 252

ἀρχήν, omnino. *A.* LXXX.

ἀρχικυβερνήτης. 567

ἄρχομαι et ἔρχομαι conf. 699

ᾶs terminatio accus. plur. 1. decl.
correpta. 53. 196. 606. 780

ᾶs terminatio nominum proprio-
rum correpta. 7. 404. 424. 833.

A. XCI.

ἄ' μαντος pro ἄρ' ἔχτος. 12

δοῦμα. 507

Ἀσκληπίος et Ἀσκληπίος. 207

ἄσπειρος et ἄπιστος conf. 758

ἄσσω. ἦϊσος et ἦσιος conf. 241

Ἀστυ nomen urbis. 661. s.

Ἀστυρ. 389

ἀστικὰ et ἄξια conf. 492

ἀστος et ἔξενος junctim. 558. cum

αὖτος conf. 663

ἀσπραγάλη. 205. *A.* XLVIII.

ἀσχημων. 839

ἄτεκτος. 83. et ἄτεκνος conf. 762

Ἀτθίς. 126. Cf. Maxim. Tyr. Diss.

XXIV. p. 478. ed. Reisk. Ἀτθί,

σοὶ δ' ἐμείθεν μὲν ἀπήχθετο

φροντισθῆν. et ἠράμην μὲν ἐγώ

εἰσθῆν. Ἀτθί, πάλαι πόννα. Sappho

ap. Hephaest. p. 42. 43. ed.

Gaisf.

Ἀτθίς et εὐθὺς conf. 461

ἀτιτάλλειν. 296

ἄτλητος et ἀπληστος. 111

ἄτομώδης. 539

ἄτραπὸς et τροπὸς conf. 568

ἄτρεῖδαι et αἰγρεῖδαι conf. 398

ἄτρεπτος et ἄτρεστος conf. 90.

et ἄτρεπτος. 317

ἄττα et αὐτὰ conf. 40

ἀτύλως. *A.* XLVIII.

ἀτυχῆς. 492

αὐ πάλιν et πάλιν αὐ. 491. 663.

761

αὐγὰ et λῖγα conf. 189

Ἀσγη et αὐτῇ conf. *A.* XXXIII.

αὐερένσαι et αὐ ἐρίσσαι. 110

αὐθι, pro αὐθις. 537

αὐθις et αὐτι. 284

αὐλοθετεῖν. 152

αὐλωδία. 95

αὖτος et ἀστος conf. 663

αὖτος et αὐ. 76. (Hermippus ap.

Athenae. I. p. 27. E. ἐκ δ' αὐ

Ἰταλίας χόνδρον. Scrib. αὐτ

Ἰταλ.)

αὐτίκα et αἰσία conf. *A.* XLV.

αὐτῆς ταύτης. 108
 αὐτογινώ. i. *Christus* 12. (Ver-
 ba ap. Iam n. *Martyr*. Cch.
 ad *Hebr.* p. 1^a. 2. αὐτογινώτων
 ἀντα εἰςβαλόμενος θεὸν αὐ-
 τῶν.)
 αὐτοβροντήης. 567
 αὐτοματός, 1. ov. 223. αὐτοματός
 πόντος. 70
 αὐτομάτος. 16
 αὐτόματος. 870
 αὐτός, peculiaris sensus huius pro-
 nominis. 107. pro ὁ αὐτός. 185.
 352. pro αὐτός. 64. 18. αὐτὸν
 per pleonasmum post pronomen
 relativum illa um. 757. per ap-
 positionem personam cum pronome
 personae personae. *A. XLVI.* αὐτὸ
 et αὐτὸ ἐν. 4. αὐτοῦ et αὐτῶ.
 104. αὐτῶ et αὐτῶ. 644
 αὐτοβροντή. *Deus* 12
 ἀφάρης. 210
 ἀφάρης et ἀφάρης conf. 727
 ἀφάρης, negligere. 116
 ἀφάρης. 503
 ἀφάρης. 808
 ἀφάρης et ἀφάρης conf. 503
 ἀφάρης. 132
 ἀφάρης et ἀφάρης. 508
 ἀφάρης. 532
 ἀφάρης et ἀφάρης. 267
 ἀφάρης et ἀφάρης. 506
 ἀφάρης, ἀφάρης. 584
 ἀφάρης. 580
 ἀφάρης *Αφάρης* novum. *A. LVII.* a.
 ἀφάρης et ἀφάρης conf. 124
 ἀφάρης et ἀφάρης conf. 417
 ἀφάρης, ἀφάρης. 210. ἀφάρης
 et ἀφάρης conf. 800
 ἀφάρης αὐτός. 525. cum ἀφάρ-
 τος conf. 505
 ἀφάρης et ἀφάρης. 8.8. ἀφάρης et
 ἀφάρης conf. 765. (In *Fragm.*
Platarchi Opp. Tom. X. p. 706.
C. ed. Wittenb. ὅτι τὰ νεογνῶν
 παῖδια ἀμυδρὴ ἴσος καὶ ἀφάρης
 βλέπει μίγρι τριῶν οὐδὲν ἐξδο-
 μάτων. legendum, ἀφάρης βλέ-
 πει.)
 ἀφάρης et ἀφάρης. 134
 ἀφάρης, μέγρι, ἴσος cum conjunctivo
 sine ἀφάρης. 412. a. ἀφάρης καὶ. 578.
 381
 ἀφάρης et ἀφάρης conf. 53
 ἀφάρης, non ἀφάρης. 8

Abraham typus. 10. a.
 Accusativi terminatio in ἄντ. 10. 10. 10.
 502. accusativi terminatio in
 αὐτὸ cum praecedente numer-
 o. 299
 Actio pro agente. 124
 Adjective in αὐτὸ et ἄντ. 185. in
 αὐτὸ pro ἄντ. 185. in αὐτὸ cum
 substantivis masculinis et femininis
 generis. 222. adjectivi termina-
 tio masculina cum substantivis
 femininis generis. 904. a. Accu-
 sivi composita multa. 31.
 101. a. 216
 Adipatio neglecta in compositis
 αὐτὸματός, αὐτομάτως, αὐτο-
 γινώτων etc. 501
 Adverbia temporis participii ad-
 jectiva. 567
 Aegira et Bura urbes dicitur. 519
 Aegyptus terra caliginis. 18
 Amantius eunuchus. 8. 10. *Amen-*
 vior, tractus in urbe CPoli. 14.
 Amphirachys pro dactyla. 67
 Antigenides tibicen. 60
 Aoristi infinitivus post verba pro-
 mittendi et similia. 802. He-
 liodor. l. 16. p. 43. *ἐπὶ τῷ*
γὰρ αὐτῷ ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ. recte
 Cod. Monac. nr. 96. *ἐπὶ τῷ*
δὲ τῷ.)
 Archibius, interpres epigrammatum
 Callimachi. 556. a.
 Archilochi αὐτοβροντή. 501
 Articulus in caesura pentametri.
 555. ante infinitivum omisso.
 680. hiatum facit. *A. XVI.*
 Assyrii verae religionis hostes.
 12. a. (*Gregor. Naz. Or. III.*
Opp. T. I. p. 49. D. in Iulia-
num inductus: τὸν δὲ τῷ, τὸν
ἐπὶ τῷ, τὸν Ἀσσύριον, τὸν
ποικῶν ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ.)
 Augmentum a recentioribus non
 omisum, nisi ob metri quan-
 dam necessitatem. 454. ejus de-
 fectus saepe tribendus libris.
 344. a. 454
 Avian nomina equis tributa. 455
 βαβάρης. 579
 βαβάρης et βαβάρης conf.
 519
 βαβάρης. 519

ραῖης ἄπο. 933
 ραίνειν et ραίνειν conf. 80
 ράκελος pro ράκηλος. 599
 Βακχεύς pro Βάκχος. 858
 ραλπίς. 48
 ράλλω. βεβλημένος et μεμελημ-
 νος. 84. pro ἐκράλλω. 650
 ραπτιζειν sign. translata. 667
 ράραθρον et ράθρον conf. 473.
 (cf. Dorvill. ad Hephaest. p. 106.
 ed. Gaisf.)
 ράρβιτος, ὁ, et τὸ ράρβιτον. 221
 ραρπένδης. 411
 ραρυπένθος, vix nihili. 510
 ρασση, vox obscura. 616
 ρέλος et μέλι. 526
 ρένετιος, penultima producta. 615
 ρένετοι, prima producta. 883
 Βεργίλιος et Ουεργίλιος. 54
 ρηθλέμ. 419
 ρησαῖος. 185
 ριατάς. 348
 ρίβλος et βύβλος conf. 490. 918
 ριθυνοί, ριθυνηίς, ριθυνίς, de
 quantitate priorum syllabarum.
 429. 634
 ριόλογος. 971
 ρίος et ρίος conf. 651
 ρίος οὐ βίσιος. 599
 ρίσιος et ρίσιος conf. 651. ριόντων
 et ριστή. 469
 ρλακύνω et ρολακύνω conf. 46
 ρλητός, composita in ρλητός acti-
 ve interdu significat. 747
 ροῶν de lugentibus. 272. 344
 ρούδρεπον. 9. ροδρέπτω et ρου-
 θρώτω videntur conf. P. 2
 ροόκτιτος et ριόκτιτος conf. 30
 ροῦρά. 39
 ροῦράτος. 183. 595
 ροῦράς. 183
 ροσκόμενος et βουλόμενος conf.
 117
 ροσκό. 397
 ροστροχος, plur. ροστροχα. 103
 ροτεῖν et ροσκεῖν. 650
 ροτών et ροτών conf. 177. (In
 Oppiani Cyneg. III. 465. ὅσα
 ρροτοῖσιν ὑπασσας. ρροτοῖσι corr.
 Schneiderus. Ap. Aeschyl. Suppl.
 694. vet. edd. πρόνομα δὲ ρρό-
 τα. pro ροτά.)
 ροτρήτος. 161
 ρουλεύειν et δουλεύειν conf. 700

βουλόμενος et ροσκόμενος conf.
 117
 ρουνίτης. 148
 ροῦς. ροσιν pro ροσίν. 374
 ρραδύτης et ρραδύτης. 708
 ρρεγμός et ρρεγμός. 101
 ρρείξης et ρρείξης conf. 658
 ρρειαῶν et ρροτέων conf. 152
 ρρίθισθαι cum genitivo et dati-
 vo. 96. 232. 553
 ρρίμμα, ρριμοῦσθαι. 850
 ρρῦμος. 174
 ρροτών et ρροτών conf. 177
 ρρόχω δειράν ἄψα. 548
 ρρῦχειν et ρρῦχειν. 510
 ρρονχίος, strepitosus. 437
 ρρωσκω. ἔβρωξα et ἔβρωξα. 451
 ρύδια, τὰ. 164
 ρυθίτης. 521
 ρρσομέτης. A. XLIII.
 ρῶλος, ὁ et ἡ. 254
 ρωμός in tumultis. 922
 Boreae filii, celeritate praestantes.
 776
 Brevilloquencia in comparationibus.
 63. 494. in verbis mutandi, με-
 ταβάλλειν, μεταρμόζειν, ἀμει-
 βεσθαι, ἀλλὰτρεσθαι. 256
 Brevis syllaba in caesura. 484. in
 medio pentametro. 142. 191.
 301. 418. 424. 476. 478. 702.
 727. 2. 730. 812. A. XLIX. in
 thesi. 488. vocalis producta ante
 λ. 186. 484. 524. ante μ. 433.
 ante ν. 902. ante ρ. 70. ante σ.
 494. correpta ante ζ. 249. ante
 σκ. 170
 γ ortum ex ductu calligraphico.
 26. 305. temere insertum. 119.
 (vid. Ernest. ad Callim. H. in
 Diam. 153.)
 γγ et γγ conf. 46. 280. 519
 γ et σ conf. 127. 290. 427
 γαβρηήλ, γαβρηήλ, γαβρηήλ,
 γαβρηήλ. 841
 γαῖα et μαῖα. 516. γαῖης et πηγῆς
 conf. 720
 γαλερὰ ὄφρως. 65. γαλερῶς. 741
 γαλοφία. A. LXXIV.
 γάμος et ποταμός conf. 617

γάνος, quivis lateor. 225. (Oppian. Hal. IV. 16. *δαρε δὲ σοὶ προβαλεῖν λαγόν γανός.*)
 γανοῖσθαι. A. LXXXIV.
 γάρ corruptum ante εἰ. 135. 189. 865
 γάρ et δὲ conf. 506. et τὰς. 350
 γαίτες et τὰρες conf. 56
 γὰ μὲν. 837
 γαινόμενος. 240
 γίττω rectius quam γίττωα. 640
 Γέλα, urbs, Γέλας, fluvius. A. L.
 γελᾶν et πελᾶν conf. 293
 γελγίδας et γελγίδας. 180
 γέλωα et γέλωα. 460. (Vid. Brumck. ad Apollon. Rhod. IV. 1723. Theodor. Prodrum. Amor. Rh. L. IX. p. 341. τὸν νεῖνός γέλωα. Ib. L. II. p. 61. τὴν χαρὸν καὶ τὸν γέλωα. Theopis ap. Plutarch. T. II. p. 36. C. μωρον γέλωα.)
 Γελλῶς, gentile. 475
 γίμειν cum accusativo. 59
 γινεᾶ, natales. 294
 γονιτῆρ, πατήρ, sensu translato. 48
 γόνος et ἱρε conf. 151. et αἰδός. A. LXVII
 γορᾶνδρον, penultima ancipite. 185
 γορᾶος et γορᾶς. 201
 γορᾶτος. 903
 γέφυρα, media corrupta. 936
 γῆρας λεπρόν. 418. γ. εἶναι et ἀπεξέειν. 11. c. χεῖρας conf. 115
 γίνομαι. ἐγενήθη. 681. cum motus significatione. 762
 γλαγερός et γλευρός. 158
 γλαγοφόρος et γλακοφόρος. 131
 Γλαύκη. 896
 γλαυκός. epitheton deorum marinarum. 212
 γναθμῶν et γνατῶν conf. A. LXXXVIII.
 γναπτός et γναμπτός. 29. (Hesiod. "E. καὶ H. 203. γναμπτοῖσι παπαρμίνῃ ἀμφὶ ὀνίζεσσι. Cod. Galeanus ap. Gaisford. γναπτός. Oppian. Hal. III. 135. γναμπτοῖς εἰσθῶν. plures Codd. γναπτοῖς. Sic iterum Ib. 540.)
 γνάφος, tormenti genus. 246
 γογγῆς, γογγίς. 775
 γονός. 814
 γράμμα et τραῦμα conf. 760

γράφω et γράφω conf. 635
 γογγίς et γογγίς. 169. 257. 355. 365. 227
 γιάλα. 171
 Γίγης. priore ancipite. 100. A. LXIII. Γίγας bicyllabum. 150. A. XII.
 γίγ et γίγ. 517
 γιγτομος. 517
 γιός et γιός conf. 169
 γιόν. γιωνῶν et γιωνῶν. A. LXXII.
 γιμᾶς. 917
 Γυνίχες et Τύννυχες. 472
 γερτομος. 517
 Γέρων et Γέρων. 969
 γορός et γιός conf. 169. A. XLIII.
 γωρία. ἐν γωρία ψιθροῦ. 296
 γωρίς. 814
 Gaza, urbs diruta. 519
 Gedeonia vellus, typus Christi. 16
 Genitivus τῶν substantivorum quorundam declin. 240. 501. post βάλειν, ῥέγειν, ὀσσεῖν. 104.
 genitivus periphrasticus post articulum τὸ et τὰ. 726. ab adjectivis pendens in periphrasi. 688. genitivus pluralis post positivum adjectivorum. 594. 889. (Vid. Blomfield ad Callimach. H. in Dian. 255. p. 111.) pendens a verbo composito cum praepositione σαρᾶ. 513. a verbo dicendi. 807. genitivi duo ab uno substantivo pendentes. 176. 770
 Glaphyrus tibicen. 515, 583
 δ et τ conf. 62
 δαίμονες atri. 840
 δαιμονίζω, pro deo habere. A. LXXXIV.
 δαῖν. 867
 δάνετος et δανετός. 451
 δάκρυς et ἀκρυς conf. 751
 δάκρυ, δάκρυα, prima corrupta. 82
 δάμωλιν et δαμάλην conf. 831
 δανίσας pro δανίστας. 706
 δαξ et δαξέειν. 235. A. LI.
 δάπτειν, de flammis. 445
 δασυδριξ, δασυχαίτης. 150
 δαύα. δεδανμένος. 205
 δε et δαι conf. A. XXXV.
 δὲ post plura vocabula. 127. 154

α43. in interrogatione. 355. in-
 terrogationem continuat, 390. pro
 ἄλλα. 402. in enuntiatione pa-
 renthetica. 132. in apodosi prae-
 sertim post εἰ et ἤν. 522. post
 negationem. 285. perperam a li-
 brariis insertum. 10. 178. 312.
 339. 435. δέ, δεῖ, δὴ conf. 66. a.
 δέ et γάρ. 504. et καὶ conf. 697
 δεῖ, δὴ, δέ conf. 66. a. et δ' εἰ
 conf. 276. et δοκεῖ. 276
 δέγμα et δέμα conf. 369
 δέικεσαν. 580
 εἰλαῖος τάφος. 314
 εἰλός sequente infinitivo. 180
 δέγμα et δέγμα. 369. et λήμα
 conf. 944
 δέιναι au pro δέιναι et δέιν. 78
 δεινός et αἶνος conf. 888
 δειρά. 639. δειράς et ζείρας conf.
 848
 δειραχθῆς et δειραχῆς. 163
 δέκτρια. 724
 δέννος, δένναξιν. 39
 δέξιος et αξίως conf. 318
 δίος τεσσνόν. 875
 δίπα et λίτα conf. 208
 δισμός et δήμος conf. 652. et θι-
 σμός. 415
 δειράτος, δειράτος. 74
 δέχομαι, οὐ δέχομαι, repudio. 187
 δέω et δάω terminationes conf. 754
 δέω et λέω conf. 500. δεθείσα et
 δοθείσα. 519. δέω, defigo. 683.
 δήσας ἄγω. 756
 δὴ et δὴ τότε initio enuntiationis.
 117. 381. cum δεῖ conf. 664.
 cum δὴ, δέ, δεῖ. 66. s. δὴ εἰ-
 πε, post δέ restitutum. 70. 582.
 δὴ τι. 762
 δῆλος, ad bellum pertinens. 154.
 prima correpta. 152. (Cf. Graef.
 in Obs. crit. in Meleagr. et
 univ. Anth. gr. p. 55.)
 δημήτρα. 131
 δῆμος et δεσμός conf. 652. δῆμων
 et μέμων conf. 610
 δῆνα, δῖνα, λίνα conf. 10. A.
 XXVIII.
 δῆω. 8. 524. 266. δῆος et διῖ conf.
 197. δῆω et δῆν. 519
 δῆσασθαι et διώσασθαι. 33
 δια monosyllabum in διακόσιος. 685
 διαγῆ βλήφα. 678

δίδωμι. δόιης et δῶιης. 143. 452. a.
 διδύσας et οἰδύσας. 29
 δια, δια et δις conf. 321. διτ' et
 δημοῖ conf. 197
 διάνδιχα. δια δ' ἀνδιχα. 7. (Theo-
 crit. Eid. XX. 256. δια δ' ἄν-
 διχα τρηχὺν ἱαξα. et fortasse
 ap. Quint. Sm. III. 94. Vrd.
 Gerhard. Lect. Apoll. p. 215.)
 διερός. 206
 διρεῖν et διναῖεν, vi activa et
 neutra. 515. c. δύνειν conf. 101
 διπλήσιος. 892
 διπλός, ἡ, ὅν, 653
 διακίω et διακίω. 502
 διατομος et δόστομος. 881
 διγᾶν. 747
 διγῆτωρ. 447
 διφθέραι senes. 909
 διφθεῖς, Centauri. 800
 δίψα et δίψος. 287
 διψᾶν φόνου. 29. διψᾶ et νίψαι
 conf. A. LXXXIII.
 διώσασθαι et δηώσασθαι conf. 33
 δνόμιρον πένθος. 405
 δύγμα et δῶμα conf. 18
 δόιης et θείης conf. 188
 δοῖος pro διπλός. 150
 δοκεῖν et δέιν. 276. et θέλειν
 conf. 624
 δοκεῖν, existimare. 27. et χο-
 ρεῖν conf. 267
 δοκᾶς, ὁ et ἡ. 327
 δοραῖ pro singulari. 81. ἄνθρωπος
 περιβεβλημένος δοραῖς, καὶ
 τοῦτον ἔπαιον ῥάβδοις λεπταῖς.
 Io. Iydis de Mensibus Part. II.
 10. p. 48
 Δόρι, locus ad Bosporum. 952. s.
 δουλεύειν et δουλεύειν. 700
 δούλοι γαστροῖς. 439
 δουναποδίφης. A. LXXV.
 δουπτεῖν κωπη. 562
 δράκων et χάρων conf. 884
 δράττω. δαδραγμένους σοφίης, ἐλ-
 πίδος. 427. δράσας, priore cor-
 repta. 443
 δράω. δράσας et ἔδρας conf. 762
 δρεπάνη. 549
 δρέπομαι et δρέπτομαι conf. 644.
 867. et ἐρέπομαι. 759
 δριός et δρός conf. 259. 263. (He-
 siodus B. a. H. 528. ἀνὰ δρία
 βησσηντα. vulgo δρία.)
 δρόσιος et δρόσιος. 597. a.

- δραστήριος. 119
 δυνε et δυναί conf. 101
 δύο pro genitivo et dativo. 453
 δρομαί, prima producta. 354
 δρῶται. 514
 δραλγῆς et δραλθῆς. 27
 δραπῆστος. 775
 δρεμνός et δρεμνίτες. 247
 δρεμῆμειος. 896. a. (Cf. Schol. Vict. ad Homer. *Il.* XVII. 748. ap. Heyn. T. VII. p. 790.)
 δρεπνομος, media corrupta. 74. A. XXXIV.
 δρεπνέειν et εὐπνέειν vi. 703
 δρεπνῆς, stolidus. 492
 δρεπνοστος et δρεσιστος. 86
 δῖα monosyllabum. 938
 δωδανίτη et —την. 534
 δῶμα et δόγμα conf. 18. et εἶμα. 121
 δῶμα Musarum. 218. s.
 — δῶτης, composita. 585
 Daniel Stylites. 19
 Dativus pluralis in οῖσι, δαίτρεσι, γένεσι et al. 93. cum verbis motus. 39. dativus duplex. 142
 Discrecia in ἀθροίζεσθαι, ἐπιάζω. 877. σκεῦη. 108. (quod cum σκετάζω videtur permulandum. Vid. Addenda XXXVII.)
 Dicendi verba ex aliis assumenda. 117
 Diphthongus ante consonantem corrupta. 35. 928. 949
 Dorismus in nominibus propriis. 226. dorice loquitur mulier dorica in epigrammate ionico. 382
 Dualis pro plurali. 344. cum plurali junctus. 540
 Durius dissyllabum. 827
 — et — conf. 96
 —a terminatio in versus exitu. A. L.
 —as et —as conf. 609. 711. 745
 —aw. —asaw media corrupta. 945. A. XXXI.
 —y— et —y conf. 654
 εγγονος et εγγονος. 654
 ἐγείρων πλημύρων. 522
 ἐγνατατιθίται. 497
 ἐγναίμας et ἄγναίμας conf. 921
 ἐγκλιδόν. 110
 ἐγκροσίον. 99
 ἐγκρίσιον. 679
 ἐγκυτον, ἐγκυτον et ἐπὶγκυτον. 551. a.
 ἐκπαρον. 614
 —eis pro eis. 299
 —idna et —idna. 304. 578
 — et —a conf. 817
 — pro —. 901. et —is conf. 546
 — terminatio attica 2. personae praes. et futuri. 54. 722
 — ionice mutatum in a. 66. in ob metri commoditatem. 53. s. 315. in media voce corruptum. 897. 944
 — causam reddit. 118. 559. 699.
 — ei ἐθέλεις, ἐθέλῃς. 745. sequente conjunctivo. 104. a. 615.
 649. 666. cum optativo sequente futuro. 102. ei et ἤν juncta. 77.
 ei . . . ἀλλὰ. 493. ei δὲ et ei δὲ καὶ . . . ἀλλὰ. 86. ei pro ei καὶ 261. ei δ' οὐ. 852. 850. ei δ' οὐν. negandi vi. A. XCI. ei et eis confusa. 699. et ei. 718. et εἴτα 458. et ἤ. 749. et ἤν. 490. et οὐ. 651. ei δὲ et οὐ δὲ conf. 275. 537
 εἶδε et οἶδε conf. 595. 674. et εἴξε. 845
 εἰδείης et αἰδοίης conf. 893. εἰδώς et ἰδ' ως conf. 861. εἰδώς praecedente vocali. 390
 εἰδήμων. 580
 εἰδēs cum indicat, aoristi. 609. cum infinitivo. 519. 555
 εἰνασία et εἰνασία. 87. A. XXXIV. ei as. 790. cum indicativo. 213
 εἰσπ. εἰσπ. et εἰσπ. conf. 440.
 εἰς et ἤν conf. 585
 εἰλίω et εἰλίω. 588
 Εἰλήθωια et Εἰλήθωια. 156
 εἰλίω media ambigua. 588.
 εἰμὶ subauditur. 501. et ἦ. 60. et ἤν. 25. ἤν et ἤν. 448. 852. A. LXVI. οὔτε ἤν, dum florebat. 738. ἤν οὔτε ἤν. 436. A. LXVI. pro ἐστὶ. 685. subauditur. 69. ἤν et ἐρην. 564. et ἦ δ' conf. 54. ἐσσεῖται. 376. ἐστω et εὐτω conf. 160. a. ἤν et νῦν. 269. ἐὼν et ἐχων. 17. εἴη et εἶμα. 766

ἐν terminatio adjectivorum. neutrum.

generis pro ἐν. 270

ἐν ἐν, junctim. 119. 882

εἰνεκεν et οὐνεκεν. 661

εἶπε et εἶπε conf. 93. εἶπον et εἶπον. 79

εἶρας στέφανον. 728

εἰρησίζη et εἰρήνη conf. 538

εἶρετο et ἤρετο conf. 714. a.

εἰρήνη πάντεσσι. A. XCI.

εἶρου. εἶρησσα. 105

εἰς ἐνί. 755

εἰς με pro ἐμέ. 66. 312. 917. 924.

εἰς τινα λέγειν, ἐκετεύειν, εἰεῖν.

129. εἰς ἐν, μίαν, junctim. 322.

εἰς τὸ βαρυσθρον. 250. κείμεαι

εἰς τι. 942. εἰς pro ἐν. 49. 712.

a. 800. εἰς subauditur. 752

εἰσατο et εἰσατο. 890

εἰσιδεῖν, εἰσερεῖν, εἰσεθρεῖν pro

simplicibus. 172

εἰσόμε cum indicativo. 10

εἶτα et αὐτὸ conf. 104

εἶτε semel positum. 305

εἶτεν pro εἶτα. 495. 925

ἐκ νυκτῶν. 892. ἐξ ἀφανούς et ἐξ

ἀφανούς. 560. ἐκ subauditur. 333.

673. a. et ἐν conf. 176. et δὴ. 582

ἐκατονταπέμπελος. A. XL.

ἐκδημία et ἀποδημία, exitus et

vilitas. 86

ἐκείνος et κείνος ap. Doricos. 387.

ἐκείνη, ibi. 666

ἐκθεῖν. A. LXIX.

ἐκθρῶσκειν, ἐξέρχεσθαι cum ac-

cusativo. 545

ἐκλοχεύειν. 480

ἐκλύω. ἐκλελυμένος, viribus ex-

haustus. A. LXXXII.

ἐκνίπτειν. 804

ἐκπνῶς. 907

ἐκσιγᾶν. 256

ἐκσοβίω et ἐκροβίω conf. 161

ἐκνῶς, media ambigua. 795

ἐλαίη et ἐλάη. 45

ἐλάν pro ἐλαύνειν. 304

ἐλατήριον. 15. (cf. Aesch. Choëph.

960.)

ἐλαύνειν εἰς, ἐπὶ. 212

ἐλάν et λέγειν conf. 305

ἐλέπολις. 720

ἐλευθερίας τάφος. 342

Ἐλικῶν et αἰών conf. 494. Ἐλι-

κωνος οἶκος, bibliotheca. 483

Ἐλικῶν, artifex. 954

ἐλινύειν et ἐλινύειν. 107

ἐλκῆα et ἔλκῆα conf. 641

ἐλκεῖν, allicere, invitare. 664. et

ἡκεῖν conf. 528

ἐλλίβορος et ἑλλίβορος. 58

ἐλλεπῆς et ἐλλεπῆς. P. 43. (Vid.

Wittenb. ad Plutarch. T. XI.

p. 421.)

Ἐλπίς. 51

ἐμβαίνειν c. accusativo. 463

ἐμβάς, cothurnus. 230

ἐμβατος et ἄμβατος conf. 446

ἐμβριθεῖν. 358

ἐμμορος, beatus. 846

ἐμπα. 355

ἐμπη. 786

ἐμφοραγμα et ἐμφορα conf. A.

LXXVI.

ἐν abundat. 709. ante ἰσθμοῦ, πν-

θοῦ. 788. subauditur. 168. ἐν

pro εἰς. 902. ἐν σιγῇ, ἐν τῇ

ποίησει, ἐν τῇ τέχνῃ εἶναι. 878.

ἐν et ἐκ. 176. et ἐν conf. 708

ἐναργῶς γράφειν. 673

ἐναντίονος βρόχος. 348

ἐνδιος, media incipit. 467

ἐνδον et ἐνθεν conf. 878

ἐνθε pro ἐνθεν. 683

ἐνθεν et ἐνδον conf. 878

ἐνθήμενος et ἀνθήμενος conf. 873

ἐνέροισιν et ἐροῖσιν. 41

ἐν in caesura versus bucolici. 284.

praecedente vocali. A. XCIV.

ἐννέπειν, sequente infinitivo. 72

ἐνόπλιον et ἐνύπνιον conf. 278

ἐνορμίτης. 637

ἐνογλείν c. dativo et accus. 732

ἐντύω et ἐντύω. 655

ἐνύπνιον et ἐνόπλιον conf. 278

ἐξ et ἐξ— conf. 602

ἐξάγνυμι. 176

ἐξάγω et ἐξαγῶ. 47

ἐξετάζειν et ζητεῖν conf. 763

ἐξέτι c. genit. 848. (Callimach. H.

in Apoll. v. 47. ἐξέτι κείνου,

Ἐξέτι ἐπ' Ἀμφικτυῶν Ζευγητιδας

ἔτρεφεν ἱππους. ubi vid. Ernest.

Id. Hymn. in Del. 275.)

ἐξότε. 120

ἐξω et ἄξων conf. 38

εὖ et εὖ conf. 338. 363

εἶο et οἶ. 25

εὖ et εὖ. 466

χωμῆθα. 859. *ἔρχομαι* πρός πόδας, de ministris. *A. LXXXI.*
ἔρω. *ἔρων* pro *ἔρωτα*. 459. *s. A. LXVII.* *ἔρωτων* et *ἔραστων* conf. 123
ἔς (vid. *εἰς*) *πρόν*, frustra. 895.
ἔς et *εἰ* conf. 566. et *εἰ*. 699
*ἔσιδα*ν, *ἔσορᾶν* pro verbo simplic. 610
ἔσπερος ὁδόν. 811
ἔσπερον et *νύκτερον* conf. 258
ἔσσι et *αἰς* conf. 433. et *ἥσι*. 520
ἔταζω, *ἑτάσῃς* et *αἰτήσῃς*. 219
ἔται et *ἰσθαι* conf. 526
ἑταιρεῖν, de viris. 783
ἑταῖρος et *ἑτερος* conf. 560. et ὁ-
 ρος. 500
ἑτερος et *ἑταῖρος* conf. 560. et
 στερέος. 734
ἑτεροφρων λύσσα. 12
ἑτέρως et *ἑτέρας*. 29
ἔτι et ὅτι. 58
ἑταιρηγ. 614
ἑτοιμος et *ἔνυμος* conf. 83. 676.
ἔτος in hiatus. *A. XXIII.* compo-
 sita. ex *ἔτος*. *A. LIII.* *s.*
ἔνυμα. 387
ἐν et *α* conf. 160. 324. 478. *s.*
ἐν et *εἰ* conf. 718
ἐν δὲ et *οἱ* δὲ conf. 177
ἐπαγγεῖν. 148
ἐπαγγεῖ aut potius *ἐπαγγεῖς*. 148.
A. XLI.
ἐπαίων. 255
ἐπάντητος. 947
ἐπαστῆς. 839
ἐγναπτος et *εὐγναπτος*. 102
Εὐδαμος, media correpta. 889
εὐδων et *οὐδων* conf. 76
εὐδιος. 768
εὐειρος. 385
εὐετία. 809
εὐθαλής, media correpta. 508, ea-
 dem producta. 528
εὐθυλίη et *εὐθυμῆ* conf. 897
εὐθύ, de tempore. *A. LXXVI.* *s.*
εὐθύμαχος. 910
εὐθύς et *Ἀτθίς* conf. 461
εὐστός. 929
εὐναμπής, media correpta. 124
εὐκλία et *εὐκλίας*. 290, 905
εὐκλείειν. 191
εὐκρέτους et *εὐκρέτους* conf. 162.

(Sic ap. Gregor. Naz. Carm. VI.
 23. T. II. p. 74. *A. εὐκρέτω*
κισθάρη. pro *εὐκρέτω*. Apollon.
 Rh. IV. 1191. *ἔπαυ* φέρμαγος
εὐκρέτων.)
εὐπταῖς et *ἐκ γαίης* conf. 503
εὐλογος, Lucina. 156
Εὐμένης et *εὐμνήης*. 34
εὐοπλεῖν. 758
εὐορμος. 637
εὐρίσκες. *εὐρετο* et *εὐρατο*. 244.
 523. 880. *εὐρόμενος* et *εὐράμε-*
νος. 178. 571. 424. 645
εὐρυθέμελλον et *εὐρυθέμεθλον*.
 612. (Adde Lexicis *καλλιθέ-*
μελλον ex *Pauli Sil. Ambone*
v. 76.)
εὐς pro *εὐς*, genitiv. 35. 154
εὐσεβείν et *ἀσεβείν* εἰς τι. 654
εὐσκιος et *εὐσκιος* conf. 639
εὐσκοπος pro *εὐστοχος*. 677
εὐσταγος. 115. *s.*
εἴτε et ὅτε cum conjunctivo. 106. *s.*
εἴτε et *εἰ* conf. 458
εὐτεκος, foecundus. 345
εὐτελής θαλός. 352
εὐτηρητος. 838
εὐτυχεῖν et *δυστυχεῖν* 71. 703
εὐφημει. *A. XXXIV.*
Εὐφρων. 341
εὐχομενος et *οἰχομενος* conf. 425
εὐχος et *οἶκος* conf. 165
εὐψυχει, in tumultu. 939
ἐφεδρησσω. 251. *A. LIII.*
ἐφέλκεσθαι. 643. *s.*
ἐφέννημι. *ἐφεσάμενος* γῆν. 404
ἐφεσπόμενος et *ἐσπόμενος* conf.
 381
ἐφετμή, media correpta. 13
ἐφήμι et *ὑφήμι* conf. 637
ἐφορμῶν et *ἐφορμῶν* conf. 62
ἐφορμίζεσθαι et *ἐφορμίζειν*. 379
ἔχω. *ἀπῆλθεν* *ἔχων*. 676. *ἔχεις*
ἔχων. 334. *A. LVIII.* *ἔχουσαν*,
 100. *ἔχειν* et *ἔλειν* conf. 756.
εἴχῃ et *εἴλῃ*. 571. *ἔχων* et *ἔλῳν*.
 187. *ἔχουσα* et *ἔλοῦσα*. 103. *εἴχῃ*
 et *εἴδα*. 845. *ἔχων* et *ἔών*. 17.
ἔχειν et *χέειν*. 652. pro *παρίχειν*.
 950
ἔω. *εἴσατο* et *εἴσατο*. 890. *ἔσατο*
 et *εἴσατο* conf. 189
ων genitivus plur. substantivorum
 quorundam 2^{dae} declin. 501

ἑῷος ἀστέρ, pulcherrima stella. 389.
A. LXL.

ἑως, ἄρα, μέγας c. conjunctivo
sine av. 402. a.

Elidendae litterae et syllabae a
quadratariis in marmoribus ex-
hiberi solent. 960

Elisio vocalis ante α non forenda.
200. in versu exita. 746

Enallage generis. 811

Epitheta substantivis per prole-
psin addita. 318

Equi avium nominibus appellati.

435

ζ praecedente brevi. 624. A. LIII.

ζαῖς ἀνέμος. 521

ζαν. ζων τριπόδες. 798. ζώντες et
ζωντες. 163

ζαῖος et οαῖος, et οαῖος. 41

Ζεῦξικκος CPoli. 25

Ζεύς, Ptolemaeus. 520. a. Ζεύς.
300. (v. Selecta e Scholis Val-
clenarii p. 507.)

Ζερεπίρος. 909

ζῆν καὶ ὄφιν. 946

ζῆτιν et ζῆτιν conf. 188

ζῆτις et Ζῆτις conf. 776

ζῆτις et ζῆτις conf. 776

ζῆτος et ζῆτος. 715

ζῆς. ζῆς et ζῆς conf. A. XCII.

ζῆς. 697

ζῆσις. 745

ζῆσις, zodiacus. 810. 915

ζῆσις. 919

ζῆσις. ζῆσις. 147. a.

ῆ ante ῆ productum. 377

ῆ et ῆ. 749. et ῆ. 153. 525. et ῆ.
460. et καὶ conf. 14

ῆ corruptum in ῆσις, ῆτιν, ῆσι.
379

ῆ ante ῆσι. A. LV.

ῆ cum superlativo. 901

ῆ post comparativum cum geniti-
vo. 81. in hiatu. A. XXIII.

ῆ γὰρ et ῆ γὰρ. 6

ῆ γὰρ et ῆ γὰρ. 90. a.

ῆ. 327. 405. et ῆ. 876. et

ῆ. 745. 750. et ῆ. 876. et

ῆ. 558. ῆ ῆ et ῆ. 54.

ῆ ῆ repetitum. 812

ῆσις et ῆσις. 665

ῆς et ῆς conf. 507. et ῆς. 488

ῆς. 725. 809. ῆς et
ῆς. 758. 767. ῆς et καὶ ῆς.

809. ῆς. 705. ῆς (pro
ῆς. cf. 1 hoc. XX. d. Mouch.

III. 38.) et ῆς. 74

ῆς, antepenultima correpta.
728. (trisyllabum esse iudicat cl.
Hermann in Elem. Doctr. metr.
p. 53.)

ῆς. 41

ῆς et ῆς conf. 483

ῆς et ῆς conf. 74. et ῆς.

53. 575. ῆς in hiatu. A. XXIV.

ῆς et ῆς conf. 575

ῆς. 265. et ῆς conf. 72

465

ῆς et ῆς. 100

ῆς et ῆς conf. 181. et

ῆς. 301. 308

ῆς. 116

ῆς. ῆς et ῆς conf. 528

ῆς et ῆς. 145. 585. ῆς et

ῆς. 120

ῆς, de quantitate ultimorum

syllabarum. 424

ῆς, de donariis. 952

ῆς et ῆς conf. 550

ῆς et ῆς conf. 74

ῆς et ῆς conf. 887

ῆς, ῆς. 896

ῆς et ῆς pro ῆς et

ῆς. 627

ῆς et ῆς. 115

ῆς et ῆς conf. 72. ῆς.

ῆς et ῆς conf. 887

ῆς. 905

ῆς. ῆς, media incipit. 258.

429. 512. ῆς et ῆς conf.

350

ῆ et ῆ conf. 490

ῆς c. genitivo. 949

ῆς. 108

ῆς et ῆς conf. 206

ῆς. 410. ῆς et ῆς conf.

876. A. XCIV.

ῆς. 67

ῆς et ῆς, de mulieri-

bis defunctis. 541

ῆς, vir insignis, praeteritum de

defunctis. 541

ῆ et ῆ conf. 57

ῆ et ῆ conf. 249. 520

ῆς. 9.5

ῆ et ῆ. 100. (in Bionis

Fragm. XV. 2. εἶον ὁ Κύνλωψ
 Ἄσιον Πολύφαμος ἐπ' ἥϊόνι
 Γαλατείᾳ. legendum cum Ger-
 hardio Lectt. Apoll. p. 117. ἐπ'
 ᾧνι τῇ Γαλατείᾳ. ut ap. Mo-
 schum Kid. III. 57. παρ' αἰσι.
 Ib. 128. ἐν Αἰναιαῖον ἐπαι-
 ξεν αἰσι.)
 ὥφος, de personis. 256

Θαλάμη. 900
 Θάλαμος et πάταγος conf. 401
 Θάλασσα, media correpta. 580
 Θαλῆς, Θάλητα et Θαλῆν. 236
 Θαλλῆς et Θαλῆς. 545. s.
 Θαλλοφόροι, in pompis. 100
 Θάλος, absolute. 88
 Θαλονκρός. 103
 Θάνατοι, pro singulari. 413. 501
 Θανάτου et θάττον. 38
 Θάπτειν περί. 445
 θαυρεῖν τι. 517
 θατέρον et θανάτον conf. 58
 Θε terminatio pro Θεῖν. A. XCII.
 Θεῖς et Θεῖς conf. 606
 Θεανῶ et Θεανῶ. 117. media cor-
 repta. 812. (Sic etiam Tzetis.
 Homer. v. 457.)
 Θελοπέδον et θελοπέδον. 133. 161.
 615
 Θέλω. πᾶν ὃ θέλει. 45. (Θέλω
 pro ἐθέλω passim obvium in An-
 thologia. Vid. Gerhard. in Lectt.
 Apollon. p. 92.) θέλειν et δο-
 κεῖν conf. 624
 Θέμιλον, Θεμίλον. 612. 808. (Ap.
 Callimach. H. in Dian. 248. pro
 vulgato Θέμεθλον Cod. Venet.
 Θεμίλον.)
 θέμις ἐστί. 744
 Θεός et λίθος conf. 859. Θεοί et
 Θεοί. 811. Θεῶν et θυσίων. 41.
 Θεοῖς et Θεοῖς. 830
 Θεραπεία pro θεραπευαίς. 606
 Θεραπείην τὸ χεῖμα. 177
 Θερμός et θερμός conf. 754
 Θέρουαι et φέρουαι conf. 743. s.
 Θερός et θερμός conf. 389. et θε-
 ρμός. 415. et θερμός. 754
 Θέω. Θέων φίλαγος, Θάλασσαν.
 282. 642
 Θῆ et τῆ conf. 582

Θηλῆς τέκνον, Θρέμμα. 422. et
 Θῆλῆς conf. 563
 Θημῶν. copiae. A. XXXIX.
 Θηλοπέδον et θελοπέδον. 161
 Θῆρις. 284
 Θυγεῖν, mordere. 86
 Θύγημα et φίλημα conf. 777
 Θνησκω, pro aoristo. 265. 816.
 Θνησκείν. 8. 967
 Θεῖς et Θεῖς. 606. Θεοῖς et Θεοῖς
 conf. 830
 Θούριος et Θούριος. 633
 Θράσις et Θρασύς conf. 912
 Θρεπτήρ et Θρεπτήρα. 763
 Θρυγῆς et Θρηγῆς. 290. Θρηγῆς, me-
 dia producta. 585
 Θρίζω, ἀποθρίζω, παραθρίζω. 148.
 Ἰθρίσας et ἰθρίσας conf. A. XLII.
 Θρόνος grammaticorum et sophi-
 starum. 490
 Θρυλλέω pro Θρυλλέω. 588
 Θρύον et θρίον conf. 622
 Θρώσκω. 8
 Θυβρις, Θυβριάς. 905
 Θυμῆλη. 654
 Θυμός. 399. Θρυμὸν ποιῆται allo-
 quuntur. 745. 764. Θυμός et Θε-
 σμός conf. 589
 Θυσκόπος. 903
 Θύσαι ἔτορς. 549
 Θυρεῖα et Θυρεῖα aut Θυρεῖα. 277.
 404. (Vid. Coray ad Isocr. T. II.
 p. 101.)
 Θύρσος. plur. Θύρσα. 24. 159
 Θυστή φρικαλέη, missa. 435. Θυ-
 σίων et Θύων conf. 41
 Θύω. Θύειν et ἰθύειν conf. 152.
 Θύειν ζήλω. A. XCII.
 Θώμιξ et Θώμιξ. 537. (prior scri-
 ptura falsa. A. LXX.)
 Hiatus in recentioribus frequentes.
 9. in articulo. 140. in τὰ ᾄ. 63.
 in δὲ ἔν, οὐδὲ ἔν. 892. ante ἐρ-
 γον. 383. ob interpunctionem ex-
 cussibilis. 270. 273. 281. 387. 467.
 844. 853. 860. post dactylum in
 quarto pede. 510. 529. A. XXIV.
 s. in tertio. A. XXXVI. s.
 Hiatus ex concursu longarum syl-
 labarum et diphthongorum orti.
 A. XIX. sqq. longarum sylla-
 barum ante ἐνί. A. XCIV. in
 caesura pentametri. A. XXXVII.
 LXII.

̄ saepe longis vocalibus adscriptum, ut *οὐκίτιν*, *δυνάμειν*, *θρῆνισιν*, *δῆμῳ*, *μῶν*. 8. 266. 524

̄ interdum obmutescit ante vocalem. 525. 453. 585. 59. 959. (Sic *Ἀρπιδισιός* est quadrisyllabum in epigrammate, quod dedimus in Addendis p. CII.)

̄ in contractis *νότι*, *λάτρε*, *πότις* correptum. 417

̄ dativi hiatum facit. 100. eliditur. 64

̄ et *ν* conf. 54. 59. 274

̄ et *ρ* conf. 306. 666

̄ et *ς* conf. 73

ἰακή. 76

ἰακύνθος et *ἰάκυνθ*. 177. *A. LV.*

ἰακή et *ἰακύν* de cantu. 566

ἰγνῆ. 870

ἰδῖν, experiri. 188. s. *respicere*.

215. *ἰδ' ὤς*. 516. *ἰδῶν* et *ἰδ' ὤς* conf. 869. *A. XCII.* *ἰδ' ὤς* et *ἰδῶς* conf. 861

ἰδιός et *ἰδῖός*. 74

ἰδρίς et *ἰδρίς* conf. 175

ἰδρῶν et *ἰδρῶ*. 509

ἰδρῶς, media correpta. 185

ἰδρῶν et *ἰδρῶν*. 509. *ἰδρῶν* media ancipite. 242. 635. 835. *ἰδρῶς* et *ἰδρῶς* conf. *A. XLI.*

ἰδρῶς cum *ἰδρῶς* conf. 159. 835. *ἰδρῶμεθα* et *ἰδῶμεθα* conf. 913

ἰερός. *ἰερά πόλις*. 551

ἰερεφάρτης. 815

ἰεφθῆς. 424

ἰέσθαι et *ἰέσθαι*. 15

ἰέειν, *καθ' ἰοῦναι*, *ἐναντίον*. 753

ἰέμι, *ἰέναι ἀδῆν* et similia. 263

ἰθῖος. 190

ἰθῖμα ποδός. 857

ἰθρίς et *ἰθρίς* conf. 175

ἰθρῆτης. 137

ἰθῦν, prima correpta. 846

ἰθῦτονος et *ἰθῦτης*. 165

ἰελός, praecedente vocali brevi. 453

ἰέτης et *ἰέτης* conf. 37. et *οὐκίτης*. 38. *ἰέτης* et *ἰέτης* conf. 752

ἰέτης et *ἰέτης* conf. 37. et *οὐκίτης*. 38. 102. 755

ἰνῶμαι, *ἰνῶμαι*. 787

ἰνῶ, *ἰνῶς* et *ἰνῶς* conf. 440

ἰνῶς et *ἰνῶς* conf. 768

ἰνῶς et *ἰνῶς*. 886. (Eadem est lectionis diversitas ap. Apollodor. p. 367. ed. sec.)

ἰνῶς et *ἰνῶς* conf. *A. LXXXVI.*

— *ινῶ* — *ινῶς*, penultima ambigua. 602. correpta in nonnullis nominibus. 959

ἰοδόκη παρῆτη, et *ἰοδόκ*. 51

ἰόνιος et *ἰόνιος* conf. 184

ἰός terminatio genitivi pro *ἰδῶς* in nonnullis nominibus propria. 532

ἰός. *ἰῶ δειδωμένος*. *A. XXXIV.*

ἰς et *ἦ* conf. 153. 525. *ἰς* et *ἦ*

et *ἰς* contractum perperam interdum corripitur. 474

ἰοθμός, *ἦ*. 789. *ἰοθμός*. 837

ἰοθμός et *ἰοθμός* conf. 375

ἰοθός. 96

ἰοθός. 694

ἰοθός. 751

ἰοθός, prima ambigua. 645

ἰοθός et *ἰοθός* conf. 609

ἰοθός. *ἰοθός* et *ἰοθός* conf.

21. et *ἰοθός*. 25. 32. 518. *A.*

XXIX. s. *ἰοθός* de parte virili. 695. *ἰοθός* et *ἰοθός*

conf. 190. *ἰοθός* et *ἰοθός*. 786.

ἰοθός ἀραχνῶν. 545

ἰοθός, prima ancipite.

505. *A. LXIX.*

ἰθῶν, dualis pro plurali. 345. s.

ἰθῶν et *ἰθῶν* conf. 166. s. 521

ἰθῶν et *ἰθῶν* conf. 154

ἰθῶν, *margi*. 128

ἰθῶν et *ἰθῶν*. 288

ἰθῶν et *ἰθῶν* conf. 328. s.

ἰθῶν, *met ἰθῶν*. 514

ἰθῶν et *ἰθῶν*, *ἰθῶν* et *ἰθῶν* conf.

328. 514

ἰῶ et *ῶ* conf. 86. 529

Imperativus et Optativus juncti.

185. 511. 554. et infinitivus. 578

Imperfectum inter aoristos. 118.

529. 754. pro aoristo. 483. 906

Indicativus praesentis post inter-

rogandi particulam in oratione

obliqua, etiam de re praeterita. 59. pro conjunctivo in interrogatione dubia. 69. 816. pro conjunctivo in prima pers. plur. 741. indic. futuri post *πρὶν ἢ* et similia. 489. post *ἐάν, ὅταν, ἂν*. 884. junctus cum Optativo 88. 548

Infinitivus post *οἰκτεῖσθαι, ἐλεᾶσθαι*. 281. post verba *ἐπιτιμᾶν*. 335. A. LVIII. inf. aoristi post verba optandi, promittendi, cupiendi. 566. 802. pro imperativo. 742. junctus cum imperativo. 578. pendens a verbo enuntiationis interpositae. 437

Inscriptiones prosaicae Anthologiae. 619

Invocations Deorum orationis auctoritatis causa interpositae. 85.

107

Jupiter in Tmolo nutritus. 611

Jusjurandum per saxum. 109

lynx. A. XXXV.

ἄ et ἥ conf. 460

παγγιλάζειν et καυλάζειν conf. 839

κάδος et κῆδος. 855

καθ' ἑαυτὴν et καθ' ἑαυτὸς. 379

καθίσθαι, de otiosis. 77. de situ. 561

καί productum ante vocalem. 579. s. 604. 810. καί in interrogatione. 101. 296. 479. pro καὶ ταῦτα. 321. 703. vi adversativa. 726. καὶ οὐ, non autem. 318. praecedente negatione negat. 697. καὶ γὰρ δὴ et καὶ δὴ γὰρ. 661. καὶ δέ. 217. καὶ εἰ. 191. καὶ τί γὰρ. 690. καὶ τότε δὴ. 942. καὶ non suo loco positum. 333. καὶ post μέν. 89. καὶ et εἰ conf. 459. καὶ γὰρ et ἀρα conf. 697. καὶ et ἡ conf. 14. καὶ δέ et ἰδού. 809. καὶ et κατὰ conf. 165. 193. καὶ et καί conf. 96. καὶ ex syllabis finalibus ortum. 164

καινός et καινός conf. 268. et καιρός. 211. καινῶν et κληῶν. 101

καιρός, καινός, καινός conf. 211.

καιρὸν εἶναι, valere, posse. 515

καί. ἐκαύσαν et ἐκλυσαν. 507

καυκρεσίη. 274

κακοπαρθένος. 339

κακὸν οἶεσθαι. 76. κακώτερος. 733

κακώτομος et κακωστόματος. A. LXXVIII.

κακώτομος. 73. (Theodor. Prodrom. de Am. Rh. et Dos. L. I. p. 50. ὁ πεσοὺς τῆς κακωστόλου τῆς ἄλλης κυλισθείς.) A. XXXIV.

κακώτερος et κατὰ τεχνος. 79

καλλάντος. 325. s.

καλή. 868

Καλλίνωτος. 51. (cf. T. I. p. 460. nr. 504.)

Καλλιστοῖη et Καλλιστοῖη. 48

κάλλος. κάλλει, pro singulari. 415

καλλοῦσθαι et ἀνθοῦσθαι conf. A. XXXIII.

κάλος et κάλως. 590

κάλος. de quantitate prioris syllabae apud elegiacos. 761. καλὸν εἶχες. 697. καλή et καλή conf. 868. καλὰ et τάχα. 881

κάλπις, urna judicialis. 309

κάμαξ, ὁ, ἡ. 155. A. XLII.

καμασθήνη. 660

κάματος et κόπος conf. 866

Καμβύσις, media correpta. 963

κάμνω. καμνῶς et καμνῶς. 137

κάν c. indicativo. 105. 389

Καππαδόκη et Καππαδοῖς. 415

Κάρσιος, prima correpta. 441

καράβιον, σαρδάλιον. 62

καράκαλλον. 713

καρίων et καρίων conf. 91

καρπασα et κάρβασα. 557

καρσάνδρη et κασσάνδρη. 28

κασσαίνιον. 717

κατὰ cum genitivo, in. 667. κατὰ βραχὺ et κατὰ βραχὺ. 662. κατ' ἐνύπνιον. 685. s. κατ' ἴχνος et ἴχνιον. 514. κατὰ et καί conf. 165. 193

κατάγλυτος. 695

καταδύπτειν παρῖος. 62

καταδύειν τὸν ἥλιον. 236

καταπίνειν. 62

καταστέφω et καταστρέφω conf. 687. 881

κατατεχνότατος et καποτεχνότατος. 79. (κατατεχνότατος est ap. Plutarch. T. II. p. 79. B. ad quem locum Wyttenb. T. XI. p. 579. sibi hoc vocabulum, quamvis probum, alibi lectum esse negat.)

καταψήχειν et καταψήχειν. 715
κατεπλευσμένοις. 46
κατερίω, —είρεσεν. 455
κατίχειν, *mente tenere*. 897. γῆν.
682
καχλάζειν et καυχλάζειν conf. 839
κα bis positum. 212. α. κιν et αν
junctum. 446
κείθε pro *εκεῖσε*. 49
κείσθαι, de urbibus dirutis. 661
κιν pro καί εν. 255. et κῆν. 331.
516
κίονος et κινίονος apud Dorienses.
347. κίον de parte obscoena.
595. κίονος et σκῆνος conf. 872.
κίονον et Κίον conf. 359. α.
et κίον. 956
κίς pro καί εις. 200. 499
Κίον κίλιξ. 340
κιν et κιν conf. 281
κινότης et κινότης conf. 646
κιντρομανής. 789
κινθον, κίσιθα. 289. 483
κιναλη et κινση conf. A. XXXVII.
κινδισθαι et κινδισθαι conf. 116
κινδιστής et κινδιστής. 401
κινδός et κινδός. 855. κινδός et κιν-
δός conf. 521
κῆν et κιν. 331. 516
κηνκίς. 660
κηνκίλοις *Επικυριον*. 205
κην de re pernicioza. 511. κηνκῶν
et κηνκῶν conf. 515. et κηνκῶν.
487. κηνκας ἀλύξαι. 40
κηνκίλειν. 961
κηνκίον, antepenultima correpta.
680. in κηνκί media. A. Cl.
κηνκίτες. 599. (cf. *Wyttenbach*. ad
Plutarch. T. XI. p. 356.)
κηνκίσις. 786
κηνκίσις et κηνκίσις. 481. 886
κινθίριον et κινθίριον. 8. Cf. P. 1
κινθίριον ἰύγα, μηχανή. 43. et κινθ.
179. (*Aristot*. *Problem*. Sect. 35.
p. 834. ἡ διὰ τί περὶ τὰς ὀν-
τας κινθίσις πτάρνεται; V.
D. in *Notitia* *Mss. Bibl. Par.*
T. VII. p. 169. suspicatur κινθ-
σιντες aut κινθίσις. quae cor-
rectio non necessaria.)
Κινθός et Κινθός. 316
κινθός, de facultate poetica. 584
κινθίειν c. genit. 189
κινθ. κινθ. 829
κινθ et κινθ conf. 956

κλαγγή. *latratre*. 188. 563
κλαγγῶν. 259. 565
κλαγγὸν et κλαγγόν. 149
κλαδάρος. 531
κλαδάρια et κλαδάρια conf. 468. α.
κλαίω. κλαίωμι et κλαίωμι-
νος. 285
Κλαίωμι. 617
κλαίωμι. 354
κλαίω et κλαίω conf. 245. et γί-
νος. A. LXVII.
κλῆν. κελίμιτος, *sepultus*. 546
κλίτος. 396
κλίτον, posteriore correpta. 861
κλοιός et κλοιός conf. 148
κλόπιος et κλόπιος. 599. κλόπι-
ος. 853
κλύω. Εκλυσαν et Εκλυσαν. 508
κλυτός et κλυτός. 30
κλυτόν et καὶ τὸ conf. 884
κλωβός et κλωβός conf. 149
κλωβός *Ἀρπυιαί*. A. XCV.
κμ et κτ praecedente brevi. 94
κνῆν et κνῆν. 179
κνωσσω et κνωσσω. 107
κωλός, adjective. A. XCI.
κωλῆ αἰς. 388
κοιμίζω. 101
κοιμός et κινός conf. 268
κωλός et κωλός conf. 148
κωλύντος et κωλύντος. 587
κώλος et κώλος. 716
κώλος et κώλος conf. 60. κώ-
ποι γῆς. 231
κώλος et κώλος. 592. 842
κομῆν, κομῆν, κομῆν conf. 543
κομῆν, ἐκκομῆν, *festinare*. 791
κόνειον. A. LI.
κονίη et ξενίη conf. A. LXI.
κώπος et κώματος conf. 866. et
κόνος. 546. et τόνος. 129
κορίσειν et χρονίσειν conf. 69
κορθαίολος et κορθαίολος. 27
κομῆν, κομῆν, κομῆν conf. 543
κώμα et ἐπὶ κώμα. 23. α.
κορῆν et κορῆν conf. 99
κώριμος. 297
κώριος et κώριος. 192
κορφοφίλος, *Mercurius*. 194
κώριος et κώριος. 641. 737
κώλος et κώλος. 592. 842. ἡ κώ-
λος. 842. (*Paul. Silent.* in *Am-
bone* v. 118. *κορφοφίλος* *Λα-
κωνίδος αἵματι κώλος*.)

κρᾶζω, κέκρωγε, media correpta. 71
 κρᾶναι et κρῖναι conf. 386. κρη-
 ναι et κρῖναι. 824
 κρατεῖν, *superare*, c. accus. 410
 κρηναίη, κρηνη. 230
 κρηταιεύς. 384
 κρῖναι et κρᾶναι conf. 886. κρι-
 νων et καινῶν. 101
 προκάλη ἡΐονος. 288
 προκός et κρονός. 596
 κρονία rupe. 744
 Κρόνος, stella infesta. 678
 κροτεῖν et συγκροτεῖν. 618
 κροῦμα et κροῦμα. 129. (Sic et-
 iam in vocibus προσηρούματα et
 προσκροῦματα saepissime flu-
 ctuant Codices. Vid. Wyttenb.
 ad Plutarch. T. XII. p. 865.)
 κροῦμα de tibicinibus. 858
 κρουεῖν αὐλόν. 664
 κρερός. 287
 κρυπτέω, vox nihili. 111
 Κρωβήλος. 158
 κνάνειον ὄμμα. 382. κνάνες et κν-
 νος conf. 658
 κνάνων et κνάμων. 45
 Κνθείρη. 606. 627. 859
 κνῆν. 267, s.
 κνῆλα σελήνης, ἡλίου. 812
 κνῆλας τυρός. 201
 κνῆνος, priore correpta. 505
 κνίξ. κνίκα et κνίκας subaudi-
 tur. 547
 κνίλω. ἐκνίλισ, non ἐκνίλισσε. 139.
 481. 590. 787. (cf. Ernest. ad
 Callimach. Hymn. in Del. v. 34.
 Blomfield lb. p. 113.)
 κῆμα, de gravidis. 169. signif. transl.
 197. κῆμα et καῦμα conf. 751.
 et χεῦμα. 768
 κυναγεσίη et κυνηγεσίη. 164
 κύνος et κνάνος conf. 658
 κυνογαμία. 319
 Κύπρις, priore correpta. 56. Κύ-
 πριος pro Κύπριδος. A. LI.
 κύρβις. 48
 Κυρῖνος, media correpta. 496
 κυρού idem quod κυρίον. 5. (Cf.
 Villoison *Notices des Manuser.*
de la Bibl. Nat. T. VII. p. 422.
 sqq.)
 κυταῖος et κυταῖος conf. 47
 κύτος. 203
 κύων ἐν γάτῃ. A. LXXXV.
 κῶδων et κῶδω. 893

κῶλα βᾶτον. 292
 κυμάζειν pro ἐρχεσθαι. 554
 κύμον et κύνον conf. 839
 Κωνσταντῖνος, penultima corre-
 pta. 613. 884
 κωφός et κούφος conf. 641. 737
 Cappadocismus Gregorii. 429
 Carmina comparata cum puellis.
 494
 Cerat usus in statuarum. 851
 Cinara vocem corrumpit. 898
 Comparativi a comparativis deri-
 vata. 755. pro superlativis. 247
 Composita a *σος* *agitandi* et *in-*
citandi vi. 185. s.
 Coniunctivae post conjunctiones
 temporales. 480. praesentis post
 μη. 735. post tempora prae-
 terita. 58. 715. et optativus jun-
 ctim. 292. A. LVI.
 Constructio mutata post partici-
 pium. 398
 Correptiones longarum vocalium
 apud seriores. 416. 429. 443. cor-
 repta syllabae ανθ', εντ', οντ'.
 429

λ et ρ conf. 175. 641
 λαγονκονέω et λαγονκονέω. 639
 λαγγνος, media correpta. 705. A.
 LXXXIX.
 λαγγάνειν c. genitivo. 503. 898
 λαγο et λαγω in compositis. 161
 λαιέρουζος. 550
 λᾶμα pro λῆμα in usu fuisse non
 videtur. 603
 λάρναξ, ὁ. 324
 λάρος. 262
 λαρός, 658
 λατωίς. 192
 λανκανίη et λευκανίη. 721
 λῆγειν et ἐλλῆγειν. 305
 λείβομαι et λείπομαι conf. A.
 XXXIII.
 λείμνες et λειμῶνες conf. 651
 λεία ὁδός. 229. θάλαττα. 590. λείος
 et τελείος conf. 284
 λειοῦν, λαινεῖν, placare undae.
 590
 λείπομαι et λείβομαι conf. A.
 XXXIII.
 λειτός pro λείος. 178. 543. 717.
 969. (λειτός unice probat contra

Latinae litterae in inscriptionibus
graecis. 901

Licentia poetarum in metiendis
nominibus graecis. 396

Logariastae monasterium. 8

μ praecedentem vocalem producit.
279. (Hinc tuesaris ap. *Callimach.*
Fr. CXXXI. lectionem *Suidae* :
πολλάκι σεῖτο, μαῖα, φιλοξεί-
νοιο καλῆς μνησοῦμθα. Certo
σεῖ, ὦ μαῖα, quod probavit *Er-
nesti*, ferri posse non videtur.)

μ et ρ conf. 342

μά post οὐ subaudiendum. 97

μαδαρός. 730

μαῖα et γαῖα. 516. et μαῖρα conf.
886

μαῖων. ἐμαῖωσαντο et ἐμιμήσαν-
το conf. 10

μάκαρα ἐτη. 561

μακρά et μακρὸν conf. 683. *A.*
LXXVIII.

Μάκρινα media correpta. 438

μάλλον abuhdans ap. comparati-
vum. 700. subaudiendum. 81. pro
μάλα usurpatur ap. Aratum. 150.

μάλλον et Ἀλημάτων conf. 33

μανης in compositis. 110

Μαξιμινος, penultima correpta. 634

μαραθωνομάχος. 867

μαρπειν c. genitivo. 168. s.

μάστιγες, media correpta. 431

Μανσωλός et Μαῖσωλος. 464

μέγα ἰσχειν. 588. μέγα δὴ τι. 762

μέγα et μὲν conf. 656. et μὲν.
570. et μετά. 12

μεγάλοι παλῆμαι. 420. *A.* LXV.

μεγάλων et μελάνων conf. 890

μεγαλῆς. 850

μεθύειν c. dativo. 517

Μεῖδων. 504

μείλια. 544

μείλιχος. 183

μειότερος. 318

μελάμπελος. 227

Μελάγτας. 143

μέλας. μελάνων et μεγάλων conf.
890

μελίδαμα et μελίταμα. 157

μελήτειος et μενίππειος. 321

μήλι et βέλιος. 526

μήλισσα de poetis. 580

μέλλει et μέλει conf. 489

μέλω. μελήθην. 97

μὲν subaudiendum. 72. correptum

ante οἱ. 904. μὲν et καὶ sibi
respondent. 87. μὲν γάρ. 674.

μὲν et κὲν conf. 281. et μέγα.

656. et μὲν. 372. et ἀκμήν. 753

μενίππειος et μελήτειος. 321

Μενίσκος. *A.* LIX.

μένω et νέμω conf. 601. μένεται
et νέμεται. 632

μερίς. 923

μερμέριος. 663

μειμηται. 957

μεσημβρινός, penultima correpta.
602. (vid. *Blomfield* ad *Callim.*

Lav. Pall. v. 72. p. 138. qui
loca, ubi μεσημβρινός penulti-

mam producit, pro depravatis
habet.)

Μεσσήνα Πελοποννησί. 837

μετά et μέγα conf. 12

μετοκλάζειν. 498

μετρεῖν, numerare. 47

μέτρον ἔχειν. 906

μετανάστιος. 634

μεταφύλλισθαι, gloriari. *A.* LXXII.

μέτωπα, pro singulari. 337

μή vetans cum conjunctivo prae-

sentis. 755. cum indicativo prae-

sentis. 466. post μήτε. 292. μή
μοι, sequente accusativo. 712.

μή pro οὐ. 244. *A.* LII.

μηδαμὰ et οὐδαμὰ, ultima cor-

repta. 914

μήδεσθαι, excogitare. 195. 218.

et νήδεσθαι conf. 218

μήδων et δήμων conf. 610

μηνυει, media producta. 89

μητροθήτης παρθένος. 23. μητρο-

παρθένος. Ib. (cf. *Suicer. Thes.*
Eccl. T. II. p. 369.)

μιῆναι et μεγῆναι conf. 542. μι-

ναι, penultima correpta. *A.*
XXX.

μίγα et μιν conf. 373

μυγῆναι et μῆναι conf. 542

μικρός, priorem apud recentiores
corripit. 178. 798. (*Ap. Theocrit.*

Eid. VIII. 74. *Brunckius* per-

peram admisit conjecturam *Hein-*
sii a *Toupio* probatam, οὐδὲ λό-
γων ἐκρίθην ἀπο τὸν μικρὸν
αὐτῶ.)

Μικύλος. 357

- Μίλτος*, prima producta. 918. a.
Μίλιν, priore correpta. 707
μίσσησις et *μίσσησις*. 127
μυσικός. 562
μιν et *μιν* conf. 373. et *μιν*.
 570
μυξανδροποι et *μυσάνδροποι* conf.
 800. A. LXXXVIII.
μυσε. 77
μυζων et *λόγων* conf. 417
μυζων *ἐχων*. 916
Μοίρω *ποδία*. 42. 166
μολίω, ap. recentiores usurpatum.
 27. 609
μολίος, t. 622. *μολίος* et *μολίος*. 137
Μολορίας et *Μιλορίας*. 349
μολιρδοι, *μολιρδοι*, *μολιρδοι* et
μολιρδοι. 137
μόνος et *νόνος*. 854
μονοσχημία. 854. A. XCH.
μόνος, *eximius*. 23. et *μόνος* conf.
 409. 433. 894. ante *ἀλλὰ* et *ἀδ*
subaudiendum. A. LXIX.
μορίη et *μορίη*. 706
μόρος, *cadaver*. 315. c. *μόρος* conf.
 409. 433. 894
μορμώσι et *τυμώσι*. 133
μυθος et *μυθος* conf. 40
μυθολογία et *μυθολογία*. 780
μυθός, prima correpta. 889. A.
 XCIV.
μυθισθαι, *doceri*. 488
μύζων et *μύζων*. 260
μυθος et *μυθος* conf. 40. priore
 correpta, ut etiam in *μύθημα*,
 ap. sequiores aevi versificatores.
 A. LXIV.
μυκίτωρ. 525
μυλωθρος et *μυλωθρος*. 246
μυρον de rebus jucundis. 597
μυροσχημία. 749
Μύρω et *Μοίρω*. 42. 166
μυς et *μυς*. 547
μυζος. 958
μυζότης. 705
 Melchisedec typus Christi. 17. (vid.
 loca collecta a Suicero Thea.
 Eccl. T. II. p. 34.)
 Minerva tibiarum inventrix. 152.
 apud Lindius culta. 816
 Moses orans Christi typus. 16
 Musae cum apibus comparantur.
 224
 ὃ paragogicum ante duplicem con-
 sonantem. 248
 ὃ et ὃ conf. 54. 59. et ὃ. 45. 114.
 211. 452. 563
 val et val conf. 61. 96. val *μιν*
καί. 44
ναϊσος. 642
ναϊζι, non *ναϊζι*. 780. (Vid. Walf.
 Anal. Liter. I. p. 455.)
ναϊσος. 955
ναϊσος. 215
ναϊσος. 45
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 586
Ναϊσος et *Ναϊσος*. 38
ναϊσος. 342
ναϊσος pro *ναϊσος*. 67
ναϊσος. 578
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 532
ναϊσος et *ναϊσος*. 44
ναϊσος, *ναϊσος*. 256. 546
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 428. 480. 724
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 646
ναϊσος pro *ναϊσος*. 24. *ναϊσος*
 et *ναϊσος* conf. 473
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 586
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 743
ναϊσος. 555. a.
ναϊσος, posteriorem producit. A.
 XLV.
ναϊσος, *ναϊσος*, *ναϊσος*. 471
ναϊσος et *ναϊσος*. 494. *ναϊσος*. 601
Ναϊσος et *Ναϊσος*. 38
ναϊσος. 12
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 206
ναϊσος et *ναϊσος*. 160. 576. 797
ναϊσος et *ναϊσος*. 212
ναϊσος et *ναϊσος*. 375
ναϊσος et *ναϊσος*. 350
ναϊσος et *ναϊσος*. 356. *ναϊσος* et *ναϊσος*
 conf. 657
ναϊσος, *ναϊσος*, *ναϊσος*. 507.
ναϊσος. Ib.
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 413. *ναϊσος*
 et *ναϊσος* conf. 637
ναϊσος et *ναϊσος* conf. 66
ναϊσος pro *ναϊσος*. 86
Ναϊσος a *Ναϊσος*. Praef. T. II. p. 6.
 T. III. p. 803
ναϊσος etiam ap. Dorienses obvium.
 588. cum *ναϊσος* et *ναϊσος* conf. 900
Ναϊσος, priore ambigua. 841. 915
Ναϊσος et *Ναϊσος* conf. 160. 797
Ναϊσος *ναϊσος*. 507

νίσσμαι. 364. 478
 νωγᾶδος* et νίψαι conf. 749
 νούς, angeli. 20
 νομίας pro νομείας. 418
 νομίμος, venerabilis. 408
 νόμιος et μόνιος conf. 188
 νυκταίη pro νυκταίη. 47
 νύμφα, posteriore correpta. A.
 LXIII.

νυμφαστολαίη. 497
 νῦν et ἤν conf. 269
 νύξ. νύκτα, noctu. 108. s. ἐκ νυ-
 πτών. 332. (Heliodor. l. II. 20,
 p. 125. ἕως τὸ νυκτὸς ἐπελθὼν
 κλέψας. Cod. Monac. nr. 96. νυ-
 πτών. Contra sp. Liban. T. IV.
 p. 167. 13. μέχρι πόρῳ που τῶν
 νυκτών. Cod. Monac. 113. τῆς
 νυκτός.)

νυσσεὺς et νησαεῖς. 350
 νωμείας pro νομείας. 418. s.
 Nesis insula prope Campaniam. 142
 Neutrum pronomini ad aliud ge-
 nus relatum. 115. neutra plu-
 ralia cum verbis pluralis nume-
 ri. 97

Nomina propria in hiatu. A. XXII.
 Nomina priorum prosodia in-
 terdum ambigua. 24. in nomi-
 nibus propriis dialecti ratio saepe
 negligitur. 74. 131. 138. 353.
 nomina muliebria in ἀς. 337. in
 μηδῇ. 195. in ἀνος, penultima
 correpta. 582

Nominativus in appositione post
 alium casum. 64. cum vocativo
 junctus. 167. 286. pro vocativo.
 908. ex praecedente accusativo
 assumendus. 501

Numerus in appositionibus inter-
 dum discrepans. 72

Ξαίρω. Ξανθὴν et Ξανθὸν conf.
 128

Ξανθοκόμος. A. LXXXV.

Ξανθὸν et Ξανθὴν conf. 128

Ξείνος et Ξενός conf. 268

Ξενίη et κοινή conf. A. LXI.

Ξένος c. genit. 47. Ξένος καὶ δατός.
 558

Ξενεῖρος et Ξενόμενος. 35

Ξενήμων. 28

Ξενός et Ξείνος conf. 268

Ξερὸν, τό, et ὁ Ξερός. 703

ὄ saepe pro ὦ. 454. pro ὀν. 374
 ὄ productum ante λ. 657. ὄ καί.
 quare etiam. 333

ὄ μὲν . . ἄλλος δέ. 712. ὄ μὲν . .
 ὄ δέ, de eadem persona. 50. 520
 ὄσρος et ἔταροι. 500

ὄγκητις, non ὄγκησις. 525. (ὄγ-
 κηστον ὄνον ex depravato Au-
 thologiae loco Carol. Titeuil-
 le transtulit in epigr. graecum,
 quo Emericum Cruceum orna-
 vit ad calcem Antidiatribes p. 90.
 ed. Hand.)

ὄγκυτος, ὄγκυτος. 774

ὄγχνη et ὄχνη. 452

ὄδς et ὁ δέ, τὸς et τὸ δέ conf.

257. ὄδς cum prima pers. ver-

bi. 317. οἱ δέ et εὐ δέ conf. 177

ὀδονταμός. 36

ὀρεῖν μύρον et μύρον. 76. πακόν.
 Ibid.

ὀι et ᾠ conf. 260. et ῑ. 197

οἱ et ἑοῖ. 25

οἶδς praecedenti vocali. 480. οἶδα
 et οὐδέ. 46. οἶδεν et εἶδεν conf.

274. 595

οἶδοσαι et διδοῦσαι. 29

οἶζυρος et ὀζυρός. 285. 297. 535

οἰκίτης et οἰκίτης conf. cum ἰκέ-
 της et ἰκέτις. 38

οἰκίτης et ἰκέτις. 102. 735

οἶκος et εὖχος conf. 165

οἰκίτης pro οἰκίτης. 281

οἰκίτης et οἰκίτης. 648

οἰκτρὸν et ἄκρον conf. A. LXIX.

οἶνός κῶμος. 222

οἰοπέδη. 314. s.

οἶνον et οἶνον conf. 892

οἶνωπος. 664

οἶω et οἶω conf. 359. et οἶσι. 425.
 534

οἶος pro ὅτι τοιοῦτος. 355. 858.

οἶος prior correpta. 120. οἶα ἐξ

οἶων. 889. οἶός τε et ἐπὶ conf.

361. οἶα posteriore correpta. A.

LXV.

οἶς et οἶω conf. 250. 517

οἶστος et οἶστος. 285

οἶσινος. 285. s.

οἶσμαι. φῶς ἐξομα. 354. A.

LVIII. οἶσμος et ἀρχόμενος

conf. 425. οἶσμος et ἀρχόμενος

893

ὄτον et ὄτω, etiam ap. Dorienses obivium. 140. ὄτω et οὕτω conf. 13

οὐ correptum in Πόστοςμος, Πουδέντας. 926

οὐ et οἱ cum στ conf. 107

οὐ in caesura pentametri ante vocalem. 391

οὐ post εἰ. 832. 850. pro οὐ μὲ. 97. οὐ τι. 767

οὐ et εἰ conf. 651. et οὐν. 741. et ποδ. 9

οὐδαμὰ et μηδαμὰ, ultima correpta. 914. (Anacreon ap. Hephaest. p. 69. ed. Gaiaf. οὐ γὰρ ἂν ἄλλη Ἀνὰς ἐκ πόνων γίνοιτο οὐδαμὰ τῶνδε. ubi vulgo οὐδ' ἄμα legebatur. Cf. Toup. Em. in Suid. T. III. p. 113. ed. Oxon.)

οὐδέ ἐν, etiam ap. elegiacos obivium. 377

οὐδέ et εἰ δέ conf. 275. et οἷδα. 46. et ἡδέ. 507

οὐδέκς ἀδύνατος, formula. 971

οὐδενίξιν. 80

οὐλοκῦμος. A. LXXXV.

οὐν, terminatio accusativi nominum in ω. 100

οὐν inter praepositionem et verbum. 780. 891. οὐν et οὐ conf. 741

οὐνεκεν et εἵνεκεν. 661

οὐπω et οὕτω conf. 254

οὐράριον νέφος. 472

οὐρανός, coelum et palatum. 73

οὐρεσίφοιτα κρύνα. 82

οὐρεος Ζεύς. 947

οὐρεος. 795. A. LXXI.

οὐτε, . . . οὐ, 112. οὐτε τι et οὐτε conf. 618

οὕτος in compellando. 778. ταῦτα ad unam rem relatum. 216. 391. 634. 779. τοῦτο post αὐτό omisum. 662

οὕτω et ὅτω conf. 160. s. οὕτω et ὅτω. 13. et οὕτω. 254

οὕτως ante consonantem. 159. 363. 628

οὐ in ὄρις productum. 659

ὄφρα, cum indicativo futuri. 871

ὄφρ'ε. ὄφρ'εα pro ὄφρ'ον. 774.

ὄφρ'ες, hilaritatis sedes. 65

ὄγλος, ὄλθος, ὄρθος conf. 511

ὄχμαῖζειν et αἰχμαῖζειν conf. 766

ὄχνη et ὄχνη. 452

ὄχρος et ἐχρος conf. 596

ὄψ'ε μὲν ἄλλα. 775

ὄψει pro ὄψη. 593. 666

Obscuritas studiose quaesita. 341

Optativus in interrogatione, etiam sine ἂν. 121. 541. (Vid. Schaefer. ad Poetas Graecum. p. 195.) post pronomen relativum. 107. junctus cum indicativo. 88. 141. 548. 600. post imperativum. 66. 554. et futurum. 608. junctus cum conjunctivo. 292. A. LVI. cum imperativo. 185. 311. 754. 863

Oratio obliqua in orationem rectam deflectens. 735

Orco nubere. 518

παῖαν et πασις conf. 860

παιδιαν et παιδινη. 33

παιδία et πιδίλα. 33

παιδικός, puerilis amoris sectator. 504

παιδοφιλήν. 763

παῖς, παῖν. 37. παῖσι et παῖσι conf. 209. 216. 336. 605

πάλας et πηλας conf. 309. composita ex παλαί, τετραπάλας, πεντάπαλας. A. XCV.

παλαιός, media correpta. 518

παλαιώ et παλεῖω conf. 603

παλάσσω. πεπαλαγμένος. 687

παλεῖω et παλαῖω conf. 603. (Philo Jud. de Somn. I. pag. 598. C. τερατοσκόποι θεινοὶ παλεῖσαι. vulgo, παλαῖσαι.)

παλιν in compositis intendit. 655.

829. παλιν αὖ. 491. πάλαι et πᾶν conf. 894

παλικάμπη et πιτροκάμπη. 677

παλινδίντος ἀνάγη. 580

παλινημεμίη. 655

παλινόροτος αἵτις. 108. (Versum male concinnatum ap. Oppian.

Cyn. I. 249. ἐλπίδωνος καλέειν γένος ἵπποισιν παλινόροτον. sic facile corruerit: ἐλπίδωνος γένος αὖ καλέειν ἵπποις παλινόροτον. Mox ibidem v. 270. οὐδ' αὖτις προτέρη κλέος ἵπποισιν μέγ' αἰείδει. Cod. reg. προτέρη

ὀκνέμεν et ὀκνᾶ λέγομεν conf. 894.
 ὀκνέω μὴ. 581
 ὀκρυόεις et ὀκρυόεις. 137. 252. *A. L.*
 (Gregor. Naz. Carm. XI. 28.
 T. II. p. 80. B. ὄσσα λίθους
 ὀκρυόεις ἀδάμας. lego ὀκρυόεις.
 Ib. Carm. XII. 180. p. 84. C.
 ἴσα δ' ἔχει Μάρμαρος ὀκρυόεντες
 λίθῳ. scr. ὀκρυόεντα.)
 ὄλβος, ὄχλος, ὄψος conf. 511
 ὄλετηρ. 130. a.
 ὀλιγήμενος, ab ὀλιγήρη. 384
 ὀλλύγος et ὀλγος conf. 554
 ὀλοσθύν. 480
 ὀλααε et ὀλααε. 19. 637
 ὀλμος et ὀλμος. 245
 ὀλοσφρων, prudens. 347
 ὀλοπτείν. 276
 ὀλός. 826
 ὀλος. τοῖς ὀλοις. 496. ὀλος et ὀλως.
 463. οὐδ' ὀλως. Ib.
 ὀλοσφίρητος. 689
 ὀλοσχοῦτος. 646
 ὀλοχαλκος. *A. LXIX.*
 Ὀλύμπιος, Ὀλύμπιος, Ὀλυμ-
 πικός. 678
 ὀλως et ὀλως conf. 674
 ὀμέστιος et ὀμέστιος conf. 636
 ὀμέστιος et ὀμέστιος conf. 636
 ὀμη et ὀμοφ. 31. 575. 781
 ὀμῆθης. 171
 ὀμῆλιξ et ὀμῆλιξ. 13
 ὀμμα et ὀνομα conf. 474
 ὀμματύπλευτος. 22
 ὀμοστοιχος et ὀμοστοιχος conf. 91
 ὀμώλαυτε. 315
 ὀμωννύμιος. 146
 ὀμως subaudiendum. 308. ὀμως et
 ὄλως conf. 674
 ὀμῶς et ὀμοῦ. 428
 ὀνειαρ pro ὄνειαρος. 227. et ὄνεια-
 ρα conf. *A. XLVIII.*
 ὄνειδος. 598
 ὄνειαρ. *A. XLVIII.*
 ὄνομα ἔχειν. infamem esse. 379. a.
 ὄνομα subauditur. 895. cum ὄμ-
 μα confusum. 474
 ὄνοτος. *A. LVII.*
 ὄντως et ὄντως. 628
 ὄντιξ, composita. 760
 ὄνυχες et ὀτόνυχες. 205
 Ὄξείας, inemlae. 379
 Ὄξείας. 917
 ὄξύτορος. 42
 ὄπιον et ὀπιωδιν. 733. 783

ὀπλοφορεῖν et πλοφορεῖν conf. 725
 ὀποι cum conjunctivo. 106. cau-
 sam reddit. 383
 Ὀππιανός, penultima correpta. 915
 ὀπτομα. ὀφθῆναι et ὀτεφθῆναι
 conf. 211
 ὀπνίειν et πνίειν conf. 647. ὀπνί-
 μαι et ὀπλίζομαι conf. 647
 ὀργια et ὀρκια conf. 80
 ὀρθρινός, media ambigua. 89. et
 ὀρθρινός. 260. 741
 ὀρκιος. 64. ὀρκια et ὀργια conf.
 80
 ὀρκος. ὀρκων et ὀρκων conf. 641
 ὀρκοτος. 785
 ὀρκεναῖος et ἑρκεναῖος. 559
 ὀρμος et ἡμην, in re veneres. 642
 ὀρνις, gallus. 326
 ὀροφος, composita ex hac voce.
 123
 ὀρηξ. 262. ὀρηκασ, media cor-
 repta. Ib.
 ὀρηνίτης. 196
 ὀρχατος et ὄρχος ὀδόντων. 719
 ὀρχων et ὀρκων conf. 641
 ὀρχησμός et ὀρχηθμός. 130. 175.
 (In fragm. Panyasis ap. Athen.
 L. II. 37. B. πάντες δ' ὀρχη-
 σμοί. frustra Brunckius corrigit
 ὀρχηθμοί. Vid. Selecta ex Scho-
 lis Valckenarii p. 219.)
 ὄς et ὄς conf. 289
 ὄσος pro ὄς τοσος. 861
 ὄσρηα. *A. XL.*
 ὄσστατος, de spatio et numero. 441
 ὄστία καὶ ὄνός. 746
 ὄστειον et ὄσων conf. 284
 ὄστειον. 563
 ὄστις et ὄστις. 778
 ὄταν et ὀπνύταν, cum indicativa
 apud recentiores. 61. 884. 571.
 796. (Vid. Friedem. de M. S.
 P. p. 361. s.)
 ὄτε cum conjunctivo. 100. (Ap.
 Oppian. Cyn. I. 217. restituenda
 videtur, quod edit. ha-
 bent et plurimi Codd., ὀπνός
 ἔλλδωνται et τείχωνται. τείχωνται
 certe in nullo Cod. legitur, ἐλλ-
 δωνται in uno tantum.) ὄτε et
 ὀπότε in hiatus. *A. XXII.*
 ὄτε et ἔτε. 58. et ὄτε. 799
 ὄτις pro ὄστις. 633
 ὄτλος et πέτλος conf. *A. XCIII.*

ἔτον et ἔτω, etiam ap. Dorienses obivium. 140. ἔτω et οὕτω conf. 13

οὐ correptum in Πόστορος, Που-
δέντας. 926

οὐ et οἰ cum στ conf. 107

οὐ in caesura pentametri ante vo-
calem. 391

οὐ post εἰ. 832. 850. pro εὐ μᾶ.
97. οὐ τι. 767

οὐ et εἰ conf. 651. et οὐν. 741.
et ποδ. 9

οὐδαμὰ et μηδαμὰ, ultima corre-
pta. 914. (Anacreon ap. He-
phaest. p. 69. ed. Gaisf. οὐ γὰρ
ἂν ἄλλη Λύσις ἐκ πόνων γί-
νοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε. ubi vulgo
οὐδ' ἅμα legebatur. Cf. Tonp.
Em. in Suid. T. III. p. 113. ed.
Oxon.)

οὐδ' ἔν, etiam ap. elegiacos ob-
vium. 377

οὐδ' et εἰ δέ conf. 275. et οἶδα.
46. et ἡδέ. 507

οὐδεὶς ἀθάνατος, formula. 971

οὐδανίζειν. 80
οὐλοκύμω. A. LXXXV.

οὐν, terminatio accusativi nomi-
num in ω. 100

οὐν inter praepositionem et ver-
bum. 780. 891. οὐν et οὐ conf.

741

οὐνεκεν et ἐνεκεν. 661

οὐπω et οὕτω conf. 254

οὐράμιον νέφος. 472

οὐρανός, coelum et palatum. 73

οὐρεσίπορτα κρύνα. 82

οὐρίος Ζεύς. 947

οὐρεος. 795. A. LXXI.

οὐτε . . . οὐ. 112. οὐτε τι et οὐ-
τε conf. 618

οὕτος in compellendo. 778. ταῦτα
ad tnam rem relatum. 216. 391.

634. 779. τοῦτο post αὐτό omi-
sum. 662

οὕτω et ἴστω conf. 160. α. οὕτω
et ὅτω. 13. et οὐπω. 254

οὕτως aute consonantem. 159. 303.
628

οὐ in ὄφει productum. 659

ὄφρα, cum indicativo futuri. 871

ὄφρ' εἰς. ὄφρ' α pro ὄφρ' ὄν. 774.
ὄφρ' εἰς, hilaritatis sedes. 65

ὄχλος, ὄλθος, ὄρεός conf. 511

ὀχμάζειν et αἰχμάζειν conf. 766

ὀχνη et ὀχνη. 452

ὀχρεός et ἔχρεός conf. 596

ὀψέ μὲν ἀλλὰ. 775

ὀψες pro ὀψη. 593. 666

Obscuritas studiosae quaesita. 341

Optativus in interrogatione, etiam
sine ἄν. 121. 541. (Vid. Schae-
fer. ad Poetas Gnommi. p. 195.)

post pronomen relativum. 107.
iunctus cum indicativo. 88. 141.

548. 600. post imperativum. 66.

554. et futurum. 608. iunctus
cum conjunctivo. 292. A. LVI.

cum imperativo. 185. 311. 754.
863

Oratio obliqua in orationem re-
ctam deflectens. 735

Orco nubere. 518

παῖαν et πασιός conf. 860

παιδείαν et παιδείη. 33

παιδία et πέδιλα. 33

παιδικός, puerilis amoris secta-
tor. 504

παιδοφιλεῖν. 763

παῖς, παῖν. 37. παῖσι et παῖσι conf.
209. 216. 336. 605

πάλας et πῆλας conf. 309. com-
posita ex πάλας, τετράπαλας,
πεντάπαλας. A. XCV.

παλαιός, media correpta. 518

παλαιῶ et παλεῖω conf. 603

παλάσσω. πεπαλαγμένος. 687

παλεῖω et παλαιῶ conf. 603. (Phi-
lo Jud. de Somn. I. παρ. 598.

C. τερατοσκόποι δεινοὶ παλῆσοι.
vulgo, παλαῖσαι.)

πάλιν in compositis intendit. 653.

829. πάλιν αβ. 491. πάλι et πᾶν
conf. 894

παλικάμπης et πατροκάμπης. 677

παλινδίνητος ἀνάκη. 580

παλινηνεμίη. 635

παλινόροος αἴτις. 108. (Versum
male concinnatum ap. Oppian.

Cyn. I. 249. ἐλπίσμενος καλλεῖν
γίγος ἵπποισιν παλινόροον. sic

facile corraetia: ἐλπίσμενος γί-
γος αὐ καλλεῖν ἵπποις παλινό-
ροον. Mox ibidem v. 270. οὐδ'

γάτις προτέρη κλῖος ἵπποισιν
μέγ' αἰδῆσι. Codd. reg. προτέ-

- τεσσάρ. 126. 535. (vid. Gaisford. ad Poet. Min. Tom. I, p. 22.)
 πέτρα et πέλεα conf. 867
 πετραία σπηλινγῆ. 870
 πέτρος, ἡ. 527
 πῆ et ποῖ conf. 632
 πηγῆς et γαίης conf. 720
 πημα κυλινδεται. 283
 πηρόω. πεπηρωθεῖς. 147
 Πίργος et Πύργος. 125
 πικρός et πιστός conf. 286
 πιλίδι, *depsare*. 879
 φιλοφορεῖν et σπλοφορεῖν. 725
 πίνω. πίνης et ποίης conf. 533.
 πίνων et πινών. 783. πίνειν et πινῶν. 706. πινῆς et πινῆς. 946. πίνων μέλη. 96. (Cf. Graef. Obs. crit. in Meleagr. et univers. Anth. gr. p. 71.)
 πίση et πίσση. 673. 700
 Πίσσα, Πισσαῖος pro Πισα et Πισαῖος. 844. (vid. Creuzer Meletem. Disc. Ant. Fasc. I. p. 19.)
 πιστός et πικρός conf. 286. πιστότατον et αἰπύτατον. 613
 πλάνος. 397
 πλεῖξ et πλάκεις πόντον. 521. Θεόγραφοι. 28. A. XXIX.
 πλαταγή. 862
 πλέγμα manuum. 590
 πλειότερος. 785
 πλεκτός. 537
 πλέκειν pro τείχειν. 446. Θύρσους. 839
 πλευρά, conjux. 418
 πληθύνω, c. genit. et dativ. 106
 πλημύρειν et πλημμύρειν. 26
 πλοκος et πλόκαμος conf. 31
 πλωτός. 268. A. XLIX.
 πνεῦμα et τραῦμα conf. 96. et νεῦμα. 844
 πνίγεσθαι, de submersis. A. LXXXVII.
 Ποδοκαίριος. 754
 ποδήνυμα δρυμακ. 874
 ποδίστρα. 545
 ποδῶν. 604
 ποδῶ pro ποῶ. 363. s.
 ποθινός pro ποθεινός. 315
 πόθος et πόρος conf. 113. πόθεν et ποθεν. 81
 ποῖ et πῆ conf. 652. et ποῦ. 677. 682. 713
 ποῖαι, απκί. 412
 ποῖαι. ποῖαῖν χρόνον. 710. ποῖης et πίνης conf. 533
 ποικινός et πυκινός. 611. 713. (Achill. Tat. IV. 12. p. 171. πεπυκνωμένοι. Cod. Monac. ποικινωμένοι.)
 ποιμένιος. 866
 ποῖος. ποῖα, posteriore correpta. A. LXV.
 Πόλαι, nomen urbis. 290
 πολεμαδόκος, Minerva. 152
 πολεμίζειν et πελεμίζειν conf. 650
 πολιτευταί. 303
 Πολίτης. 154.
 πολύαιος. 624. s.
 Πολύγυτος et Ἀργύγυτος conf. 619
 Πολυνείδης et Πόλυνειδης. 30
 πολυκλαυτος et πολυκλαυτος. 477. A. LIII. ναυτιλίη. 283
 πολυκλήϊς et πολυκλήϊς. 359. (Vid. inprimis Spohn Comm. de extrema Odysseae parte p. 193. sqq.)
 πολυπλαγυτος et πολυπλεκτος. 171
 πολυπλανής, vi transit. 482
 πολὺς, magnus, amplius. 190. A. XLVI. πολλῇ ἐκπῖς. 334. πολὺς pro πολλάκις. 98. 266. πολλῶ cum comparativo. 474. πολίων. 842. τί τοι πλίον et τί τὸ πλίον. 254. πλειότερος. 735. πολὺς et πόρος conf. 792. πολλὰ et παλὰς conf. 571. πλίον et πῖπλον. 28
 πολύστεκτος et πολύστεκτος. 32
 πολυτρήτος. 267. (Orac. Sibyll. L. VIII. p. 699. αὐλὸς πολυτρήτος. ex quo versu φερνύβλαβος Lexicis addendum.)
 πολυτῶ. 137. s.
 πολυωπῆς et πολυωπός. 129
 πόνος et πῖπλος conf. 857. et πόθος. 113. et σποδός. 338. et πόπος. 546
 πόντος, ποταμός, ποταμός conf. 542. πόντῳ et ποταμῷ. 908. s.
 πορδαίλις et παρδαίλις. 367
 πορείη, ὁλμος ἐπίων. 49
 πόρος et πολὺς conf. 792
 πορφυρεῖν, penultima correpta. 543
 Πορφυρεως, *luzm* in hoc nomine. A. LXIX.
 Ποσειδῆππος et Ποσειδῆππος. 44
 Πόστουμος, media correpta. 631

ποι' pro ποιί, πρὸς. 323. post articulum collocari solet. *A. C.* cum *ποις* conf. 388

ποιήμιος et γάμος conf. 617. et πόντος. 908. *a.*

ποτὶ ad vñ relatum. 671. cum τότε conf. 559

πότος, priore corrupta. 572

πότιη πατρίς pro πολλή. *A. LXI.*

πότνιααι σεμναί. 961

ποι' μοι, sequente accusativo. 207. et οὐ conf. 9. et ποί. 677. 682. 715

ποιός et ποῖς. 697

πρόμασι et γραμμασι conf. 685

πρίνον et πέλος conf. 293. πρίμνον ἐλαίης. *A. LVI.*

πρίν sequente futuro. 816. productum. 885

πρίσκιπα. 716

πρίων, priorem in Anthol. habet ambiguum. Vid. Graef. Obs. crit. in Meleagr. et univ. Anthol. p. 61

πρό cum adjectivis compositum intendit. 257

Προδίαη et Προδίαη. 52

προείχων et παρέχων conf. 891

προκαλος. 257

προκατακρίνειν. 777

προοδιγός. 198

προπατόρων et προτέρων conf. 327. *a.*

προποντίς, media corrupta. 887

πρός ortum ex terminatione ἡρός. 36

πρός γε et γε πρὸς. 46. πρὸς με pro ἐμέ. 46. 61. 255. 724. (*Sophocl. Aj. v. 283. ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί, αἶε δ' ὑμνοῦμενα.* In Epist. Socratis et Socratic. p. 5. lin. penult. ἦδη γὰρ πρὸς με, novissimus editor frustra correxit πρὸς ἐμέ.) πρὸς οἱ Διὸς et similia. 359. *a.* 748. πρὸς τί; 85. 497. πρὸς χάριν τινί. 756. πρὸς et τίνος conf. 325

προστατηνίμα. 960

προσψύχειν, περιψύχειν. 960

προσώπασα. 594

πρωτέρων et προπατόρων conf. 327. *a.*

προΰχων, προδύρεα. 548

πρώτες. 515

πρώτος. τὰ πρώτα φέρειν et γέ-
ρησθαι. 431. 890. 906. πρώτος
et ἐστρώσειν conf. 593. πρώτη
et ἐστρώτῃ. 591

πίτλια et πίτρη conf. 867

πιτρών et πίτλα, de barba. 773

πίτλα καὶ χνοῖς. 1b.

περιτίων στολίδες, de velis. *A. LXXV.*

πιστίς. 714

πίττειν et ὀπίττειν conf. 647

πιγὴ et πηγμὴ conf. 758

πικινός et ποικινός. 611. 713

πικτή, πικτὴ θίρα. 50

πικτίον et πικτίον. 18

πύλη θεία, de beata Virgine. 20

πυγματτορος. 444

πύργος, domus solitaria. 315. 388

πυργῶ et πυργῶ conf. 414

πυρητόκος, πυρητόκος, πυρητο-
ρος. 143

πύρι et πύρι conf. 54

πύριαν καθάλειν. 698

πυρίλκτος, ignitus. 747. *a.*

πυρίλκτος conf. 747. *a.*

πυριγλωχίνες et πυριγλωχίνες. 747

πυρίλη pro πυρίλη. 774

πυρκαϊή, πῦρ καὶ ἦν et πῦρ κα-
τά. 471

πυγυροτροφέιν et πυγυροφορέιν.

727

πύμα et ὠμα conf. 640

Participium post φημί, ἀγγέλλω.

235. praesentia pro futuro. 266.

268. pro tempore praeterito. 454.

participium relatum ad substan-

tivum remotius. 899. termina-

tionis masculinae cum substan-

tivo feminini generis. 577. *a.*

Pentametri inter versus heroici. 7

Persona verbi tertia post primam

aut secundam. 95. 154. 703

Pleonasmus in compositis ex παρ.

594. *A. LXXII.* in φησί, εἶπα.

779. pronomini post relatum.

253

Pluralis et singularis juncti. 488.

et dualis. 540. pro singulari. 55.

263. 280. pluralis pronomini

pro singulari. 50

Polemo Sophista etiam Antonius

vocabatur. 690

Præpositiones in quarta sede ver-

bus bucolici. 74. diversia casi-

- bus junctae. 194. 286. cum pro-
nomine enclitico, praecipue *πρὸς*
μα. 255. 312. in decompositis
omissae a librariis. 198
- Præsens *ὄντων, τεκνών, ἀνών,*
τελευτών pro aoristo. 237. 251.
265. 311. 320. pro futuro. 202. 630.
cum futuro junctum. 105. 264.
777. (Vid. Ernest. ad Callimach.
H. in Apoll. 14.) praesens par-
ticipii pro aoristo. 750
- Primae vocabulorum syllabae in-
terdum a librariis omissae. 335.
343. 406. s. 675
- Productio brevis vocalis ante $\bar{\lambda}$.
186. 484. 524. ante $\bar{\mu}$. 223. 433.
ante $\bar{\nu}$. 903. ante $\bar{\rho}$. 70. ante $\bar{\epsilon}$.
494. ob pausam. 502
- Prolepsis in epithetis effectum si-
gnificantibus. 170
- Pronomen inter articulum et sub-
stantivum. 232. *A. L.* posses-
sivum pro personali. 481. pro-
nomen encliticum post prae-
positionem. 255. pronomen encli-
ticum in hiatus non sine vitii
suspicionem. *A. LXXVII.* prono-
men secundae personae post
δέ. 223. relativum et possessi-
vum in caesura pentametri. 925.
pron. pluralis et singularis nu-
meri junctim. *A. LVII. LXXIV.*
- Prosodia in nominibus propriis saepe
ambigua. 24
- Posita dicitur *esse* id, quod fin-
git. 44
- Ptolemaeus Philadelphus natus in
insula Co. 320. s.
- $\bar{\rho}$ simplex pro duplici. 78. 498.
774. 823. pronuntiando dupli-
catur. 246. a librariis perperam
insertum. 150. $\bar{\rho}$ et $\bar{\iota}$ conf. 306.
666. et $\bar{\lambda}$. 173. 641. et $\bar{\mu}$. 342.
et $\bar{\nu}$. 114. 211. 452. 503. et $\bar{\varphi}$.
128. 318. 658
- ῥαδινῇ ῥήν.* 268
- ῥαίνειν* et *βαίνειν* conf. 80. *ῥαί-
νειν* vi transitiva. Ib. *ῥαίνομαι*
et *δαίνομαι* conf. 349. *ῥῥάνα*.
761
- ῥάνος* de corpore. 303
- ῥάξ* et *ῥώξ*. 127. 502
- ῥικνώδης* et *ῥικνώδης* conf. 115
- ῥινός* et *ὄστια*. 746
- ῥίπαι* et *ῥοπαι* conf. 643
- ῥίπης*, posteriore ambigua. 204.
(cf. Spohn. de extrema Odyss.
parte p. 175.)
- ῥίπτω* et *ῥύπτω* conf. 635
- ῥίς. ῥίνα*, priora correpta. 729.
- ῥόδα ἐν γάρη.* *A. LXXXV.*
- ῥόος* et *ῥρόνος* conf. 882. *ῥόος* et
ως conf. 617
- ῥοπαίς* et *ῥιπαίς* conf. 643
- ῥύομαι* c. genitivo. 39. et *λύομαι*
conf. 40. *ῥύσασθαι* et *ἰδρύναι*
μεθ'η conf. 913. *ῥύσασθαι* et
λουσάμενος. 916
- ῥύπτω* et *ῥίπτω* conf. 635
- ῥύσος* et *ῥύσος*. 60. 137. *ῥύσω-
δης*. 69. (Philostr. Imagg. I. 31.
p. 809. *τὰ δὲ ῥύσας καὶ ἔξωρος,*
τὰ δὲ ὑποσείσθαι. Leg. *ὑποσεί-
σθαι.*)
- ῥύπης*. 726
- ῥύτωρ, custos*. 539
- ῥώξ* et *ῥάξ*. 127. 502
- Res, quae dedicatur, in anathema-
tici saepe subauditur. 150. 156
- Rhenus partum genuinum discer-
nit a spurio. 479. s.
- Rhythmus saepe verborum trans-
positione restituendus. 228
- $\bar{\sigma}$ pronuntiando duplicatur. 842
- $\bar{\sigma}$ ortum ex ϵ i, e. *καί*. 378. 459.
conf. cum $\bar{\gamma}$. 127. 290. 427. cum
 $\bar{\alpha}$. 73. cum $\bar{\tau}$. 69. 86. 313. a li-
brariis omissum in *μέγρε, ἄγρε,*
σῖτρε. 587. omissum post *εγ*.
624
- σ' pro *σά*. 948
- σάλπιξ* an pro *σάλπιγξ*. 24
- σάμβαλα* et *σύμβολα* conf. 190.
(Ap. Hephaest. p. 42. *τὰ δὲ*
σάμβαλα πεντεβόλια. Vulgo,
σύμβολα. Vid. ibi Gaisford.)
- σανδάλιον*, navigii genus. 62
- σάον* et *σάω*. 158. 948
- σαρόδονιον* et *σαρόδονιον*. 99
- σαύρα*. 732
- σε* post *δέ*. 465
- σειεσθαι*, de metu incitatione. 115

- σιληνός et σιληνός. 34
 σίλινον, media corrupta. 374
 σιμνοπροσωπείν. 721
 σιμνός, priore corrupta. 951. σι-
 μναι πότνια. 961
 σίργος et έριγος conf. 645
 σζ sigla per σιζεντέος explican-
 da. P. 11
 σήμα et σείμα conf. 308
 σι, τάς. 857
 σι, πεδύνη, vox nihill. 504
 σίσμα. 92
 σιγες ακανθών. 708
 σθίνειν et στίνειν conf. 310
 σιβίτης, ό. 322
 σίμα λέγειν. 775
 σιγαλός τίμβος. 920
 σιγή έφ' ήμέων. 103
 σίγνα. 367
 σιγών λαλέ. 775
 σιληνός et σιληνός. 34
 Σιμαλος. A. LVIII.
 σιμός et Σιμος. 205
 Σιμίλος. 60. 131. (In versu Ana-
 creontis ap. Hephaest. p. 101.
 Σιμαλον ειδον έν χορή πηκτιδ'
 έχοντα καλήν. Pauw Σιμίλον
 latere existimabat.) Simulus. A.
 XXXVIII.
 Σιμωνίδη. 24. 173
 σιπυλός. 662
 σιτομέτρης. A. XLIII.
 σίτον et σίνον conf. 892
 σίγων. 510
 σκαίος et σκληρός conf. 180
 σκάος et κλάος conf. 245
 σκέπτεσθαι, meditari. 684
 σκέος et ζεύγος conf. 41
 σκενύ, an σκενύ. 108. (στυνύλη vi-
 detur scribendum. A. XXXVII.)
 108. c. σκηνή conf. 108
 σκήρος et κείνος conf. 872
 σκήπων et σκίπων. 198. 232. 272.
 319. 335
 σκιά νόμον. 21. 422. (Macarius
 Homil. L. p. 565. ει εις την
 σκιάν τουούτον έξεχύθη το πνεύ-
 μα το άγιον, πόση μάλλον εις
 την καινήν διαδύχην; Cf. Eun-
 dem Homil. XXXII. pag. 431.
 XLVII. p. 546. τήπος και σκιά
 jungitur ap. Cyrill. Catena in
 Johann. c. 1. p. 47.)
 σκινδάλμος. 715
 σκινδάλμοφροσύνη. 715
 σκίτων et σκίτων. 198. 232. 272.
 319. 335
 σκληρός et σκαίος conf. 180. et
 σκαλός. 525
 σκνήεις et σκνίτες. 6
 σκολιός, dolosus. 87. conf. cum
 σκληρός. 525
 σκόλοπις. 229. σκόλοπις και άκαν-
 θαι. A. L.
 σκόπελος et σκόλοπος conf. 229.
 A. L. σκοπίλος έρημότατος. 474
 σκάπτειν, σκοπτικός, pro σκω-
 πτειν, σκωπτικός. 657. (Aelian.
 Hist. An. XV. 28. in Cod. Mo-
 nac.)
 σκύλα. 8. conf. c. σύλον. 394
 σκυλακνύματα et σκυλεύματα. 37
 σκύλος et σκύτος. 160
 Σκύλλος et Σκύλλος. 523
 στυνύλη et σκενύη conf. A. XXXVII.
 σκύτος. 41. 131
 σκύπας, numi genus. 356
 Σμερδίνης et Σμείρδης. 223
 σμιδέντος. 318
 σμύζεσθαι. 287. A. LXXXIII.
 Σόφιλος et Σοφίλλος. 219. a.
 σπανή. 201
 σπείραμα. 171
 σπένδειν et σπεινδαι conf. 668.
 σπένδειν δακρυα. 953
 σπύραμη. 195
 σπινθήρ, et Σπινθήρ. 204
 σποδός et πόρος conf. 338
 στ in ου et σι depravatum. 107
 σταδίου. 674
 στάδιον, locus ubi certatur. 818
 στα_σθαι et σφά_σθαι conf. 682
 σταθερή, terra. 313. de μαρι tran-
 quillo. 640
 σταλάειν δακρυα. 107
 σταχυμήτωρ. 871
 στέγω. στέξαι et στέρεξαι conf. 712
 στενότερος et τερπνότερος conf. 615
 στέναι et σδίναι conf. 310
 στέπτος et στέρεπτος conf. 198. 877
 στέλγω. στέρεξαι et στέξαι conf.
 712
 σταρίω. έστρίσεις. 680. 711
 στε_ρός et έτερος conf. 734
 στεφανών, ornare. A. XLIII.
 στίχοι. σταφύλαι et σφά_γλαι conf.
 211. στίφειν et στίφειν conf.
 572
 στίβη. 755

στλεγγίς, στλεγγιδοποιός. 194
στοματά pro singulari. 265. 470.

471

στοναγίζω et στοναγίζω conf. 415

στόνυχες et όνυχες. 205

στόρθυξ. 128. 149. a.

στρέπτες et στεπτες. 198. 877

στρέφειν et στίφειν conf. 572.

στρίψας et στίψας. 515

στριφνός et στρουφνός. 727

Στροίβος. 156

Στρομονίης, ventus. 351

στρουφνός et στριφνός. 727

στρώννυμι. Ἐστρώσεν et πρῶτον

conf. 393. et ἔτρωσε. 855

στρωτή et πρώτη conf. 591

στυννός. 280

στυλώ. 382

σὺ et α conf. 84

σὺ δὲ post vocativum. 310. 741

συγκροτέιν et προτείν. 618

συλητής. 801

σῦλον et σῦλον conf. 894

σύμμα et σύν με. 65

συμπαίστωρ et συμπαίκτηρ. 158.

159

συμφέρεσθαι. 755. συνοισόμενος et

συνεοσόμενος conf. 209

συμφορσύνη et σωφορσύνη. 768

σύν et ἄν conf. 775

συνάμα, σὺν ἅμα, σὺν ὃ ἅμα.

217. 795

συνασρων, sacerdotii socius. 427

συνασρωτηριάζειν. 855

συνάναρχος, de Λόγῳ. 13. (etiam

de Spiritu Sancto. συνάναρχον

ἐφ' ἑαυτῷ πνεύμα. 1v. Chryso-

stom. T. V. p. 475.)

σύνεμα συνεοσόμενος et συνοισό-

μενος conf. 209

συνεπερίζειν. 621

συνεργάτης et συνεργαστής. 594

συνέριδος. 471

συνετή, ἡ. 665

συνευνα, vox nihilli. 96

συνίστασθαι, adversari, pugna-

re. 71

συνομηθής et συνομηλῆς. 171

συνομηλῆς. 171

συντάσσεσθαι, valedico. A. LXVIII.

συντίθημι. συντίθεσθαι βουλὴν, ὅπα,

κληθύναι. 258

σύντονος. 581

σφρακτῖρ et σφρακτῖρ. 99

σφακίος et ἑσφακίος conf. 639

σφάζεσθαι et σφάζεσθαι conf. 482.

σφαγμένης et σφαγμένης conf.

29

σφακτῖρ, σφάντρια. 594

σφαλλῶ. ἐσφαλλμένης et ἐσφαγμί-

νης conf. 29

σφῆ. 261

σφῆρα et σφῆρα. A. XL.

σφαδόνες et σήσαμα junguntur. 92

σφίζειν. 8. 168

σῶμα et δῶμα. 121. et σῆμα conf.

508. et πῶμα. 649

σώρακος. 91

σωρός signif. transl. 539. 604

Σωούλος. 656

σωφορσύνη et συμφορσύνη conf.

768

σῶω. 106

Singularis et pluralia juncti. 488

Sosipater poëta epigrammataris

eximendus. 64

Spiritus lenis pro aspero in ὀλ-

κός, ὀδοπορία. 19. ἰλίσσειν. 24.

ἄμμα. 33. ἰλετο. 59

Subjectum orationis ex praecedente

casu obliquo assumendum. 362

Superlativus cum ἄγαν, λίαν, πά-

νν. 102

Syllabae longae perperam corre-

ptae in μιναι, διακρίναι. 56.

(Vid. Correptiones.) in nomi-

nibus propriis ob versus com-

moditatem correptae. 396. Vid.

Brevia.

Syllabae a librariis perperam in-

sertae. 31. 81. 508

τ̄ et ῥ conf. 69. 313

τ̄ et ψ conf. 586

τ̄αι et τ̄ε conf. 37. 215

τάλαντα Τύχης, Διός. 945

τάλας, posteriore correpta. 547

τάμπαι et τοῦμπαι. 661. 745.

748

ταναός. 149

ταυνηκῆς et ταυνημῆς. 161

ταῦρος et γαῦρος conf. 56. ταῦ-

ρον τύμπανα. A. XLV.

τάχα. 116. et γὰρ conf. 350. et

καλά. 881

τάχος et τίλω conf. 64. 380. a.

τρίτος. 36. (cf. Π. γ. 164. Nonn.
 Dion. XIII. p. 358. 21. καὶ τρί-
 πος αὐτοβόητος. Etym. M. in
 ὑελλόπος p. 18. ed. Lips. Sic
 τετράπος ap. Arat. Phaen. v.
 214. ubi Cod. Vind. τετράπους.)
 τριεμφυτος. 11
 τριεμακαρ, τριεμακάριος, τριεμα-
 καρίτης. 742
 τρισάκις et τοσάκις conf. 380
 τρισσός et τρητός. 163
 τριστοιχος. 614. s. (Oppian. Hal.
 V. 326. δεινούς χουλιόδοντας...
 τριστοιχέι περυνάτας.)
 τριχθαδός et τρηχάλιος. 109
 τρήνιος et τρήνιος conf. 57
 τρώπος et ἀτραπός conf. 568
 τρυγικός χορός. 317
 τρύζειν et τρίζειν. 714
 τρυφή et τρέφειν conf. 68
 τρύχη περί ποσίδ. 57
 τρύχινος et τρήχινος conf. 57
 τρύχος et τρήχος. 149
 τρύων. τετρυμμένος et τετρημμένος
 conf. 179. τετρυμένος. 297. et
 τετρυμένος conf. 608. s.
 τυλόκοπος φαγανός. 204
 τύλος, priore ancipite. 204
 τύμπανον. an etiam ὁ τύμπανος?
 176
 Τύμωλος et Τυμῶλος. A. XLIV.
 Τύννιχος et Τύννιχος. 472
 τύπος, de parte virili. 605. 940
 τύπτω. τυπηθεῖς. 483
 Τύριννα et Τύριννα. 969
 τυφλά κύματα. 514
 τύχω. τυγασθαι, de amoris aestu.
 79. θυμμεθα, θυμμένος. Ibid.
 τυφόμενος et γυόμενος conf. 756
 τυλίλιον et ταύλιον. 163
 Theocritus Chius. et Syracusanus.
 560
 Terminatio accusativi εἰα pro ἡ in
 versus exitu. 221. ας acc. plur.
 primae decl. correpta. 53. 196.
 606. 780. ας in nominibus pro-
 priis correptum. 7. 404. 833. ιος
 et ιδος genitivi. 352. οἶν accu-
 satus nominum in ῶ. 100
 Terminaciones αο et ατο. cf. 14.
 595. δεω et δαο conf. 751. εαι

et εται. 167. 609. 711. 745. εο
 et ετω. 338. 363. εται et εοθαι.
 526. ιτης et ιτις. 166. s. 521
 Tmolus mons ἀνθεμόεις et; ἡγε-
 μόεις. 611
 Venus armata. 531
 Verbum singularis numeri cum
 ἡμέτερος et ὑμέτερος. 627. plu-
 ralis numeri cum substantivis
 plural. neutrius generis. 97. ver-
 ba eundi cum sis composita in-
 terdum adiescunt dativum. 158.
 s. verba lugendi cum dativo. 121
 Versus in prosa oratione. 88
 Victoria sine alia. 612
 Virtus, vitium pro laude virtu-
 tis, crimine vitii. 973
 Vocalis brevis ante ξ. 89. s. ante
 ζ. 624. vocales longae a Gregorio
 perperam correptae. 416
 Vocativus et Nominativus juncti.
 167. 286

ὦ et οἱ conf. 197
 va accusativus substantivorum in
 ὤς pro ὦν. 502
 ὠι pro ὠι, in νέμει, διζεύ, πλῆ-
 θυι, νηδυι. 477
 ὠροβατεῖν. 621
 ὠλονόμος et ὠλονόμος. 217
 ὠλη. composita ex ὠλη et ὠλη. 148
 ὠλεβάτης et ὠλοβάτης. 499
 ὠλονόμος. 163
 ὠμέτερος pro ὁός. 119. 627
 ὠνοθέτης, adjective. 42
 ὠμνος et ὠπνος conf. 652
 ὠνις et ὠνις. 147. 254. 284
 ὠπαι et ὠπαι conf. 875
 ὠπαρπάμενος et ὠπαρπάμενος. 608
 ὠπαρχος et ὠπαρχος. 618. 633
 ὠπαι et ὠπαι conf. 875
 ὠπαι et ὠπαι conf. 486. 527
 ὠπεκπροχέει et ὠποτάχει conf. A.
 LXX.
 ὠπένερθε et ὠπένερθε conf. 322. 589
 ὠπέρ et ὠπαι conf. 486. 527. 692.
 ὠπέρ ὠμων et ὠμων. 738. (Cal-
 limach. H. in Dian. v. 59. ὠαι-
 στήρας ἀειράμενοι ὠπέρ ὠμων.)
 ὠπερυντήρη. 63
 ὠπιδος et ὠπένερθε conf. 322. 589

ἐπὶ ἡστος et ἐπὶ ἡστος. 461
 ἔπρος et ἔπρος conf. 652. ἔπρος
 priore correpta. 261
 ἐπὶ, *sub*, cum genitivo. 27. cum
 dativo. 48. cum accusativo pro
 dativo. 24. post verba motus.
 271. a. abundans ante dativum. 68
 ἐπὶ ἄρσιν. 662
 ἐποδάμπεσθαι et ἐπολάμπεσθαι
 conf. 748. 751
 ἐπολάμπεσθαι et ἐποδάμπεσθαι
 conf. 748. 751
 ἐποπράξιεν. 519
 ἐπιστέλλειν et ἐπιστέλλειν. 27
 ἑπὶ ῥόγος, *id.* 153. 323. et ἐπὶ ῥόγος. 125
 — terminatio ambigua quantita-
 tis. 692
 ἔς et μέν conf. 547
 ἔσσι terminatio dativi. *A.* LXXV.
 ἔσπληγξ, ἔσπληγξος et ἔσπληγξος.
 1874. 674. 599
 ἑσπερόποις et ἑσπερόποις conf. 780
 ἑγαίνω, prima producta. 189. 659.
 852
 ἑρίημι et ἑρίημι conf. 657
 ἑψηλός et ψήλος conf. 286
 ἑψίλος, *allus*. 84
 ἑψος αἶψιν. 542. a.
 Hysteron proteron in τίνος, ἢ τίς
 ὧν. 364

ϕ et ϕ conf. 128. 518. 658
 φαίδρυνεν. 9
 φαίνας. 186
 φαίνεται et γίνετα conf. 75. φαί-
 νεται orationi interpositum. 710
 φαίης pro φαίλος. 565
 φαντασία. apparatus. 57
 φάος et χάος conf. 825
 φαρμακία. 711
 φάρος, *vestis*, priore ancipite. 281.
 a. (vid. Gelhard. Lectt. Apoll.
 p. 43. a.)
 φάρυγξ, φάρυγγος et φάρυγος. 359
 φαιτῶν et φωτῶν conf. 467
 Φαίλλος. 949
 φαίδεσθαι et πῆδεσθαι conf. 116.
curare. lb.
 φαιδῶ φλοῦ. 348
 φέρβειν et φέρειν conf. 668
 φερσανγῆς et φερσίμος. 610
 φερῆς et φέρεις conf. 644

φίρω. πρώτα φέρειν et φέρωσθαι.
 431. 890. 906. χείρα, pro προς-
 φέρειν. 445. sequente participio.
 428. φέρειν et φέρβειν conf. 668.
 φέρωμαι et θίρωμαι conf. 743.
 1. φερόμενον et φερόμενον. *A.*
 LXXVI.
 φεύγειν et φλέγειν conf. 53. (Cf.
 Aristoph. Thesm. 1050.)
 φηλήτης et φηλήτης. 801
 φθαῖω. 884
 φθίγγομαι καλάμει. 580
 φθίγμα et φλέγμα, φθίγγεσθαι et
 φλέγεσθαι conf. 235. φθίγμα-
 τα et φλέγματα. 307
 φθίρῳ. φθείσθαι, φθείσθαι, φθί-
 σθαι. 218. 275
 φθίσις et φθίσις conf. 647
 φθόνος, de malo daemone. 430
 Φίλα. 193
 φιλάκητος. 44
 — φίλας, composita. 552
 φιλεμστος. 771
 φιλεράστρια. 641
 Φίλη, n. pr. 969
 φίλημα et θίγημα conf. 777
 φίλητης, φίλητης et φηλήτης. 122.
 (Cf. Gaisford. Poet. Graeci Min.
 T. I. p. 30. a.)
 Φίλινα. 564. a.
 Φιλίτας et Φιλίτα. 172. (Vid.
 Schneider. ad Schol. Nicandri
 Ther. I. p. 176.)
 φιλομειδής et φιλομειδής. 860
 φιλοῦράξ et φιλοῦράξ. 220
 φίλος. φίλος et φίλιος. 35. φίλην
 et φίλην conf. 757
 φίλημα et φθίγμα, φλέγεσθαι et
 φθίγγεσθαι conf. 233. φίλιμα-
 τα et φθίγματα. 307
 φλέγειν τινά, *ardere aliquem*. 120.
 φλέγειν et φτίζειν. 53. et βρέ-
 χειν conf. 658
 φίλην et φίλην conf. 757
 φλόγος et φλογός. 569
 φλοισφίλος. 200
 φοινὺς et φόνιος. 136. (φοινὴ λέ-
 γη Nicander Ther. 146. unde
 Etymol. M. p. 723. 33. ed. Lips.
 emendavit Gaisford. in Poet.
 Minor. T. I. p. 114.)
 φορβεία et φάρμακα conf. 838
 φορη. φρίνας et φερῆς conf. 544
 φρικαλέη θυσία. missa. 435. (San-
 cta coena φρικαλεστάτη τέλει)

ap. Jo. Chrysost. T. VI. p. 16.
Alia loca, ubi est φοβερὰ καὶ
φοβικὴ θυσία, vid. ap. Suicer.
Thes. Eccl. Tom. I. p. 142.
Hinc etiam φοβικὸν ποτήριον,
quod in S. Coena porrigitur,
ap. Theophyl. in I. Corinth. XI.
25. et φοβικὴ αὐτ φοβικῆς
πράξεως ap. Jo. Chrys. Homil.
XXI. Tom. V. p. 129. LXXII.
Tom. V. p. 518. φοβίσκειν de
αἰσά horrorē illustravit Wytten-
bach. ad Plutarch. Tom. XI.
p. 250. Cf. Astius ad Platonē
Phaedr. p. 319. s.)

φοβιάσσεσθαι et φοβιάσσεισθαι
conf. 548

φοβιάσσεσθαι et φοβιάσσεισθαι. 513

φελλοσφραγίς. 536

φερῶν et περὶ ὧν conf. 414

φύδαν. 659

φύρω. πεφορμένους δάκρυσι. 52.

φωρόμενον et φερόμενον. A.

LXXVI.

φῆναι, cum dativo. 919. φνόμενος

et τεφόμενος conf. 756

φῆσις, periphrasin facit. 14. 715.

φῆσις et φθῆσις conf. 847

φῆτον οὐράνιον, homo. 645

φῶτες, pro ἀνθρώποι. 110. φῶ-

τῶν et φατῶν conf. 467

Frates pii. 40

Futurum in ἰσῶ et ἱσῶ. 759. fu-

turum medij pro passivo. 721.

cum. praesenti junctum. 105.

264. 777. in adhortationibus. 669.

futurum indicativi post con-

junctionem adhortativum. 111.

post ei cum optativo. 102

χαῖρω. ψηφισμένη. 66. ἐχρήσατο.

262

χάλασα, signific. transl. 316

χαλᾶν, signif. neutra. 877

χαλεπὸς et χαροπὸς conf. 84

χαλέπτειν c. accusat. 113

χαλινός, quodvis retinaculum. 555

χαλκίλατος et χαλκήλατος. 102

—χανῶς. 157

χανδοποιεῖν. 271.

χανδὴ πύλιξ. 959

χᾶος et φᾶος conf. 825

χαράσσειν, pingere. 728. γενεάδα,

de lanugine. 880

Tom. IV.

Χαρίλας et Χαρίδας conf. A.

LIX.

χαροπός, ὁ, ὅν. 324. cum χαλκίπῳ

conf. 84

Χάρων et δράκων conf. 834. de

hominibus. 659. in compositione

lib. Χάρον. 504

χειλοποιεῖν et χανδοποιεῖν. 271

χείμα et κῆμα. conf. 768

χείμας, opera artificum. 871. χερσὶ

et χερσεσσι. conf. 13. χείρας et

γῆρας conf. 115. et δειρῆς. 814.

χέρων et κερῶν. 486. et χορῶν.

558. s. 589

χειλιδόν. 266

χειλιδόν. χελιδόν. A. LXVII.

χείμα, de mart. 513. 833.

χέμα-χέμα et χέμα. conf. 652

χην, χηρὸς et χηνός. 361

χιδόν. 283

Χίος et Χέσι. 93. 353. 696. A.

LIX.

χλαμὴς ἱερὰ, a pueris gestata. 748.

(vid. Wyttenbach. ad Plutarch.

T. XI. p. 307.) χλαμὴς et χλα-

μῆς conf. 748. 910

χλαμὴς et χλαμὴς conf. 748. 910

χλιδὸν ἔδωκε. 813

χόλος et κολος conf. 716

χορεύειν, vi transitiva. 225. c.

δοκεῖν conf. 267

χορὸς, signif. transl. 904. χορῶν

et χερῶν. conf. 558. s. 589. et

ταρῶν. 42

χῶν. χῶσαν σῆματα, τάφος. 368

χερμεθῶν, χερματαῶν, χερματιζοί.

523

χερ. χερῶν et ἦν conf. 364

χερσῶν, c. genit. et dativo. 599

χρίσματα et χρώματα conf. 55

χρονέσκεν et κορέσκεν conf. 69

χρόνος et ῥόος conf. 882. χρόνον,

diu. 627

χρῆσις, prima correpta. 197. s.

274

χρυσός, χρυσοί, numi aurei. 58.

779

χρησίων, vox blandientium. 696

χρωσπός. A. XXXV.

χρωσπός. 914

χρώματα et χρίσματα conf. 55.

A. XXXIII.

ψ cum τ, φ, χ, π, conf. 166.

586